

۱

كۆترە شىنكە (يوسفجوق)

يەشار كەمال

ئاخاكانى

ئاپچاساز

ومرگىرانى

رسول سۇلتانى

۱۳

بۆدابه زاندى جورما كتيب: سردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النَّقَافِي)

پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا النقای)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربی ، فارسی)

ئاغاكانى ئاقچاساز

بەرگى دووهم

ئاغاكانى ئاچاساز

بەرگى دووہم

رۆمان

يەشار كەمال

و: رەسوول سولتانی

ھەولئیر ۲۰۱۳

خانه‌ی موکریانی بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه

● ئاغاکانی ئاچاساز ۲ (رۆمان)

● نووسینی: یه‌شار که‌مال

● وه‌رگێڕانی بۆ فارسی: ره‌ئیس نیا

● وه‌رگێڕانی بۆ کوردی: ره‌سوول سولتانی

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: وه‌رگێڕ

● به‌رگ: هۆگر سدیق

● نرخ: ۱۲۰۰۰ دینار

● چاپی یه‌که‌م: خانه‌ی موکریانی ۲۰۱۳

● تیراژ: ۱۰۰۰

● چاپخانه: موکریانی (هه‌ولێر)

● له‌ به‌رپۆه‌برایه‌تی گشتیی کتێبخانه‌ گشتییه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۲۵۵۵) ی سالی (۲۰۱۲) ی پێ‌ دراوه

زنجیره‌ی کتیب (۷۴۵)

هه‌موو مافیکیی بۆ خانه‌ی موکریانی پارێزراوه

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

نہو وەرگیڤرانه پيشکەش بە قەلەمە بە برشت و جواننوسەکەي

مامۆستا عەبدوڵلا حەسەن زاده

"ئەو بىنا دەمە باشانە، لىي سوارى ئەو ئەسپە جوانانە بوون و سەرى خۆيان ھەلگرت و روڭشت"

باراننىكى بلىي و نەلىي زەردباو كە ھەلدەرژايە سەر بىرقەبرىقىكى بى سنوور، شلكەگيا و نەمامەكانى لول دەدا و تىكىەو دەپپىچان و بە دەورى پۆلە دەوئىكى پر لە گولەتوتپر كدا دەخولاو. ئەسپىكى كوئت، ئارەقاوى كە لاق و لەتەرى ھەتا ئەژئوى لە قور چەقىبون، لەگەل ھەر قەمچىيەك كە بە وىرەو پر وەكەفەلە گنج تىكەوتوو و گرژەكەى دەكەوت، بەتاو بە دەورى پۆلە توتپر كەدا دەخولايەو و جار بە جار بازەى خولانەو كەكانى گەورەتر و بەرىنتر دەكردەو. لمبۆزى وا ھىنا بوو پىشەو گويچكەى كەوتبوونە سەر يال و مىلى و سەر و مىلى ببوونە يەك. ئەسپەكە سى جارن بە سەر پۆلە توتپر كەدا بازى دا. سى جار دەستەكانى لە قورەكە ھەلچەقەن و ھەستايەو و سەرى بەرز كرددەو و كونەلووتى لىك رەوینەو و سى جارن ھىلاندى و ھىلە و پرمەكەى لە رەو زەكەكانى ئاناو رزادا دەنگى داىەو.

لىزمەى بارانەكە ھەر دەتگوت نوورپكە و بەسەر رووناكايىيەكەدا دەپرژى. با پرىشكەى بارانەكەى دەبرد و تۆزىك لەولاترەو دەپرىشكاند. بالئدە خووساوەكانى بەر بارانەكە سەريان نابوو بن بالەكانيان و لەسەر لك و پۆى دارەكان ھەلگورما بوون.

لافاوى وەنەوشەيى پەپولەكان بە نىو بارانەكەدا تىبەپر و لەولاترەو، لە دەم ئاوەكە تووشى رەشەبايەك ھات و لە سەر دەوئى پىنچ پەرەكە، لىك بلاو بوون و تاوئىك دواتر يەكيان گرتەو و بوونەو ھىشوو و ئاخرييەكەشى بلاو بۆو و رەنگە وەنەوشەيىيەكە (مۆرەكە) لە تىشكە زەردە تۆخەكەدا توايەو و وردە وردە كال بۆو و لە چاوان ون بوو. دەوئە پىنچ پەرەكە يەكسە وەنەوشەيى داگەرا. ئەسپە كوئتەكە ھەروا كە ھەتا ئەژئوى لە قور دەچەقى، لە غاردانى نەدەكەوت.

گەردەلوولینکی باریک و سپی، وەك داھیزرابی لە رۆژتاواوە بەرەو رۆژھەڵات ریگەیی دەبێ. گەوالە ھەوریکی سپی لە پاناوکی ئاسمانەكە خزی و سببەرە تارەكەیی بە تەختایی دەشتەكەدا دەرۆیی. لەگ لەگە مل درێژەكان بەبێ ئەوێ بال بیزۆن، پۆل پۆل بە ئاسمانە گەرمەكەدا تێدەپەرین و سببەرەكانیان گەوالا گەوالا دەكەوتە سەر خاكە تاوەسووتەكە.

ئەوجار بایەك لە دوور دوورەو ھەلی كرد. ھەوریکی سوور ھەستا و بە ئاسمانی دەربوو و ھەر لە بەیانییەو تا شەوی چر بۆو و كەلەكە بوو و لێك بلاو بۆو و سببەرەكەیی بەسەر ھەموو دەشت و دار و شینكە و ناو و گژ و گیا و بەرد و رەوژەكان كشا و سووری داگێران.

لە دوور دوورەكانەو كۆشكێك دەسووتا. دەشتەكە لەو خوارەو ھۆی ھەلەدەخست. نەرمە دووكەلێك وەك پەردەییەكی تەنك دەشتەكەیی داپۆشی. دەنگی چەند تەقەییەك درێ بە بێدەنگییەكە دا. منداڵ و ژن و كچ و كۆرەلاو و پیرەپیاو و پیرەژن لە كۆشكەكە دەردەپەرین. ھەركەس لە كۆشكەكە دەھاتە دەری، دەدراپە بە رەھبەلەیی فیشەك و بە قەدی گەردەكەدا خلۆر دەبۆو. كۆمەلە پیاویك كە چاكەتی درێژی سببەیان لەبەردا بوو و مێزەریان لەسەر بوو، وەك ئالقەییەك دەوری گەردەكەیان داوو و بە فیلینتا بریقەدارەكانیان پەیتا پەیتا تەقەیان لە كۆشكە گەرگرتوو كە دەكرد. ئەو بلیسە ئاگرانەیی ھێندەیی منارەییەك لە كۆشكەكەو ھەلەدەستان، تا بەیانی دانەمركانەو. لەسەر گەردەكەش، لەجی كۆشك، كۆگایەكی رەش بەجی ما. بۆنی خوری و گۆشتی برژاو ھەموو ولاتی داگرتبوو. ئەسپی نیووسووتا وەك بكرۆوزینەو دەیاغیلاند، حیلەیی دلئەزین. لە ھەموو لایەكەو دەنگی نالین و شین و شەپۆر دەھات.

"ئەوێ نووزە و نالەیی دی، خەنجەرێكی لی بدەن. دەنگەكان بپریننەو. ئەسپە سووتاوەكانیش بكوژن."

جا رەمۆ گوتی: "رای كرد. خەیانەتكار، ترسنۆك، شیت... " ئیتر بەدوایدا ئەسپەكەیی تاو دا. ئەسپەكەیی پێشەو وەك بای شەمال دەفری. بە گوندێكدا كە خانووەكانی لە قور دروست كرابوون، تییەپرین. رەمۆ جار بە جار لە سوارەكەیی پێشەو نزیكتر دەبۆو. كە گەیشتنە شارۆچكەكە، ھەر ھێندەیی سەری ئەسپەكە لێك دوور بوون. رەمۆ ئاخێكی ھەلکیشا و لە دلی خۆیدا گوتی: "كۆرە خۆ ئەو ژنە. خویینی ژن شووم و بی فەرە. داوینمان دەگری. ژن، كە ناسیتەو و زانیت ژنە، ئیتر ناتوانی بیکوژی." لە وارسكەیی خۆییەو، ئەو قەسەیی دەكرد. ئەو بێرگەدەوێ وەك خۆرکەییەك لە وارسكەیدا بوو: "ئەو ژنانەیی لە ناگری رایان دەكرد، ھەر بەپیی وارسكەیی خۆی داوونییە بەر تیر و خەنجران. بۆ ئەوێان نەیدەتوانی بلی: "ئەوانەیی وەبەر خەنجەر

دان، دیتمن و ناسیمن. ئەوجار لە نیۆهراستی شاریش خۆ نەدەکرا. لەگەڵ هەموو ئەوانەدا، شان بە شانی یەكتری گەیشتنە شارەكە. رەمۆ خۆی گەیانە پێشی و رینگە لە سوارەكە گرت. چاوی مندالێك كە بە باوەشی ژنەكەوه بوو، لە ترسان لە ژێللا هاتببون. سێ سالان دیار بوو. مۆرە و كوژەكەى نەزر و قوربانى لەسەر شانەكانى هەلەبەزینەوه. مۆر، زەرد، سپى... رەمۆ خەنجەرى هەلكیشا و پێنج پەنجەرى لە مندالەكە دا... و ئەسپەكەى لینگ دا...

"هیچ كەس، هیچ كەس، هیچ كەس بۆ تۆویش لەو رەچەلەكە زیندرو دەرناچى..."
ژنە، كە مندالەكەى توند لەباوەش گرتبوو، لە ئەسپەكە بەرپۆوه. هەموو گیانى خەلتانى خوین بوو. شین و گریانەكەى لە ناخى دلیهوه دەگەیشتنە پەڕپەڕۆچكەى ئاسمانى. مندالەكەى لە نیۆهراستی گۆرپانەكە لەسەر عەرزەكە درێژ كرد. خوینى مندالەكەى لە دەموچاوى هەلەسوى و روومەتى بە نینۆكان دادەرنى. شین و شەپۆرەكەى وردە وردە دامركایهوه و سەردوولكەیهك لە ناخى گیانییهوه هەستا. مەیدانەكە ئەوەندەى یەك و دوو پەڕ بوو لە خەلك. كەس پشووێ دەرنەدەهات. لە نیۆەندى مەیدانەكەوه دەنگێكى خەمناك و كپ وەك لە قوولایی زەوییهوه پێتە دەرى، هەلەستا.

گەردەلوول و هەورەتريشكە گەلى جارێان كردیانە بریسكەبریسك و ئاخریهكەى دامركانەوه. پیاویكى باریکەلەى پشت كۆماوهى بەسالآچووى ریش چەرموو بە عابایهكى سپییهوه لە نیۆ تەپوتۆزەكە هاتە دەرى. شمشیرێكى درێژ و خواری بە قەدییهوه بوو، نووكى لە عەرزی دەكشا. مشتووى شمشیرەكەى لەبەر تاوهكە دەبریسكایهوه. دەتگوت شۆلاوگەى زێرپینى تیرپۆزەكە چاوى بازار دەدات. داوینى كراسى پەڕە پشت كۆماوهكە خۆل و خاكەكەى دەمالى. توورەكەى هەوریشمینی سوورى بەدەستەوه بوو. ردین و جلوبەرگ و شمشیرەكەى و توورەكە و دەست و دەموچاوى هەموو خۆلاوى بوو و هەر ددان و چاوى دیار بوون و دەبریسكانەوه.

بە كەلپینى دەرگای كۆشكەكەدا خۆى خزانده ژوورى و هات رێك لە چەقى حەوشەكەدا راوهستا. سەرى بە حال هەلپى و چاوى لە كۆشكەكە پرى و هەرای كرد:

"سولتان، سولتان، سولتان... وەرە، وەرە دەرى. وەرە دەرى... هەر من مامەوه. هەر من مامەوه. هەر من و تۆ ماوینەوه... سولتان، سولتان، ئەمیر سولتان، مەترسە، بۆ گیانیكى سووك، خۆ لە قوژبنى مالى مەپەستیهوه."

له پيشدا به زارى چهرکه زيبانه گوتى ټهو جار به زمانى كوردى و دوايى به سريانى و
عهره بى و ههرمه نى و لازى و دواى ټهوه به هيڼدى زمانى ديكه ي كهس لى تېنه ده گيشت
له وانه يه ټارامى يان ټاسوورى يان له وانه شه به عيبرانى.

كه تاو گه يشته چه قى ټاسمانى، چوار مه شقى له سهر عهرزه سووره وه بووه كه دانيشت و
دهستى كرد به گيړانه وه ي پالنه وانه تيبه كى كۆن. هماسه يه كى سه رده مى گيلگه ميش. باسى
خودايانى دهر كرد. به دهنگي كى پير و پر له زايله له. باسى خوئين و خاكى خوينواى و ټاسمان و
ټه قلى و ټاو و گول و زيندوو و مردوو و گه وه هر و ټه سپ و جهنگ و ټاشتيى ده كرد. دهنگى،
دهنگه زايله له داره كى سينگى له خاكه كه ده خشكاند و ده شته كى ده پرى.

ده مه ده مى ټيواره ديسان هه ستا و هه راي كرده وه:

"ده روپش به گ، دهر وپش به گ، به منى بسپيره. بينيره لاي خوم... كوشكه كى ټوش به
مه رده دى كوشكه كى من ده چى. دهر وپش به گ، دهر وپش به گ، دهر وپش به گ، ټه من به و
پيريه ي خومه وه له چو كورواو وه به پييان هاتووم. بيسپيره به من، بيسپيره. خو ټه گهر به
منى نه سپيرى، ياخوا كوشكه كى ټوش وه كوشكه كى من ويران بى. بيته ته پو ليك يك
ره ژوو. كونده بوو ټييدا بخوينى. كوشكه كى من هه زار ساله بوو... كوشكه كى ټوش ياخوا
به مه ردى كوشكه كى من بچى."

ټه ژنو ي له سهر عهرزى دادا. ده سته دريژه كان وه بال ليك كرده وه و له ملاولاى خو ي دا و
كرو زايه وه. ردينه كى خو وسا. له جيى خو ي هه ستا و به ره و دهر گاهه چوو. دهر گاهه له خو وه
كرايه وه. پيره، شمشيرى له كالانى دهر كيشابوو و وه ك ټوفانيكى هه ز و ټاسه هروورمى برد
به ره و پليكانه كان. پشتى قيت ببووه و تيزه بزده يه كيش كه لىنى خستبووه ريشه كه يه وه. پيى نايه
يه كه م ژوروه وه. له وى هاته دهرى و چوه يه كى ديكه و يه كى دى و يه كى دى... پيى دهنايه
هه ر ژورويك، هيواكه ي كالتر ده بووه و كالتر ده بووه و پشتى كومت ده بووه... كه دهر گاهه ي
كرده وه، له سهر جيى خو ش چه سا. شيره كه به ده ستييه وه هه لكشا و به و پهرى توورپيى و
ره قه وه داها ته وه، له نيوى رييه به هه واوه ده ستي وشك بوو و شمشيره كى هه روا مات و
بريقه دار به هه واوه ماوه.

رهنگى به روخسار ييه وه نه بوو. ردينه ره شه كى، قزه ره شه كى، برزى و سميل و ره شينيه ي چاوى
ژاكا بوون. له مردوو بى گيانتر ده يانروانى، گنجاوى و بى گيان و دهر پريو، به بى هيچ جووله يه ك.
دواى ټه وه شه پو ليك ي خول و لم هات و دا يپوشى. شمشيره كه چهند ساتييك هه روا بى جووله مايه وه.

كابرا پيره داهاتوه. خۆي راپسكاند و گهراپهوه. لاقه كاني تيك دهئالان. له حالتيكدا نهژنوكاني دهلهرزين و دهنوشتانهوه، له پليكانهكان هاته خواري و ههرچونيك بوو، خۆي گهيانده نيوه پراستي ههوشه كه و لهوي له جيبي خۆي چهقي. ههتاو بهسهري دهكشا و وشكي دهكرد.

ئاخرييه كه ي دهستي جوولا و شمشيره كه دهپهري و لهويهري ديواره كه وهعهززي كهوت. ديسان دانيشتهوه و گوزانييه پر له هه ماسه ته كه ي، بهره و نهو رژه چري كه له دور دوروه هه لدههات. بهدم گوزانيگوتنه كه يهوه تا پيش دهركا كه چوو. راوهستا. ناوپرئكي له كوشكه كه داوه. تووره كه كه ي دانا و دهستي بهره و ئاسمان هه لپري و كهوته پارانهوه. دهستي به رديتييدا هينا. تال تالي رديني وهك پووش و په لاش له بن دهسته كه يدا قرچه قرچ دهشكانهوه و په رش و بلاو دهبوون. ههنگاوتيكي نا. تووره كه كه ي كردهوه. زيپه كه له بهر تاوه كه دهره وشايهوه. به دهسته رهقه له كاني زيپه كاني بهسهر عهززه كه وهركرد. زيپه كان له بهر رووناكييه كه دا دهره وشانهوه و له دهره وشانهوه كهوتن. دهره وشانهوه و كپ بوونهوه. پيره پياوه ئاخرييه كه ي تووره كه سووره كه توور هه لدا. تووره كه كه ي به پنچكه درويه كه وه گيرسايهوه و كهوته جو لانه. پيره پياوه ههر گوزانيي دهگوت.

بارانيكي زهد باو دهباري. بارانيكي ئالوز و په رش و بلاو كه زهرديه كه ي ههر دههات و رهنگي نارنجيي دهگرت و چيي نارنجييش دهبووه، خهستتر دهبوو و وهك ديوارتيك هه لدهستا. له نيو بارانه نارنجييه كه وه هاته دهري. له ههوشه كه راوهستا. گريان و نوزانهويه كي تيپه لاي خرمه و گرمه ي باران ههر چوار دور و تهنيشتي گرت. لهسهر نه سپه كه ي گرموله ببوو و سهري شوپر ببووه... له ركيفه كه يهوه دلۆ دلۆپ خويين دهتكايه سهر عهززه كه. سي مامز به رهوه زه كاني ئاناوه رزا هه لگه پان. هه سي كيان و يكر ا له گابه رده كانهوه خويان فري دا. ماريكي زهنگوله دار په پكه ي خواردبوو... دلۆپه و چۆره ي خويين عهززه كه ي كون دهكرد.

بارانه نارنجييه كه ورده ورده رهش داگه پرا. دهنگي زهنگوله عاره بانه ليپه و لهوي له دهشته كه دا دهبيستان. پياوه كان به نه سپه سپيه كانهوه له قرچه قرچي گه رماكه دا به دهوري كوشكه كه دا دهخولانهوه. سواره كان له نه كاو جلهوي نه سپيان كيشا و نه سپه كان له غارداني كهوتن و تفهنگ ته قهيان لي ههستا. هه موو ولات، كوشكه كه، هه وشه، داره كان و رهوه زه كان له دوو كه لدا ون بوون. بارانه نارنجييه كه به ليترمه، بيتهنگ و وهك ديوارتيك دههاته خوار.

لهسهر ملي نه سپه كه خزي و كهوته خواري. چاوه كاني درشت و رهش و وهك ناگر دايسان. ردينه ره شه كه ي له بهر تيري زي تاوه كه كهسك دهچووهوه. كاكو له نارقه شه لاله كه ي لهسهر

نیوچاوانی پەخش و پەریشان ببوو. دەسبەجی دەرپەرین و کابرا بریندارەکی سەر قورەکهیان هەلگرتهوه و بردیانه سەری. ئەسپەکهی هەر لەوی بەجی ما. کەفەلی خویناوی بوو. سی رۆژ و سی شەوان لە جیی خۆی نەزوووت.

کۆشکەکه راتلەکا و شووشە و پەنجەری دیوہخانەکه خرمەیان کرد.

ژنەکان، لەچکی سپی بەسەرەوه، لە چیاکان و لە گوندە نزیکەکانەوه، بە سواری و پیاده بە تەراکتۆر و ترۆمبیل و جیپ، دەهاتن و تەپوتۆزیان هەلدەستان. هەر دەگەشتنە حەوشەکه، یەك بەخۆیان لە بانگیان دەدا و شین و گابۆریان دەنایەوه و راست دەچووئە سەر ئەو مەیتەیی لەسەر دۆشەگیك بە بان کۆنەبەرەیهکی گەورەوه درێژ کرابوو و دەستیان دەکرد بە لاواندەنەوه و سەردولکە پێدا هەلگوتن. شینگێریبە دلتەزینەکانیان ویکرا و بە راوەشاندنی لەچکە سپییەکانیان دەست پێ دەکرد و دەنگی شینگێرەکان دوور دەرویشت و شینی دوور و درێژ لە رەوہزەکانی ئاناوہرزادا دەگۆردرا، ماندوو، کپ.

برایم لە بن سەرچەفەیهکی سپی یەك تەختە درێژ ببوو. هەر دەتگوت خەوی لی کەوتووہ. خەونیکی ئارام و بی جوولە و تریە. هەر دوو دەستیان خستبووہ سەر سینگێ. دەموچاوہکی بلیتی و نەلیتی زەرد هەلگەرابوو و درێژ دەچۆوہ. شتی جیا لە مەرگ و ترسناکتر لە مەرگ لەسەر روخساری ئەو تازە لاوہ نیشتبوو. روخساریک کە ژنە سەردولکەبیژەکان لە جاریک پتر نەیاندەتوانی سەیری بکەن... شتیکی وەك زەردەخەنە، زەردەیهکی کە دی پشکوی، شتیکی وەك ترس و تۆقین، سەروتر لە زراوچوویی. چاوہکانی زەق زەق، رییۆق کردوو و دەرپەریو، لیل و لە ژیللاہاتوو. نە باب و دایکی برایم و نە هیچ کەسیکی دیکەش توانیبوو چاوہ تۆقیو و بەمۆلەق وەستاوہکانی لیک بنی. چەند جاریک بۆیان لیک نابوو، بەلام چاوی مردووہکە دیسان زەق زەق کرابوونەوه. ناخریبەکی هەمووان ترسابوون و ئیتر وازیان لی هینابوو.

دەنگی درشتی بارانە شلەتین و زەردەکە وەك دەنکە تەسبیح، دەنگ دەنگ و تلبەتلب دەکەوتە حەوشەکە و کونی قول قول دەخستە لم و خۆلەکەوہ. دەنکە زەردەکان بە هەزاران داو و تای زەردیان لە ئاسمانەوه بۆ زەوی رۆهیشتبوو.

لە حەوشەکەیی دیکەدا، تۆزینک لەولای تەراکتۆرە زەرد و سوور و شینەکانەوه، قەرەقیزخاتوونیش لە بن سەرچەفەییکی سپیدا خەوتبوو. دەستەکانی وەك دەستی مندالیکی بچووک، دەموچاوی وەك دەموچاوی مندالیکی مردوو تیک نابوو و رەش داگەرابوو و لە دەموچاوہ گنج و لۆچاویبەکەیدا لیو و چاو و برۆی تیک نابوون. ئەو دەموچاوہ کە هیچ لە

دەموچاۋ نەدەدچو، نوقمى سام و ترسى بەختەۋەرىيەك بوو. پۆلە ژىتېكىش بەسەر ئەۋەدە دەنىشتىبۇون و ھىدى ھىدى لە جىيى خۇيانەۋە دەيانلاۋاندەۋە و دەنوزانەۋە. لاۋاندنەۋەيەك بە خاستەم دەبىسرا.

سى شەھىن بەسەر كۆشكەكەۋە بائيان لىك كىرەپۆۋە و بەبى جوۋلە بە مېچى ئاسمانەكەۋە نووسابون.

مستەفا بەگ لە جىو بانەكەيدا كەوتىبوو و گوپى دابوۋە ئەو سەردولكە و لاۋاندنەۋانەي بە خاستەم دەگەيشتنە ژورەكەي.

بارانە زەردەكە تىلپەتلىپ دەكەۋتە سەر خاكەكە. دەروپش بەگ قىت و رەپ، ھات. درى دا بە حەشىمەتى ژنەكان و گەيشتە سەر مەيتەكە. بەسپايى داھاتەۋە و دەستىكى بە كاكۆلى كورەكەيدا ھىنا. دوو دۆپە فرمىسك خزىنە سەر رومەتەكانى. بى ئەۋەي تىي رامىنى ھەستا. گەرايەۋە. لە خالىكدا لەۋى دوور دەكەۋتەۋە، گوتى: "مردوۋەكە ھەلگرن."

لە ھەۋشەكە چوۋە دەرى. ئەسپەكەي لەبەر دەرگا بوو. خۇي خستە سەر پىشتى و بەرەۋ دەشتەكە تاۋى دا.

"سولتان ئاغا، ئەمىر سولتان، ئەمىر سولتان، ئەو بە ئىمە بسپىرە دەروپش بەگ..."

كفنەكانيان لە ملدا و شمشىرى لە كالان دەرکشىراويان بە دەستەۋە ھاتن و لە نىۋەپراستى ھەۋشەكە كۆزىلكەيان بەست. بەرەبەرى بەيانى بوو. رۆژىكى نوئ لە دايك دەبوو. كفن بە ملەۋە و شمشىرى ھەلگىشراۋ بەسەر شانەۋە لە ناخى بولىنلەكەۋە ھاتنە دەرى. ھەتا تاۋ ھەلات شمشىرەكانيان لە ھەرزەكە كوتا و بەرەۋ خۆرەتاۋ ئەژنۇيان دادا و دەستيان بۆ پارانەۋە ھەلپىرى:

"ئەمىر سولتان، ئەمىر سولتان."

ھەر دەتگوت شەرم دەكەن بىلىن، يان ناۋىر ناي بىنن. لىۋەكانيان نەدەجوۋلا. لە نىۋان خۇياندا ئاگرىتېكان كىرەۋە. ئاگرەكە ھىندەي كۆشكەكە ھەستا و درى بە تارىكىيەكە دا. دۆپە درشتەكانى بارانە نارغىيەكە دەپزاپە سەر شەۋ و ئاگرەكە و چزەي ھەلدەستاند. گۆشتى وشكەۋەبۇي ئاسكەكەيان لەسەر پىشكۆي ئاگرەكە دانا. گۆشتەكە بە پۆلۋەكانەۋە نووسا. تەندوۋرى زىگان نىلەي دەھات. گۆشتە وشكەۋەبوۋەكانيان لە چاۋتروۋكانىكدا لە سەر پىشكۆكان رامالى و خواردىان.

ئەو دوۋعايەي بەردەوام دووبارە دەبۆۋە، ھەر گوتيان و گوتيانەۋە. بە دەنگىك كە ھەلدەستا و دادەمركايەۋە، ھەتا بەرى بەيانى ھەر پارانەۋە. كە بەيان ئەنگوت، دەمىيان

داخست و شمشیره‌کانیان له عه‌رزى کوتا. سى جار، به مه‌ودايه‌كى دريژ، خاكه‌كه‌يان ماچ كرد. بارانه زه‌رده‌كه په‌رده‌يه‌كه بوو له نيوان نه‌وان و كوژشكه‌ده‌دا.

به‌يانى سى‌هه‌م روژ په‌لامارى ده‌رگاي كوژشكه‌كه‌يان دا و ده‌سه‌جى ده‌رگاكه‌يان كرده‌وه. كفن به مله‌وه و شمشيرى هه‌لكيشراوى تاگرين به ده‌سته‌وه كوژشكه‌كه‌يان سه‌نگ و سووژن دا و سه‌ريان به هه‌موو كه‌لين و كوليني‌كدا كرد. كوژشكه‌كه چوله‌كوژى تيدا نه‌بوو. ته‌نانه‌ت مي‌شوه‌له و زه‌رده‌واله‌يه‌كيشى تيدا نه‌بوو.

له پليكانه‌كانه‌وه به خي‌رايى هاتنه‌ خوارى. به‌ره‌و خو‌رى ده‌مى زه‌رده‌په‌ر نه‌ژنو‌يان دادا. نه‌فسانه‌يه‌كه‌يان وي‌كرا و بى‌ پسانه‌وه چرى. شمشيره‌كانيان كه له عه‌رزه‌كه هه‌لده‌گرت، تاريخي‌يه‌كه خه‌ست ده‌بووه. به ده‌شته‌كه وه‌ربوون. بو‌نى گوژشتى وشكه‌وه‌بوو و برژاو و ناسكى ئاسكه‌كه هه‌وشه‌كه‌ى داگر‌ت‌بوو.

ده‌رويش به‌گ خ‌زى هاويشته‌ سه‌ر پشتى نه‌سپه‌كه. په‌له هه‌ورتيكى په‌مه‌يى كه تيشكى خو‌زه‌كه‌ى ده‌م ئاس‌ قه‌راغ و لي‌واره‌كانى روون كرد‌بووه، شه‌پولي ده‌دا. چي‌اي دول‌دول‌ نوقمى تيشكي‌كى په‌مه‌يى بوو. گه‌واله هه‌ورتيك به‌سه‌ر لووتكه‌كه‌يه‌وه ده‌فري. شه‌وى به‌ر بنارى چي‌اكه و سه‌ر سيني‌گى ده‌شته‌كه خه‌ست‌تر ديار بوو. تاويكى ديكه رووناكايى لووتكه‌كان له داوين و بناره‌وه ده‌خ‌زى به‌ره‌و ده‌شته‌كه.

دنيا چول‌ ببوو. هه‌وا و گيا و بالنده و ميشه‌نگوين بيده‌نگ بوو. گه‌لاى داريك نه‌ده‌بزووت. هه‌موو شتيك به‌تال‌ ببوووه. ده‌رويش به‌گ بو ساتيك هه‌ستى به هيچ شتيك نه‌ده‌كرد. نه خراب و نه چاك. نه تال‌ و نه شيرين. ده‌ماره‌كانى خو‌نيان تيدا نه‌ما‌بوو. لووله‌ى بو‌ش و به‌تال‌. دل‌ه به‌تاله‌كه‌ى له خو‌را تربه‌ى ده‌هات. وه‌ك شتيكى له‌بهر چوويته‌وه. ده‌چوره هه‌ر جيبه‌ك و هه‌ر شتيكى ده‌كرد، ره‌هولي به‌تالي له‌بهر‌كراوه‌كان، له ميشكى نه‌ده‌سپ‌درايه‌وه. بن داره‌كان، هو‌ده‌كايين كوژشكه‌كه، كو‌نه گو‌رستانه‌كه‌ى ئاناوه‌رزا، ئاوه‌كان، دار و به‌رد و كاژيري داره‌كان و نيو ده‌وه‌نه‌كان و هيلانه‌ى ته‌يره‌كانيش ده‌گه‌را و نه‌وه‌ى لي‌ي ده‌گه‌را نه‌ي‌ده‌دو‌ژبويه‌وه و ناچار سواري نه‌سپه‌كه‌ى ده‌بوو و خو‌ي به ده‌ست شنه‌ى بايه‌كه‌وه ده‌سپارد.

له پري‌كا سه‌رى نه‌سپه‌كه‌ى وه‌رگي‌پرايه‌وه و رووى كرده كوژشكى ئاق يولي. تيشكه‌كه‌ى چراكه له تاريك و روونى به‌يانيدا له دووره‌وه ترووسكه‌ى ده‌هات. ماوه‌يه‌كى زور هه‌ر نه‌يتوانى چاو له‌و په‌نجه‌ربه‌يه هه‌لگري كه تيشكه‌كه له‌ويوه ده‌هاته ده‌رى. له بن دارچناره‌كه‌وه راوه‌ستابوو. هه‌تا شنه‌ باي به‌يانى هه‌لى كرد هه‌ر له‌وي چاو‌ه‌روان ما. كه به‌يان نه‌نگوت،

سەرى ئەسپەكەى بەرەو لای كۆشكەكەى خۆى وەرسووراندهوہ... لە پلىكانەكان چۆوہ سەرى و خۆى خستە نىو جىئوبانەكەبەوہ. چەند مانگ و رۆژان بوو خەوى لى نەدەكەوت. بۆشايى ناخى و رەھۆلى لەبىركراوہكانى ھەر دەھات و گەورەتر دەبۆوہ.

دەمدەمى ئىيارى كە وەخەبەر ھات، شىوہكەى لە ماست و سويسكەى سوورەوہكراو و پلاو و تەرە پىياز بۆ دانرابوو، بەپەلە خواردى. دەست و زارى بە ئاو و سابوون شوست. ژنەكەى، بە نىگەرانىبەوہ لە دوورەوہ سەيرى مېردەكەى خۆى دەكرد.

دەرويش بەگ بە بى ئۆقرەبىبەوہ ئەمسەرئەوسەرى دىوہخانەكەى كرد. كە خۆر ئاوا بوو، بە پەلە لە پلىكانەكان ھاتە خواری. ئەسپەكەى زىنكراو ئامادە بوو. لىتى سوار بوو و لىنگى دا. ھات، بە دلىكەوہ كە لە سىنەيدا حەجىنى نەبوو، لە بن چنارەكە، لە جىبەكەى دوينىتى راوہستا. كۆشكەكە لە تارىكيدا نوقم ببوو. راوہستا. تاويك دواتر چراپەكە ھەلگرا و تىشكە كزەكە دىسان لە پەنجەرەكەوہ خزىبە دەرەوہ. ھەموو گىانى لە خۆشىبەكە كە نەيدەزانى چىبە كەوتە لەرزىن.

ھەتا بەيانى تەنانەت بۆ چاوترووكانىكش چىبە چارى لە تىشكەكە ھەلنەگرت. بىرى كرددەوہ و بىرى كرددەوہ. لە بارەى مستەفا بەگ و وەزە و بارى دەروونى و رابردووى... باشە ئەوہى لەبارەبەوہ بىستبووى راست بوون؟

سىھەم شەو لە بن چنارەكە خۆى پى نەگىرا. شتىك ئەوى بەرەو كۆشكەكە، بەرەو تىشكە لەرزۆكەكەى پشت پەنجەرەكە راکىش دەكرد. چەند ھەنگاويكى بەرەو پىشەوہ ھەلگرت. ئەمجارەيان لە بن سپىدارەكەى دەم جۆگە پر ئاوەكە راوہستا. لە ئەسپەكەى دابەزى و جلوپەرگەكانى داكەند و خۆى بە ئاوەكە دادا و لە حالىكدا جار نە جارئك سەيرى ئەو تىشكەى دەكرد كە پتەپتى بوو، لە پەنايەكەوہ بەرەو ئەوى مەلەى كرد. دوايش جلوپەرگەكانى لەبەر كردنەوہ و لىتى سوار بۆوہ و بەرەو كۆشكەكە غارى دا. وەك باى شەمال بە دەورى كۆشكەكەدا خولايەوہ و خولايەوہ. لە بن پەنجەرەبەكەوہ كە تىشكى لىوہ دەھات، راوہستا. دىسان ئەسپەكەى لىنگ دابەوہ و راوہستا و اى كرددەوہ.

دوندى چىاكەى دولدول كە رووناكى كردبۆوہ و تارىكىبەكە لە خواریوہ خەستتر دەبۆوہ، دەرويش بەگ بە ناقايلى و ناچارى سەرى ئەسپەكەى بەرەو لای كۆشكەكەى خۆى وەرسووراندهوہ.

باي باكوورى رۆژھەلات ھەلى كوردبوو و ھەموو شتىكى تىكەو دەپچا و تىكى ھەلدەشیلان و دەپچانەو و رای دەدان.

لە پىشدا تەراكتۆرەكان رۆشستبون. ھەمە عەلى ئىتر لە ئەدەنەو نەدەھات. كۆمەلنىك لە شۆفیر تەراكتۆرەكانى كە كلای گەرگەپى ھەسیریان لەسەر نابوو، لەگەڵ پیاویكى وەكازبەدەست، راسپارد. شۆفیرەكان تەراكتۆرەكانیان وەكار خست. وەكاركەوتنى ئەو ھەموو تەراكتۆرە پىكەو، مستەفا بەگى لەخەوى راپەراند. سەرى ھەلینا و لە پەنجەرەو ەروانى: "تەراكتۆرە شینەكە لە پىشەو و تەراكتۆرە سوور و كەسك و نارغیبەكەش بەدوايدا خەرىك بوون لە ھوشە دەچوونە دەرى. تەراكتۆرەكان ھەورىكان لە تەپوتۆز بەدواي خۆياندا بەرز كوردبۆو و بەرەو رووبارەكەى جەپھان بەرپۆو بوون. مستەفا بەگ قیت بۆو و پالى بە مېلەى قەرەوئەلەكەو دا و ھەتا تەراكتۆرەكانى لە چا و نەبوون و تەپوتۆزەكەيان نەنیشتەو، چاوى لەدوو ھەلنەگرتن.

دواتر خەرمانكوتەكان و مەكینەى دروینە و گاسن و ئەسپ و گا و مانگاكان رۆشستن و ھوشەكە چۆل بوو.

ئەوجار ژنەكەى و مندالەكانى دىكەى و نۆكەرەكانى يەك بە دواي یەكدا مائەكەيان بەجى ھىشت. ھەر ئەو و نەنە سەنەم لە كۆشكەكەدا مانەو و نەنە سەنەمیش ھەر دەگوت:

"ئەمن بەگى خۆم بەجى ناھیلەم. ئەمن بەجى ناھیلەم."

ھەمە عەلى لە ماوەى مانگىكدا شەش جارن بەشەو ھاتە لای بابى و گوتى: "بابە ھەستە با برۆین. لە ئەدەنە نھۆمى بالەخانەيەك بەكرى گرتووە كە ناوى گەرم و ھەمامى ھەيە. لەبرى ئەوئە لیرە ئەو جانەوەرە وەحشىيە بتكا بە قوربانى گوللەيەك... بابە، بابە، بابە وەرە برۆین..."

دەست و دەموچاوى ماچ باران كرد، بەلام مستەفا بەگ زار ھەلنەپچرى. ھەمە عەلى ھەرچى دەيكرد، ئەو مەتەقى لێو نەدەھات و نەشەدەجولۆ.

ھەمە عەلى ھەموو جارێك دەگوت: "ئىتر ھەرچى بەسەرت بى لە ئەستۆى خۆتە و من تاوانبار نىم" ئەوئە دەگوت و بە توورپى و بىزارىيەو بەجى دەھىشت. "وەحشىيە، درندەيەنە..."

ژنه‌که‌ی هات، براكاني، خزم و كس هاتن و هيچ كام نه‌يانتوانی قسه‌يه‌ك له زاری مسته‌فا به‌گ ده‌ركيشن. به‌ره‌نگ و روويه‌كي بزپر‌كاو و زهره‌د و سر و بئ گيانه‌وه له‌سه‌ر قهره‌دوئله‌كه‌ی راکشاپوو و مته‌قی ليوه‌ نه‌ده‌هات.

حه‌مه‌ عه‌لی ده‌يگوت: "دئ. كه‌ بيستيه‌وه ليړه‌ رويشتووین، دئ و ده‌يكا به‌ قوربانی گولله‌يه‌ك. ئه‌و خوئنه‌مه‌. ئه‌و وه‌حشيه‌يه‌..."

حه‌مه‌ عه‌لی هه‌ر‌كه‌سي‌كي پي‌ی وابوو بابی جاميني ئه‌وی ده‌وی و قسه‌ی ناشكيني، نارديه‌ی لای، به‌لام ئه‌وانيش مسته‌فا به‌گيان پي نه‌رم نه‌كرا.

حه‌مه‌ عه‌لی دواي ئه‌وه‌ی هيوای به‌ راگواستنی بابی نه‌ما، كو‌مه‌ئيك قه‌باله‌ و نامه‌ی ده‌هينا و ده‌ستی ئه‌ويشي له‌ بن ليفه‌كه‌وه‌ دينايه‌ ده‌ري و بنه‌وه‌ پي مؤر ده‌كرد.

مسته‌فا به‌گ دواي هه‌ر مؤري‌كي ده‌ي‌كرد، له‌ بن برؤ‌كانيه‌وه‌ سه‌ري‌كي كوره‌كه‌ی ده‌كرد و به‌ تيش‌كيني نيوه‌گيان له‌ چاوه‌كانيدا، زه‌رده‌يه‌كي وه‌ك مردروانی دينايه‌ سه‌ر ليوی. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ و پرايه‌وه‌.

روژتي‌كيان حه‌مه‌ عه‌لی ده‌سته‌كاغه‌زي‌كي دي‌كه‌ی هينا و بابی ده‌ستی كرد به‌ ئيمزاکردنی يه‌ك به‌ يه‌كيان. ئيمزای كرد و كردي و له‌نه‌كاو به‌ تووره‌يه‌يه‌وه‌ خو‌ی راوه‌شانده‌ و سه‌ری هه‌لينا و ده‌نگي‌كي تيكه‌لاو به‌ هاوار و نه‌راندن له‌ قورگی هيناده‌ري كه‌ هه‌موو گيانی حه‌مه‌عه‌ليی خسته‌ له‌رزین: "ئيتر ئه‌وه‌يان نابئ. ئه‌من ئه‌وانه‌ نافرؤشم. نه‌ ئه‌و كو‌شكه‌ و نه‌ ئه‌و گرده‌ و نه‌ گو‌رستانه‌كش. كو‌شكه‌كه‌ی شارؤچكه‌ و باغه‌چی پرته‌قاله‌كه‌ش نافرؤشم."

ئيتر كاغه‌زه‌كاني به‌ تووره‌يه‌يه‌وه‌ توور به‌ره‌و ديواره‌كه‌ و ديسان گرمانديه‌وه‌: "فرؤشيكيش چيه‌ له‌ پاره‌ی حيسابی بانكيه‌كه‌م ناده‌می. تيگه‌يشتي؟"

حه‌مه‌عه‌لی كه‌وته‌ پارانه‌وه‌: "ئه‌من پيويستيم به‌ پاره‌يه‌ بابه‌، خه‌ريكم كارخانه‌يه‌كه‌ دادمه‌زريتم، نووسينگه‌ی بري‌كاری ده‌كه‌مه‌وه‌، بانگ داده‌نيتم... ئه‌گه‌ر ليړه‌ بمينمه‌وه‌، ئه‌و وه‌حشيه‌ له‌ تو‌له‌ی كوره‌كه‌ی ده‌م‌كوژيته‌وه‌... بابه‌، بابه‌، به‌ كوشتنم مه‌ده‌، يارمه‌تيم بده‌ بابه‌..."

حه‌مه‌ عه‌لی چهند مانگي‌كي دي‌كesh ئه‌وانه‌ سه‌ری له‌ مه‌زراكه‌ ده‌دايه‌وه‌. به‌لام مسته‌فا به‌گ له‌بزی ده‌ له‌بزی نه‌گه‌را و ته‌نانه‌ت سه‌یری ده‌موچاويشي نه‌كرد.

ئه‌سپه‌ كوئته‌ی ده‌رويش به‌گ سه‌قه‌ت بوو. ئه‌و بیره‌وه‌رييه‌ فريای كه‌وت. ئه‌وه‌ی له‌بیری چووبوو، له‌وانه‌يه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ بووبئ. له‌وانه‌يه‌ مه‌رگي‌ك بووبئ. مه‌رگی ئه‌سپي‌ك كه‌ خو‌شی

دەويست. زۆرى بەزەبى پېيدا ھاتەوہ. ئەوجار ئەسپىكى دىكەشى مرد. ھەموو ئەو ئەسپانەى لە گەلەخانەكەيدا ھەيبون، لە پانزە رۆژدا ھەموويان مردن. ئەسپى گوندەكانى دەوروبەريش مردن. ئەو سائە سائى مەرگ و نەمانى بېوتىنەى ئەسپەكانى چوكورواو بوو. وەچە و تۆرەمەى ئەسپ لە زۆر گوندان بىرايەوہ.

بە دەرويش بەگيان گوت: "بەيتەر ھات."

دەرويش بەگيش گوتى: "با بى."

ئەو بەردەوام ئەوئەندەى خەمى مەرگى مرۆقەكانى دەخوارد، ئەوئەندەش ھىي ئەسپەكان.

بەيتەرە گەنجە سىمىل قەيتانى و قژ دريژەكە، گوتى: "بەداخم بەگ."

"سوپاست دەكەم جەنابى بەيتەرە. ئەوہ چ پەتايەكە؟"

"لارەشەى ئەسپ. دەبى ھەموو كەلاكەكان دەرمانيان لى بدرىت، بۆ ئەوہى مىكرۆبى نەخۆشى و پەتا بىرى."

ھەموو ھەلۆ و باشوو و باز و سىسار كە و قەل و دال و شەھىنەكانى ئاناوہرزا و چىاي ھەمىتە و چىاي گاوران و بەين بۆغاكان و ئالاداغەكان و چىاي دولدول بەرەو بۆنى كەلاكەكانى چوكورواو داگەرايون و ئاسمانەكەى چوكورواويان رەش داگىرايون. ئالئە بال بلاوہكان بە ئاسمانە بەرىنەكەى چوكورواو ھەربون، پۆل پۆل بە ئاسمانەكەدا دەفېن و ئەوجار لەپەر و ھەك شىتەن دەنىشتەنەوہ و ئىتر نەياندەتوانى بالەكانيان لىك بەكەنەوہ و بفرنەوہ. دواى ئەوہى سى چوار پل گۆشتە دەرمان لىدراوہكەيان دەپچرى، بالەكانيان بېھىز دەبون و بەلادا دەھاتن و بەقاووقىژەوہ وىك دەھاتن و ئاخىرىيەكەى بەبى جوولە لەسەر خاكەكە بەلادا دەكەوتن.

لەو پاناوكانەدا كە ھىندەى زەوى و زارەكان دەبون، لاشەى ھەلۆ لە تەنىشت كەلاكى ئەسپەكان وەھەرزى كەوتن. ئەوجار كەلاكى گورگ و چەقەل و رىوى لە تەنىشتيانەوہ بىنرا و لە ئاسمانەكەى چوكورواو ھەلۆيەك، بايەقۆشك، شەھىنك و... نەما... گورگىك، رىويەك... شەھىن و باشوہكان و بازەكان و... ھەلۆكانىش لەگەل ئەسپەكان رۆشەتن. گورگ و رىوى و كەمتيار و چەقەلەكانىش...

دەرويش بەگ گوتى: "ھەلۆكانىش، ئەو بنىادەمە باشانە، بەسوارى ئەو ئەسپە جوانانە... ھەلۆكانىش، ھەلۆكانىش... لە تارىكايىەكى گەورەدا، لە نىو مەرگەساتىكى بى برانەوہ داين مستەفا... دەبى چ بەكىن؟ دەبى چ بكرى؟"

رزین و بۆگهنبون و دامرکانهوه و تهواوبون و هه موو شته کانی ههست پى ده کرد. ره هۆله به تاله کەى نىو ناخى ده رویش به گ له گه لا تىپه رىنى رۆژه کان به رىنتر و گه وره تر ده بۆوه.

هه لۆکان له زۆر زووه وه پۆل پۆل له ره وه زه کانی هه مپته و قه لاکه ی ئانا وه رزا و تۆرووسدا هیلانه یان ده کرد. ئاسمان مه يدانى هه لۆکان بوو. باله لىک بلا و کردووه رهش و سووره کانیان ئاسمان مسیبه کەى داده پۆشى. چه قه ل و رىویبه کلک سووره کان و گورگه گورج و گۆله کان و مپگه لى ئاسکه سل و خۆشبه زه کان و که و و سويسکه ... چوکوراوا ئیتر چکوراوا کەى جارى جارن نىبه. چوکوراوا یان کاول کرد... دوور نىبه ئەو رۆژه بى که جگه له خاکیكى وشک و رهش و ئاسمانىكى چۆل و به تال ئەو چکوراوا یه چى لى بىننینه وه. نه سه وزه و شىنکه یه ک و نه گو ل و ده و نىک و نه کچۆله یه ک و نه ته رىک و نه ده عبا یه کى کىوى.

به هه لالا و ههنگه مه یه ک له خه وى راپه رى و رای کرده بهر په نجهره که. کۆمه لىک جووتیار له هه ورىکى ته پوتۆزدا له ئانا وه رزا وه ده هاتن. هه شیمه ته که وه لافاوى کولله دیواره کانی برى و هه وشه کەى پر کرد و له جموچۆل کهوت و بى دهنگ بوو. چه ند ساتىک له بیده نگیدا تىپه رى ئەوجار هه مووان و پکرا و یه کده نگ هه رایان کرد:

"ئه میر سولتان، ئه میر سولتان، ئه میر سولتان!"

جلوبه رگى خویناوى و عاباى کۆبه گیرا و کراس و مپزهر به دهسته وه و هه ر هه مووشى سپى و خویناوى.

جه ماوه ره که پالیان به ده رگا که وه نا. پیاویک به شمشیره وه له پيش هه مووانه وه خۆى هه لده سووراند. شمشیره رووته کەى له گه رووى خۆ رۆده کرد و که ده رى ده هینا یه وه، بلنسه ی گرى له زارى ده رده په رى. ئەو پیاوه ی خۆى هه لده سووراند، رووت و قووت بوو.

ترسىکى گه وره ده رویش به گى داگرتبوو. له نه کاو ته قه له تفهنگانه وه هات و تىر باره کان ده سر پىان کرد. شهش فرۆکه جیته و پکرا به سه ر کۆشکه که دا تىپه رىن و ده رگا و دیوار و په نجهره یان هینا یه له رزین و له و ده مه دا هه شیمه ته که خۆى به عه رزىبه وه مه لاس دا. گه مه ی جیته کان هه تا نیه ره ز و ئەو کاته ی یه کى کىان خۆى به ره وه زه کانی ئانا وه رزا دادا، هه ر به رده وام بوو. که جیته که به رى بۆوه، هه شیمه ته که له نه کاو بزر بوو. که سیش نه یزانى چوونه کوى و چىیان لى هات. جیته که له نىو بلنسه و گرمه گرمى جار جارى ته قینه وه کاندان له نىو ره وه زه کانی ئانا وه رزا ده سووتا.

سى ئەسپ لە ئۆرفەو، ھاتن. ھەرسىڭيان كۆيت بوون. ھەر سىڭيان نىچوانيان بەش (خالى سىپى) و پەلئەيەكى سىپىشيان بە لاقى راستيانەو بوو. كلک و يالىان لە رەنگى شەبەق دەچوو. دەرويش بەگ تاويك نەيناسينەو.

ئەمۆ ترسيكى نامۆ بەرىنگى پى گرتبوو و دلئى زۆر خراب لىي دەدا. ھەپەساو و سەرى لى تىك چوبوو. چاوپى رۆژئاابوونى بوو، كەچى نەشىدەزانى دواى رۆژئاابوونى چ دەكا. خۆر كە ئاوا بوو، سوارى ئەسپەكەى بوو و ھەروا لەسەر خوانى زىن مايەو. نوقمى خەيالىكى لىل و ئالۆز و بى سنوور بوو.

ئاو كە شلەقابوو. چاوە دەرىپەريو كانى جەماوەرە كە لە بن ئاوە كەدا بەمۆلەق و ھەستابوون و دەتگوت شەپۆل دەدەن. خاكە كە ھەلدەستا و ھەلدەستا و دەنىشتەو. خاك پشورى دەكيشا. ھەناسەى قوول. كوللە لە خوارو ھەھاتن، شەپۆل شەپۆل، رەش رەش، بەرى ھەتاويان دەگرت. ھەر جارىكى ھەلدەستان و دەنىشتنەو، گژ و گيا و شىنگە ئاسەواری لى نەدەما و لە كىلگە پان و بەرىنەكان، ھەر خاكىكى رەش و وشك و رووتەن دەمايەو.

باى باكوورى رۆژھەلات ھەورى كوللەكانى دەشىواند و بلاوى دەكردن. بايەكە شىتەنە ھەلى كەردبوو و دارەكانى دەشكاندەو و كۆخەكانى كاول دەكرد و گژ و گيا بەرزەكانى لە رەگەو ھەلدەكەند.

نيوئەشەو، تۆفانەكە نىشتەو و دامركايەو و ولات ھىمن بۆو. دەرويش بەگ لە برسان دلئى خاوبوئەو لەبوورەو دەھات. راي كەردە چىشتخانەكەيان و نان و پەنيرىكى ھاويشتە بەر دلئى. لە پليكانەكانەو راي كەردە خوارى و خۆى فرىدايە سەر ئەسپەكەى و جلەوى بۆ شل كەرد. ھەستى دەكرد ھەموو شتىك تەواو بوو و لەو دنيا گەورەيەدا بەتەنى ماوئەو. تا رادەيەك دەيزانى مستەفا بەگ چ دەچىئى، بەلام ترس لە ناخيدا ھىلانەى كەردبوو. بۆ ساتىك نەترسا و لەبىر كەردنى ترسەكە بەلايەو بۆشايىەكى تاقەتەر بوو كە خۆى لەبەر رانەدەگرت.

ھاتە بن چنارەكە. لەوى، شەوئى لە دەم رووبارەكە گوپى لە زەمەمەى ئاوەكە ھەلخستبوو. لە سەر پشتى ئەسپەكەى دانىشتبوو و بىرى لە تەقەى فيشەكىك دەكردەو كە لە شويىنەكەو دەھات. لەگەل ئەو دەدا كە ئەم رووداوە روون و بەلگەنەويست بوو، ديسان بىرەو نەدەكرد و لە ھەمان كاتدا بە دلئىكى پىر لە خورپەو، چاوپروان دەبوو. ئاخىرەكەى بى ھىوا دەبوو و دەشلەزا و بەردەبۆو تەركى تارىكى بۆشايىەكەو. ئەسپەكەى بەرەو كۆشكى مستەفا بەگ تاو دەدا و چاوپروانى تەقەى تەفەنگ لە پەنجەرەو و نوقمى ترس و دلەراوكىي ئەو چاوپروانىيە، شىتەنە

به دهوری کۆشکه که دا ده خولایه وه و که ناخ و ئۆفی لى دهرپا و پشوری له بهردا نه ده ما ده گه پرایه وه کۆشکه که ی خوی. له جیویانه که یدا ده که وت و چند سه عاتان چاره پئی نه وه ده بوو خو بیته چاوی و له جیویانه که یدا ههر جینگلی دها و تهنیشتاوته نیشتی ده کرد.

"سولتان ناغا، سولتان ناغا، نه میر سولتان."

ردینه که ی لول و بریقه دار بوو. په ژاره ی بی سنووری تی شکان و دامای له چاره کانیدا... که له گه ت بوو و ده تگوت نه سپی عه ره بییه. که به ریگه شدا ده رۆیشت، ره وت و ته قله ی نه سپی عه ره بیت وه بیر ده هاته وه.

ده رویش به گ له نه کاو هه موو گیانی پر بوو له شادی و به خته وه ری. ژنه که ی زور له میژ بوو ناوای نه دیتبوو. هه زیکی پر له شه هوه ت بو ژنه که ی له گیانی گه را و بو یه که م جار به بی ژنه وه ی عه شق و که فوکول و خو شیه که ی بنیشتته وه، تا به یانی له تهنیشت ژنه که ی خه وت. ده ستی به سه ری منداله کانیدا هینا و له گه ل هه موواندا به گه رمی تاسه بارانه جوولا وه. نه وه نده که یف خو ش بوو، نه گه ر دانی به خویدا نه گرتبا، هه لده ستا ده که وته چه قله سه ما و هه لپه پین. ژنه که ی لپی شاهزا بوو. که تازه زه ما وه ندیان کردبوو، ههر به و جو ش و خرۆشه وه و به عه شق و که فوکول و شه هوه ته بی سنوره وه ده چوه پیشی و چه ندی پتر جوت ده بوو له بری به تالبوونه وه پتر ده بووه وه و پر که فوکولتر ده بوو و ههر دوو کیان له و په ری تاسه باری و هه ژاری و شه هوه تدا له یه کتریدا ده تانه وه و تی که لای یه کتری ده بوون.

به که یف خو شیه وه سواری نه سپه که ی ده بوو و رکینف کوت به ره و کۆشکه که ی ئاق یولی وک با ده فری. یه ک پشو به خو ی ده گوت: "باشه نه وه تا که ی نابریته وه؟ که گه یشته حه وشه ی کۆشکه که ی مسته فا به گ، دابه زی و نه سپه که ی له سینگی ک به سته وه و ده مانچه که ی هه لکیشا و به پلیکانه کاندا له سه ر خو سه رکه وت. له و کاته دا نه نه سه نهم دیتی و زمانی شکا و ده ست و پی تی که ل هاتن. که ده رویش به گ گه یشته دیوه خانی، نه نه سه نهم زمانی پزا:

"مه یکوژه به گ. نه و داماره به جی و بان که وتوه، نه دم له هه یچ دها و نه هه یچ ده خواته وه. له جیویانه که ی خو شی نایه ته ده ری. به تاقی ته نی به جییان هیشتوه. هه مووان وازیان لی هیناوه و رۆیشتون. یاخوا له سه رت گه ریم به گ. نه چی لی بدی."

ده رویش به گ به دیوه خانه که دا رۆیشت و له حالیکدا بون و به رامه ی گه رم و خه ستی ره یحانه که ی هه لده میشت، به تهنیشت ره یحانه و میخه که که دا تیپه ری و له ژوور که ی مسته فا به گ نزیک بووه. په نجی له سه ر په له پیته که ی و به ترس و پاریزه وه ده رگا که ی کرده وه. مسته فا به گ له

سەر قەرەپۆلە کەى دەتگوت خەوى لى كەوتوو. لەوانەشە پېتىش وەژوورکەوتنە کەى دەرویش بەگ چاوى لىك نەنابى و ھەر لەگەل چاوى بەو کەوتى لىكى نابىتن. دەرویش بەگ واى زانى. لىفەھىە کى شىنى گولدارى بەسەر خۆى دادابوو. دەستەکانى زەرد و بى گىيان لە دەرى بوون و کەوتبوونە سەر لىفە کەو.ە.

دەستى دەرویش لەرزىن. دەمانچە کەى دەستى، رىك بەرەو تەختى نىوچاوانى مستەفا بەگ راگرتبوو. نىوانى ھەردوو برۆکانى.

دەموچاوە رەنگ پەرىوہە کەى مستەفا بەگ کە ئەوئەندە بزركابوو کەسك دەچۆو، درىژ ببۆو. گنجى قوول قوول کەوتبوونە سەر تەويلى و برۆ و مۆژلەکانى داچۆرابوون. لە سەر مېزىكى چىوى، سەندووقىكى سەدەف نىشان کە جى جى مۆرکە خواردبووى و سەدەفەکان ھىشتاش فرىنى چەند بالئەدەھىە کىيان دەردەخست، بەدى دەکرا. چەند وینەھىە کى كال بۆو لە چوارچىوہى شپ و شەويق و لەگرىژنە چووى مۆرکە لىدراودا بەدیوارە کەو ھەلئاسراابوون. ھەموو وینەکان ترسىك لە نىگاياندا ئاوسابوو. برۆيان تىك نابوو و ھەر دەتگوت ھەموو پىاوہ تىبىھە کەى خۆيانيان لە گۆشەى سىمىلە چەخاغيىھە کانياندا کو کردوہ تەو.ە.

بەرەھىە کەى تورکمانى چلکن و شپ و دراويان لە ژوورە کەدا راخستبوو. پۆل پۆل سووتووى جگەرە لە سەر بەرە کە کەوتبوو. تەپلە کە چىودانە کەى کە لە تايەى ترۆمبىل دەچوو و پىر بوو لە قونچکە جگەرە، لەسەر مېزە کە ديار بوو. سەر مېزە کەش پىر بوو لە قونچکە جگەرە. نىنۆكى پەنجە درىژەکانى کە دووکەلى جگەرە زەردى ھەلگىرآبوون، سپى سپى، وەك گەچى سپىيان لى ھاتبوو.

دەرويش بەگ بىرى کردوہ کە تەنيا نىنۆكى مردووان ئاوا درىژ دەبنەو. لە دللى خۆيدا گوتى بنىادەم لە پىشدا نىنۆكى و دواتر دەستەکانى دەمرن. ئەو کابرايە مردوہ. دەستى سەر دەمانچە کەى شۆر بوونەو. ئەژنۆى نوشتانەو. خۆى بەسەر پىيانەوہ پى رانەگىرا. لەو کورسىيە دارگويزەى نىوہى نىوہ پراستە کەى نەمابوو، چوہ پىشى و لەسەر دانىشت. نەيدەتوانى چاو لە مستەفا بەگ ھەلگىرى.

ھەتا نىوہرۆ بەبى ئەوہى چاوى بترووکىنى، سەيرى مستەفا بەگى کرد و لە گنجەکانى دەموچاوى ورد بۆو. مستەفا بەگ بەحاستەم ھەناسەى دەکىشا و دەستى جار نەجارتىک بەرەو لای دەمانچە کەى دەچوو و تۆپە کەى پىر و بەتال دەکردوہ. ھەر جارىكى تۆپە کەى پىر دەبوو لە فىشەك، دەرويش لەجىبى خۆى دەردەپەرى و سىرەى لە تەختى ئەو نىوچاوانە دەگرت کە

تهنانهت بۆ جاريكيش چاوي نەترووكاندبوو. ئەوجار تۆپەي دەمانچەكەي دەدي كه به خيڤراييهوه دهخولايهوه و فيشهكه كاني دەرژانهوه سەر ليفهكهي.

دهسته كاني مردووه كه له كاتي پر و بهتالگردهوهي دەمانچەكه دا گيانيان وه بهر دههاتهوه و هەر دهكهوتنهوه سەر ليفهكه گيانيان له بهردا نهدهما. نهنه سهنهم جار نهجاري له كه لييني دەرگاوه سەريكي ده كيشايه ژووري. دەر ویش بهگ دەمانچە به دهستهوه و دەست له سەر پهله پیتكه و ئەژنۆي پیتكهوه نووساندبوون و به كوئجكۆلييهوه چاوي له مستهفا بهگ برپبوو و به زهيبيشي پييدا دههاتهوه.

له سي پهنجهره ي ژووره كهوه لافاوي ههتاو دههاته ژووري. ههتاوه كه ده ميك بوو كه وتبووه سەر جيوبانه كه ي مستهفا بهگ. مستهفا بهگ نارەقه ي شين و مۆري دەر کردبوو. دلۆپه ي نارەقه ي سەر نيچاوان و دەست و لامل و نيۆ تالە دريژ و ژاكاوه كاني ردينه كه ي بريقه يان دهدايهوه.

دەر ویش بهگ له پر له جيبي خۆي ههستا و بۆ دواين جار سهيريكي مردووه نارەق کردووه كه ي کرد و گهرايهوه و له ژووره كه وه دەر كهوت و وهك سهرخوشان كهوته ري و له حالتيكدا ئەژنۆي دنووشتانهوه، له پليكانه كانهوه چووه خواري.

ئەسپه كه ي كيشايه تەنيشت بهرده سواره كه و به زهجمهت ليي سوار بوو. سەري كاس بوو. نه گوئي له هيچ دهبوو و نه ههستي به هيچ دهکرد. وهك تەندوور دايبسا.

ئەسپه كه ي ئەوي برده بن داره چناره كهوه لهوي چهقي. بهبي ئەوهي خۆي ويستبيتي، له ئەسپه كه ي دابهزي و به چه كمهوه وهنيو ناوه كه كهوت. چەند شلپ ناوي به دەموچاوي داگرد و بهبي ئەوهي وشكي بکاتهوه به زهجمهت سوار بۆوه. ئەمجار به ويستی خۆي سەري ئەسپه كه ي بهرهو كۆشكه كه ي مستهفا بهگ وهرسووراندهوه. دەمانچە كه ي به دهستي راستييهوه بوو و پهنجهي له سەر پهله پیتكه.

بارانه زهرده كه نەرم نەرم دايعرد، به ليژمه و بي دهنگ، هەر دهتگوت ناشباري. زهرد زهرد و وهك پهرده ي تيشك كه هەر دههات و خهستتر دهبۆوه و نارنجي دهچۆوه و تارتر دهبوو و قورس قورس له سەر دهشته كه دهنشت.

"ئەو بنيادهمه باشانه، ليي سواي ئەو ئەسپه جوانانه بوون و سەري خويان هه لگرت و رويشتن. هه لۆكانيش، هه لۆكانيش..."

ههتا میسکی ئیسقانه کانی تهر ببوو. له تاریکایی شه وه که دا و له نیوه راستی هه وشه که ی
مسته فا به گ وهك خه ده ننگ قیت چه قیوو... له حالیکدا گۆرانی و سه ردولکه کۆن و
له میژینه کان له گویدا دهرینگانه وه... ده مانچه به دهست و قامک به په له پیتکه وه.
"ئه و بنیاده مه باشانه... هه لۆکانیش..."

هه‌رای کرد: "ئەسپە‌کە‌ی بنگی‌تون."

دە‌مو‌چا‌وی درێژ ببۆ‌وه و چا‌وه‌کانی بە‌قو‌ولدا چو‌بوون و شە‌ویلگە‌ی دە‌رپە‌رپی‌وون. پینج تە‌فە‌نگ لە پینج شو‌ینە‌وه تە‌قە‌یان کرد و پینج فیشە‌ک ئە‌سپە‌ کو‌یتە‌کیان پینکا. دە‌مو‌چا‌وی درێژ ببۆ‌وه و لە‌ حالێ‌کدا سە‌یری ئا‌وینە‌کە‌ی دە‌کرد گوتی: "دە‌ست را‌گرن." لە‌ ئا‌وینە‌کە‌دا دە‌مو‌چا‌وی دە‌دی و بە‌زە‌یی بە‌ خۆ‌ی و زرا‌و‌چو‌ویی و تە‌نیایی و وە‌گیان‌هاتو‌وییە‌کە‌ی و تە‌وا‌بو‌ونە‌کە‌ی دادە‌هات. ئا‌وینە‌کە‌ی فە‌ی دایە‌ سەر‌ عە‌رزە‌کە‌ و بە‌ هە‌نگا‌وی بە‌رز بە‌رە‌و ئە‌سپە‌کە‌، — کە‌ لە‌سەر‌ عە‌رزە‌کە‌ لینگە‌فرتە‌ی بو‌و — رۆ‌یشت. بارانە‌کە‌ دای‌کرد و پە‌ر‌دە‌یە‌کی رە‌شی خستە‌ نێ‌وان ئە‌و و ئە‌سپە‌کە‌وه. لە‌ دو‌وره‌وه هە‌ورە‌تریش‌قە‌یە‌ک گرمان‌دی و برو‌وس‌کە‌یە‌کی دا. تاری‌کاییە‌کە‌ بە‌هە‌مو‌و خە‌ستی و قور‌سایی خۆ‌یە‌وه بە‌سەر‌ هە‌مو‌و لا‌تدا هات. لە‌ تاری‌کاییە‌کە‌دا هە‌تا قور‌قور‌ۆ‌چ‌کە‌ی چو‌وه نێ‌و زە‌ل‌کا‌وێ‌کە‌وه. زە‌ل‌کا‌وه‌کە‌ قو‌وتی دە‌دا. کاتێ‌ کە‌ ئیتر ئا‌و و قور‌دە‌کە‌ هە‌لێ‌ان‌دە‌لو‌وشی، بارانە‌ بە‌خو‌رە‌مە‌کە‌ خۆ‌شی کردە‌وه و تاری‌کاییە‌کە‌ نە‌ما و تا‌ویکی خۆ‌ش کە‌وت. هەر‌ چۆ‌نێ‌ک بو‌و خۆ‌ی لە‌ زۆ‌نگا‌وه‌کە‌ کیشایە‌ دە‌رە‌وه. ئە‌سپە‌ کو‌یتە‌ هێ‌شتا گیانی دە‌دا. بە‌رە‌و لای غاری دا. لە‌ولاترە‌وه، ئە‌ویتر، ئە‌ژ‌نۆ‌ی لە‌سەر‌ عە‌رزێ‌ دادا‌بو‌و و دە‌ت‌گوت نو‌یژی دە‌کا، نێ‌و‌چا‌وانی لە‌ عە‌رزە‌کە‌ هە‌ل‌دە‌سو‌ی و سە‌ری هە‌ل‌دینایە‌وه و دی‌سان تە‌ویلی لە‌سەر‌ عە‌رزە‌کە‌ دادە‌نایە‌وه. چو‌و و لە‌ ژو‌ور سە‌ری را‌وه‌ستا. ئە‌وی دیکە‌ یە‌ک پ‌شو‌و نێ‌و‌چا‌وانی لە‌گە‌ڵ خا‌کە‌کە‌ ئاشنا دە‌کرد و سە‌ری هە‌ل‌دینایە‌وه. جاری ئاخ‌ری کە‌ سە‌ری هە‌ل‌دینایە‌وه، لە‌نە‌کا‌و ئە‌وی دی. هەر‌ دیتی، بە‌رە‌و ئا‌ق‌جاساز تیی قو‌وچاند. ئە‌ویتر هە‌را‌وا لە‌تە‌ن‌یشت ئە‌و ئە‌سپە‌ بە‌جی ما کە‌ گیانی دە‌دا. تا‌ویک دا‌اتر وە‌خۆ‌ هاتە‌وه و سە‌ری لە‌دو‌وی نا. بە‌لام ئە‌ویتر رۆ‌یشت‌بو‌و.

لهو نیوه‌دا سواره‌کان گه‌یشتنی و ئهو پیاوه‌یان گه‌مارۆ دا که رای ده‌کرد و که‌مه‌ندیان بۆ ه‌اویشت. که‌مه‌نده‌کانیان په‌یتا په‌یتا ده‌که‌وته ئه‌ستۆی و ه‌هر که‌مه‌ندیکی ده‌که‌وته ئه‌ستۆی و ده‌کیشرا، ده‌ماره‌کانی نیوچاوانی ه‌ینده‌ی قامکێک هه‌له‌ده‌ستان و چاوه‌ گۆمه‌ خوێنه‌کانی له ژێللا ده‌هاتن.

سواره‌کان کابرای مل له نیو که‌مه‌ندگیرایان به‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌دا به‌ملاولادا ده‌کیشا. ه‌هر لینگه‌ی چه‌که‌مانی که‌هوتبونه لایه‌ک. چاکه‌ته‌که‌ی درابوو و تیتۆل تیتۆل بوو و له‌به‌ری داکه‌نرا. زمانی ده‌رکیشا. که‌مه‌نده‌کانیان که‌ شل ده‌کرده‌وه، نه‌یده‌توانی به‌سه‌ر پێیانه‌وه راوه‌ستی. له‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌ که‌هوتبوو و ه‌انکه‌ه‌انکی بوو.

به‌رده‌کان له‌ قه‌دی شاخه‌که‌وه خۆلۆر بوونه‌وه. گابه‌رده‌ گه‌وره‌کان به‌ گرمه‌گرمی سامناکی تێک شکان به‌ره‌و لایان خۆلۆر بوونه‌وه. سواره‌کان پیاوه‌که‌یان به‌جی ه‌یشت و رایان کرد و دوور که‌وته‌وه و به‌رده‌کان به‌ ده‌روپه‌شتی کابرای له‌پێ که‌هوتوودا خۆلۆر ده‌بوونه‌وه. به‌ راکردن به‌ نیو به‌رده‌ خۆلۆر بۆوه‌کاندا، خۆی گه‌یاندی و له‌کۆلی کرد و به‌ غاردان له‌ مه‌رگ نه‌جاتی دا. له‌ په‌ناگه‌که‌، ه‌ه‌روا که‌ تفی قووت ده‌داوه، گوتی: "ناهیلم بمری. ئه‌گه‌ر ویستبایه‌م تا ئیستا سه‌د جارم کوشتیبوی. ئه‌تۆ نابێ بمری، تۆ ده‌بی زه‌جر و نازار به‌جێژی. برسیته‌؟ تینووته‌؟ بریندار بوی؟..."

سفره‌یه‌ک راخرا، سوێسه‌کی برژاو، پلاو، مسات، هه‌نگوین، ده‌له‌مه‌... گوتی: "ده‌بخۆ. بخۆ و گیانیکت و به‌ر بێته‌وه کارم بێته‌."

کابرا له‌سه‌ر سفره‌که‌ دانیه‌شت. خواردی. په‌نجه‌کانی لسته‌نه‌وه. خواردی و پنجه‌کی له‌سه‌ر سفره‌که‌ نه‌ه‌یشت.

"جا ئه‌وجار وه‌ره‌."

رسته‌یه‌کی له‌ ملی خست. ده‌سته‌کانی له‌ پشته‌وه شه‌ته‌ک دا. ئهو له‌ پێشه‌وه و ئه‌ویتر له‌ پشته‌وه هاتنه‌وه کۆشک. کابرای به‌ شه‌قان خسته‌ ژێره‌زه‌مینه‌ تاریکه‌که‌ی کۆشکه‌وه و ده‌رگاکه‌ی له‌سه‌ر گاله‌ دا. ئهو چاله‌ ره‌شه‌ که‌ وادیار بوو بچووکترین درزی تێدا نییه‌ هه‌وای لی بچته‌ ده‌ری و پێیدا بێته‌ ژووری، له‌ میژبوو بۆ ئهو ئاماده‌ کرابوو. بۆگه‌ن و هه‌رنه‌ه‌وته‌که‌ی لووتی ده‌خوراند.

"له‌و چاله‌ ره‌شه‌دا ده‌رژیی. ئێره‌ گۆره‌که‌ت ده‌بی. ده‌ی با بزاین چه‌ند رۆژان خۆ راده‌گری." کابرا وه‌ک که‌ لاکێک له‌ سی گۆشه‌ی چاله‌ره‌شه‌که‌دا که‌وت. به‌یانیی دووه‌مین رۆژ هات و به‌ ده‌نگێکی که‌ ئاوازیکی شادیی تێدابوو پرسیی: "چۆن ی ی ی؟ ماوی؟ خواردنه‌که‌ت باشه‌؟"

خواردنه که ی گوشتی بۆگن و شیرى ترشاو بوو. که لاکه مه پیکى باکردوو و کرمى و کووپه یه که شیرى ترشاوی لى بوو.
دهنگیک نه هات.

"مردووی کافر؟ نامری، ته تو نامری، نابى بمرى."
هه وتوره که دواتر نوزانه وه یه که هات. ده رگاکه ی کرده وه. که ده رگاکه کرایه وه، سه ری له گیتزه وه هات، گیتزه بوو. نه گمر ده ستی به دیواره که وه نه گرتبا، بۆگه نه که، له کارى ده خست. خۆى به تاریکیه که دا کرد و کابرای که وتوو ی گرت و به راکیش راکیش بر دییه بن سیبه ری دارچناره که. با ی کردبوو و دوو نه وه نده ی بنیاده میکی ئاسایی لى هاتبووه. جلوبه رگه که ی تیتول تیتول ببوو. ده سه به جى روتی کرده وه و چهنده س تلینک ئاوی به سه ردا کرد.
مردوو وه که ورده ورده وه خو هاته وه. دیسان چاوی هه لینایه وه.
"ئه ی له وه باشت؟ چ له وه باشت، کافر... له وه باشت هر نابى... ته شکه نجی بى هه وا...
باشترین جزى ته شکه نجی..."

دهسته کانی چهنده جارن به ئاو و سابوون شوست. کابرا به حاسته م هه ناسه ی ده کیشا...
تاریکیه که هه ستا. تاریکیه که ی پر کرد له نالین و کپروزانه وه. تاریکیه که خۆى رانه گرت.
له ناخی تاریکیه که وه زرینگه زرینگی زنجیر ده هات...
که رووناک بووه، کافره ی دیت به پیوه راوه ستابوو. زنجیری دپکاو بی ته ستوو نه ستووری له نه ستوی و ده ست و نیوقه د و قولاپه ی پییدا بوو. وه ک شیتان نامبازی بوو، ئالقه که ی گهرده نی گرت و کیشایه نیو چالینکی پر له ورده شووشه وه. به سه ریدا نه راندی: "برۆ."
کافره هه نگاوی نه نا. نه ویش نه راندی: "که واته بگره."

پالی پیوه نا بو نیو چاله پر له ورده شووشه که. کافره له گه ل هه ر ته کانیکیدا به نیو ورده شووشه کاندا پتر رۆده چوو و خوین له هه موو زامه کانی گیانییه وه فیچقه ی ده کرد. جار به جار پتر چوو خوارى و هه ر سه ری له ده رى مایه ومه، سه ره خویناوییه که. خوینی سه ر ورده شووشه کان که فی کرد. تیریتیکى به هیژ هه ستا و سه ری ورده شووشه کان هه ر هه مووی له لافاویکی تیشکی چاو کویر که ردا نوقم بوو.

مه تقه لیوه نه ده هات. هه ر ده ستی دریتزه کرد. قوره که، که گه یشتبووه بن چه ناگه ی، پتر قووتی ده دا. چه ناگه و لیو و لووتی و هه موو سه ری چوو خوارى و هه ر ده ستی له ده ره وه مایه وه. ده ستی گرت و کیشایه وه ده ری.

شاد بوو. شاگهشکه ببوو.

"کافر."

دهمانچه که ی به نیوچاوانییه وه نا. په نجه ی له سهر په له پیتکه بوو. ناسنه که سارد بوو. نارقه ی کرد. نارقه به گیانه روته که یدا جوگه له ی به ست. وشک بووه. وشک و برینگ. زهرده لگه پرا، زهرده زرد. نه و جار سهوز داگه پرا. له سهوزییه وه بو زردی و له زهردییه وه مؤر ده لگه پرا. روژیکیان هه تا تنگه ی نویژی شیوان لوله ی ده مانچه که ی به نیوچاوانییه وه راوه ستا. ناخرییه که له پی کوه ت و به لادا هات.

گلۆپی گه وره ی پینج سهد قوئتی داگیرسان. ده، پانزه، بیست، سهد دانه گلۆپی پینج سهد قوئتی.

"برۆ، برۆ ژوروی... گهرمه؟ برۆ، ده برژی، برۆ ژوروی..."

چاوه کانی به شه واره که وتن، کویر بوو. دهستی له به بهر چاوییه وه گرت. به دهوری خویدا خولاییه وه و خولاییه وه و چهندی پتر ده خولاییه وه، خیراتر ده خولاییه وه. سهری له نیو دهسته کانیدا به ملالادا ده هات. کوه ت. له هیلانیه ی نوره که وه بونی گوشتی سووتاو ده هات. نوره کان، دیواره کان، گلۆپ و بونه تیژه کان ههر هه موو تیکه لآو ببوون و دووکه لآوی...
رووناکی له بهر یه کی هه لده درې... کانیه که قوئته قوئت هه لده قوئتی...

"بخووه کافر، پیوستیم پیتته."

پاسارییه که به فرکه له لکینه که وه ده فریتته سهر نه ویتر. نه و چۆله که یه ی له سهر لیواری بهری چه پی په نجه ره یه که هه لنیشتووه ده بی می بیت، که ناوا به که فوکوله وه ده جیکینی.
ده مانچه که ی پر و به تال ده بیته وه.

رووتی بکه نه وه، رووتی که نه وه... رووتی که نه وه منداله کان. چهند قوئته؟ خو نایکوژی؟... له گونه کانی به ست، له وپی به ستن. کلپله که لی بدن با بلهرزی. دیسان بونی گوشتی سووتاو... هه لده به زی... گیانی گر گر دایسی. با بلهرزی. کاره با که ی له گوشته کانی، له زمانی و له چاوه کانی بدن. با بلهرزی؟ وه که سگ با بلهرزی.

ناسمان ساو و سامال بووه. روون و بی په له. چوکوراوا پر پر له گول.

لیره و له وی قاسپه ی سویتسکه دی. حاصلات هه لده گیرینه وه و دروینه ده کری. ده شته که پره له ته راکتور و کامیون و گیادروو (ده راسه) و خهرمانکوت و لایر و بونی به زین و گازابیل.

کریکار به ملی در پرتو و شه لالی تاره قه به داوینه پر ورد که به رده که وه، دهسته وانه له دهست خه ریکی دهسکه نهن. کارخانه یه که له نه دهنه به سه دان کریکاری زوناوییه وه، له نیو بلنسه کاندای کار ده کا. هه وای کارخانه که وه که به رد سووره وه بووه و پیاو ده خنکی تی. بونی به نزن له قولکه و شیو و دۆله کان نیشته وه.

"وهره با بزنام م م م م، براله وهره دهه کافر... چاوه ریت بووم."

کافره جاریکی دیکه تی که وتووه. هیچ چاوه روانی نه وه نه بوو.

نه پراندی: "رووت به وه."

دهسبه جی رووت بووه.

ته نه که یه که به نزن له هه لگرت و گرتی: "وهره ئیره. لیره دانیشه. نه لیره. زوو به."

ههر کافره دانیشته، به نزن له که به سه ردا کرد و شقارته که ی لیدا و کافره له نیو بلنسه یه گپدا ون بوو. کافر دهستی کرد به راکردن. وا ده ریشته فیشه که نهیده گه یشتی. به گره گپ و هاوار و نه پراندن رای کرد هه تا خوی گه یانده زونگاوه که و خوی تی خست. زونگاوه که هه تا بناری ئاناره زرا بوو به بلنسه. ئاو و قور و لیتاوی زونگاوه که وه که به نزن ئاگری گرت. له قولایی زونگاوه که هاوای "کومه گ، کومه گ" هه ستا. قولایی ئاوه که دهسوتا. کافره وه که ره زوو دایسا و داده مرد. نه پراندنه که شی بای کرد بوو و بلنسه یه کی لی هه لده ستا.

ئاوه که دهسوتا. ئاوه که یه کپارچه ببوه گپ. ئاوه که بای کرد بوو. ئاگره که بای کرد بوو. هه موو شتیک ئاوسابوو و بۆش ببوو. نه وه نده سووک ببو بایه که دهیتوانی هه موو شتیک له گه ل خوی رادا. هه ستیک له گوری نه بوو... هیچ شتیک نه بوو... ئاوه که ببوو گپ... نه و چاوه گپاویانه ی له و بلنسه نه دا ده ره و شان وه... .

که وتبووه بن ئاوه که و زاری وه که ماسییه کی سه ر و شکانی ده کرایه وه و ده به سترایه وه. له پر هاته وه سه ر ئاوه که. هاته وه و شکایی و دیسان گپی تیبه ربوو. به گره که وه و به هه موو تین و توانایه وه به ره و ئاوه که رای کرد. له پشت خویه وه کیلگه و پووش و په لاشه کانی ئاگر دا. ئاوه که ش ئاوری لی هه لده ستا. خوی له وی لادا و خوی به نیو خول و خاکه که دا کرد و خوی گه وزاند و تلایه وه.

جهسته سووتاوه که ی بای کرد.

"راوده سته."

حهمه عهلی! حهمه عهلی به نیو له که دا ده رۆښت. که ناوړی ده دایه وه کافره که بوو و که رووی و درده گپړایه وه ده بۆه به حهمه عهلی.

پیتی له رکینغاندا گیر ببوو و سه ری له سه ر عه رزه که ده کشا و شه سپه که وه ک شیتان له به یانییه وه تا شه وی به نیو ده وه ن و ره وز و خه رند و دروه لانه کاندای رای کرد. رووت و قووت، ته نیا گۆره وییه سه وزه پیاوانه که ی و لینگه که وشیک کی قیرنیی له لاقی چه پیدا مابوو که له رکینغه که گیر ببوو. ده موچاوی شه لالی خوین و قور ببوو و هیچ کویتی نه ده بینرا. ته راکتوره که به ره و پیش ده چی. په له یه ک خوین و قور، ده موچاوی حه مه عه لی. توپ "تایه" گه وره کانی ته راکتوره که به سه ریدا ده رۆوات. سه ری حه مه عه لی ده پلشیتته وه. "برۆ حه مه عه لی، برۆۆۆ."

له سه ر کورسییه گویزه شه ق و له قه مؤرکه خواردووه که، که نیوه ی نه خش و نیگار ه هه لکۆلراوه که ی پشته وه شی سواوه و نه ماوه، له ته نیشته ره یحانه که وه، پالی به شه ستوونه که وه داوه و چاوه روانه.

تیستا له سایه ی سه ری، تیستا له سایه ی سه ری... "با" ردینه سپییه که ی راده ژینیی و رانه رووت و له رزۆکه کانی، ده خولیتته وه و ده خولیتته وه... له قور و چلپاوه که دا نو قم بووه. رۆده چی و به قوریدا ده چیتته خوار و له سه ر ناوه که وه هه ر کۆمه لیک جه غزی په یته په یته به دوا ی یه کدا دروست ده بن... "وه ره کافر."

دهستی گرت و کیشای و له نیوشانییه وه هه لیکه ند.؟ دهستی کافره که ی هه تا شه وی به ده ستییه وه بوو. شه ونده تووره بوو تا قه تی نه ما و به لادا هات و کهوت.... دهسته خویناوییه که له ته نیشتی به ربۆوه. هیشتا خوین له بهر دهسته که ده رۆیی.

چارچييه كهيان هيٺاڻيه حهوشه‌ي بهنديخانه و له خوار گابه‌رده‌كه فرٽيان دا. كابراي ورديله‌ي سه‌ر و گوي خويٺاوي و قوراوي كه دهستان لي بهردابوو، گرمٺله ببوو و بي جوٺله كهوتبوو.

هه‌رجوار ده‌وري زيندانه‌كه ژووري بهندييه‌كان بوو. ده‌رگاي ژووره‌كان كرابوونه‌وه و بٺني هه‌رپنه‌هووت و بٺخاوك و شيداري و ٺاره‌قه و كه‌روو تيٺكل ده‌بوونه‌وه و ليٺيانه‌وه ده‌هاتنه‌ ده‌ري. بٺيٺكي قورس له ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌كانه‌وه ده‌رژايه حهوشه و له‌وي ده‌نيشت.

دواي تاويك بارانه‌كه دايركد. بهندييه‌كان له‌بهر ده‌رگاكان كو بوونه‌وه. بيده‌نگ و حه‌په‌ساو سه‌يري كابرا ورديله و گرمٺله‌بووه‌كه‌ي ته‌نيشت به‌رده بنه‌وشه‌كه‌ي چه‌قي حهوشه‌كه‌يان ده‌كرد. تارمايي چارچييه‌كه له ته‌نيشت به‌رده‌كه له خه‌مباريي ته‌يريكي مردوو ده‌چوو.

پٺله ته‌يريكي له لاي راسته‌وه، له‌گه‌ل شه‌پٺلي بٺرانه‌كه هاتن و به‌خيزاييه‌وه لووري زه‌وي بوون و گورج و گٺل له سه‌ر سه‌ري چارچييه‌وه هه‌ستانه‌وه. هه‌ر ده‌تگوت پٺله تيريكن و له كه‌واني ده‌رچوون. هه‌وا كه له‌بهر بارانه‌كه ره‌ش و تاريك داگه‌رآبوو، له‌گه‌ل خو‌ش‌كردنه‌وي بارانه‌كه، رووناكي كرده‌وه. بن به‌رده‌كه، هه‌ر ٺه‌و شوٺينه‌ي چارچييه‌كه ليٺي كهوتبوو، پر بوو له ٺاو و گٺميليكه ليٺه‌وه له‌وي و هك ٺاويٺه بريقه‌يان دايه‌وه.

وسوو خٺي به بارانه‌كه دا كرد. داهاته‌وه و ده‌يستي چارچييه‌كه‌ي گرته نيٺو ده‌سته‌كانيه‌وه. ده‌ستي چارچييه‌كه گه‌رم بوو. وسوو رووي كرده بهندييه‌كان و گٺراندی:

"وه‌رن كاكه، وه‌رنه تيٺه كاكه."

ٺيٺه هه‌موو بهندييه‌كان ويٺرا و به‌يهك ده‌نگ له ده‌رگاكانه‌وه رٺانه حهوشه‌وه و ده‌وري گابه‌رده‌كه‌يان گرت. وسوو گوتي:

"زيندووه كاكه، نه‌مردووه."

حەسەن جنۆكە داھاتەووە و سەرە سپیپەكەى ھێنایە خوارەووە و بە سینگی كابرای
گرمۆلەووەبووی نووساند. ئەژنۆی لەسەر قورەكە، ماوێپەك ھەروا مایەووە و ئاخیری سەرى
ھەلێنا و یەك بەى یەك سەیری بەندیپەكانى كرد كە پێكەووە قسەیان دەكرد. ھەموو بێدەنگ
بوون. حەسەن جنۆكە گوتى: "نەمردووە. دلێ وەك ماتۆر كار دەكات."

زنجیرەكانى قورس بوون. لە ئەستۆ و دەستەكانیدا...

"باشە بۆچى ئەو داماوەیان وەك رۆستەمى زال لە كۆت و زنجیر كردووە؟"

دەنگێك لە نیو خەلكەكەووە ھەستا: "جارچی ئەو زنجیرانە دەپسیتی. لەتوكوتیان دەكات."

دەنگێكى دیکەش ھات: "كۆت و زنجیر، خشل بەندكراون."

دەنگێكى دیکە: "شەرم و شوورەبى نیپە شیر لە كۆت و بەنددا بێت."

ھەموو وێكرا پێكەنین.

وسوو باوھشى بە جارچییەكەدا كرد و بردییە ژوررەكەى ئەوسەرەووە.

حەسەن جنۆكە گوتى: "تازە ناژیی. ھیوام پیتی نەماوە بژیی. قۆرت بۆغا بى و نەبى

چەندەرمەى لى تین داو، بۆیە ئاوا لە پەل و پۆیان خستووہ."

جارچی سى جاران چاوى ھەلێنا و لىكى نانەوہ.

زیندانى دلیان خۆش بوو و دە پانزە كەسێك وێكرا گوتیان: "نامرى..."

جارچی كەوتە ورتینە كردن: "ئەمن كوشتم..."

سەرە خویناویپەكەى رادەژاند و دەیگوت:

"مستەفام، براكەم كوشت. بۆۆۆۆچى؟ بۆۆۆۆ... بۆۆۆۆ... یە كەى ... نالیم بۆ..."

ئەمن كوشتم. تەرمەكەى لەسەر سندانەكە... تەرمەكەى... تەرمەكەى لە نیو كوررەكەیدا..."

لە نیو پشكۆكان... تەرمەكەى لە نیو ئاشەكە..."

وسوو: "فەرھولوو چایەكە لى بنى."

"ھەى راوەستاو بى فەرھولوو. بە پیر و بە پینغەمبەران پیاویكى دیکەت لە گوین نیپە لەو

چوكورواوایەدا، فەرھو، فەرھولوو."

چاویان بە دەمى جارچییەكەووە كرد. جارچییەكە سى جارى دیکە چاوەكانى كردنەووە و

لىكى نانەوہ.

كە سیھەم كووبى خواردەووە، سەرى بە زەحمەت ھەلێنا و لە چوارەمین كووبدا بزەپەكى

بزرکاوى لە لێوہەكانى نیشتم. ئەوجار چاوى ھەلێنا و نیگایەكى سەرسوورماوانەى لە

دوورپشتی خۆی کرد. ده‌تگوت به نیگا ده‌پرسی ئەمن له کویم؟ چیم لی هاتوو؟ چ به‌لایه‌کیان به‌سهرم هیناوه؟ چاوی له‌گه‌ل ههر نیگایه‌کدا زه‌قتر ده‌بۆوه و سه‌رسوورپه‌مانه‌که‌ی پتر. ئەوجار چاوه‌کانی گه‌ران تا له‌سه‌ر پیره‌پیاویکی ریش چه‌رموو که له‌گۆشه‌یه‌که‌وه راوه‌ستاوو، گیرسانه‌وه. چه‌ند ساتیک به‌بیده‌نگی تیپه‌ری و له‌نه‌کاو هاواری کرد: "ئەمن کوستم. کوستم."

ئەوجار به‌هه‌موو تین و هیژی خۆی ده‌رپه‌ری و خۆی به‌عه‌رزه‌که‌دا دا و به‌کرووزانه‌وه و لالانه‌وه‌وه‌گوتی: "ئەمن کوستم، کوستم..."

ئیتەر تا زاری له‌گۆ نه‌چوو و ده‌نگی نه‌برا، ههر گوتی و راواندی.

شه‌وه‌که‌ زه‌زری زنجیری لیوه‌ ده‌هات و له‌گه‌ل خرم و هۆری بارانه‌که‌ تیکه‌لاو ده‌بوو. ناسمان له‌ دوور دوور و له‌ پشت چیا دووره‌کانه‌وه‌ ده‌ینه‌راند و چیاکانی ده‌له‌رزاندا. لاقه‌کانی جارچییان له‌ خۆیواوک گرت. سه‌ر و گیانیان بۆ خاوین کرده‌وه و مه‌لحه‌میان له‌سه‌ر شووخال و برینه‌ زارداپچه‌ریوه‌که‌ی کوورایی پشتی دانا و خواردنیان دایه. وه‌که‌سیکی چل رۆژان برسیتی کیشابی، خواردنه‌که‌ی کرده‌ دوو قه‌پووچکه‌ و به‌ ده‌ست و پی و کووراییه‌که‌ی پشتی و به‌هه‌موو گیانی...

جارچی مانگیکی ره‌به‌ق چه‌قوچۆی گرت و له‌ ته‌ندووری تادا هه‌لچۆقی و پتر تیک شکا. که‌س بیری له‌وه‌ نه‌کرده‌وه‌ کوۆت و زنجیره‌که‌ی له‌ ئەستۆ و ده‌ستی بکاته‌وه‌ و پێشانی دوکتۆری بدات. جارچی له‌به‌ر ئەوه‌ی خوین ده‌میزت، به‌ندییه‌کان چه‌ند جاران چوونه‌ لای وه‌ردییان (زیندانه‌وان)ه‌که‌، به‌لام بی سوود بوو. ئیتەر له‌ ئیسک و پرووسک به‌ولاوه‌ شتیکی وای لی نه‌مابۆوه‌وه‌ ده‌موچاوی رۆژ به‌ رۆژ درێژتر و بچووکت و باریکتر ده‌بۆوه‌ و چاوه‌کانی پتر به‌ قوولدا ده‌چوون. ددانه‌ سپییه‌کانیشی ههر ده‌هاتن و درێژتر ده‌بوونه‌وه‌. لیوه‌کانی ته‌نک بوونه‌وه‌ و ره‌ش هه‌لگه‌ه‌ران و ره‌شیکی کاله‌وه‌بوو، مردوو و مه‌یله‌و سپی.

ژنی جارچییه‌که‌ سی جاران هاته‌ سه‌ردانی، به‌لام نه‌یانهیشت چاوی پێی بکه‌وی. خواردن و میوه‌ و جگه‌ره‌ و هیندی پاره‌ی بۆ هیئابوو و گوتی: "رۆژانی دووشه‌مه‌ دیمه‌ سه‌ردانی."

ئیتەر رۆیشت.

جارچی ده‌شله‌ی و ده‌ستی راسته‌ی هیچی پی نه‌ده‌گیرا.

له‌ بن به‌رداشی ناشه‌که‌وه‌ هه‌لده‌قولی. پشکو و پۆلووی له‌ ناوه‌ به‌قولته‌قولته‌که‌ ده‌کرد.

"ئەمن كوشتىم. دەيكوژمەو. دەيسانىش، جارىكى دىكەش، ھەزار جارى دىكەش دەيكوژمەو. چاك دەمەو. چاك چاك."

ھەر جارىكى باران دەبارى، جارچى خۆى بە ھەوشەى زىندانىدا دەکرد. زنجىرە قورسەكان لە دەست و مەچەكىدا... و كۆت لە ملىدا.

راى دەکرد و ەك شىتان ھەلدەبەزى و چەقلە سەماى دەکرد، ھەر دەتگوت بە دەورى تاگرىكدا دەخولیتتەو. بە دەورى خۆيدا دەخولايەو و ئەوئەندە دەخولايەو كە نىوہەگيان و نىوہەزىندوو و شەلالى تارەقە لە بن بەردەكە دەكەوت و ەزمان دەھات: "ئەمن كوشتىم، ئەمن كوشتىم. ئەمن..."

ئەوئەندەى دەگوت و دەيگوتەو ھەتا لە زمان دەكەوت.

شەوى چا و چاوى نەدەدى. لە ئاوەكە پەرىيەو. ئاوە بەخوڤەكە بەسەر سەرىدا تىدەپەرى. دەيزانى ئەوہى بەدواوہىتەى كىيە، دەيزانى كىن. ئەوہيانى دەناسى كە زۆرى لى دوور نەبوو. ھەر ئەوہى خەنجەرىكى چەركەزىيانەى بە دەستەو بوو...

جارچىيەكە گوتى: "لە ئاوەكە پەرىيەو. كۆڤە برالە وسوو چىي نەمايو بخنكىم. خويىنى لە دەمى خەنجەرەكەى دەچۆڤا. لەوانەى ە واش نەبووى. لەوانەشە ترس داىگرتىتەم... سى كەس سەريان لە دوو نابوم، دەمتوانى بۆ كوى رابكەم؟ خۆم بە بن كۆرەگەى تاشەكەدا كەرد، تەنىشت بەرداشەكە. لەوئىش دۆزىيانمەو. ئاوەكە ەك شىتان كەفى دەچراند و بەرداشەكە دەخولايەو. لەوى رام كەرد. ئەو دەمانچەيەى دەروئىش بەگ پىي دابوم، ھەلمكىشا و ەوت فىشەكم پىوہە نان. ھەرسىكىيان گەوزىن و ئەمن دەرچووم."

وسوو گوتى:

"ئەى دوايى؟ دوايى چىي لى ھاتەو؟ بلى لوو."

"ئاسنگەرەكە براى من بوو."

"دەزانم لو."

"ئەوان دەيانويست من بكۆژن. ەوت فىشەكم پىوہە نان و ھەر سىكىيان گەوزىن."

"دەزانم لو."

دواى ئەوہە يەك پىشو باران داى كەرد. ھەموو ولات وەسەرئاو كەوت. لافا و زۆر خانووى دەم

چۆمەكەى برد.

"دەزانم لو."

"ئەمن كوشتىم. ئاسنىگەرەكە من كوشتىم، من، من، من..."

ددانە سىيىپەكانى وسووبرىسكانەوہ. ئىتر قسەى نەكرد و قاقاى كىشا. پىكەنى و قاقاى كىشا.

چارچى تفيكى رۇكرد و بەخىرايى لىيى دوور كەوتەوہ.

تەپوتۇزىكى سوور، گەرم، ئاگرىن و خنىكەنەر، ھەموو ولاتى داگرت. سەر ئاوەكە مەيى. كا و كۆت و ئاومالك لەبەر رووناكايى تاوہكە وردە بەسەر ئاوە مەيوەكەدا رۆيشتن.

زەرەزرى زنجىرەكە زىندانى پر كرد و ھەمووان گوتيان: "دىسان چارچىپەكە شىت بوو."

بەرۆكى ھەسەن جنۆكەى گرت و لە بن گوپى راکيشا:

"مەبزوو. لە جىيى خۆت مەبزوو ھەسەن جنۆكە. پروانە ھەسەن جنۆكە، ئەمن ئاسنىگەرەكەم كوشت."

ھەسەن جنۆكە متەقى لىوہ نەھات.

"ئاسنىگەرەكە من كوشتىم."

ھەسەن جنۆكە ھەر بىدەنگ بوو.

"پىت دەلئىم ئەمن ئاسنىگەرەكەم كوشت. من..."

چارچى ئەو رۆژە ھەتا عەسرى لە زىندان تووشى ھەر كەس بوو، واى پى گوت:

"پروانە برالە، ئاسنىگەرەكە من كوشتىم. ئاسنىگەرەكە برالى من بوو. عالەم و ئادەم دەزانن.

بوچى كوشتىم؟ ئىتر بەكەس نالىم بۆ."

"تۆ، تۆ، يانى ئەتۆ براكەتت كوشت؟"

"من كوشتىم."

ھەسەن جنۆكە گوتى: "لە سىدارەت دەدەن. ئەمن باش لە قانون دەزانم. قانون لە دارت

دەدا."

چارچىپەكەش گوتى: "بەلئى بە پەتەوہم دەكەن. بوخۆم باش دەزانم بە پەتەوہم دەكەن. دەى

با بىكوژن. ئەمن كوشتىم."

دووكانى ئاسنىگەرىپەكە دەسووتا. چنارەكەشىيان سووتاند. چنارەكە ھەتا بەيانى لە

نىوہراستى شارۆچكەكە سووتا و رووت و قووت و رەش و سووتاو و وشك مایەوہ و توپكىلى

پىوہ نەما، بەلام ھەر وا سەر بەرز راوہستا.

"خۆزگە نەتكوشتىبا."

"کوشتم."

ئیتەر زنجیره‌کانی خسته زره‌زپ. زنجیره‌کانی ژه‌نگیان هینابوو. جارچییه‌که له بن دیواره‌که‌وه، له بن سیبهری داره‌نجیره‌که دانیشت و دهستی کرد به خاویندرک‌ده‌وهی ژه‌نگی ئالقهی زنجیره‌که. هه‌موو به‌یانیان که ده‌رگای ژوره‌کانیان ده‌کرایه‌وه، زنجیره‌کانی ئالقه‌ئالقه، به‌و داووده‌رمان و که‌ره‌ستانه‌ی داوای کردبوو بۆ بینن تیف تیفه و مشتومال‌ده‌دا و ژه‌نگی لی‌ده‌گرت... ئالقه‌کانیش رۆژ به رۆژ بریقه‌دارتر ده‌بوونه‌وه. به‌لام حوکمدراوه‌کان که‌یفیان به‌و کاره‌ی ئه‌و نه‌ده‌هات و زۆر زۆر له‌و کاره‌ی دل‌مه‌ند بوون. رۆژیکیان وسوو پێشی پی‌گرت و به‌ته‌وسه‌وه گوتی: "درۆزن، درۆزن، باشه‌ته‌تۆش ئینسانی لوو."

ئیدی دانه‌کانی له‌سه‌ر یه‌ک داگرت و قسه‌که‌ی خۆی خوارده‌وه.

به‌دوای ئه‌ودا حوکمدراوه‌کانی دیکه‌ش هاتن. ده‌هاتنه‌ ژوور سه‌ری و ته‌وس و پلاریان پێدا‌ده‌دا. "درۆزن."

ئیدی وه‌شویین کاری خۆیان ده‌که‌وتنه‌وه. جارچی گویی پێیان نه‌ده‌بزووت و هه‌روا وه‌ک هه‌یج شتی‌ک نه‌قه‌وما‌بی، خه‌ریکی مشتومالی ئالقهی زنجیره‌که‌ی ده‌بووه.

رۆژیکیان به‌یانی بوو به‌گۆپال‌باران. جارچی به‌بی‌ئهو‌ی گوی‌بداته‌ بارانه‌که، له‌ ژوره‌که‌ی وه‌ده‌ر که‌وت و له‌ بن سه‌یوانه‌که‌ به‌رده‌رگاوه‌ هه‌روا خه‌ریکی مشتومالی زنجیره‌کانی بووه. هه‌موو به‌ن‌دییه‌کان له‌ به‌ر ده‌رگای ژوره‌کان سه‌یریان ده‌کرد. ئه‌گه‌ر راستیت ده‌وی، ئه‌و ئالقانه‌ی جارچییه‌که‌ سپیی کردبوونه‌وه، چاویان به‌شه‌واره‌ ده‌خست. له‌ نه‌کاو حه‌سه‌ن جنۆکه‌ خۆی هاو‌یشته‌ پێشی و له‌سه‌رخۆ و به‌به‌زه‌یه‌که‌وه‌ گوتی: "بروانه‌ جارچی گیان، ته‌تۆ درۆزنی. ئاسنگه‌ره‌که‌ تۆ نه‌تکوشتوه. قۆرت بو‌غا کوشتوویه‌تی. هه‌مووان ئه‌وه‌یان لی‌سووره."

رووداویکی چاوه‌روانه‌کراو قه‌وما. جارچی سه‌ره‌پای ئه‌و هه‌مووه‌ زنجیره‌ قورسه‌ی به‌ده‌ست و ئه‌ستۆیه‌وه‌ بوون، وه‌ک تیر ده‌رچوو و قورقورۆچکه‌ی حه‌سه‌ن جنۆکه‌ی گرت و له‌عه‌رزى دا. خۆ ئه‌گه‌ر به‌ن‌دییه‌کان زوو نه‌جوولابانه‌وه‌ و حه‌سه‌ن جنۆکه‌یان له‌چنگی نه‌هینابایه‌ته‌ ده‌ری، هه‌ر خنکاندبووی. په‌نجه‌کانی وه‌ک مه‌نگه‌نه‌ قورگی حه‌سه‌نیان رێک ده‌گوشی و حه‌سه‌ن له‌بنه‌وه‌ هه‌ر جیق و فیقی مه‌رگی بوو.

دوای ئه‌و رووداوه‌ ئیتەر که‌سه‌ نه‌یده‌وی‌را به‌ جارچییه‌که‌ بلی‌ته‌تۆ ئاسنگه‌ره‌که‌ت نه‌کوشتوه. ئه‌ویش به‌که‌سی نه‌ده‌گوت "ئه‌من ئاسنگه‌ره‌که‌م کوشتوه." هه‌ر له‌به‌یانیه‌وه‌ هه‌تا ئیواری له‌ بن داری هه‌نجیره‌که‌ دادنه‌یشت و ده‌ستی له‌ زنجیره‌کان وه‌رده‌دا، مشتومالی ده‌دان و له‌

سهیرکردنی ئەو وێنەییە تێر نەدەبوو، کە لە زنجیره‌که‌دا سه‌ری درێژ دەبۆوه و چاوه وردیله‌کانی له ئالقە‌ی مشتومال‌کراو و بریقه‌داریدا دەبنوانده‌وه. سه‌ری هه‌ر هێنده‌ی سه‌ری مێشه‌نگوینێک دیار بوو. یه‌ک پشوو خودا خودای بوو که زنجیره‌کانی له ده‌ست و پێ و ئەستۆ‌ی نه‌که‌نه‌وه.

گه‌ردنی مێشه‌نگوینه‌کانیش درێژ ده‌بیته‌وه. پشته‌کوڵکنه‌که‌ی، گرزگه‌ژ به‌ بریقه‌یه‌کی هه‌نگوینی و ره‌ش و سوور و بنه‌وشه‌یی... و بن زگی هه‌نگوینی ئالقە ئالقە‌یان، بالی روونی خه‌ت خه‌تیان، کونکون و ناسک و له‌رزۆک و وزه‌وز و چاوه‌کانیان ده‌رپه‌ریوو...

چارچی دوا‌ی پانزه‌ رۆژ بۆسه‌دانانه‌وه، مێشیکێ گۆلینگه‌داری گرت. هه‌موو رۆژی توپکله‌ شووتیه‌یه‌کانی له‌ بن دیواره‌که‌ داده‌نا و خۆی مات ده‌کردن و هه‌ر ئەوه‌نده‌ی مێشه‌نگوینێکیان له‌سه‌ر ده‌نیشت، وه‌ک که‌وانیکێ کێشراو خۆی بۆ داویشته‌. که‌ نامبازی ده‌بوو، وای ده‌زانی ده‌نگی زه‌ی زنجیره‌که‌ی له‌ بازاری ده‌بیسری و ئەو خه‌یاله‌ ته‌واو له‌خۆبایی ده‌کرد و شیرینیایی ئەو هه‌سته‌ تالای فرینی مێشه‌که‌ی لا شیرین ده‌کرده‌وه... ئاخریه‌که‌ی مێشه‌که‌ی گرت. بن زگی سی ئالقە‌ی زۆر بریقه‌داری توخی لی بوو که‌ له‌ تاریکاییه‌که‌دا و له‌ نیوان ورده‌مووه‌کانیدا بریقه‌یان ده‌هات. ئالقە‌یه‌کی سووری بچووکێ دیکه‌ش به‌ره‌و خوار زگی کێشرا‌بوو. باله‌کانی پان و شین بوون و قه‌راغه‌کانیان زه‌ردیکێ مه‌یله‌وسوور. ورده‌مووه‌کانی پشتیشی زه‌ردیکێ تار بوون. چاوه‌کانی له‌و کاته‌وه که‌ له‌داو که‌وتبوو، هه‌ر ده‌هات و گه‌وره‌تر ده‌بوونه‌وه و بلێسه‌ی زی‌پینیان لی ده‌رده‌په‌رین.

چارچی مێشه‌که‌ی له‌ ئالقە بریقه‌داره‌که‌ برده‌ پێش، به‌لام وێنه‌ی مێشه‌که‌ی وه‌ک وێنه‌ی ده‌موچاوه‌که‌ی خۆی نه‌دیت. هه‌ر له‌ به‌یانیه‌وه هه‌ولێ دا، به‌لام نه‌یتوانی وێنه‌ی مێشه‌که‌ له‌سه‌ر ئالقە بریقه‌داره‌ ئاوینه‌یه‌کان ببینی. هه‌ر ده‌موچاوی خۆی ده‌دی. چاوه‌ ده‌رپه‌ریوه‌کانی، چاوه‌ سه‌رسوورماو و حه‌په‌ساوه‌کانی، شه‌رم و ترسه‌که‌ی...

مێشه‌ گۆلینگه‌داره‌که‌ی به‌ره‌للا کرد. مێشه‌که‌ رۆشته‌ و له‌سه‌ر چله‌ گۆلێکی کێوی، که‌ له‌سه‌ر به‌ردیکێ بنه‌وش شین ببۆوه، هه‌لنیشت. چارچی، که‌ نه‌یتوانی وێنه‌ی مێشه‌که‌ له‌سه‌ر ئالقە‌کانی زنجیره‌که‌ ببینی، چاوی لی هه‌لنه‌گرت. له‌سه‌ر به‌رده‌که‌ دانیشته‌ و له‌ نزیکه‌وه له‌ مێشه‌که‌ ورد بۆوه. مێشه‌نگوینه‌که‌ له‌ پێشدا بی‌جووله‌ هه‌لنیشت و باله‌کانی لێک کردبوونه‌وه. جاری لووری عه‌ززی ده‌بوو و هه‌لده‌ستایه‌وه و دیسان راست ده‌بۆوه. له‌ پر باله‌کانی جوولاند و که‌وته‌ وزه‌وز به‌لام زۆر زوو هیور بۆوه. دوا‌ی چه‌ند جارێن وزه‌وزکردن و هیوربوونه‌وه بۆ

ماوهیه کی زۆر وزهوزی کرد. ناخرییه که ی وزهوزه که ی براییه وه. میشه نگوینه که دهستی به سه ر و چاو و پشتی خۆیدا دههیتنا و تیماری ده کرد و به ههزار و یهك رهنگ ده بریسکایه وه... جارچییه که که نو قمی سهیر کردنی ببوو، ئاوپێکی دایه وه و سهیرێکی دواوه ی خۆی کرد. زیندانییه کان سه رسوورپماوانه و به ئییره ییه کی بیوتیه وه، وهك بلیتی سهیری بوونه وه رێکی سهیر و سه مه ره بکه ن، لییان دهروانی. ئاوپی دایه وه به لام میشه که ی نه دی و له حالیکدا ترپه ی دلێ به خۆشییه وه لیدانیکه ی نوێ دهست پێ کردبوو، به خۆی گوت، هه لفرپوه و رۆیشته وه. هه ر به و شادییه وه ریکه خه رکه ی ئالقه کان بۆوه و له گه ل گوتنه وه ی گوزانییه کدا له بن لیوانه وه، خه ریکه مشتوما لکرده وه و بریقه دارکرده وه ی بۆوه.

سه عدوللا دوا ی نه وه ی نوشته یه وه و خۆی قیت کرده وه و تفی زار قووت دایه وه، گوتی: "گه ره م، نه و کووره شیت و شووره له و زیندانه دا پیاو به کوشته ده دا. تکایه زنجیره کانی لی بکه نه وه."

"باشه زنجیری نه و چ کیشه یه کی بۆ خه لکی هه یه؟ پاراوه ته وه بۆ نه وه ی نه و زنجیرانه پیوه بی. سهیر دلێ به و زنجیرانه وه یه."

سه عدوللا له حالیکدا سهیری ئاسمان و نه ستونده کانی سه ربانه قوره کانی ده کرد و دهسته کانی خسته بووه سه ر زگی، گوتی: "نه گه ر زنجیره کانی نه که نه وه، له و به ندیجانه یه دا خوین ده رژی. ده بیته راپه رین و ئازاوه."

"ناخر نه و کاری به سه ر کاری که سه وه نیه. نه نگۆ بۆچی چاوتان به و زنجیرانه ی نه و هه لئایه؟"

"زیندانییه کان به زه ییان پیدایه دیته وه."

سه رۆکی زیندانه که ده ربه ری: "قه سه ی قۆر. درۆ مه که."

"چاویان به و زنجیرانه هه لئایه."

"به حه قی خودا و پیغه مبه ر."

"بیت و نه و زنجیرانه ی پیوه بمینی، ده یکوژن."

"با بیکوژن. نه من ناتوانم به خاتری زنجیریک دلێ ده رویش به گ له خۆم بکه م. جارچی په یغامی بۆ ناردوه و نه ویش تکای لی کردووم کارم به سه ر زنجیره کانییه وه نه بی. نه تۆش برۆ. نه ته و پیاویکی فامیده ی و به ئاماژیه که تیده گی. برۆ و چۆنی بۆخۆت پیت باشه بزانه ده لئین چی؟ باشه چییان له گیانی نه و داماوه ده و ی؟ داویان لی بکه لی پی گه ری خۆ نه و قوربه سه ره نه

پیاوکوژە و نه هیچ تاوانیکی کردوو، که زیندانییه که ی بکیشی. ئیستا که ئەو دلی بهو زنجیره
خۆشه، بۆ دەبی لیبی وەرگر نهوه؟"

"که یفی خۆتانه، من ئەوه پیم گوتن."

وای گوت و گهراپه وه ژوره که ی زیندان. که به بهردهم جارچییه که دا تیده په پری، خۆی پی
رانه وهستا و نهیتوانی ته شه ریکی پیدا نه دا.

زیندانییه کان بهردهوام باسی زنجیر و مییش و زهرده واله کانی جارچییه که یان ده کرد، به لام
نه یانده و پیرا توخنی بکه ون و نه یانده ویست قه لسه ی لی بگپرن و گیتچه لیک بنینه وه. ئەوان به
دهم هه لمشتنی بونی شی و هه رنه ههوت و ترشا وه وه، به تووره ییه وه وایان ده نواند که
جارچییه که به هه ند ناگرن و خۆیان به قوما ر و گه مه و سوعه بت و شه ر و... ده خافلاند.

جارچییه که ش به چاوی ده ره په ریوه وه چه ند سه عاتان خه ریکی مشتومالی ئالقه کان ده بوو و
له حالیکدا به سه دان زه رده واله ی بال هه لکه نراو، که هه ر به که ی له ره نگیک ده بریسکایه وه له
ده وروپشتی که وه تیبوون.

کیسه له که ی پېشه وه پیره کیسه لیکې می بوو. کاسه ی پستی لووس و بریقه دار، هیله کانی قه وزه بیان گرتبو و له شوینانه ی ئیسقانه کانی که دهرکه وتبوون زهره ده چوونه وه. کیسه له که سه ری رهق و زیر ببوو و له سه ر خو و به لاره لار به نیو گوله بنه وشه کاندای به ره و زونگاوه که ده چوو. توژنیک دواتر ده گه یشته نیرگزه چارپک که هه موو گوله کانی پشکو تبوون. لووتی کیسه له که هه ر له ئیستاوه بون و به رامه ی نیرگزه کانی که وه که هه لم هه لده ستا، هه لده مشه و گیانی له خو شییان میرووله ی ده کرد و له حالیکدا بونی میینه ییه که ی خو ی به ملاولادا بلاو ده کرده وه، له قرچه ی گه رماکه دا سه ری قیت راگرتبو و چاوه رپی نیره که ی بوو. نیره یه کی گنج له نیو ده وه نه کانه وه هاته دهری. به تهنیا و به په له دهریشت. دوو کیسه ل ری که له لیواری نیرگزه چاره که گه یشتنه یه ک. بونیان به یه کتریه وه نه کرد. ماوه یه که هه ر وا نوقمی بون و به رامه ی گوله نیرگزه کان به ره ورووی یه کتری راوه ستان. دهنگی ته قه ته قیکې توند له نیرگزه چاره که وه هات. هه موو کیسه له کان گوئیان له وه دهنگه بوو. کیسه له گه نجه که په یتاپه یتا له وی پېشه وه ی ده کوتا. توژنیک دواتر هه موو نیرگزه چاره که پر بوو له ته قه ته ق. لیړه و له وی کیسه ل لیک جوت ده بوون. کیسه له گه نجه که به زه سمه ت سواری له وی دیکه بوو و هه ردوو کیان له شه پو لی چیژنیکې گه رما تانه وه. ماندوو و که فوکول دامرکاو، به تال و بارخستوو، به دامرکاوییه وه و به ته قه ته ق نیرگزه چاره که یان بری. ماریکی گه وره و سه ر ره ش له سه ر ریبه کیان په پکه ی خواردبوو. له ته قه ته ق که وتن و به سپایی به تهنیشیدا تیپه رپین و که وتنه وه ته قه ته ق.

له و به ره وه ماسیگره په مه ییه کان به له نجه و لار دهریشتن و ده تگوت ده یانه وی هه لفرن و که چی پاشگه ز ده بوونه وه. پوله سیخورپک به چقلی ماش و برینجییه وه که ناماده ی هاویشتنیان بوون له ویوه تیده په رپین. ریوییه کلک دریزه کان له گوشه یه کی چو لی لیړه که خو یان مه لاس دابوو و به چاوی سووری پته پت که ریانه وه چاوه رپی شه و بوون. ته یره رهنگا وره نهنگه کان

به هزار و يەك گۆرانى و جيك و فيكەوہ بهسەر زۆنگاۋەكەدا ئەمبەر و ئەوبەريان دەكرد. لەولاترەوہ، لەكەنارەكەوہ، لەلاى ئاناوہرزاوہ، شين و شەپۆر بوو. لەپيشيانەوہ، لەسەر ئەو خاكە بەپيتەى شينكەى لى ھەستا بوو، تەرمى سىزدە مندالى تاگرتوو دريژ كرابوون. زۆنگاۋەكە پراوپر بوو لە ھەللا و قاووقىژو جوجۆل. خشۆك و خزوك و فپندە و چروجانەوہر پينك وەرئبوون. ماريكى خۆلەميشى بۇقيكى شينى ھەتا نيوہ قووت دابوو. بۇقەكە ھيشتا لاقەكانى لەدەرەوہ بوون و لەزارى مارەكەدا لىنگەفرتەى بوو و مىلى لەگەل مەرگ دەكرد. كە خۆر ئاوابوو، لوورە لوور دەستى پى كرد. ھەورى تەپۆ و ميتشولە بەسەر زۆنگاۋەكەدا كەوتنە فريين. بنيادەمەكان، دەعباى كىوى، ھەر كامە لە ترسان پەنايان بردە بەر پەسيويك. لە نيوہراستى زۆنگاۋەكەوہ بليسە ھەستان. تىكەلاوبوونى قيرەى بۇق و لوورەى چەقل و وزەوزى ميش، دەنگىكى كىوييانەى سەير و سەمەرەى دروست كردبوو. زۆنگاۋەكە بە حاستەم ھەناسەى دەكىشا و لە بن بنەوہرا دەورەبەر و رەوہزەكانى ئاناوہرزاي دەلەرزاندەوہ. قولتەقولت دەكولى و ھەلدەستا. لەكەنارى زۆنگاۋەكە شلكە دەوہن جى جى خاكە شلەپەتەكەيان قەلشتبۆوہ و قەلاشتنەوہ و ھەلدپين و ھەلدان ھەروا بەردەوام بوو.

ماھير قاباچى ئوغلى لەوى لەچەقى سرووشتەكەدا لەنيو تەنيايى و سەرچاۋەكەى خيبر و بەرەكەتەكەدا راوہستا بوو و لەگەل ھەر ھەستانىكى دنيا، دللى بەتال و بەتالتر دەبۆوہ... لەولاترەوہ سىبەرە دريژ و ئاوساۋەكانى ئەو دەزگا زەبەلاخانەى بۇ زەنەكىشى و كانال كيشان ھيئابوويانن، كەوتبۆوہ سەر رەوہزەكانى ئاناوہرزا.

جوتيارى دلسووتاوى زەوى لە چوار لاوہ ھرووژم و پەلاماريان ھيئابوو... ھەر كەسە و لەو شوپنەوہ كە زەوييەكەى دەچۆوہ سەر زۆنگاۋەكە، جۆگەيەكى بچووكى لى دابوو و قوولاييەكانى پىر كردبۆوہ و خەركى ئەوہ بوون دوو قولانچ خاك لە چنگى زۆنگاۋەكە دەر كيشن. تەماحى ئەستاندى خاك لە زۆنگاۋەكە تا و ياپۆيكى سووتپنەر بوو كە ھەمووانى گرتبۆوہ و سات بە سات پتر دەبوو. ھەر كەسە لە گۆشەيەكەوہ ھەلپكوتابووہ سەر زۆنگاۋەكە. بەسەدان كەنال و زەنە و جۆگەيان لە قاميشەلانەكەوہ بەرەو بەستپنە وشكەكەى رووبارى ساورۆن كيشابوو و ئاوى زۆنگاۋەكەيان بەرۆژ و بەشەو بەتال دەكردەوہ و بەو جۆرە لەدەورانەورى زۆنگاۋەكە خاكى تازە لە بن زۆنگاۋەكە دەھاتە دەرى و زەوى و زارى وەرزيپەكانى دەورى زۆنگاۋەكە رۆژ بەرۆژ پان و بەرينتر دەبوونەوہ. ھەر لە ئىستاۋە خەلكىكى زۆر لە وەرزيپەكان ببوونە خواۋەنى زەوى و زارى پان و بەرين و دامودەزگا.

ماهير قاباچى ئوغلى، لەوى تۆزىك دورتر لە كەرەستەكانى خەرەند ھەلگەندن، لە ھالئىكدا كۆمەلنىك دەزگا و كەرەستە و مەكەنبەى زەبەلاھى ۋەك دىئەزمەى ئەفسانەى لى ديار بوون، لە سەيارەكەى خۆيدا دانىشتبوو و خەياللى ھەلگرتبوو. يەك جى سەر و مېشك و ددان و نىنۆك و لاق و چاۋ و بە ئاسنەوالەو لاستيك و مەكەنبەى ترمبىئەكەى خستبوو كار و بىرى دەكردەو و لە رىگەچارەكەى شىتانه دەگەرا و دەيدۆزىيەو و دواى ئەوئەش وازى لى دىئان. ھەموو پاپۆرەكانى دەسووتىئەن و بەبى ئەوئەى بزانى ئەوانەى سووتاندوويانن بۆچى ئەو خەيانەتەيان پى كر دوو، لە خەياللى خۆيدا لە نىو كەشتىيە سووتاوەكانيدا داماوانە پەلاقەزەى دەكرد.

قۆرت بۇغا گەردنى قىت راگرتبوو و سىنگى دەرەپەراندبوو و ۋەك ئەفسەرىكى بەشان و شەوكتەى عوسمانىيەكان رەپ و قىت راوەستاو و ورد ورد و گران و سەنگىن قسەى دەكرد: "... دەولەت دەبى ئەو زۆنگاۋە وشك بكاتەو. ئەگەر ئەو ئاقچاسازە پىنج سالى دىكە ئاوا بىئىتەو، مال كاول دەبىن و لە پەر و پۆ دەبىن و ئىتر لەو دەشتەدا تووشى چۆلەكە كوزىك نابى."

مامۆستا رۆستەم بەگ ھەر ئەوئەندەى گوت: "لە پەر پۆ..."

ئىتر بىدەنگ بوو. ئەوجار سەرى بە ھىمنى ھەلئىنا و سەرىكى قۆرت بۇغاي كرد: "باسى سەردەمى مندالىي تۆيان بۆ كر دووم. كە بۆت دەگىرەنەو پىاو مووى لى دەبىتە نەشتەر. نۆ برات بە نۆبەتى مردوون و ھەر تۆيان بە زىندووبى لى دەرچووى، جەنابى قۆرت بۇغا، ھەر جەنابت..."

رۆستەم بەگ چاۋى پىر بېوون لە ئاۋ.

حاجى قۆرت بۇغا خۆى خاۋكىش كرد و دەستى راستەى بەدەم تەسبىح گىرەنەو خستە سەر ئەژنۆى و دواى ئەوئەى مژىكى لە جگەرەى نىو مۆدە زىرپىنەكەى دا، بە دەنگىكى لەرزۆك كە لە قوولايى دلبيەو دەھاتە دەرى، گوتى: "ئااااا، ئاخ، ئااااا، ھەر باسى مەكە مامۆستا، بىرىم لى مەكولبىنەو..."

ئەوجار باى نىو گوپى بەتال كرد. پوچاۋە و بچووكتر ديار بوو. بىت و ئاگاي لەخۆى بوايە، نەيدەھىشت ئاۋاى لى بى.

سلىمان ئەسلان سۆوى پەنجە بە دەنگىكى گر گوتى: "ئەو زۆنگاۋە كە زىانى بە برامان، بە دۆستى گىانى بە گىانىمان، بە قۆرت بۇغا ئۇغلو حاجى بەگ ئاغاي ماقوول و ماقوولزادەمان گەياندوو، بەو زووانە وشك دەكرى."

ئىتر ھەستا و گرماندى: "ئەو زۆنگاۋە دەكوژرى. ئەو زۆنگاۋە ۋەرھەمى بە گەورەمان، حاجى قۆرت بۇغا ئۇغلى ھەلپناۋە. ۋەرھەم. ئەگەر ئىمە خۇمان بە دۇستى گيانى گيانى حاجى بەگ ئەفەنى قۆرت بۇغا ئۇغلى دەزانىن، ۋەرن با ئەو زۆنگاۋە بۇ لە بنە بىنەن. ۋەرن با تەپوتۇزى لە تەختى بنى ھەستىنەن و بلىن حاجى قۆرت بۇغا ئۇغلى چاۋى دوژمنت كویر بى. دۇستايەتى دەبى ۋابى." "

"ۋايە."

ئالائەمىر بەبى ئەۋەى بەحال بىزۋى، ۋەك پەيكەرلىك لە جىبى خۇى چەقىبوو، قسەكەى ئەسلان سۇۋى پەنجەى لە زارى قۇستەۋە و گوتى: "ھەر ئەۋەمان لى دەۋەشىتەۋە. ئەركى ئىمەيە ئەو جانەۋەرە بكوژىن كە دوژمنايەتتىي گەورە و تاجى سەرمان دەكات." "

"ئەركى ئىمەيە."

زالم ئۇغلى بوو كە لەگەل گوتنى ئەو قسەيە ھەستا سەر بى. بالا بەرزەكەى ۋەك كەۋانىك داھاتبۇۋە. بە زستان و ھاۋىن پالئۇ يەخە چەرمىنەكەى دانەدەكەند.

جافر ئۇز پۇلاد بىدەنگ بوو. قاباقچى ئۇغلىش ھەرا.

ئەگەر زۆنگاۋەكە وشك بويا ، سەرچاۋە بەپىتەكەى جافر ئۇز پۇلادىش وشك دەبوو و ئىتر نەيدەتوانى قامىشەكان بە خەلكى دىھاتەكان بفرۆشى بۇ كەپر و چارداغ.

ماھىر قاباقچى ئۇغلىش بىدەنگ بوو. ھەتا ئىستا زەۋى و زارىكى ئاۋا پان و بەرىنى لە دەم ئاقچاساز ۋەدەست نەكەۋتەبوو و كە بتوانى لەۋىۋە ھەۋلىكى پتر بدات بۇ دەركىشانى زەۋى لە زۆنگاۋەكە.

لە شارۋچكەكەدا بۇ وشككردنەۋەى زۆنگاۋەكە تۇفانىك ھەلدەگىرسا. سلىمان سامى ديسان ھاتبۇۋە مەيدان:

"كوشتيان، لە ھەوت سالانەۋە ھەتا ھەفتا سالان، ھەموو چوكورواۋايان لە ھەوت سالانەۋە ھەتا ھەفتا سالانە كوشت. ئەو مېشولانە نۆ براى حاجى قۆرت بۇغايان خواردوۋە. ئەو زۆنگاۋە ھەموو سالى دوو سى ھەزرا منداڭ و پىنج شەش ھەزار بەتەمەن لەو دەشتەدا دەكوژى. ئەو زۆنگاۋە وشك دەكرى، ئەۋىش دەسبەجى و بەبى راۋەستان. مېشولەى ئىترە ھەركامەيان سىسار كەكەچەلىكن. مېشولەى ئىسقاندار، خوتىنمۇ... دەۋلەت بەو زووانە ئامراز و كەرەستەكانى دەئىرى. كەنالىك... ھەر ئەۋەندە بەسە زەنە و خەرەندىكى لى بدرى ئىتر زۆنگاۋەكە تەۋاۋ دەبى..."

جافر ئۆز پۇلاد و ماھیر قاباچچی ئۆغلى له بنه وه چەتیان له کاره که دهخست و ته گهره بیان دهخسته بهری، بهلام بى سوود بوو. تازه قۇلیان ههلمالیسوو بو وشکرکردنی زۇنگاوه که. تهله گراف بهدوای تهله گرافدا بهرهو نه نکهره بهرى دهکرا. ئاغاکانیش و له سهروویانه وه ئالاته میر، خه لکی گوند و شارۆچکه که بیان هان ددها و دنه بیان ددهان. هه وری میشووله کانیش که ته نانهت به رۆژی رووناکیش پیاویان کهول دهکرد، یارمه تی دهری تهو کهش و فهزایه بوون. ئاغاکان نه نجومه نیکیان پیک هیتنا. نه نجومه نه که بیان به سه رپه رشتیی سلیمان سامی ناره ده ده نه بو خزمه تی قائمه قام. سلیمان سامی به دهستی پرده چوبوه هه تنه شی قائمه قام. دهتگوت پسپۆریکی قه لاچۆکردنی ته پۆیه. دهیزانی ته پۆ و میشووله لهو زۇنگاوه دا چۆن ده ژین و چۆن زاو و زی ده کهن و چۆن زۆر ده بن. له گه له نه وه شدا شووشه یه کی پر پر له میشووله ی زل زل له گیرانیدا بوو.

چاکه ت و پانتۆله نیلییه که ی سلیمان سامی که به پیی دوابی مۆده و پر به بهری دوورابوو، رواله تیکی ته واو گران و سه نگینی پی به خشیبوو. ده رزیله یه که له شیوه ی نیشانی زیڕین که له بوینباغه خه ت خه تییه مارکه پارسییه که ی دابوو سه رنجی به ره و خۆی راده کیشا. تهو ده رزیله یه ده یانگوت هیما ی چوکوراوا بوو و سلیمان سامییش وته بیژه که ی.

به گران و سه نگینی چوه لای قائمه قام و بهر له وه ی دابنیشی شووشه پر له میشووله که ی له سه ر میژه که دانا. قائمه قام به و به وانی دیکه شی که به داویدا وه ژووو که وتن گوت که له کوپوه دانیشن. سلیمان سامی که وته قسه کردن: "جهنابی قائمه قام کوره نیمه مردین. به واتایه کی دیکه، نیمه مردوین. زۆر ده میکه مردوین. حاجی قۆرت بوغا که به ریژت باشی ده ناسی، یه کیکه له ده سترۆیشتوو ده کانی شار و له به ره مه پنه ره ناو داره کانه. میشووله نوو برای نهویان کهول کردوه. هه موو ده شته که خه ریکه له نۆبه تیډا ده مرئ. مندا له کان، مندالی پاک و بی گهرد که هیشتا خونچه ی نه پیشکووتوون، وه که گه لای خه زه لوهر هه لده وه رن. مردوو نه وه نده زۆر بوون، فریای کفن و ده فنیان ناکه وین. به تاییه تی له وه رزی هاویندا، زیندوه کان به شی تهو ناکه ن مردوه کان بنیژن. تهوه درۆ نییه جهنابی قائمه قام، راستییه کی تاله که ده بی لیی رانه وستن و کاری بو بکه ن..."

که تهو قسه ی ده کرد، ته وانی دیکه به سه ر له قاندرن قسه کانیان پشتراست ده کرده وه. "وشک کردنی زۇنگاوه که کاریکی نه ستم نییه... هه ر ته وه نده ی خه رهند و زنه یه کی به درژییی دوو سی کیلومه تر لی بدن. له ماوه ی چهند مانگی که هه لده چۆری. چهند شو فل و بیل

میکانیکیه کی دهوی. خودا میللهت و دهولته که مان له به لای زهوی و ناسمانی به دورر بکا. ته من زورم لهو مه کینه و نامرانانه دیتووه.

قایمه قام وده دنگ هات: "چیت گوت؟"

سلیمان سامی به تورپه بیه وه وه لای دایه وه: "عه رزم کردی شتی وام زور دیتووه. زور."

قایمه قام گوتی: "به لای ی ی ی..."

سلیمان سامی به له بزیک زویرانه وه له سه ر قسه که ی رویشت: "نیمه هه مومان تیدا ده چین جه نابی قایمه قام. ده ستان به داویت. رزگارمان بکه. نه و جار، میلله ته که مان نه وه هه مووه زهوی و زاره شی ده ست ده که وی. نه و زونگا وه، ناوا به کاری چی دی؟"

قایمه قام له حالیکدا به نوکی قه له مه زه رده که ی ده ست سمیلی ده خوراند گوتی: "به کاری هیچ نایه."

ده موچاوی زهرد و دریز و بن چاوه کانی رهش هه لگه رابوون و ناو سابوون. له پشت میزه گه وره که وه بچوک دبار بوو و چاوه سووره فیلاوییه کانی له گلینه پیدا پته پتیا بوو.

"هه ر کامیان جانه وه ریکی درنده ن و ملوین ملوین هروورم ده بنه سه ر شوپتیک. نه ک که زاوه پیشیان ده گری و نه جلویه رگ. سه ریکی نه وانه بکه، جه نابی قایمه قام..."

هه ستا و شووشه ی پر میشوله که ی له بهر ده ستی قایمه قام دانا و له سه ری رویشت: "هه ر درویشیه یان ده لئی خه بجه ره... شمشیری میسری. تی ری ده کهن و جه رگی پیای ده کولن، ده ی کوژن. خه لک ده کوژن. هاو نیشتیمانییه کا مان ده کوژن..."

که گه یشته نیره ده نگی له رزی و وه گریان که وت. ده گریا و به ده دم گریانه وه ده ی گوت:

"نااااخ نیشتمانه به لای لیدراوه که، نیشتمانه بی که سه که... نااااخ هاو نیشتیمانییه داماو و بی پشت و په ناکان... روژتیک له سه رمای چیاکانی قه ققازدا له سه رمان ره قمان کردنه وه و روژتیک له بن لم و خوله که ی بیابانی عه ره بستانیدا ناشتمانن و روژتیکیش له ده شته کانی روسیادا به کوشتمان دان و نه مرپوش نه وه ده تانکه ی نه پیتخوری میشوله، های هاو نیشتیمانه..."

قایمه قام دل سوژانه و دلده ر وانه گوتی: "جه نابی سلیمان سامی، برای به ریزمان..."

سلیمان سامی له پر ژیر بووه و ملی به ره و لای قایمه قام دریز کرده وه و چاوی تیوه بری.

"حکومه ته که مان له ده ستی دی زونگا ویکی بچوک هه لچورینی و وشکی بکات."

سلیمان سامی به ده نگیکی ماندوو و سله میوه وه لایه وه: "بچوک نییه، بچوک نییه جه نابی قایمه قام."

"ئەگەر گەورەش بى، دەولەتى كۆماری تورکیا مان دەتوانى ھەلچۆپرىنى. زۆر خۇشخالم كە پىاوى ۋەك تۆ نىشتىمانپەرورە دەبىنم. ئەنگۈزى نىشتىمانپەرورە..."

سلىمان سامى لە خۆۋە ۋەنىۋ قسەكانى كەوت: "كە بىر لە نىشتىمان دەكەمەۋە كزەم لە جەرگى دى. ئەمن تورك پەرستم. تورك پەرستىيەكەى ئىمە لەخۆپرايى نىيە، ئىمە بوون ۋ نەبوونمان بە توركانەۋە بەستراۋەتەۋە. لەو دەرو ۋ رۆژگارەدا ئىمەى تورك پەرست زووخاۋ دەخۆپىنەۋە. ھەر كزەمان لە جەرگى دى ۋ دان بە جەرگىشماندا دەگرىن..."

قايمەقام لە حالىكدا ھەلدەستايە سەر پى گوتى: "سوپاست دەكەم. بەو زووانە دىم ۋ سەر لە زۆنگاۋە گەورەكەى مەلبەندەكەتان دەدەم."

سلىمان سامى ۋ ئەوانى دىكەش بە پىي فەرماندارەۋە ھەستابوون ۋ وىكرا گوتيان: "پىلاۋت لەسەر سەر ۋ چاومان جەنابى قايمەقام."

سلىمان سامى لەو كاتەدا ھاتە پىشەۋە ۋ خۆى خستە سەر دەستى قايمەقام. بەلام قايمەقام ئىزنى نەدا دەستى ماچ بىرى ۋ ھەتا بەردەرگاىە بەرپىي كردن.

ماۋەپەك بەسەردا ھات. ھەموو شارەكە چاۋەپىي ئەۋە بوون فەرماندار بى، بەلام ھىچ سۆراغى نەبوو. شار تۆقرە ۋ سەبرى نەمابوو. ۋەفدىكى دىكەيان نارە ئەنكەرە بۆ ۋەزارەتى تەندروستى. ئەمجارەيان سەرپەرشتى ۋەفدەكە مامۇستا رۆستەم بەگ بوو. سلىمان سامى لە ژوورى ۋەزىرى تەندروستىش دەستى كرده گريان. ۋەزىرى تەندروستىش ۋەك قايمەقامەكەى ئەدەنە بەزىيە بە فرمىسكەكانى سلىمان سامىدا ھاتەۋە ۋ گوتى: "كۆماری توركىا ۋەك ئاوخواردنەۋەپەك بەلايەۋە ئاسانە زۆنگاۋىكى بچووك ۋ شك بكات.

سلىمان سامىيىش بە لووشمەلووشم ۋ گریانەۋە گوتى: "بچووك نىيە، بچووك نىيە جەنابى ۋەزىر."

"گەورەكەشى..."

ئەۋەى گوت ۋ لەجىي خۆى ھەستا ۋ لەسەرى رۆيشت: "پىشتىۋانى ۋ دەستخۆشانە كردن لە نىشتىمانپەرورە ۋەك ئىۋە ئەركىكى نىشتىمانىيە."

ئەوجار بەۋپەرى گران ۋ سەنگىنىيەۋە لە سلىمان سامى چوۋە پىشى. ئەۋانى دىكەش ۋ وىكرا ھەستابوونە سەر پى. سلىمان دەست لەسەر سىنگ ھەر دادەھاتەۋە ۋ لە حالىكدا كەش كەش بېۋە، دەستى راستەى لە دەستى ۋەزىر نا. ۋەزىر بە دەم رىك گوشىنى دەستى ئەۋەۋە، لەسەر خۆ پىسىي: "تۆ ناۋت چىيە؟"

"سليمان سامى داغ ياران."

"زۆر باشه... زۆر زۆر باشه."

ئەوجار سەرى بىردە بن گوئی و بە سرتەوہ گوتى: "بۇ خولى داھاتوو... پيويستيمان پيئتہ." سليمان سامى داغ ياران بە روخساريكى گەش و شادەوہ داھاتەوہ و دەستى گرت. وەزير لايھاتتوانە و زۆر سروسى دەستى بۇ شل کرد. سليمان سامى ھەر دوو دەستى ماچ کرد. وەزيرى تەندروسى ھەتا بەر دەرگای بەرپى کردن. کہ ئەوان لە وەدەر دەکەوتن، دەستى کردبوو بە يادداشت کردن.

مەكىنە و دەزگای زەبەلاح ھاتنە بەستينى زۆنگاوەكە. كۆمەلئەك پياوى شەلوار شينى چەور کہ ديار بوو لووتبەرزانە بەرپيەدا دەپويشتن، مەكىنە و دەزگاكانيان لە تەنیشت يەك ريز کردن. بيلل ميكانيكىيەكان زۆر زل بوون. وەزيرەكان لە گوندى دوور و نزيكەكانەوہ ھاتبوون و بە ترس و خۆفەوہ سەيرى ئەو دەزگا و مەكىنانەيان دەکردن بۇ ئەوہى بزائن چين. پياوہكان ھەموو رۆژى دەستيان تپوہرەدان بەلام مەكىنەكان لە جيى خويان نەدەبزوتن و زەنيان لى نەدەدا و خەرنەديان ھەلنەدەكەند و ئاوى زۆنگاوەكەيان بەتال نەدەکرد. ھەموو چاوپرپى وەكاركەوتنيان بوون، بەلام ئەوان وەكار نەكەوتن و نەكەوتن و لەوى لە دەم ئاچچاساز، لە لاي رەوہزەكان وەك كۆمەلئەك چر و جانەوہرى زەبەلاھى نارنجى و وەك ئەوہى لەتەك بن لە ئاناوہرزا، بيچوولە كەوتن.

كەس نەيزانى ئەو دەزگا و مەكىنانە بۆچى ھاتوونە ئەوى و كاريش ناكەن.

ماھير قاباچچى ئوغلى دەستى لەسەر دللى دانابوو و چاوپرپى بوو. پيويست بوو بەر لەوہى زۆنگاوەكە ھەلچۆرپى، پى بە پيى وشكبونى زۆنگاوەكە دەست بەسەر پارچەيەكى گەورەدا بگرپى کہ لە رۆژھەلاتەوہ يان لە رۆژئاواوہ يان لە باكوور يان باشوورەوہ دەچۆوہ سەر ئاچچاساز... دەبوو ھەتا بەلگە و قەبالەى وەك پارچە زەويەك بەدەست نەھينى، ئەو زۆنگاوە وشك نەكرپى و ئەو دەزگا و مەكىنانە ھەتا دەستەبەربونى ئەو بەلگە و قەبالەيە، واتە راگەياندى رازيبونى دەرويش بەگ، لە جيى خويان نەدەبزوتن. وەك چروجانەوہ و دەعبا ئەفسانەييەكان، لەبەر تيشكى مانگەشەو لە كەنارى دەشتەكە و لە ھالئەكدا سيبەرە قورسەكانيان دەكەوتە سەر گابەردەكان و وینەيان لە ئاوە زولالەكەدا بەسەر يەكدا دەشكايەوہ و گەورە دەبووہوہ...

رۆژتیکیان بهیانی، مه‌کینه و ده‌زگا زله‌کان، لووتی پۆلایینی درێژ و بیلدار و نارنجیه‌کانی خۆیان به‌رز کرده‌وه و له‌ حالیکدا زه‌وی له‌ بن تۆپ و تایه‌کانیاندا ده‌له‌رزى، به‌ هاره‌هاپ و گرمه‌گرم ملی رینگه‌یان گرت و روڤشتنه‌وه. وهرزیره‌کانی گونده‌ دوور و نزیکه‌کان هاتبوونه سه‌یریان. ئەوان ده‌یانویست بزانه‌ و نه‌وانه‌ چۆن ئیش ده‌کهن. ئەگینا برۆایان نه‌ده‌کرد ئەو مه‌کینه و ده‌زگایانه‌ ئەگهر له‌وه‌ش زلتر بوایه‌ن، بتوانن زۆنگاوه‌که‌ هه‌لچۆرپینن. ئەوان پێیان وابوو مه‌حاله‌ ئەو ئاوه‌ هه‌لچۆرپیت و ته‌واو بیټ. ئەگهر راستیتان ده‌وی ئەوانیش که‌ هاتبوون و زانیبوویان ئەو زۆنگاوه‌ وشک ناکریتته‌وه، به‌و رینگه‌یه‌دا که‌ هاتبوون گه‌رابوونه‌وه.

له‌و جه‌نگه‌یه‌دا عه‌لی ره‌زا درێژه، له‌ گه‌ل براده‌ره‌کانی و به‌ نرخى گیانی خۆی و منداله‌کانی خه‌ریکی به‌رینه‌کردنه‌وه‌ی چزیلک (دوورگه‌) سه‌که‌ی نیۆه‌راستی زۆنگاوه‌که‌ بوون. ئەوان تا ئیستا توانیبوویان ئەوه‌نده‌ زه‌وی له‌ چنگ زۆنگاوه‌که‌ ده‌ریپینن که‌ له‌وی گوندیک بۆخۆیان بنیات بنین. رۆژ له‌ گه‌ل رۆژ کلکه‌یه‌کی به‌پیت له‌ بن زۆنگاوه‌که‌وه‌ سه‌ری و ده‌در دهن‌ا و باوه‌شى بۆ ده‌کردنه‌وه که‌ دانه‌ویله‌ی لی‌ بجپینن و ئەویش بۆیان پێ‌ بگه‌یه‌نی. عه‌لی ره‌زا و هاوڕێکانی به‌ خوینی دل‌ کیلگه‌ و زه‌وی و زاری خۆیان به‌ده‌ست هینابوو و هه‌ر به‌ خوینی دل‌یش به‌ده‌ستیان دیتا. وهرزیره‌کانی که‌ناره‌که‌ش به‌ هه‌لکه‌ندن و لی‌دانى سه‌دان و بگره‌ هه‌زاران جوگه‌ و زنه‌ و به‌نداو، ئاوه‌که‌یان ده‌کشانه‌وه‌ و پارچه‌ پارچه‌ خاکه‌که‌یان له‌ چنگ زۆنگاوه‌که‌ ده‌ردیتا. تالانه‌که‌ ده‌ستی پێ‌ کردبوو. وهرزیره‌ بێ‌ زه‌وی و زاوه‌ ده‌ست له‌ گیان شوشتووه‌کان له‌ لایه‌ک و ئەو ئاغا و به‌گ و جووتیارانه‌ش که‌ له‌ که‌ناره‌که‌ زه‌وی و زاریان هه‌بوو، له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ به‌ وه‌ک گورگی برسی په‌لاماری ئاقچاسازیان ده‌دا و هه‌موو رۆژیک، هه‌رکسه‌ و پارچه‌یه‌کی له‌و خاکه‌ بر ده‌دا که‌ وه‌ک زێری بێ‌ خه‌وش وابوو. له‌ ده‌وربه‌ری ئەو خاکه‌ به‌پیته‌ و له‌ بن ئاوه‌ له‌کوله‌که‌وه‌، ململانییه‌کی به‌جۆش و خه‌وش له‌ ئارادا بوو. هه‌ر کسه‌ و خۆی گورج و گۆل ده‌کرد بۆ ده‌ره‌پنانی چاوی ئەوی دیکه‌.

ته‌هه‌ته‌قی کیسه‌له‌کان و قاوقیز و چه‌هچه‌هه‌ی پر له‌ شه‌هوه‌تی مه‌ل و بالنده‌کانی به‌ر له‌ تاوه‌لات ده‌ستی پێ‌ کردبوو. که‌ تاو که‌وت لووره‌ی چه‌قه‌ل پرایه‌وه‌. دنیا نوقمی جۆش خه‌وش و ناز و نووزی له‌خه‌و هه‌ستان و نوقمی خوناو و گه‌شانه‌وه‌ و زیندرویه‌تی بوو. دهنگی چروچانه‌وه‌ری بچووکى پیست ره‌ق، که‌ له‌ به‌ر خۆره‌تاوه‌که‌ به‌ ملوین ره‌نگیان لی‌ ده‌بۆوه، له‌ ئاو و خاکه‌وه‌ ده‌هاتنه‌ ده‌ری و تیکه‌ل ده‌بوون و وه‌ک رووباریکی پان و به‌رین ده‌که‌وته‌ ری. ده‌سته‌یه‌ک ماسیگره‌ی ره‌نگ یاسه‌مه‌نی، که‌ گه‌واله‌ سیبه‌ریکی خزکیان خستبووه‌ سه‌ر عه‌رزى

و جارتيك و ياك دههات و خهست دهبۆوه و جارئ دهكرايهوه و كال دهبۆوه، بهرهو خۆزه تاوه كهى كه له ئاسۆ سهرى وهدهرنا، دايان له شهقهى بال. تاويك دواتر له گهه بهرز تر بوونه وهى خۆزه تاوه كه دا، زۆنگاوه كه كهوته گرم و هوپ و هه موو دهنگه كان تيكهه بوون، تا شه وهى رووناكايى هه تاو ورده و دره داكشا و هه موو دهنگه كانى كپ كرد.

دهرگاي ترومبيله كهى داخست و وهك باى شه ما له بهرهو تاوه خهست و مهيله و سهوزه كه پي پيوه نا. هاره هاري ترومبيله كان كه وه پي كه وتبوون، هه موو دهنگه كانى دهشت و زۆنگاوه كه يان له خۆياندا ون كرد. سه ياره و ترومبيل و كاميونه كان به كاوه خۆ كه يشتنه ريگه سه ره كييه كه. كه دوور كه وتنه وه، ماهير قاباچي توعلو له پشته وه را سه يري كردن و بز به كهى پر له ره زامه ندي له سه ر ليوان بوو و له سه رخز گوتى: "برۆن، برۆن ديسانيش دي نه وه."

ناخى پر بوو له تيشكان و ته ماح و ژان و په ژاره. له حالتيكدا گلتمك و كه سه كه كان له بن پييانيدا ورد ده بوون، له ته نيشت ترومبيله كه يه وه كه وته پياسه كردن. چوه پيشتر و لقه قاميشيكي هه لكه ند. وهك بي هوش و خه وگه ران، هه ر ده تگوت هيج ئاگاي له خۆى نيبه و خه يالى به رهو شوينيكي ديكه فرپوه، له حالتيكدا نو سه نه كه به داوده لينگييه وه ده نو سان، له ته نيشت زۆنگاوه كه كهوته پياسه كردن. شه كيسه له شينانهى له ده م زۆنگاوه كه نو ستبوون، به شلپه شلپ خۆيان به ئاوه كه دادايه وه. له نيو بونى خهست و قورسى زۆنگاوه كه و بونى گز و گيا و قور و ليته دا، له حالتيكدا جار و باره تۆزه بو نيكي گو له نيرگزه كان به شه پۆل به سه ري دا دههات، چوه پيشتر و په يتا په يتا له گهه خۆى قسهى ده كرد: شهو چه م كرد؟ چه م كرد شه من... شه گه ر دو اي گه رانه وه م له قيه ننا دامه ز رابايه م... به ده م هه لمژيني بو نه گه رمه كه وه، وهك شتيكي لي بز بو وي ت، به دو اي بو نيكي ليل و نامودا ده گه را كه له ره وه زه كانى ئانا وه ر زاوه داده گه را و شه پي وابوو بو ني به ر ده. عوسمان ره مزى ئيستا به رپوه به رى گشتييه. ئيستا شه كاميون و شورفل و داوده زگايه هه ر به شه مريكي شه و ئيره يان به جي هيشت...

من، من، من... شه من چه م بوئ ده يكه م. خو ينده وارم... له قيه ننا... چه م له و مه م له كه ته دا چه ند كه سى وهك من ده ست ده كه وي؟ شه گه ر ئيستا بو يامه به رپوه به رى گشتى، ده رو يش به گ كل كه سو ته ي له به ر ده كردم و خۆى به سه ر پيلا وه كام ده كي شا... ده رو يش به گ هات و له به ر چاوى را وه ستا. له سه ر زۆنگاوه كه و به به رچي له يه وه كه هه ر دههات و گه وره تر ده بۆوه... چه م شه من دؤراوم؟ مه زرايه كي ميكانيزه، دوو، شه و جار؟... شه ونده ي دي ني؟ هيشتا درهنگ نه بووه. پياوما قولئ شه نكه رده م زؤر ناسيوه... عوسمان ره مزيش بوو به

فهرامه سۆن... نازانم چ پلهیه کی ههیه... ئیرهیی به عوسمان ره مزى نابهم. ههر ئى ئه وهى نیه. هه مېشه ی خودا چاره نووسی له سه ر ئا و نایه که. به لآم عوسمان ره مزیش ده توانی ده و له مه ند بی. بووشه. ههر له ئیستاوه له چند بانکدا پارهی خه واندووه و له چند دامه زراویه کی به ره مه ی نه ردا به شی ههیه... "ئهو بۆنه تیژه ی له زۆنگاوه که هه لده ستی، لووتی بنیاده م ده خو ری نی. ئه و بۆنه چییه؟ لیگه ری با شو فی ره که له و ی له ترۆمبیله که دا ههر چاوه ری م بی. ئیستا بیر له چی ده کاته وه؟ چیی ده و ی؟ چیی له دل ی دایه؟ له خه یالی چی دایه؟ ژیانیکی ته سک و ته نگه به ری ههیه. ههر ده لئی له باز نه یه کدا و ئه ویش باز نه یه کی بی مانا و بی واتادا ده ژى. ده خه و ی، هه لده ستی، لی ده خو ری و دیسان ده خه و یتته وه. سه به ی نییش هه مان تاس و هه مان هه مام. ههر ئه وه نده. ژیانیکی به تال و بی رهنگ و بۆن. تیشکی هه یچ هیوا یه ک دل ی رووناک ناکاته وه. باشه ده کرى چ هیوا یه کی هه بیته؟ کی چووزانی... ده رویش به گ، ده رویش به گ... برابه تی... ئاخخ گه نجی تی، کی چووزانی سه به ی چیی به سه ر ده ی؟ سی به ری کی در یژ... سی به ری ره وه زه کان، سی به ری ئانا وه رزا و چپاکانی رووبه روو، به ره و به ری خورا و در یژ بوونه وه و جیکه جیک و قاوقیژه کان ده ستی بی کرد... جۆش و خرۆش....

ده نگى کی چر و ناروون، ده تگوت شتیکی گه وه ده که و یتته ئاوه که وه... ده نگه که ورده ورده ده نیشتیته وه و دیسان ده ست پی ده کاته وه. قابا قچی ئوغلی له نه کاو وه خۆ هاته وه و دیسان دوور که و تنه وه ی سه یاره و کامیۆن و شو فله کان و زیندوو بوونه وه ی سه ره له نو بی ده نگه کانی زۆنگاوه که ی لی روون بۆوه و ئه وه ی به میشکیدا تی ده په ری هاته سه ر زمانى: "ناااخ، ده رویش به گ."

سه یریکی ده ورو به ری خۆی کرد. ماسیگره کان که تاویک بهر له تاوکه وتنی هه لفریبوون و له چاوان ون ببوون، له حالیکدا جار ی رهنگا وره نگ ده بوون و جار ی سپی هه لده گه ران، یه که به یه که به په ر و بال ی لیك کراوه و قاچی نووشتاوه یانه وه له سه ر خۆ له زۆنگاوه که نیشتنه وه. خۆ ئه گه ر ئه و کاره ی ده رویش به گمان تیکه وه پینچا با، هه موو شتیك ده رپا یه ی وه. مه زرایه کی میکانیزه که... که... عوسمان ره مزى چیی گوت؟ گوتی... ههر که س بیه و ی مه زرایه کی میکانیزه ی پیشکه وتووی... وه ک مه زرا میکانیزه کانی ئه ورو پای هه بی، چه ندی سه رمایه ی بو ی ده ولته دایداتی. چه ندی بیه و ی. کام خاکی دنیا یه له هه مووان به پیت و به ره که تتره له بن زۆنگاوی ده رکیشه... ئه و کات هه موو شتیکی، ناغا و کو یخای... و جا دانه ویله... هه زار دۆم... پرته قال، لیمۆ و لاله نگى و نارنج... هه موو پیستی چرچ و لۆچ. له به هارندا گولباران

دەبن و ناتوانى بېچىتە نىبو باغى پرتەقال و لىمۆ. ھەر بۆنى گول دەتخا. ھەر دارەى ھەزاران مېشەنگويىنى سەرخۆش و شاد و دەم پر لە ئاوازی لەسەر دەنىشى...

ماھىر بەگ دلى پر بوو لە خۆشى و بۆن و بەرامەى گولەلىمۆ لە لووتىدا و لەرزە و لەردەى بالى مليۆنان مېشەنگويىن و برىقەى دەمارى شىن و روون لە چاوەکانىدا بوون.

لە كوشتنى دواوەى سەيارەكەيدا پالى دابۆو و بە دەنگىكى نەرم و خۆمانە و تىزى لە شادى و ھىوا گوتى: "وېرى بکەوہ. بچۆ مالى دەرويش بەگ، بۆ كۆشەكەى سارى ئوغلى... با بېرىن. بچىن سەرەخۆشيبەكى لى بکەين... وا نىبە؟"

ئەوجار بېرى لەوہ کردوہ باشە دەرويش بەگ كىي مردووہ؟ جا چونكە وەبېرى نەھاتەوہ، لەسەر قسەكەى خۆى رۆيشت: "نا، با نەچىن. با بزائم، دەرويش بەگ كىي مردووہ؟" شۆفېرەكەى گوتى: "كەسى نەمردووہ."

"سەيرە، سەيرە، ئەوہ من چمە؟ دەى باشە وەپرى بکەوہ با بچىنە مالى دەرويش بەگ. وەپرى كەوہ، وەپرى كەوہ با بچىنە كۆشكەكەى سارى ئوغلى."

وہلی شہ مال گوتی: "راوہستہ، ہەر لیږه راوہستہ مہستان تا ئەمن سەرینکی ئەو زۆنگاوە دەدەم و دەگەرپیمەوہ. دەورینکی زۆنگاوەکە لی دەدەم و شوینیک دەدۆزمەوہ کە بکری لە بن ئاوەکە بیهینینە دەری. ئەتۆ لیږه بە، ئەمن ئەوہ رویشتم..."

وہلی شہ مال غاری دەدا. بە ھانکەھانک ھاتەوہ و راوہستا. دەست و پەنجە لیڤ کردبوونەوہ و سیبەرەکە ھیندە ھیندە بنیادەمیڤ درێژ و سیبەری دەستەکانی کەوتبووہ سەر دیوارەکە و بی جوولە بەویوہ نووسابوون. شلەژا، ھەر دەتگوت روچیان کیشاوە. لە پشت دیوارەکەوہ دەنگی شەق و ھۆری ھەزاران مەکوڤ دی. لوورەیکە کپ و قورس و دوورودرێژ لە دەوری شەقەشەقەکە دەتالی. سیبەرەکە لەسەر دیوارە سپییە ماتەکە ھەلکشان و داکشانی ھەبە و لەگەڵ ھەر ھەلکشان و داکشانیڤ درێژتر دەبیتتەوہ. را دەکا، رادەوہستی، دەگەرپیتتەوہ و لینگە درێژەکانی وەک مقەست و خیرا دەکریتتەوہ و وێک دیتتەوہ. دەستەکانی گەرە و بەجوولەن و لەگەڵ گەرەبوونەوہی سیبەرەکە، جوولە و ھەولەکانیان پتر دەبی. گەلای چنارەکە وەریوہ. پارکەکە ڕووبەر، ریزی دارکارەباکان و لە بەر ھەر دارێڤ کۆگا کۆگا تیشکی سپی بە شەپۆل. سەگێڤ زمانی دەرکیشاوە و لە تەنیشٹ یەکیڤ لە دارەکان لینگی بەرز دەکاتەوہ. دوو کەس کە پالتوی خۆلەمیڤشیان لەبەر کردوہ، خۆیان پیکەوہ نووساندوہ. کابرا قزی درێژ و سپی و زوور و دەموچاویڤکی درێژووکەبە و دەوروبەری چاوەکانی پڕ لە چرچولۆچ. قزی درێژ و وەک شەبەنگی ژنەکە لایەکی دەموچاوی کابرای داپۆشیوہ. گەرما، گەرما یەکی لەرزۆڤ کابرای داگرتوہ. کچۆلەکە جار نە جارێڤ سەرینک دەکیشی و بە سلەسل چاویڤ لە دەوروبەری خۆی دەکا... سیبەری سەگەکە و ئەوانە ھەر کورسیی پارکەکە دانیشتوون، لەسەر دیواری کارخانەکە تیکەل دەبن... ئەو سیبەرەش وەک نەخشی بەراوہژووی وینەیک بەسەر دیوارە سپییەکەوہ بەجی دەمیڤنی. بی جوولە، بزمارچن، سڤ و بەستوو. دیوارەکە ھەلکەندوہ.

لهرزۆك به چركهچركى سهد ههزار سهعاتهوه.... سيپههركه له نهكاو ون دهبي... له نيوان نهرمى و نووشتانهوهكهيدا، شتيكى وهك شهرم و بهزهبي و ميهرهبانى و دۆستايهتى و گهرم و گورى و هيوا و هاتنهوهسهرخۆ، بزر ببون. سيپههري سهگهكه پهيتاپهيتا لينگى بهرز دهكردهوه و مييزى به سهه شلق و هوپ و تهفه و رووناكاييهكهدا دهكرد.

سيپههركه بهسهه ئاويكى مهند و راوهستاوهوه كه خۆل و خاك و ئاومالك لهسههري مهيبوو و جار و بار پهپ و پۆي پهersh و بلاوى لهسههري دهبريسكانهوه، پان بۆوه. كارخانهكه ماندوو و هيلاك و شهلالى ئارهقه بوو. پنجى گهسگهكى سههري ليوارى ديوارهكان، شيديارى ميز و بۆنى مييز. ئهسيپكى كز و لاواز به عارهبانهكهوه كه سههري بهردابۆوه، هههري گهيشته بن ديوارهكه، راوهستا. لاقهكانى ليك كردهوه و مييزهكهى كرد و دواى ئهوهى چهند جاريكى كهفهلئى لهبههري يهك كيشايهوه و ويكى هيئنايهوه، ئاوپيكي داوه و سههريكي مييزهكهى كرد و وهپي كهوتهوه. له دواهى چيبي نهمابوو تاو ههلي و سيپههركه بهسههري وردده شهپۆلى بهخۆل و تۆز و كا و كۆت داپوشراوى ئاوهكهوه شهپۆلى دهدايهوه. شان به شانى بههري بۆونهوهى خۆر، سيپههركه توختر دهبوو و پتر به قولايى ئاوهكهدا رۆدهچوو.

رهوهزهكانى ئاناوهريزا لهگهلاوههلاتندا رووناك دهبوونهوه و دهدرهوشانهوه. سيپههركه زۆر سههري دريژ دهبيتهوه و چهندي پتر با دهكا، يالى ئهسيپهكهى بنيشى وهك هههري ههوه دهكا و ههلهدهمسي. ئهسيپهكه به كلك و يالى پهخش و پهريشانهوه له مانگهشهوهكهدا لهگهلا بۆنى ئارهقهكهى بههوه پيشهوه دهخوشى و چهندي پتر دهچيته پيشى، يالى بلاوتر دهبي و ههلهدهستى، گوتى:

"راوهسته، راوهسته، وهلى شهمان."

سيپههري ئهسيپهكه كهوته سههري رهوهزه ئهوه رهوهزه سووره كالهى لهبههري مانگهشهوهكه مهيلهورههش دهچۆوه. سيپههري ئهسيپه يالا پهريشانهكه بهسههري ديوارهكهدا غار دهدا. وهلى شهمال دهخوليتتهوه، به دهورى بهردىكدا. بهرده مهههريه سپيهه خهت خهتى و نهخشدارهكهى كردهوته قهلعانى خۆي و دهخوليتتهوه. له سههري ديوارهكه ده ئهوهنده گهورهتر بۆتهوه، يالى ههستاوه و دهجوولئى وهك گاي دهم بين كراوى گيره بهدهورى خۆيدا دهخوليتتهوه.

"وهلى شهمان، وهلى شهمان، راوهسته."

سېبەرەكە بۇ تاويك له رهوهزه كاندا ون دهبي. گابهردده كان وهك لافاو له رهوهزه كانه وه خلور دهبنه وه. ئەسپه يال پهخش و پەريشانه كه له داوينى چياكه وه هه لده كشي و له بن سمه كانيبه وه بهرد دهرده پهرن.

هه راي كرد: "راوهسته، راوهسته وهلى شه مال."

تاو هه لات.

"فهرموو بهگ."

"تو نامهردى. ئەوه ئيستام ناسيبه وه."

"دهست راگره بهگ. دهست راگره دهرويش بهگ. دهست باگره، باشه؟ گويم بدهيه جا دوايي

چيت پي خوشه بيبكه."

گه لا زهرده كان له بهر تيشكى هه تاوه رهنگ مسيبه كه، خهتي سوور سووريان پيدا هاتبوو. داره چناره كان گهش و چر. گه لاي زهردى رهگ سوور، وهكوو باراني دهباري و پهرش و بلاو دهبي.

له گه ل راوهستاني هه لوه ريني گه لا كاندا، بارانه كه دا بكرد. هه رويكي زهرد، زهرديكي زيپين، چين به چين و ليل و قوراو پر له خالي بريقه دار وهك گوزه ي سهروين هه لده رزا. خرهمي نال و بزمار لهو ديو هه وره كه وه و تيكه لاي خرم وهوري بارانه كه.

"راوهسته، راوهسته وهلى شه مال."

"وهره بكموژه، وهره بكموژه، وهره بكموژه."

له سهر عه رزه كه له په ناي ره وهزه مؤره زبر و پر له گرتيه كه، دريژ بوو. سه گه كه، سه گيكي بوور كه پشتي زهرد ده چۆوه، سه گيكي ميگه ل هينده ي ئەسپيك، لينگي هه ليناوه و له ته نيشته بهرده كه به ده و نه نيك هه لده ميزي. دهست و ده موچاوي هه لساوه و گرده رانه بي مووه كانيشي هه روا. گه سه گه سه كه سه گه كه وه خوروو ده ها و سه گه كه له تاو خوراني نيوكه لي خوي به گه سه گه سه كه ده خوري ني.

"راوهسته، راوهسته وهلى شه مال."

ته قه ي تفه نكه كه له ره وهزه كان گه را.

"سه يركه مهستان."

خاكيكي رهش و ورد و نه رمي وهك ساواري لي ده كه ويته وه.

"ئەو دەيبىنى مەستان لىرە چەندەمان خاك پى دەبردى. چەند دۆنم؟ دەى بلى چەند؟ ئاۋەكەى قولە؟ ئەمن ئىرەم ھەلبۇزارد. ھىى كەس نىيە، بى خاۋەنە. كەپرەكە ھەر ئا لىرە ھەلدەبەستىن و پەرژىن و چەپرەكەشى خۆم دەىچىنم. قامىشەكەى خۆم دەىھىنم و سەربانەكەى ھەللاش دەكەم... دىوارەكانىشى ھەر خۆم سواغىيان دەدەم. مائەكەشم ھەر لىرە ساز دەكەىن. كەپرىكى جوان. بە قامىش. ئەمن قامىشم خۆش دەوى. بەداخوۋە تۆزىك درەنگ وەخۆ ھاتىنەۋە. درەنگ ئەقلمان كەوتە كار. درەنگ وەخۆ كەوتىن. بەلام دەى باشە، زەرەر لە نىۋەشى بگەپرىتتەۋە ھەر باشە. لىرە، لەو ئاقچاسازە خاك و ملكىكى زۆر بر دەدەىن. خۆ بە ئاۋەكەدا بدە. ئەمن دەستت دەگرم. ئەگەر زۆنگاۋەكە وىستى قووتت بدا، خۆم دەرت دەكىشمە دەرى. دەى خىراكە بىجولئىۋە، مەترسە، ھىچ نىيە."

ئاۋەكە تا ئەژنۆ دەھات. تەركى زۆنگاۋەكە ۋەك بىشەت بە پىيانەۋە دەنوسا.

گوتى: "باشە، باشە."

"لىرە دەكرى بىجەپرىنەۋە و نىشەتەجى بىن."

"باشە، باشە."

"ئەرى باشە ھەتا ئىستا بۆ ئەقلمان پىى نەشكابوۋ؟ ھەر كەسە و مشوورىكى لەخۆى دەخوارد و دەھەسايەۋە... ئىمەش سەگى پاسەۋانى بەگەكان بوۋىن..."

"باشە، باشە."

"باشە، باشە. كورە ئەقلى جاحىلى ھەر واىە ئىدى. كە تەفەنگىكت دەدەنى، خۆت لى دەبىتتە پادشاى كىۋى قاف."

كە بەرەۋ چەقى زۆنگاۋەكە دەچوۋ، گەبىشتە پۆلە دەۋەنە توتتەركىكى چىر. راۋەستا و دەستى كورە سىبەرى چاۋەكانى و سەپرىكى ئاناۋەرزا و رەۋزە مۆر و سوورە بىقەدارەكانى كرد و گوتى: "دەى باشە، باشە."

"باشە، باشە باران دەبارى. خۆلمان بەسەر. ئەو ھەموۋە پىاۋەمان كوشت بۆچى؟ لە پىناۋى ھىچ. دەكرى بلىى باشتىن نىعمەتى خودامان فەوتاندن. گەنجىتى... ئىستا ئەگەر بلىن ھا مىرۋولەيەك ئەزىيەت بىكە، بىكوژە، نايكەم، نايكوژم. دەلىتى پاش فەوتاندن و بەفپىردانى گەنجىتى، بنىادەم ئاقلى دەكرىتتەۋە."

بنىادەم كە تەمەنىكى رادەبرى، تازە نرخ و بايەخى مروف و چىر و جانەۋەر و تەنانەت گۆ و گىا و پووش و پەلەشىشى لى روون دەبىتتەۋە."

"دهی باشه، باشه، زۆر باشه."

وهك مریشكیك كه ئاو دهخواتهوه، ئاوا زاری بهرهو ئاسمان كردبۆوه و لهسه‌ری رویشت: "به خودا باشه، زۆریش باشه. کویر چیی له خودای دهوی دوو چاوی ساغ. بروانه، یه‌که‌م سال لیره ته‌ماته ده‌چه‌قیین، هۆ له‌ویش باینجان... ئه‌ها، چیی نه‌مابوو له‌بیرم بچی، هیئندی بامیبه‌ش لیره... بروانه ئیره‌وه‌ش ده‌بیته کیلگه‌ بیبه‌ر. پی‌مه‌که‌نه‌ چاوه‌که‌م، وشکی ده‌که‌ینه‌وه. ئه‌من له سه‌ر سه‌ری خۆم مه‌رج و گریو ده‌که‌م که ئیره وشک ده‌که‌ینه‌وه. به‌ پیر و به‌ پیغه‌مبه‌ر هه‌ر ئه‌ لیره کیلگه‌یه‌کی باش بو‌خۆمان ده‌سته‌به‌ر ده‌که‌ین."

"باشه، باشه. ده‌یکیلین. خاکه‌ چه‌ور و به‌ پیته‌که‌ی ده‌بریقیته‌وه."
"باشه، باشه."

هه‌ر یه‌که‌م جاری بی‌ هه‌ستی کردبی‌ هه‌وا هه‌یه، زۆر به‌ چیژ و له‌زه‌ته‌وه تاسه‌بارانه و یه‌ک پشوو هه‌واکه‌ی هه‌لمشته نیو سیه‌کانیه‌وه. ده‌ماری ملی هه‌ستا و شل بۆوه و له‌سه‌ری رویشته‌وه: "ده‌بیته کیلگه‌یه‌ک پلنگی لی‌ ده‌رنه‌چی. چر و پر."
"باشه، باشه. لی‌ ده‌رناچی. جا سو‌یسکه‌تان بو‌ ده‌گرن، هه‌موو روژی نو‌ دانه. ته‌پکه‌یه‌کت بو‌ ساز ده‌که‌م، سو‌یسکه‌ی لی‌ ده‌رنه‌چی. به‌ نو‌ سو‌یسکه‌، خواردنیکت بو‌ لی‌ ده‌نیم، قامکی خۆتی پیوه‌ بخۆی."

سه‌ری رووه‌و ئاسمان هه‌لپری و تفی زاری قووت داوه. دیسان قووتی داوه. جاریکی دیکه‌ش و له‌سه‌ری رویشت:

"جا هه‌موو شتیك له‌ قابله‌مه‌که‌ ده‌که‌م. هه‌ر له‌ ته‌ماته‌وه بگره‌ هه‌تا باینجانی تازه و که‌دو و بامیه و لوبیا و بیبه‌ری تازه لیکراوه و هه‌رچی دلت بیه‌وی. ته‌ماته‌ی سووری تازه گه‌یشته‌و جا چ تامیکی هه‌یه. جا که له‌ قابله‌مه‌دا له‌گه‌ل سو‌یسکه‌ی قه‌له‌و ده‌کولی و بۆن و به‌رامه‌که‌ی له‌ ده‌شته‌که‌ی ئاناوه‌رزا ده‌گه‌ری."

"باشه، باشه. زۆر باشه. زۆر زۆریش باش. گه‌نم و جو‌ داده‌چیین. سووچیکیشی ده‌که‌ینه جی‌ خه‌رمان. خه‌رمانیکی پر نیعمه‌ت و به‌ره‌که‌ت ده‌بی."

"باشه، باش. لۆکه‌یه‌کی لی‌ ده‌که‌وتیه‌وه سواری به‌ ئه‌سپه‌که‌یه‌وه تییدا ون بی."
ئهو‌دی گوت و لیوه‌کانی لسته‌وه.

له‌و به‌ره‌وه و له‌وه‌په‌ری ده‌شته‌که‌وه و له‌ سه‌رووی دار تووه‌ چر و په‌رکانی نیو ده‌شته‌که‌وه، سواریک به‌ نیو ئه‌و ته‌م و مزه‌دا که له‌ تۆژیکی شینی شیرباو یان هه‌ور ده‌چوو، ده‌هات. له‌

خائىكى رەش دەچۈۈ. ئەو خالە لە تەم و مژەكەدا جارى كال دەبۆۈە و بچووكتر دەبۆۈە، ون دەبوو و جارى رەش دەچۆۈە و لە دوورەوہ وەك سىبەرىك دەكشا.

وہلى شەمال بانگى ھىشت:

"لەوى وەرە دەرى، من دەرۆم."

بەو پرسىيارە تەوساوييەوہ لە زەينى خۇيدا كە ئاخۇ ئەويش سوارەكەى ديتوۈە يان نا، بەرەو

ئەو پىاوہى لە زۆنگاۈەكەدا دەگەرا، لەسەر قسەكەى رۇيشت:

"ئەمن دەرۆم و دەورىكى دىكەى زۆنگاۈەكە لى دەدەم، بەشكەم جىيەكى باشتەم پەيدا كەرد.

ئەتۆ لىرە چاۋەرپىم بە."

مەستان ھەراى كەرد:

"نا، ئىرە زۆر باشە. ملكى كەسش نىيە... مەرۆ، مەرۆ."

وہلى شەمال وەك باى سەرسەر فرى.

مەستان شلپەشلپ و بە ھەشتاۋ و زراۋچوۈ لە زۆنگاۈەكەى دا، كە سەيرى كەرد وەلى

شەمال نەماۋە.

لە دەم زۆنگاۈەكە دانىشت و چاۋى لە ئاۋە رەشەكە و لە قورەكە برى. تۆزىك لەۋلاترەوہ،

ژنەكەى لە بن دارى قارەجان ئاگرەكەى كەردبۆۈە و خەرىكى چىشت لىنان بوو. بۆنى ساۋارى بۆ

ھات. تاۋىك دواترىش بۆنى ئىشتىابزۈينى رۆنەكە، كە لە تاۋەدا دەقرا، ھەتا دوور دوور

رۇيشت.

كۈرە گەرەكەى كە لە خۇى بەتەمەنتر دىار بوو، گوتى: "بابە خواردن ئامادىيە."

مەستان بە نەنق و بەقورسى ھەستا. كۈرەكەى گوتى:

"ئىرە باشتە. مامە وەلى شەمال بۆ كۈى چو؟"

"چو جىيەكى لىرە باشتە بدۆزىتتەوہ."

كۈرەكەى لىپراۋانە گوتى: "نادۆزىتتەوہ."

مىندال لە بن دارى قەرەجان، بەرەو كۆرى لاۋ و پىران كەوتنە رى.

"خوشكەكەى مامە وەلى شەمال بە رۇيشتنەكەى زۆر تورپە بوو."

رىك لەۋ كاتەدا بوو كە ئەو سوارەى بە لىنگدان دەھات، چەند ھەنگاۋىكى مابوو

بىانگاتى، ھەوسارى ئەسپەكەى كىشا. بەلام ئەسپەكەى رانەوہستا، لايدا و ھەتا تەنىشت

داره كان چوو. سواره كه له وپوه سهرى نه سپه كهى ورسوړانده وه و هه روا كه بهره و لايان دهاته وه نه راندى:

"نه و قاميشانه تان له كوى بريوه؟"

كه فله و سينگ و گهر دنى نه سپه كهى شه لالئى ثاره قه بوو.

مهستان: "فرموو جافر ناغا، به خير بيى. منم، نه من مه ستانم جافر ناغا. ده مه وي به و قاميشانه كه پريك بو خوځ هه لبه ستم جافر بهگ... له ناقچاساز بريومن. له گهل و هلى شه مال ده مانه وي له و قاميشه لانه بسته زه و بيهك بو خوځمان بگرينه وه. ده مانه وي ئيتر به و سهرى پيرييه له ناواريه و مال به كولى... منم من، مهستان..."

دهنگه تووره كهى جافر ئوز پولا د و هك توپ گرمى هات: "هر كه سيكى ببه، هر كه سيكى كه يفى خوته، هيچ ئيزنت له من و هرگرت كه له قاميشه لانه كه قاميشت بريوه؟" مهستان گوتى: "جافر بهگى ره سهن و ماقوولم، له نه سپه كهت دابهزه و كوويك قاوه بخوزه، پارووه نانك نوشي گيانت بكه."

"نه من له سهر سفره خه لكى و هك تو دانانيشم."

نه وهى گوت و نه سپه كهى به ره و پهرژينه نيوه چله كه لئ خوړى و تيكي دا. و هلى شه مال كه ديتى سواره كه هات و له لاي مهستان راوه ستا، به ندى جهرگ و دلئ پسا و له پشت دوه ونى پينج پهريك خوځى مات كرد و له دووره و چاوى برييه جموجولئ سواره كه.

مهستان به دهنگيكي پر له تكا و پارانه وه وه گوتى: "تيكى مه ده بهگ."

جافر ئوز پولا د نه و جار رووى نه سپه كهى له مهستان كرد و تاوى دايه:

"نه و قاميشانه تو بريوتن؟ چما قاميشه لاني من ملكى بابت بو؟"

به قه مچى و هرگه رايه سهر و گويلاكي كوره كهى مهستان.

مهستان به تووره بيهك كه قهت له خويدا شكى نه بردبوو، هه لبوو:

"دهست راگره جافر بهگ؟"

به لام نه و گويى نه داى و په يتا په يتا به قه مچى له سهر و شانى كوره كه. كوره ش به بي نه وهى متقى ليوه بي و نيوچاوانى تيك بنئ و خوځ ويك بيئ، قيت قيت راوه ستابوو و قه مچييه كانى نوشي گيان ده كرد.

"دهست راگره جافر."

"ئەتۆ بۆت نىيە لىرە بار و بنە بىخەى و زەھى و زار بگىرئەھە. ئىرە ملكى منە. ئەتۆ پىشتت بە كى قائمە؟"
قەمچىيەكان دادەھاتن.

مەستان بە غاردان خۆى گەياندە بن دارە قەرەجانەكان و تەفەنگەكەى لە جەوالئى دەركىشا و سواری كرد و ئەژئۆى دادا و نەراندى: "دەست راگرە جافر، ملت بشكىنە و لىرە برۆ."
جافر سەرى ئەسپەكەى وەرسووراندى و رووى لە مەستان كرد و لىئى نزيك بۆه. چىي لىئى نزيكتر دەبۆه، لوولەى تەفەنگەكەى مەستانىش پتر بەرەورپووى ھەلدەكشا. جافر بە دەنگىكى پىشخواردووانەھە گوتى: "لە ملكى من برۆ دەرى. ئەو قامىشەلانە ملكى منە و كەس بۆى نىيە ئىرە داگىر بكا. وا باشترە لىرە برۆن: ئەگىنا ئەھى دەپىينن لە چاوى خۆتانە. خۆپىنتان لە ئەستۆى خۆتان. ئەھە پىم گوتن."

نەھى توورپەيەكەى لە ناخى دلپەھە بەردا:

"برۆ جافر، ئىمە لەگەل وەلى شەمال لىرە بەعەرزمان داداھە، برۆ جافر. تا زىندووين ناتوانى لىرەمان وەدەر بنىئى. ئىرەش ھىي تۆ نىيە، ھىي ھىچ كەسى دىكەش نىيە، ملكى خودايە، برۆ جافر."

جافر سەرىكى لەقاند، لە ركىنى دا و رووى كرده ئەو دەھەنە پىنج پەرى وەلى شەمالى لە پىشت مات ببوو. وەلى ئەو سواری دىت كە بەرە لای دى و خۆى بە ئاناوهرزادا كرد.
مانگ ھەلات. سىبەرى لىنگە درىژەكانى كەوتە سەر رەھەزەكان. رەنگە مۆرەكەى بەرەو شىنىكى شىرى و سوورايەكەى بەرەو تارىكى دەچوو... سىبەرەكە لە حالىكدا وەك مار دەخوشى، دەشكايەھە و روون دەبۆه. ماوەيەكى زۆر لە بن شىنايە شىرپاوەكە و لەسەر رەھەزەكان گەمەيەكى سەيرى كرد. سوورايە ماتەكەى شەوى، تىكەلاو لەگەل دەنگە ناخۆشەكەى كوندەبوو و ھانكەھانكى زۆنگاوەكە و لوورەلوورى چەقەلان...

ماھیر بەگ لە بنەمالەییەکی ھەژار و دەستکورت لە دایک ببوو و ھەر بۆیەش بەخۆی دەنازی. ھەر جارێکی دەرفەت و ھەلیکی بۆ دەرخسا، بە زایەلەئە غروورێک لە دەنگیدا، دەیگوت: "ئەمن مندالی بنەمالەییەکم کە خێزانەکیان لەبەر بێ نانی ئەوەندەیان کۆلەکە خوارد، مردن."

بەنرخترین بنیادەم ئەو کەسەییە، کە لە کورەئە کۆیڕەوھەری و کیشە و تالی و سویرییەکاندا لەکل دەرھاتبی. خۆل بەسەر ئەو کەسانەیی کە بە ئیسک و پرووسکی رزیوی باب و باپیرانی خۆیان دەنازن. کورە وەرە بۆرە ناغا و بەرماوھە دەربەگانیش خۆیان بە بنیادەم دادەنێن. کورە ئەو گەمژە بە ناز و نیعەمت پەرەدەکراوانە پێیان وایە باب و باپیرانیان ئەم دنیاہیان دروست کردوو. تەنەکەئە بۆش و بەتال. ھەر دەلێی لە لووتی فیلەوہ بەربوونەتەوہ.

کورە پیاو ئەگەر خۆی لەکل ھاتبیتە دەری، بۆ تاقە رۆژیکیش چییە خۆشی نابینن. ئەوان ناچارن تا دەمرن ھەر بە کۆیڕەوہرەییەوہ بژیین و کۆسپ و تەگەرە لە بەر خۆیان لایەرن. چارەییەکی دیکەشیان نییە. یان دەبێ لە جیی خۆیاندا بچەقن، یان ئەگەر دەیانەوئ پێشکەون، نابێ بھەسینەوہ و بسەکنین. ئەگەر ویستت لەو جییەیی خۆت ژوورتر برۆی، دەبێ لە گیان و غرووری خۆت مایە دانێی. ھێچ شتیک بە مفتی و خۆپایی و دەدەست نایە. لەم دنیاہەدا ھێچ شتیک لە جینگۆرکی گرانتر راناوہستی. ئەگەر قانع بی بەوہی بە ھەژاری لە دایک بی و بە دەستکورتییەش بمری، پێویستیت بە فیداکاری و لەخۆبوردەیی نییە. بەلام ئەگەر دەتەوئ، پێی لە بەرەئە خۆت پتر راکیشی، گرانتر لەسەر دەکەوئ و دەبێ خوین و گیان و پیاوہتی و غروورتی لەسەر دابنێی.

کە بەرەو نیشتیمان دەگەراییەوہ، دەیتوانی زۆر پلەوپایە و سەرۆکایەتی و بەرپۆہبەریی گشتی و بەرپرسیارەتی و ھەرگرتیت کە پارووی لە رۆنی بکەوئ. چونکە لەو کاتەدا نەک

ئەوروپا، بەلكو ولات و مەملەكەتەكەى خۆشى خويىندەوارى زۆر نەبوو*. بەلام ئەو پىشتى كىردىبوو ناو و ناوبانگ و پەلە و پاىيە و گەپراپۆو شارۆچكە ھەژارەكەى خۆى و ئەو ھەش بەلاىيەو ھەيداكارىيەكەى گەورە بوو. خۆى پىتى و ابوو و ھەر واشى دەگوت. خەلكى شارۆچكەكەش لەو ھەدا ھاورپاى بوون. كاتى گەپرانەو ھى بۆ شارۆچكە جلوبەرگى جوان درواوى قىيەنناى لەبەر و پىتلاوى بۆداپىستىيە لەپىيدا بوو. جا چونكە يەكەم كەسى شارۆچكەكە بوو كە قۇناغى دواناوندى و زانكۆى تەواو كىردىبوو و فەپەنگى دىتەبوو و لەو ھەش گىرنگىز لەوئى خويىندىبووى، ئەگەرچى دەيانزانى كورپى كىيە و داىيى و بابى كىين، كەس نەبوو رىزى نەگرى. ھەر ھەموو بەپانەو، ھەر لە ھەژار و دەستكورتى شارۆچكەو بەگرە تا دەولەمەندەكەى دەتگوت كىيەپكىيانە بۆ دەستگرتن و يارمەتيدانى.

لە دوو ھەمىن مانگى گەپرانەو ھەيدا لە ئەوروپا، رىيان بۆ خۆش كىرد لەگەل كچەكەى زكرىا بەگى، سەرۆكە تۆپەلە و گوپنەكەى دايرەى تەلەگراف زەماوند بكات و داوھت و زەماوندىكى گەورەيان بۆ رىك خست و نەيانھىشت تاقە فلسىك چىيە لە گىرفانى ماھىر بەگ خەرج بكى. ديارە ھەر نەشى بوو خەرجى بكا. ئەو جىيى شانازىيى شارۆچكەكە بوو و شارۆچكەكەى خۆى پى باشتر ببوو لەو پەلە و پاىيە و پۇستانەى ئەگەر وەرگىرتبان پارووى لە رۆنى دەكەوت.

ئەو ھەموو شىتىكى بۆ رىكخست، زىرەكىيى و بەمشوورىيەكەى بوو. لەو كاتەدا ئەو زەوى و زارەى كەوتبوونە دەرەو ھەشەنى مەلكى بەگەكانەو، كەس بە پووشىكى نەدەويست. بە دزىيەو ئەو رىگەيانەى تاوتوى كىرد كە دەيتوانى لەو پۆو لە عەولخالق ئەفەنى نىك بىتەو. لە پىشدا خانوويەكى تەنىشت مەلەكەى ئەوى بە كىرئ گرت. دراوسىيەتى دەرمانى گەلئ دەرمان بوو. ھەر كاتئ رىي دەكەوتە ئەدەنە و ئەنكەرە، چىيى ئەو كەيفى پى دەھات، بەدبارى بۆى دىنا. عەولخالق خووى بە "ئەفىيە" وە كە تۆز و گەردى كۆ و گىباى بۆخۆش بوو، گرتىبوو و لە سالانى تەمەنىدا بە سەدان قوتووى جۆراوچۆرى ئەنقىيەى كۆ كىردىبوو. ماھىر بەگ قوتووەكى ئەنقىيەى لە عاج دروستكراوى پى دا. دۆستايەتتىيەكەيان لە ماو ھى سالىكدا گەشىتە ئەو ھەشەولخالق ئەفەنى ماھىر بەگى بە "كورم" و ماھىرەگىش ئەوى بە بابە بانگ دەكرد.

* من بە داخەرە توركى نازام، بەلام پىتەم نىيە لە دەقە ئەسلىيەكەشدا ناوا بى و نوسەر لە بەراوردى توركىا و ئەوروپادا پىتى و ابى توركىا دەپى ژمارەى خويىندەوارەكانى لە ئەوروپا پتر بن. بە راي من ئەو رستەيە دەپى بەو شىتوويە بى: "... لەو كاتەدا نەك ولاتەكەى بەلكو ئەوروپاش خويىندەوارى زۆر نەبوو..."

له تهختی بڼه وړا پته ویان دارشت.

روژتیکیان خه زینه ملکه کهی خوی له "گۆک نال" هەر بۆ ریایی و پتر هاندانی عه ولخالق شهفنی، خسته مه زایده وه. به لآم کهس لهو مه زایده دا به شدار نه بوو. خاکی شهو ملکه له خاکه ههره به پیته کانی شهو دهوره برانه بوو. شهو ملکه ده کرا بڼه مای هه موو ئاره زووه کانی ماهیره گ بی. شهو یه کهم جی پی شهو بوو له چوکور اوادا. خهون و خولیا کانی لهوی چه که ره یان ده کرد و هه لیانده دا و بهریان ده گرت.

ماهیره گ له گونده کویتستانییه کان له شکریتک خزم و کهس و له نیو شهوانیشدا مامیکی پیری هه بوو. زهوی و زاره کان به ناوی شهو مامهی و به پاره یه کی زۆر کهم، سیسه د لیره کردرا و ماهیره گ سالتیک دواتر ههر شهو ملکه کی به قیمه تی سیسه د و ده لیره له مامی کرپییه وه. ماهیره گ له سهر شهو باوره بوو مالی خۆت توند بگره و کهس به دز مه گره. ههر بۆیه ش یه کینک له خزمه کانی خوی دنه دا که سکالایه کی له سهر توومار بکا بهو ناوهی ملکیکی ئاوا زۆر و پان و بهرینی به نرخیکی زۆر کهم کرپیوه. دهی دیاره دادگاش ماهیره به گی به بیتاوان ناسی. ئیتیر دادگاش مافی شهو خاوه ندرایتیییه ی بهو دا و جا له مه ودوا شهو سهودا و مامه لیه به هیچ شتی هه لته ده وه شاییه وه.

ملک و مال و خانوبه ره ی شهو ههرمه نیبانه ی دوا ی شه پری رزگاربخوازیی دور خرابوونه وه، وهک گوشتی قوربانی دابهش و چه په لووش کرابوو... ملکه گرانباییه کان به دهست رفینه ره کانیا نه وه مانه وه. ملکه کهی گۆک نالیش بهو جۆره کهوته چنگ ماهیره به گ. ههر بهو جۆره بوو.

ملکیکی هزار دۆفی لهو کات به دواوه دهستی به سهردا گیردرا بوو و پان و بهرین و ههراو کرابۆوه و کرابوو به دووه هزار دۆم. به لآم ماهیره به گ دیسانیش دوو قورتم و نیوی ههر ما بوو. ته نانهت شه گهر قهباله و تاپۆی هه موو چوکورواشیان به ناوی کردبایه، تینویتییه کهی نه دهشکا و چاوی تیر نه ده بوو. ماهیره به هیچ عه رزیک چاوی تیر نه ده بوو. ههر کهسه و دللی به شتیک خۆشه. ژن، پاره، کارخانه، ژیا نی باشتر... ماهیریش خولیا ی زهوی و زار بوو. زهوی و زاری له خوی خۆشتر ده ویست.

زۆنگاوه که ورده ورده وشک ده بۆوه. ماهیره وای دانا بوو رووبه ری زۆنگاوه که سه د و بیست هزار دۆم نیک ده بی. به لآم زهوییه کهی به نرختر ببوو و ههر کهسه و له جینی خۆیه وه چاوی ته ماحی تیوه بریبوو و نه وهش ده ستر اگه یشتن بهو زهوی و زاره ی دژوارتر و شهسته متر ده کرد.

دهسترویشتوویی و پاره‌ی زۆر و دۆستی دهسترویشتبوو و حیزبیککی وهك کیوی قاف له پشت و ئیحتوبار* و پینگه‌یه‌کی تا بلایی باشی له بانکدا هه‌بوو. لهو نیوه‌دا ته‌نیا پشتیوانیی ده‌رویش به‌گی کهم بوو. گریکوی‌یه‌کی که‌وتبووه کاره‌که‌یه‌وه که ته‌نیا به ده‌رویش به‌گ ده‌کرایه‌وه. به‌لام ده‌رویش به‌گ رووی پیّ نه‌ده‌دا. که‌ریتییه‌کی کردبوو و دلّی ده‌رویشی ئیشتاندبوو.

باشه ده‌رویش رقی چیی لیّ هه‌لگرتبوو؟ ئەو خۆ هیچ خراپه‌یه‌کی ده‌ره‌ه‌ق نه‌کردبوو و قه‌تیش پیّی نه‌گوتبوو پشتی چاوت برۆیه. به‌لام زۆر بیّ تاوانیش نه‌بوو. هه‌تا ئیستا، له جیژنه‌یه‌کدا، یان بۆنه و ده‌رفه‌تیکی نه‌قۆستبووه و نه‌چووبووه سه‌ردانی و نیوانی له‌گه‌ل خۆش نه‌کردبوو. له‌ حالیکدا ده‌رگای کۆشکه‌که‌ی به‌گ بۆ هه‌مووان له‌سه‌ر گازی پشت بووه. هه‌ر کاتیکیش تووشی هاتیبیّ و هه‌لکه‌وتیبیّ، ئەوا خۆی گرتبوو و بلایی و نه‌لایی به‌ سووک سه‌یری کردبوو و ئەوه‌شی لیّ نه‌شاردبووه. ده‌ی دیاره ده‌رویش به‌گ که موو له ماست ده‌رده‌کیشی، ئەو شتانه‌ی لیّ ناشاردربووه. جا ئەوجار، هه‌ر له کۆنیشه‌وه چاوی ته‌ماحی له‌ ملک و ماله‌که‌ی ده‌رویش به‌گیش بریوو. ده‌تگوت تا ئەو جییه‌ی پیّی کراوه ئەو ویسته‌ی به‌نه‌ی پیّی راگرتبوو، به‌لام ویده‌چوو ده‌رویش به‌گ له ره‌گی قوونیشی تیگه‌یشتیبیّ. ده‌رویش به‌گ هه‌رکاتیک چاوی پیّی ده‌که‌وت، ره‌نگیککی دینا و ده‌برد. هه‌ستی ده‌کرد ده‌رویش به‌رگ به‌ دیتنی ئەو تیک ده‌چیّ و نیگاگانی هیچ خۆمانه‌ نین.

ئیستاش ئەوه گه‌مه‌ی گه‌ردوون، ئەو گاه‌ده‌ی خستبووه سه‌ر رییه‌که‌ی. بۆ ئەوه‌ی بتوانیّ ئەو زه‌ویانه‌ی له زۆنگاوئ هاتوونه ده‌ری، بخاته سه‌ر زه‌وییه‌که‌ی خۆی، پیّویستی به‌ یارمه‌تی و پشتیوانیی ده‌رویش به‌گ بوو. ئەو پاره و دۆست و حیزبی پشتیوانی هه‌بوو و ده‌ستی ده‌رویش به‌گ بوو. به‌لام ده‌رویش به‌گ چی؟ به‌بی پشتیوانیی ده‌رویش به‌گ ته‌نانه‌ت بسته‌ خاکیکی ئەو زۆنگاوه‌شی پیّ نه‌ده‌خرايه سه‌ر زه‌وی و زاره‌که‌ی خۆی. ئەگه‌ر ده‌رویش به‌گ پیّشی نه‌گرتبايه، هه‌رچۆنیک بوايه به‌شی خۆی له چنگی زۆنگاوه‌که قوتار ده‌کرد. به‌لام ئەگه‌ر ده‌رویش به‌گ چاکه‌یه‌کی له‌گه‌ل کربابيه، لادانی هه‌موو کۆسپ و ته‌گه‌ره‌کان وهك ئاوخواردنه‌وه وابوون.

ئەگه‌ر پیّستر، ته‌نانه‌ت دوو سال پیّستر، هه‌ستی کربابيه هه‌وجیی به‌ ده‌رویش به‌گ ده‌بی، ئیستا وهك میو نه‌رمی کردبوو و هه‌رچۆنیک بیّ، خۆ خستبووه به‌ر دلّی وی. به‌لام چاوی ته‌گبیری کویر ببوو. که‌ریتییه‌کی کردبوو و له که‌ریتییه‌که‌شی دانه‌به‌زیبوو. ته‌نانه‌ت جاریکیان له

* ئیحتوبار: اعتبار. ئیعتیبار. ئەوه نه‌خوینده‌واره‌کاغان وشه‌ی اعتباریان ناوا تیک شکاندوه و من پیّم وایه کاتی وشه‌یه‌که له زمانیکدا جیده‌که‌وت و تیکه‌ده‌شکیریت مافی نه‌ودت هه‌یه وهك ملکي خۆت به‌ر تیکشتراییه به‌کاری بییت.

سەرخۆشیدا لە زمانی دەرپەرپیبوو و گوتیبوو: "خاکی وەك مەلكەكەى دەرویش بەگ نەك لە چوكورواوا بگرە لە ميسریش دەست ناكەوى. بەلام ئاخ و مخابن وەها خاكينك بە دەست گەندوگوو و پاشاوەى دەرەبەگایەتییەو بەفەرۆ دەچى. ئەو خاكە دەبى بەكویتە دەستى یەكيتك كە قەدر و نرخى بزانی. ئەو خاكە شارپىكى پى تىر دەبى... ئەو خاكە بەنرخانە ئاخريیەكەى رۆژى خۆى دەكەنەو دەستى خەلكى بەتوانا و لیھاتوو، كە بتوانن رەعەمەلیان بێنن...."

لە شەرى تۆلە ئەستاندەو سارى نۆغلى و ئاغ یۆلییىش دا تۆزىك جامینی مستەفا بەگى گرتبوو. چۆن دەیتوانى نەىگرى؟ ئەو جانەو وەحشییە، گەنجىكى بەژن و بالا زرافا و رووناكبیر و جوانچاكى وەك مورتەزا بەگى بە كورده بۆرەیهك بەكوشت دابوو. پیاوێكانى حوكمەت نىستاشى لەگەڵابى، وەك جارى جاران، وەك سەردەمى پادشایەتى قەسیان لە قەسەیدا نەدەكردەو. هەلگەندنى رەگ و پىنجى بىر و باوەر و دابونەرىتە كۆنەكان لە دل و گیانى جەماوەرى خەلك كاریكى سەیر دژوار و ئەستەمە.

لە سالى رابردودا ئەو هەموو هەول و تەقەلایانەى دابوو بۆ ئەوێ خۆ لە دەرویش بەگ نزیك بكاتەو و نینوانى لەگەڵ خۆش بكا، هەمووى بەفەرۆ چووبون. ئەو تا نىستا، خۆى بۆ كەس ئەوێندە سووك و بچوك نەكردبۆو و ئەوێندەش بەكەم نەگىرابوو. غرور و پیاوێتیەكەى پىخوست كرابوو. ماھىر بەگ پیاوێك نەبوو سووك و سانا ئاوا لەخۆى بكا بەلام چار نەبوو. هەر كەسى تاوسى بوى دەبى رەنج و كوێرەو دەربى رىگەى هیندوستان قەبوول بكا*. ئەو خەيالە گەورەى ئەوێندە شیرین بوو، هەموو تالى و سویرییانەى بۆ شیرین دەكردەو. ئەو ئامادەبوو هەموو سووكایەتییەك قەبوول بكا بەو مەرجەى بە نامانج و مەبەستە پىرۆزەكەى بگات. خۆ ئەو شتانەى لە پیناوى هەر شتىكى دیکەدا قەبوول كەربایە، پى سووكایەتى و بى ریزی بوو، بەلام لە پیناوى زەوى و بەرزراگرتنى نىشتیمان و بەرژەوێندیە بەرزەكانى و لاتەكەیدا هەمووى بە دل و گیان دەكرین. ملكىكى واى بە نەسىبى و لاتەكەى دەكرد كە هەر كەس دىتباى، واى وپ مابایە. ملكىكى لە ئەمرىكا و ئەوروپاش لە وینەى نەبى. لە رىگەى وەها مەبەست و ئامانجىكى بەرزدا سەرى بۆ ئەو هەموو بەلایە شۆر كەربوو.

لەو یەك سالەدا جا چىی لە دەست دەرویش بەگەكان نەچىشتبوو. لەو یەك سالەدا ژەھر و ژەقنەمووتیان دەرخوارد دابوو و لە گیان بىزاریان كەربوو. بۆ نزیكبونەو و نیناوخۆشكردن لەگەلى، بۆ خۆخستنە بەردلى و دۆستایەتییەكى وەك عەولخالق ئەفەنى، چىی لە دەستى هاتبوو

*كورد دەلى: پیاو ماسى بگرى قوونى "قولاپەى" تەر دەبى.

کردبووی و هه موو جارێکیش به سووکایهتی و تهوس و پلازان دهرکرابووه دهري. به لام ديسانیش ههر تهر نه ببوو و دهستی هه لئه گرتبوو.

رۆژێکیان دهرويش بهگ له گهه مودير ناحیه و شاره وان و بهرپرسیانی شاروچکه که له نادیه کهی شار دانیشتبوون. ديسان وه هه میسه، دهستی له سه دهسکه عاج نیشانه کهی ده مانچه کهی بهر پشتوتیه کهی بوو. ماهیر که دیتی، دلێ خویش بوو. دهرفه تیکی دهگمه ن هه لئه که وتبوو. دهباویه چیی هونه ری هه یه تی بو براده رگرتن، هه مووی بخته گه ر. زه رده یه ک له سه ر لیوان و به چاوێکی پر له گرشه ی شادی، لی چوو ه پیتی.

"سهیره، سهیره، نه مرۆ کهری کی له گارانی هاتوو ته وه که به گه که مان، ناغا و نه فه نیی خو شه ویستمان به سه ری کردووینه وه؟ کو ره بای شه مال هاتوو و گوئی هیناوه. یاخا به خیر بیی ناغا. نادیه که مانت به پی و قه ده مت رازانده وه. یانی ری تیچوو ه جار و باره ناغا و سه روه ری خو شه ویستمان پیلایوی بنیته سه ر چاوانان و گه و ره مان بکات و نه و شانازییه به نو که ری خو ی بیه خشی..."

به کړنۆش و خو چه مان دنه وه خو ی گه یان ده دهرويش بهگ و دهستی بو دریت کرد، به لام دهرويش بهگ دهستی نه هیئا. ماهیر بهگ دهستی هه روا مایه وه. چیی کردبایه، باشتر بوو؟ له بهر چاوی خاوو خیزان سووک و چرووک ببوو. وه مندالێکی ساویلکه و چه قاهه سوو پری دایه دهستی دهرويش بهگ و گویشی و گوئی:

"خوای نه خواسته هه لئه و خراپه یه کمان به رامبه ر به گمان نه کردبی؟ نه گه ر نه چوم ه ته زیاره تیان، له به نه وه یه نامه وی سه ر و دلێ بگرم. نه گینا بهگ خو شه ویست و نازیزمانه. ئیمه به گی خو مانان خو ش ده وی و ده پیه رستین. به گمان سه روه رمانه. تاجی سه رمان و گیان و جگه رمانه. نه گه ر بیته و خوای نه خواسته رۆژیک له رۆژان به گمان دلێ لیمان ئیشابی، ئیمه چیی له ده ستمان بی ده یکه یین بو نه وه ی دلێ چاک بکه ینه وه. پیتشینان واته نی: له بچووکان هه لئه و له مه زان لیبوردیهی."

دهرويش بهگ رهنگی هه لبه زرکا بوو و نیوچاوانی تیک نابوو. له حالیکدا په ری لووتی هه لئه به زینه وه و توند توند دهسکی ده مان چه که ی گرتبوو و ده یگوشی، قیت و ره پ دانیشتبوو. خه لئه که کهش به سه رسوورمانه وه سه یریان ده کرد.

"مندال و سومای چاوه کاتمان به قوربانی توژی ریگه ی بن. نه و به ریژه که هه تا نه مرۆ به تاقی ته نی باری قورسی پاراستنی دابونه ریته کو نه کانی تورکمانی مه زنی له سه ر شان بووه،

ئەگەر ئىمە پىياو بىن، ۋەشۈينى دەكەۋىن و لىنى لانادەين. ھەر ئەۋەيكە لەو خەباتەدا بەتەنپامان جى ھېشتوۋە، ھەقىتى لىمان زوير و توورەش بى و ھەر چاۋىش لە چاۋمان نەكا و تەنانت تەفېشمان لە روۋى بكات. ئەمن لە ئىنگلىز بەو چاۋانەى خۆم بەرىنبونوۋە و بەرگرتنى ھەمە لاينەيە ئىمپراتورىيە بىنى. روۋگەى ئەنگلىكانىش روۋگەيەكە ۋەك توركمانەكانى ئىمە و بگرە بچوكتريشە. ھەر ئەو ھۆزە بە پىشتەستت بە دابونەرىتەكانى خۇيان ئىمپراتورىيەكەيان... بەگى ئىمە...."

"ۋەچەى سارى ئۇغلىش، توركمانى چوگورواۋاش بە دابونەرىتەكانىيەۋە ئىمپراتورىيەكە..."

دەرويش بەگ بە ئامازەى دەستى راستەى كە لەسەر دەسكى دەمانچەكەى لايردبوو، لاي دا ۋەك ئەۋەى بۆگەنىكى ناخۇشى بۆ ھاتىبى، لىچ و لووتى قرچ كىرد و نىچاۋانى تىك نا و بە لۇق ھاۋىشتن و بەپەلە بەرەۋە لاي دەرگاگە چو و بەبى ئەۋەى ئاورپىك بداتەۋە، لەۋى رۆيشت. تاۋىك ھەموو ۋلات بىدەنگ بوو. بىدەنگىيەكى ئەۋتۆ كە گویت لە بالى مېش دەبوو. ھەر ماھىر بەگ خۇى بىدەنگىيەكەى شكاند: "پىنى ۋابوۋ گالتەى پى دەكەم."

بە بزەيەكەۋە چاۋىكى داگرت و لەسەرى رۆيشت: "گوا مەبەستەم گالتە و جەفەنگ بوو؟ نە بەخۋاى. چما ھەدم چىيە گالتە بە بەگى ھۆزىكى مەزن و بەشكۆ بىكەم كە بە باپىرە و رەچەلەكى عوسمانىيەكان ناسراۋە. لەگەل كى؟ لەگەل دەرويش بەگ، لەگەل ھەزرتەى دەرويش؟ دابونەرىتى ئىمە، نەرىتى ئۇغۇزەكان و نەرىتى ئەسپ... ئەۋەى لەناۋمان دەبات و ئەۋەى دەمان فەۋتتىنى، مەكىنەى تووك لىكراۋ، ئەۋە داھىنانى كافرانە."

مودىر ناھىيە و شارەۋان و خەلكەكەى دى كە لە دەۋرى دانىشتىبون، لەبەر دلى ئەۋ پىدەكەنەن.

"لە حالىكدا ئەسپەكە لەسەر پىيە، ئەۋ بى مال و حال و بى ۋلاتانە، ئەۋ ھىچ و پوۋچانە، ھەزىيان دەچىتتە سەر فرۆكە جىت، كە ناموسلمانەكان دروستىيان كىردوۋە. ئەۋ خەيانەتكارانە دەبى سەريان پان بىكرىتەۋە، ھەر ھەمويان..."

لە نىۋ تىقانەۋەى قاقاكاندا ماھىر بەگ قسەى تەۋاۋ بوون و ئاۋا بە تەۋس و قسەى فشقىيات، غرورە تىك شكاوەكەى خۇى رىزگار كىرد.

به لّام درویش بهگ وهك به چاوی خۆی دیتبیتی، ئاوا به گوپی گه‌یشته‌وه كه پاش رویشتنه‌كه‌ی چ قه‌وماوه. له‌و شارۆچكه‌یه‌دا شتێك نه‌بوو بكریت و ئه‌و پیتی نه‌زانیته‌وه. به‌خۆی گوت: "جا ئی‌ی من و تو مایێ ماهیری سه‌گ باب. ده‌بی بترپیم به‌ گوپی باب و باپه‌رتدا..."

ماهیر دوا‌ی ئه‌وه‌ی خۆی به‌ ئاو و ئاگر‌دا كرد بو‌ ئه‌وه‌ی نیوانی له‌گه‌ڵ خۆش بکات، به‌ لّام بو‌ی نه‌چوره‌ سه‌ر. درویش به‌گ نه‌رم نه‌ده‌بوو.

نه‌ریتی هه‌ره ناوداری تورکمانه‌کان کامه‌یه؟ میوانداریتی. له‌ چوکور‌اوا‌دا کی له‌هه‌مووان میوانگرت‌ره؟ درویش به‌گی ساری ئو‌غلی. روژنیکیان لی‌ی سوار ده‌بی و ده‌چیت‌ه به‌رده‌رگای درویش به‌گ و ده‌لی: "میوان خۆشه‌ویستی خودایه. ئه‌مشه‌و میوانی تو ده‌م." چاری ناچاره و ده‌لی: "پیل‌اوت له‌سه‌ر چاوان." به‌و جزه‌ له‌سه‌ر سفره‌که‌ی درویش به‌گ داده‌نیشی و هه‌ل و ده‌رفه‌تی بو‌ هه‌ل‌ده‌که‌وی سه‌رده‌اوێک بدۆزیت‌ه‌وه بو‌ ئه‌وه‌ی نیوانی له‌گه‌ڵ خۆش بکات.

دوانیوه‌رۆی روژنیک ساری ئه‌سه‌په‌که‌ی بوو و رووی کرده‌ کۆشکه‌که‌ی درویش به‌گ. به‌ ئانقه‌ست به‌ سواری ماشینه‌که‌ی نه‌چوو‌بوو. له‌وانه‌بوو درویش به‌گ بلێ ئه‌من میوانی ماشین سوار راناگرم. له‌وانه‌ش بوو که‌یفی به‌وانه‌ نه‌یه که‌ سواری ترۆمبیل ده‌بن.

به‌ ده‌م رینگه‌وه، زۆر که‌یفی به‌و دۆزینه‌وه‌یه‌ی خۆی ده‌هات. درویش به‌گ به‌ پیتی رێو ره‌سمیکی تورکمانی ناتوانی میوان له‌ ماله‌که‌ی خۆی ده‌ربکات ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی لی‌ی میوان ده‌بی کورپیشی لی‌ کوشتی. چاکی به‌سه‌ردا که‌وتبوو. ئه‌و به‌لای نه‌ریت‌ه هه‌ر فریای ئه‌و نه‌که‌وتوو، به‌لکو تو‌زیکیش به‌کاری خه‌لکی دیکه‌ش دی. به‌کاری ئه‌و که‌سانه‌ی نه‌ریت‌ه‌کان زیانیان پی‌ گه‌یان‌دوون.

ده‌مه‌ده‌می ئیواره، گه‌یشته‌ به‌ر ده‌رگای کۆشکه‌که‌ی درویش به‌گ. به‌و نو‌که‌ره‌ی جله‌وی ئه‌سه‌په‌که‌ی بو‌ گرت‌بوو، گوت: "به‌ به‌گ بلێ، ماهیر قابا‌قچی ئو‌غلوویه. میوان خۆشه‌ویستی خودایه و هاتوو‌ته ماله‌که‌ت و هه‌ز ده‌کات ئه‌مشه‌و له‌ بن میچی کۆشکه‌که‌ی ساری ئو‌غلی ره‌سه‌ن‌زاده روژ بکاته‌وه."

زایه‌له‌یه‌ک له‌ ده‌نگی دابوو که‌ ده‌یگوت: "درویش به‌گ ئاوات دایک ده‌گیم... جا چ گوویه‌ک ده‌خۆی بیخۆ.

به‌گ له‌ رێوه‌ بو‌ی چوو‌بوو، که‌ ماهیر به‌گ مه‌به‌ستی چیه‌، گوتی: "ماهیر به‌گ به‌رنه دیوه‌خانه‌که‌ی نه‌ومی خواره‌وه."

ئەسپەكەيان بىردە گەۋر و خۇيان فەرموو كىرد بۇ ژوورى مېوانان. ژوورەكە بەرەي كۆنى لى
راخراپوون. ھەموو شەك و كەلوپەلەكانى كۆن و چلكن بوون.

كړيكارى گەرۆك و خەلكى غەوارە و رېبواران لەو ژوورەدا مېواندارىيان لى دەكرا. ماھير
بەگ ھەر چاوى بە ژوورەكە كەوت، دووقرانىيەكەي كەوت و زانىي دۆراندوويەتى. بەلام ديسان
و ەسەر خۆي نەھينا و چاودەرى ما. بەشك بەگ خۆي بى و بەخېرھاتىيكي بكات. تاريكان
بەسەردا ھات و چراي ژوورەكە داگىرسان. بەلام نە دەرويش بەگ سەرى لە ژوورەكە نا و نە
كەسيكي دى. ديار بوو مزەفەرېش لە مالى نىيە، ئەگينا تا ئىستا فرىاي كەوتبوو. زەبريكي
دېكەشى خواردبوو. كىردبوويانە نىو ژوورى كړيكارە غەربەكانەو و حىسابى سەگىكىشىيان بۇ
نەكردبوو. نەھاتنى خانەخوي بۇ بەخېرھينانى، لەگەل نەرىتى مېواندارىيىيە يەكى نەدەگرتەو.
ئەو بىيادەمە كابرايەكى ساختەچى بوو. كابرايەك بوو كەلكى خراپى لە نەرىتەكان وەردەگرت.
دەبى ھەموو شتىكى لى لەقاو بدات.

تۆزىك دواتر نۆكەرىكى شى و چلكن ھات و تۆقەي لەگەل كىرد و گوتى: "بەگ ناردوومى
بەخېرھاتنت بكم. بەگ زۆر ماندووە و خۆي نەيتوانى بىت." و ئىتر گەرايەو و روشت.
دواي ئەو، لە سىنييەكى گەورەدا خواردنيان بۇ ھينا و لە نىوئەندى ژوورەكە بويان دانا.
چەند نۆكەرىكى سەر و گوپلاك ئالۆز و چلكن ھاتن و گوتيان: "بەخېر ھاتى، فەرموو بچۆ."
ئەوھيان گوت و لەسەر سفەرەكە دانىشتن. يانى ئەوانەيشى لەگەل بوو. دەستى كە لە داخان
دەلەرزىن، برد و پاروويەكى ھەلگرت و كشايەو. نۆكەرەكان وەرگەرپانە خواردنەكە و بە چەند
قەپوچكەيەك ماشتىانەو. ھەر دەتگوت سالى جارېك بە ھەلگەوت نىعمەتىكى ئاوايان بۇ
ھەلگەو.

ماھير بەگ دەتگوت زانىويىتى مزەفەر لە مالى نىيە، بەلام ديسانىش پرسىارى
كرد: "مزەفەر بەگ لە سەرىيە؟"
ئەوانەي لەوئىندەر بوون بە سەر گوتيان نەخېر و سىنيى خواردنەكەيان ھەلگرت و وەدەر
كەوتن.

ھەموو گىيانى دەلەرزى و لە ھالىكدا ھىچ رۆچنەي ھىوايەكى لە دلېدا نەبوو كە دەرويش
بەگ ئىستا و ئەگەر بۇ ساتىكىش بى، سەرىكى لى بدات، لە تەنىشت بوخچە و نۆينەكەي
چاودەران ماىەو. بەلام كە ھىواي بە ھاتنى نەما، لە ژوورەكەي ھاتە دەرى و بانگى ئەو پىاوە
چەكدارەي كىرد كە لەبەر دەرگا كىشكى دەكىشا.

"کیشکچی، کیشکچی... ئەسپەکەم بۆ بێنە رژۆلە. ئەمن دەبێ بڕۆم. بەلام وا باشترە بە بەگ نەلێی. باشە؟"

جا دراویکی پەنجای لێرە لە مستی کیشکچیە کە نا. کیشکچیە کەش کە بە چراییلە کە سەیری دراوە کە کرد، هەر پیتی سەیر بوو. ئەو پارە بە بۆ وی سامانیەک بوو. دەسبەجی رای کردە گەورە کە و ئەسپە کە ماھیر بە گی هینا و رکێفی بۆ گرت و یارمەتیی دا سوار بێ. ماھیر بەگ دواى ئەو ئیتر هیواى بە ناشتوونەو لە گەل دەرویش بەگ نەما و مەسەلە کە راشکاوانە لە گەل مزەفەر باس کرد.

"زۆنگاوە کە خەریکە وشک دەبێ برالە. گوندی، وەك مار و میروو رژاوانەتە سەر ئەو خاکە و هەر کامەیان خەریک لە گۆشەییە کە دەبێخۆن. ئەگەر درەنگ وەخۆ بکەوین، گوندی و بەگ و ئاگاگان ئەو سەد هەزار دۆنم زەوی و زارەمان لە چنگ دەردێنن. ئیزن بدە با بێ پینچ و پەنا قسە بکەین. برالە، ئەمن لە بەر چاوە رەشەکانی بابت نییە کە دەمەوی لە گەلێ ئاشت بێمەو. لە خۆراییش نییە ئەو هەموو تەوس و سووکایەتیە لێ قەبوول دەکەم و سەری لە بەر دادەنوینم. ئەو هەمووی لە بەر خاتری ئەو زەوی و زارەییە کە هەر بستێکی خۆینی کورپکی شیرین دێنێ. ئیستاش جوان و زەریف گوی بگرە. برالە، مزەفەر بەگ، ئەمن پارەم هەیە، حیزم هەیە و زۆر شتی دیکەش، بەلام لە شتیکم کەمە. ئەویش پیاو. بابی تۆ پیاوی زۆر و خەلکی ئەو لایەش قسە دەسەلمینن. دیارە ئەگەر بەمەوی خۆ دەتوانم بە پارە هەزار شایەتی بە درۆ ساز بکەم و خەلکی دەستڕۆشستوو رەگەل خۆم بخرم. خۆ ئەگەر بتەوی هەرچی کارمەندی پایە بەرزى حکومەتە لە شارۆچکەدا دەیکرم. لە مودیر ناحیەو بەگەر هەتا سەرۆکی دارایی و سەرۆکی پۆلیس و هەر هەموویان بە پارە دەکردین. ئەمن تەنیا شتێکی لە بابتم دەوی ئەو هەیە چەت لە کارەکانم نەخات و بەردم نەخاتە سەر ری. ئەگەر ئەو مەیلی لێ نەبێ و رازی نەبێ، ئەو گوندییانە بۆ دراویک دین و شایەتی دەدەن، ئیتر شایەتیە کەیان نادەن. تەنانەت ئەگەر هەزار لێرە، دە هەزار لێرە، سەد هەزار لێرەش بەدەم، شایەتیە کەیان نادەن کە زەوی و زاری ئەو زۆنگاوە هێی منە. لە حالیکدا کە ئەگەر ئەو لای من بگرێ و بە هەر کامەیان بلێ، بچۆ لای مودیر ناحیە و سویندی بچۆ و بلێ هەموو کێلگەى چوکورووا ئیى ماھیر قاباقچی ئوغلییە و هەمووی میراتی بابیتی پیتی گەبوو، دەچن و شایەتی دەدەن. هەموویان شایەتی دەدەن. هەر لە پیری بەسالاچۆو بەگەر هەتا گەنجی حەقدەسالان. ئەوان پێیان وایە ئەگەر بۆ بەگی خۆیان درۆ بکەن، نەك گوناح نییە، خێریشی هەیە. پارە لە من، حیزب لە من و رازیکردنی

بەرپرسەکانیش لە من، تەنیا شایەتییەکان لەسەر ئەو بن. تەنانهت شایەتیشم ناوی. ھەر ئەوەندە خۆی تێھەڵنەقوتینی..."

بروانە برالە، ھەر ئیستا نزیکەی شانزە ھەزار دۆنم خاکی لە زۆنگاو دەرکێشراو حازر و ئامادەییە. خاکیکی شەقل نەشکاو، بەپیت و بەرەکت. خاکیکی وەك زێر و ئەلماس و پلاتین. خاکیکی کە یەك و سەد بەرھەم دەدات. حازرم ئاد و پەیمانی لەگەڵ بەبەستم کە ئەگەر کارەكەم سەر بگرێ، نیوہی بۆ من و نیوہی بۆ ئەو بی. یانی ھەرچی خاکیك کە لە زۆنگاوەکە بە نەسییمان دەبێ، پێکەوہی بەش دەکەین. نابێ وەھا دەرەفتیک لەکیس بدات. پیاوی ژیر، تا تەندووڕەکە گەرمە، نانی خۆی پێوہ دەدات. رۆژیک وای لی دێ، ئەو گوندی و ئاغا و بەگانە وەك گورگی برسی ھووژم دیننە سەر ئەو خاکە ی چوکوراوا. ھەر بەردە ی بناغە ی مەلکدارییە گەورەکان و سەرودت و سامانە زۆرەکان، لەو قۆناغە نیوہ خەوتوو و نیوہ بیدارییانەدا دانراوہ. دەبێ ئەو ھەلە بە دەرەفت بزانن. بچۆ و بابت رازی بکە. گۆتم، ئەگەر راستیت دەوی ئەمن لەبەر رەجەلەك و رەسەنزادەبوونەکە ی نییە ئەوەندە ی مەرابی لەبەر دەکەم. لەبەر بەرژوہەندی ی خۆم و داھاتووی خۆم ئەو ھەمووہ سووکایەتییە ی لی قەبوول دەکەم. دیسانیش لەبەری دادەنوینم. چار نییە. خەزینە و گەنج بە بی رەنج دەستەبەر نابێ. ئەمن ھەر لە ئیستاوہ داھاتووی ئەو چوکوراوا یە وەك رۆژی روون لەبەر چاومە. دیسانیش دەیلیمەوہ، ھەموو شتیك لە من، پارە و ھوول و راکەراک و ھەموو، تەنیا شتیك لەو دەوی، ئەویش ئەوہیکە ئەو بی لایەن بی و کاری بەسەر ھیچەوہ نەبێ. ھەر ئەوەندە. ئیوہش داھاتووتان ھەییە. سەیر کە، چەند بران؟ چوار؟ پینج؟ شەش؟ وای دانین، مووم لەسەری زمانی بی دووانیشتان بەتۆلە تیدا چون، دیسان چوارتان دەمین. وایە؟ ئەگەر ئەو مەلکە ی ھەتانی بەسەر چوار کەسیدا دا بەش بکەن، یەکی چەندەتان پێ دەبدری؟ ئیتر ھیچ پارچە یەکی ئەو زەوییە بەکار نایە. لە حالیکدا ئەگەر پیت و بەگ چەت لەو کارە نەھا و پشتی من بگرێ، ئەو ھەمووہ زەوییە دەست لیئە دراوہ چاوہرەواتانە. پیموایە تو ئاوا دەتوانی بابت قایل بکەیت."

ماھیر بەگ ھەر قسە ی کرد و لیی رست. وای باسی خاکەکە دەکرد مزەفەر لیکاری بەزاریدا دەھاتە خواری. دوا ی ئەوہ، ئەویشی سواری ترۆمبیلەکە ی کرد و ئەو عەردانە نیشان دا کە لە زۆنگاوەکە ھاتبوونە دەری. پێشانی دەدا و دەگوت: "سەیری بکە بەگی من، ئەوہ خاک نییە، بەرەکت و سەرودت و سامانە. خۆ بۆنی عەترەکە ی تۆ دێ؟ ھەر دەلیی بەرامە ی

ميسك و گولآوه. بنيادهم مهست و سهرخۆش دهكات. ههر حاسلات و بهروبووى يهك سالى بهشى تا مردنى بنه ماله يهك دهكات."

چاوى قىچ كردبوون و بۆنى به خاكه كهى نىو له پى دهستىيه وه دهكرد و به جۆش و خرۆشكى پتره وه دهىگوت: "تۆ خوا ئەو خاكه حەيف نىيه به مفت و خۆرايى بكه و يتته دهستى كهسانى دىكه وه؟ ئەويش له بهر خراپ لىك تىگه يشتن يان زويربوونىك يان چوزانم له بهر چى، وانىيه؟ كورپه لى گهرى با ئەو خاكه بۆخۆمان بى و بابت من بكورى."

مزه فهر گه نىچكى ژير بوو. قسه كانى ماهير به گى بهر دل كه وتبوون. زه وييه پان و بهرينه كه له بهر چاوه كانى وهك كچۆله يهك دل يان دهر فاند و چاوه كانى بريسكهى ههز و نارەزويان لى ده بۆوه. ههر به راستى ئەو خاكهى لهو بهر خۆره خۆى هه لىخستوه، جياوازييه كى هيه له گه ل كىژۆله يه كى نازدارى نووستوو؟ خاكه كه ماهير قاباچى ئوغللى پتر سهرخۆش دهكرد.

ئەو گه نجانە ژيرن. قسهى به جى و رىيان ده چىته گوى. قاباچى ئوغللى تىگه يشتبوو كه مزه فهرىش وهك خۆى وهخته بۆ ئەو خاكه شىت بى. دهر و يش ناتوانى به قسهى ئەو ههست و ئىحساسهى كورپه كهى نهكات. ئەگه ر بيهوى مل بادات، ئىتر له وهودوا ژيانى لى ده بىته دۆزهخ. به لآم ئەويش له كلى جهه ننه مى ژياندا خاراوه... باشه تۆ دهكرى بلئى پياو پىكى ئاوا كه سات به سات له گه ل ترسى مه رگا دهزى و بهردهوام دهستى به ده مانچه كه يه وه يهتى، زيندووه؟ دهكرى بلئى دهژى؟ هىچ بنياده ميك ئەوه نده تاقه تى نازار و عهزابى دهر وونى ناهىنى و ههركه سىكى دىكه له جى ئەو بوايه، ههتا ئىستا ههوت كفى دراندبوو. ره بى خودا ژيانىكى ئاوا به نه سىبى گورگى بىابانىش نهكات. له ئىستاوه خه رمانىكى ناگر له دلى مزه فهدا كلپه دهستاند و له تاو ئەو زهوى و زارهى له ئاقچاساز دهر كه وتبوو، بلئىسهى ده كيشا. جا دهر و يش يان مللى بۆ ئەو كاره راده كيشا يان لهو گرهدا دهسووتا.

مزه فهر به جۆش و خرۆشكى مندالآنه وه چووه لاي باوكى و مهسه له كهى له گه ل هىنايه گۆرئى و له حالىكدا لىكاوى به زاريدا دههاته خوارئى و زوو زوو تفه كهى قوت ددها، دهستى كرد به تارىفى ئەو خاك و زه وييهى ده يتبووى. دهى چ دهبوو له بهر خاترى ئەوان، چاوپوشىيى له كرده وه كانى قاباچى ئوغللى كردبايه... ئەو خۆ هىچ شتىكى دىكهى لى نه ده ويست. دهى خۆ ئەوه هىچ نه بوو...

دهر و يش بهگ له ژيانى خۆيدا كورپه كهى ئاوا نه دىبوو، ئاوا شىت و شهيدا و به چه قوچۆوه له ناگرى ههز و نارەزوودا. ههر جارىكى ده گه رايه وه لاي ماهير، ئەوه ندهى دىكه به جۆش و

خرۆشتەر دەبوو. سەیرە، کەوابوو مزەفەریش دەیتوانی ئاوا شیت و شەیدای شتیک بی. دلی زۆر
 بەو خۆش بوو چونکە ئەو پیتی وابوو کورەکە دەستەوستان و خەمسارد بی.
 درویش بەگ لەناکاو لەجی خۆی هەستا، لەسەر خۆ و بەهیمینیەکی لەرادەبەدەرەو
 گوتی: "کورپی خۆم، من ناتوانم چارم بقووچینم و دەست لەسەر دەست دانیم و سەیری ئەو
 کابرایە بکەم ئاقچاساز هەلەلووشی. خۆ ملکە چەند ملیۆنییەکی گۆک نالیش کە دەلین
 هەر بە سیسەد لیرەیک کپیوتی، ملکی خەلکە. من هەرگیز ناتوانم شەریکی دزی و
 گزینیەکانی ئەو بم. دەیهوی زەوییە داگیرکراوە کە بدات بە من؟ گوی خوارد. لە ساری
 ئۆغلی ناوەشیتهووە هاو دەستی یەکیکی ئاوا بیت. هەتا نیستا پارووی حەرام لە گەرۆوی من
 نەچووتە خواری. رۆلە ئەمن ناتوانم باندیکی دزیکردن لەگەڵ ماھیر پیک بیتم بۆ دزین و
 بردانی زەوی و زاری ئەو میللەتە هەژارە. ئەمن لە هیچ مەسەلەیکەکی بچووک یان گەرەدا،
 ناتوانم هاوکاری ئەو بم. ئەو قەسە ئەوەڵ و ئاخیمە. بمبورە کورم، ئەو گوو بە من ناخوری."

کە لەو قسانە بوو، بەپەلە لە پلیکانەکان چوو خواری. خۆی خستە سەر ئەسپەکی و
 وەک تۆییکی رەش بە چەقی چوکوراادا رۆچوو.

له پاش ئهوه، حەز و تەماحى زەوى خواردنى مزەفەر بەردەوام لەگەڵ ملبادان و كەللەپەقبيەكەى دەرويش بەگدا بەگژ يەكتريدا دەچوونەوه. ھەموو رۆژى مزەفەر قاباقچى ئوغللىيى تاگادار دەكردهوه: "مل نادا. ھىوايەك نىيە. قايل نابى. ھىچ ھىوايەك نىيە. رۆژ بە رۆژ سەرسەختەر دەبى. ئيتەر ماندوو بووم. دەرگاكان بەداخراوى دەبينم. كارى من نىيە ئەو بوونەوەرە سامناكە رازى بكەم. تۆ دەفەرموى چ بكەم؟ چار چىيە؟"

ماھير بەگ چەند مانگىك ھەر چاوى بەسەر بەرەبەرەكانىيەكى مزەفەرەوه بوو. كە زانىبى ئيتەر باشارى دەرويش بەگ ناكات، بىرى لە رىگەى چارەيەكى دىكە كردهوه. مزەفەر ديسان چىي لە دەستى ھات كردى. پىي لەسەر ويست و داخوازييەكانى خۆى داگرتهوه و ھاوكات ھەولى دا داىكى و براكانى دىكەشى بخاتە لای خۆى و بەگژ دەرويش بەگياندا بكات. ئەگەر ئەو ھى توانىبا، ئيتەر دەرويش بەگ لە مائەكەيدا گەمارۆ دەدرا و ناچار دەبوو دەست لەو سەرسەختى و لاسارىيەى ھەلگري. خۆ ئەگەر تەنيا جارێك، ھەر يەك جار دەرويش بەگ رىي بدات بچىتە لای، تەنيا يەك جارى، ئەگەر جارێك رووبەر و قسەى لەگەڵ بكات، ئەگەر قسە بكەن، ماھير كلىكى سندووقەكەى دلئى وى دەدۆزىتەوه، يەك جار، تەنيا جارێك رووبەر و...

مزەفەر چەندى كردى و كراندى نەيتوانى بابى قايل بەكا بەو ھى بىلئى ماھير بچىتە لای. بەلام ئەو ھى ماھير قاباقچى ئوغللىيان پى دەگوت. ئەو ھەر ئەو كەسە بوو، كە لەو ھەژارى و نەبوونى و گرانييەدا ئەو سەرۆت و سامانەى وەسەريەك نابوو. دەستى بۆ ھەر شتێك بردبايە، بە دەستىيەوه دەھات. مەحەل بوو ئاوا سووك و سانا دەست لە ئاقچاساز ھەلگري. ئاخرييەكەى رۆژێك بە ھەر فرت و فيلێك بوو، ئەو نيچيرە دلئەرى لە زارى شيرىكى وەك دەرويش دەرفاند. ئاوا سووك و سانا دەستى لە داخوازييەكەى ھەلئەدەگرت و

ئەو بەزىنانە، مەيدانى پى چۆل نەدەدەرد. لە پېشدا خۆى ھەلمەتەكەى بردبوو و سەرنەكەوتبوو. ئەوجار كۆرەكەى لى تىژ كۆرەبوو و ئىستاش باقى ئەندامەكانى بنەمالەكەى ھەر لە ژن و مندالەو بەگەر ت دەگاتە براكانى ھەمووى تىبەردا بوو. خۆى دەيزانى بنەمالەكەى ناتوان قەلاکەى دەروپش بەگ بگرن، بەلام ھەموو رۆژى كەرپووج و خشتىيكيان لى دەرووخاند.

ئەوئەندە بەس نەبوو. دەبوو لە لايەكى دىكەشەو پەلامارەكە دەست پى بكا. ھات و ھەر جارەى يەككى ناردە لاي دەروپش بەگ. ھەر كامە و نامەيەكى دەدانى و دەيناردنە كۆشكەكەى سارى ئوغللى. لە ھەموو ئەو نامانەشيدا دەپاراپەو كە تەنيا جارتيك، ھەر يەك جار ئىزنى بدات بچىتە لاي. بەگويرەى پىويست رىزى نەگرتبوو. بچوك ھەلە دەكەن و مەزنان دەبوورن. لىبوردن نەرىتە ھەرە گەرەكەى توركمانەكان بوو.

دەروپش بەگ رىگەى بە راسپاردەكان دەدا بچنە لاي. نامەكانى دەخوئەندەو. لە پېشدا بەبى ئەوئەى مەتەقى لىوہ بى، راسپاردەكانى بەرپى دەكردەو. دواتر پەيكەكانى دەر كۆر. ئاخريەكەشى دواى خوئەندەوئەى ھەر نامەيەك، چاوى دەقوچاند و زارى دەكردەو و شرت و شوئى نامەھىتەرەكەى دەردىنا. ھەموو ئەو دژكردەوانە نىشانەى ئەوہ بوون كە دەروپش ئاگاي لىيەتى و ئاخريەكەى نەرم ھەر دەبى. دللى نەرم دەبى و لەگەللى ئاشت دەبىتەو. ئاسوى پەيوەندىيەكانى چەندى تاريكت دەبوو، ماھىر بەگ خۆى ھەر دەدۆزىيەو و كاروبارەكەى رىك دەخستەو.

ھەركاتىك سەردانى ئەو خاك و زەويانەى دەكرد، كە لە زارى زۆنگاوەكەو دەركەوتبوون، لە خۆشيان سەرى لەگىژەو دەھات و دللى تىكەل دەھات. خاكەكە بۆنى عەتر و مىسكى دەدا. ئەو خاكە بەبى كىلان و داچاندنىش بەروبووى دەدا. ئەو خاكە نەرم و رەشە، بەپىت و ئاوس بوو. ئاوس بوو بە ژيانىكى نوئى و بەروبووى تازە. رووئەكى ئەو خاكە كە ھەزار سال، سەد ھەزار سال لە بن ئەو ناوئەدا نووستبوو، دەبى جۆرىكى دىكە بى، مسۆگەر ھەر جۆرىكى دىكەش دەبى. گولە گەمەكانى ھەر يەكە و قولتيك، گەمەكەى ھىندەى بالاي پىاوتىك ھەلدەستى و رەگ دادەكوتى. ئەسپ لە گەمەجارى دەرناچى. گەمەجارەكەى، گەمەجار نىيە، دەللى قامىشەلانە. ھەر چلە پەمۆيەكى ھىندەى دارتيك و ھەر قۆزاخەكى پىر بە مستىك، كە لە نىو ھەركامەياندا لۆكەيەكى سىپى وەك ھەر دەركەوتوو. لك و پۆپەكانى سى ھىندەى مېشەكانى دىكە. زۆر لەمىژ سال بوو پوورە ھەنگىكى لە رەوئەزەكانى چوكووراودا دىتبوو. پوورە ھەنگەكە پىر پىر بوو لە ھەنگوین و مېشە زەردباوەكان، بە بالە روونەكانيان و بە وردە موو و

كلك و پشتی مهیله و سوور بیانهوه، له بوونه وهریکی سهر و سه موره، له پهپوله یه کی سه سهر و سه موره ده چوون. هه نجیره کانی شیله ی لی ده تکی و ههر دنکه تر ییه کی دلۆپینک هه نگوین.

ته ماته ی تورت و گوشتن و سوور وهك خوین... هه موو رووه که کانی ئیره درشت و هه راش و زه به لاج... میوه ی له بهر شیرینی ده قه لشن و خا که ه کی حاسلی لی هه لده قو لی. ته گهر که چۆله یه ک، بۆ یه ک شهو له سه ر نهو خا که نووستبایه، به یانی به دوو گیانی هه لده ستا و نه گهر که نجینک له سه ری نووستبا، خا که که لپی دوو گیان ده بوو. خا که که بۆنی تۆو و ئاوله ی ده دا. هه لده ستا و "زا و زی" لی هه لده قو لی. به ره که ته ی خا که له گیانله به ره کان بییه وه دیاره. چل و پۆی گژ و گیایه کان له بن قورسایی جروجانه وهره درشته کان، که پشتی هه ر کامه یان به هه زار و یه ک رهنگ و نه خش و نیگار وهه ده دره و شایه وه، داده ی نه وه. باله کان یان له بن پیسته ره ق و رهنگار وه نه گه که یانه وه له کاتی وه خه بهر هاتنیاندا ده کر یته وه و کۆمه لیک رهنگ له بهر سوورایی و زهردی و شینایی و که سه کیی هه تا وه که و... له چاو ده دن و نارنجی و مۆر و رهش به چوار ده ور یاندا ده پۆینن.

نهو خا که ئاوسه، شیتانه چیی هه یه تی ده یخسته روو. ته نانه ت نه گهر ده ست رنخشاندا، پشتی خا که که ورده ورده هه لده ستا و تزی له ناز و لاواندنه وه، بۆ خو ئواندن و خو ئاشکر اکردن ده که وته جموجۆل و جۆش و خرۆش. ماهیر به گ به چهنده سمعاتان، ههر دهستی به سه ر پشتی نهو خا که دا دینا. نهو که فوکۆل و شه هوه ته ی به ده ست لیدانی نهو خا که له گیانیدا هه لده ستا، له هیه چ شتیکی دیکه ییدا نه دیتبوو. ئاخرییه که ی نهو خا که ی دا گیر ده کرد و ده یخسته سه ر ملکه که ی خۆی. له بری غروور و پیاره تی و له بری هه مووی سامانه که ی و به ههر نرخیکی بلێ، قه یناکا. ته نانه ت به نرخی گیانی شی.

"نه گهر ده رویش به گ نه یته پی شی، ده یکوژم. بهو ده ستانه ی خۆم ده یکوژم. هه مووانیش پییان واده ی مسته فای ئاق یۆلی کوشتوویه تی."

که ده یگوت: "ده یکوژم"، سه هۆلی چۆتیکی نامۆ له ناخیدا ده تویه وه. نهو خا که کاری چۆن فیدا کاری چۆنی ده وی. که له ناخه وه ده هه ژا و هه لده چوو و هیه چ ریگه چاره یه کی شك نه ده برد، "وهلی" نۆکه ره که ی بانگ ده کرد.

"جوان و زهریف گو ی راگره بزانه ده لیم چی، هه مووی به میشتک بسپی ره، وهلی."

وهلی ده یگوت: "کو ره به سه. تۆ خودا له وه پتر مه منیره وه لای نهو نامه رده ی ده لپی له لوتی فیه وه به ربووه ته وه. کو ره وهك سه گیکیشی به لایدا نه رۆ بشتی وایه. ههر نه فرده تی لی بی. ناغا ده ست و پیانته ماچ ده که م نهو کاره م پی مه سپیره..."

ماھیر بەگ پێی دادەگرتەوہ: "ئەمجارەش بچۆ. جارێکی دیکە. بەشکم ئەو کافرە دلی نەرم بوو. دەنگی تۆ زۆر بەسۆزە. بەشکم کار بکاتە سەر دلەکەیی و ئیزم بەدات بچمە لای. ئەگەر ئەو ئەسپاردەیت پێ جیبەجێ کرا، پەنجا دۆمەت لەو خاکە، کە ھەر لویچیکی خویینی کورپێک دینی، دەدەمی."

وہلی خۆی پێ نەدەگێرا، قایل دەبوو و دەکەوتە ری....

ئەو سوارەى بە رېئى دەم زۆنگاۋەكەدا دەھات، جارى وابوو لە تەپوتۇزدا ون دەبوو و دەردەكەوتەوہ.

دەرویش بەگ رووى كرده جەيخوونى كورپى و بە تەوسەوہ گوتى: "قارەمانەكەت ديسان راسپاردەى ناردووەتەوہ."

بەگ زۆرى كەيف بەو كورپەى نەدەھات. هيج هيوايەكى بە نيۆچاوانىيەوہ نەدەدى كە بلى سەبەينىيەكى گەشى دەبى. تىي رانەدەدیت بتوانى نالای بەرزى تۆغوز، لە كەشكەلانى ئاسمانەكاندا بشەكینىتەوہ. بەو حالەشەوہ ئىزنى دەدا قسە و را و بۆچوونى خۆى راشكاوانە دەپرې. ھەمووان پىيان سەير بوو كە جەيخوون چۆن دەتوانى لە ھەنتەشى باوكيدا ئاوا بەجەرگ و رووھەلماو بى. شتىك لە ناخى جەيخووندا ھەبوو كە بەگى نەرم دەكرد.

"پىاوہكانى ھەروا شلەژاۋ و دردۆنگ دىن. كورپە لە رەوتى ئەسپەكانىانەوہ بزائە چۆن دەتوانى بياناسىتەوہ. ئەگەر سوارەكە شلەژاۋبى، ئەسپەكەى خۆى وىك دىنى و ئەگەر سوار بى ترس و خۆف بى، ئەسپەكەش وەك مەل دەفرى و ئازايانە دىتە پىشى. ھەر لە ھەلسوكەوت و رەوتى ئەسپەكەوہ دەكرى بزائى سوارەكەى دردۆنگە، خەمبارە، دلخۆشە يان نوقمى بىر و خەيال. ئەگەر لە رووى ھەلئەيە و تەرىق بىتەوہ، ئەوا ئەسپەكەش بە شەرمەوہ رى دەكات. ئەو سوارە لە شەمەرزاريانە ھەز دەكات بىتتە دلۆپە ئاۋىك و بەرەرزىدا رۆبچى. ھەزىشى لى نىيە بى، بەلام چ بكا ئەو داماوہ. ئەگەرچى زۆر لىرەوہ دوورە و رىنگەكە پرە لە ھات و چۆى رىبواران، كە ھاتە پىشتەر، ئەو دەبىينى، نىردراوى قابقچى تۆغلىيە. رەوتى ئەسپەكەى درۆ ناك. ھەرگىز درۆ ناكات. چىي لە ناخى سوارەكەدا بى، ئاشكراى دەكات. ئىستا تۆزىك راوہستە. بەزەبىم بەو راسپاردانەيدا دىتەوہ. ھەمووان دىن و وەك قورنوۋ بە پىاويەوہ دەنوسىن. ھەر بە راست ئەو قاباقچى تۆغلوۋە بوونەوہرېكى چۆنە؟ ھىچ دەزانى غرور و

پیاوختی چیه؟ زور بی غیرهته. له ماست بی رهگ و ریشهتره. ناخر چۆن دهکری پیاویک
 شهونده بی غیرهت و بی ئابروو بی؟ سهرم لپی سوور ماوه. بهلام باش دهزانم چیی لى دهکهم.
 شهوندهی سووک و چرووک دهکهم و له گۆلاوی سووکبووندا دهیتلینمهوه، تا بزائم بنیادهمیك
 دهتوانی چهنده نرم بییتنهوه. کوره نرمی و سووکبوونیش وهک زور شتی دیکه بی سنوره.
 دههوی شه بی سنورییه بهو چاوانهی خۆم ببینم. بیچوو بهرازیکی تاقیگهم کهوتوته
 بهردهست. دلّم نایه وا زوو بهری بدهم. شهوندهم پیتم دهکری، ناچاری دهکهم وهک سهگ له بهر
 شه دهراگایه کلکهسووته بکا. دهبی ههزار جار، ملوینیک جار بیته بهر شه دهراگایه. شهوه
 دهیهوی پوول له پیستی گا بناخنی، یان قهبالهکهی چوکوراوی بهنیو بکری. بهلام شهوه من
 نیم که ههتا زیندووم بهیلم شهوه سیه تهناهت دۆمه زهوییکی ئاچاسازیشی دهست بکهوی." "
 درویش بهگ شهونده لهسهرخۆ و گران و سهنگین قسهی دهکرد، جهیحون سهری سوور ما.
 "شهوه دست لهه خاکهی ئاچاساز که بستیکی کورپکی شیرین دینی، ههلهدهگری یان وهک
 چهیوانیک شهونده له بهر شهوه دهراگایه کلکه سووته دهکات و قوونهخشکی دهکات، نقوستان
 دهبی."

جهیحون به له بزیکتی تیکهلاو به چاوقایی و سهرسوورمانهوه گوتی: "شهوه پیتم وانیه تو
 لههلهدا بی بابه؟ وا باشتر نییه توژیکیش بیر له داهاتوی ئیمه بکهیتنهوه."
 جهیحون که شهوه قسهیهی دهکرد، ههموو شتیکی له بهرچاو گرتبوو. ترسی شهوه ههبوو بابی
 ههلبچیت و رقهکهی خۆی بهسهر شهوه دا بریژی. درویش بهگ نیزنی نهدهدا هیچ کهس قسهی له
 قسهیدا بکاتهوه.

جهیحون چهدهسالان و له مزهفه مندا لتر بوو. قژی زهرد و گرژ و چاوهکانی کهسک و
 گهوره و گری گهرووی وهک هیی چینیهکان بهرز بوو. لهوانیه ههر له بهر شهوهش بووی که
 بابی زور لهگهلی نهرم و نیان بوو.

بهلام درویش بهگ نهک ههر ههلهچوو بهلکو به زهردیهکهوه و به له بزیکتی نهرم و نیانهوه
 گوتی: "پیتم وانیه ناههق بم کورم. شهمن شهوه نیم که داهاتوی ئیوه بکهم به قوربانی چهز و
 ئارهزووهکانی خۆم. ملکهکهی ساری تۆغلی شهگهر بیتم و خۆی پیوه ماندوو بکهی، نهک ههر
 تو و براکانت، بگره خهلکی گهوره دینه کیش تیر دهکات."

جهیحون لهو نهرم و نیانییهی بابی وهغیرهت کهوت و گوتی: "واي دانین تیری بکات، بهلام
 کوا چاو له مالی دنیا تیر دهبی؟ شهگهر زهوی و زارهی ئاچاساز ئیمه داگیری نهکهن، ماهیر

بهگ نهیکا، ئاغاكانى ديكه هپهلووشى دهكهن و هيچ شتيك بۆ حوكمهت و ئەو گوندييانه ناهيلنهوه، كه خۆت به داشديار و لايهنگريان دهزانى. ئەمن پيم وايه تۆ ناههقى. به قازانجمانه لهو مهسهلهيهدا لهگهڵ ماهيربهگ ريك كهوين."

دهرويش بهگ ديسان به لهسهرخۆي و نهرم و نيانييهكى دوور له چاوهروانيينهوه جوابى دايهوه:"پروانه كورم، با راشكاوانه شتيكت پي بليم. ئەمن قاباقچى ئوغلۆ به پياو نازام و له شانى منيشدا نييه لهگهلى ريك كهوم. تهنيا پيم شهرمه بيريش لهوه بكهمهوه كه لهگهڵ يهكيكى وهك ئەو لهسهر يهك زهوى دهژيم و له دنيايهكدام. چ بگا بهوى قسم لهگهڵ قسهى ئەو بكهمه يهك. كه ناچار دهيم سالوى يهكى ئاوا بستينمهوه، وهخته لهشهрман برم و بيزم له خۆم دهبيتتهوه. ئيستاتينگهيشتى كوپم ديشى؟ ئەمن كارم به كارى ئيوه نييه. ئەنگۆ كهيفى خۆتانه چيى دهكهن بيكهن. تهنانهت بۆتان ههيه لهگهلىشى ريك بكهن. بهلام سهبارهت به خۆت با پيت بليم، ئەگەر قهرار وايى ئەتۆ وهك كاكه مزهفهرت و قاباقچى ئوغلۆ بچى، ئاوات دهخوازم برى و لهو گۆلاوه پيسانهدا نهتبنيم... ئاخ، برايم."

جهمجونيش له كوليزه ئەمريكييهكهى تهرسووس دهرسى دهخويند. دهرويش بهگ ههموو مندالەكانى ناردبووه كۆليژ و پيى وابوو ئەو شتهى ئينگليزى كردووته ئەو ئينگليزه، پيبنهنبوونه به دابونهريتهكانييهوه. ئەو توركهى زمانى ئينگليزى فير بى، له سيبهرى ئەو زانستهدا كه لىي فير دهبى، توركبوونهكهى خهستتر دهبيتتهوه و پتر سوور دهبى لهسهر پاراستن و رهچاوكردى دابونهريتهكانى. دهرويش بهگى داماو برى له لايهكهى ديكهى ئەو مهسهلهيه نهكردبووه. ديتبووى و دهيدى، بهلام خۆى له گيلى دهدا و لاسارانه خۆى لى گيلى دهكرد. ئەو واى خستبووه ميشكى خۆيهوه كه فيربوونى زمانى بيانى، جا به پلهى يهكهم ئينگليزى، وا دهكات بنيادهمهكان وهخۆ بينهوه و فيريان دهكات ريز له بهها و دابونهريتهكانيان بگرهوه و وهك بنيادهم رايان دينى.

جهمجون يهكهم جارى بوو ئاوا به ئاسوودهبييهوه لهگهڵ باوكى قسهى دهكرد. ئەو دهرفتهه نابى لهكيس بهدات. چونكه مزهفهر له ژوورهكهى تهنيشتيانوهه گوئى له قسهكانيان ههلهخستبوو. دهرويش بهگ ئيزنى به مزهفهر نهدهدا ئاوا راشكاوانه قسهى لهگهڵ بكات... مزهفهر چهند رۆژتيك لهوه پيش پيداگرانه داواى لى كردبوو قسهى لهگهڵ بكا. ئيستات دهرفتهتيك بوو رهخسابوو كه ئەو خۆى ههه پيشانى مزهفهر بدات و هههيش داىكى و ههه پيشانى باوكى. باوكى پياويكى جوامير بوو. لهو چوكوراوا پان و بهرينهدا كهس له نهجيمي و گران و

سەنگینی و ریز و ئیحتوباردا تۆزی پئی باوکی نەدەشکاند. دەرڤەتی وەها چەلەخانئیکە لەگەڵ
 پیاویکی ئاوا گران و سەنگین و ماقوول بە نەسیبی هەموو کەس نەدەبوو. دەبواوە ئەو هەلە بە
 دەرڤەت بزانی و بیقۆزیتتەو و تینگەیشتویی و چاوکراوایی خۆی پێشان بدات و سەرنجی ئەو بۆ
 لای خۆی رابکێشیت و وای لێ بکات ریزی بگری.

"بەلام بابە، ئاخ، زیندووکان پئویستیان بە ژیانە. بنیادەم بۆ ئەوەی بژیی، ناچارە مل بۆ
 هەندئ کێشە و کوپەرەوری شل بکات و وەك دەلین، کاتی چەرخێ گەردوون بەکەیفی تۆ
 ناسوورپی، تۆ لەگەڵی بسوورپی. لە هەر حالەتیکدا دەبی چەندی دەکرئ باش بژیی. بنیادەم
 دەبی بەبی ئەوەی ئاتاج و هەوجیی بە خەلکی بی، کارێک بکات خەلک چاویان لە دەستی ئەو
 بی. حەیا و نابوو و ئەو شتانە... رەسەنایەتی و شتی و... باشن، باشن، بەلام ئیستا کەس
 بە پووشیکی ناوین. ئیستا دەگمەن ئەوانە ئاور لەو شتانە بدەنەو. لە دنیای ئەمڕۆ دا
 ئابووری بنەمای هەموو شتیکە. دنیای ئەمڕۆ نەك رەچەلەك و نەتەو و رێبەرەکان، بەلکو
 ئابووری هەلیدەسوورپین. ئیتر دنیا نە لەسەر پشتی گا و ماسی راوەستاو و نە لەسەر
 بانگەشەي مزگینیدەران و نە بە ئایەتە ئاسمانییەکان و نە بە دابونەریتەکانی ئوغۆز، بەلکو
 لەسەر شانی ئابووری راوەستاو. هەموو میللەتانی دنیا دیلی ئابوورین. هیزی جوولینەری
 میژوو تەنیا ئابوورییە و تەواو. ئەو قسەي مامۆستاکەي ئینگلیزیمانە. چما ئیمە بنەمالە
 هەرە دەستپۆیشتوو و رەسەنەکەي چوکوراوا نیین؟ هەین. وایە؟ شان و شکۆ و ناو و
 ناوبانگیشمان خۆ هەیه، وای نییە؟ بەلام ماھیر بەگ، هەر ئیستا دەتوانی ئەوەی هەمانە و
 نیمانە بە پارە بیکرئ. ئەو دەسال لەو پێش چیی هەبوو؟..."

دەرۆش بەگ بە زەردەخەنەیکەي تەوساوییەو قسەي بە جەیحوون برئ: "بەو هیچ و پووچە
 مەلئ بەگ."

دەتگوت دەمی لە قاپە ژەھرێک ناو و دەریهێناوەتەو و لچ و لیوی هەروا ژەھریان
 پێوەماو...

جەیحوون بە لەبزیکەو کە دیار بوو بەداخە، گوتئ: "جا ئەو دامنای منیش پیم نەگوت
 بەگ، بەداخەو هەموو بە بەگ بانگی دەکەن. کەس بە خالیدە شیت نالئ بەگ، ئەو بەخیر
 سەردەمانیک گەرەپیاو و ماقوولزادە بوو، تەنانەت کاکەشی پئ نالین، بەلام ماھیر نەك هەر
 بەگ، بەلکو بە ئەفەنییش بانگی دەکەن. هەر لە بەر ئەوەی خالیدە شیت گیرفانی بەتال بوو
 بەلام ماھیر قاباقچی ئوغلی بەسەریدا باریو و رۆژ بە رۆژ دەوڵەمەندتر دەبی.

ئەو راستىيە چەندى تالاش يىت، ناكرى گۆبى پى نەدەى. ئىمە دەبى خۇمان بەوجۆرە بىبىن كە ھەين. ئىمە واى دانى ھېشتا لى نەكەوتووین بەلام خەرىكىن دەكەوین. عەرزەكەى بن پىمان دەلەرزى. ئەو دەمانا ھەت ھەشت سالى دىكەش ئاوا خۇمان راگرت، بەلام خۇ ئاخىيەكەى ھەر دەكەوین و تىدا دەچىن. كە قۇناغى تۈنەو ھەت، داكشان مسۆگەرە و رىي ناگىردى..."

ئەوانە ھەر ھەموو بىر و بۆچۈنەكانى مزەفەر بوون كە جەيچون وشە بە وشەى دەيگوتنەو. دەرۈپش بەگىش دەيزانى و لە دللى خۇيدا پى دەكەنى و وەرۈرى خۇى نەدەئا. دەستى راستەى لەسەر دەمانچەكەى ديار بوو دەلەرزى. ئەویش دەيزانى لەو دىنا كاولبوو، پىوهرى نرخ و پىنگە، تەنيا و تەنيا پارە و مالى دىنايە و ھىچى دى. ئەو ھش رىك ئەو شتە بوو كە ئەو خۇى لەبەر نەدەگرت... بە چاوى خۇى دىتېووى كە خالىد، چۆن كاتىك پارە و مالى دىناى لەدەست بوو و رووتايەو، لە پەرۈپۆ بوو و ھىچى پىو نەما. تەنانەت ئەوانەى ناغۇرىشى بوون و لە مالىكەى بە نانى ئەو گەرە بىوون، گالتهيان پى دەكرد و گەبىيان پى دەدا. لە حالىكدا ئەگەر سەد سال، پەنجا سال و تەنانەت سى سال لەو پىش بوايە، ئەو خالىدە تەنانەت ئەگەر فلسىكىشى بە دەستەو نەبوايە، ھەر وەك بەگىك سەبىريان دەكرد و وەك بەگىك رىز و حورمەتبان دەگرت.

ئەو ھەتېو زەردەلە راستى دەكرد. ھەمووان راست دەكەن، بەلام ئەى رەسەنايەتېى بىيادەم چىلى لى دىتەو؟ لەو دىنا بى بەقايەدا، رەسەنايەتېى ئەسپ و تاژى و تەنانەت رەگەزى تەماتە و باينجانىش جىنى بايەخ و سەرنج بوون، بەلام كەس رەسەنايەتېى بىيادەمى بە پووشىك نەدەوېست، بۆ؟ ئاخۇ بىيادەم لە ھەيوان و كەلوپەلەكانىش سووكتە و بى قىمەتەرە؟ بەلى، بىيادەم بوونەوهرىكە لە ھەموو شتىك سووكتە و بى نرختەرە. چما بوونەوهرىكت دەست دەكەوېت لە رەگەزى و جىسانتى گەندوگووى وەك ماھىر و مزەفەر و ئەو بىيادەمە تازە پىنگەبىشتوۋە بى غىرەت و بى رەگانەى تازە پەيدا بوون؟ باشە چۆن دەكرى ئەسپىكى عارەبى ھەر لەبەر ئەوۋى زىنەكەى خوار بوو، بلىلى لە بارگىرىكى خۇلەمىشى كەمترە. باشە ئەو بى ئىنسانى نىيە كابرەكى بى داك و باب، ھەر لەبەر ئەوۋى دەولەمەندە، بخرىتە سەرۈرى يەكىكى رەسەنزادە و ماقوولزادەو؟ ئەو بەو مانايەى، كە ئەگەر زىننىكى زىركىت لەسەر پىشتى بارگىنىك دانىتى، يان گوئدرىتەك بە جل و كورتانى جوان برازىننىتەو و بلىلى بە ئەسپىكى رەسەنى عارەبىي ناگۆرمەو. ئەوۋى تىكەلبوونى بايەخەكان. ئەو دىنايەى كە جگ و كووزەكە تىيدا لە دور و

گهوههر به نرختر بی، مه حکومه به تیداچوون و فهوتان... نهیده ویست گویی لهو جوړه قسانه بی که پیمان وایه پاره له شهرهف و رهچهلک و نابروو باشتره. که گویشی لیپیان دهبوو، شیت دهبوو و کهلهی گهرم دادههات.

"تهمن ناهیلیم بنیادهمی تاوا پی له مالیم بنی و سلادی پیاری تاواش ناستیتمهوه و شهگه ناچاریش بم سلادیان لی بکهم یان وهلامیان بدهمهوه، خویم تهریق دههمهوه. لهو کاتانه دا پییم وایه پیادهتی و شهرهفی خویم بهتالان داوه. تهمن کارم به پاره و مالی دنیاوه نییه. تهو دنیاویهیان که لهسه پاره راوهستاوه، سهریان بجوات."

"بهلام بابه..."

"بابه و قوزهلقورت."

درویش بهگ ههلچوبوو. به دهگهمن ههلدهچوو، بهلام که تووره دهبوو، نیتر خوئی پی نهدهگیرا: "با برسیتی بکیشم، تاواره و مال به کول بم، با له خالیده شیتیشم خراپتر بهسهر بی و بمرم، با بمرم، بهلام نهچمه سه رهنگی تهوانه. تهوه نیشانهی دنیاخراپونه که خهلک، تهو خهلکه لیقهوماو و نهزانه گرنگی بهو جوړه سهگانه، بهو دروزن و بی شهرهفانه دهدهن. نیشانهی گهندهلبوونی مرؤقه، بهرههمی قوناغیکی قهیراناوییه. قوناغیک که تیدهپهپی. کی چورانی تهو مرؤقیهتییه پیره بهسالآچوره چیها قهیرانی تیپهپاندووه؟ ناخریههکی رؤژیک دادی که بنیادهمهکان تیینگن، شان و شکو و شهرهف و پیادهتی له پاره و مالی دنیا باشتره. ناخو بنیادهمهکان بیست سال، پانزه سال لهوه پییشیش تهوهنده داماو و لیقهوماو بوون؟ تو خوا تهو دهمیش بنیادهم تاوا دیل و کویلهی پارووه نانیک بوون؟ به پیایک دهلین پیاو، پیایک شیاری تهوهیه ناوی ههبی، که بتوانی به نیو بنیادهمهکاندا به روویهکی گهشوهه بگهپی و له ههموو دهوره و زهمانهیه کدا خهلک ریژی بگرن. تهی تهو ناغا و بهگانهی توچی؟ خو پیاو که چاو له نیوچاوانیان دهکا، هیلنجی دیتی و موچرکهی پیدا دی. لهوانهشه ههقت بی کورم. لهوانهیه ناههقیش بی، لهوانهیه ههقت بی. بهلام تهو پیادهتی و تینسانیهته، تهو پاره و مالی دنیایهم ناوی. لاچو لهبهر چاوم، لا."

جهیوون ته مجاردهیان به ریژ و حورمه تیکی پتروه دهستی کردهوه به قسه: "بهلام بابه، تهمن دنیایه وای لی هاتووه شهگه پارهت نهبوو، تهنانهت براهشت به پیاو تاوانی و روت تی ناکا. چما نییبینی؟ تهنانهت پیادهکانی خوشت وهک جاری جاران ههوجیبیان بهتو نییه. تهو

سەدەيە بئەوئى و نەتەوئى، سەدەي ئابووربىيە، بابە. تەنيا ھىزى دەسەلاتدار لەم سەدەيەدا ئابووربىيە، ئابوورى. ئەوئى دىكەي ھەموو تورەھاتە."

دەرۆيش بەگ بە قەلەفەتە بارىك و كەلەگەتەكەيەوہ كە دەتگوت كەوانىكى لەبەريەك كىشراوہ، دەرپەرى و گوراندى: "بىرپەوہ، بىرپەوہ ئىتر. ئاگات لە دەمت بى. ئەوئى تۆ لە ئاوتنەدا دەيبىنى، ئەمن لە خشتى گلدا دەيبىنم. ئەمن لە ئىوہ باشتر ھەموو شتەكان دەيبىنم و ھەتا مېشكى ئىسقانىشم ھەستى پى دەكەم. بەلام ئەو تورەھاتەم قەبوول نىيە و ھەتا دەشمم قەبوولئى ناكەم. تا لە دارى دنيايە بژىيم مىلى بۆ راناكىشم، ھەتا زىندووم. تىگەيشتى؟ ئەمن ئەوہ بە ئەركى سەر شام دەزام. بە ھەر نرخىكى لەسەرم بگەوئى، ئەو بى ئابووربىيە قەبوول ناكەم. ئەمن لەو جۆرە كەسانەم كە ھەزار كراسى لە يەك رەنگ دەدرن، نەك لەوانەي كراسىك بە سەد رەنگەوہ دەدرن.... و رۆژىكىش كە زانىم وەك ئەوامم لى دى، جا ئەوكات..."

دەمانجەكەي لەسەرخۆ لە بەرپشتوئى دەرھىنا و بەرزى كردهوہ و لوولەكەي بەرەو زارى راگرت و گوتى: "ئاوا پەلەپىتكەي دەترازىنم. ئەتۆ بەخىر و ئەمن بە سلامت. تىگەيشتى جەبىچوون بەگ؟ ئەو بەسەرھاتە ئاوايە كورم؟"

سوارەكە، كە لە ھەورى تەپوتۆزەكەدا ون دەبوو و دەردەكەوتەوہ، بەرەو كۆشكەكە دەھات. ھات و ھات تا گەيشتە ئاوايى. كە دەرۆيش بەگ ناسىيەوہ، بە ھەژاوبىيەوہ گوتى: "نەمگوت، ئەوہ وەلييە."

جا بەبى ئەوئى چاوا لە سوارەكە ھەلگري، بە زەردەيەكى تەوساويى و تالەوہ، لە حالىكدا سەرى بۆ دەلەقاند، لەسەر قسەكەي خۆي رۆيشت: "نەمگوت، نەمگوت؟... نەمگوت؟ وەلييە؟ ھۆي وەلى ھۆو؟ ديسان تۆ؟ داماو، بىرپەوہ. دەست ھەلگەرە ئىتر. كورە ئەو فلانى فيسار پىكراوہ، ئەوئەندەت دەنيرىتە ئىرە ئاخرييەكەي سەرت بە فەتەرات دەدا. بە سواری نا، بگرە لەوئىوہ بەسەرچۆكان بىي و وەك سەگ بچەپىنى و بلوورپىنى، ديسانىش بى فایدەيە. دەرۆيش بەگ نەك نايىتە داردەستى دەستە گلاوہكانى ئەو، بەلكو دژىشى رادەوہستى. ئەوئىش بەھەموو توانايەوہ... ئىستا چارت نىيە جگە لەوئى دەستەوداوتىنى مستەفا ئاق يۆلى بى و دەرۆيش بەگ لەناو بەرى. بەلام دەرۆيش بەگ تەنانەت دۆژمنەكەشى پياوہ. تەنانەت بە نرخى كوشتنى دەرۆيش بەگىش رازى نىيە لەگەل ئىوہ يەك بگرى. ئەو رەسەنزادەيەكى ماقوول و بەشەرەفە."

وەلى نوقمى تەپوتۆز و ئارەقە لە ئەسپەكەي دابەزى. ئەسپەكەي لە ھوشەكەدا لە لقى دارە تووہكە بەستەوہ. گەلای دارەكە لەبەر تۆز و خۆل سپى دەچوونەوہ. ئەسپە لە دار

به ستراره که، دهیهانکاند و سینگ و زگی ده فی ددها. دهر ویش بهگ بهزه بی به نه سپه کهیدا اته وه و له دلّی خویدا گوتی: "نه سپی نه وه یه زیدانه ناوا ده که ونه نرکه و هانکه هانک. هیچ گیانله بهرینک له بهر چاوی نه وان نرخی نیبه که... با بزاینن نه وه دنیا چه په له چیی لی دیته وه."

به بیزارییبه وه له هه وره بانه که وه تفیکی کرده وه. عاده تی نه بوو تف بکاته وه. وه لی له سه ر خو و به شه رمه وه و وه ک نه وه ی به زمانی بی زمانی بلّی، ده سه لآتم چیه، دیسانیش به زور ناردوو یانه وه. بلّی و نه لیّی به ترس و سه رسوورمانه وه و له سه رخو، وه ک نه وه بنیاده مانه ی قورسای به برسیاره تیه کی گه وره یان له سه ر شانه، به هیواشی له پلیکانه کان وه سه ر کهوت و له هه مبه ر دهر ویش بهگ سه ری به ردا یه وه و را وه ستا.

دهر ویش بهگ به بی نه وه ی هیچ شتیکی لی برسی، ماوه یه ک هه روا لی راما و تاخریه که ی به ده نگیک کی به رز و پر له سوو کایه تیه وه برسی: "ده ی بلّی بزاتم چیت ده ی؟" وه لی به حاسه تم جووله یه کی کرد و له حالیکدا لیوه کانی ده له رزین، به ده نگیک کی له رزۆکه وه گوتی: "ئاغام سلّوی گه یاندووی."

دهر ویش بهگ به تووره یبه وه قسه که ی پی بری: "کام ئاغا؟"

"ماهی ئاغا..."

به له بزیک کی پر له تهوس و ته شه ره وه قسه که ی پی بری: "ئی ی ی...؟" و برسی: "ده لیّ چی؟"

"گوتی، سلّومی پی بگه یه نه و عه رزی بکه..."

"نامه وی گویم له هیچ شتیکی بی. نه پیویستیم به سلّوی هه یه و نه به ریز و حورمه ته که شی. پی بلّی، هه ر دووکیان ده نیرمه وه بوخوی. پیشکه شی خو ی بن."

"گوتی با نه مجاره یان وه لامینکی باشم بده نه وه."

"ئاوا؟ نه ی به چاوان."

"ماهی ده لیّ..."

"نه ها... نه ها..."

"هه تیه که ی خه لیل قاباچی ده لیّ..."

"نه وه باشتریش..."

"ده لیّ عه رزی گه وره ی خوّم بکه م که..."

بهگ له بهر خۆیه وه گوتی: "ئهو داماو ههخته گیانی ده‌رچی، گوناحه ئه‌گهر نه‌هیللم قسه‌که‌ی بکات."

"ئهو ده‌لێ ئیمه ههر له‌سه‌رده‌تاوه برا بووین."

ده‌یویست بلێ: "ئه‌من سه‌گی ئاوا به‌ برای خۆم دانانیم." به‌لام دلێ نه‌هات قسه‌ی وه‌لی بیری.

"ئه‌من حازرم سه‌رم به‌ قوربانی به‌گ بکه‌م."

"ئه‌ی له‌و جوامیرییه‌ی."

ههر جارێکی ده‌هاته‌وه، ئه‌و قسه‌یه‌ی ده‌کرده‌وه. ته‌واو له‌به‌ری کردبوو. "باشه ئه‌و سه‌گی سه‌گابه قسه‌یه‌کی دیکه نازانی بیخاته سه‌ر زاری ئه‌و داماو؟"

"... ئه‌و وه‌ک هه‌میشه، ههر به‌گی ئیمه و گه‌وره‌ی ئیمه‌یه. ئیمه له‌ حاندی سه‌رمان پێوه نییه. به‌گایه‌تییه‌که‌ی ئه‌و ره‌گ و پنچ و ره‌چه‌له‌کی هه‌یه. ئه‌و ره‌سه‌نه. ئیمه ئا‌غایه‌تییه‌که‌شمان ساخته و بێ بنه‌مایه. له‌ ریزگرتنیدا ته‌خسیر ناکه‌ین. ئه‌گهر ئه‌و بنیاده‌مه، ئیمه له‌ هه‌مبه‌ر ئه‌و هیچ نین، پووش و په‌لاشین. ئه‌و ره‌چه‌له‌کی هه‌یه. ئه‌سپی عاره‌بی ره‌چه‌له‌کی هه‌بێ، چۆن ده‌بێ بنیاده‌م نه‌یبێ؟ ههر ئه‌و بنیاده‌مه‌ی که‌ باشترینی مه‌خلوقه‌کانه و خودا له‌ ره‌نگی خۆی خو‌لقاندوویه‌تی، چۆن ده‌کرێ بێ ره‌گ و ره‌چه‌له‌کی بێ؟ ماهیر ده‌لێ، ئه‌من ئه‌وه ده‌زانم و به‌ ده‌نگی به‌رزیش به‌ هه‌موو دنیای راده‌گه‌یه‌نم. هاوده‌نگ له‌گه‌ڵ ده‌رویش به‌گ خه‌لکه‌که‌مان، می‌لله‌ته‌که‌مان بانگ ده‌که‌م بگه‌رینه‌وه سه‌ر ره‌چه‌له‌کی خۆیان. ده‌لێ، ئاره‌زوومه به‌و زووانه ئیزم بدات ته‌ویلم له‌به‌ر ده‌رگای کۆشکه‌که‌ی ساری ئو‌غلی ساوم. ئیمه له‌وته‌ی هه‌ین، پیمان له‌وه ناوه و گوتوومه‌مانه به‌گمان، سه‌روه‌ری ئیمه‌یه و له‌ حاندی ئه‌و سه‌رمان پێوه نییه. ئه‌گه‌رچی خۆمان بنه‌ماله‌یه‌کی هه‌ژار و بچووکی‌ن و با‌مان به‌ کوله‌که‌خواردنی‌مرد، با‌پیرانمان ههر ساری ئو‌غلیان به‌ به‌گی خۆیان زانیوه و له‌ بن بالێ ئه‌ودا ژیاون و به‌خته‌وه‌ر بوون. چاویان کردووه‌ته‌وه و پادشا نا، به‌لکو ساری ئو‌غلیان ناسیوه. له‌ کۆنه‌وه نه‌ریتی خۆمانه ته‌ویلمان له‌به‌رده‌رگای بخشیتین. ده‌رویش به‌گی ره‌سه‌زاده نابێ پێش به‌و نه‌ریته‌مان بگری. ئه‌وانه‌ی به‌ من گوتوه که‌ عه‌رزێ به‌رپزتی بکه‌م. ده‌یویست نامه‌ بنوسی، به‌لام تۆ به‌بێ ئه‌وه‌ی نامه‌که‌ی بخوینیته‌وه، ده‌یده‌یه نۆکه‌ره‌کانت و ده‌لێ هانی قوونتانێ پێ خا‌وین بکه‌نه‌وه. گوتی بچۆ و ئه‌و درده‌ گه‌وره و بێ ده‌رمانه‌مان به‌ به‌گی مه‌زمان بلێ. گوتی زه‌مه‌ن تێده‌په‌ری و ئه‌گه‌ر دره‌نگ به‌خۆدا بیینه‌وه، ده‌سووتین و تیدا ده‌چین. گوتی شه‌ره‌فی ئیو‌چاوان سوینی به‌رده‌رگا‌که‌یمان پێ

بهبخشیت و ئەو منەتە گەورەپەمان لەسەر بکات. گوتی با بمخاتە بن سیبەری گەورەیی خۆی و لە درەگای نەمەرەتیی، کە نۆکەر دەرکردن لە قاپییە، لەگەڵ نەریتی بەگایەتی یەک ناگریتەوه. بەگە گەورەکان قەت نۆکەرەکانیان بە دەستی بەتال لە مائی دەرناکەن. گوتی ئەمن نە زەویم لەوی دەوی و نە یارمەتی و نە هیچ شتێک. گوتی هەر ئەوه نەدم لێی دەوی ئیزنم بەت نیوچاوانم لە خۆلی بەردەرگای مالهەکی بخشیم و هیچی دی."

وەلی دەتگوت هەژاوه و دەست و پێی تیکەڵ دین و رەنگی بە روخسارەوه نەمابوو، بەلام لەسەر یەک راسپاردەکی خۆی باش گەیانەبوو. بەو حالەشەوه باش توانیبوو بی کەموکووری هەموو ئەو شتانە بلیتەوه کە بە میشکی سپاردبوون. دیسانیش هەندێ شتی لە بن لیوانەوه گوتنەوه کە نەیانزانی دەلی چی.

بەگ زانیی زاری وشک بوو و نەیتوانیوه هەرچی لە میشکیدایە بیلێ، هەر بۆیە گوتی:
"خەمت نەبی وەلی. ئەوی دیکە هەموو دەزانم. تا ئیستا بەلای کەموهە بیست جارت گوتوونەوه. ئەمجارەیان زۆر باشت گوتنەوه. پێویست نییە هەموو بلێیەوه. هەر بەبێدەنگی بەرامبەرم راوەستی، چیت لە میشکی دایە دەبخوینەوه. تێگەشتی؟"

وەلی، سەری لەقاند و مەتەقی نەکرد. زۆر مەمنون ببوو. بەگ ئەمجارەیان نیوچاوانی گرژ نەبوو و قسە هاتەران پاتەران نەدەکرد. یانی نەرم ببوو؟ ناخ وازی لەو لاسارییە هینابایە و گوتبای باش. هەر باشەیکە ئەو، وەلیی لەو گێژاوی هەژاری و داماووییە رزگار دەکرد. بەبی ئەوهی سەری هەلینێ، چاوه‌روان بوو. وەک ئەوهی گۆرانییەک لەبەر خۆیەوه بلیتەوه، قسەکانی زۆر بەسۆز و خۆش کردبوو. هەر قسەیکە کاری لە بەردی دەکرد، بەلام خۆ ئەو جانەوهەرە کیویە هەر گوێشی لی نەبوو.

ماهیڕبەگ پێی گوتبوو، خەلکی رەشۆک نابی سەیری نیو چاوی بەگەکان بکەن، باش نییە. پێیان ناخۆش دەبی و لەوانەیه توورە بن. نەکە نەکە کاتی قسەکردنی چاوی لە نیو چاوی بەگەکان بکە. ئەگەر سەیریکی چاوی کردبایە، لێی تێدەگەشت. ئەو چەند خولەک چاوه‌روانییە نیوه‌ومری کرد. چەند خولەکیک نا، سەد سال.

تاویک دواتر، دەنگی بەگ رایچلەکاند: "ئەگەر جاریکی دیکە، بێیەوه ئێرە، پێ بنییتەوه ئەو کۆشکە من، قەلەمی پیت دەشکێنم. بەلایەکت بەسەر دینم، با بە دەواری شری نەکردبی. برۆ و ملت بشکێنە. جەحەندەم پر کە... گوتم جەحەندەم پر بکە..."

پهلاماری دا. وهلی ههر شهوهی دیت، تیّی تهقاند و بهرهو پلیکانهکان رای کرد و ههوساری شهسپهکهی به دهسته لهرزۆکهکانی کردهوه و سوار بوو و به قه‌مچی لیّدان بهرهو دهشته‌که تاوی دا.

به‌گ هیشتا به‌شوینیدا دهینه‌راند: "قولاپهت ده‌شکینم ها. چاوت ده‌ردینم. کورپه وه‌ره سه‌یری شهو نیردراوه‌ی، که‌چه‌له‌ی چه‌ته... وه‌لییه که‌چه‌ل. کویر له کویر ده‌گه‌ری و ئاویش له قولکه..."

هه موو ده رگایه کی له سهه ر داخرابوون. وه لیبش دوای گه پانه وهی له کۆشکه کهی ساری ئوغللی گوتبوی: "ئه وه دوا جاری بی. ته گه ر ده ته وی رسق و روژییه که م بپری، بپره ئاغا. ته من ئیتر ناتوانم بچمه وه ئه وی. ئیتر پیم قه بوول ناکری ته وه نده م سووکایه تی پی بکا. هه ر قسه یه کی وه ک خه نجه ریکی ژه هراوی گولله یه کی چه ور وایه *."

ماهی ر به گ، به و هه مووه خوینده وارییه وه، ئه و پیاوهی هه موو کۆلان و لاکۆلانه کانی قییه ننا گه رابوو، ئه وهی خراپ لیک دابۆوه. ئه و ده رویش به گه چ جان وه ریک بوو؟ ده بی به ناخیدا روچیت و پینچ و په ناکانی که سایه تییه کهی هه لسه نگینی. هه ولئ دابوو له ریگه ی کوره که یه وه به یده ستی بکات. هه له، هه زار جار هه له. ده رویش به گیک که هه ر له کوره کهی بیزار بوو، جا چۆن قسه ی لی وه رده گرت؟ چه بووه ماله کهی و یستبوی به زنجیری دابونه ریت ده ست و پپی شه ته ک بدات و که لک له میوانگرییه کهی وه ربگری. ده رویش به گیش ده سه جی له وه سه ری گه رابۆوه و گووی له ده می به ستبوو. ئه و جار وه لیبی تیوه ردا بوو. به و ده نگه به سوژه یه وه... کۆنه چه ته، چه نه وه ر و زمانچه ور، به لام که چه ل. ئاخۆ ده رویش به گ ه ییچ حساب بو پیاوی وا ده کا؟ ته گه ر هه زار جاریشی بنی رته لای ئه وهی گوتوویه تی هه ر ئه وه ده بی. هه ی خۆلت به سه ری ماهی ر. گیللی خودای. تو میشکی که رت خوار دووه. ئه و هه مووه خویندن و قییه ننا چوونه ت یاخوا سه رت بخوا هه ی...

جا چی بکه م؟ ئه و بنیاده مه ده بی نه رم بی. له و دنیا یه کی شه یه ک نییه چاره ی نه بی. هه ر کاریک رییه کی هه یه و رپی دلئ ده رویش به گیش ده بی بدۆز ریته وه. یان خا که کهی ئاقچاساز یان مه رگ. چه ند روژان، ماوه ی نزیک به بیست و چه ند روژیک هه ر دانیش ت و بپری کرده وه.

* کورد ده لی: قسه کانی ماستیان له سه ر رو بکه ی و له پینش سه گی دانئی نا بچوات.

دەرویش بەگ لە بەر چی ملی نە دەدا؟ لەوانە ئیە لە بەر ئەوە بووی، کە خەلکی هیچ و پوچی دەناردە لای. ئەگەر ئیستا بەگە کانی بنیڕیتە لای، چ دەبی؟ چۆنە خالیدە شیتی بنیڕیتە لای؟ خالیدە شیت بەگێکی لی کە وتووێ و دەرویش بەگ قسە ی ناشکیی. . . بە دوا ی ئەو تەگبیرە دا، وەلیی بە دوا ی خالیدە دا نارد و پیتی گوت: "دەجیتە لای دەرویش، بۆ ناشتکردنە وەمان. . ."

خالید کابرایەکی باریکەلە و درێژ و زەردەلە ی پشت کۆماوە بوو. کلاوێ لەبادییە کە ی سەر کۆلمە کانی دادەپۆشی و چاوە کانی خەفەتبار بوون. "ئەگەر ناشتمان بەگە ی تەو، جووتیک گا و پەنجە دۆم زەوویت دەدەمی. پینسەد لیرەش. . . هونەری خۆت بنوینە."

خالید وەک شیتان بەو گەفت و بەلینانە دلێ خۆش بوو. بەلام پراشی نە کرد. "جارێ ئیستا، پێشەکی دووسەد و پەنجایم بەدیە. ئەمن هەرچۆنیک بی، ناشتان دەکەمەو. دەرویش بۆ دەبی لەگەلت ناشت نەبی تەو؟ چما ئەتۆ چیت لەو کە مەترە؟ ئەتۆ قاباچی زادە ی. خەلیلی ئاغا قاباچی زادە باش دەناسم. خودا عافوی بەکا. هاموشۆی کۆشکە کە ی بابمی دە کرد. پیاویکی دەستڕۆشستبوو بوو. دەست و دلأوا و چاکە کار و بەشەرەف و ماقول. زۆر جوامیر بوو. بە دەرویشیش دەلیم: چما ئەتۆ کیی پیت شوورەییە قسە لەگەل کورە کە ی قاباچی زادە بەگە؟ ئەگەر بە رەسە نایەتی و رەچەلەکی خۆت دەنازی، ئەویش وەک تۆ رەچەلەکی هە یە. ئەگەر پارە دەلێی، دوو سی هیندە ی تۆی پارە و مائی دنیا هە یە. ئەگەر بە ژیری و تینگە یشتووی دەلێی، کابرا چوو تە فەرەنگ و قورنانی خەتم کردوو هە یچ، چبی کتیبی فەرەنگیشە هەمووی خویندوو تەو و خەقی کردوون. دە ی باشە، ئە ی چیت دەوی؟ ئەگەر دوزمنا یە تیبە کیش لە نیوانتاندا بی، ئەویش بەمن بەخشە کە وەچە ی ئالای بەگ ئوغلّم. ئەگەر بە رەچەلەکی خۆت زۆر دەنازی، نە دەبوو من بێمە کۆشکە کە ت. ئەوە کە مایە سییە بۆ من. لە درێژایی میژوودا هەرگیز هیچ ئالای بەگ ئوغلوویە نە چوو تە مائی ساری ئوغللی تکا بەکات. جگە لەو هەش، ئەم سەردە مە، سەردەمی رەسە نایەتی و رەچەلەک نییە. سەردەمی ئەقل و ژیریە و ئەگەر بەوی کاکلی قسە کە م بەگم، سەردەمی پارە یە. . . ئەتۆ ئیستا دووسەد و پەنجە لیرە ی خۆم بەدیە، ئەوە کاری منە. ئەگەر حەز دەکە ی، با هەر دەرویش بەگ بێنمە لای تۆ."

ماهير جزدانى دراوهكەى دەرھینا و گوتى: "فەرموو. دووسەد و پەنجە لیرەكەى دیکەشت لای منە. پەنجە دۆنم زەوى و جووتیک گای جووتیشت لەبیر نەچی. کە خەبەرى ئاشتیبوونەوهکەت هیئا، دەستخۆشانەى دیکەشت دەدەمى. دەتکەمەوه ئالای بەگ ئۆغلیبەكەى جارى جارن. ئەگەر حەزت لى بوو، دەتکەمەوه خاوەنى ملک و مال. بەلام بیت و ئاوا قسە بکەى، دەترسم نەتوانى دەرویش قایل بکەى."

خالیید قاقایەكى کیتشا و بە هەژاویبەوه گوتى: "ئەتۆ کارت بەوه نەبى نا... من... من... لەبەر من... دەیکا. ئەگەر نەیکا، دیارە ئەو بەگىكى درۆیینە. نە ئۆغوزى خۆش دەوى و نە منیش و نە جامینی خەلکی رەسەزادە و رەچەلکداریشى. ئەتۆ کارت نەبى..." خالییدە شیت لەوانەیه دە سالیك دەبوو کە دووسەد و پەنجە لیرەى لەسەر یەك نەدیتبوو. خەریک بوو بفرى... پەنجە دۆنم زەوییش، جووتە گایەکیش.

خالیید ملی کەچ کرد و بە لەبزیکی پر لە تکا گوتى: "ماهير بەگ، وەرە ئەو پەنجە دۆنم زەویبەى دەمدەبەى، ئەویشم بە تەراکتۆرەکەت بۆ بکیتلە. دوو سالم بۆ بکیتلی بەسمە. دوای ئەوه دەتوانم بەرەى خۆم لە قورئ دەرکیشم."

ماهير بە دەنگىكى هیوادەرانەوه گوتى: "کۆرە ئەتۆ ئەو کارەم بۆ جیبەجى بکە، پەنجە دۆنم سەهلە، دووسەد دۆنیشت بۆ دەکیتلەم. چما نەمگوت دەتکەمەوه ئالابەگەکەى جارى جارن."

"من وا رویشتم."

"ترۆمبیلەکە لە خواری چاوەرپیتە."

خالیید بەهەلەداوان لە پلیکانەکان چووه خواری. ئەوەندە بەپەلە چووه خواری هەلەنگووت و تەخت کەوت.

"گرنگ نیبە، گرنگ نیبە. هەلەنگووتم. دەى باشە، دەچم بۆ کارى خیرى... ترۆمبیلەکەت هەلکە کاکى شۆفیر."

تا گەشیته گوندەكەى سارى ئۆغلى، هەزار رى و شوینی بە میشکیدا هات. لە ترۆمبیلەى دوا مۆدیلدا دانیشتبوو. لاقى راستەى لەسەر لاقى چەپەى دانابوو و بەخۆى دەگوت: "هەى سەگى سەگباب، گوتم ئاخریبەكەى رۆژیک حەوجیت پیم دەبى و دەستم ماچ دەكەى، نەتان دەسەلاماند. دەمگوت هیچ کەس جگە لە من ناتوانى پیکتان بینیتەوه، پروات نەدەکرد. هههه. دەلێی رۆژگار دیسان بە کەیفى دلێ بەگە ئەسپ رەسەنەکان دەخولیتەوه."

دەمەدەمى عەسرى بوو كە ترۆمبىلە كە لە بەردەرگای كۆشكە كەى سارى ئوغللى رايگرت.
پرسىاريان لەو پياوھ كرد كە بە پيشوازىانەوھ ھاتبوو: "بەگ تەشريفى لە مالىيە؟"
"بەلى، تەشريفى لە مالىيە."

لە پليكانەكان وەسەر كەوت. بەگ كە لە ديوەخانە كەدا دەھات و دەچوو، ھەر چاوى بە
خالىدە شىت كەوت، تاويك راوھستا و بە روويەوھ پيئەكەنى. بۆلاى چوو و خۆمانە دەستى گوشى
و بە روويەكى گەشەوھ گوتى: "بەخيّر بېيى، خيّر و بەرەكەت ھيئا گيانەكەم."
خالىدە شىت بەر لەوھى بەگ فەرمووى بكا و بلى: "فەرموو دانيشە." خۆى بەسەر پيئانيدا
كيشا و دەستى كرده ماچكردنى و تكاردن: "كورەكەتم كوشتووھ و خۆم لە مالت ھاويشتووھ
بەگ. كورەت، ھەر پيئەچ كورەكەتم كوشتووھ و خۆم لە مالت ھاويشتووھ. يان بكموژە يان
تكاكەم لى وەرگرە. يان بكموژە..."

دەرويش بەگ دەسبەجى دووقرانييەكەى كەوت و ھەلچوو. دەشيزانى بە چ نرختك ئەو كارە
دەكا و بۆچيى دەكا. بەسەريدا نەراندى: "ھەستە، ھەستە. ئالاي بەگ ئوغللى نابى ئەوھندە
خۆى سووك بكا. ھەستە ملت بشكيتنە و وەدەر كەوھ. ھەستە دەى. ھەستە و جەحەندەم پىر
بكە..."

خالىدە شىت دەلالايەوھ: "بەگ، بەگم..."
دەرويش بەگ فەرمانى دا: "فريى دەنە دەرەوھ. كۆى بكەنەوھ و بيخەنەوھ نيو ترۆمبىلەكەى
ئەو سەگباھ..."

دراويكى پيئسەد ليرەشى لە گيرفانى دەرھيئا و خستىيە بەردەمى:
"چما ھەموو پارانەوھ و لالانەوھ و نووزانەوھ و كلكەسووتەكەت بۆ ئەوھ نييە؟ ھا."
خالىدە شىت دەنووزايەوھ: "زياتر... لەوھ زياتر... زۆر زياتر..."
نۆكەرەكان دەست و پيئان گرت و برديان و خستيانەوھ نيو ترۆمبىلەكە و بە شۆفيەرەكەشيان
گوت: "ھەلى بكە و بپۆ. بەگ ئاگرى لى دەبارى. دەى زوو بە خيئا."
ترۆمبىلەكە، كە گەيشتە قەراغ ئاوايى، خالىدە شىت بە شۆفيەرەكەى گوت: "رايگرە،
دەمەوى دابەزم."

دابەزى. لە خۆشيان نەيدەزانى چ بكا و بەخۆى دەگوت: "خوايە شوكرت، ئەمپۆ
دەسكەوتىكى باشم بووھ."

ماھیر ئەوھى لە شۆڧىرەكە بېستەوھە و تىگەيشت خاليد خراپى بۆ چووه و ئەگەر خۆى بەسەر پىيانيدا نەكىشابايە و ماقولانە جوولابايەو، كارەكە جىبەجى دەبوو. دەبى بەگىكى دىكە بدۆزىتتەوھە.

سى رۆژ دواتر بەگەكەى "جىغ جىق" سى نارد، كە ئەوئىش دەست لە گونان درىژتر گەراپەوھە. سەرۆكى دارايى شارۆچكەش كە بەخۆى ھەلدەگوت و بەلگەى دەخستە روو كە بەلى رەچەلەكى دەچىتتەوھە سەر دانىشەمنە ئۆغلىى ناودار و دەروئىش بەگىش بەلگە و بانگەشەكانى ئەوى قەبوول بوون، ھەر ھىچى بۆ نەچووه سەر. لىرە ژمارەيەكيش زولقەدر ئۆغلى ھەبوون. زولقەدر ئۆغلىيەكانىش ژن و ژنخوازيان لەگەل عوسمانىيەكان ھەبوو. تەنانەت داىكى سولتان مۇمەدى فاتىحىش كچى بنەمالەى زولقەدرەكان بوو. حاجى بەگى زولقەدر ئۆغلىيىش دەست لە گونان درىژتر لە لاي دەروئىش بەگەوھە گەراپەوھە.

دراى ماوئەيك، نۆرە گەيشتە بەگە گەورەكانى بنەمالەكانى كووزان ئۆغلى و رەمەزان ئۆغلى. فەتھى بەگى كووزان ئۆغلىى پارىژەريشى نارد. فەتھى بەگ نەوھى ئەھمەد پاشاى كووزان ئۆغلىى ناودار بوو، كە دژى عوسمانىيەكان راپەريبوو. ئەوئىش ھىچى بۆ نەچووه سەر. كەسىكى بنەمالەى رەمەزان ئۆغلىيىشى دۆزىيەوھە. رەمەزان ئۆغلىيەكانىش ھىشتا رىژ و حورمەتتىكىان لە نىو خەلكيدا مابوو و تەواو لى نەكەوتبوون. لە كەن مستەفا كەمال پاشاش قەسەيان دەروئى. رەمەزان ئۆغلىى بە دەم و دووش قەسەى نەچووه سەر.

رۆژتىكىان لە ھاىلكدا ماھىر پەريشان و شىپرز بە بازارىدا تىدەپەرى، چاوى بە رەشىدخان كەوت. رەشىدخان لە سەردەمى شەرى يەكەمى جىھانىدا لە وانەوھە ھاتبووھە تىرە. دەيانگوت رەشىد ھان يەكىك لە بەگە ھەرە گەورەكانى وان بووھە. ئەو ئىستە لە شارۆچكەكە دووكانىكى گەورەى كووتالى ھەبوو. دەروئىش بەگ پتر لە ھەموو كەس جامىنى ئەوى دەويست. ھەر چاوى پىي دەكەوت، لە دوورەوھە لەبەرى ھەلدەستا و دەستى دەگرت و لەسەر جىبەكەى خۆى دادەنا. باشە ئەوھە بۆ بىرى بۆ رەشىدخان نەچوويوھە؟ رەشىدخان بەگ بوو. بەگىكى بە رەچەلەك و بەناوبانگ. ھەر چونكە كابرايەكى كەمدووش بوو، لە سى سالى رابردودا لە شارۆچكەدا ھەر ئەو ئاوى بە ئاگرى ھەموو دۆزىنايەتتىيەكاندا كەردبوو. ئەو مەسلەتى دۆزىنايەتتىيە خوينى و تۆلەى كۆنەرق و كىشەى نىو ھىزبەكانى كەردبوو. رەشىد خان وەك فرىشتەيەكى ناشتى، لە چوكووراادا ناوى دەر كەردبوو. باشە چۆن، چۆنە لەو دەمەوھە ھەر رەشىدخانى بە مېشكىشدا نەھاتبوو؟

"رهشیدخان."

"فهرموو ماھیر بهق."

"تکایه کم ههیه."

"چییه؟ ئەھا، تێگه‌یشتم. باشه ئەوہ بۆ تا ئیستا نەھاتووێه لای خۆم؟ بەیانی، بەیانی زوو، ترومبیلەکەت بنێرە، خۆم دەچمە لای دەرویش ساری ئوغلێ بەگ. باشه؟" ئەوہی گوت و زەردەھێهکی هاتی.

ماھیریش بە زەردەھێهکەوہ گوتی: "باشه."

رهشیدخان: "ئیشەلا بەیانی ئەو گری کوێرەھێت بۆ دەکەمەوہ و ناشتتان دەکەمەوہ. بەیانی، سبەھ... ترومبیل..."

ماھیر بەگ: "بەیانی زوو ترومبیل دێتە بەر دەرگاگەت."

ئەوجار منەتبارانە لەسەری رویشت: "ئەتۆ کابرایەکی زۆر باشی رهشیدخان."

ئیتەر چاوی کە پەر بپوون لە ئاو، لەو برین. راستە ئەو دنیاہێشتا پیاوی باش و خێرخوای تێدا ماوہ. بەبێ پارانەوہ و لالانەوہ، داوای پیاوی قەبوول دەکەن.

رهشید ئاغا دەستەکانی هینا سەر ورگی و گوتی: "ئەک پیاوی باش. ئەک باش. هەر خودا حەزی لە ناشتی و تەباییه. خودا دوژمنی دوژمنایەتییه. ئەگەر خودا نەبەوێ، رهشید ئاغا چ کارەھیه؟ یەکەم خودا."

دەرویش بەگ کەرەھێ بەیانی گوئی لە دەنگی ترومبیل بوو. لە پەنجەرەوہ سەیری دەرەوہی کرد.

کورە وەرە سەیری ئەو کەرەھێ، ئەوجار کێی ناردووہ؟ ئیتەر وەگیان هاتبوو. نەریت بێ نەریت. هەرکەسی ناردبێ، بە شەق لە پلیکانەکانەوہ...

گرماندی: "هەر کەس لە ترومبیلی ئەو سەھێهاتە دەری بپهیننە سەری و لە سەر پلیکانەکانەوہ بە شەقان فرپیی دەنە خواری."

ئەوہ زۆر کەرانیە. ناپیاوہتیە. بەلام ئیتەر وەگیان هاتبوو.

لە ئەکاو ئەوہی باوەرپی بەو شتە نەکرد کە بە چاوەکانی دیتبووی. ئەوہی لەو ترومبیلە هاتە دەری، رهشیدئاغا کوردە بوو. خۆ بیئ و ئەو داماوہیان بە قەلافەتە سەد و چل کیلۆییەوہ لە پلیکانەکانەوہ خلۆز کردبایەوہ... دەستی لە ئەستۆی رهشید ئاغا کرد و یەکتریان ماچ کرد. گلەببێ لە رهشید ئاغا کرد، کە بۆچی هەتا ئیستا سەریکی لە کۆشکی ساری ئوغلێ

هه‌لنه‌هه‌پناوه؟ هه‌ر به‌راستی ماهه‌ر بۆچی ئاوا دره‌نگ ره‌شیدخانی ئاشتیده‌ره‌وی وا دره‌نگ ناردبوو؟

هه‌ر به‌راستی به‌گ به‌هاتنه‌که‌ی ره‌شید خان زۆر شاد و خۆش‌حال بوو. قه‌لافه‌تیه‌کی جوامه‌رانه‌ی هه‌بوو. هه‌رکات ره‌ی ده‌که‌وته‌ شاری، سه‌ره‌یکه‌ی له‌ هه‌لدینه‌ و کوه‌په‌یکه‌ قاره‌ی له‌گه‌ل ده‌خواره‌وه‌. ره‌یه‌یه‌کی زۆری له‌و کابرا دلپاکه‌ بۆ پۆز و ئه‌یفاده‌ و جوامه‌ره‌ ده‌گرت و که‌ ده‌چوه‌ لای، هه‌موو چه‌په‌لی و چه‌وتیه‌کانی دنیای له‌بهر ده‌چۆه‌.

که‌ له‌سه‌ر مۆبله‌که‌ داده‌نیشان، گوته‌ی: "ده‌زانم بۆچی هاتوو." ره‌شید ناغاش به‌ داوای لیه‌بوردنه‌وه‌ گوته‌ی: "ناشته‌بونه‌وه‌یه‌ و خودا وای وه‌ستوو." ده‌رویش به‌گ ده‌ستی لینه‌ دا و خزمه‌تکاره‌که‌ هات. "قاره‌."

چه‌نه‌یان گه‌رمدا هات. به‌لام ده‌رویش به‌گ قسه‌کانی ئه‌وی بۆ نه‌ده‌چونه‌وه‌ سه‌ر په‌ک. ئه‌یستا زۆر شتی شه‌ره‌ین و هه‌یه‌ر و دلپاکه‌ره‌وه‌ و دلخۆشکه‌ری له‌ روخساری ده‌باری. به‌لام ئاخه‌ر ئه‌و شتانه‌ چه‌ بوون؟ چه‌یه‌یان په‌یه‌ بوو؟ هه‌رچه‌ ده‌یه‌ینه‌ و ده‌یه‌رد، بۆچی ساغ نه‌ده‌بووه‌ و له‌بهری ئه‌وه‌ی بشله‌ژی، دلخۆشته‌ر ده‌بوو. له‌و روخساره‌دا، شته‌یه‌کی ئاشنا و هه‌یه‌رکه‌ره‌وه‌، به‌ره‌وه‌ریه‌یه‌کی له‌به‌رکراوی شه‌ره‌ین شه‌پۆلی ده‌دا. به‌ نه‌یه‌گه‌یه‌کی کوه‌جکۆله‌وه‌، له‌ روخساری ورد ده‌بووه‌. ئاخه‌ریه‌که‌ی رووناکایه‌که‌ له‌ چاره‌کانی گه‌را و به‌سه‌ر زاریدا هات.

"ئه‌ها، دۆزیمه‌وه‌. به‌گ، ئامۆزات بوو، وایه‌؟"

"به‌لی، به‌گ ئامۆزای من بوو."

به‌گ جوانترین به‌ره‌وه‌ریی ژیه‌نی ده‌رویش به‌گ بوو. هه‌ر کات وه‌به‌ری ده‌هاته‌وه‌، دلی پر ده‌بوو له‌ شادی و به‌خته‌وه‌ری. که‌وتبووه‌ جۆش و خه‌وش.

"یاخوا به‌خه‌یه‌ به‌یه‌ براله‌..."

جاریه‌کی دیکه‌ش ره‌شید ناغای له‌ ئامه‌یه‌ر گرت و ماچی کرده‌وه‌. چاره‌کانی ره‌شیدناغا پر بوون له‌ ئاو. له‌ مه‌یه‌ر بوو که‌س ئاوا به‌ جۆش و خه‌وشه‌وه‌ مه‌یوانداریی نه‌کردبوو. چه‌یه‌ی وای نه‌مابوو ئه‌و که‌له‌په‌یاوه‌ له‌ بانگ بدات.

"برای گیانی گیانیم، ئااااا... ره‌ژگاری رابردوو، ئه‌و ره‌ژانه‌ی به‌گ هاته‌ ئه‌یه‌... ئه‌تۆش له‌گه‌ل به‌گ بووی وایه‌؟"

ره‌شید ناغا له‌ حاله‌که‌دا گریان ئه‌وکی گرتبوو، به‌ دژواریه‌وه‌ گوته‌ی: "به‌لی."

بیت و ناچار بوايه دوو قسهی دیکه بکات، خۆی پی نه ده گپرا و له قولپی گریانی ده دا.
 "بهگ له حالیکدا ده گریا، به منی گوت ده رویش بهگ، نه ستۆمان که چ و ده ستمان شکاوه.
 گوتی له و چو کورده دا جگه له تۆ به گپکی دیکه م نه دی. گوتی، بنیاده مه کان به بی بهگ و پاشا،
 وهک میگه لی بی شوان به ره لالا و په رش و بلاون. نا ا اای، به خیر بی براله. ئیمه هه ر برای
 تۆین. بهگ به منی گوت نامۆزاته..."

ره شید ناغا دیسان به زه سمهت گوتی: "به لئ."
 نه گه ره نه و گریانه ی له نه وکی گپرابوو و نه و فرمیسه که ی له چاویدا قه تیس مابوو،
 ره و بیانه وه....

"بهگ به منی گوت، ره چه له کی هه موو به گه کان، جا کورد بن، عه جه م بن، عه ره ب یان
 ئینگلیز، فه ره نسی بن یان رووس، نه لمانی بن یان گورجی، چینی بن یان هیندی... ده گاته وه
 سی ئۆغوزه که. هه رچی عیئل و عه شیرهت و گه لی ره سه نی نه و دنیایه ن له ناسیای ناوه پراست
 نیوکیان برده راه. هه ر بۆیه هه موو به گه کان پیکه وه بران. هه ر بۆیه شه ئیمه ش برای به کین.
 نه وده م هه زار جارن به تۆ گوت. باشه بۆچی سه ریک له مائی نه م برایهت هه لئا هی نی؟ ئیره
 مائی خۆته. نه و داموده زگا و زه وی و زا ره هیی تۆن."

دیسان دهستی لیک دان. له نه کاو چاوی گه شان وه و به ده نگی به رز گوتی: "خوا راه ستاوت
 بکا ره شید ناغا."

به و نۆکه رانه ی هاتبوونه ژووری، گوت: "به رخیک بکوژنه وه یان شه کپکی قه له و. برامان
 گه وه ی کردوین. ده ی گورج بن."

له نیو تورکماناندا کوشتنه وه ی مه ر بۆ میوانیک، ئیدی نه و په ری ریز و حورمه ته بۆ
 میوانه که. ره شید ناغا به نا ره زایه تییه وه گوتی: "بهگ، بهگ."
 ده رویش بهگ به روخساریکی گه شاه وه و له حالیکدا دهستی به سه ر شانه کانیدا دینا
 گوتی: "هه تا ئیستا پیای وهک تۆ به شان و شکۆ و ره سه ن پیی له و ماله نه ناوه. جا مه ریک بۆ
 تۆ چیه، و شتریکیش..."

هه ستا و دهستی گرت و هه لیستانده سه ر پی: "به ره موو، چیی دلت دیه وی. له به ر خاتری
 نه تۆی وا به رز و ره سه ن، له گه ل نه و سه گبایه ناشت ده مه وه. هه موو دنیای، هه ر له به رپرسیانی
 ئیدارییه که یه وه بگه هه تا بهگ و ناغاکانی، هه تا نۆکه ره کانی و کوره کانی خۆم و برا که م، هه ر
 هه مووی له سه ر کردم، به لām مالم نه دا له گه لی پیک بی مه وه. نه وه له به ر حورمهت و گه وه بیی

تۆپە لە گەلێ ئاشت دەبەو. ئەگەر تۆ بۆلێ دەرویش بۆ و لە گەل براکوشتەت، لە گەل مستەفا ئاق بۆللی ئاشت بەو، قسەت ناشکێم و لە گەلێ ئاشت دەبەو. "

"رەشید ئاغا کە لە بن باری ئەو چاکە و خۆشەویستییدا خەریک بوو ورد و خاش دەبوو، ویستی بۆ: "خودا راوەستاوت بکا و تەمەن درێژ بی، بە قوربانت بێ بەگ... " بەلام پێی نەگوترا. بە زۆر پێشی فرمیسکەکانی دەگرت کە لە چاویبەو هەلەدەقۆلی. ناخریبە کە بەسەر گۆنایدا لووزەویان بەست. دەسڕۆکە کە دەرهینا و رووی وەرگێرا و چاوی سەپینەو.

بەگ هێشتا هەر قسەوی دەکرد، بەلام رەشید ئاغا ئاگای لە قسەکردنی نەماوو. کە ژیر بۆو و گریبە کە قورگی رەویبەو، گوتی: "بەگ، بە قوربانت بێ. تورکمانە کە ئیو گوتی: رەسەن هەلە ناکات. ریبوار ریبی لی هەتله نابێ. وایە قوربان. "

دەرویش لەو جەنگەیدا بە ئاماژە ئەو نۆکەرە لە دیوێخانێ چاوەروان راوەستاوو، لە شتێک تیگەیاندا. تاویک دواتر ئەو کوردانە کاریان بۆ دەرویش بەگ دەکرد، هەر لە نیوێکار و نۆکەرەو ورد و درشت بە ژن و پیاوێ هاتن.

"بەگ من نیم. بەگ ئەوێ. بەگێکی بەتەواو مانا. خۆزگە بە خۆتان بەگێکی ئاواتان هەیه. "

کوردەکان دەستەونەزەر راوەستاوون. بە ریز لە هەنتەشی بەگەکیاندا راوەستان و یەک بە یەک دەستیان ماچ کرد و چوونە لاو.

رەشید ئاغا لە خۆشیان نەیدەزانی چ بکا.

"باشە تەوسۆن بەگیش خزمایەتیبە کە لە گەلئان هەیه؟ هەر ئەوێ لە کاتی کۆرەوێ کەدا هاتبوو ئێرە و من لە مەلکە کە خۆمدا جیبە کم دایی... "

شمشیرێکی زیڕکراویشی کە بە دیوارە کەو هەلئاسراوو، پێشان دا. دەمانچە سەدەف نیشانە کەشی لە بەر پشتوینە کە دەرهینا و بۆ رەشید ئاگای راداشت. رەشید ئاغا دەمانچە کە لی وەرەگرت: "تکا دەکم بەگ. با دەستی ئێمە مانان و چەکی تۆ نەکوێ. "

دەرویش بەگ لە حالیکدا دەمانچە کە دەخستەو بەر پشتوینە کە گوتی:

"ئەوانە ئەو بۆی ناردبووم. "

"تەوسۆن بەگی خۆمان. بابی بایم، کچی باپیرە ئیو خواستبوو. ئەو چەکانە زۆر نەنتیکەن. "

دەروپىش بەگ بە پىنكەنېنەۋە: "كەۋابوۋ قاباقچى ئەمجارەيان تۆى دۆزىيەۋە. ئاخىرىيەكەى مەبەستى خۆى پىكا. باشە چۆنى زانى ئەمن قسەى تۆ ناشكىنم و چىيى بفرەموۋى سەرم لە رىيە؟ خۆ ئەگەر بفرەموۋى بچۆ لەگەل ئەو سەيە لە سەر سفرەيەك دانېشە، دادەنېشم و لە قايپىكدا نانى لەگەل دەخۆم. ئەگەر داۋاى سەرى مندالەكەشم بكەى، دەستت ناگىرپمەۋە. سەرى بېرە. ئەگەر بفرەموۋى بمرە، دەمرم..."

رەشىد ئاغا ۋەك گەنجىكى شەرمەون، بە شەرمەزارىيەۋە دەستە زلەكانى لە سەر ورگى لىك ھەلپىكاۋو، گوتى: "بى ئەدەبىم كىردوۋە بەگ. ھاتم چونكە خودا ئاشتىيى پى خۆشە. خودا رقى لە دوژمنايەتتېيە."

دەروپىش بەگ ئىتەر نەيدەبىست. خەيالى، بە كەفوكۆلەۋە گەرابۆۋە بۆ داۋاۋە. بۆ ئەو رۆژانەى كوردەكان روۋيان كىردبوۋە چوكورواۋا.

كوردەكان پاش جەنگى يەكەمى جىھانى، چوكورواۋايان پىر كىردبوۋ و بە سەدان خېۋەتى مەرەزى گەرە و بچوك لەو دەشتەدا ھەلدران و پەتى خېۋەتەكان ھەموو لىك گىرېدراۋونەۋە. نۆيەتى و برىستى، قىرى لەو كوردانە خىستبوۋ، كە شەر دەريەدەر و ئاۋارەى كىردبوۋن. ھەۋاى چوكورواۋا، بۆ ئەۋان ھەۋا نەبوۋ، بەلكو ژەر بوۋ. ژەھريان ھەلدەمشت. لە جىيى خۇيان ھەلقەندراۋون و ھاتبوۋن. بە مەر و مالات و پەلەۋەر و دار و نەداريانەۋە. ھەر عىل و ھۆز و عەشیرەتتېك بەگى خۆى بەسەرەۋە بوۋ. لەو نۆبەتى و برىستى و قاتى و قىيەشدا، بازنەى دابونەرىتى خۇيانيان نەدەبەزانند. بەگوتى بەگى خۇيانيان دەكرد و قسەيان لە قسەياندا نەدەكردەۋە.

رۆژتېكىان چوبوۋە سەردانى بەگىكى كورد. بەگە كوردە دىسان ھەر لە خېۋەتتېكى رازاۋەى پىر لە بەرە و مافوروى بى وىنەدا دانىشتبوۋ. روخسارى زەرد ھەلگەراۋو و حوكمى چاۋانى پىراۋو، بەلام شان و شكۆيەكى ھەبوۋ. لە بەر دەرگاي خېۋەتەكەش دوو پىاۋى چەكدار بە رانك و چۆغەۋە ئىشكىيان دەگرت. ئەو دەيزانى بەگ لەو رۆژانەدا نانى شەۋىيى نىيە. لەۋانەيە ھەر ئىستاش زگى لە برسان قورۋەى بى. بەلام ئەو مافورۋەى لەسەرى دانىشتبوۋ، لانىكەم بايى سەد سكەى زىر بوۋ. برىستى شتتېكە و لەسەر مافورۋەى سەد سكەى دانىشتت شتتېكى دىكە... كەس لۆمەى بەگە كوردە نەدەكرد كە بۆجى برىسيە، بەلام ئەگەر ئەو لە چادىپكى رووتارە و ھەزارانە و بى شكۆى خەلكى ئاسايىدا دانىشتبايە، جا با لە ۋلاتى غەربايەتتېش بوايە، ھەموۋ بە چاۋى سوۋكەۋە سەبىريان دەكرد.

نۆكهره نۆبەتى گرتووه كوردهكان، به رهچاوكردنى دابونهريتي خۆيان، برديانه لاي بهگهكەيان. كه بهگهكەيان به لاياندا رادهبورد، هەر هەموويان، چ ئەوانەى نزيكت و چ ئەوانەى كيلۆمەترىك لەولاترەوه بوون، لە حەوت تا حەفتا سالانەيان، لەبەرى هەلدهستان و دەستەونەزەر خۆيان بۆ دەچهماندەوه.

درويش بەگ، سەرى لەو پابەندى و ريز و حورمەت و گەورەيى و لەو دابونهريته سوورمابوو كه ئاوارەيى و برسيتييش نەيتوانيبوو كەليني تى بخا. بنيادەم و هەرچى ناوى بنيادەمى بەسەرەويه، دەبى ئاوا بى. هەرچى لەدەستى هاتبوو، دەرەق بەو بنيادەمه جيگەى ريز و حورمەتانه كوردبوو. زۆريانى بردبوو ئاوايەكەى و پەناى دابوون. زۆريانى تير كوردبوو بەبى ئەوهى بەگەكەيان هەر پى بزاني. چاكەيەكى لەگەل كوردبوون، كه براش دەرەق برا نايكا. بەگە كوردهش دواى گەرانەوهيان بۆ ولاىتى خۆيان، چاكەى ئەوى قەت لەبەر نەچووئۆوه. هەموو سالى لە وانەوه ديارى بۆ دەنارده چوكوراوا. ئەسپىكى عارەبىيى بۆ ناردبوو كه لە هەموو بيابانى عارەبستاندا هاوتايەكى ديكەى نەبوو. ئەو ئەسپە زيرەكە، تەنيا ئەوهەندە بوو وەك بنيادەم قسەى نەدەكرد. ناو و ناوبانگەكەى زۆرى نەبرد هەموو چوكوراواى گرتەوه و تاريفى جوانى و خۆشەزىيەكەى كەوتە سەر زار و زمانان. شمشيرىكى سەدەفنيشاني گرانبايشى بۆ ناردبوو كه دەيانگوت، شمشيرەكەى سەلاحەدين ئەيووبى باپيرەى بووه. لە سەر دەمى شمشيرەكە نووسراوەيەكى سەلاحەدين ئەيووبى پيوه بوو.

ئەو بەگە، تەوسۆن بەگ بوو. يەككى ردين سپى كەلەگەت بوو. روخسارى جۆرىك بوو وەبەر هەلۆى دەخستىيەوه. گنجەكانى دەموچاوه تاوبردووهكەى قوول و چاوه درشته رەشەكانيشى وەك شەوى بى بن قوول بوون. لووتى هەلۆيى بوو. لەسەرخۆ و كاريگەر قسەى دەكرد و وەك هەموو بەگە رەسەنەكان، كەيفى بە چەنەوهرى نەدەهات و تا پيوست نەبوايه، متهقى ليوه نەدەهات و لە خۆزايى قسەى نەدەكرد و زمانى نەدەگەرا. دەنگيشى بى خەوش بوو. سامناكترين كارسات قەومايايه يان خۆشترين شت هاتبايەتە پيشى، دەنگى بەرز و نەويتەر نەدەبوو.... لەسەرخۆ، زال و ماقوول و گران وسەنگين...

دوژمنەكەى تەوسۆن بەگيش هاتبوو چوكوراوا. ئەويش لە گونديكى ئەو نزيكانە بار و بنەى بە عەرزىدا دابوو. دوژمنايەتتايەكەيان سەد سال دەبوو. بەردەوام پياويان ليك كوژتبوو و هۆبە و هەوارى يەكترىان تالان كوردبوو. ئەو بەگە ناوى عامر بەگ بوو. عامر بەگ لە ولاىتى غەربىيەتى كەوتبووه فكرى ناشتەبوونەوه لەگەل تەوسۆن بەگ. ماليان كاول ببوون و ئەو

ھەمموھ بەلایەیان لیّ باریبوو. بەو حالەو، دوژمنایەتی و شەر لە غەریبايەتی زۆر عەیب دەبوو. شەر و دوژمنایەتی شتێک نەبوو تا ھەتایە بەردەوام بێ. باریەتی جوان و پەسندە و دوستانەیی بەکەلگ و بەسوودە. لە ولاتی غەریبايەتی، کەس کەسی نەدەناسی. تەنیا کەسێکی تەوسۆن بەگی دەناسی و دەیزانی باب و باپیرانی کێن، ھەر عامر بەگ بوو. تەوسۆن بەگیش دەیزانی بنە و بنەچەکی عامر بەگ کێن.

بەلام تەوسۆن بەگ ئەو قسانە ی بەگویدا نەدەچوون. دەبوو بەگێکی رەسەن نیویژیوانییان بکات بۆ ناشتکردنەوھەیان. تەوسۆن بەگ خۆی نەیدەتوانی دابونەریتەکان پیخوست بکات و بیانشکێنێ. دەرویش بەگ مەسەلەکە ی بیستەو و قۆلی ھەلمالی و کەوتە نیوانیانەوھ. تکای کرد و رووی لیّ نان و باسی چاکە و سوودەکانی ناشتی و دوستانەیی کرد. تەوسۆن بەگیش ئاخریبەکە ی دلێ نەرم بوو و رازی بوو.

دەرویش بەگ ئەو ناشتبونەوھەیی ھەر لەبیر بوو. لە دلێ خۆیدا دەیگوت، تورکمانەکانیش دیارە وھا نەریتیکیان ھەبە. نەریتیکی کۆن کە ھەر لە کۆن کۆنەو، لەو کاتەو کە ئالای ئۆغوز لە سەرانیسەری ئۆکووراوا و عەرەبستان و خۆراسان و کەنارەکانی دانوب دەشەکایەو، ھەبوو. ئەو کاتە ی عوسمانیی نامەرد رەسەنایەتی خۆی نەدۆراندبوو و پشتی ئۆغوزی نەشکاندبوو. ئەو نەریتە تەنانەت تۆزیک بەر لە شۆرشی کووزان ئۆغلییش دەبی ھەبووبی. ئۆغوزەکانیش... ئۆغوزەکانیش ناوا ناشت بوونەتەوھ... عامر بەگیش لەبیر بوو، کە ھاتبوو بۆ ئاشبونەوھ. قەلەفەتە کفن پۆشراوھەکی عامر بەگ، کە شمشیرێکی لە کالان دەرکێشراوی بەدەستەوھ بوو، لەبەر چاوی لانەدەچوو.

تورکمانەکانیش، ئۆغوزەکانیش، عوسمانییەکانیش بەر لە تیشکانیان، لەگەل ئەو نەریتەدا بوونە و بەوجۆرە ئاشت بوونەتەوھ. دەرویش بەگ دوا ی رپورەسمی ئاشتبونەوھە، دەستەکانی تەوسۆن بەگی گرتبوو و گوتبوو: "کە دەلین پیاو، کە دەلین ھۆز و عەشیرەت، بە ئیوھ دەلین. ئیمە تیدا چووین. ئیمە حاشامان لە باب و باپیرانی خۆمان کرد. دنیا مان گرت و ئیمپراتۆرییەکی جیھانی مان دامەزراند، بەلام چ فایدە. ئۆغوزمان لەبیر کرد. لە کيسمان دا. دابونەریتمان لە کيس چوو. تیداچووین. لە ھۆز و عەشیرەت و نەتەوھەبوون بیبەش بووین. ئیوھ کە ئۆغوزتان زیندوو راگرتووھ. ھەر بژین و راوہستاو بن برالە."

تەوسۆن بەگ لە خۆشیان گریابوو. دەستی لە ئەستۆی دەرویش بەگ کردبوو و سەری خستبووھ سەر شانی و گریابوو. دەرویش بەگیش سەری لەو حالەتە ی ئەو بەگە مەزن و ماقول

و ھەلۋاناسايەى كور سوور مابوو. كەوابوو دېئىكى ناسكى وەك دلى منداڭ، لە سىنگى ئەو
بىيادەمە رەدەزئاسايەدا لىي دەدا. گريانى منداڭنەى پىاويك كە ئەگەر بەتير لىت دابايە،
نەيدەگوت وەى، دەرويش بەگىشى گرياندبوو.

تەوسۆن بەگ گوتبوى:

"ناخ بەگ، ناخ بەگ، ئىمەش تىدادەچىن. ئىمەش."

پىكەو ھە و ەك ژنان بۇ ئوغوزى لە دەستچوو و دابونەرىتە لەبىركراوھكان گريابوون. دەرويش
بەگ دواى ئەو شىن و گريانە، بەلئىنى بەخۆى و تەوسۆن بەگ دابوو ئەوئەندەى لە تاقەت و تواناى
دايە، ئالاكەى ئوغوز ھەر بە شەكاوھىي راگرى و دابونەرىتەكانيان بكاتە تاجى سەرى خۆى و
رى و شوئىنە لەبىركراوھكانيان ببووژئىتتەوھ. ئەگەر پىويستىش بى، گيان و مالىشى لەسەر
دابى.

"باب و باپرەكانمان، ئاوا، رىك بەو جۆرە ئاشت بوونەتەوھ. رىك ئاوا..."

رىك نەيدەزانى، بەلام شكى بوى دەچوو كە ئاوا بووى. تۆزىك لە درۆيەكەى خۆى تەرىق
بىوھ، بەلام نەشەدەكرا جۆرىكى دىكە بووى. لە ھەموو جىيەك، ھەموو ھۆز و ەشپەرەتەكان،
ھەموو بەگەكان، ئاوا دەبوونە خاوەن شەرەف و شكۆ و بە پىي ئەو جۆرە رى و شوئىنە رەسەن و
جوانانە ئاشت بوونەتەوھ. دەرويش بەگ بىرى لەو رۆژە جوانانە، لە ئوغوز و لە تەوسۆن بەگە
ماقوللەكە و لە عامرەبەگى كفن پۇشيو دەكردەوھ.

رەشىد ناغاي لەبىر نەمابوو. لە نەكاو وەخۆ ھاتەوھ و گوتى:

"بەللى رەشىد ناغا. من ناتوام قسەى تۆ بشكىنم و بە دەستى بەتال بتىرەمەوھ.
گەراندنەوھى تۆ بە نامرادى، بۇ من لە مەرگ ناخۇشتەرە. ئىت چارم نىيە و دەبى لەگەللى ئاشت
بىمەوھ. بەللى ئاشت دەبەوھ. ئەوئىش وەك چۆن بەگەكانى سى ئوغوز و ھەموو بەگەكانى دىنا
ئاشت دەبوونەوھ ئاوا. دەى باشە براى شىرىنم گوى بدەرى، چىت پى دەلئىم لىم وەرگرە رەشىد
ناغاي ماقوللەزادەم..."

برىسكەبرىسكى بزۆزانە و شادىيەكى لەبنەوہېرانە لە چاوەكانىيەوھ ھەستان. عامر بەگ،
كوردەى كفن پۇش، لە رۆژى ئاشتبوونەوھكەدا، ھاتبىوھ پىش چاوى. لە بىرى ئەو ماھىرى
دئىنايە بەر چاوى خۆى و لە خۇشىيان شىت دەبوو. بەلام ناخۇ ماھىر قەبووللى دەكا؟ ئەو قسەيە
چىيە؟ نەرى وەللا قەبووللى دەكا و ئەولاترىش، قوراوخۆرەوھش دەبى.

"ئەژدادى ئىمە، ئەژدادى من و تۆ چۆن ئاشت دەبونەۋە؟ ئەوان بە شان و شكۆ و ناوبانگەۋە ئاشت دەبونەۋە. ئەمن ئەگەر مەۋى لەگەل يەگىك ئاشت بىمەۋە، رىك ۋەك ئەوان و بە پىي رىوشوئىنى ئەوان ئاشت دەمەۋە. ناتوانم شان و شكۆ و ناوبانگى بەگەكانى سى ئۆغوز و ئاللى بەرزى ئەوان فرى بدەم، رەشىد ئاغا. ئەمن تا زىندووم و پىاۋى رەسەنى ۋەك ئىۋەم ھەبى، ھەرگىز، ھەرگىز ئاللى سى ئۆغوزەكە ناكەۋىتتە ھەرزى. تا من و تۆ زىندوۋىن و ماۋىن، ئاللى ئەو سى ئۆغوزە ھەر شەكاۋە دەبى. جوان و زەرىف گويم بدەيە. كاتى ئەۋدى ھاتوۋە ئاللى سى ئۆغوزەكە لە چەقى شارۆچكەكەدا و بە ھەموو دنيا پىشان بدىتتەۋە. "

بە لەپى دەستى چەند جارىك لە پىشتى دا و دەستى پى كردهۋە:

"ئەۋە ئەو دەرفەتەيە ۋا چاۋەرۋانى بوۋىن. باش بوو ھاتى. ھەر تۆم دىت، يادى سى ئۆغوزەكە لە دلما زىندوۋ بوۋەۋە. بۆ رىزگرتن لە دابونەرىتى ئۆغوزەكان لەگەل ئەو سەگبە ئاشت دەمەۋە. ئەگەر پىي خۆش بى بەپىي نەرىت ئاشت بىتتەۋە، ئەو زەۋىيەشى كە دەيەۋىي بىدا بە من، دەيدەمەۋە بە خۆى. ئەگەر پىي خۆش بوو. ھەموو چوكورۋاۋا با بجاتە سەر ملكەكەى خۆى. ئەمن قسەيەكم نىيە و كارم پىي نىيە. تەنانەت نىۋەى ملكەكەى خۆشى دەدەمى. ھەر ئەۋەندە بەسە ئاللى سى ئۆغوزەكە لە چوكورۋاۋادا بشەكىتتەۋە. ئەۋەندە بەسە... ئەشىد ئاغا، ھەر ئەۋەندە بەسە براى شىرىنم. براى خۆم. رەشىد ئاغاى ئازىز، ئەتۆ براى منى و لە براش لىم نىكىتر و خۆشەۋىستتەرى. بەگىكى رەسەنى، بە رەچەلەكى، خوين پاكى. خوينت ۋەك گەۋھەر ۋايە. خوينى ئاۋا پر دور و گەۋھەر لە دەمارى كى دايە؟ تۆ، تۆ... يانى سى ئۆغوزى مەزنى ئاللا بەرز... شوينىكى پىي بىيادەمە خوين پاكەكانى ۋىكەۋى، خىر و بەرەكەتى لى دەبارى. كە تۆ پىت لە مالم نا، ئاللى دە سەدەبى ئۆغوز لە ئاسماندا شەكايەۋە. " رەشىد ئاغا سەرى سوور مابوو. بىرى دەكردهۋە و مېشكى خۆى دەگوشى و قسەكانى دەرويش بەگى ھىچ بۆ نەدەچوۋەۋە سەر يەك. ئەو مەسەلەى ئۆغوزە ھەندى شتى تىدا بوو، بەلام باشە ئەو شتانە چ بوون؟ تەنبا شتىكى لى تىگەيشتبوو، ئەۋىش ئەۋەيكە بەگىك لەبەر خاترى ئەو لەگەل كابرايەكى سووك و بى قىمەتدا ئاشت دەبۆۋە. تەۋاۋ لە ھاتنەكەى خۆى پەشىمان بۆۋە. بەگىكى گەۋرە، سەيەكى ۋەك قاباقچى ئۆغلۋى بانگ دەكرده لاي خۆى، ئەۋىش لەبەر خاترى ئەو. چۆنە بللى، بەگ ۋازى لى بىنە، لەبەر خاترى من لەگەلى ئاشت مەبەۋە. بەلام دوايى پاشگەز بۆۋە: چونكە ئاشتىبونەۋە، لەگەل ھەر كەسىك بى، كارى خىرە و خوداش ئاشتكەرەۋەكانى خۆش دەۋى.

لەو مەسەلەى ئۆغوزەدا ھەندى شت جىيى گومان و دردۆنگى بوون. ئەو ئاشتىبونەو ھەيە بە دابونەرتى ئۆغوزەكان بەگى شىت كرىبوو. ئەو وشەى ئۆغوزەى پىشتىرىش بىستىبوو، بەلام كەنگى و لە كوى؟ وەبىرى نەدەھاتەو. ھەموو مېشك و زەينى خوى سەنگ و سووژن دا بۆ ئەو وشەيە و بوى ساغ نەدەبۆو. لە قسەكانى دەرويش بەگدا وا ديار بوو ئۆغوز دەبى شتىكى ئەنتىكەى ئالا بەدەست و سامناك بى، كە تەنيا لە كوستانەكان و بەرزايىەكاندا دەست دەكەوى. خۆ نەشەدەكرا لەوبارەيەو لە بەگ پىرسى. بەگ واى باسى ئۆغوز دەكرد، دەتگوت ئەو باش باش دەيناسى و دەزانى چىيە. جا چونكە زۆرى بىر لى كرىدەو و ھىچى بۆ نەچۆو سەرىك، ئارەقى رەش و شىنى دەركرد.

"ئارەقەت كرى رەشىد ئاغا. ديارە باسى باوكە ئۆغوزمان، ھەستى نەجىمانەتى تەواو ورووزاندوو و خويەنە پاكەكەتى وەجۆش ھىناو. ئەو بى قىمەتانە نە دەزانن ئۆغوز چىيە و نە دەزانن پىياوھەتى چىيە."

ئەوجار شتىكى بۆ دەچۆو سەرىك. بىرى كرىدەو، كە دەلى باوكە ئۆغوزمان، كە واتە ئۆغوز دەبى باپىرەى بووى. بە ھەزاويەو، ئەو ھەناسەيەى لە سىيەكانىدا قەتىس مابوو، دايە دەرى و بە دەنگىكى كزەلۆكەو گوتى:

"ئەوان ئۆغوز ناناسن. ھىچ ناناسن."

"جا نىستا جوان وەزەرىف گوتت بەكەو و ببىە رەشىد ئاغا. ئەو سەگە كارىكى باشى كرى ئەوجارەيان تۆى نارد. ئەگىنا تا رۆژى بازارەكەى قىامەتى، لەگەلى ئاشت نەدەبوومەو. ئەو ھى پى بلى. ھەر چاوم بە تۆ روون بۆو، دلم وەترپە كەوت و بەخۆم گوت، ئەوجار دەبى ئاشت بىمەو. بەلام بە پىي رىوشويەكانى ئۆغوز. ھىرۆدۆتى مېژوونووس دەلى... ھەرۋەھا نەعىماى مېژووزان و ئەوليا چەلەبىي مەزنىشمان نووسىويتى: بەگەكانى سى ئۆغوز، رەسەنتىن و بە رەچەلەكتىن و مەزنتىن بەگى دىيان. ئەفلاتونى مېژووزانىش قسەكەى ئەوان پىشتراست دەكاتەو. ھىرۆدۆتى مېژووزان دەلى: كە، ھەرۋەھا مەزنىكەمان نەعىما و ئەوليا چەلەبى و ئەوجار ھەمووان پىشتراستى دەكەنەو كە لە نىو ئۆغوزەكاندا فەرماندەيەكى گشتى ھەستاو بە ناوى چەنگىزخان، كە ژيانى لەسەر پىشتى ئەسپ بوو تا مردوو..."

دەرويش بەگ ھەزاو: "گوتت بەكەو و ئەو قسانەم جوان و زەرىف لى وەرگە رەشىد ئاغا."

رەشىد گوتى راگرتوو و چاوى لە زارى دەرويش بەگ ھەلنەدەگرت.

"چەنگىزخاننى بايمان، بابى من و تو، دواي ئەوئى ھەر لە سەر پىشتى ئەسپ، ھەموو دىئاي گرت... رۆژتېكىيان نەخۆش كەوت. پىيان گوت، لە ئەسپەكەت دابەزە و لە نوئىندا پىشويەك بدە با چاك بىيەو. بەلام باپىرەئى مەزغان و ەلامى دانەو، كە ئۆغوزەكان لە نوئىن و باندا نامرن بەلكو بە سەر پىشتى ئەسپەو دەمرن. رۆژان و مانگان بەسەر پىشتى ئەسپەو رىئى پرى و چيا و دەشت و بىبابانانى پرى تا سەر لە بەيانى رۆژتېكىيان دىتېيان باپىرەئى مەزغان گىيانى دەرچوو. مردبوو، بەلام ەك زىندووان قىت و زىت ەك خەدەنگ بەسەر پىشتى ئەسپەكەيەو چەقىبوو. كەس نەيزانى چەند رۆژە مردوو..."

رەشىد ئاغا كە چاوى پىر بېوون لە فرمىسك، بەدەست خۆي نەبوو گوتى: "واي، واي، ھەزار جار ئاخ و محابىن. بارەقەللا، ەئى لەو پىياوئى، بابەگەورەمان..."

دەرويش گوتى لى نەبوو، يان بىستى و گوتى نەدايى، دەستى پىي كەردەو: "رەشىد ئاغا، سەيرى من بەكە. ئەئى پىياوى رەسەن، ئەئى ئەو كەسەئى رەچەلەكت دەچىتەو سەر ئەو چەنگىزخانەئى بەسەر پىشتى ئەسپەو مرد، ئەئى كۆلەكەئى لەسەر پىي ھەر سى ئۆغوزەكە، رەشىد ئاغا، گوت لە براى خۆت بى. بچۆ و دابونەرىتى ئاشتىبونەئى ئۆغوزەكانى ەك چۆن بوو ئاوا بۆ ماھىر بەگى قاباقچى ئۆغلى بگىرەو و پىي بلى، دەرويش بەگ لەبەر خاترى من و بە حورمەتى رەچەلەكى ئۆغوزەكان، بە ناوى ئاسمانىي دابونەرىتى ئۆغوز لەگەلت ئاشت دەبىتەو. بلى ئەگەر بە شىوازى ئۆغوز قەبوولتە ئاشت بىتەو، ئەو لەگەلت ئاشت دەبىتەو. بلى بەگەكان تەنيا بە شىوازى ئۆغوز، ئاشت دەبنەو، باشە؟"

"دەلئىم، وا دەلئىم... بە چاوان... دەلئىم بە شىوازى ئۆغوز. پىي دەلئىم، بەگ پىي گوتم، كە بەگەكان بە پىي دابونەرىتى ئۆغوزەكان ئاشت دەبنەو. ئەگىنا بەگەكان بە شىوئى دىكە ئاشت نابنەو."

بەگ، بە دوو ھەنگاوان ئەوسەر و ئەوسەرى دىوئەخانى دەكرد. كەيفى ساز بوو، پىدەكەنى و قسەئى دەكرد و لە خۆشيان ەخت بوو بفرى. دەھات و شلپ لە نىوشانى رەشىد ئاغاى رادەكىشا و پىي ھەلدەگوت. رەشىد ئاغاش دەيويست شادىيەكەئى خۆي دەرپرى، بەلام زمانى نەدەگەرا و قسەيەكى واى نەدۆزىيەو. سوور سوور ھەلگەراپوو و لىوئەكانى دەلەرزىن.

كە كەفوكولى دەرويش بەگ تۆزىك دامركايەو، ھات و دەستى رەشىد ئاغاى گرت و گوتى: "ئەمشەو مىوانى خۆمى. ناھىلئم پىي." بە دەنگىكى بەرزتر بانگى خوارەوئى كەرد:

"رهشید ئاغا ئەمشەو میوانمانە."

بەرامبەر رهشید ئاغا دانیشت و هەر دوو دەستی ئەوی گرت و لەسەری رۆیشت:

"بەئێ، رهشید ئاغا، ئیمە بە ئۆغوزی لە دایک بووین و هەر واش دەمرین. دابونەریتی ئۆغوز، ئالاکەیی ئەو چەنگیزخانەیی بەسەر پشستی ئەسپەووە گیانی دا، تا هەتایە هەر سۆمای چاو و تاجی سەرمان دەبێ. بەشیوێ دیكە ناشت نابینەووە. ئەگەر بە شیوێهەکی دیكە بێ، ناهێلم لاقی پیس و چەپەئێ ئەو نامەردە بە مائی ئۆغوزدا بێ. ئەوهم چۆن پێ گوتی، بۆی دەگیرێهەووە."

رهشید ئاغا: "بۆی دەگیرێهەووە. تۆ زۆر مەزنی بەگ. ئەتۆش وەك بەگی مەزمان، چەنگیز، بەسەر پشستی ئەسپەووە دەمری. ئەوێهە ئاشتیبونەووە. نەك جۆرێکی دیكە..."

پەنجەیی شایەتمانی هەئێنا: "ئاوا، ئاوا، بە قاباقچی ئۆغلی بێم ئاوا، جۆرێکی دیكە نا." دەرویش بەگ پێدەهەنی و رهشید زۆر خۆمانە و میهرەبانانە دەستی بەسەر رهشیدئاغادا دێنا. لە خۆشییان وەخت بوو بەگ بگری. دەبوو شتیکی کردبایە، بەلام ترسی ئەوێ هەبوو لە خۆشییان بتهقی و بەلایەکی بەسەر بێ. ماوێهەك هەر وا لە ژوورەكەیدا هات و چوو و ئاخرییهكەیی بانگی خوارەوێ کرد: "ئەسپەكەم بۆ زین كەن."

رووی لە رهشید ئاغا کرد و گوتی: "ئەتۆ پشوویەك بەگ، ماندووی. ئەمنیش دەپۆمەووە."

لە پلیکانەکان چوو خوارێ و خۆی خستە سەر پشستی ئەسپەكەیی و بەرەو دەشتەكە بەئێ گرت و تاوێك دواتر لە تاریکایی دەشتەكەدا نوقم بوو.

چاۋەكانى ژنەكەى ماھىر قاباقچى ئۆغلى ۋەك گۆمى خوتىن ۋابون. توك و دووعاى له رهشيد ئاغا دەکرد:

"رهشيد ئاغا، كورە خۆزگە تىرى نەبەدیت وى كەوتبا و نەچوبايە لای ئەو سەيە. خۆزگە ئەستۆت دەشكا و زمانت مووى لى دەھات و ئەو خەبەرە رەشەت بۆ نەدیناينەۋە. خۆزگە چاوت كۆرە دەبون و رېيەكانت نەدەدى... مالئورانت كردين. ژيانت تىك داين... ياخوا زەليل و داماو بى. ياخوا زگت سووتى، ياخوا..."

ماھىر قاباقچى ئۆغلى بەبى تاقەتى و بە نىۋەنوزەيەكەۋە گوتى: "بېرەۋە خاتون، بېرەۋە بەسە. بەشكەم بتوانىن رىگەچارەيەكى بۆ بدۆزىنەۋە. ئەو جارى رازيمان كر دوۋە ئاشت بېتەۋە. ئەو گرنگە و ھەنگاۋىكە بەرەۋە پېتەۋە. بەشكەم بتوانىن قايلى بکەين بەۋەى شتەكە تۆزىك كەم بکاتەۋە."

ژنە بە گریانەۋە گوتى: "جا دەتەۋى كويى كەم بکاتەۋە. ئەو زالمە دەيەۋىست تۆ بېنىتە ئېرە و ريسواى عالەمت بکا. ئاخرييەكەشى كارى خۆ کرد. ئاخرييەكەى بە ئارەزۋوى خۆى گەيشت. بى دىنە گەيشت، ئەو پياۋ كورە گەيشت..."

مەرجهكانى ئاشتبونەۋەى رهشيد ئاغا ئەستەم بون. بەلام چ دەكەى، دەرويش ھەر ۋا لاسار گەرە ببوو. بەشكەم رىيەك ھەبوايە بۆ پاشگەزكردەۋەى. ئەو پياۋە شىت بوو. باشە مەرجهى ئاۋا سامناك چۆن قەبوول دەكرا؟ ژنەكەى پېشى دەخواردەۋە و توورە دەبوو. ھەموۋان دلەبەخەم، بون و دەم ليچيان تىك نابوو. مالەكەيان ماتەمبار ببوو.

ماھىر قاباقچى ئۆغلى بۆ ئەۋەى خەم و خەفەت لە دلئى ژن و مندالەكەى دەريينى و دلئان بداتەۋە، دەيگوت: "قەبوولئى ناكەم. بشمرم، تەنانەت ھەموۋە ملکەكەشم لە دەست بچى، ديسان ئەو مەرجانە قەبوول ناكەم."

دەنگى ھەل دینا: "شتىكى وا نىيە. مەرجى ئاوا بۇ قەبوول كىردن نابى. سەگىش شتى وا قەبوول ناك. ھەر دەللىي دابونەرىتى ئۆغوز، دابونەرىتى چەنگىزخان بووہ... گووى سەگ بە رىشى چەنگىزخان و رەجەلەكەكەى ئەو پىياوكوژە. ئۆغوز؟ ئەغوز دابونەرىتىكى ئاوا وەحشىانەى نىيە. ئەو شتانە ھەر لە مېشكە نەخۆشەكەى ئەو وە ھەلدەقولېن."

سات بە سات واى دەھاتە بەرچاوى كە دەچى بۇ ناشتبونەوہەكە. مووى لى دەبوونە نەشتەر و بە دەست خۇى نەبوو، لىوى دەپەرىن. "وہى ى ى، وەپى ى ى."

ئەگەر دەرويش پىداگر بى؟ زولم، زولم نا، بلى مەرگ. سووكايەتى، ئەگەر دەرويش پى دابگرىتەوہ، مەھالە شتى وا قەبوول بكا. بىت و كارى وا بكا، تا ھەتايە ئەو رووداوہ دەبىتە بنىشتە خۆشكەى سەر زار و زمانان و لەوانەى بەكەوېتە نىو گۆشەى رووداوہكانى رۆنامە بىانىيەكانىشەوہ و بە ھەموو دىادا بلاو بىتەوہ. تا ھەىە، بچىتە ھەر كوئىەك، ئەو رووداوہى وەك قېرى سەر كەواى سېى، ھەر لەگەل دەبى و تووشى ھەر كەس بى، قاقا پى پىدەكەنى. كوردەكان بە بەگە كوردەكان پىنەدەكەنن، چونكە شتى وا لە نىوياندا باوہ. ئەگەر لىرەش شتى وا باو بوايە، ئەویش ئاگای لى دەبوو. ديارە ئەو فىلبازە ئەوانەى لە خۆوہ ساز كردوہ. لە مېژووى ئىمەدا باسى شتى وا نەكراوہ. نە توركمانەكان نەرىتى واىان ھەبووہ نە ھەوشارەكان.

رەشىد ئاغای جارپىكى دى ناردەوہ كۆشك بۇ ئەوہى لەو مەرچە مەھالە پاشگەزى بكا تەوہ. بەلام دەرويش بەگ قايل نەدەبوو و دەىگوت: "مەھالە بە شىوہىەكى دىكە ناشت بىمەوہ."

پى قەبوول نەدەكرا. بەلام ئەو خاكەى كە ئەگەر بەردى لى بچىنى، مارچەوہى (جۆرە گىايەكى دەرمانىيە) لى شىن دەبىتەوہ، نەك ھەزار، دوو ھەزار، بە ھەزاران دۆنم خاكى بەپىت و بەرەكەت. خاكىكى ئاوا بەپىت و بەرەكەت لە ھىچ كوئى دىيايە دەست ناكەوى. مەملەكەتەكە، مىللەتە ھەژارەكە دەكاتە خاوەن وەھا زەوى زارپىكى مىكانىزە كە... لە دوا سەفەرىدا بۇ ئەمرىكا، مەزرا پىشكەوتووہ گەورەكانى دىتبوو. مەزرا (زەوى و زار) پىكى وەك ئەو مەزرايانە و تەنانەت لەوانىش جوانترى رەعەمەل دىنا. ئەو كارە ھەر بەو دەكرا. چونكە خاكىكى وەك ئەو خاكەى چوكووراوا كە بەدى شىن دەكردەوہ، نەك لە ئەمرىكا تەنانەت لە دەم رووبارەكەى نىلش پەيدا نەدەبوو. لە نىكەوہ دەم رووبارى نىلشى دىتبوو. ئەو بەرەكەتەى سەدەكان و بەدىپىنەرى شارستانىتە گەورەكەى تىر بە دل بۆن كردبوو. زەوىيەكى ئوونەى گەورە بە تەراكتۆر و گىادروو و ئەندازىارەكانى خاك و دانەوئىلە و گىاكانىيەوہ، بە كارگە و

ئېركۆندىشەنەكانىيەۋە، بە بىنا جوانەكانىيەۋە ۋە بە باخچە ۋە دارستان ۋە گولستان ۋە يانە ۋە مەيدانى تەنىس ۋە پاركەكەيەۋە. ئەگەر نەتوانى كىلگەيەكى ئاۋا رەمەل بىنى، بە ھەژمەتەۋە دەمرى. تەنانت كرىكارەكانىشى ترومبىل دەكرن. ئەوانە رىيان دەكەۋىتتە شەۋى، بە ئاسانى نازانن كى خاۋەن ملكە ۋە كى كرىكارە. بىيانىيەكان ۋە گەشتىيارەكان دىنە سەيرى مۇدىرنترىن ۋە پىر بەرەكەتترىن مەزراى جىھان. كۆشكە گەۋرەكەى ھىتى قاراتىپى، شارە مەزەنە رۆمىيەكەى ئاناۋەرزاش نىكە. رىگەيەكى ئەسفالتىش دەبى بۇ ئاناۋەرزى لى بدرى ۋە مىۋانەكان بە گەدەكەى ئاناۋەرزادا بگەيەنىتتە نىۋ شارە كۆنەكە.

ئەگەر ئەۋ كارە بكا... چما خەلكەكە، گىانى خۇيان لە رىگەى نىشتىمان ۋە ۋلاتەكەياندا ناكەنە قوربانى؟ چما سەدان ۋە ھەزاران ۋە بگرە ملوئىنان رۆلەى نىشتىمان خۇينى خۇيان لە پىناۋى بەختەۋەرى ئەۋ ۋلاتەدا نەرشتوۋە؟ بەلى، بەلى، رشتوۋىانە. خۇينى تورك ھىندەى رووبارەكان بەسەر ئەۋ خاكەدا رژاۋە. ئەگەر ئەۋىش جارىكىيان، يەك جار خۇى بە فېدا بكات ۋە بىتتە گالتەچارى ئەم ۋە ئەۋ، چ دەبى؟ چما ھەموو كەسىك ۋە ھەموو شتىك بۇ ئەۋ نىشتىمانە ئازىزە ۋە بۇ ئەۋ خاكە پىرۆزە نىيە؟ چما ئەۋ بارگرانى ۋە تالىيە چەندە دەخايەنى؟ ئەۋپەرەكەى سى سەعات. دۋاى ئەۋە بەختەۋەرى. خەلك، ئەۋ جانەۋەرە ھەزار سەرە سامناك ۋە نەزانە، زۆر زوۋ لەبىرى دەچىتتەۋە. بى ئىنساۋە. كە بىيادەمى ۋەچنگى دەكەۋى، دەكەۋىتتە سەر زار ۋە زمانى، ئىتر لى نايىتتەۋە، بەلام زوۋ لەبىرى دەكا. باب ۋە باپىرەكامان لە خۇرايىەۋە نەيانگوتوۋە، لەبىرچوۋنەۋە بەلامى مىشكى بىيادەمە. ھەموو شتىك بە تىپەرىنى كات لەبىر دەكرى. لەۋ دىنايە ھىچ شتىك بەقاي نىيە ۋە شتىك نىيە لەبىر نەكرى. لە ھەمبەر ئەۋ مەزرايەدا، ئەۋ بەھەشتى سەر زەۋىيەى بەشى ھەرە گەۋرەى چوگورواۋى داگرتوۋە، ھەموو شتىك لەبىر دەكرى ۋە تەنيا سەرسورپمانەكە دەمىنىتتەۋە.

چەند رۆژ دواتر، فكىكى دىكەى بە مىشكىدا ھات. چۆنە داۋاى لى بكات ئەۋ نەرىتە بىزاركەرى ئوغوز، لە كاتى شەۋدا بەرپۆە بەرن؟ ئەگەر مەبەستت ئەۋ جانەۋەرە ناپىاۋە نائىنسانە مەبەستى ھەر بەرپۆەچوۋنى نەرىتەكە بى، دەى جا چ دەبى ئەگەر بە شەۋ بىكا؟ دەمودەست چوۋ ۋە رەشىد ئاغاي دۆزىيەۋە ۋە بە ترومبىلەكەى ناردىيەۋە بۇ كۆشكەكەى دەروىش بەگ. دلى زۆر بەۋ تەگبىرە تازەيەى خۇش كىدبوۋ.

دەروىش بەگ قەبوۋلى نەكرد. دوانىۋەرۆ ۋە بىيانىشى قەبوۋل نەبوۋ. دەبوۋ ئەۋ كارە رىك لە نىۋەرۆيەدا بى. رۆژەكەشى ھەينى نەبى ھەر رۆژىكى دىكە دەبى با بى. ئەگەر ئەۋ

ناشتبونهوهی بوی، شهویش چاوه‌روانی ده‌بی یان تا ده‌مری هه‌ر له ناگری په‌شیمانیدا ده‌سووتی. هه‌موو هیچ و پووچیک ناتوانی ناشتبونهوه به ریوشوینی ئوغوز قه‌بوول بکات. به‌شیک له و خاکه‌ی شه و چاوی تیوه‌برپوه، گوندیه‌کان ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گرن و به‌شیکه‌ی دیکه‌شی ده‌ده‌مه دوژمنه به‌خوین تینووه‌که‌ی شه و به‌فرهادبه‌گ. شه و ئیتر به‌رگه‌ی شه و دۆراندنه ناگری و دیق ده‌کا.

شه‌گه‌ر ناشت بوایه‌ته‌وه، ماهیری بی دایک و بابی ئاگر ده‌دا، ناشتیش نه‌بوایه‌ته‌وه... جاریکیان له‌جه‌مخونی کورپی پرسی: "تۆ ده‌لئی چی؟ بیت وایه ده‌یکا یان نا؟ بانگی به‌نوژی نیوه‌رۆ له‌نیوه‌راستی شارۆچکه، له‌چه‌قی بازاردا چ ده‌قه‌ومی؟" جه‌مخون پشته‌ملی خوراند و چوه‌فکرده‌وه و وه‌لامی دایه‌وه: "کاکم له‌نزیکه‌وه ده‌یناسی. کاکه‌م ده‌لی، جارئ هه‌ر مل نادا، به‌لام ئاخریه‌که‌ی که‌زانی چاری ناچاره، مل راده‌کیشی. کوره‌خۆ شتیکی سه‌یر نییه، چه‌ند که‌سه‌یک پیده‌که‌نن و ته‌واو ده‌بی. کاکه‌م ده‌لی ماهیر به‌گ پیاویکی ژیر و تیگه‌بیشه‌وه. ده‌لی شه‌و ناو و ناوبانگی به‌گیرفانی به‌تاله‌وه‌ی به‌پوشیک ناوی." ده‌رویش به‌گ سه‌ری سوور مابوو. چۆن، چۆن ده‌بی بنیاده‌می‌ک شه‌ونده‌وه‌ی خۆی سووک بکا. نایکا، ناتوانی شتی وا بکا. بیه‌ینه‌به‌رچاوی خۆت، له‌نیوه‌راستی بازار و له‌به‌ر چاوی هه‌زاران که‌س... یانی به‌به‌رچاوی هه‌موو خه‌لکی شارۆچکه و گونده‌کانی ده‌ورووبه‌روه که‌دینه‌سه‌یری، شتی وا ده‌کات؟

جه‌مخون زۆر لیپراوانه‌گوتی: "کاکه‌م ده‌لی ده‌یکا." "ده‌یکا، ده‌یکا. هه‌موو چه‌په‌لی و چه‌وتیه‌که‌له‌وانه ده‌وه‌شیتته‌وه. به‌لام بیت و مل بۆ شه‌وه‌راکیشی، منیش قه‌باله و تاپۆی هه‌موو ئاقچاسازی به‌ناو ده‌که‌م. لپی گه‌ری با به‌وه‌سووکایه‌تییه‌وه مراد و مه‌قسوودی دلئ حاسل بی."

ماوه‌ی دوو سی مانگی‌ک قاباچی ئوغلی مره‌ی نه‌هات. ده‌رویش به‌گیش پیی وابوو ئیدی وازی هی‌ناوه و پاشگه‌ز بووه‌ته‌وه. خه‌ریک بوو خۆشه‌ویستییه‌کی تیکه‌لاو به‌ریز و حورمه‌ت به‌رامبه‌ر به‌وه، له‌دلیدا چه‌که‌ره‌ی ده‌کرد که‌دیسان نیویژیوانه‌کان سه‌روسه‌کتیان په‌یدا بۆوه. تاقمیک خه‌لکی بی نرخ و هیچ و پووچ که‌له‌پارانه‌وه و پیداکرتنه‌وه ماندوو نه‌ده‌بوون. ده‌رویش به‌گیش گوئی ده‌دایه‌ قسه‌کانیان و هه‌موو جاریکیش ده‌یگوت: "یان به‌شیوازی تورکمانان، یان هیچ..."

نیردراوه کانی هه موو جارێ به دهستی به تال ده گه رانه وه. له توور په بیان له دین ده هری ده بوو و چاوی ده قوو چاند و زاری ده کرده وه و مردوو و زیندووی ده رویش به گی نه ده هه یشت، به لام بیهیواش نه ده بوو. له وانه یه له ژیانیدا شه وه یه که مین جاری بوو شه و نه دهی رق له بنیاده مینک ده بوو. ژه هری شه و رقه ژیانیه لێ تال ده کرد. ناماده بوو ده رویش بکوژی، به دهستی خۆی بیخنکینی، خۆینه که ی بخواته وه و پیستی سه ری هه لقه نی و گوشته که ی پل پل بخاته بهر سه گان. که ناوی ده هه ترا، دلێ تیکه ل ده هات و جاری واش بوو ریك ده رشایه وه و به دهم هیلنجه وه ده یگوت: "ئه من ماهیر قاباچی ئو غلیم پی ده لێن. لیت سوور بی شه گه ر ره زامه ندیت له سه ر نه بی، چیی بلینی ده یکه م و سه رم بو هه موو شتیك شوڤ ده که م. شه زه وی و زا ره به خوای گیانی بنیاده میشی تیدا بچینی، شینی ده کاته وه. ناهیلم به و گوندیه پیس و گلارانه به ردی که قه در و قیمه تی هیچ شتیك نازان ته نانه ت قه دری گیانی خو شیان. به قسه مته ئاغا و به گی وه که تو که ریش نا بی. کام سوو کایه تی له هه مووان خراپه ره، له سه ر شه و زه ویه نمونه یه قه بو لێ ده که م هه ر بو شه وی تو ش له داخان به ته قی. هه ر بو شه وی تو به چاوی خۆت بیینی و چاوه کانت کویر بن. هه ر له به یانیه وه تا ئیواری چه ند نوکه ریکی له سه ر داده نیم ئی شکی بگرن و هه موانی ش جلویه رگی نیلیی کو به گیراویان له به ر بی. جا جلویه رگی تورکمانیا نه شیان له به ر ده که م و ایان لێ ده که م ریك له تو بچن. دوا ی شه وش به لای وات به سه ر دینم شه شیرهی دایکت پیی داوی، له بنی ددانته ده ردینمه وه. شه تو به و شه قله ته وه، به و می شکه بو شه ته وه، تووشی ره زاله ت و داکشانیك ده بی که ... به زه ییم پیندا نایه ته وه. زگم پیت ناسوتی. چیت بوی ده یکه م. شه من به و جو ره کارانه ناشکیم. ریگه یه که هه ر ده دۆزمه وه بو شه و ریوشوینه تووک لی کراوه قۆره تورکمانی یان چوزاتم ئوغوزیه ی تو ش شه وه ت لێ سوور بی که شه من چه ندی بشکیمه وه، گه وره تر ده بمه وه. کاته که ی دیاری بکه، شه من ناماده م. ناماده م به گی خۆم، ناماده م براله. شه تو ش ناماده به ساری زاده ده رویش پاشا، ناماده به، کو ره که ی قاباچی خه لیل دی."

شه وانه وه ک دۆلپا سواری بو بی، پشووی سواری ده بوو و له بهر گریان ده که وته هه نیسکدان. تو خوا وه ره شه هه مووه دوو که لێ چرایه هه لمزه و له قیه ننا بخوینه و شه و جار وه ره به به گالته جاری هیچ و پووچیککی ناوا کو نه په رست. شه ده رده بی درمانه پیوا ده کوژی. له و نیوه دا ته نیا سوکنا بی به وه ده هات، که له پیناوی به خته وه ریی نیشتیماندا شه کاره ده کات.

گۆشه يەك له نيشتمانه كه ئاوه دان ده كاته وه و ناهێلێ زه وييه بێ خاوه نه كان بكه و نه ده ست
ئهو توركانه ی نه ده زانن خاك چييه و نه ده زانن بنیاده م چييه و له گه ل وه حشيبه قوله ره شه
رووت و قوته ئه فریقیه كان هه چ فه رقیکیان نییه .

تاویك دواتر وازی له و بێر و خه یاله هینا . کاریکی ته سته م بوو ، ته سته م . کاریك بوو كه
پینه ده چوو كرده كه ی زۆر مه حالیش بێ . كه سانی وهك خالیده شیته و ده وران به گ و برام ناغا
و تاشقین به گ ، وهك ئاوخوارد نه وه پینان ده كرا و مێشیکیشیان لی میوان نه ده بوو . ئه ی عوسمان
راسم ؟ وهك موو له ماست ده ركیشی . ئه ویش بۆ په نجا لیره ، نهك بۆ زه ويیه كه كه ههر
قولانجیکی ، مستیکی زیڕ دینی . به لām سلیمان ئه سلان سووی په نجه ، قۆرت بۆغا ، جافر ئۆز
بۆلاد و روسته م به گ شتی وایان نه ده كرد ...

چووه لای عوسمان راسم و لیبی پرسی : "ئه تۆ له جیبی من بوایه ی ئه و كارته ده كرد ؟"
عوسمان راسم قاقایه کی كیشا و گوتی : "بۆ ، بۆ نه مده كرد ؟ ههر ئیستاش به خۆپایی ده یكه م
ههر بۆ ئه وه ی خه لك تۆزێك رابویرن و دلیان خۆش بێ . ئه تۆ په نجا لیره م بده یه ، ههر ئیستا
ده یكه م . به لām ئه تۆ چۆن ده توانی ؟"

ئه وه نده پێكه نی وهخت بوو بدری و ده یگوت : "بیهینه بهر چاوت . خۆت له و حالته ته دا پینه
پیش چاوت به لām قسه ی خۆمان بێ ، زۆر سه یر ده بی به و حالته ته قیژه ون و ورگه پر
شكۆ په رلماتارییه ته وه وه ی ... وه ی . ئه گه ر تۆ ئه و كارته پێ بکری ، پینچ هه زار لیره ش له
من وه رگه . وهك شیر ی دایكت هه لالت بێ . ههر به راستی کاری وات پێ ده کری ؟ ئه گه ر
توانیت ، زۆر خۆش ده بی ."

عوسمان راسمیش چوو بووه زانکۆ . ئه ویش ملکیکی گه و ره ی هه بوو . مه ره زه جار و ئاش و
باغیکی گه و ره شی هه بوو . زۆریش ده وله مه ند بوو .

راستی ده كرد . عوسمان راسم ئه و كار ه ی زۆر سووك و سانا و به پێكه نین و گالته وه و ته نیا
له پیناوی په نجا لیره شدا ده كرد و كه سیش لۆمه ی نه ده كرد ، بگره ده ست خۆشانه شیان لی ده كرد و
خۆشه ویستتیش ده بوو و قه شه ری و دلپاکییه كه شی پتر جی ده كه وت . ئه و ئاوا بوو . ژیا نی
خۆی وا دانابوو ، مه سه له له وه دا بوو . ئه گه ر ئه میش وهك عوسمانی كردبا ، هه تا رۆژ بازا ره كه ی
قیامه تی له بیر نه ده چۆوه . عوسمان ، كه ده یه نیا به پیش چاوی خۆی ، وهخت بوو له بهر پێكه نین
ببووریته وه .

"یا نی ئه گه ر من شتیکی وا بکه م چ ده بی ؟"

عوسمان راسم له حالیکدا له بهر پیکه نینان دهستی به زگییه وه گرتبوو و خوی ویک دینا، به قه لئو پر وه گوتی: "زور خۆش ده بی. قیامت ده بی، قیامت ده بی، پېشنیاری ده کمه وا بکه ی. تو خودا بیکه."

ئهی خۆزگه نه هاتبايه ته لای ئه و سه گبابه. کوره خۆ ئه و بی حه یایه هیچی پی عه یب نییه. ئه و چه ندی قه شمهری ده کرد، ماهیر پتر ته ریق ده بووه. کوره خۆ سه گی سه گبابه ناشیپرته وه. چاره کانی له بهر پیکه نین پر بوون له ناو.

دلئ گیرابوو. هه مووان پینان وابوو ئه و کاره له و ناوه شیتته وه. له گه ل هه ر که سی باسی ده کرد، به قاقا و پیکه نین و تریقانه وه پینشوازی لی ده کرا. خه لکی بهر چاوته نگ. ناکری نا. هیچ له و نه ده وشایه وه. خۆزگه ئه ویش له قوماشی عوسمان راسم ده بوو. ئه گه ر وا بوايه لی ده وه وشایه وه. ژنه که ی، کچه که ی که له کۆلیژی ئه سته نبوول درسی ده خویند، دوو کوره که ی و برا و خوشکه کانی، خزمه دوور و نزیکه کانی هه موو ماته مبار بوون و له بهر ده پارانه وه، واز بیئی و ده ست هه لگری.

دوای ماوه یه ک جینگلدان، ئاخریه که ی ره شید ئاغای راسپارده وه، که بلئ ئه وه به و ناکری. ئوغوز هه رگیز وه ها سوو کایه تیبه کی پی نه کرابوو. خه ریک بوو شیت بی. داها تو وه که ی فه وتابوو. چاوی له و زهوی و زاره بیۆینه یه پۆشیبوو، به لام چما دهیتوانی؟ که لکه له ی دل، ئوقره ی لی بریبوو.

هه موو روژی به یانی سواری ترومبیئل ده بوو. ده چوو و له سه ر ئه و خا که ره شه ی له ناوه ی زۆنگاوه که ها تبوو ده ری و له کچۆله یه کی عازهب ده چوو، که خوی هه ل خستبی و ئاماده ی زاووزی بی، داده نیشته و تاسه بارانه چاوی تیوه ده بری.

باشه ئه و جو ره ئاشتبوونه وه یه چۆن به میشکی ئه و سه یه دا ها تبوو؟ شه ی تانیش فکری بو شتی و ناچی. دوژمنه ئیتر، دوژمنی کی به خوین تینوو. دوژمنی ئاوا هیچی لی به دور نییه. دوژمنی وا، چ به لایه کی له ده سته بی، به سه ر پیاوی دینی. دیسان ئه گه ر به جوړی کی دیکه بوايه و ئاوا غروروشکیئن و پر له سوو کایه تی و له هه مووش خراپتر دوور له چاره روانی نه بوايه، ده کرا داخوازی به که ی جیبه جی بکه ی. ئهوی هه ر به بنیاده مییش دانه دنه... ئه و شیتیک بوو به ده م ریگاوه گوی ده کرد. ئه و مه رجه ی له هه رگیز و له هیچ جیبه ک بو جیبه جی نه ده کرا، به لام ئاخ ئه وه شی نه کردبا، ده بوو واز له و هه مووه زهوی و زاره زپینه بیئی. ئاخ ئه و نه ریته قوره ی ئوغوز به قوریدا بچی. سه گی سه گباب. ته نانه ت ئه گه ر گوتبا یه ی ده بی بییه بهر

دەرگاگەم و رووت و قووت بېتەو، دەرگا بېکەى. ھەر ئەو ھەندە بەسەر کەس ئاگای لیت نەبى و تەواو. گەمەى نېوان ئەو جووتە، بە سووکابەتەى لە قەلەم نادری. ئەگەر گوتبای دەبى بەو زۆنگاوەدا بە گاگۆلکى و بە سەر و دەموچاوى قوراویبەو ەك خزۆک و خشۆکان بە گاگۆلکى و سینه خشکى بىبە لام، ھىشتا قەبوولى دەرکرد... ھەمووى ئەوانە دەرکران. بەلام ئەو مەرچەى ئىستای قەبوول نەدەرگا. ئەوجار برادەران و بنەمالە و خزم و کەسەکانى، ھىچ کامەیان رازى نەدەبوون ئەو گەمە سامناکە بکرى.

ماھىر چەند مانگىن ھەر وا ژيانى لى تال و درپۆنگ بوو. لە بەیانىبەو تا ئىوارى بەسەر ئەو خاك و زەویبەندە پىاسەى دەرکرد و بىرى دەرکردەو و توورە دەبوو. شىت دەبوو و لە خۆشى و شادىبەو ناوژوو دەبوو بەرەو درپۆنگى و لە ھىواو بەرەو بى ھىواى و رۆژەکانى ژيانى ئاوا بە سەرلېشواویبەو تىدەپەرىن. بەلام بەھىچ جۆرىک نەیدەتوانى دەست لەو زەوى و زارە ھەلگرى. تەگبىر و راي دەرکرد و جار و بارە تالە تىشکىكى ھىواى لەدلى دەرگا، کە ئاخىبەکەى ئەو دلە بەردەى بە فېلېن ھەر نەرم دەرکەم. جارى وابوو بىرى دەرکردەو: ئەگەر بچم و خۆ بچمە سەر پىلاوکانى، از دىنى؟ ئەگەر بچوکتىن ھىواىبەکى بە نەرمبوونەو دلى ھەبواى، چرکەبەکىش چى دەرفەتەکەى لە کىس نەدەدا و بە سەر، تا کۆشکەکەى سارى ئوغللى راي دەرکرد.

لەو مانگانەدا زۆرى بىرى لە دەرویش کردبوو و پىى وابوو لە رەگى قوونىشى تىگەبەو. بە پىى تواناى خۆى، ترس و قىن و خۆشەوېستى و ھىوا و بى ھىواىبەکەى و... ھەموو لایەنەکانى لىک دابوو و لىى ورد ببوو. زۆرى قسە لەگەل ئەو کەسانە کردبوو کە لە نزىکەو دەیاناسى. لایەنە لاواز و بەھىزەکانى کەسایەتیی نەوى تەواو بو دەرکەوتبوو. بەلام ھەر نەزانىبوو، چ شتىک دەتوانى لەو برىارە وەحشىیانەبە پاشگەزى بکاتەو.

ئىستا ئەگەر دەرویش لە جىبى ئەو دەبوو، دەستى لە ھەموو دار و نەدارى خۆى ھەلدەرگرت. بە ئارەزووئەکەى دەرگەشت، بەلام لە خالىدە شىت خراپتر، وەسوال دەرکەوت. دەرویش ئەگەر کەوتبایەتە وەھا رەوشىکەو، یان شەوئىکیان لىى دەدا، یان پىاوکوژتىكى بو دەنارد و تەنانت ئەگەر ترسى کوژرانى خۆشى بوایە، کارەکەى دەبرىبەو و ئەو ژيانە پر لە نەھامەتیبەى بەو جۆرە و بەو نرخە درىزە نەدەدا.

بە گشتى و بە ھەموو جۆرىک، ئەوئەى لەسەر کەسایەتیبەکەى دەرویش فىرى ببوو، ئاخى رۆژىک بەکارى دەھات. بەلام جارى نا... چراکەت بو تارىکى ھەلگرە...

خەرىك بوو بەيان دەنگوت. بەلای رۆژھەلاتدا لیواری گەوالئە ھەوریک بریسکەى دەدا و خاک و خۆلەكە لە نیو لەپى ماھیر قاباچى ئوغلیدا نەرم نەرم ھەلدەرژا. نەیتوانیبوو دل لەو خاکە بەریدا. ئەو خاکەى نەیتوانیبوو بیكاتەى ھىی خۆى. وای دەست بەسەر خاکەكەدا دینا دەتگوت دەست بە ژینىكدا دینى. خاکەكەى لویچ لویچ ھەلدەگرت و وەك ئەوەى مانگایەك بدۆشى، بەسەر عەرزەكەیدا ھەلدەرپشتەوہ. خاكى ئییرە، ئەو بۆنەى لیوہ دەھات، كە گلى دواى باران لیى دى و ماھیر پیتی سەرخۆش دەبوو و گىژی دەکرد. ھەموو دەمو ساتىك بېرى لەوہ دەکردوہ چۆن دەست بە سەر ئەو خاکەدا بگرى. ئیتەر ھەموو ھىوای بەوہ بوو دەرۆش بەگ بمرى. بەلام ئەو ساغ و سلامت و بى وەى دیار بوو و ھىچ پینەدەچوو وازوو بمرى. ئەى بەكوشتدانى بە پیاوكوژنىك؟... بەلام چما كەس ھەبوو بوژى كارى وا بكا؟ كۆنە یاخى و گەنجى لە خۆرادیتووى كارامەى نیو خزم و كەسان نەمابوو پەناى بۆ نەبردبى. گەلى وادە و بەلینیشى بە ھەر كامەیان دابوو. بەلام مخابن، زەوى و زارى مىكانیزە و مەكینەى دروینە و تەراكتۆر و سەرودەت و سامان و ئىعتىبارى بانك، كەسیان ھەنئەفریواندبوو. كەچى ھەر ئەوانە زۆریەیان بۆ دووسەت سىسەد لیرەيەك، بۆ شیربايى كچىك، بۆ جووتە گایەك، پیاویان كوشتبوو.

جاری واش بوو بېرى لە مستەفا ئاق یۆللى دەکردوہ. مستەفا بەگ چىی بەسەر ھاتبوو؟ یانى دواى مەرگى داىكى، ئیتەر دامرکابۆوہ؟ ئیتەر ھەللا براپۆوہ. بەلام یانى ئەو وەجاغى مەرگە تازە دانەدەگىرسایەوہ؟ نەدەكرا ئەو مەنجەلى مەرگە وەجۆش و كول بىننەوہ؟ مستەفا بۆ كوشتنى دەرۆش زۆر رینگەچارەى تازەى دۆزیبۆوہ، بەلام دەرۆش ئەو دەرۆشە سەگسارەش، ھەموو تەلە و داوہكانى ئەوى تىك دابوو و لە ماوہى چەند سالاندا لەوانەيە سەد جارن لە زارى مەرگ دەرباز ببوو. لە چنگى دابونەرىت دەرباز ھەر نابى. مستەفا بەگ ھەر شتىك بكا، تەمەنى بگاتە سەد

سالانیش، بکه ویتته ئاویلکه دانیش، ناچاره و ده بی خوینی براهی بستیتته وه. ناتوانی و ده ریگریته وه. دواي تۆله کردنه وه که یه تی، که ده توانی و هک پیاوان بیتته نیو خه لکی و بجه سیتته وه. ئاخو مسته فا به گ ناتوانی ئیستا ئه م کاره راپه ریئی؟ باشه بۆچی له گه ل ئاق یۆللی ریك نه که وی؟ باشه بۆچی پیئکه وه ده ست نه دهنه دهستی یه کتری دژی ئه و دژمنه هاویه شه یان؟ ئه و پاره ی هه بوو، چیزیشی پشتیوان بوو و هه موو پیاوه کانی ده ولته تیشی له بهر ده ستدا بوون. مسته فا ئاق یۆللیش پیاو کوشتن و ئاوخواردنه وه ی پی و هک یه ک بوو.

خاکه ره شه که هه روا له ده سته یه وه ده رزایه خواری، بریاری دا بچیتته لای ئاق یۆللی. جاری تاقه هیوای هه ر ئه و بوو. تووره بییه که ی و هیواکه شی سات به سات پتر ده بوو. پیی ده لیم پووتیک چهنه کیلویه. به و که ره، به و زالمه، به و پیاو کوژه ده لیم، نه ریتی ئوغوز یانی چی. ده بی ئه و نه ریتی ئوغوزه به لایه کی به سه ر بیئی ئه و سه ری دیار نه بی. جه سته ی کوژراوی زه رد زه رد... سینگی و هک سوزمه. وا بی دوکتوره کان بۆیان ساغ نه بیته وه چهنه فیشه کی ویکه وتوه؟ که لاکه که ی ده رویشی له پشتی سه یاره ده به ست و و هک که لاکه ی سه گیک به سه ر ریگا پر له خۆل و خاک و به رده کانی چوکوراوا دا ده یکیشا. نا، نا، ته رمه که ی نا، به زیندرویی. په تیکی له ملی ده کا و له سه یاره که ی ده به سته ی و به خیرایی سه د و بیست، سه د و سی و سه د و چل....

کۆشکه که ی مسته فا ئاغای ئاق یۆللی به و گلینه کاله وه بووانه و به به رده ره ش هه لگه راره کانییه وه، له ده سته که ی چوکوراوا دا له کۆگایه ک ده چی. له سه ر کۆگایه ک، کۆشکیکی گه ره ی به ردین که دیواریکی هینده ی دوو مه تری به ده ردا کیشرا بوو. داره چر و گه شه کانی تووت و چناره کان له هه وشه که دا هه ستا بوون. که پیی نایه هه وشه وه، سه ری سوور ما. هه ندی شت گوئیست ببوو، به لام پیی وا نه بوو ئاواش بی. ئه و هه وشه پان و به رینه، چۆل و کپ و بیده نگ بوو. کۆشک و هه وشه که ی له کاو لاشیک ده چوو. هه ر ده تگوت چۆله که کوژی تیدا ناچی. به و حاله شه وه ئه سپه که ی له داریک به سته وه و ورده ورده به ره و پلیکانه ی کۆشکه که چوو. زینده وه ریك نه ده بینرا. ده رگای هه موو ژوره چۆله کان کرابونه وه. ده رگایه ک پیوه درابوو به پارێزه وه کردییه وه. پیی وا نه بوو که سیکی تیدا بی. هه ر کردییه وه بزانی چیی تیدایه. باوه ری به چاوه کانی خۆی نه کرد. ماوه یه ک له ده ره وه راوستا و روانیی. ئه و بنیاده مه ی له نوین و بانه که دا سیس هه لگه رابوو، هه ر ده تگوت مسته فا به گ خۆیه تی. به دهنگیکی له رزۆکه وه گوئی: "سه لامو عه له یه کوم."

ئەويان سەرى لەسەر سەرىنەكەى ھەلگرت و دەمانچەكەى دەستى سەر لىفەكەى كەوتە سەر كۆگايەك فيشەكى بىرقەدار. بە چاويكى بى گيان و بەتالان، سەيرى ئەو كابرايەى كرد كە لە لاشىپانەى دەرگاكدەدا وشك ھەلاتبەو. لە پيشدا پىتى وابوو دەرۆيش بەگە و نىوچاوانى تىك نا، بەلام كە زانىبى ئەو نىبە، لىوى جولاوند: "عەلەيكەسەلام.... بەخىر بى.... تۆ كىتى؟" ماھىر لە خۇشيان چووە پيشتر و گوتى: "خودا راوەستاوت بكات، سىبەرت ھەر بە سەرمانەو بەگ. منم، ماھىر قاباچى ئوغلى."

چوو و لەسەر كورسىيەكى شەق و شەويقى بن ديوارەكە دانىشت و گوتى: "بى بەلام بى بەگ، خودا وەخىرى بگىرى؟"

مستەفا بەگ وەلامى نەدايەو. تاويك بىدەنگ بوون.

دەستەكانى ماھىر دەلەرزىن. چاوە ھەپەساو و پەر لە پرسىارەكانى ئەو بنىادەمە، تا رادەيەك چىبى لە دل و دەررونىدا نەھىشتبۆو. تاويك بە دللى دا ھات ھىچى لەگەل نەھىتتە كۆرى. بۆ ئەوئەى قسەيەكى كردبى و دراوى زارى تاقى كردىتتەو، باسى شارۆچكە و باس و خواسى حىزىبايەتتى ھىنايە كۆرى. بەلام ھەر بەراست مەسەلەى حىزىبايەتى بۆ باسكردنى دەبوو؟ ديارە دەبوو. يارمەتییەكەى ئەو بە حىزىبى ديموكرات ھىشتا لەبىر نەچووبووەو. تەنەتە لە دواين سەفەرىدا بۆ ئەنكەرە، سەرزك وەزىران خۆى، ئەحوالى ئەوى لى پرسىبوو. گوتبوى ئەرى ئاغا چۆنە؟ لە منەو سلاوى بگەيەنە. چاوەكانى ماچ دەكەم، بىت و رىم بکەوتتە باشوور، بە دلنىبايەو دەچمە خزمەتى.

قسەى دەكرد و دەيگىراو و پىندا ھەلدەگوت و لەوئەى تا ئىستا نەيتوانىبوو بىتە خزمەتى، داواى لىبوردنى لى دەكرد. بەلام مستەفا ئاغا ھىچ گوتى بەو قسانە نەدەبزووت. چاوە پەر لە پرسىارەكانى تىوہەربىبوو و ھەر دەتگوت لى دەپرسى بۆچى ھاتوو و چىبى دەوى؟ ئاخىرەكەى خۆى پى نەگىرا و بە دەست خۆى نەبوو لە زارى دەرپەرى: "بۆ ئەو ھاتووم كە..."

ئەوجار بە تىر و تەسەلى باسى دەرۆيشى كرد، كە چەندەى سووكايەتى پى كردوو. دەرۆيش برا و داىكى ئەوى كوشتبۆو. بەلام تەماحى لە گيان و مال و بنەمالە و لەوئەى خراپتر لە نىشتمانىش ھەبوو.

"ئەمنىش بەلین دەدەم و لە ھەتتەشى بەرپىرتدا سوئىد دەخۆم، ھەتا ئەو رۆژەى ئەو بنىادەمە بەسەر ئەوخاكە بە پىت و بەرەكەتەدا ھەنگاوى دەنى و لە بن مىچى ئەو ئاسمانەدا و لە بەر تريفەى ئەو ئەستىرە جوانانەدا ھەناسە دەكيشى، ژيانى ئاسوودە و ئىنسانىانە لە نىو

مرۆڤه كاندا، لهو دنياى وهك بهههشته و له بهر شهو تاوهى دهلپى گوله پشكووتوه، ليم ههرام بى. با دژى شهو دوژمنه هاوبهشمان يهك بگزين."

دهكرا يارمهتبييهكى زۆرى بدات. زۆر شتى به دهستهوه بوو. شهو شتانهى خهلكى ديكه نهيانبوو. ئيمكاناتى مستهفا ئاغاش جيى سهرنج بوون. شهگهر ههموو تواناكانيان وهسهر يهك خستبايه، كيويان له بن دينا. زۆرى قسه كرد و ئاخرييهكهى پيى وابوو توانيويتى قايلى بكات. سهرى ههليئا و بيدهنگ بوو.

بهلى، مارهكه چيى گوتبوو؟ نه مار كلكى لهبير دهچى، نه باغهوانيش كورهكهى... چاوهروان بوو، ئيستاش شهوه شهو بوو، كه چاوه پر له پرسيارهكانى له مستهفا ئاغا برپيوو. مستهفا چاوهكانى له عهزى برپيوون و زارى ببوه تهلهى تهقيو. ماهير ماندوو بوو لهوهى سهيرى بكات و نيگاي بهرهو شهو دهمانچهيه خزى كه لهسهر ليقهكه دهبريسكايهوه.

ئاخرييهكهى مستهفا ئاغا سهرى ههليئا و بهندى جهرگ و دللى ماهير پسا. ئيستاش لهو زاره قووچاوهوه قسهيهك دههاته دهري و داهاتوى ژيانى شهوى روون دهكردهوه. به نزگهروهوه گوتى: "زۆر داواى ليبوردين دهكهم ماهير ئاغا."

بوچى نزگهري دهكرد؟

جا لهسهر قسهكهى روشت: "به داخهوه ناتوانم يارمهتيت بدهم. زۆر سوپاست دهكهم. دوژمن، دوژمنى منه."

ديسان زارى بووه به تهلهى تهقيو. ماهير ههر چاوهروان بوو و بوو و مستهفا ئاغا ئيتر نه سهرى ههليئاويهوه و نه متهقى ليوه هات. ماهير نوقمى ئارهقه بوو. هيچ چاوهروانىي شهوى نهبوو مستهفا ئاغا ئاوا رووى نهداثى.

دەرویش لە خۆشییان وەخت بوو بفری، ماھیر ھێشتا دەستی ھەلنەگرتبوو. سەری لە ھەموو بەرد و کوچکێک دەدا و تا دەشمی ھەر وا دەبی. ھەموو رۆژی ھەوائی ماھیر بەگی بۆ دەھات. چیی دەکرد و چیی دەگوت و تەنانەت پژمییابەش، دەسبەجی ئاگادار دەکرایەو. ئەو ھەشی بیستەوہ کہ چووەتە کۆشکەکە ی ئاق یۆللی و ویستوویەتی لە گەڵ ئەو ریک بەکەوی. لە ھەوائەکە ی دوا ییدا بیستی ییەوہ، کہ مستەفا بەگ رووی نەداوہتی. کاری ئاوا زۆر گالتە جارانە بوو و لە ماھیر نەدەوہ شانەوہ، بەلام راستیش بوون. ماھیر سەری بۆ زۆر شویندا کردبوو بۆ ئەو ی یەکیک بدۆزیتەوہ بۆی لەو بدات. ئەوانە ی سەردانی کردبوون، یەکیکیان خەلیل ئاردیچلی بوو، کہ کۆنە یاخییەک بوو. پارە یەکی زۆریشی بۆ تەرخان کردبوو و خەلیل لە وەلامیدا گوتبووی:

"بەر لەو ی دەستم بەگاتە دەمانچەکەم، دەرویش بەگ دەمکوژی. ئەمن لەو چوکورواویەدا کەسەم پی شک نایە بویری دەست لە سەر دەرویش بەگ بەرز بکاتەوہ. ئەگەر قسە ی منت دەوی، پیت دەلیم واز لەو کارە بیئە."

ئیت بە پیکەنینەوہ وەشوین کاری خۆی کەوتبوو.

"ئای ماھیری گەواد، ئای. یانی ئاوا؟ وات لی ھاتوہ پیاوکۆژم بۆ دەنیری؟ ئەگەر من تۆم ناچار نەکرد بە شیوازی تورکمانی ئاشت بیئەوہ، وەرە تفییکم لە روو بەکە. ئەگەر لەو چوکورواویەدا ھەیا و نامووستم نەبرد... لە راستیشدا تۆ فلسیک ناھیتی."

چەند رۆژ دواتر خەبەر یکی بۆ ھات برۆای نەدەکرد. ماھیر کابرایەکی دۆزبۆوہ کہ ئامادەبوو لە دەرویش بدات. دەرویش بنج و بناوانی کارەکە ی لیک دایەوہ. راست وا بوو. کوردیکی گوک سۆنیی ئازا و بەدەستویردە — لە لای سەرۆو، لە تۆروسەوہ. ماھیر پارە یەکی زۆری دابووی. ئەو خەبەرە وەک بلینی لە لایەکەوہ دلێ دەرویش بەگی خۆش کرد و لە لایەکی

دیکه شهوه بلیتی و نه لیبی ناره حهتی کرد. پاره، پاره، پاره و خه لکی هه و جی، و لی ده کا هه موو کاریک بکن. له وانه بوو تهو کورده چاره ره شه غه ریه به بی تهوهی بزانی درویش بهگ کییه، هه ولی کوشتنی بدات.

مزه فهر که له میژبوو ناگای له هه موو تهو شتانه بوو، ناخریه کهی خوی پی نه گیرا: "ناخه ر باه، ته تو نابی و لهو کابرایه بکهی و وهک پشیله یه که گه مه به مشک دهکات، گه مهی پی بکهی. کابرا تهو هه مووه زهوی و زاره مان ده داتی و ته تو هه ر گالتهی پی ده کهی. ناخریه کهی ته وه تا ناوای لی دی. تهو که سهی دهیویست دۆستایه تیمان بکات، ته وه تا بووه ته دوژمنیکی داخ له دل و مه ترسیدار."

درویش بهگ له بری تهوهی تووره بی، قاقایه کی کیشا: "قباقچی بۆته هه ره شه له سه ر من؟ کوره و هه ر بزانه چیمان لی هاتووه. دۆستمان لی بووه ته دوژمن. به خوی یه گیککی باشم له کیس خۆم داوه و نه مزانیوه. کورم، ته تو ته قلت پاره سنگی دهوی، تهو له وه تهی هه یه دوژمنی تیمه بووه. ده لیبی نیستا بووه ته هه ره شه یه کی مه ترسیدار، ها؟ تهو و که سانی وهک وی بۆ تیمه مانان، بۆ ته م نیشتیمان هه ر مه ترسی و هه ره شه ن. ته تو زۆرت ماوه تهو بی شه ره فانه بناسی."

مزه فهر بیدهنگ بوو. باش دهیزانی ته گه ر بابی لهو کاته دا که یفخۆش نه بوایه، ناوا به نه رم و نیانی وه لآمی نه ده دایه وه. هه ر ته وه ندهی به سه ریدا نهینه راندبوو و ده ری نه کرد بووه ده ری، شوکرانه بژیر بوو. ده بوو قوون بداته سه ر ده ریپکهی خوی. به لآم له فکریشدا بوو. هه ر وهک تهو کاتهی پشیله یه که ده که ویته ته نگانه وه، وه خته چاری بنیاده م ده ربینی، ماهیریش نیستا وهک پشیله یه کی لی هاتووه که که وتووه ته ته نگانه وه.

درویش بهگ نیتر هیچی نه گوت. هه ستا و یه کیک له نۆکه ره کانی له خواره وه بانگ کرد و به بی تهوهی به سیلهی چاویش سهیریکی مزه فهر بکات، له دیوه خانه که دا که وته هاتوچۆ. مزه فهر خۆشی دهیزانی، که تهو حیسابی سه گیکیشی بۆ ناکات هه ر بۆیه جار به جار پتر رقی له بابی ده بوو.

"فه رموو بهگ."

"ره سوول، جه مشید، شه وکته، ئاپتۆ، قۆجادۆران، هیدایهت و عه لی بانگ بکه و خۆشت و هه ره نی ره ... بانگی یوسفیش بکه."

که گه پرايه وه، تووشی ژنه کهی هات. ده موچاوی ژنه کهی له بن له چکه سپیبه که دا، باریک و دريژ و زه رده له دیار بوو. په ژاره یه کی قول له گلینه یی چاوه گه وره کانیدا هیلانه یی کرد بوو. چنه ناسکه کهی و قورتمه یی گه رووی، په ژاره یی نه و روخساره باریکه یی ته واوتر دهرده خست. دوو ههنگاو به ره لای ژنه کهی چوو و دهستی له سه ر شانی دانا. زه رده یی گالته جارانه یی مندالیکی که بزوزیی کردبی، له روخساریدا بوو.

"خاتون، خاتون، خۆتۆ کورپت نه بوو، گووی که رویشکی تورکمنایت بۆ هیناومه ته دنیا. کورپه لاره کهت له ترسی چه زه رته یی ماهیر قاباچقی ئوغلی زراوی چوو. نه تۆ ماهیر قاباچقیبه کی دیکهت لی بووه بۆ من."

ژنه متهقی نه ده هات. دهیتوانی چ جوابیک بهو شیتته بداته وه؟ ماوه یه که بوو دیسان له سه ری دابوو. ما هه ژابوو، له تاریف نه ده هات. دیسان بۆ وای لی هاتبوو؟...

ده رویش بهگ هیشتا نه گه هیشتبووه سه ر قه نه فه کانی دیوه خانه که یی، که پیاوه کانی گه یشتنی. هاتن و له بهرام به ریدا به ریز راوه ستان. هه ر هه موو سه ریان داخستبوو و به نیشانه یی ریزه وه، سه ریری ده موچاوی به گیان نه ده کرد. به دنه گیک کی تیکه لاه به شادیبه وه پرسیی: "خۆ گویتان لی بوو کورپنه؟"

جا هه ولی دا په ژاره یه که بخته دنه گییبه وه: "گویتان لی بوو چیمان به سه ر هات؟ ماهیر پاشا، ماهیر پاشا قاباچقی زاده یی شیرناسام که پیک له پیک کی خویلو شیتته قاره مانه که یی کویر ئوغلی ناوداریش نادات، له چیا کانه وه پیاوکوژی بۆ کوشتنم هیناوه. نه و پیاوهش دی و له ماله که یی خۆمدا لیم ده دات."

پیاوه کانی به بی نه وه یی سه ر هه لینن، هه ر کامه یان وه ک مندالیکی شه رمن، بزده یه کیان هاتی.

"پیی مه که نن، پیی مه که نن. گالته ناکه م. به راستیمه. ناگام لیبه، کاربایه که له و نزیکانه بۆسه ی ناونه ته وه تا له کات و هه لیکی گونجاودا لیم بدات. چه که کانتان هه لگرن و بچن و نه و کاربایه م بۆ بیین ته گه ر له کونه مشکیشدا بی، بیدۆزنه وه و بۆمی بیین."

پیاوه کانی یه که پشوو بزهیان ده هاتی. ده تگوت شه رم ده که ن له هه نته شی به گه که یاندا پیی بکه نن. چونکه پیکه نینی نۆکه ر له هه نته شی به گدا، له گه ل نه ریت نه ده هاته وه و بی ریزی بوو.

"به لاه مه یکوژن. مه گه ر نه یه ووی خوی به ده سته وه بدات. نه و کات خوینی خوی له نه سته یی خوی."

پیاوه‌کانی به په‌له له پلکانه‌کان چوونه خواری. یه‌کیش چه‌کمه‌کانی به‌گی هی‌نا. به‌گ چه‌کمه‌ی له پی‌ کرد. تاویک دواتر یوسف ماوزه‌ره بریقه‌داره‌که‌ی به‌گ و فیشه‌کدانه کو‌به‌گیراوه‌کانی هی‌نا. به‌گ داوای دوورینه‌کشی کرد.

تاویک دواتر ناماده بوو. یوسف به‌چاوی پر له تکاوه‌سه‌یری به‌گی کرد. ئەو به‌و چاوه درشت و سرک و ناگرینانه‌یه‌وه تکایه‌کی له به‌گی خو‌ی هه‌بوو. هه‌ر هه‌ژده سالان ده‌بوو.

ده‌رویش به‌گ تیی گه‌یشت. ماوه‌یه‌ک بی‌ری کرده‌وه. در‌دو‌نگ بوو. تاوی به‌چاوی پر له خو‌شه‌ویستییه‌وه سه‌یری چاوه‌کانی یوسفی ده‌کرد و جاری چاوی لی‌ وهرده‌گیرا و خه‌یال‌هه‌لی ده‌گرت. ناخرییه‌که‌ی وه‌زمان هات: "بچو ماوزه‌ری‌کیش بو‌ خو‌ت هه‌لب‌ژیره. یه‌کیک له ماوزه‌ره‌کانی من هه‌ل‌گره. ئەو ئەسپه‌ کو‌یت‌ه‌ش که له مسته‌فامان ئەستاندووه، بو‌ تو. ئەو سه‌گه‌م بو‌ بدو‌زه‌وه، به‌لام مه‌یکو‌ژه."

یوسف چاوه‌روانی ئەو گه‌وره‌یی‌ه‌ی نه‌بوو. سات‌یک چاوه‌کانی ره‌شکه‌وپیشکه‌یان کرد و سه‌ری له‌گی‌ژه‌وه هات. هه‌ول‌ی دا بچ‌یت‌ه ژوره‌که‌ی. لاقه‌کانی تی‌ک ده‌ئالان. که چووه‌و ژوره‌که‌ی، پالی به‌ دیواره‌که‌وه دا و له خو‌ش‌ییان چاوی پر بوون له‌ ئاو. رو‌ژی ئاوای هه‌ر به‌ خه‌ون دیت‌بوو. به‌گ، هه‌م ماوزه‌ره و هه‌م باشت‌رین ئەسپه‌که‌شی پ‌یشکه‌ش کرد‌بوو.

میرۆ ملی رییە ی گرت. لیۆه قووچاو و وشك هه لاتوو و قه لشیوه کانی له نیو ده موجاوه کیدا ههر له هیلێک ده چوو. چاوی به حاسته م هه لێنا بوون و کولمه ی وێک ده هاتن. قیت قیت به ریگه دا ده رۆیشت. لکی له چکه که ی به دهم باوه ده شه کاوه. برۆ ته ستوو و پره کانی تیك نابوو و روخساره رهنگ بزپرکاوه که ی له یه که م نیگادا سه رنجی راده کیشا. زاری و چاوه کانی و نیو لووتی وشك ببوون. قرچه ی گهرماکه ده ییرژاند. پیتلاوه کانی پر ده بوون له خۆلی ریگاکه. گو له ماهووری زه ردباو و قه لغان و توو و چنار و دار بووزی دهم رییه که له بهر توژ دیار نه بوون... میرۆ هیچ کام له وانه ی نه ده دی. یه ک ریتم و وه ک سه ردولکه یه ک به بی هه لکشان و داکشان ریی ده بری. دوو که زییه که ی وه ک دوو ماری ره شی ته ستوو ده که یشته نیو قه دی. ریگه و ته پوتۆزی نه دی و هه سته ی به گهرماکه نه کرد. ئاره قه له هه موو گیانی ده چۆراییه وه و می شه و له به دهم چاوییه وه ده نووسا، به لام ههر با ی خه یالی شی نه بوو. ههر ده تگوت به دهم خه وه ره یی ده بری، که یشته شار. که یشته مه یدانه که و به ره و لای سه پۆشه مه رمه رییه که ی سه ر گۆره که چوو و چهنده نگا وێک به ر له وه ی بیگاتی راوه ستا. مه جمود له سه ر پشت که وتبوو و ده سته کانی به ولاییدا که وتبوو و لاقه کانی کۆ ببوونه وه. خوین به ده موجا و سمیل و کاکۆ له لوله که یه وه وشك هه لاتبوو. قژه پێکه وه ده نووسا وه که ی له بهر تا وه که ره ش ده چۆوه و ده بریسه کایه وه. مله درێژبووه که ی ره ش و شین هه لگه رابوو. می شی سه وز سه وز له مه جمود ده نیشتن و هه لده فرینه وه. زه رده واله و می شه نگوین و می شه که رانه له سه ری ده سوورانه وه. می شه کانیش وه ک گه واله هه ورێکی ره ش... میرۆ، مه جمودی دیت. سه یری چاوه کانی و لووته قیته که ی کرد. لیۆه کانی هه لقرچا بوون و بیجم و شکلی خۆیان له ده ست دابوو و له نیوانیا نه وه سی ددانی سپیی بی په له دیار بوو. پیتلاوی له پیدایه بوو و یه کێک له پیه کانی بی گۆره ی بوو. گۆره وییه که ی لاقی راسته ی ده ره اتبوو و به که له موسته ی پیه وه گیر ببوو و شۆر ببۆوه.

پييه كانى زەرد و پەنجە كانى دريژتر بېورنەوہ. ھەر دەتگوت لە بەردە مەرمەردەكەوہ خوین ھەلدەقولی و دەچیتە سەر بەردە داغەكانى شۆستەكە. یان وەك لەتە سەھۆلیكى سوور كە دەتویتەوہ، سوورایيەكەى رەش دەچۆوہ... بازارەكە پڕ بوو لە ھەللا. ئەگەرچى كەسیش ديار نەبوو، بەلام ھەللاكە گوتی بىيادەمى كەپ دەكرد. لە سەرروى ھەللاكەوہ دەنگى چەكوچ دەھات. ئەوہ ھەموو لەوانەى غەلەباى بیدەنگیەكى دوورەدەست بى. مېرۆ كە بەرەو لای مەھموود دەچوو، گوتی لە دەنگى پى خۆى بوو. سىبەرە رەشەكەى خۆى كە كەوتبوو بەر پييه كانى و ئەوجار خۆرەتاوہكەش كە دەتگوت بە چەقى ئاسمانەوہ نووساوە و ئاگرى لى دەبۆوہ و تەپوتۆزەكەى ئاگر دەدا، دیت. بە چاوى قىچى بەر تىرژى تاوہكەوہ، چوہ پيشى و دەستى مەھموودى گرت. لەوى، لە لای مەھموود بەبى ئەوہى مەھموود و خۆرەتاو و نيسارەكان و ئەو مېشانەى مەھمووديان داپۆشبوو و خوینە مەيوەكە بىنى و ھەست بە بۆنى خوینەكە بكات، ھەپەسا. خەلكى شارۆچكە ھاتن، كۆ بوونەوہ. قسەيان كەرد و كرديانە ھەللا. دەنگەدەنگەكە زۆر بوو. نوزانەوہ و ديسانیش ھىچى نەدى و نەبىست. لە دوورەوہ و لەو پەرى نوزانەوہكانەوہ، جار نە جارێك دەنگى قوقەى كەلەشىرێك و ھەروا تەقەى چەكوچى ئاسنگەرێك لەو بەرى بازارەكەوہ دەھات.

بەرەبەرى عەسرى باى شەمال ھەلى كەرد. سىبەرى مېرۆ بەرەو سپىدارەكەى پيش خۆى، كشا. سىبەرى تەرمە بۆگەن بوو كەى سەر سەرپۆشە مەرمەرىنەكەى گۆرەكەش ھەستا. لەسەر عەرزەكە، راکيشراو ... نيوەدەموچاوىكى ئاشنا، لووتىكى ھەوكردوو و سىملىك كە بە خوینە وشكبوو كە، بە پشت لىوى سەرەوہى و گۆشەكانى زارىيەوہ نووسابوو...

عارەبانەىك كە گوتى كەسكى لەسەر تەختە سوورەكانى درابوو، لەو بەرى بازارە چۆلەكەوہ دەھات. زەنگولەى مىلى ئەسپەكە وىكرا زەريان دەھات و زايلەى دەنگى زەنگەكان، دەتگوت لەو بەرى چىايەكى دوورەوہ دى. ھەوسارى ئەسپە تىماركراوہكان نوى بوو و بۆنى رۆنى لى دەھات. برىسكە و برىقەى خشلە زەردەكان لەبەر تاوہك تىكەلى مووہ نەرم و خاوينەكانى ئەسپە كووتەكان دەبوون. عارەبانەكە ھات و چەند ھەنگاوىك لەولای مېرۆوہ راي گرت. سىبەرى ئەسپەكان و عاربانە و سى كەسەكەى سەرىشى بەرەو سپىدارەكەكە كشان. پياوہكان لە عارەبانەكەوہ خۆيان فرى داىە خواری و مەھمووديان ھەلگرت. دەستە بى گيانەكانى مەھموود لە دەستى مېرۆ بەربوون. لەسەر عارەبانەكە دريژيان كەرد. مېرۆش سوار بوو. لە تەنیشت تەرمەكە دانیشت و سەرى مەھموودى لەسەر رانى دانا. عارەبانەچىيەكە قەمچى لە

پشتی ئەسپەکان راکیشا و خیرا له شارۆچکەکه چوو دەری و ملی رینگەیهکی پر له خۆل و خاکی گرت. له بن سمی ئەسپەکان و تۆپەیی عارەبانەکهوه، خۆل و خاك وەك خۆلەمیشی تەندووڕ هەلڤهستا. سەری مەحمود له سەر رانی میرۆ هەلڤه‌بە‌زییەوه و میشی رەنگاوپرەنگ له سەر چاو زاری مەحمود هەلڤه‌نیشتن و دەفرینەوه. میرۆ له سەر جیبی خۆی دەنووژاوه و هەندئ شتی له بن گوپی مەحمود دەچرپاند، کۆمەلێك شتی سەرده‌مانی کۆن، کەس لییان تینەده‌گە‌یشت. دەنگی نەده‌بیسرا، خوینی وەك خوینه‌کهی مەحمود لووزەوی بەستبوو. دەنگی زەنگۆلەیی ئەسپەکان و عارەبانەکه وەك مردووان، خەفەتبار و ماتەمبار، یەك به یەك، قورس و داهیزراو له گەرماکه‌دا دەبیسران.

ئەسپەکان شە‌لالی ئارەقه و هەوسارەکه‌یان که‌فاوی و دەما‌ری لا ملیان هەستا‌بوو. میرۆ ئیتر ئارەقه‌ی نەده‌کرد. وشك هە‌لاتبوو. یەك پشوو دەنووژایەوه. دەسته‌کانی مەحمودی هەروا له دەستیدا بوون.

تاو له ئاوابوونی بوو. عارەبانەکه به بەر کۆشکه‌که‌دا تێپە‌ری و بە‌ره‌و ماله‌که‌ی مەحمود چوو و له بن داره‌ توویه‌کی چر که لك و پۆیه‌کانی هەموو حەوشە‌یان داپۆشییوو، راوه‌ستا. لك و پۆی داره‌که له بن باری سەدان و هەزاران چۆله‌که‌دا داهاتبووه. دەنگی جیکه‌جیکی چۆله‌که حەوشه‌که‌ی ناخنیبوو.

میرۆ هەروا له‌بەر خۆیه‌وه دە‌گریا. هیچ ئاگای له راوه‌ستانی عارەبانەکه و بی‌ج‌و‌وله‌یی سەری مەحمود نەبوو. ئەسپەکان به کلک می‌شیان له‌خۆ دەر‌ده‌کرد. بۆنی مردوو‌ه‌که ناواییه‌که‌ی داگرت. بۆنی مردوو‌ه‌که گە‌یشتە دەر‌ویش به‌گیش. بۆنی جەسته‌ی هار‌دراو و پواوی مەحمودی بۆ‌چوو‌بوو و هەتا به‌یانی له کۆشکه‌که‌یدا هات و چوو. که به‌یان ئە‌نگوت، زریکه‌یه‌کی تیژ و دلته‌زین، دەر‌ویش به‌گی مان‌دوو و بی‌هیژی له جیبی خۆی دەر‌په‌راند و مووی لی‌ کرده نە‌شته‌ر. ناخۆ میرۆ تازە‌ی تەرمی مەحمود دیتبوو؟ ناخۆ ئیستا له خه‌وه قووله‌که‌ی به‌خه‌بەر هاتبوو و شینه دلته‌زینە‌که‌ی به دە‌شتی ئاناوه‌رزا وەر‌کردبوو؟

خه‌به‌ری مەرگی مەحمودیان هەر رۆژی کۆژانه‌که‌ی به میرۆ دا‌بوو و ئیزنیان دا‌بوو بچی تەرمه‌که‌ی به‌ریت‌ه‌وه. به‌لام میرۆ دوو رۆژی ریک، تاسا بوو و وەك خه‌والوان له بەر دەر‌گای ماله‌که‌ی ئە‌وسه‌ره‌وسە‌ری کردبوو. ئە‌وجا به‌بی ئە‌وه‌ی شتی‌ك به که‌ستیک بلی، بە‌ره‌و شاری ملی رییە‌ی گرتبوو و تەرمی می‌رده‌که له سەر بە‌رده تاشراوه مەر‌مه‌رپیه‌که‌ی نی‌وه‌راستی گۆر‌ه‌پانه‌که‌ی شاری دۆ‌زبۆ‌وه. لاقه‌کانی زەرد زەرد...

دەرویش بەگ لە داخان ھەموو گیانی گرز بوو و نازای ئەندامی دیشا. ھەر گۆیی لە شین و گریانەکی میرۆ بوو، ژان و نازار و رق و قینەکی پتر بوو. ئیتر خۆی لە مالمەوہ پێ نەگێرا. پشوری سوار دەبوو. وەك ماسییەکی لە ئاوی فری درابیتتە دەروہ، زاری دەکردەوہ و وێکی دینایەوہ و ھەولێ دەدا سییەکانی پر بکات لە ھەناسە، بەلام نەیدەتوانی...

ساتیک بەری چاری رەش بوون و ترسی مەرگ نیشتە گیانییەوہ. چیی نەمابوو لە پێ بکەوێ. ھەرچۆنیک بوو خۆی بەسەر پێوہ راگرت و بەدلیدا ھات: "خەریکە دەمرم."

شین و گریانیکی بەتەوژمتر بەرز بووہ. یەکیکی دیکە. بەبی ھیزییەوہ و لەخۆوہ ھەرای کرد: "ئەسپەکم بۆ بیئن. شەودیز نا، ئەسپە کویت."

بە غاردان لە پلیکانەکان چووہ خوازی و خۆی خستە سەر خوانی زینی و بە لینگدان لە ئاوەدانی دوور کەوتەوہ. ئەسپەکە بەچوارنال دەرویشت و سوار بەدلیدا دەھات: "ناخ... ناخ... ناخ بۆ مەحمود، حەیف بۆ مەحمود، حەیف بۆ ئەو پالەوانە، پیاوی پیاوان... دەتگوت شیرە... وەك پیاوان لەسەر ئاد و پەیمانەکی راوہستا... پەمانی نەشکاند... گیانی دا و نەینیی نەدا..."

تەرمەکی مەحمود ھەپروون ھەپروون بوو. بای کردبوو و رەش ھەلگەرپابوو... ھیجیشی لە گەل نەدەرکا. دکتۆر راپۆرتەکی نووسیوو. برۆ ناگری... ھەر بەراستی ئاق یۆلی سەبارەت بەو کارانە دەلی چی؟ بەو جۆرە کوژرانە مەحمود؟ ئەو بەرازانە مەحمود نا، ئەمنیان لە ژێر ئەشکەنجەدا کوشت...

بایەکە لە دەم و چاوی دەدا و زەینی رووتر دەبووہ. ھیج کەس نەیدەتوانی بەو جۆرە ئەوان مەحمودیان کوشتووہ، بیکوژن. ئەو نەقیبە چاوشینە و ئەو ئاغا بی دایک و بابانە لە ھیج جەنایەتیک ناپرینگنەوہ و دەست ناگێرنەوہ. ئاخۆ مستەفا ئاق یۆلیش ھیج لەوانە دەچی؟ دەکرێ لەوانە بچی؟ نەیانتوانی شەیتانیمان لی بکەن و لیڕەمان دەریپینن و بانفەوتین... ئاخۆ مەحمودیان بۆیە ئاوا زەجرکوژ کرد، بۆ ئەوێ چاوترسییمان بکەن و لەپیمان بجن؟ ئاخۆ وا ھەییە ئاق یۆلی لە پیناوی لەناویردنی تاکە کەسیک، دوزمنەکید، لە گەل ئەوان ریک بکەوێ؟ دەموچاوە زەردەکی مستەفا بەگ و دەمە قوچاوەکی و جەستە رووتە لەرزۆکەکی و لاشەکی ھاتەوہ پێش چاوی کە وەك کورتان بەسەر پشتی ئەسپە رووتەکیدا دابوو. ھەر بەراستی کە بیستووہتی مەحمود بە ئەشکەنجە کوژراوہ، چیی گوتووہ و بیری لە چی کردووہتەوہ؟

له نهكاو دۆلپايه كى ترسناك سواری شانى بوو. له لووتكهى تۆرووسدا، هممو و لات تووش و بهسته لهك و بۆران بوو. نه قىبى له دارىكى سنۆبه ر بهستبووه و چوارمىنخه كى شاپوو و جهسته رووته كهى به مووسىكى دهلاكى تهغىن تهغىن ده كرد. خوینه كهى هەر دههاته دهرى، دهيههست.

وه خو هاتهوه و بزهيه كى بزپكاو له سه ر ليوه كانى نىشت. نو به تى تۆله، شتىكى وه ك زيان. لهو كاته دا، لهو خراپترىن رۆژهى ژيانى شيدا دهيزانى ئاق يۆلى به شوينيه وهيه، يان پياوه كانى وه شوينى كه وتوون. ئاخۆ ته گهر مسته فا به گ زانىباى چ به لايه ك به رۆكى گرتووه، ديسانىش هەر وه شوينى ده كهوت؟ بنيا ده مه ئىتر، ده كوژى و ده كوژرېته وه. نه وه ناساييه. به لام كوشتنى به وجۆره، زۆر چه په ليه، نا ئىنسانى و چه وت و دوور له پياوه تيهه. چما مهرگ هەر بۆ نه وه نييه ته واوى به كهى؟ شتىكى لهو جۆره... كوشتنى لهو چه شنه، مرۆقايه تى و دلى بنيا ده مه كان خراپ ده كات. مهرگى مه هموود... مووسىكى دهلاكى به ده ستيه وه، له بن دارىكى سنۆبه ر... قيمه قيمه... خوینى به ستوو... لووتىكى پراو، چاوى له كاسه سه ر ده رها توو، چاوه كهى به ده مارى كه وه هه لئاسراو، نا، نا نا... مرۆقايه تى زامار ده بى... .

مسته فا ئاق يۆلى ئاگای له هه موو شتىك بوو. ته نانه ت دهيزانى له دوو رۆزى رابردوودا نه سپه كهى به ره و لای بۆسه و سپه كان، به ره و لای نه وه ده نانهى شوينى بۆسه نانه وه يانه، تاو داوه. ئىستا نه سپه كهى به ره و لايه ك لى ده خوړى كه جارى كيان به سه ر بۆسه دا كه وتبوو و گىرابوو. لهو ساته دا له وان هيه مسته فا به گىش چاوى لى بى. شيوه نه كانى ميرۆ هىشتا له گويدا ده زرين گانه وه. بۆ نه وهى لهو عه زابه نه جاتى بى، قه مچى له نه سپه كهى راده كى شتا. كه به لای شوينى بۆسه كه دا تېده په رى، نه سپه كهى سله ميه وه و خوئى به هيمى نييه وه چاوه رېتى دهنگى ته قه و فېشه ك ما. گوئى قولاغ بوو دهنگى ته قه بى. نه سپه كهى له چاوتروو كانى كدا وهك با به بۆسه گاكه دا تېپه رى. ده روپش به گ له سه ر قه پۆزى زينه كه خوئى نووشتان دبووه و ده ست و پىي ده له رزين.

ئاوړپىكى دايه وه و سه يرى داوهى كرد. قاميشه لانه سه وه زه كهى بۆسه گاكهى، كه ره ش ده چۆه به جى هىشتبوو. جارىكى ديكه ش لهو مهرگه ره شه ده ربا ز ببوو. له خو شيان هاوارىكى كرد. نه سپه كهى كه راهاتبوو له جى نارىك غار بدات، به قه له مبانان به سه ر خه رهند و ده وه نه كاندا جار به جار خىراتر ده بوو. ده روپش به گ له مهرگىكى مسۆگه ر رزگارى ببوو له سه ر خوانى زينه كه خوئى له بهر يه ك كى شايه وه و جله وى بۆ نه سپه كهى شل كرد. نه سپه كه

به‌رەڤەڤا و به كه‌يفى خۆى غارى دەدا. ئەو‌هەندە له ئاوايى دوور كه‌وتبۆوه كه... خانوبه‌ره‌كانى نەدە‌بينران. به‌لام شين و گريانه‌كه‌ى مي‌رۆى هه‌روا له گو‌ييدا دە‌زرين‌گايه‌وه. ئىستا دە‌رويش به‌گ پيى وابوو، ئەو شيوه‌نه سامناك و تيژه وهك موسى ده‌لاكى، به گو‌يه‌كانىيه‌وه نوساوه. تهرمه له‌توكوت‌كراوه‌كه‌ى مه‌حمود... و سه‌ره‌پاي هه‌موو ئە‌وانه‌ش شه‌رميوني و خاكه‌پاييه مندالانه‌يبه‌كه‌ى مه‌حمود، پي‌كه‌نينه بي‌گه‌رده‌كانى كه له قولاىي ده‌لييه‌وه هه‌لده‌قولين، و وهك يه‌كى بوو يه‌كى نه‌بوويان لى هاتبوو...

مي‌رۆ له به‌ر ده‌رگاي ماله‌كه‌ى له سه‌ر خۆله‌كه دانىشتبوو و خۆى راده‌ژانده و خۆلى وه‌سه‌ر خۆى ده‌كرد و ده‌موچاوى هه‌موو به نينۆكان تيك كردبۆوه. سه‌ر و قژ و ده‌موچاوه خويناوييه‌كه‌ى له ته‌پوتۆزه‌كه‌دا سپى ده‌چۆوه. سه‌ردولكه‌يه‌كى به زمانى كوردى ده‌چرى. هه‌ر ده‌تگوت لايى لايه ده‌لى. له كاتى چرپى سه‌ردولكه‌كه‌دا، چووبوه‌وه زيده‌كه‌ى خۆى و به له ده‌م ده‌رياچه‌ى وان و له چياكه‌ى سوچمان ده‌گه‌را. بىرى له‌و پياوانه ده‌كردوه كه ريزيان به‌ستبوو و ته‌رميكي كه‌له‌گه‌تيان له سه‌ر داره‌مه‌يتيك دانابوو به واي‌لوك و چه‌مه‌رى چرپى به‌ره‌و گو‌ره‌ستانه‌كه‌ى بنيارى چياكه‌يان ده‌برد. پياوه‌كان سه‌ردولكه‌كه‌يان وا ده‌چرى، ده‌تگوت ده‌يه‌وى ده‌نگيان بگه‌يه‌ننه لوتكه‌ى چياكه و ئەو كه‌سه‌ى له‌سه‌ر لوتكه‌كه دانىشتوه. ئيره پياويكى لى نه‌بوو به مه‌حمو هه‌لبلى. له‌وانه‌يه تۆزىك دواتر ژنه توركانىيه‌كان بگه‌نى. نه‌كا مه‌حمود به‌بى سه‌ردولكه و چه‌مه‌رى، بچيته بن گل. مي‌رۆ بىرى ده‌كردوه و ده‌يچرى و ئە‌وجار له نه‌كاو تىي ده‌چريكاند: "مه‌حمودم رۆۆ ژۆۆ".

شيوه‌تيك كه ده‌تگوت ده‌يه‌وى له‌وپه‌رى دنياوه بي‌گه‌يه‌ننه گو‌يى:

مه‌حمود: "مه‌حموده‌كه‌م، مه‌حموووو ده كه‌م."

بۆسفى كورى مه‌حموديش به‌سه‌ر سه‌رى داىكييه‌وه وشك هه‌لانتبوو. ره‌نگى بزركابوو و چاوه درشته ره‌شه‌كانى زه‌ق زه‌ق ببوونه‌وه. چاوه‌كانى ده‌تگوت له گلينه‌ى هاتوونه ده‌رى. وه‌كوو خه‌لقى دار توويه‌ك بى جووله و بي‌ده‌نگ بوو. به‌بى ئە‌وه‌ى چارى بترووكينى، سه‌يرى داىكى ده‌كرد. په‌ژاره‌ى بنياده‌مه داماو و لي‌قه‌وماوه‌كانى به روخسارييه‌وه نىشتبوو.

تاويك دواتر ژنى گوند، به له‌خۆدان هاتن و له‌سه‌ر خۆله‌كه دانىشت و وي‌پانى مي‌رۆ ده‌ستيان كرد به شين‌گي‌پان و بۆيان ئە‌ستانده‌وه. چه‌ند بنه‌ماله كوردى ديكه‌ش له ئاوه‌دانىيه‌كه بوون كه هه‌ر له سه‌رده‌مى شه‌رى يه‌كه‌مه‌وه هاتبوونه ئە‌و گونده. ئە‌وانيش وهك مي‌رۆ خۆليان وه‌سه‌ر

خۇيان دەکرد و سینگ و بەرۆکیان دادەدری و روومەتی خۇیان دەرنی و جار نہ جاریکیش دەیانگوت:

"مەحمود رۆ، باوکی یوسف."

ئەوجار ژنەکان چوونە بن پیلی میرۆ و ھەلیانستاند و بردیانە ژوورەوہ. ژنیك جلویەرگە خویناویبەکانی مەحمودی ھینا و لە نیوہراستی ژورەگە دانان. ھەر کام لە ژنە سەردولکەبیژەکان لەتیک لە شەگە خویناویبەکیان ھەلڈەگرت و تییان دەچریکاند و سەردولکە و شینگیریبیەگە، کە دەگەیشتە ئەو سەر، ئەوجار ویکرا دەنووزانەوہ. کە ژنیك تیی ھەلڈەکرد، ژنەکانی دیکە بیدەنگ دەبوون و ئەوجار ویکرا و یەك دەنگ لە بانگیان دەدا. تا دیسان ژنیکی دیکە ئەو تیتۆلە شەگەکە دەستی بەرز دەکردەوہ و دەیانزانی دەیەوی سەردولکە بیژی. ژنیك کە بەر لەو سەردولکە چریبوو، بیدەنگ دەبوو بۆ ئەوہی ئەو تیتی چریکی.

خیزانەکە بەگیش ھات و کەوتە گەل وایلۆکچر و سەردولکەبیژەکانەوہ. ئەوہ کاتیکی دیکە بوايە، ھەر لە دوورەوہ سەری ئاغاژنیان دیتبايە، ھەموو یەك پی لەبەری ھەلڈەستان، بەلام ئیستا کەس گویشی پی نەبزووت. لە کۆری پرسە و سەرەخۆشیدا نەك بەگم و خانم و خاتوون، بگرە پادشای عوسمانییش ھاتبايە، کەس لەبەری ھەلڈەستا. خاتوون دەستی برد و ملیپچە ھەوریشمییەکە مەحمودی ھەلگرت و یەك دوو جارن دەستی راوہشان و ئەوجار دەستی کرد بە گریان. پینچ خولەکیك ھەمووان ویکرا نووزانەوہ. ئەوجار خاتوون دەنگی لی ھەلینا. بە نازایەتی و دۆستایەتیەکە مەحمودی ھەلگوت. مەحمود لە ھەموو گولەکانی سەر زەوی و ئەستیرەکانی ئاسمان دەچوو. وەك خەلفی چنار لەسەر ئەسپی عارەبان دەچەقی و بەخۆی دەنازی. رۆژیکیان لە رییە تووشی ھاتبوو و رایگرتبوو لە رەچەلەك و باب و باپیرانی پرسیبوو. مەحمود، راھینەری ئەسپە خۆشەبەز و سەرکەشەکان، باوکی یوسف و میردی میرۆی بەگراډە و خۆشی لە بنەمالەبەکی بەرز و خانەدان بوو. خزم و کەسەکانی مەحمود ھەلۆی ھۆردووی چوارەم بوون. ئەو خاکە رەشە مەحمود دەگریتە ئامپز، شادمان دەبیٹ، چونکە گەوھەریکی تاقانە دەگریتە خۆی. ئەوانە مەحمودیشیان کوشتووہ، با بەخۆیان بنازن، چونکە پالەوانیکیان لەپی خستووہ. ئەگەر بەگ، بەگی بەگەکان، دەرویش بەگی خانەدان تۆلە نەستینیتەوہ، کچەکە مۆرسەل لی، تۆلە خوینی مەحمود لە دوژمنەکانی دەکاتەوہ.

دەنگی خاتوون بەردی دەتواندەوہ. قیت و قنج دانیشتبوو و تاس کلاوہ زیرکفەتەکە

کیشابووہ سەر تەویلی.

خاتوون كچى به گه توركمانىكى گهوره بوو. نهرىتى توركمانىيى بهرز راده گرت و قه لافهت و رواه تى توركمانانه ي خۇي ده پاراست. ده سمالى كۇبه گيراو و تنۆكه ي ته تلەس و مه خمه ر و سكه دراوى ده سك كراو به نيؤچاوانه وه و تاسكلاوى زيپرى هه ر فرى نه دابوو. ته نيا شتىكى وه لاهه نابوو، ئه وىش پىنلاوى گولبه هارى ماراشى بوو. كه س نه يده زانى بوچى ئه وه ي به لاهه ناوه. به گ جاروباره ده هاته سه رى لىي پىرسى، به لام له رووى هه لئنه ده هات. خاتوون وه ستاي سه ردولكه و ايلۆك چرىنى كوئى توركمانى بوو.

سه ردولكه و شىنگىرپىيه كه تا ئىواره ي كىشا و به پىي نهرىته كه يان، هه ر ماله و سه فره ي خۇي دىنا بو مىوانى غه ربىيه. له و كاتانه دا به پىي دابونه رىته، ژنه كان له سه ر سه فره يه ك داده نىشتن و پىاوه كانىش له سه ر سه فره يه كى دىكه، به لام سه فره كانىيان به ته نىشت يه كه وه راده خست.

سه فره ي پرسه، سه عاتىك بوو راخرا بوو. به لام كه س ده ستى بو خواردى نه ده برد. هه موو چاوه رپى به گ بوون. ئاخىر يه كه ي به گىش هاته وه. به لىنگدان هات و له به ر ده رگاي ماله كه ي مه جموود جله وى ئه سپى كىشا. له ئه سپه كه ي دابه زى و رى و راست چوه سه ر سه فره كه. هه تا به گ ده ستى بو سه فره نه برد بوو، كه س پارووى هه لئنه ده گرت.

تا نان نه خورا، كه س مه تى لىوه نه هات. دواى نانى شىوان، به گ هه ستا و ئه وانى دىكه ش هه ستان. به گ رويشت و ئه وان دانىشتنه وه و هه تا نوئى خه وتنانى هه موو باسى مه جموودىيان كرد. به گ دواى مه رگى مه جموود ئاوى له گه رووى نه ده چوه خوارى. به گ تا قه تى ئه و خه مه ي نه دىنا. خو هه موو كوره كانى مرده بايه ن، نه ك به گ و نه خاتوون ناوا جه رگيان نه ده سووتا. هه ر هه مووان وايان بىر ده كرده وه.

به گ مانگى دواى مه رگى مه جموود هه ر سه ردانى مالى مىرؤى كرد و گوتى: "كچى خو م مىرؤ، ئه تو له كچه كانى خو م فه رزترى. تو هىشتا گه نجى، ئه گه ر وىستت مىرد بكه يه وه، بىكه وه."

مىرؤش له وه لامىدا گوتى: "له دواى مه جموود، ئه وى پىاوه لىم حه رام بى."

"كچى خو م مىرؤ، سه د دوئم زه وىم بو جوئ كرده وىه ته وه. له وه دوا چوئى پىت خو ش بوو، ئاواى كه لك لى وهر گره. بچؤ سى سه ر مانگاش له گارانه كه هه لئىزه و بيه ئنه وه مالى خو ت."

"خودا سىبه رت به سه رمانه وه به ئلى به گ."

"يؤسفىش خو م گه وه ي ده كه م. ئه من ئىستا هه ر كورپىكم هه يه و ئه وىش يوسفه. ناهىلم

بى باوكىي پىوه ديار بى."

"هه ر تو مان هه ي به گ. خودا سىبه رى تو مان له سه ر كه م نه كا."

"تۆلەي خويىنى مەھمودىش دەكەمەوہ."

"لە سەرت گەرېم بەگ."

ئەوجار بەگ دراويچكى درشتى لە لەپى دەستى نا و لە مائەكەي وەدەر كەوت.

دەرويش بەگ بەلئىنەكەي خۆي برده سەر. هيچ جياوازيبەكەي نەخستە نيوان يوسف و مندالەكانى خۆي. يوسفى لە پيشدا لە قوتابخانەيەك كە لە گوندەكەي دراوسييان بوو، نايە بەر خويىندى. دەتگوت تەمەنى يوسف بۆ خويىندى، تىپەرپوو، بەلام هەتا ئەو كاتە هيچ كەس بەبىرىدا نەھاتبوو بينىتتە بەرخويىندى. واى دانابوو ئەويش وەك كورەكانى خۆي بنىرىتتە كۆليزە ئەمريكييەكەي تەؤسؤس. يوسف تا پۆلى دووہمى خويىند و دواي ئەوہ لە قوتابخانە راى كرد. تىتر گەورە ببوو و شەرمى دەكرد لەگەل مندالى لەخۆي كەم تەمەنتر لە پۆليكددا دابنيسى. ھەر ئەوئەندەي دەيتوانى نامە بنووسى و رۆژنامان بخويىتتەوہ، ئىدى خويىندى بۆ چى بوو.

دەرويش بەگ ماوہيەكى زۆر، زۆرى لەخۆي كرد. نەدەبوو چەك بەداتە دەستى يوسف و تووشى چارەنووسەكەي مەھمودى بكات. بەلام ھەر كەس نەيزانىبايە تەقە بكا، بە پياويان نەدەزانى... يوسف چووبووہ سەر بابى خۆي و بەگ رۆژ بە رۆژ زياترى خۆش دەويست. قەد ئەوئەندەي سۆز بۆ كورەكانى خۆي نەبوو. دواي ماوہيەكى زۆر، ئاخرييەكەي برپارى خۆي دا. يوسفىش وەك باوكى لى دى. بەلام هەتا بەگ مابى، ناھيلى تالە موويەكى لەسەرى كەم بىتەوہ و تووشى چارەنووسەكەي باوكى بيت. بەگەكەي، ھەرگيز بەكوشتنى نادات. يوسف تىدەگەيەنى، كە پياوكوشتن چەندە قىزەونە. ئەگەر چەكى نەداتى و وەك پياو راينەھيەنى، ئەويش وەك كورەكانى خۆي بى غيرەت دەبى. لە راستيشدا ھەر لەبەر ئەوہ بوو چەكى دەدايە.

يوسفى بە سوللى ئاغا، پياوہ ھەرە باوہرپىنكراوہكەي ئەو مائە سپارد، كە لە سەردەمى باوكىيەوہ پياويان بوو. سوللى ئاغا لەگەل ئەوہى كە حەفتا سالى تەمەن بوو و چاوہكانى كەم حوكم ببوون و دەستەكانى دەلەرزىن، ديسان تەيرى لە ئاسمانى بە فرەي بالى دەنگاوت. لەگەل يوسف قۆليان لى ھەلمالى. يوسفىش ئەو ئاواتەي لە خودا دەخواست. ھەر فيشەكچىكى دەبھاراشت، جا ئەنگاوتباي يان نا، لە خۆشيان دەفرى.

سوللى ئاغا، پى بە پىي راھىنانى لە تەقەكردن و تەفەنگ ھاويشتن، رىوشوينى جوامىرى و پياوہتبيشى فير دەكرد. بنيادەم نابى بەرد لەو كانياوہ بخت، كە ئاوى لى دەخواتەوہ. نابى سپلە بيت و نان بخوا و ناندېن بدرينى. ھەموو بنيادەميەك لە پيشدا خواي ھەيە و دواي ئەوہ دايك و باوك و بەگەكەي. گەلەگورگىك ئەگەر سەردەستەيان نەبى، دەبنە دىلى دوو سەگى

بەرەللا. بەگ وەك سەركردهی گەلە گورگ وایه و نابیی مل له هیچ فرمان و ئەمرییکی بادهی. که گوتی بمره، دهیی بمری و ئەگەر گوتی بژیی، دهژیی. که دهشلی بکوژە، دهکوژی.

سوللی ئاغا، هەموو شتیکی، هەر هەموو شتیکی فیڕ دەکرد. دۆستایەتی و پیاوەتی و بەستراوایی و نهیینی پاریزی و نهیینی درکاندن و نەدرکاندنهکە و کورتی بپینهوه هەموو ریگهکانی بنیادهمبونی نیشان دەدا. بابی ئەو، مەحمود پیاویکی جوامیر و دۆست و سەربەوان بوو. هەر بۆیەش گیانی شیرینی خۆی کرده قوربانیی بەگ. دەیزانی و خۆبەخشانهش بوو. چونکه بەگ ئەوی بە کورپی خۆی دانابوو و خوشکی یهکیک له هەلۆکانی هۆدووی چوارەمی بۆ خواستبوو. ئەو رییه، ریی نازایەتی و پیاوەتی و ریگه مەرگه. پیاو ئەو یه کاتی خۆین دەریشیتەوه، بللی بەلالووکم خواردوو. ئەوجار ئەگەر تیی هەلدر، چوارمیخه کیشرا، وایەری کارەبایان لی بەست، زمانی نابزوی. بابی یهك وشەشی له زاری دەرناهات. ئەگەر بابی قسە ی کردبایه، بەگ سەری تیدا دەچوو. دەرۆش بەگ بۆچی ئەوی له مندالەکانی خۆی پتر خۆش دەویست؟ لەبەر باوکی. جا یهك به یهك باسی باشییەکانی باوکی کرد. تەفەنگ هاویشتنەکە، ییترانینەکە، نهیینی پاریزیەکە و پیاوەتی و عەشقهکە. مەحمود بنیادەمیك بوو پراوپرپی عەشق و خۆشەویستی و خۆمانه و خۆشەویست و لەبەردلان. ئەگەر مەحمود دیتبایه، دتگوت هەموو کەسیك لەم دنیا بەدا پیاوی پی بکوژی، مەحمود پیی ناکوژی. کابرایەکی هیمن و لەسەرخۆ و بە روالەت نەرم و نیان و بی وە، بەلام دلێکی وەك بەردی له سینگیدا بوو. بە کردەوه ئەمری بەگی بەجی دینا و گیانیشی کرده فیدای بەگ.

ئەدی خۆی؟ ئەو سوللییه تیئکسمراوه؟ دۆژمنەکە باوکی بەگی کوشتبوو و پانزە سالان بەندیخانە ی چیشتبوو. یوسف له ماوهی چەند سالاندا وا له تەفەنگ هاویشتنی شارەزا بوو، دەرزیی هەلدهگرت و له ئاسمانی چاوی دورنا و له راکردنیدا قاجی کەرۆشکی دەنگاوت. مامۆستا کە کوچکیکی بۆ هەلداویشت و یوسف بە ئاسمانی بەردەکە ی پەرش و بلاو دەکرد. هەم بە تەفەنگ و هەمیش بە دەمانچە. مامۆستا کە شانازی بە یوسفەوه دەکرد و بەخۆی دەنازی. ئەوئەندە خیرا راهاتبوو کە... هەتا ئیستا شاگردی وای نەببوو هەموو شتیك ئان و دەم هەلگری.

که یوسف بووه حەفده سالان، سوللی ئاغا چوو له لای دەرۆش بەگ و پیی راگەیاندا: "پیاویکی شیواوی متمانه. بۆ وە دەبی گیان و مال و نامووسی پی بسپیتری. جوامیر و نازا و بە گیان و وەفاداری بەگی خۆی...."

بەگىش چەند ئەوئەندە دەستخۆشەنەى دوای رايھىنانى ھەر شەركەرىك پىنى دەدا، نايە بەر دەستى.

دەرویش بەگ كە خۇى، بە فېشەك ناوئەكەى خۇى لەسەر تەختە دەنووسى، رۆژىكىان ويستى يوسف تاقى بكاتەوہ. لەگەل سوللى ئاغا چوونە دەم ئاقچاساز و لەوى تەفەنگيان ھاويشت. دەرویش بەگ سەرى لە لىئوئەشاوئەبىيەكەى يوسف سوور ما. دەبوو وەفاداربييەكەشى تاقى بكاتەوہ. جارىكىان پىنى گوت: "كورم يوسف، گەورەترين دوژمنى ئىمە كىيە؟" يوسف دەموئەست وەلامى داىوہ: "ئاق يۆللىيەكان."

"ھەر ئىستە دەمانچەكەت ھەلئەگرى و رىك خۇى بە كۆشكەكەى ئاغ يۆللىدا دەكەى و مستەفا ئاق يۆللى دەكوژى و دىيەوہ."

يوسف بەبى چووكترين دردۆنگى گوتى: "بەسەر چاو."

ھەر ئەو شەوہ وەرپى كەوت. ئەگەر بەگ پىاوى لەدوو نەناردبايە و نەيگىرپاىيەتەوہ، پەلامارى كۆشكەكەى ئاق يۆللى دەدا. جا يان دەكوژرا يان دەيكوشت. بەگ لە ماوئە شەش مانگدا چەند جارىكى دىكەش تاقى كەردەوہ. يوسف لە ھەموو تاقىكەردنەوئەكان سەربەرزەنە دەرچوو.

بەو جۆرە دەرویش بەگ چەكىكى كەوتبوو دەست، كە خەرمانىكى تەقەمەنى و چەكوچۆلى دىنا. يوسف بەتەنى ھىندەى ھۆردوويەك بوو. بەلام بەگ بەلىنى بەخۇى دا يوسف، كە لە ژن و مندالەكەى خۇى خۇشتەر دەويست، لە پىاوكوشتن و مەسەلەى مەرگ وەرنەدا. ھەزى لى بوو وەك رۆلەيەك، وەك براىەك لە تەنىشت خۇى رايگىرى. بىستبووى كە دلى چووتە سەر گولعوزار. واى دانابوو گولعوزارى بۆ بىنى. لە وەچەى بىنايەمە تازاكان تەنيا چەند كەسەك مابوون كە دەبوو ھەتا ھەيە، لە ھەموو بەلەيەكىان پىارپىزى. ئەو يوسفە كورپىكى لىھاتووى بى وىنە بوو. خۆزگە كورەكانى خۇى نىو ھىندەى ئەو شىا و پىا و بوايەن. دوای ئەو فەرە، چىرووى شەرمەزارى بەدلىدا رۆچوو. چما يوسف كورپى خۇى نەبوو؟ چما مەجموود كورپى نەبوو؟ بوونى دلى بە يوسف روون دەبووہ. يوسف گەنجىك بوو وەك شاخىك، كە ئەو پالى پىوئەدبوو. ئەو كاتەى تەوا و پەست و خەفەتبار دەبوو، ئەوئەندەى بەس بوو كە چاوى بە روخسارى يوسف بکەوى، دلى پىر دەبوو لە خۇشەويستى و كەفوكول و عەشق. يوسف گىانى ئەوى لە ھەموو چەپەلى و دىبويەك پاكژ دەكردەوہ و گەش گەش و جوان و تازەى دەكردەوہ و دلە پىر لە ژان و تەمگرتووہكەى تىف تىفە دەداىوہ و گەشى دەكردەوہ.

ئەگەر كەسپىكى دېكە لە جىتى نەنە مىرۆ بوايە، لە خۆشىي روخسار و بەژن و بالا و شان و باھۆى كورپە بى كەس و كارەكەى كە ئىستا ھەموو شتېكى ھەبوو، لە خۆشيان شاگەشكە دەبوو. باشە ھەموو داىكىك ئەو بەختە وەرپىيەى بە نەسب دەبى؟ باشتىن ئەسپى گەورەكەى دەرويش بەگ، فىشەكدانى كۆبەگىراو و ماوزەرى بىرقەدار... وەك خەلقى چنار لە سەر خوانى زىن... بەلام نەنە مىرۆ ئاگرىك لە ناخيدا بلىسەى دەسەند. پەژارەيەك بە روخسارىيەو بو، كە لە ھەست و كەفوكولتېكى تىكەل و پىكەلەو سەرچاوەى دەگرت و سىبەرى دەخستە سەر دلئى و ئەو ھەستى بەخۇنازىنەى لى دادەپۇشى كە بە دىتنى بەژن و بالاى وەك خەدەنگى كورپەكەى سەرى ھەلدەدا. سەردەمانىك باوكى يوسفېش وەك ئەو سواری ئەسپىكى عارەبى دەبوو و بەخۆى دەنازى و سەرنجى خەلكى بۆخۆى رادەكىشا و كەس نەبوو ئافەرىنى بۆ نەلئى. ھەمووان دەپانپرسى، ئەو سوارچاكە كىيە؟ مىرۆ بىرى دەكردەو، چارەپەشەيەكەشى ھەر لەو كاتەو دەستى پى كەردبوو. خودا نەكا يوسفېش بە مەرەدى بابى بچى.

سەرى ھەلئىنا و نىگای نوقمى سەيركردنى كورپەكەى بو بەسەر پشتى ئەسپەكەيەو. چاوى لە كورپەكە وەرگىرا و گولعوزارى دىت، كە لەولاترەو راوہستابوو و لىي دەروانى. بەندى جەرگ و دلئى پسا. كاتى خۆى، ئەویش ئاوا شىت و شەيدای مەحمود ببوو. گولعوزار بە گۆزەيەكەو دەھاتە سەر بىرەكە. گۆزەى دانا و بەرەولای راي كەرد.

"نەنە مىرۆ، نەنە مىرۆ."

لە دەنگەكەيەو، لە گەرما و لەرزىنى دەنگى را دەكرا بزانى دەيەوى چ بلئى. گولعوزار، ئەو كچە توركمانىيە، دلئى چووبوو سەر يوسف. مىرۆ دەيزانى و يوسفېش، كە ئەو كچەتيەو ئەشقى بوو، بەلام خۆشەويستىيەكەى خۆى بۆ ئاشكرا نەدەكرد، ھەر بۆيە لە خۆبايىبون و رەزامەندىيەكى نامۆى لە ناخيدا ھەست پى دەكرد. ئەگەر تەفەنگىكيان داباويەتە دەست يوسف، بەلايەو زۆر لە گولعوزار گرنگتر بوو. ھەول دەدا وا بنوئىنئى زۆرى بۆ گرنگ نىيە. بەلام ئاگرى ئەشقى دوو لايەنەى ئەو دووانە شتېك نەبوو لە چاوى خەلك شاروھ بىنئىتەو.

گولعوزار كچى ئاقچادۆرسون، يەكىك لە رەعيەتە نىوہكارەكانى بەگ بوو. كچۆلەيەكى بەخۆو و گورج و گۆل بوو. لە كىلگە و مەزرايە، لە پىاوہكان باشت و چاكترى كار دەكرد. زەوبى دەكىلا و دروئىنەى دەكرد و خەرمانى ھەلداويشت... زۆرىش جوان بوو. وەك ھەموو ژنە توركمانىيەك وا بوو. خۆراگر و بە بەرھەم و مېھرەبان... چاوەكانى رەش و خوماربون و زگماك كل تىكراو بوون. رىزى مۆلە درىژەكانى، چاوە خەمبارەكانىيان پەرزىن كەردبوو.

روخساره گەشەكە لەگەڵ ئەو چاوە خەفەتبارانەى يەكى نەدەگرتەو. روخسارهكەى گۆرەپانى
مەملانىيى بى پىرانەوئەى خەم و شادى بوون. گوتى: "نەنە مەرۆ."
ئەوجار پىكەنى. بەختەوئەرى لە روخسار و دەستى و سەر و قىزى دەبارى.
"نەنە مەرۆ."

دەستەكانى مەرۆى گرتبوو و چاوى لە چاوەكانى برى. ئەوى بانگهيشت دەكرد بۆ لای
سەرچاوەى بەختەوئەرى، بەلام كە سەبرى ئەو پەژارەيەى كرد وا لە ناخى چاوەكانى مەرۆدا خىوئەتى
هەلداو، كزەى لە جەرگى هات. خوا بكا بەهەلە چووبى. ديسان سەبرىكى كردهو، نا بە هەلە
نەچووبوو. مەرۆ پەژارەيەكى لە دلیدا بوو. پەژارەيەكى رەش و سامناك. بۆچى؟ لەبەر چى؟ لە
حالىكدا ئەو پىيى وابوو مەرۆ لەو كاتەدا لە خۆشيان وەختە بفرى. دەستەكانى مەرۆى لە دەستى
بەربوونەو. گۆزەكانى هەلگرتن و بە لەبزیكى سەرسوورماو و دلێكى شكاووئە گوتى: "نەنە
مەرۆ، نەنە مەرۆ، ئەو بۆ وای؟"

ئىتر وەرپى كەوت. بە دەم رینگاوە، وەك لەگەڵ خۆى بدوى، دووپاتەى دەكردەو، نەنە مەرۆ؟
نەنە مەرۆ، ئەو بۆ وای؟ ئەو چىتە؟..."

لاوئى چەنى جوانە! مەرچكەى گەنجىتى چەندى خۆشە؟ مەرگ، مەرگى بى ئەملا و ئەولای
بەگيان كرىبوو و شانازىيەكانى براكانى، هەلۆكانى هۆردوى چوارەمى پىخوست كردهو. باشە
چۆن دلێ چووبوو سەر مەحمود؟ براكانى چەندە لەبەرى پارابوونەو واز لە مەحمود بىنى؟
ئاخرىيەكەشى بەزەيان پىيدا هاتبۆو و وازيان لى هینابوو و ئەوئىش ناچار سەرى خۆى
هەلگرتبوو و لىیداوو و رۆيشتبوو.

مەرۆ بە شوئىيدا نەرم نەرم لەبەر خۆيەو دەيگوت: "گولعوزار، گولعوزار، مەرۆ لە دەورت
گەرى. لە دەورى ئەو چاوەرەشەى تۆ ئاشقى بووى. ئىشەللا ئەو كورە خۆى كەر ناكات و ئەتۆ
وەك مەرۆ لە ولاتى غەربىيەتى پىكەس و بىدەر ناكەوئەتەو. گولعوزار، گولعوزار، گولعوزار
گيان."

گولعوزار كچىكى بەحەيا و شەرم بوو. دەتگوت هەموو كەس بە ئەشكەكەى و يوسفیان
زانىو، بەلام ئەو نە لەبزی دەلەبزی يوسف گەرابوو و نە يوسفىش بەر لەو، هەست و
كەفوكولەكەى خۆى تەنانەت بۆ جارىكيش بۆ مەرۆ ئاشكرا كردهو. نەئىنى خۆشەويستى و
ئەشكەكەشى، هەر زارای دەستەخوشكى لەقاوى دابوو. زارا بەبى ئەوئەى گولعوزار ئاگای لى
بى، هەر بۆ چاكەى ئەو و بۆ ئەوئەى يوسف بىيىستىتەو، ئەو رازەى لەقاو دابوو.

گولعوزار، به که یف و گهش بوو و شای به سه پان نه ده گرت. یوسف به روخساریکی له خۆبایانیه وه و گهر دنیکی قیتیه وه، به سواری چاره و بییه کی کویت و به ماوزه ریکی بریقه داره وه، به بی ته وه ی سهیری ده و روپشتی خۆی بکات، دوو جار به بهرده رگای مایانداندا تیپه ریپوو. له کاته دا گولعوزار له بهر ده رگا ده بی. ئەی بۆچی ئاورپیکی نه دا بۆوه و سهیریکی گولعوزاری نه کرد بوو؟ ههر سیله ی چاوئیک، نیگایه ک به سیله ی چاو؟ دواییش وای لیک دا بۆوه یوسف شهرمنه. هه موو ده یانزانی یوسف ته وه نده ی ئازا بوو ته وه نده ش شهرمن بوو. له کچۆله یه ک شهرمیونتر بوو.

گولعوزار له خۆشییان شاگهشکه ببوو. به لام که چاوه خه فته تباره کانی میرۆی وه بیر ده هاته وه، بۆ چرکه یه ک شادییه کی داده مرکایه وه و بیه یوایی جیی ده گرته وه. یانی میرۆ لیتی زویر ببوو، یان شتیکی دیکه ی له دلدا بوو؟ به لام ته و بۆچی ده بی زویر بی؟ ته وه نده به خۆشییه وه گوتبووی گولعوزار، خۆشه ویستی له ده نگیدا شه پۆلی ده دا. ته نیا ده ی توانی به و گهرموگورپییه وه به یوسف بلێ "یوسف گیان".

نا هه یچ لیتی زویر نه بوو. ده بوو شتیکی له دلدا بی. به لام ته و گریه چ بوو؟ دلێ سۆسه ی کردبوو که میرۆ ته وی به بووکی خۆی هه لبژاردوه. هه موو هه لسوکه وت و کرداری ته وه ی ده رده خست. گولعوزار هه له ی نه ده کرد.

یوسف ته میرۆ ده چوووه راوی ئاده م. ته گهر به لایه کی به سه ر بی؟ هیوای، خه یاله کانی، خه ون و ئاره زوو ه کانی جوانه مه رگ ده بن.

به خۆی ده گوت: "بیته و بکه ویتته به ندیخانه وه، ده سالانی له سه ر داده نیشم، پانزه سالی. وه ک ژنه که ی دۆرسون چه ته. ته و، چه ندین سالان ههر چاوه پروانی بوو هه تا مرادی دلێ حاصل بوو. ته منیش چاوه رپی ده بم. هه تا رۆژی مردنی ههر چاوه رپی ده بم."

شه وی تا به یانی خه و له چاوی نه که وت. دلته خورپه ی بوو. چاوه رپی بوو. له وانه شه چاوه رپی یوسف بووی. به لام خۆ یوسف وا زوو نه ده گه راوه. به و حاله شه وه چاوه رپی بوو. ئاخۆ یوسف جاریکی دیکه ش به سواری ته سپه کویتته که ی به بهرده رگای ماله که یاندا راده برد؟ له سه ر پشتی ته سپه که ی وه ک خه لقی چنار قیت و قنج داده نیشته؟ ئاخۆ جاریکی دیکه ش به و قه لافه ت و به ژن و بالایه وه ده یی نیته وه؟

له ناخی دلپیه وه هه لقولی: "خوایه، جاریکی دیکه، یوسفم پیشان بده وه، جا دوای ته وه هه ز ده که ی بمکرته."

سى رۆژ بوو يوسف له ئاوه دانيدا ديار نه بوو. رۆيشتبوو و كەس به سهروشوينى نه ده زانى. ئەوانى ديكەش، واتە ئەوانەى له گەل يوسف چوبوونە راوى "ئادەم" ،* به هەوالى جۆراوجۆره وه دهگه پانه وه. يەكی دهیگوت ئادەمى دیتوو و لیبى بزر بوو. ئادەم ببووه ئاو و عەرز قوتى دابوو. ئەویتر دهیگوت، فیشەكیكى له ئادەم داوه و به نالەنال بەرهو زۆنگاوه كه رای كردوو. به شوپین خوینەچۆره كهيدا هەتا زۆنگاوه كه چوبوو و لەوى بزرى كردبوو. گەلای دهوینیک له زۆنگاوه كه دا خویناوى ببوو. كه وابوو دهكری بلیى ئادەم به زۆنگاوه كه دا رۆچوو. يەكی دى له شوپینىكى ديكه وه هەوالى دینا. ئادەم چوو و به قاباقچى گوتوو، "هانى، ئەوه پاره و دراوه كەت. هانى پاره كەت سەرت بخوا. ئەمن به خاترى مالى دنیا، به گینكى ئاوا ناکۆژم. دواى ئەوهى زانیومه دەرۆيش بهگ كییه، ئیتر چۆن دەتوانم هەولێ كوشتنه كهى بدهم هەى بى شەرەف."

خەبەرى لهو چەشنه... بهگ له مێژ سال بوو گوێی بهو خەبەرانه راهاتبوو. چاوه رپ بوو هەموو شتیكى لى روون بێتەوه.

لەوانەى رۆيشتبوون، هەر يوسف ديار نه بوو. بهگ دلێ دەترسا. ئەو هەتیوه له كوێ گیرسابۆوه؟

يوسف واى بىر كردبۆوه، كه چونكه بهگ سى جارن له چاتال بورنۆ، بهسەر بۆسه دا كهوتبوو، هەر جارێكى پى له ركینف دەنا، هەر بۆ لاسارى، به مێشەلانه كهى بورنۆدا تێده پەرى. جا دۆست و دوژمن ئەوهى ده زانى و لەوانەيه قاباقچى ئوغلیش به وهى زانیبى. چ

* له دهقه فارسىيه كهيدا ئەو كابرایی دى بۆ كوشتنى دەرۆيش بهگ، هەتا خۆى دناسینى، هەر به ئادەم ناوى هاتوو. لەوانه شه مەبهسته كه له "ئادەم" وەك ئەوه واين كه له كوردیيشدا جارى وايه نووسەر نایهوى ناوى كەسه كه بێت و دەلى كابرأ.

لهوه باشت هر لهو مېشه لانه دا بوسه بنېته وه و چاوه رې بې. ده بې چاوه رې بې. به لّام له بېرى چوبو، پېخوړ له گه لّ خوځى به رې. دهى باشه، چ نېيه، ده كړى خوځى راگرې. ئاد و به لّينى به خوځى دابو هه تا ئاده م نه گرې، نه گه رېته وه ئاوايې.

نه گه ر ئاده مى گرتبايه، زوړ باش ده بوو. چاكه ي به گي ده دايه وه و بوى ده سه لماند، كه به كارى دى. له لاي به گ گه وره تر ده بې و به گ نه وه نده ي ديكه ي خوځش ده وى و ده كه ويته به ر دلّى و ده لّى: دهى باشه، گيا له سه ر پنجى خوځى شين ده بېته وه. كوره كه ي مه هموديش چووه ته وه سه ر بابى خوځى. وه كه هه لّو. باوكى وا، هه ر كورې ئاواى لى ده كه ويته وه... گولعوزار يش له خوځشيان شيتّ ده بې. ده يزاني گولعوزار چه نده ي خوځش ده وى. ديتبووى كه چون كاتيك توشى ده بې، سوور هه لّده گه رې و ده ست و پي تيكه لّ دين. كچه تيوه ده يو ست دان به خويدا بگرې و وه رووى خوځى نه هينى كه شله ژاوه، به لّام بوى نه ده شار دراوه. به كورتي، كچو له يه كى بزوزى وه گولعوزار نه يده توانى هه ست و كه فوكوله كه ي خوځى بشار يته وه و باشارى نه ده كرد، دهى دياره له ته وقى سه رييه وه تا به رى پي له تاى نه شقدا ده سووتا.

به خوځى گوت: "نه و كچه تيوه ته واو سووتا وه. ئاه و ئاگره كه ي داو ينى پياوې ده گرې. ئاهى ژنان، زوړ به تين و به هيژه. وه كه هيبى پياوان نيبه..."

ئاخو نه و يش هه زى له گولعوزار بوو؟ نه شق شتيكى چونه؟ باشه نه و يش كه گولعوزارى ده دى، مه ست و سه ر خوځش ده بوو؟ كه نه وى ده دى، نه وه نده ي ديكه شه رم دا يده گرت و نه يده زانى چ له ده سه ته كانى بكات. ده تگوت ده سه ته كانى زيادين. كه به به ر ده رگاي ماله كه ياندا تيده په رې، ئاگاي له خوځى نه ده ما و چي نه ده ما له نه سه په كه ي به ر بېته وه. شتگه لى له ناخيدا نه و يان به ره و لاي گولعوزار په لكيش ده كرد.

كه ئاده مى گرت، ده سه ته كانى شه ته ك ده دا و په تيكي له ملي ده كا و به راكيش راكيش به به رده رگاي مالى گولعوزار دا ده يكي شى. نه و جار ده چي ته وه كوځشه كه و ئاده م وه كه نه سپ به داره كه وه ده به سه تيته وه و نه و جار به هه لّده داوان خو ده گه يه نيته به گ و به و جوړه ي سوللى ئاغا فيرى كرد بوو و وه كه باوكى خوځى، ريژ له به گ ده گرې و ده لّى: "دوژمنت ته مه نى كه م بې." و به هه ر دوو ده سه ته كانى تفه نكه كه ي له به ر پي به گ داد نه ي.

شه ويكى تاريخ و نه نگوسته چاو بوو. گه لاي داريك نه ده بزوت. نه گه رچى شه ويكى پاييزى بوو، به لّام هه واكه ي گه رم بوو. بونى گژ و گياى رزيو و ره گي رزيو و خاكه رزيو كه ي زونگا و

بلاو ببۆوه. بۆنه تيش و سه‌رگيژكه‌ره‌كه‌شى دارى "بابادهم" يشى تىكه‌ل ده‌بوو. هه‌وايه‌كى سه‌ير بوو. پياوى بيهيژ ده‌كرد.

يوسف به‌ په‌ناى پۆله قاميشي‌كه‌وه دانىشتبوو. له‌ نه‌كاو لووره‌لوورپكى سامناك بوو له‌ زۆنگاوه‌كه‌وه هه‌ستا. زۆنگاوه‌كه‌، بلقه‌بلقيكى زۆرى ده‌هات و ده‌كولى. سه‌گه‌ل له‌ دووره‌وه، له‌ گونده‌كانى بنارى ئاناوه‌رزا ده‌وه‌رپين. سه‌عاتيك دواتر گويى له‌ چه‌په‌ى سه‌گه‌ل بوو. ده‌نگى سه‌گه‌ل هيورى كردوه.

ورده‌ ورده‌ و به‌ ئه‌سپايى و نوقمى ته‌نيايى، له‌ تاريكايى ترسيكدا نوقم ده‌بوو. له‌ دووره‌وه و له‌ كه‌نارى زۆنگاوه‌كه‌، له‌ ته‌نىشت ميشه‌لانيكه‌وه، ده‌نگى پى ده‌بيسرا. كه‌ جوان گويى هه‌لخست، زانيى ده‌نگى پى به‌رازه.

ئه‌سپه‌كه‌ى به‌ دار توويه‌كى باريكى پشت سه‌رييه‌وه به‌ستراپۆوه و خرمه‌خرم گياى ده‌خوارد. جار نه‌جاريكيش سه‌رى هه‌لدينا و گويى قوت ده‌كردن و ماوه‌يه‌ك هه‌روا له‌ دوورى ده‌روانى. يوسف هه‌ستايه‌ سه‌ر پى و سه‌يرى ئه‌و لايه‌ى كرد كه‌ ئه‌سپه‌كه‌ لىي ده‌روانى. هيچ ديار نه‌بوو. به‌خۆى گوت، ئه‌سپه‌كان به‌شه‌و، چه‌نديش تاريك بى، ديسان هه‌ر ده‌بينن.

له‌ نه‌كاو ترسيك له‌ناخيدا سه‌ره‌تاتكيى كرد و هه‌ستا. هيچ كوى له‌ شه‌وانى دم زۆنگاو ترسناكتر نيبه‌. له‌وانه‌يه‌ هه‌ر ئىستا هه‌ژديه‌يه‌كى كه‌وت سه‌ر له‌ زۆنگاوه‌كه‌وه بىته‌ ده‌رى. له‌ ره‌وه‌زه‌كانى ئاناوه‌رزاوه، چيى هه‌ژديه‌يا و مار و ماري خۆله‌ميشى و زه‌رد و كويرة‌مار و كه‌ومار هه‌يه، شه‌وانه‌ هه‌ر هه‌مووى به‌ره‌و زۆنگاوه‌كه‌ داده‌گه‌رپين. سواری بالدار، جنۆكه‌ به‌ سواری ته‌سپ كه‌ وه‌ك له‌ شكرى ته‌ير و بالندان به‌سه‌ر زۆنگاوه‌كه‌دا ده‌فرن. شه‌مشه‌مه‌كويرة‌ى شه‌شكه‌وتى ره‌وه‌زه‌كانى ئاناوه‌رزا، هينده‌ى هه‌لۆيه‌كه‌ ده‌بن و خواردنيشيان گوشت و خوينى بنياده‌مه. ترسه‌كه‌ى ناخى، تىكه‌لاوى بيزاريى بىركردنه‌وه له‌ شه‌مشه‌مه‌كويرة‌ ده‌بوو و باى ده‌كرد و گه‌وره‌ ده‌بۆوه. شه‌مشه‌مه‌كويرة‌كان به‌ ته‌نىشتيدا، به‌ به‌رده‌ميدا، به‌ سه‌ر ئه‌سپه‌كه‌ى و بن زگى ئه‌سپه‌كه‌يدا ده‌هاتن و تيش تىده‌په‌رپين. به‌لام شه‌مشه‌مه‌كويرة‌ى شه‌مشه‌وى زۆنگاوه‌كه‌ بچووك و بى ئۆقره‌ بوون.

به‌سه‌ره‌اتيك به‌ ميشكييه‌وه نوسابوو و لىي نه‌ده‌بۆوه. رووداوى به‌سه‌ره‌اته‌كه‌ ده‌تگوت هه‌ر لىره، له‌و بناره‌ى ئاناوه‌رزا و له‌ ده‌وربه‌رى ئه‌و لىره‌واره‌ى ده‌تگوت قازووه ره‌شه‌يه، رووى داوه. چىرۆكه‌كه‌ وه‌ك به‌سه‌ر زمانيدا هاتبى، له‌ گوييدا ده‌زرينگايه‌وه.

دهیویست سوار بیټ و رابکات. ئەوەندە ترسابوو نەیزانی چۆنی خۆ فێدایە سەر ئەسپەکە. لە سەر ئەسپەکە ی ئۆقرە ی گرت. شەرمی لە ترنۆکییەکە ی خۆی کرد و لە ئەسپەکە ی داہزی و لەسەر جیبەکە ی دانیشتەوہ. ماوزەرئیکی بە دەستەوہ بوو کە باشترین چەکی دەرویش بەگ بوو، نەوغانئیکیش بە قەدیہوہ.

ہەقایەتەکە ھەلئی گرت. ھەقایەتئیکی کوردی بوو. ھەمە پاشای سوورەملی، بەگئیکی گەرە ی یەکیټک لە عیلاتی ئەنەدۆلی لای رۆژھەلات بوو. کووزان ئۆغلی دژی سولتان راپەرپییوو. پاشا ئەو شەرکەرە ناودارە ی ناردبوو بۆ سەرکوتی کووزان ئۆغلی. بەگە کوردەکە بەر لەوہ ی لەگەڵ کووزان ئۆغلیدا پیټک ھەلپەرژین، نیوہ ی شەرکەرەکانی خۆی بە نۆبەتی و ھورووژمی تەپۆ لە دەست داہوو.

ئییستا بۆ کووزان، بۆ کووزان، بۆ کووزان ئییستا بۆ کووزان. شەوہکانی چوکورواوا پر لە ھەللآ و ھات و ھاوار، رۆژەکانی لەبەر تەپوتۆز و مېشووولە و مېش، پیاو دەمری و شەوہکانیشی لەبەر گەرما ی شیدار. وەک کەوتبئیتە سەر کلئ خەرمانئیکی گەرەوہ. ئاگرئیکی شیدار و خنکئینەر، سووتئینەر....

شەوانە ی لەبەر گەرمی و رۆژەکانیشی قرچە ی تاو... بەرد و خاک و رۆژ و شەوی ھەموو سوورەوہبوو. ئییستا بۆ کووزان بۆ کووزان... بەلندە و دار و گوڵ و خاکەکە ی لەبەر قرچە ی گەرما یە دەنالئینن. چیی بوونەوہرە ھاوار دەکات، سووتام سووتام. گەرما، گەرما، گەرما. گەرما یەکی خەست، گەرما ی دەریا... گەرما ی خاک... بنیادەم لەو گەرما یەدا خۆ ناگری. پیاوی کوئیستانی کە ھەموو دەلئیی چیان، لەو دۆزەخەدا خۆ ناگرن. ھەلۆکانی رۆژھەلات بەر لەوہ ی دەرفەتی تەقەکردنئیکیان بی، وەک چنارە بەرزەکان، بەلادا دئین. پیاوہکان لە نۆبەتیدا ھەلڈەچۆقین. خاکەکە ی بەر پئیان، دەلەرز ی و وەک بەفر لە دەشتەکە ی ئاناوہرزادا دەتوانەوہ. شەو بوو. گەرماکە پیاوی دەخنکاند. بەلندە و ئاژەل و جانەوہر و گژ و گیا و دار و دەوہن و بەرد و ئاو و بنیادەم ھەموو لەسەر خۆلکە کەوتیبوون و لەبەر ئەو گەرما سامناکە دەیاننالاند. ھەمە پاشای سوورەملی کە گوئی لە نالەنالی ھەموو مەخلووقات دەبی لە خییەتەکە ی دئتە دەری. گوئی لە فشەفشیکی ترسناک دەبی. ئەو ھاشوہووشە بەسەر ھەموو نالین و ھاوارھاوارەکانی شەوہکەدا زال بوو. تاریکاییەکە وەک دیوارئیک وابوو. ھاشوہووشەکە ھەر دەھات نزیکتر دەبۆوہ. لە نەکاو دوو گۆلۆلە ی ناگری دیت کە لەو پەری شەوہکەوہ و بەسەر زۆنگاوەکەدا بەرەو وی دئین. ترسیکی گەرە ھەموو گیانی ھەمەپاشای سوورەملیی داگرت.

به لّام ئه وئيش حه مه پاشاي سووره ملييان پي ده گوت. خو نه يده تواني له بهرامبهر ترسه كه دا به چۆكدا بي. شمشيري هه لكيشا و له چه قى شه وه نه نگوسته چاوه كه دا چاوه رواني ئه و دوو گلۆله ئاگره راوه ستا كه وهك دوو ئه ستيړه ي پرشنگدار به ره و لاي ده خوشين. هاشوه وشه كه به رزتر ده بووه و گلۆله ئاگره كانيش نزيكتر و دره وشاوه تر. پاشا تيگه يشت ئه و گلۆله ئاگرانه، چاوه كانى حه زيباهه كي بي ئه مانن.

حهمه پاشا و هه ژديهاهه ليين ده بيته شه ريك كه هه تا به ياني ده كيشي. كه به يان دادى، هه ژديهاهه برينداره كه ده گه رپته وه زۆنگاوه كه و به خوينه كه ي خوى زۆنگاوه كه سوور هه لده گيړي. ئيسك و پرووسكى ئه و هه ژديهاهه ئيستاشي له گه ل بي ههر له نيوه راستي زۆنگاوه كه ي ئاقچاسازدا ماوه. تهرمه كه ي حهمه پاشاي سووره ملييش له سه ر خو له سووره وه بووه كه ي چووكووراوا به جى ده مي ني.

چيرۆكيني دلته زين و پر نه هاهمه تي. يوسف له وان هيه هه زار جارى ئه و چيرۆكه بيستبوو و گه لي سالان له شه وه كانى زستانه پر به فر و بۆران و كرپوه و بارنه كاندا، چاوه رپي هه ژديهاهه كي چاوه ئه ستيړه يي ببوو كه له زۆنگاوه كه وه ده هاته درى. ئيستنا له وان هيو ئه و هه ژديهاهه له زۆنگاوه كه بيته درى. ئه و خه ياله زه يني يوسفى داگير كرديو. له چاوه روانيدا پشورى درنه ده هات. نه يده ويست بترسى. ده يزاني يهك چركه بسله ميته وه، پرستى لي ده بري. له گه ل خوى له شه ردا بوو. بيت و ئيستنا دوو گلۆله ئاگر به سه ر زۆنگاوه كه دركه وتبايه ن، ده سه به جى دلى ده توقي و گياني درده چوو. بو ئه وه ي نه هيلى ترسه كه به سه ري دا زان بي خوى به تفه نكه كه يه وه خهريك كرد و به رده وام فيشه كي له بهر دنا و به تالى ده كرده وه. به لّام بي سوود بوو. جا ئه گه ر پشتى ئاوا به و تفه نكه گه رم نه بوايه و دلى وا پيي خو ش نه ده بوو، ته نانه ت چركه يه كيش چيه لي خوى نه ده گرت. شه وه كه، ريك وهك ئه وي شه وي تاريك بوو. جارى وابوو ترسه كه ي خه ستر و به ته وژمتر ده بوو و هه موو گياني دينا يه له رزين. جا فيشه ك چ له هه ژديهاهه كي وا گه وره ده كا كه... له حال كدا پياو پكي ئاوا زل و زه به لاح به گورز و گوپال باشارى نه كرديو، يو سف يكي داماو چيي له گه لي بي ده كرا؟ سات به سات چاوه رى بوو جووتيك ئه ستيړه ي دره وشاوه به سه ر زۆنگاوه كه دا به ره و لاي بين.

له ئاسمانه كه ي سه رووى زۆنگاوه كه دا و به سه ر سه ري ئانا وهر زاوه چه ند ئه ستيړه يه ك راخوشين و دره وشانه وه و هه موو جارى يوسف له جى خوى درده په رى و رمبنيك هه لده به زيبه يه وه. ته نانه ت جاريكيان ههر نه يزاني چۆن خوى خستوه ته سه ر ئه سه په كه ي.

ئىستا كاتى ئهوه بوو ههژديهاكه بى. ئهسپىكى خۆشبهزى لهبندا بوو وهك باى شهمال دهفرى. بۆ ساتىك بىرى لهوه كردهوه ئاخۆ ههژديهاكه ئهسپ دهگرتههوه يان نا؟ ئهگهر گلوله نورانييهكان له دوورهه ببىنى، ئهسپهكهى تاو دهدا و وهك باى شهمال لهوى دردههچوو. جا ئىدى ههژديهاكه چۆنى دهگرتههوه. بىركردنهوه لهوى ئاخۆ ههژديهاكه ئهسپ دهگرتههوه يان نا، تا رادهيهك ترسهكهى رهواندهوه. ديسان ههر چاوهرى بوو و دلئى له سینهيدا وهك بالئى چۆلهكه فپرى دههات. دهتگوت ئاگرىيان له بن پىي كردههتهوه.

سى رۆژ بوو چاوهروان بوو. سى رۆژ بوو به ترس و خۆفهوه و بهبى ئهوى ئۆسقالئىك لهو ترسهى له دلئى دههراويشتهبى، له ترسهكهدا تلابۆوه و تهواو پاكز ببۆوه و واى ليهااتبوو ئىتر لهوه نهدهترسا بچيته نيۆ زارى ههژديهاهوه. سى رۆژبوو لهو قاميشهلاهدا چاوهروان بوو. بهردهوام بابيه كوژراهكهى خۆى له بهنديخانهدا و خالهكانى، ئهوه ههلوپانهى هۆردوى چوارهم و گولعوزار و بهگه خۆشهويستهكهى كه له گيانىي خۆشتر دهويست، دينايهوه بىر خۆى و له ناخ و قوللابى دلبيهوه ههستى به خۆشهويستىيهكهى بهگهكهى دهكرد جارى وابوو وهك گيايهك بهلالا دههات. لهو سى رۆژ و شهوهدا، هيئدهى ههموو ئهوه شتانهى له تهواوى تهمنه كورتهكهى دا بىرى لى كردهبۆوه و ههستى پى كردهبوو، لهسهر يهك ههستى كردهبوو و بىرى لى كردهبۆوه.

له كۆتايى سيههم شهويدا ئىتر پرستى لى برابوو. ههموو گيانى دهلهرزى و له حالئىكدا به نووكى پىيهكانى هيژ و وزهى له ئهسپهكهى وهردهگرت كه لهتهنيشتىيهوه كاويژى دهكرد، ههر خۆى رادهگرت. له سهر عهزرهكه تخيل ببوو و كهوتبوو. ئهستيرهكان به ناسمانيدا دهخوشين و بهردهبوونهوه. بالندهكان گۆرانييان دهچرى. شهوه تاريكهكهى زۆنگاوهكه بۆنىكى تىكهلاوى قور و ليته و گياى "بابادهم" ليهوه دههات. گۆرانييهكهى حممه پاشاى سوورهمليش بۆ ساتىك چىيه له زهينى لانهدهچوو. گۆرانييهكه لهگهلا بۆنى تفت و شىدارى زۆنگاو و بۆنى "بابادهم" كه لهبۆنى خوينىكى گهرم دهچوو و تىكهلاوى شهپۆلئىك ههستى ليل و روون ببوو و وهك ئارهزوييهك به ميئشكيدا دهگهرا.

خۆ ئادهم ئهمشهوه نههاتبايه، ئىتر خۆى پى نهدهگهرا و ناچار بوو بگهريتههوه. بهلام ئاخ خۆزگه ئادهم هاتبايه. بهگ ... گولعوزارى لهو خۆشتر دهويست. ئادهم دهبوو بى. نهدهكرا نهيه. ههر بيژهدا، بهو زۆنگاوهدا دى. باشه چۆنى دهزانى دى؟ دهزانى ئىتر. له دلئى گهرايوو دى.

له نهكاو برسيتىيهكى تاقهتبرى ههست پى كرد. لهو سى رۆژهدا هيچ شتىكى له گهرووى نهچووبوه خوارى.

بېستانىكى لەو نزيكانه شك دهبرد كالهك و شووتىي هه بوو. ئەوئەندەي سەر دلى دامالېبوو تواناي نەما بوو. بە زۆرى هەستا و هەرچۆنىك بوو سوار بوو و خۆي گەياندە بېستانەكە. بېستانچىيەكەي لەخەوى هەستاند. نانى لى وەرگرت. شووتىيەكەي لەت كرد و بە نانەكەوہ خواردى. ئەوجار كورتانەكەي پېر كرد لە شووتى و كالهك و گەپرايەوہ دەم زۆنگاوەكە. دلتيا بوو لەوہى ئادەم دى و ئەويش دەيگرى و ناوى بە ئاوايىيەكاندا بلاو دەبىتتەوہ و دەكەوتتە سەر زار و زمانان. هەموو ديانگوت كورەكەي مەحمودە كوردە، بووتە وەها پالەوانىك. گەپرايەوہ دەم زۆنگاوەكە، بەلام نەيوپرا بگەرپتتەوہ نيو لپرەكە و لە سەر جيئەكەي هەوئىي دابنىشى. چاوەكانى، بى ئۆقرە بەسەر زۆنگاوەكەدا لە گلۆلە پېرشنگدارەكە دەگەران.

يەك پشوو چاوەروان بوو كە گلۆلە ئاگرەكان بەگرمە گرمىك كە زەوى و ئاسمان دەلەرزيئەن دەرکەون.

تاريك بوو. ئاسمان ئەستېرەباران و زۆنگاوەكە پېر لە هەللا و قريوہ. بۆنى زۆنگاوەكە لووتى دەكزانەوہ، بەلام يوسف ئيتز لەگەل ئەو بۆنە راھاتبوو. هەر پېيوانەبوو ئەو بۆنەيش هەيە. مېشولەو تەپۆ وەك گەوالە هەور، پەلاماريان دينا. دەست و دەموچاوى يوسف ئەستور ببوون. ئيتز وەرەز ببوو. لە دلى خۆيدا دەيگوت، كورە چاوى ئەو هيچ و پوچە و بەگ و گولعوزار و ناو و ناوبانگ و كورى مەحمودبونيش دەرې. چما بنيادەم دەتوانى لپرە خۆ راگرى؟ ئەگەر ئادەم بۆ كوشتنى بەگ بى، ناچىتتە هيچ جيئەكەي دىكە. ئەگەر بىەوى بۆسە بنىتتەوہ، هەر لپرەي دەنيتتەوہ. ئەگەر ئەسپە عەرەبىيە رەسەنەكەي بۆنى بۆسەدانەرەكانى نەكردبا و دەرئەپەرييا، خۆ تەفەنگچىيەكانى ئاق يۆللى ئەنگاوتبويان. بەگ دواى ئەوہى گيانى رزگار بوو، هەميشە راستە و رى ئەسپەكەي بەرەو ئپرە لينگ دەدا. قاباقچىيش ئەوہ دەزانى. كەوابوو پياوہكەي قاباقچى بۆ دەبى لە جيئەكەي دىكە خۆى مات بەدات؟

بەلام خۆ ئەگەر درۆ بى، ئەگەر هەموو ئەو هەقايەتەي كە قاباقچى ئۆغلى يەكېكى راسپاردوہ بەگ بكوژيت، درۆ بى، ئەوئەم چى؟ خۆ هەموو ريسەكەي دەبىتتەوہ خورى؟ بىيەنە كە ئەوہى هينايە پېش چاوى، لە دين دەهرى بوو... ئەگەر وابى، ئەگەر وابى ئەو قاباقچىيە بى داىك و باوكە دەبى وەك سەگ بتۆپيئەم.

لە نەكاو بىرىكى بە مېشكىدا هات. باشە بنيادەم چۆن دەكوژرى؟ زۆرى بىر لەوہ نەكردبۆوہ.

له ئەسپەكەى دابەزى و بەر لەوەى بچیتە نیو لیپرەكەو، له تەنیشت رینگاكە لەسەر خۆلە تەرەكە ئەژنۆى دادا و گوپى بە عەرزەوہ نا و ساتىك ئاوا ماپەوہ. لەو كاتەدا شەپۆلىكى شادى و بەشوین ئەوہدا ترسىك لە ناخیدا سەرى قوت كردهوہ و دەنگى تریەى دللى خۆى دەبیست. بەهەلە نەچووبوو؟ ئەو دەنگى خشەخشەى جار بە جار دەهاتە پىشتەر چ بوو؟ خۆ هەژدیها ئاوا نایە؟ بللى و نەللى هەستا و خۆى خستە سەر پشتى ئەسپەكەى و چاوەروانى دوو گلۆلە ئاگرەكە بوو. هەر گلۆلەكانى دى، بەلینگدان لەوى دوور كەوتەوہ. بەلام ئەى ئەگەر هەژدیهاكە بیگریتەوہ چى؟ خشەخشەكە جار بە جار نزىكتەر دەبووہ. یوسف زراوى چووبوو. چاوەروانى، چاوەروانىیەكىی زۆر، یوسف دەستى لەخۆى شوشت و بە هەموو توانیاوہ گوپى دابووہ ئەو دەنگى خەرىك بوو لىي نزیك دەبووہ... ئیستا نا چەند ساتىكى دىكە، بە شلپەشلپ لە ئاوەكە دەهاتە دەرى.

شەوہكە روونى كردهبوو و خەرىك بوو كازیوہ دەنەنگوت. سەر لووتكەكانى بەرى رۆژھەلاتى شارۆچكەكە وردە وردە روون دەبوونەوہ. لە نەكاو دللى لە تریە كەوت. دەنگىكە گرمەى لە پەردەى گوپى هەستاند. وەخۆ هاتەوہ. دەنگەكە، دەنگى تارماپىكە بوو، كە لە دللى شەوہكەوہ دەرکەوتبوو و دەهاتە پىشى. مووى لى بوونە نەشتەر. هەموو هیژى خۆى كۆ كردهوہ و قۆنداغى تەفەنگەكەى بە سىنگىیەوہ ناو گوراندى "مەبزوو."
دەنگى وەك چەقۆ وابوو. تیژ. دەنگەكە، بوولیلەكەى بەیانىی وەك شمشیرىكە برى: "مەبزوو. پى بىزىو، تەقە دەكەم. چەك دانى."

قامكى لەسەر پەلەپیتكە بوو. نەیزانى چۆن پىیدا هیئا. ئادەم خۆى بەعەرزى دادا و دەنگە بىھىژ و ماندووہكەى نالاندى "تەسلىم، تەسلىم برا، تەسلىم."
یوسف ترسەكەى تەواو رەووبوو. ماندویى و شەكەتیبى و داھىژراویەكەشى هەروا. لەسەرخۆ فەرمانى دا: "چەكەكەت دانى. جا وەرە پىشى."
گوپى لە دەنگى بەربوونەوہى شتىك بوو. نەراندى: "وەرە پىشى."
ئادەم وردە وردە لىي هاتە پىش.

یوسفە لەسەرخۆیەكەى تاوتىك لەوہ پىش، دیسان گىانى وەلەرزىن كەوتەوہ. وا دەلەرزى، چىی نەمابوو تەفەنگەكەى لەدەست بەربیتەوہ. كە دىتى ئاوا بلەرزى خۆى لەسەر زىنەكە پى ناگیرى، دابەزى، بەلام بەسەر پىشەوہ خۆى رانەگرت و ناچار بوو ئەژنۆى دادا. ئەوہ چ ترسىك بوو وەختابوو بىكوژى؟ یانى هەموو بنیادەمەكان ئاوا دەترسن؟ مەحالە. گومانى تىدا نییە

باوکی ودها ترسیکی هەر نه ناسیوه. خالوه کانیشی. به گیش. زۆر کهسی دیکه ش. ته نانهت سه گه کانیش له ترسی سه گه ناوا ناله رزن. ئەو بیره، توژیکی ترسه کهی کهم کردهوه، به لام هیشتا نهیده توانی له جیبی خۆی ههستی. ئادهمیش هەر لیبی دههاته پیشی. چاوی لی هه لئه ده گرت.

"ئه تو کیبی؟"

"غریبه م. له کویتستانیه هاتووم.

"به و شهوه لیره چ ده کهی؟"

"ریم لی ون بووه."

یوسف هیچ هیوایه کی له دلدا نه ما. که وابوو هه موو شتیکی، هه موو که فوکوله کهی و ترس و کویره وه دریه کهی بی تا کام مابووه.

ئادهم چهند جاریک به دهنگیکی له رزۆکه وه دووباره ی کردهوه: "ریم لی ون بووه."

دهنگه کهی پر له دردۆنگی و ماندوو و بلایی و نه لیبی ته وسای بوو.

ئیتر نه یوسف هیچی لی پرسی و نه ئادهمیش هیچی گوت. هه تا خۆره تاو هینده ی

سپیداریکی هه لکش، هەر وا رووبه رووی یه کتری بی جووله راوه ستان.

ئاخریه کهی ئادهم بیده نگییه کهی شکاند: "ئیزم دده ی بچم چه کهم هه لگرم؟"

یوسف تیی خوری: "قسه ی زیاد ی مه که، وه پیشم که وه."

ئادهم له پیشه وه و یوسف به شوینیدا چونه نیو لیره که. ده مانچه کهی که وتبووه بن

قامیشیکه وه. یوسف ویستی هه لیگری، به لام هەر داهاته وه، ئادهم خۆی هاویشت و

هه لیگرته وه. ئەو قه لافه ته زه به لاهه، خۆ دهستی گه یبایه یوسف، ده یهاری. ده بوو

ده مانچه کهی لی بستینیه ته وه. خۆ دهره فته ی به ترسه کهی دابا، تیدا چوو بوو. ئەگه ر چووبایه ته

پیشی و ده مانچه کهی لی ئەستاندبایه، جیه کی ده که وته چنگی ئادهم و نه جاتی نه ده بوو.

دیسان به هه موو تینه وه گوراندی: "ده مانچه که ت فری ده."

ده مانچه که که وته سه ر عه رز.

"بکشیه."

ئادهم گه راوه و چهند هه نگاویکی به ره و لای لیره که رویشت و راوه ستا. یوسف ده مانچه که ی

هه لگرته وه و له گیرفانی پانتۆله کهی نا. ئادهم هه روا پشتی له یوسف بوو و راوه ستابوو. یوسف

له ترسان نهیده و پرا لیبی بچیه ته پیشی. ده بوو شتیکی گوتبا. به لام ده ی توانی چ به و زه به لاهه

بلی؟ له خۆه به سه ر زمانیدا هات: "ئه تو کیبی؟"

ئەو پرسیارە فریای کەوتبوو. ئادەم، بە ماندوویی و شەکەتییەوه سەیریکی لاقە قوراپیەکانی خۆی کرد. هەتا نیتۆقەدی قورای بوو. ئەوجار بەسپایی ئاوپرێکی دایەوه. تاویک بە نینگایەکی بەکەمگرتنانەوه لە یوسفی روانی بە لەبزیکی برۆابەخۆیونەوه لەوێکە دەیناسی، گوتی: "ئەمن مستەقە بۆرم پێ دەلێن. ئەو تۆ کیی؟"

یوسف وەک ئەوەی گویێ لەو پرسیارە نەبووی، پرسیی: "ئەتۆ هاتوی بەگ بکوژی؟" ئادەم وەلامی نەداوه.

"قاباقچی نارووتی؟"

ئادەم دیسان بێ دەنگ مایەوه. یوسف وەخۆ هاتبۆوه.

"ئەتۆ بەگ دەناسی؟ دەزانی بەگ کینیە؟ چۆن دلت دی پیاویکی ئاوا نازدار بکوژی؟ هیچ بێرت لەوه کردووەتەوه ئەگەر ویستبایەت بەگ بکوژی، دەستت نقوستان دەبوو؟ چما پیاو بۆ پارە قاباقچی، هەول دەدات بەگ بکوژی؟ ئەگەر وای دانێن، کوشتبایەت، هیچ دەزانی چووبایەت ئاسمانی حەوتەمیش، دیسان دەماندۆزیستەوه و بە زەجریکەوه دەمانکوشتی، تەیری ئاسمانی بۆت گریابایەن؟"

پاشەوپاش بەو لای ئەسپەکە یوو و گورج خۆی فری دایە سەر ئەسپەکە. لەو کاتەشدا ماوژەرەکە لێ راست کردەوه و فرمانی دا: "وەپیشم کەوه."

ئادەم بیدەنگ و گوپراپەل، سەری بەردایەوه و وەرپێ کەوت. یوسف لە خۆشییان وەخت بوو بفریت. خۆزگە توانیبای دەستەانی لە پشتنەوه ببەستی... سەری پەتەکە لە ملی بکات و بە راکیش راکیش بە بەر دەرگای مائی گولعوزاردا بیباتە کۆشکەکە بەگەکە. ئاواش هەر بە بەر دەرگای مائی گولعوزاردا تیدەپەری. دەی چ باشتر، لەوه باشتر؟..

ئەسپەکە لینگ دا و لەو پیاوێ لە پششەوه دەرپشست، نزیکتر بۆوه. هەندێ شت زەینی ئەویان بەخۆوه خەریک کردبوو. ئاگرێک کەوتبوو ناخییەوه. دەتگوت لەوەوەپیش ناوی مستەقە بۆرە بیستووه. ئەو ناو هەستیکی خۆمانە لە ناخیدا بزواندبوو. بۆ؟ گوتی: "بروان مستەق بۆرە. چونکە لەوەپیش ناو کەتم بیستبوو، نەمویست دەستت ببەستم."

وەخت بوو شیت بێ کە نەیتوانی بوو دەستی ببەستی.

مستەق بە زەردەیهکی سەر لیوییهوه راوەستا و دەستی جوت کرد و هینانییە پششی و گوتی: "ئێستا کە منت گرتووه، ئەگەر دەخوازی ها دەستم ببەستە."

يوسف به تۆزە شادىيەك لە دەنگيدا گوتى: "ئەمن، من كۆرەكەى مەحموودم. مەحموودە كۆردە. ھەر ئەو مەحموودە كۆردەى لە زىندانيدا كوشتيان. ھەر ئەوئە مورتەزاغاي ئاق يولبىي كوشت... ئەوئە پياو بى، قەدرى پياويش دەزانى. ئەتۆ چۆن دلت ھات ھەول بەدى بۆ كوشتنى بەگى ئيمە؟ دەستەكانت كۆ كەوھ و وەرپى بکەوھ."

ئادەم گوتى نەدايە قسەكەى و وەرپىش نەكەوت. بەو بەژن و بالا كەلەگەتەيەوھ لە رەوھزىك دەچوو. پەنجەى يوسف لەسەر پەلەپىتكە بوو و ئادەميش چاوى لە يوسف. يوسف رەنگى بە رووھوھ نەما. بە دەنگىكى لەرزۆك و توورپەوھ گوراندى: "پىم گوتى وەرپى كەوھ، چما نايىستى؟" مستەق بۆرە چاوى لە يوسف برى. ھەتا چاوى پىر بوون لە ئاو. ئەوجار زەردەيەكى كالى لە لىوانى گەرا و بە سەرسوورمانەوھ گوتى: "بەلى، لەو دەچى. دەلىي سىوئىكن و لەت كراون. يانى تۆ كورپى مەحموودە كۆردە، ھا؟ خودا لە بابت خۆش بى. بابت برادەرى من بوو. برادەرى گيانى گيانىم. گيانىك بووين لە دوو جەستەدا. چىمان وەگىر دەكەوت، پىكەوھ دەماخواردا. ئەتۆ ئەوھت دەزانى؟ بابت ماوھەيك لای من بوو. ئەو خوالىخۆشبووھ پياويكى جوامىر بوو. برادەرىك بوو لە رىي برادەرايەتيدا گيانى خۆشى دادەنا. ئەدى بابى تۆ جوامىر بوو يوسفەكەم..."

جا سەرىكى لەقاند و لەسەرى رۆيشت: "يانى تۆ كۆرەكەى مەحموودى منى، ھا؟ چاوم بە دىنتت روون بۆوھ كورم. ماشەللا ھەزار ماشەللا لەو بەژن و بالا و شان و باھۆيەت. كۆرە بوويەتە پياويك ماشەللا. خوايە شوكرت نەمردم و تۆم دىت."

يوسف فرمىسكى چاوى مستەق بۆرە دىت. ئىستا جوان وەبىرى دەھاتەوھ. ئەو باشترىن برادەرى بابى بوو. باشە ئەوھ خۆى بوو؟ مۆركەى دوودلى ناخى دەجوى.

مستەق بۆرە پىدەنگ بوو و رووى وەرسووراندا و كەوتە رى. زۆر بە خىرايى دەپۆيشت و جار نە جار پىكيش ئاورپىكى دەدايەوھ و مېھەبانانە سەرىكى يوسفى دەكرد و بە دلىكى خۆشەوھ زەردەيەكى دەھاتى و دەيگوت: "گەوايوو تۆ يوسفى، ھا؟ كۆرەكەى مەحموودە كۆردە؟" "من يوسفم."

كابرا لە حالىكدا ھەولەى دەدا فرمىسكەكانى نىو گلىنەى لووزەو نەبەستن، گوتى: "ئەو دەمى بابت راي كەردبوو، پىكەوھ بووين. سى سالى رەبەق... لەو كوئىستانە پان و بەرىنەدا شوپىن نەمابوو نەچىن و كون نەما سەرى پىدا نەكەين. بابت نەيدەويست، لىرە لە چوكووراوا

بیتوته. ئەو دەویست بچیتتووە لای گۆلی وان و چیا بە فراوییه‌که‌ی سویمان. ئەمنیش دەویست بچمه‌وه ئەوی. لای گۆلی وان."

بە پیکه‌نینیک ددانه زێره‌کانی دەرختن و له‌سه‌ری رویشت: "ئەگەر ویستت، ئەتۆش له‌گه‌ڵ خۆم ده‌بم."

ئەجاره‌ زه‌رده‌یه‌کی هاتی و گوتی: "ئەگەر بابت مابایه... حه‌یف ئەو جوامیره‌ حه‌یف بوو کوشتیان. ئەتۆ تهرمه‌که‌یت دی؟ ئەمن به‌گ داوام ده‌کا؟ دهرۆش به‌گ چ کارێکی به‌ منه؟ خۆ ئەو بنیاده‌م نییه... ئەگەر ئەو بنیاده‌م بوایه، کێ ده‌یتوانی ئاوا به‌سه‌ر بابت بیئێ... هه‌ناوی ره‌ش بێ پیاوی وا. ئەستۆی بشکی و برپیتتووه‌ هه‌ی. ئەتۆ من به‌ره‌ بۆ لای ئەو کوره‌که‌ی مه‌حموود ده‌ی. ئەتۆش... بنیاده‌م... مه‌حموود به‌رده‌وام باسی چیاکانی وان و گونده‌که‌ی باوکی ده‌کرد که هه‌یچ کات نه‌دیدیتبوو... گۆرانیی به‌ چیا‌ی سویمان هه‌لده‌گوت. ئەمن کوردم نه‌ده‌زانی. ئەتۆ هه‌ز ده‌که‌ی بچیتتو وان؟"

یوسف گۆراندی به‌سه‌ریدا: "ئه‌خیر نامه‌وی بچم."

"ته‌رمه‌که‌ی بابتت دی؟"

دیسان نه‌راندی: "دیتم."

"ئهی ته‌رمه‌که‌ی کامیل؟"

"دیتم."

بایه‌که‌ هه‌لی کردبوو و که‌روپشکه‌ی به‌ قامیشه‌لانه‌که‌ ده‌کرد.

"دیتم، دیتم، دیتم."

"هه‌لۆکان به‌سه‌ر پرده‌که‌وه، له‌ ته‌نیشت سولمیش ده‌گه‌ران... ئەو هه‌لۆیانه‌ی بۆنی خوینیان کردبوو. سه‌ری بابت هه‌ینده‌ی سه‌ری دوو پیاوی لی هاتبوو. هه‌مووی برین بوو و خوین و زنجکاوی لی ده‌هات. بۆنی خوین... هه‌موو شارۆچکه‌که‌ بۆنی خوین دایگرتبوو..."

"دیتم، دیتم، دیتم."

ده‌نگه‌که‌ به‌سه‌ر قامیشه‌لانه‌که‌دا تا دوور دوور چوو.

یوسف ئەسپه‌که‌ی لینگ دا و گه‌یشته‌ شانی پیاوه‌که‌. شان به‌ شانی یه‌کتری ده‌رۆشتن. یوسف پێی شه‌رم بوو ئەو به‌ سوار ئەسپ پروات و براده‌ره‌که‌ی بابی، به‌ پێیان. به‌لام کێ ئەسپه‌که‌ی بن خۆی ده‌دایه‌ که‌سیکی که‌ هاتبوو به‌گه‌که‌ی بکوژی؟ دلێ به‌وه‌ ده‌گوشرا.

مستەق بۆرە راوەستا و سەپىرىكى ئەسپە ئارەقە کردووە کە و ماوزەرە برىقە دارە کەى ئەوى کرد و ئەوجار چاوى لە چاوەکانى برى و گوتى:

"زولمە، زولم."

لە حالیکدا هانکەهانكى بوو، گەراپەووە و پىشتى تىک کردووە و وەرپى کەوتەووە. سەرى لە نىوان شانە پتەوکانیدا بەرز بوو و پىشتى تۆزىک کۆمابووە. هەنگاوى خۆش کردن. یوسف کە بەشوینىدا ئەسپە کەى لىدەخوړى، بەردەوام برى دە کردووە:

"حەیف.. حەیف... زولم، زولم..."

مستەق بۆرە، دواى تاویک دیسان لە چەقى رىبە کەدا راوەستا و بە توورپەییەووە گرماندى: "بىستتەووە بابتیان چۆن کوشت؟"

یوسف وەك مەستان، لەوانەییە بە چاوەکانى، لەوانەییە بە دەستەکانى، لەوانەشە بە هەموو گىيانى و لەوانەشە بە هەوسارى ئەسپە کەى یان قەمچى وەشاندە کەى لە ئەسپە کەى، بۆ کىپراپەووە.

"دەرۆپش بەگ کامىلى چۆن کوشت؟ دەزانى؟"

یوسف بە دەنگىكى كپ کە بە حال دەبیسرا، و تۆزە شەرمىكى پىوہ ديار بوو، بەبى ئۆقراپەییەووە گوتى: "نازانم."

بە چاوى خۆى رووداوە کەى کامىلى دىتبوو. بەلام ئەو کات منداڵ بوو، کەچى هەمووشى مووبەموو لەبىر مابوو. بەر ئاواپە کە درووە لانیكى لى بوو. درکە کان دەتگوت نەشتەرن. رەق و تىژ. هەر چلێک و سەدان دركى پىوہ و ئەوئەندەش چر و تىک چرژا و کە ماریش نەیدەتوانى بجزیتە نىوى. سى پىاوى قەمچى بە دەست کامىلیان بە رووت و قووتى لەو دەریای پان و بەرىنى درکە تىژانە کردبوو. سەرتاپى شەلالى خوین و بە بەر بارانى قەمچىياندا گرمۆلە ببوو و لە تاوان لە پىنچکە دروویە کەوہ پەناى دەبردە بن پىنچکە دروویە کى دیکە. گەنجە شەلالى خوینە کە دەهاتەوہ بەرچاوەکانى یوسف کە ددانە سپىبە کانى لە نىو ئەو هەمووہ سووراپەیدا برىقەیان دەهات. لە حالیکدا قەمچىبە کان پەیتا پەیتا وەپىشتى دەکەوتن. بە گىيانىكى نوقمى خوین، خۆى بە نىو کۆمى درووەکاندا کرد و بۆ چەند ساتىک ون بوو... و چاوەکانى لە حەژمەتان و لە ترسان دەریەربىبون. چاوەکانى بەگىش لە ژىللا هاتبوون و ئاگرىان لى دەبارى. هەموو چاویان زەق زەق ببووە.

بابت، بابت، بابتیان ناوا کوشت. هه موو ئیسیکی گیانیان هاریبوو. وهك جیوه، وهك لویچی
گۆشت و ئیسقان... تهرمه كه شیان له دهم روبراری ساورۆن خسته پینش ده می سه گهل. ونج
ونج و نه نجن نه نجن... هه موو خهلکی شارۆچكه به منداڵ و پیر و لاو و ژن و پیاوه وه سی شه
و رۆژان به ته نیشته نهو تهرمه نه نجن نه نجنكراوه دا تیپه رین... ونج ونج...

یوسف ههر نه وه ندهی له بیر مابوو. ههر کات تهرمه که ی بابی له بهر دهم ماله که یان وه بیر
ده هاته وه، دلّی ده گوشرا. ههر کاتی کامیلی وه بیر ده هاته وه، شتیك له قورگیدا عاسی ده بوو و
دلّی تیكه له ده هات. بوئیک، بوئیک هیلنج هینه ر...

مستتهق بۆره لپی نه ده برپیه وه و ههر ده یگوت. یوسف ده یه ویست را بکا. دوو سی پنچکه
دروو له وه ده روو پشته بوون... په یتا په یتا قسه ی ده کرد و کامیل و بابیی لی تیكه له ده بوو.

له خۆی ده گوت، نه گهر نهو تووک لیکراوه، نهو تووک لیکراوه - جا ههر که سیکه - را
بکا... نه گهر نهو نه فیه تیبه را بکا، ده حه سیته وه. نه بانگی ده کرد و نه ته قه شی لی ده کرد.
ناخ نه گهر را بکا. خۆزگه رای کرد بایه. باشه بۆ باسی بابی ده کا؟ بۆچی باسی کامیلی ده کرد؟
مستتهق بۆره له به گ ده ترسا. زهنده قی لپی چو بوو. نه گهر بر دبايه لای به گه که ی خۆی، نه ویشی
به درده که ی کامیل ده برد. به خهره زه نیك وئی ده که وت و راوی دهن و به دروه لانه که یدا
ده کرد و هه پروون به هه پروونی ده کرد. ههر چاو و ددانه کانی سپی ده چوونه وه و هه موو گیانی
له خویندا شه لال ده بوو. به گ قسه ی یه که. قسه یه کببون باشه. کی چووزانی کامیل چ
خرابه یه کی ده ره ق به گ کرد بوو. مه حاله به گ به بی تاوان یه کیك ناوا بکوژی. نهو مستته قه
بۆره ش زۆری لی ده لی. کوره له بری نهو هه مووه وه رینه را بکه. پیاو له رو خسارییه وه دیاره.
یانی بی تاوانه؟ له وانیه ههر مستتهق بۆره ش نه بی...

لهو کاته دا ماریك په یدا بوو. به به رده می مستته قدا و له دهم جاده که وه ده خوشی. جار
نه جارێك ئاورپکی ده دایه وه و سه یریکی دواوه ی ده کرد. مستتهق بۆره ههر گویشی پیی
نه ده بزووت. جاری وابوو ده هات پیی له کلکی بنی. نهو براده ره ی بابیشم پیاویکی سه یره. یه ک
پشوو قسه ده کا... ماره که، خۆلای، به قه ف و پیچه وه ده خوشی. سه ری هه لدینا. زمانه
سووره که ی دردینا و ئاورپکی له دواوه ی ده داوه. لاقه کانی مستتهق به سه ر ریگه که و شوینی
ماره که دا ده کشان و خۆله پۆتینه که ی هه لده ستاند...

نهو بنیاده مه ههر نازانی ترس چیه. هیچ بیر له را کردنی ناکاته وه. گیانی له سه ر دهستی
داناوه... ههر ده هاتن و له ناواییه که نزیکت ده بوونه وه. سه ری قیت راگرتوو و له پیش

ئەسپەكەيەو دەرۆيشت. دەموچاوی پیاوانە و پانتۆلە مەرەزە جوانەكەى و... چاكەتكەشى ھاوارى دەكرد قاچاغە. لە قوماشېكى خەت خەتېى زىوین دورابوو. تۆزىك دەشەلى. نا، نا. رىك خۆيەتى. مستەقە بۆرە خۆى. لە داىكىى بېستبوو كە "مامە مستەقت تۆزىك دەشەلى." بەلام ئەو بېدىنە ھەر گوئىشى پېى نابزوى. ھەر دەلئىى بەرەو مەرگىش ناچى. يانى نايەوى را بكا؟ چىى لە ئاودەدانيىەكە نزيكتر دەبوونەو، ئەو ھەنگاوەكانى خۆشتر دەكردن. ئاخرى خۆى پى نەگىرا و ھەزمان ھات: "مامە مستەق."

خۆشەويستىيەكى گەرم لە ناخىيەو شەپۆلى دا و بە راستگوئىيەكى مندالانەو ھە گوتى: "ئەگەر بىبەم و بىدەمە دەستى بەگ، دەتكۆزى."

مارەكە پانزە ھەنگاوە لە پېشپىيەو دەخوشى. مستەق بۆرە ساتىك راوھەستا و سەپىرىكى روخسارى يوسفى كرد و زەردەيەكى ھاتى و ديسان ھەرى كەوتەو.

يوسف دامابوو. شلەژابوو. ئىستا دەبوو چ بكا؟ تىنەدەگەيشت، راي نەدەكرد و نەيدەكرد. پانزە بىست دەقەيەكى ديكە دەگەيشتنە نىودى. دواى ئەو ھە ئىتر كار لە كارى دەرزا و بەگ ئەويشى بە مەرەدى كامىل دەبرد. دەبوو چ بكا؟ لە نىوان ددانيىەو ھە گوتى: "بەگ دەتكۆزى، ھەك كامىل... لە دروولانەكەت... رووت و قووت..."

مستەق ناورى داوھ و ديسان پىكەنى. بريسكەى پىكەينىنەكەى لە چاوەكانيدا بوو. كە دەرۆيشت، تەپوتۆزىكى زۆرى ھەلدەستاند. يوسف بىرى كردەو: "چۆنە لىرە راوھەستم؟ ئەويش كە بزانى ئەمن بەجى ماوم، مى رىيە دەگرى و دەپرا. جلەوى ئەسپەكەى راكىشا. مستەقىش بەبى ئەو ھەى ئاوپر بەداتەو، بەناخى خۆيدا رۆچوبوو و دەرۆيشت. يوسف چاوەرى بوو دورو بکەوئىتەو ھە خۆ بە قامىشەلانەكەدا بكا. ھەروا جلەوى ئەسپەكەى كىشاوو و لەجىيى خۆى چەقىبوو. بىرى لەو بۆشايىيە دەكردەو كە دواى راكردن و نەمانى وى ھەستى پى دەكرد. ئەو ھەموو زەھەت و ئەو ھەموو خۆشى و ھەزانەى لى بەتال بېوھ. مارەكەش لە حالىكدا بە تۆز و خۆلەكەدا رۆدەچوو و دەھاتەو دەرى، بە بەر پىيانيدا دەخوشى.

مستەق ھەر وا لەخۆيدا بوو تا گەيشتە دەم قامىشەلانەكە. لەوى راوھەستا. نوقمى سەپىركردنى قامىشەلانەكە بوو كە گولئى داوو و كەروپشكەى دەكرد. قامىشەلان و دەشتە گەورەكە ھەتا چاوەتەر دەكات، تا ئەو بەرى رەوھەزەكانى ئاناوھەزى گرتبوو. كى دەيزانى ئەو قامىشەلانە چىي تىدايە؟ قامىشەلانەكە گۆشەيەك بوو لە دنيايەكى ئەفسووناوى. مارەكەش

له گهڻ پيئي ٿو دا راوه ستا. سهري هه ٿيئا و سهيريڪي مستهق بوري کرد. ده تگوت پنده کهنئي. گه مهي به کلڪي کرد و رايوه شاندا. دروشه سووره کهي دوو لڪ بوو. مستهق که دواي سهيري قاميشه لانه که تيگه ييوو يوسف به جي ماوه، ناوري دايه وه و سهيري کرد يوسف له جيئي خوي چه قيوه. له پيشدا توتزيک مات بوو، به لام ٿه و جار ده تگوت ليني تيگه يوه. له جيئي خوي نه بزوت و چاوهر پي يوسف ما. يوسف چاوهر پي بوو خوي به قاميشه لانه که دا بکا. هه روا ماوه يه که له دور وه له يه کتريان رواني. هيچ کاميان نه ده بزوتن. يوسف که ده يدي مستهق خو به قاميشه لانه که دا ناکات، وه ختبوو شيت بي له داخاني. مستهق له وه يکه بوچي ٿه هه تيوه شيت و شووره دواکه وتوه، پيکه نيني هات. ده بوو تيبي بگه يهنئي که نايه وي را بکا. ماره که دور که وتبووه و روشتبوو و شوينه پيچه لاويچه که ي به سر خو له که وه ما بووه.

يوسف له نه کاو وه بيري هاته وه که ده مانچه که ي مامه مستهق به وه. پياوي پاله وان و به ده ستوبردي وه که به بي چهک ناتوان ههنگاويکيش به پريه دا برؤن. له ٿه سپه که ي خوري و ليئي چوه پيشي. مستهق به زهرده يه که ي پر له ميه ره باني و نيگاي پر له توس و پلاره وه راوه ستا بوو و بارکانه ليئي رامابوو. له وه نه گه يه دا ماره که ش له قاميشه لانه که هاته وه ده ري. يوسف ده مانچه که ي بو راداشت و به دهنگيکي فرمانده رانه وه گوتي: "هاني خو به قاميشه لانه که دا بکه."

مستهق بوري هه وه که گويي له دهنگيشي نه بووييت، ده مانچه که ي لي وه رگرت و له بهر پشتوينه که ي نا. بزه ي سه ريوي نه ده ره وييه وه. له بري ٿه وي خو به قاميشه لانه که دا بکات، له پيش ٿه سپه که وه به ره و ناوايي وه ري که وت. يوسف له داخاني شيت بوو. ناخ خوزگه ٿه وه مستهق بوريه براي بابي نه ده بوو، جا باش ده يزاني چيي به سه ري ديني. ده ست و پي شته که ده دا و به راکيش راکيش ده يره ٿاوايي. به لام حه يف و محابن. به توره ييه وه گوتي: "به گ ٿه مر ده کا بتکوژن. ده تکوژي."

ناخيڪي قولي له ناخييه وه هه لکيشا و له سه ري روشت: "به گ ٿه مر ده کا بتکوژن و تهرمه که ت فري ده ده نه بهر سه گان. باشه ٿه وه تو تي ناگهي چيت بي ده ٿيم؟ چما نايستي؟" ديسان زهرده يه که ي پر له خوشه ويستي و توزه ته شه ريکيش له سه ري ليوه کاني مستهق بوري نيشته وه. يوسف که وه لامي پرسياره که ي خوي وه رنه گرتبووه، له دين ده ري بوو و گوتي: "ٿه تو پياويڪي ترسنوڪيت. زور ترسنوڪيت مامه مستهق."

مستەق ئاۋرى داىەۋە، ماۋەيەك لە ئامبىزى نىگاي خۆى گرت: "بە من دەلىيى؟ ئەمن ترسنۆكم؟"

قاقايەكى كىشا و لەسەرى رۆيشت: "يوسف گيان، كورم، لەو دىنبايەدا كەس نىيە نەترسى. لە دەنگى تۆشدا كە دەتگوت "مەبزوو، خۆت بە دەستەۋە بدە"، ترس شەپۆلى دەدا. ھىچ شتتەك لەو بىنبا دەمە مەترسىدارتر نىيە كە ترساۋە. كە گويم لە دەنگى تۆ بوو، بە خۆم گوت، ھاۋارە لەمن، ئەو كورە دەمكوژى. ئەمن پتر لە ھەموو شتتەكى دىكە، زراوم لە ترس چۈۋە. چىي نەمابوو لىم بدەيت و نقوستام بكەى."

يوسف دىسانە كە دەرھەلبوو و نەراندى: "ئەتۆ ھەر ئەو مستەق بۆرەيە نىي كە برادەرى باجم بوو. ئەتۆ درۆزنىكى و ھىچى دى."

مستەق پىشى پىكە نىنە كەى خۆى گرت و سەرى داخست.

ئىستا كە دەمانچە كەى بە خۆى بوو و لە داۋەش بەجى مابوو، ئەى بۆ راي نەدە كرد؟ دىسان بەجى ما. مستەق بۆرە، دەمودەست زانىي و راۋەستا. مارەكە لە رىگاكەۋە ھاتە دەرى خزىيە نىو قامىشە لانه كەۋە.

ھەتا لە قامىشە لانه كە دور نەكە وتبۈنەۋە، يوسف چەند جارىكى دىكەش بە ئانقەست خۆى ۋە داۋە دا بۆ ئەۋەى مستەق بۆرە را بكا. بەلام مستەق ھەر ھەستى دەكرد لىك دور كە وتۈنەتەۋە، رادەۋەستا و چاۋەروان دەما. يوسف چەقۆت لى داباۋايە خويى نەدەھات. چىي نەمابوو بداتە قولپەى گريان و دەستەۋاۋىنى بىت و لىي بپارپتەۋە كە: "تۆ خوا رابكە مامە گيان. تۆ خوا را بكە." چىي لە ئاۋايى نىكتەر دەبوۋنەۋە، يوسف پتر دەشلەژا و ھەموو ئازاى ئەندامى دەلەرزى. جارى وابوو بە زەينىدا دەھات بىكا بە قوربانى فىشەكىك. ... لەۋانەشە نەتوانى را بكا. لەۋانەشە پىي شەرم بىت لەبەر منداللىك ھەلى كە كورى نىكتەرىن ھاۋرپىيەتى. دەمانچە كەشى خۆ بە دەستىيەۋە بوو. چىي پىي خۆش بۋايە دەيتوانى لەگەلى بكات. ئەگەر گوتباشى ئەۋە بەرم داي و ۋەشۋىن كارى خۆت بكەۋە مامە گيان، خراب دەبوو. نەيدەتوانى بە برادەرى بابى خۆى بلى ئەۋە بەرم داي و بړۆ خوات لەگەل. ئەگەر سەرى ئەسپەكەى خۆى ۋە رىگىرپاۋايە و بەرەۋ دەشتە كە تىي تەقاندبايە، چ دەبوو؟ ئەگەر گوتبايەى بړۆ خوات لەگەل بى و لەكۆلم بەۋە، چىي لى دەكەتەۋە؟ بەلام ئاخۆ ئەو كات برادەرەكەى بابى نەيدەگوت، ترسنۆك بوۋە و نەيتوانىۋە پياۋىك بەرپتەۋە لاي ئاغاكەى؟ ئاخۆ مامە مستەق بەۋ كەلەل شەقىيەى خۆى نەيدەۋىست ئەۋ تاقى بكاتەۋە؟

ئیتەر گەیبوننەو بەر ئاوەدانی. یوسف ئەسپەکە ی لینگ دا و وەپیشی کەوت. چەپۆکینکی لەسەر شانی مستەق دا و رایوەشاند و بە لەبزیکەووە کە زیاتر لە پارانەووە دەچوو نەک هەرەشە، گوتی: "ئەو بەگە زۆر بێ بەزەییە مامە مستەق. ئەو بەگە دەتدا بتکوژن. ئەمن باشی دەناسم. بە خوای دەتکوژی. تێدەگە؟"

چی نیە مابوو گریانە کە ئەوکی بەریدات و بداتە قولپە ی گریان. چاوی پر بوون لە ئاو و لەدین دەهری ببوو. بەلام مستەق بۆرە هەر بای خەیاڵیشی نەبوو. یوسف لە بن لیوانییەووە گرماندی: "چاوت دەری."

لە بن لیویەووە گوتی: "چاوت دەری بە جەحەندەم. جەحەندەم لێ پر بێ. ئیستا بشتکوژن، پەییوئەدی بەمنەووە نییە. خوینی خۆت لە ئەستۆی خۆت."

چوونە نیو ئاویەووە. توورپەییەکە یوسف دامرکایەووە. ئیتەر چیی پێ دەکرا؟ چیی لەبەری پارابووەو، نەییوئەستبوو را بکا. ئەو ئیتەر پتر لەو ی کردبوو، چیی دیکە ی کردبا؟ دایکی دەلی چ دەلی با بیلی. هەر کەس چ دەلین با بیلین. کە بیری لەووە کردەووە بە بەر دەرگای مائی گولعوزاردا تێدەپەری، شەپۆلیکی شادی و خۆشی گیانی تەنییەووە. دە ی چ باشتەر ئەو کەرە پیاووە رای نەکرد.

ئەجارە بە هەژاویەووە گوتی: "مامە مستەق بەولایەدا."

جا بە لەبزیکی تەوساویەووە گوتی: "بەگ ئەنجن ئەنجن دەکا."

ئەوجار نۆری ئەو بوو کە گائە ی پێ بکا. ئیتەر کار لە کاری ترازابوو. بەو حالەشەووە دیسان بەسەر پشتی ئەسپەکەییەووە، رەنگی بزرکابوو و ددانی چیر دەکردەووە.

گولعوزار کە ئەو بەسەر ئەسپە خۆشەبەزەکەییەووە دیت کە دەتگوت ئاسکە، سوور هەلگەرا و پیکەنینیکی پر لە خۆشیی پشکەش کرد و رایکردەووە ژووری. بریسکانەووە ددانی مندالانە ی درەوشانەووە ی حەز و ئارەزووی لێو گۆشتنەکانی، لە چاوەکانی ئەودا مانەووە.

کە گەیشتنە بەر دەرگای کۆشکەکە، یوسف ئیتەر لەسەر ئەسپەکە خۆی رانەگرت. خۆی فری دایە خوارەووە و لە مستەق بۆرە چووە پشکی. وەک دۆژمان سەیری کرد و بە توورپە ی تەوسەووە گرماندی: "دەمانچە کەت بەدە من، هەر لێرەش راوەستە. لە جیی خۆت نەبزووی."

بەگ لەسەر هەوڕەبانەکە راوەستابوو و ورد ورد ناگای لە هەموو هەلسوکەوتەکانی یوسف بوو. لەو کاتەدا ئەوانە ی بیستبوویان یوسف ئەو پیاووە ی گرتوووە کە هاتبوو بەگ بکوژی، لەبەر دەرگای کۆشکەکە کۆ دەبوونەووە.

مستەق بۆرە دەمانچەكەى، كە لەبەر پشتوینى دەریهینابوو، بە بزەیهكەوه دایە یوسف. پیکەنینه ناشیرنەكەى ئەو پیاووە ئەوى شیت دەکرد. یوسف كە رەنگى بە روووە نەمابوو، بە ئەژنۆی لەرژۆكەوه، لە پلیكانەكان وەسەر كەوت. دەمانچەكەى مستەق و ماوزەرەكەى خۆی لەبەر پیکەنەكانى بەگ دانا و بە دەنگیکى بى هیژ و شەرمەنەنەوه گوتى: "تەمەنى دوژمنت كورت بى، بەگ. "

"ئەو پیاووە هەو؟ خۆیەتى؟ لە زمانیت دەركیشاووە خۆیەتى؟"

"بەلى خۆیەتى. لە زمانیم دەركیشاووە. ناویشى مستەق بۆرەیه. "

بەگ فەرمانى دا: "بیشكەنە و بیهینە سەرەوه. "

یوسف چوووە خوارەوه و لە حالیکدا گیرفانەكانى مستەق بۆرە دەگەر، گوتى: "بەگ دەتكوژى. وەك كامیل دەتكوژى. منیش هیچ تاوانیکم نییه. خۆینت لە ئەستۆی خۆت. "

مستەق بۆرە زەرەدەیهكى نەرمى لەسەر لیوہەكانى و لەخۆباییبوونیک بە روخساریهوه بوو. ئەو لە پیشەوه و یوسف بە دوایدا لە پلیكانەكان وەسەر كەوتن.

بەگ دواى ئەوى بە تەوقى سەریهوه تا بەرى پێى سەریكى مستەق بۆرەى كرد، بە نەرم و نیانى و بەبى ئەوى هیچ توورەیهكى لە دەنگیدا بى، لى پرسی: "قاباتچى ناردبووتى بكموژى؟"

مستەق بە پیکەنینهوه وەلامى دایهوه: "ئەو ناردمى بەگ. ئەمنیش هاتم. "

یوسف لەو نەرمى و نیانییهى بەگ سەرى سووړ ما. كەوابوو مامە مستەق ئاگای لە هەندى شت بوو، بۆیه ئاوا بى خەم دەهات. بە دلیدا هات: "گوو بەو شانسه، كورە وەرە سەیر، بەو هەموو دەردەسەریهوه گرتم و هینامە ئیڕە. "

بەگ بە ناماژەى برۆ، بە یوسفى گوت برۆ. یوسف لە پلیكانەكان چوووە خوارى. دایكى لە مالهوه نەبوو. ريك گەراپهوه كۆشك. سەرى لى شىوابوو. ئەگەر دایكى دۆزیابیهوه، تى دەگەیاندا. كە سەیری كرد دایكى لە نيو ژنەكاندا دیت ئەوا دەگرى و سەر و رووى خۆى درنى. دایكى هەر چاوى پى كەوت، وەك فیشەكە شیتە دەرچوو. یوسف باش دەیزانى ئەگەر میرۆ هەلبچى، بەبى ئەوى گوى بداتە تەمەن و قەد و قەلافەتەكەى، هەر بە بەرچاوى ژنەكانى ئاواپهوه تى هەلئەدا. هەر بۆیه، دەمودەست بەرەو مالهوه تى تەقاند. میرۆش سەرى لە دووى نا.

میرۆ راي دەکرد و چى دەهاتە سەر زارى، پى دەگوت: "هەى ناچسن... ناپەسەنى بیژوو... هەى زۆلى... یاخوا كویر و زەلیل بى، خوا تیر عەمرت نەكا... كورە هەى تىرى

نەبەدیت و ینکەوی... یاخوا ئەو بەژن و بالایەت بەریتە بن گەل... چووی مستەق بۆرە، برادەرە گیانی گیانییە کەمی بابت گرتوو و هیناوتە بەگ بیکوژی؟ ها؟ هەمی دەستت بشکی..."

یوسف خۆی بە ژووریدا کرد و دەرگای لە پشتەوه گالە دا. میرۆ لە دەرەوه دەبیقیژاند و تووک و نەفرەتی لێ دەکرد و جینۆ نەمابوو پێ بدات. یوسفیش لە پشتەوهرا هەر لەبەری دەپاراپیەوه.

"باشە دایە تۆخوا مەقیژینە. لەسەر خۆ بە. لەسەر خۆ بە با پیتت بلیم چۆناوچۆن بوو..."

بەلام دایکە هیۆر نەدەبۆوه. "کۆرە خۆ پیتت و بەگ بیکوژی، ئەمنیش تۆ دەکوژم."

دوای ئەوه میرۆ هیۆر بۆوه و لە زمان کەوت، یوسف دەرگاکەمی کردەوه....

یوسف دوای ئەوهی هەموو شتیکی بۆ دایکی لە بنی کولە کە دا، گوتی: "هەستە بچۆ لای بەگ و رزگاری بکە. برۆ و داوا لە بەگ بکە لێی خۆش بی. پێی بلێ لەبەر تۆ و بام لێی خۆش بی."

میرۆ دیسان زاری لێ کردەوه: "کۆرە هەمی تیر عەمر نەبی... خودا بتباتەوه... کۆرە هەمی دەرد و تووکت بەرامبەر بن... گەمژە، کەللە کەر... ئاخ، ئاخ... ئاخ ئاورت لە جەرگم بەردا... باشە ئەمن لە مەودوا چۆن سەر هەلینم؟ ئەگەر ئیستا بابت زیندوو بوایه، سەرتی پان دەکردەوه..."

میرۆ ئەوه نەدی لێ گوت، کە ئیت زاری کەفی کرد و بە شلە ژاوییهوه لە مائی و دەدر کەوت و چوو کۆشک. هەر گەیشتی، خۆی بە عەرزى دادا و بەربوووه پارانەوه: "لێی خۆشە بەگ، لەبەر مەحمود... لە بەر من..."

بەگ بەبێ ئەوهی قسە یەک بکات، پێدەکەنی.

"لەبەر خاتری مەحمود، لە براکەمی خۆش بە بەگ... چکۆلە هەلەمی دەکەن و گەوران خۆش دەبن..."

بەگ هەلستاندە پێ. میرۆ چاوی لە چاوه کانی بەگ بری و لێپراوانه گوتی: "ئەگەر ئەتۆ ئەو برایهی مەحمود بکوژیت، ئەمنیش لە پێشدا یوسف و دوای ئەویش خۆم دەکوژم."

"ئەو قسانە چین میرۆ؟"

"ببۆرە بەگ، ئەمنیش، یوسفیش..."

بەگ یەک پشوو پێ دەکەنی، نەرم و گەش و مزگینیدەر.

میرۆش شلە ژاو و بێ تۆقرە و ئالۆز "بیبۆرە..."

بهگ روخساریکی شیلیگرتی بهخۆیهوه گرت: "لهسهرخۆ به میرۆ... نهگهر براكهی مهحموود بۆ كوشتنی منیش هاتیبی، دیسان ههر برای منه و لهسهر سهرمانی دادهنێین. میوانهكهت بهروه مالى خۆت. كارىشت به يوسف نهیبی."

میرۆ به ههژاوییهوه كه نهشیدهزانی چ بكا گوتی: "باشه، باشه." لای كردهوه به لای مسته قدا: "وه ره براله. يوسف كورپى خۆته. لیبى خۆش به. وه ره ئه مشه و میوانى ئیمه به."

مستهق بۆره له پێشهوه و میرۆ به دوایدا هاتنهوه مالى. يوسف له شهрман سهرى ههڵندههات.

مستهق بۆره ههتا بهره بهرى بهیانی ههر باسى ئه و كاتهى مهحموودى بۆ دایك و كوره گێراپیهوه كه پێكهوه له زیندانى بوون. كهس باسى بهگ و پیلانى كوشتنى بهگ و قاباقچیبى ههر نه كرد.

مارێكى كهسك، به بریسكهیهكى به شه پۆلهوه، به زمانێكى سوور سوورهوه، درێژ و خۆلاوى، بهو سهرى دیواری به ندىخانه كه ههڵدهگهرا. ههڵۆكان به داوینى لای باشوورى گردهكهى سولمیشهوه ههڵدهفرین... خوینه كه وشك ببۆوه و رهش ههڵگهرا بوو و تویژ تویژ ببوو...

ئاوه روونهكه، كه رووناكاییه كه له تهركى بنى دهدا، لوزهوى بهستبوو. سهرى مهحموود له نێو خړكه بهرده كاندا، باى كردبوو و دوو سى ئه وهنده گهوره ببۆوه و قهڵشیبوو و بلاو ببوو... گوتی: "ناخ، ناااخ. نهیاند ههیشته كهس له تهرمه كهى نزیك بێتهوه."

نهقیب لهسهر تهرمه كهى مهحموود ههڵترووشكابوو و دهینالاند. تهرمه كه ونجر و نجر كرابوو و بۆگهن ببوو و باى كردبوو و دوو سى ئه وهنده گهوره ببۆوه.

مستەق بۆرە لە گەل یوسف و دوو کەس لە پیاوێکانی دەرویش بەگ چونە شارۆچکە بۆ مائی قاباقچی ئوغلی. لەو نۆکەرە دەرگاکی لێ کردنەو، لیبیان پرسیی: "ئاغا لە ماییه؟ ئەگەر لە مالهوهیه، زەحمەت نەبێ با بێتە خواری. پێی بلێ دەرویش بەگ پیاوی ناردوو. " تاویک دواتر قاباقچی ئوغلی بە بی هیژییهوه لە پلیکانەکان هاتە خواری و مستەق بۆرە نەهیشت قسەیهک بەکات و بەسەریدا نەراندی: "کاتی ئەمن بە دنەدانی تۆ دەچوم دەرویش بەگ بکوژم، ئەوم باش نەدەناسی. دواتر کە تیگەیشتم و بۆم روون بۆوه ئەو کابرایه کییه و کورپی کییه، کە چاویشم بە روخساره نوورانییه کە کەوت، دلّم هەر نەهات بێر لە کوشتنی وەها جوامیژیک بەکەمەوه. شتیکت پێ بلیم قاباقچی زاده؟ هەر نینۆکیکی دەرویش بەگ سەد هەزار گەندوگویی وەک تۆ دینی. "

ماهیر بەگ پێی بە عەززییهوه رەق ببوو. هەولێ دەدا شتیکی بلێ، بەلام بۆی نەدەگوترا. مستەق بۆرە دەمانچە کە کە لەبەر پشتوینی دەرھینابوو، لەگەل بەستە دراویکیش بۆ لای راداشت و بە لەبزیکی فەرماندەرانیوه کوتی: "هانێ ئەوانه. " دەنگە کە ئەوەندە توند و بە ئەمر بوو، ماهیر بەگ نەیزانی چۆن دەستی برد و دەمانچە و بەستە دراوه کە لێ وەرگرتەوه.

"ئەوانه بدە بە ژنە کەت با ئەو بچی و دەرویش بەگت بۆ بکوژی. "

ماهیر بەگ حەپەسابوو و وەک مریشکینکی سەریان هەلپرووسقاندبێ، پەلەقاژە بوو، بەلام هەر چەند قسەیهکی بە برگە برگە لە زاری هاتە دەری: "لایهک... هەلە... حاشا... بەگی ئیمه... "

مستەق خیرا لە دەمی دا: "ئەگەر لە گیانی شیرینت تیر نەبوی، دەرگای زارت داخه، هەمی یهگی بەرەللا. "

بۆ ئەوەی رییواری رۆ و ئەوانەى گۆییان لە دەنگەكەى ببوو و بەو دەنگە دەنگە لە مائەكانیان ھاتبوونە دەرى، ھەموویان گۆییان لە قسەكانى بى، بە ھەموو ھىزى خۆى نەراندى: "ھەموو دەعبايەك گۆشتى ناخورى. قاباق پاشا... گۆشتى دەرویش بەگ ناخورى. ئەمن باش لەو تىگەيشتم قاباق پاشا، ئەتۆش زۆر زوو لیت روون دەبیتەوہ." ئەوہى گوت و گورج و گۆل و ھەرى كەوت و پىاوەكانى دەرویش بەگ و یوسفیش بە شوپىندا لە كۆلانەكە لایان كردهوہ. ھىشتاش ھەر دەىگوراندى: "گۆشتى ھەموو دەعبايەك بۆ خواردنى نابى قاباقچى ئەفەنى. گۆشتى دەرویش بەگىش خۆ وەك زەھرى ماری وایە، لە گەرووت دەگىرى."

ماھىر بە دەمانچە و بەستە دراوہكەى دەستیپەوہ، لە جىبى خۆى وشك ببوو. مېشكى لەكار كەوتبوو و لە ھالىكدا خېرا خېرا چاوى دەترووكاند، بە چاوى پەر لە پرسىاروہ سەبرى ئەو خەلكەى دەكرد وا لە بەردەمى كۆ ببوونەوہ. لە نەكاو و ھەبرى ھاتەوہ چىبە دەستەوہیە و ەك ئەوہى دەستى سووتابى، دەستە دراوہكە و دەمانچەكەى فرى دا و دەرگاگەى پىوہ دا و ەك راویان نابى، بە ھەلەداوان لە پلىكانەكان وەسەر كەوت و سەلئى شىواو و شلەژا و لە مائەكەیدا كەوتە ھات و چۆ.

ژنەكەى، مندالەكانى و یەكێك لە خزمە دورەكانى كە ھاتبوو و مېوانى بوو و برادەرە ھاوپۆلىيەكەى كورەكەى لە زانكۆ راوہستابوون و سەبىريان دەكرد كە ەك شىتان دەھات و دەچوو. دەھات و دەچوو و دەستەكانى ەك ئەوہى پىس و گول بووبن، پەیتا پەیتا رىكى دەخشاندىن و...

دەمانچە و دراوہكە ھەتا بەیانى لەبەر دەرگاگە لە تەنىشت بەردىك مابوونەوہ بەبى ئەوہى كەس دەستیان بۆ بەرى. ماھىر كە لە داخى ئەو رووداوە تا بەیانى نەنوستبوو، كە لە مالى ھاتە دەرى، نە دەمانچەكەى دیت و نە بەستە دراوہكەى. ئەى كى ئەوانەى ھەلگرتوہ؟ ماھىر ئەوئەندەى ناگا لەخۆى بوو كە بزائى بۆچى ئاواى لى بەسەر ھاتبوو. بەلام چىبە لە دەست دەھات؟ چارى نەبوو جگە لەوہى دان بەخۆیدا بگىرى. بە ھەر حال، ئەو زەبرە گورچوپرە تەواو لە پەر و پۆى كردبوو.

قسەكانى مستەق بۆرە كە بەشاریدا گەرابوو و گوتبوونى، ھىشتاش لە گویدا دەزرىنگانەوہ: "ھەموو دەعبايەك گۆشتى ناخورى. فسۆس ھەر بۆ خواردن نابى قاباقچى. سەگباب داخوا پىبى وایە بووتە چى وا ئەمن دەنیرى پىاوى بۆ بكوژم. خۆ ملوئىنىكىشت

دابامی، محال بوو ئەو جوامیرە بکوژم. بەلام سەگینکی وەك تۆ بۆ تاقە جگەرەیهك دەكوژم... هەر بە خوت و خۆزاییش دەیکوژم. چونکە ئەتۆ خوینت حەلالە و هەر کەس بتکوژی، رێك دەچیتە بەهەشتی..."

تا ئیوارێ ئەو قسانە ی جار نە جاری، بیستەو و تەوار لە مێشکیدا چەسپابوون. هەموو شارۆچکە و گوندەکانی دەورووبەر، رۆژ بە رۆژ و تەنانت چرکە بە چرکەش هەوالەکانیان وەردەگرت. ئەوان هەموو شتیکیان موو بە موو دەزانی. بە تێر و تەسەلی دەیانزانی هەتا دەرویش بەگ قایل نەبێ، ماھیر بەگ ناتوانی زووبیەکانی زۆنگاوەکە بخاتە سەر ملکەکی خۆی و کلکە سووتی بۆ دەرویش دەکات و دەرویشیش بە سەگینکی دانانی و دەلی، بە مەرجیک ناشت دەبەووە کە ناشتبوونەومان بە رێو شوینی باب و باپیران و نەریتی ئۆغوز بێ.

پیاوانی شارۆچکە و گوندەکانی دەورووبەر لەو پەیوەندییەدا کە ئاخۆ ماھیر بەگ قەبوولی دەکات بە پێی نەریتی ئۆغوز بچیتە ناشتبوونەو یان نا، ببوونە دوو دەستە. هەندێ دەیانگوت مەحالە ماھیر مل بۆ ناشتبوونەو پەکی وەها راکیشی. لایەنگرەکان پێیان وابوو هیچ کەس نەک لەبەر ملیۆنان، بگرە بە نرخێ ژیانیش ناتوانی مل بۆ وەها ناشتبوونەو پەکی پر لە شەرمەزاری راکیشیت و ببیتە گالتەچار و ریسوای زەمانە. هەندیکیش دەیانگوت کە ئەویش ماھیر قاباچی زادە ی پێ دەلین، لویچی خاکی پێ بدە و ناموسەکی لێ بکەرە. لەبەر ئەو هەموو زەوی و زارە، نەک هەر جارێک، نامادە دەبێ هەموو رۆژەکانی سال بە پێی ئەو نەریتی ئۆغوزە ناشت بیتەووە. دواپیش ئەو هەوالە دوور لە چاوەروانییە بە شارۆچکەدا بلاو بوووە. ماھیر هەموو کارێکی پێ دەکرا، ئەو دیان نەبێ. مستەق بۆرەش بە بازارەکەدا دەگەرێ و دەیکوت: "کە چاوم بە دەرویش بەگ کەوت، دەستم رەق بوون و نووری ماقوولی و چاکەکاری لە نیوچاوانییەو دەباری. لەو حالەدا ئەو ماھیرە بۆگەن و ترسنۆک و دەستەوستانەم وەبیر هاتەو و بەخۆم گوت: بۆ مائی دنیا، پەلاماری ئەو بەگە رەسەنە نادەم."

هەموو شتیکی لەبەنی کولەکە دەدا: ئەو ی ماھیر ئەو ی چۆن دۆزیبۆو و چۆن زامانچەوری کردبوو و چەندە ی پارە دابووی و بەلیننی چەند دۆم زەوییشی دابووی و... لە بەرامبەریشدا نە ماھیر متەقی لیو دەهات و نە پیاوێکانیشی. خەلکی شارۆچکەش دەیانگوت:

"هەر بژی پیاو. ئەو پیاو بەو کارە ی خۆی سەلماندی کە تەنانت پیاو کوژیکی بە کریگیرویش مایە ئەو ی تێدایە پیاوێتی بکات و ببیتەووە ئینسان. بە قاباچی گوتبوو،

رېك رووبه پرووی خۆی که... هەر نینۆکیکی دەرۆش بهگ... به ههزاران بێ دایک و بابی وهک تۆ... ناگۆرمهوه."

ساری مستهق ههوتوه کی تهواو به شارۆچکه کهدا گهرا و توشی ههر کهس بوو، بۆی گێرپایه وه و دواى شهوه بزر بوو.

ئێستا شارۆچکه که دیسان له بهردهم رووداوی دیکه دا بوو. کاره که به کوێ دهگهیی؟ ماهیر تهنا ته به نرخى گیانیشى بووبی، وازی لهو زهوی و زاره به پیتانه نه دهیتنا. دەرۆش به گیش مه حال بوو واز له نه ریتی ئۆغوز هه لگرتی.

رۆژ و ههوتووی به سه ردا هات. ماهیر بهگ خۆی له ژوره کهیدا قه تیس کردبوو و وه دهر نه ده کهوت. خه لک دهیانگوت پیاوی پیاو ئاوايه. گه مه کهی مستهق بۆره، خانه نشینی کردوه و ئیتر ناتوانی له هه یج کوێ وه دهر کهوی. تهنا ته هه ندی له وهش پتر پیتان لی راکیشا و دهیانگوت: "هه تا شه رۆژه ی زیندوه، نایه ته دهری. زۆر که سیش بریاوان ده کرد. شارۆچکه که ورده ورده به زه بی به ماهیر به گدا هاته وه و رقیان له دەرۆش بهگ هه لگرت و لی بیزار بوون. ماهیریش له ماله کهیدا چله ی گرتبوو و مشووری لی ده خوارد. به لام دهستی بۆ ههر لکینک ده برد، ده شکا. رهنگی زهرد هه لگه رابوو و بن چاوه کانی رهش داگه رابوون. لهو چه ند مانگه ی رابردوودا، پیر ببوو و تینک شکابوو. هیژی له به ردا نه مابوو. ژنه کهی، منداله کانی، برا و خوشکانی، خزم و نزیکه کانی زگیان پیی ده سووتا، به لام هه یچیان له ده ست نه ده هات. شه و دەرۆشه تووک لی کراوه، جانه وه رېک بوو که دین و ئیمان و رهحم و به زه بی و جوامیری کاری تی نه ده کرد.

"کوره هه ی گووی سهگ بهو ئۆغوزه. هه ی شه و نه ریتی ئۆغوزیه ته به میرات بێ. ئینساف و پیاوه تی شتیکی باشه. چما پیاو دی که سینک، هاو ره گه زیکی خۆی له بهر خاتری نه ریتیکی چاخى دهقیانوس، ئاوا مالۆیران دهکا؟ کوره هه ی خودا گول و کویرت بکا دەرۆش بهگ. ئۆغوز کوئییه؟ شه تۆ نه ریتی ئۆغوزت له کوێ دیتوه؟ کی هه تا ئیستا لهو دهر وه برانه باسی ئۆغوزی بیستوه؟ باب و باپیره کانی ئیمه نه ئۆغوز بوونه و نه ئۆغوزیش وه ها نه ریتیکی هه یه. هه ی به رازی فیلباز، پیاوی چه په ل. ههر بۆ شه و ی شه و داماره بکاته گالته چاری شه و شه و ئابرووی به ری، شه و تو په هاته ی له خۆ وه دهر هیتاوه. چما ئیمه تورک و ئۆمه تی محمه د و چوکوروا بی نین؟ چما باب و باپیرانی ئیمه لی ره نه ژیاون؟ له وه ته ی هه یین، نه ئۆغوزیکمان دیت

و نه نەرىتەكەشى. كۆرە بۇخاترى خوداى، ھەر كەس تا ئىستا ئۇغوزى دىتوۋە و شىتىكى لە سەر نەرىتەكەى بىستوۋە، ئىمەش ئاگادار بىكاتەۋە."

"مىللەتتىك ئۇغوز نەناسى و بەيىنى نەرىتى ئۇغوز نەچىتە پىشى، بە مىللەت لەقەلم نادى. كۆرە ۋەرن بۇ خاترى خوداى، ئەۋ دەروئىشە فېلباز و درۆزىنە..."

زۆربەى خەللىكى شارۆچكە نەفرەتپان ھەبوۋ لە ۋشەى ئۇغوز كە تەنیا لە كىتتېبە مېژوۋىيى و گۆقارە خۆركەلىدراۋەكاندا دەبىنرا و خۇيان لە ھاۋدەردى ماھىر دەزانى و لەنىۋو خۇياندا دەيانگوت ئەگەر ئەۋ نەرىتە قۆرە نەبوايە، ئىستا دەمىك بوۋ دەروئىش و ماھىر ناشت بېۋونەۋە. چەند مانگىك بوۋ لايەنگرەكانى ماھىر لە شارىدا رىبەرايەتىي دارودەستەى دژە ئۇغوزيان دەکرد. ئاخىرىكەى رۆژىكىش داھات كە ئۇغوز واتاى خەيانەتكار و نىشتىمانفرۆشى بەخۆۋە گرت.

دەروئىش بەگىش ورد ورد ئاگاي لە ھەموو پىلان و رەۋتە دژ ئۇغوزەكان بوۋ و دەيگوت: "ئەمن ئەۋ گەمزانە تىدەگەبەنم. بۇ ئەۋ بى شەرەف و بى ناموس و بى دايك و بابانە و بۇ ئەۋ دوژمنانەى نەژاد و مىللەت و نىشتىمان و ناموسانەى دەسەلمىنم... وايان لى دەكەم تا لە سەر ئەم دىنبايەن، نەۋىرن ئاۋا بە خراپە و بە زمانىكى وا پىس باسى رەچەلەك و تۆرەمە رەسەنەكەمان بىكەن. ئەۋ نىشتىمانەيان ئاۋا تىدا برد. ئاۋا زەلىل و داماۋيان كىرد. ئىستاش ئەۋە بى كار لىيى دانىشتون... پاشماۋەى دەۋلەتى توركان..."

دەروئىش بەگىش دەيەۋىست گروۋپىك لە بەرامبەر ئەۋ سەگانەى شارۆچكەدا قوت بىكاتەۋە. بەلام بەستىنەكە بۇ ۋەھا كارىك لەبار نەبوۋ. قسەى سەگى ۋەك ماھىر دەچەقەن. ئۇغوز و نەرىتەكەى ئۇغوزيان وا كىردبوۋە گالتەى سەر زار و زمانان ھەر مەپرسە.

قسەى ئۇغوز، رەچەلەك و تۆرەمەى بەرزى ئۇغوز، نەۋەيەك كە چەنگىز و تەيمور و ئاتىلا و ئەلب ئەرسەلانەكانى لى كەۋتېۋە، لەۋ شارۆچكەيەدا بېۋونە ماىەى رابۋاردن و گالتەجارى چەند كەسىكى بەرەللە.

دەروئىش بەگ جارى ۋابوۋ خۆى پى نەدەگىرا و دەينەراند: "ئەۋ شارۆچكەيە بۆۋەى دەبى ئاگرى بدەيت و ھەرچىي تىيدايە لە مىندالى سەر پىشتى لانكەۋە تا پىرى سەر لىۋى قەبر، قەلتوپريان بىكەى. ئااخ، باپىرە تەيمورە شەلەكەم... ئاخىخ باپىرە چەنگىز... ئااخ ناتىلا... چىتان لى ھات؟ كۋا ئەۋ رۆژە خۇشانەى رابردوۋ...?"

ئاوئېنەيەكى دىكەيان بۆ جارچىيەكە بە رادان دابوو. زنجىرەكان گەردن و گوئىزىنگ و قولەپى و دەستەكانيان رەش و مۆر كوردبۆو. پىستەكەشى چرچ و لۆچ ببوو. مېشە شاخدارەكان و مېشەكەرانە و زەردەواللەي زەرد و زەرگەتەي مەيلەپەرەش و كەسك بە وزەوزەو لەسەر ئەو توپكەلە شووتى و كاللەكانەي لە بەر دىوارى بەندىخانەكە فېرى درابون دەنىشتن و ھەلدەفېرېنەو. جارچىيەكەش بەو ھىلەكەي رايىسپاردبوو لە دەرەو پرا بۆيان ھىنابوو، سووك و سانا دەيگرتن و بائىكىيانى ھەلدەقەند و لەسەر ئاوئېنەكە بەرەللەي دەكردن. زەردەواللە و مېشى جۆراوجۆر و رەنگاورەنگ بە پۆل لەسەر ئاوئېنەكە لەجىي خۆيان باللەپرژەيان بوو.

دەنگىك لە ھەموو زىندانەكە گەرا: "نەقىب چاوشىن ھات."

نەقىب قەمچىيەكى بەدەستەو بوو و پەيتا پەيتا لە مليونى جزمەكەي دەدا. پىاويكى زۆر كەلگەتەي لە تەنىشتىيەو بوو. دياربوو نەقىب بەردەستى ئەو بوو. رىك بەرەو لاي جارچىيەكە چون كە لە بن دارە ھەنجىرەكە بەسەر ئاوئېنەكەدا چەمابۆو و بە ژوور سەرىيەو ھاوستان. جارچىيەكە نوقمى سەيركردنى ئەو پۆلە زەردەواللە و مېشەبوو كە لەسەر ئاوئېنەكە تىك دەچرژان و دەجوولان.

نەقىب لاقى راستەي بەرز كردهو و بە زەردەيەكى سەر لىوانەو، بە ئاوئېنەكەي دادا. ئاوئېنەكە شكا و جارچى يەك بەخۆي ھەلبەزىيەو ھەر چاوي بە نەقىب كەوت، راجلەكى و لە جىي خۆي دانىشت و كرووشەي كرد. زەردەواللەكانىش لە نىو خۆل و خاك و وردە شووشەي ئاوئېنەكەدا بلاو بوونەو.

كابرا كەلگەتەكە لە سەرۆكى بەندىخانەكەي پرسى: "جەنابى مودىر؟"

"بەلئى گەرەم."

"ئەو كۆت و زنجىرە چىيە؟"

"هەر ئاوا ناردوویانه."

"نه قیب."

نه قیب خۆی خړ کرده وه.

"ده لایم ئەو کۆت و زنجیرانه چین؟"

"له بیرمان نه بووه گه ورهه."

"تا زوهه بیانکه نه وه، دهی. با بزانه ئەو کوورپه شیته وا بهرده وام له گه ل میش و مه گه زان خافلاوه؟"

"شیته نییه، به لایم گه مه یان پی ده کات."

"بینیترنه لای دوکتۆر."

"به چاوان گه ورهه."

نه قیب پی له سهه ورده شووشه کان هه لگرت. جارچییه که ش له گه ل پی ته ودا هه ستایه سهه پی و قیت و ره پ رووبه پروویان راوه ستا و زهرده یه کی کال له بن کولمه وشک هه لاتووه کانی گه پرا و چرچ و لۆچیان تیخست. دوو هه نگا و به ره و لای کابرا که له گه ته که رویشته و سینگه به سینگیه وه نا: "ئه من کوشتم. ئاسنگه ره که من کوشتم. بیشمکوژن پیتان نایم له سهه چی کوشتم. هه زه ده که ی له دارم به دن. ئاسنگه ره که من کوشتم. سلاری من بگه یه نه قۆرت بوغا نه قیب..."

کابرا که له گه ته له خۆبایانه گرماندی: "بیدهنگ به."

نه قیب به توورده یه وه نه راندی: "بیدهنگ به کوورپه سهه گ، بیدهنگ به."

پاسه وانه کان جارچییه که یان که کووراییه که ی پشتی نه مابوو و قیت راوه ستابوو، گرت و بردیانه ژووره که ی مودیر و زنجیره کانیان له دهست و پی و گه ردنی کرده وه.

جارچییه که وه کشتیکی لی بز بو بیته، رووت و قوت مابوو. له ناخیدا ههستی نه که مایه سی و بو شاییه که ده کرد. که به بی کۆت و به ند و زنجیر گه رایه وه هه وشه ی به ند یخانه که. خۆر له ره وه زه کان ئاوا ببوو. جارچییه که راسته و ری چوه بن داره هه نجیره که. زه رده واله خۆلاییه کانی یه که به یه که هه لده گرته وه و تووری ده دانه پشت دیواری هه وشه که. ده رگای ژووره کان په یتا په یتا داده خران. جارچییه که له بهر ده رگای ژووره که ده هات و ده چوو و هه زی لی نه بوو بچیه ژووری. هه ره ده تگوت بیته و وه ژوور بکه ویت به لایه کی به سهه دیت.

پاسه وانه پیره که گوتی: "برۆ ژووری جه نابی جارچی."

هه روا که کلیله کانی له نیو دهستیدا راده وه شاندا، گوتی: "تکایه برۆ ژووری جه نابی جارچی"

جارچی ده تگوت له گه لّ تهویشی نییه. ده موچاوه درێژ بیژوه و چاوه کانی ده ریۆقیببون، ده تگوت چاوی زه رده والهن. زه رده والّه خو لاوییه کان به باله هه لکه ندراده که یانه وه، به لاره لار به ده موچاوی هه لده گه ران... .

ئه و جار ئیتر بن پیلی گرت و له سه خۆ رایوه شاندا و لیبی دووپات کرده وه: "کاکای جارچی، بچۆ ژووری."

جارچی تازه وه خو هاتبووه و زه رده ی ده هاتی. هیشتا پنییه کی ته واو له ژووری نه نابوو که گوتی: "ئاسنگه ره که من کوشتم. چاک چاکیشم کرد و ده ستیشم خو ش بی. نه گهر خویشیان بکوژن ههر من کوشتومه."

ده نگه که ی له نووزیه که ده چوو که له بنی بیریکه وه بی. به لام پاسه وانه پیره گوئی له قسه کانی بوو.

"چاک، چاکت کرد. دیاره شتیکت ده زانی که... کاری چاکت کرد، چاکه..."

پیشبینییه که ی راست ده رنه هات. زیندانییه کان به پیچه وانه ی جارن، زۆر به حورمهت و ریژه وه وه ریانگرت. ههر باسی زنجیره کانیان نه کرد و نه که قه شمه رییان پی نه کرد و به سووک سه رییان نه کرد، ته نانهت چایه کی وه که خوینی که رویشکیشیان بۆ له ئیستییکانه قه دباریکه که کرد و له پیشیان دانا. کهس باسی زه رده والّه کانیشی نه کرد. یه کیک له وسه ره وه گوتی: "خودا وه خیری بگپیری براله."

ئه و جار هه مووان یه که به دوا ی به کدا به په ژاره وه دووباره یان کرده وه: "خودا وه خیری بگپیری براله."

جا هه ستان و لیبی هاتنه پیشی. له روخساریاندا دیار بوو گالته ناکه. گه وره ی ژووره که وه قسه هات: "ئاسنگه ره که تو کوشتوته و هه مووان لییان سووره. به لام سه به ی تو له داد گایه نابی بلتی ته من کوشتومه، تیگه یشتی؟ لی ره کهس نالی من فلانه که سم کوشت. له وه ته ی دنیا دنیا یه، ته وه مووه خه لکه پیایان کوشتوه، به لام هیچ کام لای قازی نه یانگوتوه ته من کوشتومه."

جارچی قیت و ره پ راوه ستا و راشکاوانه گوتی: "من کوشتومه."

گوره که گوتی: "به لئی تۆ کوشتووه ته و همه مووشمان شهوه ده زانین. به لّام تۆ له دادگایه نابیی بلینی من کوشتوومه. کەس ئەتۆ بە بنیادەم نازانی، کەس برۆا ناکات تۆ پیاوت کوشتی." "حه سه نه شیت له دلّسۆزییان وه قسه هات که: "زۆریش بۆ زنجیره کانت به داخین." "وسوو وه قسه هات: "ناکری. ناکری کاکه جارچی لی. وای دانیین ههر تۆ ئاسنگه ره که ت کوشتی، ده بی حاشای لی بکه ی لۆ... ئەتۆ نه تگوشتووه ... نا، ئەتۆ نه تگوشتووه، له خۆپرابی گوتووته من کوشتوومه، تیگه یشتی براله؟" "فهرهۆ: "برا جارچییه کهم، کاکه وسوو راست ده کا..."

گوره که: "ئهمرۆ زۆرمان به دلّ بووی و به زه بی شمان پیتدا هاته وه. نامانه وی رهنج به خه سار بی. ئەگەر له دادگا بلینی ئەمن ئاسنگه ره کهم کوشتووه، کەس برۆا ناکات. ئیمه لهو ژوروره دا هه موو ئەقلی خۆمان کۆ کرده وه و خستمانه سه ر یه ک و به وه گه یشتین. دیاره هه موومان دلّنیاین که تۆ ئاسنگه ره که ت کوشتووه؟"

"کوره قه بوولمانه، به لّام نابیی له دادگا بلینی ئەمن کوشتوومه، تیگه یشتی؟ ئەگەر بلینی ئەمن کوشتوومه، مودیری گوره برۆات پیی ناکات و ئەو کاته ئیتر بهرت ده دا و رهنج به خه سار ده بی، تیگه یشتی؟"

جارچییه که گوتی: "ئەمن کوشتم. من کوشتم." "سه ری له قه پیلی خۆی نابوو و کورپییه که ی له سه ری به رزتر به یۆوه و نیوچاوانی تیک نابوو. گوره که یان، ددانه کانی چپر کرده وه و به له بزیککی پر له لۆمه وه گوتی: "کوره هه ی خۆلت وه سه ری، به خۆت و ئەو می شکه بۆ شه ته وه. ئەمرۆ به زه بی مان پیتدا هاته وه و گومان..."

جارچییه که ئەمجاره یان به دهنگیکی ته واو دلّنییا و پته وه وه گوتی: "من کوشتم." "گوره که له دین ده هری بوو: "کوره لپی گه رپین بابه، خۆ ئەوه بنیادەم نییه. وه ک سه گ درۆیان ده کات. کوره ی گلاو، پیی وایه ده توانی ئیمه ش به که ر بزانی... ئەوه دامنا خزمه تیگه یشتی پیی کرد، به لّام چما له چاوی دایه؟... ده ی بچۆ لای قازی ههر بلی من کوشتم، ئەویش بهرت ده دا و جا ئەو جار رووره ش و ریسوای دنیایه به... ئەوه ی له خودای ده وی بابه. ده ی کورپینه بچنه وه سه ر جیی خۆتان و ئیتر به سه گیگیشی دامه نی..."

به ندی، ئەوه نده ی یه ک و دوو بلاوه یان کرد و ئەویش که ئیستیگانیککی نیوه ی له به رده م بوو، له سه ر جییه که ی خۆی مایه وه. تۆزیک دواتر ژووره که یه کسه ر خه وی لی که وت.

زەردەواللەکان، چاوه دەریۆقیوهکانیان، مل و گەردەنه چرچ و لۆچەکەى قۆرت بۆغا، بە لاکە لاک ریکردن و سیمیلە شوپ و پيسەکەى، مژۆلەکانى کە وەك مژۆلى ئەسپ دريژ و رەق بوون... قۆرت بۆغا لە بازار، لە بن دارچنارە کە لە سەیارەکەى دابەزى. ميسرديسەکەى لە تۆز و خۆلدا سپى دەچۆوه. شۆفیرە کە ماستاوجییانە دەرگا کەى بۆ کردەوه. قۆرت بۆغا دابەزى. ئەوى لە قاوهخانە کە بوون، لە سەر کورسییەکان هەستابوون. لەواترەوه، لەبەر دووکانى ئاسنگەرەکە، سەگىكى زل کە دیار نەبوو لە کوپۆه ریی لى هەتلە بووه، سەرى لەسەر لاشییانەى دەرگا کە دانابوو و لیبى خەوتبوو.

"ئەمن نەمکوشت گەورەم، دادوهرى مەزن. چما بنیادەم دەستى دەچیتە خوینی براى خۆى؟ ئەشکەنجەیان کردم و ئیسک و پرووسکیان هاریم. بە زۆر وایان لى کردم بلیم ئاسنگەرە کە من کوشتم. خۆت هەموو شتیك دەزانى دادوهرى مەزن. ئەمن بۆ دەبى ئاسنگەرە کە بکوژم؟ چما دلەم دەهات؟ چما دەمتوانى؟ من نەمکوژتووه. ئەمن پیاوم پى ناکوژى."

سەگەکەى میگەل، جار جارى بە دەنگیکەوه سەرى هەلدينا، دیسان لەسەر باسكى دایدەناوه و دەخەوتەوه.

"هەستە هەى سەگینە، ئەوه کیبە؟ ئەو قۆرت بۆغایە پیاو کوژە. سەد ژنى لە ئاقچاساز شوپین بزر کردووه. ئەوهندەى پیاو کوشتووه لە ژمار نایەن. ئیستاش، ئاسنگەرەکەى کوشتووه. لە جیبى ئەویش... هەستە هەى قۆرت بۆغای سەگ... قۆرت بۆغا... قۆرت بۆغا... هەستە با بتبینن... هەستە با بزائم چۆن نغرو دەبیت... هەستەهەهەهەهە."

قۆرت بۆغا وەك بینى ئاو دەلەرزى. لیۆهەکانى رەش هەلگەرپاون و شوپ بوونەتەوه. زارى داچرپوه و دەیهوى شتیك بلی، بەلام دەنگى دەرنایە. دەمارى لاملى هەستاوان... چاوهکانى نیوهکراوه و بەقوولدا چوون و وشك هەلاتوون و لیۆهەکانى شەقارشەقار بوون وەك قەپۆزى بارگین، هەستە.

"وهره، وهره، وهره پيشتەر."

قۆرت بۆغا زمانى دەگيرى: "نەکەى، ئەمن کوپۆهوەریم زۆر دیتووه. هەرچى زولم و زۆرى و خراپەى کردوومه هەموو لە چارەپەشیشى خۆم بووه. پیاوى داماو زالەم. بنیادەم نیبە، خراپە. نەکەى، نەکەى، نەکەى... هەمووى، هەمووىم لەبەر ئەوه کردووه. ئیستاش کە ژیايم کەوتووتە سەر رەورپەوهى خۆى، ئەتۆ دەتەوى بکوژى..."

دەمانچەكەى فېرى دەداتە سەر عەرزهكە و لە نيوان ددانەكانىيەو دەلى: "ئاتكوژم. سەى
وەك تۆ نابى بكوژرى. وەرنە سەىر، چۆن دەپارېتتەو و ھەلدەلەرزى. بېرۆ جەھەندەم پېر بگە.
سواری ترۆمبىلەكەت بە و لەبەر چاوم بزر بە."

وسوو بە خەوالوويىەو ھات و لە تەنېشتى دانېشت.

"ھۆى جارچى لو، ئەو بە بۆ وای؟ چىتە؟"

جارچى بە دەنگىكى گرەو وەلامى داىەو: "ھىچم نىيە. زۆرىش باشم."

"باشە جارچى ئەفەنى، بۆچى درۆيان دەكەى ئەفەنى؟ كى ئاسنگەرەكەى كوشت؟"

"من. من كوشتم..."

قۆرت بۆغا لە ترۆمبىلە مېرسىسەكەى دابەزى و ئەوى لە قاوہخانەكە بوو لەبەرى
ھەستان. ئەوئىش لەسەر كورسىيەكە دانېشت و پىپى لى راکېشا. بەو دەسرۆكەيەى لە سەر مىلى
ھەلېگرتبوو، ئارەقەى دەموچاوى سېپىەو و لاقەكانى لەبەر يەك بلاو كردن. يەخەى كراسەكەى
ھەتا سەر ورگى كرابۆو و تووكە سېپىەكانى سىنگى دەبىنران. بە قاوہچىيەكەى كە
بەروانكەيەكى بەملىيەو ھەلئاسىيوو، گوت: "قاوہيەك، با سادە بى."

بەدەم خۆ لەبەرىەك كېشائەو، بەبى ئەوئى رووى لە كەسىكى دىارىكرائو بىت،
گوتى: "يانى ئاوا، دىسان برنج دەچىننەو. جا ئەمن چىم لەدەست دى؟ چىي لەبەر ئەو
وەرزىرانە پارامەو دەست لەو كارە ھەلگرن، بەگوئىياندا نەچوو و نەچوو. رۆلەى ئەو مىللەتە
وەك گەلای دارى ھەلدەو، نىشتمانپەرەرىك نەماو. ھەر كەسە و بېر لە گىرفانى خۆى
دەكاتەو. خۆ مندالى وەرزىرەكان نامرن... ئااااا، لەو سەيرەى. ئەو وەرزىرانە بۆوئى نابن
لەگەلئان رىك كەوى. زۆر سەگن. ئەمن دەرەقەتئان نايەم..."

چەند كەسىك وىكرائو گوتيان: "كورە خەفەتى لى مەخۆ، بۆخۆت سەلامەت بى..."

تەراكتۆر و كامپۆن و دەراسەكان بە نىوئەندى بازارەكەدا تىدەپەرىن و زەويىەكەيان
دەلەرزاندەو.

شىن و نارنجى و كەسىكى روون... لەسەر ھەر كامەشيان شۆفېرىك بە كالاوئىكى ئاسنەو و
سىملىكى قەيتانى و قەلافەتتىكى تا رادەيەك لەخۆبايىانەو. يەكىك لە شۆفېرەكان،
تراكتۆرەكەى خىرا كرد و رووى كردە قۆرت بۆغا. خۆ ئەگەر قۆت بۆغا و ئەوانى دىكەش
دەمودەست لەبەر ھەلئەھاتبايەن، لە بن تۆپە زلەكانى تەراكتۆرەكەدا دەپلېشانەو.

تهراکتوره که هتا پینج شهش کورسیی ورد و خاش نه کرد، رانه وهستا: "ببورن براده رینه. بدهست خۆم نه بوو. باش بوو به خبیر گه را. قاوه یهک بینه قاوه چی.."
 قۆرت بۆغا پهیتا پهیتا سهری دهله قاند و له بنهوه دهییۆلاند: "ههی خودا بتانباته وه، بتانباته وه. کوره خۆ چیی نه مابوو هه موومان بهاری. سهیری نه و کورسییانه بکه..."
 شوڤیره که وهلامی دایه وه: "دهیبژیرین مامه گیان. قاوه چی... ها وهره پارهی کورسییه کانت..."

دراویکی په نجا لیره ی بۆ قاوه چیه که راداشت و نه و جار پیتی له سههه گازدهری تهراکتوره که دانا و کهوته ری. گه نجه که ئاورپیکی دایه وه، هه رای کرد: "مامه گیان، مامه گیان، مامه گیان... ئیمه وهک تۆ جه لادی ژنان نین که هه موو نهوانی له قاوه خانه دانیشتون وه بهر بدهین. ئاسنگه ره که بکوژین و بیخهینه نه ستۆی جارچییه داماره که وه..."
 ئیتر به تهراکتوره که خبیرا دوور کهوته وه و تهپوتۆزپکی له پاش خۆی به جی هیشت.
 "ههی خودا پاکتان بکاته وه، بتانباته وه... جا پیتان ده لیم. به و جارچییه به ره لایهش ده لیم."

که بیری له جارچییه که ده کرده وه، شیتت ده بوو. له و رۆژه ی جارچییه که جنیوی پی دابوو، هه موو گالته یان پی ده کرد. ئیستا وای لی هاتبوو رووی تهراکتوریان تی ده کرد. پیتت ده لیم سه گباب. سه گباب لیم بووه ته پاله وان. له زیندانی سینگی ده ره پاندوه و گوتویه تی، من ئاسنگه ره کهم کوشتوه. ته نانه ت زنجیره کانیشی وهک میدالیای شانازی له ملی کردوه. نه وه میدالی شانازییه کهیم له نه ستۆی کردوه و گووم له ده می به ست. ده بی به لایه کی به سههه بینم عه ره ب به سههه گامیشی نه هینابی. نه من پیاویک نیم که نه و حاجی قۆرت بوغایه ی به حالی سهگ گه یاندوو مه ته نه مرۆ، هه را و بیخه مه بهر پپی سه گیک کی پشت کووره وه که دیناریک ناژی.
 به ره و ترۆمییله که ی چوو. لپی ده هری ده بوو. "نه و دلّه بی عارهش هه ره نه وه ی ده ویست. ئاخه به دل و گیان منه تباری بوو. خۆ ته گه ره ملیۆنیکیشی خه رج کردبایه، نه ده گه یشته نه و شته ی من پیم داوه. نه وه نه وه تا به ده ستی خۆمان به ره لایه کمان کرده پاله وان که هه موو گیانی فلسیکی نه دینا. نه ویش چ پاله وانیک... گه وای خو پپی. ملیۆنیک لیره ت ده وی، یان شانازی کوشتنی ئاسنگه ره که؟ سهگی سه گبابی به ره لالا، ملیۆنیکت ده وی یان کۆت و زنجیر؟ ژن... شه و رۆژ ئالقه ی زنجیره کانی مشتوما ل داوه. نه وه زنجیره کام لی نه ستان دییه وه، راوهسته با شانازی کوشتنی ئاسنگه ره که شت لی بستیمه وه و دیسان به ره لالی کووچه و کۆلان

و شه قامه کانت بکه موه و وات لی بکه م بکه ویته کلکه سووتی... سهی بهر لالا، لیمان بووه ته پالنه وان. چۆن وه کورنوو، به کوشتنی ئاسنگه ره که وه نوسابوو و هیچ وه سهر خوژی نه دیتنا. چما نه من ئاسنگه ره که م به دهستی مورته زا کویره نه کوشته؟ ئاخۆ تۆ له کوئی و پیاو کوشتن له کوئی؟ وه لالا بمری باشتره. کورپه خو ههر ده لیتی به راستی برۆای به خوئی کردوو... "

سواری میرسد یسه که ی بوو و به شو فیره که ی گوت: "هه لئی بکه، هه لئی بکه با بچینه مه زرا (کیلگه که).

له ربی مه زرایه ههر له ناخی خویدا جینگلی ددها. له داخی جارچییه که ی چیی نه مابوو شیت بی و نهو مه سه له ی ته راکتوره ش که نه مرۆ هاته پیشی، نه وهنده ی دیکه ی تووره ده کرد. نهو بووه لانه، نهو میروولانه، نهو مییش و مه گه زانه... چ ده کری... خو بنیاده م نه بوو تا وه بنیاده م له گه لی بچو لیتته وه. له راستیدا نهو مییشیکه و هه لۆیه کی راو کردوو، نه من ته پوتۆزه که میم دیت. نه گه ره هه لۆ بکه ویتته چنگ مییش، چیی پی ده کری... پیی ده لیم... له پیشدا... ئاخ بی دایک و بابی... یانی وات لی هاتوو له زیندان ی خو ت لی بووه ته کویرتو علی؟ ئاخ گه مره. نه تو خو ت... هه ی گلاوی چه په ل... هه ی نه گبه ت ئاخ... که قورت بوغا، نه وه ی نهو هه مووه به خوئی ده نازی تیدا چوو، جا لیت روون ده بیتته وه. سه گ به بهر سیبهری دیواریدا ده رۆیشت و پیی وابوو سیبهری خو یه تی...

نهو شه وه هه تا به یانی خه و له چاوی میوان نه بوو و بو نه وه ی جارچییه که سووک بکات و وه هه وه لیتی لی بکاته وه، گه لی ته گبیر و رای کرد و ری و نیشانی کیشا.

ماهير بهگ همموو خزم و كهس و كارهكهى خۆى بانگ كردبوو و له مالهكهى خۆى كۆى كردبوونهوه. دلنبايى لهو برپارهى دابووى، له دهموچاويدا شهپۆلى دهدا. ئهوى لهوى بوو، به ههلسوكهوت و رهفتارهكانى دلخۆش بوون و بى ئۆقرهى ئهوه بوون زوو بىت و پرياسكهى دلى بكاتهوه.

دواى ناخواردن و قاوهخواردنهوه، ههر كهسه و باسى شتيكى كرد، بهلام له راستيدا ههر ههمووان چاوهروانى بيسستنى خهبرتيكى خۆش بوون و هيچ كهيفيان بهو قسه و باسانه نهدههات.

ماهير به روخسارتيكى گهشهوه دهنكى لى ههلىنا: "دهرويش بهگ راستى دهكرد و ئيمه نهماندهزانى. ئهمن له چهند مانگ لهمهويهروهوه دهركام لهسهه خۆم پيوهدا و دهستم كرد به كتىب خويندنهوه. كتىبه ئينگليز و فههرهئسى و ئهلمانىيه زل زل و ئهستورهكانم پهه به پهه خويندنهوه و سهنگ و سووژم دان و ئاخرييهكهى بۆم روون بووه كه دهرويش بهگ راستى دهكرد. ميلللهتيكى بى رهگ و ريشه و بى دابونهريت قهت نايته هيچ. خۆ تهگهه نهشتووتهوه، وهك ئيمه دهبيته دىلى چنگى دواكهوتووى و ههژارى و نهزانينهوه. چما ئهوهش پىي دهگوتري ژيان؟ ئاخۆ ئيوه ئهنه دۆلتان ديتووه؟ خانوى لىيه له بن عهزىدا. خانوى چىي؟ ئهشكهوت و كاژير و كونهگورگ... كه دهگهيته بهه ئاوايهكهش ههر نايانبىنى. ريگاكان به سههبانهكاندان. زهوييان كۆليوه و خۆيان تى خزاندووه. ده ملوئين گوندى لهو كاژيرانهدا، دهژين. لهگهه ئاژهلهكانيان و زۆبهى جارائيش ههر له تهويله و گهورهكهى ئهواندا دهنوون و لهگهه لىاندا دهژين. ژنانى چى، وهك كرم بهسههريهكدا كهوتوون. ههموو ژنهكانيان پىخاوس و مندالهكانيان قوون رووتن. پياوهكانيشيان شپ و شپريو. خواردنيان دۆى ترش و گىاي خۆرسكه. له نۆبهتى و ئازارهباريكه و ههموو جوړه نهخۆشبييهكدا دهنالينن و پۆل پۆل مهههگ و شهوه دهيانباتهوه.

چو کووراوا خو له بهر چاوتانه. ئەو شوینەى به پیتترین زهوى و زارى دىيای لىیه. ئەمن خوَم پیاویکی گه پیدەم، بەلام له هیچ کوئی ئەو دىيایه جىیه کم نە دىتووه هیندەى ئەو شوینە به پیت و به رێژەو بى. بنیادەم لەسەر عەرد و زهوییه کی ئاوا چۆن دەبى برسى بىت و به نۆبه تى بمرى؟ ئەوه جەنایه ته. خوَتان له من باشتر دەزانن، که خواردنى زۆرىنهى خەلکى لىزه گژ و گىای دەشتىیه و نه خوشى و چهپەلى وهک داسىکی هەسان لىدراو مندال و گەنج و پیر دەدرویتەوه. ئەگەر خەلکى ولاتىک لەم سەر دەمەى نىمەدا ئاوا نىوەرپووت، یان نىوه برسى وهک بنیادەمەکانى سەر دەمەى ئەشکەوت نشىنى بژین، دەبى بلێى ئەو مەملەکەته تىداچووه و فهوتاووه و خەلکەکەشى مردووه."

هەلچوبوو و چاوه تەرىپووهکانى دەبرىسکانهوه. به دەنگىکی که بلێى و نه لىی دەلهرزى، ئاوا لەسەر قسهکانى رۆشیت: "زۆر باشه، له حالیکدا له هەموو دىيادا خەلک ژيانىکی مرۆپىيانەیان هەيه و دەچنه سەر مانگ و له ئاسماناندا دەچنه راوى ئەستىران، باشه بۆچى دەبى نىمه وا چاره پەرش بىن؟ دەزانن بۆ؟ هەر له بهر وەلامى ئەو پرسىاره بوو که ئەمن چەندىن مانگان دەرگام لەسەر خوَم داخست و کهوتمه پشکىنى کتیبان. ئاخىریهکەشى بهوه گەيشتم که تاوانى ئەو هەژارىیه تاقەتپە، ئەو برسىتیه گىان ئەستىنه و ئەو دواکوتنه پشووپره و ئەو نەزانینه رهشه، هەر هەمووى له ئەستوى خوَمانه. هەرچى هەيه به دەستى خوَمان له خوَمانمان کردووه... نىمه هەموو کوپر و کەر و لال بووینه. بەلام کەسانى وهک دەرویش بهگەکان به چاوى کراوهوه له دىيایان روانیوه و زۆر زىره کانه پهنجەيان لەسەر نازار و برىن و ژانهکان داناوه."

ئەوجار تۆزىک دەنگىشى هەلینا: "هۆکاره سەرەکییه کهى دواکەوتوویمان، نکۆلى و حاشاکردنه له نەرىته کامان و له باب و باپىرانمان و نکۆلىکردنه له ئۆغوزى مەزن. بەلى، حاشاکردن لەو باب و باپىرانەى که به سەر پشتى ئەسپهوه هەموو ئەوروپا و ئاسیا و ئەفرىقیان گرت. نکۆلىکردن له خوینى رەسەنى تورکان، حاشاکردن له خوینىکە که له هەموو خوینىک رەسەنتر و بهرزتره. ئەمن نىستا به پشتبەستن به بەلگەى مېژوویى حاشاهەلنەگر، بۆتان دەسەلمىنم، که بۆچى وەدوا کەوتووین. خوینى تورک به دەمارى هەر هەموو سەرۆکە مەزنەکانى مېژووى شەش سەد سالىەى عوسمانىیهکاندا گهراوه. پادشا عوسمانىیهکانىش هەرگىز زه ماوه ندىکیان لهگەل کچه تورکان نەکردووه. له خوینى ئەوانىشدا پتر له يەک له سەدى خوینى تورکان هەر مابۆوه. دەمەوى بلیم هۆکارى سەرەکیى هەموو چاره پەشى و داماوىیه کامان ئەهویه، که به درىژایى سەدەکان دۆژمنە کامان دامودەزگا و نىدارە کامانىان به رىتوه بردووه.

ئەوان بۆ لەناوبردنی ئەو مەملەكەتە لە پێشدا دابونەریتەكانیان خستە بەر هێرش و پەلاماری خەیانەتكارانەى خۆیان و ئەوجار قۆلیان ھەلمائى بۆ لە ناوبردنی زمانەكەى. لە دەربار، نەك بە زمانى توركى، بەلكو بەو زمانە عوسمانلییەى وەك چىشتى جیۆر و ابو و لە توركى و فارسى و عەرەبى پىك ھاتبوو، قسەیان دەکرد. بەلام ئاواش ھەر نەیانتوانى مەللەتەكەمان لەناو بەرن... ھاتن نەخشەىەكى دىكەیان بۆ فەوتاندنى ئەنەدۆل، ئەو ولاتەى توركە رەسەنەكان دارپشت. ھاتن و پىلانلىكى سامناك و مەترسىدارى دىكەیان بۆ گەنجەكانى ئەو سەرزەمىنەى ئەنەدۆل، ئەو ولاتى پالەوان و جوامىر و شىرەكورانە، بۆ ئەو زىدى توركە رەسەنە دارپشت. گەنجەكان، توركە رەسەنەكانى ئەنەدۆلیان وەك سەرباز لىرەو ناردە قەفقاز و قىبەننا و ئەلجەزاىر و بىبابانى يەمەن. يانى بەلى، نىمپراتۆرىيەكى گەورە و ھەراومان بنىات ناو، بەلام ئەنەدۆلىش يەكسەرە توایەو و ھەلچۆرا. ناتوايم لەناو چوو، چونكە لەوھش خراپترى بەسەر ھات.

"بەلام ئىستا ئىتر رزگارى و رابوونى ئەو مەملەكەتە دەستى پى کردوو. ئەنەدۆل وەك پردىك واىە. نەژاد و جىساتى جۆراوجۆر ھاتوون و بىرەدا تىپەرىبون. ھەر بۆیە ئىمە نەمانتوانىو رەسەنايەتییەكەمان و خوینە رەسەنەكەمان بىارىزىن لەوھى خوینى دىكەى تىكەل بىت و بىخەوش بىتتەو. ئىستا زۆر دەگمەن ماون ئەو كەسانەى خوینى پاك و خوینى ئوغوزى رەسەنەكانى ئەو دەماردا ماىتتەو. پادشاكانى عوسمانلى و سەرۆكەزىر و وەزىرەكان و ئەمىرەكانیان، كە خوینەكەیان تىكەلاو بوو، ئەنەدۆلیان تووشى ئەو رۆژە رەشە كرد. بەلى، لەمۆرۆبە رزگاریمان دەست پى دەكات. لە پێشدا دابونەریتەكانمان زىندوو دەكەینەو و توند دەیانپارىزىن و ئەوجار ئەوانەى كە لە ھەوت پىشتەو ھەر وا بە رەسەنايەتى ماونەتەو و خوینىان پىس نەبوو، دەیاندۆزىنەو و داياندەمەزىنەن. ھەر بەو جۆرە لە كۆت و بەندى دواكەوتوبى رزگار دەبین و پى دەنەینە شارپىگای پىشكەوتن و سەرکەوتنەو. ئەمەن دواى چەند مانگ لىكۆلىنەو و بەدواداچوون، ئىنجا لەگەل ھاتمە سەر بىر و بۆچونەكەى دەروىش بەگ. ئەو پىاوىكى مەزن و ژىر و نەجىم و رەسەنە. ئەوى دەلین، رەسەن لە بنىرا بەھەلە ناچى، بنەمايەكى زىرپىنە و بە پالۆینەى سەدەكاندا تىپەرىبوو. منىش وا لىرە لە ھەتەشى ئىوې خۆشەوىستدا پى لى دەنیم و بە دەنگىكى بەرز رايدەگەىم، كەرىتیم کردوو كە ئەوئەندە مانگە مەم بۆ نەرىتەكانى ئوغوز رانەكىشاو و ئەو پەرى گەمژەبى بوو... لەوانەىە بلین لەو ئەنەدۆلەدا پتر لە ھەزار كەس نادۆزىتەو لە رەچەلەكى ئوغوز و خوینەكەى پاك بىت.

هاودەنگ و ھاورا لەگەڵ قسەى يەكی له نووسەرە ناودارەكانمان، ئیتمەش بۆ بەرپۆشەبردنى ئەو
 وڵاتە، دەچین یەكینك له رەچەلەكى باپیره قەرقيزەكانمان دینین كه له دەشتەكانى ئاسیای
 ناوەراستدا دەژین و خوینیان بەخوینى هیچ كەس پيس نهبووه. ئەوانەى كه ئیستاشى لەگەڵدا
 بى وهك باب و باپیرهكانى خۆمان له سەر پششى ئەسپ دەژین و خپۆتەكانیان له كۆشك
 دەچیت. دواى بانگىشتى ئەوان، دواى داوەكردنى ئەو برا رەسەنەمان كه له كۆت و زنجیری
 یەخسیریدا دەنالیین، بۆ ئەنەدۆل و دواى پابەندبوومان بە خوین و رەسەنایەتى و
 دابونەریتەكانمانەویە كه ئینسانىەتمان لەو سووكایەتى و دیل و كۆیلەتى و هەژارییە رزگار
 دەبیت. لەوێكه دەرویش بەگى ماقوول زاده یارمەتى داوم ئەو راستییم بۆ روون بێتەوه و
 چاوم بكریتەوه، منەتبارى كردووم و له ناخى دلەمەوه سوپاسى دەكەم."

ماندوو ببوو. داواى له ژنەكەى كرد ئاوى بۆ بێنى. كلفەتەكە راى كرد و بەرداخى ئاوى
 هینا. ئەوى له هۆلەكە بوون، زانیبوویان بۆچى بانگى كردوون. ئیتر پێویست نەبوو لەوه پتر
 درێژدادپى بكات.

ماهیر بەگ دواى خواردنەوى ئاوهكە و تەرکردنەوى گەرووى و ماندوو حەسانەویەك،
 دیسان دەستی پى كردهوه: "ئیمە دابونەریتی باب و باپیرهكانى خۆمانمان بزر كرد، هەر بۆیە
 چاومان بە رزگارى ناکەوى."

ئەوجار هیور ببۆوه. دەنگیشى تۆكمەتر و گران و سەنگینتر دەهاتە دەرى. ماهیر بەگ
 دەیزانى ئەگەر له پێشدا خۆت برۆا بەو شتە نەكەیت، هەرچى بیلێنى و هەرچۆنێكى
 دەربیریت، ناتوانى كەس قایل بكەیت. هەر بۆیە هەولێ دا ئەوەندەى پێى دەكرى وا قسە
 بكات خۆیشى برۆا بەو قسە پر و پووچانەى رەسەنایەتى و خوینى پاك و بى خەوشەى بكات.

"ئیمە بۆچى وا له ئەوروپا دوا كەوتووین؟ چونكە نەریتەكانمان، رەچەلەكى رەسەنى باپیره
 ئۆغوزمان لەبیر كردو له رەگ و تۆرەمەى خۆمان دوور كەوتینەوه. ئیوه سەبیرىكى بەریتانیا
 بكەن. ئەو وڵاتە بچووكە چۆن توانیى دنیا بگریت و ئیسمراتۆریایەك وەسەر یەك بنى كه خۆر
 تییدا ئاوا نەبى؟ هیتلەرى خودا لیخۆشبووش بە خۆى چەند سەربازێكەوه ئەو دنیا پان و
 بەرینەى چۆن گرت؟ ريك وەكوو تەیموورە شەلەى باپیرهمان. هیچ لەخۆتان پرسىوه ناخۆ هیتلەر
 شەش ملیۆن جوولەكەى بۆچى كوشت؟ بۆچى سووتاندنى و كردنى بە كۆلۆو؟ ناخۆ هەر بۆ
 رابواردن؟ نەهەهە... بۆ ئەوێ خۆینە رەسەنەكەى ئەلمانیا پاكژ و بى خەوش بكاتەوه.

بهريتانياش هيئدهى سهره دهرزيهك چيه له دابونهريتهكاني خۆى لاي نهدا ههر بويه شه ئيمپراتوريه مهزنه كهى ههر وا له سهر پييه.

به كۆخه يه كى كز، سينگى خاوين كرده وه و له سهر قسه كاني رۆيشت:

"به لّام مخابن خه لّكه كهى ئيمه، ئه وه خه لّكه قوون رووت و هيچ و پووچهى ئيمه، نهريته دهوله مه نه ده كهى ئوغوزه كهى خۆمانى وه لا ناوه و له ره چه لّكه و ره سه نايه تيبى خۆى دور كه وتوه ته وه. جگه له وهش كه ههر ناشزاني نهريته مهزنه كانمان چين، به داخه وه گالته به وانهش ده كهن، كه به شيكن له پيرۆزايه تيبه كانمان. گريكوپره كه ليروه يه، به لّام ده بى ئه وه گريكوپره يه بكه ينه وه. له پيئناوى گه يشتن به تاما بخدا، ئه ويش تاما بخيكي پيرۆز، نابى گوى بده ينه كي شه و گير و گرفت و كويزه ده ريبه كان. لي ره ده ا به رزه وه نديى نه ته وه يه كه له گوپريه. ئه وهى حمزى له تاوس بى، ده بى ئازار و زه حمه تى ريبى هيندستانيش بكي شي ت و وهك ده لّين (ئه وهى ماسى بگري ت ده بى قوونيشى ته ر بيت). ئه من بريارى خۆم دا وه به پيى نه ريتى ئوغوزى له گه لّ ده رويش به گ ناشت بيمه وه. ئه گه رچى ده زاتم ئه وه خه لّكه هيچ و پوچ و نه دى و بدي و برسى و ره شو رووت و نه فامه ههزار ناوئاوئاو ده م لّ هه لّده دن، به لّام ئه من گويم لّى نيبه و به پيى نه ريته كه ناشت ده بيمه وه. ئه من داريك نيم به وه بايانه بله رزيم. له ميژه خۆم له گه لّ ئه وه تانه و ته شه ره نه زانينا نه يه يه كلا كردوه ته وه. ئه وه بهرلّايانه ئه گه ر پياو بوايهن، مشوورپيكيان له خۆيان ده خوارد و ئاوا رووت و قووت، وهك جر و جانه وه ر و كرم و ميروو له كه پره كانياندا به سهر يه كدا نه ده كه وتن. جا كى ئه وانه به پياو ده زانى؟ ده رويش به گه كان و كه سانى ره سه ن و تيگه يشتووى وهك ئه وه، نهريته كان له سهر چاو و سه رى خۆيان داده نين و به ههر نرخيك بووه، ته نانه ت به نرخى گيانيش بووى، ده يانپاريزن. به لّام پۆله بهرلّايه كى هيچ و پوچ، دين و گالته به مهزنه پياوى ئاوا ده كهن. خۆم ده زاتم سبهى رۆژى ئه منيش كه ده مه وى به پيى نه ريتى ئوغوز له گه لّ ده رويش به گ ناشت بيمه وه، گالته م پيى ده كهن، لييان گه رى ههر گوويه كى ده بخۆن با ببخۆن. كاروان ده روا و سه گ ده وه رى. ئه وان پييده كهن، به لّام به وپيى دا يكيان پيى ده كهن. ئه وان گالته ده كهن، به لّام پياوى ره سه نى وهك ده رويش به گ ريزم ده گري ت و با وه شم بۆ ده كاته وه..."

دهنگى هه لّينا و به نه ره نه ر له سهر قسه كهى رۆيشت: "له پيئناوى سه ره كه وتن و پيشكه وتنى ئه م ولّاته دا، بۆ ئه وهى نه ته وه كه مان زووتر بگاته كاروانى پيشكه وتن و ته نانه ت بكه ويته پيش به ريتانياش و ديسان بتوانيت ئيمپراتورى پيك بيئيتته وه، بۆ گه يشتن بۆ ناره زووى له وه جۆره، پيويسته ههر هه موومان شيلگيرانه بگه رپيئنه وه بۆ نهريته كانمان. ديسان دووپاتهى ده كه مه وه

که درویش بهگ راست دهکات. بنیادهمیك، کابرایهک که ئوغوز بی، تورک بی، نهگه بیهوی شاشتهوایی بکات، دیاره دهبیت به پیی بنهماکانی نهریتی ئوغوزی شاست بیتهوه. من له ناخی دلّمهوه سوپاسی درویش بهگ دهکهم، که نهوهنده پیی لهسهر نهریتی ئوغوز داگرتهوه بۆ شاشتبونونهوهمان. دان بهوهشدا دنهیم، که نهمن به راستی لهو شته تینهگهیشتبوم بویه ملم نهدهدا و با بی پیچ و پهنا نهوهش بلیم نهمن کهریتیم دهکرد. ههموو قسهکانم، جگه لهو دوو سی رستهیهی کۆتایی دهبی بۆ گوندیهکان باس بکریت و بۆیان بگپرینهوه. میللهتیک بهبی نهریت ناتوانی بڤییت. نهوانهی دهنه پیتشهنگی پاراستن و زیندووراگرتنی نهریتهکان، دهبی نوايان بنیین گیانلهسهردهسته مهزنهکان و نیشتمانپهروهه گیانبهختکردوههکان."

نهوهی لهوی بوون، جوان و زهریف بۆیان روون ببۆوه که دهرهنجامهکی چ دهبی.

"ئیمه لهو شارۆچکهیهدا خزم و کهسمان زۆرن. گهنجی پان تورانیستی نهتهوهپهراست لهو شارۆچکهیهدا ههن، که دهبی نهوانیش ئاگادار بکپرینهوه. بهشی زۆری نهو گهنجانه گپرمان بهتالّن و دهبی پارهیان بدریتی. دهبی وا ریک بخری، که نهو گهنجه بهتوانایانه به یارمهتی ئیمه گۆقاریك دریکهن. جواب له درویش بهگیش دهگپرّمهوه، که لهو کاره خپرهدا یارمهتیدهرمان بیت."

نهو کۆبونونهوهیه که وهک کۆنفرانسییکی رهگهزپهراستانه و پهسن و پیداهه لگوتنی تورانییهکان و خویشیستنی نهریتهکان وابوو و بانگهشهی نهو بنهمایهشی دهکرد که میللهتیک تهنیا له سیپههری خوینه رهسهنهکهیدا پیتشهدهکهویت، له نیوهی شهویدا کۆتایی هات.

له قاوهخانهکان و گوند و بازار باس باسی قسهکانی ماهیر بهگ بوو. گهنجه دلگهرمهکان شیعی وایان به ولاتی توران و رهگهز و نهژاد و رهچهلک و خوینی خۆیان ههلهدهگوت، بۆنی خوین و بارووتی لیوه دههات. دهتگوت گهلهکۆمهگی لی کراوه. گهلهکۆمهگییه که... دهبوو خوین له دهمی شمشیر بتکی. دهبی خوین بی و سهران بهری. دهبی وهک باب و باپهه ئازاکانمان سهدان ههزار سهلهکه بنیادهم به زهبری شیریک بپهپرینن. دهبی به نهسپ، پهلاماری چهقی ئاسیای ناوهندی بدهین و نهوهندهیان لی بکوژین ههرد و بوو ههلی نهگری. باسی شاشتبونونهوه و پیکهاتن و دژی شهر، خهیانهتیک بو بۆ لیخۆشبوونی نهدهبوو.

یهکهم قوربانیی نهو کهشه رهگهزپهراستانهیه، عهلی فهندیی عهزیزه نووس بوو. دهیانگوت له جیهک گوتویهتی: "پهنا بهر خودای، شهر له نهنه دۆلدا بابی میللهتی گا. نهو برسیتی و ههزارییه، بهرهه می زولم و زۆری ئاغاکان و چهوساندنهوهی خهلهکه کهیه. ههر نهو ئاغایانهی

که که ئیوه تیژ ده کهن و هانتان ددهن. دست لهو کارانه هه لگرن. مه بنه گۆپالی دهستی تاغاکان. خۆ پشیلە بۆ ره زامه ندیی خودا مشک ناگری."

کورە هەمی خەیانەتکاری نیشتمانفرۆش، هەمی بی شەرەف، ئەتۆ بە رەتکردنەو هەمی شەرەف نەکوژی له شانازییه کانی ئەو نەتەو هیه ده کەمی. گیانی جوامیری و نازایه تیی ئەو میلله ته ده کوژی. چما ئەتۆ هەر ئەو نیشتمانفرۆشه نیی، که هه موو روژی ده چیتە سەر گرده کەمی سۆمیش و به بیته له کەت راپۆرت و زانیاری دده دیتە رووسه کان؟ هەر راپۆرتیک بهس بوو بۆ ئەو هەمی ئەو دادوهره گشتییە دەمی ک بوو ئەم کۆمۆنیستە خاوه نپیشینه و لایه نگرەمی دابه شکردنی زهوی و زاره می خستبووه ژیر چاوه دیرییه وه، فەرمان بدات بیگرن. ماله کەمی عەلی فەندی عەریزه نووسیان پشکنی. دادوهره که، که بیته لی نەدووییۆوه بۆیه تووره ببوو، زۆر به لگەمی کۆ کردووه بۆ ئەو هەمی بیسه لمینی ئەو کۆمۆنیستە. به لگه کان بریتی بوون له کتییی "شەر و ناشتی تۆلستۆی، برایانی کارامازۆف و تاوان سزای دۆستۆفسکی. به ره هەمی نووسه رانی رووس... چما به لگەمی له وه باشتر هه یه بۆ سه لماندن کۆمۆنیستبوونی که سی ک؟ به کیتیکی دیکه له هۆکاره به هیزه کان و به لگه پته وه کان کتییی (ده ولت) هە کەمی ئە فالتون بوو. دادوهری به مرازی دلێ خۆی گه یشتبوو. ئەو دژه شەرە، لایه نگرە ریفۆرم و نیشتمانفرۆشه می وا که وتبووه بهر دست که مه حال بوو رزگاری بی. چما خزمه تی له وه گه وره تر هه بوو به نیشتمانە کەمی بکات؟ دادوهره گه نجه که، له وه یکه وه ها دهر فەتینکی زیری نی بۆ هه لکه وتبوو، به تر گۆزه لێی ده شکاند و وه ک فەرمانده یه کی له خۆبایی که له مه يدانی شەر سەرکه وتبی، به بازاریدا ده گه را و تووشی هەر کهس ده بوو، باسی ئەو به لگه پر له نه یینیانه و به ره هەمی رووسیانه می ده کرد که له مالی ئەو نیشتمانفرۆشه دا دۆزرا بوونه وه. بیانوویه کی دیکه شی ده ست که وتبوو، که به شی ک بوو له نه یینییه حکومیه یه کان. ئەو نه یینییه ته نیا ده کرا به مه حره مه کانی بلێ. به لێ له ماله کەمی عەلی فەندی عەریزه نووسدا شیعی ر بلاونه کراوه می دادال ئوغللی دۆزرا بۆوه (که شاعیری کی میلیبی کۆتاییه کانی سه ده می هه ژدیه م بوو و به چوکوراوا و ئەنه دۆلدا ده گه را و باسی خۆراگری و به ره ره کانی تۆرکمانه کانی ده کرد له به رامبه ر نیشته جی کردنیاندا). ئەو که به هۆی ئەرک و کاره کانی یه وه، شاره زای هه موو که لێن و قوژبهنه کانی ژیا نی عەلی فەندی ببوو، ده یزانی که عەلی فەنی سالانی سال به گونده کاندا گه را بوو و شیعی ئەو شاعیرانه می کۆ کرد بۆوه. بۆچی؟ هه ه... چما دادوهر دست هه لده گری؟ ئەو کابرایه شیعه ر کانی دادال ئوغللی و پیر سولتان عه ودالی بۆچی کۆ ده کردووه؟ بۆچی بوون؟

ئەو كابرايە لەبەر چى ئەوەندە سائە بە پىيان لە گوندىكەوہ چووتە گوندىكى دىكە و ئەوەندە گىيانفیدا بوو؟ باشە بۆ؟ ئەو كارە لەخۆرايەوہ نىيە. بۆ برادەرەكانى لە ئەستەنبۆل و بۆ مامۆستای ئەدەبىياتەكەى نووسى و تكاى لى كردن، لەسەر ئەو دوو شاعىرە كۆمەلنىك زانىبارىى بداتى. دادال ئوغللى كابرايەك بوو كەوتبووہ گەل كۆزان ئوغللى و دژى پادشا راپەرپىوو. پىر سولتانىش لەبەر ئەوئى چل ھەزار كەسى بە شىعەرىكى ھان دابوو و راپەراندبوون، بە فەرمانى پادشا لە دار درا. ئىستا ئىتر دادوہرى بەرپىز، بە پشتبەستن بەو بەلگە پتەوانەى بەدەستىيەوہ بوون، دەيتوانى ئەو نىشتمانفرۆشە دەسبەسەر بكات و مىللەتى تورك لە شەرى ئەو خەيانەتكارە بى نىشتىمانە لارى و زمان ژەھراوييە رزگار بكات. ھەوتووەك دواتر لىژنەيەك، كە ماھىر قاباقچى ئوغللى سەرۆكى بوو، پىك ھات بۆ ئەوئى ھوكمى ئەو دژەبەرى شەر و سەرۆت و سامان و لايەنگرەى رىفۆرمى زەوى و زار و نىشتمانفرۆشە بەدن.

ھەواليان بە ھەموو لايەك دابوو كە رۆژى ھەينى بە مەبەستى مەھكومكردنى نىشتمانفرۆش و سىخورى رووس، عەلى عەرزە نووس، كۆبوونەوہەيك پىك دى. ماھىر بەگ لەو نىوہدا دەيەويست واى رىك بخت كە عەرزەنووسەكە تىدابخىت. چونكە ئەگەر عەلى تەمبى كرابايە، لانىكەم بۆ ماوہى سالىك دەبوو بنىشتەخۆشكەى سەر زارى خەلكەكە. دادوہرىش قايل ببوو. دەبوو ژيانى نىشتمانفرۆشنىك كۆتايى بىت. بەلام مودىر ناحىە و قايمەقام و سەرۆكى پۇلىس قايل نەدەبوون. دادوہرى و ماھىر بەگ زۇريان گوئى نەدەدايە نارەزامەندىيەكەى قايمەقام و مودىرناحيە و سەرۆكى پۇلىس و دەيانوىست خەلكەكە بەرەو بەندىخانەكە راكىشن و عەلى فەندى بە دەستى ئەوان لە زىندانەكەدا بڤەوتىنن. ھەموو ھەول و بانگەشەكانىشيان ھەر لەو پىناوہدا بوو. شارۆچكە رۆژانى ھەينى زۆر لە رۆژەكانى دىكە قەرەبالتەر دەبوو. جگە لەوانەى لە گوندەكانى دەوروبەرەوہ بۆ نووتى جومعە دەھاتنە شارى، ژمارەيەكىش خەلكيان بە بانگەشە و ھەرا و ھۆريا و سەيارەوہ دىنايە شارى و شارەكە واى لى دەھات دەرزىت ھەلاويشتبايە و ھەرزى نەدەكەوت.

بەلام بەر لە رۆژى ھەينى، رووداويك ھەموو رىسەكانى لى كردنەوہ خورى. عەلى فەندى بە فەرمانىكى نووسراو كە لە ئەنكەرەوہ ھاتبوو، سەرەراى نارەزايەتسى دادوہر لە رۆژى چوارشەمەدا راگوئىزا بۆ بەندىخانەى پارىزگا.

رۆژى كۆبوونەوہكە گەيشت. ماھىر بەگ چووہ پشت مەنبەرى وتاردان. لە حالىكدا دەگريا، وتارىكى نىشتىمانپەرورەرانە و پر كەفوكولنى پىشكەش كرد. باسى نەرىتەكان و خويىنى پاك و

بېخهوش و باسی هۆکاره کانی دواکه وتوویمان و برسیتی و هه ژارییه که مانی کرد. باسی ئیمپراتۆریای بهریتانیا و سه رکه وتن و دهستکه وته کانی و باپیره ئۆغوزمانی کرد. تورکه مانه کان شه رکه ر بوون. تورکه کان پێیان شه رم بوو له نویندا برن و وایان به باش ده زانی له مهیدانی شه ری برن و له خوینی خۆیاندا بگه وزین و زهوی به خوینی خۆیان سوور بکه ن. ته نیا نیشتیمانفرۆشه کان، ئه وانه ی قۆلیان بۆ کوشتنی پیاوه تی و جوامیری ئه و مهمله که ته هه لمالیوه، دژی شه پرکردن و دیاره ئه وانه به سزای خۆیان ده گه ن. تورکه کان له سه ر پشتی ئه سپ له دایک ده بوون و له مهیدانی شه ری گیانیان ده دا ...

"ئهمن گیانفیدایه کی نه ریته کام. به و زووانه بۆتان ده رده که ویت که له پیناوی نه ریته مه زنه که ماندا چ ده کم. نه گه ر له پیناوی زیندوو کردنه وه ی نه ریته کدا له گیانی خۆم نه بوورم، یاخوا مه رگی عه ولاده کام ببینم."

ئه و جار دهنگی به رزتر کرد: "له سه ر مه یتی هه ر پینچ منداله کام دانیشم."

جه ماوه ره که شیتانه و ویکرا چه پله یه کیان بۆ ئه و گیانفیدای نه ریته لیدا.

"به لئی، به لئی، ئه و سه گه مل به په تانه، ئه و دوژمنه شه رانه، ئه و دوژمنه نیشتمانفرۆشانه و ئه و دوژمنانه ی پیاوه تی و جوامیریانه ی نیشتمان، گالته به من و به فیداکارییه کام ده کهن و فشه یان به وه دی ریز له نه ریته کان ده گرم... به لام وا باشتره جوان و زهریف تی بگه ن که گالته کردن به من یه کیکه له نیشانه حاشاهه لئه گره کانی نیشتیمانفرۆشی."

هه ر قسه ی کرد و کردی. ئه وه نده ی لی رست هه تا دهنگی نووسا. وا گه رم داها تیبوو، ره ش هه لگه رابوو. هه مووان له وه ده ترسان، جه لته لیتی بدات. به و دروشمانه کۆتایی به قسه کانی هینا: "به ره و پێشه وه بۆ رزگارکردنی قرقیزه هاوهره گزه کامان. به ره و پێشه وه به ره و هه لخستنی داری سیداره، به ره و مهیدانه کانی شانازی خولقاندنی شه ر."

خه لکه وروژاوه که، بی خه به ر له وه ی رۆژی چوارشه مه عه لی ئه فه نی بۆ زیندانی پاریزگا راگو ییزاوه، له بری رویشتن به ره و مهیدانی شه ر، هروژه میان کرده سه ر زیندان و ده رگای به ندیخانه که یان شکاند، به لام که چوونه نیو به ندیخانه که وه، سه یر ده کهن عه لی له وی نییه.

یه کیک به سرته له بن گوپی خه لکه که ی خویند که به لئی، ئه وه مودیر ناحیه ری بۆ کردووه ته وه را بکات و ئه و گه نجهی سی سال بوو له تاقیکارییه کانی کۆتایی دواناوه ندی ده رنه ده چوو و به خوینی سه ری راگری قوتابخانه که یان تینوو بوو، دهنگی هه لئنا: "راگری

قوتابخانه که مان وهک عهلی فهدی تاوانباره. نهویش سرت و خورتیکی له گهل رووسییه کان ههیه. هه مووان باش ناگادارن. ئیستاش نهوه له قوتابخانه له گهل مودیرناحیه دانیشتووه. "

جه ماره که، جه ماوه ره رهش و رووت و برسییه که روویان کرده قوتابخانه.

راگری قوتابخانه و مودیرناحیه یان له پلیکانه کانهوه خلۆر کردهوه و بیستی سهریان هه لقه نندن و مارکوژیان کردن. خو ته گهر سه رۆکی پۆلیس له و کاته دا به خوئی و بیست پۆلیسی چه کردارهوه نه گه یشتبایه و په یتا په یتا ته قه یان نه کردبایه، مودیرناحیه و راگری قوتابخانه که فووتابوون و تیداجو بوون.

مودیرناحیه که تووکی به سه رییه وه نه ما بوو و چند جیه کیشی بریندار ببوو، له سه ر لیواری مهرگ گه راپه وه، به لام راگری قوتابخانه که چند مانگینک هه ره له جی که وت. دوایی له نه خو شخانه وه نیردرایه نه وه بندیخانه یه ی عهلی نه فنه نی تیدا بوو. عهلی نه فنه نی دوای مانگینک بی تاوان ناسرا و بهر درا. راگری قوتابخانه که ش دو سالیکن، بی تاوان ناسرا.

کورتی برینه وه له ماوه ی چند مانگدا شارۆچکه که وا گه راپه وه بو نه ریته کان که شه و رۆژ باس باسی باپره شوغوز و خوینی ره سن و شه ر و نه ریت بوو. گوڤاری قانداش، که گه نجه یان تورکیسته کان دهریان ده کرد، به هه موو شارۆچکه که دا بلاو ده بووه وه و روویه رگی گوڤاره که، گورگینکی پیوه بوو که هه ستابوو سه ر پاشووان. گوڤاره که بونی خوین و بارووتی لیوه ده هات و دوژمنیکی نه ناسراوی جینیباران ده کرد.

ماهیر به گ ماوه یه ک بوو زۆر به خوئی راده گه یشت و نه و جلویه رگانه ی له بهر ده کرد که جارن پیی حه یف بوو لیوه له بهریان بکات. له ده ره وه په یتا په یتا ئاوری له ملاولای خوئی ده دایه وه و دهستی بوو دووکانداره کان له سه ر سینگی داده نا و سلای لی ده کردن و تووشی هه ر که سیک ده بوو، به گه رموگورپییه وه نه حوالی ده پرسی. نه وه گوڤرانیکی هه ست پینکراو و دوور له چاوه روانی بوو له ودا. پیتشر کاتی به بازاریدا تیده په ری، قیت و ره پ به رییه دا ده رپیتشت و خه لکی به هیه چ نه ده گرت و نه گه ر به کیکیش سلای لی ده کرد، خوئی لی که ر ده کرد. به لام ئیستا ده یه ویست له گهل هه مووان گه رم و گور بیت و خوئی له بهر چاویان شیرین بکات. خاکه راپایانه خوئی ده نواند و ده تگوت ده یه وی داوای لیبوردن بکات. چیی وای نه ما بوو بجیت دلی سه گه به ره لاکانیش بداته وه.

له هه موو جیه ک، هه ره له یانه کانه وه بگه ره هه تا قاوه خانه و دووکانه کان یه ک پشوو قسه ی ده کرد. له لایه که وه خوئی قسه ی ده کرد و له لایه کی دیکه وه گه نجه پان تورکه کان و براده ره کانی

و ئەو خەلگە ساویلکەيەي کەوتبونە بەر تۆفانی بانگەشە وروژینەرەکان، قسەیان بۆ دەکرد. بى برانەوہ قسەیان دەکرد.

"میللەتیک پشت بکاتە نەریتەکانی، میللەت نییە و ناشکرى پىی بلایى میللەت. ئەو میللەتە بریتىيە لە کۆمەلگەيک زۆلى خويىن پىيس و کۆمەلگایەکی بى رەچەلەک. دەرويش بەگ ژیرترین و رەسەنترین و نیشتىمانپەرەرتترین و میللەت پەرستترین پىاوى ئەو مەملەکەتەيە. دواى ناشتبونەوہم لەگەلیدا، ھەر کەسێک بىەوى ناشت بىتەوہ، دەبى بەپى نەریتى تۆغوز ناشت بىتەوہ و ئەو نەریتەش لەمەوپاش ھەتا رۆژى بازارەکەي قىامەتى ھەر بەردەوام دەبىت. لەگەل دەرويش بەگى رەسەنزادەي پىاوماقوول تۆزىک نیوانمان تىک چوبوو. پىم گوت ئەي دەرويشى رەسەنزادە، ئىستا کە دەمانەوى ناشت بىنەوہ، وەرە با بە نەریتى تۆغوز ناشت بىنەوہ بۆ ئەوہي ئەو نەریتە بەرزەمان ببوژىتەوہ. ئەویش پىشوازیي لە پىشنيارەکەم کرد. لەوانەيە ھەندى کەس پى بکەنن، گرنگ نییە. ئەوان کۆمەلگەيک خەلگى نیشتىمانفرۆش و بى رەچەلەک و خويىن چەپەل و دوورە و چەند رەگەن. چەندى نەگوخاؤ و تەنانەت قۆر و نەشیاویش بنوینىت، گرنگ نییە، گرنگ ئەوہيە ئەو نەریتە کۆنەي باب و باپىرە پىرۆزەکاغان زىندوو بکەينەوہ. ئەگەر زۆل و ھەرامزادە نىت، دەبى رىز لە نەریتى باب و باپىرەکانت بگرىت. ئەمىش لە قوولایى دلەمەوہ و بەو پەرى شانازىمەوہ ئەو نەریتەي کە یادگارى باب و باپىرمانانە، جىبەجىي دەکەم و سوپاسى دەرويش بەگى مەزن دەکەم کە ئەو جۆرە ناشتبونەوہيە قەبوول کردووہ و خۆم بە قەرزبارى دەزانم. ئەمن دوو سالان لە بەرىتانىا زىاوم، بەرىتانىيەکان نەریتىان ھەيە کە بە روالەت زۆر زۆر ماقوولن کەچى ئەگەر لىرە بوايەن، قوون رووتىکى وەک ئىمە ئەوہندەمان گالته پى دەکرد دەبووراینەوہ. لە بەرىتانىيەکانم پرسى: ئەو نەریتانە چىن؟ ھىچ کامىان نەيانتوانى وەلامىکم بدەنەوہ قايلم بکات. لەبىريان چوبووہوہ. تەنانەت پادشاکەشيان بە پەپىرەوى لەو نەریتانە وەک ژنان، تەنوورەي کورت لەپى دەکات. لىيانم پرسى ئەوہ چ جلوبەرگىکە لەبەرتانى دەکەن؟ بەرىتانىيەکان وەک ھىچ لەو پىرسبارەي من تى نەگەبىشتەن، بە واق و پىمانەوہ سەبىريان دەکردم و پىدەکەنن. جا تۆ وەرە و لىرە تەنوورەيەکى کورت لەپى بکە، جا بزائە چىت لى دەکەن؟ ئەو لات و لووتە لووتەبەرزائەي ئىمە ھەر بە کىتودا دەکەن. وا نییە... وەک قوزى کچۆلەيەک وەدەر کەوتبى، لەبەر پىتکەنىنان دەمەرن و دەبوورپىنەوہ."

چالاکىيە بانگەشەيىەکانى ماھىر بەگ و خزم و کەس و برادەرەکانى و رەگەزپەرست و ئەو پان تورکىستە چاوقايمانەي سەرنجىيان بۆلاي راکىشرابوو، بە پارە و بەھۆى ئەو نەریت

پەرستانەوہ کہ خۆبەخشانە ھاتبوون، کاریگەریی خۆیان لەسەر دەورووبەر دادەنا. لە شارۆچکە کەدا کەس نەبوو خۆی بە تۆرەمەیی ئۆغوز نەزانێ و بە ریزەوہ باسی ئۆغوزیان دەکرد و خۆیان بەوہوہ دەبەستەوہ و بەو ھۆیەوہ بەخۆیان دەنازین. شەر و خۆین رشتن، ئیش و کاری ئۆغوز بوو. زۆر کەس وینەکانی چەنگیز و تەیموورە شەل و ئەلب ئەرسەلانیان بەپەلەپەل پەیدا کردبوو و لە مائەکانیاندا لەدیواریان داوو. ئەوانە خویانی جەنگ بوون. لەو مەملەکەتەدا کۆنە سیاسەتمەداری وای لێ بووہ کہ شانازییان بەخۆیانەوہ دەکرد لەوہی نەیانھێشتووہ ئەو مەملەکەتە لە خۆینرشتن و ناگرەکەیی شەری دووہمی جیھانیدا تیوہبگلی و ئەو بەلایە داوینی بگریتەوہ. لە حالیکدا ھەر ئەو خەیانەتکارانە بوونە ھۆی مەرگی پیاوہتیی ئەو میللەتە. ناگری خۆینی رەسەنی رەچەلەکی شەرخوازی ئۆغوز کہ بە ئاواتەوہ بوون لە مەیدانی شەری و لە شەریکی دەستەوبیەخەدا بمرن، و ئەو ئاواتە لە دلێ تاک بە تاکی رۆلەکانیدا بلێسە دەدات، پێشانێ ئەو بێ نیشتمانیانە دەدریت و خەرمانی بوون و نەبوونیان دەکاتە خۆلەمیش.

ئەو بانگەشەییە لە چەند مانگیکیدا کاری وای کردبوو کہ دەرویش بەگ بە چل سالان پێی نەکراوو. ئەوہ لە پەرچۆیک دەچوو. چینی نەماوو ھەندێ لە لاوہ پیر لەکەفوکۆلەکانی شارۆچکەکە لە ھوشەیی مائەکانیاندا خێوہتی لبادی ھەلدەن و تیر و کەوان دروست بکەنەوہ و بچنەوہ تۆرووس بۆ راوی پلنگ. خۆیندەنەوہ و چرپینی سروددی ھەماسی تەواو ببووہ باو. قور بەسەر ئەو کەسەیی باسی ناشتی و تەبابی کردبا. عەلی ئەفەندیی عەریزەنوووس لەو رۆژانەدا پەنای بردووہ بەر مائی خزمیکیان لە یەکیک لە گوندە دوورەکان. گوندییەکان ھیچ سەریان لەو ھات و ھۆریایە دەرئەدەچوو کہ لەسەر باسی ئۆغوز و شەر و رەسەنایەتی وەرپێیان خستبوو. بەلام لیرە و لەوی وشەیی خۆین و بارووت و شەر دەبیسترا و پیرەژنەکان ھەر ئەوئەندەیی گوتیان لە خۆین و شەر دەبوو، دەیانکردە شین و گریان. ئەوان کوپ و خۆشەویست و مێرد و برایان ناردبووہ شەرەکانی پێشوو و ھیچ کام لەو نازیزانەیان نەگەرآبوونەوہ. ژنە گەنجەکان و کیژۆلەکان، بە شلەژاوی و شیواوییەوہ لەخۆیان دەپرسی، ئەری دیسان؟ پیاوہ بەسالآچووہکانیش توورە دەبوون و گەنجەکان دەترسان. ئەوان پێیان وابوو گەنجەکانی شارۆچکە بە ھەلەداوان خۆیان بۆ شەر و رۆیشتن بەرەو روسیا نامادە دەکرد. ھەرچۆینیک بێت ھەتا پشت کیتی قاف دەچوون و برا ھاوخواین و ھاوڕەگەزەکانی خۆیانیان رزگار دەکرد.

برایم وەکیلی بێ لیغە، کہ تەمەنی ھەفتا سالانە بوو، کہ لە شەرەکەیی ساری قەمیش بەزیندوویی دەرچووو و دەیگوت: "با بچنە دەرەک و ئەسفەلەسافلین. خۆ ئەوانە ھەر نازانن شەر

چیه و نه یاندیتووہ کہ چۆن له ماوهی مانگیگدا چل ههزار کهس له سه‌رما و له به‌ر سپی و نه‌خۆشی و کوشتاردا تێداده‌چن... با برۆن. جا خۆیان ده‌بیننه‌وه... تێده‌گهن... با برۆن. لێیان گه‌ری با برۆن و به‌ چاوی خۆیان بییبنن شه‌ر یانی چی.

برایم وه‌کیل به‌ بیستنی هه‌ر بانگه‌شه‌یه‌کی شه‌ر له‌ شاره‌وه له‌دین ده‌هری ده‌بوو و ده‌یگوت: "باشه‌ شوکر، عیسمه‌ت ئینونۆ هه‌یه. ئه‌و کارابیه‌کی شه‌ر دیتووہ. ئه‌و ده‌زانی که سه‌رما و برسیتی یانی چی. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتداری یه‌که‌می حکومه‌تیش نه‌بی، تییان ده‌گه‌یه‌نی که شه‌ر پیس و چه‌په‌له‌. تییان ده‌گه‌یه‌نیت و به‌ره‌نگاری که‌سه‌ بی‌ می‌شکه‌ زگ تیره‌کانی شاریش ده‌داته‌وه."

چه‌ندی باس و مه‌سه‌له‌ی که‌فوکۆلی شه‌ر و نه‌ریت له‌ شارۆچکه‌که‌دا خه‌ستتر ده‌بووه‌وه، تۆفانی ترس و سامه‌که‌ش به‌ته‌وه‌ژمیکی پتروه‌ له‌ ئاوایدا هه‌لی ده‌کرد. هه‌واله‌ ناخۆش و ترسناکه‌کان و پر له‌ نیگه‌رانییه‌کان په‌یتاپه‌یتا ده‌هاتن. ده‌یانگوت حکومه‌ت هه‌موو گوندیه‌کان ده‌خزینیته‌ نیو خۆه‌تانه‌وه. بۆ؟ که‌سه‌ش نه‌یده‌زانی بۆ. به‌شیک له‌و گوندییانه‌ تازه، هه‌ندیکیان بیست و پینج سال له‌وه‌ پێش، هه‌ندیکیان ده‌ سال و تاقمیکیش ته‌نیا دوو سالی‌ک بوو له‌ به‌لایه‌که‌ به‌ناوی خۆه‌ت رزگار ببون. خۆه‌ت واته‌ سه‌رما، به‌فر، تۆفان، قور و شیداری. خۆه‌ت نشینه‌کانی پێشوو ده‌یانزانی خۆه‌ت چ به‌لایه‌که‌، لێراوانه‌ دژایه‌تیان ده‌کرد: "به‌خوای روو ده‌که‌ینه‌ شاخ و ئه‌و مالانه‌مان ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له‌ قامیش و چه‌په‌ریش بن، به‌جی ناهیلین و ناگه‌رینه‌وه‌ نیو خۆه‌ت."

ئه‌وان هه‌یج بۆیان نه‌ده‌چۆوه سه‌ر یه‌که‌ که‌ ئاگری ئه‌و شه‌ره‌ و شیتی و تیر و که‌وانه‌ له‌ گۆری کی‌ هه‌لده‌ستی. عه‌لی ئه‌فه‌ندی هه‌ولێ ده‌دا ئه‌وه‌نده‌ی پینی ده‌کری ئه‌ودیه‌ی سکه‌که‌یان نیشان بدات، به‌لام نه‌یده‌وێرا پرێسکه‌ی دلێ خۆی بۆ که‌س بکاته‌وه.

چما ده‌رویش به‌گ و ماهیر به‌گ، به‌ تابه‌تی ماهیربه‌گ که‌ به‌ئه‌ستۆی شکاوی له‌ ئه‌وروپاش خۆیندویه‌تی، شیت بوون؟ ئه‌وانه‌ چ کاریان به‌ شه‌ر و خۆین و خۆه‌ته‌؟ چما پیاوی ژیر و تێگه‌یشتووش لایه‌نگری له‌ شه‌ر و به‌لامی مالۆیرانکه‌ری ئاوا ده‌کات؟ کوشت و کوشتار هه‌تا ئیستا چ چه‌پکه‌ گۆلیکی له‌ به‌رۆکی ئه‌وان داوه‌؟ کی‌ شتیکی ده‌وی که‌ زیانی بۆ هه‌مووان هه‌یه‌؟

ئۇغوز، تووران و سىۋى سوور (وەك ھىماي يەكگرتوۋىي ھەموو توركانى جىھان) ... تەنەت چوبونە نېو گەمە و ياربيەكانى مندالانىشەوہ. مندالەكان لەتە لبادىكىيان دەدايە دەست دايكىيان بۆ ئەوہى كلاۋى لبادىي نووك تىژيان بۆ دوست بەكن.

جا كلاۋى لەو جۆرەيان لەسەر دەكرد و تىر و كەوانيان ھەلدەگرت و لەبرى ئەسپى عەرەبى سوارى گويدىرژى لەر دەبون و بەرەو مەيدانى شەرى وەرى دەكەوتن. نيەيان چاويان مەنگولى بوو و ھەندىكىيان چاويان وەك چاۋى چىنيەكان و نيەشيان ئۇغوزى بوون.

ناشتبونەوہش بە شىۋە ئۇغوز رۆژ بە رۆژ پەرى دەستاند. چىي نەمابوو ھەموو گەنجەكانى شارى بىنە دوو دەستە و پىك ھەلپىرژىن و ئەوجار بە شىۋازى ئۇغوز ناشت بىنەوہ. ماھىر بەگ گويزى لە كلك دەشكاند. بە چەند مانگىك ھەول و تىكۇشان ھەموو شارەكەي كىرەبوو شارىكى نەرىتخواز. جا ئەوجار ئەگەر بە نەرىتى ئۇغوزىش لەگەل دەرويش بەگ ناشت بوايەتەوہ، ئىتر كەس گالتەي پى نەدەكرد، بگرە وەك گيانفېدايەكى رىگەي نەرىتەكان و كەسىكى رىژدارىش سەيرىيان دەكرد.

ئەو ھەوالانى گەيشتبون، لىيانەوہ دەردەكەوت، كە دەرويش بەگ زۆر بە تامەزرۆيەوہ ئاگاي لە ھەموو ئەو رووداوانەيە. تەنەت دەيانگوت، لە ماھىر بەگى راسپاردوہ ئەوى لە مندالەكانى خۆى خۆشتەر دەوى.

ھەر شتە و لە جىي خۆيدا جوانە و ھەر كارەش لە كاتى خۆيدا. جا لەبەر ئەوہى ئەو تورەھاتى نەرىت و خوين و بارووت و پەلامارە تىن و تاوہكەي خىرا دەگەيشتە چەقى ناسىاي ناوہندى، دەبوو ھەتا تەندورەكە داغە، نانەكەي پىئە بەت.

دەسبەجى چوہە لاي عەلى ئاغا و داواي لى كىرە بچىتە لاي دەرويش بەگ و پىي بلى تامادەيە بۆ ناشتبونەوہ بە نەرىتى ئۇغوز و سوپاسىشى بكات لەوہى كە پىنداگرىيەكەي بووہتە ھۆى بووژانەوہى نەرىتە مەزەكەيان.

رەشىد بەگىش بە روويەكى گەشەوہ گوتى: "ئىشەللا خىر، خىر. ناشتى كارىكى خوداييە. لەبەر باوكە ئۇغوزەكەمان. ھەر ئىستا دەجم و بە بەگ دەلىم."

خوشکه به دوايدا گوتى:

"رادهكا. له وه تهى له داىك بووه وهلى شه مال را دهكا. چل ساله چاويك كړدووه ته چوار چاو و تاگام ليښه تى و تا ئيستا نه مديتووه شو بيا ده مه بو تاقه يهك چركهش له شويښك بجه وپته وه. يهك پشوو را دهكا و را دهكا."

مهستان گوتى: "با رابكا. ئيشى شو و را كړنه. شه منيش لهو ده مه وه وهلى شه مال..."

خوشكه كهى وهلى شه مال به روويه كى گه شه وه قسه كاني پى برى:

"زورى پى چوو تا زانيم وهلى ده ترسى. له ترسانه را دهكات. ده ترسى و را دهكا، را دهكا و ده ترسى. پيم گوت مهرگ و شترى كه له به رده رگاي هه موو مالنيك ده خوى. گوتى تو خوا من حيف نيم؟ گوتم خو نه گهر ببيته بالنده و هه لفرپت و ببيته ماسى و بچيته بن به حرانه وه و هه موو روژى ده ورى دنيايه لى بدهيت، ديسانيش ناتوانى خو ت له مهرگ قوتار بكهيت. گوتى ثامينه گيان روون نيبه، ديار نيبه. كهس نازانى. ئيتر ناخپكى قوولى له ناخى دلپه وه هه لكيشا..."

مهرگ دهردى بى ده رمانه. دهسه لات چيبه؟ مهرگ دهردى بى ده رمانه، دهسه لات چيبه؟

مهرگ دهردى بى ده رمانه، روو له كوى بكهين؟ مهرگ چارى نيبه، شه په نا بو كوى به رين؟

مهرگ ده رمانى نيبه، وهلى شه مال، ناخو ده كرى بال بگريت و بفرپت؟

"پتى وايه ئيزرائيل نايگاتى. له ميژو ساله بيوچان را دهكا و را دهكا."

مهرگ ده رمانى نيبه و ناخى ده بى له شويښك و له بسته خاكيكدا نارام بگريت. شه گهر

مهرگ ده رمانى نه بيت، ئيتر نابى كهس بكوژرپت، له كهس تووره بيت و رق و قين له دلدا

راگريت. بووهى نابى خه م و خه فته بخوى و دللى كهس بشكيښى و نازارنيك به ميروولهش

بگه يه نيت. خو شه گهر مهرگ دهردى بى ده رمان بيت، ده بى په لامارى بدهيت. شه گهر مهرگ

چارسه‌ری نه‌بی، ده‌بی هه‌بی. نه‌گه‌ر ده‌رمانی مه‌رگ ترس بیته، ده‌بی ریك په‌لاماری نیو چاری ترس بده‌یت. نه‌گه‌ر مه‌رگ چاره‌سه‌ری نه‌بی، كه‌واته مه‌رگ نییه. ده‌بی ئاوا له‌وه تیپگه‌ی. ده‌بی وه‌لی شه‌مال ئاوا له‌وه ته‌ی بگات.

مه‌ستان گوتی: "راوه‌سته، راره‌سته وه‌لی شه‌مال. دوو قسه‌م پیته. راره‌سته جا دوا‌یی بو کوی ده‌چی بچو شه‌مال. نه‌ز دوور و گه‌ز نزیك."

به هانكه هانك گوتی: "ئاتوام راره‌ستم. ئاتوام راره‌ستم براله. ئیستا ئاتوام راره‌ستم. له شوینیکی گونجاو ده‌گه‌ر پیم بو خومان. ئه‌وجار، چما نایینی به دوامه‌وه‌ن؟ وا به‌شوینمه‌وه‌ن." خوشكه‌كه‌ی به شوینیدا رای كرد و زریكاندی: "راوه‌سته، راره‌سته براله، راره‌سته قسه‌یه‌كم پیته."

وه‌لی شه‌مال به هاواروه وه‌لامی دایه‌وه: "ئاتوام، ئاتوام راره‌ستم. چما نایینی به شوینمه‌وه‌ن؟ لیم گه‌ری با خوم بگه‌نمه شه‌وی و شوینه‌ونكه‌ی بکه‌م، دواتر ده‌گه‌ر پیمه‌وه." ئامینه هه‌رای كرد: "شیته، شیته، شیته..."

جا له‌سه‌ر پۆله قامیشیك دانیشت.

"شیته، شیته، شیته... هه‌تا ئیستا كی توانیوتی له چنگی مه‌رگ را بكا، هه‌تا تو دووهم كه‌س بیت؟ شیته، شیته، شیته... شیته نیو شیته..."

مه‌ستان خه‌یال هه‌لیگرت و له‌و حاله‌دا وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل خوی قسان بكات، له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوت: "له‌م دنیا‌یه‌دا كه‌س نامینی. ئه‌وی هاتوه، مردوه. هه‌مووانیش تا دوا هه‌ناسه بو مانه‌وه هه‌ولیان داوه. سلیمانیس كه‌ زمانی هه‌موو بوونه‌وه‌رانی ده‌زانی، ئاخریه‌كه‌ی مرد. چه‌زه‌تی عه‌لی، شمشیری ریوارانی ری هه‌ق و ری ئه‌شق و ری برابه‌تیش مالاوایی له‌ ژیان كرد. محمه‌د مسته‌فاش سلاوی خوی لی بی له‌و دنیا‌یه نه‌ما. ئه‌نبیا و ئه‌ولیاش هه‌موو مردوون. مرؤف زور مردوون، زۆزۆر، بی ژمار. نه‌گه‌ر له‌ نیوان ئه‌و هه‌مووه مه‌رگه‌دا كه‌ لایه‌کی بی بن و سنوره و ژیانیش كه‌ دیسان هه‌ر لایه‌کی بی بن و سنوره، هه‌ر تو بمینی، چ ده‌بی؟ به تاقی ته‌نی ده‌مینی، ئه‌ی بو راده‌كه‌ی؟

ئامینه گوتی: "زۆرم گوت، ئه‌وه‌نده‌م گوت زمانم مووی لی هات. زور سالان گوتم، شه‌ویش گوتم، روژیش... ناچیته گوی. ئاتوانی له‌ رازی مه‌رگ ته‌ی بگا. قایل نابن. چیی ده‌كات ئاتوانی قه‌ناعه‌ت به‌خۆی بینی. سه‌یری ئاوینه ده‌كا و ورد ده‌بیته‌وه و ئیتر ئارا و ئۆقره‌ی لی ده‌بری و یه‌ك پشوو ده‌لی: "كه‌وابوو، كه‌وابوو، كه‌وابوو من ده‌مرم ئه‌وجار له‌ لاقانی وه‌ردینی..."

هموو شهوئ دئ و به تالووكه دهلئ، ههسته، ههسته خوشكى، ههسته دهبي برؤم. ئيمه ليره خيريك نابنين. ههسته، ههسته، ههسته خوشكى... ئيتر ولايتيك نه ماوه پييدا نه گه پايتم و شوين نه ماوه نه مديتبي. ده ساله ليره بار و بنه مان به عهرزي داداوه. ديسان رادهكا. به لام هه به چوكورواوا... لوقماني حه كيم ليژه ده رمانى مهرگى دؤزيوه ته وه..."

وهلى شه مال له چيائ دولدول وه سهر كهوت. هه راي كرد هه يه تى، هه موو شتيك ده رمانى كى هه يه، مهرگيش هه يه تى. ده بي هه يي... نه و جار به نه راندن حهوت جارن به ده وري چيائ دولدولدا خولايه وه... مهرگ ده رمانى هه يه. هه يه تى، هه يه تى، هه يه تى... مه يه، مه يه ئه ي مهرگ، به سپايى مه يه، مه يه، مه يه، مه يه، به سپايى مه يه...

له داوينى چيائ دولدول، گه يشتبوه چه قى ئه و تيشكه مسييه ي به سهر چيا كه دا كه وتبوو. ليره له سهر رهه زيك راوه ستا و يهك پشوو هاواري كرد ئه ي مهرگ، ئه ي مهرگ ناتوام ملكه چت بم.

"ئه وه شيت بووى، شيت بووى وهلى شه مال؟ بتمه مه لاي نووشته نووس، پيشنوئژ و مه لا و شيخ؟ با بتمه مه لاي يه كيكى دووعاي قه بوول بيت."

وهلى شه مال نه راندى: "ئيوه شيت بوون. ئيوه شيت بوون كه ئاوا ده ستان له سهر ده ست داناوه و راوه ستان. مهرگ وا ورده ورده دئ. جارئ خيرا و جارئ له سه رخؤ... ته نيا لوقماني حه كيم ئاقل بوو... ته نيا ئه و هه ولى دا بو چاره كردنى مهرگ. هه ر ئه و به ره نگارى مهرگ بووه وه... هه ي شيتينه، شيتينه، شيتينه، بي نه قلينه، گه مزه يينه."

هاته بن دار چناره نه ستوره كان. چناره كان پر بوون له هيلانه، هه ر لكيك هيلانه ي جوژه مه ليكى له سهر بوو. لك و پويه كاني سه ره وهش هيلانه ي گه وره ي له گ له گه كان. به سهر خه ره نديكا بازي دا و كيسه له كان هه موو خو يان هاويشته نيو زه لكاوه كه وه. پوله ماسيگره يه ك هه لئرين، هه زاران... ئاسمان په مه يى بوو. دندووكه دريژه كانيان به ره و پيشه وه و لاقه دريژه كانيشان بو دواوه دريژ كر دبوو. تاويك دواتر وه گولوله يه كى په مه يى لى هات و له گو شه يه كى ته نكى زؤنگاوه كه دا نيشته وه. له گ له گه كان له سهر لوقه دريژه كانيان، باره و بار ده كرد. ريو يه ك ملو موئ بوو و به ديتنى وهلى شه مال خوئ به ده وه نه جار كه دا كرد. بو قه شين و زله كان له نيو قاميشه لانه كه دا خو يان دابوو به ر ئه و تير يژه خو ره ي خوئ به نيو قاميشه كاندا ده كرد. وهلى شه مال راوه ستا و پر به سپيه كاني هه واي هه لئمژى و به غاردان به ره و نيرگزه جار كه رو يشت. نيرگز ده گه يشته ئه ژنوئى. بؤن و به رامه رووناكاييه زه رد و سپيه كه،

پیاوی مهست ده کرد و دوور دوور ده پژیی. که گه‌یشته کۆتایی نیرگزه چاره‌که، پیاویکی دیت که به گایه‌که‌وه له دهم زۆنگاوه‌که جووتی ده کرد. پیره‌ژنه‌که‌شی له تهنیشتییه‌وه بوو.

"سلاو، ماندوو نه‌بن."

"سلاو وه‌لی شه‌مال. سلاو. عه‌مرت درێژ بێ براله، راوه‌ستاو بی. ئەو زه‌وی و زاوه به‌من ده‌پری. ئەو خاکه... ئیتر له گیانی خۆم وه‌په‌ز بووم. کارکردنی شه‌و و رۆژمان کۆتایی هات... ئەتۆش، ناخۆ ئەتۆش پارچه زه‌وییه‌ک بۆ خۆت له‌و زۆنگاوه‌دا بر ده‌دی یان نا؟"

پیاوه‌که به‌ ددانه که‌وتوه‌کانی و لیوه چرچ و شه‌قار شه‌قاره‌کانی و لامله پر له‌ چرچ و لۆچه‌کانی و روومه‌تی وشک هه‌لاتوو و ده‌رپه‌ریو و چاوی به‌قوولداچووی و چه‌ناگه‌ باریکه‌که‌یه‌وه پیده‌که‌نی. پیره‌پیاوه‌که جۆرنیک پیده‌که‌نی وه‌ک به‌خته‌وه‌ر بوویت. قاقای پینکه‌نینه‌که‌ی به‌ ده‌موچاوه پر له‌ چرچ و لۆچه‌که‌یدا بلاو ببۆوه و چاوه به‌قوولداچووه‌کانی گه‌ش ده‌کرده‌وه. پیره‌ژنه‌که‌ش وه‌ک مێرده‌که‌ی پیده‌که‌نی. ئەو تاکه‌ گایه‌ش که‌ گاسنه‌که‌ی ده‌کیتشا و گاسنه‌که‌ش وێرای ئەوان پیده‌که‌نی.

"هیوادارم خودا کارت راست بیینی."

"ئەتۆ پیت وایه ئەو قامیشه‌لانه هه‌لچۆری و وشک بیته‌وه؟ ئەتۆ دلنیای وه‌لی."

"به‌رد و کوچک و هه‌رچی و به‌ر ده‌ستت دی، بیخه‌ ئیو زه‌لکاوه‌که‌وه. هه‌رچی به‌رده‌ستت که‌وت، زۆر زوو وشک ده‌بیته‌وه. ده‌ستی لی هه‌لمه‌گره. له‌سه‌ری پیداکر به. مه‌به‌زه."

له‌ هه‌ر هه‌نگاویکی قامیشه‌لانه‌که‌دا که‌سیک ده‌بینرا... هه‌ندی خه‌ره‌ندیان هه‌لده‌که‌ند، هه‌ندی به‌رد و خۆلیان له‌ زه‌لکاوه‌که‌ ده‌کرد... پیره‌کان، گه‌نج و مندال و ژنان و کچان...

مه‌لا هه‌یدەر، له‌ دهم قامیشه‌لانه‌که‌ و له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌یه‌ک دانیشتبوو و جگه‌ره‌ی به‌بادا ده‌کرد. ردین و قژ و سمیلی ماش و برنجی ببوو. دووکه‌لی جگه‌ره‌که‌ی سه‌ری تووکی سمیله‌ بژه‌که‌ی زه‌رد کردبوو. په‌نجه‌کانی ده‌ستی راسته‌شی زه‌رد هه‌لگه‌را‌بوون. ده‌موچاوی وه‌ک باینجانی به‌ر هه‌تاو چرچ ببوو و له‌و چرچ و لۆچانه‌دا چاوه‌کانی قوولتر دیار بوون... که‌ وه‌لی شه‌مالی دیت وه‌ده‌نگ هات: "راوه‌سته وه‌لی شه‌مال! راوه‌سته. وه‌ره ئیره، وه‌ره کارم پیتته."

وه‌لی شه‌مال هه‌نگاوی شل کردنه‌وه و سه‌ری به‌ردایه‌وه و ده‌ستی شوپ کردنه‌وه و به‌ره‌و لای مه‌لا هه‌یدەر چوو. مه‌لا هه‌یدەر ده‌ستی له‌ خاکه‌که‌ دا و گوتی: "وه‌ره له‌ لام دانیشه. هه‌ر لی‌ره دانیشه."

وه‌لی شه‌مال وه‌ک مه‌ر سه‌ری به‌رداوه و هات و له‌ تهنیشتییه‌وه دانیشت.

"دولدول له شوپنیکي ټوبه بری یه مهن، ئیستاش وا شهر ده کات، ده زانی؟"
"نه مده زانی."

"دوو ټه سپ ههن که نامرن. ټه وانه ناوی حه یاتیان خوار دووه ټه وه... یه کیکیان دولدوله که ی
حه زه رتی عه لیبیه و ټه وی دیکه ش قیراته که ی کویر ټوغلیبیه. هیچ بنیاده میک ناگاته ټه و پله و
پایه یه ی ټه و دوو ټه سپه ی تیدان. ده زانی بو؟"

وهلی شه مال وه لامی دایه وه: "نازائم. ټه من هیچ سهر له و شتانه ده رناکه م."
مه لا حه یده ری لیو به خنده گوتی: "زور راده که ن. به رده وام راده که ن و مهرگ هه رگیز ټو زی
پیان ناشکی نی. خودا ټه وه به نه سبیه هیچ که س نه کا... هه تا دنیا دنیا به دهر د داخ و نازار
و کویره وه ری ده بینن. دنیا ی دهوروبه ریان کاول ده بی و ټه وان هه روا سه بری ده که ن. هه موو
روژی له گه ل هه ر که سی کدا که ده می، ده مرن و له گه ل هه ر که سی کدا که نازار ده چیژی،
ټه وانیش نازار ده چیژن. که س نازانی ټه و ټه سپانه چ تاوانیکیان کردووه که خودا تووشی ټه و
چاره نووسه ی کردوون و نایانم ری نی."

وهلی شه مال نه راندی: "ټه من چوزانم."
مه لا حه یده ر گوتی: "جا بو ده نه ری نی؟ مه گورینه، گوی بده یه. ټه و ټه سپانه شهر ده که ن...
دولدول له پی ناوی برایه تی و ناشتی و نازادیدا شهر ده کات. قیرات له پی ناوی یه کسانیدا به نیو
شه پو لی خویندا قه له مبار ددات. هه ر ده لی نی خودا وه که نه مری کردوون، ټه رکه که شیان ی دیاری
کردووه."

وهلی شه مال دیسان نه راندی: "کور ه ناخر من چوزانم."
مه لا حه یده ر، پیره عه له ویبیه که هه ستا و گوتی: "مه رگ شتیکی باشه. مهرگ بو ټه و
که سه ی تیده گات، با شترین ژبان ه، وه لی شه مال."
"من تی ناگه م، ناتوانم تی بی بگه م."

مه لا حه یده ر له نیوشانی وه لی شه مالی راکیشا و گوتی: "چاوه ری م. چاوه پروانم براله. ټه تو
ټه و سه یاره و کامیونه زه به لاحانه ت دیتبوو، که هاتبوونه دم زه لکاوه که و دوی ماوه یه که
رویشتن؟ چاوه ری ټه وانم. ده لی ن دینه وه. ده لی ن که هاتنه وه له ماوه ی چهنده مانگی کدا ټه و
زه لکاوه هه لده چورینن. چاوه ری م بزائم ټه و کاره یان چون پی ده کری. ده مه وی بزائم چ شتی که له
بن ټه و ناوانه وه دینه ده ری؟ خوم لی نا که وی، هه ر ده مه وی بزائم. ده زانی ټه و کامیون و شته
که ی ده گه ری نه وه؟"

وهلی شه‌مال و ه‌لامی دایه‌وه: "نازاتم."

دهرپه‌ری و له لاقانی وهرانده‌وه. مه‌لا حه‌یده‌ریش به دوایدا هه‌رای کرد: "را بکه، ئاده‌میزاد ملیونیک سائه راده‌کا، به‌لام به هیچ کوی نه‌گه‌یوه. مرؤ‌قایه‌تی دوو هه‌نگاو نه‌چوه‌ته پیتسی. راااا بکه..."

وهلی شه‌مال روهی له ریبه‌که کرد و خیراتر رایکرد. داره‌کانی به‌جی هیشته و پۆله بنیاده‌میکی دیت که له نیوقه‌دیانه‌وه به‌رهو ژورور روت بوو و پاچ و پیمه‌ره‌یان پی بوو. ده‌موچاری هه‌موان تاو بردبووی و روخساریکی وشک و تووره‌یان هه‌بوو. قولینچکی چاوه‌کانیان پر بوو له چرچ و لۆچ و په‌راسوویان دهرپه‌ریبوو. ده‌لینگیان لی هه‌لکردبوو و به‌له‌کیان بریندار و رووشا بوو. گو‌تیان "شه‌وه بۆ کوی ئاوا به تالوکه؟ ته‌تۆش وهره ده‌ست بده پاچ و پیمه‌ره و له‌گه‌لمان به وه‌لی شه‌مال."

"ناتوام."

شه‌وهی گو‌ت و رای کرده‌وه. له مه‌ودایه‌کی دوورتر، نزیك لیواری رووباره‌که‌ی جه‌بهان پاناوکه زه‌وییه‌ک ناگری تیبه‌ریبوو و تا چاو هه‌ته‌ری ده‌کرد دووکه‌ل و بلیسه‌ بوو. به‌رهو شه‌وهی رۆیشته. دیسان پۆله پیاو‌یک به پاچ و پیمه‌ره‌وه ده‌هاتن و راده‌بردن و ده‌یان‌گو‌ت: "وه‌ره وه‌لی شه‌مال، له‌گه‌لمان وهره."

هه‌مووان ویکرا پیده‌که‌نین. هه‌مووان شه‌لالی ئاره‌قه بوون. وه‌لی شه‌مال

نه‌راندی: "ناتوام."

نیتر چاوه‌کانی لیک نا و به شله‌ژاوییه‌وه به‌رهو شه‌وه عه‌رده رۆیشته وا بلیسه‌ی لی به‌رز ده‌بووه‌وه. گرمه‌یه‌ک له دواوه‌ی هات. چه‌ندی پتر رایده‌کرد، گرمه و هاره‌هاره‌که‌ش به دوایدا ده‌هات. خۆی به بلیسه‌کاندا کرد. ده‌وری ده‌وه‌نه‌کانی لیدا و له خه‌ره‌ندیک په‌ریبه‌وه و خۆی دایه‌ په‌نا چیمه‌نکه‌کان و له زه‌وییه‌ گرگرتوه‌که په‌ریبه‌وه و گه‌یشته دم چۆمه‌که‌ی جه‌بهان. چۆمه‌که ده‌تگوت راوه‌ستاوه. تاوه‌که که‌وتبووه سه‌ری و ده‌دره‌وشایه‌وه. سیبه‌ره‌که‌ی خۆی ده‌دی که که‌وتبووه سه‌ر ئاوه‌که‌وه. جوولته‌ی پیبه‌کان به‌سه‌ر ئاوه‌که‌وه ترسینه‌ر بوون. بنیاده‌می روت و قووتی پاچ و پیمه‌ره به ده‌ستیشی له ئاوه‌که‌دا دیت و گو‌یی له هه‌لا و هه‌نگه‌مه‌شیان بوو. سه‌ری له ئاوه‌که‌نا. ده‌نگ و هه‌لا و گرمه‌ گرمه‌که له‌نه‌کاو برایه‌وه. له ئاوه‌که‌هاته ده‌ری و گه‌رایه‌وه. پۆله پیاو‌یکی پاچ و پیمه‌ره به‌ده‌ستی دیکه‌شی دیت. مندا‌ل و پیر و نه‌خۆش و کچ و ژنان پۆل پۆل به به‌رده‌مییدا تیده‌په‌رین و به ته‌ور و ته‌ورداس و که‌لوپه‌لی دیکه‌وه... ریزیان

بهستبوو و شه لالی ئاره قه به ره و ئاناوهرزا دهرۆيشتن. وهلى شه مال به تهنيشتياندا تيددهپهري و بوئي ترشاوى ئاره قه يانى بو دههات. دهموچاوه ره شه ه لگه پاره و تاوپردوه كانيان، ئاره قه ي كردبوو و له بهر تاوه كه دهر بيسكايه وه. خوڤ و ئاره قه تيكه لاوى يه كترى بيوون و له سه ر برۆ و مژۆله كانى ببوه سواغ. گوتيان: "وه ره، وه ره وهلى شه مالتر"

ئه و جار راوهستان. له پيشدا منداله كان پيى بيكه نين، ئه و جار ژنه كان و به سالآچوه كان و كيژۆله كان. هه موو روخساريان زهر د هه لگه پاره بوو. هه موويان له نۆبه تيدا چه قوچۆيان بوو. "وه ره، وه ره وهلى شه مال... دهچين زه لكاوه كه وشك ده كه يينه وه. ئه تۆش له گه لمان وه ره.

پاچ و پيمه ريه كه بو خۆت پهيدا بكه و وه ره..."

"ناتوأم، ناتوأم."

گوتى و ئاوپيكي دايه وه.

گوتيان: "گهست به دواوه نيهه. مه ترسه. ئيمه لي ره ين."

"ناتوأم، ناتوأم."

له و لاتره وه، ژن و پياويك تا نيۆقه ديان له زۆنگاوه كه رۆچويوون و قاميشيان دهر پى. ئه و قاميشانه ي ده يان پرين، منداله روت و قوته كانيان ده يان بر دنه دهر وه. وهلى شه مال كه به ويدا تيددهپهري، كابر ا سه رى هه ليئا و ده ستى كرده سي به رى چاوه كانى و گوتى: "وهلى شه مال كاريكى باشتان كرد. ئه تۆ و مه ستان ده لييم. كاريچكى باشتان كرد. زه وى و زاريكى زۆر مان ده بى. زۆر و زه بنه ند. ئه منيش ده كه ومه گه ل و هر زي ر و جووتياره كان. قاميش بو كه پر ده برم. كاتى كارم نه ما، له گه ل ژن و منداله كه م پاچ و پيمه ريه هه لده گر ين و دهچينه به تال كردنى ئاوه كه ي ئاقچاساز. ئه تۆش وه ره. ئه تۆش... ئاوا نابى. ده ستيك به تهنيا ته قه ي نايه."

وهلى شه مال: "ناتوأم. ئيمه ئاقچاساز پر ده كه يينه وه له خوڤ."

پياوه كه: "ناكرى. ناكرى."

جا ته وه رداسه تيژه كه ي دا هينا. سى قاميشى مه يله ور په شى ئه ستور هه ر يه كه ي هينده ي مه چه كى ده ستيك به گو له كانيانه وه به لاداهاتن و كه وتنه نيۆ ئاوه كه وه. له گه ل هه ر دا هينانه وه يه كى ته ورداسه كه ي و كه وتنى قاميشه كان، دهنكى وه شان دن و كه وتنه كان هه لده ستا. گوتى: "ده ست راگره براله، ده ست راگره با من تيه پر م."

ده مى ته ورداسه كه ي وه ك مووسى ده لاک دهر بيسكايه وه.

"ده ست راگره براله، ده ست راگره."

رودیهک بنیادهمی زردهه لگهراو به دهم قامیشه لانه که وهریبوون. ههنديکيان قاميش و ههندي جهگن و ههندي سوو و ههندي حهيزهران و ههندي داريان دهبري و ههنديکيش گيايان ددهووري. ههنديکيشيان برد و لم و کوچکيان دهبرد بو زونگاوه که. ههندي که سيشيان جوگه يان لي ددها بو تهوهي ناوي تهو زونگاوه يان و بهرينه ههلچوپرينن.

دور له باوهر بوو. به لام زونگاوه که ههر دههات و وشکي دهکرد و زهوي و زاره وشکه و هبوو و شهقار شهقاره کان ورده و پتر دهبوون. تهوه چون دهکرا؟ تهنانهت تهوانهي خويان بو وشکه کردهوي زونگاوه کهش ماندوو دهکرد، نه ياننده زاني چونه. سهدان کهس له سهدان لاهو بيوچان جوگه له يان لي ددها...

پيره ژنيک، که مهمکه کاني چرچ ببوون و هک جووته گوره وييه کيان لي هاتبوو، به دهستي په له په له و لهر و لهرزوکه وه، گلي له قولکه يه که دهکرد.

"وهره، وهره و هلي شه مال، وهره ياريدهي من بده... وهره..."

وهلي شه مال راوهستا و سه يريکي کرد. قولکه که هيندهي ته ژنويه قول بوو. ژنه گوتي: "ئيمه بيويستيمان به زهوييه. مندا و نه وه کاتم نويه تييان گرت و ته من به تهنه قاميشه لانه که وشک ده که مه وه. لي ره خانوو دروست ده که ين."

ژنه شوييکي قاميشه لانه که ي نشان دا و له سهری رويشت: "له هوه نديش ريحانه ده چينم و نا لي ره شه وه گولي مه خه ر و شه بو و ... جا له به يان ييه وه هه تا ئيواري ههر بو و به رامه يان به و لاتدا بلاو ده بيته وه."

وهلي شه مال له بن ليوانه وه گوتي: "ناز ام. ناتوام تبي بگم. به خودا ناتوام... گونديي سه گباب... و هک مار و ميروو بهو قاميشه لانه و هريبوون... و هک نه دي و بدييان و بي که وتوون ده لي هه موو ناوي تهو قاميشه لانه هه لده لووشن. هيچ کهس باشاريان ناکا. تهنانهت چيا به رزه کانيش خويان له بهر ناگرن."

سهدان ژن و پياو و مندالي دي، که ههر هه موويان قوراوي و توژاوي بوون. به کويره ريه کي نيوان قاميشه لانه چره که دا که سهر يان ليک دابوه وه، تيه پري و گه يشته گونديک که خانوه کان يان له قاميش دروست کردبوو. خه لکه که به پير و گنج و منداله وه، له بن چناريکي نيوه راستي گونده که به سهر يه کدا که وتبوون و ده يان نالاند و ده کپروزانه وه: "ناي سووتام، ناو رم تيه ربوو... باو که ر و "تا" کو شتمی."

"کوا ته وه ژيانه."

عەلى رەزا دريژە بە نالینەوہ گوتی: "زەوی و زارمان ھەبە. زەویبەك، كە ئەگەر رۆحی بنیادەمیشی لى بچینی، شین دەبیتتەوہ . گوندەكەمان ناو ناوہ گیان رزگارکەر. ئیترە رزگاریدەرە."

"تۆ خوا ئەوہ ژیانە؟ ئاخەر ئەوہ چ ژیانیکە؟"

"نۆبەتییە، دى و دەروا. مردنیکی ناوا زۆر باشتەرە لە مەرگی دیکە."

وەلى شەمال گوتی: "تیناگەم، ناتوانم تیی بگەم."

باى رۆژئاوایی ھەلیکرد و گیتۆلووکە لە دەم دەریای ناوہراستەوہ ھەستان. گەوالە ھەورەکان ھەستان.

"ناتوانم تى بگەم، ناتوانم..."

پەرە پیاویك كە چاوەکانى سەوز سەوز، ردینەكەى سپى سپى، روخساریكى گەشى وەك گول و چەناگەبەكى جوان و لیوہەکانى بارىك بوون، گوتی: "بە ئیترە دەلین چىپلاق لار واتە (رووتەکان). زۆرمان بە نۆبەتتى و لە برسان مردن. بەلام ھەرچۆنیک بى، ئەو گوندە كە لویچە خۆلیكى، خوینى پیاویك دینى، ئیستى ئیى خۆمانە..."

وەلى شەمال كەوتە نیو گەوالە تەپۆبەكە و كە ھاتەوہ دەرى، دەست و دەموچار و پى و پشتى ئاوسابوون. تەپۆكان لەسەر كراسەكەشییەوہ پێوہیان داو.

وەلى شەمال گوتی: "تەپۆ ئیسقاندار. ئیسقاندار. ئەوانە تەپۆ نین، بالئەدەن و لە تەپۆ دەچن. باشە خودا ئەوانەى بۆ دروست کردووە؟ بۆچی ناواى دروست کردوون؟ نازانم، بۆم ناچیتتەوہ سەر یەك..."

كە گەبشتەوہ مالى، بۆنى ساوار و ئەو رۆنە ھەلقراوەوہى بۆھات كە بەسەرى داكرابوو. دەسبەجى دەربەرەى. خوشكەكەى بە شوینیدا دەنگى لى بەرز بۆوہ: "مەرۆ وەلى شەمال. شتیكى تالمان لى قەوماوہ. كیشەمان تووش بووہ، وەگەرئى، راوہستە."

مەستان نەراندى: "راوہستە."

لە میلی تەفەنگى راكیشا و گوتی: "رانەوہستى لیت دەدەم. راوہستە وەلى شەمال."

وەلى شەمال راوہستا و گوتی: "برسىمە مەستان. لە برسان وەختە بم."

كۆرەكانى مەستان و بووك و كچ و كۆرەكانى، و بووك و كچ و نەوہكانى خوشكەكەى ھەر كامە و بە جەوالینك خۆلیان دەبرد بۆ قامیشەلینەكە. رینگەبەكیان بە نیو قامیشەلینەكەدا كەردبۆوہ كە پانايبەكەى ھەر پینچ ھەنگاو و دريژبەكەشى ھەر سەد ھەنگاویك دەبوو. بەلام

ئەوانەى كاريان دەكرد، ئەوئەندە ماندوو بېوون تىن و گورپان تىدا نەمابوو. كە بەرپىيەدا دەروېشتن لاقيان تىك دەئالان و بەلادا دەھاتن و جارى وابوو بەسەر يەكتريدا دەكەوتن و وەبن جەوالە گلەكان دەكەوتن.

"وەرە بە قوزەلقورتى بکە."

خوشكەكەى بوو ئەوئەى گوت و قاپە ساوارىك و پىيالە دۆيەك و چەند نان و پىيازىكى لە سەر چىمەنەكە لەبەر دەمى دانا. وەلى شەمال پەلامارى خواردنەكەى دا. ئەگەر چاوت لە خواردنەكەى بوايە، دەتگوت دەمىكە برسېتىبى كېشاوہ.

مەستان بەرەوروى دانىشتىبو و سەرسورپماوانە سەيرى خۆى و چىشت خواردنەكەى دەكرد. وەلى شەمال ئەوئەى بۆيان دانا، حەپەلووشى كرد و لە حالىكدا بە پشتى دەستى دەم و سىمىلى دەسپىيەوہ، ھەراى كرد: "خوشكى چۆرېكم ئا و دەيە."

مەستان ھىشتا سەرى لېى سورپ مابوو. تا ئىستاشتى واى نەدېتېبو كە نەفەرىك لە چاوترووكانىكدا ئا و سەفەيەك رامالى.

"ئەى ھاوار، سوبجانەئلا."

وەلى شەمال دواى خواردنەوئەى ئا و كە، گوتى: "وشكى دەكەنەوہ. لە رىگە و چىا و چۆلان، خەلكىكى رەش و روتم دىت بەپاچ و پىمەرەوہ دەھاتن... ژن و مندال و كچم دىتن كە وەك مار و مېروو بەرەو زۇنگاوەكە كەوتبۇنە رى. ھەر كەسە و لە لايەكەوہ جۆگەلەيەكى لى داوہ و بە پىيى تواناى خۆى خەرىكى ھەلچۆراندنى ئاقچاسازە. ھەموو تاسەبار و برسېيى زەويىن. خەلكى ئەو لايە ھەموو بى زەوى و زارن. سەد خۆزگە بە خۆمان. بىيادەم لە دەم ئاقچاساز وەك كرم بەسەر يەكدا كەوتۇن... لە سەر چاوم مەرج و گرىو دەكەم، مانگىكى دىكەى پىناچى ئەو ئاقچاسازە ھەلدەچۆرېتن. گوندى چىپلاق لار و جان قوتاران "گيان زگاركەر" م دىت. ھەموو، لە ھەوت سالانىانەوہ تا ھەفتا سالانىانەىان لە نۆيەتېدا وەك سەگ ھەلدەلەرزىن و چەقوچۆيان بوو، بەلام زەوى و زارىيان ھەبوو. زەوييەك ئەگەر گىيانى بىيادەمت تىدا چاندىبايە، شىنى دەكردەوہ. ئەگەر بىيادەمىك سەعاتىك لە جىبى خۆى نەجوئىت، لاقەكانى لە زەوييەكەدا پنچ دادەكوتن و تەپلى سەرى چرۆ دەكات."

مەستان گوتى: "راوہستە."

خوشكەكەى گوتى: "راوہستە. ياخوا كوئىرايىت دايە وەلى. تاوتىك ئۆقرە بگرە، دوو قسەمان

پىتە."

كوپ و بووكانىش گوتىيان: "راوہستە، راوہستە، قسەيە كمان پىتە."

وهلی شه‌مالّ دواى خوارنده‌كه‌ى ده‌موده‌ست دهرپه‌رى و وه‌رى كه‌وت و له‌ چاو‌ترووكانينكدا له‌ چاوان ون بوو و له‌ دوور دووره‌وه، له‌و به‌رى مي‌شه‌لانه‌كه‌وه‌ ده‌نگى ده‌بيسترا: "ده‌گه‌ريشمه‌وه، تاوئيكى دى ديمه‌وه."

بنياده‌مه‌كان به‌ ته‌ستوى بي‌ هي‌ز و لاره‌وه، سه‌رتاپا قوراوى و ده‌لينگى هه‌لمالدراو و روخسارى زه‌رده‌وه، له‌ نو‌يه‌تى و هه‌لوئيكى بي‌ وچاندا.

خه‌لكيك له‌ سه‌ر واى واييليه‌وه، له‌ لاي چانكازاوه ده‌هاتن. جه‌ماوه‌ريكي زور كه‌ به‌ دري‌تايي ري‌يه‌كه‌ ريزيان به‌ستبوو. هو‌زيك بوون له‌ حالي كو‌چكردندا. هه‌رايان كرد: "ئه‌هو‌ى كاكي ري‌يوار، راوه‌سته كارمان پي‌ته."

وه‌لى شه‌مالّ راوه‌ستا. پيره‌ پياويك كه‌ به‌ شه‌له‌شه‌ل ده‌رويشت، هاته‌ پيشه‌وه و لاقه‌ خواروخپچه‌كاني ليك‌ ناوه‌لاكردن و راوه‌ستا. نيوشانى پان و شه‌ويلكه‌ى توند و توكمه‌ بوون. تالي رديني ده‌تگوت شريت. پرسى: "ئه‌و ري‌يه‌ ده‌چي‌ته‌ ئاقچاساز؟ ده‌لين ئاقچاساز دابه‌ش ده‌كه‌ن، وايه‌؟"

وه‌لى شه‌مالّ وه‌لامى داوه: "نازائم. تيناگه‌م. سه‌رده‌ر ده‌رناكه‌م..."

گه‌يشته‌ ته‌و شوينه‌ى ئاقچاساز و رووبارى جه‌به‌هان ده‌گه‌يشته‌وه يه‌ك. كو‌مه‌ليك پياو، كه‌ له‌ نيوقه‌ديانه‌وه به‌ره‌و سه‌ر رووت بوو، له‌ جه‌به‌جانه‌وه هه‌تا قاميشه‌لانه‌كه‌، به‌ دووى يه‌ك‌تريدا ريز ببوون و بي‌ راوه‌ستان زه‌وييه‌كه‌يان هه‌لده‌كه‌ند. به‌يتا په‌يتاش هه‌ر شه‌پولي بنياده‌م بوو كه‌ له‌ خوارووى كو‌زان و ميسيس و چياكاني فه‌ككه‌ و زينووي موغاره و گو‌ك سو و ئانديرين و ئيل توغلى و ده‌وروه‌رى ته‌نتيپ و زخي‌رلى و ساقچار گو‌يزووه‌وه... ده‌هاتن. هه‌ر ده‌گه‌يشتنى، به‌ پاچ و پيمه‌ره و بي‌له‌كانيان، ده‌ستيان ده‌كرد. ته‌وانه‌ى له‌ نيوقه‌ديانه‌وه به‌ره‌و زوور رووت بوون، شان به‌ شانى يه‌ك نو‌قى كاره‌كه‌يان بوون. هه‌ندى له‌ وه‌رزيره‌كان ده‌يانگوت: "ئه‌و ناوه‌ به‌ كه‌س هه‌لئاچوري. هه‌موو رهنج به‌ خه‌سار ده‌بن."

"ده‌ولت ته‌و هه‌موه‌ گه‌لابه‌ و شو‌فل و كاميونه‌ى هي‌تا، هه‌ر يه‌كه‌ى هي‌نده‌ى دي‌وه‌زمه‌يه‌ك ده‌بوون، هاتن و نه‌ رو‌زيك و مانگيك، بگره‌ چهند مانگان له‌ دم ئاقچاسازى مانه‌وه و لى‌ى ورد بوونه‌وه، به‌لام چونكه‌ زانيان هي‌چيان بي‌ ناكري، چوني هاتبوون ناوا گه‌رانه‌وه. جا ته‌وه ئيستاش ته‌وانه‌ ده‌يانه‌وى به‌ پاچ و پيمه‌ران وشكى بكه‌نه‌وه، هه‌ى تر‌حيو، لي‌نگه‌رى با دواى هه‌لچوراندى ئاقچاساز بچن ده‌ري‌اى سپى ناوه‌راستيش هه‌لچورينن. تر‌حيو. ئيوه‌ ده‌زانن چيها زه‌وى له‌ بن ته‌و ناوه‌دا نووستوه‌وه؟"

"كه‌س ناتواني ئاقچاساز هه‌لچوريني. ته‌وه‌ كارى بنياده‌مان نييه‌."

ناقچاساز هزاران کانیی له بنییهوه هه‌لده‌قولین.

"ناقچاساز نه‌که به هزار چاوه‌کانی، تهنه‌ت نه‌گه‌ر به سه‌ده هزار چاوه‌کانیشه‌وه هه‌لقولیی، خۆ له به‌ر نه‌وه هه‌مووه بنیاده‌مه رانگری. له هه‌مبه‌ر نه‌وه هه‌مووه بنیاده‌مه‌دا، نه‌که ناقچاساز، بگره هیچ شتی‌ک خۆی ناگری. هیچ شتی‌ک."

وه‌لی شه‌مال‌که یفی ساز بوو. تارماییه‌که‌ی پاش خۆی له‌بیر کردبوو.

"نه‌گه‌ر ناقچاساز به سه‌ده هزار، به ملیۆنی‌ک چاوه‌کانیشه‌وه هه‌لقولیی، دیسان هه‌لیده‌چۆرینن." وه‌لی شه‌مال‌ رای ده‌کرد. راکردنی لی‌ بپوهه‌ عاده‌ت. رای ده‌کرد و دووپاته‌ی ده‌کرده‌وه: "سه‌ده هزار کانیی، سه‌ده هزار..."

مه‌ستان بانگی کرد: "به‌سه راهه‌سته وه‌لی شه‌مال. نامه‌ردی مه‌که. سه‌بیر بکه نه‌وه‌نده‌م به‌کۆل، خۆل کیشاوه، هه‌موو پشتم بلۆقی کردوه. وه‌ره سه‌بیری خوشکه‌که‌ت بکه، سه‌بیری بووکه‌کانی و کچه‌کانی و کوره‌کانی، وه‌ره پروانه، هه‌ر هه‌موومان نه‌وه‌نده‌مان کویره‌وه‌ری دیتوه، وه‌که کۆیله گاوه‌کانمان لی‌ هاتوه."

وه‌لی شه‌مال‌ گوتی: "هه‌لده‌چۆری. له جه‌بهانه‌وه تا ئاناوه‌رزا، ده‌رزی هه‌لآوتیی وه‌عه‌رزی ناکه‌وی. هه‌ر جمه‌ی دی. هه‌مووشیان پاچ و بیهمه‌ریان بییه و بو‌هه‌لچۆراندنی ناقچاساز جوکه‌ لی‌ ده‌دهن." هه‌موویان یه‌که ده‌نگ هه‌رایان کرد: "وه‌ره نه‌تۆش کار بکه."

مه‌ستان گوتی: "تووشی کیشه‌یه‌که بووین وه‌لی شه‌مال. ده‌لییی سه‌رمان بی‌ به‌لا و قوونمان بی‌ گێچهل‌ نابی. جافر به‌گ هات و گوتی ده‌بی‌ لی‌ره برۆین. دیسان دیته‌وه. تو ده‌لییی چ بکه‌ین؟" وه‌لی شه‌مال‌ هیچی نه‌گوت. چوه‌ پشتم چناره‌ چره‌که‌وه و ده‌ستی کرد به هه‌لکۆلین. هه‌لیده‌که‌ند و جه‌واله‌که‌ی پر ده‌کرد و به‌کۆلی خۆی داده‌دا و ده‌بیرد و له ئاوه‌که‌ی ده‌کرد. به‌بی‌ نه‌وه‌ی قسه‌یه‌که بکات زه‌رده‌یه‌کی ده‌هاته سه‌ر لی‌وانی بو‌ نه‌وه‌ خوارزایه‌ی که زارکی جه‌واله‌که‌ی بو‌ ده‌کرده‌وه. زه‌رده‌یه‌کی به‌خته‌وه‌رانه. چیی به‌ دلیدا ده‌هات که ئاوا شه‌لالیی ئاره‌قه، یه‌که پشوو زه‌رده‌ی ده‌هاتی؟ کس له روخسارییه‌وه هیچی لی‌ تینه‌ده‌گه‌یشت.

ئاۋەكە كىشابۆۋە. خاكەكە بەرە بەرە وشك دەبۆۋە و شەقار شەقار دەبۇو. مەستان دەيگوت: "ئاۋا باشترە ئاۋا بېرى بدەين."

زەويىيەكەيان بەو گلەي ھەئيان دەكەند و دەيانھيئا، بې دەدا و پاوانيان دەكرد و ئەو بەشەي مابوۋ وردە وردە وشك دەبۆۋە و دەقەئشى.

"ئەگەر ئاۋا دەۋرى بدەين، ئاۋەكە دەكشيتتەۋە... ئاي پىشتم، ۋەي باۋكە، ئاي پېرى و ھەزار ھەيف..."

ۋەلى شەمال كېرەي بەياني لەخەۋى ھەلدەستا و ھەموۋان ۋەخەبەر دېئا و مليان لە كار دەنا. بەريانە گلەكەيان بەرەو چەقى زۆنگاۋەكە دەكشاندەۋە و ئەوجار دەۋرى ئاۋەكەيان دەدا. ئاۋە دەۋرگېراۋ و دابېرېندراۋەكە خېرا وشك دەبۇو. زەويىيە دەۋرەدراۋەكان رۆژ بە رۆژ زۆرتر و بەرېنتر دەبۇنەۋە. وشك كېرەۋەي ھەر پارچەيەك بۇ ئەۋان جېژنەيەكى خۇش بوو. ھەر كامەيان لە مائەۋە، ۋەك داھېنانىكىان كېرېت و سەرکەۋتېنىكىان دەستەبەر كېرېت، مەست و سەرخۇش و بەكەيف بوون. ۋەلى شەمال دەيگوت: "ئەۋە بە چارى خۇم دېتم ھېچ شتېك لە چىنگى ئەو بىيادەمە قوتار نابى. لە بنارى ئاناۋەرزازە ھەتا روبرەكەي جەيھان، جۇگەيەكيان لېداۋە ھېندەي بەژنى بىيادەمىك. ئەو جۇگەيە زۆرى پېنچى ئاۋەكەي ئاقچاساز ھەلدەچۆرېن."

ئەو كاتە ئەي دارەكان چىيان لى دى؟ ئەو گول و بالندە و مېشەنگوين و مار و رېۋى و كېرۋېشك و چەقەل و ماسىيانە... چىيان لى دى؟ تۆ بلىنى بىرن؟ چما ئەو قامېشەلانە ئەو ھەموۋە سالە شوېنى ھەۋانەۋەي ئەۋانە نەبوو؟

مەستان و ۋەلى شەمال و ھەموۋ ئەۋەي لەو دوو مائەدا دەژيان، ھەر ئېسك و پېستيان پېۋە مابوۋ، بەلام بەكەيف و شاد بوون و لە بەيانييەۋە تا ئىۋارى تاسەبارانە خۇيان ماندوۋ دەكرد.

مەستان دەيگوت: "زەوى شتيكى ديكەيە. زەوى شتيكى ديكەيە كاكە وەلى. بروانە،
 بنيادەميكى وەك تۆ بە چل پەت و گوريسەو بەخۆيەو شەتەك دا."
 وەلى شەماليش دەيگوت: "وہللا شەتەكى دام. باشيشى شەتەك دام. جا ئىستا لینگەرى با
 گوندى خەرنەدەكەيان لى بدن. ئاوەكە زوو ھەلدەچۆرى. لە رۆژيكدە."
 پشت ئەو چنارەي گلەكەيان لى دينا، قول ببور. مەستان گوتى:
 "ھەر بارانتيك ببارى ئيرە دەيئە گۆل، كاكە وەلى."
 "دەي با بى، وشكى دەكەينەوہ."

وەلى شەمال، مەرگ و ترس و تارمايەكە و ھەموو شتيكى لەبىر چووبۆوہ. ھەموو
 شتيكى خاك... كە دادەنيشت بۆ ئەوہى پشويەك بدات، يان نارەقەي نيوچاوانى دەسپيەوہ و
 پاچ و پىنمەرەكەي دادەنا، چاوى لەسەر ئەو خاكە لەنگەرى دەگرت، كە لە قاميشەلانەكە
 دەرھينرايوو. دوو پياوہ بەسالآچووەكە وەك دوو منداليان لى ھاتبۆوہ. دليان كەيلى خۆشى و
 شادبيەكى مندالانە بوو.

"سەيركە كاكە وەلى... ليرە ھەنار دەچەقيئەم، لە بەشەكەي خۆمدا. ئەگەر ويستت لە بەشەكەي
 تۆشدا دەچەقيئەم. ھەنارى باش. ھەر يەكەي ھيئەدى سەرى بنيادەميك. ھەنار ميودى بەھەشتە و
 لەو خاكەشدا باش پيئەگا. ھەنارى متوربەكراو... ليرەش ھەنجىر دەچەقيئەم... لە بەشەكەي خۆمدا.
 ھەنجىرى ھەنگوينى، وەك كارەبا. لەوانەي شيلە لە درز و كونيانەوہ ديتە دەرى. ھەنجىرەكان ھەتا
 زستانيش دەميئەنەوہ و بە سەر لك و پۆيەكانييەوہ دەبرۆين. ديارە بە مەرجيئە قومرييەكان
 تالانيان نەكەن. بەلام چما دەھيئەم قومرييان لى نزيك بيئەوہ... تا ئيرەش پرتەقالى لى دەچەقيئەم.
 ئيرە پەنايە و باي رۆژھەلات نايگريئەوہ..."

وەلى شەمال گوتى: "باي رۆژھەلات نايگريئەوہ. قومريەكانيشى لى دەردەكەين. دەبى رەزىش
 بچەقيئەن، كەپريشى بۆ بکەين. ھەر دەنكە تريەكى ھيئەدى سەرە پەنجەيەك. وەك زير... ھيشوو
 شەپۆل دەدەنەوہ. وەك ئەوہى تيشك بارىيى. ئەسپ لە كيئگەكانيدا بزر بى..."
 "باينجانى رەش و بريقەدار..."

"دەبى بيريئەكيش ھەلكەين. ھەرچوار قولانچ ھەلكەنى ئاوى لى دى. ئاوەكەشى وەك
 سەھۆل، ريك وەك ئاوى كەريئە."
 مەستا جار نە جارنيك دەينالاند: "ئاي پشتم."

رۆژيک له پي کەوت. له پيشدا له تەندووری نۆبەتیدا هەڵدەچۆقی و دواى ئەوه سەرمای دەبوو و لەبەر قەرچەى خۆرەتاوئەهە خۆى هەڵدەخست و دەلهزى. بەردەوام خۆى لەبەر يەك دەکيشايەوه و دەستەکانى وا دەکيشاوه دەتگوت دینە دەرى. کە ئیوارە دادەهات، نۆبەتییەکەى دەبرایەوه. هەموو رۆژى لەگەڵ تاوھەلاتنى، مەستان نۆبەتییى لى دەهاتەوه و لەپي دەخستەوه. مەستان لە گرى تا دا دەسووتا و پەلەقاژەى بوو. وریئەى دەکرد و دەتگوت: "مستەفا... ئاق یۆلى... بە سەر ئەسپيکى رووتەوه. رامەکە وەلى شەمال. رامەکە. را مەکە وەلى شەمال، رامەکە. ئەو هەموو سالی راتکردوو چیت و دەدەست هیناوه؟ دەرويش، هۆى دەرويش، وەجاغت کویر کردمەوه، ياخوا وەجاغ کویر بى. هەر چۆنيک بى ميوەکانى هەتا پایيزى... هەنارەکانى..."

وەلى شەمال سەرى زۆر قال بوو. ئەگەر جارى جران بوايه، ریک دەچوو شارۆچکەکە و لاویچيک "کينين"سى بۆ ئەو برا ئازيزەى دینا و لە بازار و ژانە رزگارى دەکرد. بەلام ئیستا بە مىلى دريژ و لۆقە بنيس و لەرپووەکانییەوه، هەر لە کەرەى بەيانییەوه تا شەوى خۆلى بە کۆل دەکيشا و بەبى ئەوهى پشووێک بەدات لە قولکەکەوه دەچوو قامیشەلانەکە و لە قامیشەلانەکەوه دەچوو لای قولکەکە.

مەستان کە لەبەر تاوئەهە شەققەى ددانى دەهات، هەراى کرد: "جاف بەگ، دەستمان لى هەلگەرە. ئەو خاکە هيبى کەس نيبە. هيبى حکومەتیش نيبە جاف بەگ... ئاقچاساز زەويى خودايەو هەرکەسە و چەندى بيهوى بۆ خۆى بڕ دەدات. بڕۆ و ملت بشکينە جاف ناغا ئۆز پۆلاد تۆغلى، کۆسپ و تەگەرەمان مەخە سەر ريبە. ئەگەر هەزار پياويشت هەبى، کەس ناتوانى مەستان ليرە دەربکات. بڕوانە، بڕوانە، بڕوانە جاف بەگ، بڕوانە چ خاکيکى بە ريزەوه. ئەمن ئيرە بەجى بيلم بجمە کوى؟ کويم هەيه رووى تیکەم؟"

جاف بەگ نەراندى: "بۆ کوى دەچى، بچۆ."

مەستان پشتى قيت کردەوه و نەراندى: "دەستم لى هەلگەرە کاکە جاف. پازدە پياوى چەکدار نا، ئەگەر هەزار پياويش بيى، دەبى بەسەر مەيتى مندا بڕۆى و ناتوانى ليرە دەرم بکەى. هيب کەسيشت پى دەر ناکرى."

وەلى شەمال بەبى ئەوهى جەوالەکەى لەکۆلى دابنى، وەقسە هات: "چما ئەو خواروووت نەدى؟ هەزار کەس، دوو هەزار کەس دەلينگيان هەلکردوو و خەريکن جۆگەيەک لى دەدەن بۆ ئەوهى ناوئەهەى ئاقچاساز بەتال بکەن، جا بەتاليشى هەر دەکەن. هەموو دنيا بووئەهە هيبى

ئىيە، ئەم كاتەش ھىي ئىيە، زۆنگاۋەكەي ئاقچاسازىش دەبىتتە ھىي ئىمە ئۆز پۇلاد ئوغلى.
رئى خۆت بگرە و لېرە برۆ..."

جافر ئۆز پۇلاد ئوغلى تاۋىك متهقى لىۋە نەھات و ھەر وا بەبى دەنگى و تورپەبىيەۋە قىت
راۋەستا و ئاخرييەكەي سەرى ھەلپرى و گوتى: "ئەۋەت لەبىر نەچى مەستان. ئەۋەت لەبىر
نەچىت ۋەلى شەمال. ئەنگۆ بە چ شتىك پشت قاين؟"
جا قەمچىيەكى لە ئەسپەكەي سرەۋاند و بەرەۋ ئاناۋەزا تاۋى دا.

كە گەبىشتەۋە شارۆچكە، ماندوو و شەكەت بوو. يەك سەر چوۋە مالى ماھىر قاباقچى
ئوغلى و بە شلەژاۋى و لەبىزىكى ئاگادار كرنەۋەۋە گوتى: "نەمگوت؟ نەمگوت ماھىر بەگى
بەپىز؟ ئەۋەي نەدەبوۋ بېى، بوو. گوندى ئاقچاسازيان بەتالان بردوۋە. سەدان گوندى وپكرا
دەستيان داۋەتە دەستى يەك و كەنالىكىيان ھەلگەندوۋە. زۆر سەيرە ئاغا، سەيرە... ئىتر
ئاقچاساز فت... ئاقچاساز ھەر لە ئىستاۋە ۋەك گۆشتى قوربانى پارچە پارچە كراۋە... لە
چىكانى سەرۋە و دەشتەكەي خواروۋەۋە ھەر كەس گوتى لى بوۋە، دى. ھەرچى
بىستووېيەتتەۋە دى بۆ ئەۋەي لەۋ لبادە كلاۋىك بۆ خۆى دروست بكات. ئاقچاساز ۋەك
مەلىك وايە لە قەفەزى بەرېوبى. ئىستا ئەگەر ئەۋ گوندىيانە جى قونى خۆيان لەۋىدا
خۇش بكەن، ئەتۆ ئىتر ئەگەر پىاۋى ۋەرە و ئاقچاسازيان لى بستىنەۋە. ۋەك مار و مېرو،
ھەر ۋە... تىك چىراۋان... ئەگەر خىرا شتىك نەكەين و گوندى ئەۋ كەنالى تەۋاۋ بكەن،
ئاقچاساز لە ماۋەي پازدە رۆژاندا ھەلدەچۆرى و وشك دەبىتتەۋە و جا ئەۋ جار ۋەرە سەيرى
ئەۋ رفىن رفىنەي بكە... چىي نەمابوو بكوژن. ئەۋە ھەفدە چەكدارىشم لە پشت بوون،
دەيانويست لىم بەن. چاويان چوۋەتە تۆقى سەريان. ھەر كامەيان ۋەك جانەۋەرىكى
خوئىنمژ. بىت و ھەۋتوۋىيەكى دىكەي پى بچى و ئاۋا بروات، قولانچىكىش چىيە لە خاكى ئەۋ
ئاقچاسازە بە ئىمەمانان ناپرى."

ماھىر قاباقچى ئوغلى بە روخسارىكى رەنگ پەرىو و دەست و دەنگىكى لەرزۆكەۋە
گوتى: "چ بكەين؟ زۆر قۆرە. خۆ ئەمن كارەكەم..."
چىي نەمابوو لە زارى دەرىپرى، بەلام زۆر بەجى تۋانىي قسەكەي بخواتەۋە و باسەكە
بگۆرى.

"ئەۋە ھەر مەن و تۆنن كە دەبى سوود لە ئاقچاساز ۋەرگىن... با قسەيەك لەگەل
برادەران بكەين و تەگبىرىكى لى بكەين و ئەۋ جانەۋەرانە لى دەربكەين..."

جافر ئۆز پۇلاد گوتى: "زۆر چاكە، چاكە."

لە پېشدا سلىمان سۆزى بەنجه هات. بە دواى دا مامۇستا رۆستەم بەگ و دواى ئەوئىش زالم ئوغللى و حاجى قۇرت بۇغا هاتن. سلىمان سامى و ئەوانى دىكەش هاتنە مالمەكەى ماھىر قاباقچى ئوغللى.

ماھىر قاباقچى ئوغللى شلەزاو و توورپە بوو. پەيتا پەيتا دەستى لىك دەخشاندىن بەلام چىي دەدەگوت. دەتگوت چاوەرپىيە. لەو جەنگەيەدا ئالاتەمىرئىش هات. لە رۆژەكانى پىشوو پىرتەر ببوو.

لە كاتى قاوەخواردنەو دەدا ماھىر قاباقچى ئوغللى كەوتە قسە كردنى: "ھەمووتان دەزانن لە دەم ئاقچاساز چ باسە. ئەستەمە نەتانزانييى. ديارە لەوئەش ئاگادارن كە گوندىيەكان ئاقچاسازيان بەر لە وشكبوونەوئە وەك گۆشتى قوربانى بەسەرخۇياندا دابەش كردووە. ئەمىرۆ جافر بەگ ئۆز پۇلاد ئوغللى زۆر توورپە و گرژ لە ئاقچاسازووە گەراپەووە. جا ئىستا چىي بە چاوى خۇي دىتووە، بۇتانى دەگىرپىتتەووە. بۇيەشمان داوئەت كردن كە ھەموومان بەرژەوئەندمان لە ئاقچاسازدا ھەيە و دەمانبى... دەبى مشوورئىكى لى بۇيىن. ئەگەر نەتوانن تەگىرئىكى لى بىكەين، ئەو كات دەبى بىرئىك لە ھالى خۇمان بىكەينەووە. چونكە ئەو گوندىيە خۇشكانە، دىنامىت لە بن كۆلەكەكانى دوايى دەولتەتى توركدە دادەنئىن و دژى بەرژەوئەندە نەتەوئەيەكەمان لەگەل زھىرئىكدا دەسازئىن و ئەو نىشتىمانە لەبەنەپەتەو ھەلدەتەكئىن. بە راي من ئەو دراما تراژىدىيەى ئەمىرۆ لە ئاقچاساز دەينوئىن، سبەى دەتوانى لە ھەموو توركىادا بەرپۆە بچىت و بىھىننە پىش چاوتان كە ئەو گوندىيە رەشوروتانە، توركىا بەسەرخۇياندا بەش دەكەن. ئەمن كە لە ئەلمانى بووم، بە چاوى خۇم دىتم جەماعەتى گوندى، چۇن ئەو ئەلمانە گەورەيەيان كاوول كرد و چۇن ھەموويان كرده تۆزى بانان و بەسەرخۇياندا بەش دەكردن. بەلى، بەو ئاوانەى خۇم دىتم برادەرىنە، وەرن بزائن ئەگەر ئەو دوايىن... ئەو دوايىن... راشكاوانە بلىم ئەگەر ئەم... خۇ تىگەيشتن، ئەگەر نەبوايە، ئەلمان تىدا چىبوو. بۇيە بارودۇخە گشتىيەكە تا بلىي كارەساتبارە برادەرىنە. فەرموون، فەرموون برائى گەورەمان جەنابى جافر ئۆز پۇلادزادە، فەرموو ئەوئەى بەچاوى خۇت دىتووتە بىگىرپەووە. ئىمە دل و گويمان لەلاتە، تىكا دەكەم. ئەو نىشتىمانە... و ئەو دوايىن دەولتەتى تورك... بە تايبەتى سەرنج بدرىتتە ئەو خالە. بەلى..."

جافر ئۆز پۇلاد ئەوئەى بە چاوى خۇي لە ئاقچاساز دىتبوو، ھەمووى بۇ لەبنى كوولەكە دان. دەنگىكى يەك رىتم و شەكەت و وەرەزكەرى ھەبوو.

سليمان ئەسلان سۆۋى پەنجە لەجىبى خۇى دەرىپەرى و قسەى پى بىرى: "ئەتۆش، ئەتۆش، ئۆز پۆلاد ئۆغلى جافر بەگ، بە حەقدە سوارى چەكدارەۋە خۆت رانەگرت و رات كرد، ھا؟ لەبەر مەستانىكى مردەلۇخە ھەللاتى، مەستانىكى پىر و زورھان..."

"بەلى، راكردم پى باشتەر بوو لە خۆراگرتن سليمان ئاغا. جا بۇ درۆيان بكمە. ھەر ئاورپىكىشم نەدايەۋە. چاۋى چوبوۋە پىشتى سەرى. بۇ زەۋىيەك نا، بەلكو بۇ بستۆكە خاكىك ھەموو توركىيائى دەدايە بەر فېشەك... دىتم كە..."

"چاكە، چاكە."

سليمان ئەسلان سۆۋى پەنجە ئەۋەدى گوت و لە جىبى خۇى دانىشتەۋە و دەستى بە قسە كردهۋە: "چاكە، چاكە، يانى ئاۋا؟ يانى ئىمە ئەۋ نىشتىمانەمان لە چنگى كافران دەرھىناۋەتەۋە كە ئۆز پۆلادزادەى ئازىز، دەرمان ھىناۋەتەۋە كە مەستانىكى مردەلۇخەى لووتى بگرى گىيانى دەر دەچى، بى و دىنامىت و بارووت بختە بن كۆلەكەى ئەۋ نىشتىمانەۋە، بن ھىم و بناغەى دوايىن دەۋلەتتى توركەۋە و بىتتەقېنىتەۋە، ھا؟ رزگارمان كرددوۋە بۇ ئەۋەى سەد ھەزار سەگى بىرسى، گوندىي لەبىرسان مردوۋ لە دەۋرى خۇى كۆ بكاتەۋە و ئاۋەكەى ئاقچاسازمان، نىشتامان وشك بكاتەۋە، ھا؟ چاكە، چاكە. ۋەللاھى ھەر زۆر زۆر باشە... و ئەتۆش ئۆز پۆلاد ئۆغلىي رەسەن و بە رەچەلەك بە خۆت و حەقدە چەكدارەۋە دوۋ قاقچىش قەرز بكمەيت و بۇى دەر بچىت و ئاورپىكىش نەدەيتەۋە... كورە ھەى بارەقەللا، ئافەرم... ھەى نەمرى... ئافەرم، ئافەرم جافر ھەزار ئافەرم..."

جافرىش دەستى پى كرد: "ھەر دەلىپى باش تىنەگەيشتى ئاغا. مەستان دەستى لە گىيانى خۇى شوشتبوو. چاۋەكانى وا لە ژىللا ھاتبوون... گوندىيەكان كە جۆگە و كەنالىان لى دەدا، سوپايەك بوون. سوپايەكى چاۋ لە ژىللاھاتوو. ھەر لە كەرەى بەيانىيەۋە ھەتا نىۋەى شەۋى و لە نىۋەى شەۋىۋە تا كەرەى بەيانى كار دەكەن. ئەمن ھىچ، بەخۋاى سوپايەكىش لەمەدودا باشارى ئەۋانە ئاكا."

سليمان ئەسلان سۆۋى پەنجە بە ھەر و گىقەۋە گوتى: "ئەمن دەرەقەتبان دىم."

ئالائەمىر كە دەستى لەسەر ئەژنۆى دانابوون، ھەروا كە چاۋى لە پىش خۇيەۋە برىبوو و دەپروانى، گوتى: "مەن دەيانناسم... ئەۋ گوندىيانە مەن دەيانناسم. م م م م ن ن... كەس باشارىيان ئاكا. ئەگەر بە قسەى مەن دەكەن، دەست لە ئاقچاساز ھەلگەرن..."

ئاورۇ لە سلىمان ئەسلان سۆي پەنجە دايەوۋە و چاۋە رەش ھەلگەراۋەكانى قىچ كىردن و بە تيزە بزيەكەۋە گوتى: "ئەتۆ سلىمان تاغا، تۆ؟ تۆ تەنانەت گوندىيە كىشت لە ئاچاساز پى دەرناكرى." سلىمان ئەسلان سۆي پەنجەش ۋەك برىشكە ھەلبەزىيەۋە: "ھەي ترسنۆكىنە، ترسنۆكىنە... من پىتان دەلىم ئەسلان سۆي پەنجە كىيە... ئىۋە ئەوان بە من بسپىرن. لە دەم ئاچاساز نەك گوندى، تاغە بالندەيەك، مېشولەيەكى وزەوزكەرىش چىيە ناھىلمەۋە. ھەر لە بەيانىيەۋە مېشولەيەكى وزەوزكەر."

"سەير بىكەن تاغاي من، كاكى سۆي ئەسلان پەنجە..."

"ئەسلان سۆي پەنجە."

"بەلى، بەلى. بمبورن، ئەسلان سۆي پەنجە، گوى بەيە... خەتەرە. نابى بەبى تاكىكردنەۋەي دەراۋەكە، لە ئاۋى بەيەن. لە سەر ئەو گوى زەوييە ھىچ شتىك لەۋ جووتىرە مەترسىدارتر نىيە كە ۋەك قورنوبە زەوييەكەۋە نووساۋە و چىژى لە خاكەكە ۋەرگرتوۋە... ھىچ شتىك ھىندەي ئەو گوندىيە خەتەرنەك و تىكدەر نىيە كە تامى خاكى چىشتوۋە."

"كۆرە ئەمن گوندى باش دەناسم. ئەنگۆ بە منيان بسپىرن. ئەوان لە ئەستۆي من. ھەر لە سبەي بەيانىيەۋە ھىچ گيانلەبەرىك ناتوانى لە ئاچاساز نىك بىتتەۋە. تەنانەت ئەو بالندە پەمەبىيانەش ناتوان بەسەر ئاچاسازدا بفرن و لەۋى بنىشەنەۋە. سەيركەن برادەرىنە..."

"گوى بەنى..."

"قسەيەك پىتان بو، قسەيەكى كۆن. نەكا زارى گورگ بگاتە خويىن. نەكا، نەكا نەكا. نەكا زارى بگاتە خويىن. بىت و گورگ دەمى ۋەخويىن بىكەۋى، جا ئەو كاتەيە دەبى لىي بترسى. بىت و گوندى تاغە جارىك پىمانەۋە بەدا، ئىتر بە زەبرى حوكمەتىش دەرەقەتىان نايەين. خۆ بىت ۋا بى تازە سەرمان تىدا چوۋە. ئىمە دەبى بە تەوس و پلار و تانە و تەشەر دەريانپەرىنەن و ئەگەر نەشكرا..."

"تكايە گوى راگرن..."

"ئەگەر نەكرا."

"جوان ئاگادار بن و ھەرگىز نەھىلن گورگ دەمى بگاتە خويىن."

"نەگاتە خويىن..."

ماموستا رۆستەم بەگ ئەو ھەي گوت و لە ھاڻيکدا دەموچاوه دريژوکە و خرينەکەي سوور ھەلگەرپابوو، لەسەري رۆيشت: "سليمان بەگ لە ھەموومان باشتر لە زمانى ئەو بوونە وەرانە تيدەگات کە پييان دەلئين دېھاتى. سليمان ئاغا لە ھەر ھەموومان باشتريان دەناسى." "لەم دنيايەدا، لەم سەرزەمينەي چوکورواادا کەس لە من باشتر ناتوانى گوندييەکان بيهيوا بکات."

سليمان ئەسلان سووي پەنجە ھەستا و دانىشتەوہ. ماھير قاباچي ئوغلبيش گوتى: "گوئى بەدەنى، ھيچ کەس وەك سليمان ئاغا ناتوانى... ئاقچاساز رزگار بوو."

حاجى قۆرت بۇغاش کە بەبى دەنگى دانىشتبوو، گوتى: "رزگار بوو."

ئالاتەمير وەقسە ھات: "گوندى پييان بگاتە زەوى، ئيتەر ھيچ گيانلەبەريک باشاريان ناکا."

ماھير قاباچي ئوغللى بە دەنگى بەرز گوتى: "بفەرموون."

سليمان ئەسلان سووي پەنجە ھەستايە پى، ئامبازى ئالاتەمير بوو و بەسەريدا نەراندى: "يانى ئيستا وات لى ھاتووہ قسە لە قسەي مندا بکەيەوہ، سەي گروئى؟ ھەر بەو دوو قامکەم، ئەو دوو چاوه ملبۇقەت دەردئينم... کورہ وەرە لەو سەيرەي کيچيش دەلئى ئەزم ھەلدەبەزم..."

ھەر چۆنيک بى ھەستان و نيوزيوانبييان کردن. ئالاتەمير تى کەوتبوو، دەستى لەسەر ئەزئوئى دانابوو و بە شلەژاوييەوہ بلئى و نەلئى بە رەنگى ھەلبىزکاوہوہ و لە ھاڻيکدا خيرا خيرا چاوى دەترووکاند، بە سەرسورمانەوہ گوتى: "بۆ چ بووہ، چ بووہ؟ خواى نەکردە ھەلئەيەکم کرد؟ نە بەخواى، نا، برادەرينە، دوور لە رووتان..."

وەرە وەرە وەخۆي ھاتەوہ، لئوہکانى دەلەرزىن و رەنگ و رووي زەردتر ھەلدەگەرا. ماھير قاباچي ئوغللى بە گورہ گورہوہ گوتى: "گەرەبى بفەرموون، گەرەبى بفەرموون تەمير ئاغا." "وہى بە چاوان... بە چاوان... ماھير بەگ."

رۆستەم بەگ: "بيورہ ئاغا ئەفەنى، ئاغامان، سليمان سووي ئەسلان پەنجە..."

جا سليمان دەسبەجى بۆ راست کردەوہ: "ئەسلان سووي پەنجە."

ھەزى لى نەبوو کەس بە سووي ئەسلان پەنجە بانگى بکات. لە ھاڻيکدا ھيشتا لە توورەبييان سوور سوور ھەلگەرپابوو و ئاگرى لى دەبووہ و دلئى وەك بالئى چۆلەکە فەي دەھات، نەراندى: "ناخ، ناخ، ناخخ، ھەرچى بەسەرمان دى، ھەمووي گووي ئەو دۆست و برادەرانەيە دەيشيلين کە ئەو گوندييە ترسنۆکانە بە بنيادەم دادەنئين..."

به حاله حال ههستايه سهر پي و به له بزنيكي متمانه به خۆوه و توند و قايم له سهر قسه كه ي رويشت: "جا ئيوه به ياني گوي بدنه ئه و هاوار و گريانه ي له دهم ئاقچاسازوه ده گاته ئاسمان. ئه من ده بي جاري پرۆم و ته داره كي كاره كه ريك بجه م. بهر له وه ي ده مي گورگ بگاته خوين... خوا حافيز."

ئوه ي گوت و دهستي راوه شان و رويشت و ئه وانيش تا بهر ده رگا به پريان كرد. جافر ئوز پۆلاد گوتي: "سليمان ئاغا راست ده كا. نابي بهيلين زاري گورگي بگاته خوين." حاجي قورت بوغا: "خه تهره. خه تهره گورگ ده مي بگاته خوين، زور خه تهره. ههر ئه وه نده ي گوندي لي روون بيته وه كه ده تواني دست به سهر زهويدا بگري، ئيتر كار له كاري ده ترازي." ماموستا روسته م به گ كه روخساري گهش ببوه، وه قسه هات: "راست ده كه ي، راست ده كه ي."

ئالاته ميريش گوتي: "ئهنم را ي خۆم گوت. سليمان ئاغا ي ئه سلان سو ي په نجه له خۆرا ده ره له بو. ئه منيش ههر گوتم، گوندي ههر ئه وه نده يان به سه پريان بگاته سهر زه وييه كه و، ئيتر به حه زره تي فيليش ده ر ناكرين. بيت و وا ي لي بي، ته نانه ت حكوومه تيش ئه سته مه باشاريان بكات."

هه موان هه ستانه سهر پي. ئالاته ميريش هه ستا. هيشتا ههر حه په سابوو. بوي نه ده چۆوه سهر يه كه كه ئاغا كان له سهر چي وا لي تووره ن.

"ئيستا به هه ناران، هه ناران... ئيستا به كينلگه كان، به كينلگه كان... بهو كينلگه ي پلينگيان لي ده رنه چي... ئيستا به زه وي، به زه وي، به زه وييه كه كه ته گه ر گياني لي بچيني شين ده بيته وه. ئيستا به شليره جار، به شليره جار... ئيستا به شليره جار." مه ستان له بهر تا وه كه، له ته ندووري تادا هه لده چۆقا، ته زووي سه رمای پيدا ده هات و وه لاواندنه وه تي هه لكردبوو: "ئيستا به هه ناران، به هه ناران... ئيستا به زه وي، به زه وي، ئيستا به شليران..."

وه لي شه ماليش به بي ئه وه ي پشوويه ك بدات، خۆلي بو قاميشه لانه كه ده كيشا. به بارستايي جه واله خۆله كانه وه را ي ده كرد... هه تا به پينچ كه سان ئه و جه واله يان پر ده كرد، ئه و به كۆلي داده دا و ئه وه نده ي يه كدابه دوو هه ليده رشت و به غارداني ده گه رايه وه و هه را ي ده كرد: "زوو بن، خيرا بكه ن، ده ي گورج بن و راعمه گرن."

1. ده ره له بوون: تووره بوون، هه لچوون. له دين ده ره ي بوون...

دهسته سوارتيك پيدا بوون. وهلى شهمال به ترسه وه و به زراوچوويه وه خوي گهيانده مهستان و گوتى: "وا دين. بوني خه به ريكي ناخوشم له و هاتنه يانه وه بو دى."

"تيستا به هه ناران، به هه ناران..."

"زور زوريشن..."

"هاي ي ي تيستا به زهوى ، به زهوى..."

"خودا بكا گه ريكمان پي نه كهن."

"تيستا به شليران، به شليران... به شليره و به په پولان..."

"به ذاتي خوداي نه وانه به خير و خوشيه وه نايهن. كوره خو چه كداريشن كا كه مهستان."

"هه له گولان و له گولان، له گولي بشكوتوو..."

خور به تاقى ئاسمانه وه راسابوو و قرچه ي گه رماكه پياوى ده سووتاند. هه موو شتيك له پشت هه لمه دووكه ئاسا كه وه ده تگوت له هه لكشان و داكشان دايه. دار هه نار له ئاچاسازه وه هه تا ده رياى نيوه راست بشكوتوبوون. سووراييه كه به ده شته كه وه، له ئاچاسازه وه دايرگرتبوو هه تا ده رياى نيوه راست. له ژير نه وه هه تا وه هه لئاوييه دا، ده شته سوورباوه كه شه پولي ده دا. سوورايي ده شته كه له هه وره كانيشدا رهنگي دا بووه. گيژه لووكه ي سوورباو، به چهرخ و خول، ته ندووره ي ده كيشا و كوله كه ي ده كرد و په يتا په يتا ده گه يشتي. سووره گوله كان له بهر ميشه نگوين ديار نه بوون و هه تا ده رياى ناوه راست هه ر وزهوز بوو. له هه نارستانه كه دا دنيايه كه له جوش و خرشدا بوو. ده شتيكي پان و بهرين به دم ده رياى نيوه راسته وه و پر له سووراييه كي شه پولداری هه لئاوى، به ماره كانيه وه، به ميشه نگوينه كان و په پوله كانيه وه، به جر و جانه وه ري هه زار رهنگ و هه زار و يه كه ده نكييه وه، ساز و ويروه ير و هه نگه مه و قريوه كه..."

به سه ريده نه راندى: "مهستان، مهستان."

"جاري به هه ناران، به هه ناران."

"تيره زهوى و زارى بابه مهستان؟ به زمانى خوش بيت ده ليم بار و بنهت خر كه وه و لي ده برؤ، تيه گه يشتي؟"

"وه شوين كاري خوت بكه وه سليمان، كارت به كاري من نه بي."

"مه حاله به يلم كه سى وه كه نيوه نه و ئاچاسازه قورخ بكه ن. پيم گوتى سر و سپيالتان

هه لگرن و ملي خوتان بشكينن نه گينا..."

"دابهزه و کووپی قاوهی تالمان له گهڼل بخووه سلیمان. بهو جوړهش مهنه پینه. ته من ناتوانی لیره بو هیچ کوپی دیکه بچم سلیمان. نوبه تی خه ریکه ده مکوژی. وهی وهی ی ی باوکه سوو تام، هه لده لرزم سلیمان... جاری به هه ناران، به هه ناران... سلیمان..."

"ته من قاوهی تو ناخوومه مهستان. ته گهر دهبه جی سپر و سپیالت کو نه که یه وه، ماله که تت به سه ردا دپروو خینم..."

بیډه ننگ بوو و به نیوچاوانیکی گرز و تالی وه که قوزه لثوړته وه به سه ر خوانی زینه که یه وه مایه وه. مهستان هیچی نه گوت. وهلی شه مال له بن جهواله که دا نه یده زانی چ بکا. هه ر ده تگوت بچووکتر بوته وه. له ناخی مهستاندا ده شته سووره ی به گوله هه نار داپوشراو شه پوولی ددا و ده کولی: "تیسستا له هه ناران، له هه ناران..."

سلیمان ته سلان سووی په نجه به خووی و پتر له چل چه کداره وه، مهستان به له رزه له رزه وه و وهلی شه مال له بن جهواله خو له که دا کرووشمی کردبوو و به رامبه ر یه که راوه ستابوون و که س مته قی لیوه نه ده هات. ده نگیکی دریژ و تیژ له دووره وه له وه بری ناقچاسازه وه، بهر هه وا و نه و بیډه نگییه ده که وت که وه که شووشه یه که تا ناسمان کشابوو و ده یله رانده وه. هیچ کام له وه سی پیاوه ناگایان له وه نه بوو که چهنده چاوه پروان بوون و بیریان کرده وه. ناخرییه که ی ده نگی سلیمان ناغا بوو که هه مووانی وه خو هینایه وه: "خانوه کان ناگر بدن."

مهستان وه که فنه ر له جی خووی دهر په ری و توند رکینه که ی سلیمانی گرت: "نه که ی سلیمان، نه که ی. ته تو من دهناسی، ته منیش ته تو باش دهناسم. زورمان نان و نه کی یه کتری کردووه، قاوه مان خواردووه ته وه، کاری وا له گهڼل من مه که."

سلیمان به بی ته وهی مته قی لیوه بی، قه مچییه کی له ته سپه که ی سره واند و به ره و ته و دیوی چناره که لی خوری. مهستان که دهستی له رکینه که ی به رببوو، خووی به عهرزی دادا و ری که له وه ده مه دا بلنسه له هه ر دوو که پرده که به رز بوونه وه. مهستان هاواری کرد: "وهلی، کاکه وهلی، ته و تفه ننگم بو بینه."

وهلی شه مال جهواله خو له که ی فریډایه عهرزی و به قه له مباریک و ته وه نده ی چاوترووکانیک، تفه ننگه که ی له نیو بلنسه ی ناگره که دا هینایه دهری و دایه ده ست مهستان. مهستان هه ر دهستی گه یشته ته فنه ننگه که ی، رووی له سلیمان کرد و په نجه ی به په له پیته که دا هینا. سلیمان له پشت ته سپه که یه وه به ربووه و له خو ل گه وزی. سی فیشه کی وی که وت و میشکی پزا و خوینی فیچقه ی کرد. سواره کانی دیکه ش به دوا ی ته قه که ی مهستاندا، سه ری

ئەسپەكانيان ۋە رسورپاندە ۋە لە چاوترووكانىكدا لە چاوان ون بوون. ۋەلى شەمالىش لە لاقانى ۋەراندا و بزر بوو.

مەستان لەسەر خۆ ۋەك نەباي دىتېي و نەبۆران، لە جىي خۆي ھەستا و چوۋە بن چنارەكە. تەرمەكەي سلىمان تۆزىك لەولاترە ۋە لە سەر پشت كەوتبوو و خويىنى لەبەر دەپۆيى.

مندال و نەۋەكانى بانگ كرد و بە دەست شوينىكى نىشان دان و گوتى: "ليرە كۆ بنەۋە."
بانگى خوارزاكانى ۋەلى شەمالىشى كرد: "ۋەرن، ۋەرنە ئيرە..."
ھەمووان كۆ بوونەۋە. شلەژابوون. پەيتاپەيتا ئاورپان دەدايەۋە و سەيرى تەرمە لەخوينگەوزىۋەكەي سلىمان ئەسلان سووى پەنجەيان دەكرد.

"من وا رۆيشتم. بە تووتوش ئيرە بەجى مەھيلن. كەپرەكە ھەلبەستەنەۋە."
تفەنگەكەي لە دەستى بەربۆۋە و بە دەستى شوپرەۋەبوۋە ۋەپرى كەوت. دواي ئەۋەي تۆزىك لەۋى دوور كەوتەۋە، دەستى كرد بە خولانەۋە بەدەۋرى خۇيدا. دەخولايەۋە و بە چەرخ و خول بەرەو پيشەۋە دەپۆيشت. تىي ھەلكردبوو. كۆرانىيەكى كۆن، كۆرانىيەك كە ۋەك دەلپن لە يەكەم رۆژەكانى خولقانى زەۋىيەۋە مابۆۋە، دەيگوت: "جارى بەرەو ھەناران، بۆ ھەناران...
جارى بە ھەناران، بە ھەناران... جارى بە ھەناران، بۆ ھەناران..."

دەيچرى و دەخولايەۋە و دەخولايەۋە و دەيچرى. بە چەرخ و خول بە نيرگزەجارەكەدا تىپەپرى و گەيشتە پىنگەلانە پشكووتوۋەكە. كىلگە يونجەكەي برى. گەيشتە گردەكە، لە داۋىنەكەي ۋەسەر كەوت. ھەلدېرى بنارى گردەكە بەرز بوو و ناۋى زەلكاۋەكە لەۋ خوارەۋە گىژى دەدا. مەستان ھەروا تىي ھەلكردبوو...

دەخولايەۋە. دەتگوت سەما دەكا، سەمايەكى سەير و سەمەرە. خەۋالوانە و بە چەرخ و خول گەيشتە سەر ھەلدېرەكە و لەۋيشەۋە چەند خوليك سوورپايەۋە و ئەوجار لەسەر خۆي، بەربۆۋە نېو ئاۋەكە. زەلكاۋەكە لەبەر يەك كىشايەۋە و قووتى دا. تاۋىك دواتر كەلپىنى ئاۋەكە پر بۆۋە.

رهشید ئاغا حەوتووەك دواتر هەوالینکی خۆشی لە دەرویش بەگەوه هینا:

"سلاوی ماھیربەگی برامان بەگەینە و ھەر دوو چاویم بۆ ماچ بەکە. ئاگام لە ھەموو کار و کردەوی ھەییە. میللەتی تورک ھەرگیز ئەو ھەول و تێکۆشان و خزمەتانەیی ئەو لەبەر ناکات کە ئەو لە پیناوی رەجەلکی ئۆغوزماندا دەیانکات. ئەو یەکیکە لە گەورەترین پالەوانەکانی ئۆغوز و لەوانەشە پێشەنگی ھەموانیش بێت. دیارە کاتیەک ئەو وەک گیانفیدایەکی ریی نەریتەکان دیتە مەیدانی، ھەندێ کەسی بوودەلە و ھیچ و پووچ گالتهی پێ دەکەن. ھەندێ بە ھاونیشتمانەکان و کەسانی بێ رەگیش بۆ سووکایەتی پێکردنی لە ھیچ ناپرینگینەوہ. ھەر ئەوئەندەییە با ئەو بڕایەمان لەبیری نەچێ لەو کاتەدا کە باری قورسی نەریتی ئۆغوز دەخاتە سەر شانی، وەک شانازیی ھەرە گەورە پالەوانی تۆرەمەیی ئۆغوز ناوی لە مێژوودا دەنوسری. ئەو ئەگەرچی وەک ئەل ئەرسەلان و چەنگیزخان لە مەیدانی شەپۆ تەپۆلگە و گردی لە تەرم و کەلاکی دۆژمن دروست نەکردووە، بەلام کارەکەیی زۆر گرنگتر و بە بایەخترە و پالەوانیتیی ئەو لەوانیش پیرۆزتر دەبێ. چونکە ئەو ویستوویەتی کەسایەتی خۆی بختە مەترسییەوہ لە پیناوی ئەویدا کە نەریتییکی رەسەنی لەبیرکراو زیندوو بەکاتەوہ. ئەو پەری ریز و حورمەت بۆی ھەییە و پێی بلین جگە لە ماھیر بەگی قاباچچی ئۆغلیی ناودار کە ئەو ھەمووہ کارە بەنرخەیی کردووە، لەودنیایەدا بڕایەکی دیکەم نییە. ئەو تاقە بڕای ھاو دەم و ھاو دلی منە."

بۆ چۆنیتیی بەرپۆھە چوونی نەریتەکەش، ریشوینیتییکی تیر و تەسەلی نووسیبوو و

ناردبووی...

دەرویش بەگ داوای کردبوو ریشووسەمی ناشتیبوونەوہ کەیان رۆژی سێ شەممە نۆزدەیی نۆقەمبەر بێ. رۆژەکانی سێ شەممە لە شارۆچکە حەفتەبازار بوو و حەشیمەتییکی زۆر لە گوند و شارۆچکەکانی دەورووبەرەوہ و تەنانەت لە ناوئەندی شاریشەوہ دەھاتنە شارۆچکەکە.

لەگەڵ ئەویدا دەرویش بەگ لە شار و گوندەکانیشی رادەسپارد و جارچی جاپان دەکیشا: "هۆۆۆۆی خەلکینە، دواى نەلێن نەمانبستوو، سى شەممى داھاتوو دەرویش بەگى سارى ئوغللى و ماھىر بەگى قاباقچى ئوغللى بە پىي رۆپرەسى ئوغوز ئاشت دەبنەو. ھاتنى ئۆمەتى محەمد و خۆشەويست و لایەنگرانى مەللەت و ئەو کەسانەى ریز لە باپەرە ئوغوزمان دەگرن، بۆ ئەو رۆپرەسمە پیرۆزە و دىتنى چۆنىتىيى بووژاندنەوہى نەرىتى سى ھەزار سالەى ئوغوزمان خىر و بەرەکەتى پىوہى. ھۆۆۆۆى خەلکینە، مەلێن نەمانبىست و دەرەفەتى بەشداربوون لەو رۆپرەسى ئاشتبوونەوہىدا لە کىس خۇتان مەدەن. لەبىرتان نەچى، بىت و بەشدار نەبن وەك ئەوہ وایە لە گەورەپى و رەھمەتى خوداى گەورە و باپەرە ئوغوزى مەزمان پىبەرى بن. ... ھۆى خەلکینە..."

خۆ ئەگەر جارچىش جارى نەدابا، دىسانىش لە رۆژى ئاشتبوونەوہەکیاندا خەلک ھەر لە ھەوت سالانەوہ بگرە ھەتا ھەفتا سالانە بە پىاو و ژنەوہ وەك لافاو روویان لە شارۆچکەکە دەکرد. چونکە ھەر ھەمووان چەند مانگىک بوو بە ھۆى ئەو بانگەشەوہە کە بە سەرۆکایەتییى ماھىر قاباقچى ئوغللى لە سەر ئوغوزو نەرىتەکەى دەکرا، ئاگادار بىبون. بەلام لەگەڵ ئەوہشدا کە زۆرەیان دەیانزانى مەسەلەکە چىبە، دىسانىش، بە باوەرپىکى پتەوتر لە باوہرى دەرویش بەگ و ماھىر بەگەوہ لەو رۆپرەسمەدا بەشدار دەبوون یان لانیکەم وایان دەنواند، زۆر لەوانیان پتر باوہر بەو شتانەوہ. دەشیان زانى ئەو تاي شىتییەى ئوغوز لە ماوہى چەند ھەوتوویەکدا دادەمرکیتەوہ. ئەوہشیان دەزانى لەو نۆوہدا ھەر شتىک روو بدات، سەرەراى ھەموو ھەولەکانى ماھىر بەگ، ھەر بەسەر ئەو دەھات و دەبووہ گالئەجارى ھەمووان.

رۆژە دياربىکراوہکە گەيشت. ھەر بە راستى خەلکەکە لە ھەموو لایەکەوہ وەك لافاو روویان لە شارۆچکەکە کردبوو. رووداویکى ئاوا لەوانەبوو ھەر لە ھەزار سالدا جارێک ھاتبايەتە پىشى. کەس نەپدەزانى کەنگى جارپىکى دىکە بەگەکان ئاوا تىک بەر دەبنەوہ و سەير و خۆشییەکى ئاوا ھەلدەکەوئیتەوہ. ئەسپ سوار و پىادە و کەر سوار و عارەبانە و مندال بە کۆل و پىرى پشت کۆماوہ لە ھەموو لاوہ لە چىاو دەشتەکانەوہ بەرەو شارۆچکەکە بەرپۆہ بوون. ھەمووان باشترين جلوہرەگەکانى خۆيانیان لەبەر کردبوو و خۆيان تازە کردبووہ. بە رىکەوت ھەواکەشى تاو و ساو بوو. رۆژپىکى ساو و سامالى پايىز بوو.

بازارکە، ئەو مەیدانەى ھەفتەبازارى تىدا بەرپۆه دەچوو و ريگه دوور و دريژەکانى نيوان مالى دەرويش بەگ و ماھير بەگ دوو سى سەعات پيش نيوەرۆ ئەوەندە قەرەبالغ بوو دەرزيت ھەلاويشتبايە نەدەکەوتە عەرزى و سەگ خاوەنى خۆى نەدەناسيىبەوہ. دەتگوت بازارى شامە.

چيای دولدول لە دوور دوورەوہ، نوقى نور، بە ھەلمىكى چرى سووردا رۆچوبوو و لووتکەکانى بەفريكى سپيان لەسەر کەوتبوو. جوان و بەشکۆ و تيشكى خۆر و سوورايىەكى مس باو، لە بەفرەکەوہ دەترووسکايەوہ. رووت و قووت، ھاتبووہ نزيکتر و دەتگوت بەرەو شارۆچکە دى.

دەرويش بەگ دواى ئەوہى بيستى خەلکەکە بەرەو شارۆچکە وەرپى کەوتوون، لە خۆشپيان شاگەشکە ببوو و بە کەيفخۆشيبەوہ قسەى دەکرد و نەيدەبريىبەوہ:

"ئەو خەلکە، ئەو نەوہ و نەتيجەيەى ئوغوز سەد سالى تينووى نەريتەکانى خۆيانن. گونديبەکان مەزرا و کيلگەى خۆيانيان جى ھيشتووہ و کرىکار دەستيان لە کار ھەلگرتووہ و دىن بۆ ئەوہى بووزانەوہى يەکىنک لە نەريتە کۆنەکانى خۆيان بە چاو ببينن. ئوغوز لەناو ناچى. ئەو جۆش و خرۆشە لە رادەبەدەرە نيشانەى ئەو راستيبە..."

نزيک نيوەرۆ ئيتر شارۆچکەکە جيى کەسى دیکەى نەدەبووہ. بەر دەرگا و پەنجەرە و سەربان و سەر دیوار و دراھکانيش لە ھەشيمەت ھەر جەمى دەھات. ئەوانەى دەھاتنە شارۆچکەکە، ھيشتا چەند کيلۆمەترىک بەر لەوہى بگەنى، لە غەلبەغەلب و ھەللا و ھەنگەمەکەرا دەيانزانى شتىک لەگۆريىبە. چەپە و وەرپىنى سەگەل و زەرى گويدريژ و حيلە و کورژنى ئەسپ و قوقەى کەلەشیر کە ھەر بە غەريزە زانيبويان بارودۆخەکە ئاسايى نيىبە، لەگەل ھەللا و ھەنگەمەى بنيادەمان تیکەل ببوو. شارۆچکە لە گەرمای پاييزدا بۆنى ئارەقەى جەستە و چەرمى تازە و کەرپووى لى دەھات.

ماھير کە لە ژيانيدا ئەوەندەى ھەشيمەت نەديتبوو، ھەر چاوى پييان کەوتبايە، تىک دەچوو. ژنەکەى و کيژۆلەکەى کە لە کۆليژى ئارناووت کۆى ئەستەنبۆل دەرسى دەخويىند، کورە قوتايىبەکەى و خزم و کەسە نزيکەکانى کە لەبەر ئەوان مالىکەى جيى کەسى دیکەى نەدەبووہ، ئەوەندەى دیکەيان شلەژاندبوو.

ژنەکەى ماھير بەگ پەيتا پەيتا دەينالاند و دەگريا و بە دەستەکانيدا دەنوسا و لەبەرى دەپارايەوہ:

"مهکه، ئەو کاره مهکه. ئەو پهلەي شوورەبەهه ههتا رۆژي قيامهتي به تهويلي منداله کاههوه ده مينيتهوه. سبه ي رۆژي له رۆژناماندا دهنوسري و به هه موو ئەو ولاته دا بلاو ده کريتهوه و ده بيته بنيشته خو شکه ي سه ر زاري خه لکي و ئيتر منداله کام له هه چ کوي سه ريان هه لئايه. نه وه کانيشم هه ر له و ئاگره دا دهنوسرين که تو هه لگيرساندوه. هه تا هه ين هه ر ده بيته گه پجار. ئەوه نده ي ملکه ي هه مانه لي مان سه ر و زياده، ئيمه زه ويان بوجيهه؟ يا خوا ئەو ئا قچاسازه کاول بي..."

ماهير به گ هه روا بيده نگ بو و له سه ر مۆبله که ي کروه شه ي کردبو و رهنگي به روويه وه نه مابوو.

دهنگي کچه کاني و ژنه که ي و ژني خزم و کهس له ژووره که ي ته نيشته وه ده بيسترا که يه ک پشوو تووک و له عنه تيان له ده رويش به گ ده کرد. پياوه کانيش چه ندي جنيوي ده يانزاني به ده رويش به گ و نه ريته که ي ئوغوزيان ده دا.

ماهير به گ که به لي، گيانفيداي ئوغوز بو و گالته پيکردن به گيانفيدايه که ي نه ريته کان خه يانه ت بو له نيشتي مان، به لام خو کهس گويي به و قسانه نه ده بزوت... سه يري ئەو هه شيمه ته به که له و شارو چکه يه دا رزاون... ئەگه ر گوتبايان سه د هه زار فه شمه ر و سي رکچي له و مه يدانه دا فه شمه ريتي دهنوين و عيسا له تاسمانه وه دا ده به زي... ئەوه نده خه لکه يه ک جي کۆ نه ده بو نه وه.

ده رويش به گ تو له ي ده کرده وه. له و که سانه ي له پري کدا ببونه کورپک و سه د ئەوه نده ي نه ويان ملک و ما و پاره و سامان وه سه ر يه ک نابوو، ناواي تو له لي ده کرد نه وه. ئەگينا چ ده رد و مه رگي کي بو که ناوا پياو بنيريته شار و گوندان و خه لک کۆ بکاته وه؟ پانزه بيست سا ل ده بوو که ئيتر ده رويش به گ و که سي وه ک وي لي که وتبوون و کهس به هه چي دانه دنان و ئەوانه ي تازه پيگه يشت بوون، کۆنه ي وه ک ئەويان زوير کردبو. ئيتر ده رويش به گ خه ريك بو ده وتاويه وه، به لام به هه موو ئەو هه يز و توانايه ي له به ري دا مابۆ وه، تو له يه که ي ده کرده وه که... دلي ئاو پرژين بيته وه.

هه موو ئەو قسانه يان به گويي ماهيره گدا خويند. به لام ماهيره گ له گوييه که ي هاته ژووري و به وي ديکه يدا چوه ده ري و هه ر جار نه جارپک سه يري سه عاته که ي ده کرد.

چاره گي کي مابوو بۆ سه عات دوازه که خيرا له جييه که ي خو ي هه ستا و به بي ئەوه ي سه يري ده رو به ري خو ي بکا، چوه ژووره که ي ته نيشتي و ده رگا که ي له سه ر خو ي داخست.

كات و ساته كان تئیده پهرین و خه لکه که ئیتر سهبر و ئوقره ی نه ده ما و هه لالا و هه نگه مه و هات و هاواریان گویی گهردوونی که ده کرد.

هه مووان چاویان له ده رگای ماله دوو نهۆمه په مه ییه که ی ما هیر به گ بریوو. هه ر خوله کی که له سالی که تئیده پهری. تاوی که دواتر کلیکی که له قوفله که دا سوورا و ده رگا که کرایه وه و ما هیر به گ به خیرایی له ژووره که هاته ده ری و به ره و پلیکانه کان وه ری کهوت. ژنه که ی له بهر ده رگای ماله وه خوی گه یان دی و خوی به سه ر پییه کانیدا کیشا:

"نه که ی ما هیر، مه که. بو مالی دنیا یه خۆت مه که گالته چاری دنیا. ئه و په له ی شووره ییه به نیوچاوانی منداله کاتته وه مه نی. ئه و په له ی شووره ییه هه تا قیامه تی نا شو ریته وه. زه ره له نیوه شی بگه ریته وه هه ر..."

ما هیر به په له لای دا و لاقه کانی له چنگی ده رهینا و به ره و ده روازی هه وشه که به غاردان رویش و خوی گه یان ده کولانی.

له نه کاو ده نگه ده نگه که کپ بو و بئیده نگیه که بالی به سه ر کولانه که دا کیشا، گویت له ده نگی بالی میش ده بوو. بنیاده م بیت و گوئی هه لخته بایه، ترپه ی دلێ خه لکه که ش ده بیسرا. ما هیر قیت و ره پ له نیوه ندی کولانه که راوه ستابوو. ده موچاری وه ک روخساری مردووان بیجووله بوو. چاوه خرپه کانی له بن برژ چر و بژه کانیه وه بریوو هه لکه که. هه ر جار نه جاری که وه تیشکی کی تیژ له چاوی بدات، چاوی قیچ ده کردن و ده یتروو کاندن.

نیوه راستی سه ری رووتا بووه. قژه ماش و برینجیه کانی که به ره و دواوه هه لدرابوونه وه، روخساره سارد و سه ره که ی بینگیانتر ده کرد. ده موچاری له مندالیکی داماو ده چوو که تاوی که له وه پیش گریایت و به ناچاری ژیر بوو پیته وه. لاقه کانی رووت و هه موو گیانی وه ک مردووان کفن پۆش بوو. جاوه سپیه که له بهر تاوه که ده دره وشایه وه و زه ردیی روخساری پتر ده رده خست. ئه و شمشی ره رووته شی که چند ئایه تیکی به ئاوی زیڕ له سه ر دمه که ی نوو سرا بوو، ستوونی به ده سه ته وه گرتبوو. گه رد نیشی تۆزی که چه ما بووه. په نجه کانی دهستی چه په ی به بی راوه ستان ده جوولان. هه ر وه ک چۆن شه مشه مه کویره یه که له بهر روونا کایه کی زۆر سه ری لی ده شیوی، ما هیر به گیش له بهر ده م ئه و هه شیمه ته زۆر ده دا سه ری لی تیک چووو...

ساتیک وای به زه ینیدا هات واز له زه هه ته ی بی نی که چند مانگ بوو کیشا بووی و دل له و خاکه ره ش و به پییت و به ره که ته ش بکاته وه و به غاردان بگه ریته وه ماله که ی. به لام تازه کار له کاری ترازابوو و خه لکه که ئه ویان به جوژه دیتبوو که ده رویش به گ گوتبووی.

خەلگەكە سەريان سوور مابوو. قەت پىيان وانەبوو ماھىر بەگى بەناوبانگ، خويىندەوارەكەى ئەورووپا و ملكدارە گەورەكان بەو قەد و قەلەفەتە گاللتەجارانەيەوہ بىيىنن. ئەو بەخىر جارچى جاريان دابوو و ئەو ھەموو ھەقايەتە لەسەر نەرىتى ئۆغوز كەوتىبوو سەر زار و زمانان، بەلام ديسانىش ئەوئەدىان پى سەير بوو خەرىك بوو شاخيان لى بروى... لەو كاتەدا دوو سوار بە ئەسپى شەودىزەوہ كە زىن و لقاوەكانىشيان كۆبەى گىرابوو، لە دەرگاگەى پشتەوہى مائەكەيەوہ ھاتنە دەرى. ھەر كامەيان ئالايەكى گەورەديان بەدەستەوہ بوو. سوارىك لە شانى راستى ماھىر بەگەوہ و ئەويتەر لە شانى چەپىيەوہ راوہستا. حەشىمەتەكە مەتەقى لىوہ نەھات. ھەمووان چاويان برىبووہ ماھىر بەگ و ماھىر بەگىش چاوى لەوان برىبوو.

تاويك دواتر ئەوانەى كۆت و شەلوارى كۆبەگىراويان لەبەر كەردبوو و ميژەر و جامەدانىي رەنگاورەنگيان لەسەر كەردبوو و پىلاوى گول سوورى ماراشيان لەپى كەردبوو، لە دەرگاگە ھاتنە دەرى. وەلى بە قەلەفەت و نىوچاوانىكى گرژەوہ لە پىش ئەو پىاوانەوہ دەرۆيشت. پىاوەكان پانزە بىست ھەنگاوى لە ماھىر بەگەوہ دەرۆيشت و دەمو دەست لەسەر خۆ وەرپى كەوتن. ماھىر بەگ زۆرى بەلاوہ ئەستەم بوو بەدواياندا پروات. ھەر ھەنگاوى ھەلئىنايەوہ، بەلاداھات و خەلگەكە ھەيانزانى ئىستا دەكەوى. بۆيە ھەموو پشويان لە سينەدا راگرتبوو. بەلام ئەو ھەرچۆنىك بوو خۆى راگرت و توانى بەسەر پىوہ بوەستى. سوارەكانىش جلەويان توندكەردبوو و ھەوليان دەدا ئەسپەكانيان پى بە پىي ئەو برۆن.

حەشىمەتەكە كاتى رۆيشتنەكەى ئەوانى دىت، ھەموو پشويان لە سينەدا قەتسىس كەردبوو. ماھىر بەگ ھەك دارىك قىت وراست راوہستا بوو. حەشىمەتەكەش كە لەو سەرسوورمانەى پىشوویدا نەمابوو، لە جىيى خۆى جىي و غەلبەغلب دەستى پى كەرد. رىك لەو كاتەدا رووداويكى دىكە خەلگەكەى خرۆشاندا. ھىشتا ماھىر بەگ چەند ھەنگاويكى نەنابوو، كە دەستەيەك موزىكژەنى سەربازى كە ھەموويان جلوبەرگەكانيان بە رەنگى جۆراوجۆر دوورابوو، يۆنىفۆرميان لەبەر و كلاويان لەسەر كەردبوو، دەرکەوتن. ئەوانە لەگەل ھەر دوو ھەنگاوياندا ھەنگاويك بەرەو دواوہ دەكشانەوہ و بە دەم ژەنىنى مارشى "ئىمە ھەموو عوسمانلىين... ناودارىن" ھاتنە پىشەوہ... ئەوان لە پىشەوہ و پىاوە جامانەبەسەرەكان بە شوئىنايەوہ و ماھىر بەگى كەفنىۆش بە نىوان دوو سواردا بەدواياندا...

دهستهی موزیکیش سرودنیکیان ده خویند که دیار نه بوو کی و چۆن وهسهر یه کیان
خستونته ته وه:

"رهچه له که نه سه له که مان، ناغای دنیا، ئالای ئوغوز له مؤسکو هه لده کهین، له ئاسیای
ناوهراست، له واشنتۆن له بهرترین شوینی زهوی و لهسهر مانگ و له ئاسمان... ئالای ئوغوز،
ئالای ئوغوز..."

ماهیر بهگ ههر ئاگای له دهستهی موزیکه سه بازیه که نه بوو. له بهرنامه که دا هیچ
ئاماژه به وه نه درابوو. هه ی بی شهرف، هه ی گهواد، هه ی هه ی... هه ی فلانی فیسار پیکراو.
به لām دهستهی موزیکه که نه گهر بۆ ساتیکیش بی دلای خۆش کرد و تۆزیکه وه خۆی هینایه وه.
کفنه که ی له بهر تاوه که دهره وشایه وه و روخساری زهر دتر هه لده گهرا. خوینی له بهر دا نه مابوو و
چاوه کانی له شوینیک بریبوو و سه ری قیت راگرتبوو و به بی ئه وه ی شتیک، حه شیمه ته که و
دهستهی موزیکه که ببینی، کویرانه رینگه ی ده بری. دهنگی دهستهی موزیک و گرمه و هه لالای
جه ماوه ره که له گویدا بوو. سه ری کاس و ور بوو. ده تگوت سه ری به له شیه وه نییه... و
چیای دولدول سورباو، له مژه که دا نوقم ببوو. ده تگوت له و دیو په رده یه کی وه ک تۆره وه یه.
لووتکه که ی به فر دایبوشیبوو و بناره که ی دهره وشایه وه. ده تگوت جار له جار پتر دیته
پیشه وه. ئه وه نده دیته پیشی که ده تگوت ههر دوو هه نگاری دیکه بنی، ده گاته شارۆچکه که.
به لām هه نگاوانی، ده خوشی، ده خزی. ههر ده تگوت خا که که ی بهر پیمان ده خزی... دولدول
جار نه جاری به ده وری خۆیدا ده خولیتته وه و وه ک برووسکه ده کشی و خۆی ده شاریتته وه و
ده رده که ویتته وه و دیتته وه پیشی و ده کشیتته وه و ناخریه که ی به سهر تاقه داره که وه و له ته نیشته
هه وه ره ده وشاوه که وه له نگه ره ده گری... به سه دان بالنده به جیکه جیک له چناره گه وره که وه
هه لده فرن...

"عوسمانلین، ناو دارین."

چه پله لیدان.

تا گه یشتنه بازاره که ههر وا رویشتن. ئه وه حاله تیکه جیگه ی ریز بوو. له راستیشدا ههر
که سیک دیتبایه ی جا دۆست بایه یان دوژمن، ههستی ده کرد نه ریتی ئوغوز شیای ریژلی نانه.
به لām سه گه له بهر هه لالا کاره که یان تیک دا. جوانی و پیرۆزایه تیی کاره که یان...

حاجی موسا کویره ههر چاری به کاروانه که ی ماهیر بهگ کهوت، فیکه یه کی کیشا و

هه رای کرد:

"وهى باوكه رۆۆۆۆۆۆۆ، باوكه رۆۆۆ براله، خۆ شائۆ و سىركىشت هىتابايه ئه وهندهت خه لك پى كۆ نه ده كرايه وه. ئه گهر تىپى تۆيىنى فه نه رى باخچه شت هىتابايه ديسان بۆت كۆ نه ده بوونه وه. ئه وه نه رىتى ئۆغوزه شتىكى سه ير بووه..."

دهنگى: "شتىكى سه ير بووه، شتىكى سه ير بووه به قولى قول و قاقاوه تىكه ل به يهك بوون. رىك له و كاته دا بوو كه دهنگى گر و ناسك و بهرز هه ستان و به سه ر دهنگه كانى ديكه دا زال بوون:

"هۆى ي ي خه لكينه، نه لىن گويمان لى نه بوو، گوپتان بكه نه وه و جوان گوئى بدهنى... شتىكى گرنگ، له شتىكى زۆر گرنگ ناگادارتان ده كه مه وه... بىدهنگ بن و گوئى بدهنى..." كهس نه يده زانى ئه وه دهنگه كىيه و له كوئيه دى. دهنگ و قريوه كه كهوت. ته نانهت دهسته ميوزيكىش كپ و بىدهنگ بوو.

"گوئى بدهنى، گوئى بدهنى، دابونه رىتى ئۆغوزىي له و جۆره هه ر نه بووه. ئۆغوز و موغوز و تره ماشيش هه ر نه بوونه. گوئى بدهنه من. باشه هه تا ئىستا ناوى ئۆغوزتان بىستوه؟ ئاخۆ بىياده م هۆزىك، تيره يهك، ميلله تىك له و دنيايه دا هه يه به و ناوه؟ گوئى بدهنه من... دهرويش هه ر بۆ ئه وهى هه ياي ماهير به رى و بىكاته گه پجارى خه لكى، ئه و شته ي هه لبه ستوه. هه ر بۆ ئه وهى بىكاته په ند و رىسواى عاله مى. گويم بدهنى..."

گروپى ميوزيكه كه له نه كاودا و به په له دهستى كرد به ژه نين و دوو ههنگاو به ره و پيش و ههنگاوىك به ره و دواوه. به دوايشيدا كهوتنه رى. ئه و جار هه للا ههنگه مه ي جه ماوه ره كه دهنگه كه ي قووت دا.

ديسان دهنگىك له دواوه ههستا: "خراپترىان لى بى، خراپترىان لى بى."

دهنگىكى ديكه: "ئه وانه له وهش خراپترىان پى ده كرى... خراپترىان به سه ر بى."

ئه مجاره يان دهنگه دهنگ و قريوه و هه للا كه ئه وهنده زۆر بوو كهس له كهس حالى نه ده بوو. به لام هىچ شتىك به قازانجى ماهير نه بوو.

هه شيمه ته كه له نيۆه ندى بازاره كه تىك چرژا و رىگه كه گىرا و ماهير به گ ناچار بوو راوهستى. وهك دهرويشى به زىكر و ته سبيح له سه ر جىيه كه ي خۆى سه رى به لاي راست و چه پيدا ده سووراند. ئاره قه له به رى پىي ده چۆرايه وه. چاوه كانى ئىتر نه ده دره وشانه وه. له دوو كونى رهش و تار ده چوون. ده موچاوى ئىتر نهك زهرد به لكو يه كسه ر ژاكابوو و رهنگى پىوه نه ما بوو، وهك خۆله مپيش.

ۋەلى و چىگەن پۆشەكانى دىكە ھەۋلىيان دەدا خەلكەكە لا بدەن و خۇيان بگەيەننە ماھىر بەگ:

"لاچىن، لاچىن، بىكەن بەخاترى خوداى، بۇ خاترى باپىرە ئۇغوزمان لاچىن، رىمان بىكەن. رىمان بىكەن با نەرىتى ئۇغوز تىك نەچى. دەست لە بەگ نەدەن. ھەر كەس بەبى دەستنوئىژ دەست لەو كەسە بدات كە دەچى بۇ ئاشتىبونەۋە، گوناحى دەگاتى. خودا غەزەبى لى دەگرى. بىكشىنەۋە، بىكشىنەۋە... ھەر كەس نىشتىمانى خۇى خۇش دەۋى، با بىكشىتەۋە و رىگا بىكەتەۋە. ھەر كەس خويىن و رەچەلەكى خۇى خۇش دەۋى بىكشىتەۋە رىگە بىكەتەۋە با ئىمە بتوانىن درىژە بە رىيەكەمان بدەين. ئەۋە نەرىتى ئۇغوزە. بىكەن بە خاترى باپىرە ئۇغوزمان... رىگەى گىيانفەدايەكى نەرىتەكان بىكەن..."

تكا و پارانەۋە كارىگەرىى نەبوو و ماھىر بەگ بەلادا ھات و ھەموو ھىزى خۇى كۇ دەكردەۋە بۇ ئەۋەى نەكەۋى.

لەو كاتەدا ئەو گەنجانەى لە نىۋە ھەشىمەتەكەۋە ھاتىبونە پىشەۋە، ھەرچۇنىك بوو رىگەيان بۇ كرددەۋە.

ماھىر بەگ كاتى وىستى ھەنگاۋ بنى، سەرەنگرى بوو. بەر لەۋەى بىكەۋى، ۋەلى فرىاي كەۋت و پىلى گرت و رايگرت و بە سرتە پىي گوت:

ئاگات لە خۆت بى بەگ. نەكا، نەكا... ھەيامان دەچى... چىيى ۋاى نەماۋە."

ماھىر بەگ سەرى لە گىژەۋە دەھات و ھەموو گىيانى ۋەك دار و بەرد وشك و قورس دەبوو. ھەۋلى دەدا ھەرچۇنىك بى خۇى بگەيەننە بەر دەرگاى دەروئىش بەگ، بەلام دەتسا خۇى رانەگرى و بەلادا بى. چاۋى رەشكەۋپىشكەى دەكرد و تارىك دەبوو. ئىتر گوتىيەكانىشى بەۋ ھەرا و زەنازەنا و قىيوە قىيوە سامناكەى نەدەبىست. ۋەدەنگ ھات:

"ۋەلى، ۋەلى"

دەنگى ۋا نووسابوو ۋەلى گوتى لىي نەبوو. لىۋەكانى وشك وشك بىبون.

"ۋەلى لىم دوور مەكەۋە. ئاگات لىم بى."

لە ناخەۋە دەكولى. بۇ ساتىك نەيتوانى چىاي دولدول بىينى. ھەر دەتگوت شتىكى بەسەر ھاتوۋە. كال بىۋە و ھەتا چاۋ ھەتەرى دەكرد دوور كەتتەۋە.

له نهكاو بهرى چاوى روون بۆوه و سه ره گپژهكهى رهوييهوه و وهخۆى هاتهوه. له ناخوه هه لچوبوو. بپت و نه مجاره به سلامهت دهرچوبا، جا دهيزانى چ له وه درويشه هيچ و پوچه دهكات. به لايهكى به سه ره دينا عه ره ب به سه ره گاميشى نه هينايى.

"هه ر لپره، ئاد و په يمان له گه ل خوداى ده به ستم، هه رچونيك بى، تۆلهى ئه وه سووكايه تيبه له وه سه يه ده كه مه وه."

زه نا زه ناكه هه ره ده هات و پتر ده بوو و جنپو و ته شه ره و دروشه كان زياتر ده بيستران. ئه ويش سات به سات پتر هه لده چوو. ئه گه ره ئه وه تور په ييه نه بوايه له وانه بوو به رگه ي ئه وه نده ي نه گرتبايه و هه ره له وانه بوو نه توانى هه نگاو يكيش بنى و ته نانه ت پي ده چوو وه ك شيتان وه عه رزى كه وتبايه.

بۆ ساتيك چاوه كانى به سه ره حه شيمه ته كه دا گپرا. حه شيمه ت چ حه شيمه ت! ده رزيت هه لاويشتبايه وه عه رزى نه ده كه وت. حه شيمه تيك هه مووى به رلا و ره شوو رووت و تۆله ئه ستين و قين له زگ. هه موو له گه ل ده رويش كلكيان تيك ئالاندبوو و گالته يان پى ده كرد و به جنپو و تانه و ته شه ره و ته وس و پلاران كو لى دليان داده مركانده وه. ئه وه نده له وه حه شيمه ته په ست و پيزار بوو كه ده تگوت هه ز ديهايه كه و وه ك ئه شكه وتيكي تاريك زارى دا پچرپوه و ده يه وي ئه وه هه لگوشى.

نه ده بوو ئه وه ي كردبايه. نه ده بوو ئه وه سووكايه تيبه قه بوول بكا. يانى بۆ ئه وه حه يابوون و ريسواييه بوو ئه وه هه مووه زه حمه ته ي كيشابوو و چوبوه قيه ننا؟ ئاخۆ هه ره بۆ ئه وه ي بيته گالته جارپى كو مه ليك گه ل و قوون رووت؟ ئيتر نه يده توانى بگه رپته وه داوه. ده بوو تا زوه كو تايبى به وه گه مه يه بينيت. ويستى هه نگاوى خو شتر بكات، به لام لاقه بى هيزه كانى له گه لى نه رپيشتن. چيى هه ولى ده دا نه يده توانى خي راتر بروات. هي شتا زورى ما بوو بگاته ماله كه ي ده رويش به گ، مالى ئه وه نامه ردى بى ناموسه. ئيتر ئه ژنوكانى له دووى نه ده هاتن و ده نووشتانه وه.

له نيو ئه وه حه شيمه ته وه حشيبه دا خو ي ئه وه نده به ته نيا ديته وه كه... به زه يى به خويدا هاته وه. ئه وه نده ي به زه يى به خويدا هاته وه وه بپرى نه ده هاته وه تا ئيستا ئاوا به زه يى به كه س يان شتيكى دي كه دا هاتبيته وه.

حه شيمه ته كه له پشته وه را پاليان پتوه دنا. ئه وه سوارانه ي له گه لى بوون، وي راي ئه وه له نيو حه شيمه ته كه دا قه تيس ما بوون و به هيچ جو رى نه يانده توانى بي گه نى. يو نيفورم له به ره كانيشى كه رييان بۆ ده كر ده وه، لى ديار نه بوون. له نه كاو دلى تيكه ل هات. چيى واى نه ما بوو

پرښتتهوه، به لّام هه رچونیک بوو به سهر خویدا زال بوو. ئیستا ترس خه ریک بوو ناخی ده ته نبیوه. خو بیّت و لیره که وتبایه و مابایه ته وه... ئیتر وا حه یای ده چوو، به سه دان سالیس ده بووه که پجاری خه لک. دهستی کرد به پارانه وه و درعا و نزا:

"خوایه، تو غه فوروی، که رمی کارسازی، ره حیمی، ئه رحه مپررا حه مینی... خواهه پشت و په نام به به شکم به بی کیشه و به لا بگه مه ده رگای ئه و یه یه. خواهه نه زر بیّت، بمگه یه نیته ده رگای ئه و سه یه، گایه که ده که مه قوربانی. دوو گا... خواهه..."

ئه وه هیچ باوه ریشی به خودا نه بوو، ده یگوت:

"خوایه ئه گهر له و به لایم نه جات بدهی، دیاره هه ی... ئه و کاته ئیمانته پی دینم و جووتیک گات بو ده که مه قوربانی و ئیتر تا هم بی ئه مریت ناکم."

ئاره قه ی رهش و شینی ده رکردبوو. نیوچاوانی و ده موچاوی نوقمی ئاره قه بوو. کفنه که ی به ریشی نوقمی ئاره قه بوو و به پشتییه وه نووسابوو.

چهندی ده چوه پینستر، خه لکه که ش وه لافاوکی مهنده له جیی خوئی پتر مت ده بوو. ئیستا ئیتر هه جوو له که تا راده یه که نیشته بووه و زه نا زه ناکه دامرکا بووه. هه شیمه ته که ئیتر نه یده گوراند و له هه را و هو ریا که وتبوو، به لّام پیده که نی و جنیوی ددها و مشتومری ده کرد. گروپی میوزیکه که ش ئاوازیکی گشت و شادی لی ددها.

"هه ره راست باب و باپیرانیشمان هه ر ئاوا ئاشت بوونه ته وه؟"

"ئیمه تا ئیستا شتی وامان نه دیتووه و نه مان بیستووه."

"چما ده رویش به گ نانس؟ ده غه ل و فیلبازی که دهستی شهیتانی له پشته وه را به ستووه.

ئه و شتانه ی هه لبه ستووه ته نیا بو ئه وه ی حه یای ماهیر به ری."

"به لّام قسه ی خو شمان بی، ئه ویش حه قیتی."

"ماهیر ئه گهر هینده ی نووکه ده رزییه که شه رده فی بوایه، ئه و سوو کایه تییه ی قه بوول

نه ده کرد."

"له پیناوی دابو نه ریته کاندای بووه."

"ئه و گیانفیدایه کی نه ریته کانه."

"گیانفیدای نه ریتی چی، گیانفیدای ئه و زه وی و زاره یه، که له ئاقچاساز درده که وی."

"له پیناوه هه ر شتی کدا بی..."

"پیباوی به شه ره ف کاری ئاوا ناکا و خوئی ناکاته که پجاری خه لکی..."

ماهير گويي له همموو ټوو قسانه و لهوانهش خراپتر و له ههرچي قسه ي ناخوش و تهوس و تواخه دهبوو. لهو جهنگه يه دا ټاگاي لي ټوو وينه ي دهگرن. راجله كي. هيچي بو نه چوو ه سهر يهك. كه و ابو دهر و يش ههر به و نه دده شه وه نه وه ستاو ته وه كه له شارو چكه دا ټا برووي بهري، چوه هه والټير و په يامني ريشي بانگ كړد بوو و بو ټوه ي له همموو تور كيادا حه ياي بهري... ده ي باشه، باشه، ټوله ي لي ده كاته وه. ههر شتيك ټوله ي له دواي بي، گله يي پي ناوي... لهو كاته دا ټهوانه ي سهيري ماهيره گيان ده كړد، ههستيان ده كړد گهش ده بيتته وه. بيريك وهك برووسكه به زه يني دا هات. ټوو بيره جاري دلي خو ش ده كړد و تاوي ترسيكي زور سهيري ده خسته دلييه وه. دهر و يش ده كوژي. ههر بگاته بهر دهر گاكه ي، ټوو كاته ي شمشيره كه ي ده داته ده ستې، ريك له زگي روده كات. سه گي سه گباب خو ي ده بيتته وه. ههر جار نه جاري له دليدا و له بن ليوانه وه دو پاته ي ده كړده وه:

"دهيكوژم، دهيكوژم، دهيكوژم... دهيك..."

ټوو قسه يه ټين و گوړي ده دايه و بهره و پيشه وه دهر و يشت و ههولي دده له ناخه وه ټوو بيره قه بولو بكات. به لي دهيكوژي. دواي كوشتنه كه ي ټوو ده موده ست خو شي ... تاويكي دي دهر و يش تيډا ده چوو. ټوو بير كړدنه ويه وه خو ي هينا يه وه. ههنگاي خو شتر كړدن وهولي ههراي ده كړد:

"بكشينه وه، بكشينه وه، بكشينه وه... بو خاتري باپيره ټوغوزمان..."

خه لكه كهش به لاسايي ټوو:

"بكشينه وه، بكشينه وه، ربي بكن... بو خاتري گولي روخساري باپيره ټوغوزمان."

گهنج و مندا ټ فيكه يان لي دده و ټنه كان وايان ده قريواند ده نكيان ده چوه كه شكه لان.

"دهيكوژم. هه مووشيان بروا ده كهن بو كوشتني ټوو ټه وه قه بولو كړدوه."

ده ستې راسته ي شمشيره كه ي هه لينا بوو، به لام ده ستې ماندوو بوو و ټيتر نه يده تواني قيت رايگري. به پيي نه ريت نه يده تواني شمشيره كه ي بيتته خوراي و نه شيدته تواني بيداته ده ستې چه په ي. واي لي هات ټيتر هه ستې كړد ده ستې سر بووه. شمشيره كه ده هات به ريته وه. شان و پيلي ته واو بي هير ببوو. به خو ي گوت: كوره چش، به جه نده م و شمشيره كه ي دايه ده ستې چه په ي. شمشير به ده ستې چه په يه وه، بهره و پيش ده چوو، كه به كيك له پياوه كان ي دهر و يش به گ هاته پيشي و ټي خوري:

"شمشیره که به دهستی راستهت بگره. درویش بهگ چاویکی لی کردویهته چوار چاو و ناگای لیته. نه گهر وانه که ی وهرت ناگری و هممو ریسه کهت لی ده بیته وه خوری." "ماهیر بهگ به ناچاری شمشیره که ی دایه وه دهستی راسته ی. "دهیکوژم..."

نیستا خهریکی خه یال پلاوان بوو. دهچی و نهو کاته ی درویش بهگ له بهر ده رگای ماله که ی پیشوازی لی دهکات، لهو کاتی دهسته ملانبونیدا ریگ شمشیره که ی له سینگی دهچه قینی... شمشیره که له سینهی روده چی و له پشتی دیتته ده ری... درویش بهگ بهر و پشت ده که وی و نهو دیداته بهر پیله قه... پی به سهر دهموچاو و سهریدا دینی... ماهیر که سهری هه لیئا و سهیری دوروبه ری خوی کرد، سهیری کرد گه یشتو وه ته چه قی بازار. بازاره که ههر جمه ی دههات. وه لی و زری پوزه کانی دیکه هه لیئا ددها ری بو بکه نه وه. نهو کاته دژوار و نهسته مه دا چای به شتیکی دیکه ش کهوت. هه موو دوو کانه کان وه رژیانی جیژن نالایان هه لکردبوو. که و ابو نهو درویش بهگه بی شهره فه هیچ شتیکی له بیر نه کردوه...

"دهیکوژم..."

هه روا که به ریگه کراوه که دا به ره و پیشه وه ده ریشت، تیگه یشت که له بازاره که چو وه ته ده ری. نیستا گه یشتبو وه مهیدانه پاناو که که ی حه فته بازار. حه شیمه ته که لیزه زور چرتر و زیاتر بوو. قریوه ی حه شیمه ته که گوپی کهر ده کرد. دهنگه دهنگه که، نه یاننده هیشت گرووی میوزیکه که نووه ی بی.

ماهیر بهگ له نه کاو رقه که ی نیشته وه. له هه مبه ر نهو حه شیمه ته زوره دا که گالته یان پی ده کرد و تهوس و پلاریان پیدا ددها، ههستی کرد ته نیاییه که وه که قه بدلیدا رچو وه. بهر چای تاریک بوون و هه ولی دا به سهر خویدا زال بی به لام نه یوانی. له پیشدا شمشیره که ی له دهستی بهر بووه سهر بهر دچنه که و زرینگه ی لی ههستا و به دوا ی نهو دا خوشی بهر بووه. وه لی له پیشه وه و چه پگن پوزه کان* ی دیکه ش به دوایدا گه یشتنی و هه لیئا ستانده وه. که وه عه رز که و تبهو، ته شک و داوینی کفنه که ی هه لدرابووه و هه موو گیانی ودهر که و تبهو. چاوه کانی و هه لیئا ن که دهتگوت له خهویکی قورس وده خه بهر هاتووه، به سه رسورمانه وه سهیری دوروبه ری خوی کرد. که زانیی چ قه و ماوه، شمشیره که ی له وه لی وهرگرت که بوی راداشتبهو.

* چه پگن: جلوه ریگی سهرتا پایه و پهلکی هیه و سهر قوله کانی داتلیشاوه. جلوه ریگی ژنه ته ته ره کانه. (قاموسی دپهخودا)

ههنگاویکی نا و راوه ستایه وه. خه لکه که له دهنگه دهنگ که وتبون و جگه له ناوازی گرووی میوزیکه که له هیچ کوپه دهنگ نه ده هات. ماهیر بهگ ههنگاویکی دیکه ی نا و دیسان راوه ستا. له بیریکی قول ژوچو بوو. له هه لسوکه وتی را دیار بو، که دهیه وی برپاریک بدات. له زاری ده ریه پی:

"دهیکوژم."

ئه وهی گوت و پیی راسته ی له عهرزی کوتا و خیرا وه پی که وت. قیت و قنچ بوو. رونا کایی پاییزی چوکوراوا بهرد و خول و خاک و خانوو و شووشه ی خانووه کان و حه شیمه ته تیکرچرژاوه که و هه موو ولاتی داگرتبوو. ئاسمانه که شین شین و سامان و بی په له و ساو بوو. چپای دولول هاتبووه و له بهرده می قوت ببووه. سه دهیریکی مژه رهنگ مسییه که ی کرد. ماهیر ئه و جار به هانکه هانک و خیرا ده رویشت و به ئامازه ی شمشیره که ی خه لکی له سه ر ریه که ی لاده دا.

ئیبۆ که چه لی جارچی به دهنگی بهرز دهینه راند:

"خوایه، خوایه، بیکه بو خاتری ریز و حورمه تی ره چه له کی ئوغوزی مه زن تین و تاقه ت بدیه ئه م گیانفیدایه ی نه ریتی ئوغوز، به و مرۆقه مه زن و گه وره یه ..."

حاجیه کویره ش له و دوا نه ده که وت و دهنگی به سه ر دهنگی ئه ودا هه لدینا:

"ماهیر بهگی ناودار دی، ئه وه ی مایه ی شانازی تورکیایه، ئه وه ی ئالای ئوغوز له دنیا دا ده شه کینیته وه ... دی... بکشینه وه، رپی بدن، بکشینه وه ..."

"خوایه، خوایه تین و تاقه ت و هیممه ت..."

خوینده وارنیک شیعه ناوداره که ی ئالای خوینده وه:

"میژوم، شه ره فم، شیعرم، هه موو شتیکم

له و سه ر زه وییه شوینیک هه لبژیره

هه ر کویت هه ز لیبه پیم بلی

با له وی بتشه کینمه وه."

گرمه و هه لاکه دیسان له گه ل خویندنه وه ی شیعه که و نه ره نه ره که ی حاجی کویره و ئیبۆ که چه ل ده ستی پی کردبووه. گوژانی و قریوه و جنیو تیکه ل ده بوون.

که له بازاره که وده در کهوتن، وهلی له ماهیر بهگ دوور نه ده که و ته وه و به تایبته تی دواي که و تنه که ی زوری ناگا لپی بوو. له نه کاو دیتی نه وه روخساری ماهیر بهگ دیسان هه لده بزپرکی و چیی نه ماوه له پی بکه وی، بویه پیللی گرت و به سرته یه ک پیی گوت:

"دان به خوتدا بگره ناغا، غیرهت بده بهر خوت. ههر له و کولانه پیچ بکه ینه وه ماله که ریگ رووبه پورومانه."

دیسان له خوی نووسا و له دلّی خویدا دووپاته ی کرده وه: "دهیکورم، دهیکورم." به لام ئیتر نه و قسانه ش کاریگریان نه ما بوو. تین و تاقه تی له نه ژنویدا نه ما بوو. ئیتر رق و قینیش هیتر و توانای پی نه ده به خشی و تینی وه بهر نه دهنه. ئیتر گوپی له هیچ نه ده بوو و ناگای له هیچ نه ما بوو.

له نه کاو گرمه یه کی سامناک وه خوی هیناوه. گروپه موزیکه بیده نگه که و ته پل و ده هؤل زورنا لیان دایه وه. ئیتر گه یشتبووه پاناو که که ی بهر درگای دهر ویش بهگ. بهر ماله که ی دهر ویش بهگ به داری مؤرد و گولی داودی و ئالای گه وره و بچوک و وینه ی نه تاتورک رازینر ابوو. به پیی زور درشتیش له سه ر قوماشیکی سپی نووسرابوو:

"ئالای ئوغوز له دنیا دا ده شه کینینه وه. خوینی ئوغوز به لمانه وه له هه موو خوینی که ره سه نتر و به نرختره. بمرن دوژمنه کاغان."

ماهیر بهگ که نه و رستانه ی خوینده وه له بن لیوانه وه بولاندى:

"خوا بتهاته وه دهر ویش..."

دهر ویش بهگ له پشت په نجه ره په مه یه که ی ماله دوو نه زمییه که یه وه سه یری ده کرد. شادییه کی له تاریخ نه هاتوو له روخساری خزابوو. ماهیر بهگ که چاوی پیی کهوت، نه ی توانی سه یری نه کا. له و کاته دا وهلی هاتبووه لای و له بن گوپی گوتی: "ده پی له بهر درگا که راوه ستین بهگ. غیرهت بده بهر خوت. چهنده نگا ویک پتر نییه..."

ماهیر بهگ به ره و درگا رازاوه که وه ری کهوت. ئیتر شمشیره که ی به دهستی راست پی رانه ده گپرا.

وهلی به ربوو په پارانده وه:

"نه که ی بهگ، نه که ی. به قوربانی چاوه کانت بم بهگ، شمشیره که به دهستی راستهت راگره. نه و بینامووسه له بیانویه که ده گه ری. نه گه ر داوا بکا سه ر له نوی رتوره سمه که دووپاته

بكهينهوه، ئيتير تيدا دهچين. ههتا ئيستا موو به موو جيپه جيمان كردووه. تو خودا شمشيره كهت به دهستی راستهت راگره..."

ماهيريش له حالتيكدا نهو پهري ههولتي خوئي دهدا كه شمشيره كه قيت راگري، گهيشته بهر دهركاي ماله كهي. به شيك له پاناو كه كه پر بوو له دار چناري بهرز و دار تووي پير. لك و پويي دار پرته قال و ليمو كاني نيو هه وشه كه له بن باري ميوه ي زهرد و نارنجيدا چه مابونه وه.

كابرايه كي رهش نه سمهري بهزن بهرزي جزمه له پي كه سي تنووره و چهپگه ني رهشي پويي سوو و ميتره تيكي رهشي له سهر نابوو و شمشيرتيكي رووتی به دهسته وه بوو، هات و بن بالي ماهير به گي گرت و واوه ي برد و بهره و لاي باشوور وه ريسوورا ند. جلهوي نه سپه كانيشي گرت و ههر كامه ياني بهره و لايه ك كيشا و ههولتي دا ههردوو نه سپه كه شان به شاني به كتر ي راگري. به كيك له سواره كان توزيك نووشتا بووه كه داواي لي كرد قيت و رهپ دانيشي. سواره كه قيت بووه وهك سواره كه ي ديكه خوئي رهپ كرد. وه ليشي هيئا و ريك له پشت ماهيره وه را يگرت. نهواني ديكه شي له پشت سه ريبه وه ريز كرد و خيرا چوه ژووري و نهديو بوو.

دهنگي ته پل و دههول و زورا هه ستابوو. گروويه موزي كه كهش هاتبوو و له مهيدانه كه ريزيان به ستبوو و دهستي ان كردبوو به ليداني مارشه كه يان. ههر دهتگوت له گه ل دههول كوته كان كه وتووه ته كيپر كي. خه لكه كه له پاناو كه كه ههر جهيان دههات. زوربه ي مندال و ميرو مندالان له داره كان وه سهر كه وتبوون يان له سه ريبانه كان راوه ستابوون. ئيتير كهس متهقي لي نه دههات و هه موو پشويان له سينه دا قه تيس كردبوو و چاوهر ي بوون بز ان چيي لي ديتنه وه. هه تاو تيكي گهش و خووش هه موو ولاتي داگرتبوو. لك و پوي داره كان و چيمه نه كان ده دره وشانه وه. چاره گيك بيست خوله كيك تيپه ري...

ماهير بهگ ده شيزاني دهبي چهنده لهوي راوه ستاي، بهو حاله شه وه چهنده جار يك به بي نه وه ي به دهست خوئي بي، ناوري دا به وه و سه يري ماله كه ي كرد. ئيدي خهريك بوو دلتي تيكه ل دههات. ئيتير تيني تيدا نه مابوو شمشيره كه به دهسته ييه وه راگري. نه نوي دنووشتانه وه. له ترسي نه وه ي نه كا ديسان به عه ريزيدا بكه وي و هه ياي بچيته وه، هه موو گياني ته نيبوو. ده بوو سه عات و نيويكي ديكه ش لهو هه واو گه رمه دا چاوهر ي بي. كيلومه تريك مه وداي نيوان ماله كه ي خوئي ههتا ئيره ي به سه عاتيك بريبوو... نه گه ر په رجويه كه نه بوايه، خوئي پي نه ده گيرا و تاقه تي نه دينا. دلتي تيكه ل هات، بهر چاوي رهش ده بوون و سه ره وږ و كاسه كه ي به سه ر مليبه وه خوئي نه ده گرت. دههات له پي بكه وي، به لام چيي تين و تواناي له ئيسكانيدا بوو، كوي ده كردوه بو

ئەو ھەي خۆي راگرى. ديسان خۆي داھەو دەست بېرى كوشتنى دەرويش و رقه كەي ھەستاھەو بەلام زوو دامر كايەو ھە.

زەمەن تېدەپەرې و خەلك بەبى ئۆقرەببەو ھاوەرې بوون. لە نەكاو خەلكە ئۆقرە لى پراو كە ھەللە و قريو ھەي كى لى ھەستا ھەرزى لەرزان دەو ھە. ماھىر بەگ و ھەك مردووان سەرى ھەلئىنا و بە ھاو پروس و بى گيانە كانى سەرىكى ھەشیمەتە كەي كەرد و ئەو جار سەرى بەرداھەو ھە. سەر و ملی نەدەگرت. دل و ريخۆلەي تىكەل دەھاتن و ئەو بەھەموو ھېز و توانای خۆي داھەدمر كاندەنەو و خۆي رادەگرت. ئەزئۆكانى جار بە جار پتر دەلەرزىن.

دەستەيەك گەنج لە ھەشیمەتە كە جوى بوونەو ھە دەورى دەھۆل كوتە كانیان دا و كەوتنە ھەلپەر كى. دەرويش بەگ كە لە پشت پەنجەرە كەو ھە سەرى دیمەنە كەي دەكرد، لە بن لیوانەو دەيگوت: "

"باو كەرۆۆ، باو كەرۆۆ، بە راستى ھېچ كەس بو مالى دنياھە فيداكارىي ئاوا ناكە. قاباقچى زۆر پياو دەرچوو... ئەو سەلماندى ئوغوز زادەھە كى رەسەن و ببۆينەھە. با ھەموو ئاقچاساز و ئەگەر ويستيشى چىي ملك و مالى خۆيشمە بو وى. ھەقى خۆيەتى. پاش ئەو جواميرىھە نواندى تەنەت ئەگەر داواي گيانيشم بكات پيشكەشى دەكەم."

ليوھە كانى مزەفەرى كورې كە لە تەنیشتيھەو ھاوەستا بوو، دەپەرې بەلام نەيدەتوانى بە بابى بلى: "چما ئەو ھەندەش سووكايەتى بە پياو دەكەن؟ ئەو ھەندەي دىنى؟" و كاتيك كە نەيتوانى قسەي دلې بكا، راي كەردە لاي داكى و گوتى: "دايكە، تكات لى دەكەم داھە، بە باھم بلى رىي بدات بىتە ژوروى. ئىتر ھەيەي بە كابراو ھەشیمەتەو ھە. سووكايەتى نەما پىي نەكا... بچۆ تكا لە باھم بەكە با كۆتابى بەو ئەشكەنجەھە بىنى. بچۆ داھە توخودا بچۆ و لەبەر پيارپوھە..."

خاتونيش نەفەرتى لە كەسى ھەك قاباقچى زادە بوو، بەلام ئىتر كەميشى نەكیشابوو، خوا بزانى ئەو داماو ھە چ ھالى سەگىك خۆي گەياندبوو ھەو ھەر دەرگاھە. لە راستيدا چوار دەست و پى و بە سینگەخشكە ھاتبوو. ئىتر خوا ھەلئىناگرى ئەوا دوو سەعاتيش چاوەرې بكا. ھەر بۆيە ھاتە لاي مېردەكەي و بە توورەببەو گوتى:

"بەسە بەگ. لەو ھە زياتر چاوەرې مەكە. ئىزن بەدە بىتە ژورو ھە."

بەلام دەرويش بەگ قەبولى نەكرد:

"ئەو نەريتە مەن دامنەھيئاو ھەتوون... ئەو نەريتە ھەو جۆرە لە باب و باپراغانەو بە ئىمە گەشتو ھە."

خاتون به تەوسىڭكە ۋە گوتى: " ۋەك بلىتى لە سەر دەمى باب و باپىرەكانى ئىمەدا
كاتژمىرىش ھەبوۋىت؟ "

"كاتژمىر نەبوۋە خاتون، بەلام ئەوانەى ئەو كات بۇ ئاشتىبۇنەۋە دەچۈنە بەر دەرگای
مالىك، كەرەى بەيانى دەھاتن و ھەتا نوۋىزى نىۋەرۋىيە چاۋەرۋانىيان دەكىشا. خۆ من ئەو
نەرىتەم لە گىرفانم دەرئەھىناۋە. "

خاتون دەيزانى ئەو ھەۋىنى ئەم نەرىتەى لە كوردەكان ۋەرگرتوۋە و خۆى ھەندى شاخ و
بالى پىۋە ناۋە و لە راستىدا خۆى ھەلىبەستوۋە. بەلام چما دەيتوانى ۋەرپورى خۆى بىنى؟ بە
لەبزىكى تىكەل لە پارانەۋە و برىار گوتى: "بەگ، ئەگەر بە قسەى من دەكەى، ئىتر لەۋە پتر
مەھىللە چاۋەرۋان بى. دەترسم بەلايەكى بەسەر بى. خۆت دەزانى ئەو داماوە تا خۆى
گەياندوۋەتە ئىرە دوو جارن لە ھۆش خۆى چوۋە. "

دەرۋىش ۋەك شىتەن نەراندى: " بە ئىۋە چى؟ ئەو پالەۋانە. ئەو پالەۋانىكە لە تۆرەمەى
ئۆغوز. لىتى گەرپىن با بەبى كەموكورپى كارەكەى تەۋاۋ بكات بۇ ئەۋەى بىتتە نمونە و
سەرباشقەى نەۋەى داھاتوۋ. ئىتر ئەو جار يان كاريكى وا ناكەن دللى كەسيان لى بىشى، يان
ئەگەر بەكىكىان زوير كرد، ئاۋا سزاكەى ۋەردەگرنەۋە. باب و باپىرانمان ئەۋەيان بۇ داھىناۋە؟
بۇ ئەۋەى كەس دللى كەس نەھەشىنى و بزانى ئەگەر بەكىك لەخۆى زوير بكات، دل
بەدەستەپىناۋەكەى زۆرىش سووك و سادە نىيە. ئىۋە كارتان بەسەرىيەۋە نەبى. "

لە پەنجەرەۋە ناگای لى بوو ماھىر بەگ سەرى ۋەردە ۋەردە بەسەر سىنگىدا شۆر دەبىتتەۋە و
ئىتر چىي نەماۋە شمشىرەكەى لە دەستى بەر بىتتەۋە.

دنيا بە سەر سەرى ماھىرەۋە دەخولايەۋە. ھەشىمەتەكە لە بەرچاۋى و لە گۆرەپانەكە ۋەك
دەريايەكى بەلرفە ھەلدەستا و دەنىشتەۋە...

دەرۋىش بەگ دىتى كە ئەگەر تۆزىكى دىكەشى پى بچى، خەلك تاقەتبان نامىنى و بلاۋەى
دەكەن. تۆزىكىش دەترسا. لەۋانەيە دىسان لەھۆش خۆى بچىتتەۋە و گىيانى دەرچى... ئىتر
تىنى لەبەردا نەماۋو شمشىرەكە راگرى. خۆ ئەگەر سەرەدەرزىيەك پىاۋەتى و ئىنسانىيەتى تىدا
بى، ھەر ئەۋەندەى بەسە. ھەتا ئەو و كەسانى ۋەك ئەو ھەبن، ھەر لەبەر ئەۋەى كە چەند
دىنارىكىان ھەيە، بەرىنگى كەس ناگرن و دژى ئەۋانە راناۋەستن كە رەچەلەكىكى چەند ھەزار
سالەيان ھەيە و ئەگەر لە بەرژەۋەندىيان بى، دىسان دژايەتتەكە بەكەنەۋە، لەبەر چاۋى ھەرچى
و پەرچىيان؟ ھەر كەس خودا غەزەبى لى بگرى، توۋشى بە توۋشى ئىمەۋە دەكا.

له پيشدا پياوه جل ره شه كهى نارد. ئه و ئيسټا ئالايه كى كه سكى به دهسته وه بوو. به دواى ئه و پيشدا دهرويش به گ له سه رخو له ده رگا رازاوه كه وه هاته ده رى. ئه و پيش جلويه رگى ره شى له بهر كرد بوو. كلاوه ره شه كه شى نوئى نوئى بوو. بوئى باخيكي ره شى به سټيو كه كوئى سوورى له سه ر بوو. دهرويش به گ به و قه لافه ته يه وه ئه گه ر چووبايه ته نيو به گزاده كانى پاريسيشه وه هه ر ريكيپوش ديار بوو.

له پيشدا له حاليكدا كه له بن ليوانه وه ويره ويري بوو، به دهورى بنياده مه چه پگه ن پوشه كانى ماهيردا هات. ئه و جار له گه ل سواره كان سى جارن به دهورى ماهير به گدا خولايه وه و له به رده ميذا راوه سټا. دواى ئه وه ي ده سته كانى به ره و ناسمان هه لپري پارايه وه و گوټى: "به خير هاتى، خير و به ركه ت هينا برا كه م ماهير. هه تا دنيا دنيايه توره مه ي ئوغوز شانازى به و پاله وانيتييه ي جه نابته وه ده كا."

ده سټى دريژ كرد و بو وه رگرتنى شمشيره كه ي چاوه ري ما. ماهير كه توژيك وه خو هاتبو وه وه، هه ر چاوى به دهرويش كه وت له به رده ميذا، له تووره ييه كى ره شدا تلايه وه و شمشيره كه ي به تووره ييه وه راوه شاندا و ئه و جار به بى هيژيه وه به ره و لاي دهرويشى راداشت. دهرويش به گ دواى ئه وه ي شمشيره كه ي لى وه رگرت، هه ر به و شمشيره سى جارن له پشت ملي ماهيري دا و ئه و جار له باوه شى كرد و ماچى كرد. بن پيلي گرت و به ره و ماله وه وه ري كه وتن. به لام ماهير لاقى تيك ده نالان و ورده ورده قورسايبى خوئى ده خسته سه ر ده ست و شانى دهرويش به گ.

له و كاته دا حه شيمه ته بيده نگ و بى جووله كه نوقمى سه ير كردنى ئه و ريوره سمى تاشتبوونه وه يه بوون. به شينك له ژنه به ساللاچووه كان ده گريان و كه نه كان ده يانقريواندا.

"بژى ئوغوز"

ئه وان كاتى گه يشتنه به ر ده رگا رازينراوه كه، كابرايه ك به كيژديكه وه، به رانتيكى كه په روى سوورى له شاخى به سټرابوو، له به ر پيئانبان له عه رزى دا و چه قوئى له به ر گه رووى نا. خوئنى ئال فيچقه ي كرد و كفه نه جاوه كه ي ماهير به گى سوور هه لگيڤا. له و كاته دا قريوه ي خوئى هه سټا و دار و به ردى له رزانده وه. دهرويش به گ داها ته وه و په نه جى شاهيه تمانى ده سټى راسته ي به خوئنى قوربانبيه كه سوور كرد و له ته ويلى ماهير به گى خشاندا و ئه و جار وه ژوور كه وتن. هه ر له به ر چاوان ون بوون، دهنگى دههؤل و قريوه ي شادى و خوشييه كه دامر كايه وه.

ماهير به گ كه هه تا به ر پليكانه كان قورسايبه كه ي خوئى هه روا خستبو وه سه ر شانى دهرويش به گ، له سه ر پليكانه ي پينجه م لاقى وه رگه را و به ربووه و له به ر پليكانه كه وه عه رزى

كهوت. هممو پەرۆشيان بوو. هه‌ئيان گرتوه و برديانه سه‌رى و له جيوپانتيكدا كه بۆيان ناماده‌كردبوو دريژيان كرد. چيى ئاويان به‌سه‌ر و ده‌موچاويدا هه‌لده‌په‌رژاند و عه‌تر و بۆنى خۆشيان بۆ لووتى برد چارى نه‌كرد. ماهير به‌گ له‌هۆش خۆى چووبو و ره‌نگى روخسارى ره‌ش داگه‌رابوو. نارديانه شوين دكتوريك كه له نزيك ماله‌وه‌يان عه‌ياده‌ى هه‌بوو. دكتور هات و داوى هه‌ولتيكى زۆر ئاخري ماهير به‌گى وه‌هۆش خۆى هه‌ينايه‌وه.

ماهير به‌گ سه‌رى هه‌لنه‌ده‌هه‌ينا سه‌يرى خه‌لكه‌كه‌ بكا. به نامازه‌ى ده‌ست داواى ئاوى كرد. هه‌ينايان و داينايى. ئاوه‌كه‌ى يه‌ك بين خواردوه‌وه و هاته‌وه سه‌رخۆ. ده‌رويش به‌گ په‌رسى: "قاوه ده‌خۆيه‌وه؟"

ماهير به‌گ به سه‌رله‌قاندنيك گوتى به‌ئى.

به‌ر له‌وه‌ى قاوه‌كه‌ى بۆ بينن، ده‌رويش به‌گ داواى لى كرد بچنه ديوه‌خانه‌كه. به‌لام ماهير به‌گ تىنى له‌به‌رده نابوو له‌جيبى خۆى هه‌ستى. هه‌موو گياني ده‌يزيراند. به‌لام هه‌رچۆنيك بوو هه‌ستا و چوونه ديوه‌خانه گه‌وره‌كه، كه فه‌رشيكى سوورى توركماني لى راخرابوو.

پياوماقوول و ده‌سترۆيشتووه‌كاني شار هه‌ر ده‌هاتن و ديوه‌خانه‌كه‌يان په‌ر ده‌كرد و ماهير به‌گيش ورده ورده ده‌هاته‌وه سه‌رخۆ. ماهير و ده‌رويش به‌گ له ته‌نيشت يه‌كتريه‌وه دانيشتبوون. ده‌نگه‌ده‌نگه‌كه‌ى ده‌روه ورده ورده ده‌نيشته‌وه. هه‌ر دوو سواره‌كه هه‌شتاش له‌ولاولاى ده‌رگاكه‌ى حه‌وشه‌وه قيت و ره‌پ له‌سه‌ر په‌شتى شه‌وديزه‌كاني خۆيان دانيشتبوون. ده‌بوو تا رۆژ ناوا ده‌بى هه‌روا له‌وى راوه‌ستن. وه‌لى و چه‌په‌گه‌نپۆشه‌كاني ديكه‌ش له به‌ر ده‌م ته‌سه‌په‌كان به ريز چاوه‌رى بوون. ته‌وانى شه‌ده‌بوو تا تاريك دادى له‌وى بمه‌ننه‌وه.

مودير ناحيه و شاره‌وان و سه‌رۆكى دارايى و پاراستنى به‌لگه‌نامه‌كان و موفتى و ملكداره گه‌وره‌كان و كارخانه‌داره‌كان و... به داوى يه‌كدا ده‌هاتن و كه چاويان به قه‌لافه‌تى ماهير به‌گ ده‌كه‌وت، بۆ ته‌وه‌ى پيشى قاقاي پي‌كه‌نينه‌كه‌يان بگرن، لىوى خۆيان ده‌كروشت و زۆرييان له خۆيان ده‌كرد و ته‌وجار به ريزيكي قه‌ستينه‌وه ده‌ستيان ده‌گوشى و به‌و جوړه پيروزيابيان پي ده‌گوت بۆ ته‌و خزمه‌ته مه‌زنه‌ى به ميلله‌ته‌كه‌ى كردوه. ماهيريش سه‌رى هه‌لنه‌ده‌هات سه‌يرى كه‌س بكا.

كه هاتنى ميوانه‌كان براهيه‌وه، ده‌رويش به‌گ هه‌ستى كرد ده‌بى له په‌يوه‌ندى له‌گه‌ل ته‌و شه‌دا وا ته‌مرۆ رووى دابوو قسه‌يه‌ك بكات بۆيه ده‌ستى پي كرد:

"ئىيمە بۇ ئەۋەدى نەرىت و مەزنايەتیبى باب و باپىرەى ئۇغوزمان بۇ خەلگە ئۇغوزەكەى
 ئىيمرۇمان بەسەلمىننن و ايان لى بکەىن قەبوولئى بکەن، ئەو فیداکارىيانە دەکەىن. ماھىر بەگ،
 ھەر ئەو ماھىر بەگەكەى لە بەر چاۋاتانە، پالەوانىكە ھاۋشانى ئەلب ئەرسەلان و چەنگىزخان و
 تەيموورى لەنگ. ئەو گيانفیدایەكى نەرىتەکانە. ئەوانەى لە تۆرەمەى ئۇغوزن و دواى ئىيمە
 دىن، بۇ ئەۋەدى توشى ئاشتىبونەۋەى لەو جۆرە نەىن، بە توتوش دلى کەس لە خۇيان
 نایەشېنن. وا نىيە ماھىر بەگ؟"

ماھىر بەگ بە نىچاۋانى گرزەۋە ۋەك مندالىكى تىبى ھەلدرابى، لە كفنەكەىدا كرووشمەى
 كرىبوو. ھەر لەۋە دەترسا خەلگەكە دەست بکەن بە گەپ و گالتەو سوعبەتكردىن. ئەۋەى لەۋى
 بوو بە دىتنى ئەو سەر و سىمايەى ماھىر بەگ پىشى پىكەنىنەكەى خۇى پى نەدەگىرا. ماھىر
 بەو قەلافەتەيەۋە زىاتر لە مردوۋەك دەچوو كە زىندوو بوۋەتەۋە و لە گۆر دەرپەرىۋە. ماھىر كە
 ھەستى كرىبوو دەرويش شتىكى لى پرسىۋە، زۆر زۆررى بۇخۇى ھىنا ھەتا بە سەرلەقاندنىك
 توانىبى بلئى بەلئى. دەبوو خۇ لە قسەكانى ئەو گىل بكا.

دەرويش بەگ پەيتا پەيتا قسەى دەكرد و وشەى ماھىر بەگ و پالەوان و دۆست و براى
 دوپاتە دەكردەۋە و دەىگوت رەچەلەكى ئۇغوز بە سەدان سالىش دەبى پالەۋانى ئاۋى لى
 نەكەوتوۋەتەۋە و لىشى ھەلگەوتبى ھىچ قارەمانىك ۋەھا خزمەتىكى بىۋىنەى بە تۆرەمەى
 ئۇغوز نەكردوۋە. ئەو نەرىتەى ئەمرۆ لە پىش چاۋەكلمان سەرلەنۆى لەدايك بوۋەۋە، سبەى
 رۆژى لە ناحىيەكان و دووسبەى لە ويلايەت و چەند سال دواتر لە ھەموو ۋلاتدا دەبىتتە باو و
 ھەموو بۇ ئەۋە نەرىتە منەتبارى ماھىر بەگ، پالەۋانەكەى تۆرەمەى ئۇغوز دەبن.

دەرويش بەگ ئەۋە دەبىرە كەشكەلان و لە رادەبەدەر گەرەۋەى دەكردەۋە و رىزى دەگرت،
 بەلام ئەۋانىتېرىش لە دوويان دەدا و قسەكانىان پىشتراست دەكردەۋە. ماھىر بەگ گويى لى دەبوو
 و سەرى سوور دەما.

ۋردە ۋردە خۇى دەگرتەۋە و بۇ يەكەم جار سەرى ھەلئىنا و لە بن چاۋانەۋە سەرىكى
 دەۋرۋوبەرى خۇى كرىد. لە روخسار و چاۋى ھەموۋاندا گالتە و تەوس و تۋانچىكى بەدى كرىد و
 دىسان سەرى داخستەۋە. سەرى بەردايەۋە بەلام قسەكانى دەرويش بەگ ئەگەر درۆش بوايەن
 ھىشتا لەدلى خۇش دەھاتن و كەيفىيان ساز دەكرد. ۋردە ۋردە برۋاى كرىد كە ھەر بەراستى ئەو
 گيانفیدایەكى نەرىتەكان بوۋە. ئەۋەكانى داھاتوۋى تورك ئەو گيانفیدايى و فیداکارىيەى ئەو

لهبیر ناکهن. بهلئی، ئهوه بنه‌مای باشت‌ترین شت واته ناشت‌بوونه‌وه و پیکهاتنه‌وه‌ی دارشت‌بوو. بهلئی، بهلئی ئاوا بوو و له‌وه زیاتر نه‌بوو.

ده‌رویش به‌گ هه‌روا قسه‌ی ده‌کرد: "ئه‌وه پال‌ه‌وانه‌کان میژوو دروست ده‌کهن و ره‌چه‌له‌که مه‌زنه‌کانیش نه‌ریته‌کان. به‌لام میژوو و نه‌ریته‌کان له سه‌رده‌ستی مرۆڤ و تۆر‌ه‌مه‌ی مه‌زتر ده‌مینه‌نه‌وه. مه‌گه‌روا نییه‌ به‌گ‌ای به‌رێژ ما‌هیر به‌گ؟ ئیوه باشت‌ر ده‌زانن. ئیوه مرۆڤ‌ئیک‌ی مۆد‌ترین و خوینده‌واری ئه‌وروپان. ئیوه سه‌رتان به‌ هه‌موو که‌لین و قوژنه‌کانی گه‌وه‌ری کولتووری ئه‌وروپادا کردووه، وا نییه‌؟"

ما‌هیر به‌گ ورده ورده ته‌واو ئاسایی ده‌بووه‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌وه کفنه‌شی له‌به‌ردا نه‌بوایه، ته‌واو وه‌ک خۆی لی‌ ده‌هاته‌وه و هه‌رچی ئه‌مرۆ به‌سه‌ری هات‌بوو، به‌ ناوی ئه‌وه قسانه‌ ده‌سۆران‌ه‌وه و له‌بیری ده‌کرد. ئه‌گه‌ر ئه‌وه گه‌واده‌ی شی‌ت و ما‌خولیای ئۆغوزه‌ له‌بری ئه‌وه زمان‌لوسی و شووتی وه‌بن هه‌نگه‌لدانه ده‌ست‌یک جل‌وبه‌رگی دابایه و له‌وه گۆر‌ه‌وشاره‌ نه‌جاتی دابا... ئاخۆ ده‌رویش به‌گ بۆیه‌ی ئاوا لی‌ نه‌کردووه حه‌یای به‌ری؟ یانی هه‌موو ئه‌وه قسه و هه‌لسۆکه‌وتانه‌ی درۆن یان هه‌ر به‌راست له‌ دل‌ه‌وه ده‌یانکا؟ چیی ده‌یه‌ینا و ده‌ییرد، بۆی نه‌ده‌چۆوه سه‌ر یه‌ک. له‌ برسان دل‌ی تی‌که‌ل ده‌هات.. چه‌ندی زیات‌ریش ده‌هاته‌وه سه‌ر خۆی، زیات‌ر هه‌ستی به‌ برس‌تییه‌که‌ی ده‌کرد. وه‌بیری هاته‌وه نانی نیوه‌رۆی نه‌خواردووه. قاوه‌لتی‌یشی نه‌خوارد‌بوو. ئه‌وه سه‌گه‌ی ما‌خولیای ئۆغوزه‌ش خۆ یه‌ک پشوو قسه‌ی ده‌کرد و پرس‌یاری ده‌کرد. له‌وه کفنه‌دا هه‌ستی ده‌کرد رووت و قووته و له‌ شه‌رمان ده‌بووه تنۆکه ئاو‌یک. به‌ده‌نگ‌یکه‌وه که‌ ئاشکرا زویر‌بوونی پی‌وه دیار بوو گوئی "به‌لئی وایه".

ده‌نگی درزی برد‌بوو. دوا‌ی راوه‌ستان‌ئیک‌ی زۆر دیسان دووپاته‌ی کرده‌وه: "به‌لئی وایه." ئه‌وجار به‌ توور‌ه‌یه‌یه‌وه گوئی: "ئه‌گه‌ر له‌ پیتناوی ژیانده‌نه‌وه‌ی نه‌ریت و به‌رزکردنه‌وه‌ی نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌مدا نه‌بوایه و ئه‌گه‌ر نه‌مو‌یست‌بایه‌ بیه‌ نمونه‌یه‌کی ره‌سه‌ن، له‌ به‌رده‌م ئه‌وه خه‌ل‌که نه‌زانده‌دا..."

چه‌ند سات‌ئیک‌ بیده‌نگ مایه‌وه و بیری کرده‌وه و لی‌ی زیاد کرد: "له‌ کفنی‌کی ئاوادا... دیسان بیده‌نگ بووه. ئاخۆ بل‌ی؟ ئاخ‌رییه‌که‌ی گوئی: "به‌وه قه‌د و قه‌لافه‌ته‌ قه‌شه‌ره‌وه... ئه‌من دوو سال‌ان له‌ به‌ریتانیام ده‌رس خوینده‌وه. به‌ چاوی خۆم پادشام دیتووه، که‌ چۆن کفنی‌کی سپیی له‌خۆیه‌وه پیت‌چاوه و به‌ سه‌رو پیتی په‌تی و له‌ حال‌ئیک‌دا په‌تی‌کی چه‌وری له‌"

ملی کردبوو به شه قامه کانی له ندهندا به پینان دەرۆیشت بۆ ئەوێ بچیت سەر له گۆرێ باب و باپیره کانی بدات."

ئەوجار بێدەنگ بوو. خۆشی دەیزانی تاقەتی قسە کردنی نییه. بەلام زۆر توورە بوو. دەیدی که مودیر ناحیه و بەرپر سه حیزبیه کانی دیکه و لیۆکۆلەری حیزبی ئەیالەت و نوێنەری پەرلەمان - که تازه زانیبوی لەوین - چەندە بە بەزەبیهوه سهیری دەکەن.

ئەوجار هەمووان بۆ خواردنی نانی شەوی چوار مەشقی لەسەر سفرە بەرەکان دانیشن. ماهر بەگ بەر لەوێ دانیشی، سەری برده بن گوێی دەرۆیش بەگ و بە سرتەبەگەوه له بەری پارایهوه: "دەلێی چیی ئەو کفنه داکەم دەرۆیش بەگ؟ تکا دەکەم، باشه؟" دەرۆیش بەگیش بە دەنگیک که هەمووان گوێیان لێی بی گوئی: "نۆرە ئه ویش دی. تازه ئەو هەمووه فیداکارییه مان کردووه و نهریتی کمان زیندوو کردووه تەوه، وا باشتره هەموو شتیێک له کات و جیی خۆیدا بکری، وا نییه؟"

بە نابه دلێیهوه، هەر بە کفنه کهوه لەسەر سفره که دانیشت. ئیستا هەمووان خەریکی خواردنی بوون و قاقایان دەکیشا. له رواله تدا پیکه نینه کانیان بهو قسه و سوعبه تانه بوو که دهیانکردن، بەلام ماهر بەگ باش دەیزانی ئەوان بهو و بهو گەد و گیپالەئێ ئەو پێدەکەنن و هەرچۆنیک بی وەرۆوی خۆی نەدینا و له گەل ئەواندا وای دەنواند بە سوعبه ته کانی ئەوان پێدەکەنی. له سەر سفره که ئەوهنده پیکه نین و قاقایان کیشا، چاویان پر ببوو له ئاو.

شیۆ خورا. پەرله ماتتاره که و مودیر ناحیه هیشتاش هەر له بنهوه سهیریان دهکرد و دهتریقانهوه. ئەگەر ناشیق حوسین بە سازه کهیهوه وهژوو نەکهوتبایه، پیکه نینه کهیان نەدەبپیهوه. که ناشیق حوسین هات، هەموو چاوه تەرە کانیان سربیهوه و گوێیان دایه ساز و ناوازه کهی.

ناشیق حوسین یه کێک بوو له ناشیق هه ره به ناوبانگه کانی ئەو ناوچه یه. کهس نه بوو ناوی ئەو و گۆرانیه کانی نه بیستی. هەندیکیان یه کهم جار بوو دهیاندیت بەلام ماهر بەگ جارێکیان به جینوان له ماله کهی خۆی دەری کردبوو. ئەو رقیکی زۆری له شاعیر و ماعیر و شتی وا بوو.

ناشیق حوسین سازه کهی به سینگییهوه نا و دهستی کرد به تاريف و په سنی بنه و بنه چه کی ساری ئوغلی و هەر سی باپره ئوغوزه کهی. ئەوهش به شتیێک بوو له نهریته که.

دەرویش بەگ ئەوەی لە رۆبەرەسی ئاشتبوونەوهی بەگە کوردەکاندا دەیتوو و ئاشیق حوسینی راسپاردبوو کە هەندیک بە بنە و بنەچەکی قاباقچی ئوغلێش هەلبلی، بەلام ئاشیق خۆی لی گیل دەکرد و لە گۆرانییەکەوه دەچوو سەر هەوایەکی دیکە.

دەرویش بەگ هەلچوو و وهقسە هات: "هۆی ئاشیق، هەر دەلیی لەبیرت چوو تەوه ئەتۆ دەبی دواي پەسنی بنەچەکی یەکیک لەوانە ئاشت دەبنەوه، پەسنی بنەچەکی ئەوی دیکەش بەکی."

ئاشیق لەو ئەمیدا گوتی: "ئیمە تەنیا بە بنەچەکی ئەوانە هەلدەلێین کە رەسە نژادەن. ئەوانە یی رەگ و ریشەن، سەگەل پەسن و تارێفیان دەکەن."

ئەوی گوت و وەدەر کەوت و بەجیی هیشتن. دەرویش بەگیش بە توورپەییەوه نەراندی: "سەگی بنی سەگ... ئەو ئاشیقانەش هەموو شیتن."

ئەوجار بۆ دلدانەوهی مەهیر بەگ دەستی کرد بە زمانلوسی. پیتی وابوو مەهیر بەگ وا دەزانێ ئاشیق بە تاییەتی و بە پیتی ریککەوتنی پێشویان ئەو گووکارییە کردوو. نەخیر، نەهیر، ئیتر مەهیر گیان و دلێ ئەو بوو. ئیتر لە تەرازووی دلیدا، تایی تەرازووی مەهیر لە هەر چوار مندالەکی قورستر بوو. لەوه خراپتر ئەوه بوو کە هەرچی میوانی بەناوبانگی هەییوو، ئاگیان لەوه بوو.

میوانەکان دواي ئەوهی تاویک سەیری یەکتریان کرد و لە بنەوه سەیریکی مەهیر بەگیان کرد دایانە قاقای پیکەنەن. بەشیکی شەو نیوەش ببوو هیشتا ئەوان لە پیکەنەن نەکەوتبون، کە هەستان و رۆشیتن. دەرویش بەگیش ئەو ژوورە یی مەهیر بەگی دەسنیشان کردبوو، پێشانی دا. مەهیر بەگ دەسبەجی کفنهکە ی فری دا و خۆی خزانده جیوانەکییەوه، بەلام هەتا بەیانی خەو نەچوو چاوییەوه و هەر ئەمدیوەدیوی کرد. لەسەر ئەو هەلسوکەوتە ی ئاشیق، هیچ لە دەرویش بەگ توورە نەببوو. ئەمرۆ ئاشیقیش تۆلە ی دەرکردنەکی لی کردبوو.

بەیانی زوو، کارەکه ریکی ژیکەلە و جوان جلوبەرگ و پیتلای بۆ هیئا و لە سەر مۆبلەکی دانا و رۆشیت.

مەهیر بەگ لە خۆشییان لە جیوانەکی دەرپەری. کەواتە ئیتر ناچار نییە بەو کفنه توك لیکراوهوه بگەرێتەوه مالهکی. جلوبەرگەکانی بەدەستهوه بوون و سەیری دەکردن. لە قوماشیکی هەرەباشی بەریتانی دوورابوون. کراسە کە چنراوی ئەمریکا بوو. پیتلای کانیشی

دەستکردى ئىسماعىل كەمالى ئەستەمبولتى بوو. دەسبەجى لەبەرى كردن. جلۇبەرگ و كراس و گۆرەوى و پىلاۋەكانى پىر بە پى و بەرى بوون. ماھىر زۆر دواتر بىستىيەۋە كە ئەو جلۇبەرگانە لە ئەدەنە لاي ئەو بەرگدروۋە بە دوورين دراۋون كە جلۇبەرگى بۇخۇي دەدوورى.

لە حالئىكدا لە خۇشيان بەو حالەتە گالتەچارپىيە پى دەكەنى بە خۇي گوت: "بەلام ئەو نەرىتى ئۇغوزەش نەرىتىكى سەير و سەمەرەيە ھا."

چوۋە ئاۋدەست، ردىنى پاك تاشى و بۆينباخى بەست. دواي ئەو بانگيان كرده سەر سفردى بەرچاپى. كە دەھات بۇ سەر سفردە، دەرويش چەند ھەنگاۋىك بەپىرىيەۋە چوو و بن پىلى گرت و لە سەر سفردە كە و لە تەنىشت خۇيەۋە داينا.

ماھىر بەگ دواي خواردنى قاۋەلتىيە كە زۆر سوپاسى كرد. ئىتر كاتى رۆشىتنى بوو. ئىستا لە مالەۋە چاۋەرى و نىگەرانى بوون. دەرويش بەگ گوتى: "ئەھا، فەرموون. لە خوارەۋە ئەسپىكى عارەبىي زىنكراۋ چاۋەرىتە. بەپىي نەرىتى ئۇغوز، كاتى دۆستىك لە مالى دۆستەكەي دەروات، جوانترين ئەسپى عارەبىي بەدىارى دەدەنى. ئەو ئەسپە ھەرەجوانەكەي نىو گەۋرەكەمە. خىرى لى بىنى برالە، بەخىر و خۇشپىيەۋە سواری بى."

ماھىر بەگ لە حالئىكدا كە چاۋەكانى لە خۇشيان دەدەوشانەۋە، گوتى: "ئەو ھەموۋە زەھمەتەي نەدەۋىست. زۆرم زەھمەت دان، نۆكەرى خۇت شەرمەزار كرد. جا مادام نەرىتەكەمان، نەرىتى ئۇغوزمان وا دەخوازىت، قەبولتى دەكەم."

ئەمرو بەرھەمى زەھمەت و زەجر و ئازارەكەي دوتىنىي بە زۆرەۋە ۋەدەگرتەۋە. باش بوو دوتىنى فرىۋى شەيتانى نەخواردبوو و شمشىرەكەي لە زكى دەرويش بەگ رۆنەكردبوو.

ۋەك گەنجىكى گورج و گۇل لە پلىكانەكان چوۋە خوارى. ئەسپەكەيان بۇ ھىنا و لىي سوار بوو. ئەي لەو ئەسپە جوانەي. دابەزى و ھەتا بەر دەرگاى ھەۋشەكە پى بە پىي دەرويش بەگ رۆشىت. لە بەردەرگا دەستيان لە ئەستۆي يەكترى كرد و ماللاۋاييان كرد. ماھىر بەگ سواری ئەسپە ديارىيەكەي بۆۋە. لە دەرەۋەي گوند، پازدە سوارچاك كە چەپگەنى كۆبەگىراۋيان لەبەرداۋو و قەلەفتىكى مىللىيان ھەبوو، چاۋەروانى بوون. ئاورى داپەۋە و لە دەرويش بەگى پىسى: "ئەي ئەۋانە چىن برالە؟"

ئەۋىش ۋەلامى داۋە: "ئۇغوزەكان مىۋانى خۇشەۋىستى خۇيان بەرەللا ناكەن. ھەتا بەر دەرگاى مالى بەرىي دەكەن."

ماھیر بەگ لە پێشەوہ و سوارە چەپگەنپۆشەکان لە دواوەی بەلام ئەمجارەیان لە سەرداواى
ماھیر بەگ رێک بە نیوەندى بازارپیدا روۆشتن. دەتگوت یەك لە ھەزارى ھەشیمەتەكەى دوینیش
لە بازارى نەبوون، بەلام با وای، دیسان دووکاندارەکان ھاتنە سەیرى. ئەمجارەش پێى پێدەكەنین
و بەسەرسوورمانەوہ سەیریان دەکرد.

ماھیر قاباقچى ئوغللى و دەرویش بەگى سارى ئوغللى بەو جۆرە بە پێى نەرىتى ئوگوز
بوونەوہ برا.

دلەراوکی و ھەژانیکی سەیر شارۆچکەکە داگرتبوو. ھەوائی ناخۆش ناخۆش لە ئاقچاسازە دەھاتن و ھەک دۆلپایەکی سواری پستی شارۆچکە دەبوو. ھەموو دەشتەکە خواروو و دەشتی ئاناوەرزا و دەوروپەری دۆملی و خواروی کووزان و خوارتر راپەرپیبوون و ئاقچاسازیان بەسەر خۆیاندا داھەش کردبوو و ھەرکەس پێشی گرتباھەن، دەیانکۆشت. جەستەیی سلیمان ئەسلان سۆی پەنجەیان بە فیشەکی ھەک بیژینگ دا بیژتبوو. نە سەری پێو مابوو و نە گۆشت و نە چاو و نە دەست و نە لاق و نە ئیسقانیکی. لەتوہەتیان کردبوو. سلیمان ئەسلان سۆی پەنجە، ئەو شێرەکوڕە، ببوو لویچی گۆشت و پێستی کونکون و ئەنجن ئەنجنکراو.

"تف، تف، یاخو موسولمان نەبیستی و کافریش نەبیستی."

رێپەرەسی ناشتنەکەیی سلیمان سۆی پەنجە زۆر بە شکۆو بەرپێو چوو. بۆ ھێنانەوہی تەرمەکەیی جگە لە بیست سەیارە، کامیۆن و تەراکتۆر و عارەبانەییکی زۆر و بی ژماریش چوون. لە سەر رێگا و گوندەکان بە ھەزاران کەس بە چاوی فرمیسکاوییەو تەرمەکەیی سلیمان سۆی پەنجەیی قارەمان و شەھیدی ریی نیشتمانیان بەرپێ کرد. ھەمووان بە دەست و دلایوییەو ھەری خۆیان بەرامبەر ئەو پالەوانەیی نیشتمانەکیان بەجی دینا. ھەفتەنامەیی قانداش بە بۆنەیی شەھیدبوونی سلیمان ئەسلان سۆی پەنجە، ژمارەییکی تاییەتی دەرکرد. ئەو ژمارە تاییەتەدا شازدە پارچە شیعەر بلاو کرابوو. باسی قارەمانەتییەکانی ئەو کرابوو لە شەرە رزگاربخوایییەکاندا و جینیو درابوو بەو کۆمۆنیستەکانی کۆشتبوویان و ھەرەشەیان لی کرابوو.

دیانگوت ئەو ھەلۆیەکی سووربال بوو. ئەو کئی بوو لە چیای تۆرووس و پەلی ھاجین، ھەزار و پینج سەد کافری گرتبوو جا ھەر لە منداڵی بەرمەمکانەو بەگرە ھەتا پیری نەوہد سالیان ورد ورد ئەنجیبوونی و جۆگەلی خۆینی لی وەرپێ خستبوون و سی شەو و رۆژان ئاوی رووبارە خوہرەکەیی بەخۆینی سوور ئال کردبوو؟ شەھینە بەرزەفەرەکەیی بین بۆغان، ئەسلان سۆی

په نجهی قاره مان. کي بوو له ناسیای ناوهر است، له چیاکانی نالتییدا نه سپی لینگ دا و چوه سهر ترۆپکی شوو بین بۇغایانهی سهریان له ناسمانی دهسوی و به زهبری شمشیر چوکورواوی مهزنی گرت؟ سلیمان نه سالان سووی په نجه. شوو خوین پاکه شوو رهسهن و بهر و پشت نه تلغهسه، نه وهی و نالای چه نگیزی مهزنی له چهقی ناسیادا شه کاندوهه، کي بوو؟ پایره گه وره ی مهزغان، نه سالان سوی په نجهی شه هیئ ناسا. نه وهی رووباری به خوړی خوینی وهری ده خست و دوزمنی به زبر و زهنگ دهرده په راند، مانوی چینی دهرساند، کي بوو؟ نه سالان سووی په نجهی ناودار، نوغوزی نه وهی نوغوز. نه وهی ولاتی مهزنی تورکی به هه تیوی و بیکیسه و بی سهر په رست به جی هیشت، کي بوو؟ مهزن و گه وره مان، گیانمان نه سالان سووی په نجه.

باسی ژیان و به سهرهاتی نه سالان سووی په نجه لاپه ریه کی پر کردبووه. جا نه سالان سووی په نجه چیی بوو شوو ولاته نه کردبوو. نه سالان سووی په نجه یهک، که به دهستی نامهرد و چه په لان کوژرا، نه که به پینج شهس گوللهش به لکو به چل گولله ی گهرم که دلّه گه وره که ی دابیژ دابیژ کرد و کوشتی...

دهمه ده می بهیانی بوو، که تابوتی له نالای تورکان پیچراوی نه سالان سووی په نجه یان هیئایه وه و له گوړه پانه که ی شاری دایاننا. دوو مندان، کچ و کوریک به جلویه رگی پیئشه نگانه وه له نه نیشت تابوته که ئیشکگر بوون. دواتر دهسته یهک قوتابیان هیئا. په نجا شهست که س ده بوون و نه وانیش جلویه رگی پیئشه نگیان له به ردا بوو و به ریز له بهر تابوته که وه راوهستان. نه وانیش دیار نه بوو به چ بونه یهک و به پی چ بریاریک به دهنگیکی به سوژه وه سرود ی سهر به خوئیان ده خوینده وه و دوپاته یان ده کرده وه.

لهو جهنگه یه دا به فهرمانی ماهیر بهگ که له بهر دهرده سهری و گرفتاری خوئی، کاتی وهی نه بوو سهری بخوړینی، قوماشیکی هوت مهتری به نه خش و نیگاری گورگیکی خوئه میشینیان هیئا، که گورگه که وهک بلوورینی قه پوزی هه لئنا بوو به ره و ناسمان و له میله یه که وه هه لکتیرایه سهری. نالاکه هه روا هیور هیور هه لده کیئشرا و منداله پیئشه نکه کان به گوتنه وهی "گورگی خوئه میئشی، گورگی خوئه میئشی" مراندیان و لووران دیان. لهو کاته دا کورسییه کی و تاردانیش له بهر نالاکه دانرا. له نیو شاروچکه که هه ر که س زاری قسه کردن یان قسه یه کی هه بوو، به نوره چوه پشت کورسییه که و وتاری خوئی دا و دروشمی دا.

دهیانگوت خوینمان له هه موو خوینی نالتره، نه ژادی تورک له هه موو نه ژادیک مهزنتره. دهیانگوت توله ی خویمان، توله ی خوینی تورک، توله ی نه ژادی تورک له گوندییه دلره قه کان، لهو

كۆمۈنىستە پىسە نىشتىمانفرۆشانەى دەكەينەوۈ كە ھاوخوینە رەسەنەكەمان، ئەسلان سۆى پەنجەى مەزغانیان بە سەد برىنەوۈ كوشت. سویند دەخۆین، دەیانگوت سویند دەخۆین بەو ئالا پىرۆزە بەو گورگە پىرۆزە...

ئەو ئالایە و ئەو گورگە بە شایەت دەگرین كە... ئەو زەویبە، ئەو ئاسمانە، ئەو ئاودى لەبەرى دەپوا و ئەو خاكە شایەت بن كە تۆلەى خۆمان لەو گوندىبە كۆمۈنىستە خوینمزانە دەستىنەنەوۈ كە بۇ پاروۈە نانىك لە مىللەت و دەولەت یاخى دەبن و پشوی وەرپى دەخەن. دواى ئەو وتاردانە تەرمەكەیان برده مژگەوتى گەورە و دواى ئەوۈى نوپۆى مردوویان لەسەر كرد بردیان لە سەر گردهكە و لە نیو شین و نالین و دروشما بەخاكیان سپارد.

لەوئەتى ئەو شارۆچكەبە ھەبوو رپۆرەسى مردووناشتنى ئاواى تىدا بەرپۆە نەچوبوو. دەرویش بەگ ئەو رپۆرەسى زۆر بە دل بوو و لە ناخى دلپەوۈ سوپاسى رۆلە ھەرە ئازاكانى ئۆغوز و ماھىر قاباقچى ئۆغلىنى ئاودارى كرد و گەورەبى نواند و گوتى ھەرچى ملك و مالم ھەبە و ھەموو دەشتى ئاناۈرزا و ئاقچاساز پىشكەشى ئەو برا ئازىزەمان، گيان و سەر و مالىشەم بە قوربانى..."

دەرفەتپىكى باش رەخسابوو بەلام بارودۆخەكە رۆژ بە رۆژ خراپتر دەبوو و ھەوالى ناخۆش پەيتاپەيتا دەھاتن. ماھىر بەگ بە شلەژاۈببەوۈ پەناى بۇ ھەموو كەس دەبرد:"
"دەبى چ بکەين؟ چ دەكرى؟ ئەو گوندىبانە ھار بوون، دەترسم ھەموومان بكوژن. ھەر بەراستى دەبى چ بکەين؟ كورە خۆ ئاوا برواتە پىشى دوور نىبە پەلامارى شارەكانىش بدەن و ھەمووى بسووتىنن و دەستدرپۆى بکەنە سەر ناموسمان و ئادارمان بە سەر پادارمانەوۈ نەھىلن."

ھەللا و ھەنگەمەبەك شارى داگرتبوو بپۆینەبوو. كەس بەكەس نەبوو و لە ھەر گوندىكەوۈ ھەوالپنك دەھات.

ماھىر بەگ ئەگەرچى دەترسا، بەلام لە ناخى دلەوۈ خۆشحال بوو. دابەشىنى ئاقچاساز لە لایەن گوندىبەكانەوۈ و راپەرین و كوژرانى سلیمان بەگ ببوۈ ھۆى ئەوۈى كەس ھەياچوون و رىسوابوونەكەى ئەوى لەبىر نەمىنى. دەسبەجى چوۈە لای نەقىب و دادوۈرى گشتى و گوتى:"بكوژەكەى بى ئەملاۈئەولا دەبى بدۆزرىتەوۈ."
نەقىب:"بكوژەكەى خۆى خستوۈتە زەلكاۈەكەوۈ."
دادوۈر:"نوقم بوۈە."

"ژنه کانی و کچ و کورپه کانی... دهبه جی جه نابی نه قیب... دهبه جی جه نابی نه قیب... ده بی ژه وانه بهینرینه شاری و بیانگپرڼ به نیو شاردا. ټو سه ره هلدانه بووهی نابی جورڼکی دیکه بهرپه رچی بدریته وه. ټوه شوین په نجهی کو مؤنسته کانی پیوه، ټه گینا ټاچاساز... دهبه جی..."

نه قیب گوتی: "دهبه جی."

دادور: "دهبه جی."

دوانیوه رڼه پیر و پشت کو ماوه کهی مهستان و کور و بووکه کانی و هر سى کچه کهی و خوشکه کهی و هلی شه مال و پینج کورپه کهی و شوش بووکه کهی و کچه نیفلیجه کهی و نه وه ورده کانیان هینايه شاری. هه موو مه چه کیان که له پچه کرابوو. بارانی جینو و قسه ی ناخوش و بهرد و تف و پیسایى و مست و پیله قه یان به سه ردا دهبارى و ټه وان به زراو چوو ییوه و خویان راگرتوو و متقه یان لیوه نه ده هات. بازاره که یه ک پشوو دهیگر ماند:

"نیشتمانفرۆشینه، دوژمنى دین، کو مؤنستینه، گوندييه کو مؤنسته کان."

ماهیر بهگ گوتی: "دهی، دهی، ټاوا، هه موو کاره کان جیبه جی ده بن... هه موو شتیك ناماده یه، به لام... به لام شتیك ماوه، به لام." "فه رمون بهگ."

"هه موو شتیك بو برادران بگیروه وه با ناگادار بن."

وهلی وه قسه هات: "عه رزتان بکه م، عه رزتان بکه م، هه ر کام له گوندييه کان دیوه زمه یه کن، په تایه کی بیده رمانن. ټه ویش چهنده؟ چهنده؟ ټه من بلیم سى هزار، ټیوه بلین پینج هزار، ده هزار دانه، ژنه کانی شیان... ده ستیان کردوو به هه لکه ندنی خه رندیک له نیوان جه یجان و ټاچاسازدا. ټه گه ر من بلیم له ماوه ی پازده روژ، مانگی کدا ټیوه بلین له ماوه ی دوو مانگدا... خه رندیک سى گه ز پان و گه ز و نیویک قولله. لیم پرسین که بزجی ټاوا له زه ویی ټه و هوکمه ته ده کن؟ خو زه ویی بابتان نییه؟ له وه لامدا گوتیان: "هه لیده که نین بو ټه وه ی ټاوی ټاچاساز له رووباره کهی جه یجان بکه یین و چاچاساز هه لچوریت. له وی نیشه جی بین و گونديك دروست بکه یین و بیینه خاوه ن زه وی و زار. پرسیم چما ټاچاساز هه لده چوریت؟ ټاچاساز ده ریایه کی ناو تیدایه. چما ټاچادنیز (ده ریای سپی) هه لده چورى هه تا ټاچاسازیش هه لچوریت؟ گوتیان ټو نه خشانه ی خراب لى مه ده ټوغوزى ناغا گه مان. گوتیان هه لده چورى."

گوتیان هەلێش نەچۆرێ ئیمە هەلێ دەچۆرێن، چونکە هیچ چارمان نییە. ئەوجار لەوێ دور
 کەوتەوه و بەپێی فەرمانی ماھیر بەگ دەورێکی ئاقچاسازم لێ دا. چیم بەو چاوانە ی خۆم
 بینی، چیم دی و چیم نەدی... هەموو گوندییەکانی ئەو دەوروبەرمان، مندالەوردکە و پیر و
 گەنج و ژن و پیاو هەموو وەک قورنوو، وەک مێش و مەگەزی دەوری قاپی هەنگوین بە
 ئاقچاسازەوه نووساون. ئاقچاساز وردە وردە وشک دەکەنەوه. وشکی دەکەنەوه و دار و باری لێ
 دەچەقێن. جا لەوێ چ دەکەن و چۆنی وشک دەکەنەوه، ئەو کەس نازانی. من ئەقلم بەو شتانە
 ناشکی. ئەوێ راستی بێ ئەویە کە لە دەوروبەری ئاقچاساز سەدان و هەزاران سەیان و
 کەپریان دروست کردووه. کار دەکەن و دەچێن و دەچەقێن. ناغام تۆ بی، هەر هەموویان لە
 حەوت هەتا حەفتا سالەیان چەکردان. هەر کەپرێک خۆی عەمبارێکی چەکوچۆڵە، بەرمیلە
 بارووتیکە. پێیان بلێی گیانە دەلێن قوزەلقۆرت. سلاویان لێ بەکی جینیو بە دایک و خوشکت
 دەدەن. چاویان سوور بووه. نۆکەری خۆت عەرزت بکا ئەو گوندییانە هیچ هێزێک، نە هێزی
 دەسەلات و نە چەتە ی ملهوپ و نە سەرباز و نە جەندرمە و نە هیچ هێزێکی دیکەش ناتوانی لە
 ئاقچاسازیان دەر بکا. ئەو شوینەشم دی کە سلیمان ئاغای لێ کوژرابوو. ئەمان، ئەمان،
 ئەمان خوایە گیان، گوندی دەلێن بێت و حوکمەت هێزمان لەسەر بکا، بێت و ئاغا بێنە
 سەرمان، سویندە و خواردوومانە و پەیمانە بەستوویمانە هەتا دوا دلۆپی خوینمان و تا ئاخیر
 فیشە کمان شەر دەکەین. چیمان پێ کوژرا دەکوژین و دوا جار خۆمان دەخەینە زەلکاوەکەوه و
 خۆ دەخنکێن. وەک مەستان... وەک مەستانی ئازا و جوامیر، پیاوی پیاوان..."

ماھیر بەگ گوتی: "خۆ گوتیان لێ بوو؟ ئەو هەتا نیشتمانە کەمان، دوا دەولەتی تورکمانان
 تووشی چ خەتەرێکی گەورە بوو؟ چ خەتەرێکی سامناک..."

ئاخیر دەولەتی تورک بە دەستی ئیمە خەریکە تێدا دەچی. ئاخۆ رازی دەبین بەوه ئەو
 گوندییە چەپەلانە، ئەو خایین و خۆفۆش و نیشتمانفۆش و لەبرسان مردووانە بو پارووه نانێک
 نیشتمانە خۆشەویستە کەمان بفرۆشێن؟ ئاخۆ دەتوانین چاو لەو راستییە تالانە بنووقێن و
 گوێی نەدەین؟ خۆ بیستتان چ فیتنە یەکیان هەلاییساندووه، خۆ دیتتان برابین؟ ئەوانە ی بەی
 سلەمینەوه قارەمانێکی نەتەویی وەک سلیمان ئەسلان سۆری پەنجە دەکوژن، لە چاوترووکانێکا
 وەک مێشکیکیشیان لێ میوان بێ هەموومان ناکوژن؟ خۆ گوتیان لێ بوو و دیتتان بەلای چۆن
 بەسەر ئەو نیشتمانە تۆغوز نەژادە هاتوو و چ رۆژە رەشییەک چاوەروانیتێ؟

ماھیر بەگ هەلچوو. دەنگی بەسۆز و گریانای بوو. کافر بەزەیی پێیدا دەهاتەوه.

حاجی قۇرت بۇغا گوتى: ناكرى. ئاوا نابى. ئابى و ابى. وهك بلىنى له ئىمه لىقمو ماوترىان نه دۆزبوه ته وه. هه رچى دى و هېزى خۆى له سه ره ئىمه تا قى ده كاته وه. هه ره كه س رقى له دا كى هه لده ستى، نو كه شه قىك له نى شتمان ه كهى ئىمه ده وه ژىنى. خو ئاوا برواته پىشى، نى شتمان ه كه مان كا ول ده بى. ئىستا ده بى لى ره وه راسته ورى بچینه لای نه قىبه كه مان و له و شتانهى ئاكا دار بكه ينه وه. ئه و باره ناله بارهى نى شتمان ه كه مان كه كا فر ئاورى بوى تىبه رده بى، بو پاسه وانى ره سه نى نى شتى مانان، بو جه نابى نه قىبى خا وه ن شكۆمان بگىرپينه وه بو ئه وهى بزانى وه زعه كه چنده شپرزه و هه تا درهنگ نه بو وه، زه برى گورچوبرى خۆى له و كه سانه بو هشىنى كه خه رىكى كا ول كر دنى نى شتمان ه كه مانن، له و خۆ فرۆشانهى خۆيان بو كه وچكه نا وىك و پارو وه نا وىك فرۆشتو وه. له و گوندىيه هىچ و پوو چانهى خاكى نى شتمان ه كه مان هه لده كه نن و ئاوه كهى هه لده چۆرپنن بو ئه وهى نى شتمان ه كه مان وهك ئاسىاى نا قىن بىته بىبان و سه حرايه كى ره ملینه... وشك كر دنه وهى قامى شه لان يانى چى؟ يانى چى؟ يانى وشك كر دنه وه و به بىبان كر دنى نى شتمان، وا نىيه؟ ئه گه ر قه رار بى قامى شه لانه كه وشك بكرى ته وه، ئهى حوكمه ت له كوئيه؟ ئاغا كان چىيان لى هاتو وه؟ ئه گه ر حوكمه ت وىستبايهى زه لكاو ه كه وشك بكاته وه، ئاخه ئهى گوندىي نه فام، ئه و كات حوكمه ت ئه و هه مو وه كامىو ن و شو فل و مؤفلهى سى چوار مانگ له دم ئاقچاساز مانه وه، ده برده وه؟"

ئالته مير كه ره پ و قىت دانى شت بو و چا وه كه سه كه ره ن پۆلا ييه كانى له خالىكى نادىار برى بو وه قسه هات: "گوندىي خه يانه تكار، گوندىي خه يانه تكار... خوايه له به رت مرم، ئه و خاكهى ئاقچاساز چىي لى شىن ده بو و چ به ره مىكى دده! ئه و گوندىيه پىس و پۆخلانه له كوئيه هاتن و وهك مار و مىروو، وهك مىروولهى زهرد به ئاقچاسازى وه ربوون و تالانىان كر د..."

رۆسته م بهگ هه ستا و گوتى: "با بچینه لای نه قىب." جافه ئۆز پۆلاد هى شتاش گىانم مىرووله ده كا و موچر كهى پىدا دى. مووم لى بوونه ته نه شته ر. مه ستان ده بوىست من بكوژى. چىي نه مابو و په نجهى په له پىت كهى بترازىنى... خوايه شوكرانه بژىرم، خوايه شوكر توانىم ده رىچم... عه رزتان بكه م وهك باز له چاوتروو كانىكا پرى دايه ماوزه ره كهى و ئه ژنۆى دادا و سىرهى لى گرتم. منىش هه ر زانىم كار ه كه لهنگ و لاره، سه رى ئه سپه كه مم به ره و ئانا وه رزا وه رگىرا و دامه به ره قه مچى و تاوم دا... گۆراون، ئه وانه

گوندييه كانى جارى جاران نين. جارى جاران هر له دورره وه ئهسپه كه ميان دهدى، دهسته ونه زهر راده وهستان، بهلام ئيستا هر سهيريشم ناكهن..."
ئالاته مير: "گوزاون..."

دهويست بلى، هر تهوئندهيان بهسه پييان بگاته سهر زهوى، بهلام خيرا پاشگهز بووه. خو كهر نييه سهرى نايهشى پريسكه لى ببهستى. ديسان وهك جارى پيشوو، يه كيك له و ئاغا تازه پينگه يشتوانه پيى هه لده به زيتوه و تپى ده خوړى.

ماموستا روستهم بهگ له پيشه وه و ئهوانى ديكه به دايدا به نيوجوانى گرژوه له نه قيب وه ژووړ كهوتن. نه قيب له بهريان ههستا و شوينى دانيشتنى نيشان دان و بانگى جهندهرميه كى كرد و ئه مرى كرد قاوه بيتى. ماموستا ريك چوه سهر قسه كهى: "مه پرسن، مه پرسن جه نابى نه قيب... وه زعه كه شپه. دهشتى ئاناوهرزا ههستاوه..."

نه قيب به نيوجوانى گرژوه له بهرى پيشه وه تا ته پلى سهرى سهيريكى كرد و پرسى: "چى؟ كى؟"

"هر له و ژوه كه سليمان ئهسلان سووى په نجهى برامانيان كوشتوه."
"مه حاله بابا. ئه و قسانه چين. ئه من خوم دوينى له وى بووم. هيچ جموجوليك له گورى نييه و هيچ شتيك نه دى پشيوپى لى بهدى بكرى. سهريان بهرداوه ته وه و سهرقالى كارى خويانن. خهريكن جوگه و خه رند لى ده دن. ده يانه وى زه لكاوه كه هه لچورينن و زه وى و زاريك بو خويان دهسته بهر بكهن. جا به چ تاسه و هه زيكيشه وه كار ده كهن. وه للاهى كه ديتمن ئاوا به جوښ و خرؤشه وه كار ده كهن فرميسكم له چاوى هاته خوړى. كه و ابو و ده زيرى توركيش نه گهر هه زى لى بى زه حمهت ده كيشى؟ ئه من له وى جگه له هه وى و تيكوشان هيچ شتيكى ديكه م نه دى. مه سه لهى كوژرانى سليمان ئاغاش شتيكى ديكه يه... هيچ دور نييه دوژمنايه تيبه كى كوڤن له نيوان ئه و و مه ستاندا بوپى. هر به راستى ئه من زور دلّم به و جوښ و خرش و كار و تيكوشانان هى ئه وان خوښه. ئه وهى حكومهت ده يه ويست بيكا، ئه وه تا گوندى خويان ده يكه ن."

شاديبه كى پرسنگدار، روخسار و ده موچارى نه قيبى گهش كرد بووه. ئه و پنده كه نى و ليوه كانى ده ته قاند و دهسته كانى ريكد هخشاندن و ئه مسه ره وسه رى ژووړه كهى ده كرد و له جيبه كهى خوى داده نيشت و خولقى ئاغاكانى ده كرد بو جگه ره كيشان و قسه ي ده كرد: "خو ئاگاتان لييه؟ ئه و زه لكاوه و وشكردنه وه كهى به مليونان ليره ي ده خسته سهر شانى

حكومت، ئەو ھەتتا ۋەزىر بۇخۇيان ھەلىدە چۆرىنىن. بېھىنە بەرچاۋتان، زەلكاۋىكى ئەۋەندە گەرە ھەر لە ئىستاۋە ھەلچۆراۋە. زۆرى پى ناچى ئەۋ زەلكاۋە كە خۇى سەرچاۋەى نۆبەتى و ئەۋ بۇگەنە ژەھراۋىيە، نامىنى و لە جىيەكەى گوند دروست دەكرىن و خەلكىكى تەندروست و ساغ و زەھمەتكىش ھەموو رۆژى دەيكەنە جىژن و شايى لۇغان. ئەۋە جىي خۇشھالى و پىخۇشبوۋنە براينە..."

ماھىر بەگ قسەكەى پى بىرى: "بەلى جەنابى نەقىب... بەلام ھەر ئەۋەندەيە... بەلام مەسەلەكە بەۋ جۆرە نىيە جەنابت بىرى لى دەكەيتەۋە. ئىۋە بە داخەۋە ھەر بەرىكى پۈلەكە دەينىن."

نەقىب كە دەتگوت گورگىكى زەردەلە، نىۋچاۋانى تىك نا و پرسىي: "يانى چى؟" ماھىر خاكەرايانە و لەسەر خۇ ۋەلامى داىەۋە: "غەرزت دەكەم. ئەگەر لە لايەكەۋە، تەنيا لە لايەكەۋە سەيرى مەسەلەكە بگەين، تۆ راست دەكەى... بەلام مەسەلەكە جۆرىكى دىكەيە جەنابى نەقىب. ئەۋانە پەرە بە ئانارشى دەدەن. ئەۋىش ئانارشىيە تىك، كە نەك ئىمە بە ئەمريكاش دانەمركىتەۋە."

"ئەمن ئانارشى و شتى وام نەدى."

حاجى قۇرت بۇغا لە جىي خۇى دەرەپەرى و گوتى: "زۇنگاۋەكە وشك دەكەنەۋە. ئەۋ گوندىيانە ھار بوون. لىيان گەرى با لە قامىشەلەنەكەدا جىي خۇيان خۇش بگەن، جا دەينى چ دەكەن و چ ناكەن. بە ھەۋاۋە دەمانبىزىنن. ياخا ددانىان نەگاتە خويىن... گورگ ھەر ئەۋەندەيە جارنىك دەمى بگاتە خويىن... ھەر جارنىك..."

مامۇستا رۇستەم بەگ بە ئامازەيەك بى دەنگى كرد و رىك لەۋ كاتەدا ئالاتەمىر ھاتە پىشى: "ۋەك ئاسىيى ناۋەدراست ئىرە وشك و برىنگ دەكەن... ئىمەش دوور دەخەنەۋە بۇ ۋلاتان و ھەندەران."

جافر ئۆز پۇلاد بەبى ئەۋەى كەس ئاگاي لى بى، بە دەست پىش زارى گرت و ماھىر بەگ بە لەبىزىكى كە تۆزە توورەيىيەكى پىۋە ديار بوو، ۋەقسەھات: "بەلى، جەنابى نەقىب. جەنابت راست دەفەرموۋى. ۋەك ئاگادارى حكومت قۇلى ھەلمالى ئەۋ زۇنگاۋە وشك بگاتەۋە، تەناتە ئەۋەموۋە نامىر و كەلوپەل و كامىۋن و شتەش نىردرابوون. ديارە حكومت ھەندى شتى دەزانى بۇيەش ھەموۋى گىرەنەۋە. ئىستاش ئەۋە كۆمەلىك گوندىي پى پەتى كەوتۈنەتە وشككردنەۋەى زەلكاۋەكە. چۆن شتى ۋا دەبى؟ ئەۋەيە ئەۋ ئانارشىيەى دەيلىم."

نەقىب گوتى: "ئەمەن ۋا بىر ناكەمەۋە. خەرىكەن جۇگەيەكى زۆر باش لى دەدەن. پىنچ رۆژى دىكەش تەۋاۋى دەكەن ۋ ئاۋەكە بە جۇگەكەدا دەبەن. بۆ خۇيان ۋايان داناۋە لە ماۋەى مانگىكدا تەۋاۋ ھەلچۆرى. ئەۋە ۋەرزىرىكى بەساللاچۈۋ پىي گوتم كە..."

پىكەنىنى ھات ۋ دەموچاۋى نوقمى شادى بوو ۋ لەسەرى رۆيشت: "ئەگەر پىيويست بى، ئىمە ئاۋى ئاقچاساز نەك بە جۇگەدا بەلكو بە سەتل ھەلدەكىشىن. ئاى لەۋ پىداگرى ۋ ويست ۋ ھىزى؟ بىيادەم سەرى سوور دەمىنى." "

حاجى قۇرت بۇغا ۋەقسە ھات: "سەرى سوور دەمىنى. سەرى سوور دەمىنى. لىگەرى با ئەۋان ھەر لە خۇيانەۋە فىر كار بن... لى گەرى با بگەنە ئەۋەى كە ئەۋ كارەى حوكمەت پىي ئەدەكرا، ئەۋان تۋانىيان بىكەن، جارى لىگەرى با لىيان روون بىتتەۋە... جا ئەۋ كات نە حوكمەتلىك دەمىنىتتەۋە ۋ نە ھىچ شتىكى دى. نە تۆ دەمىنى جەنابى نەقىبەكەم، كورى خۇم، نە ئەمىنىش..."

"خەتەرەكە زۆر گەۋرەيە ئاغاي مەن. ھەر بە راستى گەۋرەيە جەنابى نەقىب. گۈندىيەكان دەيانەۋى ھەر لە خۇيانەۋە ۋ بەبى ئەۋە ھىساب بۆ ھىچ كەس بىكەن، كار دەكەن. جا كاركردن چىيە؟ ئەۋە ھەر تەعبىرىكى سادە بوو، ھەر بە گالئەش گوتم. مەسەلەكە زۆر لەۋە ھەستىارتەر ۋ ناسكتەر... مەسەلە كاركردن نىيە... ھەر ئەۋەندە بەسەر عادەت بگرن... خوۋ بە كاركردنەۋە بگرن. جا ئەۋ كات ۋەرە ۋ ئەۋ كەرە لەۋ قورەى دەرىتتەۋە. جا ئەۋ كات كى ھەيە بتۋانى باشاريان بكا؟ رىك ۋ راست پىت بلىم ئىتر ھەموومان تىداچۈۋىن. چۈنكە ھەر كات بىانەۋى، دىسان ئەۋ ھىزە لە شوئىتلىك كۆ دەكەنەۋە ئادارى ئەۋ مەملەكەتە بەسەر پادارىيەۋە ناھىلن."

ماھىر بەگ بوو كە ئەمجارە قسەكەى لى ۋەرگرتەۋە ۋ لەسەرى رۆيشت:

"جەنابى نەقىبى ئازىز، بە ھىچ جۆرى نابى مەيدان بەۋ جۆرە كارانە بدرى. لەۋ ۋلاتەدا گۈندىي زۆرىنەن، كەچى ئىمە ۋ حكوومەتەكەمان ۋ ئىۋە كەمىنەيەكەن. جەنابى نەقىب، تىكا دەكەم ورد بەۋە. لە توركىا زەلكاۋ زۆرن. ئەگەر سبەرى رۆژى ئەۋ زەلكاۋەى ئاقچاساز وشك بىرى، دلئىيام زەلكاۋ وشككردنەۋە دەبىتتە مۆدپىل ۋ ئەۋانە زەلكاۋەكانى دىكەش ھەلدەچۆرىن. دواتر... دواتر، دواتر... دواتر لە شان ۋ باھۋى خۇيان رادەبىنن ۋ راشكاۋانە دەبنە بەلشقىك... جا ئەۋجار، ئەۋجار، ئەۋجار، ئاگادار بە، ئىۋە ۋ ئىمە ۋ ھەر ھەموومان لەتۋپەت دەكەن. پىستى سەرمان ھەلدەقەنن، چاۋەكانمان دەردىنن. ۋەك روسيا."

حاجی قۇرت بۇغا بە ھەژاوییەوہ قسەکانی لە زاری ماھیر بەگ وەرگرتەوہ: "ئەمن دەزانم، وا دەکنە، دەیکەن. خەلکی گوندی بی ئینسافترین و بی بەزەبیتترین و لەخودانەترستترین بوونەوہری خودان. بیٹ و دەرڤەتیاں ھەبی ھەر ھەموومان لە ھەوت ھەتا ھەفتا ساڵە چوارمیخەمان دەکێشن."

ئالائەمیر وەقسە ھات و گوتی: "دەمانکوژن، مەگەر ھەلیان بۆ ھەئەکەوی، ئەگینا خودا عالمە... بەلام دەرکردنیشیان لە ئاقچاساز زۆر ئەستەم و دژوارە... زۆر زۆر... " و بە ترسینکەوہ سەیریکی دەورویشتی خۆی کرد. شوکری خودای کەس گوئی لە دوا قسەکانی نەببوو. دەمۆدەست بیدەنگ بوو.

مامۆستا رۆستەم بەگ گوتی: "ئەقیبی بەرێژ، حوکمەت ئەو زەلکاوہ و شک دەکاتەوہ. برپاری لێبراوانەیی لەسەر دراوہ. بەلام بیٹ و وشک بکریتەوہ، بەتالان دەچی. لە حالیکدا... خاکەکەیی پەرش و بلاو دەکری... لە حالیکدا... ئیمە شان بە شانێ حوکمەتەکەمان... کۆمپانیایەکی بەشداری کشتوکالی گەرە لەسەر ئەو زەوییە دادەمەزرێنن کە لە بن ئاوەکەوہ دیتە دەری. بە شیوہیەکی پیشەیی حاسلاتی لی بەرھەم دینن. بۆ وینە دارستانیکی گەورەیی ئۆکالیپتۆسی لی دەچەقینن. لەو کۆمپانیای کشتوکالییەدا ھەموو کەس دەتوانی بەشی خۆی ھەبی. بۆ وینە ھەر جەنابیشت، جەنابی دادوہری گشتی و دادوہرەکان و برا کارمەندەکانی دیکەشمان کە مووچەکیان بەشیان ناکا... دواي دە پانزە ساڵان جەنگەلیک دورست دەبی کە داھاتووی بەشداریەکانی داين دەکا. جەنابی ئەقیبی بەرێژ، بەلام ئەگەر ئەو ئانارشییە ھەبی، چ لەو پیاوکۆزانە بکەین؟ جا خۆ ئەو ھەوالە ناخۆشانە بگەنەوہ سەرەوہش، بۆ ئەنکەرە، بە قازانجی ھیچ لایە کمان نابی."

بی ھیچ بیانوویەک پرسی: "باوکت ھەییە؟"

رێک لەو کاتەدا ھەمووان بەبی ئەوہی چاوەروانی وەلامەکەیی ئەقیب بن، ھەستان و گوتیان: "لەسەر ئیزنت جەنابی ئەقیب. سوپاس، ھەر بژین، تەمەن درێژ بن."

ئەقیب ھەتا بەر دەرگایان لەگەڵ چوو و دەسبەجی گەراپەوہ و رووبەرۆوی مامۆستا رۆستەم بەگ دانیشت و گوتی: "ھەمە، ھەمە مامۆستا گیان."

"ئەیی برا؟"

"ھەمە."

"کەسوکار؟"

"هه مه."

"بروانه جه نابی نه قیب، زه لکاوه که زۆری پیناچی هه لده چۆری. به شیک بو خۆت و خزم و کهسه کهت له کۆمپانیا کشتوکالییه که دا... ئیوهش ده بی بیر له داهاتوتان بکه نه وه. ئەمن مامۆستایه کم که هه زاران قوتابیم په ره وهرده کردووو داومه ته کۆمه لگا... ئه و جار دلنیاش به ئه نکهره هه رگیز ناهیلی ئه و گوندییانه له خۆوه زۆنگاوه که وشک بکه نه وه. ئه ویش له حالیکدا که ئه و گوندییانه سلیمان ناغا، قاره مانیکى شه ره ره زگار یخواییه که یان کوشتووو... هه موو رۆژنامه کانیش هه واله که یان بلاو کردوو ته وه... ئیوه ده توانن گوندییه کان له ده ور وه بری ئاقچاساز دوور بجه نه وه و ده ریان بکه ن... ئه و کاره سه رسه ریییه گوندییه کان رووداویکی ئه وه نده گه وره یه که ده ولت و میللهت هیچیان ناتوانن پشت گوپی بجه ن. خۆ بی و ئه و هه واله بکه نه وه ئه نکهره، دنیا ده شیوی. ئه مه شتی که له گوین سه ره له دانی کورده کان. خه لف هه تا شکه ده بی دایینی ده نا پیر بی و ت نا کریتته گۆچان."

نه قیب: "لیم گه رین با بیریکی لی بکه مه وه..."

"کاتی بیر کردنه وه نییه نه قیب. له پێشدا بیر له داهاتوی خۆت بکه وه و دواپی له میلله ته که مان و نیشتمان ه که مان جه نابی نه قیب، هه ر ئه وه نده... ئەمن ئه وه ی له سه رم بوو گوتم و له وه پتر نایلیم و دووپاته شی ناکه مه وه."

نه قیب له حالیکدا قژی سه ری به ده سه ته کانی داده هینا، له جیی خۆی هه ستا و چاوه که سه که کانی که سیبه ریکی سه رقالبوونیان که وت بووه سه ر، له مامۆستا بری و گوتی: "باشه. هه رچۆنیکى تۆ بغه رمووی مامۆستای خۆشه ویست. سه بی من ده یانگێرمه وه ئه و شوینی هه له وپوه هاتوون. به لام ئه گه ر رووداویک پێش هات..."

"له و با به ته وه ئارخه یان بن. تا ئیستا به سه دان ته له گراف له سه ر ئه وه ی که ده شتی ئاناوه رزا هه ستاون و گوندی کینگه کان تالان ده که ن و پیاو ده کوژن و ده ست به سه ر زه وی و زاراندان ده گرن، بو ئه نکهره ده نیژدین. سه بی به یانی فه رمانی ئه نکهره ت پێ ده گا. تۆش هه ر فه رمانه که ت پێ گه یشت ده ست پێ ده که ی."

تاویک راوه ستا و چاری له چاوه کانی نه قیب بری و له سه ر قسه که ی رۆشیت: "برا که م، نه قیبه که م، ده بی بیر له داهاتوت بکه یته وه. سه بی دینی وه خزمه ت. دواى ئه وه ی گوندییه کان له ئاقچاساز وه ده ر نران... سپاست ده که م."

نه قیب هه تا به ر ده رگای له گه ل چوو و به حورمه تییه وه پاژنه کانی لیک دا.

چەند سەعات دواتر تەلەگرافیک لە وەزارەتی ناوڤۆه گەیشتە دەست نەقیب. فەرمان درابوو راپەرینەکەى ئاناوەرزا دەسبەجى سەرکوت بکرى. لەگەڵ ئەو هەدا فەرمانیش درا هیڤى پشتیوان لە ئەدەنەو بەکەونە رى.

نەقیب بە سەربازەکانى خۆیەو هەر ئەو شەو بە جیب و کامیۆن و پاس و ترمبیل بەرەو ئاقچاساز وەرئى کەوتن. چى ئامرازى هاتوچۆ و راگواستن لە شارۆچکەدا هەبوون، هەموو خرابوونە بەردەستى نەقیب.

دەستەى جەندەرمە بەر لە کازىو لەو جۆگەیدا سەنگەرەیان گرت کە جووتیارەکان هەلئانکەندبوون. کە بەیان ئەنگوت و جووتیار بە پاچ و پیمەرەو دەرکەوتن، لییان راست بوونەو و لە ئەکاو دەنگى دەستریژیک هەمووان لە جیبى خۆیان وشک کرد. هەموو حەپەسابوون و نەیان دەزانى چ قەوماو. لەو کاتەدا نەقیب لە جۆگەکەو هاتە دەرى و خۆى خستە سەر تەپۆلکەیهک و بە دەنگیکى بەرز هاوارى کرد: "من نەقیب... ئیو، کە لەخۆراو دەستان کردوو بە وشک کردنەوئى ئاقچاساز، بەرەنگارى حکوومەت دەبنەو. ئەمشەو فەرمانى دامرکاندەوئى ئەو سەرھەلدا ئەم لە حکوومەتەو پى گەیشتوو کە ئیو بە وشک کردنەوئى ئاقچاساز دەستان پى کردوو. ئاگادارتان دەکەمەو ئەکا بیر لە بەر بەرەکانى بەکەنەو. پاچ و پیمەرەتان فرى دەن."

هیچ کەس لە جیبى خۆى نەجوو. نەقیب دواى تاویک نەپاندی: "تەقە."

حەشیمەتە کە رایانکرد و هەندیکیشیان خۆیان بەعەرزى دادا. پەیتا پەیتا تەقە دەکرا. نەقیب بە دەمانچەیهکەو لە پیتش جەندەرمەو ئەو جووتیارانەى راو دەنا، کە پاچ و پیمەرەیان فرى دابوو و رایان دەکرد... جووتیاران وەک پۆلە کۆتریکى باشو لى دابى، لىک بلاو ببوون و لەهەولئى خۆدەربازکردندا بوون. هاوار و باوکەرۆى سەدان کەس تیکەل بە یەک ببوو... نەقیب و جەندەرمەکانیشى پەیتاپەیتا تەقەیان دەکرد.

ئەو هیڤى پشتیوانەى لە ئەدەنەو کەوتبوو رى، بەر لە رۆژاوبوون گەیشتە ناوچەکە. ئیتر جووتیارىک لەوئى نەمابوو. نەقیب دواى ئەو عەمەلیاتە ئاگراویبە سەرکەوت بەخۆى دەستە سەربازە قارەمانەکەیهو ئەوئى پى دەگوترا شۆرش و راپەرینەکەى ئاناوەرزا، سەرکوت بکات و هەزاران جووتیارى یەگرتبوو پەرش و بلاو بکات. هیڤە پشتیوانەکە هەر ئەوئەندەى پى کرا

له عمه لياتی راوه دوونان و گرتنی جووتیاره راپه ریوه کاندا و ده رکیشانیان له هه شارگه کانیان به شدار بیت. هه ره نه وهنده شانازییه شیان بهس بوو.

له ماوهی سی رۆژاندا هه موو شه جووتیارانهی له وشک کردنه وهی ئاقچاسازدا به شدار ببوون، گیران و له قهراغ شاری زیندانی کران. شارۆچکه که شوینیکی وای نه بوو هه مووانی تیدا جی بکریته وه... قایمه قام له ته دهنه و فه رمانده و لیکنۆله ره له نه نکه ره وه هاتن. شه وانهی ده هاتن، له پیشدا ده چورته سه ره گۆره که ی سلیمان شه سلان سووی په نجه و چه پکه گولیان له سه ره دادنه نا.

هه واکه ی گه رم بوو و نیو دۆله که ش وه که جه هه نده م وابوو. نه دلۆپیک ئاو و نه شتیکی بو خواردن لی ده ست ده که وت. ژن و مندله ده یاننالا نده و ده کپووزانه وه شه جه نجه رمانه ی له خوارووی شیوه که وه کیشکیان ده کیشا، له زیندانییه کان گه ران به سه تل له رووباره که ی خوارووه شه ئاو بینن. له لای سه رووی شیوه که شه وه جه نده رمه کیشکیان ده کیشا. جووتیاره کان که لییان روون بوو چ به لایه کیان به سه ره هاتووه، له وه گه رما ئاقه تپه ی شیوه که دا هه ره ده کپووزانه وه.

نه قیب مانگیك دواتر به بو نه ی سه ره که وتنه گه وره که یه وه، ریژی لی نرا.

ئەو رووداۋانە لەسەر يەك وايان دەکرد دەرویش بەگ و ماھیر بەگ رۆژ بە رۆژ پتر پال وەيەك بدن. ھەر رۆژيكي بەسەردا دەھات دەرویش بەگ پتر ھۆگري ماھیر بەگ دەبوو و زیاتر متمانەي پي دەکرد و پشتی پي دەبەست. ئەو پي و ابو ھەولەکانی ماھیر بەگ لە نىيەتيكي مرۆپيانەوہ سەرچاوەيان دەگرت. ماھیر بەگ کابرايەك بوو کە لە ريگەي بنیاتنانی کەسايەتيیەكدا بۆخۆي لەم دنيايەدا ھەولتي دەدا و بۆ ئەوہي بەسەليني کە بەلتي ئيمەش لەو دنيايەدا پياوين، چي لە دەستی دەھات دەيکرد. بۆ دەرویش بەگي لە بنی کولەكە دابوو کە چۆن ھيشتا مندالتيكي سەرۆپنچکە بووہ کە لەو چيايانەوہ داگەراوہ و چۆن بە کويروەري و دەردەسەري خۆي پينگەياندووہ و چووەتە فيەننا و ئەويش دواي بيستنی سەربوردەكەي، دەستی کردبووہ ئەستۆي و تيەر گريابوو.

ئىستا ئيتر ھەر دووكيان وپرا بيريان لەوہ دەکردوہ چۆن پيشكەوتوتوترين كينلگە و مەزراي ئەم دنيايە لە چوكورواادا دامەزرتين. قسە تيدا نەبوو لەوہدا كە ئاقچاساز بە رپژووترين خاكي دنيايە بوو. دەرویش بەگ زۆر بيروكەي جوان و پريشنگداري بۆ ئەو زەوي و زاوہ ھەبوو و ھەموو رۆژيش بيرو تەگبيري نوئي دنيايە گوزيچ. دەرویش بەگيش وەك ماھیر ھەموو فەر و زيكرى ببووہ كينلگە و زەوي و زارتيكي ميكانيزە كە لاسكە گەنم خۆي لە بن باري گولەگەنمەكەدا و لك و پۆي داريش خۆ لەبەر ميوەي ھەنجير و پرتەقال و كۆخەكانيدا رانەدەگرت. ھەموو رۆژي نەخشەي بۆ دەكيشا و رۆژ بە رۆژيش بەريتر و ھەراوتر دەبووہوہ.

دەرویش بەگ وا وەكەفوكول كەوتبوو كە ھەزي لي بوو سەرانسەري زەلكاوہكەي ئاقچاساز دواي وشكبوونەوہي مخرتيە بەدري بە ماھیر قاباچي ئوغلي.

زۆر سووك و سانايە، كە بەرپژووترين خاكي ئەم دنيايە بەرپژووتە دەست دۆست و دوژمن، بەرپژووتە دەست ئەمريكا و چين. "خۆ ئيمە بنيا دەم نين... ئيمە ھەر دەزانين چاوي يەكتری بكوئين،

له حالئیکدا دتهوانین نمونه بدهینه دۆست و دوژمن و ببینه نمونه و سه‌باشقه‌ی ئەم دنیایه. ها ها ها ها ها، خۆخۆری.. باشه باب و باپیره‌کامان، عوسمانلییه تورکه‌کان کارئیکی خراپیان کرد که هه‌موو دنیایان فی‌ری جیهانگیری و فه‌رمانه‌وایی کرد؟ ئەوان یه‌کیان گرت و توانییان له سیبهری ئەو یه‌کبونه‌یاندا وه‌ها نمونه‌یه‌ک بجه‌نه‌روو." هه‌ر ئەوه‌نده به‌سه‌ر یه‌کگرتوو بن. یه‌کیه‌تی بنه‌مای هه‌موو شتی‌که. نه‌که‌ی یه‌کیه‌تی نه‌ته‌وه‌یی تیک بده‌ی، نه‌که‌ی به‌ردی سارد و گه‌رم بجه‌یته سه‌ر ری‌ی دوا‌یین ده‌وله‌تی تورک.

له قه‌باله‌ی ئەو زه‌ویه‌ی ده‌رویش به‌گ دابووی به‌ ما‌هیر به‌گ، با‌سی که‌وشه‌نی لایه‌کی کرابوو و نووسرابوو: "رۆژ‌ه‌ل‌ته‌که‌ی جاده و قامیشه‌ل‌انه". جاده‌که لابه‌ره و ببیه هه‌ر شوپینیکی دلت ده‌خو‌ازی، هه‌ز ده‌که‌ی ببکشی‌نه‌وه ئەوه‌پری قامیشه‌ل‌انه‌که... چهند شایه‌تی شاره‌زا و ته‌واو. دۆزینه‌وه‌ی شایه‌تی ئاگادار، ته‌نانه‌ت سه‌د سه‌د و په‌نج‌ا شایه‌ت، کاری ده‌رویشه. "رۆژ‌ئا‌وا‌که‌ی قو‌ول‌که‌که‌ی بو‌دا‌ق‌لی تاش." قو‌ول‌که‌که‌ی بو‌دا‌ق‌لی تاش ده‌که‌و‌یته‌ کوی؟ هااااا، لی‌واری ئاق‌چاساز! له ما‌وه‌ی چهند هه‌وتوو‌ه‌کدا ئا‌وه‌که‌ی ئاق‌چاساز هه‌ل‌چ‌ز‌ینه و دنیایه‌ک زه‌وی بر بده... ئەوجار عه‌رزت به‌که‌م ئەو زه‌ویه هه‌تا ماندوو ده‌بی، چل سالان یه‌ک و چل حاس‌لی لی‌ ده‌که‌و‌یته‌وه. په‌ین و پال وه‌یز‌ده‌ری‌شی ناوی. ئەوه‌نده زه‌ویه نه‌ک ما‌هیر به‌گ، به‌ل‌کو هه‌موو ئەو ده‌شتی ئانا‌وه‌رزایه به‌هه‌ژار و ده‌وله‌مه‌نده‌که‌یه‌وه ده‌کاته قاروون، قاروون. هه‌موو کاروباره‌کان له چهند رۆژئیکدا جیبه‌جی ببوون. یه‌ک، دوو سی‌ قه‌باله‌ی به‌س نه‌بوو. ده‌رویش به‌گ په‌یتا په‌یتا قه‌باله‌ی پارچه زه‌ویه‌کانی ده‌م ئاق‌چاسازی ده‌دۆزیه‌وه و به‌ناوی ما‌هیر به‌گه‌وه‌ی ده‌کردن.

ما‌هیر به‌گ تیر ده‌بوو، به‌لام ده‌رویش به‌گ که کاری بو‌ی ده‌کرد، ده‌ستی هه‌ل‌نه‌ده‌گرت. مه‌زرا نمونه‌بیه‌که‌ی ما‌هیر بو‌ سات‌ئیک‌ش له‌به‌ر چا‌وانی ده‌رویش به‌گ لانه‌ده‌چوو و به‌رده‌وام ده‌هاته پێش چاوی و ته‌یار ده‌بوو. ده‌رویش به‌گ دۆست‌ئیکی په‌یدا کردبوو که بو‌وه‌ی ده‌بوو سه‌ر و گیانی پی‌ بسپیری و پیا‌وی‌ک بوو، که ده‌بوو وه‌ک چیا‌یه‌ک پالی پی‌وه‌ بده‌ی. ژیر و چاکه‌کار و جوامیر و خۆمانه.

له‌و دنیا بو‌گه‌نده‌دا که مرۆقه‌کانی هه‌زار رو‌خساریان هه‌بوو، ئەو دۆست‌ئیکی دۆزیه‌بو‌وه، که ده‌یتوانی به‌بی‌ هیچ که‌ل‌که‌له و خه‌م‌ئیک، مال و گیان و ژن و منداله‌که‌ی له‌به‌ر ده‌ستی بنی. ئەوه‌ش گه‌وره‌ترین نا‌واتی ئەو بوو که بو‌ ما‌وه‌ی چهند سالان له‌گه‌ل مه‌رگ و ته‌نیایی ژیا‌بوو. وه‌ک چه‌قه و بنیشت پی‌وه‌ی نووسا‌بوو. ئەو ما‌هیره‌ چهنده‌ش ده‌ست و دل‌ا‌وا بوو. بو‌ هه‌ر پارچه زه‌ویه‌ک وه‌ک خیز

و خۆل پارەى ھەلدەپشت. دەرویش بەگ پىي عەيب بوو پارەى لى وەرگى، بەلام چىي لە دەست دەھات. پارەى پىويست بوو و دەشتسا لەو ھى کە ئەگەر ئەو پارەيەى ماھير بەگ دەبداتى وەرى نەگى، دلئى بىشى. چما دەکرا برادەرىكى ئاوا بۆ مالى دنيا لە خۆى زویر بکا؟ کورە جا مالى دنيا چىيە؟ چلکى دەستە مالى دنيا، بىشوى دەروا، مالى دنيا چىيە...

خەلکە کە ھەموو لە سەر قسە و فرمانى دەرویش بەگ بوون و چىي ئەو گوتباى قسەيان نە دەشکاند. ئەو ھش بەلای ماھيرەو ھە کىک لە تايبەتمەندىيە ھەرە سەير و سەمەرەکانى دەرویش بەگ بوو. ئەو ھش خوايىدراوى و نەيىنىيە کى يەزدانى بوو.

ماھير بەگ بىرى دەکردەو و پەسنى دۆستايەتى و وشەى دۆستايەتى دەکرد. کاتى ئەو ھەموو بەژەو ھندى و قازانجە ھاوبەشەيان ھەبوو، بۆ دەبوو دۆزمنايەتییان ھەبى؟ وەختايەک دۆستايەتى و برايەتى و چاکەکارى لەو دنيايەدا ھەيە، دۆزمنايەتى بۆ دەبى ھەبى؟ کاتى دنيا ئەو ھندە رووناک و خۆش و زەوى و زار ئەو ھندە زۆر و زەو ھند و بەرپۆژەو و بەپىت و بەرەکەتە، دۆزمنايەتى بۆ چ دەبى؟ بۆ چ دەبى؟ بۆچى... ھەى خواى گەرە و بى ھاوتا، ئەو ھەموو چەپەلى و چەوتى و زولم ئەشکەنجەيە لە پای چى؟ بۆ چ دەبى و چىي لى شىن دەيىتەو؟...

ماھير بەگ رۆژيکيان بۆ ئەو ھى بتوانى دلئى دەرویش بەگ خۆش بکا، بە دلئىكى شاد و لىوى بەخەندەو ھاتە لای و باوھى پىداکردبوو و گوتبوو: "دۆزیمەو، دۆزیمەو ھەى بى ئازىم، دۆزیمەو، دۆزیمەو بەگ... "خزلەزى" زىندوو دەکەينەو. ئەو ھىان يە کىکە لە جوانترىن و کۆنترىن نەرىتە کافان. مىللەتە کەمان ھەتا ئەو سالانەش ھەر دەچوو "خزلەزى"، يەک دوو سالا لە بىرى چوو تەو، دەتوانىن بىبووژىنىنەو..."

تىگەبى کە دەرویش بەگ ھىچ گەش نەبوو تەو و بە زۆر پى دەکەنى... پى سەير بوو. قسەکەى بردەو سەر باسى رەچەلە کى ئۆغوز و دىسان سەيرى کرد دەرویش بەگ بە حال زەردەيە کى دىتى.

ھىچ کاميان نەيانزانى، چۆن چوونەو سەر باس و خواسى وشک کردنەو ھى ئاقچاساز و لە ئاقچاسازى وشک کراو ھە چوونەو سەر مەزرا و زەوى و زارە نمونەيىيە کە.

کرمىک لە ناخى ماھيردا دەجوولا. ئەو کرمە لە ناخەو دەيجوى و ئەوى کردبوو داربىيە کى کرمۆل. چەندى لە دەرویش بەگ نىکتر دەبوو، رەکەى ئەستورتر دەبوو. دەرویش بەگى چەندى پتر ھەستى بە دۆستايەتى لەگەل ئەو دەکرد، ئەو ھى ئەو ھندە و بگرە سەد ئەو ھندە رى لى دەبوو ھە. چىي دەرویش بەگ پتر متمانەى پى دەکرد، ماھير لى بىزارتر دەبوو. بەلام

هەستی خۆی دەرنەدەبەری. دەرویش بەگ ئەگەر لە شتیكدادا دۆستایەتی خۆی دەردەخست، ئەو سەد ئەوەندە خۆمانەتر خۆی دەنواند. دەرویش بەگ ئەگەر جوامیڤری و چاکەبەکی لەگەڵ کردبايە و تۆزێك نەرم و نیا ن بوايە، ماھیر دەبووە كانیاوێکی خۆشەویستی و دلۆقانی و جوامیڤری و پاکی. بەلام لە دیووە، لە دوور دورەو، لە ناخی گیانیدا ئەو کرمە دەجولایەو و برینەکە ی پتر لێ دەھێنایەو سۆ.

لەو تۆقیبوو رۆژیکیان لە زاری دەرپەڤری و ئەو ی لە دلێ دایە بیدرکیڤی. ھەر بۆیە ھەمیشە لە لای دەرویش بەگ زۆر ناگای لە خۆی بوو نەکا ھەلەبەکا. بەردەوام ناگای لە خۆی بوو، ناگای لە دلۆقانی و دۆستایەتی و پیاوھتی و راستگۆییەکی. بنیادەمیکی بەھیز نابی ھەرگیز لە لای کەری ناوا خۆی بدۆڤیڤی. کۆرە بنیادەمیش دەعبایەکی سەیرە. جاری وایە ھیشتا قسەت نەکردوو، دەزانی مەبەستت چییە، ئەو ی بە دل و زەینت دا دی، تەنانەت ئەگەر لە قوولایی دلێشتدا بی، دەپۆنپتتەو. بەلام ھیوا و ئارەزووکان، بنیادەم کەر دەکن. ئەگینا ئەگەر دەرویش بەگ ئەوەندە شیت و خولیا ی دۆستایەتی و دلۆقانی و پیاوھتی و راستگۆیی نەبوايە، چما نەیدەزانی ماھیر بەگ چیی لە دلیدایە؟ ماھیر بە پیداکرتنەو لەسەر ئەمە ھەولێ دەدا خۆی قایل بکات بە دۆستایەتی و خۆشەویستی ئەو. ئەو دەرویش بەگە تاقە کەسیکە تاقانە پیاو و تاقە برادەریکە کە لەو دنیا بەدا بۆ برادەرایەتی دەبوو. پیاوێکی خۆشەویست بوو. خۆشەویستی لێ دەباری. ھەرگیز درۆی بەسەر زاریدا نەدەھات و ھەر نەیدەزانی فرت و فیل چییە.

لە ریگا، لە ئەنجوومەن، لە یانە و لە ھەر جییەکی دیکە تووشی ھەر کەس دەبوو، تاریفی دەرویش بەگ و دۆستایەتی و پیاوھتی و جوامیڤری و راستگۆیی و ئینسانییەتی ئەو ی دەکرد. کە لە جیوبانی خەویدا جینگلی دەدا و ئەمدیو دەدیو دەکرد و لە داخی دەرویش بەگ چیی نەدەما شیت بی و وەك ئیسك و پرووسکیان ھاریڤی، ھەموو گیانی دەبیزاڤاند و بەردەوام بیڤی دەکردوو و پیلانی دادەڤشت. ماھیر باش دەیزانی لە بەر چاوی دەرویش بەگ وەك شتومە کێکی تازە وایە. لەوانەشە وەك کاتژمیرێکی قورمیشدار... ئەو ھەموو ئەو شتانە ی دەزانی و بەر پەری لەسەر خۆیی و پارێزەو رۆلی خۆی دەگێڤا.

کە لە جیوبانی خەویدا جینگلی دەدا و ئەمدیو دەدیو دەکرد و لە داخی دەرویش بەگ چیی نەدەما شیت بی و وەك ئیسك و پرووسکیان ھاریڤی، فکریك وەك برووسکە بە زەینیدا تیپەری. کچۆلە کە ی دەرویش بەگ ئەمسال بۆ خۆیندنی زانکۆ دەچوو ئەستەمبول. زۆر باشە.

دەيتوانى له ئەستەمبول يەكېن بەو كچەي فير بكا. مەسەلەي ناموس خالى هەرە لاوازي دەرويش بەگ بوو. بە تايبەتەي زۆر لەسەر كچەكەي هەستيار بوو. لەوانەش بوو دلى لەسەر كچەكەي بووبى. هەر دەكرى ئەوى لى له قاو بدرى كه دلى چووتە سەر كچەكەي خۆي. دواي ئەوه، دواي ئەوه... لەگەل كچەكەي... هەر دەمگۆيەكي لەسەر ئەو كافره بلاوي بكەيتەوه خەلك بپوا دەكەن. خەلك هەلئەگرن و نامادەن هەر چۆرە دەمگۆيەكي سەير و سەمەرەيان بۆ بلاو بكەيتەوه. هەر ئەوەندەيە تۆ هەيئەكەيان بۆ بگريهوه. دەكرى له يانەيەك كچە و كورە خافلگر بكەي و بەسەرياندا بچي و جا ئەوجار بۆيان له دەهۆل و زورنای بەدى. كى دەيزانى ئەو ئاورە له گۆري كيوە هەلئەساوه؟ تەنانەت شەيتانيش فكرى بۆي نەدەچوو. جا بۆ ديق پيكردى ئەو دەرويش بەگەي خۆي بە بەلگەي سى ئوغوز دەزاني، بەس بوو. ئيتەر دواي ئەوه لاي خەلك سەري هەلئەدەهات و نەيدەتوانى له مائەكەي بچيتە دەري. جا ئەو كاتەيە كه دەرووخي. كچەكەي تەنانەت دەتوانى سەماش بكا. تەنانەت دەتوانى له بارەكانى ئەستەمبوليشدا سەماي پى بكا.

بەلام چما دەرويش بەگ گويى بەوه دەبزوت؟ لەوانەشە له ناخەوه هيچ گويى نەداتى، بەلام بە روالەت پيى شيت دەبى. دەي با ببى، فەرقى چييه. هەر ئەوەندە بەسە شيت بى، چۆن دەبى با ببى...

تەلەكەي خۆي نابۆوه. چاوەروان بوو. ئەوەندەي بەس بوو كچەكە بگاتە ئەستەمبول. بەبى ئوقرەييەوه چاوەروانى هاتنى پاييز و رۆيشتنى كچە بوو بۆ ئەستەمبول. هەر لە ئيستاهە له گەنجىكي ژيەكەلە و دلرفين دەگەرا كه كچە بخلەتيني و دۆزيبوشيبهوه.

كورەكەي هەمزە بەگ خودا داينابوو بۆ ئەو كارە. بەژن و بالايەكي جوانى هەبوو، هەم دەولەمەند بوو و هەميش ئەهلى رابواردن. هەر جارىكي ربي دەكەوتە ئەستەمبول، ئۆرگين دەچوو مامى بە هەموو شوينيكدا دەگيپرا. ئەو سەگابە كەلين و قوژبنيك نەبوو پيى نەزاني. هەر كچە بەرەو ئەستەمبول وەري بكەوي، خيرا لىي سوارى فرۆكە دەبى و دەچى و كچە دەدۆزيتەوه و لەگەل ئۆرگين پيكيان دەناسيني و جا دەلى ئۆرگين هۆشت بى و بزانه چ شتتكت وەچنگ كەوتوو. گەش و شەقل نەشكاو و لاو و تازە پيگەيشتوو. مامى خۆت شەمەزار مەكە.

چۆنى نەخشەكەي كېشاپوو، دواي رۆيشتىنى كچەكە، بە فرۆكە چوو بۆ ئەوى. ئۆرگىنى ھەلگرت و چوونە زانكۆ كچە بىينن. ھەر دووكيانى بانگھېشت كرد بۆ يەكتىك لە رستورانته بەرزەكان.

ئۆرگىن ھەر لە ئىستاو دەستى كردبوو بە جەفەنگ و رابواردن لە گەل ئەو كچە ساويلكەيە. كاتى لە ئەستەمبولئىش دەرۆيشت ئۆرگىنى رادەسپارد: "ئۆرگىن گيان، چەندەي پىت دەكرى روو بدە بەو كچۆلەيە. تەنەت ئەگەر نەشت توانى ھىچى لى بگەي، ديسان بۆ ھەر كوى چوو لە گەلى بچۆ. ئەوشت لەبىر نەچى ھەر روژ نا روژتيك جاريك لە گەل بە بەردەرگاي زانكۆكەي ئەدەندەدا پياسەي بگە."

ئۆرگىشنىش بەلئىنى دا: "خەمى ئەووت نەبى مامە گيان. ئەگەر عەلى سارەوان بى، دەزانى و شترەكەي لە كوى ئىخ بدات. ھەر بەراستى كچۆلەيەكى ناسكۆلەيە. سى مانگ نابا وەك دايكىي لى دەكەم."

ماھىر بەگىش دەستى لە گىرفانى نا و چەپكە دراويكى دەرھىنا و دايى و گوتى: "ئەوھش خەرجى ئەو سى مانگەتان. ئى دىكەشت بۆ دەنىرم."

بەو جۆرە برا گيانى گيانىيەكەي دەرۆيشت بەگ دواي ئىمزاى كوشتنى ئەو، بە خەيالئىكى ئاسوودەو ئەستەمبولئى بەجى ھىشت.

مانگىكى بەسەردا ھات، دوو مانگ تىپەرى، بەلام ئۆرگىن دەنگى نەبوو. لە شارۆچكەش ھىچ باس نەبوو. باشە ئەي ئەو سەيە چ گوويەكى خوارد؟ خۆ دەست و پىنى بەخەنە نىيە؟ ئەو ھەموو پارەيەي دەرەبوويە... مانگىكى دىكەش چاوەروان بوو و كە دىتى ديسان ھىچ باسيك نىيە، بە فرۆكە خۆي گەياندەو ئەستەمبول و ئۆرگىنى دۆزىيەو.

ئۆرگىن گوتى: "خۆ ئەتۆ كچت پى نەناساندووم، دەعبايەكى سلۆكت پى ناساندووم مامە گيان. دواي ئەو ھەموو كاتى ويستم دەستىكى بە بناگوئيدا بىنم، كافر بە چاوە نەبىينى چىي بەسەر ھىنام. وەك برىشكەي سەر سىل ھەلبەزىيەو. كورە لاي بەرە بابە، خۆ ئەوە بنىادەم نىيە، دەلە گورگىكى وەحشىيە. ئىتر قسەمان پىكەو نىيە. وا سووك و ئاسان نانوى. پىم وانىيە سالى داھاتوش بتوانم ھىچى لى بگەم. ھىشتا بۆنى ئەنەدۆلى لى دى. يەكەم سال ھەمووان ئاوا بەناموسن."

"ئەي چا چىيە ئۆرگىن؟"

"چار نىيە مامە گيان."

ماھیر بەگ دەست لە گونان درێژتر لە ئەستەمبوڵووە گەرایەووە و وەك جارى جاران دیاریی بۆ دەرویش بەگ بردەووە. رۆژ بە رۆژ نۆوانیان خۆشتر دەبۆوە. ماھیر جار بە جار رۆكەكەى ئەستوورتر دەبوو. دەرویش بەگیش لێى تێگەیبوو و ھەر جارىكى سەیرى دەموچاوى دەکرد، ھێلنجى دەدا. نەشیدەتوانى بەسەر ئەو ئىحساسەى خۆشىدا زال بێ. خەلكى شارۆچكەكەش وردە وردە ھەموو تێگەیشتبوون كە ئەوان ھەر لە روالەتدا دۆست و لە بنەو بەخوینى یەك تینوون. ئۆغوز و مۆغوزیش كە ئەوان ناوا قورپان بۆ دەپیتا و ئەوئەندەیان پێدا ھەلئەگوت، ھەر قسەى قۆر و ھەر و گیش بوو.

ئەگەر ریبەكى دەدۆزیبەووە... ئەگەر ریبەكەى دەدۆزیبەووە... كە ئاخریبەكەشى دۆزیبەووە. لە چیا خزمىكى ھەبوو جارىكیان ھاتبوو لەى كارى بداتى، بەلام ئەو روى نەدابوو. ھەرچۆنێك بێ خزم گۆشتیش بخا ئىسكت ناشكىنى. بەلام ئاخر چۆن توانیبای داواى یارمەتى لە خزمىك بكات، كە پێشتر دەستى بە رووبەووە ناو؟ باوكەرۆ... ئەگەر بەكارت ھات كەلكى لى وەر دەگرى، ئەگینا توورى دەدەى. دەبى چاوى بەو كۆرە بكەوى. لە خزمەكانى راسپارد كۆرەى بنێرنە لەى بۆ ئەوئەى بىكاتە بنیادەم. كۆرە دەبوو لە كێلگەكەى ئەودا كار بكات و كاروبارە تايبەتیبەكانى ماھیر بەگ بۆ ئەوئەى نەدەبوو بە بىگانەىكى بسپێرن بەرپۆ بەرى. كۆرەش كە لە خوداى دەویست داگەرپى و بێتە چووكووراوا، دەسبەجى وەرپى كەوت. ماھیر بەگیش ھەر چاوى پى كەوت، بەدلى بوو، بەلام بۆ ئەوئەى باش بیناسى، یەك دوو مانگىك ھەر چاوى بەسەریبەووە بوو و تاقىبى كردەووە. گەنجىكى بەخۆوە و تۆكمە و بەژن و بالا جوان و قژ كال بوو. زۆرىش بویر و نازا.

ماھیر زۆرى تاقى كردەووە و زۆرى شیر و ریبى بۆ ھىناىووە ھەتا بە كۆرەكەى گوت چى لى دەوى. گەنجەش بەزیرەكیى خۆى لى تێگەیشت و داواى تۆزىك منگەمنگ، قەبوولى كرد. دەى چما كارى لەوئە ئاسانترى دەست دەكەوت؟

قورئان و دەمانچەبەك لەسەر مێژەكە بوو، لەگەل چەپكىك دراو. ماھیر بەگ ھەستا سەرپى و ئەھمەدى بانگ كرد و دەست گرت و لەسەر دەمانچە و قورئانەكەى دانا و گوتى: "دەى بلى، سویند بەو قورئانە و بەو دەمانچەبەك و بلى بەو قورئانە و بە دین و ئیمان و شەرەفى خزم و كەسم سویند دەخۆم دار و دیوارەكان و ھەر شوینىك بۆ ھەلكەوت دەنووسم و ئەگەر دەسگىریش كرام، بىشمكوژن لە زارم نایەتەدەرى و ناوى قاباچقى بە زارمدا نایە و ھىچ باسى خزمایەتیبەكەشمان ناكەم و ئەو نھىتیبە لەگەل خۆمدا دەبەمە بن گل."

ئەحمەد دووبارەى كردهوه: "سۆيىند دەخۆم."

ماھىر بەگ ئەبجاردەيان دەستى خۆى دايە دەست ئەحمەد و لەسەر قورئانەكەى دانا و چاوهكانى لىك نا و گوتى: "بەو قورئانە، ئەگەر بىت و ئەو ئەحمەدە، ئەحمەدى خزم، كورى خۆم، لە كاتى گىرائىدا يان تەنانەت چەند سال دراترىش ئەو نەيىبىيە لاي كەسىك تەنانەت لاي دايك و باب و براكانىشى بىركىنىت، شوين بىرى دەكەم. ئەو دەمانچەيەش بە شاىەت دەگرم." دەستى لەسەر قورئانەكە ھەلگرت و لەسەر شانى ئەحمەدى دانا و پرسى: "گويت لى بو؟" ئەحمەد كە چاوى لە چاوهكانى بربىوو، گوتى: "گويم لى بو، بەلام ھىچ پىويستىيەكى بەو نەبوو. ئەمن خۆ سۆيىندم خوارد. سەر دادەنىم و نەيىنى نادركىنم."

ماھىر بەگ نامىزى پىدا كرد و گوتى: "ھەر بۆى، بژىت تۆرەمەى قاباقچى."

ئىتر چەپكە دراوھەكەى لە سەر مېزەكە ھەلگرت و لە گىرفانى ئەحمەدى ئاخنى و گوتى: "ھەر بۆخۆشم ژنت بو دىنم. ئەمن پىويستىم بە پىاوى ئازا و نەترس و جى متمانەى و ەك تۆ ھەيە. خوا راوھەستاوت بكا رۆلە، ەمەرت درىژ بى. ھەر لەم شەو ەو دەست پى بكة. ھەر شتىك بى، خزم پشت و پەناى بەكترىن و گوشتى بەكترىش بۆن، ئىسقانى ناشكىنن. خزمان لە عەيب و عار و شانازىيە كترىدا ھاوبەشن."

ئەحمەد لە پىشدا لەبەر رووناكايى فانۆسەكە دىوارە سپىيەكەى مزگەوتى گورە و ئەوجار قەدى چنارەگورەكەى نىوھندى بازارەكەى نووسى. دار و دىوار و دەرگا و شوستە چىمەتتۆكان و ھەر جىيەكى بە باشى زانى، نووسىيى. لە سەر دەرگاكەى مالى دەرويش بەگىش بە خەتىكى جوان نووسى و بەر لەوھى رۆژ بىتتەو، خۆى گەياندەو ەملىكەكەى ماھىر بەگ لە دەشتى.

نووسىنەكان ەك بۆمب لە شارۆچكەدا دەنگيان دايەو. ھەر نووسراوھى كۆمەلە خەلكىكىيان لەبەردەم كۆ ببوو ەو و سەريان رادەوھەشاندا و پىدەكەنن و نىوچاوانيان تىك دەنا و مووچرەكەيان پىدا دەھات.

"ئەو دەرويش بەگە ناودارەى... لىرە خۆى بە بەگ و ئاغا دەزانى... كچەكەشى لە ئەستەمبولى بەرەللا و ھەرەللا دەخولىتتەو."

لە جىيە دىكە ەك نووسىنى كتىبان بەپەلەپەل ئاوا نووسرابوو: "كچەكانيان لە يانە و مەھاكانى ئەستەمبولىدا لەشفرۆشى دەكەن و خۆشيان لە شارۆچكەدا لەشفرۆشى دەكەن." خەلكىكىش لە دەورى چنارەكەى نىوھندى بازارى كۆ ببوو ەو.

"درویش بهگ! پرۆ کچه کهت له بن هه تیومه تیوی ئهسته مبول بینهوه ده ری. بیهینه ده ری و بو ئیمه ی بینه. ئیمه ش بنیاده مین. ئیمه ش..."

له گه ل کۆمه لێک نووسینی زۆر بی ئه ده بانه ی دیکه لێره و له وی.

ماهیڕ بهگ قاوه لئوونئ بوو چووه بازا ری. هه ر وهک نه با ی هاتبئ و نه بۆران...

که خه لکه که ی دی له ده ری داره که کۆ بوونه ته وه لیبان چووه پێشی و پرسیی: "ئه وه چ بووه؟"

نووسینه که یان نیشان دا. چاویلکه ی له چاوی کرد و به وردی خویندییه وه و ئه و جار در ی به خه لکه که دا و چووه پێشتر و له بهر نووسرا وه که وه را وه ستا و به ده نگێکی بهرز به خه لکه که ی گوت: "ئه وه جینایه ته، جینایه ت. ئه وه بێنامووسییه، بێنامووسی. له مه وه دوا ئیتر که س له و شاره دا ناتوانئ ناگای له شه ره ف و ناموسه که ی خۆی بی. بێسپرنه وه. بێنامووسی، ئه ی خوا یه گیان، وه ی له و قه باحه ته ی، به خوا ی عه بیه. تۆ خوا حه یف نییه بو درویش بهگ؟ کورپه ئه وه داماننا کچه که ی له ئهسته مبول ده ری پیکه ی به سه ر شانیدا دا وه، خۆ هه موومان ئه وه مان بیستوه و، به لام باشه بو له سه ر دارو دیوارانی ده نووسن؟ کورپه عه بیه شووره بیه و ئه من ده لیم جینایه ته جینایه ت. خۆ بیئ و درویش بهگ گوئی له وه بیئ، دیق ده کات. جا ئه و جار مه مله که ته که مان رۆ له یه کی ئاوا ره سه ن و شیاو و بلیمه ت و زانای له کیس ده چیت. هه تا شتیئک نه قه و ما وه پاکی بکه نه وه. زوو بن خیرا براده ری نه. پاکی بکه نه وه با چیدی چاوم پئی نه که ویتته وه."

دوو گه نج ده موده ست چوونه سه ر کورسییه کان و ئه و نووسینه ی به ته باشیڕ نووسرا بوو، سربپانه وه. گه نجیک گوتی: "ئاغا، سه ر شوسته کان و ده رگای دووکان و دیواری مزگه وتی گه وره و شوین نه ما وه شتی ئاوا ی لی نه نووسرا بی. خۆ هه ر یه ک دوو جی نییه."

ماهیڕ بهگ گوراندی: "بیسپرنه وه، بیسپرنه وه، هه مووی بسپرنه وه."

ئه و جار که وته ری و دیسان را وه ستا و له سه ری رۆشیت: "تۆ خودا هه ر هه مووی پاک بکه نه وه. مه هیلن، شارۆچکه که مان له بهر قه حبه یه ک حه یای نه چی و ناوی نه زری. بز نه گروپییه ک میگه لێک گروئی ده کا... باش نییه. ئه وه بو درویش بهگ و بو ئیمه ش خراب ده شکیتته وه. بیئ و له ئهسته مبول ئه و جار ناوی شارۆچکه که ی ئیمه بینن، ده لێن خه لکه که ی ئه وی بی غیره تن. پیاوی تیدا نییه. پاکی بکه نه وه ئه و نووسرا وه. پاکی بکه نه وه با ریسوا و رووره شی دنیا یه نه بین."

"هه‌ی قورمساغینه، وه‌ک پشیله عه‌یب و عاری یه‌کتری داده‌پۆشن. بی‌ شه‌ره‌فینه. یه‌کی‌ چوو له‌ ته‌سته‌مبوولێ گانی داوه، یه‌ک‌کیش هه‌ستاوه و ئاوا ئی‌ره‌ی نووسیه‌وه. ئیتر به‌ ئی‌مه‌ چی پاک‌ی بکه‌ینه‌وه؟ لی‌ گه‌رین با هی‌چیان نه‌سپینه‌وه.

ماهیر به‌گ گوی‌ له‌و قسانه‌ بوو به‌لام وه‌رووی خۆی نه‌هینا. له‌ خۆشییان نه‌یده‌زانی چ ده‌کا. خۆی خسته‌ نیو ترۆمبیله‌که‌یه‌وه و به‌ شۆفیره‌که‌ی گوت: "هه‌لی‌ بکه‌ با برۆین بچینه‌ ئاوا یه‌که‌ی ده‌رویش به‌گی داماو."

له‌ ریگایه‌ خۆی ته‌مرینی گریانی ده‌کرد. ده‌یه‌نایه‌ به‌ر چاری خۆی، که‌ ده‌رویش به‌گ بی‌ت و گوی‌ له‌و هه‌واله‌ بی‌ چ ده‌کات و هه‌ول‌ی ده‌دا له‌گه‌لی‌ بگری‌، به‌لام هه‌رچی ده‌یکرد، فرمی‌سکی نه‌ده‌هاته‌ چاوییه‌وه. له‌ حالیکدا ده‌بوو هه‌ر چاری به‌ ده‌رویش به‌گ بکه‌وی، له‌ کولپه‌ی گریانی‌ بدا. به‌لام چاوه‌ کویره‌کانی... له‌ خۆشییانیش خۆ پیاو چاری پر ده‌بن له‌ ئاو. به‌لام چاوه‌کانی ده‌تگوت هه‌لچۆ‌پاون. تا گه‌یشتنه‌ ئاوا یه‌که‌، هه‌ول‌ی دا و ته‌نانه‌ت ته‌و کاته‌ تال‌ و ناخۆشه‌ی خۆشی هی‌نایه‌وه پیتش چاری که‌ کفنی پۆشیه‌بوو، به‌لام دیسانیش نه‌یتوانی دژی‌یک فرمی‌سک هه‌لوهرین‌.

ترۆمبیله‌که‌ له‌ به‌رده‌م ده‌روازه‌ راوه‌ستا. که‌س دیار نه‌بوو. کۆشکه‌که‌ ده‌تگوت زینده‌وه‌ری تیدا نییه‌. به‌ر له‌وه‌ی دابه‌زی، به‌ رواله‌ت خۆی خه‌مبار و په‌ریشان کرد. نیوشانی وێک هی‌نا و تۆژی‌ک پشتی کوور کرده‌وه. بی‌ تاقه‌ت و بی‌هه‌یز به‌ره‌وه‌ ده‌رگا که‌ چوو و به‌سپایی کردیه‌وه. له‌ کوی بیسته‌بوو؟ کی‌ وای گوتبوو؟ کی‌ ویرابووی به‌ ده‌رویش به‌گی بل‌ی؟ به‌ دلنیا یه‌وه که‌س نه‌یده‌توانی باسی ته‌وه‌ی له‌گه‌ل‌ بکا، به‌لام ته‌ی کۆشکه‌که‌ بو‌ وا کپ و بی‌ده‌نگ بوو؟

به‌ر له‌وه‌ی له‌ ده‌رگا بدات، ده‌رگا کرایه‌وه. ماهیر له‌سه‌رخۆ و به‌ کۆخه‌کۆخه‌وه و جار نه‌جاری‌کیش راده‌وه‌ستا و له‌ پلێکانه‌کان ده‌چوو سه‌ری. باشه‌ چۆناوچۆن ئاوا ی لی‌ هاتبوو. خۆشی پی‌ سه‌یر بوو. پی‌ سه‌یر بوو و فرمی‌سکی‌ هه‌لده‌وه‌راند.

ده‌رویش به‌گ به‌ شله‌ژاوی و سه‌رسوورمانه‌وه پرسیی: "چ بووه‌ ماهیر؟ چ بووه‌؟ چ به‌لایه‌کمان به‌سه‌ر هاتوه‌؟"

ماهیر هی‌نده‌ گریابوو نرگه‌ری ده‌دا. وه‌ک لافاو فرمی‌سکی به‌ روومه‌تیدا ده‌هاته‌ خوار. به‌ ده‌نگی‌کی ماندوو که‌ کولپه‌ی گریان له‌رزۆکی ده‌کرد، گوتی: "چما نه‌تبیستوه‌ چ به‌لایه‌کمان به‌سه‌ر هاتوه‌؟ چما نازانی تووشی چ نه‌هامه‌تبییه‌ک بووین؟"

دەرویش بەگ بە دلە خورپە یەکی راشکاوانە وە گوتی: "گویم لە هیچ نەبووە."
"ئەی بۆ وات لێ هاتوو؟"

"عەلی یە شوانمان نەخۆشە. ناردوو مە بە شوین دکتۆر ئادەمدا و هیشتا نە هاتوو. هەر
چاوەروانیم."

ماهیر هەر وا بە دەنگێکی بەرز دەگریا و بە دەم گریانە وە گوتی: "کە وابوو ئاگات لێ نییە.
نە تیبستوو بەرالە..."

ئیت سەری بە سینگییە وە نا و لەسەری رۆیشت: "هەر باشتر کە گویت لێ نەبووە. هەر
گویت لێ نەبێ باشترە. لە قازانجمان نییە گویت لێ بێ. ئیت لە مەودا نە تۆ پیکە نینت دیتە
سەر لیوان و نە من. جوامپێرە کەم، رەچەلەک ئۆغوزە کەم... وەرە بزانه چۆن خەم و ژان بەسەر
بنیادەمدا دەباری. کافر نەییستی، یاخوا بەسەر کەس نییە، یاخوا دوژمنیش نەییستی.
ئەستەمە، زۆر تالە، تالە برالە."

دەرویش بەگ کە سەرسوورمانە کە رەویبە وە، سەری گرت و توند رایوہ شاند و دەستی گرت
و لەسەر مۆیلە کە ی دانا و گوتی: "دە ی بلی بزائم چ بوو؟ بیللی و بیپرە و ئیت. بۆ وەزگ بە
پیای دە دە ی؟ واز لە گریانە کەت بێنە، گریان بۆ ژنانە. سەری بێ گێچەل لە بن گلە."
ماهیر نووزایە وە: "هەموو بەلایەک بەلا نییە برالە. خودا بەلای ئاوا بەلای ئاوا بەسەر هیچ
بوونە وەرێک نە هیستی."

سەری خستبوو نێو دەستەکانی و لە سەری جیبە کە ی خۆی بە هیمنی خۆی رادەژاند...
"دوژمنمان زۆرن. هەموو ئەو قوون رووتانە بە خوینی سەرمان تینوون. ئەگەر دوژمنمان
نەبوا یەن، چما بەلای ئاویان بەسەر دیناین؟ ئەو پەلە ی شوورە بییە یان بە نیوچاوانمانە وە دەدا؟
خەریکە دەمرم برالە، لە بن بارستای ئەو خەم و ژانە دا وەختە بجنکیم. ئیستا کە نە تیبستوو،
با هەر نەییستی. واباشترە پیت نە گوتی. هەر مەییستی. ئەو داخە دەتکوژی."

دەرویش بەگ ئاگری گرت. دەریپەری و پری دایە بەرۆکی و نەراندی: "بیللی، دە بیللی دە ی.
بیللی و بیپرە وە. خۆ منت کوشت. کورە ئەگەر خەبەری مەرگیشمە بیللی دە ی."

"لە مەرگیش خراپترە برای بە رەچەلەک ئۆغوزم. وە ی خۆزگە زمانم لال بێ و ئیت نە توانم
هیچ بلیم رەچەلەک ئۆغوزە کەم. ئەو لە بنە مالمە ی بەرز و خانە دانی تۆ ناوہ شیتە وە. پەلە ی
شوورە یی..."

رایوه‌شانند و به‌سه‌ریدا نهراند: "بیللی دهی. دهی بمره و بیللی. بیللی و شیتیم مه‌که. ناگرم مه‌ده."

ماهیر خۆی به شان و قۆلپیه‌وه هه‌لۆاسی و له حالیکدا شانی هه‌لده‌به‌زینه‌وه، به دهم گریان‌ه‌وه گوتی: "ناخر بلیتم چی... نووسیویانه... کورپه یاخوا ده‌ستیان گۆج و ئیفلیج بی..."

"چییان نووسیوه ماهیر؟"

"شتی زۆر شووریدی. عه‌یب و عارمان."

"چ عه‌یب و عاریک؟ دهی بلی دهی، شیتیم مه‌که کابرا. بلی خه‌ریکه شه‌ق به‌رم."

"له هه‌موو بازار و قه‌دی داره‌کان و له‌سه‌ر ده‌رگا و دار و دیوار و شوسته‌کان..."

"چییان نووسیوه؟"

"باسی ئه‌و شتانه‌یان کردووه که گۆیا نوور خاتوونی کچمان له ئه‌سته‌مبووڵ ده‌یکا. دوژمن ده‌ورپه‌شتمانی گرتووه. هه‌موو، هه‌ر هه‌موویان نووسیوه. وه‌ک ده‌لێن کچه زۆر خراب داوێته باری بی ئاپروویی. تۆ هه‌قت بوو."

"نوورخاتوون؟ چما چیی کردووه؟"

"تۆ هه‌قت بوو براله. کچ بۆ ده‌رس خویندنی نابێ."

"ده‌لێم نوورخان چیی کردووه؟..."

"هیچ، نووسیویانه بۆته سه‌ماکه‌ر له یه‌کیک له باره‌کاندا..."

"بێده‌نگ به، بێده‌نگ. ئه‌وانه‌یان نووسیوه؟ کێ نووسیویتی، کێ؟"

"دوژمنه‌کانمان، ئه‌و دوژمنانه‌ی به‌ خوینمان تینوون، دوژمنه‌ قه‌سته‌سه‌ره‌کانمان..."

ده‌رویش به‌گ ده‌ره‌هه‌لبوو*: "ئه‌و شارۆچکه‌یه ناگر ده‌ده‌م. ئاداری به‌سه‌ر پادارییه‌وه ناهێلم. به‌ خودایه‌تی خودا ناگری ده‌ده‌م، ده‌یسووتینم."

"به‌یانی چووبوومه بازارێ، ئه‌ی خۆزگه‌ بیتم شکابایه و نه‌چووبایه‌م. دیتم ئه‌وه خه‌لک پۆل

پۆل لێره‌وه له‌وێ کۆزله‌که‌یان به‌ستووه. چومه‌ پێشه‌وه و دیتم. هه‌ی خۆزگه‌ کویراییم

داوبایه... دنیا له‌به‌ر چاوانم ره‌ش بوو. ئیتر نه‌مزانی چ قه‌وما. وه‌ک شیتان په‌لاماریانم دا

به‌سه‌ریاندا نه‌راندیم: "دهی بۆ راوه‌ستان و چه‌په‌ساون؟ دهی ده‌ست ده‌نی و بیانسپه‌وه..."

* ده‌ره‌هه‌لبوو: واته‌ ناگری گرت. هه‌لچوو. له‌ دین ده‌هری بوو. تووره‌بوو.

دەرویش بەگ ھەر دوو دەستی شوپر بپوونەو و لە جیبی خۆی وشک ھەلاتبوو. ساتیک سەری ھەلینا و گوتی: "دەبێ ببینم. بە چاوی خۆم دەبێ ببینم، مەسەلە ی ناموس وەك هیچ شتێکی دیکە نییە دەبێ..."

قسەکە ی تەواو نەکرد و بە پەلە لە پلیکانەکان رویشتە خواری و ھەرای کرد: "ئەسپەکەم بۆ بێنن."

ماھیر بە نیگایەکی بەدھەرانەو لە دواوە سەیریکی کرد و لە دلێ خۆید گوتی: "پەنجە بە دەرگای کەسەو مەنێ با بە مست لە دەرگات نەدەن." و جا ھەستا و لە پلیکانەکان چوو خوارو و گوتی: "با بە ترومبیل برۆین بەگ، زوتر دەگەینێ. بەر لەوێ پاکیان کردبیتنەو..."

لەو کاتەدا ئەوئەندە ی ھەز دەکرد سواری ترومبیلەکە ی بکات کە... دەرویش بەگ بە سەر پشتی ئەسپەو سام و شکۆیەکی ھەبوو. دەرھەتی ئاوا سووک و ئاسان بۆ کەس نەدەپەخسا... شلەژا و بیتاقەت... خۆشی لە بازارەکە ی لە ترومبیلێ دادەبەزی، ئەویش لەو باروودۆخەدا... دەرویش بەگ سەری لێ شیواوو و نەیدەزانی چ دەکا. بەبێ ئەوێ ییری لێ بکاتەو سواری ترومبیلەکە بوو. ژنەکە ی و ئەوانی دیکە ئاگیان لە مەھمودی بێ زەواد نەبوو و بە سەرسوورمانەو سەیری ئەو دووانەیان دەکرد کە رەنگیان بزپکاوو و تەواو شلەژا دیاربوون. ترومبیلەکە وەرپێ کەوت. دەرویش بەگ پەیتا پەیتا لە شوڤیژەکە پادەخوپی: "خیراتر لێی خورە..."

زۆری پینەچوو گەیشتنە شاری. لە بازارەکە، خەلک پۆل پۆل لە دەوری یەکتە کۆزێلکەیان بەستبوو. دەرویش بەگ لە ترومبیلەکە خۆی خستە خواری و ماھیریش بەشوینیدا، دەرویش بەگ لە حالیکدا بەرەو دەستەیکە لە ھەشیمەتەکە دەچوو، پرسیی: "لە کوئیە؟" "لە کوئیە؟ کوا؟ نیشام بە ماھیر."

دەرویش بەگ کە چوو پێشتر، ئەو نووسراوێ خۆیندەو: "ئاگاداری، ئاگاداری، نوورخانی سەماکەر بەم زوانە دیتە ئێرە."

دەرویش ئاوپر دایەو و سەیریکی ماھیر بەگی کرد، یانی ھەر ئەوئەندە؟ خراب تێگەیشتون. خراب تێگەیشتنیک بەھۆی ویکچوویی ناوکانەو. لەوانە یە گرووپیک بێنە شارۆچکە بۆ کۆنسیرت. باریکی قورس لەسەر شانی لاچوو. دەموچاوە رەنگ بزپکاوەکە ی وردە

ورده هاته وه سهر خۆ و زهرده يهك نيشته سهر لیبوی و لهوی دوور كهوته وه. ئەو خهلكه ی كۆ بپوونه وه، به بهزه بیه وه سهیر بیکیان کرد.

"با بچینه وه مائی، ماهیر. ههله بهك كراوه."

ماهیر زهرده يهكی هاته سهر لیوان و گوتی: "خودا بكا وایی، خودا بكا ههله كرابی. خۆزگه ..."

دهرویش له ترۆمبیله كه دا بهك پشوو دهیگوت: "زۆرم پئی سهیر بوو ماهیر، زۆر. مهسه له ی ناموسی وهك شتی ديكه نییه. ئابروو، ئاوهرۆ نییه. ئابروو تنۆكێكه، بتكی، كۆ ناكریته وه. وانیه براله؟"

ماهیر هیچی نه دهگوت.

ئاوا گه یشتنه وه مائی. ماهیر كه دابهزی، راست به رهو ده رگای هه وشه كه چوو و له نه كاو راچله كی و له جیبی خۆی وشك بوو و دهنگێكی نامۆی له قورگییه وه هینایه ده ری. لهو دهنگانه ی له گهرووی به كێكه وه كه خهريكه ده خنكی، دینه ده ری. دهرویش بهگ ده سه جی غاری دا، كه گه یشته بهر ده رگا، ئه ویش له جیبی خۆی پئی به عهز بیه وه وشك بوو. برۆای به چاوه كانی خۆی نه ده كرد. نووسینه كه ی سهر ده رگا كه ئه وه بوو:

"دهرویش، كچه كهت له ئهسته مبول قوون بادهدا و سه ما ده كا. ئاگادار به شاخه كانت ئه وه نده درۆ بوونه ته وه گه یشتونه ته ئه ستیره كان."

ئهی لهو سه گابه. هه تیو ئه و ئه جمده ده لئی پارچه بزووته. چیبی دراوته دهستی، به بی كه موكووپی نووسیویتی هیچ، له خۆشییه وه شتی لی زیاد كردوه.

ئه گهر ماهیر زوو نه جوولا بیه وه و نه چووبایه ته بن بالیه وه، ده كه وت. زۆر به زه جمهت له پلێكانه كان بر دیه سه ری و له سهر مۆبله كه ی رایكیشا. دهرویش بهگ له هۆش چووبوو و دهینالاند و ماهیر له خۆشیا بن وه خت بوو بفری. گوژی به كلك ده شكاند.

"له ده رگای كهس مه ده با له ده رگات نه دن. گالته به ئابرووی كهس مه كه با گالته به ئابرووت نه كن. ئه گهر شان و باهۆت به هیژن، راست به وه له بن ئه و باره قورسه دا دهرویش."

"ناخ براله، نه مگوت ئه و كافرا نه، بی دین و به زیدن؟ نه مگوت ئه وانه دوژمنی ئیمه ن؟ نه مگوت ده فهرتیا ن به دین، پیستی سهرمان هه لده قه ن؟ ئه وه ئاخ زه مانه. ئه و شاره ئهسته مبوله. كچ و كوړ، له ئهسته مبول دلداری و سه د كاری ديكه ده كن. جا ئه و له ده هۆل كوتانه ی بۆ چیه؟ ئاخ كه ری كه ران باب گاوانه، مردارینه، چه په لینه، دواكه وتووانه، كچی ئه م

دەوروزەمانەییە دلدارییەش دەکات. ماچیش دەدات و قوونیش بادەدات. دەی جا چییە؟ خۆ دنیا خراب نابێ؟

دەرویش بەگ زۆر دلئەزینانە نالاندی: "بیرەو، بیرەو، ماھیر. کچی من بۆ کەس نانوی. ئەمن دەیکوژم. زیندەبەچالێ دەکەم. ئەو ناتوانی حەیا ی تۆرەمە ی ساری ئوغلێ بەری. کچی من وەک کچی خەلک نییە. ئەگەر وابێ، دلئیابە دەیکوژم. کچی من کاری وا ناکا."

"نارەحەت مەبە بەگ. بەشکم درۆش بێ. لەوانەشە، بەرەللا یەکی بێ دایک و باب، یەکیک لە دوژمنەکانمان بۆ ئەو ی وەزگمان پێ بدات، ئەو بوختانە ی بۆ هەلبەستبیتین."

"بەلام ماھیر، قەسە ی خوشتان بێ، دووکەل بەبێ ناگر نابێ. ئەو کچە دەبێ سەری بە گۆمیدا بکری. ئەمن ئیستا ناتوانم بیر لە هیچی دیکە بکەمەو. جارێ هیچی دیکەم بە زەیندا نایە. پێیستیم بە یارمەتیتە برالە. ئەمن هەتا ئیستا بە گۆرە ی پێیست لە غیڕەت و برایەتی تۆ تێ نەگەشتبووم. لە رەسەنایەتی و دەماری تۆ تێ نەگەیبووم. دانێ پێدا دەنیم، پێی لێ دەنیم کە هەتا ئیستا تۆم پێ کەم بوو. دەمگوت کوری قاباقچییەکی بەرەللا یە ئیتر. بەلام داوای لێبوردنت لێ دەکەم برالە. بمبوره. گەردنم ئازا بکە. کەس لە تۆ پیاوتر نییە. یارمەتیم بدە با ئەو پەلە ی شوورەییە لە داوینی بنەمالە کەم بکەمەو."

"ئەمن خۆمەتکارتم برالە. هەر تۆ سەریک بەلقینە با من بە سەر سەران بێم. دۆست ئەویە لە کاتی لێقەوماویدا بە دەنگتەو بە. پێشینیان گوتویانە: دۆست لە بەندخانەدا دەردەکەوی، ئەگینا لەسەر خۆان و سفرە دوژمنیش وەک دۆست خۆ دەنوینی. سەیر بکە برالە، ژیا نی ئیمەمانان لە نیو ئەو خەلکە رزیویدا، ئەو خەلکە چەپەل و بەرژەو دەندخووزەدا زۆر ئەستەمە. ئیمە دەبێ ناگامان لە یەکتەری بێ، ئیمە دەبێ پەشتی یەکتەری بگرین و یەک بێن."

دەمەدەمی نیوەرۆ بوو کە خاتوون و مزەفەر و جەبجۆون و عارفی برای دەرویش بەگ و چەند کەسیک لە حزم و کەسەکان دەرکەوت.

دەرویش بەگ پەیتا پەیتا دەیکوت: "دەبێ سەری ئەو کچە بە گۆمدا بکری. دەبێ بیفەوتینی..."

مزەفەر دەیکوت: "لەسەر خۆ بە باوکە. کێ دەلێ وایە و کچە شتی وای کردووە؟ چما ئیمە نوورخان ناناسین؟ نوورخان لە کوێ و قوون بادان لە کوێ؟ ئەو بوختانە بوختان. کاری دوژمنانە..."

دەرویش بەگیش دەیگوت: "ئەمن دەزام، راستە. وایە. ئەمن مردووی خۆمە دەیناسم. زۆر باشیش دەیناسم. کچ کہ لئی گەرای بخوینى و بچیتە ئەستەمبول... جوانیان گوتووە، کچ ھەر نەبى و تۆوی بېرى، ئەگەر بووش، یان بۆ مېرد و یان بۆ گۆر..."

ماھیر، دەرویش بەگى لەگەڵ بنەمالەكەى بەجى ھىشت و لەویوہ راست و پرى چوہ پۆلیسخانە و بە نەقىبى گوت: "ئەو کارەساتە. دەرویش بەگ، سارى ئوغللى دەرویش بەگ وەختە لە داخان جەلئە لىى بدا. چوکورواوا خەرىكە ئەو تاقە بەگە رەسەنەیشى لە کيس دەچى. ئەگەر ئەو لە کيس بچى، ئیتر بەگىكى رەسەن، بەگىكى بە رەچەلەك ئوگوز و رىكوپىكى وەك ئەو دەست ناکەوینتەوہ. بەگىكى رەسەن و نەرىت پەرسەن و بیوینە خەرىكە تیدا دەچى. كچەتیوہیەك لە ئەستەمبول خەرىكى بەرەللائیەتیبە، كەس لەوى كار بەسەریبەوہ نیبە، بەلام لیرە ھەلەدەستن دار و دیوار دەنورسن و ھەیاى بنەمالەكەى رەسەن دەبەن. ئەوہ وەحشىگەریبە كاكە گیان، وەحشىگەرى. دەبى تا زووہ ئەو كەسەى ئەم قسە قۆرانەى نووسیبوہ قۆلبەست بکرىت. گالئە نیبە. ھەیا و شەرەفى بنەمالەكەى مەزن و لەمىژینە لە گۆرپە. پاشاگەردانى و ھەرکەس ھەرکەس نیبە. مەملەكەتى ئەمرو ياسای ھەیە، ياسایەكى یەگرتوو. خو ناکرى بانىك و دوو ھەوا بى. نابى رىگە بەو چاوقامى و بى ئابروویبە بدرىت جەنابى نەقىب."

ناوى پىنج كەسى داایە نەقىب كە واى دەنواند گومانى لىیانە و ھەر پىنج كەسەكەشیان لایەنگرى تۆخى دەرویش بەگ بوون. ھەتا ئیوارەى ئەو رۆژە ھەر پىنج كەسیان و چەند كەسى دىكەش قۆلبەست کران و گیران. گیراوەكان شەوانە ئەشكەنجە دەدران بۆ ئەوہى كەتنەكە وەنەستۆ بگرن.

ماھیر لە پۆلیسخانەوہ گەراوە مالى دەرویش بەگ و گوتى: "ناوى چەند گومانلىكراوىكەم داىە نەقىب. چەند كەسىكىان گرتوہ. ھەتا سبەینى لە بنى زمانىانى دەردەكىشن. چىبى نەمابوو كە گیراوەكان كەتنەكە بگرنە ئەستۆیان كە من ھاتمەوہ. ئەو كەسەى ئەوہى كردوہ، دەیدۆزینەوہ. دەیدۆزینەوہ و سزاشى دەدەبەن. بەرللا و ھەرەللا لە دژمان كلکیان تىك ئالاندوہ."

دەرویش بەگ گوتى: "راست دەكەى برالە. ئەمن گویم نەدەداىە، ھەرچى و پەرچى و بەرەللا دۆزمنمانن. ئەو كچەتیوہ بىتنەوہ. تەلەگرافىكى بۆ بکەن دەسبەجى سوارى تەیارە بى و بىتنەوہ."

ماھیر بەگ ھەر لەوى، دەمودەست تەلەگرافىكى توندى بۆ نووسى.

ئەو شەو كەس خەوى لى نەكەوت. نە دەرویش بەگ و نە ماھىر بەگ و نە كەسى بنەمالەيان. بەيانى روون بۆۈە كە گىراۋەكان كەتنەكەيان گرتوۋەتە ئەستۆ. ئەوان دار و دىۋارىيان نووسىبوو. بەلام وا باشتەر بوو لىيان خۆش بن. كەرتىيان كەردبوو. دەرویش بەگ مەزن بوو، رەسەن بوو و ئەۋانىش خەتابار و داۋاى لىبوردنىيان لىى دەكرد. دەرویش بەگىش دەيگوت: "وا باشە لە بنىادەمەكان خۆش بىت، بەلام ئەمن ناتوانم لەۋانە خۆش بىم، چونكە ئەوان گەمەيان بە ناموسى من كەردوۋە و حكومەت دەبى سزايان بەا. ئەگەرىش نەيدا، بە دەستى خۆم سزاكەيان لە بەرى دەستيان دەنىم."

ماھىرىش پىى دادەگرتەۋە: "دەبى سزاكەى ببىينن، ئەو ھەرچى و پەرجىيانە بۆ لىخۆشبوونى نابىن."

ئەو شەۋە ماھىر بەگ بە ئاسوودەبىى نوست. لە ژيانىدا ئەۋەندە بەختەۋەر نەبوۋە. ھەتا ئىستا چىئى تۆلەى نەچىشتىبوو. وا سووك ببوو دەتگوت بالى گرتوۋە و ھەلدەفېرى. ئىستا دەرویش بەگى باشتەر دەناسى.

دوۋ رۆژ دواتر ۋەلامى تەلگرافەكەى نورخان ھاتەۋە:
 "بۆچى داۋاتان كەردوۋە بىمەۋە؟ خەرىكى دەرسەكانم. ناتوانم بىمەۋە. خۆ، خۇداى نەكردە باجم ھىچى لى نەھاتوۋە؟ تەكايە زوۋ ئاگادارم بەكەنەۋە. ئەگەر شىتىك قەۋماۋە، دەسبەجى دىمەۋە."

دەرویش بەگ كە تەلگرافەكەى خويندەۋە، ئاگرى گرت و ۋەك فىشەكە شىتە لەجىئى خۇى دەرىپەرى و بەسەر مەزەفەردا نەراندى: "دەسبەجى سوارى تەيارە بە و بچۆ بۆ ئەستەمبول و ئەو كچەتىۋە بەرەللايەم بۆ بىنەۋە."

مەزەفەر لە ھەمبەر ئەو تورپەبىيە شىتەنەبىيە ئەۋدا ھىچى پى نەدەكرا. دەسبەجى سوارى تەرىمبىلەكەى ماھىر بەگ بوو و بەرەۋ ئەدەنە كەۋتە رى و لەگەل يەكەم تەيارەدا بەرەۋ ئەستەمبول و كەۋتە رى. پەيتا پەيتا لەبەرە خۆبەۋە دەيگوت: "نورخانى قور بەسەر، سەما و قوون بادانى چى، ئەو ھەر سەبىرى پىياۋ دەكا سوور ھەلدەگەرى. ئەمن دلىيام تا ئىستا ھەناسەى پىياۋ بەسەردا نەھاتوۋە..."

كە نورخانى دىت، سەرى بەسەر كىتەبەيدا گرتىبوو و شەلەژاۋ و ماندوۋ دىار بوو. ھەر چاۋى بە براكەى كەوت، داىە بەر پەرسىياران...

مزەفەر نەیدەتوانی راستییەکەى بە خوشکەکەى بلی. نەشیتوانی پیی بلی. هەر ئەوەندەى توانی بلی: "بایم نەخۆشە و داوات دەکا."

"زۆر نەخۆشە."

"هیچی نییە، بیانوی گرتووه."

"ئاخر من دەرسم هەیه..."

"چار نییە، دەبێ برۆین."

هەر ئەو رۆژە خوشک و برا گەرانەوه. مزەفەر خوشکەکەى برده ئاوی. نەیدەتوانی بیباتەوه لای بابی.

"نوورخانم هیناوه و بردمه گوند. کچه ئاگای له مەحمودی بۆ زەواد نییە. چاوی جگە له دەرسەکانی هیچ نابینی." درای حەفتەیهک ئاخرییەکەى دەرویش بەگیان قایل کرد بەوهى کچهکەى هیچ تاوانیکى نییە. بەلام نوورخان ئیتر نەیدەتوانی بگەریتەوه ئەستەمبوول و ئیتر رووی لهوئى نەکردهوه. زانیبووی چ رووی داوه و هەر خۆى دەخواردەوه و هیچیشی لەدەست نەدەهات.

چەند مانگ بەسەردا هات و هەموو شتیەک لەبیر کرا، بەلام دەرویش بەگ هەرگیز نەیتوانی سەیری چاوی کچهکەى بکاتەوه. بەخیر کچه بیتاوان دەرچوو، بەلام ئەو چاوی بەرابی نەدەدا سەیری چاوی بکات. چونکە هەر شتیەک بۆ، ئەو حەیاى برذبوو و سەری نهوى کردبوو، و بەردەوام تووک و لەعنەتى له کچه دەکرد.

رووداوهکە خەریک بوو لەبیر دەچۆوه و ئەوانەش، که بەپیی دانپیدانانەکەى خۆیان حوکم درابوون، بەر درابوون.

لهو نێوهدا رووداویکی تازه، هەموو شتیکی تیک دا.

بە روويەكى گەش و گەرم و گور بەپير سليتمان سامىيەو چو: "وەرە برالە، وەرە، وەرە، خۇ ھەر ليتمان دەقەومى، تۆمان بىر دەكەوتتەو وە ديسان بۆ ماوہى چەند سالان لەبىرت دەكەين و ھەر ناپرسين ئەرى برالە سليتمان سامى چۆنى؟ چۆن دەژيىتى؟"

دەستى لە ئەستۆى کرد و ھەر دوو روومەتى ماچ کرد و لەسەرى رۆيشت: "ئەگەر راستىت دەوى ئىمە بى ئەمەگ و سپلە بووين و نەمانتوانيوە بەو جۆرەى شياوى ليئوشاويى تۆيە، سوپاست بکەين و ريزت بگريين، بەلام ھەر گوومان لە قوونى دەگيرى..."

"تکا دەكەم... تکا دەكەم..."

"ھەر تەنگا و دەبين، پيش ھەموو كەس ھانا بۆ تۆ دېنين... ھەرموو دانىشە. ھەرموو دانىشە براى تازيز. روورەش و شەرمەزارم. شەرمەزارم، بەلام چۆن بتوانم لە بن بارى ئەو ھەموو تاوانە بيئە دەر و قەرەبويان بکەمەو؟ چن دەتوانين ئەو ھەموو زەھمەتەى لە پای ئەو ميللەتە و ئەو شارۆچكەيە كيشاوتە، بۆت قەرەبوو بکەينەو، چۆن..."

"تکايە... تکايە..."

"ئەو ميللەتە، ئەو ميل ل لەتە تەنانەت كۆشكى زيړينيشت بۆ دروست بکەن و تاجى پادشايەتشت لەسەر بنين، ديسان چاکەى خزمەتى خيړخووانەى تۆيان پى نادريتتەو."

ئەوجار دەنگى پتر ھەلينا: "بە ھيچ جۆريک ناتوانن چاکەى تۆ بدەنەو، بە ھيچ جۆريک ھەرچى بۆتى بکەن ھەر كەمە."

"تکايە... تکايە..."

سليتمان سامى خاکەرايانە لەسەر مۆبلەكە دانىشت. ماھير بەگ خولقى کرد بۆ جگەرەيەك و بە چەرخە زيړينەكەى جگەرەكەى بۆ داگيرساند و ئەمرى کرد قاوہى بيئەن.

سليمان ساميش كابرايهكى دنيا ديتە بوو و دهيتوانى ليكى بداتەوه كه ئەو زمانچەورى و دەمتەريپە بو چيپە و لەو سۆنگەيهوه بزاني ناخۆ چيى ديتە گيرفانى؟ له دلى خویدا دهیگوت: "بیت و ئەمجارەيان بە قورئانم سویند بو نەخۆن كه دەمكەنە پەرلەمانتار، كارم بەسەر كاربانەوه نابى."

ماهير بەگ وەك ئەوەى زەينى ئەوى خویندبیتتەوه، بە دەنگيكي دلتياكەرەوهوه گوتى: "ئەگەر راستیت دەوى سليمان سامى، ئيمە چاكەى تۆمان نەدایەوه برالە. ئەگەر ئەتۆمان بە نوینەرايەتیی چوگوراوا ناردبايەتە پەرلەمان، هەم میللەت و هەم خویشان سوودمان لەو توانايیانەى تۆ وەردهگرت. ناھەقيمان لى کردى برالە، ناھەقى. هەر كيشە و بەلایەك بەربینگمان پى دەگرى... گفتت دەدەمى، بەلینى مەردانە، هەم خۆم و هەم خەلكى ئەو شارۆچكەيه و هەم دەرویش بەگى برام كه له براش لیم نزيكترە، له هەلبژاردنەكەى داھاتوودا هەرچۆنيك بى، دەتنييرنە پەرلەمان."

"سوياستان دەكەم، سوياستان دەكەم، خوا راوەستاوتان بكا."

"هەر زەمانەتیکيشت بوى بە ناوى شارۆچكە و دەرویش بەگ و خوشم، دەتدەمى." سليمان سامى له حالتيكدا چاوەکانى زيت زيت دەردەرەوشانەوه، گوتى: "ئەمن هيچ زەمانەتیکم ناوى ماھير بەگ. هەر ئەوەندە مەنە لای دەرویش بەگ و ئەو بە زمانى خوێ بلى بەلین دەدەم له هەلبژاردنى داھاتوودا دەتنييرمە پەرلەمان، هەر ئەوەندە و زەمانەتى ديکەى پيويست نيیە."

"هەر ئیستا. قاوەكەت بخۆوه با برۆين. با قسەى خۆمان بكەين و سواری ترومبيل بين و بچينە لای دەرویش بەگ. زۆرم باسى تۆ بوى کردوو و دلتيام بە ديتنت كەيفخۆش دەبى."

سليمان سەريكي لەقاند و گوتى: "زۆرم بەزەبى پيى دا دى. زۆرم بەزەبى بە مستەفای ئاق يۆلليدا دى. دەلین كورەكەى دار و نەدارى لى فرۆشتوو و لەگەل رۆستەم ئوغللى خەريكن كارخانەيەك دادەمەزرينن. گوژمەيەكى زۆريشيان وەرگرتوو. ئەو حەمە عەليیە زۆر وريا و زيت دەرچوو. بزووتيكە كيچ نال دەكات. وەك دەلین مزەفەرى كورپى دەرویش بەگيش يەكيكە له شەريكەكانى ئەو كارخانەيە. هيچ دەزانى حەمەعەلى و مزەفەر كلکيان تيك ئالاندوو؟ له ئەدەنە هەموو روژى، بو هەرچيەك چوبايەن قوليان له قولى يەك دەکرد."

ماهير بەگ گوتى: "دەزانم، مزەفەر كورپكى ژيرە، زۆر..."

"دەلەين مزەفەر چووەتە لای ھەمە عەلی و لەگەڵی ئاشت بووەتەو. خۆ دەرویش بەگ بیستییتەو، مزەفەر دەکوژێ." "

ماھیر بەگ گوتی: "ھیچ نابێ. من پێم وایە دەرویش بەگ ئاگای لە ھەموو شتێکە. ئەو چاو و گۆیی لە ھەموو شوێنێکەن. ئاگای لێیە بەلام بەرووی خۆی ناھێنێ. لەوانەیە لە دلی خۆیدا زۆریشی پێ خۆش بێ." "

"پیاو بەزەیی بە مستەفا بەگدا دیتەو. بە تاقی تەننێیە لەو کۆشکە کارلەیدا... ھەمە عەلییش ھەموو شتێکی لێ کردووەتە پارە، تەنانەت ئەو نوێن و بانە لەسەریشی دەنووست." "

ماھیر بەگ لە بن ددانە لەچەرەو بەردووەکانییەو گوتی: "خەریکە سزای کردەوێکانی وەر دەگریتەو. مستەفا پیاویکی لاسارە." "

سلیمان سامی گوتی: "داماوە نەخۆش و لێقەوماو لە سەر قەرەوێلەکی فەنەری لەگریژەنەچووە کەوتوو و لە رۆژ ھەتا ئیوارە دەست لە دەمانچەکەمی وەر دەدات. خودا ئەو بەسەر ھیچ گیانلەبەرێک نەھێنێ. ژنەکەمی، مندالەکانی و خزم و کەسی ھەموو پشتیان تێ کردوو. زۆر ناخۆشە، ناخۆش. دلنەزینە... جا ئەو جار کورەکەشی چووە لەگەڵ گەرەترین دژمنی بووەتە برادر... ھەمی بە قوربان بێم مەرگ... بەقوربان.. داماوە..."

ماھیر لە پڕیكا و بەبێ ھیچ پێشەکیەك چووە سەر باسیکی نوێ: "سەیر کە، ئیستا داواکەمی من لە تۆ، تەنیا داواي خۆم نییە. ئەو داواي شارۆچکەکە و چوکوراوا و ئەو میللەتە رەسەنەییە..." "

"تکا دەکەم، تکا دەکەم، من تکا دەکەم، جەنابت ئەمە بفرموو، ئەمە بفرموو. ھەر تۆ ئیشارەتێک بکە، با من بە سەر سەران بێم..." "

"عەرزت بکەم کە تەپۆ ئیتر کردوویەتە قیامەت. نۆبەتێ ھەموو ولاتی داگرتوو. ئیتر ھەر لە مندالی بەر مەمکانەو بەگرە ھەتا پیری نەو دە سالانە کەست دەست ناکەوێ نۆبەتیی نەگرتبێ. ھەرچی جێ و جانەوەر و مشکە و ماری چوکوراوا، بەلێ مشک و مار و ماسییەکانی نیو ئاوەکەمی و ھەرچی گیانلەبەریتی و تەنانەت خۆل و خاک و دار و بەردەکەمی و گژ و گیایەکەشی ھەموو لە نۆبەتیدا خەریکن ھەل دەچۆقن و دەسووتین و ھەل دەلەرزن. بنیادەمی چوکوراوا خەریکن یاخی دەبن. ھەر دوینێ بوو کە ھێزەکانی ئاسایش راپەرینی ئەو گوندییانەمی سەرکوت کرد، کە ھەر لەبەر ئەو لە دەولت راپەرپیوون چونکە پێش بە نۆبەتیی ناگری. حکومەتە کەمان و ھەر و ھا نەقیبە بەرێزە کەشان و دادوەرە گشتییە کەمان..." "

سليمان سامی گوتی: "باسی دادوهری گشتی هەر مه که، چونکه ئەو بەرتیلخۆریکی هیچ و پووجه. ئەمن گوویەکم خوارد، بەلام نیتەر بەهیچ شیوەیهک لەبەرچاوی هیچ کەسی ئەو هەلناکیشم."

ماهیڕ که دیار بوو تەریق ببوو هه گوتی: "دهی باشه، باشه. باسی مه که."

"قسەم لەسەر نەقیب نییە. ئەو تورکمانیکە قسەمی لەسەر نییە..."

"من بە نەقیبم گوتوو چۆن لەو دەرواڵم. نەقیبە نازاکەشمان، قایمە قامە کهمان، مودیرناحییە کهمان ئەگەر نەبواین... بەلام نا، نا، باسی مودیرناحییە هەر مه که، ئەویش کابرایەکی بی که لکه."

"باسی ئەویش ناکەم."

"ئەگەر ئەوانە نەبواین، خاکی چوکوراوا لەخویندا دەخووسا و بە سەدان گوندی و سەرباز دەکوژران. خەلک خۆ لەبەر نۆبەتی راناگرن و رادەپەرن."

"بەلێ، رادەپەرن. رانەپەرن چ بکەن. چارەیهکی دیکەیان نییە."

"مەستان ناویک، که چارده مندال و نەو هەکی لە نۆبەتییان مردبوون، لە حالیکدا خۆشی لە ئاگری لەز و تادا نەیدەتوانی بچوولێ، برادەری لەمیژینەمی خۆی، پالەوانەکی شەری نیشتیمانیمان، سلیمان بەگی ساواشکان (دلییر و بویر)، ئەسلان سووی پەنجەمی، که چووبوو سەری لێ بدات، گوشت و بەیداخی رەشی تازیه باری لە لولەمی تەفەنگەکی بەستوو و لە چوکوراوا دەگەری. لە چاو ترووکانی کدا سی هەزار نۆبەتی گرتوو لە دەوری کۆ بوونەتەوه و دژی حکومەت راپەریون و دەستیان کردوو بە شکاندن و کاولکردن و سووتاندن. دیسان خودا نەقیبە تازیه کهمان بپاریزی، که گەنجیکی خوین پاکمی کۆمارییە و دەسبەجی ئاگادار دەبییت و بە پشتیوانی ئەو هیژانەمی لە ئەدەنە و کوزان و شارەکانی دەوروپەرەوه نیردرا بوون، راپەرینە که یانی سەرکوت کردبوو و خەلکیکی زۆری لە راپەریو هەکان هیناوه و لە پۆخلۆدەرەمی باشووری شارۆچکە بەندی کردوون. ئەگەر زۆنگاوه که هەر لەم هاوینەدا وشک نەکرێ، گوندییەکان ناچار دەبن دیسان سەر هەلدهنەوه. گوندی دەلین لەبری ئەوهی نۆبەتی بمانکوژی، باشترە لە شەری گەل ئەو حکومەتەدا بکوژرین، که ئەو نۆبەتی بمانکوژی ناکا."

سليمان سامی به چاویکی گومانانوییهوه لیبی روانی و پرسیمی: "یانی له ئەنکەرە هەمووان

بپوا بەوه دەکەن."

ماهير به گيش به دلنیايي هوه وهلامی دایه وه: "به لئی پروا ده کهن. بۆچی پروا نه کهن؟ ته تو بیت وایه ته وان تاگیان لیره ههیه؟ ته گهر خه لکیکی ئاسایی بن، پروا نا کهن، ده بی لیکۆلینه وه بکهن... چما شیت بووی؟ چما نه کارا چوکورواوی بۆ گرنه؟... ته تو خه می ته وهت نه بی. پروا ده کهن و وا گوئی له قسه ت ده گرن وه که ته وهی روواویکی هه ژینه ریان بۆ بگییته وه. جا چونکه به بیستنی وشه ی راپه رین زراویان ده چی، ده سه به جی که لپه ل و ئامرازه کانیان ده نیره وه بۆ ئیره. دوا ی ته ویش چاوت به عوسمان ره مزی ده که وی، دیاره به دزییه وه. هه موو کاره کان جیبه جی ده بن. ته من بۆ ریکه ستنی کاره کانی ته وه، که ده تنیره مه نه که ره، نه گینا عوسمان ره مزی خۆی ده توانی نه که جاریک، بیست جارن، کامیۆن و شو فل و شته کان بنیۆی و بیانگییته وه. ده ته وی کیت له گه ل بی؟"

"ههر ته وانی جارن. وه قدیکی نه که ره بی باشمان هه یه. نه مجاره یان با مورته زا قارادا غلیش بی. ناتوانم ده ست له حاجی قۆرت بۆغا به رده م."

"ئیسنا دوا ی ته وهی چوو یته لای ده رویش به گ و گه راپه وه، به ناوی ههر کام له دوو کانداره کانی شارۆچکه وه ته له گرافیک بۆ وه زاره ت ده که ی... ته وه ته له گرافانه، ته وه عه لی ته فه نییه عه ریزه نووسه پیسه بۆلشه قیکه بی دینه نووسی بونی. ته وه پینج سا له که لگ له وانه وه رده گرین. هانی، ته وه سی و چوار نمونه ی ته له گرافی دلته زین، که ههر کهس بیانخویتیته وه، کزه ی له جهرکی دی. به ناوی ههر کام له کو یخای گونده کانی شه وه ته له گرافیک بنیره. ها ته وه ش ته له گرافی گوندییه کان، دوا ی جیبه جیکردن و ناردنی ته له گرافه کان خۆتان ناماده ده کهن بۆ نه که ره، باشه؟"

"باش."

ته وهی گوت و دوا ی ته وهی قومیک قاوه ی خواره وه، لپی زیاد کرد: "ده ی ئیسنا ده چین بۆ لای ده رویش به گ."

"به لئی، ده چین. هه سته با برۆین. ده رویش به گ به دیتنت خو شحال ده بی."

ماسیگره په مه ییه کان له ته مو مژه که وه ده هاتنه ده ری و ورده ورده سپیاییه که یان، ده کرده رهنگیکی مه یله و یاسه مه نی. به تی کچرژان و جو له یانه وه دیار بوو ته وه پۆله بالنده یه کن. تاویک دواتر تا وه لآت و په رده ی مژه که لادرا و هه تا و هه مو و لآتی داگرت. بالنده کان له سپیایه تییه که دا جاری نو قم ده بوون و جاری درده که و تنه وه. له بن مژه که دا له وانه بوو کۆمه لیک

پیاوی چەقۆ بە دەستی تاوانکەر یان خەمسارد، لەوانەبوو هیوادار یان زراوچووش لە چاوەروانیدا بوون.

ماهیڕ قاباقچی ئوغلی، لە لایەکەوە خۆشحال بوو. بیری لە خۆشحالییەکی دەکردەوه و لەوەیکە پێویستیخە خۆشحال بێت و هەر وا بە دەم بێرکردنەوه، جار بە جار بێهیا و رەش بین دەبوو. ئاخۆ ئەو شتانەی دەیکردن، بایی ئەو سووکایەتییانە دەبوون کە پێی کرابوون؟ ئەی دواپی؟ لە ئەنکەرە بە سووکایەتیەوه کارەکیان لێ ئەستاندبۆوه. تازە لە ئەنکەرەوه هاتبوو. هیشتا کارمەندیکی سادە تازە گەیشتوو بوو. هەر کەسە و چاوەروانییەکی لێی هەبوو. هەڵەیهکی بچووک، کارەکیان لێ وەرگرتەوه. بێ کەس و بێ دەر بوو. گەرایەوه شارۆچکە. لای هەموو کەس باسی دەرکرانەکی نەکرد. کەسیش نەیدەزانی. بیانوویەکی هینایەوه کە بۆچی ئەو وازی لەو پلە گرنگەیی هیناوه و هەمووانیش برۆیان کردبوو. دەرکرانەکی، چەند سالان هەر وەک برینیک لە سەر دلی بوو و خوینی لێ دەچۆرا. ئیستاش پیم وایە یەکەم جاری بوو هەستی بە دلخۆشی دەکرد. پەشیمانی لە ناخیدا جیی خۆی داو بوو بە شادی. سەرەرای شادمانییەکی، شتیکی وەک مۆتەکه خەریک بوو هەناوی دەتەنی. خۆی لەو کابووسە دەدزییەوه. شین و گریان و کڕووزانەوهی ئەو گوندییانە لە شیوەکە پەستیوراوون، لە گوێدا دەزینگایەوه. هەستیکی نامۆی بەرامبەریان هەبوو کە زیاتر لە بەزەیی دەچوو. ریک لەو کاتەدا کابرایەکی کفن پۆش و رده و رده لە مژەکه دەهاتە دەری و لە بەر چاری قوت دەبۆوه... زۆنگاوه کەوتە کولین و دەنگەکان، دەنگی بەریەکەوتنی بال دەبیستان و ئەو دیوی مژەکه و رده و رده دەنگی یاسەمەنی بەخۆوه گرت. لە حالیکدا ماسیگرەکان یەک لە دوا یەک بەرەوه سەرۆی مژەکه هەڵدەکشان... ئەو دنیا، ئەو دنیا لە جۆش و خڕۆشە، ئەو تەکووزییە تاییەتەیی ئەو ئاوه، ئەو خاکەیی رەشەبای لێ هەڵدەستی، بە درێژایی چەندین سالان خولقاو، هەر هەمووی تیدا دەچوو و جیی خۆی دەدا بە شتیکی دیکە، بە دنیا یەکی دیکە، بە رەنگیکی دیکە و بە عەتر و بۆنیکی دیکە و حال و هەوا و تام و چێژیکی دیکە.

بائندەکان، میشەنگوین و گژ و گیاکان دەگۆردران و بنیادەمەکان دەگۆردران و ئەسب و تازییەکان دەگۆردران... و حەزەمت و داخی مەستان کە "ئێستا بەرەوه هەنارستان، هەنارستانە کە" لە زۆنگاوه کەدا نوقم بوو، لەوانەیه تەنیا دار هەناریکی پر لە گولۆک بووبی. حەزەمت و داخەکی لەوانەیه پارچە زووییەکی بە رێژەو بووبی کە خۆی کاری تیدا بکا. ئەوهی بەشوینییەوه بوو، دۆزیبویەوه، ئەویشیان لە چنگی... دینا، دنیا یەک بوو کە تیدا ماسییە

گه وره کان، ماسییه بچوکه کانیان قوت ددها. بایی زه همه ته که ی نییه. راست وایه. هر که سه و چالّ بۆ یه کیچکی دی هه لده که نی. ئیتر زۆری نه دهرد کامیۆن و شۆفلّ و ئامرازی زه به لاهی دیکه، له بن مژه که وه دهرده که وتن و ئه و گورگه سامناکانه په لاماری خاکه که بیان ددها و هر له شوینه وه که گوندییه کان هه لئانده که ند، ده ست ده کات به لئدانی کانال. ئه ندازیاره کان دوی هفته یه که به که لوپه لی جۆراو جۆره وه، له و په ری سه رسووپماندا گه یشتبونه ئه و ناکامی که باشترین جیگه بۆ لئدانی خه رهند و کانالّ هر ئه و شوینه یه که گوندییه کان هه لئانده که ند.

به هه ژاوییه وه چاوه روان بوون. مژه که هیور هیور هه لده ستا. کامیۆن و شۆفلّ نارنجییه کان له گه لّ بالنده کانی به یانی، ورده ورده له مژه که وه دهرده که وتن. سیبه ره کانیان که وتبووه سه ر ره وه زه کانی ئاناوهرزا و له نه کاو گرم و هۆر و هاره یان تی که لّی دهنگی له خه وه هه ستانی زۆنگاوه که بوو. دهنگی دههۆلّ و زورناش هاوکات له گه لّیان بهرز بۆوه. وهرزیره کان که له مه ودا یه کی دوورتره وه راوه ستابوون، به بیّ ئه وه ی له جیبی خۆیان ببزوین، چه پله یان لیّ دا. چه قۆ زله کان هه لکیشران و به ملی گا و مه ره کانیاندا هینان. بیتلّ و ده مه بریقه دار و کارکردووه کانی شۆفلّ کان، که ده تگوت شان و باهۆ و زاری جر و جانه وه ری زه به لاحن، به و شوینه نادا هینران که خوینه کانی لیّ رّزابوو. ئه وه نده ی یه ک و دوو خاکه که هه لدرّا و له نیوه پرسته وه کرایه دوو به ش.

گوله شلیره و په مۆ و هه نجیر....

ماهیڕ به گ ئه وه نده به خه فه ته وه سه یری ئاقچاسازی کرد، ئه و شوینه ی مژه که ی لیّ هه لده ستا، ده تگوت ئیتر چاوی پینی ناکه ویتته وه و به شادییه کی کپ کراوه وه چاوی گیترا و له شویتیک ده گه را که بیناکی خۆی له ویّ دروست بکات. وهرزیره کان له وه به ره وه، له دوور وه راوه ستابوون و سه یری ئه و ئامیڕ و ئامراز و کامیۆن و شۆفلّ زه به لاحنه یان ده کرد که زه وییه که بیان هه لده که ند و خاکه تازه که بیان له سه ر یه ک که لّه که ده کرد و هر جار نه جارێک له سه رخۆ و وه ک به ده ست خۆیان نه بیّ، ده ستیان لیک ددها.

ماهیڕ به گ پیروزیایی له یه ک به یه کی ئه و کریکارانه کرد که له سه ر سه یاره کان بوون. پیاماقوولانی شارۆچکه که، نه قیب و مودیر ناحییه و داوه ره کانیش، پیروزیاییان له وه ستا و ئه ندازیاره کان کرد. ئه و جار ئه و هه شیمه ته ی له شارۆچکه که وه هاتبوون، سواری کامیۆن و پاس و عاره بانه کان بوون و به قریوه و قووله قوول که وتنه ری.

ماهير بهگ به شۆفيرهكەى گوت: "هەلى بکه کورم. دەبى ئەو هەواله خوشه دەسبهجى
بگهيه نينه دەرويش بهگى برامان."
هەر پيرى لهوه دهکردهوه که کوى بکاته کيلگهى نمونهى خوئى و ئيتر چيترى ئەو نقورچهکەى
له پير چووبۆوه که له دەرويش بهگى دابوو.

یەكەم ئەزموونی ماھیر بەگ واتە مەسەلەكەى نوورخان، بە كەیفى ئەو باش كەوتبۆۋە. سال و مانگ تىدەپەپىن و ئەو بەپىي نىكبوونەوہى لە دەرویش بەگ و ئاگاداربوونى لە كون و كاژىرەكانى ژيانى، ھەر جارە و شتىكى لى ھەلدەگرت و لە نەپىيەكى دەگەيشت. لە دنياىدا ئەوئەندەى چىژى لەو سەرکەوتنەى وەرگرتبوو، ھەرگىز ھىندەى چىژنە لە ژن وەرگرتبوو، نە لە مەشرووب و نە لە خەيال پلاوى شەوانەى بۆ ئەو خاكە بەپىت و بەرپۆزەوہ.

بەلام نەدەبوو ئەو كارە بە نىوہچلى بەھىلتەوہ. دەبوو بىگەيەننە كۆتايى. ھەرچى لەگەل ئەو دەرويشەى بكا، ھەر كەمە. بە پىخاوسى و كفنپۆشى... كە وەبرى دەھاتەوہ، شىت دەبوو. ئەوجار، خۆ ئەو سووكايەتتە ھىشتا نەبراپۆوہ... وئەنەى بە كفنى سپى و شمشىرى دەستتەوہ لە رۆژنامەكاندا چاپ كرابوو. خۆى نەيدىبوو و نەشىويستبوو بىبىنى، بەلام ئەوانەى دىتەبويان، دەيانگىراپەوہ. دەيانگوت ئەو وئەنەى لە رۆژنامە گەورەكانى دنياشدا چاپ و بلاو بپۆو. راتىب كولى ئوغلى سوتىند و قورئانى دەخوارد، كە وئەنە كفنپۆشەكەى ئەوى لە رۆژنامەكانى بەرىتانىا و ئەمريكادا دىتووہ. ئەو بە پىكەننەوہ دەيگوت: "ماھىر لە خرۆشۆف و كىنىدەيش بەناوبانگتر بووہ."

جا قسەكەى خۆى ئاوا پىشتراست دەكردەوہ: "ھەر بەراستى بەناوبانگتر بووہ."

"ئەوہى چوو، ھەر چوو. ياخوا لەوہش بەناوبانگتر بى."

"كۆرە ئاوا بپروا، دەرويش ئۆغوززادە لەوہش بەناوبانگترى دەكات..."

دەچووە ھەر كۆى و تووشى ھەر كەس دەبوو و رىي دەكەوتە ھەر ئەنجوومەنىكەوہ، دلەخورپەى ئەوہى بوو نەكا گالئەى پى بكنەن و پى پىكەننەن و بەخۆيدا بشكىننەوہ. ھەموو شتىك، ئەو حالئەتى كفنپۆشى و ئەو رۆژە ناخۆشەى وەبىر دىناوہ.

ماھیر بەگ، پتر لە ھەموو شتێک لەو تۆقیبوو، سووکایەتیی پێ بکری. چیی پێی کرابوو، کەردبووی بۆ ئەوێ پێش بەو بەگری. ھەتا ئیستاش ھەموو ھەولەکەکانی بۆ ئەو بوون، کە لەبەر چاوی خەلکە کە سووک و چرووک نەبێ. ئاخیریە کەشی ئەوێ لێی تۆقیبوو، بەسەری ھاتبوو، جا چۆن بەسەرھانتییکیش. ئیتر تەمەنیەک نەک ھەر لە شارۆچکە، بەلکو لە ھەموو تورکیادا گالتهیان پێ دەکرد و دەیانشکاندەو. ھەر لە ئیستاوە کەوتبوو سەر زار و زمانان... دەبوو تۆلەئێ خۆی لەو دەرویش بەگە بکاتەو کە ئەوێ لە پیاوەتی خستبوو. دیسان، دیسانیش تۆلەئێ دەکردەو.

جاری واش بوو، بیری دەکردەو، کە کورە ئەو گالتهیەکی قۆر بوو و رابرد و چوو. زۆر کەسان ئەو رۆژەیان ھەر لەبیریش نەمابوو و زۆر کەسیش ھەر بەراستی برویان کەردبوو کە ئەو رێک لەبەر خاتری ریزگرتن لە نەرتی ئۆغوز ئاوا بە لەخۆبوردوویەو ھاتبوو مەیدان. ھەر بۆیە تەنانەت بە ریز و حورمەتیشەو لێیان دەروانی. بەلام ئەو شتانە نەک ئۆخۆنیان پێ نەدەبەخشی و جاری وابوو لە تاریکایەکی تۆلە کەرەوانەدا نوقم دەبوو و تف و تووکی لە خۆی دەکرد کە بۆچی ئەو سووکایەتیە قەبوڵ کەردبوو. کێلگە و مەزرا گەرەکی، گەرەترین و مۆدیترتین مەزرای دنیا دەبیت. تەنانەت ئەو شادی و خۆشییە بێ سنوورەئێ لەبیرکردنەو لەو مەزرایەدا لەدلی دەگەرا، ھیشتا پێشی پەشیمانی و خۆخواردنەو کەئێ دەگرت.

ماوەیەک بوو، مەسەلە کەئێ نوورخن، تەواو کەیفخۆشی دەکرد. ئەو رووداوە رووناکایی بە ھەموو ئەو بیرە رەش و تاریکانە دەبەخشی و تیشکی بەختەویری دەپژاندە ناخییەو. رۆژێکیان، لەوانەشە دوا مەرگی دەرویش بەگ، جا خەلکی شارۆچکە کە دەیانزانئێ ھەموو ئەو شتانەئێ بەسەر دەرویش بەگ دەھاتن، لە بن سەری ئەودا بوو. دەبێ ئەو جۆرە کەتەنە، ھەتا ئەو رۆژەئێ وەزگ بە دەرویش بەگ دەدن، بەو پەری وردینییەو درێژەیان ھەبێ. نەخشە کە تەواو لە مێشکیدا بیجمی دەگرت. نەخشەئێ کەئێ گەرە کە دەرویش بەگئێ دەفەوتاند. نا، نا، ئیتر دەرباز نابێ. ھەرچۆنێک بێ، تۆلەئێ ئەو قەلافەتەئێ خۆی لێ دەکاتەو کە دەتگوت مردوو و لە گۆر دەرپەرپو، ئەگینا ژیان لەو سووکایەتیەدا بە کەلکی چی دی.

لە یەکیەک دەگەرا کە بتوانئێ نەخشە کەئێ بۆ جیبەجێ بکا. خزم و کەس و دۆست و برادەر و ئەوێ خەلکی شارۆچکە کە کە توانای جیبەجێکردنی ئەو کارەئێ ھەبێ، یەک بە یەکیانئێ دەھینایە پێش چاوی. ئاخیریە کەئێ دوا گەلێک ھینان و بردن و سەنگ و سووککردن، حاجی شیتەئێ ھەلبژارد. کەس لە حاجیە شیتە باشتر نەبوو بۆ جیبەجێکردنی ئەو شتەئێ لە مێشکی

ئەودا بوو. حاجى يەككى چوارشانەى قومارباز و لات و رېگر بوو و بۆ ئەوئى دەبوو پىشتى پى بسپىرى.

شەوئىكىيان، خزمىكى گەنجى حاجىي ناردە شوئىنى و لە ژوررەكەى خۆيدا لەگەئى دانىشت. "كارىكم پىتتە حاجى. كارىكى ئىجگار گرىگ. بەر لەوئى باسى ئەسلى شتەكەت بۆ بكم، جارى پىشنىارىكم هەيە، ئەوئىش ئەوئىكە دەبى لە پىشدا بەئىن بەدەى و بە قورئان و بە گىانى عەولادەكانت و بە خاوى گەرە سوئند بخۆى، كە ئەو نەئىئىيەى بە ناموس و گەرەبى تۆ دەسپىردى، جا قەبوئى بكم، يان نەئىكەى، بە هىچ كەسئىك و بە هىچ گىانلەبەرىكى نەئىتى؟"

حاجى زەرەدەيەكى هاتى، دەستى لەسەر قورئان دانا و گوتى: "سوئند دەخۆم." لەو كاتەو هاتبوو، چاوى لە سەر ئەو چەپكە دراوانە هەلنەدەگرت كە لەسەر مېزەكەى دانابوو. كە ماھىر و چەپكە پارە و قورئانى سەر مېزەكەى دى، دووقرانىيەكەى كەوت و لەو حالەدا بەبى ئەوئى ژماردئىتى، زانىبى دراوئەكە چەندەيە. تۆزئىك راوئەستا و گوتى: "هەتا ئىستا، هەر كەس نەئىئىيەكى پى سپاردئىتت، داواى سوئندخواردنى لى نەكردوم. بەلام باشە، سوئند دەخۆم، بە خودا و بە قورئان و بە گىانى ژن و مندالەكام... ئەو نەئىئىيەى ماھىر بەگ پىمى دەئى، گلىش لىمى نايستى."

ماھىر بەگ لە خۆشئىيان دەستەكانى گرت و دەستى بەسەردا هئىنان و بە تەتەپەتەوئە گوتى: "مە ما االت نا ناوئەدان بى. عەمرت درئۆ بى. لىت دلئىام. مەسەلەكە ئىجگار گرىگە. گالئەى پى ناكرى... مەسەلەى مەرگ و ژىانە. كارىكى سووك و سانا نىيە..."

ماھىر بەگ ماوئەيەكە بە كەفوكۆئ و خۆشى و شادىيەوئە قسەى كرد. حاجى ئىتر گوتى لە هىچ نەدەبوو و بەبى تۆقرەبىيەوئە چاودرئى بوو بزائى ئەو نەئىئىيە گەرەبە چىيە. زۆر كوئىكۆئ ببوو. ئاخرى ماھىر بەگ چاوى بە چەپكە دراوئەكەى سەر مېزەكە كەوت و بەپەلە هەلئىگرت و داپە دەست حاجى. حاجىي بەبى ئەوئى سەبرى بكا لە گىرفانى خست.

"كارەكە هەم ئەستەم و دژوارە و هەم زۆرىش سووك و سادە. بە تاييەتتى كە ئەتۆ وئە ئاوخواردنەوئە جىبەجىبى دەكەى، ئىزن بەدە، پەلە مەكە كاكە گىيان، سۆمى چاوەكام، تۆزئىك سەبرت هەبى، تۆزئىك سەبرت بى. ئەوى لەسەر سەبران بى لە سەر خىزانە. پەلە مەكە، حاجى بەگ، برالە گىيان. ئەمن ئەوئەم لىت دەوى ئەو سەرم بە ناموس و شەرەفى تۆ دەسپىرم، كە ئەتۆش لە هەنتەشى خوداى گەرەدا سوئندت خوارد، بە ناوى خودا و بە گىانى ژن و

مندالەكانت كه تەنانهت گەلەش لىتى نەبىستى. ئەمن ئىمانم پىتە. ئەتۆ كابرەيەكى بەغىرەت و جوامبىرى. ئىنسانى و پىاوپىكىشى لە تۆرەمەى ئۆغوز. ئىستا كاكى خۆم، گىانى من، ئەگەر رۆژتەك دىتت ئەو دەرویش بەگ لەگەل مودىر ناھىيە، شارەوان و بەرپرسە جىزىيەكان و جا ئەگەر پەرلەمانتارىشى لى بى، ھەر حەجى دوو حەج دەبى، لە باغى شارەوانى دانىشتوو، جا ئەو بۆ خۆت دەزانى چۆن ھەلەكەى دەقۆزىيەو، ھەر ئەوئەندەيە باغەكە خەلۆت نەبى... رىك لەو كاتەدا لە دەرویش بەگ دەچىيە پىشى و بە دەنگى بەرز پىي دەلئى: "كۆرە ھۆى گەووادى شاخدار، كە شاخىكت لە مەغرىبە و يەك لە مەشرىق، شاخى شارۆچكەكەش لە سايەى سەرى تۆو خەرىكن ئاسمان دەسوون، ئەتۆ شەرم ناكەى سەرت ھەلئىنى و لە نىو پىاوان دادەنىشى؟" ھەر ئەوئەندە. ھەر ئەوئەندەى پى دەلئى. ئەوئەى پى دەلئى و لە لاقانت وەردىنىت و تىي دەتەقئىنى. ئەگىنا، ھىچ دوور نىيە دەمانچەت لى بكىشى و دەسبەجى بىتكوژى. دواى ئەوئەش لانىكەم شەش مانگ بەشونىندا دەگەرى بىتكوژى... ھەر بۆيە دەبى بۆرى و لە شونىنىكى دوورەدەست خۆت بشارىتەو. خەرج و موخارىجى خىزانەكەشت بۆ ماوئەى شەش مانگ لە ئەستۆى خۆم. دواى ئەوئەش وەرە دووھەزار و پىنج سەد لىرە لەمن وەرگەرە. باشە؟ ئەگەر گىراشى و دەرویش وەقسەى ھىناى..."

حاجى وەك بىتەشكەى سەر سىل ھەلبەزىيەو: "سەيركە، ئەو ھىچ نىيە. چما ئەتۆ ناتەوئە ئەو قسانەى لە پىش چاوى خەلئىكى زۆر پى بلئىم؟ ئەمن دەيلئىم، ئەتۆ كارت بە كارى من نەبى. خەمى نەيئىنى پاراستنەكەشت نەبى. دلئىا بە، سەرم بچى، نەيئىم لە زمان دەرناپەرى. بەلام ئەتۆش ئىستا ھەزارى دىكەشم بەدەيە، جا لئىم گەرى."

ماھىر بەگ دراوئىكى ھەزار لىرەيى دىكەشى دەرھىنا. حاجى دراوئەكەى وەرگرت و كەوتە رى. كە دەيەويست لە مالى وەدەرەكەوئى، گوتى: "ھەر بۆى بەگ، مالىت ئاوەدان بى. قەول بى وای ئابروو بەرم ھەر نەتوانى لە جىي خۆى بىزوى، چ بگا بەوئەى تەقەم لى بكا. ئەتۆ خەمت نەبى. ئەمن نە تۆم دىتوو و نە قسەشم لەگەل كەردوى."

ئەوئەى گوت و بەپەلە لە پلىكانەكان چووە خواری. لە خۆشيان وەخت بوو بفرى. لە دەرەو، يەكەم شتىكى كەردى، ئەو بوو پارە و دراوئەكەى لە گىرفانى دەرھىنا و لە بەر تىشكى چراكە بۆاردى. رىك ئەوئەندە بوو كە مەزەندەى كەردبوو. ھەزار و پىنج سەد لىرە. ھەزار لىرەشى وەرگرتبوو. دەيكرە دوو ھەزار و پىنج سەد لىرە. دووھەزار و پىنج سەد دىكەشى دواتر وەرەدەگرت، ئەو پىنج ھەزار. كوئىر چىت لە خوا دەوئەى؟ دوو چاوى ساغ. بىروا ناكرى... ئەو

هه مووه پارهییه ههر بۆ دوو قسهی قۆر. شەش مانگ خەرجی مالهۆش... سامان... کۆره ئەو دەولەمەندانەش زۆر کەرن. لەو قسانەش خرایتری نەك بە دەرویش بەگ، هەر بەرەوپروو بە سەرۆکەزیران دەگوت. دەشیتوانی بیلێ. بۆ ئەو پینچ هەزار لیرهیه ئاماده بوو هەتا مردن، هه موو رۆژی له بهر ده رگای مائی ده رویش به گ بیکاته هه لالا و هه ننگه مه.

له خۆشییان شاگهشکه ببوو. ئەو پارهییه، خەمی خەرجی سالیکی مالهۆی له کۆل کردبووه. ئەویش چۆن! دواى ئەوه له وهودوا هه موو بنه ماله کهى وهك شازاده ده ژيان. ئەو ژنه داواوهی له و رۆژوه مێردی پێ کردبوو، بۆ جاریکیش ئاویکی خۆشی له گهرووی نه چوو بووه خواری. دوو هه زارییه کهى ده دایه ژنه کهى و به پینچ سه ده که شى... ته زووی شه هوهت له هه موو گیانی گه را... ئەدى، به پینچ سه ده که شى...

ژنه کهى به سه رسوورمانه وه پرسى: "ئەو هه مووه پارهییهت له کوی هیناوه?"
"که ریکم بۆ هه لکه وتوووه ژنه که. که ریکی قه له و. ئەتۆ کالهک خۆری یان بیستانرن؟
ته نانهت خۆشم بکوژم، دیناریکی ئەو پارهییهم نادهیتى. پاره که له شوینیک بشاره وه ته نانهت سمایل گوئیرویش نهیدۆزیته وه. تیگه یشتى؟ ته نانهت خۆشم بکوژم... ئەو پارهییه هیی تو و منداله کانه."

جا دراوه پینچ سه د لیرهیه کهى نیشان دا و گوتى:
"ئەوهش بۆ..."

ژنه چەندی له بەری پارایه وه، حاجی نه یگوت ئەو پینچ سه ده ی بۆ چیه. هەر دووکیان به بی تۆقره یی چاوه ریی ئەوه بوون رۆژ بیته وه حاجی له خۆشییان نهیده زانی چ بکا. ته واه سه رخۆش بوو. شاگهشکه ببوو. ههتا نیوهی شهوی ده ستبازیان کرد. دواى ئەوهی ژنه کهى خهوت، دیسان ئەو خهوی لى نه کهوت و تا به یانی ئەمدیو ئەودىو کرد. هه م دارتاشی شارۆچکه بوو، هه م جامچی. هه م سپیکاری بوو هه م شیوه کار و ته نه که سازه کهى. له وایه رمه نییه وه بگره تا چاکه ره وهی که لویه لی کاره بایی ههتا مسگه ری، هه موو شتیکی پێ ده کری. له ژیانیدا هه میشه ی خودا بۆ دیناریک ئامانه خامی ده گوت. ورد و درشتی خه لگی شاری خۆشیان ده ویست. حاجی کردییه هه را: "هه سته باه. چما ده ته وی تا نوێژی نیوه رۆیه بنوی؟ بنیاده م ئەوه نده ده نوی؟..."

وهستا مه مه د چاوی هه لئینا که بزانی چ باسه و سه یری کرد ئەوه حاجیه شیته یه.

"ههسته وهستا، کاریکم بۆ دیتوویهوه. ماله کهم وا بۆ جوان ده کهی وهک پهردوی زاوا. ها شهوش پاره."

شهونده به جۆش و خرۆش و شاد و به کهیف بوو، وهستا نهیتوانی هه لئه سته. له جیبی خۆی ههستا و گوتی: "بیسمیلا، شهوه شیته بووی؟ وه للاهوی تۆ شیته، نه گینا بییان نه ده گوتی حاجیه شیته."

حاجیه شیته پیده کهنی، بی تۆقره بوو:

"زوو به دهی وهستا، خۆ مه گنخینه. گ"

پینکه وه هاتنه بازار. هه موو دوو کانه کان داخرا بوون. حاجی دلێ توند بوو و دهستی پێ کرد: "باشه دوو کان و بازار ده بی تا ئیستا نه کرابیته وه خۆلتان به سه ره؟ شهوه تاو ده کهوی. شیوه هه ره بۆ شهوهی ده بن له برسان برن. سه گی ته مه بل، ته وه زه لینه..."

له بهر ده م دوو کانه کان بیاسه ی ده کرد و چیبی جنیبوی پیس بوو پیبی ده دان.

لهو جهنگه یه دا ده رگای قاوه خانه که کرایه وه. هه رچۆنیک بی، له گه ل وهستا چون شهوی و چاوه رپی بوون دوو کانه کان بکریته وه. حاجی جار نه جارێک هه لئه سته و سه ریککی بازاری ده دا بۆ شهوی بزانی دوو کان کراونه ته وه یان نا و به جنیبوی پیس پیسه وه ده گه رایه وه و له جیبه که ی خۆی دا ده نیشته وه. له بی تۆقره یی نه یده توانی له سه ره جیبی خۆی دانیشی و شه وهنده هه زابوو، هه ره بۆ له بۆلی بوو.

"ده روازه که شین ده که ی. شینیککی مه یله و که سه ک... نیو ماله که سپی ده که ی. سپی سپیبی وه ک شیر. هه موو په نه ره کانی ش شوو شه یان تی ده خه ی."

لهو کاته دا ده رابه ی دوو کانه کان هه لئه رانه وه. حاجی دهستی وه ستای گرت و هه ره دوو کیان له قاوه خانه که وه ده رکه وتن.

حاجی هه ندی رهنگی رۆنی و شوو شه و ورده و پرده ی دیکه ی کړی که به کاری نۆژه نه کردنه وه ی ده هاتن و هه مووی به کۆلی دا دا بوو و به خیرایی به ره و ماله وه ده رپویشته و وه ستاش به شوینیدا بۆ شهوه ی به جی نه مینی، به هانکه هانک به دووایدا رای ده کرد.

شه ماله کاوله که دیواره کانی هه موو زگیان دا بوو، دوای سی رۆژان نوی نوی بۆوه. حاجی لهو سی رۆژه دا وه ستای به جی نه هیشت و هه ره له بهر ده ستیدا کاری کرد. که خانوه که نوی کرایه وه، له پێشه وه ی راوه سته و چه ند سه عاتان به سه ره سوورمه انه وه سه یری کرد. جار نه جاری له ژنه که ی ده پرسی: "چۆنه؟ چۆنه ژنه که؟ وه ک چه پکه گو له، وا نییه؟"

چاوی له خۆشییان هەر بریسکهیان دههات.

ئەو جار ژنهكەى هەلگرت و بردییه بازار و قوماشی بۆ ژن و مندالەكانى كرى.

"لێرەو راست دەچیتە لای نەباھەت خاتوونى بەرگدروو و پیتی دەلێی بۆ ئەمەرۆ دوانیوەرۆ و چەندیشی ویست پارەى بەدیە. بیدەیه با تا ئەمەرۆ دوانیوەرۆ كۆك و پۆشتەتان بكاتەوہ." "ھەموو دەر و جیران كارەبایان ھەبوو، ھەر مائەكەى ئەو نەیبوو. وایەرمەنى ھینا و ھەتا دوانیوەرۆی ئەو رۆژە نیو مال و دەرەوہى بە گلۆپان رازاندەوہ و ھەموو گلۆپەكانیشی بە شەو و رۆژ داویساند. مائەكەى حاجى ئەو شەوہ لە كۆشكى شای پەرییان دەچوو.

ئەوى لە كۆلانێ بوو ھەموو سەریان سوور مابوو. ماوہیەكە ئەو حاجییە بۆ وای لى ھاتووہ؟ دەستی لە مەشرووبخواردنەوہ ھەلگرتبوو و لەگەڵ ژنەكەى بەشەر نەدەھات و ... مندالەكانى وەك چەپكە گول كۆك و پۆشتە ببوونەوہ و مائەكەشى خاوین و جوان... ئیتەر مائەكەى حاجى ھەموو شەوێ چراخان بوو... حاجیییش لە خۆشییان شاگەشكە ببوو و ھەر ویرەویری دەھات...

ھیچ لەو قسەى نەدەترسا، كە دەبوو بە دەرویش بەگى بلی. بیری لە دژكردەوہى دەرویش بەگیش نەدەكردەوہ. ئەگەر زۆرییان لى كردبایە، دەیگوت، بەگ، ئەگەر ئەوئەندە پارەىیان بەتۆش دابایە، دەچووى قسەى لەوہ پیسترت بە سەرۆكەزیریش دەگوت. جا خۆ ئەو ناخۆش نییە... ئەوانە رۆژ ھەتا شەوێ بە یەكتریان دەگوت "گەواد"، دەى چ دەبوو؟ بەلام ئەگەر كارەكە ھەر وا سووك و ساناش بوایە، ماھیر ناوا سویندى دەدا؟ ئەوئەندەشى پارە دەدایە؟ بەوئەندە پارەى، بە یەك لەسەر چواری ئەو پارەىەش پیاو دەكوژن.

كوپە ئەوئەندەى لە بنى كوولەكە مەدە. دەى باشە، لى ی ی گەرى... لە یەكەم دەرەتدا كارەكەى دەكرد. خۆ دەرویش بەگیش بە قسەىەك گەواد نابى، تا دەستی خۆى بەخوینى ئەو سوور بكا. دواى دەجى و داواى لیبوردنى لى دەدا. چما كچەكەى لە ئەستەمبوول گانى نەدەدا و لە بار و دیسكوئەیانگرتبوو؟ یان خوشكەكەى؟

لهبیری چوو پۆوه. زۆر لهو رۆژه تێپه پهبوو که ماهیر بهگی دیتبوو. لهوهش خراپتر، ماهیر ئەو هه مووه پارهبه ی دابووی، تهنانهت بۆ جاریکیش چیه لیبی نه پرسیبۆوه... ههتا ئەم ساته، که دهرویش بهگی ده دیت، بۆ چرکه یه کیش چیه ئەوهی به زهینیدا نه هاتبوو. تف. زۆر خراب کهوتبوو. ئیستا ماهیر بیر له چی دهکاتهوه؟ ئیستا دهلی، حاجی دووهزار و پینج سه د لیردی لی خواردین و گونیشی پیشان نه داین. ئیتر کاتی هاتوو. دهبی ههله که به دهرفهت بزانی و بیقۆزبیهوه. ئەو قهزباره و قهزیش ئەگه زۆر بچوکیش بی، هه دهبی بدریتهوه. ئەوه هاتوو ته بهردهستت. دهرویش بهگ دانیشتوو و مودیرناحیه و بهرپرسی حزبی و نهقیبیش له دوری. باشه نوپهری په رله مانیش لهو بیه. دوو کهسی ته پۆشی قهله ویشیان له تهنیشه. که چوو نهو باغه که، هه وا زه دهی دههاتی. راسته وری به رهو میزه کهی دهرویش بهگ چوو. بهد فه پیه که له زه ده و بزهبه کهیدا شارابۆوه. دهرویش هه دیتی که به بزهبز بۆلای دی، ئەویش زه ده به کی هاتی و گوتی: "دهی وهره بزائم حاجیه شیتته. چۆنی چۆن؟ کاریکت به من بوو؟" هه ده موده ست په شیمان بووه وه، که بۆچی له بهر چاوی ئەو هه مووه خه لکه پیبی گوتوو شیتته و له سه ر قسه کهی رۆشیت: "ئه من ئەتۆم خۆش..."

حاجی مۆله تی پبی نه دا و زۆر چاوقایمانه قسه کهی پبی پری: "کارم به پیاوی وهک تۆ بی؟ به بیغیره تیککی وهک تۆ، که شاخیککی له مه غریبه و یهک له مه شریق؟..."

دهرویش بهگ وهک فیشه کینکیان لی دابی، تاسا و له جیبی خۆی وشک بوو.

"جا ئیستاش بهو شاخانه وه و له نیو ئەو هه موو پیاوهش..."

تا دهرویش بهگ وهخۆ هاته وه، حاجی تیبی قووچاند. گهیشته بووه ده ره وهی باغه که و نه راندی: "بهو شاخانه ته وه چۆن له ده رگا ده چیه ژوروی؟"

دەرویش بەگ دواى رەوینەوێى حەپەساویبەكەى، دەمانچەكەى كێشا، بەلام نیتەر حاجى ون ببوو. تاویك هەر نەیتوانى لە جیبى خۆى بزوێ. دەست و پىنى وەك مێژۆكە دەلەرزی و نەیدەتوانى دەمانچەكەى بختەوە جیبى خۆى. مودیر ناحیبە لیبى وەرگرت و بوى خستەوە بەر پشتوینەكەى. ئەوانەى لەگەلى بوون دلیان دەداپەو: "كۆرە چ نىبە بەگ. شىتە شىت. خۆت تىك مەدە بەگ. قسەى ئەو بنیادەمانە بادی هەواپە."

"دەتگوت داواپەكی لیت هەبوو، جا چ شتىك توورەى كرد، خوا بزانی..."

"بنیادەمى شىت خۆ بەر و پشتى بۆ كەس نىبە."

ئەوجار یەك دەنگ گوتیان: "نىبەتى."

دەرویش بەگ گوێى لەو قسانە نەبوو. سپی سپی هەلگەراپوو و مێشكى پر بوو لە هارپە و گرمە. لەو نێویدا هەر خۆى بە تاوانبار دەزانى. باشە چما پیاوی ژیر دەم لە دەمى شىتێك دەنى و پىنى دەلى شىتە؟ چ پىویست بوو؟ نیتەر كار لە كارى ترازابوو. بەلام نیتەر ئەو نەبى لەم دنیاپەدا بژى. جا ئىستا ئەو قسەپە لە شار و گوندەكانى دەورووبەردا دەكەوتە سەر زار و زمانان. تا ئىستا كەس نەپىویرابوو سووكاىتیبەكی ئاواى بى بكا. دەرویش بەگ ئەو پەلەى شورەپیبەى بە خوین دەشوشتەو.

دەرویش بەگ كە ماویدەك دواتر وەخۆ هاتبۆو، زەردەپەكی تالى هاتى و هەستا و بەرەو مالهەوە كەوتە رى. چەقۆت لى داباپە خوینى نەدەگەرا. هەر لەدووڕووە لەقەلافەتیبەو دياربوو گرژ و توورەپە. ناگرى لە چاوى دەبارى. كە گەشىتەو كۆشكەكەى، داواى ئەسپەكەى كرد و سوار بوو. وەك شىتان ئەسپەكەى لىنگ دەدا. ئەسپى تاو دەدا و هەر فكر و خەيالى دینا و دەبرد و قەلەمبازى دەدا. باشە بلبى یەكێك لە دوژمنەكانى، بۆ وینە مستەفا ئاق بۆلى پارهى دابىتى كە بى و لەبەر چاوى خەلك حەپاى بەرى؟ بەلام نا، نا، هیچ كەس، هیچ بنیادەمىك ئەو نەدە خۆى سووك ناك، تەنانت مەهیریش. مستەفا ئاغا، كە نیتەر پیاویكى ماقوول و جوامیر بوو. مەحالى بوو نامەردىبەكی ئاوا بكا. ئەو دوژمن بوو، بەلام دوژمنىكى بەشەرەف و جىگەى ریز.

هەر هاتەو سەر ئەوێ، كە حاجى، بۆپەى وا پى كرد، چونكە ئەو لەبەر چاوى ئەو خەلكە پى گوتبوو شىتە و ئەویش بۆ ئەوێ خۆى بنوینى و بلبى، ها خەلكینە سەیر بكن ئەمن چ بەلایەكم بەسەر سارى ئوغلى هینا، بە من دەلین حاجیبە شىتە و... ئەو بۆپە ئەو بى ئەدەبیبەى كرد. یانى وات لى هاتوو سەر بنییتە سەرى من؟ خۆ بنوینى؟ باشە، باشە، وا بکە، سەگە شىتە؟ خۆت دەبىنبیەو، ئەویش بەخوینى خۆت.

ۋەك با لە پردەكە پەرىپىيەۋە. پىشتىر بە دەگمەن ئاۋا خىزا لەو پردە پەرىپىيۇۋە. ئەو پردە كە پىيانىدەگوت داۋى مەرگ، لايەكى بەردەلەين بوو و لايەكى دىكەشى مېشەلان. ئەمجارە بە رىيەكەدا لىنگى دا. ئەو بايەى لەبەر خىزرايى ئەسپەكەى ھەستابوو، ۋەك قەمچى ۋەسەرۋىچاۋى دەكەوت. چەندى ئەسپەكەى خىزراتر غارى دەدا، بايەكى بەتەۋژمتر دەبوو. بايەكى فېنك كە لە روۋىيەروۋىيەۋە دەھات، دىھىيىنايەۋە سەرخۆ. بەخۆيدا شىكابۆۋە. لەو سالانەى داۋايدا بۆ ۋاى بەسەردەھات؟ ھەموو شتەكان، ھەموو كارەكان پىچەۋانە بېۋونەۋە. ئەگەر بىست سالچ لەمەۋبەر پىپاۋىك پەيدا بوايە و ۋىراۋاى ئاۋا بى ئەدەبىي بەرامبەر بىكا - كە ھەرگىز پەيدا نەدەبوو. ھەر خەلگەكە دەسبەجى دەيانكۈشت. ھەر بەراستى ئەو خەلگەكە بۆ ۋايان لى ھاتبوو. دىنا گۆرابوو... بەلام خۆ لە تۆرەمەى ئاغا و بەگەكان ھەر يەك كەس مابۆۋە، كە ئەۋىش نە سووكايەتتى بەكەس دەكرد و نە بەكەمى دەزانىن و تەنانتە ۋەك بنىادەمىش لىتى دەروانىن، ئەو كەسەش دەروىشى سارى ئوغللى بوو. جارى جاران، ۋەك ئىستا خەلگى بەھەند نەدەگرت و ئەۋەندەى پىشتى نەدەگرتن. ئەى بۆ ۋابوو؟ باشە چ ھەلەيەكى كرىدبوو؟ جارى جاران ئەگەر بەكەسىكى ۋەك حاجىي گوتبايە شىتى گەۋاد، كابرا خەنى دەبوو و ۋەيدەزانى بوۋتە شا. ئەى باشە چ شىتىك گۆرابوو، نەمابوو، لەناۋ چوۋبوو؟ ھەر شىتىكى لەم دىنايە كەم ببايەتەۋە، ئەو ھەستى پى دەكرد. بەلام بۆچى، بۆچى ئەۋەى بۆ روون نەدەبۆۋە؟ ئەو پرىسارىەى بە مېشكىيەۋە نووسابوو، ھەر ئەۋە بوو. ئاخۆ زەمان، مستەفا ئاق يۇللىشى گۆرىبوو؟ بلىنى ۋازى لە كۈشتىنى ھىنابىتت و ئەو ئاگائى لى نەبى؟ تەنانتە گومانىكى لەو جۆرەش شىتى دەكرد و ھەموو زىيانى لى پوچەل و بى مانا دەكردەۋە. ھەر بىرى دەكردەۋە و دىھىيىنا و دەبىر و بۆى نەدەچۆۋە سەر يەك. دەيگوت: "نا، نا."

لەو دىنايەدا ھەموو شىتىك دەبى، بەلام ئەۋەيان مەحال بوو. ئەو پىاۋەى ئەو دىناسى، مستەفا ئاغا، نەيدەتوانى لە خويىنى براكەى، برا گەنجەكەى خۆش بى. ئاخۆ كوژرانى براچى بەدەستى داىكى بەتۆلە لەقەلەم دابوو و ئىتر ۋازى لە تۆلەتەستاندەۋە ھىنابوو؟
 باشە ئەى خۆشى، ھەر دەروىشەكەى جارى جاران بوو؟ ھىچ نەگۆرابوو؟ تاۋىك بىرى كرددەۋە كە ئەو نەرىتى ئوغوزەى ھەر بۆ سووككردنى ماھىر ھىنابوو گۆرى. بەلام، بە "نا بابە نا بابە" ئەو بىرەى لە مېشكى دەرواۋىشت. پىداگرېۋونەكەى لەسەر ئەو نەرىتانە ھەر لەبەر يەك شت بوو و ئەۋىش رىز و حورمەتى باب و باپىران و ئوغوزى مەزن و نەرىتەكان و خويىنى

ره‌سه‌ن. هه‌موو شتیك گه‌نده‌ل ده‌بوو و ئه‌و لهم دنیای فانییه‌دا، سه‌ربه‌رز و به‌شه‌ره‌ف ده‌مایه‌وه و وه‌ك مرۆق ده‌مرد.

با فینكه‌كه ورده ورده ده‌یه‌ینایه‌وه سه‌رخۆی و ئه‌سپه‌كه ده‌كه‌وته نه‌مه‌غار و كه‌متر رابیده‌تله‌كاند.

باشه نه‌ده‌كرا واز له كوشتنی ئه‌و حاجیه‌ بیئیی، هه‌ر له‌به‌ر شی‌تبونه‌كه‌ی؟ ته‌زوویه‌ك له هه‌موو گیانی گه‌پا. نا، ناكری. ئه‌وه واته گه‌نده‌ل بوون، واته به‌ر له مردن، كه‌وته‌نه نیو گۆر. هه‌تا پتر ده‌هاته‌وه سه‌رخۆ، پتر له حاجی قه‌ل‌س ده‌بوو و هه‌موو گیانی ده‌یزیراند و ژانی ده‌كرد. وه‌ك شی‌تان ئه‌سپه‌كه‌ی تاو ده‌دا. ئه‌سپه‌ شاره‌زاكه، له ری لای دابوو و به‌سه‌ر ده‌وه‌نه‌كاندا بازی ده‌دا و وه‌ك مار به نیو قامیشه‌لانه‌كه‌دا ده‌رۆ‌بیش‌ت و جار به جار خیراتر ده‌بۆوه.

ئه‌یزانی ئه‌سپه‌كه‌ی كه‌نگی له‌به‌ر ده‌رگا راوه‌ستا و كه‌نگی دابه‌زیبوو و كه‌نگی له پلی‌كانه‌كان چووبووه سه‌ری و كه‌ی خۆی خسته‌بووه سه‌ر مۆ‌بله‌كه. بریندار بوو. شه‌ره‌فی، دل‌ی، پیاوه‌تییه‌كه‌ی رووشابوو. ئه‌گه‌رچی به ده‌ستی شتیك، به‌لام بلیی و نه‌لیی زامار ببوو. ده‌كرا بلیی ئه‌وه خه‌لك بوو ئه‌و سووكایه‌تییه‌یان پێ کردبوو. كه‌وابوو وای لی هاتبوو سووكایه‌تی پێ بكری. ده‌ی ئه‌گه‌ر وابی حاجی بلی چی؟"

جاری خۆی و جاری رۆژگاری به‌تاوانبار ده‌زانی و دواى ئه‌وه دیسان هه‌موو خه‌تاكه‌ی ده‌خسته‌وه ئه‌ستۆی حاجی. ده‌ی باشه، ئه‌و كه ویرابووی سووكایه‌تی به‌و بكا، ده‌بی نازایه‌تی و بویری ئه‌وه‌شی هه‌بی بكوژریت.

حاجی ده‌كوژری... به‌لام كوژرانه‌كه‌ی ئه‌و چ ده‌گۆری؟ هیچ...

ناخیکى قوولئى هه‌لكيشا و گوتی: "لیی سوار بوون و لییاندا و رۆ‌بیش‌تن."

هه‌ستی کرد ده‌نگه‌كه‌ی چهند جارن به‌ر دیواره‌كه كه‌وت و ده‌نگی دابه‌وه...

له نه کاو تیځه‌یشت که پیاوټکی وای نییه لیټرابیینی، حاجیی بۆ بکوژی، بیرى کرده‌وه و یهک به یهک پیاوه‌کانی خۆی له گوندی و له‌سه‌رده‌مى مندا لیبه‌که‌یاندایه‌یینه‌وه به‌رچاو و له راستیشدا که سبکی وای نه‌دۆزییه‌وه لیټی رابیینی. سه‌رى زۆر له‌وه سوور ما. چ قه‌وما بوو؟ مالى سارى ئوغلى چى به‌سه‌ره‌اتبوو؟ جگه له سه‌رسه‌ریبونی مندا له‌کان چ گۆرانیکی دیکه به ماله‌که‌ی سارى ئوغلىدا هاتبوو، هیچ؟ هه‌موو شتیك، دابونه‌ریته‌کان له‌جی خۆیان بوون. گونده‌که هه‌ر گونده‌که‌ی جارن و کۆشکه‌که هه‌ر کۆشکه‌که‌ی جارى جارن. بنیاده‌مه‌کان له‌سه‌ر یهک هه‌ر بنیاده‌مه‌کانی پيشوو، هه‌موو شتیك وه‌ك سالى سالان. ئه‌و بنیاده‌مانه‌ی که ده‌بوو گیان و دلپان له‌سه‌ر کۆشکه‌که‌ی، هه‌ر وه‌ك جارى جارن په‌روه‌رده ده‌کران. ئه‌ی چ شتیك گۆردرابوو؟

جاری جارن، ئه‌گه‌ر شتیکیشى لی قه‌وما بایه، که هه‌ر نه‌شده‌قه‌وما، لانیکه‌م ده‌ پیاوی له‌به‌ر ده‌ست بوون که به سه‌رله‌فاندنیك، ئه‌و کاربایه‌ی ده‌بوو بکوژریت، وه‌ك ئاو‌خواردنه‌وه بۆیان ده‌کوشت. به‌لام ئیستا سه‌رى خستبووه نیتوان ده‌سته‌کانی و خه‌یال هه‌لیگرتبوو. باشه له‌و گونده‌دا پیاوټکی باوه‌رپیکراوی تیدا نه‌بوو؟ ئاخۆ ئه‌و وه‌سواسی ببوو و گۆرپابوو؟

ماوه‌یه‌ک هه‌ر له میشکیدا هیئای و بردی. یهک به یهک، ئه‌و خووخدانه‌ی تازه لیټی ده‌رکه‌وتبوون، پیاوه‌تییه‌که‌ی، ترسنۆکییه‌که‌ی، له‌کیسه‌چوون و نه‌چوون، پراوی به مرۆقه‌کان، رووداوه‌کانی یهک به یهک هیئایه‌وه پيش چاوی و لیکی دانه‌وه و ئاخیرییه‌که‌ی ساغ بۆه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خۆی گۆردراوه.

که تووشی کیشه‌یه‌ک ده‌بوو، له‌گه‌لا ژنه‌که‌ی باسی ده‌کرد. ئه‌م جاره‌ش باسی کرد و به کالته‌وه لیټی پرسى: "خاتوون، له‌و ماوه‌یه‌دا، له‌و سالانه‌ی دوایدا هیچ گۆرانیکی به‌رچاو له‌مندا به‌دی هاتوه؟"

خاتون لەو کاتاندا بە زیرەکی خۆی تێدەگەشت کە ئەو کێشەیهک، گرفتێکی ئالۆزی هەیە. چەندی واشی دەنواند کە هەر بۆ گالته ئەو پرسبارەى کردووه، خاتون هەر دەیزانی لە کاتە هەستیار و ناسکەکاندا، پرسى پى دەکا، هەر بۆیە پرسبارەکەى بەهەند وەر دەگرت. بەپێکەنینەوه وەلامى دایەوه: "وەللا جا بیرم لەوى نەکردووتەوه. هەر بەراستی چونەسەرى تەمەن، نەيگۆزبوين؟ تۆزیک دەر فەتم بەدیه..."

دەسبەجى چووه ژوورەکەى و نوێزى دا بەست. دواى نوێژکردن، لەسەر بەرمالەکەى دانیشت و چووه فکەرەوه. خاتون لەو تەهى هەبوو لەسەر بەرمال و بە بێرکردنەوه کانی دواى نوێژەکەى، یارمەتیی مێردەکەى دا بوو.

دەرویش بەگیش ئەوهى دەزانی، پیاویکی ترسنۆک چەندی پارەشى بەدەیتى، پیاوی هەر پى ناکوژى. دەرویش بەگ ئەوهشى باش دەزانی کە هیچ کەس برۆا بەو بنیادەمه ناکات کە خۆى برۆای بەهیچ کەس نەماوه. ئەوانە باوهرى تاقیکراوه بوون.

رۆژێکیان گیزیک دۆران، بەناوبانگترین یاخییهکەى تۆرووس هاتبوو لای و گوتبوو: "بەگ، من برۆام بە هیچ کام لە هاوڕێکانى خۆم نەماوه. ئیتر ناتوانم پشت بە هیچ کامیان ببەستم، بۆیە لە دلّم چەقیوه ئیتر بەرگە ناگرم و تێداچووم. دوو مانگم بێر لى کردووه. پێم وایە هاوڕێیه کامم بە هەزار پێوهر تاقى کردووه. ئەوان ئاگایان لە مەحمودى بى زەواد نییه. هەر لە خۆراپیش ئاوا ناتوانم پشتیان پى ببەستمەوه و متمانەیان پى بکەم. ئەوه نەدە دەزانم ئیتر متمانەم پێیان نەماوه. پێم وایە ئەگەر دەستەیهکى دیکەش پێک بێنم، لەوانیش دەسلەمێمەوه. تى ماوم و نازانم چ بکەم. ئەگەر را بکەم و خۆم حەشار بەدم، دلّم دەلى، ئاخريهکەى رۆژیک هەر بەدەستەوه دەدەن. ئەگەر لە چیاکانیش بێنمەوه، هاوڕێیه کام دەمکوژن. هەموو دەرگا کامم لەسەر داخراون و هیچیشم پى ناکرى. ئیتر من تەواو تێدا چووم."

داماوى و بێدەسلەتتى و هیواپراوییهکەى بنیادەمێکی وەك گیزیک دۆران ئەوى تەواو راچلە کاندبوو. بەو حالەشەوه هەولى دەدا باوهر بە قسەکانى نەکا. بەلام رێک پازدە رۆژ دواتر ئەو گیزیک دۆرانە بە فیل و دەهۆ کوژرا. چەندی چەند سالان بیری لەو رووداوه سامناکە کردبووه. ئاخۆ گیزیک دۆران، سۆسەى ئەو سووکایه تییهى کردبوو، کە دەیانویست پى بکەن، بۆیە متمانەى بە بنیادەمه کان نەمابوو؟ یان پاش ئەوى متمانەى بە کەس نەما، ئیتر ئینسانەکان سووکایه تییان پى کردبوو؟ لەمێژ سال بوو لە بن بارستایى رووداوهکەى گیزیک دۆراندا ورد دەبوو، بەلام بۆی نەدەچۆوه سەر یەك.

چاوه کانی خاتون که چند ساعات دواتر هاته لای، پیده که نین. خاتون گوتی: "ناوه لالا بهگ، هیچ نه گۆراوی. ئه و دنیایه ورده ورده گنده ل ده بی. خه تای تو نیه. حکومه تیش گنده ل بووه. ئه و حکومه ته ی جاری جارن له گه ل ئیمه بوو و قسه ی له قسه ماندا نه ده کرده وه، ئیستا به خوینی سه رمان تینووه. چما بیرت چووه ته وه که ماوه یه که له وه پیش ده یانویست شاربه ده رمان بکه ن؟ خودا چا که بو سه رۆکه گه وه که بکات فریامان که وت..."

ئه و قسانه دلّی ده رویش به گیان خۆش کرد، به لام هه ر نه ی توانی ناگره که ی ناخی دامرکی تیه ته وه. شتی که هه بوو که وای لیکر دبوو متمانه ی به ئینسانه کان نه مینّی، به لام باشه ئه و شته چ بوو؟

ئیستا مه جموود زیندوو بوایه، یانی متمانه ی به ویش نه ده کرد؟ گیان و مال و ژن و کچه که ی و هه موو شتیکی، به بی توژه گومانیکیش، به و ده سپارد. ئه و خه یاله ناخی پر کرد له شادی. بیر کرد نه وه له مه جموود، یوسفی هینایه وه پیش چاوی. یوسف؟ یوسف؟ یوسف، تابه ته ندیه کان، دواین ئیمتیحانه که ی، هه ر هه مووی له چاوتروو کانیکدا هاتنه وه پیش چاوی. یوسف زۆر گه نج بوو. هیشتا مندا ل بوو... له نه کاو به بی ئه وه ی هه ست بکات پیویستی به بیر کرد نه وه ی زیاتره، به سه ر دوولیه که یدا زال بوو. گیان و مال و نامووس و هه موو شتیکی ده توانی به بی توژه گومانیک به یوسف بسپیژی.

وهک مندا لئیک شاد و زیت و گورج رای کرده لای ژنه که ی و دهستی کرد به قسه کردن و دهتگوت قسه کانی و پیرای پیکه نینه که ی له گیانییه وه هه لده قولین: "راست ده که ی. تو راست ده که ی. تو زۆر ژیری. ده ی دیاره، نه وه ی کوچک عه لی ئوغلی... ئه تو راست ده که ی. ئه من هیچ نه گۆراوم. متمانه م به ئینسانه کانیش هه ر ماوه. به لئ ئه و دنیایه گۆراوه."

که و ابوو با حاجیش هه ر یوسف بیکوژی. له و کاته دا ههستی کرد گیانی پر پر بووه له خۆشی و شادی. دواپی، دواپی... ئه و چپی ده کرد؟ باشه ئه و شیت بوو؟ چما به لئینی به خزی نه دا بوو یوسف له و شتانه نه گلینّی و نه هیلّی موویه که له سه ری که م بیته وه؟ ئه ی ئه گه ر به لایه کی به سه ر هات و گیرا؟ شتی وا مه حال بوو. ئه ویش وهک باوکی... کزه ی له جه رگی هات... وهک بابی له بن ئه شکه نه چه دا...

یوسف له به ردهستی خۆیدا وا په روره ده کرابوو، که ناخ و روا له ت و قسه و کرده ی وهک یه ک بوو. هه موو مندا له کانی لایه ک و یوسف لایه که ی دیکه. هه ر به راستیییش یوسفی له مندا له کانی خۆی خۆشتر ده ویست. ناخۆ ده کری نه فه ریک، مندا لی که سیکی دیکه ی له خزی

خۆشتر بوی؟ ئەستەمە برۆا بکەي. لە حالیکدا مندالەکانی خۆی زەق و زیندوو بوون... لە دلێ خۆیدا گوتی: "باشە، باشە، باوایی..."

ئاگای لە یوسف دەبی. گول بەهارەکەي، لە پیناوی بەرەللايەکی وەك حاجییە شیتەدا لی ئەلئاوهرینی. دەبی ریگەيەکی دیکە بۆ کوشتنی حاجی بدۆزیتەو، بەلام کی؟

ئەو پیاوانەي تۆزە متمانەيەکی پینان بوو، یەك بە یەکی هەلسەنگاندن. خسلەت و خولق و خوی هەمووانی دەزانی. ئەو بنیادەمانە، دەرگایەکی کراو و لایەکی رزیو و لەرزۆك و نقوستانییەکی شاراوهران هەبوو، بۆیە بەهیچ جۆری بۆوی نەدەبوون لەسەریان حساب بکا. هەستی دەکرد ئەو پیاوانە، جوان دیارە گۆراون. بەلام ئەو گۆرانە چ بوو؟ بۆی ساغ نەدەبوو؟ برپاری دا یەك یەك بیانەوینێ تەنانەت ئەگەر چەند حەفتەش بخایەنی، بەشکم هۆکارەکەي ئەو گۆرانە بدۆزیتەو. لەو نێویدا شتیك رزیبوو کە بۆنەکەي بۆ دەهات. ئەو بۆنە لەکوێرە و لە رەگی کام لکی رزیووە دەهات؟

بەبی ئەوێ بەیلێ پیاوکان هەست پی بکەن، چەند سەعاتان سوعبەتی لەگەڵ دەکردن. بۆ ساتینک لایەکی جی متمانە و بەهیز و خۆراگری دەدۆزییەو و تەواو دلێ پیی خۆش دەبوو و تاویك دواتر لە چاو و دەست و لاق و قسەکانیاندا جۆریك زۆلیتی و سەگ و سەگباییتی هەست پی دەکرد و دنیا شادەکەي تۆزیک لەو پیتشی لی کاول دەکرد.

شیت دەبوو. باشە ئەو بنیادەمانە لەوئەتەي هەن، هەر وا بوون؟ کی چووزانی، لەوانەشە... لەوانەيە متمانەي بی سنووری ئەو بە بنیادەم، نەیهیشتیبی ئەو بۆگەنەي بۆ بیت کە لە لایەکی رزیوی مرقووە دەهات. دەي باشە، کەوابوو چۆنی تیگەیشتبایە؟ کارە کە دیسان ئالۆزتر دەبوو. کە خۆشی تاوانبار دەکرد و دیسان گریکوێرەکەي نەدەکرایەو، سواری ئەسپەکەي دەبوو و وەك هەورەتریشقە بە دەشتە کاکي بە کاکییەکەدا تاوی دەدا و سینگی دەدایە بەر ئەو با بەتەوژمەي کە لە ئاکامی لینگدانی ئەسپەکەيەو دەهات و تۆزیک وەخۆ دەهاتەو.

لهبەری گران بوو. شیت و پیتیکی بەرەللا له شارۆچکەدا، له بەرچاوی کاربەدەستە پایەبەرزەکانی حکوومەت و خەلکی کووچە و بازارێ سووکایەتیت پێ بکا و ئەتۆش، ساری ئۆغلیی گەورە، ئەو دەرویشە وەک ئاسمان دەگرمیڤێ و هیچیشت لە دەست نەیه و ئەو کابرا هیچ و پووجەش قیت و قنچ لە شارۆچکەدا بسوورپیتەو و گالتەت پێ بکا.

تووک و نەفرەتی لەخۆی دەکرد. چما بەوەش دەلین پیاو؟ مایە شەرم و شوورەیی رەچەلەک و تۆرەمە ساری ئۆغلیی ناودار و مرۆفایەتی بوو. گەیشتبوو ئەو تەمەنەش، کاریکی وای نەکردبوو، شتیک بختە سەر خەرمانی ناوبانگەکە ساری ئۆغلی. هەر بەو مندالانە بەخیوی کردبوون، دەکرا بزانی چ پیاویکە. هەر کامەیان پەلایەکی شوورەیی بوون. باشە ئەوانە چ فەرقیکیان لە گەل مندالی خەلکی سووک و چرووک و خوارەو هەبوو؟

جاری وابوو هەلەدەچوو و هەرای دەکرد: "نەمن بەو دەستانە خۆم ئەو سەگە شیتە دەخنکینم."

ئەوجار نەخشە سەیر و سەمەرەیی بۆ کوشتنەکە دادەپشت. بە دزییەو بیکوژی یان بە روژی رووناک و لە نیوەندی بازارێ و بچیتە چیا؟ گەلی جارن نەخشەکانی دینا و دەبردن و لە ئاکامەکە ورد دەبۆ.

چوونە چیا... چوونە چیا و خڕکردنەوێ هەزارە بی ملک و زەوی و زارەکان لە دەوری خۆی و گرتنی ئەو ئاغا تازەپینگەیشتووە مشەخۆرە خویتمژانە و دابەشکردنی زەوی و زارەکانیان بەسەر هەزار و نەدارەکاندا... دواییش دامەزراندنی حکوومەتی سی ئۆغوزەکە، بەلێ، دامەزراندنی و سەقامگیرکردنی بنەماکانی یەکسانی و بەرابەری... لەو نیوەدا، بەردەوام عەلبی عەریزەنوو سی دەهاتەو بەرچاوی کە چەند سالان زیندانیی کیشابوو و لە ریباز و قسەیی خۆی پاشگەز نەببۆ و بەردەوام پێداگریبوو لەسەر یەکسانی و دادپەرەری. چ دەلین با

بیلین. نیشتیمانفرۆش، سیخوری رووس و ... ئەو هەتیوێ بەشەرەفە، یەك رەنگ و بویر و ئازایە. لەو دنیا سووك و چرووكەدا جگە لە یوسف، تەنیا دەیتوانی متمانە بە عەلی عەریزەنوووس بكا. دلی بەو فكرە خۆش دەبوو. كەسێكى دیکە، مرۆقیكى دیکەى لەو دنیاىەدا دۆزیبۆو. لە دلی خۆیدا شەرمى لە عەلى دەکرد. ئەو كورپە چەندى چەند سالان هەژار و نەدار و برسى و رەشورپوت لە چالەپەشدا مابۆو، بەلام سەرى لەبەر كەس دانەنواندبوو و داواى دینارى لەكەس نەكردبوو. ئەو دەیتوانى لەو تەنگانەىە نەجاتى بدا. رۆژیکیان ویستبووى پارەى بۆ بنیڕى، بەلام ئەو مزەفەرە بى ماىە و هیچ و پووچە پاشگەزى كەردبۆو. هەر بۆیە لە رووى هەلنەدەهات چاوى لە چاوى عەلى ئەفەنى بكا. هەر دەتگوت ئەو بەرپرسى برسیتى و ئازاركیشانى عەلى بوو لە زینداندا.

عەلى ئەفەنى لە حكومەتى ئەو مرۆفە یەكسانىخوازانەدا دەیتوانى رۆلیكى كاریگەرى هەبى. لە یەكەم دەرفەتدا دەینارد لە دووى ئەو بنیادەمە ئازارچیشتوو و جوامیڕە و دلی دەداو و ریزی دەگرت.

چیاكان ... دواى ئەوێش گوللەبارانكردنى ئاغاكان و گەرانەوێ بۆ دەشتایى ... هەزاران و ملیۆنان وەرزیڕیش بە سەما و هەلپەركى وەك رزگاریدەرى خۆیان پێشوازییان لەو و هاورپیەكانى دەکرد. ئەوجار زەوى و زارەكان و مللكەكانى خۆیشى دابەش دەکرد ... ئەوجار پشكووتنى زەردەخەنە لەسەر لیوى ئەو خەلكە دلپاكەى سەدان سالە زولمى لى دەكرى و ئازار دەچیتى ...

وەك بەهێزەوێ سەرىت بەدیواردا كیشابى، لەو بىر و خەيالە دەبۆو و بە تیزە بزەیه كەو، بىرى لە مەحالى بوونى وەدیھاتنى ئەو ئارەزووانە دەکرد لەو تەمەن و عومرەدا. خۆ ئەگەر گەنج بوایە ... باشە، بەدەستھێنانى رەزامەندى ئەو خەلكە ئازارچیشتووێ لە ژيانیدا زەردەى لە لیو نەگەر ابوو، شتیكى كەم بوو؟ گەنجییەكەى بەخۆراى رۆیبوو و گەورەترین دەرفەتەكانى ژيانى لەدەست دابوو. ئەو ئاقا سووك و بى رەچەلەكانە كە، هیچ كەس نەیدەزانى لە كام جەھەندەمەوێ هاتیبوو، وەك سەگ سەبرى خەلكیان دەکرد و لە هیچ سووكایەتیەك دەرهەق بەو خەلكە باشە نەدەپرنگانەو و وەك زەرۆو خوینیان دەمشتن. باشە ئەى بۆ رانەدەپەڕین؟ چونكە كەس نەبوو پێشیان بكەوى ... ئەگینا، ئەگینا ...

ناخ پىرى، وەجاغت كویرەوێ بى. ئاسانترین و گەورەترین هەل و دەرفەتى میژووێ لەكیس چوو. نەهیشتنى ئەو ناغایانە و دابەشكردنى زەویەكانیان بەسەر هەژاراندا ... لە بەرچاوى

خەلك بىي بە ئەوليا و پىرو پياوچاك و پىغەمبەر... عەلى ئەفەنى ئەو كارەي پىي نەدەكرا، چونكە ئەو كەسكى بىي رەچەلەك بوو، بەگزادەيەكى رەسەن نەبوو. خۇ ئەگەر يەك لە ھەزاري ئەوئى بەدەست دەرويش بەگەودەيە بەو بوايە، جا دەتدیت چىي دەکرد. جا خەلكيش چاكەي لەبىر ناچىتەوہ. ھەر كەس ئەو چاكەيەي لەگەل كىرديەن، ھەتا دنيا دنيايە، گۆرەكەيان بۆ دەکردە چراخان. كىي چوزانى، لەوانەيە ئەو ھەتوہ ورديلە چا و قىچەش، ئەو عەلييە بچكۆلەش، گەيشتبايە ئەو پلە و پايەيە. لەوانەبوو، ئەويشيان بە ئەشكەنجە كوشتبايە، بەلام خۇ ناخرييەكەي خەلك گۆرەكەيان گولباران دەکرد.

ساتيك تەواو ئىرەيى بە عەلى برد. ئەو پلە و پايەي مەرقايەتبييە ئەو كورپىزگەيە بەدەستى ھىنابوو، دەرويش بەگى سارى ئوغلى تەنەت كە بەگزادەش بوو، نەدەگەيشتە ئەو ئاستە. بە روالەت ھەرچى لەو شارۆچكەيەدا بوو دوژمنى قەستەسەرى ئەو بوو. بە ھەزار و دەولەمەندىيەوہ. بەلام دەبوو چاوى درەوشاوە و روخسارى گەش و بوژاوەي وەرزىر و جووتياران لەبەر بەختەوہرى بىيى، ئەو كاتەي ناويان دينا و يادبان دەکردەوہ. ئەو، كە ھىشتا تەمەنى نەگەيشتەبووہ سى سالان، بىوہ جىي ھىواي خەلكەكە. ئەوانەي چاويان كوربوو، ئاغا چەپەلەكان، نەياندەتوانى ئەو راستىيە بىيىن. چونكە ئەوان ھىچ پەيوەندىيە كيان لەگەل خەلكدا نەبوو. ھەر ئەو دەيزانى عەلى ئەفەنى لە نىو خەلكدا چىيە و كىيە؟ لەحالىكدا لەكىسچوونى دەرفەتە ھەرە مەزنەكانى تەمەنى ئاگرى لە ھەناوى بەردەدا، لە خەويكى قوول بەخەبەر دەھات.

رۆژىكيان، لەحالىكدا توورە و ھىوابراو، ئەسپەكەي وەك با لىنگ دەدا، تىگەيشت كە خۆي حاجىي پىي ناکوژرى. ئەو خەيالە شىتى كرد. بە توورەبييەوہ ئەسپەكەي بەرەو زۆنگاوەكە تاو دا. ئەگەر توانىباي چەند ھەنگاويكى دىكەش ئەسپەكەي بئازوى، بەخۆي و ئەسپەكەيەوہ لە زۆنگاوەكەدا نوقم دەبوون. كە گەرايەوہ ئاوەدانى، نە خۆي دەناسرايەوہ نە ئەسپەكەي. ئەسپەكە ھەتا بن گويچكەكانى قوراوى بوون و ھەر ددانە سپىيەكانى دەرويش بەگ دەبرىسكانەوہ. وەك پەيكەرەيەك سەرتاپا قوراوى بوو...

ئەسپەكەي لەبەر دەرگا بەرەللا كرد و خۆي وەك فېشەك لە پلىكانەكان وەسەر كەوت. كە گەيشتە يەكەم كەس پىي گوت: "بۆ يوسفم بۆ بانگ بكە با بىي."

خاتون له درزی دەرگاوه سهیری نهو تووردهییه سامناکه و نهو قه لافهته قوراوییهی ده کرد و دلّه خوریهی بوو. دیار بوو شتیک دهقهوما. به ئەزمون تیگه‌یشتبوو که دواى نهو پشیوییهانه به لایه کیان به سه‌ر دی.

تاویک دواتر یوسف هات. که به گی خۆی ئاوا دیت، چه‌په‌سا و له‌به‌رده‌میدا وشک بوو. به‌گ دواى دیتنى یوسف هاته‌وه سه‌ر خۆی و له ناخی دلییه‌وه زۆر دلته‌زینانه نالاندی: "کۆرم یوسف، دانیشه با جلوه‌رگه‌کانم بگۆرم و بی‌مه‌وه." داماوى و لیتقه‌وماوى له‌ده‌نگه‌که‌یدا شه‌پۆلى دهدا. یوسف له بن بارستایی و گه‌وره‌یى بیسنوورى نهو خۆشه‌ویستییه‌دا ورد ببوو. خاتون و کاره‌که‌ره‌کان یارمه‌تییان دا جلوه‌رگه‌که‌ی بگۆرێ و خۆی بشواته‌وه. یوسفیش وه‌ک له هه‌نته‌شى به‌گدا راوه‌ستایی، ده‌سته‌ونه‌زه‌ر له‌جیى خۆی راوه‌ستا.

تاویک دواتر، به‌گ جوان و خاوین هاته‌وه. ده‌موچاوى شین هه‌لگه‌رپابوو، به‌لام ئاواش زه‌رده‌ی له لیوى نه‌ده‌پوینه‌وه. زۆر به‌نهرم و نیانی و به‌خۆشه‌ویستییه‌که‌وه وه‌ک بلێی ئیتر ناییینیته‌وه، له سه‌تاپای یوسف ورد ده‌بووه‌وه و روخسارى ورده‌ ورده‌ گه‌ش ده‌بووه‌وه و هه‌ستی به‌خته‌وه‌رى له روخساریدا ده‌پشکوت. خۆی که‌وته‌ رێ و به‌یوسفیشی گوت به‌دواى که‌وی. دواى نه‌وه‌ی چوونه ژووریکه‌وه، ئاوپر دایه‌وه و گوتی: "ده‌رگا که داخه."

که یوسف ده‌رگا که‌ی داخست و گه‌رپایه‌وه، چاوی له‌چاوی پرێ و به‌له‌بزیکه‌وه که وه‌ک بلێ بچۆ له‌بازارێ جگه‌ره‌م بۆ بکړه، گوتی: "یوسفه‌که‌م، حاجیه‌ شیتهم بۆ ده‌کوژی. خۆ ده‌زانى چ قه‌وماوه؟"

دواى نه‌وه‌ی به‌بێ نه‌وه‌ی ده‌نگی به‌رز و نزم بکاته‌وه، باسی نه‌وه‌ی بۆ کرد که که‌نگی و له‌کوئ و چۆن بیکوژی. له‌سه‌ر قسه‌که‌ی رۆیشت: "ئه‌من یه‌ک دوو رۆژان سه‌رئیکى نه‌سته‌میوول دده‌م. دواى من بچۆ شارۆچکه‌ و برۆ به‌ر ده‌رگای ماله‌که‌ی. ماله‌که‌ی چۆله. وریابه‌ که‌س ئاگای له‌هاموشۆت نه‌بێ."

یوسف هیچی نه‌گوت، نه "باشه" و نه "ناتوانم". چونکه به‌گ لیی نه‌پرسیبوو، ئاخۆ ده‌بێ یان نا؟. چاوه‌ ره‌شه‌ درشته‌کانی له‌پیشدا تاریک داهاتن و وه‌ک دوو مه‌ل له‌نیو هیلانه‌یاندایه‌ سه‌رگه‌ردان بوون. له‌پیشدا نیوچاوانیشی تیک نا، جار به‌جار پتر سوور و دواتر مۆر هه‌لگه‌رپا. تاویک دواتر چاوه‌کانی بریسکانه‌وه و ده‌موچاوه‌ گرژه‌که‌ی گه‌ش بۆوه و شادییه‌ مندالانه‌ییه‌که‌ی تی گه‌راوه. وه‌ک مندالێک که له‌پیشدا له‌خه‌ونیدا که‌لوپه‌لی یارییه‌کانی بز کردبیت و دواتر

هەستای و سەیری کردی هەمووی لە تەنیشتی دانراون، روخساری، دەتگوت روخساری
خەمباری مندالیکی لەخەو هەستاوه، تۆزێک سەرسورپماو...

دەرۆش کە چاوی لە یوسف برپیوو، بەپێی ئەزمونەکانی ژیانی خۆی، لە هەلسوکەوت و
گۆرانی دەموچاری یوسفەوه، هەموو شتیکی خۆیندبوو و لە پر پەشیمان ببوو کە بۆچی ئەو
ئەرکە قورسەیی خستبوو سەر شانی مندالیکی ئاوا دەست و پێ سپیلکە. بەلام فیشەکە و لە
لولەیی تەنەنگەوه دەرچوو و ئیتر گەڕانەوهی نەبوو. ئیتر نەیدەتوانی بلی" ئەوه وازم لێ هینا
یوسف." نارەحەت بوو و هەر بۆ ئەوهی یوسف فرمیسکەکانی نەبینی، گوتی: "دەوی برۆ، برۆ
یوسفەکەم. برۆ و خۆت نامادە بکە."

دەنگی لەرزۆک ببوو.

یوسف وەدەر کەوت. هەر ئەو لە ژوروکە چوو دەر، نیگای پر لە حەژمەتی دەرۆش
بەدوویدا وێڵ بوو. دەتگوت دەیەوی بە نیگا هەللووشی. لەوانەبوو ئیتر چاوی بە یوسف
نەکەوێتەوه. لەوانەشە حاجی ئەو بکوژی. لەوانەش بوو، ئەو کارانە پێچەوانە ببنەوه و ئەوهی
دەچی بۆ کوشتن، خۆی بکوژی. بەشکم یوسف هەر نەشتوانی کارەکەیی راپەرینی و بکەوێتە
زیندانەوه و بەلایەکیشی بەسەر بی.

باشە ئەوشتانەیی بۆ لێ دەقەوما؟ چما چ تاوانیکی بەرامبەر خودا و سرووش کردبوو؟
ناهەقیی لە کێ کردبوو؟ کەس ئەوئەندە بە چارەڕەشی لەدایک نەبوو. لەو رۆژەوه لە دایک ببوو،
ترس وەک دۆلپا و مۆتەکە چۆکی لەسەر سینگی دادابوو و هەلنەستابوو لەسەری. لە سەردەمی
مندالییدا ویستبووی ئیتر بەجی بهیلتی و لە دەست ترس و وحشەت پەنا بەریتە بەر چیاپەکی
دوورەدەست و لە ئەشکەوتیکدا بژیی کە بنیادەم ریی لەوهی نەکەوی. بەلام نەیتوانیبوو ئەو
ئارەزووی وەدی بینێ. دواپی ویستبووی بچیتە ئەوروپا و لەوهی خۆی بشاریتەوه و ناوەکەیی
بگۆرێ و ببیتە کەسیکی دیکە و لەو ترس و سامە خنکیتەرە رزگار ببی، بەلام نەیتوانیبوو
و هەجای ساری ئۆغلی کوێر بکاتەوه. نەشیدەتوانی کارێک بکات خەلک هەستن و دانیشن بلین،
لە بەر ئاق یۆلیییەکان بەزی و رای کرد و تیی قووچاند. جا خودا دەزانێ چیا حیاکایەت و
قسە و قسەلۆکیان بۆ هەلنەبەست. نا، ئەو هەر لە گەوهەریدا نەبوو، ژیان و سەرپێکی بی
گیچەل و گۆنگەل هەلبۆزی و واز لە شەرەف و غیرەت بینێ و لە بەر دوژمن هەلی.

چەند سالان لە مالهەکی خۆی وەدەر نەکەوتبوو. ئەو هەموو سالا بە راستەڕیتەکدا
ئەسپەکەیی لینگ نەدابوو. ئەو هەموو سالا بە ئاسوودەیی و بی خەمی سەرخەویکی

نەشكاندېبوو. ھاوینان، كاتى چوكووراوايىھەكان ھەر ھەموويان بە ھەژار و خودا پىداوۋە، دەچونە كوئىستانى تۆرووس، ئەو ناچار بوو لە گەرمای چوكووردا ھەلچۇقى و لە ھالىكدا ئەوانەى كە لە چوكوور مابوونەو، شەوانە لە سەريان و كەپرەكانياندا دەنووستن، ئەو لەو شەوہ تال و سامناك و پر لە تەپزيانەدا، كە تەپزكانيان، كە ژاوەى تەپزگريان دەدراند، ناچار بوو لە نيو چوارديوارىي كۆشكە كەيدا كە دەتگوت دۆزەخە بنوى.

چەند سالان ھاواری كەردبوو: "تۆ خوا بەوھش دەلین زيان؟ ئەوھش زيانى بنیادەمانە؟" گەلى جارن مەرگی بە ئاوات خواستبوو و مال بە مال لىي گەرابوو. بەلام مەرگىشى بە نەسيب نەببوو. لە پىناوى مردنیدا كارى شىتانه نەمابوو نەيكا... گوتبووى: "ئەوئەندەم دەوى برم، جا چۆن دەبى با بى. بە دەست ئاق يۆللى، دوزمنى سارى ئوغلىيش ئەگەر بكوژريم، گرنگ نىيە. ھەر ئەوئەندەم دەوى بكوژريم. جا كى دەمكوژى با بكوژى." ئەگەرچى ئەو ھەمووہ سالە لە مەرگ راي كەردبوو، بەلام ديسان بە رۆژى رووناك، ئەسپەكەى بەرەو كۆشكەكەى ئاق يۆللى تاو داوو.

باشە ئەو بەلايانە بۆ ھەر بەسەر ئەو دەھاتن؟ باشە ئەو چ تاوانىكى كەردبوو، كە خودا ئاوا تۆلەى لى دەكردەوہ؟ خودا؟ چما خودايەك...

جا تۆ خوا وەرە سەيرى ئەو كارەساتەى دوايى. وەك بلىي سووكايەتەكردن ھەر بۆ پىخۆشبوون بە كەسيك، چىزىكى تىدا بى. دەى باشە، بەلام خوينى خوتى لەسەر دادەنىيت. ناخرييەكەى وەرەز بوو لەوہى بىرېكاتەوہ و بەزەيى بەخۆيدا بىتتەوہ و خۆى سەرکۆنە بكا و پىش بخواتەوہ و توورە بىت. زەردەيەكى كەرد و بەخۆى گوت: "دەى باشە، چ دەبى با بى. يوسفىش ئەگەر پىاو بى، ھەرچۆنىك بى، دەرەقەتى كابرايەكى بى كەس و بى دەرى وەك حاجىيە شىتە دى. جا پىاوئىكى نەتوانى كارىكى ئاوا راپەرئىنى، نە من پىويستم پىنيەتى و نە رەچەلەكى ئۆغوز و نە مرقايقەتپىش. بنیادەمىكى دەستەوستان. دەى باشە ئەم دنيايە دنيايەكە، كەس تىيدا لە مەرگ قوتار نابى.

بەلام ھەرچۆنىك بى، يوسف گەنجىكى لەبەردلان و بەژن و بالا جوانە. دەلئى كچۆلەيەكى شەرمەنە و بەگى خۆشى دەپەرستى. بە ھەلسوكەوتىيەوہ ديارە. ئەو روانىنەى ئەو... تەنيا ئەوانەى تاسەبار و خەرىكى پەرستەن، نىگايەكى ئەوتۆيان ھەيە. نىگايەك لە قوولايى گيانەوہ. ئەقیندارە مەزنىكان و تەنانەت ناشقەسووتاوہكانىش ناتوانن ئاوا جوان و دلرپىن بىروانن.

نااااخ، ته گهر يوسف ئیستا هاتبا و گوتبای: "به گم، ته ودم له دهست نایه، ته من تا ئیستا مریشکی کیشم سهر نه برپوه و هیچ گیانله به ریگم نه کوشتووه و ته نانهت میرووله یه کیشم نازار نه داوه.... "چ باش ده بوو. وازی له به گیتی و ساری ئوغللی بوونه که ی دینا و سهر و چاو و دهست و پیی ماچ ده کرد. به لآم یوسف وا گه وره کرابوو، که نه ییده توانی بی و قسه یه کی ناوا بکا. له بن لیوانه وه گوتی: "بنیاده می گه مزه، ناوا له سهر هیچ و پوچ خویمان ده فهوتینن. خووخده ی تهو سه یانه ناوایه. ده بنه قوربانیی هیچ و پوچ. باوکه که ی له به ندیجاندها کوژرا و کوره که ی ته نانهت بو جاری کیش چیه بیر نه کرده وه که باشه باوکم بو له زیندانیدا کوژرا؟ ته گهر تاقه جاریک بیر لهو مه سه له ناسکه کردبایه وه، ئیستا کوشتنی حاجیه شیتته ی وه نه ستو نه ده گرت. ئاخ حاجیه شیتته چ خراپه یه کی له گه ل تهو کردبوو؟ ته نانهت ههر ناشیناسی. ده ی باشه، چما پیاو له خوئی ناپرسی، بو ده بی تهو کابرایه بکوژم؟ حاجیش ههر ناوا یوسف ده کوژی. تهو که ریته ی و گه مزه ییه چیه له وانه دایه؟"

تهو دنیایه ههر وا بووه و ههر واش ده بی. تهو داماوانه که سال دوازه ی مانگی بو پارووه نانیك، که ته نانهت تهو پارووه نانهش دهست ناکه وی، ههر له بهر دللی به گ و ئاغا کان و به ته مری تهوان یه کتری ده کوژن. ههر به راستی ژیا نی تهو خه لکه چه ندی سامناکه. برسیته ی، هه ژاری و ره شو پروتی... دوا ییش بو به دهسته یانی تهو رووتیه له به یانییه وه تا شه وی وه ک سه گ راکه راک و نه سه سانه وه... نه خوئی و په تای په ره نه ستین و دواتریش ته وانه ههر نه وه ستاون، شه ره کان... له بهر هه وا و هه وه سی نه ند به گ و ئاغایه ک... له بهرام بهری هه موو ته وانه شدا په رستنی تهو به گ و ئاغایانه...

به زه بی پیدا ده هات. به لآم چیه له دهست ده هات؟ حاجی ده کوژرا. جا به دهستی یوسفیش. دهنگیک له قورگییه وه هه ستا: "سه گه لینه، چاوتان هه لنین و بیینن."

له دهنگه که ی خوئی راجله کی.

به لآم چۆن بیکه نه وه؟ چما بچوو کترین هه ل و ده رفه تیان پی دهر درا چاو هه لنین؟... بو ته وه ی بیریک له خویمان بکه نه وه و چاو هه لنین؟ ئاخ ههر وا له خووه نه یانده توانی چاو هه لنین. ته و جار، به فرت و فیلی ئاغا و به گه کانیش هه لده خه له تان و بو کوشتنی که سانی وه ک عه لی ته فه نی که خویمان چاویان کردبووه، په لاماری زیندانیان ده دا.

ده رویش به گ، بهو په ری دامو ییه وه گوتی: "چاوی هه موویان ده ری." "

هه ستا و به ره و خواری هه رای کرد: "ته سپه کمم بو زین که ن."

زۆر باشه، ئەو عەلى ئەفەنىيە عەريزەنوسە زيت و وشيارەى لە پيئارەى ئەو خەلكەدا خەباتى كردوو و گيانى لە ربي ئەواندا گيانى لەسەر دەستى دانابوو، كاتى بيستى ئەو خەلكە كەر و گايە، دەرگای زيندانيان شكاندوو و بۆەى ئەو بكوژن، چيى گوت؟ يانى ديسان حازرە لە پيئارەى ئەو جانەورانەدا خەبات بكا؟ تاخۆ يوسفى خۆش دەوى كە تەنيا بە ئەمرى بەگەكەى خۆى، قۆلى ئەلماليوہ بۆ كوشتنى پياويكى ھەژارى وەك خۆى؟

خەم و ژان خەريك بوو بيخنكيئى، كە ليى سوار بوو و بەرەو دەشتەكە ئەسپەكەى لينگ دا.

ھەورە سپيەكان، كە وەك بالۆنى پر لە تيشك دەدرەوشانەو، لە دوورەو، لە ژوور دەرياي سپيى ناوەرپاستەو بەرەو ئەملايە، بەرەو تۆرووس ھەلدەكشان و دەھاتن. ئەو ھەورە سپيانە كە تاويكى ديكە دەگەيشتنە ئيرە، لەبرى باران، تيشكيان لى دەبارى.

"با ببنە بنيادەم. ببنە ئينسان. دەست ھەلگرن و چيتر سەگ نەبن. دەست لە ملكەچى ھەلگرن و راپەرن."

عەلى عەريزەنوس، بەو قەلافەتە خەمبار و وشك و رەقەلەيەو و بە چاوہ رەش و درشت و گەشە كانبيەو ھات و ريك لەبەر چارى وەستا. ئەو عەلييەش رۆلە بوو ھا. لەوانەى رادەپەرن.

بەسەر زمانيدا داھات: "با وەك ئەو بن."

ئەسپەكەى بەسەر خەرەندەكەدا بازى دا. وەك باى شەمال دەفري. كونەلووتى ليك رەويبوونەو و پەردەى لووتى ھەليانداويشت. بە باى غارى ئەسپەكەيەو بۆنى زۆنگاوەكە و رەگى قاميش و مۆرد دەھات.

ماهير له و ترۆمبیلە ی له بهردهرگاگه وه رایگرتیبوو، دابهزی.

ماندوو و شهکەت بوو. هەر دوو پلیکان وهسەر دهکەوت، له په یژە ی سێهەم پشوو یه کی ده دا. دهرویش به گ لهسەر پلیکانه کانه وه راوه ستابوو و سهیری ده کرد. خالی لاوازی ئەو کابرا شیتته، هەر خاکه. نه ماوه بۆ زهوی و زار. به دەم دووپاته کردنه وه خاکه وه ده مرئ. هەر خاک و گلی گۆریش چاری ته ماحی پر ده کا. ئەگەر بلین هەرچی خاک و زهویی ئەو چوکوراوا یه بۆ تۆ، نالی باشه ئەمن چ لهو هه مووه زهویییه بکه م. له وانیه له خۆشییان گه شکه بیگری. هه رکه سه و به جۆریک شیتنه و شیتتییه که ی ئەویش ئەوه یه. ماهر، شیتتیکی بیده رمانه. ناشقی زهوی و زاره. مردوو ه بۆی. زهوی و زار نه بی هیچ شتیکی به لایه وه تووریک ناهینی. نه پاره و نه هیچ شتیکی دیکه. باشه ئەگەر زانیبای ئەو هینده شیتته، چما ئەزهیتهی ده کرد؟ به لام له لایه کیشه وه ناوی تۆغوزیش به هیممهت و له سایه ی سه ری ماهره وه گه یشته ته شقی ئاسمان. به و حاله شه وه زۆری ئازار دابوو، زۆر. ئەگەر بیشتتریش ماهر ی ئاوا جوان ناسیبا یه، ئاخۆ دیسان... ئاا ای بایره کان، تۆغوزه کان؟...

ماهير کاتی به هه ناسه برکی و شیواوی و ده موچاوی سووره لگه راوه وه گه یشته سه ر پلیکانه کان، به نالینه وه پرسیی: "ئه وه چیه به گ؟ چیمان به سه ر دی؟ ئەو بنیاده مه کتیه؟ ئەو کابرایه کتیه؟ ئەوه چ بوونه وه رتکی نزم و هیچ پووچ و نامه رده، که هەرچی و په رچی و به رللا لیمانی تین ده دن؟"

دهرویش له سه رخۆ پرسیی: "چما چ بووه؟ چ رووی داوه؟"

ئه و جار دهستی گرت و له حالیکدا به ره و لای مۆبله که ی ده برد: گوئی: "وه ره دانیشه.

دانیشه بزاتم چ بووه دیسان."

ماهير دانيشت و گوتى: "هەر مەپرسە، مەپرسە بەگ... مەپرسە چ بەلایەکم بەسەر هاتووە. هیچ مەپرسە. نازام چ بەگەم. ئەمشەو مەزراکەمیان گەمارۆ دابوو و مەک تەرزە و گلێرە فیشەکم دەبارى. نازام چ خراپەيەکمان بۆ ئەو خەلکە بوو... ئاخەر من نازام دۆستايەتیی نیوان من و تۆ، زیانی بۆ کى هەيە؟ چما ئیমে خراپان کرد بووینەتە دۆست... دۆستايەتیی ئیমে زۆر بەئاسانییش سەرى نەگرتووە. لەو کاتەوێ ئیমে دۆستايەتیمان گرتووە، بەلای نەماوە بەسەرمانی نەهیئن. دەفەرمووی چ بەگەین بەگ؟ دەستم بە داوینت، رێبەکم پێشان بە..."

"مەزراکەتیا ن دایە بەر گوللە؟ ئەویش هەتا بەیانی؟ ئەى تۆ چیت کرد؟"

"ئەمنیش هەتا بەیانی... لە ترسی ئەوێ نەکا بمکوژن، لە ژێرزەمینەکەدا خۆم شار دەوێ. لە ژێرزەمینەکەدا حەشارگەيەکم هەيە هیچ کەس ناتوانی لەویدا بدمزیتەوێ. جا چا نەبوو ئەوێش دروست کردبوو. رینۆئیم بەگە بەگ. ئەمجارەیان بە حالى سەگ نەجاتم بوو..."

"تۆ پیت وایە کارى کى بى؟"

"کارى کىيە؟ وام پرسىار لى دەکەى وەك جەنابت نەزانی کىيە؟ دەى ديارە، روونە کارى دژمنەکەمان."

"یانی دەتەوی بلێی، ئاق یۆللی؟"

"ئەى..."

دەرویش بەگ وەك سووکايەتیی پى کرابى، بە توورەيیەوێ قسەکەى پى برى: "نا، نا، شتى وا نابى. مەحالە ئاق یۆللی کارى وا سووک بەک و خۆى بچووک بەکاتەوێ. لەوانەيە... کى چووزانى."

کەسى لە شارۆچکەدا پى شک نەدەهات کارى وا بەک...

ماهير گوتى: "داواى لیبوردن دەکەم بەگ. ئاق یۆللی کابرایەکى جوامیڤە و قەت خۆى ئەوێندە نزم و سووک ناکات مەزرای من بەتە بەر فیشەک."

ئەو کابرایە شتىکى تیدابوو پیاو لى بیزار دەبوو. بەلام ئەوێ چ بوو؟ کوئى بوو؟ جاروبارە دەهاتە پێشەوێ و نزیك دەبۆو و لەو کاتەدا کە دەيوست بیگرى، دەستی بەتال دەمایەوێ. بۆى نەدەدۆزرایەوێ. چاوى لە چاوەکانى ماهير برى. بەبى چاوترووکاندن لى ورد دەبۆو و ماهير هەولێ دەدا چاوەکانى لە تیری نیگای ئەو بەدزیتەوێ. دەرویش بەگ، وەك نیگایەکى تۆقیو و سلۆک و فیلباز و گزیکار و خەيانەتکار، نیگای ئەوێ دەخویندەوێ. هەرچەندەش چاوى

دهدزییهوه، دیسان بهگ دهرفتهی نهدهدا. شك و گومانهکهی بوو به دلنیایی. له نهکاو به زهینیدا هات و ههستی کرد ئەو کابرایه شتیکی لهبن سهری دایه. شتیك ههیه، نارهسهنی، خهیناته... ئەو جوړه بنیادهمانه چیی بلیی لییان هه لدهوهری.

بهلام برادهره، دهیزانی ژبانی ماهیر له مهودوا بهدهست تهوهویه. زۆنگاوهکه وشك دهوو و تاسه و ناروزوری تهویش بو خاك و زهوییهکه بیسنوور بوو. ماهیر خۆی به تهنیایی نهیده توانی لویچه خۆلیکیش چیه له زاری ئەو گورگانه ده ریئتی. ماهیر که پیاویکی ژی و قازانج په رست بوو، چ پتیوستی ده کرد گالته به کابرایهك بکات، که تهوهندهی کار پییهتی؟ مهحاله، مهحاله. بهلام ماهیر لهوه ترسنۆکتره کاری وا بکا. بهتاییهتی تهوهنده له دهرویش دهرتسا، هیئنده له نیوزائیل نهدهترسا. گالته به تاقه پشتیوانهکهی خۆی، به سهرچاوهی هیزهکهی؟... باشه لهو ماوهیهدا ئەو هه مووه خه یاله قۆره چ بوون به میشکیدا دههات؟ بیری کردهوه، بلیی هۆی بیری بی؟ پیری، پشتی بنیادهم ده شکتی. "

لهوانیه تهو گومانهشی، گومانی له ماهیر، ههر له بهر تهوهبی که تهو ماویه له هه موو کهس کهوتوه ته گومانهوه. بهلام دیسان بهخۆی گوت: "ترسنۆک و خایینه. بنیادهمی ناپاک، پیاوی خراب و تاوانبار قهت ناتوانن راست و دۆستانه سهیری نیو چاوت بکهن. تهنانهت ناتوانن بهبی ترس و دردۆنگی سهیری چاوی ژن و مندال و برا و خوشك و خزمهکانیشیان بکهن. ئەوانه تهنانهت زۆر به سووک و ساناییهوه ناتوانن چاو له چاوی ئەسپهکهشیان و سهگهکهی بهردهرگاشیان بکهن. لهو دنیایهدا شتیك نییه، ئەوانه لیی نهترسن و خۆی لی نه دزنهوه و لیی بهگومان نهبن.

"ئهمن بو ماوهی چهند ههفتهیهك دهچمه تهسته مبول ماهیر."

ماهیر راجلهکی و گوتی: "چی؟ کوره بهقوربانت دهه بهگ. ئەمن له زاری ئەو گورگ و دهعبایانهدا بهجی دههیلی و بو کوی دهچی؟ دهترسم تو لیتره نهبی، بمکوژن."

دهرویش زۆری گوی نهدا بی: "ئهو بوختانهی بو تهو کچهیان هه لبهست... لهو روژهوه ناتوانم چاو له چاوی تهو بهسته زمانه بکهم. ته تو پیته وایه کی وهی کرد؟ کچه دوو مانگی ره بهقه له ژوره کهی نههاتوه ته ده ری و متهقی لیوه نههاتوه. که ده بیبنم ناگرم بو تیبهرده بی. بوخۆشم ماندوو بووم. ده لیم کچه بهرم و چهند روژتیک له تهسته مبول بگه ریم، تا هه ندی شتهکان تاسایی دهبنهوه، بهشکم بیتهوه سهرخۆ و له دلشی ده ریبنهوه."

ماهير كه ويستی له سه‌ر جیبه‌كه‌ی دابنیشیتته‌وه، لیپراوانه‌گوتی: "هه‌تا‌ئو‌ بنیاده‌مه،‌ ئه‌و‌ کاربایه‌ی‌ ئه‌م‌ به‌لایه‌ی‌ به‌سه‌ره‌پناین،‌ نه‌دۆزیتته‌وه،‌ ناکرێ‌ لێ‌ه‌ به‌ته‌نێ‌ به‌جیم‌ بیلێ‌ و‌ برۆ‌ی‌ به‌گ."

ئهو‌جار ده‌نگی‌ هه‌لینا: "ناکرێ‌ برۆ‌ی.‌ ژیان‌ی‌ من‌ ئیتر به‌ ژیان‌ی‌ تۆ‌ه‌ به‌نده‌.‌ ناکرێ‌ له‌خۆتم‌ دوور‌ بجه‌یتته‌وه."

"ماهير‌ گيان،‌ براله،‌ مه‌ترسه‌.‌ هيچ‌ نابێ‌.‌ كه‌س‌ ناتوانێ‌ ده‌ستت‌ لێ‌‌ بده‌.‌ تێگه‌یشتی؟‌ ناتوان."

ماهير به‌ داخه‌وه‌ سه‌ری‌ له‌قاند و‌ گوتی: "چۆن،‌ چۆن‌ هيچ‌ نابێ‌؟‌ چۆن‌ ناتوان؟" به‌گ‌ ديسان‌ هه‌روا‌ به‌ ساردوسرپيه‌وه‌ دووپاتی‌ کرده‌وه: "نابێ‌،‌ نا،‌ هيچ‌ نابێ‌." ئه‌وجار وه‌ك‌ ئه‌وه‌ی‌ زه‌ردی‌ بپیتێ‌،‌ له‌سه‌ری‌ رۆیشت: "زۆرم‌ پێ‌خۆشه‌ ئه‌و‌ پیاوه‌ بناسم." ماهير‌ ده‌رپه‌ری: "هه‌رچۆنێك‌ بێ‌،‌ ده‌بێ‌ ئه‌و‌ كاربایه‌ بدۆزیتته‌وه‌.‌ ده‌بێ‌ تۆ‌له‌ی‌ لێ‌ بکه‌ینه‌وه‌.‌ ئه‌وه‌ی‌ به‌سه‌رمان‌ هاتوه‌،‌ له‌ خۆراوه‌ و‌ به‌ رێكه‌وت‌ نیه‌.‌ ئه‌م‌رۆ‌ كه‌ له‌ بازاڕێ‌ ده‌گه‌رامه‌وه‌،‌ دوو‌ شیت و‌ شوور له‌ پشته‌وه‌ بانگیان‌ ده‌کردم‌ گه‌واد.‌ گومانی‌ تێدا‌ نیه‌ ئه‌و‌ ئاگرانه‌ له‌ گۆرێ‌ یه‌كێكه‌وه‌ هه‌لدايسین،‌ ئه‌گینا‌ شیت‌ چۆن‌ ده‌وێرن‌ شتی‌ وا‌ بلین؟‌ ده‌بێ‌ ئه‌و‌ كاربایه‌ بدۆزینه‌وه‌،‌ ئه‌تۆش‌ ئه‌وه‌ ده‌رۆ‌ی."

وه‌ك‌ منداڵێكی‌ بیه‌وی‌ بگه‌ری،‌ ده‌م‌ و‌ لیچی‌ تێك‌ نا. "به‌شكم‌ كه‌سێش‌ نه‌بێ‌.‌ ئه‌من‌ ئه‌و‌ شیتانه‌ دهناسم." ماهير‌ ده‌نگی‌ هه‌لینا: "ئه‌وه‌ ده‌لێنی‌ چی‌ به‌گ؟‌ پێم‌ سه‌یره‌.‌ هه‌ر‌ به‌راستی‌ سه‌یره‌.‌ ئه‌گه‌ر‌ یه‌كێك‌ ده‌ست‌ له‌ پشتیان‌ نه‌دا."

به‌گ‌ به‌ گوتنی: "باشه‌،‌ باشه‌ ماهير." بیده‌نگی‌ کرد. ماهير‌ تاوێك‌ دواتر له‌ حالێكدا‌ كه‌ ده‌بویست‌ له‌ سه‌ر جیبه‌كه‌ی‌ دابنیشیتته‌وه،‌ گوتی: "چاویان‌ به‌ دۆستایه‌تییه‌ كه‌مان‌ هه‌لنايه‌."

ده‌سته‌ گۆشتنه‌کانی‌ چه‌مینیان‌ نه‌بوو.‌ ده‌رویش‌ ئه‌گه‌ر‌ جارێکی‌ دیکه‌ سه‌یری‌ ده‌سته‌کانی‌ کردباوه‌،‌ هه‌موو‌ شتیکی‌ لێ‌ روون‌ ده‌بووه‌.‌ ده‌سته‌کانیش،‌ وه‌ك‌ چاوه‌كان‌ خووخده‌ و‌ ناخی‌ خاوه‌نه‌کانیان‌ له‌قاو‌ ده‌دن.‌ ماهير‌ له‌میژبوو‌ و‌ راهاتبوو،‌ كه‌ راز و‌ نه‌هینییه‌کانی‌ دلی‌ له‌ چاوه‌کانیییه‌وه‌ ناشکرا‌ نه‌کا،‌ به‌لام‌ ناگای‌ له‌ ده‌ستی‌ نه‌بوو‌ و‌ پێشی‌ و‌ نه‌بوو‌ له‌وانه‌یه‌ رۆژێك‌ ئه‌و‌

دهسته خړپنانه له قاوی بدن. پیاوړیکي وشيار و وردپښ دهیتوانی له رڼی جوولئ دهسته کانیبه وه بزانی چیی له دلیدا هه به.

له بهی ژوردهیی حالیکدا دهسته کانی دینا و ده برد، به له بزیکي پر له گله ییبه وه گوتی: "باشه بهگ، ته تو پرې. لیرهم به تهنیا بهجی بیله و پرې. ته من هه موو هه وئی خوم ددهم دوژمنه که مان بدوژمه وه. ته تو پرې بو تهسته مبول..."

ناخیکي قوولی هه لکیشا.

دهرویش بهگ و هک غیردت بنیته بهر مندالیک، گوتی: "متمانم پیتته ماهیر بهگ. نه گینا چوژن ده توانم له و وزع و حاله دا بچمه تهسته مبول. جوان بگه ری."

"ته ی چ له حاجیبه شیتته بکه م؟"

بهگ توژیک سهری له و پرسیاره دوور له چاوه روانیبه سوور ما، به لام زوری بیر لی نه کرده وه. سرووشتی بو پرسیاری وا بکا.

ماهیر باش دهیزانی دهرویش پیاوړیک نه بوو له و کاته دا و له خورایی بچیتته تهسته مبول. دیاره شتیکی گرنگ هه بوو و له وانهش بوو ههر له بهر حاجیبه شیتته بووی. به دلیدا هات، که تیر له دار که وتووی دهرویش. تهسته مبول نا، هز ده که ی بچو مانگ. نه گهر حاجیبه شیتته بری، له کولت نامه وه. له ته ویله ت ده کم* . دهسته کانیشی ههر وایان ده گوت. به لام دهرویش بهگ سهری دهسته کانی تهوی نه ده کرد. حاجیبه شیتته به سهرله قاندنیکی تو ده کوژن. دهسته کانیشی هاواریان ده کرد که حاجیبه شیتته ده کوژی. هزاران کهس به هات و هه لالا له شاروچکه که دا کو ده که یه وه و به کفنی که وه ده مه پیتته نیو هندی بازار و هک عه تتهر پيشانی حه شیمه تم ددهی؟ دهسته کانیشی... زه بری خوت و ه شاندا، جا خوت بگره. دهسته کانیشی...

"به جوانی پرسیارم کرد و لیم کولییبه وه. حاجیبه شیتته رویشتووه و له گونده که ی ساری کیچیت خوی شار دووه ته وه. له خانویه کدا. ده لین له ویشه وه به ره و مه لبه ندیکی دیکه تیی ده ته قیئی. وا باشتر نیبه بهر له وهی بچیتته تهسته مبول، هه تا له ده ستمان دهرنه چووه، سللاری بکه یینه وه؟"

دهرویش بهگ که گوتی له و قسه یه بوو، و هک نه پنیبه که ی لی ناشکرا بووی، دالغی لیدا و مات بوو. به لام زوو وه خو هاته وه. له دلی خویدا گوتی: کوره سهری ته ترسنوکه بکه، چاو، چاو. ته ی له و نازایه ی دهیه وی به دهستی یه کیکی دیکه پیاو بکوژی... خه لکی ترسنوک

* له ته رله کردن: کینایه به بو زیندانی کردن.

هممو ئاوا كېچيان له كهولې دهكهوئ. بۆ كوئى راي كردهوه؟ دهرؤيش بهگيش ههر لهوئ روژتپوه لهفكرى حاجيه شيتهدا بووه. راكردنى چى! بيستبووى حاجى وهك شهوى نه باى پيداهااتبى و نه بوزان، قيت و قنج به بازاريدا دهسوورپتتهوه.

"ههيهوو، كورپه شهوه شتتېكى زور گرنگ نيبه. شهو كابرايه دهستى به كلورى خوئيهوه گرتوه با نهيبا. رهنگبى له پيتناوى چهند ديناريكدا شهوى كرديئ. دهى باشه، شيتت، ههر شهوندهى هوئيتتېكى لى بكهى. شهو داردهستېك پتر نيبه. شهتو كارت بهو نهبى. كئى دهستى خوئى به خوئى شهو جوړهكهسانه پيس دهكا؟ كه له شهستهمبول گهپرامهوه، حاجى بانگ دهكهمه گوشهيهك و چهند دراويكى دهدهمى و پيئ دهلېم بزائم كئى تيؤى كردهوه شهوم پئ بلى. شهوئ وهك بولبول بؤم لهبنى كولهكه ددها. شهتو كارت به حاجيهشيتته نهبى. لپى گهري شهوه بوخوم... جارى با بچم و بيمهوه. شهگهر به پارهش نهرم نهبى، به دار... شهگهر تپههلدانيش چارى نهكرد... دهبيبه زؤنگاوهكه و لهوئ لولهى دهمانچهكهى نيشان دهدهى... حاجيه شيتتهى تو بولبوله. دواى بهقسههپنانى حاجييش... دوژمنهكهمان دهبى خوئى بؤ مهرگ تاماده بكا. گووى پئ دهكهين... شهتو خمى شهوت نهبى براله."

دهرؤيش بهگ شهو قسانهى به لهبزىك كردن، كه ماهير پرواى كرد. دهرؤيش قسهى خوئى دهبرده سهر. حاجييش ههر شهوندهى چهند تيلالپهكى ويكهوت، ههمووى لهبنى كولهكه ددها. دهرؤيش بهگيش شهوى دهگرت و رووت رووتى دهكردهوه و به خهزهنهكهى له دروهلانهكهى دهكرد و به زهجر و نازارهوه دهيكوشت.

ماهير رهنكى به روويهوه نهمابوو. ئيستا دهيزانى چؤنى لى قهوماوه و خهتهرهكه چؤن له بناگوئيهتى. ههى لهو كهريتيههى كردهوى. ههى كهرى كهر. بيرت لهوهى ههر نهكردبووه. پيئ و ابوو دهرؤيش بهگ وا توورپه دهبى، دهمودهست حاجى دهكوؤى. ئيتر كار له كار ترازابوو. ههى لهو كهريتيهه. لهو خهتايهى. باشه ههر ئيستا شهگهر بهبى شهوى كات بهفپرو بدات، خوئى بهسهر كهوشهكانى دهرؤيشدا بكتيشيت و بلى، شهمن كردم تو نهيكهى، تاوان بچووكهكان دهيكهن و بهخشينيش گهورهكان، بلپى نهبيبهخشى؟"

نهيدهتوانى ساغ بيتتهوه. شهگهر دهمانچهى ههلكيشى و دهسبهجى بيكوؤى؟ شهو شيتته كهس نازانى چ دهكا... بؤ شهوى خوئى بهسهر كهوشهكانيدا نهدا، بهزورى پيتشى خوئى گرتبوو. دهرؤيش بهگ ههستى به قروقببون و بيدهنگبوننهكهى ماهير كرد. تاويك وا كرووشههى كرد و ويك هات و بچووك بووه، دهتگوت لهچاوان نهديو بووه. بهدلئى دهرؤيش بهگدا هات كه

ئەو ترسۆڭ و داماۋە، دوو فېشەكياڭ بەسەر مەزراكەيدا تەقاندوۋە زراۋى چوۋە. كۆرە سەيرى بىكە. پېئويست بوو تۆزىڭ غېرەتى بىنئەۋە بەرى.

"زۆرى گۆى مەدەرى ماھىر بەگ. بەھەندى مەگرە برالە. زۆرى بىر لى مەكەۋە. سەرمان سىلامەت بى. دوژمنەكانى ئىمە ئەو پىاۋە نىن پىاۋىيان پى بكوژرى. نەكا بترسى لەۋەى دوى شەۋى مەزراكەتياڭ داۋەتە بەر گوللە. ئەۋان ھىچ گۈۋىيەكياڭ پى ناخورى. زۆرى گۆى مەدەرى. خۆت سەغلەت مەكە. ھەر بەسەر خۆشتى مەھىنە. ۋەك ھىچ نەبوۋى. ئەۋەندەش بزائە، ئەگەر زۆر ھەلبەزودابەز بىكەى، ئەۋان ھارتر دەبن. ھەتا لە ئەستەمبول دەگەرئىمەۋە ھىچ شتتېڭ مەكە. كە گەرئامەۋە خۆم جىبەجىي دەكەم."

ماھىر ھەرچىي دەيىكرد، زەردەيەكى نەدەھاتى. دەتگوت لە گىيانەللا دايە. ۋەك كەرسەكىكى ئاۋى پىنداكرابى، تولاۋبۆۋە.

"ئەۋە چتە ماھىر؟"

بە ئاستەم تۋانىي بلى: "نەخۆشم بەگ. خۆم... بە زەجمەت خۆم گەياندە ئىرە."

لە راستىشدا ئەۋ كابرانە دەتگوت ئىستا نا تاۋىكى دىكە دەمرى. ھەناسەى سوار بىۋو. چ

بىكا؟

"ھىچ باش نىم. دەبى خۆم بگەيەنمە دوكتۆر، خۆم بگەيەنمەۋە شارۆچكە. ئەتۆش ماتل مەبە، برۆ بۆ ئەستەمبول. دىم و لە ئەستەمبول دەتېنىم. شتتېڭ پى بلىم؟ ئەۋ حاجىيە شىتەيە دەبى ۋەك سەگ بتۆپى. ئەگەر دوژمنەكانمان بزائەۋە ئىمە دەمانەۋى ۋەقسەى بىنن، رىي بۆ خۆش دەكەن دەربچى و برۋا بۆ ناۋچە و مەلبەندەكانى دىكە يان سەرى بەگۆمىدا دەكەن."

بەگ گوتى: "باشتر."

ماھىر بەبئەيىزىيەۋە، لەھالىڭدا مىلى بەلادا كەۋتوبو، گوتى: "دوايىش بە ئەستۆى ئىمەيدا

دىنن."

"ئاتوانن."

"ۋا دەكەن."

دەروپش بەگ قاقايەكى كىشا و پلئۆكىكى لە سەرشانى دا و خەمساردانە گوتى: "ئەتۆ كارت بەۋە نەبى برالە. ئەمن بۆخۆم مشوورى لى دەخۆم. ئەتۆ خەمت نەبى نا. روژتېڭ دى، ھەموو شتتېڭ لەۋ ۋلاتەدا رىكۆپىڭ دەبئەۋە. ناش بە نۆرە. گەنگر و ماست بە ۋادەى خۆى.

ئەو نىشتىمانە، ئەو نىشتىمانە دەلىلى بەھەشتە و رۆلەكانى ئوغوز تىيدا دەژىن، رۆژىك دەپىتە گولستان. ھەموو شىتەك بە نۆرەى خۆى، گىيانى من، برالە ماھىر گىيان... بىروانە ئەو زەوى و زارەى لە ئاقچاساز دەرکەوتوۋە، چ پارچەبەھەشتە، باغ و بىستانىكى ئەوتۆ، كە ھەر ئەوروپىيەكى بىنىنى، پەنجەى خۆى بگەزى و سەرى سوور بىنى.

قەسەكانى دىئا و دەبرد بۇ ئەۋەى ماھىر بەگ تۆزىك راۋەستى و بىتەۋە سەرخۆ. كە دىتى ماھىر لە نىۋان پىنكەن و گىياندايە، ھەستى كرد كارى لى كردوۋە. باسى ئەۋەى كرد كە مەزراكەى ماھىر چۆن دەبى و لە ماھىر باشتىش تارىفى كرد. ھەر دەتگوت چىرۆكى ھەزار و يەك شەۋەى بۇ دەگىرپىتەۋە. پى بە پى گىرانەۋەكەى ئەۋ، ماھىرىش دەھاتەۋە سەرخۆ.

"سەبارەت بەۋ سەگە بەرەللايەش، ئىمە كە ئەۋ ھەموۋە كارە گىنگەمان ھەبە و ئەۋ نىشتىمانە چاۋەرۋانى ئىمەبە خىزمەتى بگەن، تۆخوا بايى ئەۋەى دەبى دەستمان بەخوئىنى سەبەكى ئاۋا گلاۋ بگەن؟ ... ئەتۆ بلى برالە، بايى ئەۋەى دەبى؟"

ماھىرى ھىزىلپىراۋ، بە چوست و چالاكىيەكى كە چاۋەرۋان نەدەكرا، قىت بۆۋە و نەپاندى: "بايى ئەۋەى دەبى، ئەۋەندەى دىنى، دىنى. زۆر دىنى بەگ. ئىمە دەبى بىكوژىن. مادامەكى ئەۋ بە شەقام و كۆلاند بى ترس دەسوورپىتەۋە، ئەۋ شارە بۇ ئەۋەى نابى من و تۆى تىدا بژىين. ئىمە ناتۋان سەرمان ھەلىين و سەربەرزانە بگەرىين. ھەر سەبەكى بى و جنىۋ بە دايك و ژمان بىدا. ئەمن و تۆ لەسەرمانە ئەۋ چەپەلە بىفەوتىين. لەبەر چاۋى خەلك سوۋكى كردوۋىن. ئەمن ئەۋ كەسە دەدۆزمەۋە كە ھانى داۋە. لەۋەتەى دىئا دىيايە كەس نەبىۋىراۋە سوۋكايەتى بە تۆرەمەى سارى ئۆغلى بكا.

دەبى ئەۋەت پى بلىم كە، ئەگەر ئەتۆش نەبەكى، خۆم دەبەكەم. كەس بۆى نىبە سوۋكايەتى ئاۋا بە دەروئىشى سارى ئۆغلى، براى گەۋرەم، باب و برام، رەسەنترىن تۆرەمەى ئۆغوز بكات. بەۋ كەسەى زەوى و زارى پى داۋم. ئەگەر ئەتۆ بۆت گىنگ نىبە و ۋاز لەۋ ھەرچى و پەرچىبە بىشەرەفە بىنى، ئەمن ھەموۋە مال و سامان و مەزراكەى خۆم كە لە گىيانى خۆم خۆشتر دەۋى، بەفەيدى تۆ دەكەم و ئەۋ سەگە بەرەللايە دەتۆپىنم.

لە ھالىكدا كە ددانەكانى چىر كىرەۋەنەۋە و چاۋى لە ژىللا ھاتبۇون، بە ھانكەھانك دەيگوت: "دەيگوت... دەيگوت..."

دەرویش بەگ کە دیتی ئاوا دۆستایەتی خۆی دەردەبەری، بەخۆی دەنازی و چاوەکانی پر بوون لە ئاو. خۆ ئەگەر لەم دنیایەدا هیچ کاریکی پێ نەدەکرا، دەیتوانی کاریک بکات خەلکەکە ھۆگری بن و لای بگرن. ئەوەیانی وەک ئاوخواردنەو دەزانی. ئەو بنیادەمە کە سالانی ساڵ دۆزمنی قەستەسەری بوو، ئیستا بۆی بووئە دەستیک کە ئامادەییە لەسەر سووکایەتیییەکی زۆر بچووک کە پیتی کراوە، گیانی خۆی فیدا بکا.

ماھیر دیسان گیانی وەبەرھاتبۆوە و بە دەنگیکی بەرز گوتی: "ئەمن پیاوم نییە. کەس و کاریشم نییە. ئەزموونی پیاوکۆشتنیشم نییە. بەلام داکی ئەو سەگە شیتە رەشپۆش دەکەم و جەرگی بە کوچکەو دەدەم. دەیکوژم با لەزیندانیدا بڕزیم. دەیکوژم و ناموسی تۆ و ناموسەکەمی خۆشم رزگار دەکەم بەگ، بەگ. ئەمن پێم قەبوڵ ناکرێ سەییەکی بەرەللا لە لاقی ساری ئوغلێ، رەسەنترین بەگی ئوغوز رۆی. خۆم بە فیدای وەجوابھاتن لەسەر شەرەف و شانازییەکانی ئەو دەکەم. ئیمە بەگێکی رەسەن و بەروپشت ئەتلەسی ئاوامان ھەر وا سووک و سانا بە دەست نەھێناوە."

ئەوجار گیانیکی وەبەرھاتبۆوە و ھەموو ھیزی خۆی تەرخان کردبوو، کە کار بکاتە سەر دەرویش بەگ. دەرویش بەگیش کە رەنگی رەزامەندییە لە روخساری گەرابوو، وەک مەزنان زەردەیی دەھاتی و دەیگوت: "گوێی مەدەری ماھیر. ئاخ ئەو سەییە ئەو دی ئی بیکوژی؟ ئەو دی ئی، پیاوی دەستی خۆی بە خۆینی سەییەکی ئاوا گلاو بکا؟"

ماھیریش ھەر کات گوێی لەو قسانە دەبوو، یان لە دین دەھری دەبوو، یان دەکەوتە گیانەللا.

بە دەنگیکی لەرزۆک و زیقی تیکەل بە کرۆزانەووە گوتی: "دینی بەگ. زۆریش دینی. ئەگینا ئیتر ئیمە لەو شارۆچکەییەدا کەس بەپیاومان نازانی. ھەموو کەس و ناکەسین کالتەمان پێدەکات و دەبینە قەشەم. ھەمووان تەفمان لە رووی دەکەن." دەرویش بەگ نەرازدی: "ماھیر، ماھیر، ھەرکەس لە گیانی خۆی بیزار نەبووی، ناتوانی تەف لە روومان بکا. ئەتۆ دەلێی چی؟ تۆ خەمت نەبی. ئاخیریەکەمی ئەو حاجییە شیتەییە دەگرم و لەبەنی زمانی دەردەکیشم بزانم کێ دەستی لە پستی داوە. دواپیش ھەر رۆژەیی پارچە گۆشتیکی ھەر دووکیان لێ دەکەمەو یان ھەردووکیان لە پستی ترومبیلەکەمی تۆ دەبەستم و ئەوئەدیان رادەکیشم ھەتا گیانیان بە قووناندا دیتە دەری. تا عومری حاجییە شیتەیی بۆ پینج فلس ... یان ... دەلی."

ماهير به كروزيانه وه گوتى: "بهگ، ئەمن بهو سووكايه تيبه نه خۆش كه وتم. نه خۆشم. وه خته برم. ئەگەر ئەمشه و بين و مهزراكه م لى ناگر دەن، چ بكه م؟ ديسان ده مده نه بهر فيشهك. ده مكوژن..."

"هيچ گوويه كيان پى ناخورى. پيم گوتى، دلت ناخۆش مه كه و خه مى لى مه خۆ. جا ده بينى تا له ئەسته مبولى ديمه وه، هه موو شتت ك جيبه جى بوه."

زارى كه زت ك به پينكه نينه وه داچرپيوو و په يتا په يتا پيده كه نى. كورپه ئەو ئەوروو پاديتوويانه ي ديپلۆمى بالايان وه رگرتووه، چه نده دهسته وستان و دهستوپى سپيلكه ن. خۆ ئەگەر ئەوانيش له مندالييه وه وهك دهرويش بهگ، حوكمى سيداره ي خۆيانيان به ئەستويانه وه هه لگرتبايه، لانيكه م تۆزت ك وهك دهرويش بهگ ده چوون.

ديتى ماهير بهگ جار به جار خراپتر ده بى. بۆيه، هه ر قسه ي كرد به شك م بيتته وه سه رخۆ. سه روينى قسه شى هه ر ئەوه بوو: خه مت نه بى حاجى و ئەو كه سه ي ده ستى له پشتى داوه و تيژى كردووه، ده دۆزمه وه و سزايان ده دەم. ماهير جار به جار خراپتر ده بوو. دهرويش بهگ ترسا. چونكه ماهير وهك به فر سپى هه لگه رابوو. بانگى شۆفيره كه ي كرد و ئەمرى كرد ده سه جى بيه گه ننه دكتور. بن بالى گرت و گه يانديه ترومبيله كه ي و له وى به سرتيه ك پيى گوت: "هه م ئەو ده دۆزمه وه و هه م ئەو كه سه ي دهنى داوه... به تايه تى ئەوه ي دهنى داوه ده يئه نجم... ئەتۆ خه مت نه بى. خه مت نه بى، مه ترسه. پياو له ده وروبه رى ماله كه ت داده نيم بۆ ئەوه ي هه تا له ئەسته مبولى ديمه وه ناگايان ليت بى..."

ماهير به هه موو تينى خۆيه وه توانيى بلى: "نامه وى. پيويست نيبى ي ي ه."

شۆفيره كه كه وته رى.

ماهير له ترومبيله كه دا گرمۆله ببوو. كه وتبووه سه ر لاته نيشت و وه خۆ نه ده هاته وه. به كيشوو به خۆى ده گوت: "كه رى كورپى كه ر، ئەو گووه چ بوو خواردت و حوكمى ئيبعدامى خۆت به ده ستى خۆت ئيمزا كرد. جا ئەو جار راوهسته با دهرويش بهگ ورد ورد بته نجنى و له پشت ترومبيلت قايم بكا. باشه ئەگەر ئيستا لى ررون بيتته وه ئەوه ي شيتته ي دهنه داوه، كه س نه بووه جگه له و برا گياني گيانيه ي... چما كه ولى ناكا؟ هه قيشيتتى، هه قيتتى..."

چۆنه بگه رپته وه و خۆى بخاته سه ر پيلاوه كانى؟ نايكوژى؟ باشه پياو كه سيك ده كوژى كه خۆى به سه ر كه وشى كيشابى؟ دهرويش بهو سووكايه تيبانه وا هه لده چوو و ناگرى ده گرت، هه ر ده موده ست له ژووره كه يدا به ندى ده كرد و هه ر رۆژى پارچه گوشتىكى له له شى ده پچرى. باش

بوو خۆی به سەر پێیانیدا نهکیشا و خۆی ئاشکرا نهکرد. کۆره خۆ ساتیک و یستوبوی خۆی بخاته سەر پێیانى و بلێ: "نه من کردم تهۆ نه بکهی." هەر جارێکی وهبیری دههاتهوه، خۆینی له دهماریدا وشک دهبوو و ئارهقهی ساردی دهکرد و موچرکهی به تیغههره ی پشتیدا دههات. باش بوو تهو ههلهیهی نهکردبوو که گیانی دهخسته مهترسییهوه.

لهنهکاو بیرێکی بهزەینیدا هات. وهك تهوهی له خەوی مهرگ رابوویی، ههستا و دانیشت. چاوهکانی گهش بوونهوه و دلێ خۆش بوو. تهو ترس و دلهراوکییه چ بوو؟ باشه بۆ تهوهی به زهیندا نههاتبوو؟... ههناسهیهکی ناسوودهی کیشا. چما قهول وا نهبوو حاجیه شیتته شەش مانگا له شار پرواته دهڕی؟ قایلی دهکرد، به پاره قایلی دهکرد بچیتته شوینیکی دوور دوور. دهی باشه. تهواوه. ئیتر ترسی نهدهویست. ... باش بوو خۆی لهقاو نهدابوو. حاجیه شیتته دهستی ژن و مندالهکەى دهگرت و دهچوهه عهنتهب یان ئۆرفه... یان لهوانهش بوو بچیتته وان. خهرج و موخاریجی سێ سالیشی له بهری دهستی بکه و بینیره شوینیك کهس نهیگاتی. دهی خۆ خودا کهری نهکردوه نهچی.

تهو عهزابهی لهو چهند سهعاته دا کیشابووی، له ههموو ژيانیدا نهیکیشابوو. لهو کاتانه دا بنیادهم ناتوانی بهسهرخۆیدا زال بێ و لهسهرخۆ بێ... .

گالته نییه، مهسهلهی گیان لهگۆرپیه... پیاو چۆن زندههقی ناچی و له ترسان ههتا سنووری مهرگ ناچی؟ باشه تهگهر بهگ حاجی بگری و تیی ههڵدن، حاجی تهوی لهبن بهردها نایهیتته سهر بهره؟ ههزار تهوهندهشی ناخاته سهر؟ نالی ماھیر بهگ دههزار لیره داومهتی و سهده دۆم زهوی و خهرجی بیست سالانی مندالهکانیشمی گرتوهته تهستۆی خۆی؟ باشه لێی ناپرسی تهتۆش لهجیبی من بوایهی و تهوهنده ههزار و نه دار بوایهی بۆ نانی شهوی ماتل بوایهی، سهده جارن به دهنگی بهرز به پادشات نهدهگوت گهوا دی بيشهرف؟ جا تهو کات بهگیش لهو خۆش دهبوو، بهلام دنهدهره کهی چوارمیخه دهکیشا و نهغبن نهغبنی دهکرد و زهوی و زاری لێ ئاگر ددها و ژن و کچهکهشی دهدهایه دهست نۆکهرهکانی... وا نییه؟

کورتی بېرپهوه، گهورهترین مهترسییهکانی لهکۆلا بېوونهوه. باش بوو. تهو دهرویش بهگهش کهری وهك خۆی نییه ها. ههچ شکی بۆ تهوه نهچوو. تهو ههمووه خۆی ئاشکرا کردبوو، بهلام دهرویش بهگ ههر شکیشی بۆی نهچوو. سهگی لهخۆبایی. تهگهر تهوهنده لووتبهرز نهبی، لهو دنیایه دا کهس باشاری ناکا. باش بوو تهو لووتبهرزیه کهرانیه پهردهی بهر بهرچاویدا دهکیشی و کویری دهکا. پیبی وابوو له ترسانه ئاوا تیک چوه. له ترسی

سووتاندنی مهزراکهی... لینگه پری با ئەو گەمژەیه هەر پیتی وابی. بەلام نابێ زۆریش گەشبین
بی. شکی بۆ هەندی شت چوو بەیە تا ئیستا حاجییە شیتە ی نە کوشتوو. ئەگەر جاری جارێ
دەبوو، دەسبەجێ حاجیی شرت و گوم دەکرد.

خۆ ئەگەر باسی گوللەبارانکرانی مهزراکهی نە کردبایە، دەرویش بەگ لەو شیواوی و
شلەژاوییه دەی هەندی شتی لی روون دەبوو... باش بوو، باش بوو...

لە خۆشییان کۆخەیه کی کرد و جگەرەیه کی داگیرساند.

لە زاری مهزراکی سامناک رزگاری ببوو. ئیتەر گووی وا ناخواتهوه... تۆبه، تۆبه...

تۆبه...

دلى دەگوشرا و حەجىنى نەبوو. سى رۆژ بوو دەچووو كەنارى زۆنگاۋەكە و لە بن دار بىيەكاندا بەردەوام دەمانچەكەى پىر و بەتال دەكردەو. لەسەر لەكە يەك پشوو شىوئى بىيادەمى دەكىشاو.

لك و پۆى دارەكان پىر بوون لە هیلانەى مەل. هیلانەى مەلى جۆراوجۆر. دوانىوەرۆيان ئەوئەندە پاسارى لەسەر لك و پۆى بى و دار توو بەرزەكە دەنىشتنەو، لك و پۆىەكانى دەچەمىنەو. جىكەجىكى چۆلەكە هەموو دەشتەكەى دەتەنى. دوانىوەرۆيان دەبوو هەللا و هەنگەمە.

هەر قاو و قىژ و جىك و فىكى چۆلەكە بوو، كە دەيتوانى واى لى بكا ئەوئەندە پىش نەباتەو بەرخۆى و هیندە بىر نەكاتەو. ئەویش زۆر بە ئەستەم. شادى و خۆشىيەكانى يەكەم رۆژەكان لە شەققەى بالى دابوو و رۆيشتبوو. بەلام يوسف تاسەبارى شادمانى و خۆشى بوو. چى پىتر لەخۆى دەنوسا، بەهىچ جۆرى نەيدەتوانى وەك يەكەم رۆژەكان دلخۆش و بەكەيف بى. شادى وەك بالئەيەك لە دلى فرىبوو.

بۆ يەكەم جار پىاوى دەكوشت. بۆ يەكەمىن جار... تەنيا بەگى، بەو نەپىنىيەى دەزانى. لەوانەبوو دواترىش داىكى و گولعوزارەكەشى بزائەو. لەوانەبوو زۆر دواترىش مزەفەر و نورخان و خاتونى گەورە و جەيهوونىش ئاگادار ببەو. دواى چەند سالانىش، هەموو شارۆچكەكە دەيانزانى. بەلام بەبى شەهید هىچ كەس نەيدەتوانى ئەو تاوانبار، واتە قۆلبەست بكا. بەخۆى گوت "باشە، زۆر باشە." وىستى وەك رۆژەكانى پىشو پى بكنەنى، شاد بى، بەلام نەكرا. هەمووان وەك باوكى، وەك مەحمود، وەك ئادەم، وەك ئادەمى پىاوكوژ سەير دەكرد. وىستى شانازى بەخۆيەو بەكا و بەخۆى بنازى، بەلام نەيتوانى. بۆ واى لى هاتبوو؟ بۆچى دلى دەگوشرا؟ ئەو بى ئۆقرەيەى لەكوپو دەهات؟ لە نەكاو بەدلیدا هات، نەكا بترسم؟ زەردەيەكى

هاتی. به بزبیز سهیریکی دهسته کانی کرد. ئەهی لهو قامکه شووش و باریکانهی. دهتگوت قامکی خالوانیتهی. سی پیایو چوارشانەهی پهستهک له بهر، که قهتاری فیشهکیان راست و چهپ بهستبوو، هاتنه بهر چاوی. دواپی ئەو گۆلهی هاته بهرچاوی که کهوتبووه نیوان ئەو چیاپانهی له به فردا نوقم بیوون. ماسییه کانی نیو گۆله که. ئەو ئاوه روونهی له گۆله که بیان ده کرد. که له کیژییه شاخداره کانی نیو گابهرد و رههزه سوورباوه کان. دهسته کانی چوبوونه وه سه دهستی خالوانی.

"نه کا بترسم؟"

بیکهس و بیده ره. جا کی حاجییه شیته به بنیادهم ده زانی. کوشتنی ئەو له کوشتنی میروولەش ئاسانتره. بهرده و امیش مهست و سهرخۆش... قومار باز... نقرچکیکی لی دهی ده که وی.

ئەهی ئەو دلگوشرانه هیی چیه؟ هه ده هات و دلی توندتر ده بوو و چهندی دلشی توندتر ده بوو، پتر شیوهی بنیادهمی له سه ره له که ده کی شایه وه. بیچه کان، له په بکه ره و بیچه کانی قاراتپی ده چوون. ماوه یهک دواتر لهو ویکچوونه تیگه یشت. بنیادهمی کلکار... به خوی گوت زۆر سهیره. سهری لهو ویکچوونه سوور ما. به لام زهینی خوی زۆر پیوه ماندوو نه کرد.

ناخۆ هیچ شتی که هیه وهک پیاو کوشتن؟ پیاییک ده کوژی و نیتر ههتا ههی، له نیو خه لکدا سه ره برزانه ده ژیی. هه مووان ریژت ده گرن و له بهرت داده نویسن. وهک بنیاده میکی سهیره و سه مه ره لیته ده روان. بنیاده میکی له وان مه زنتر. ته نانهت به گیش به چاویکی دیکه وه سه یرت ده کا. ئەگه ره دیسان گوتی پیایکی دیکه بکوژه... نه هه به گ. نیمه نه رکی خۆمان راپه راند. لهو مه مه که ته دا هه ره نیمه پیایین؟ با ئەوانی دیکهش له سیبه رتدا پیاو بکوژن و بینه پیاو. نیمه به نۆرهی خۆمان نه ره که مامان راپه راند و له سایه ی خودا وه ناوبانگمان ده رکرد.

لیوه کانی خزی لستنه وه و به خوی گوت، پیاو کوشتن کاریکی سهیره.

به هیچ کلژی نهیده توانی ئەو گرپیووچکه یه کی ناخی بکاته وه. شتیکی وهک بۆشاییهک، شوینیکی تاریک. خۆ ئەگه ره جیژنی که هه بوایه نیستا، ده چوو و سه ره چۆییه که ی ده گرت و سواری و جلیتانی ده کرد، له وانه بوو دلی بکریتته وه.

له نه کاو به زهینیدا هات، بچیتته شاری. به شکم دلی به شاری بکریتته وه... له وی کاریشی هه بوو. حاجییه شیتهش هه ره و ژۆزه ی به گ چوبوه ئەسته مبول، له حه شارگه که ی هاتبووه ده ری. سه گباب، هه یوان، خۆ بنیادهم نییه. وهک ماموستا قاراتپا کلی ده یگوت: هه ره کهس

لەو كەسانە بەدات، دەستی نوورانی دەبێت. هەر بەراستی قسەكەى جوانە. زۆر جوانە. بى دین و ئیمان و قومارچییەكى ئاوا بەكارى چى دى؟ بوونەودەرى ئاوا نەك قازانجیكىيان بۆ خەلك نىيە، ئەوەندەش چاوقامیتى و بى ئەدەبى دەكەن، بە رۆژى رووناك سووكایەتى بە پیاویكى مەزنى وەك دەرویش بەگ دەكەن. بە چ هەقیك؟ جا ئیستا نۆرەیه تی بى و بزانی پووتیك چەند كیلۆیه. دەبا هەلیگریتەوه.

باشە بچیتە شارۆچكە؟ هەر پێویستە بچى؟ مادام رۆیشتووہ خۆ ناکرى... بەلام ئەى ئەگەر لە شارى بیناسن؟ هەموو دەیناسن، هەر هەموو.

ناكرى بچیتە شارى و ناشتوانى چاو لە چاوى ئەو كابرایە بكەى. چۆن دەتوانى چاو لە چاوى پیاویك بكەى و ببوینى كە قەرارە بیکوژى؟ وا نىيە؟ ناخۆ دەكرى بچییە شارى؟ نەشچى دەبى. شەویكىيان دەچیتە شارى و لە دەرگای مالى بەگ دەدا. دەستی بۆ گىرفانى برد. كلیلەكەى لە گىرفانىدا بوو. دەبوو بچیتە ژوورەوه. ئەى لەو ماله گەورەیه. كەسیشى تىدا نەبوو. هەموو دەرگاكان نەخش و نىگاربان لى كۆلرابوو. لەوانەیه هەزاران ژوور و هەر ژوورەش چەند قەرەوێلە و سىسەم. جا لە سەر كامبانت كەیف لىيە بنوو.

لە دەم زۆنگاوەكەوه بەرو مالهوه بوو. لەوبەرى زۆنگاوەكە قاووچیى پۆلىك بەلندە دەهات كە هەموو دەشتەكەى داگرتبوو.

هاتەوه مالهوه. دایكى لە دەرهوهى مالهوه ناگرى كردبووهوه و چىشتى لى دەنا. نەیتوانى سەیرى چاوى دایكى بكا. ماوهیهك دەبوو نەیتوانیبوو سەرى هەلینى و سەیرى چاوى دایكى بكا. میرۆ هەر چاوى پى كەوت گوت: "یوسفەكەم لەكوى بووى؟"

"چوبومە بن بىيەكان... دایە؟"

"گىيانى دایە؟"

"بایم لە هیچ دەترسا؟"

میرۆ نىگا شلەژاو و شىواوهكانى تىوه برى. ئەوجار نەرمە بزەیهكى لە لیوانى گەرا: "چما پیاو هەیه نەترسى؟ دەترسا، زۆرىش دەترسا..."

"من چوومەتەوه سەر بایم، وایە؟ لەو دەجم، وایە؟"

میرۆ هەروا بەسەر سوورمانەوه بەلام پىكەنىنەوه گوتى: "نا، بەقوربانت دەجم. دەستەكانى تۆ لە دەستى خالوانت دەچن. هەر دەلێنى قەلەمن. چاوهكانیشت لە چاوى باوكى من دەچن. هەر چەناگەت لە چەنەى مەجموود دەچى."

یوسف سهیریکی دهسته کانی کرد و پرسیی: "خالوانیشم ده ترسن؟"

"ئەو چ قسه یه که دهیکه ی کورم؟ خالوانی تو شیر ی هۆردوی چواره من. چما نه تیبستوه؟ ئەوان هەر نازانن ترس چیبه. ئەوان وەك ئیزراییل وان. ئەو قسانه چین رۆله. چما ئەوان دینه بن بال و سیبهری بهگ؟ ئەوان بازی چیا ی سویمان و هه لۆی ناگری داغ و شیر ی هۆردوی چواره من. جاریکی دیکه قسه ی ناوا نه که یه وه ها."

"که وابوو من چوممه ته وه سه ر باجم."

میرۆ سه ری له و قسانه ی کورده که ی سوور ده ما. له پێشدا بو چهند ساتیک نه یده زانی چ بلی و تیدا ده ما و دوا یی به خو شیبه وه وه لایمیکی به کورده که ی ده دایه وه:

"ئەگەر ئەتۆش هۆردوی چواره م بوا یه ی، وەك خالوانت په روه رده ده بو ی."

یوسف سهیریکی دایکی کرد و هیچی نه گوت. ژنیکی سه یر بوو. قهت دانه ده ما و ملی نه ده دا. له که سی قه بوول نه ده کرد خراپه ی براکانی بلی و هه لده چوو و ماوه ی چهند سه عاتان هەر به بنه ماله و براکانی هه لده گوت.

"خالوانی تو..."

ئەوه ی گوت و مه غه له که ی له سه ر کوچکاره که هه لگرت و پرسیی: "برسیته؟ سفره که راخه ترخینه ت بو تیکه م."

یوسف سفره که ی راخس و دانیشت. میرۆ ده موده ست قاپیکی ترخینه که هه لمی لی هه لده ستا بو هینا و له پێشی دانا.

به بی دار و بار، دنیا یه کی رووت و قاق. له که لیینی تاشه به رده سوور باوه کانه وه گیا شین ببوونه وه. که له کیوی شادار، هه لۆکان، میگه لی رهش... گۆله که ش تار و ته ماوی. چیاکانی و گۆله که ی هەر هه موو نوقمی مژ و دوو که ل و ته م...

هه تا قاپه که ی هه لئه قوران، هەر بیده نگ بوو. له قه لافه تیبه وه دیار بوو شتیکی له دلی دایه. به لایم چ ژانیک؟ ئەو کور ه بو وایه، چیبه تی؟

"دایه، ئەمن ئەمشه و ده چه شاری. قه رار وایه پاسه وانی خانوه که جم. به گ به ر له وه ی بچیته ئەسته مبول وای گوت. به کس نه لپی ها من له شاری. ته نانه ت به مزه فەر به گیش."

"بو نه لیم؟"

"من چوزانم، به گ خو ی گوتی مه لی. گوتی برۆ هه تا دیمه وه، ناگات له ماله که ی شاری بی."

میرۆ سه‌ری له‌قاند و وه‌ك ئه‌وه‌ی قسه‌ له‌گه‌ڵ خۆی بكا، به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ گوتی: "كه‌س سه‌رده‌ر له‌ كاره‌كانی به‌گ ده‌رناكا... مائی چۆل و هۆل پاسه‌وانی بۆ چیه‌؟"
یوسف: "دلم ده‌لی مه‌رۆ..."

میرۆ هه‌لچو: "نه‌چی؟ چما ده‌كری نه‌چی؟ چما ده‌كری قسه‌ی به‌گ بشكینی؟ ده‌بی بچی."
یوسف له‌ قسه‌كه‌ی پاشگه‌ز ببۆه. ئیتر میرۆ له‌كۆلی نه‌ده‌بۆوه‌ و هه‌ر ده‌یگوت بۆ نه‌چووی، بۆ نارۆی؟ سه‌هوی كردبوو.

هه‌ر واش ده‌بوو. میرۆ هه‌موو رۆژی و له‌ هه‌موو كاتیكدا هه‌ر ده‌یگوت: "هاااا، یوسف، بۆچی نارۆی؟ چما پیاو قسه‌ی به‌گی خۆی ده‌شكینی؟ ئیتر نه‌مشه‌و برۆ."

یوسف رۆژیک، دوو رۆژ، سی رۆژ خۆی خافلاند. ئاخیرییه‌كه‌ی دیتی بۆله‌بۆلی میرۆ جه‌رگی ده‌كۆلی و ئیتر نیوه‌شه‌وی به‌ره‌و شارۆچكه‌ كه‌وته‌ ری. به‌لام دلی بۆی نه‌ده‌چوو. هه‌رده‌نگوت ده‌یه‌نه‌ دۆزه‌خ. لاقه‌كانی خیرا په‌لكیشیان ده‌كرد به‌لام دلی ده‌یه‌یست بگه‌ریتته‌وه‌ و بچیتته‌ بن دار بییه‌كان...

حه‌مه‌ره‌شیک هه‌بوو، رای كردبوو. كه‌س نه‌یده‌زانی له‌ چی فیراره‌. له‌ نیو چل و چپو و لك و پۆی بییه‌كاندا، به‌لام ئه‌و بیبانه‌ نا، بییه‌كانی نیوه‌راستی زۆنگاوه‌كه‌دا شوینیکی بۆخۆی چی كردبوو و سی سالی ره‌به‌ق له‌ویدا ژیا‌بوو. حه‌مه‌ ره‌ش، ژینیکی هه‌بوو، روخساری زه‌رد زه‌رد بوو. هه‌موو شه‌وی خواردنی بۆ حه‌مه‌ره‌ش ده‌برد و كه‌ به‌یان ده‌نه‌نگوت، ده‌گه‌رایه‌وه‌. هه‌موو شه‌وی هه‌تا نیوقه‌دی له‌ ئاوی ده‌دا و به‌ نیو مار و جړ و جانه‌وه‌ردا ده‌په‌رییه‌وه‌ و ده‌چووه‌ لای می‌رده‌كه‌ی و ده‌هاته‌وه‌. ئا به‌وه‌ ده‌لین ژن، ئینسان. جیوبانه‌كه‌ی ریک له‌نیو لك و پۆكاندا بوو. ریک وه‌ك هیلانه‌. باشه‌ چۆنه‌ له‌وی خۆی به‌شاریتته‌وه‌؟ به‌لام له‌ویش خۆ می‌ش و ته‌پۆ پیاو كه‌ول ده‌كهن. حه‌مه‌ره‌ش سی سالان له‌وی مابۆوه‌، به‌لام ئیتر ته‌پۆ و می‌ش شتیکیان پینوه‌ نه‌هیتتنبوو. ئیتر كه‌س نه‌یده‌ناسییه‌وه‌. دوا‌ی ئه‌وه‌ش قه‌ت چاك نه‌بۆوه‌ و نۆبه‌تی هه‌ر به‌ری نه‌دا.

حه‌مه‌ره‌ش ده‌یگوت، هه‌ر می‌شیک نیوه‌راستی زۆنگاوه‌كه‌ هینده‌ی برگی په‌نجیه‌كه‌. ئه‌وی هه‌ره‌ بچووه‌كه‌یه‌ان به‌قه‌ده‌ كه‌رمی‌شیک ده‌بی و هه‌مووش ئیسکیان هه‌یه‌.

چی ده‌بی با بیی، ده‌رۆم. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ یه‌كێك خواردنه‌كه‌ی بۆ بیی. ئه‌ی تو‌ری می‌شگر(په‌رده‌كوله‌)یان بۆ چی دروست كردوه‌؟ ئه‌ی بۆ چ رۆژیک ده‌بی... باشه‌ ئه‌ی گولعو‌زار خواردنی بۆ ناھینتی؟ تاویك له‌ نیوه‌ندی ریه‌كه‌ چه‌قی. شارۆچكه‌كه‌ی لی و ده‌در كه‌وتنبوو. له‌

یهك دوو شوئینهوه رووناكایی دههات. وهك ئاگری شوانان له دوورهوه تیشکیان داویشت. ئاسمان
ئەستێره باران بوو.

باشه بۆ دهبوو له زۆنگاوهكه بدا و بچى و له نۆ لک و پۆی بییهکان هیلانه دروست بکا؟
نهرمه بزیهکی هاتی. گۆرانیهك له ناخیهوه ههلقوئی و به زاریدا هات. شادییهك گیانی
تهنی. ژنهكهی حهمهپه سی سالی رهههق خواردنی بۆ میردهكهی بردبوو. گولعوزار پازده سالان
ئوه دهكا و نیوچاوانیش تیک نانی. وهفادارییهكهی ئهو سنووری نییه. بهلام بۆ دهبی له
نیوهندی زۆنگاوهكه هیلانه بکا؟

که سهری ههلینا گهیشتبوه بهر دهرگای خانووهكهی بهگ. ههر نهیدهزانی ئهو ههموه
رئیهی چۆن برپوه و چۆن له پردهكه پهریوتهوه و به دەم مالهکاندا تیپهپریوه؟ ههر ئاگاشی لی
نهبوو. پینکه نینی هات. ئهوجار له ناکاو تاریکییهك ناخی تهنی. کلپهكهی له کونی
قوفلهكهدا گپرا. دهرگاكه کرایهوه وهك به شوئینییهوه بن، بهپهله له پلیکانهکان چوه سهری و
چراکهی داگیرساند. دهرگای یهکهم ژووری کردهوه. شهکهکانی داکنه و چوه نیو نوین و
بانهکوه و لیغهکهی بهسهر خۆی کیشا و خۆی گرمۆله کرد.

زۆر لەمىژ بوو، ھەر پىشى دەبردەو بەرخۆى و متهقى لىوھ نەدەھات. تەواو ھىوابراو بىو. جا وەرە، عومرىك بە وردىبىنى و لىكدانەوہ بژى و كتوپر توورە بە ھەموو ژيانى خۆت بکە تۆزى بانان. چۆن لەو چالە کەوتىبوو؟ بەلام باشە، ئىنسانىك دەبوو ئەوہى لەگەل بکرى کە ئەو ھەتوہ نەفرەتییە وەحشىیە کردى؟ قەبوول دەکرا؟ كى دەیتوانى ئاواى لى بکەن و توورە نەبىت و قەبوولیشى بکا؟ لەوہتەى دنيا دنيايە، كى ئاواى پى کراوہ؟

باشە، بەلام پىاوى ژىر و ئاقلش نابى، لەدین دەھرى بى. حاجییە شىتە لە نىوہندى بازارى و لەبەر چاوى مودىرناحییە سووکايەتیی بەدەوریش بەگ کردبوو. دەرویش بەگىش لە دین دەھرى بىو. چىی لەو کارە پى برابوو؟ پارەيەكى زۆرى بەدەست ھىنابوو؟ لای خەلك ماقوول بىو؟ چ شتىك گۆرابوو؟

حاجییە شىتە چەندەش دان بەخۆداگر بى، دىسانىش ھەر وەقسەى دىنى. پارەى دەداتى، زەوى و زارى دەداتى، ھەرچى ملک و مالى ھەيەتى دەیداتى و ئەگەر ھەر نەشکرا، ئەوہندەى تىپھەلەدا لە مردنپى دەکا و ئاخى ھەر وەقسەى دىنى و لە بنى زمانى دەردىنى کە كى دەستى لەپشتى داوہ و دژى ئەو ھانى داوہ. جا ئەو کات دى و لە نىوہراستى بازارى، رىك لە چەقى بازارەكە، لەو ھەلەدا. بەشکم ھەر لىشى نەدا، بەلكو کابرا دەگرى و ورد ورد بىتەنجنى. جارىك دەستىكى پەرىنى، جارىك چاوى دەرىنى، جارىك گەرووى بقلشینی و وردە وردە زەجرکوژى بکا.

قورى كوى بەسەرىدا بکا؟ چۆن خۆى نەجات بەدا؟ تەنیا يەك رىى دەربازبوون ھەبوو، ئەویش ئەوہ بوو حاجییە شىتە بکوژى کە بەپىچەوانەى ئەو بەلینەى دابووى، شارۆچکەكەى بەجى نەدەھىشت. دەبوو بەر لەوہى دەرویش لە ئەستەمبول دەگەرپتەوہ، حاجى سەرى بەگۆمىدا بکرى. ئەگىنا سەرى خۆى تىدا دەچوو.

حەیف بۆ ئەو ھەموو سالیی رابردوو. بەر لە ھەزار و نۆسەد و سی و سی... لە چیا چەند یاخییەکی ھەبوو. وەرزیڕەکانی تۆقاندبوو و پارچە پارچە زەوی و زارەکەیی لە چنگیان دەرھینابوو. ھەندئێ لەو گوندییانە ئەوەندە ترسنۆکن ھەر مەپرسە. بۆ ئەوێ ناین بە بنیادەمیان بزانی... ئەگەر جاری جارێ دەبوو، ھەر بە ئامازەییەك حاجییە شیتەیان دەبردە کتیی و لەوێ سەریان بەگۆمدا دەکرد، وەك ھەر لەدايك نەبووی. دەیانکۆشت و تەرمەكەشیان دەسووتاند... ئەگەر جاری جارێ دەبوو، کۆشتنی حاجییە شیتە وەك ئاوخواردنەوێ وا بوو. دەیتوانی دەرویش بەگیش لەناو بەری..."

ھەر بەراست ئەو جاری جارێ لەکۆپۆھ ھینابوو؟ چۆن خەیاڵانی ھەڵدەبەست؟ خۆ ئەو لە عومریدا یاخی نەبوو. نە لە رابردوودا و نە ھیچ کاتیک... کەیفی دەکرد کە ئاوا خەیاڵان ھەلبەستی و باسی رۆژانی رابردوو و یاخییەکانی بکا.

"ئایا سالیی سالان."

بەلای راستدا وەرسوورایەوێ. ھەر لەبیریشی نەمابوو وەلی لەوێیە. گوتی: "وہلی، ئەگەر جاری جارێ دەبوو، ئەو کاتەئێ ئەتۆ یاخی بووی، سەری ئەو دەرویش بەگەت ھەڵدەقەند، وا نییە؟"

وہلی زەرەدیەکی ھاتی و ھیچی نەگوت. بە دلیدا ھات کە ماھیر ئەوەندە بەپاریز بوو، ئەوەندە... کە سی سالیی تەواو لەسەر ئەوێ ناخۆ راسپیری "دال قارا تۆغلی" بکوژن یان نا، بیری کردبۆوێ و شەن و کەوی کردبوو و ناخرییەکەشی پاشگەز ببۆوێ. کۆشتنی دەرویش بەگ؟ چما ئەو کات کەس دەیویژا توخنی دەرویش بەگ بەکەوی؟ خۆ ئەگەر چی دەر و دەشت پڕ بوو لە یاخی و چەتە و رینگەر، بەلام لە سەرانسەری چوکوراوادا پیاو ھەبوو بویری دەست لە دەرویش بەگ ھەلبەستتەو؟ قەسەئێ وا دەرویشت، کە ئینسان سەھلە، تەنانەت عەرزیش لەبەری دەلەرزێ. پیاوی وەك ماھیر شانازییان بەخۆیانەوێ دەکرد ئەگەر دەستی دەرویش بەگیان ماچ دەکرد و ھەر نەیان دەتوانی بە سەروردی زەوی و زاریشیدا پڕۆن. ئەوانە داویی بوونە پیاو. ئەوانە نەك بە پیاوئەتی، بەلكو بە پارە و سەرۆت و سامان بوونە بنیادەم.

ماھیر گوتی: "ناخ وەلی، ئایا، سالیی سالان... ئاوا نەبووین وەلی. بۆخۆمان بگرە و بەردەمان ھەبوو. ئەو دەمەئێ لە چیاویی بووی، لێم رادەسپاردی ئەو دەرویشەم بۆ بەرە کتیی. ئەتۆش دەتبرد. دەتبرد و خۆلەمیشەکەئێ بەدەم باوێ دەکرد. ئیتەر ناو و نیشانی دەرویش بەگ نەدەما. وا نییە وەلی؟"

"به‌ئى. به‌لام ئەو رۆژانە هاتن و رابردن ئاغا. سەردەمى ياخيگەرى بەسەرچوو."
"به‌ئى... بەسەرچوو. ئااخ رۆژانى رابردوو."

بە نىگايەكى مكوور لە وهلى ورد بۆوه. روخساره تىكسمپراوه‌كهى، پتر تىك چرژابوو. كنجەكانى دەموجاوى وەك چەقۆ تىژ بوون و چاوه‌كانى قىن و رقيان لى دەبارى. وەك رىوييه‌كى فيلباز و وەك پلنگىنك درنده بوو. ئەگەر هەلى بۆ ره‌خسابايه، هەر جووقه‌وارى به‌گ و ناغای له چوكووراوا دەبرييه‌وه.

هەى دا و بىداد. ئەوه ئەقلمان چى لى هاتوو؟ ميليۆنان ميليۆن "وهلى" سى چاوپلنگ هەن و نيمه هەر وا له‌گۆ يه‌كترى رۆچويين. سەلا له ئەقلمان. چما كاتى له‌گۆ يه‌ك راجوونه؟ دوژمن له پشت دەرگا راوه‌ستاوه و چاوه‌پى هەله دەرويش. نيمه گەمە دەكهين دەرويش. ئەتۆ له خەيالى كفن پۆشكردن و ئەمن له بۆسەى ئابرووبردندا... هۆى دەرويش، با چاومان بكه‌ينه‌وه. ئەگەر چاوه‌لنه‌هينين، "وهلى" يه‌كان كه‌ولمان ده‌كەن. ئەتۆ چىت له‌و كفن پۆشكردنه و دەدەست كه‌وت و ئەمن له‌و ناوزراندنه چىم پى گەيشت؟ چما هەر به‌و خەيالانه‌مانه‌وه، يه‌كتريمان له بنى نه‌هينا، دەرويش؟ دەرويشى گەمژە؟

دەزانم، حاجييه شىته دەگرى و وه‌قسەى ديئى، وەك بولبوله‌كانى چوكووراوا. بولبولى گەرميئى باش دەخوينن، دەرويش، حاجى وه‌قسە ديئى و هەر راناوه‌ستى، لى سوارى ئەسپ دەبى و ديئى و په‌تم دەكهى دەرويش، به‌لام چ قازانجىكت له كوشتنى من دەست دەكه‌وى؟ ئەمن چ سوودىكم له ناوزراندنه‌كهى تۆ پى برا؟ ئەوه مه‌زرايه‌كى گەورەم پى به‌خشيت دەرويش. خراپەت كرد و هەلتگرته‌وه پاشاى من؟ دواى گەرانه‌وه‌ت له ئەسته‌مبول و وه‌قسە‌هينانى حاجييه شىته... رىيه‌كى دىكه نيه‌ه دەرويش. ئەمن باشت دەناسم.

وهلى، جوۆره پارانه‌وه و شىواوييه‌كى له چاوه‌كانى ماهيردا دەدى و له‌دلى خۆيدا پىدەكه‌نى و متهقى لىوه نەدهات. داوايه‌كى هەبوو. ئەو به‌رازه داوايه‌كى گرنگى هەبوو، بۆيه ئاوا له سەرتاپاى پىاوى ورد دەبۆوه.

تاويك دواتر گوتى: "وهلى، ئەتۆ ئىستاش وەك سالى سالان پىاوت پى دەكوژى؟"
وهلى سەرى سوور ما. ئىتر وها چاوه‌روانييه‌كى لى نه‌بوو. ده‌يه‌وى كى بكوژى؟ چاويكى پر له پرسىارى له ماهير كرد. زۆر شىلگير بوو. چاويكى كردبووه چوار چاوان و سه‌يرى ده‌كرد، بۆ ئەوهى بلى دەكوژم. ئەوه‌نده مكوور سه‌يرى ده‌كرد...

وهلی گوتی: "ئهوه رابرد ئاغا. تازه ئیمه چی و پیاو کوشتنی چی. ئەمن پیاوه کهی سالان نیم. ئەو رۆژانه رابردن و ئیمهش له پەر و پۆ بووین."

هەر له و کاتهشدا به دلی داها: "ده کوژم، جا چۆنیش ده کوژم. ئەگەر کهرێکی وهک تۆم گیر بکهوێ جا بزانه چۆنت ده تۆپیتیم. ئەگەر ده رویش، هه موو ئەو ئاغا یانهم وه چنگ کهون... ئای گیانم به قوربانی عهلی ئەفهنی... / له سه ری گه پیم. به لām ئەو سه گباهش به گوێره ی پیویست خۆی نانا سینی... شتی باشی زۆره، ئەوه قسه ی له سه ر نییه، به لām مه به سه ته باشه کانی ده رناخا. به و حاله شه وه له سه ر یه ک دیاره چیی ده وی. به لām باشه شتی وا سه ر ده گری؟ ئیستا، قسه کانی ئەو سه ربگرن یان نا، خودا هه لئاگری، ئەو قسه یه ی راسته که به گ و ئاغا خراپن. کافران هه ر بۆ ئەوه ی ده بن سه ر یان پان بکه یه وه.

ماهیر دیسان گوتی: "ناخ بۆ سالی سالان. نااخ وهلی، جاری جاران. ئەو دهم ئیمهش وهک پلینگ و ابووین. پاره و پینگه مان هه بوو، به لām ناومان نه بوو. وا نییه؟" "به لئی."

ئوه وی گوت و به دلیدا هات: "ئهو درۆیه ت سه رت بخوا هه تیوی قاباچی. ئەتۆ له که رویشک تر سنۆکت بووی. ئەگەر ئەوه دم داوای ژنه که تم کردبایه ده تهینا...".
ماهیر که دیتی، وهلی جیتی هیوایه نییه، دیسان به رامبه ری راوه ستا و له سه رتایای ورد بۆوه و گوتی: "یانی وهلییه که ی جاری جاران رۆیوه و یه کیکی دیکه ی هاتۆته جیی، ها؟" "به لئی ئاغا. باشه پیویسته که سیك بکوژری؟"

"نا... هه ر گوتم بزاتم ناخۆ ئەگەر پیویست بو وهلی به ده نگمانه وه دی؟"
"وهلی له مه وودا میرووله یه کیشی پی نا کوژری. تازه له ئیمه رابرد."
"زۆر باشه. ئەتۆ ئیستا برۆ و لای عه سری وه ره وه. ده بی حه فتا به رمیل نه وته ره شه بری بۆ مه زرا. له بېرت نه چی. هه تا شه وی ده بی بییه ن. گیادرووه که تیک چووه. که لوپه لیان بۆ په یدا کردوه؟ نابی هیچ شتیک که م بی. تیگه یشتی؟"

"به لئی تیگه یشتیم."

"یانی پیر بووی وهلی، ها؟"

"به لئی ئاغا، پیر بووم."

"وهلی."

"به لئی ئاغا."

"حاجییه شیتهه بۆ بدۆزهروه و دهسهجه بۆمی بنیره. ههه ئیستا."
"باشه. بهلام با شتیکت بی بلیم ناغا..."
"بلی."

"کوچه حاجی جیی بهقایه نییه، ها."
ماهیر دیسان چاری له وهلی بریهوه و گوئی: "نااااخ وهلی."
حهزی لی نهبوو چهندی چهنه سالان حاجییه شیتهه بهخیو بکا. ئیستا نا تاویکی دی لهوانهبوو بکهوپیته چنگ دهرویش بهگ. نهوجار نهگهه بتوانی سهری بهگۆمدا بکا، ههمووان دهلین، بهخوای بهفیتی دهرویش بهگ شرت و گوم کراوه. بهردیک و دوو کیل...
یهک دوو ههنگاوی نا، دهستی لهسهه شانی وهلی دانا و پرسی: "وهلی، نهتۆ پیاو ناکوژی، ها؟"

وهلی چاری له چاری بری و نهو ههه لهسهه قسهیهکهی رویشته: "پیاویکی خراب و چهپهه، پیاویکی بی کهس و کار، ناکوژی، نا؟"

"ههه میروولهیهک چیهه... میروولهیهکم بی ناکوژی. پیم وایه هیچ شتیکی له پیاوکوشته خراپتر نییه. نهگهه ناچاریش بم پیاویک بکوژم، وام بی باشته خۆم بکوژم."
"زۆر باشه، برۆ دهی... برۆ حاجییه شیتهه بۆ بنیره."

وهلی نهیویست بیللی، بهلام له زمانی دهچوو: "نهو بۆ متمانه نابی ناغا."
ماهیر دیسان بزیهکی تالی هاتی: "نهمن پشت به پیاوی وهک حاجییه شیتهه نابهستم."
وهلی رویشته دهی. تیک چووو. نهو کابرایه دهیهویست کی بکوژی؟ کهوابوو نهو قاباقچییه دهستهوستانهی ئیمهش خهیالی پیاوکوشتهی کهوتوهته سهه؟ کهوابوو بلی ورده ورده خهریکه لیمان دهپیته بهگ. پیاوکوشته یهکینه له تابهتهندییهکانی ناغایهتی. نهتۆ وهه سهیری نهو قاباقچییه خوپییه بکه. وهک بلیی نهگهه پیاو نهکوژی، هیچی بۆ ناچپته سهری...
نهو ئیتر خۆی هههگیز دهستی خویناوی ناکا و له برسانیش بری و هیندهی نهو چیاپانهشی زپر بدهیتی، نهک بنیادهمیک، تهنانهت سهگیکی گرویش ناکوژی. بههیچ کلۆجی. بهلام بوچی، له بری شتیکی پیاو دهکوژی. تهنیا له سهه یهک شت. نهوهش له عهلی نهفهنییهوه فیتر ببوو. نهو کات ئیتر پیاو کوشتههکه واجب دهبوو. لهو کاتهدا نهبی، لهسهه ههه شتیکی دیکهه پیاوکوشته ههرامه. نهوهی مهخلوقیکی بی تاوان دهکوژی، دهکری بلیی خالقهکهشی لهگهه دهکوژی.

یەكەوری چووه دووكانهكەى عەلیی عەریزەنوس. عەلى ئەفەندى نوقمى خۆیندەنەوى كەتیبەك بوو. تاویك لەبەر دەرگا راوەستا و سەیری عەلى ئەفەندی کرد. دەموچاوی وشك و رەقەلە و مۆنى هەبوو. وەلى بیری کردەوه، ئەو کابرایە چیبە. ئاگای لە هەموو شتیكە، بەلام مندالێك دى و درۆیەكى بۆ دەکا و ئەویش دەمودەست بپروا دەکا. چیت پیخۆشه بیلێ، قسەى وای بۆ بکه شیتیش باوەرێ پێ ئەکا، بەلام ئەو دەسبەجێ بپروا دەکا. باشە بۆ وا خۆش باوەرە؟ هبێ کەم ئەقلیبە کە یەتی؟ لەو چوکورواوایەدا کەس هیندەى ئەو نازانێ. ئەى باشە بۆ وایە؟ ئەستەمە یە کینکی دیکە هەبێ، هیندەى ئەو متمانەى بە خەلکی بێ. ئەو داماوە چەندیش کز و لاوازه. ئیسک و پیستیکە. هەر دەلێی هیچ ناخوا. پارەى عەریزەنوسین لە هەژار و دەستکورتانیش وەرناگرێ. ئەو ماستە بۆ موو نییە... ئەو پیاوێ نەینیبەى کى خاوبی تیدایە. دیارە هەر وایە. هەر کیشە یەکت هەیه، ئەگەر لە داخ و خەفەت و پەژارە وەختە بمری، باب و برات بمری، هەر کیشە و گرفتیک بەرۆکتی گرتبێ، بچیبە لای ئەو عەلى ئەفەندییە، هەموو تاریکی و کیشە کانت دەپەوینەوه و دلّت روون دەپیتەوه. شادییە کى روون لە ناخی ئەو کابرایەوه سەرچاوه دەگرێ و هەموو مرۆف و مەخلووقە کان دەگریتهوه.

وەلى هەر کاتیکى تینگی راییە کى دەبوو و دادەما، سەریکی لە عەلى ئەفەندی هەلدینا و چەند ساتیک لە لای دادەنیشت و خەمە کانی دەپەوینەوه و پاک و سووکبار بە دلێکی خۆش و شادەوه دەگەرایەوه مالهە کى. خەلک هەرچی دەلێن، کەیفی خۆیانە، ئەو عەلى ئەفەندییە کەراماتی هەیه. گیلۆکە و بەستە زمان و خەمسارد و ترسنۆک و... لە هەمان کاتدا جوامیر و نازا و... خودایە گیان ئەو عەلییە چیبە؟ سوور سوور دەزانێ ئەو ناغا وەحشیانە قۆلیان هەلمالیوێ بیکوژن، دیسان هەر کۆسپ و تەگەرەیان دەخاتە سەر رێیان. بۆ دابەشینی زەوی و زاری ئاغاگان بەسەر وەرزی راندا، چیبی لە دەست دى دەیکا. واتە شادەمارى ئاغاگان دەگرێ. ئەوه سوور سوور دەشزانێ ئەو ئاغایانە بە قوربانى گوللە یە کى گەرمی دەکەن و ساردی دەکەنەوه. بەلام هیندەى نووکه دەرزیبە ک ناترسێ و دوودل نابێ و ناکشیتەوه. هەر جاریکى پیشى دەلێی و ئاگاداری دەکەیتەوه و ئەکا، دەلێ: "بلین چی. بۆ ئەوهى بزیین، چیمان لە دەست دى دەیکەین. ئیتەر ئەگەر مردیشین، ئەوه مردووین." ئەو جار مندالێکی بەستەبالا دیت و شرت و شۆی دەردینێ و ئەویش مەتەقی لیوێ نایە و لەجیبی خۆیشی نابزوی. دەلێن هەر چاوی بە دەمانچە دەکەوی زراوی دەچی. هەر ناویری سەیری چەقۆ و کێرد و شیتی واکا.

ھەر قسەيەكى دەيكا، مانايەكى تىدايە. قسەكانى پىر و اتا و قولن. دەلىپى پەندى
 پىشپىنانن. ئەۋەى دەيلى... ئەگەر بىت و حوكمەت بىانبىستىتتەۋە پەتى لەملى دەكەن.
 دەيخەنە زىندانەكەى سىنۆپەۋە بۇ ئەۋەى ھەر لەۋىدا بىرۋى. خۇ ئىمە بىرەى نىن، چۇن متمانەمان
 پى دەكا؟ لاي ئىمە قسەى وا دەكا بۇنى خۇنىنان لى دى. قسەى وا دەكا، ماستى لەسەر
 رۇبەكى و لەپىش سەگى دانپى ناچوا. بەخۋاى ئەۋ ماستە بى مو نىيە. نەپىنىيەكى سەير و
 سەمەرى تىدايە. خەلكەكەش لەبەر ئەۋەى ئەۋ متمانەى پى كرەۋون، خۇ ئەگەر دوزمىنى
 قەستەسەرىشى بن، راپۇرتەكەى بە حوكمەت نادەن. كەس دلى نايە راپۇرتى لى بدا. ئاخۇ
 عەلى ئەفەنى خۇى ئەۋە دەزانى؟ چۇن دەبى نەيزانىبىتتەۋە. كۆرە سەگى ۋەك خۇى نىيە.

عەلى ئەفەنى سەرى بەرز كىرەۋە و ۋەلىپى دىت، كە لەبەر دەرگاگەى ھەپەساۋە. بە
 روۋىەكى گەشەۋە ھەستا و بەرەۋەلاى چو و بە پىكەنىنەۋە دەرگاگەى بۇ كىرەۋە و گوتى: "سلاۋ
 كاكە ۋەلى. ئەۋە چۇنە رىت كەۋتوۋەتە ئىرە. باش بوو ئىمەت ھاتەۋە بىر. ئەۋە خۇر لە كام
 لاۋە ھەلاتوۋە وا بىرى ئىمەت كىرەۋە. ۋەرە برالە، ۋەرە خۇ پىاۋ بەتەنى دەمرى..."
 شادى لە چاۋ و روۋى و موو و پىست و دەستەكانىيەۋە ھەلدەقولى. ئەۋ شەپۇلى شادىيە
 ۋەلىپىشى داگرتەۋە. ئەۋىش كەيفخۇش بوو و پىكەنىن نىشتە سەر لىۋى.

"نااااى ھەى. ۋەلى ناغا، دا بلى بزانم ناغا و بەگەكانى تۆ خەرىكى چىن؟"
 "دەفەرموۋى خەرىكى چى بن ئەۋ گەۋادانە؟ سەعاتىك لەمەۋبەر ناغاكام لى پىرسىم ئاخۇ
 پىاۋم پى دەكۆرۋى؟"
 "يانى ئەۋىش دەست پى دەكا. كەۋابوۋ نۇرەى تۇش ھات. دەستىان خۇيناۋى نەبى، كارىان
 سەر ناگرى. ئەى تۆ چىت گوت؟"

"ئەمىنىش گوتم، تەنانەت مېرۋولەيەكىشم پى بازار نادى."
 "ئەى لىپى نەپىسى، چۇن ئەۋەمەۋە پىاۋەت كوشتوۋە؟"
 "ئاتوانى لىم پىرسى."
 "دەروپىش چۇتە ئەستەمبولى. لەخۇراپى نەچوۋە. بى و نەبى شتىك لە گۆرپىيە. با بزانىن چ
 دەقەۋمى. ماۋەيەكە كلكيان تىك ئالاندوۋە لەگەل ناغاگەى تۆ."

"ئەگەر خراپى بۇ نەچوۋىتتم، پىم وايە ناغاكام خەرىكە داۋىكى بۇ دەنىتتەۋە."
 "شك كىرەۋە. پىم وايە ئەۋ مەسەلەى دىۋارنوسىنەش ھەر لەبن سەرى ئەۋ داىە. كارى وا
 چەپەل ھەر لەۋ دەۋەشىتتەۋە. حاجىيە شىتەش لە خۇۋە نايە ئەۋ قسانە بە دەروپىش بلى. پىم

وايه ئەو دەش ھەر بەفیتی ئەو. بەلام دەرویش چۆن ئەوانە قەبول دەکا؟ ئەو ھم پێ سەیرە. دەرویش بەگ کابرایەکی زیرەکە. ئەتۆ دەلی چی، وەلی ئاغا؟"

"پێم وایە جارێ دان بەجەرگی خۆیدا دەگرێ. چاوەروانی دەرفەتە. ھەموو شتەکان وەك رۆژی روون دیارن. ھەمووی لە رۆژی رێپێوانەکەو دەستی پێ کرد. یانی دەرویش بەو نازانی؟ خۆ ئەگەر دەرویش لێ روون بێتەو کە ھەموو ئەو کارانە لە بن سەری ماھیردا بوو، خۆل بەسەر ماھیر. تیدا دەچی. ئەوجار ئاغام کاریکیشی بە حاجییە شیتتە. پێم وایە ھەر لەسەر ئەو مەسەلەییە بێ. ئیستا تیدەگەم..."

دوای ئەو یەکیك ھات بۆ عەریزەنووسین. عەلی ئەفەندی عەریزەکە ی زوو بۆ نووسی و کابرای بە روویەکی گەشەو بەرێ کرد. ھەر کەس دەھاتە ئەو دووکانە، بە دلێکی خۆشیو ھەو ھەوئ دەپۆیی. وەلیش ھەر وای دەگوت. دیسان دەستیان کردووە بە سووعەت و جەفەنگ و باسی ئەو ھاوڕێیانەیان کرد کە لە نیو فەلا و جووتیاندا خەریکی قسە و بانگەشە بوون. ئەوجار بۆلات مستەفا ھاتە دووکانەکە. وەلی کەیفی پێی نەدەھات. نەك ھەر کەیفی پێی نایە، زۆریش خۆی لێ دەپاراست. ھەر ئەو ھات، وەلی ھەستا و رۆشت.

بۆلات مستەفا دوای سلاو و چاك و خۆشی چوو سەر قسەکە: "ھە ی ی ی، دەرویش چووەتە ئەستەمبول. تۆ دەلی چی عەلی ئەفەندی؟ ئەو ماستە بێ موو نییە، دەزانی؟..."

عەلی ئەفەندی بە توورەبیەو گوتی: "با یەکتري بخۆن. یەكدی بخۆن و شەریان لە کۆل ئەو خەلکە بێتەو."

بۆلات مستەفا گوتی: "تۆیان نابێتەو. مەسەلە شتیکی دیکە. یەکیکیان تیدا دەچی، پێنجی دیکەیان جێی پر دەکەنەو."

عەلی ئەفەندی بە پێکەنینەو گوتی: "پێنجی دیکە دین. دە ی دیکەیان دین و ئاخیریەکە ھەمووان یەكجێ دەرۆن. ویکرا."

عەلی ئەفەندی سەری لە ژیری و تیگەیشتنی ئەو بۆلات مستەفایە لە دنیا و پەییەندی نیوان خەلک سوور مابوو. کابرایەکی سەیر بوو. سەیر و سەمەرە و کەللەرەق. شیت و پێنج سالان بوو. نەخویندەوار بوو. لە گەنجیتیدا لە سەربازی رای کردبوو و نەچووبوو یەمەنی، ھەموو گەنجی ئەو دەقەرە لە خشتە بردبوو و لەبری ئەو ی بچن بۆ یەمەنی، ھەمووی بردبوونە چیا ی تۆروس. کە باسی یەمەن دەکا، بۆلات مستەفا ناگری دەگرت.

"ئەمن ھېچ كەيەم بەر وەلئەنە نایە كە ھاتوچۆت دەكا. دەترسم بەلایەكت بۆ بئیتەوہ. ئەتۆش خۆ زامانی خۆت بۆ رەوگەر نایۆ و ھەرچی بەدلتدا دۆ، بۆ پېچ و پەنا دەریدەپەرتینی. من زۆر دەترسم. ئەوہ لەو كاتەوہ كە یاخی بوہ، دەیناسم. پیاو كوشتن و ئاوخواردنەوہ لای وەك یەك بوو. وەك قەساب. لە حالێكدا لای تۆ خۆی دەكاتە پیر و پیاوچاك، كلكەسووتی لەبەر ماھیر دەكا. ئەگەر بە قەسەم دەكەم، خۆی لۆ مەدە. پیاو كوژێكی وا ھېچ خێر ناداتەوہ. ئەو سەگەم بە سەولەم ئاغاغان بەخۆكرایۆ و بۆ بارەقەلای ئەوان دەوہرۆ، نایتە بنیادەم."

عەلی ئەفەندی زەردەدیەكی ھاتی:"دەزانم. بەشكەم نەشبیتە بنیادەم. بەلام خۆ ناكړی بنیادەمێك فرۆ بەدە لەبەر ئەوہی، ئەم لایەنەم باشە و ئەوێتری خراب. ھەر باشێك لەوانەم لایەنێكی خراب و ھەر خرابێكیش لەوانەم لایەنێكی باشی ھەبۆ."

لەو كاتەدا بوو وەلی ديسان گەراپەوہ و گوتی:"ئەو شیتە كەران بابگاوەم نەدۆزیبەوہ."

خۆی پۆ نەگرا و رۆشت. عەلی ئەفەندی كە ھەستی كردبوو وەلی ناتوانی چاوە لە چاوی بۆلات مستەفا بكا، گوتی:"كاكە مستەفا، باشە كایرا ئەگەر خرابەشی كردبۆ، ھەر واباشتر نیبە لەگەلۆ باش بۆ؟ ئیتەر وەختێك ئەوان لە خرابەم خۆیان پەشیمان دەبنەوہ، باشتر نیبە وەرپوویان نەدەبەوہ؟"

"رۆلە گیان، چاوی ھیوات لە نارەسەنان بۆ، چاوت پڕ دەبیتەوہ لەخۆن. ئەو وەلئەنە من دەیناسم، تەپكە و داو بۆ داك و باوكیشی دەنیتەوہ. ئەمن ئەو ھەمووہ یاخی و چەتەم دەناسم، لە ژیاغدا فیلبازتر و قەسابتر و رقتەر و بەچاوتەنگتر و بئەزەبتر لەوہم نەدیتوہ و نەمبیسستوہ. ئەوہ پێم گوتی. ئەگەر ناكات لەخۆت نەبۆ، بەلایەكت بەسەر دینۆ ھەر مەپرسە. جا بزانی چەند گۆبەندێكیش بەسەر ماھیر دینۆ. ئەوہ من گوتم و تۆش بیستت..."

وەلی چەند جارێكی دیکەش بە بەر دووكانەكەدا ھات. سەبیرێكی ناوہوہی كرد. بۆلات مستەفا ھیشتا لەوێ دانیشتبوو. ئاخەر جار كە بەویدا رابرد، حاجیبە شیتەشی لەگەلدا بوو. حاجی یەكێكی باریکەلەم درێژی چاوی درشت و كالا بوو و دەموچاویكی چرچ و لۆچاوی ھەبوو. زۆرەم جارێك شادیبەكی خەست لە دەموچاوەكەم دیار بوو. جاری واش بوو ئەوئەندە گرژ و مۆن بوو نەتەدەویرا سەیری بكەم.

وەلی، حاجیبە ھینایە بەر دەرگا و گوتی:"ماھیر ئاغانی برادەرت دەبەوێ بئەبێنۆ. كاریكی گرنگی پیتە. بۆ بزانی دەلۆ چی. خودات لەگەل بۆ."

حاجی به پیکه نینه وه وه ژورور کهوت. ماهیر به پتوه بوو و پیاسه ی ده کرد. رهنگی به رووه وه نه مابوو و چاوه کانی گرژ و مؤن بوون.

"وهره بزائم حاجی. دهنگ و باس؟ دهرت خست پیای و زور مهردی. به لام تو قه رار نه بوو له شاری برۆی؟ دهر ویش چوه ته ته هسته مبول. ئه وه له خورایی ناچیته ته هسته مبول. لیت سور بی به لایه که به ژورور سه رته وه ده خولیتته وه. به لایه کی گه وره ش. که رویش به منی گوت: ده چمه ته هسته مبول، به لام که گه رامه وه، ئیت حاجی زیندوو ناب. ئه وه ختای منه، به لام هه له یه که و کراوه. تو له به لایه دوور نی براله. ئیستا ده ئیتی چ بکه یین؟ دیاره ده بی زگارت بکه یین. له وه دووا باش نییه تو له شاروچکه بی. ده ترسم پیاهه کانی دهر ویش سه رت به گو مدا بکه ن. تا زوه خوت دهر باز بکه. مال و مندالت هه لگره و یه که ورۆ بچو بۆ نه دهنه یان ته نته پ یان ماراش. هه رچو ئیک بی، ده بی بجیته جییه که و دوو سی سالان به وه لایه دا نه یه وه. هه موو خهرجه که شت له ته ستوی من. هانی ته وه ش پاره. به یانی برۆ. ته گه ر گیانی خوتت خو ش ده وی..."

حاجی پاره که ی لی وهر گرت و چای له ژیللا هات. پاره که ی زور بوو. ماهیر ئه وه هه مووه پاره یه ی بوچی ده دایی؟ دیاره شتی که له گو رۆی بوو. دیار بوو تی گیراهه. کابرا ئه وه هه مووه پاره یه بدات، ده کری زیاتریشی لی دهر بیینی. چهنه جار یکه پوه له که ی ده ستاوده ست کرد و گوتی: "ناغا، ناتوأم لی ره برۆم. ناتوأم بچم هیچ کو ی. له هیچ کو ی ناژیم. ته تو ده فهر مووی دوو سی سالان، نه من هه ر له وه شاروچکه یه وه دهر که وم، ده مرم. دهر ویشیش هیچ نازانی. ئه وه له من تو قیوه. ئیتر ئه وه دوورو دوو کانه به سه رچوو که به ئامازه یه کی ئه وه پیایان ده کوشت. ناتوانی گونیشم بگری. ئه وه پاره یه ش به شی هیچ کو ی ناکا. دوایی ده لین حاجیه شیتته له دهر ویش ترسا و ده ستی له مال و حالی خو ی هه لگره و بو ی دهر چوو. نه من ئیتر ناتوأم تا مردن ئه وه په له یه له شام بکه مه وه. ئیتر که س به سه گیشم دانانی. ئه وه پاره یه ش به شی هیچ ناکا. بو ته وه ی بچمه شو ئینی کی دیکه پاره ی زیاترم پیویسته..."

ماهیر به بی ته وه ی مه ته قی لیوه بین چوه ژوره که ی دیکه و له حالیکدا دهر گای ژوره که ی ده کرده وه، به رقه وه سه یریکی حاجی کرد. حاجی ناگای لی بوو. به دلیدا هات، ته ر له داوی که وتوه.

ماهیر به چه پکه دراویکه وه گه راهه و گوتی: "ها. ته وه ش پاره. به شی شه ش مانگی ته دهنه یا ته هسته مبولت ده کا. دواتریش بو ت دهنیرم. چاکه یه کی باشت له گه ل کردم. ده بی ژیان

پارێزم. ئەگەر لەو شارۆچکەیدا بمیشتەوه، پیاوکۆژەکانی ئەو دەتفەوتینن. هەر لەوانەیە ئیستاش بەدووتەوه بن. ناگات لە خۆت بێ. ئەگەر دەتوانی هەر ئیستا برۆ. دوایی کەلوپەلە کەت بەره."

حاجی گوتی: "ناتوانم ئیستا برۆم. بۆ ئەوەی بتوانم خۆم بۆ رویشتنی ئاماده بکەم، لانیكەم دە رۆژم پێ دەچی."

ماهیر بە رەزامەندییەوه گوتی: "باشه، دە رۆژ. بەر لەوەی دەرویش بیتەوه برۆ. ئەو مندالە کانت هەتیو دەکا. بەر لەوەی پروا وای پێ گوتم. گوتی ئەستەمە بێلم بژی. کاریکی خراپم کرد. بەلایەکم تووش کردی کە... عەزابی وێژدانم هەیه. ئەگەر ئەو جانەوهره تۆ بکوژی، ئەمن ئیتر ناژیم. دەچی و ئیتر روو لەو شارۆچکەیه ناکەیهوه. تیگەیشتی؟ پێ لەم چارۆچکەیه نانییەوه. هەتا ئاو بە ئاوریدا نەکرێ، بەولایەدا نایەوه. نابێ کەسێش بەشوینت بزانی. ئەو دەستت لێ هەلناگرێ. بەلێنم دەدەیهی؟"

"بەلێن بێ، بەلام ئەگەر بیرى شاریم کردەوه، چی؟ بۆ یەک دوو رۆژیش ناکرێ بێمەوه؟"
"نا، نابێ بێیتەوه. هەر پێت بزانی، دەتکوژی. هەتا لە هەندەران بێ، خۆم سەراسۆی مندالە کانت دەکەم. ئەگەر باشیان پێ رانهگەیشتم، بگەرێوه. ئەو کات ئیتر بەریرسیارەتیی مندالە کانت لە ئەستۆی من نابێ. ئیتر عەزابی وێژدانیش ناکیشم. ئەو دەم دەلێم ئەوه خۆی هاتەوه و خۆی بەکوشتن دا. هەموو مانگی پێنجسەد لیرەت بۆ دەنێرم. مووچەى مودیر ناحییەیهک..."

حاجی چووبوو فکەرەوه. بێ و نەبێ شتێک لەگۆرێ بوو. ماهیر کابرایەک نەبوو مانگی پێنج سەد لیرە بدا بۆ رزگارکردنی گیانی وی. دیارە تیگەراییه کی هەبوو. بەلام چ تیگەراییهک؟
گوتی: "باشه. مادام تۆ بە ژن و مندالەکەم رادهگەى، ناگەرپێمەوه. چ بکەم گیان لە هەموو شتێک شیرینتره. سوپاسی تۆش دەکەم کە پەرۆشی گیانی منی. بەلام ئەو ناتوانی من بکوژی. دیسانیش دەپۆم. ئەگەر لێرە بمیشتەوه، کێ ئەوەندەم پارە دەداتى... لە ماوهی دە رۆژاندا خۆم ئاماده دەکەم. مالاوایی لە دۆست و برادەران دەکەم و دەلێم: برادەرێکی دەولەمەندم لە ئەسکەندەر وون هەیه، بانگی کردوومەته لای خۆی."

ماهیر چاوی زەق بوونەوه و گوتی: "نا، نا، بەکەس مەلێ دەچییه کوێ. ئەودەم دەتدۆزیتەوه و دەتکوژی. ئەوه چ دەکەى؟"

حاجی به دەم پیکه نینه وه، گوتی: "ئەو نەندەش کەر نیم ناغا. که دەلیم دەچمه ئەسکە نەدەروون، لە مەرسین سەر هەل دینم. دەمەوی بچمه مەرسین. برادەرێکی سەردەمی سەربازیم لەوێ بە ناوی قورقوت. دەچمه لای ئەو." "هەر لە منت کەوی حاجی. ئەتۆ زۆر ئاقلی. گالته نییه، گیان لەگۆرێیه. خەمی گیان پیاو ئاقلتر دەکا."

"ئاقلتری دەکا ناغا. ئاقلتری دەکا. بەلام ئەگەر راستیت دەوی، دلم لێره بەر نابی... ژیانی دوور لەو شارۆچکەیه بۆ من دۆزەخه. بۆن و بەرامەکی لە زینم نایەتە دەری... باشه ناکری لانیکم هەر بە دوو مانگ شەویک سەریک لێره هەلینمەوه؟" "جاری بۆ چەند مانگینک واز لێره دینی. گۆم نابی بێرەدا بیبەوه. بەلین بدە نایەوه. بەلین، بەلینی پیاوانه."

"ئەمن پیاوم ناغا. گفتم گفتمی پیاوانه، تێر نییه. گفتمی خۆم ناشکینم." "زۆر باشه. دەکری برۆی. خیرت بیتە ری. ئەمنیش چەند سالتیک دواتر دەچمه ئەستەمبول. پێوه ناوەندیکی بازرگانی لەوی بکەمەوه. ئەتۆش دەبەمە ئەوی. زۆرم پێوستی بە پیاوی راستگۆ و دەست و دلپاکی وەک تۆیه و هەر وا سووک و ئاسان لە کیس خۆمت نادەم. دلم نایه بهێلم پیاوکۆزەکانی دەرویش بتکوژن. خیرت وەرێ بێ براله. بەخوات دەسپێرم. کاری خیر تا زوو بیکە لە درەنگه. تا زووتر برۆی درەنگه..."

تا بەر دەرگایه حاجیی بەرێ کرد. هەردووکیان لە خۆشییان گەش ببوونەوه. ئەگەر پێیان شوورەیی نەبوايه، هەردووکیان سەمایان دەکرد.

حاجی هێشتا چەند هەنگاوێک دوور نەکەوتبووه، تێی هەلکەردە گۆرانی. گۆرانیی دەگوت و بەدەم رینگەوه چەقلەسەمای دەکرد. گیانەکم گیان. بەردەوام دراوەکی لە گیرفانی دەردینا و سەیری دەکرد. باشه ئەو هەمووه پارەیهی بۆچی دابوویی؟ ماھیر پیاوێک نەبوو مفت و خۆراپی پارە بە یەکیک بەدا...

نایدا. بەلام چیی لە حاجیدا شک دەبرد؟ گەرماي دراوەکی لە دەستیدا هەست پێ دەکرد. ئەو دە رۆژە لەو شارۆچکەیهدا وەک شا دەیگۆزەرنی. لە پاشان لی دەدا و دەروا. لێره چیی هیه؟ ئەو شارە نەبێ یەکی دی. ئەوی دیکه. بەلام ئەگەر تۆزیک پتر خۆی راگری، بلێی نەتوانی پارە زیاتری لی دەربینی؟ دیارە دیسان دەیتوانی فیلێک بکا. کۆرە وەرە بزانه لەو چەند رۆژەدا چەندە پارە وەرگرتووه؟ بەلام کابرا ئەو نەندە پارە هیه مەگەر خودا بزانی.

لەنەكاو قەلاڤەتە توورەكەى دەرویش بەگى ھاتەو بەر چاوى. چۆن دەمانچەى لى راکىشابو لى بدا. ئەى لەو كابرەيە چەندە توورەيە و زوو ھەلدەچى. چەندەش شايى بەخۆيە. بە گەوادىك، وەك برىشكەى سەر سىل ھەلبەزىيەو. خەلكى رۆژى ھەزار جارەن بە يەكترى دەلین "شاخدار" و ھىچىشيان لى نايە. نە دنيا خراب دەبى و نە ئاسمان دەرووختى. بەلام ئەو دەرویش دەلئى چاوى لەچاوى خەلكى رەشتە. وەك بلىئى ئەو لەوان مەزنتە بى... كورە نەكا، وەك ماھىر دەلئى، رى و نىشان بكىشن بۆ كوشتنى؟ ئەو وا و وا پىكراوانە ھەموو شتىكىان لى دەوھىتتەو. بەلام كورە نا، ئەو ھەر ھەلچوونىك بوو. كوا لەسەر "گەواد" گوتنىك پىاوى دەكوژن. بەشكەم بىھوى بكوژى. خۆ ئەوانە وەك نىسك بەر و پشتيان بۆ كەس نىيە... ئەوانە لە سەر ھىچ و پوچ رادەسپىرن پىاوى بكوژن، بەخودا رادەسپىرن. بى ئەملا و ئەو لا دەكوژن و ھىچىش نايى.

موى لى بوونە نەشتەر. شادىيەكەى لەپەر كال بوو. مەرگ ھات و لەبەردەميا قوت بوو. مەرگ چەقۆيەكى خويناوى بوو. حاجى لە ژيانيدا چەقۆى لە چەند كەسىك دابوو. بەلام نەك بۆ كوشتنى. ھىچ كامىشيان نەمردبوون. ھەر بۆ ئەو ھەش كە بلىن چەقۆكىشە... زۆر لىزان بوو بۆ چەقۆ و ھەشاندنى. ھەر بەراستى ماھىر بۆ ئەو ھەندە پىداگرە لەسەر ئەو ھەش لەو شارەم دور بختاوە؟ نەكا داوىكى نايتتەو؟ نا بابە، داوى چى؟ بنىادەمىكە و نايەوى لەسەر ئەو بنىادەمىكە بكوژى. نايەوى...

ماھىر لە پەنجەرەو چاوى لى بوو. بەخۆى دەگوت، پەكوو، ئەگەرچى زۆرىشى تى چوو، بەلام لە مەرگ رەخسايەن. تۆ بلىئى ئەو شىتتە نەگبەتە لەسەر بەلئىنەكەى خۆى بى؟ ديارە دەبى. ھەرچۆنىك بى، پىاوە و بەلئىنى پىاوان، قورسە. ديارە ترسنۆكىشە. خۆ ئەگەر بروا بكا دەرویش دەيكوژى، دوو قاچى ھەيە، دوو دىكەش قەرز دەكا و خۆى دەرباز دەكا. بەلام زۆرى تىچوو. مانگى پىنج سەد لىرە. لەو كەمترى قەبوول نەدەكرد. قەيناكا، بە جۆرىكە لە دەرویشى دەردىنمەو. ئەگەر يەككىم دەست كەوتبايە سەرى ئەو حاجىيەى بەگۆمىدا كەردبا...

ئىستا دەبى بچىتتە ئەدەنە. دەبى چەند رۆژىك بەخۆى رابگا و كەيف و نەھەنگىك بكا و زگى تىر بكا... جارى وابوو ماھىر زۆر دلئى توند دەبوو. لە ژيانيدا زۆر مەترسى بەسەردا ھاتبوو. بەلام شتى ئاوا نا. ئەو ھەيان زۆر سامناك بوو. مەرگ لەسەر سەرى لەنگەرى گرتبوو. ھوكمى ئىعدامەكەى بە مليەو ھەلئاسرابوو. ھەر ئەو ھەندە دەرویش بەگ بىستىتتەو، كە ئەو تاگرە لە گۆرى ئەو ھەلئىساو، نەيدەھىشت چركەيەكەش چىيە بژى.

ئەگەر حاجىيە شىتتە رۇبىيايە، ھەموو شتىك دەپرايەوہ... رۆژ بە رۆژ پتر دەرويش بەگى دەكەوتە بەر چنگى و تۆلەي كفنە سىپىيەكە و شمشىر و سەر و پى روتتەكەي لى دەكردەوہ. لەو رىگەيەدا دەستى بە پارەوہ نەدەگرت. چش لە ملك و مال.

لە حالىكدا نەيدەتوانى ئەو خەيالانە لە مېشكى دەرباوى، بەخوى دەگوت: ئەتۆ شىت بووى ماھير. چما يەكيك شىت نەبووبى، ئەوئندە رق ئەستور دەبى؟

مندالە ھەرە بچووكەكەي ھاتە لاي. مندالەكەي ھەلگرت و لەباوھشى گرت. بەدەم ماچكردى مندالەكەوہ دەيگوت: "رۆلە، رۆلە گيان. رۆلەكەم، قلى قلى قلى..."

مندالەكە پىدەكەنى و ئەوئش پىدەكەنى. ژنەكەي چاوى لە گەمەي ئەو و مندالەكەي بربىوو. ماھير بە دەگمەن يارىي لەگەل مندالەكانى دەكرد. ئەو دەمانە نەبى كە زۆر بە كەيف و دەماخ دەبوو. لەو سالەي رابردوودا زۆر پىسى لى قەومابوو. دىيائى لى ببوو زىندان. مندالەكەي دانا و گوتى: "مەلاحەت گيان، دەچمە ئەدەنە. ئەگەر شتىك قەوما، تەلەفۆنم بۆ بكە. بۆ كرىستال پالاس، باشە؟"

ژنە سەرى بەرداوە و گوتى: "باشە."

گوته: "هه موومان خهريكين دهريين... هه موومان دهريين. روښتن نهسته مه. نهسته م چييه؟ دواي نهوهي هه موو شتيك له ده دست چوو، نيتر مانه وه ماناي چييه. چش..."

مه رسييني پي ده زاني. يه كه مجار له مه رسين دهرياي ديتبوو. نهو روزهي وه بير هاته وه كه دهرياي دييوو. نهو كات ته مه ني هه حه فده ساليك ده بوو. له شه مه نده فه ري دابه زييوو و له و شاره غه رييه دا كه سي نه ده ناسي. چوو بووه مه رسين دهريا بييني. به ياني باران دايكردبوو و دواتريش خو شي كردبووه. ري و ري چوو بووه كه نار دهريا و له سه ر ته پو لكه يه ك دانيشتبوو. دهريا هه تا چاو هه تهری ده كرد سوور ده چوووه. سوورباو و قوراو. زور له دووروه ره ش داده گه را، خو دهريا هه ميشه ناوا نابي. له سونگه ي نهو بارانه وه واي لي هاتبوو، به لام نهو لهو روزه به دواوه هه ر به وجوره ي دهريا هاتبووه بهرچاوي. تامي تاله و تفت و تيكه ل پي كه لي دهرياي له مي شكي دا مابوووه.

مه رسين به ره وه خو ي راده كي شا. دلي بو دهرياي قوراوي تو سقاليكي لي هاتبووه. مه رسين ده ميك بوو دهرياي له بير چوو بووه. حه ژمه تي دهرياي ليخن له ناخيدا به خه بهر هاتبوو. ماسي گره يه ي سپي به سه ر دهريا كه وه بالي ليك كردبووه و ده خوشي. هه ر مه ليكي دهريايي؟..

"ده چينه مه رسين."

له مه رسين قاوه خانه يه ك ده كاته وه. مانگي پينج سه د ليره. پاره يه كي زوره. قاوه خانه ش نه كاته وه پي به ري وه ده چي. ته نانه ت هه وجي به قوما ر و شتي واش نابي. نهو بيت و مانگي پينج سه د ليره ي داها ت هه بي، چما خودا لي گوريوه قوما ريش بكا؟ هه موو روزه ي دوانيوه ري وه ده چيته ده م دهريا داده نيشي. منداله كانيشي وه بهر خو يندني ده ني.

به لام وه ك بلني فيلنيك له گوري بوو. ماهير قاباچي توغلي، خودا كه ري نه كردبوو، كه مانگي پينج سه د ليره بداته نهو. مووچه ي مودير ناحيه يه ك... زور سه يره. به لام بيت و پاره شي نه داتي و له مه رسين پشتي تي بكا، جا نه ويش ده زاني چي به سه ر ديني. كاتي نه فه ريك قور به سه ر ده كه ي، ده بي تاگاش ت لي بي. قوربه سه ر كردني بنياده ميك ياني چي؟

یانی چی بنیاده میڤک بجهیته مهترسییهوه؟ دهرویش بهگ زۆری کوشتبوو. هەر ناماژە بکا، پیایوی بۆ دهکوژن. باشه دهرویش بهگ قهبولی دهکا؟ له نیوهندی بازارێ لهسەر هیچ و خۆرای پیایی بلینی ئەتۆ قورمساغی. شتی وا دهبی؟ ههقیشتی. باشه گهوادبوونی ئەم و ئەو بهتۆ چی؟ ههسته، بهتۆ چی. دهی بیشیله، ئەوهیه ناکامهکهی. ئیستا دهربهدهر دهبی و دهنێردیه مهرسین. دهرت دهکهن. جا ئەتۆش مهڕۆ. مهڕۆ بزانه چ دهقهومی. سهگباب. چما ئەتۆ بنی رانت دهخورا لهگژ بهگ رۆچووی؟ جا بزانه چیت لی دهکهن. ههتا گۆر به گۆریان نهکردووی، بییچهوه و برۆ. خیراکه. ههتا ئەو کافره له ئەسته مبولی نهگهراوهتهوه، ملی خۆت بشکینه. گهوادای سهگباب. شاخهکانی له ئەستیرهکانیش تیپهریون، کوری ئەسته مبول نهماوه سواری کچهکهی نهبوون. کچی شارۆچکه ناتوانن به کوره ئەسته مبولی بلین نا. کوری سمیل باریک و کچانی. زۆریه یانم له سینه ماکان دیتوو. که له سینه مادا فیلمهکانیان دهبینن، وهخته بزایان شیت بن، جا مهخوازه رووبهروو خۆیان ببینن، هەر مهپرسه. خۆیان پی ناگری...

بهرو پردهکه دهرویشت. بهبی ئەوهی بهخۆی زانیبی، له بازارهکه پهپیبوو. یهک دوو کهس سلاویان لی کردبوو، هەر ناگاشی لییان نهپبوو. شتیکی وهک گۆزانیی له بن لیوانهوه دهگوتوه. وهزمان هاتبوو که "قهوزه بهر چاوهکانی گرتوو. ئەمن دهڕۆم، چاو رهشهکه تۆ مینهوه، تۆ لییره به. ئەمن دهڕۆم..."

گهیشته پردهکه. چاوی له ئاوهکه بری. تهرکی ئاوهکه دهینرا. پینج شەش مانگیڤک دهبوو بهپیچهوانه ی لووزهوی ئاوهکه مهلهی دهکرد. بایهکی قینک ههلیکردبوو. به دینامیت زۆریان ماسی گرتوو. ماسیی داماو. دوايي دهستیان کردبوو به خواردنهوه. گوتی: "تۆ، مینهوه."

ئیت لهوی دور کهوتهوه.

عارهب سائیم له کوپیه؟ دهبی بیدۆزمهوه. عارهب سائیم بهگ کوره غهوارهیهکی، به تین و گور. پیشهکهشی ئاسنگهری بوو. زۆر له گهل قومارکه راندا برادر بوو، بهلام خۆی قوماری نهدهکرد. ده میشی له ئارهق نهدهدا. بهلام له ئارهق خۆرهکان جوئی نهدهبووه. پارهی دهدا بهوانه ی دهیان دۆراند و ئارهقی بۆ ئەوانهش دهکری که پارهیان نهبوو.

ئاسنهوالهیهکی سووره وهکراوی دهکوتا. پزیسک له ئاسنهکه دهبووهوه. بنه بانێ دووکانه که تاریک بوو. ئاسنه سووره وهکراوه که جار و باره پهردهی تاریکیه کهی دهدری. تا ئیستا سهری به دووکانه کهی عارهب سائیمدا نهکردبوو. سائیم هەر چاوی پیی کهوت، زهردیهکی له لیوانی گهرشا. سهرسورمانیکیش به چاوانیدا هات. ئاسنهواله کهی له ئاوهکه رۆکرد. ئاوهکه چزه ی لیوه ههستا. گوتی: "بهخیر هاتی حاجی گیان. دهنگ و باس."

حاجی گوتی: "دەرۆم براله. ئیتەر کهس چاوی پیم ناکه ویتتهوه. ئیتەر پئی نانیمه وه ئەم شارۆچکەیه. هاتم ئاگادارت بکه مه وه."

"بۆکوی؟ بۆ؟ باشه بۆ دەرۆی؟"

"دورور ده خریمه وه. زۆر دورور، ده چمه ئەسکه نده روون. دەرۆیش بهگ له دین ده هری بووه و گوتوویهتی ناهیلیم بژیی. هاتمه لات که... نهکا پیتت وابی ترسام. شتیکی دیکه له گۆرپییه. موویه که لهو ماسته دایه. ئەمن هەر نازانم ترس چییه. چما بنیادهم له مه رگیش دهرتسی؟ ناخۆ دەرۆیش بهگ هەر به راستی من ده کوژی؟ مه گەر من چیم پئی گوت؟ ته نیا سوعبه تیکی ئاساییم له گه ل کرد. به لām گۆیا له دلئێ گران هاتوووه و زۆریشی پئی تیگ چوووه."

"باشه بۆ ده تکوژی؟ بپت و به لایه کت به سه ر بئی، هه مووان ده زانن به فیتی ئەو بووه."

"وایه، به لām هەر ده شبی برۆم. ده شپۆم."

"یانئ ده ته وی برۆی، ها؟"

"ده مه وی برۆم. ئەویش بۆ ماوه یه که درێژ. به لām مانگی شه ویگ دیمه وه سه رتان لی"

ده ده م."

"هه ی یی ی."

"ئیتستا تۆ پیتت وایه ئەو کابرایه ئەمر ده کا بمکوژن؟"

"لیئی گه ری. بۆ ده بی ئەمیری کوشتنت بکا؟ ئیتەر ئەو سه رده م نه ما. ئیتستا هەر پئی له میرووله یه که بنیئ، سه رت هه لده قه نن. که یفی خۆته چ کاره ی. جا به گی یان پادشا. مه حاله. به لām ئەگه ر هەر بریارت داوه برۆی، برۆ."

"ژن و منداله که شم ده به م. منداله کاتم ده نیمه به ر خویندن. زیاتریش له به ر منداله کانه که دەرۆم. ئەگه ر لێره بن، ده رس و مه رس ناخوینن و ئاخریه که شی وه ک خۆم به ره لالا ده رده چن. به لām له وی دهرسی ده خوینن و بۆ خویان ده بنه پیاو. نا، نا، له دەرۆیش به گ ناترسم. له مه رگیش ناترسم. مه رگ ده رمانی نییه. ئەو حوشتره له به ر ده رگای هه مووان ده نوی. وه ک ده لێن هه مووان قافلە ی به ر و دواين. ئاخۆ کهس ده توانی له چنگ مه رگ ده رچی؟"

"نا، نا، نابئ."

"ده ی باشه. مالاوا. ئەمشه وه ره باخچه ی عومه ر. به زم و ئاهه نگیگ بۆ هه قالا ن ده گرم. به زمیگ بۆ هه موو هه قالا ن، که گه ر دوون سه ری سوور بیئئ. چه ندی دلئ ده خوازی پارهم هیه."

به كهيفخوشيهوه سائيمى بهجى هيشت. له خوښيان بالى گرتبوو. له بازاړې تووشى هه
كهس دهبوو، سلاو و چاك و چوڼي لى دهكرد و دهگوت: "تيره بهجى دېلم. خودا بتانپاريزى
برادهرينه. دهرؤم بو تهوهى منداله كام بنيمه بهر خوښدنې، با بچنه زانكو. تهگينا هيندهى
ميشيك ناترسم له گهواديهكهى دهرؤيش."

هه دهرؤيشت، خهلكه كه ويكرا قاقايان دهكيشا. دهيانگوت كوپه وهرن بزنان كى دهيهوى
منداله كانى بنيتته بهر خوښدنې. تهوهيان دهگوت و قاقايان دهكيشا.

چوه ناشهكه. چارى برييه تهو ناوهى به هاش و هووش له لووساوكوه دهرؤايه كؤرهكهى
ناشهكهوه. ناشهكه بوڼى ناردى لى دههات. ناوهكه، دهبووه تؤز و كهف. كهف. هاشوهوش و
گرمهى ناوهكه گوڼى پياوى كهردهكرد. ههراى كرد: "هوى ي ي، دهمهوى برؤم. بهلام نهك
له ترسان، گووى سهگ به گوڼى بابى وهى له مهرگ دهرسى..."

له نهكاو مهرگ لهبهر چاوى قوت بووه. له پر خؤى بهمردوبى هاته بهرجاو. دهست و پيى سپر
بوون. تهو مهرگه سهمهريهكهى تال و تهستهمه. له هيچ شتيكى ديكه ناچى. گالتهى پى ناكړى.
بنيادهم دهفوتى و تيدا دهچى... بو تاههتابه. تير ناشيتتهوه. سالا و مانگان تيدهپهپرن و بنيادهم
تير نبيه و نبيه. گوشتيشى كرم دهخوات. تيسك و پرووسكى دهرؤى. كاژهلاك و كاسهسهرى له
گوڼستانان ديتبوو. ديتبووى و نهيتوانيسو سهريان بكا. بو سهيركردنيس نابن. مهرگ زؤر دژواره،
زؤر... بنيادهم دهمرى و تير هيچى لى ناميتتهوه. هيچ شتيك.

به ههلهداوان لهوى دور كهوتهوه. مانهوهى له شارؤچكهكه، تهنانهت بو چركهيهكيش
ههرامه. تهو سهكه پياو دهكوڅى. بى تهملا و تهولا.

چيى نهمابوو خوڅر ناوا بى. يهكهوږى بهرهو مالهكهى راي كرد. ژنهكهى وهك جارى جاران،
به مرچ و مؤنبيهوه بهپيريهوه چوو. تهو ژنه قهت زهرديهكهى نهدههاته ليوى. بهلام ژنيكى
فيداكار بوو. دايك بوو. دايك، ژن بوو. ژنيكى بهتهواو مانا. شاي ژنان. نهريمان.

"ديسان چ بووه ژنهكه، قورث بهسهرادكردوه؟ نينوچاوانت بكهوه بزائم. پى بكهنه گيانهكه، پى
بكهنه. خهريكه دهرؤين. دهچينه تهسكهندهروون... لهوى دهژين. مندالهكانيش دهتيرمه خوښدنې.

ههموو مانگيش پينج سهد ليرهمان بو دهتيرن. چاوهسهرى تهوهمووه پارويه بكه..."
ژنه، پتر نينوچاوانى تيك نا. پارهى وا زؤرى، گهلى جاران پى ديتبوو. بهلام چما
بهدهستيهوه دهمايهوه؟ دهيزانى پاش سهعاتيكى ديكه ههمووى به ناوى دادهدا. دهستى برد و
گوتى: "بهشيكى بده به من."

هەرچەندى لە چنگى دەرھىنابايە، بە قازانجى بوو. حاجى چەپكى دراوھەكەى بۆ فېرى دا و گوتى: "ھا، هەر هەمووى بۆ تۆ. پارەى قومار نىيە. پارەى كۆچكردنە."

دراوھەكە، بلاو بووھو. ژنە دەستى كرد بە كۆكردنەوھيان. "بېرىكم بەدەيە. دەمەوى جىژنەيەك بۆ ھاوړىكانم بگرم. كۆړىك بۆ دابراغان. ئىتر دەبى بپړين. لە زېدى خۆمان دەر دەر كړين. لە نىشتمانەكەمان دەر دەر كەن. دەر وپيش بەگ، خۆ دەستى لەسەر دەست دانەناوہ. داوړىكى بۆ ناوینەتەوہ. بىستومە پىاوى داناوہ بكوژن. بىستوتە؟ ئەگەر زۆر زوو دەر نەچين، سەرمان بە فەتەرات دەچى."

ژن: "دیارە دەست لەسەر دەست دانانى. ئەتۆ دەچى و لە نىوھندى بازارى و لەبەر چاوى دۆست و دوژمن شرت و شووى كابرايەكى ئاوا مەزن دەر دىنى، دەشتەوئى ئەو كارى بە كارتەوہ نەبى؟ جا مادام وايە، هەتا درەنگ نەبوو، گيانى خۆت نەجات بەدە."

حاجى بە پىكەنەنەوہ گوتى: "چ نىيە ژنەكە. مەسەلەى كوشتن و شتى وا لە گۆړى نىيە. ئەو چووھتە ئەستەمبولى و بەو شارۆچكەيەدا نايەتەوہ. گوتوويەتى ئەمن ئىتر دواى ئەو دەر دەى حاجىيە شىتە پىي دام، ناتوانم روو لەو شارە بكەمەوہ. مەسەلەى كوشتن نىيە. بەلام شتىك لە گۆړىيە، چىي دەكەم ئەقلم نايەرى. ئەو روپشت و ئىمەش دەر وپين. مانگى پىنج سەد لىرە، مووچەى پارىزەريكە. دەسال، پازدە سالان، مانگى پىنج سەد لىرەمان بە دەست دەگا. جارى ئەو پارەيە راگرە. چەند روژىكى دىكە لىرە بار دەكەين. ئەگەر نەشر وپين، چ نابى. پارىز، خراب نىيە. بەدەردى گۆتەنى، مالى خۆت توند بگرە و كەس بە دز مەگرە. ئىتر لەو شارە وەرەز بووم. ئەگەر تا قىامەتيش لىرە بىنەيەوہ، وەك كلكى ئىستەر نە درىژ دەبىيەوہ و نە كورت. نازانى دلّم چەند خۆشە ژنەكە. وەختە بفرم. زۆر بەكەيف و بە دەماغم. مندالەكانمان لە مەدرەسەى بالا دەخوين. وەك مندالەكانى دەر وپيش بەگ..."

يەكيت لە مندالەكان لە لاشىپانەى دەرگاكدە دانىشتبوو و بەدەم هەللووشينەوہى چلمەكەيەوہ، شولكىكى دەتاشى. مندالەكەى هەلگرت و لە باوھشى كرد و گوتى: "دەرس دەخوينى و بۆخۆت دەبىيە پىاوى. هەر بۆيە دەست لە مال و زىدەكەم هەلدەگرم. كچەكەشم دەنيمە بەر خویندى. وەك كچەكەى دەر وپيش بەگ لەگەل هەيتو مەتيوان دلدارى دەگا. با بىكا. كچ بۆ دلدارى لەدايك بووہ. چما لەسەر ئەوہ پىاوى دەكوژن؟ كچەكەم با هەم دەرس

بخوینئ، هم له گهڻ کورپه نهسته مېوڼی دلدارى بکا. با له کچوڼه کهى ده رویش به گیش خرابتر بکا. کچی دلتهر لهو سهرده مه دا په سنده. "

ژنه به بزهبز سه سیری میړده کهى ده کرد.

"پیاوه که ده لئیی شیت بووی. که واته ته توش پیډه کهنى و ئیسه نه مانديتووه. پی بکه نه گیانه کهم، پی بکه نه نازداره کهم..."

"با بخوینئ. کچه کهم دهرس بخوینئ و گانئ بدا. گانده ریکی خوینده وار له فریشته یه کی نه خوینده وار باشته. کچه کهم گانئ ددها، به لام نه وندهش ده خوینئ تا ده بیته دکتور. نه ریمان گیان. خوت بو سه فهر ناماده بکه و به که سیش مه لئ. پروانه ژنه که، جوان گوی بگره بزانه ده لئیم چی. نه من له ترسان نییه لیره دهرم. له بهر دواروژی منداله کاغه که خوم فیدا ده کهم. دهر فته تیکه و هه لکه وتووه و نابی له کیسی بدهین. که لوه له کان کو بکه ره وه. یه که وری ده چینه نه سه کنده روون. به که سیش نالئیی ده چینه کوئ. نا، نا، هه ره که سیش لئیتی پرسى، بلئ، حاجی مامی کی هه بوو، له کاتی ره شبگیره که دا شوین بزر بیوو. ئیستا دواى چند سالان نه و مامه ی هاتووه توه. زوریش ده وڼه مه نده. حاجی کردووه ته کورى خوئ و له دارى دنیا یه، له حاجی زیاتر که سى نییه. نه و نار دوویه له دوومان و ده چینه لای نه و. باشه؟"

ژنه پرسى: "هه به راست؟"

"به لئ، چوئى ده لئیم هه وایه. له و پاره یه سه د لیره یه کم بده یه با بچم جیژنیک بو براده ره کانم بگرم."

منداله کهى دانا. دراویکی سه د لیره یی وهرگرت و خیرا وده درکه وت. خور خه ریک بوو ناوا ده بوو.

له پیښدا سلیمانى له قاوه خانه کهى توفیق دوزیبه وه و گوتی: "خه ریکه دهرم سلیمان. لیره دهرم. ناغا کان له زید و نیشتمانه کهى خوم دهرم ده کهم. پروانه سلیمان، نه مشه و هه تا به یانى جیژنه یه. خوانی مال اوایی. نه گهر نه روم دهر ویش به گ به لایه کم به سه ر دئینی. ده بی روم. بیست ساله دواتر، پاش مهرگی دهر ویش دئیمه وه. به براده ران رابگه یه نه. هه مووان. به کوسه دوزان و نورویه شهل و نه وانی دیکه ش..."

نه و شوه هه موو براده ران له باخچه کهى عومه ر کو بوونه وه و هه تا به یانى راکیبان خوارده وه و سوعبه تیان کرد.

حاجی دەستی کردبووە گریان و دەیگوت: "ئێوه لێرە وەمێنن برادەرینە. ئاغا و بەگەکان من شاربەدەر دەکەن. کورپە ئەو دنیایە بۆ ئەوانی نامینتتەو. ئەوان حاجییە شیتتەییەکیان تەحەمول نەکرد. دەنا تۆ بلی، دوو قسە چ بوو ئاوا... چما ئیمە هەموو رۆژی سەد جارەن بە یەکتەری نالیین گەواد؟ نەیانتوانی حاجییە شیتتەییەک تەحەمول بکەن، و ئیستا دەیانەوی بیکۆژن. ئەویش بەبێ ئەو دی تۆزێکیان لێ بترسی، دەچی و دەلی، ئەمیش، هەر کەسە نەییەویم، نامەوی. بەلام خۆ حاجی تا هەتایە ئێرە بەجێ ناهێلی. دیسان دەگەریتتەو. دەویش پیرە و سلار دەبیئتەو و حاجی گەنجە. هەر دەرویش بەلادا هات، حاجی دیسان دەگەریتتەو شارۆچکەکی." "

کە دەیگوت، ناتوان تەحەمولی بکەن، لەخۆباییبوونیکی پیو دەیار بوو و ئەوئەندە بەخۆی دەنازی هەر مەپرسە. لەسەر یەک بە یەکی وشەکان رادەووستا و دەیگوت: "ناتوان تەحەمولی بکەن. حاجییە شیتتەییەکیان لەو شارۆچکە گەورەیدا پی راناگیری. دەی باشە. قەیناکا. ئیمەش پشت لە نیشتمانمان دەکەین و دەروین برادەرینە..." "

ئەو ئیمە؟ چما ئیمە ژنن؟ چما دەهێلن برادەرە کەمان بکوژن؟ ئەتۆ نابێ برۆی. ئیمە دەرهقەت دەرویش بەگ و هەموو بەگەکان دێن." "

ویکرا گوتیان: "دەرەقەتی دێن."

ئەوانی دیش گوتیانەو: "خەلک بەهێزترە یان بەگ؟"

حاجی هەستایە پی: "ئەنگۆ خۆش بن برادەرینە. هیچ کەس ناتوانی حاجییە شیتتە لەو شارۆچکەیدا دەر بکا. پیتان وانەبی، حاجی لە ترسی گیانی دەروا. خەلک بەهێزترە یان بەگ؟ دەو دیارە خەلک. من ئەوهم لێ سوورە. کاتی ئەوان دەمرن، مەلک و مالا و ژن و مندالیان لەپاش جی دەمینی. بەلام کە ئیمە دەمرین، هیچمان لەپاش بەجی نامینی. هەر بۆیە ئەوان هەمیشە لە ئیمە تۆقیون و ئیمە لەوان ناترسین. کەوابوو هەر ئێوه خۆش بن. مەسەلە شیتتەکی دیکەیه. حاجی دەروا بۆ ئەو دی مندالەکانی بنیترتە قوتابخانە یالا."

یەکیگوتی: "با بیاننێری و هەر کامەیان بنه کەلە پیاوتیک."

حاجی: "کچە کەشم دەنیمە بەر خویندنێ. جا لە ئەستەمبولیش. ئەگەر یەکیگوتی هات و گوتی، کچە کەت خەریکی شتی لایە، دەلیم با خەریک بی..." "

هەتا بەیانی کەیف و چەپلە بوو.

له شارۆچكە كەدا كەسى نەدەناسى. لەویش كەس ئەوى نەدەناسى. كەسى شك نەدەبرد
 بچیتە لای و سوعبەتییكى لەگەڵ بكا و تۆزىك دلئى سووك بى. له سەر مۆبلىك پال كەوتبوو و
 بىر و خەيال بردبوویان. جار جارئ دەیهوویست هەستى و بچیتە دەرى، بەلام دەسبەجى پاشگەز
 دەبوو. بچیتە كوی؟ بكا؟

له دەرهوه، هەتاوه كەى پىش نیوهرۆ هەر دەهات و گەرمتەر دەبوو. چەند مریشكێك له
 سێبەرى شۆرە بییە كەدا چینهیان دەكرد. جووچكە وردەكان له دەوریان بلاو ببوونەوه. ماوهیهك
 سەیری شۆرە بییەكە و مریشكەكانى كرد. مۆبلەكە قوماشكێكى هەوریشمینی سوورى بەسەردا
 درابوو. قوماشكێك كە له توركمانە كۆنەكان بەجى ماوو. بەرى دەستی بە قوماشە
 هەوریشمییەكەدا هیئا. برسیی بوو. گىرفانیشى پر بوو له پاره. هەمیشە حەزى لى بوو بچیتە
 شارى و تىیدا بگەرى؟

زۆر لەوه پىش، ئەو دەمى منداڵ بوو، شەویکیان، سەعاتیكى ماوو رۆژ بىتەوه، بە پىدزە
 له كەپرەكە هاتبوو خوارى و هەتا دەم زۆنگاوهكە راى كردبوو و له بن ئەو شۆرە بییەى سەرى
 چلە شۆرەكانى گەیبوونەوه عەرزى، كرووشەى كردبوو. دلئى پر بوو له ترس و خۆف. له هیچ
 كویۆه سەریوەك نەدەهات، بەلام لوورەیهكى درىژ بەردەوام له میتشكیدا دەگەرا. جار بە جار
 پتر زراوى دەچوو و پتر خۆى گرمۆلە دەكرد. باشە بۆ له جیویانەكەى هاتبوو دەرى و خۆى
 گەیاندبوو بن ئەو شۆرە بییە؟ نەیدەزانى بۆ. ناخریبەكەشى هەر نەیزانى.

بەردەوام خەونى دەدى. خەونى سەیر و سەمەرە. له خەونیدا هەوره سەپییەكان دەهاتنە
 سەر زۆنگاوهكە. هەورهكان پەیتا پەیتا له زۆنگاوهكەوه بەرهو رووبارەكەى جەپهان دەكشان.
 دواى ئەوه له رەهز و گابەردەكاندا دەنوست. رەهزى رژد و هەلدیڤر و پر له هەلۆى گەوره
 گەوره. هەلۆكان بالیان جووت دەكرد و له چەقى ئاسمانەوه بەرهو زۆنگاوهكە لوور دەبوون.

وهك قهله ره شه يهك. هاشوهوشه كه يان هم مو ده شته كه ي داگرتبوو. خهون بوو يان راستي؟
لبي روون نه بوو.

هاوين بوو. كينلگه كان وشك داگه رابوون. ده شته كه ده دره وشايه وه. به نيو كينلگه كاندا به ره وه
ئاوايي كه وتبووه ري. خه يالا بردبووي. له نه كاو گوئي له هاشوهوشيك بوو. كه ئاوري دايه وه،
ماريكي ره شي ديت. كلكه بريقه داره كه ي له لاقى دا و تپه پري. ماره كه قهله مبارزي ددا. به
پيچه وانه ي ره وتي ماره كه، گه رايه وه و غاري دا. هه تا پشوري تيدامابوو راي كرد. دواي نه وه له
نيوه راستي رييه كه لبي ديژ بوو. هه ناسه ي ده رنه ده هات. له ترسي نه وه ي نه كا ماره كه شويني
كه وتبي، خويني به ده ماريده نه ده گه را... خوي قه بوولي بوو، كه سيكي ترسنوكه.

هه تا نيوه ريز هه روا بي جورله مايه وه. ته نانه ت نه يده تواني سه يري نه وه دار بييه ش بكا
سه ري چله كاني گه يشت بووه سه ر عه رزي. جووچكه كانيش له به رچاوي ون ببوون.
هه ستا و به بي نه وه ي بزاني ده يه وي چ بكا، به هولله كه دا كه وته هات و چو. ده سته
بيته زه كاني به لاته نيشتيدا شو ر ببوونه وه.

له پر، له پليكانه كانه وه به خيزايي هاته واري. به په له كه وته ري. گه لاي داره هه نجيره كان
له بهر توژ و خوژ ديار نه بوون. حه شيمه ته كه له پشت سه ري ماهيري كفنپوشه وه، له ته نيشت
نه وه دار هه نجيره راوه ستابوو. هه لالا بوو.

له شويني حه فته بازاره كه چاوي هه لينا. چهند وه رزي ري شوژ و چلكن له وي تخيل ببوون.
له ولاتره وه كاميونيك راوه ستابوو. گه نجيك هه راي ده كرد: "نه دهنه، نه دهنه. جهيهان، جهيهان."
چونه سواري نه وه كاميونه بي و بچيته نه دهنه. له نه دهنه چ كاركي هه بوو؟ نه شوينيكي
ده زاني و نه كه سيشي ده ناسي. له گوندي، كابرايه كي نه دهنه يي به ناوي ره جهب ناسيبوو. ره جهب
گه نجيك خوينگه رم و رووخوش بوو. به لام چوني دوزيبايه وه؟ خو ناو و نيشاني لي وه رنه گرتبوو.
ده لي نه دهنه بي سه ر و بنه. بنياده م تبيدا ون ده بي. هيج لي ره ناچي. بي سه روبنه. نه گه ر بچيته
نه دهنه و ده ستيش به خويني نه وه پياوه گلاو نه كا... دايكي چيي بي ده لي؟ ده رويش به گ ده لي
چي؟ گولعوزار ده لي چي؟ ده لين ترسنوكه و پياويكي وهك حاجيه شيته ي بي نه كوژرا. ده لين،
نه وه ش كوره كه ي مه همود، ئاگر هه ر خو له ميشي لي به جي ده ميئي.

له نه دهنه وه ده چوه هور دووي چواره م. سواري شه مه نده فهر ده بوو و ده رويشت.
شه مه نده فهر نه ديتبوو. هه ر ده تگوت خانوي ره شن و به دووي يه كتريدا ريزت كر دوون.
دووكه له كه ي هه موو ده شتيبي داده گرت. دووكه ليكي وهك گه واله هه وري ره ش... چياكاني

وان... وان دهریای ههیه، لهوی بهفر و کرپوه و بارن کردوویه ته قیامه تی و بنیاده می تهنگاو کردووه و دهست و پیی بهستوویه تی. ساڵ دهی دوازدهی مانگی بهفر باریوه و خوژی نه کردووه تهوه. شلیوه و بۆران. دایکی ده بگوت: ده لئی ته رزه به نه رم بووه تهوه.

"ئه ده نه، ئه ده نه. جهیهان، جهیهان..."

دنیا له دهووبه ری کاول بوو و ههر ئهوی تیدا ما. تاریکییه که رهوییه وه. به رهو کامیۆنه که وه پری کهوت. پارهییه کی زۆری پی بوو. له ته نیشت کامیۆنه که، له ته نیشت تۆیه کانی داوه له لای چهپیه وه راوه ستا. به ترسه وه دهستی له تۆیه (تایه) کانی دا. کامیۆنه که سی ژنی تیدا بوو و پۆلیکیش پیاو. ئهوانه دهچوونه ئه ده نه. دهتگوت له رزیکی له گیانی گهرا. دردۆنگ بوو، سوار بی یان نا. دهستی له سهر تۆیه کامیۆنه که دانا. تۆیه که سارد بوو وه که سه هۆل. خیرا دهستی کشانده وه. پیاویک به سی ره ی چاو لپی ده روانی. گهراپه وه و به په له و به هه شتاو لهوی دوور کهوته وه و تاویک دواتر که سه ری هه لئنا، گه شت بووه نیوه ندی بازاری.

جیپیک به ته نیشتیدا تیپه ری. چاوه کانی به شوین جیپه که دا رویشتن. پیاویک له جیپه که دا دانیشتبوو ههر دهتگوت ده رویش به گه. به لām، ههتا ئه سپی سووری مه یله وقاوه بی و ئه سپی رهش له دنیا به دا مینی، ده رویش سواری ئه وه نه فره تییا نه نابی. ئه سپ جوانی و خشلی پیاوه. به رهو بازاری ناسنگه ره کان روپی. ناسنگه ره کان یه که پشوو کۆتکیان ده وه شاندا. راوه ستا و چاوی بریبه ناسنگه ریک، که ناسنه والیه کی سووره وه بووی دا بووه بهر کوتکان. بیری کرده وه که بنیاده م ده بی بیته ناسنگه ر. ناسنگه ریک لیزان. ناسنگه ر قهت برسی نابی. بجیته ههر کوی و ریت بکه ویته ههر ولاتییک، هه وچار و گاسن و مازه ی عاره بانه یه که ههر پیویست ده بن دروست بکرین. له نه کاو گوپی له دهنگیک بوو: "یوسف جوق یوسف."

دهنگیک بوو وه که دهنگی باوکی. ئاوری دایه وه و روانی. به لām که سی نه دی.

ئیسنا ئه گه ر ئاشنایه که، براده ریک له و شاره هه بوایه، دهچوو سوغه تیکی له گه ل ده کرد و له و ته نیاییه نه جاتی ده بوو. پاشه و پاش گهراپه وه. شوسته که به رده چن کرابوو. که ده رویشتن، پیی له سهر به رده سپیه کان داده نا. پاک و خاوین بوون. ماستت له سهر رو کرد بایه بیس نه ده بوو. شووشه ی په نجه ره ی مالتیک بریسکه ی هات و له چاوی دا. له که باجانه یه که وه ژوور کهوت و به شاگرده که ی گوت: "که باییک ئه ده نه."

كەبابخانەكە پۈر بوو لە دووكەل و چەورى. دووكەلەكە قورگى بنىيادەمى دەبرژاندەو. كەبابەكەى خوارد. لىرە ھەستى بە غوربەت نەكرد. زۆر چووبووە كەبابخانەكان. ئەگەر لىيى سوور بوايە كەبابچىيەكە دەنگى ناك، ھەتا عەسرى لىرە دادەنىشت.

بازار ھەر دەھات و قەرەبالغەر دەبوو. دەستەبەك پىياو بە دەنگى بەرز قسەيان دەكرد. ئەو ھەر چ قسە كەردىنەك؟ بنىيادەمى تەپۆشيش جار و بارە بەويدا تىدەپەپىن. بەخۆى گوت: "ئەوانە ئاغان. ئەوانە دوژمنى دەرويش بەگن و ھەمووشيان ژنەكانيان كلاويان بۆ دەدروون. ھەر باى خەيالىشيان نىيە، كە ژنەكانيان چ دەكەن. ھەر بۆيەش دەرويش بەگ رقى لىيانە... ئىرەيى بە جلوبەرگى خەلكەكە ھات.

دىسان گەرايەو شويى ھەفتەبازارەكە. كەس ئاوپى لە شانى چەپى داپەو، چاوى بە عەلى ئەفەندى كەوت كە لە دووكانەكەيدا دانىشتىبوو و كىيى دەخویندەو. لە دلدا گوتى: "وہ جاغت كويز بىتەو پىياو، لە بەيانىيەو لىرە دانىشتوو سەرى لەو كىيە ناو. چ باسە پىياو؟ توخوا كىيىخویندەنەو ھەش بوو بە كار؟ كەسش ناوئىرى ئخوونت بى. بىستومە كەرابەكى جوامىرى، پشت و پەناى ھەژارانى و دوژمنى بەگ و ئاگان. بۆ ئەو ھەش ناوت بزرپىن، پەلەكەيان لەسەر شانە دا، ئەگەر دەتوانى بىسەرەو. لە زىندانى برادەرى باوكم بوو. ھەر كەس ھاتوو تە لات، بە ناھومىدى نەگەراو تەو. ئەو نەندى پىت كراو، چاكەت لەگەل ھەموو كەس كەردوو. مەھەمت بۆ دەرد و ژانى تەنانەت دوژمنەكەشت دۆزىو تەو..."

ھەر لەوئى لەسەر بەردىك دانىشت و بەبى ئەو ھەش چاوى بترووكىنى، چاوى بىيە عەلى ئەفەندى. عەلى ئەفەندى ھەر جارىكى سەرى لەسەر كىيەكە ھەلدەگرت، ھەتاو كە چاوى ئەزىيەت دەدا و پەيتا پەيتا چاوى دەترووكاند. لەوانەش بى لە سۆنگەى زۆر خویندەو ھەش ئاوا چاوى بترووكىنى. ئەو مال كاولە ھەر ماندووش نابى لە خویندەو. بوو تە ئىسك و پرووسك. دەموچاوشى ھەر ھىندەى لەپە دەستىك دەبى. ئەو ھەموو كارەشى لە دەست دى. وەك دەلین، كورى بىوژەنىك بوو، ھەر بستىك مندال بوو كە باوكيان كوشتبوو. كەسش ناپە عەرىزەكە پى بنووسى. لىي دەسلەمىنەو. دەلین خوینى لە قەلەمى دەچۆرى. بەلام ئاگان خەلكى لى دەتوقىنن. زۆرىش ترسۆك بوو... رۆژانى كۆبوونەو مەكىنەى تايپەكەى ھەلگرتوو و پەناى بردوو تە بەر چىكان. چ بكا لە نىو ئەو ھەموو خەلكەدا؟ داماو نەترسى چ بكا؟ خو ئاگان دەستيان پى راگەيشتبا، خوینيان دەمشت.

باشه ئەو ھەمووھە بۆچی دەخوینیتەوہ؟ چ دەخوینیتەوہ؟ بۆچی دەخوینیتەوہ؟ دەی باشه ئەو ھەمووھە کتیبەت خویندووہتەوہ، دەی بۆخۆت ببه بە ئاغایەك، برای من، کاکى من، چما دەھیلن ببتە ئاغا... دەیانگوت باوکی ئاغایەکی گەورە بووہ، خویشی بە رەجەلەك دەچۆوہ سەر ھۆردووی چوارەم. دەرویش بەگ باش دەزانى. دەرویش بەگ لەبەر ئەو رەجەلەكە بەرزەى، زۆرى خویش دەوى.

لە دلئى خویدا گوتى: ئەگەر سكالایەكم ھەبوايە پیم دەنوسى. بۆ نوسینی سكالاکەش دە لیرەم دەدایى، چووبا کتیبى پى کړیبا و خویندبايەوہ. چى پارەى دەکەوتتە دەستى دەیدا بە کتیبى کوفر.

عەلى ئەفەندى لەو کاتەدا سەرى لە سەر کتیبەكەى ھەلگرتبوو و بە دەم چاوترووکاندنەوہ، زۆر خویمانە سەرى گوندییەکی کرد کە بەویدا تیدەپەرى و بزەییەکی ھاتى. یەکیكى ئاوا زەردەى بیتی، خراپەى لى ھەلئاوەرئى. دەموچای خراب، جوړیکى دیکەییە. مەھموودە کوردەى باجم بە برادەرەکانى گوتبوو، گیان و دایک و ناموسم تەنیا دەتوانم بە دەستى یەکیك بسپیرم و پشتى لى بکەمەوہ، ئەویش ھەر عەلى ئەفەندیە و کەسى دى.

دەبى بچم و قسەى لەگەل بکەم. بەلام قسەى چى؟ لەو کاتەدا عەلى ئەفەندى سەیریکی کرد. سەرسووپمانیکى مندالانە لە چاوەکانیدا شەپۆلى دەدا. دواى نەرمەبزەییەك لە سەر لیوہەکانى پشکووت و لەدەموچاى گەرا. باشە بچى و قسەى لەگەل بکا؟ چى پى بلئى؟ لەو دەمەدا بە زەینیدا ھات کە دەچى و دەلئى، کورپ مەھموودە کوردەییە. دەیانگوت عەلى ئەفەندى مەھموودە کوردەى زۆر خویش دەویست. بە دیتنى کەیفخۆش دەبى، وا نییە؟ لە سەر ئەو بەردەى دانیشتبوو، ھەستا و زەردەییەك بەسەر لیوہەوہ، بەرەو دووکانەكە کەوتە رى.

عەلى ئەفەندى بە دەنگیکى گر و گەرموگوپ و خویمانە و پر لە دلئیبايەوہ گوتى: "فەرموو براکەم."

یوسف منگەمنگیکى لیوہە ھات و گوتى: "ئەمن کورپ مەھموودە کوردەم. بیستوم ئەتۆ برادەرى باجم بووى. دایکم دەلئى، باجم تۆى زۆر خویش دەویست."

عەلى بە پیکەننەوہ گوتى: "ئا ای... باوکتم زۆر خویش دەویست. چاو و دلئ پیت روون بوو. ماشەلا، ھەزار ماشەلا بۆخۆت بوویەتە پیاویکی تەواو. دەى دایکت چۆنە؟ ئەو باشم دەناسى. کە لە زیندانى بوو، سەرى دەدام. باوکت پیاویکی مەزن بوو. بوو بە قوربانى ئەو

به گه بیناموسا نه. ئەوان باوکتیان به کوشت دا. ئااا، ئە گەر مه محمود زیندوو ده بوو، ئەو به گه و ناغایانه ده باندی. له زیندانی چاوی کرابۆوه.

یوسف چاویکی لی کرد. ئە گەر ئەو کابرایه له زیندانی له گهلا باوکی بووی، ئەو کات هەر مندالێک بووه.

عهلی ئە فەندی: "له پیشدا زۆری خو راکرت. باوکت "بهگ" هه که خوئی وهك خودا ده په رست. که باسی به گه کاتم بو کرد، مانگیك قسهی له گهلا نه کردم. به لام ناخرییه که ی تیگه یشت. گوئی، سه د خوژگه پیشتر تۆم دیتبا. ئە گەر لیڤه م نه جات بی، باش ده زانم چ ده کم. ئیمه خه ریکه پینخوست ده کرین و ئەوان خو ش رایده بوین. ئەتۆ، ئەتۆ وریا به و هیچ شتیکت به فیدای به گه کان مه که. ئەوه نده ی پیت کرا، خراپه یان له گهلا بکه."

له کاتی قسه کردندا زه رده ی له لیوی نه ده روویه وه. یوسف به ناڤه تیه وه گوئی: "ده رویش بهگ ئەتۆی له مزه فەری کوری خو شتر ده وی."

"ئە منیش ئەوم خو ش ده وی. پیاویکی خراب نییه. به لام ئە من بیژم هه لده ستی له وانیه پیاو ده کوژن. پیاو کوشتن کاریکی دزیوه. جوامیڤریکی وه که مه محمود بوو به قوریانیی ئەو. یوسف: "دایکم ده لی، بابت زۆر ترسنۆک بووه. ئەتۆ بامت له نزیکه وه ده ناسی، تۆخوا پی م بلێ هەر به راستی ترسنۆک بوو؟"

عهلی ئە فەندی به و پرسیاره مندالانه یه ی زۆر پینکه نی و به پینکه نینه وه گوئی: "چما پیاو هه یه نه ترسی یوسف گیان؟ بنیاده م ده ترسی. ئە منیش له ترسان زراوم چووه. ئە ی دایکت چۆنه؟"

یوسف خیرا و به ساردی وه لامی دایه وه: "باشه."

ئەو جار گوئی: "دایکم ده لی، خالوانم له هه یچ نا ترسن."

ئیتیر چاوی له چاوانی بری و چاوه ڤیی جواب بوو.

"پیاو نییه نه ترسی، یوسفه که م."

یوسف ویستی هه ستی. عه لی ئە فەنی گوئی:

"خوژگه پتر داده نیشتی. چاو و دل م به دیتنی کوره که ی مه محمود روون بووه. بابت پیاویکی

باش بوو. زۆریش زیره ک بوو. ئە گەر ئەو نه ده بوو، ئە من که ئەو کات هەر بسته مندالێک بووم،

له زیندانی ده یاغخواردم. هه وجیت به هەر شتیك بوو وه ره لای خو م. سلاوی دایکت ده گه یه م."

"به سه رچاو."

له دووكانه كه هاته دهري. هەر تۆزىك دوور كهوتهوه، بهخۆى گوت: "ئەمن پىاو ناكۆژم. زۆریش ترسنۆكم. لەو دنيايهدا بنيادهمىك نىيه نەترسى." "

عەلى ئەفەندى بىرى كردهوه و گوتى ئەو كورە كىشهيهكى هەيه... شتىكى له خەيال دايه، بهلام چى؟

لاقەكانى يوسف بەرهو ئاوهدانى پەلكىشيان دەكرد. هاته دەم رووبارهكەى ساوژن. سهيرى ئاوهكەى كرد. له پردهكه پەربيهوه. كه زانىى بەرهو ئاوايى دەروا، راوهستا و پىيى به عەرزوه وشك بوو. ئەگەر بچىتەوه ئاوايى، تەنانت بشىكوژن، ناگەرپتەوه شارى. گەراپهوه و خىرا كهوته رى. كه گەيشتهوه مالى، هەناسەبركىيى بوو و ئارهقەى شين و رهشى دەرکردبوو. له پليكانەكان وهسەر كهوت. دەرگاى ژوورهكانى كردهوه و داىخستنهوه تا گەيشته ئەو ديوارهى چەند ئاوينهيهكى زىركراو و وينهيهكى گەورەى دەرويش بەگى تىدا بوو. ئەو وينهيه، وينهى لاوتىيى دەرويش بوو. سمىلى بارىك و چاوى وهك بلىسه بوون. تاويك راوهستا و له وينهكه ورد بۆوه. دواى مەرگى دەرويش بەگ ئەو وينهيهى دەمىتتەوه. ئالڤ ئەگەر وينهيهكى ئاوا گەورەى دەرگرت و بۆ مندالەكانى بەيادگارى بەجى دەهشت... نەدەفتا. له ئاوينهكهدا سهيرى دەموچاوى خۆى كرد. هەستى كرد ئەو له گەنجىتتەيهكهى دەرويش بەگ جوانتره.

چەند سىسهمىك له ژوورهكهدا هەبوو. هەمووش به لىفەى هەوريشمين. ژوورىكيان سهلاجيهكى گەورەى تىدا بوو. كردييهوه. بەتال بوو. ديوارهكانى ژوورىكيش به مافوور داپۆشرايون و دەتگوت نيو خىوته. ژوورىك كهلوپەلى وهك ديزه و گۆزه و كىتەله و تفەنگى چهخماغدارى بەنەخش و نىگار و ددهۆن و ساز و ئالايهكى كهسك و سوورى تىدا بوو. ئەو ئالايهك، ئالايى باپيرهى دەرويش بەگ بووه. پادشا دابووى به باپيرهى.

تەنگى ئىواره بوو. چووه نەۆمى وارهوه. له پشت دەرگا پاچ و پىمەرهيهكى دىت. دلئى خۆش بوو. پىمەرهكهى هەلگرت و چووه باغچهكه. باغچهكه پر بوو له گۆ و گيا. دەستى كرد به شىبو و وەرددانەوى. ئەوهنده به كهفوكۆلەوه وەرى ددەايهوه كه وهخۆ هاتهوه، سهيرى كرد، تەواوى كردوه. تارىكى بالئى بەسەر و لاتدا دەكىشا. برسيتى هيرشى بۆ هيتنا و يه كهوړى بەرهو بازارى راى كرد.

دووكاندارەكان بەهەرەهاى دەرپاڤەكانيان دادەدايهوه. دە دوازده دەرپاڤە وىكرا دەكىشترانه خواری و بىدەنگىيهكهى شارىيان دەشكاند. يوسف كهيفى بهو دەنگەدەنگە هات.

چووه كەباخانەيەك و دوای خواردنی كەبابەكە هاتە دەری. چەند جارەن ئەمسەرئەوسەری بازارپەكەى كرد. ئەوجار چووه قاوہخانەكە. حەجمینی نەبوو. حەزى دەكرد را بكا بۆ شوینیتك. ئیترە نەبى، جا ھەر كوی بى. دوای خواردنەوہى چایەكەى، لە قاوہخانەكە هاتە دەری. بازار چۆل بوو. چ بكا. خەویشى نەدەھات. وړ و كاس بوو. چیاكانى وان... ناخۆ خالوانى ھەر زیندوون؟ ئەگەر بچیتتە ئەدەنە و لە كینلگەيەك ئیش بكات...

تاریكى وردە وردە خەستتر دەبوو و وەك دیوارىك لەبەر چاوى ھەلئەچنرا. دەریاچەكەى وان دیوارىكى گەورە و تاریك. ئەدەنە چۆل و ھۆل. لە نیوہندى بازارپەكە چەقیبوو. ھەموو ولات نوقمى تاریكى ببوو... تاریكییەكى بیسنوور...

شەكەتییەكى سەیر گیانى داگرت. برستى لى برابوو. ماندوو و شەكەت بە لارەلار بەرەو مالموہ چوو. بە بى وازیبوہ دەرگاگەى كردەوہ و چراكەى داگیرساند. رووناكاییەكە، خۆشییەكى رشتە دلئیبوہ. ھەر كیلەى چرايەكى پى ھەلئەبوو. دلئى خۆش بوو. روت بوو و خۆى خزانە نوینەكەوہ. حەزى لى نەبوو چراكە بكوژینیتتەوہ. دەترسا. ماوہیەك لە جیوبانەكەیدا ھەر بیری كردەوہ. بەردەوام تەرمیكى لەخوین شەلال دەھاتە بەرچاوى. بە ھیچ كلۆجى نەیدەتوانى دلئى خۆى قایل بكا بە كوشتنى حاجى. ھەتا حاجى نەكوشتبا، نەیدەتوانى پى بنیتتەوہ ناوہدانى و خۆ پیشان دایكى بداتتەوہ. ئەگەر راى كردبايە بۆ شوینیتك... خۆ ھیچ كوی نەدەزانى ھەتا... بۆ ھەر كوی چووبایە، وەك ئەو شارە، بەتەنى دەكەوتتەوہ. باشە واى كردبايە، گولعوزار خۆشى دەویست؟ كى سەیری بنیادەمیكى ترسنۆك دەكات كە پیاوى نەكوشتووہ و...

ئىستا دەمىك بوو دایكى نوستبوو. گولعوزاریش لە ھەوت سالان راست ببووہوہ. كزەى لە جەرگى ھات. ئەو رووناكاییەش سەیر چاوەكانى دەكزانەوہ. یەكەم جارى بوو، چرا نەكوژینیتتەوہ و بنوى. چراكەشى نەدەكوژاندەوہ. لە جیوبانەكەیدا ھەر تەنیشتاوتەنیشتى دەكرد.

باش دەیزانى كە فیشەك چۆن لە دەمانچەوہ دەردەچى و بەركوی دەكەوى. بنیادەمى نەدیتبوو فیشەكى بەركەوتبى. بەلام سەگى زۆر دیتبوو ئەنگیئورابوون. یەگىكى زەرد بوو. مەلا عوسمان سیرەى لى گرتبوو و پەنجەى بە پەلەپیتكەدا ھینابوو و ئەویش چاوەكانى لىك نابوو. تا چاوى ھەلئینابوو، سەیر دەكا ئەو سەگەكە لە خوینى خۆیدا دەگەوزى و نووزە و قرووچكەى دەگاتە ناسمانى. زۆرى پى چووبوو تا سەگەكە گیانى دەرچووبوو. زارى شەلالى خوین و قوروى

ببوء. دوايى سه گه كه له نه كاو هه لده ستابوو و راي كردبوو و شه مجاره كه وتبووه عهرزى و جووله لى برابوو. كه شه وهى ديتبوو، مووچر كه ي به گيانيدا هاتبوو. ئيتر نه يتوانيبوو سه يري سه گى شه ننگيتوراو بكا ته وه.

ههر جاريكى حاجيبه شيتته دينا يه وه پيش چاوى خوئى، شه سه گه شه ننگيتوراو دى ده هاته وه پيش چاوى. بو چهند ساتيك ده تگوت له هوش چوره. دهسته كانى به خوئيبكى گهرم سوور بوون. راجله كى و له سهر جيبه كه ي دانىشت. سه يري دهستى كرد. دهستى خوئيناوى نه بوو. له خوئى پرسى، شه وه چيبه بو وام ليختات؟

به ره به رى به يانى بوو خهوى لى كه وت. توؤزيك دواتر له خهوى راجله كى. ههستا و تاويك له ته نىشت جيتوبانه كه ي حه په سا.

ورده ورده جلو به رگه كانى له بهر كرد و هاته ده رى. گله شيبكراوه كه له بهر تيشكى هه تاو ده بريسكا يه وه. دا هاته وه و لويچى گلى هه لگرت و له مستيدا وردى كرد. چهند كرمى ديت. ريك له و كاته دا كه لاكى سه گه شه ننگيتوراوه كه ي هاته وه پيش چاوى. ده سه جى گلى به سه ر كرمه كاندا كر ده وه.

به ره و بازا رى كه وته رى. بهر له وهى بگاته بازا ر، باى دا يه وه. شهرمى ده كرد سه يري خه لك بكات و بچيته لايان. ده تگوت گلاو و گول بووه.

عاره بانه يه كه نه خوئيبكى زه رده هه لگه راوى تيدا دانىشتبوو، به ته نىشتيدا تيبه پى. نه خوئيه كه، كچوله يه كه بوو كه ههر ئيسك و پرووسكى لى مابووه. دا يكى سه رى كچه ي خستبووه سه ر رانى و چاوه فرميسكا وييه كانى تبه بريبوو. توؤزيك له ولا وه تر دوو گوئيدريژ له ته نىشت يه كترى خه وتبوون. به غار دان له شارؤچكه رؤيشته ده رى و هاته كه نارى ساورؤن. ئاوه كه به ريره وى خوئيدا ده روى. روون وه ك چاوى قرژال. نه يده توانى خوئى به ئاوه كه دا نه دا. شوئيبكى چوئى ديتته وه و له نيو ده وه نه كاندا جلو به رگه كانى دا كند و خوئى به ئاوه كه دا دا. له ئاوه كه دا خوئى تلانده وه و چهند جاران بينى كيشا و ئاخريه كه ي هاته وه ده رى و شه كه كانى له بهر كر ده وه. كه ده مانچه كه ي له فه دى ده به سته وه، حه زى لى بوو سه يريكى بكا ته وه. ده مانچه كه له بهر تيشكى خوؤره كه بريسكا يه وه. زور جوان بوو. ماوه يه كه به سه رسوور پمانه وه سه يري ده مانچه كه ي كرد و رؤيشته.

جا پياو كوشتن چيبه. هه موو كه س پياوى پى ده كوؤزى. چما چ بووه؟ كوشتنى حاجيبه شيتته يه كه ههر هيچ نيبه. چاريكى ديكه ي نيبه. دواى كوشتنى حاجيبه شيتته ئيتر پياو

ناکوژی. جا ئەو جار ئەگەر کەسێش نەکوژی، کەس ناویری پێی بلی ترسنۆک. ئەو کات دەلێن، کەیفی ناهێنی و ناکوژی...

بە کەیفخۆشییەوه هاتەوه نیو شار. ئااااخ، ئەگەر یەک دوو دۆست و برادەری دەبوو. چەند باش دەبوو.

کە بە بەر دووکانی عەریزەنوسە کەدا تێپەری، دیسان عەلی ئەفەندیی دیتەوه. دیسان سەری نابوو سەر کتێبەکە. بە خۆی گوت، ئەو شیتە گەمزەیه دەلێی دەیهوی دنیا دروست بکا. بەم زووانە ئاغاگان دەتکوژن و هەر ئا لێرە کەلاکەت لەبەر دووکانەکت فری دەدەن. تەنانەت دایکیشت نایەتە سەر مەیتەکت. ئای عەلی ئەفەندیی بی میتشک. جا وەرە گەرت لە گەری ئاغان بەهالێنە. سەمی کوری سەمی. کەیفی بە پیاو کوژان نایە. ئەمی بۆچی بایت خۆش دەویست بەرازی پیس.

بەو حالەشەوه لەخۆراپی بەرەو لای عەلی ئەفەنی پەلکێش دەبوو... حەزی لێ بوو بچی و تیر بەدلی قسەمی لەگەڵ بکا... بەلام ئیتر لێی نەدەچوو پێشی. لێی دەرترسا. لەو چاوه درشت و زیت و گەشانەمی کە بە ناخی بنیادەمدا رۆدەچوون، دەرترسا.

پێی وابوو ئەو زەینی هەموو بنیادەمەکان دەخوینیتەوه و دەزانێ چیمان لەمیتشکی دایە. ئیتر بپرای بپزێکی نەدەکەوتەوه. تۆبە، تۆبە... ئەگەر بەگ پێی گوتبا ئەو عەلی ئەفەندییە بکوژە، بەخودایەتی خودا هەر ئیستا دەیکوشت. لە ترسی ئەوهی نەکا چاوی بە عەلی ئەفەنی بکەوی، بەبێ ئەوهی سەری هەلێنی، بەخیرایی بە بەردەمیدا تێپەری و پشووێکی ئاسوودەمی هەلکێشا. باریکی قورسی لەسەر شانی لاچوو بوو. دواپی بەبێ ئەوهی خۆی بیهوی گەرایەوه و جارێکی دیکەش بە بەردەم دووکانەکیدا رابرد. جارێکی دیکە و جارێکی دیکەش بە خیرایی بەویدا تێپەری. بەرازی گلاو، سەری لەسەر ئەو کتێبە نەفرەتییهی هەلنەدەگرت. بە هەلێنەگریج. بەهتا هەتایە هەر وا سەری لەو کتێبەدا بی.

لەولاترەوه، گەیشته بەر دەم قەسابییەک. پالی بە دارە ئەقافیاکەوه دا و چاوی برییه عەلی ئەفەندی. هەر وا نوقمی کتێبەکەمی بوو و سەری لەسەر هەلنەدەگرت. سکالاشی نەدەنوسی. یانی کەس سکالای پێی نەدەنوسی؟

عەلی ئەفەندی دەرگوت لە خویندەنەوهی ماندوو ببوو، سەری هەلێنا. بەلام بەر لەوهی چاو بە دەوربەریدا بگێرێ، یوسف خۆی شاردهوه. لەوه دەرترسا چاوی بەچاوی بکەوی. چوو و

لهولاترهوه، خۆی له پشت دووکانیک شاردهوه. دلّی وهك بالّی چۆلهکه فرهی دههات. ههستی دهکرد ئهوه دهپنکینن.

که دلّی هپور بۆوه، لهسهرخۆ و بهسپایی چروه پيشهوه و له حالیکدا له بن چاوانهوه سهیری عهلی ئهفهنیدی دهکرد، چوه پيشی. دیسان دلّی کهوتهوه ترپه و بهبی ئهوهی خۆی بیهوی، بهخیرایی به بهردهمیدا تیپهپری.

عهلی ئهفهنی له بنهوه ئاگای لیی بوو. دهیدی و لهسهر خۆی پیدهکهنی و به سهرسوورمانهوه لهخۆی دهپرسی، ئهوه بۆ وایه...

ئهی کافر رروس، که دنیا کاول دهکهی، دهبی وهك سهگ بتۆپی... دهبی بتۆپی و له دهستت رزگار بین...

جاریکی دی، که به بهر دووکانهکهیدا تیدهپهپری، لهگهله عهلی ئهفهنیدی چاویان تیک ئالقا. ئهو نیگایه له چاوه درشتهکانی عهلی ئهفهنیدییهوه دهدرهوشایهوه، کوناودهری کرد. به دهم دوورکهوتهوهوه، ئاد و پهیمانی بهست تیر روو لهو بازاره نهکاتهوه. حاجیه شیتتهی دهکوشت. جا چۆنیش... ههر ئهمشهوه.

له نهکار سهگه ئهنگیوراوهکهی هاتهوه بهر چاوی. بهرهو پردهکه غاری دا. له پردهکه پهپیهوه و بهرهو ئاواپی کهوته ری. قوبهی لیّ دهرکهوت. زانیی به کام ریدا و بهرهو کوی دهچی. دهست و پپی مردن و لهجیی خۆی وشک بوو. ئهوجار بیهیز و شهکهت، به لاره لارهوه گهرايهوه مالّی و چوهه نیو جیوبانهکهی و خهوی لیّ کهوت. تهنانهت لهبیری چووبۆوه نانیس بخوا. ههر خهونیشی نهدی. خهوت بهبی ئهوهی بهخه بهر بیّ.

تاو که وتبوو که له خه وی ههستا. نه وهنده شه کهت بوو که... دلّی تیکه ل دههات. هه موو گیانی دیشا. چیی کردبوو تاوا له پهل و پی که وتبوو؟ وهرددانه وی باخچه که؟ جا خو هه موو روژی کاری وای ده کرد و هیچ گیانیشی به خاو نه ده کهوت.

زهرده والیه کی زهره، له سهه جامی په نجه ره که، کردبوویه وزهوز. هه لده فپی و ده خولایه وه و جار نه جار یکیش خوئی به شووشه که دا ده کیشا. زونگاوه کهی ناقچاساز نیشتمانی نهو زهرگه تانه بوو. نهوانه له سهه هر چله زه ل و قامیشیک پینج هیلانیه یان هه بوو. په له ی سوور به سهه گیانه زهره و نالقه نالقه ره شه کانیه وه. جاری وایه هه زاران زهرده والیه له سهه ناوه روونه که هه لده نیشنه وه و هه ره له وی خه ویان لی ده که وی. ناوه که به شنه ی با شه پۆل ده دا و نه رم نه رم ده یان بزبوئی.

له جیی هوئی ههستا و هه ولی دا بیگری. که دهستی بو برد، زهرگه ته که هه لبه زدابزه ی کرد. نیو سه عاتیک تاوا هه ولی دا و ناخریه که ی گرتی و زهرگه ته که ش پیوه ی دا. به دهه راوه شانندی دهستییه وه، چوو دایه بهر به لوعه ی ناوه که. نهو جار دهستی کرد به مشتنی نهو شوینه ی جزوه که ی پیوه دابوو.

جلوبه رگه کانی له بهر کرد و وهدره کهوت. به بی نهوه ی ناگای لی بی رووی کرده بازاره که. به دهه ریگاوه په نجه ی ده مژی. که سهه ی هه لینه، گه ییوه بهر دهه رگه که ی عه لی نه فهندی و ده سهه جی له وی دوور کهوته وه. جنیو یکیشی به عه لی نه فهندی دا که...

نه دهه چوو شوینی حفته بازاره که. ماوه یه که له بهر دهه دووکانی نا سنگه ره کاندایه پیاسه ی کرد. کابرایه کی که له گهت هات و له ته نیشتی راوهستا. وهیزانی حاجیه شیتیه. لی دوور کهوته وه و سهه یی کرد. نهو نه بوو. له نه کاو نه وهنده ی حمز لی بوو حاجیه شیتیه بیینی هه مه پرسه. دواپیش دلّی کهوته زرم و کوت.

بەرەو مزگەوتى ئاللا كەوتە رى. مالىكى گەورەيان شىن كەردبوو. بەدلىدا هات باشە بۆچى بەگى ئىمەش خانووەكەى ئاوا نارازىنېتتەوہ. كۆشكى بەگ دەبى چ رەنگىكى لى بدرى؟ لە پىشدا رەنگى پەمەبىى هاتە بەرچاوى. دوايى كەسك و دواتر نارنجى و ئاخرييەكەى لەسەر شىنەكە ساغ بۆوہ. راوہستە با بەگ لە ئەستەمبول بگەرپتتەوہ. بەر لە ھەموو شتىك داواى لى دەكرد، كۆشكەكەى رەنگ بكا. ھەتا لە شارى وەدەر كەوت، ھەروا بېرى لە رەنگكردنى كۆشكەكەى بەگ كەردەوہ.

خۆى بە نىو دەوہنە مۆرتكەكاندا كەرد. شوولتىكى شكاندەوہ. دەستى كەرد بە جوويتىنى شەرى چلەكەى. تامىكى تفت و تال و بۆنىكى خۆش بە گيانيدا گەرا. مووچرەكەى پىندا هات. بەو جۆرە چەند چلېكى دىكەشى ھەلپساند و ئەوہندەى جووينەوہ ھەتا تامە تفت و تالەكەيان نەما. لەولاترەوہ چۆلەكە و كلك ھەلتەكېنە ھەلدەفېن و دەنىشتنەوہ. بەردىك ھەلگرت و لە كلك ھەلتەكېنەيەكى گرت. دەستى زۆر راست و ئەنگېوہ بوو. خەتای نەدەكرد... دايكى دەىگوت ئەنگېوہىيەت چووتەوہ سەر خالوانت. ئەوان لە ئاسمانى دەرزى دەنگېون.

بەردەگەى ھاويشت، بەلام نەىگرت. بآئندەكەى لە جىبى خۆى نەبزووت. دووہم بەردى ھەلگرت. بآئندەكە كەوت. يوسف رايكرد و سەرى ھەلگەند و لە دەستيدا سەنگ و سووكى كەرد و لە بن لىوانەوہ گوتى، قەلەوہ، شەوى دەبىرژىنم.

بەرەو دۆموزتەپە دەچوو. گياچەقە گوليان كەردبوو. گولە وردىلەكان وەك فەرش لەسەر ەرزەكە پان ببوونەوہ. يوسف داھاتەوہ و دانەيەكى ھەلپساند و چىبى لە زەينيدا بۆى گەرا نەيزانى ناوى چىبە. رىك لەو كاتەدابوو حاجىبە شىتەى بىر كەوتەوہ و دواى ئەو سەگە ئەنگېوراوہكە...

ھەتاوہكە جار بە جار گەرمتەر دەبوو. زەردەوآلە و مېشەنگوين وزەوزيان بوو و مەلەكانىش لەسەر لك و پۆى داران ئەمبەرەوبەريان دەكەرد. زەردەقۆرپەيەكى دىت كە بە زارى داپچراوہوہ بەملاولادا راي دەكەرد. لەسەر لكى دارىك بآئندەيەكى دىكەشى دى. لە سىرور(رەشۆلە) دەچوو. بەردىكى دىكەى ھەلگرت بەلام بەر لەوہى تىبى گرى، پاشگەز بۆوہ. بەردەكەى فرى دا و سەيرى سىبەرەكەى خۆى كەرد. بەرەو لای چوو. ھەولى دەدا فرىوى بەدا. بەلام نەيتوانى. پىكەنىنى هات. سەيرىكى دەورويشتى خۆى كەرد و گوتى: "تەواو مندال بوومەتەوہ. كۆرە خۆ مندالىش شتى وا ناكا. ئەوجار گوتى، باش بوو كەس نەيدى.

حاجییه شیتتهی هاتهوه پیش چاوی. ئەو سهگهی فیشهکی لی درابوو... وهلییه گۆج بۆقینکی گرتبوو و زگی ههلدریبوو و له بهر تاوی وشکی کردبووه. شتیکی پیس بو. که زگی بۆقه کهی دهدری، چاوی بۆقه که، چاوی بۆقه زیندوو که و له ژیللا هاتبوون که... دهتگوت دوو مه پمهری شووشهن. جوان سهیری چاوه له ژیللا هاتهوه کهانی بۆقه کهی کردبوو. دواپی ورده ورده درهوشانه وه کهی کال ببۆوه. چاوهکان له پیشدا زهره ههلگه پان و ئیتر وهک ئاویکی لیچق، وهک چه رمیکیان لی هات.

رقی له وهلییه گۆجه ههلدهستا. چما بۆق بۆ ئەوهی ده بی به زیندووی زگی ههلدری، به رازی پیس؟ تۆ ههر ده لئی بنیادهم نی؟

ژنه کهی وهلییه گۆجه بۆقه وشککراوه کهی له نیو قژییدا شار دبووه. زۆر ژنی دیکهش که مندالیان بۆ نه ده مایه وه، لاشه ی وشککراوه ی بۆقیان وهک گول به تیتکی خویانه وه ده به ست. ژنه کهی وهلییه گۆجه یازده جار زا بوو و هه مو منداله کانیان هه وتوویان نه چوو بوو، مرد بوون. وهلییه گۆجهش هه مو سالی لاشه ی بۆقه وشککراوه کهی نیو تیتکه کانی ژنه کهی نو ی ده کرده وه.

هه ردوو دهستی له گیرفانی نا. له سه ر کرده که وه به ره و خوار داگه پرا. سواله ته کانی سه ربانی مایک نو ی نو ی و سوور سوور بوون. سواله تی سه ربانه کانی دیکه هه مو کال بوونه وه. گو تی، چما رهنگیش له بهرده م ئەو هه تاوه به تینه دا خۆی دهگری؟ له هۆردووی چواره مدا عهرد، هه شت مانگان تاو نابینی و داری ته له گراف ههر له بن ئەو شته دا ده مینه وه، که پیی ده لێن به فر.

جار به جار دلێ توندتر و بی ئۆقره تر ده بوو. هه مو ولات کپ و بیدهنگ بوو. بالنده کهی له گیرفانی ده رهینا و به هه مو تینی خۆی تووری دا. ئەو جار به غاردان چۆه نیو شاری. خۆی به کۆلانی کدا کرد، که به لای راستدا ده رۆیشت و له ویوه بۆ کۆلانیکی دیکه. ژنی که له کانییه ک، ئاوی دینا. یوسف دهستی ژنه کهی دیت. ته ح له و دهسته زلانه... ته ح ح ح له و لاقانه...

له کۆلانیکی دیکه دوو مندال پیک ههلده پرژان. به دلیدا هات لیکیان بکاته وه. دواپی پاشگه ز بووه. له کۆلانیکی دیکهش سی گویدریژی دی. گویدریژه کان دهتگوت خویان له بهر تاوه که ههلخستوو و له جی خویان نه ده بزووتن. ته نانه ت چاوشیان لیک نابوو. چما گویدریژیش چاوی لیک ده نیی؟ چه ند کۆلانی دیکه شی بری. ههر بری له وه ده کرده وه ناخۆ گویدریژی له کاتی نوستنی دا چاوه قووچین؟

که گه‌یشته بازاره‌که، ده‌ستی له‌گیرفانی دهره‌ینا. ریک له‌بهر دهم که‌با‌بخانه‌یه‌ک بوو. ههر بۆنی که‌بابه‌که‌ی به‌س‌ردا هات، دلّی خاو بۆوه و به‌په‌له وه‌ژوور که‌وت و گوتی: "که‌باب‌یک‌ی ته‌دنه. زوو به. به‌په‌لم. که‌باب و نیویک..."

که‌باب‌جیه‌که‌ گوتی: "ناماده‌یه. ههر ئیستا. باوه‌شیینی بکه. باوه‌شیینی بکه رۆله. باوه‌شیی ئی‌ینی بکه."

که‌بابه‌که‌یان خیرا بۆ هینا. یوسف له‌چاو‌ترووکاندینیکا که‌بابه‌که‌ی خوارد و هاته‌ده‌ری و به‌ره‌و پرده‌که‌چوو. سی‌کچۆله‌که‌ده‌ستیان نابوه‌نیو ده‌ستی یه‌کتری و قژیان به‌ده‌م باوه‌ده‌ش‌نایه‌وه، به‌ره‌و سۆلمیش داده‌گه‌ران. له‌دووره‌وه‌چاوی له‌سه‌ریان بوو. کچه‌کان ناو‌ریان دایه‌وه. یوسف له‌ده‌م رییبه‌که‌راوه‌ستا‌بوو. که‌کیژۆله‌کان به‌به‌رده‌میدا تیده‌په‌رین، پشتی تی‌کردن.

له‌خواره‌وه، ساو‌رۆن لووزه‌وی به‌ست‌بوو. له‌ته قامیش‌یک به‌سه‌ر ئاوه‌که‌وه‌بوو. ئه‌و قامیشه، خستیه‌وه‌بیر ئه‌سپه قامیشیه‌که‌ی. دوا‌ی قامیش و ئه‌سپه‌که‌ی، بۆقه‌مردووه‌که‌و دوا‌یش سه‌گه‌ئه‌نگی‌وراوه‌که‌و ئه‌مجار حاجیه‌شیت‌ه‌ی هاته‌وه‌بیر..

له‌هه‌له‌داوان گه‌راپه‌وه‌نیو‌شار. بۆنی‌ک وه‌ک بۆسۆی قوماشی‌کی سووت‌اوی به‌رلووت که‌وت. سه‌هیر‌یک‌ی خۆی کرد. هیچ کو‌یی نه‌ده‌سووتا. به‌بۆ ئه‌وه‌ی سه‌هیری کچه‌کان بکا، به‌ته‌نیش‌تیاندا تیه‌په‌ری. که‌به‌بازار و به‌رده‌م دوو‌کانه‌کاندا تیده‌په‌ری، نه‌که‌سی دیت و نه‌هیچ شتی. له‌کۆلانی‌ک مندا‌لی‌کی دیت، له‌حالی‌کا دلّی زرم و کوتی بوو، له‌مندا‌له‌که‌چوو په‌تشی و گوتی: "ئه‌ری، مالی حاجیه‌شیت‌ه‌ له‌کو‌ییه؟"

مندا‌له‌که‌ش پرسیی: "مالی حاجیه‌شیت‌ه؟"

"به‌لی، مالی حاجیه‌شیت‌ه."

"ئه‌و؟ خۆ ئه‌و لی‌ره‌ناژی... خراپ هاتووی."

"ئه‌ته‌وه‌زانی مالی له‌کو‌ییه؟"

"به‌لی ده‌زام. ده‌ته‌وی پیشان‌تی بده‌م؟"

مندا‌له‌که‌که‌وته‌ری و یوسف‌یش به‌دوویدا. ئه‌ژنۆی له‌دوو نه‌ده‌هاتن. ده‌له‌رزین. چاوی رشکه‌و‌پیتشکه‌یان ده‌کرد... مندا‌له‌که‌راوه‌ستا و گوتی: "ئه‌وه‌یه."

مالۆ‌ک‌ه‌یه‌ک بوو، ده‌رگا‌ه‌ی که‌سک و وینه‌ی مراویبه‌کی به‌ره‌نگی‌کی سپی له‌سه‌ر کیشرا‌بوو که‌مه‌له‌ی ده‌کرد. مندا‌له‌که‌گوتی: "ئه‌وه‌ماله‌که‌یه‌تی. بچۆ. بچۆ ژووری."

یوسف نهیزانی چ بکا: "نا، نامهوی بچمه ژووری..."

"ئهی یۆ هاتی؟"

"بۆ ئهوه نههاتم... ههر پرسیم. ههروا..."

رهنگی به رووه نه مابوو و لیوه کانی دهلهرزین.

منداله که گوتی: "به لام تهتۆش کابرایه کی سهیری ها، کاکه."

ئهوهی گوت و لیبی دا و رویشت.

یوسف لهوی بهجی ما. دهتگوت سیحریان لی کردوه. نهیده توانی پروا.

دهرگای ماله که داخراوو. ههست و خوست له مالیانهوه نهدهات. دهتگوت مالی

مردووانه. چهند لهوی مایهوه؟ نهیزانی. پاش تاویک ژنیک به سی مندالهوه پهیدا بوو. ژنه که

هاته پیشی و دهرگا کهسکه کهی کردهوه و وهژوور کهوت. منداله کان یه کینکیان چوووه ژووری و

دووانه کهی دیکه له دهرهوه کهوتنه کایه و یاریکردن.

یوسف لهپر زانیی ژنه که له په نجه رهوه سهیری دهکا. به په له لهوی دوور کهوتهوه.

ماهير بهگ له ترۆمبیله کهی دابهزی و له پلیکانه کان وهسهر کهوت. دهست و دهموچاوی شوست. کلفه ته که قاوهی بۆ هینا. روممه ته کانی چرچ و لۆچ و داچۆرابوون و ههر لاکه ی سهری دههات. له ژنه که ی پرسی: "وله ی له ماله؟"

"ناردمه بازار ی، ئیستا دیتته وه."

ماهير بهگ چوو له سه ر مۆبله که تخیل بوو. سهری لی تیک چوبوو. کووپه قاوه که ی به دهستی راستییه وه بوو و دهستی چه په ی به سه ر برۆکانیدا دینا.

"دهنگ و باسی سه بر ی؟ لۆکه رینه وه دهستی پی کردوو؟"

ژنه وهلامی دایه وه: "گریکاره کان له چیاوه هاتوون. ئەمسال گریکار ئەوهنده زۆره... سه بر ی دهیگوت، لۆکه رینه وه ی ئەمسال زۆر هه رزان ده که وی. زۆر به که یف بوو."

ماهير بهگ گوتی: "باشه. باشه. زۆر باشه. کاروباری حیزبیش باش ده چنه پیشه وه. حیزبه که مان به ته مایه به ره هه لستکاره کانی سه رکوت بکا. له وانه شه تۆیان بر پینیتته وه. جا ئەو ده م ئەو مه مله که ته ده بیته مه مله که ت. دیمو کراسیی ولاتانی روژه لاتنی و یه ک له وان ولاته که ی ئیمه، له پشیوی و تیکه ولیکه به ولاره به ره مه می ناب ی. تازه خه ریکن پی ده زانن."

ژنه: "حکوممه ت به دهنگی ئەو پیخاوسانه داده مه ز رینن. ئەوانه چووزانن حکوممه ت چییه؟ چما ئەوانه له شتی ماقوول تی ده گهن؟ دامه زانندی حکوممه ت کاری خه لکی روونا کبیر و تینگه یشتوو. ئەو گه مه ی دیمو کراسییه یان له کوپوه هیناوه؟ ئەو پارووه کی بۆی کردوین؟"

ماهير بهگ تۆزی بووژاوه و قیت بۆوه: "کی بی باشه؟ هه ر ئەو پیره میرده. هه موو ناگره کان له گۆری ئەوه وه هه لدا ییسین. به و زووانه سزا که ی ده بین ی و هه لیده گریته وه. ده بی به لایه کی به سه ر بی، ناچار ی بی بۆ هه میشه دهستی سیاسه ت ماچ بکا و مالاوایی لی بکا. بر پاره که یان وه رگرت. ئەو گه مه و یاریبانه ده بی بر پینه وه و مه مله که ت گه شه ی پی بدریت. ئەو کاته، ئەو

کاتیه که کا له پښتی دەرۆیش پاشا دناخنم. ئەودەم هەر خۆی رهگ و پنچی وشک دەبی. ئەو هەر دەمه و دژی شتیکه. له زیندانیدا دەرزی. مایهپوچ دەردهچی. ناچار دەبی، دەست له ملکهکهی هه‌لگری. له خالیده‌شیتی خرابتر به‌سه‌ر دی. بۆ سوال دیته به‌ر دەرگای من... ئەمن خۆم کاریگه‌ریم زۆر بوو. گوتم ئەگه‌ر حیزبی به‌ره‌لستکار کۆ نه‌کریته‌وه، ئەو مەمله‌که‌ته پیش ناکه‌وی. ئەم نیشتمانە دەبی به‌یه‌کیتی و یه‌کگرتویی به‌رپۆه بچی. حیزبی به‌ره‌لستکار وه‌ک کۆت و سەندم وایه بۆ ولات. له به‌رده‌م هەر کرده‌وه‌یه‌کی باشدا نار‌ه‌زایه‌تی دەرده‌پری و چه‌ت له کاروباری ده‌ولت ده‌ها و به‌رد و کۆسپ ده‌خاته سه‌ر ریگه‌ی پیشکه‌وتنی ئەو ولاته. " ژنه: "به‌لی وا ده‌که‌ن."

دوایی ماهیر به‌گ تاوینک بیده‌نگ بوو. ئەو ژنه‌ی زۆر تیگه‌یشتوو بوو. له پیشدا ئەو گوتبووی حیزبی به‌ره‌لستکار ناهیلی پیش که‌وین. دیموکراسی پووشیک ناهینتی و مەمله‌که‌ت تووشی پشیوی و کیشه و فه‌وتان ده‌کا. حکومه‌تیکی باش، به‌دنگی هه‌رچی و په‌رچیان دانامه‌زری.

ماهیر به‌گ هەر ئەوه‌نده‌ی نو‌ق‌می بیر و خه‌یاله‌کانی خۆی بۆوه، ژنه‌که‌ی له ژووره‌که‌ چه‌وه دهری و ئەویش دوا‌ی خوارده‌وه‌ی قاوه‌که‌ی، له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی درێژ بوو.

بلیتی حاجیه شیتته رۆیی؟ نه‌یده‌وپرا ئەو پرسیاره بکا. ئەی ئەگه‌ر نه‌رۆیی؟ دەرۆیش سه‌ری مانگی له ئەسته‌مبول ده‌گه‌ریته‌وه و بی‌ت و حاجیه شیتته‌ی وه‌چنگ بکه‌وی، لی‌تی دەرده‌کیشی و ئیتر بی ئەملا و ئەولا ده‌یکوژی. ئەوه‌ی لی‌ روون بوو. چه‌وبایه‌ته هەر جیه‌ک و په‌نای بۆ هەر کو‌تیه‌ک بردبایه، هەر ده‌یدۆزییه‌وه و ده‌یکوشت. خۆ ئەگه‌ر رایکردبایه‌ته چیاکانیش، هەر له ئەماندا نه‌ده‌بوو.

"بی‌ت و حاجیه شیتته نه‌رۆیی، حوکمی ئیعدامه‌که‌مان به‌ ئەسته‌مانه‌وه هه‌ل‌واسراوه." " ئاخۆ ئەو هه‌موه‌ سا‌له‌ خۆی بۆ ئەوه‌ کوشتبوو؟ له لایه‌کی دیکه‌وه ئیستا هه‌تا‌وی به‌خته‌وه‌ری هه‌لده‌هات. به‌ره‌لستکاری ته‌واو ده‌بوو. له‌وه‌ هه‌ل‌بژاردنه‌دا، هەر له‌و شته‌دا که‌ ناویان ناوه هه‌ل‌بژاردن، ده‌بیته‌ نو‌ینه‌ری په‌رله‌مان. نو‌ینه‌ریک به‌بی ئەوه‌ی که‌سی له‌به‌رده‌م بی. دوا‌ی ئەوه، هه‌موو شتی‌ک، هه‌موو دنیا هیهی ئەو بوو. هه‌موو کاروباره‌کان به‌دلی ئەو ده‌چوونه پیش، ئەگه‌ر ئەو حاجیه شیتته‌یه‌ش...

خۆی پی‌ نه‌گیرا و ئاخری بانگی ژنه‌که‌ی کرد و پرسیی: "ئه‌ری کامیۆنه‌که‌ له ده‌شتی هاته‌وه، که‌لوپه‌له‌که‌ی حاجیه شیتته‌ی برد؟"

"كاميۇن ھاتەو، بەلام حاجىيە شىتتە نەپرۇشت. گوتبوى بە ماھىر بەگم گوتوۋە چەند رۇژىكى دىكەش دەمىنمەو. ھەر كات ويستم بىرۇم خۇم ئاگادارتان دەكەمەو." "

ماھىر بەگ ۋەك بىرىشكەى سەر سىل ھەلبەزىيەو ۋە زارى كىرەو ۋە چىي لە زارى ھاتە دەرى ھەۋالەى حاجىيە شىتتەى كىر. رەنگى ۋەك گەچ سىي ھەلگەرابوو ۋە دەلەرزى.

"پىت دەلىم... پىت دەلىم... سەگىاب بە كەرم دەزانى. زانىوتى ناچارم. لەمەودوا تاقە دىنارىكى نادەمى ۋەك سەگىش دەيتۇپىنم."

رىك لەو كاتەدا ۋەلى ھاتە دىوەخانى ۋە بە رىزىكى درۇزانەو گوتى: "بەخىر بىيەو ھاغا."

ماھىر بەگ جۋابى نەداو. ھەر دەتگوت لە دىيايەكى دىكەيە. ھەر ۋا سەرى بەرەو پىشەو شۇر كىرەو. بەبى ئەوۋى سەرى ھەلىنى، بە دەنگىكى نىوہزىندوو گوتى: "ۋەلى..."

ئىتر بىدەنگ بوو. ۋەلى گوت: "ئەمر كە ھاغا."

بىدەنگىيەك بالى بەسەردا كىشان. ماھىر دىسان خەيال رفاندى. تاۋىك دواتر: "ۋەلى."

"فەرموون ھاغا."

"ئەمن متمانەم پىتە. زۇرم خۇش دەۋىي. بۇ ئاۋايە، ۋەلى؟"

"ۋەللا بلىم چى ھاغا. دل ئاۋىنەى دلە گەورەم..."

"ۋايە ۋەلى، دل ئاۋىنەى دلە. ئىمە يەك دلن..."

"لەگەل ئەوۋەشدا برادەرى كۇنن. دۇستايەتتى باب ۋە باپىرمانن. ئەوۋەش ھەيە ھاغا."

"بەلى گىانى من، ئەوۋەش ھەيە. ئەوۋەش ھەيە ۋەلى گىان. ئەتۆ لە كۇنى كۇنەو ۋەلى بووى. فەمانرەۋاي چىكان بووى. ئەگەر ئەو تۇرووسە گەورەيە زمانى بوايە... ئەگەر بەردەكانى تۇرووس ۋەزمان دەھاتن... لە كۇنى كۇنەو ۋەلى گىان، ئەتۆ نىوہى گىانى من بووى. ئەمن پىشم بەتۇو بوو. كە تۆ لە چىا بووى، ھەمووان لە من دەترسان ۋەلى. دەستىكم لە دەستى ھوكمەتدا بوو ۋە دەستەكەى دىم لە نىو دەستى تۇدا. ئىستا دەستىكم بە جوانى لە دەستى ھوكمەت داپە. دەستىكمان گەيوەتە ئەنكەرە، بەلام ئەو دەستەمانىان شكاند كە بە تۇرووسەكانەو بوو. ئەگەر راستىت دەۋى، دەبى بلىم بۇخۇمان شكاندەمان ۋەلى. خۇزگە ھەر لە تۇرووس دەمايەو ۋە پادشايتى خۇتت دەكرد. ئەو كات دەستمان بەسەر ھەموو ئەو چوكوراۋايەدا دەگرت. ئىستا بوۋىنەتە كۇيلەى ئەو زەۋى ۋە زارە ۋە چەقويىن. ئەتۆش سەرت لى شىۋاۋە ۋە ئەمنىش سەرم لى تىك چوۋە. چمان دەست كەوت؟ دەرويش ۋەك گورگ خۇى لى مەلاس داۋىن. ئەمانان نادا. ۋەلى گىان، دىسان لىت دەپرسم، ئەتۆ ئىتر پىاۋ ناكوزى؟"

وہلی ھەر لہ ئەو ھەلەوہ دەیزانی ئەو ھەمووہ شیر و رێوی ھێنانەو ھەبە ی بۆ چیبە و دەبەوی بلی چی، بۆبە و ھەلەمە کەشی لہ گێرفانیدا بوو.

"ئەمن عەرزەم کردی گەورەم. ئەم تەنانەت ناتوانم مێروولەبە کیش لہ بن پێیاندا بفلیقینمەوہ. ئەمن ئیستا لہ ژنم خراپتر لی ھاتووہ. ھەر چاوم بە دەمانچە دەکەوی، بیژم ھەل دەستی."

ماھیر بە دەنگیکێ لہرزۆکەوہ و ھەلامی داہەوہ: "چما پیاو ئاوا دەگۆردی. و ھەلی گوتی: "نااااا، ھەژاری و بیکەسی و پیری، بنیادەم ئاوا سەرۆین دەکا." ماھیر ھەستایە پی. لہ و ھەلی چووہ پێشی و رووبەرووی راوہستا و چاوی لہ چاوەکانی بری. دەستیشی لہ سەر شانی دانا.

"لەبەر منیش نامادە نی ئەو کارە بکە، و ھەلی؟ ئەوہ ئاخەر جار بی. زۆریش ئاسانە. خۆ ئەگەر دژوار بوایە، تەکلیم لئ نەدەکردی. کارەکە ی ئیمە دەیکەین و بە ئەستۆی بە کینکی دیکەیدا دینین."

و ھەلی زەر دەبە کێ تالی ھاتە لیوانی و سەبری گوتی: "ئەوہ بە من ناکری ئاغا. بە خۆای پی بلی ئەو مێشە بکوژە، ھەموو گیانم دەلەرزێ. بۆخۆشم نازانم بۆ وام لی ھاتووہ." "کەواتە ناکری. ھا؟" "نەخیر، کردەنی نیبە."

و ھەلی بلیسە ی رق و قینی لہو چاوانەدا دیت کە لہ چاوی ئەو برابوون. بە دلیدا ھات، دوا ئەو ھەمووہ سالا زەھمەت و کوێرەو دەریبە ی بۆم کیشاوە و ئەو ھەمووہ نھینیبە ی لی دەزانم، ئەستەمە دەرم بکا. خۆی باش دەزانی، بیٹ و دەرم بکا، لیفە ی لہ سەر ھەتیوان ھەل دەدەمەوہ. دەنگی ھەلینا: "ھەرکەسە و سەردەمیکێ ھەبە ئاغا. کە سەردەمی بەسەر چوو، دەگۆری. خۆ لہ من باشتر ئەوہ دەزانی. ئەو ھەمووہت لہ فەرەنگ خۆیندووہ..." "ماھیر ئاخیکێ ھەلکیشا و گوتی: "دەزانم و ھەلی." گەراوہ و خۆی خستەوہ سەر مۆبلە کە.

ھەرچی ھینای و بردی، ھیچی بۆ نەچۆوہ سەر بەک. ئەگەر زۆر لہ حاجی بەکەین و بینیری نە مەرسین، ئەو کاتە دەبی، تا دەمری ھەر خەرجی بکیشین و دابینی بەکەین. خۆ ئەگەر ھەر ئەو ھەندەش بی، ئەوہ شتیک. ئەگەر ھات و رۆژیک لہ بنی کوولەکە ی دا... بەو نەرۆیشتنەشی را دیارە ھەندێ شتی بۆ روون بۆتەوہ... دوا ی ئەوہ عومریک، مانگی پینج سەد لیرە. کورە

دنياخرايوونه... كەس لە عۆدەى دەرنایە... دارىكم بەدەستەوہیە ھەر دوو سەرى گواوییە. (وہك شمشیركەى داموكلیس بەسەر سەرتەوہیە)... ئەى ئەگەر كەوتە چنگ دەرویش و دەقسەى ھینا؟ ھەتا مردن پيش خواردنەوہ. چار نییە جگە لەوہى سەرى بەگۆمیدا بگرى، بەر لەوہى دەرویش بگەریتتەوہ. بەلام ئاخىر چۆن؟ لە وەلى رانابینم.

وەلى لەبەر دەمیدا چەقیبوو. بە توورەبییەوہ تى راخورى: "وەلى، بچۆ مەزرايە. ئەجمەدم بۆ بنیرەوہ. ئەجمەدى نامۆزام دەلیم."

وەلى قسەى لە دەم دەرنەدەھات. كەس بۆ متمانە نەدەبوو. بەلام وەلى ھىچ نھیتیئەكى ئەوى لەقاو نەدەدا. ئەو پيش ھیندى رازى وەلى لا بوو.

وەلى: "ئەجمەد لیرەيە. لەگەڵ وەستا ھاتووەتەوہ كارى ھەبوو. ئەجمەد دەلێى گولە ناغا. خودا بىيارىزى. بنیادەم گیانى خۆى بەقوربانى خزمى ئاوا دەكا. گیان و دلێ لەسەر كارەكەيەتى."

"بچۆ بیدۆزەوہ و خیرا بیهینە بۆ ئیرە."

وەلى رۆیشت.

ئەو ھەتیوہ بۆ پشت پى بەستە دەبى. دەكرى پشتى پى بەستى، بەلام پیاو كوشتن كارى ھەموو كەس نییە. كوشتن ھونەرە و لیزانینی دەوى. لەوانەيە كارەكە قۆرتەر بكا و بەلایەكى گورەترى بەسەر بینى. بەلام ئەى چار چییە؟ مەرگ ھەر مەرگى لى دەكەوتتەوہ و خراپەش خراپە... پیاو چارى نییە جگە لەوہى رەنگ و خورى ئەوانە بگرى كە لەگەلێانە. كە تووشى دەرویش بەگ دەبى، پیت خۆش بى یان ناخۆش، وەك ئەو دەجووڵیئەوہ. چەندى ریزیشى لى دەگرى، دیسانیش ھەر تیت ھەلدەكیلى. پیاو بەدەست خۆى نییە، ھەر وىیان دەكەوى و لەگەلێان تىكەل دەبى. خۆ ئەگەر ئەو حیزبە بەرھەلستكارە تىدابچى، ئەوانە ئىدى ھیز و دەسەلایان نامىنى. ئەو كاتە ئیتەر ھىچ كویى نامىنى پشتى پىوہ بدا. ئەوان لە سەردەمى تاكە حیزبیدا چى پىیان خۆش بوو دەیانكرد. دەیانوہشاندا، خەلكیان دەگرت، دەیانكوشت... جا ئەوجارە نۆرەمانە. چى دلمان بخوازى و لەدەستمان بى دەيكەین. رۆژە رووناكەكان وا دەگەنى. داھاتوو بەدەست ئیمەوہیە. ئەگەر ئەو گىچەلەشان لەكۆل بىتتەوہ... ئەگەر بە سلامەتى رزگارمان بى... بەلام چۆن نەجاتمان بى...؟ دواى ئەوہ پشووہىكى ئاسوودە دەدەین و چىژ لە ژيان دەبینن... وەى لەو بەلایە. ئاخىر بىناموس، بىشەرەف، كە ئەو ھەمووہش خۆت بە پیاویكى بەشەرەف دەزانى، كەس ھاتووہ، يەكێك ھاتووہ و لەنیوہندى بازارى پى گوتوى

بیشه‌ره‌ف، خوْ نه‌گهر شه‌ره‌ف و ناموست هه‌یه، بیکوژه ئیتز... ته‌تۆ له‌بهر سپییه‌ك، لیفه‌یه‌ك ده‌سووتیینی، له‌سه‌ر شتیکی هیچ و پوچ نه‌مری كوشتن دهرده‌كه‌ی، چما سووكایه‌تی هه‌یه له‌وه گه‌ره‌تر؟ نه‌و هیچ و پوچه بكوژه ئیتز. نه‌گهر دایکی درۆت نه‌گاوه، ته‌واوی بکه.

وه‌لی له‌گه‌ل نه‌حمه‌د هاتن. نه‌حمه‌د هاته‌ پێشی و ده‌ستی ماچ كرد. وه‌لی ده‌سه‌به‌جی چووه‌ ده‌ری. ماهیر به‌دوایدا گوتی: "له‌ خواره‌وه‌ چاره‌ری به‌ وه‌لی."

ماهیر سوور هه‌لگه‌رپابوو. چووه‌ ژووره‌كه‌ی ته‌نیشتی و ئاماژه‌ی به‌ نه‌حمه‌د كرد و گوتی وه‌ره. كه‌ نه‌حمه‌د وه‌ژوور كه‌وت، دهرگا‌كه‌ی داخست. قورئانه‌كه‌ی له‌ كتیبه‌خانه‌كه‌ هینا ده‌ری. ده‌مانچه‌كه‌شی له‌ چه‌كه‌مه‌جه‌كه‌ دهره‌ینا و هه‌ردووکیانی له‌سه‌ر میزه‌كه‌ دانا و گوتی: "كۆرم ده‌ستیان له‌سه‌ر دانی."

نه‌حمه‌د به‌ درۆنگییه‌وه‌ ده‌ستی له‌سه‌ر قورئان و ده‌مانچه‌كه‌ دانا و به‌ چه‌په‌ساوییه‌وه‌ چاوی برییه‌ ماهیر به‌گ. نه‌وجار له‌سه‌رخۆ ده‌ستی كێشایه‌ دواوه‌.

ماهیر تیی گه‌یشت و گوتی: "باشه. له‌پێشدا با پیت بلیم ده‌بی چ بکه‌ی؟" مه‌سه‌له‌ی حاجییه‌ شیتته و نه‌و به‌لایه‌ی له‌ سوڤنگه‌ی نه‌وه‌وه‌ به‌سه‌ری ده‌هات و له‌ مه‌ترسیدابوونی ژیا‌نی و نه‌وه‌ی كه‌ له‌و چه‌ند رۆژه‌دا ده‌بی حاجی بكوژری، هه‌مووی بو له‌بنی كووله‌كه‌ دا.

"یان حاجییه‌ شیتته ده‌بی زیندوو بی، یان من. یه‌كێكمان... مه‌مله‌كه‌ت زۆر پێویستی به‌ منه. له‌ حالێكدا نه‌و كرم و مشه‌خۆریکی نه‌و كۆمه‌لگایه‌یه‌ و به‌كاری هیچ نایه‌. تۆ، نه‌حمه‌د گیان كۆرم، ده‌بی ژیا‌نی من رزگار بکه‌ی. ژیا‌نم قه‌رزبار و منه‌تباری تۆ ده‌بی. نه‌منیش بیر له‌ داهاتووت ده‌كه‌مه‌وه‌. زۆر فكري باشم بۆت هه‌یه. بروانه، رۆله، نه‌حمه‌د گیان، كچه‌كه‌شم وا گه‌وره‌ ده‌بی. هه‌رچیم هه‌یه‌ به‌ تۆ ده‌بری..."

نه‌حمه‌د وه‌ك گه‌چ سپی هه‌لگه‌رپابوو و ره‌نگی به‌ رووه‌وه‌ نه‌مابوو. ده‌ستیشی ده‌له‌رزین و مه‌ته‌قی لیوه‌ نه‌ده‌هات.

ماهیر یه‌ك پشوو قسه‌ی ده‌كرد و زاری كه‌فی ده‌كرد و ده‌ستی ده‌له‌رزین و ده‌یگوت و لیتی ده‌رست و داوای لی ده‌كرد ژیا‌نی نه‌جات بدا. هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانه‌كه‌ی ده‌دایه‌ نه‌حمه‌د. مه‌زرا و كچه‌كه‌ی و ته‌نانه‌ت ژیا‌نیشی بو نه‌و بوو.

نه‌حمه‌د مه‌ته‌قی لیوه‌ نه‌ده‌هات. ده‌میی ببوه‌ ته‌له‌ی ته‌قیو.

ماھیر لە ئەکاو پەری داھە دەستی ئەحمەد و لەسەر قورئان و دەمانچە کەھی دانای. ئەحمەدیش وەك دەستی بەرئارگەر کەوتی، کێشایەووە دواوە. ماھیر بڕوای نەدەکرد، گوتی: "ئەووە چیبە ئەحمەد؟ چیبە؟ دەترسی؟"

ئەوجار وەك شیتان، لە حالیکدا چاوەکانی بە ھەرچوار دەوریدا دەگێرا، گوتی: "کەوا بوو، لێم دەگەرێی بۆم، ھا؟ یانی، ئەمن دار و نەداری خۆم دەدەم، مەحکوم دەکەم بە مەرگ؟ کورە وەرە سەیری، ئیمە ماری چۆمان لە باخەلماندا گەرە کردووە... کێمان کردووەتە مندالی خۆمان و پشتمان پێ بەستووە. یانی ئاوا..."

ئەحمەد بە دەنگێکی لەرزۆکەووە گوتی: "ئەمن تا ئیستا پیاوم نەکوشتووە." ماھیر رووبەرووی راوەستا و بە تەوس و سووکەووە سەیری کرد و گوتی: "تف لەو روویەت. کورە چاوە ئیمە کێمان بە بنیادەم داناو. گوتم ئەگەر گری کۆرێتە کێمان ھەبوو، بە سەری پەنجە دەیکاتەووە. گوتمان لە رۆژی تەنگانەدا بە کارمان دێ. یارمەتیدەرمان دەبێ، بەلام ئیستا وەرە بزانی چ خەیاڵ پلاوێکمان کردووە. یانی ھەر بەراستی، ھیواکانی من تۆزی بەر با بوون؟ ھەموو ھەولە کاتم پوچ بوون؟ کورم، ئەحمەد گیان. من دەمرم. دەزانی دەلێم چی؟ زیانم لەبەردەم مەرگ داھە. وەرە و شەری ئەو حاجیبە شیتە ھەم لە کۆل بەکووە. کوشتنی ئەو شتێک نییە. حاجیبە شیتە، کێ بە بنیادەمی دەزانی؟ کێبە ھەبە لەسەری بەکاتەووە؟ ئەوجار، ئەگەر ھات و گیراشی، خۆ من نەمردووم، وەفریات دێم و بەرت دەدەم. ئیتر حیزبی بەرھەڵستکاریش لە گۆرێ نەماوە، رۆلە. لەمەودوا لەو مەملەکەتەدا ئاغا و کوێخا خۆمانین، کورم. حوکمەت ھیبی خۆمانە. حوکمەت خۆمانین. سەرۆک وەزیر بارگە و بنە حیزبی بەرھەڵستکار تیکەووە دەپێچی... بە تەلەگرافیک لە زیندانێ بەرت دەدەم. ئەتۆ کە ماھیر بەگێکی وەك کێوت لە پشتە، کێ دەتوانی دەستبەسەرت بەکا؟"

دەستی گرت: "دە یانلا، شتێک بلێ کورم. بیلێ و بیپەرەو. زوو بە دەی... لە دار و دیوار نووسینە کە ئاسانتەرە. دەی تەواوی بەکە. دە یانلی..."

ئەو دەستە گرتبووی، لەسەر قورئانە کەھی دانای. ئەحمەد دیسان دەستی وا کشاندەووە، دەتگوت لەسەر ئاگریان داناو. ھەموو گیانی دەلەرزێ.

ماھیر زانی دەلەرزێ و گوتی: "ئەووە چتە؟ دەترسی؟"

دهنگى بهسۆز و پر له تىكا بوو. ئەو دەنگە كارى خۆى كرد و ئەحمەدى هەلچازاند و رايچلەكاند. چىيى نەمابوو دەست بكاتە گريان. ديسان بە دەنگىكى پچر پچر گوتى: "ئەمن قەتم پياو نەكوشتووھ."

ماهير بەسەريدا نەراند: "پرۆ ون بە لەبەر چاوم. خزم و كەسى خەلك، وردكەناخۆرى دەرويش، ئەوئەندەى چاوترووكانيك، پياو دەكوژن، پياوى ئيمەش، خزم و كەسەكەى ئيمەش، حاجىيە شىتەيهكى پيسيان پى ناكوژرى. ئاى لەو بى شانسىيەى. كورە رەگ و ريشەيهكى سەيرمان هەبوو و نەمانزانيوھ. بريا تۆوتان برابايەوھ. ئەو رەچەلەكەى هەمانە، رەچەلەكىكى كەرانيە. هەى لەو بنيادەمە دەستەوستانانەى بە دەورەمەوھن. لەو بنەمالە گورەيهدا، لەو هەموو ناخۆرە پياويك نىيە، پياوى پى بكوژرى."

ماندوو و شەكەت و داماو بوو. تەواو بىزار ببوو. مەترسىيەكى زۆر گەورە لە سەر ژيانى بوو. خۆى بەسەر مۆبلەكەدا دا و تخیيل بوو. سەرى وەختابوو بەتەقى...

دەرويش ئىستا لە ئەستەمبول بەجىتە لای و هەموو شتىك بدركىنى. من كردم، تۆ نەيكەى. ئەگەر دەمكوژى، بكوژە، بەلام لە تاوانم خۆش بە. هەتا هەم هەر نۆكەريت دەكەم. باشە ئەگەر ديسان بەسەرى رووت و پىخاوسى و بەكفى سپىيەوھ و بە شمشىرى لەكالان دەركيشراوھە بەجىتە خزمەتى و بلئ، مەلم لە موو بارىكتەرە و ئەستۆم كەچە و تاوانم بۆ لىخۆشبوون نابن، بلئى بىبەخسى؟ دەمانچەكەى لى ناكىشى و بەقوربانى گوللەيهكى ناكە؟ هەموو شتىكى هاتە پيش چاوى. ورد و پوخت بە روونى هەموو شتىكى هينايە بەرچاوى و برپارى خۆى دا. دەرويش هەر بە شمشىرەكەى دەستى، دەيتەنجنى. كابرەيهكى رق ئەستووور و شىت بوو. ئەو كارەش بۆ گالته نەدەبوو.

چارچی ئەو رۆژە دەچووه دادگا. جھوجۆلئىكى بەرچاۋ كەوتبۇوھ زىندانەۋە. وسو، ھەسەن جىۋكە و ئەۋانى دىكە سەرقال بوون. دەمىك بوو لە ژنەكەى چارچىيان راسپاردبوو، دەستىك جلوبەرگى نىلى و بۆينباخ و كراس و پىئلاو بىنى.

"خوشكى، لىت سوور بى، قازى ئەو شتانەى زۆر بەلاۋە گىرنگە. ھەرچۆنىك بى، دابىنيان بىكە."

ژنەكەى چارچىيش، رىك دەستىك جلوبەرگى ئاۋاي بە ۋەستا وايىسى بەرگىروو، بە دوورين دابوو و ھىنابوويە زىندانى. پىئلاو و كراس و بۆينباخ و گۆرەۋى و شەكى بنەۋە و مېزەرىش ھەر لەپىشدا ئامادە كرابوو. ۋەستا وايىس كۆتەكەى ئەۋەندە جوان و لىزانانە دوورىبوو، تەننەت كوورايىيەكەى پىشتى چارچىيش ديار نەبوو.

كەرپەى بەيانى ردىنى چارچىيان پاك تاشى. دەموچاۋيان بۆ تىف تىفە دا و جلوبەرگيان لەبەر كىرد و چارچى بە رەنگى ھەلبىزكاۋ و چاۋى زىتەۋە، بەبى ئۆقرەبى چاۋەرى ما، تا بانگى بىكەن. بەبى ئەۋەى قسە لەگەل كەس بىكا، بىرى دەكردەۋە و لەھالىكدا لىۋەكانى دەجوۋلانەۋە، ۋەك بەدەم خەۋەۋە بى، دەسوورايەۋە. چار نەجارى لەبەردەم ئاۋىنەى دەلاكەكەدا رادەۋەستا و سەيرىكى خۆى دەكرد، پانتۆلەكەى ھەلدەكىشا و چار نە چارپىكىش دەچوۋە بەر دەرگاگە و بە چاۋەروانىيەۋە مىلكى دەكىشا و چاۋپىكى لە دەرەۋە دەكرد و ئەۋچار دەگەرپايەۋە بەندەكەى خۆى و لە تەنىشت جىۋبانەكەى رادەۋەستا. لەۋ ھالەتەدا چار و بارى دەسرۆكە زەردەكەى لەگىرفانى دەردىنا و دىسان لەگىرفانى دەناۋە. دەستىكى بە سىملىدا دىنا. ئەۋ لىسپە قژەى دەكەۋتە سەر تەۋىلى، ھەلى دەدايەۋە. لە نووكى پىئلاۋە بىرقەدارەكانىدا سەيرى روخسارى خۆى دەكرد، بەلام نەيدەتوانى و لەۋ ھالەتەدا زىجرەكانى، ۋىنەى دەموچاۋە درىژەكەى دەھاتەۋە بىر كە دەكەۋتە سەر ئالغە بىرقەدارەكان. لەۋ دۆزەدا شارۆچكە و بەرپرسەبالاكە و دەرويش بەگ و

ماھیر بەگ و گەمەکانی خۆنۆندەکانی ماھیر بەگ و حاجی قۆرت بۆغا و سلیمانە کۆلکەنە کۆژراوەکە واتە سلیمانێ پالەوان و ئاللاھەلگەری، ئۆغلی ئەسلان سۆوی پەنجە و زۆر شتی دیکە، وەک پەردە ی سینە ماھاتنەو بەر چاوی. جارچی بیری لەو شتانە نەدەکردەو بە زەینیدا تێدەپەرین، نە پێی خۆش بوون و نە پێی ناخۆش. ھەروا، شارۆچکە و بنیادەمەکان...

بەردەوام سرتوخرتی قسەکردن لە بن گوئی دەھات. قسە ی وەک یەك كە جار بار دەنگەکان دەگۆردان. ھەر بەندییەك، بە شیوەیەك خرمە ی لە تەزییحەكە ی دینا و جارچی بەبێ ئەو ی سەیری کابرا بکا، ھەر بە دەنگی تەزییحەكە ی دەیناسییەو. ئەگەر چاوی جارچییان بەستبایە و بەندییەکانیان یەك بە یەك بە بەردەمیدا ھینابایە، ھەر بە دەنگی تەزییحەكە یانرا دەیتوانی یەك بە یەك ناویان بپنێ. ئەو ھش شتیکی زۆر سەیر نەبوو. زۆربە ی بەندییەکان خەلی تەزییح ھاتبایە، دەیانزانی کێیە دەیکێرێ. بنیادەم چۆن دەنگی یەكێك دەناسیتەو، ئاواش ئەگەر خۆی راھینابێ و زەینی داویتێ، دەتوانێ دەنگی تەزییح گێرانەكەشی بناسیتەو. جارچی تەنانەت بە دەنگی تەزییح گێرانەكەدا، بەبێ ئەو ی سەیری کابرا بکات، دەیزانی خەمبارە یان توورە یە، دزدۆنگە یان شادە، ھیوادارە یان بپھویابە،... دوا ی ئەو ی زنجیرەکانیان لێ ئەستاندەو، ھۆگری تەزییحەکان ببوو و خوری دابوو ئەوان...

رۆژیکیان چووبوو لای زەکی بەگ و بە سرتە پێی گوتبوو: "یوسف دەتکوژی."

"چووزانی؟"

"بە دەنگی تەزییحەكە یرا زانیم."

زەکی بەگیش پێکەنیبوو و گوتبوو: "ئەتۆش وردە وردە خەریکە تێك دەچی، کاکێ جارچی."

جارچییش سوور ببوو لەسەر قسە ی خۆی: "ئەمن دەزانم کاکێ خۆم. ھەر دەگاتە لای تۆ، تەزییحان داوی. تەزییحەكەشی وا دەھاوی، کە تەنیا ئەو کەسانە ی دەیانەوی پیاو بکووژن ئاوا تەزییح دەخەن. ئەو من پێم گوتی. کەیفی خۆتە."

زەکی بەگ دەستیکی بەسەر کوراپییەكە ی پشتیدا ھینابوو و تەزییحە دەنك درشتە کارەباییەكە ی خستبوو خەخل و دوور کەوتبوو.

ھەر ئەو رۆژە لای عەسری، یوسف لە کاتی پیاوەکردنیدا، بە سی گوللە ی گەرم، زەکی بەگی سارد کردبوو.

که زهکی بهگ کهوتبووه عهرزی، هاواری کردبوو: "ئه من سۆسه م کردبوو. ده مزانی و به خۆشیم گوتبوو، به لām به گویی نه کردم."

به لām نهیتوانیبوو به کەس بلّی، که هەر له تهزییح کێرانه کهی یوسفه وه بۆی ده رکه وتبوو دهیهوی زهکی بهگ بکوژی.

هه لسوکهوت و جووری ریگا رویشتن و نزیکیبونه وه و له بز و دهنگه کان و رادهی دلۆقانی و خۆمانه بوون و هه لچوونه کان ده گوپردران. به لām قسه کان نه ده گوپردران: "خۆ نالیی من کوشتم." "نه گهر بلّی من کوشتوومه، کهس بروات پی ناکا."

"هیچ حوو کم دراویک نالی من کوشتوومه."

"نه گهر بلّی من کوشتوومه، هه م کهس بروا ناکا تو پیاوت کوشتبی و هه م ئه وه یکه حوو کمیشته ده ده ن."

"ده بیته فیدای... کهر..."

"نه گهر وایی..."

"قازیش ده زانی نه تکوشتوو..."

"حوکمی سیداره که شته ده دا."

"به قوبانی کهر."

ده رگا که کرایه وه. هه تا وه که هه وشه ی زیندانی کردبووه جهه نده م. پاسه وانه که دهنگی لی هه ستا: "جارچی، با بی."

به ندییه کان له دواوهی ده یانگوت: "یه که به خۆت هاوار بکه... بگوړینه... بیکه قهره چی ئۆینیک هه تا سه رۆکی گه وره له خه وی هه لده ستی. نه گهر ئه وه هه ستی، نه تو بیتاوان ده رده چی... زۆر هاوار بکه... له بیرت نه چی..."

دهنگی "هاوار بکه، له بیرت نه چی" ی به ندییه کان له گویدا دهنگی دایه وه.

هه ر گه بیشته دادگا، که له پچه یان له دهسته کانی جارچی ده رهینا. جارچی دهیه ویست خۆی ئاماده بکا بۆ هاوارکردن، که چاری به سه رۆک کهوت وا چاوه کانی له چالی چاویدا ده خولیته وه. وه ک کیۆیک له پشت میزه که وه دانیشتبوو. نیوشانی پان بوون. ورگه زله که ی کهوتبووه سه ر میزه که. لچه گوشتنه که ی داچۆرابوو. به ر خه به به ی کهوتبووه سه ر جله سووره دادوهریه که یه وه. دادوهره کانی دیکه له ته نیشتیه وه وردیله دیار بوون. جارچی چاوه کانی بریبوووه زنجیره کانی کاتژمیهره زیهره که ی ئه و بۆی مه زهنده نه ده کرا چه ند قه فن.

قازی له پېشدا لیبی پرسى خهلكى كوييه. جارچی به دهنگيكي كه له بهر شله ژاوى و هه ژاوى له رزى تېكه وتبوو، وهلامه كهى دايه وه. دواى وهلامدانه وه كه بوو كه له پشته وه را گوښى له زريكه يه كه بوو، وهختى ژاوى دايه وه، له گهلا ژنه كهى چاويان تېك ئالقا. چاوه پر بليسه كانى ژنه كهى، له بهر ده پارانه وه و تكيان لى ده كرد. جارچی ئاگای له خۆى نه ما. ته ژنۆى نووستانه وه، هه موو گيانى كه وته له رزىن و سه رى له گيژه وه هات.

سه رۆك به دهنگه گره كهى پرسىارى لى ده كرد و ته ویش وهك ته وهى قورميشيان كردبى، وهلامى ده دايه وه. چاوه كانى له كورسييه شهق و شره چلكن و مۆر كه خواردوه كه وه ده چوره سه ر عه با كۆن و شپره ژه كهى كه كۆبه كانى له هه ندى شوينه وه هه لوه شابونه وه. له نه كاو گوښى لى بوو: "من كوشتم."

دهنگوت دهنگه كه له قورگى خۆى نايه ته ده رى. له شوڻيكي ديكه وه، له كه سينكى ديكه وه ده هات. حه په سا. سه رۆكى گه وه، زنجيرى سه عاته زيڤينه كهى و عه با كاله وه بووه كهى و كورسييه شر و شه ويقه كهى، دادوه ره كانى دېكه هه موو له وديو دوو كه ليكي خۆله مي شيه وه مانه وه. دواى ته وه چاوه كانى ورده ورده كه وتنه وه دره وشانه وه و بليسه يان دا و دهنگيكي پر زايه له و له رۆك له قورگييه وه هه ستا: "من كوشتم، من، من، من كوشتم."

دهنگه كهى ورده ورده نزم بۆوه و دامر كايه وه.

دواى ته وه گوښى له هيچ دهنگى نه بوو. نه دهنگى خهلك و نه دهنگى خۆيشى. له نه كاو دهنگى قۆرت بوغای بيست. دهنگى هانكه هانكه كهى له پشته ته ستۆى خۆيه وه هه ست پى كرد و راجله كى و مووى لى بوونه نه شته ر و قيت بۆوه و وه خۆ هاته وه. هه ستابوو. هه موو گيانى داهيزابوو و دهيزيراند. تاويك هه ستى به زيڤه دلى كرد. قهلت و پهلت گوښى له و قسانه ده بوو كه باسى ته وه بوون. كورهى ئاسنگه رى، بليسه، ئاسنگه ر، نايب عه ريف، بازار، نانه وا، ده مانچه، كيڤد، سندان، كيڤلگه، جارچى، ناش، ناشه وانه كه... جارچى له پر هه ستى كرد برسپيه تى. دلى خاو بۆوه.

"شايه تخاله كان ده لين، تو ده ست نه ده چوه كوشتنى ئاسنگه ره كه... ته و كاتهى ته و كوژراوه، تو هه تا به يانى له ناشه كهى بووى و زراويشت چوو بوو و له ترسان په نات ده برده بهر تاريكايى، بيستوو ته؟ هه موو ته وانه شايه تى ده دن."

جارچى چاوه له ژيلا هاتوه كانى كه رهش رهش داگه رابوون، برييه ژماره يه كه له وانهى له وى راوه ستاون. هه مووانى ده ناسى، به لام بۆ هاتبوونه ئيره؟ يانى ته وانه ئاسنگه ره كه يان كوشتبوو؟

له نېواندا ناسنگره که دیت و دواين شيوى وهېر هاته وه، که له گه ل ټه و خوار دبووى و له حال ټکدا که چاوى لى داده گرت، زهر ديه کى دۆستانه ى بۆ کرد.

"ناسيته وه؟"

چارچى به سهر گوتى به لى.

"ناسيته وه؟ به سهر نا، به زمانت بيلى."

چارچى به سپايى گوتى: "ناسيمه وه."

به لام شتتى کى بۆ نه ده چوه وه سهر يهک. ههر به راست ټه و شه وه تا به يانى له ناشه که که مابووه؟ چاوى کى پر له رق و قينى له ناشه وانه که کرد.

دهنگى سهرۆکى دادگا وهک کوتکىک وه ته پلى سهرى کهوت: "ټه ى بۆ شايه تيبى ټه و شايه تخالانه ده لى چى؟ وايه؟"

"نازائم."

چۆن نازانى که له ناشه که بووى يان نا؟ پروانه، ناشه وانه که ټه و شه وه کولىچه ى بۆ دروست کردوى و هه تا به يان بيش له وى بووى.

"نازائم."

"ناسنگره کهت چۆن و به چى کوشت؟"

چارچى هاوى کرد: "به ده مانچه. شهش فيشه کم لى دا. ههر شهش جاره که ش... نازائم. نازائم به چى کوشتم. ههر شهش فيشه که کم له سهر دلى دا، رىک له سهر دلى..."

سهرۆکى دادگا ده يگرماند. دهنگى شلپ و هۆر به سهريدا ده پړا. زۆر ټالۆز بوو. لووره يه کى دوورودرئ به ميتشکيدا ده گه را. زه نازنه ى خه لکه که و دهنگى سهرۆک تىکه لاو ده بوون و ده بووه

چهق و لوور. ميچه که، کورسى، عيزه دين فخره دين داده ستين، ټه و پشيله يه لى له قوژبينک وهرکه و تبوو، خزمه تکاره که، داره تۆزاوييه کان که له په نجه روه ديار بوون و ټه و ته راکتوره

نارنجي يانه ى له بن داره کان بوون ههر هه موو به هاره هار و لووره لوور تىکه لاوى يهک بوون و ده سوپرانه وه و دهنگى سهرۆک به سهر ټه و لووره و زه نازنه و خولانه وه يه دا و قه لافه ته که ى که

جار به جار زه به لاحت دهبووه و هيدى و له سه خو ديه گوت:

"لى بى پيچرايه وه... شايه تخاله کان... دادگا..."

ټه و جار رووى تىکردبوو و لى دپرسى: "له بنکه ى پولىس زۆريان تيه لداى؟"

"خوری شوږيان کردم. مارکوژيان کردم. که وئيان کردم. پشتميان له زگم نهرمتر کردم."
ئيتر چووه فکردهوه و سهري شوږر بووهوه و تاوا مایهوه.
"قسهيه کت بو گوتنی ههيه؟"

جارچی شهرمهزارانه و بهترسهوه سهري ههئينا و چاوی پر له تکا و پارانهوهی له چاوهکانی
سهروک بری و گوتی:

"مههیلله بمکوژن... مهمدهرهوه دهست نهقیب..."
ئيتر به توورهيهوه گوتی: "من کوشتم، من، من، من کوشتم، ناسنگه ره که، براکه م،
من..."

سهروک به دهنگیکی پر له توورهيهوه پرسیی: "بهچی؟ به چ شتیک کوشت؟"
جارچی راجلهکی، ترسا و لهبهردهم کورسییه که دا کروشمه ی کرد و بچوک بووه.
جلوبه رگهکانی وا لهبهريدا بچوک بیونهوه، دهتگوت ئیستا دادهکهن. بیهیز و تین بیوه و...
خهیاڤ ههئیرگرتبوو و له دوودلی و دردوڤنگیدا وهخت بوو دلی بیته دهري. له نهکاو سهري
ههئیر و گوتی: "به ماوزه ر، به فیلینتای ئهلمانی."

دهمودهست قسه که ی گوږی: "نا، نا، به دهمانچه."
ئهوجار وهک ئهوهی پرسیار لهخوی بکا، پرسی: "ناسنگه ره که بهچی کوژرا؟..."
نهیزانی بهدهنگی بهرز بیر دهکاتهوه.

شتیک، شتیکی سهیر و سهمه ره، کهس نهیزانی چۆن و له کوپوه هات و لهبهر دهمی قوت
بووه. حاجی قورت بوغا له حالیکدا دهستی رادهوهشاندا و جارنه جار ی دهستی راسته ی له سهر
سینه ی دادهنا، قسه ی دهکرد. هه ر چاوی بهو کهوت دلی روون بووه. ته متومان و دووکه له که
رهویهوه و هه موو شتیک له جی خوی ده رکه وتهوه. ئيتر به روونی دادوه و شاهه تخالهکانی
دهدی و بیری ده کردهوه. به سه ر پیشه وه نه بوو. که ی دانیشتبوو، کی لی ره ی دانیشاندبوو؟ ناوړی
دایه وه و ژنه که ی دی. ژنه که ی بزه یه کی بو کرد. روومه تهکانی که به قوولدا ده چوون و ویک
دههاتن، چاوه ره شه جوانهکانی که ئه شق و خو شه ویستی و داوا تیياندا شه پو لیان ده دا،
جارچییان ده برده دنیا یه کی دیکه....

سهروک سهري بردهوه بن گوئی دادوه رهکان و به سرته پرسیار ی لی ده کردن و ئهوجار گوئی
لی رادهگرتن و وهلامهکانی لی ده بیستنهوه. سهري سهروک ماوهیه که له نیوان ئه و دادوه رانه دا
که له راست و چه پی دانیشتبوون، دههات و دهچوو. دواتر ئهویان برده دهري و ژنه که ی هاته

پيشه‌وه. دهستی گرت و بۆ ساتيک دهستی خسته نيؤ دهسته‌کانی خۆيه‌وه. دهستی گهرم بوو. نه‌وجار دهستی به‌ردا و کشايه‌وه. زهرده و بزهی له لينيوی نه‌ده‌رپه‌وييه‌وه. ناشه‌وانه‌که هات و فهرمووی جگه‌ره‌به‌کی کرد و گوئی: "ئه‌تۆ ئاسنگه‌ره‌که‌ت له‌کوی کوشت؟ تۆ نه‌تکوشتووه، بۆ درۆيان ده‌که‌ی؟"

ئيت دورور که‌وته‌وه. يه‌کيک له‌ جه‌نده‌رمه‌کان چه‌رخي جگه‌ره‌کی که به ده‌ستييه‌وه مابوو، بۆي هه‌لکرد.

"به درۆيان سه‌ری خۆت به‌ فه‌ته‌رات مه‌ده."

"تۆ نه‌تکوشت."

"سه‌رۆکی داگاکه‌ش و هه‌موو دنياش ئه‌وه ده‌زانن، تۆ نه‌تکوشت..."

ديسان دنيا له‌ به‌رچاوی که‌وته سووران: "تۆ نه‌تکوشت. ئه‌گه‌ر تۆ کوشتووته ده‌ی بلی بزائم به‌چی کوشتت؟ ئاسنگه‌ره‌که‌ت به‌چی کوشت؟ به‌ کيڤد، شمشير، خه‌نجهر، ماوزهر، فيلينتا، به‌چی؟ ده‌ی بلی، بلی بزاین به‌چی؟"

"من چووزائيم، له‌ بېرم نه‌ماوه. به‌هه‌رشتيکی به‌رده‌ستم که‌وتووه. له‌و کاتدا چيم له‌به‌ر ده‌ستی بووه..."

جگه‌ره‌که‌ی نيوه کردبوو، که ديسان بانگ کرايه‌وه. ديسان ميژه‌که‌ی وه‌ک شتيکی ره‌شی زۆر زه‌به‌لاح هاته‌وه به‌رچاو. هه‌شيمه‌ته‌که‌ش وه‌ک گه‌واله هه‌ورتيک... له‌ولاتره‌وه، ئه‌موستييله زله‌که‌ی قۆرت بۆغا له قامکيدا ده‌دره‌وشايه‌وه. چاوه‌کانی جارچی له ئه‌موستييله‌که نه‌ده‌بوونه‌وه.

ديسان ده‌نگی گری سه‌رۆک به‌رز بۆوه. ده‌نگه‌که به‌سه‌ريدا رژا. ديسان ده‌يگوت: "شايه‌تخاله‌کان، ناشه‌وان، ئه‌ووی شه‌وی، نانی فه‌تير، ترس، گه‌ردن ئازادیی، برينه‌که، ئاسنگه‌ر، مسته‌فا، عه‌لی، نايب عه‌ريف، هه‌مه کويژه‌ی نانه‌وا، عه‌ليجيک، ده‌رويش به‌گ، حاجی قۆرت بۆغا، ئاق يۆللی. ديسان ده‌يگوت، لیتی پيچرايه‌وه.

دوای ئه‌وه گوئی له ده‌نگه‌ده‌نگی هه‌ستانه‌پيی هه‌شيمه‌ته‌که بوو. خۆشی هه‌ستا. له راستيدا هه‌ليانستاند. که‌ی دانيشتوو؟ ديسان سه‌رۆکی گه‌وره هه‌ندی شتی ده‌گوت. پاش لابردنی له‌به‌رچاوی سه‌رۆک و بردنه‌وه‌ی بۆ زيندان و هاتنی ژنه‌که‌ی و بردنه‌وه‌ی له زيندانپوه و هاتنیان بۆ مالي و نيگای سرك و ره‌وه‌ک و پر له پرسیاری منداله‌کانی به‌ چاوی له

ژیللاها تووه که شهوه کییه ... خهوتنه که ی هه ره لهوی لهسه ره سهیره که و له ته نیشته کوانووه که.

سه رۆک دوا ی شهوه ی جارچی ی ئازاد کرد، به په له خوی گه یانده وه مالی و ده سه به جی جلوه ره گه فه رمییه کانی ده ره ینا و به ده نگیک ی که زایه له ی شادیی تییدا بو، گوتی: "خانم، خانم، خانم، ده بی بنووم. شه مشه و کاروبارم زۆر ده بی. ده به ی به نزینه که پره؟"
"پره."

سه رۆک هه ره سه ری نایه سه ره بالیفه که، خهوی لی که وت. شه مرۆ له به ره جارچی نه ییتوانی بوو له دادگا بنوی، به لام بایی شه وهنده ده بوو نه خهوی.

تهنگی ئیواره بوو. گورج و گۆل له جیوبانه‌که‌ی ده‌رپه‌رپییه‌ی ده‌رپ و جلویه‌رگه‌که‌ی له‌به‌ر کرد. دلّه‌خوریه‌یه‌ک ناخی داگرتبوو. له‌خۆزه‌ی ده‌ستی بۆ ده‌موچاوی چوو. ردینی هاتبوو. برپاری دا به‌ر له‌ داخرانی دوو‌کانه‌کان و دادرا‌نه‌وه‌ی ده‌رپه‌کان، بجیته‌سه‌رتاشخانه. باشه‌ئو چه‌نده‌ رۆژه‌به‌و ردینه‌وه‌چۆن هه‌لی کردبوو؟ ته‌گه‌ر دایکی دیتبای، چیی ده‌گوت؟

که‌ له‌ سه‌رتاشخانه‌که‌ وه‌ژوور که‌وت، خۆر خه‌ریک بوو ئاوا ده‌بوو. گویی له‌ خه‌ری دادرا‌نه‌وه‌ی ده‌رپه‌کان بوو. باش بوو سه‌رتاشخانه‌که‌ که‌سی دیکه‌ی لی‌ نه‌بوو. ده‌لاکه‌که‌ سابوونی له‌ ده‌موچاوی دا. ده‌لاک زۆربله‌ن. یوسف ده‌یزانی. لی‌ی پرسی: "خه‌لکی کوئی؟" یوسف ده‌یزانی ته‌و پرسیاره‌ی لی‌ ده‌کری، بۆیه‌ وه‌لامه‌که‌ی تاماده‌ کردبوو: "خه‌لکی گوندی ساری تانیسمانلی‌م. هاتوومه‌ لۆکه‌ رینه‌وه‌. لی‌ره‌ چاوه‌رپی کرێکاره‌کاتم. کرێکاره‌کان بگه‌نی، ده‌چینه‌ خواری بۆ یۆره‌ گیر."

"لی‌ره‌ لۆکه‌ی زۆره‌. له‌ گونده‌که‌شتان نزیکه‌. ته‌ی بۆچی لی‌ره‌ کار ناکه‌ن؟" راسته‌ لۆکه‌ی زۆره‌ ئی‌ره‌، به‌لام، پی‌شکه‌ و ته‌پۆشی زۆره‌. زۆر زۆریش. ئاخۆ ئی‌ره‌ مه‌ره‌زه‌جا‌ری هه‌یه‌... به‌لام یۆره‌گیر ته‌پۆی نییه‌. ئی‌مه‌ هه‌موو سالی‌ ده‌چینه‌ ته‌وی، له‌وی ئاغا و کی‌لگه‌مان هه‌یه‌."

باش بوو ده‌لاکه‌که‌ پرسیاری دیکه‌ی نه‌کرد. هه‌ر له‌به‌رخۆیه‌وه‌ قسه‌ی ده‌کرد. باسی کی‌لگه‌ی برنج و ئاغا و به‌گه‌کان، لی‌ی نه‌ده‌بریییه‌وه‌. ته‌پۆ له‌ مه‌ره‌زه‌جا‌رانه‌وه‌ هه‌لده‌ستان، مه‌ره‌زه‌جا‌ر هیی ئاغا‌کان بوون و مندالی‌ خه‌لک تییدا ده‌فه‌وتان... جنیوی پیس پیسی به‌ ئاغا و به‌گه‌کان ده‌دا.

یوسف به دلیدا هات که هه موو خه لکی نهو شارۆچکه یه له عه لی ئه فه نی خراپ ترن. هه ر هه موو دوژم نی ئاغا کانن. هه یچ کامه شیان ناترسن و سل ناکه نه وه. مه لله ت چیه به سه ر زاریاندا دی به ئاغای ده لێن.

دوو کانه که بو نی سابوون و ئاوی گه رمی لی ده هات. ردینی تاشی. یوسف لیره یه کی دایه ده لاکه که و رانه وه ستا باقییه که ی وه رگرێته وه. بازار تاریک بوو. ته نیا چرای دوو کانی ک دایسا. رووبه پرووی به لام دوورتر راوه ستا. نه یده و یست ئیتر چاوی پی بکه و یته وه. دوا ی نه وه ی ماوه یه ک له و ی راوه ستا، خیرا به ره و ژوو ره لکشا.

که گه یشته نهو کۆلانه ی مالی حاجیه ی لی بوو، هانکه هانکی بوو. نه وه بو وای لی ده هات؟ نهو دلّه کوتیه هه چ بوو؟ که حاجیه وه بیره ده هاته وه، ده ستی تی که ل ده هاتن و ده له رزی. تیشکی کی کز، له ماله که ی حاجیه وه ده هات. نهو داماره پارهیه کی له گیرفانی دا نه بوو، کاره با بو ماله که ی بکیشی. بنیاده مه یکی بی که س و بیده ره. نه یده زانی حاجی ماوه یه ک له وه پیش ماله که ی چراخان کرد بوو.

له کۆلانه که دا ری ک به رام به ر ماله که، هه په سابوو. به لام خو نه ده بوو وا بی. بی ت و به گ دیتبای؟ که سه یش به و کۆلانه دا رانه ده برد. له پشت ده رگای ماله که یانه وه دار توویه کی لک پو چری لی بوو. چه ند لکی ک به سه ر ماله که کشا بوون. ده سه ته جی چوه پشته وه ی ماله که و پالی به داری که وه دا. ده ست و پی هیشتا ده له رزین. چێژی کی له و له رزینه ش وه رده گرت.

له نیو ماله که وه ده نگه مندال ده هات. منداله کان بیده نگ بوون. نهو جار ده نگه دایکیان هات. تووک و نه فره تی له مه رده که ی ده کرد. یوسف تووک و نه فره تی وای له که س نه بیسته بوو. ژنه ده یگوت: "یاخوا به په لاس بی. ببسته به رد پیاوه که. کابرا نهو هه مووه پارهیه دایتی، برۆی و گیانه سه گه که ت رزگار بکه ی، نه تو هه ستای چووی هه موویت دژراند. نهو هه مووه پارهیه ت له چنگم ده ره ینا و مه فح کرده وه. له مه ودوا، نه گه ر چاوت به پشته گویت که وت، جا چاوت به پاره ش ده که و ی."

حاجی به ده نگه ی کی کز و له رزۆک گوتی: "دیسان ده مداتی. ده مداتی... نهو که سه ی پینج هه زاری داوه، ده هه زاریش ده دا."

"ئیشه لالا وه که ده تتوینن. مالویرانت کردم. منداله کانت برسی و رووت و ره جال کرد. نه وه نده پارهیه تازه له کو ی په یدا ده بیته وه؟"

حاجی به پیکه نینه وه گوتی: "ئه تو سهد لیره م بدهیه، ئه مشه وه ئه وهی دژراندوومه، هه مووی ده به مه وه." "

"ئاتده می. تاقه دیناری کیشیت ناده می. هه ی دژومنی منداله کانم. تا ئیستا که نگی پاره ی دژراوت بر دووه ته وه، به رازی گلاو." "

له بزى حاجى توندتر و ناخوشتتر بوو: "بیپر وه. بیپر وه و بیدهنگ به. چما پاره ی خو م نییه؟ ده لیم سهد لیره م بدهیه... ئه گهر ناته وه ی پیستی سهرت هه لکه نم، بدهیه و بیپر وه..."

بیدهنگ بوون. ئه و جار دهنگی هاوار و زیقه ی ژنه که هه ستا. دوا یی کۆلێک تووک و نه فرت و جینیو... ئه و جار دهنگی پیکداندانی ده رگا. ده رگا که وا پیکدا درا، دار و دیواری ماله که له رزین.

یوسف ده سه به جی له بن دار تووه که وه خو ی خزانه کۆلانه که. حاجی دوور که وتبو وه وه. له پیشه وه، تارما ییه که ی که له گه ت به خیرایی له وه ی دوور ده که وته وه. یوسف که وته شوین تارما ییه که.

به دلیدا هات، کوشتنی ئه و کابرایه واجبه. هه ر که س ئه وه بکوژی، ده ستی نوورانی ده بی. کوپره وه ره سه یری ئه و بیناموسه، سه و کافره، رسق و روژی منداله کانی به قومار دژراندووه. منداله کانی برسی کردووه. ژنی داماو کار ده کا و ئه ویش به ره مه می ماندو و بوونه که ی ده با و له قوماردا ده یدو ژینی. نامهردی بی شه ره ف. گلاو... توخی به راز. چما بنیاده م هه قی ئه و منداله وردانه ده خوا؟ ژنه چیی ده گوت؟ ده یگوت ئی شه لالا وه ک سه گ ده تتو یینن و له کۆل من و منداله کانم ده بیته وه. چما پیاو روژی منداله کانی ده با و قومار ده کا؟ هه قده ستی ژنی ک وهر ده گری و به قومار ده یدو ژینی؟ پیاو منداله کانی خو ی برسی و تینوو ده کا؟ تو ده بی له سه ر ئه و زه و ییه پاک بکری شه وه بو ئه وه ی منداله کانت به سه ینه وه. ئه تو به کاری هه یچ شتی ک نایه ی؟

جار به جار تووره تر ده بوو. زوری پی خو ش بوو ئاوا له حاجی تووره یه و لپی داخداره. له دلی خویدا په یتا په یتا جینیوی ده دایی.

گه یشتنه بازار په که. به ره و ئاشه که رو یشن. یوسف هه نگاوی شل ده کرد مه ودای لی بگری، نه کا بزانی به شوینییه وه ن. حاجی له نزیک باخچه که ی مام به شاره ت هه نگاوی خا و کرد نه وه. یوسفیش خو له تاریکایی ئاغه لیکدا لی مات کرد و هه لی نا. هه موو گیانی وه ک بینی ئا و که وته له رزین. ده ستی بو ده مانچه که ی برد، به لام نه یتوانی له قایشه که ی ده ریینی.

لیره بۆ لیدان نابی. دەنگی تەقەکە دەبیستن و تا خۆی دەرباز دەکا، دەیگرن. چەقۆکە ی له مالهۆه لى بهجى مابوو. له داخان وهخت بوو شیت بی. سەد بریا ئیستا توانیبای ئەو سەیه له کۆل بکاتەوه. ئاخۆ جارێکی دیکەش ئاوا لیبی بهقیندا دەچیتەوه؟ پیاو هەمیشە له پیاوی ئاوا، له بنیادهمی ئاوا که دوژمنی مال و مندالیانن و زۆر بۆ ژنیان دینن و زۆلمیان لى دەکەن، بهقیندا دەچی.

حاجی وهپى كهوت. دەستی کرد به فیکه لیدان. له فیکه ی دیار بوو کهیفخۆشه. باى داوه بهرهو باخچهکەى عومەر. یوسف تاوی له بهر دەرگا که راوهستا. بچیتە ژووری یان نهچی؟ ئەگەر بیبینن؟ چووه ژوورهوه.

لهو لاترهوه رووناکاییهکی کز دههات. حاجی بهپهله بهرهو فانۆسهکه چوو. له تەنیشته فانۆسهکهوه سفرهیهک راخرابوو و ههوت ههشت کهسیک لهسەر سفرهکه بوون.

"ئۆ وۆ وۆ حاجی، دهرنگ گهیشتی، بی و نهبی ژنه کهت بهربینگی پی گرتوی." "کوره نازانن چ گهندوگویه که. ئەو گووسه که، پارهی نهدهدامی. به زۆری له چنگی رزگارم بوو. ژنی چی، ئەوه ژانه. وهیش، وهیش، ههتا ئەو پارهیهم له چنگی دهرهینا، گیام هاته سه لوتم. ئای براده رینه، من ئیتر دهبی پرۆم. ئاغا و بهگه کان له ولاته کهم دهرم دهکەن. سبهی دهستی ژن و منداله کهم دهگرم و دهرۆم بۆ ئەسکه ندهروون. بهیانی دهبی پرۆم."

گوتیان: "جاری دانیشه بزانی. دانیشه و پیکى ههله." "ئهتۆ دلت لیره بهرنابی. ناتوانی ئیمه بهجی بیللی و پرۆیتە جییهکی دی." "بهگه کانیش ناتوانن شاربه دهرت بکهن."

"کی دهتوانی لیره دهر بکا؟ خۆ گیانی بهگه کان له گیانی ئیمه شیرینتر نییه..."

حاجی پیکه کهی ههلهدا و گوتی: "به خۆشی شاربه رده کراوم..."

یوسف له بن دارێک پالا کهوتبوو و سهیری دهکردن. ئیستا ئیتر تهواو کهیفخۆش ببوو. حاجیی دهکوشت و له کۆل ژن و منداله کهی دهکردهوه.

جا دواى گهپانهوهی بهگ داواى لى دهکرد، مانگانهیهک بۆ ژن و منداله کهی حاجی بهرپیتتهوه. رهنگ بوو بهگ قایل نهبايه، بهلام ئەو ههموو سالی لهسەر خهرمان ئارد و پهلهخۆر و برنج و ساواری بۆ دهربردن. پارەشی دەدانی، تەنانەت خەرج و تیچووری خۆتندنی منداله کانیشی داین دەکرد.

حاجی دواى ئەوێ سەرى گەرم داھات، زارى داپچىرى، جا لە پيشدا ژنەكەى داىە بەر جنىوان و دواى ئەوێ چىي لە زارى ھاتە دەرى ھەوالئەى ئاغا و بەگەكان و زۆر كەسى دىكەشى كرد. زياتر لە ھەمووان شرت و شۆى مردوو و زىندوو قاباچى ئۆغلىي دەرهيننا.

يوسف نوقمى خۆشى و شادى بوو. حاجىيە شىتەى دەكوشت. جا لەگەل گەراندەوى بەگ بە ئەستەمبول، دەمانچەكەى فرى دەداىە بەر پىي و دەىگوت، دۆژمنت عومرى دا بە تۆ. بەگيش ژنى بۆ دەهيننا. لەوانەش بوو نوورخانى كچى بداتى. ئەى گولعوزار... گولعوزار؟ ئەو دەبوو ژنى دووھەمى. زۆر كەس دوو، سى يان چوار ژنيان ھەبوو. دەى خۆ بەردى زيادى سەرى پىيارى ناشكىنى. ھەر ئەوئەندە دەولەمەند بى... ئەمروش نەبى، سەبەى. سەبەينيش نەبى، سەبەى. چىي واشى نەماوہ بەگ بگەرپتەوہ. كورہ جا كى ھەيە وەپى و شوينى حاجى بكەوى؟ ئەو گەندو گووانەى دەور و پشتيان گرتوہ؟ جا بەگ سلامتە بى، ئەوانە چىيان پى دەكرى؟ بنىادەمىكى ئاوا خراب... جگە لەوہش، بەلئىنى بە بەگى خۆى دابوو....

لە تارىكايىەكەدا بە پى دزە لىيان دەچووہ پيشى. لە نەكاو زانىي لە دە مەتر پتر لىيان دوور نييە. ھەولئى دا لە سەر جىي خۆى نەبزوى. ئەو جىيەى لى راکشابوو، دەوہن بوو. خۆ ئەگەر نەجوولابايە و خشەخشى نەكردبايە، كەس پىي نەدەزانى.

"ئىستا ھەر ھەمووان سەرخۆش بوون. يەكىكيان گوتى: "با دەست پى بكەين."
ئەوانى دىكەش گوتيان: "با دەست پى بكەين. دەست پى بكەين... لە پيشدا حاجى مۆرە ھەلداوى."

حاجى مۆرەكانى گرت و لە دەستيدا ھەلئىخلاند و گوتى: "ئەى مۆرە، تف لە گۆرى باپىرەت، باوكت، ھەى..."

ھەلئى ھاويشت. داھاتنەوہ و گوتيان: "يەك و دوو."
مۆرەكان دەست بە دەست دەگەرآن. حاجى بى برانەوہ جوينى دەدا.
"جووت شەشيك بىنە گيانەكەم."

يوسف وا نوقمى گەمەكەيان ببوو، بىرى لە ھى نەدەكردەوہ. حاجى ھەر جارپكى مۆرەكەى ھەلدەگرت، دەىگوت: "جووت شەشيك بىنە، دەى بىنە..."

جنىوى بە مۆرەكە دەدا. چەندى زياترى دەدۆراند، پتر جنىوى دەدا.
ئەوانى دىكە پەيتاپەيتا دەيانبردەوہ و حاجى دەيدۆراند و يەك پشوو دەىگوت: "ھەى خوا بتېرى مۆرە، ئەمرو شانسەكەم نووستووہ. لەوانەيە لە نيوگەلئى... دەى بىنە..."
يوسف: "ھەى خوا بتباتەوہ مۆرە، شانسەكە خەوتووہ... قەچپە، دەى بىنە."

حاجی: "جاریکیش بۆ ئیمه، یهك جاریش بۆ ئیمه."
یوسف: "جاریکیش..."

حاجی جاروباره جینیوی به مۆره که دهدا و دهکهوته پارانهوه: "دهی بیینه گیانه کهم. بیینه تازیز، چاوپره شه کهم، براله دهی هاوړی... ئەی بۆ ئەمپړۆ لیم زویری؟ هەر یهك جار. ئەی کهنگی دته وئی پی بکه نی؟"

مۆره کهس به دهستی چهپه ی هه لده گرت و دهستی به سه ردا دینا. دهستی له سینگی ده کوتا و هه لیدا ویشته و ده یگوراند.

"هه ی سه گباب، دایک حیز، هه ی..."

یوسفیش به بی ئه وهی خۆی بزانی، لاسایی ده کردهوه: "هه ی سه گباب، هه ی... حاجی ماوه یهك مۆره که ی له دهستیدا هه لخلاند و چند جاریک دهستی له سینگی کوتا و کوتی: "دهی بیهینه گیانی من... دهی بیهینه."

له پر له خۆشییان هاواری کرد: "جووت شهش دایکه کهم. هه ی به قوربانی ئەو چاوه ره شانه ت بم."

چی وای نه مابوو یوسفیش وهك ئەو له خۆشییان هاوار بکا: "جووت شهش دایه گیان، هه ی به قوربانی..."

حاجی مۆره که ی هه لگرت و سی جار مانچی کرد و کوتی:

"هاته وه. شانسه که هاته وه. هه ی شانسی دایک...! نا، تازه که هاتیه وه ئیتر ناهیلیم برۆی."

یوسف: "هاته وه، شانسه که، به قوربانی ئەو چاوه ره شانه ی بم. هاته وه. جاریکی دیکه ش..."

حاجی یهك پشوو ده یبرده وه و یوسف به خۆشییان وهخت بوو بفری.

شه وگار شهق ببوو. دهنگی رووباره که ی ساوړۆن له بیده نگیدا ده هات.

له نه کاو بوو به هه للا و قومارچی پیك وه ربوون و تیك به ربوون و دهستیان کرد به تیك هه لدان.

سواری سه ری یهك بوون و به مست و نوکه شهق و جینیوی پیس پیس، که به یه کتریان دهدا... لهو نیوه دا حاجی وه بنه وه کهوت. ئەوهی سه ره وه وای دابووه بهر شهق و پیله قان، ده تگوت له گه چ دهدا. یوسف هه ولئ دهدا له جیتی خۆی ههستی و فریای حاجی بکه وئی. به زۆر

خۆی گرتبوو. كەس ئەو پتر بە شەق لێی دەدا، یوسف دەرد دەپەری و دیسان وەخۆ دەهاتەو و لە سەر عەرزەكە رادەكشایەو. جارێكیان بە دەست خۆی نەبوو، هەستا و بە توورەییەو بەرەو لایان چوو. دەبیست بچی و تۆلە لەو كەسە بكاتەو كە لە حاجیی هەلەدا. دواى ئەو یەك دوو هەنگاویش چوو پێشی، ترسا و خێرا خۆی خستەو نێو دەوونەكان. وەخت بوو مێشكى بتهقی. ئەو نەندە بێ ئۆقرە بوو، خەریك بوو بجنكى. شەرەكە وا گەرم بوو و ئەوانیش وەها مەست و سەرخۆش بوون، هەر ناگیان لە یوسف نەبوو.

تاویك دواتر شەرەكە دامركایەو و دەستیان كرد بە قسە و مشتومر لەسەر ئەو ی خەتای كى بوو... ماوێهەك دواتر ناشت بوونەو و دەموفلچى یەكیان ماچ كرد. یوسف كە تەواو ھەپەسابوو، لە بن لیوانەو گەرمەندى: "باشە ئەوانە چ بنیادەمێن؟ چما بنیادەمى ئاواش ھەپە؟..."

دراوی بە دەم قسەى خۆش و پێكەنن و بە گۆرانىگوتن لە باخچەكە چوونە دەرى. یوسفیش وەدوو یان كەوتبوو و لە دوورەو ئەگای لێیان بوو. لە پشت مائەكەى مام بەشارەت لێك جوئ بوونەو. حاجى بەرەو مائەكەى خۆى كەوتە رى و یوسفیش كەوتە شوئى.

حاجى لە بن لیوانەو گۆرانى دەگوت. گۆرانى شاد و گشت. یوسفیش لەگەلیدا شاد دەبوو. لە پر بەخۆى گوت: "ئەو كەبایە دەبێ بكوژى. پیاویكى كەرە، بنیادەم نییە، سەگباب... قومارچى..."

ھەرچى دەیگوت و چى دەكرد، نەیدەتوانى رق و قین لە حاجى داگرى. ئەى خۆزگە ئەو دەمەى وا لێى بەقیندا چوو، مشوورى خواربایە. ئیتر لەمەودا دەمانچەكەى دادەنا و دەستى دەدایە خەنجەرەكەى. ئەگەر لەو ساتەدا خەنجەرەكەى پى دەبوو، تەواو دەپەرییەو. كەسیش لەو تارىكایەدا نەیدەدى.

حاجى ھىشتا نەگەبشتبوو بەر دەرگای مائەكەى، كە ھەراى كرد: "ژنەكە، كچى ژنەكە، دەرگا بكەو، ھاتمەو."

دەرگا كە كرایەو. حاجى ژنەكەى، كە چرا لالەپەكەى بەدەستەو بوو، لە ئامیز گرت و بە شادییەو گوت: "دراو كەمەم بردەو. ئەو نەندە دیکەش زیادى. ئەو تا، بزەنە، ئەتۆ سەد لیرەت دامى. بروانە ژنەكە. دەلێى چى واز لە رۆبشتنى بێنن؟ وا باشتە نییە؟ دەلێى چى؟"

ژنەكە بە خۆشیرینكردنەو گوتى: "جارى وەرە ژوورى. یاخوا لە دەورت گەرىم پیاو... ناخر من بلێم چى... لەو نەندە زیاتر پارەمان نەماوو. ئیتر تا قە فلسینكیش چىیە لەو مائەدا

نەدەممايەو. دەترسام سبەي رۆژي منداڵەکان برسی میننەو. خۆ نەمدەتوانی توورەکەي سوالي
به کۆلدا بدهم."

حاجي وەژوور کەوت. پوولەکەي له گيرفاني دەرهيينا و فریي دايه سەر عەرزه کە.
"هانى ژنەکە. ديوتە چەند زۆرە؟"

يوسف ديسان خۆي له بن دارتووەکەي پشت مالەو مات دابوو و گوئي هەلخستبوو.
"بەياني يەکي دوو دەست جلوبەرگ بۆ ئەو منداڵانە بدوورە. ئەو پارەيه هەمووي بۆ خۆت.
دەي پيئەج تەنوورەش بۆ خۆت بکەرە. ماتۆيە کيش بکەرە. لەو پارەيه يەک فلسيشي به من مەدە.
له چييه کي بشارەو مەن بۆم نەدۆزريتهو. حەز دەکەي بيبه و بيده به سەفەري دووکاندار. ئەو
فلسي کيش چييه وەمەن نادا."

باوەشي به ژنەکەي دا کرد و ماچي کرد.

"بشمري، فلسي کي ئەو پارەيه ت نادەم. بشمکوژي ناتدەم. ..."

يوسف گوئي: "رووت سپي بي خوشکي. مەيدەيه. ئەتۆ شيرە ژن بووي ها. هەر نينۆکيکت
هەزار حاجيه شيتە ديني. هەي بارەقەللا ژنەکە..."

بەدليدا هات: "باش بوو بردييهو. دۆراندباي، سبەيني منداڵەکانی برسی دەبوون. باش بوو
بردييهو..."

دەنگەدەنگەکە نەمابوو و يوسف له بن دارەکە نەدەبزووت. دواي ماوەيهک سەري هەلينا و
سەيري کرد سەر دەموزتەپە خەريکە روون دەبيتهو. دەسبەجي هەستا و بەرەو مال بۆو.

ئەمسال خەلگىكى زۆر بۆ لۆكەپرىنەۋە لە چىكانەۋە ھاتبوون. ئەۋە باشتر بوو. بەر لەۋەى پايىز بى، چىيى لۆكەيە دەپندرايەۋە. ئەۋ داركالىپتوسانەى لە زۇنگاۋەكەدا نىژرابوون، باش ھەلىا دابوو. زەۋى و زارى بەيى مىشەلان بەكار نايە. لە ئەمريكاش ھەر مەزرايەك دارستانىكى ھەيە. لە خۇرايى نىيە بەۋى دەلئىن دىئايى نويى. لەۋى، كەسى ۋەك دەرويش بەگى لى نىيە. ئەۋان ئەۋ ملۇزمانەيان دەمىكە لە كۆل خۇيان كىرۋەتەۋە. ئەۋ دەرويش و شتە، مايەى نەھامەتى و چارەپەشىي مىللەتن. كابرا دەيەۋى لەم سەردەمەدا ۋەك سەدەى يازدەيەم بۇ. چەندەش پىداگر و سوورە لە سەر ژيانىكى ۋا. نازام چ قازاغىكى لەۋە پى دەگا؟ خۇشى و خزم و كەسەكەشى و مەملەكەتەش زيان دەيىنن. ئىمە شۆرشمان كىر، بەلام نەمانتوانى تاغا و دەربەگايەتى لاپەرىن. ۋا زووش مەفح نابنەۋە و لەنىۋ ناچن. ماۋەيەكى زۆر بە رەچەلەكى خۇيان دەنازن و كاي كۆن بەبا دەكەن. ئەۋ سەگبابانە بە باب و باپىريان دەنازن. سەگەلېكن دلبان بە ئىسك و پرووسك خۇش كىرۋە. بۆ لەنىۋېردنى ئەۋانە، دەيى رەگە سەرەكبيەكەيان لەنىۋ بەرى و رەگى سەرەكيشيان ھەر مال و ملكەكەيانە. ئەۋانە مال و ملكيان نەيى، كەس سەيريشيان ناكا. ئىمە چارمان نىيە جگە لەۋەى ھەموو ھەۋلى خۇمان بدەين بۆ ئەۋەى مال و ملكيان بە دەستەۋە نەھيلىن. بەلام حوكمەت و كەسى دىكە پىشتيان دەگرن. تەنانەت خەلگى ۋەك ئىمەمانانىش پىشتىۋانىيان لى دەكەن. ئەگەرچى ئەۋان بە ھەموو بارىكدا سووكايەتىمان پى دەكەن و بەلامان بەسەر دىنن، ديسان ھەر دەستيان دەگرين.

بەر لەۋەى كرىكارەكان بىنە كىلگە پەمۆكەى من، لۆكەجارەكانى ئەۋ پىر دەبن لە كرىكار. خۇ ئەۋ نىۋەى ئەۋ پارەيەيان دەداتى ۋا من دەياندەمى. ئەۋ خەلگە دواكەوتوون. ھىشتا كۆت و بەندى پەيۋەندىيە عەشپەرەتەيەكانيان لە ئەستۋى دايە. ئەۋەى لەبن دەستين، مىنگەلە ئىنسانىنكىن كە ھەر بە سەر لەقاندنېك مىلى خۇيان دەشكىنن.

ردىنى قاباقچى ئوغللى دريژ ببوو. لهوانه يه سى حهفته ده بوو گويزانى وى نه كه وتبوو. وه بىر نه ده هات قهت ردىنى تاوا زور بووى.

ده بى ئه و خه لكه له چنگى ده رويش بهگ رزگار بكرين. تاقه ريگه چاره شى ئه وه بوو خوينده واريان بكا. به لآم ته گهر ده رسيان خويند و خوينده وار بوون... كاتيگ ئه و ميگه له ده ستكورت و پى په تيبه ده رسي خويند و چارى كرايه وه... جا ئه و كات ودره و ئه و كه ره له و قوروى ده ربينه وه. ديسان هر وا باشره، له گه ل ده رويشه كان ريگ بكه وى. ده بى خويان لى نزىك بكه يته وه و ورده ورده جا پتشيان به رده وى و ره گه كه يان وشك بكه يت و له ناويان به رى. باشه ئه مريكا ئه و كارانه وى چون راپه راند؟ خه لك له وى تير و پرن. خه لكى ئه وى چاويان له زه وى و زار نييه. خه لكى ئه وى وه ك خه لكى تير وه حشى نين. ئه وانه بويان هه لكه وى، به لآيه كمان به سهر دىنن، هر نه بيته وه.

ئاخ ده رويش بهگ، ياخو كويز بى. باشه ته گهر خوت پى پياوه، بو ئه و كه سه ناكوزى كه له بهر چاوى هه مووان، جنبو وى پى داي؟ بو ئه و ناكوزى؟ بو ئه وى دنه ده ره كه مى بدوزيته وه؟ كزه وى له جهرگى هات. موچر كه وى به گياندا هات. هر له ئه سته مبول بگه رپيته وه، حاجى ده دوزيته وه و هه رچونيك بى له زارى ده رده كيشى. جا ئه و كاته يه كه تاگر ده گرى. هه م ئه من له نيو دها و هه م خوشى. باشه جگه له ده سه به جى كوشتنى حاجيه شيته چاره يه كى دى هه يه؟ حاجيه شيته ش له كولان و بازاري تووشى هر كه س ده بى، ده لى: به گه كان دوورم ده خه نه وه. هه موو ئه م شاروچكه يه، ئه م شاروچكه پيسه بى كه لكه ش گالته جارتيكى بوخوى دوزيوه ته وه. تازه مىل خوشى ناشكىنى و بړوا. ئه و هه مووه پارديه وى له من وه رگرتوه، چوه له قوماردا دوزاندوويه تى. چى و اشى نه ماوه ده رويش به ئه سته مبول بگه رپيته وه. چار نييه، حاجيه شيته ئه مپرويان سه بى ده بى له نيو بچى. ده ست به كار به ماهير. هه رچى له ژيانندا به ده ست هيناوه، به بادا ده روات.

گه رمای گونده كانى ده شتى، تاقه تېره. قاباقچى خه ليلى بايم، چى به ميرات بو به جى هيشتووم... دووسه د و په نجا دؤنيگ زه وى شوره كات... بوخوشى به زگى برسى مرد. له گوړستانه كه، هر وشكه له داريك هه بوو. له و گه رما و ته پوتوزه خنكيته ره دا قاباقچى خه ليلى به يارمه تى سى كه س ناشتوو...

گولله يه كى وه ته خنى سينگى كه وتبوو. ده ستى له سهر سينگى دانا. هه ستى كرد كزايه وه. له پر ده رپه رى به لآم زوو وه خوى هاته وه. هر ئه و حاجيه شيته يه نه مينى، هه موو

كاروباره كان جيبه جيّ دهن. همموو شتيك، همموو شتيك جيبه جيّ دهن. شتر كاري وا
قوپريشي نه ده كرده وه. له نه كاو دلّي خوښ بوو، به لّام دلخوشييه كه ي زوري نه برود. باشه كي
ته وه ي بؤ ده كرد؟ ديسان كه وته وه گيژاوي بيهيويي و ترسه وه.

وهلي، نااخ وهلي. ته وه سالي سالان بوايه، كوره سره شتيك بوو، به يهك نامازه پينج
كه سي له روژيكتدا ده كوژت. به لّام ئيستا ميرووله يه كي پي ناكوژري.

به لّام من ناچاري ده كه م، حاجييه شيتته بكوژي. نه يكوژي، خوي ده كوژري، يان واي لي ده كه م
مهرك به ناوات بخوازي. دؤلك حوسين كي كوشتي؟ باشه وهلي و دؤلك حوسين بابي يه كتر يان
كوشتبوو؟ چما وهلي، ته وه ده مه ي ياخي بوو، براكه ي دؤلك حوسين نه كوشتبوو؟ چما دؤلك
حوسينيش ليره و له وي سويندن نه ده خوارد ده يگوت وهلي ده كوژي ته وه؟ چما تهرمه كه ي دؤلك حوسين
سالي رابردو له خهره نديكي لاي مه زراكه ي ئيمه دا نه دؤزرايه وه؟ چبي گوران و پرسياريشيان كرد،
نه يانتواني قاتله كه ي دؤلك حوسين بلؤز نه وه. باشه وهلي نه بي، كي كوشتبووي؟

ته گهر وهلي بلي حاجييه شيتته ناكوژم، ته و تاوانه به ستوي ته ودا دينم. گالته نييه كاكه،
خهريكه تيذا ده چم. ته وانه ي له و ده موساته دا پشتم تي ده كهن و يارمه تيم نادهن، لي گهري با
تيذا بچن. كوشتني حاجييه شيتته بؤ وهلي، كه ته وه همموه پياوه ي كوشتووه، وهك
ناو خواردنه وه وايه. كي هه يه وه پي و شويني سه يه كي وهك حاجييه شيتته بكه وي؟ بؤخومان
ديزه به ده رخنه ي ده كه ين. ته گهر نه شمانتواني و بوو به هه لّلا، كه ههر واشي لي هاتووه، چ
له وه ي باشتر. خو هممووان ده زانن په يوه نديي نيوان ده روپيش و حاجييه شيتته چونه. هممووان
پيان وا ده بي، نه خپر ههر دلنيا دهن كه ده روپيش حاجي كوشتووه. وهلي، دوزمنايه تيب
هه يه. ده زاني چهنده په شيو و په شو كاوم و تهرمه ددها. ناگام لييه له بنه وه به كلك گويزي
ده شكيني. باشه. پي ده لييم. قاتلي دؤلك حوسين، كه س نييه جگه له و.

دلي بي ئوقره بوو و تهنانه ت نه يده ويړا به سهر پيانيشه وه راوه ستې. جار نه جاريك گويي له
تريه ي دلي راده گرت. دلي وهك بالي چوله كه فره ي ده هات و دوايي ده تگوت له لي دان ده كه وي.
سهريشي كاس كاس ده بوو. ده تگوت مي شكي كاي تي دايه.

بؤ وهلي دؤلك حوسيني كوشتووه؟ خو ته وه نه يكوشتووه؟ ته ي چون ده بجه يه ته ستوي ته وه؟
ته ي ته وده م وهلي له توش نادا؟ جگه له وهش، چون دلّت دي كه سيكي بي تاوان بجه يه زيندانه وه؟
ته وه ي چون پي ده ليئي؟

خۆ ئەگەر چووبایەتە پارێس، لەندەن یان نیویۆرک و دوو سالیکی بەسەردا هاتبایە و لە چنگی ئەو وەحشییە خۆینمژە رزگار ببوایە... هەتا دوو سالی دیکە زۆر شت دەگۆردی. کۆمەڵە مردوو و کۆمەڵە زیندوو؟ هەتا ئەو کات ئاوی بە ئاگردا دەکری و لەوانەیە دەرویش بەگێش هەموو ئەوانەی لەبەر بچیتەو. لەوانەشە دیسان بە نەریتی ئۆغوز ئاشت بیتەو... بەلام ئەگەر بچمە ئەوروپا یان ئەمریکا، دەرویش دەست لە زەوی و زار و مال و مندالە کەمان هەڵدەگری؟ مەزراکەم ناسووتینی؟ چمالی دەگەری، چما دار بەسەر بەردمانەو دەهیلی؟ چما جووقەوار لە تۆرەمە قاباقچی نابری؟ شیت و شووری ئۆغوز...

ئەگەر ئەو ئۆغوزە شیتکی لی شین بووبایەتەو، پێکەو دەستمان دەخستە دەستی یەکتەر و دەولەتییکی ئۆغوزمان دادەمەزراند... باشە ئەگەر وا بی و سەری بەو شتەو بخافلینم، مەسەلە کەمی حاجییە شیتە لەبەر ناچیتەو؟

هیچ ناکری. دەرویش دیتەو. هەر ئەم رۆژانە سەر و سەکتی پەیدا دەبیتەو و حاجییە شیتە دەگری... وە باوکەرۆ، باوکەرۆ... جا ئەوجار بانگی ماھیر دەکا و شەوێک بە سالی کەسانەو لە مائی هەڵدەگری و دەبیاتە چیا و لەوی هەر لە چەند چرکەدا جارێک پارچە گۆشتییکی لەشی لی دەکاتەو و لە ماوەی هەفتەیە کدا بە ئەشکەنجەیک دەیکوژی مەگەر خودا خۆی بزانی. دەویش کابرایەکی نییە هەر وا سووک و ئاسان بە فیشەکی ساردی بکاتەو... جا ئەوجار لەتوکوتەکانی فری دەداتە نیو خەرەندیکەو. شوینیکی کەس نەیدۆزیتەو... هەموو لەتوکوتەکانیش کرم تیی دەدا. کرم تیییدا دەجوولینەو بەسەر یە کدا. مار دین و لەسەری پەپکە دەخۆن. میروولە زەرد، پیسترین مەخلووقی ئەو دنیایە و هەر یە کەمی هیندە سەرە دەرزییەک، قیزەون، ملوینان ملوین... ئەو تووک لیکراوانە بەر لە هەموو جییەک چاوی بنیادەم هەڵدەکوئن. میروولە زەرد هەتا چاوی مردوو نەکوئن، کاریان بە هیچ کۆیی دیکە نییە. خودا دەزانی چەندەیان کەیف بە چاوی بنیادەم دی.

قباقچی ئۆغلی ئیمانی بە خودا نەبوو. تەنیا لە سەرۆبەندی هەلبێژاردنە کاندای دەنواند ئیماندارە و دەچوو مەزگوت و نوێژی دەکرد.

ئەزۆی دادەدا و دەستی هەلدینا. خویە، ئەمی خودای گەرە، لەو بەلایەم رزگار بکە. ئەگەر لەو بەلایەم رزگارم بکە، ئیمان دینم هەمی. پینچ فەرزە لە مەزگوتی نوێژان دەکەم. خویە، یارەبی، رزگارم بکە. کاریکی وا بکە یان دلی ئەو دەرویش بەگە نەرم بیتەو یان ئەو سەردی بردوویەتی، نەبیتەو لە ئەستەمبول... فۆکە کەمی بەریتەو. خودایە، خوی

گهوره، ئه و كاته ئيمانته پى دىنم. ئه م جاره گيامم رزگار بكه. ئه گهر له و به لايه م نه جات بدهى، له هه موو دنيا ئيماندارتر ده بم. خودايى خۆت بنويته خودايه. موو به موو ئه مر و فه رمانت به جى دىنم. رۆژوو ده گرم، زه كات ده ده م و ئه گهر ده وه له مه ند بووم و سامانه كه م زياتر بو، مزگه وتيگ دروست ده كه م. له زارى ئه و گورگه خوئينمه نه جاتم بده خودايه.

له مه يدانه كه ي قاراكوۆ ئه سته مبول... ئه و ده مه ي له شه قامه كه ده په رپيته وه... ترۆمبيليكى ره ش، كادىلاكىك به خي راى... ده رويش بالتهويه كى دريژ و خۆله مي شى له بهر، له كاتى په رپينه وه دا... تيشكى زهرد، سوور، مۆر... جوانترينيان تيشكى شين. كه سك له شه وانده خۆش نيبه. كه سك پيويستى به رووناكييه... مي شكى ده رويش پژاو... خوئينه كه ي له پياده رۆيه كه ده چۆرپيته وه. لاقه كانيشى ئه جن ئه جن. به كاغەزى رۆژنامه دايناپۆشيوه. حه شيمه تيگ له ده ورى مه يته كه ي كو بوونه ته وه. ههويه و ناسنامه ي پى نيبه. ئاخ، خواى گهوره، ئه وه بكه....

وهلى، وه ره ئه و كاره بكه. .. ئه گهر بيكه ي ده وه له مه ندت ده كه م. ده ته كه مه خاوه نى زه وى و زار. له زۆنگاوه كه ي ئاقچاساز سه د و بيست هه زار دۆمت زه وى ده ده مى. هه ر دۆمه ي كورپكى شيرين دىنى. يه ك و په نجا، يه ك و شه ست، يه ك و هه شتا بهر ده دا. نبه وى ئه و گوندييه چه په لانه خوارديانه، نبه وشى به ده ست نيركز ئوغلبي گه مژه وه ماوه. ئه سته م نيبه له چنگى ده ريبنى... خوايه نوورى ئينسانيه ت بجه يته دلئى ئه و وه ليه وه. ده تناسم و ئيمانته پى دىنم... دره هينانى زه وى له چنگى گوندييه كانيش ئه سته م نيبه....

ئه گهر وه لى نه په وى بيكوژئ، من، من...

چارم نيبه. شه ويكى حاجيه بانگ ده كه مه دمۆزته په و به قوربانى گولله يه كى ده كه م. كى ده زانى. هه موو وا ده زانن ده رويش شرت و گومى كر دووه. جا ئه و جار وه شوين نه قيب بكه وه و ه شوين دانه ستين بكه وه... ده رويش ده گرن...

هۆى ده رويش، ئه وه تو بووى منت كرده گه پجارى عاله مى؟ به ته له يه كه وه م كر دووى قه ت بهر نابى. بوخۆم ده تكوژم. به ده سته خۆم...

كه ده يگوت خۆم، كه يفى ده كر د... هه ر ده يگوت و ده يگوت خۆم. خۆم ده يكوژم. پيويستم به يارمه تى كه س نيبه. خۆت نينوكت نه بى كه س پشتت ناخوړنى...

دلئى زرمه ي ده هات. ئه وه چيه ؟ ده تگوت ده ست و پيى ده مر ن. خوايه... ده سته كانى زهرد هه لده گه رين و پشوى ده وه سته، ده خنى... من، من ده يكوژم. به قايىك راكى ده يبه مه دمۆز ته په... له وي ش ده مانچه يه ك... ريك له ته ختى نيوجاوانى. ده سته كانى زۆر سه ير

دهلهرزین... لهوی، دواى شهوى نیوچاوانی هه‌لته‌کا... دهرده‌چی... له ریگه که دههاته‌وه، به‌لادا دههات. لاقى له به‌ردیك هه‌لده‌نگوت، سه‌ره‌نگری ده‌بوو، ده‌که‌وت و خوین له لووتی دههات. ده‌ستیشی ده‌شکا...

به‌لام ئەى ئەگەر گولله‌که نه‌ییک‌ا؟ حاجی ده‌مانچه‌که‌ی لى ده‌ستاند و لیبی ده‌دا. شه‌لالی خوین... له‌شى کرم تیبی ده‌دا و کرم به‌سه‌ر یه‌کدا ده‌جوولان... تیک ده‌چرژان... که‌س نه‌یده‌زانی.. ئەگەر حاجی بریندار بوایه؟ و شه‌لالی خوین په‌لاماری دا‌با؟ تاریکی، نوقمی خوین...

له‌رزیکى سامناک له‌ گیانی گه‌را‌بوو. چیبی هه‌ولئى ده‌دا ئەو له‌رزینه له‌خۆی بکاته‌وه، بى هوده‌ بوو.

من حاجیم پى ناکوژى. من پیاوم پى ناکوژى. ئەمن ته‌نانه‌ت می‌رووله‌یه‌کیشم پى ناکوژى. هه‌موو گیانی ده‌له‌رزى. ده‌خنکیتته‌وه، زارى دا‌پچرپوه و هه‌ول ده‌دا هه‌ناسه‌ بدات. ئاو، ئاو... ئاوى ده‌وى. دا‌واى ئاو ده‌کا به‌لام ده‌نگى ده‌رنایه. پیبی وایه ده‌نگى ده‌ردى، هه‌ر دا‌واى ئاو ده‌کا به‌لام که‌س ئاو ناهیبى.

هه‌ست ده‌کا ده‌نگى ده‌رنایه و ها‌وار ده‌کا:

"ئاو"

ژنه‌که‌ی به‌ په‌رداخیک ئاوه‌وه دى. ما‌هیر شه‌ریه ئاوه‌که یه‌ک بین هه‌لده‌چۆرپى. ژنه‌که‌ی به‌ په‌رۆشبییه‌وه: "پچ‌ بووه؟ ره‌نگت به‌ رووه‌وه نه‌ماوه، ئەى بۆ ئا‌واى؟ له‌رزت لیبیه. بچم ئۆدکلۆن(بۆن‌ست) بۆ بێنم؟

خیرا ده‌روا و ده‌گه‌رپتته‌وه و ده‌ست و ده‌موچاو و لاملى به‌ ئۆدکلۆن داده‌مالئى.

"ده‌لیبى بانگى دکتۆر بکه‌م؟"

"نا، نامه‌وى. به‌جیم بیلله. سه‌رم..."

ژنه‌ ده‌روا. له‌ بن لیوانه‌وه ورته‌ی دى. من پیاوم پى ناکوژى. ناتوانم بکوژم... ده‌ستم به‌ حاجیبه شیتته راناگا. بۆچی بیکوژم؟ ده‌چمه پاريس... ده‌رویش ده‌رگای ماله‌که‌م به‌ قورئ ده‌گرئ. مال و منداله‌که‌شم له‌ ماله‌وه... ئاگریان ده‌دا... منداله‌کام له‌و نیوه‌دا ده‌بنه‌ کۆلوو. یانی هه‌ر به‌راستى ئاگریان ده‌دا؟ به‌لئى ده‌یدا. ئەو نه‌ ده‌زانئ تینسانه‌تى چیبه و نه‌ دین و ئیمان. ئاگرى ده‌دا، ده‌یدا، جا چۆنیش؟ پاريس، له‌نده‌ن... هه‌رچی ده‌بى با بى... خوايه، ئەى خوايه گیان، ئەگه‌ر له‌و به‌لایه‌م نه‌جات بده‌ی، جووت جووت قوربانیت بۆ ده‌که‌م. جووتیک وشترت بۆ ده‌که‌مه قوربانى. جووت جووت جوانه‌گا، جووت جووت به‌ران... ئەى خواى

گهوره... له قاراكۆي كادىلاكىكى رهش... شهوهم له كۆل بكهوه. گالته نييه، گيانم له مهترسيديايه. من پياوم پي ناكوژري...

ورده ورده هيتور دهبووه و خوي قايل دهكرد بهوهي پياوي پي ناكوژري. له رزه كهي رهويبووه. شاديبهك له ناخيدا سهري هه لينا.

"خاتوون، وهلي له ماله؟"

"له خوارهوه چاوه رپيه، كارت پيني بوو؟"

"پيني بلي بيته ئيره."

وهلي به كاوه خو له پليكانه كان وهسهر كهوت. هات و بهرامبهري راوهستا. دهموچاوي حاله تيكي سامناكي هه بوو... ماهير له دلي خويدا گوتي، ههر ده ليني پياوكوژه. پياوكوژيكي تهواو. ههستا و دهستي راسته ي گرت و بردييه ژوروي كاره كهي و لهوي گوتي: "دهرگاكه داخه وهلي." دهستي بهر نه ده دا. وهلي به پي دهرگاكه ي پينه دا.

دهستي ماهير ديسان كهوتنه وه له رزين. به ترسه وه دهستي وه لبي كه به دهستييه وه بوو، كيشا و له سه ر قورشان و ده مانچه كهي سه ر ميژه كهي دانا.

"براله وهلي، ته تو ده بي حاجيه شيته بكوژي. ده بي بيكوژي. به كوشتني ته وه هم ژياني خو ت و هه ميس ژياني من نه جات ده ده ي. ده رويشي پياوكوژيش له به نديخانه دا ده رزي. مه لي نا. با پيت بليم، له وه زياتر چارت نييه. ناچاري. ده ست له سه ر ته و قورثانه دابني... و ده مانچه... به و كاره ت، ده بيته خاوه ني مه زرايه ك. چما كوشتني حاجيه شيته شه وه نده نه سته مه؟ ته تو ناچاري حاجيه شيته بكوژي. تيگه يشتي؟ دۆلك حوسين..."

وهلي چه په سابوو. ئيتر سپينه ي چاويشي زهر د هه لگه را.

"گالته نييه. گيانم له مه ترسيديايه وهلي. ده زام ته تو هيچ په يوه نديت به كوژراني دۆلك حوسينه وه نه بووه، به لام منيش چارم نييه... ته تو ده بي حاجيه شيته بكوژي..."

وهلي ده يه ويست شتيك بلي، به لام ته و بي پسانه وه قسه ي ده كرد و ده رفه تي به وهلي نه ده دا مه ته قى ليوه بي.

"گياني من شيرينه. گيانم ده رچي، هه موو شتيك ته واو ده بي. گياني منيش به گياني ته و حاجيه شيته وه به ستراوه ته وه. بو كوشتني ته ويش له تو زياتر كه سم نييه. ته تو ش چارت نييه جگه له وه ي بيكوژي. ته تو و ك ناوخواردنه وه ته و كاره ت پي ده كرى. دوايش، ديسان ته گه ر ويستت ميرو له يه كيش مه فليقينه وه... دوايي..."

چل ژورره و هه مووش پر له بالئنده. يه کيکيان له هه موو جوړی له گ له گ، به دندووکي دريژ و سوور و چاوی شووشه يييه وه. لهو ژورانه وه پۆل پۆل له گ له گ به رهو دهري له شه قه ي بال دهن. به لاقی دريژ و ملی خواره وه، له کيکله گه کانداه خولپينه وه. ماريکي رهش له دهوري گهردي له گ له گيک هالابوو. له گ له گه که ماره که ي بريندار کردبوو و ماره که ش له ملی هالابوو و خنکاندبوو. هه موو گياني له گ له گه سپييه که خويناو ي بوو. ژورويکي ديكه پر له ماسيگره ي پۆينه کي. ماسيگره ي پۆينه کي فهرانده ي هه موو مه لانه. هه ر ده لئي بنياده مه. بالنده يه که په ر و پۆي له بهر که سکی شين ده چيته وه. هه لۆي گه وره ي خه والوو له ژورويکي ديكه دا. چنچرو که کانيان گه وره و وه ک شاخي که له کيوي. چۆله که کان بي تۆقره ن و له شوپيني که وه هه لده فرن بۆ شوپينيکي ديكه. بالنده يه کيش هه يه به ناوي تووتاکه. ئەو بالنده يه تينووي نابي. تووتاکه کان سپين و هه نديکيان خال خال. گه رديان خستووه ته سه ر يه ک. ژورويک پر له بالنده ي (يوسف جوق) کۆتره باريکه. بالنده يه کي بچوک، که له بنياده م ده چيته. سه د هه زار (يوسف جوق) ژورويکيان پر کردوه. گه م گه ميان ده چيته ناسمان. " (يوسف جوق) ، (يوسف جوق) ، شت و مه که کانت دۆزييه وه، دۆزيتيه وه، (يوسف جوق) دۆزيتيه وه؟" بالنده هه ر هه ميان دي. ئەو کۆتره باريکانه بالنده يه کي سه ير و سه مه رهن. خوشک و براييه ک بوون. دايکيان مردووه و بابيشيان ژنيکي ديكه دينيتته وه. زردايک رۆژيان لي ده کاته

* وه که له گه روتی خویندنه وهی رۆمانه که دا، "يوسف" ی کورێ مه جمووده کورده مان ناسيوه، له م به شه دا که تاييه ته به بير کردنه وه و خه ياله کاني يوسف، نووسه ر باسي بالنده يه ک ده کات که له ده قه فارسييه که دا پيئي ده لي "يوسف جوق يوسف" و له په راويزي وه رکيترانه که شي دا شبي کردووه ته وه و ده لي "يوسف جوق يوسف" کۆتره باريکه يان کۆتره شينکه يه که له فارسي دا پيئي ده لئين: "کوکوو" يان "ياکريم". وه رکيتره فارسييه که ده لي کورده کان به و مه له ده لئين "اکا يوسف". هه رچۆنيک بيت ناوي "يوسف جوق يوسف" له ده قه فارسييه که مي دا زۆر له ناوي پاله وانه که وه نزيکه بۆيه منيش هه ر نه و ناوه داده نيم و خۆ ده بويرم له وه ي بيکه مه "کۆتره شينکه يان کۆتره باريکه".

شەوى رەش. رۆژىكىيان زردايكە مندالەكان دەنيرىتتە دەم رووبارى كەلۈپەلى بۇ بشۆن. مندالەكانىش ھەر يەكە و شتىك بزر دەكەن. جا ئەوجار چۆن بگەپىنەوہ مالى؟ چما زردايكە پىستى سەريان ھەلئاقەنى؟ تەگبىر و رايەكى زۆر دەكەن، دەزانن ناتوانن بگەپىنەوہ مالى و دەست دەكەن بە گەپان بە دواى شتە ونبوہكاندا. دەشت و چيا و بياپانان سەنگ و سووژن دەدەن. نە بە رۆژ پشور دەدەن و نە بەشەو. برسى و سەرلىشىواو و بە پىي بلوقاوى و جلوبەرگى شپ و دپاوە دەگەپىن و دەگەپىن. كچە بەردەوام گوتويەتى: "خۆزگە ھەر دووكمان دەبووينە بالئندە و كەلۈپەلە ونبوہكانمان دەدۆزىيەوہ... " رۆژىك، دوو رۆژ، دوومانگ سى مانگ ھەر وا دەلى. رۆژىك سەير دەكا بوونەتە بالئندە. كچە لە چيايەك و كورەش لە چيايەكى ديكە، كچە بانگ دىلى: "(يوسف جوق) ، (يوسف جوق) ، دۆزىتنەوہ؟" شتى ھەرە بەنرخى كە بزريان كردووه، راخەرەكەى مالىوہ بووہ.

ئىستا ھەتا قىيامەت كچە لە (يوسف جوق) دەگەپى. "(يوسف جوق) ، دۆزىتنەوہ؟" ئەو لە راستىدا سەربردەى ترس و سامە، ئەويش نەك لە بىچمى بنىادەمدا، بەلكو لە بىچمى بالئندەدا...

زۆر باشە، (يوسف جوق) يىك ئەو ھەموەى چۆن لى كەوتووتەوہ؟ ئەو ئەفسانەى مەلانە گيانەكەم.

بە جۆرىكى ديكەشى دەگىپنەوہ. كچە گراوى (مەعشوق) يىكى ھەبووہ بەناوى يوسف و لىي ون دەبى. كچە، كە وختە بوى شىت بى، لە چيا لىي ون دەبى. وەشويىنى دەكەوى و سالىك، دوو سال و پىنچ سال شوپىن نامىنى لى نەگەپى. يەك پشوش ھەر نالاندوويەتى و گوتويەتى: "خۆزگە دەبوومە بالئندە و خۆزگە دوو بالم لى دەپرا... دەبوومە مەل... و رۆژىك بەيانى كە ھەلدەستى، دەبىنى ئەوہ بوونەتە بالئندە. ھەلدەفپى و لە شەقەى بال دەدا بۆ سەر چياكان و ھەموو ولات دەگەپى. يەك پشوش ھەر بانگ دىلى: "يوسفكەم، (يوسف جوق) ، يوسف."

ئەو ئەفسانەى مەلانە گيانەكەم.

ژوررىك پەر لە (يوسف جوق) . دنيايەك (يوسف جوق) . كۆترەبارىكە ھەموو خەمبار و مەلوول. دەنگيان وەك دەنگى بنىادەم: "گمەگم، گمەگم."

لەوانەيە ھەر كام لە مەلەكانى دنيا، بنىادەمىك بوون و ھەر كامەيان لە سۆنگەى بەلایەكەوہ بوونەتە مەل. ئەو كوندە، بى و نەبى پىرەژنىك بووہ. پىرەژنىكى بە پرتە و بۆلە و

بئی فەر. دۆرنا بووکیك بووه. ریگارۆیشتنه کهی هەر ده لیبی نوئی بووکه. ئەوهنده به ناز بهر پێیدا ده روا... .

خه یالّه یان زینده خه و؟ یوسف چاوه کانی هه لگ لۆفی. هه زاران بالنده له شوینیک هه لده فرین. له شوینیک دیتبوی. له چل ئەشکهوت، چل ملیۆن مهل، ئەگەر نهیدیتبوو، ئەی چۆن ده هاتنه پیش چاوی؟ خۆ زینده خه ویش نه بوو. زۆر له وه پیش ئەو بالندانهی دیتبوو.

به خۆی گوت: "ئەگەر بېمه بالنده، ئەگەر بېمه بالنده... ئەی خوايه گیان، ئەگەر بېکھيه بالنده... خۆ ناویشم یوسفه، کاکه یوسف. ئەگەر بېکھيه بالنده و بېههته نیو کاکه یوسفه کان... به سهه چوکورد تیر هه لده فرم..."

زه ده یهک لیوی لین ره وانده وه. چما بنیاده میش ده بیته بالنده؟ ئەگەر نا، ئەی ئەوانه چۆن بوون؟

چاری نه بوو. ئەو حاجیه شیتته ببووته به لای گیانی. چ بکا؟ بۆ کوی را بکا؟ ترسه کهی جار به جار له دلیدا هه لئ ده دا. ناتوانی یهک ههنگا ویش له و شاره برواته ده ری. خۆ مه حالیشه حاجیه یی بکۆژی. ئەوهی به دلیدا ده هات، ده هاته سهه زمانیشی: "بېکه بالنده، بېکه بالنده خوايه. جووتیک بالم به یه و بېکه مهل."

بنیاده می وا ترسنۆک تا ئیستا له دایک نه بووه. ملی خۆت بشکینه دهی. سهه ری خۆت هه لگره و روو بکه کیوان. ناتوانی را بکهی. ده ست و پیته مردوون. هیممه تی بکه و حاجی بکۆژه. بیکۆژه و بیپرینه وه دهی. کوشتنی ئەو شیتته سووک و چرووکه چیه. نه ده توانی بیکۆژی و نه ده شتوانی بگه ریته وه ناوه دانی. نه پیته ده کری بچیتته پیشی و نه بگه ریته وه. چیهی واشی نه ماوه به گ بگه ریته وه. ئەگەر له گه ل گه یشتنه ویدا لیتهی پرسی، ها یوسف چیت کرد، چیهی جواب ده ده یه وه؟ ئەوه له مه رگیش خراپتره. به رسوایی له ناوه دانیت ده رده کا. ئەی دوا ی ئەوه له گه ل دایکم بچمه کوی؟ کویمان هه یه بچین؟ چۆن سهه یری چاوی دایکم بکه م؟ سهه یری چاوی گولعوزار... گولعوزار تفم له روو ناکا؟ ده رویش به گ بیته و به گولعوزار بلئ بچۆ حاجی بکۆژه، بئی ئەملا و ئەولا ده یکا. ئەو کاره به هه موو کهس نا کری.

ناااخ... خۆر خه ریکه ئاوا ده بی. با بچم حاجیه شیتته... ئیستا له مال و ده رده که وی. به خیرایی جلوه رگه کانی له بهر کردن و به ره و مالی حاجیه شیتته وه ری که وت. به ریگاوه بوو که خۆر ناوا بوو. کۆلانه کان چۆل بوون.

به خۆی گوت، هیشتا بوومه لیلّه و تاریکییه که خهست نه بووه. ده بی توژیك له بازاری خۆم بخافلینم. به لّام نایب حاجیشم له دهست بچی. ته گهر له کاتی وه درکه وتنی حاجی له وی نه بی، سه رگهردان ده بی. ههستی کرد ناخی بۆشه و نهیده زانی چ بکا. دواییش به داماوویه وه گوتی: "خودایه بکوژه. گیانم بستینه و رزگارم بکه. مهرگ لهو ژیانه پر کویره وهرییه ناسانتره. بیا و شهویك سه ر ده نیته وه و ئیتر هه لئاستیتته وه. هه رگیز..."

که یفی بهر خه یاله ی دی و ههست ده کا خوروویه کی خۆش که وتووته گیانییه وه. مهرگی خۆی دینیتته بهرچاو و گریانی دایکی و شین و شه پۆری گولعوزار.. گولعوزار شیره کچه. میرد به که سی دیکه ناکا. ههتا ده مه ساتی مهرگی "یوسفه کهم، یوسفه کهم" بانگی ده کا. ناخۆ گولعوزار ده بیته بالنده؟

"ته گهر جووتی بّالم بدهیتی، بمه بالنده یه کی سپی، بمه بالنده..."

بالنده بوونی له مهرگ پی خۆشتره. ده چی و له سه ر لکی دار بییه که ی بهر ده رگه یان هه لده نیشی. له وی تیی ده چریکی نی. خه لگ ده لّین، کاکا یوسف غه یب بووه. ده لّین چووته کوی؟ له بهر مائی گولعوزار یه هه لده نیشی.

له بازاره که دا ده هات و ده چوو، به لّام ناگای له کهس و له هه یج شتیك نه بوو. زۆر ده میك بوو برسیی بوو، به لّام نه ده چوو نایک بخوا.

تیشکیك چاوی به شه واره خست. راجله کی. سه یری کرد هاتووته بهر دم قاوه خانه که ی عه لی. که گوئی له ته قه ته قی مۆره ی تاو له که بوو، وه خۆ هاته وه و هه موو گیانی له رزی. ته ه گهر هه ر ئیستا حاجیه شیته له مائی هات بیته ده ری؟ به غاردان به ره و ژوو هه لکشا. کۆلانه کان کپ و بیده نگ بوون و چاو چاوی نه ده دی. له خه ره نده که په رییه وه و خۆی گه یانده بن داره تووه که ی پشت ماله که ی حاجی. پشووی له سینگیدا راگرت و گوئی هه لخست. هه موو ههستی خۆی دا بووه گوئییه کانی و ههست و خوستی له خۆی بری. ماله که دهنگی لی نه ده هات. ترسیك له ناخیدا سه ره تاته که ی کرد. ته و شیته ی له کیس نه چو بی؟ گه لایه کی له داره که لی کرده وه و خستییه بهر ددانی. ته و جار چلیکی هه لپساند. ته ویشی جوی. زاری سه ر بوو. تفی کرده وه. وه که بهری دهستی فیڕ ببوو. هه موو ته و شوینانه ی پی ده زانی که حاجی هه مو شو ی ده کردن. باخچه که ی عومه ره کورده، قاوه خانه که ی توفیق، خه یاتیه که ی عوسمان، ته شکه وته کانی ده مو ز ته په، بن چناره که... ئیستا که زووتر له مائی وه درکه وتبوو، ده بی چو بیته کوی؟ ژن و منداله که شی له مائی نین. له مال بوایه ن، ته و ماله یان وه سه ر خویان ده گێرا.

چەند رۆژنىك بوو دەمانچەكەى ھەلنەدەگرت. دەستى بۆ قەدى برد. خەنجەرەكەشى لەبىر كەردبوو. لەبىرى نەكەردبوو، نەيوپرابوو دەستى بۆ بەرى، واى نواندبوو كە لەبىرى چوو. بەبى ئەوئى ئاگای لەخۆى بى، لە پشت دارەكە قىت و قنىج ھاتە دەرى.

شەو راشكابوو، كە گەيشتەو ھەلنەدەگرت. بەسپاى دەرگای كەردەو. نەيدەو پرا چراكە ھەلنەكە. دەمانچە و كىردەكەى لە سەر مەزەكە بوون. دەسبەجى دەستى كشاندەو. دواى ئەو كىردەكەى ھەلگرت و دەمودەست لە باخەلى نا.

ھەر كىردەكەى لە گىرفانى نا، خۆشپىيەكى نامۆ ناخى تەنى. لە پىشدا باشترە بچىتە كوئى؟ ئەمشەو دەبى لە كوئى بى؟ دەبى بىدۆزمەو. ئەمشەو دەبى تەواو بكەرى. ئەگەر ناوا پرواتە پىش، خۆى لەدەست دەچىت. گالئەى پى ناكەرى، گىانە و گىانىش شىرىنە. پىاو گىانى خۆى لا شىرىنترە يان ھى كەسپىكى دى؟ بە گۆرى بابى خەلكى دى.

ھەروا كە بەرەو باخچەكەى عومەرە كوردە دەپۆيشت، بەخۆى دەگوت و دووپاتەى دەكەردەو: "بەگۆرى بابى، بەگۆرى بابى..."

ئىتر بە دىتنى حاجى دست و دللى نەدەلەرزىن. چما حاجىيە كىيە؟ كورى باوكىتى؟ كابرابەكى بەرەللا و ھەرچى پەرچى كە تەنانەت سوودى بۆ زن و مندالەكەى خۆشى نىيە. "بەگۆرى بابى، بەگۆرى بابى. چار نىيە."

چىي واى نەماو دەرويش بەگىش بىتەو. بانگى دەكا و لىي دەپرسى: "دەى ي ي ي، بلىي يوسف جوق... بلىي بزانم..." دواى چەند ساتىك ھىچ نالى و بە زەردەيەكى تەوساويەو چاويك لە سەرتاپاى دەكا و ناخىيەكەى لەدەين دەھرى دەبى و بەسەرىدا دەنەپىنى: "بۆ مەلت بشكىنە. لەبەر چاوم ون بە. داىكىشت ھەلگەرە و بۆ ھەر جەھەندەمىكى دەچى، بچۆ. ئەو چاكەى ھەموو ئەو زەھەتەنە بوو كە بۆتۆم كىشا؟ ياخوا ھەرامت بى... بۆ جەھەندەم پەكە. ھەر ئىستا... دەى بۆ دەى... بۆ لەبەر چاوم... بۆ بۆ بۆ."

خەلكى ئاوەدانپىش گالئەى پى دەكەن. گولعوزارىش... دەلى: "كۆرە وەرە سەبرى من، يوسفىشم بە بنىادەم دادەنا و گۆم كورى مەھمودە و دلەم كەوتە سەرى..."

دەنگىكە لە قورگىيەو ھات: "دەلى دلەم كەوتە سەرى، دلەم كەوتە سەرى..."
لە حالىكدا كوشتنى حاجىيە شىتە وەك ئاوخاردنەو وایە. لە نەكاو سەكە ئەنگىئوراو كەى ھاتەو بەر چاوى. لە لاقانى وەراند*. ئەوجار راوەستا. لە نىوئەندى شەو كەدا قىت و رەپ

* لە لاق وەراندن، دەلاق وەراندن: واتە لە نەكاو بەھەموو ھىت و تواناوە راكردن.

راوهستا... له خوږه‌ی ناوکه‌وه زانېی گه‌یوته ناشه‌که. به ئاسته‌م تیگه‌یشت که له پرده‌که په‌رپوه‌توهه. هر به‌پېی عاده‌تی خۆی ده‌رگای باخچه‌که‌ی کرده‌وه. فانۆسی قومارکه‌ره‌کان له که‌لېنی ده‌رکه‌وه تېشکېکې کزی ده‌هات. ښو تارمايېانه‌ی له به‌ر فانۆسه‌که تېک ده‌چرژان... نزيک بۆه. له پشت دارېک خۆی مات دا.

حاجی ده‌ستی له ملی يه‌ک به يه‌کیان ده‌کرد و ماچې ده‌کردن و له به‌زيکې پر له حه‌زمه‌توهه ده‌یگوت: "هاورپييان ده‌رۆم. به‌یانی ئیتر حاجی لیره‌ نییه. بال ده‌گرې و ده‌فرېچ. دووره‌ولاتی سه‌خته براده‌رینه، سه‌خته، سه‌خت. به‌گه‌کان ده‌ربه‌ده‌ریان کردم. شیتتېکی تاک و ته‌نیا چۆن ده‌ره‌قه‌تیاں بې؟ به زور ده‌رۆم هاورپييان. ده‌ی باشه. ښو دنیا به‌ هر وا نابې. رۆژتېکېش دې ئیمه‌ش ښوان شاره‌به‌ده‌ر ده‌که‌ین. ښمن ده‌چمه ښه‌سکه‌نده‌روون، له‌وی ده‌وله‌مه‌ند ده‌م و ده‌گه‌رپمه‌وه. منداڼه‌کانېشم ده‌نیمه به‌ر خویندنی. منداڼه‌کانی حاجی به‌ شیتته ده‌بیننه‌وه... گه‌ردم ئازا که‌ن برايینه. زورمان نان و ښه‌کی يه‌کتری کرده‌وه..."

ويکړا گوتیاں: "گه‌ردنت ئازاد بې."

حه‌سه‌نه پیره‌ی خاوه‌ن گاران، که سمیلېکی شوړی هه‌بوو، وه‌ده‌نگ هات: "گه‌ردنت ئازاد بې، گه‌ردنت ئازاد بې حاجی. ښو کورپېکی باش بوو. وه‌ک زېړی و ابووی. جوامیر بوو... له‌و شاره‌دا جیت دیار ده‌بې. کورې وه‌ک تو نایته‌وه براله..."

له‌و کاته‌دا خۆی پې نه‌گیرا و دایه پر مه‌ی گریان و به لوشه‌لوشمه‌وه گوتی: "ده‌ره‌قه‌تی به‌گه‌کان نه‌هاتین براله. بې که‌س و بې ده‌ر و ده‌سته‌وستانین. حوکه‌تېش پشتیان ده‌گرې. ښه‌گینا ښو شاره‌وچکه‌یه‌مان به به‌گ و ناغاه‌وه ده‌کرده تۆزی بانان. به‌لام ناکرې مل له‌به‌ر ملی حوکه‌ت بڼې. ښه‌منېش وه‌ک تو تېه‌ه‌لدرای حوکه‌تم. حوکه‌ت له ولات و زیدی خۆم ده‌ربه‌ده‌ری کرده‌وم. خۆ ده‌مبېنی، له ولاتې خۆم منېش به‌گ بووم. پاشا بووم، سه‌ر و سامانېکم هه‌بوو. هه‌مووان ده‌زانن... څاخ... چیاکانی وان..."

دېسان کونه برینی کولابونه‌وه. ئیستا ده‌ستی پې ده‌کرد. باسی زید و ماله‌ خوښ و گوره‌که‌ی و باسی میوانداری و بېنه و به‌ره و گوند و ملکه‌کانی له هۆردووی چواره‌م و... گوتیاں: "بېره‌وه حه‌سه‌ن ناغا. پېویست نییه باسی بکه‌ی. هه‌موومان ده‌زانن. ده‌ربه‌ده‌ری تاله براله."

حه‌سه‌ن ناغا "ښو حاجی ده‌چېته ښه‌سکه‌نده‌روون. له‌وی کي ده‌زانې ښو لیره‌ به‌لای گيانی به‌گ و پاشا و ناغاکان بووه... کي ده‌زانې له نیوه‌ندی بازارې دایک و خوشکی درویش به‌گی

کردووه ته دوو فلس و دایناوه... کیّ چووزانی، کیّ چما تۆ ده زانی من چ کاره بووم و له کویتوه هاتووم؟"

گوتیان: "بیرپه وه حهسه ن ئاغا. هه موومان ده زانین."

حاجی کوئی گریانی ههستا بوو و گوتی: "کیّ چووزانی. گهر دئم ئازا که ن براده رینه."

به گیان و دل گوتیان: "گهر دنت ئازاد بئ حاجی."

چهند جارێکی دیکهش دهستیان له ئهستی یهك کردهوه. حاجی مهست بوو و ههر به لادا دههات و به رهو ده رگای باخچه وه پئ كهوت. ئهوانی دیکهش كهوتنه ری.

یوسف له جیبی خۆی حه په سابوو. ئه گهر یه كێك ئه حوالی پرسیبایه، هۆر هۆر ده گریا.

له بهر ده رگای باخچه كه جارێکی دیکهش دهسته ملان بوونه وه و یه كتریان ماچ کردهوه. حاجی

وه پئ كهوت و له تاریکییه كه دا بزر بوو. دواى ئه و گوتیان: "به خوی كورپێکی باش بوو."

"كورپێکی باش بوو، به لام شیت بوو. تۆز سقاله ئه قلیکی هه بوایه، به ربینگی به ئاغاوات نه ده گرت. بنیاده می ژیر، شه پئ خۆ تپینه ناكا."

"جینۆ به ژن و دایکی كابرأ ده دهی... به تۆ چی؟ دهی باشه، دهیدهی، ده بخۆ، قوونت خاوینه..."

"مال و حالت كاول ده كه ن."

"ده به ده رت ده كه ن."

"هوكمه تیان له پشته و ئیمه چمان له ده ست نایه."

یه كێکیان هه لئ دایه: "بۆ نایه؟ زۆر باشیش له ده ستمان دئ، به لام حاجی خۆی نه یویست.

ئه گهر گوتبای، دهی براده رینه، قۆل هه لمالن دهی... پشتمان ده گرت."

"حاجی خۆی نه یویست."

"خۆی هه زی لی بوو پروا."

یه كێکیان كه له پێشه وه ده رپویشت، راوه ستا و رووی له براده ره كانی كرد: "ئه و ناروا. ئیستا

ئه وه ده رۆژه، ههر دئ و گهر دن ئازایی ده خوازی و مالاوایی ده كا."

یوسف به بئ ئه وهی به یلئ ئاگایان لی بئ، به ته نیشتیاندا تیپه ری. ده بوو بگاته حاجی.

ئه گهر نه گه یشتبایه، ده تگوت به لایه کی به سه ر دئ... هانكه هانكێکی بوو كه حاجی پئی

زانی و گه راوه و بانگی كرد: "راوه سته تۆ كئی؟ چیت له گیانی من ده وئ؟ بۆچی به رده وام به

شوینمه وهی ها؟ دا بلئ بزانم تۆ كئی؟ دۆستی یان دۆزمن؟..."

چیی نه مابوو بیگری. له وانه یه نه گهر مه ستیش نه بوايه، گرتبای. یوسفیش دهست و پیی تیکه ل هاتبوون. ویستی دهست بو کیرده که ی بهری، به لام نه توانی. وه پیشی کهوت و ده، بیست ههنگاو یکی لی دور که وته وه. حاجی یهک پشوو جنیوی ددها و دهیگوت: "دهی بلی دهی، بلی کیی، چکاره ی؟ دوستی یان دوژمن؟"

یوسف ده رویش و حاجی به لاره لار و سهره نگریبوون و ههستانه وه و هوشوینی ده کهوت به لام توژی نه دهشکاند. حاجی جاریکیان بهردیک هه لگرت و تیی گرت. بهرده که به تهنیشیدا تیپه پی. دووه بهردی گرتی.

"ترسنوکی بی ناموس."

هه راوا بهدوایدا گه یشتنه وه بهر ده رگای ماله که ی ده رویش بهگ. یوسف دردوژنگ بوو بچیته وه مالی یان نا؟ نه چوو. له وپوه بهره و ژور هه لکشا، بهره و گرده که.

"راکه، را بکه، را بکه تووتکه سهگ."

له شار چوو یوونه ده ری. حاجی به هانکه هانک هه رای ده کرد: "نه گهر پیای را وهسته. دهی را وهسته سه گبابی ترسنوک... را وهسته حیز..."

یوسف دهست و پیی نه ده له رزی. ده تگوت گوئی له هیچ نابی. نه شه رای ده کرد و نه حاجی.

"را وهسته نامه رد. را وهسته. را وهسته بزائم کیی... نه گهر پیای را وهسته..."

حاجی زور به جی مابوو. یوسف ناوپی دابووه و سهیری پشته وهی ده کرد. تارماییه که له دور ده بینرا، قسه کانی لیل بوون. تارماییه کی دیکه ی بهدواوه دی. دهستی چوو سه کیرده که ی و وه کاره با کشایه وه.

هیشتا شهونگی سەر گه‌لا و گولۆوکه سووره‌کانی پیره‌هه‌ناره لک و پۆ خوار و خێچه‌که، نه‌ببووه هه‌لم. لک و پۆی هه‌ناره‌که رووبه‌ریکی زۆریان داگرتبوو. لک و پۆی به‌ری رۆژاوی به‌سه‌ر نه‌و دیواره قه‌وزه‌گرتوه‌دا که جی جی قه‌وزه‌که‌ی وشک ببوو و هه‌لۆه‌ریبوو، په‌لیان بۆ باخچه‌که‌ی دیکه راکێشابوو. می‌شه‌نگوینی سەر گولۆوکه درشته‌کانی هه‌ناره‌که، به‌ بالی مه‌یله‌وته‌ریانه‌وه ده‌تگوت نوستون. تاویک دواتر هه‌تاو ده‌که‌وت و هه‌موو ولاتی گه‌رم ده‌کرد و می‌شه‌کانیش باخچه‌که‌یان پر ده‌کرد له‌ گیزه‌گیز و ویزه‌ویز.

دولدولێجه بچووکترین جۆری "باز" ه. به‌ سه‌دان و هه‌زاران دولدولێجه له‌ هه‌وره‌بان و بن میچ و لاشیپانه‌ی کاوالاشه‌ خانووی هه‌رمه‌نبیه‌کان و که‌لینی دیواره‌کاندا هه‌یلانه‌یان کردووه و له‌ کاتی رۆژئاواو بووندا به‌ قاو و قیژ و وه‌ک شیتان له‌ ناسمانه‌ ساماله‌که‌دا ده‌یکه‌نه هه‌للایا. نه‌و شارۆچکه‌یه، تاقه‌ شارۆچکه‌یه‌که، که‌ نه‌و بالنده‌یه‌یان ناوانوه دولدولێجه. له‌ هه‌یج شار و شارۆچکه‌یه‌کی دیکه پێی نالین دولدولێجه. هه‌یج بالنده‌یه‌کی دیکه‌ش وه‌ک نه‌و بالنده‌ بچووک و پر هه‌مجۆله، ناسمان و زه‌رده‌په‌ر وه‌ک ناسمانی رۆژی قیامه‌تی لێ ناکا. مندالانی شاریش به‌ شیبوی جۆراوجۆر نه‌و بالنده‌ به‌ هه‌مجۆله‌ راو ده‌که‌ن. ده‌یگرن و چیبان لێ ده‌که‌ن؟ نه‌وه‌ی که‌س نایانێ. نه‌ منداله‌کان ده‌زانن و نه‌ گه‌وره‌کانیش. به‌هاران، هه‌ر منداله‌ و دولدولێجه‌یه‌کی به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌ که‌ رهنگی که‌سک ده‌چیتته‌وه و دندووکه‌ تیژ و درێژ و خۆله‌ می‌شیبیه‌که‌ی دا‌پ‌چ‌ری‌وه و په‌یتا په‌یتا په‌له‌قاژه‌یه‌تی. باله‌کانی باریک و درێژن.

ته‌رمه‌که‌ی سه‌رۆکی گه‌وره، نیوه‌ی له‌ سیبهری دار هه‌ناره‌که و نیوه‌شی له‌ به‌ر هه‌تاوه‌که بوو. لاقه‌کانی له‌ سیبهر و سه‌ریشی له‌ به‌ر تاوی. چاوه‌کانی به‌مۆله‌ق وه‌ستابوون. سه‌ری رووت بوو. قژه‌ پره‌ مه‌یله‌و قاوه‌یی و لوول و فره‌که‌ی پشته‌ سه‌ری به‌سه‌ر سه‌ره‌ رووتاوه‌که‌یدا هاتیبۆه سەر نیوچاوانی. خوینی لووتی له‌ قولینچکی زارییه‌وه شۆلاوگه‌ی به‌ستبوو و له‌ بن سه‌رییه‌وه،

به قولایی کاشییه رۆمیییه کهدا کۆ ببۆوه. کهویکی رهنگ سوالهتی به هیلای مۆروه، دهنووکه رهشهکهی درێژ کردبوو و لاقی راستهی بهرز کردبۆوه و بهرهو ئەو خوینه دهچوو که لهسهر گۆلهکان گۆمیلکهی بهستبوو. پینج ماسییش که ئەوانیش رهنگیان سوالهتی بوو، راوهشاندنی کلکه پانهکانیان بهرهو ئاوێکی دوور دهخوشین. سهروکی مهزن، لهسهر گازهرای پشت کهوتبووه سهه کاشییهکان. نیوهی زنجیره زیڕهکهی کاتمییرهکهی کهوتبووه بهر سیبهرهکه و بهشهکهی تری که له سهه ورگی قهفی خواردبۆوه، لهبهه تاوهکه دهبریسکایهوه و له چاری دههه. تۆزیک لهولاترهوه دهبه بهنزینهکهی له دهستی راستهی که لیکی کردبۆوه، بهرببۆوه. چهند کۆته پهڕۆیهکی رهنگاوهنگ له دهوری کهوتوو... قاوغه شقارتهیهک، که چله شقارتهکانی له دهوری بلاو ببوونهوه، له بن لهته پهڕۆیهکهوه دیار بوو. پهیژه نارنجی و درێژهکهی دادهر لهسهر دیوارهکهوه بهرهو لایهک خلیسکابوو، بهلام نهکهوتبووه عهرزی. له بن دار ههنارهکه و دیوارهکه، چهند دۆلدۆلیجهیهکی سهه ههلقهناو و نیووه سووتاو و برژاو کهوتبوون. زارکی چهند کون و کهلینیکی سهه دیوارهکه به دووکهه رهش داگهراپوو.

میشتیکی درشتی کهسک، که لهبهه ههتاوهکه دهبریسکایهوه، بهخیرایی هات و بالهکانی لیك نا و له چاو ترووکاتیکیدا چوو نهی کونه تفنی مردوووه کهوه و هاتهوه دهی. کوری سهروکی مهزنیشت تۆزیک لهولاترهوه، پیم وایه ههر لهسهه وینهی کهوهکه، لهوانهیه لهسهه کهسکایی و رهشایی و سوالهتی رهنگهکهی دارههناره گۆل سوورهکه و لهوانهشه لهسهه سپیایی ئای نهخش و نیگاری کاشییه پر نهخش و نیگارهکان، کهوتبوو. ههر ئەو کورهی دوی نۆبهره کوری مردبوو. ئەوی یهکه میشتی ههر لیڕه کهوتبوو. ئەویش ههر ناوا سههری شکابوو و خوین له لووتی فیچقهی کردبوو. بهلام کهس به جوانی لهبیری نه مابوو ریك له کوی کهوتوو. سهروکی مهزن ههر لهو رۆژهوه فهرمانی کوشتنی دۆلدۆلیجهکانی دهکرد و شهوانه به پهیژه به بهنزین و کۆنه پهڕۆه مشووری دهخواردن و ئاگری له هیلانهکانیان بهردههه و سههریان ههلههپساند.

میروولهکان به سهه کاشییهکاندا بهرهو چاو و خوینهکهی سهروکی مهزن ریزیان بهستبوو. تاویك دواتر چاوهکانی سههروک لهبهه میرووله دیار نهبوون.

که خۆر پتر ههلهکشا و ههوا گهرمتری کرد، نیو لک و پۆی دار ههنارهکه، زهنا زهنا و لووریهکی دووردریژی لی ههستا. میشتهنگینه به گهرما بهخه بهرهاتوو و هارووژاوهکان، له گۆله سوورهکاندا شیت بوون. میشتهکهرا نه به ویزه ویزیکی سهه سوورهیتهه به دهوری کۆگایهکی خۆله میشتدا دهسوورانهوه.

كەس نەيدەزانی كى بەر لە ھەمووان مەیتەكەى سەرۆكى گەورەى دیتبوو. خەلكى شارۆچكە ئەوەندەى يەك و دوو لەوى كۆ بوونەوه. چىي خەلكەكە پتر كۆ دەبوونەوه، مېشەنگوینە زەرد و سوورەكان و مېشەكەرەكان توورەتر دەبوون و وەك شىتان بە گەوالە ھېرشیان دینایە سەر خەلكەكە. جار جارەش زىكەيەك لە نىو حەشىمەتەكەوه ھەلدەستا و گەرما خەستەكەى دەپرى.

ھەول و كۆشى جەندەرمەكان بۆ دوورخستەنەوى خەلكەكەى دەورى تەرمەكە، بەھىچ نەگەیبوو.

جارچى درى بە خەلكەكە دابوو و دەھاتە پېشەوه. كاكۆلە رەشەكەى كەوتبوو سەر نىوچاوانى و چاوە گەورە و رەشەكانى رەشتر و گەورەتر ببوونەوه. خەلكەكە كشانەوه و رىگەيان بۆ كردهوه. ھەمووان بە سەرسوورمانەوه سەيرى ئەو پىاوە رىوئەلەيەيان دەكرد. ھەر جارچىيان دیت، خەلكەكە بەشىپوھىەكى گوماناوى بېدەنگ بوون. ویزەى مېشەكان دەتگوت نەك لە دار ھەنارەكەوه، بەلكو لە زەويیەوه ھەلدەستى، كپ و لە دوور دوورەوه...

جەندەرمەش پېشيان بە جارچى نەگرت. جارچى ھات و لە ژوور سەرى تەرمى سەرۆكى گەورە راوہستا و چاوى تىوہ پرى. روخسارى زەرد دەچۆوہ و فرمېشك وەك بارپزە لە چاوانى ھەلۆھرىن. ئەوجار ئەژنۆى دادا و داھاتەوه و سى جاران دەستى سەرۆكى ماچ كرد و بۆ نىوچاوانى برد و لەسەر دلئى دانا و تاويك ھەروا كروشمەى كرد. دەتگوت لە بن لىوانەوه دوعا دەكا. لەو كاتەدا كە دەستەكانى سەرۆكى گەورەى لەسەر دلئى دانابوو، ژنەكەى سەرۆك ھات و بە گران و سەنگىنى لە ژوور سەرى راوہستا. لە نەكاو زىكەيەك بېدەنگىيەكەى شكاند و دەمودەست نىشتەوه. كە خانىيان لەوى دوور دەخستەوه، جارچىيش ھەستا و بە دەنگىك كە بە حال دەبىسترا، لەبن لىوہوہ گوتى: "ئەتۆش، ئەتۆش، من ئەتۆشم كوشت."

ئىتر لەوى دوور كەوتەوه، لە حالپكدا كە دووپاتەى دەكردەوه: "ئەتۆش، من تۆشم كوشت. سەرۆكى گەورەم، شىرەكەم..."

حاجى قۆرت بۆغا، لەوى لە تەنىشت نەقىبەوه، سىنگى ھىنابوہ پېشەوه و لاقى لىك بلاو كردهوو و راوہستابوو. چاوەكانى لە خۆشيان ھەر دەبرىسكانەوه و زەردەى لىوى لە ھەموو روخسارى گەرابوو. لە خۆشيان ھەر خەرىكى سىئەلەكانى بوو. تەزىبە كارەبايىەكەى بە دەستى چەپەيەوه بوو. نەقىب بەو چاوە كەسكانەى كە دەتگوت چاوى مارن، لىي دوور دەكەوتەوه و ئەمرى بە جەندەرمەكان دەكرد، كە خەلكەكە دوور بجنەوه و دىسان دەگەراپەوه و

قیت و رەپ لە تەنیشتی رادەووەستا. ماھیر قاباچیی ئوغلێ، رۆستەم، وەسمان راسم، جافر ئۆز پۆلاد، دادوەر و پارێزەرەکان، مامۆستا و راگرەکانی دواناوەندی و مودیر ناحیە و ردین سببەکانی شارۆچکە و دکتۆرەکان و عیژەدین فەخرەدین بەگی دادئەستیییش لەوی بوون. قاباچیی ئوغلێ دەیگوت: "چارەنووس، وەی لەو چارەنووسە باشە."

بیری لەو دەکردووە، کە ئیمە دەرهقەتی حاجییە شیتەییەکی بیکەس و کار نایەین، کەچی خەلک کەر و شتر بە بارەکیەو و مردوو بە گۆرەکیەو دەخۆن و لیشیان دیار نییە. چارەنووس، چارەنووسی سەرۆکی مەزن... ریک چارەنووسی کورەکانی... ئیستا، تاویکی دی دکتۆر پشتراستی دەکاتووە کە بەهۆی خزینی پەیژەکیەو و بەربوونەو و خوینبەربوونی میشکی، مردوو. تەواو... ئەی ئەو خوینەیی لە لووتییەو دەچۆرێ؟ ماھیر بەگ سەری سەرۆکی مەزنی هەلینا، ئەو کەلینەیی گەورەییە چوار پەنجەیی بەنیویدا دەچوو و دیاربوو شتیکی رەقی ویکەوتوو، لە پشت سەرییەو دیتبوو. ئەی ئەو برینە چییە؟ لە کاتی خزینی پەیژەکیەیدا، سەری بەر بەردیک کەوتوو و تەواو. وەک دەرکیشانی موو لە ماست...

ورده ورده خۆی لە حاجی قۆرت بۆغا نزیک کردووە و پەنجە بچووکیە دەستی تەزبیحەکی ئەوی گرت و بە پیکەنینیکی شەیتانانەو، سەبری گوتی: "چارەنووس، چارەنووسی ئەویش وەک کورەکانی بوو، کە لە کاتی راوی دۆلۆلیجەدا لە پەیژەو بەربیتەو و بمری. جەنابی حاجی بەگ دەفەرموون کە... هەی داد لە دەست قین لە زگی. نەکی لەسەر بوغز و قینیک، کەسیک تەنانت مریشکیکیش بکوژی... نەکا، گوناخە..."

حاجی قۆرت بۆغا بە دەنگیکی شاد و بەکیەفەو گوتی: "نەکی مەل و بالندان نازار بەدیت، تەنانت زۆلم لە میروولەکیش نەکی، هیلانەییەکی تیک نەدە و ناگری نەدە..."
نالانەمیر کە بە باسکەشۆرەکانییەو لە تەنیشت جافر ئۆز پۆلادەو راوەستاوو و وەک مندالیکی بیەوی بداتە پرمە گریان، لیچی هەلەدەرچاند و لەخۆو سەری رادەووەشاند، گوتی: "وەیش سەرۆکی گەورە، وەیش... وەیش پیاوی پیاوان، وەیش شیرەپیاو، وەیش سەرۆکی گەورە، وەیش..."

نەقیب هەولی دەدا، چەندی پیتی دەکری و بنوینی خەفەتبارە. عیژەدین فەخرەدین بەگی دادئەستین، بەبی ئەوی هۆشی بە دەروپشتی خۆیەو بی، دالغەیی لی دابوو. تەنانت بۆ جاریکیش چییە، سەیری تەرمەکی سەرۆکی مەزنی نەکردبوو.

جافر ئۆز پۇرد وەقسە ھات: "ئەگەر ھیلانەى تەنازەت تاقە بالئەدەيە كیش تیک بەدى، خودا ھیلانەت لی دەشیۆیتتەوہ."

قۇرت بۇغا تەزییحەكەى خستە خەخل: "چ ھیلانەى بالئەدە بیت، یان لانی گورگ..."

تەزییحەكەى خیرا خیرا پیکدا ھات: "ھەرشتیک بی، چ میرووی سەر عەرزى بی یان ماسیى بن ئا و یان مەلى ئاسمان، نابى ھەولئى کوشتنى بەدى. بۇ؟ لەبەر ئەوہى بەلای خوداوە جیاوازی نییە لە نیوان گیانی پیتشکەيەك و مرۆقتیکدا. راستە خودا مرۆقتى لەسەر روخسای خۇى خولقاندوہ، بەلام بۇیەى وەك خۇى نەخولقاندوہ کہ بنیادەمیکی ورگن بیت و بەریتتە کوشتنى ئەو بالئەدە وردیلە و داماوانى دواى رۆژنیک فپین و ھەول و تیکۆشان دەگەریتنەوہ ھیلانەکانیان."

جافر ئۆز پۇلاد: "بەلى."

مودیر ناحیە: "بەلى."

ئەو فکەرە چوہە میشکی ھەمووانەوہ. خەلکی شارۆچکەكە لە دەموساتیکدا بوونە لایەنگرى بالئەدەکان و دوزمنى سەرۆکی مەزن.

"وہرە تۆ بیست و پینج سالى رەبەق، ھیلانەى ئەو مەلە داماوانە، ئەویش کاتیک لەخەودان، ئاگریدە، بیانکوژە و دوايیش... ئاخریبەكەى خوداش ھەلیناگرى و وات بە عەرزیدا دەدا، ھەرگیز راستەوہ نەبى... شەقى خودا شەقەى نایە، وەھەرکەس كەوى نانى زیندووان ناخوا..."

قۇرت بۇغا و ماھیر و ئۆز پۇلاد و ئالاتەمیر و زۆر لە خەلکی شارۆچکەكە دژى سەرۆکی مەزن، كە بیست و پینج سالان ھیلانەى بالئەدەکانى چوکوراوا ئاگر داوہ و سەرى ھەلپساندبوون و لە پشتیوانیى دولدولیجە بەستەزمان و مەزلوومەکان قسەیان دەکرد و قسەکانیان زار بەزار دەرۆیشت و پەرپۆیان لی زیاد دەبوو. چىی وای نەمابوو خەلک خر بنەوہ و ھەرا بکەن، بژى دولدولیجە و بمرى سەرۆکی مەزن و لەو سۆنگەى ئەو کارە نامرۆقانەيەوہ سەرۆکی مەزن بەدەنە بەر توك و نەفرەت.

"تۆخوا بنیادەم ھەر لەسەر ئەوہى مندالەکانى لە کاتى گرتنى دولدولیجەدا بەریونەتەوہ و مردوون، دوزمنایەتیى مەل و بالئەدان دەکا؟ بالئەدەى داماو بلین چى؟ سەرۆکی گەورە شیت بوو. شیت و شورر. بەلام بنیادەمیکی باش بوو. پیاویکی ریکویتکیش بوو. گوپی لە ھیچ كەسیش نەبوو. چوزام، لەوانەشە، بە دلنیابیەوہ ھەر لە سوپی ئەو دوو كورەى كە دەتگوت چەپكە گولن، وای بەسەر ھات... وەیش، وەیش، وەیش لەو كەلە پیاوہى، لەو جوامیرەى..."

قۇرت بۇغا ددانى چىر كىردىنەۋە و داھاتەۋە و لە نىۋان ددانە كانىيەۋە بە چپە گوتى: "دەمت داخە. ئەو قىسە قۇرئانە چىن دەيانكەى كەرە پىياۋ. چما سەرۋكى گەرە بابت بوۋ ئاۋا پىيى ھەلئەلئىيى؟"

دىسان چ كارىكى قۇرى كىردىبو، كە دەبوۋ ئاۋا سەر كۇنە بىرى؟ ئالاتەمىر بە سەرسورپمانەۋە گوتى: "باشە ئاغام، بىدەنگ دەم." ئىستا لە ھەموو كاتىك پىر لە حاجى قۇرت بۇغا دەترسا.

لەو نىۋەشدا دەرگاي ھومىدئىك لە ماھىر كرابۇۋە. دەبوۋ يارمەتىي حاجى قۇرت بۇغا بدات. لەو دەۋرۋزەمانەيەدا بىنپادەمى دلرەق و لىھاتتو و بەجەرگ و پوختە نەبى، كارەكان سەر ناگرن. دەبى باسى حاجىيە شىتە بۇ حاجى قۇرت بۇغا بىكات. جا ھەر ئىستاش.

"ئاغا، دەمەويست باسى شىتە بۇ بىكەم، كارىكت ھەيە لىرە؟" حاجى قۇرت بۇغا تەزىبىتەكى بەسەر مردوۋەكەۋە خولاندىۋە و گوتى: "دەى باشە، با برۆين."

بە مىلئۇنان مىشەنگىن لەو باخچەيەدا كە گولۋوكە ھەنار سوورى داگىرپابو، ۋەك گەۋالە ھەور بە وىزەۋىز دەنىشتن و ھەلئەستانەۋە.

مىشە كەسكە كانىش كە لەژمار نەدەھاتن، لەو گەرما تاقەتپردە بە بىرىسكە بىرىسكىكى پۇلاين بەسەر تەرمى مردوۋەكەدا دەسوورپانەۋە. ماھىر بەبى منگەمنگ رىك چوۋە سەر كاكلى قىسەكەى: "حاجىيە شىتە... كىشەم..."

بەلام حاجى قۇرت بۇغا نەيھىشت قىسەكەى تەۋاۋ بىكا: "دەزانم. ئاگام لە ھەموو شىتەكە. مانگىكم مۇلەت بدەيە، مانگىكى دىكە ھەموو شىتەك جىبەجى دەبى." "مانگىك. كورە دەستم بە داۋىنت ئاغام..."

قۇرت بۇغا بە دەنگىكى لىپراۋانە قىسەكەى پى بىرى: "ھەتا مانگىكى دىكە ھىچم لە دەست نايە. جارى لىگەرى با سەرۋكى گەرە بەخىر و خۇشىيەۋە بشارىنەۋە... ئەو كات..."

"مريشك خۆلّ به سەر خۆيدا نهكا، كهس ناتوانی وهسهری بكا حاجی. ئەمن هەلەبەكم كردوو و پيشم ناخۆشه بنيادهميك له سۆنگەي هەلەكەي منەوه بمری، ئەگينا ئەوه دەرۆيش ئەوهش تۆ. بڕۆن و پاك له پاکی بگهن. ه ه ||| ، لهوانەيه شتی ديكەشت بيته ميشکی. بۆ ويته ههستی و بچی به دەرۆيش بەگ بليی، بەگم، گه ورەم، ئەگەر ئەوەندهيان پاره بەتۆ دابايە، نەدەچووی بە يەكێكت نەدەگوت شاخەكانت حەفتا قولانچ دريژ بوونەتەوه؟ راست بلی بەگی من، دەتگوت يان نا؟ بە دلنيابییەوه دەتگوت. پیتی دەلیی ماھیر ئەو ھەمووھ پارهیی دامی و داوای لی کردم ئەو قسانەت پی بليی. ئەمنیش گوتم. وایه؟ دە ی بلی دە ی. بەلام گو ی بگره حاجی، ئەتۆ چی دەلیی بيليی. ئەمن ھەموو ئەو شتانەم لینک داونەتەوه. بە دەرۆيش بەگم گوت، ئەگەر يەكێك دەست له پشتی ئەو كاپرایه نەدا، ئەو لەخۆراوہ ناتوانی قسە ی وا بكا. بەلام دەرۆيش بەگ قەبوولی نەکرد. چیبی من هینام و بردم، ھەر گویشی پیی نەبزوت. ئیستاش ئەتۆ بیی و پیی بليی ماھیر دنە ی دام وا بليی، لیئ قەبوول ناكا. ئەمن بە دەرۆيش بەگم گوت، تۆ چاوەری بە و بزانه ناخەزانمان بۆ ئەوہ ی نیوانمان تيك بەدن، چۆن ھەول دەدەن ئەو مەسەلە یە بەئەستوی مندا بینن. ئەویش پیکەنی و گوئی، هیچ شتیك من و تۆ لیك ناكا."

"دەرۆيش کاتی دچووہ ئەستەمبول، بەمنی گوت، بەر لەوہ ی بیمەوه، ئەو کاری کراوه. شوینبزرکردنی پیاویکی بیكەس و کاری وەك حاجی ھەر هیچ نییە. كوشتنی ئەو لە كوشتنی سەیەكیش ئاسانترە. ئیستا پینج كەس لە پیاوہکانی دەرۆيش بەگ شەو و رۆژە بەشوین حاجیبیەوهن. چما تۆ كە دەرۆی ئاوەر نادەیتەوه؟ نیوہشەوان سەراسۆیەکی پشتەوهی مالکەت ناکە ی؟ كۆرە ھۆی شیت و شور، خۆ لە خۆرایی پیئ نالین شیت. ئەوەندە بی خەم و خەيال دەخولییەوه، وەك هیچ ھەلە یەكت نەكردبی، لە حالێكدا ئەوہ ی تۆ بەوت كردوو، لە راستیدا حوكمی ئیعدامی خۆت خستووہتە گەردنت. ئەگەر ئەو كارە ئەوەندە گرنگ نەبوایە و

مەسەلەى گيان لە گۆرئى نەبوايە، چما ئەوەندەم پارە پئى دەداى؟ ناخۆ ئەتۆ بەخەونيش ئەوەندەت پارە ديتبوو؟"

"ئەمن ئينسانم و ئينسانە كام خۆش دەوئىن حاجى. هەموو هەولئى من ئەوويە كە نامەوى تۆ لەسەر من، لەبەر چەند ليرەيەكى من بكوژئى، ئەگينا مردن و زىندوو مانەوت هيج سوودئىكى بۆ من نيبە. ئەوانەت بۆيە پئى دەلئىم، ئەتۆ سەرى خۆت بچوئىتەو و ئەمنيش تووشى عەزابى ويزدان نەبم برالە."

"ئەمن وەك رۆژ، لئىم روونە، دەروئيش تۆ دەكوژئى. خۆى پئى گۆتم. لەهەموو كەس پتر متمانەى بە منە و ناگام لە هەموو ئيشە شاراوەكانى هەيە. ئەگەر دەتەوى خۆت بكوژئى، برالە، برۆ و خۆت لەسەر پرده كەو هەلدئىرە. باشە بۆ دەتەوى دەستى خەلكى بە خوئىت سوور بئى؟"

مانگەشەويك بوو وەك رۆژ رووناك. هەروا كە سئبەرەكانيان لە پئيش خۆيانەو دەخوشين، دەرپوئيشتن. حاجى و ماھير بە پياسە بەرەو گردەكەى دەموزتەپە دەچوون و ماھير لە گۆئى حاجى دەخوئىند.

حاجى لە هەناسە شئدار و بۆگەنەكەى مووچرەكەى بە گيانيدا دەهات. زارى ببوو تەلەى تەقيو و مەتەقى لئو نەدەهات.

گەلاى سپيندارە بەرزەكان كە دەتگوت تۆزى زيويان بەسەردا كردوون، لەبەردەم لووزەوى بايەكەو دەتگوت سرتوخرتiane.

"براى خۆشەويستەم. تكات لئىدەكەم لئىرە برۆ. برۆ گيانى من، برۆ بابى باجم. ئەگەر خودات خۆش دەوى لئىرە برۆ و دەستم بەخوئىن سوور مەكە. بروانە كاكەگيان، بئىت و تۆ بكوژئى، ئەمن خۆم بە قاتل دەزانم و هەتا دەمرم لەسەر دلم دەبئىتە گرى. لەبەرت دەپارئىمەو، دەست و پئىانت ماچ دەكەم. لەو پتر لئىرە مەمئىنەو. تا زوو لئىرە برۆ..."

دەمانچەكەى لە قەدى دابوو. كە هەنگاوى هەلدئىناو، قورسابى دەمانچەكەى لەسەر سمتى هەست پئىدەكرد و بۆ ساتئىك لەبئىرى نەدەچۆو. ئئستا دەكرئى ئەو كەرە شئتەيە بكەى بە قوربانى گوللەيەك. كە سئش ئاگائى لەو نيبە كە پئىكەو بوون. ئاى، ئەگەر دەستى تئىكەل نەيە و بتوانئ دەمانچەكەى هەلكئىشئت و پەلەپئىتەكى بترازئى... خوا دەزانئ حاجى چەندە سامناك دەبۆرئىئ و هەموو دنيا تئىدەگەيەنى. هەر كات بئىرى لە كوشتنى حاجى دەكردەو، هەموو گيانى سڤ دەبوو و كە خەيالئى كوشتنەكەى لە مئشكى دوور دەكردەو، وەخۆ دەهاتەو.

ئاڭگاي لىٰ نەبوو قسە دەكات يان نا. ئىستا دەيھىننېتتە بەرچاوى كە لە حاجى دەدا. حاجى دواى فيشەكەى بەردەكەوى، لېرە، لەبەر ئەو مانگەشەوہ و لەو دەوہنە مۆرتكانەدا، دەتلايەوہ. بە چنگ گژ و گيا و دەوہنەكانى ھەلڤەكەند و لاسكە دەوہنەكانى دەشكاندەوہ، و بە نەرەنەر ھەلڤەبەزىيەوہ و خۆى بە عەرزىدا دەكېشا و پەلەقاژەى دەكرد و لىنگەفرتەى دەكرد و ئاخرى جوولەى لىٰ دەبرا....

حاجى جار جار گوڤى لە قسەى پچر پچر دەبوو: "ئىنسان... ئەمن تۆم خۆش دەوى... نامەوى بمرى... لە كوشتن... دەرويش. چارەيەكى دى... وەلىي سەگباب... دەى بە قوربانىت، ئەتو... ھەموو شتېك چاك دەبى... چ دەبى؟ يانى ئەوہندە بەلاتەوہ ئەستەمە؟ ئەو شارۆچكە گلاوہ... بەجى ھېشتن... وانىيە؟ شارى مرسىن زۆر جوانە، وا نىيە؟..."

حاجىش بە زەھمەت لەو قسە پچرپچر و بى سەرۋەرانەى تىدەگەيشت. ماھىر بەگ ھەر لە پشتەوہيان گوڤى لە دەنگىك بوو، ھاوارى كرد و لە دەستەكانى حاجى نووسا و كەوتە پتەپت: "رايكېشە، دەمانچەكەت رايكېشە. ئەھا ھاتن.. دەمانكوژن... ھەردووكمان.. حاجى، حاجى بەگ."

لەولاترەوہ سى كەس كە زۆرىش لىك دوور بوون، خۆيان خستبووہ سەر گياچەقە بوخۆشەكان.

"دەمانچەكەت ھەلڤەكېشە، دەى... بەر لەوہى ئەوان دەست بو دەمانچەكەيان بەرن... بياوہكانى دەرويش... تەقە بكە... خۆت بە عەرزىدا بەدە." خۆى بەعەرزىدا دا.

تاويك فزەى لىوہ نەھات. حاجى ھەروا بەسەر بىوہ راوہستابوو و سەيرى تارمايىەكانى دەكرد و ھىچى نەدەگوت. خۆ دەمانچەى بى نەبوو ھەلڤەكېشى...

ئەو سى كەسەى لىك دوور بوون و لەولاوہ و حاجىش لەم لايەوہ رووبەرۋوى يەكترى راوہستان. سىبەرەكانيان درىژ بوون. دەموزتەپە بۆنى مۆرتكە و گيا چەقە و خاكى شىدار و دارى رزىوى لىٰ دەھات.

لە نەكاو ھەر سى كەسىيان ون بوو. ھەر دەتگوت زەوى زارى داپچرى و قوتى دان. وەك بلىتى تىكەلى مانگەشەوہكە بووين. وەك چۆن ھاتبوون، ناواش بەبىدەنگى رۆببوون.

حاجى شانى ماھىرى گرتبوو، ھەلىستاند. گەلای گياچەقە لە نىو لەپى ماھىردا ورد بوون. حاجى ويستى پەنجەكانى لىك بكاتەوہ، بەلام نەيتوانى. دەستەكانى دەقيان گرتبوو. زۆرى پى چو تا توانى بلى: "دەستم لىك بكەوہ حاجى."

حاجی که نهیتوانی دسته گۆجهکانی لینگ بکاتهوه، وازی لی هینا. بن بالی گرت و کهوتنه ری. بهره شارۆچکه. تاویک دواتر ماهیر بهخۆشییهوه گوتی: "دهستهکاتم لینگ بوونهوه." به دهم ریگهوه، ماهیر بیری دهکردهوه، که گۆری سهدان "رۆمی" له بن پینانمانه. رۆمی سۆل لهپێ، جوان و نورانی و ردین رهش و چاکهت سور. رۆمییهکان بۆنی دلرپیتیان لهخۆیان دهدا. لهگهڵ ژنی جوان دهنوستن و زهوی و زاری گهرههیان دروست دهکرد. قولکهی خانهکانی شانۆیان پر دهبوو له خویین. چند سالان لهمهوبهر له بن عهردی یهکێک له دراوسێکانیاندا، پهیکهری پادشایهکی رۆمی دهکردهوتبوو. پهیکهری پیاویکی که لهگهتی بهژن و بالا جوانی ردین لول. لیوه نهستورهکانی پیاوهکه، زۆر شههوتای لینگ کرابوونهوه.

ئێستا، کێ چووزانی لهو تهپۆلکهدا که ههزاران گۆری تیدابوو، لهو بههاره فینکهی چوکورواوا چهنده، چیهها بنیادهم، چیهها بنیادهمی گهنج، هیندهی میتشهنگوبینهکان و میروولهکان و هیندهی بالندهکان و هیندهی زیخ و چهوهکان، جوت ببوون... کێ دهزانی، چهنده، چهنده، چهنده زۆر... ههموویانیش لهوهها مانگهشهویکدا... به سهدان ههزار کچ و کۆری گهنج... لهبهر مانگهشهو، له نیو دار سنهویهرهکان و بۆنی عهتری پنگه و رهیمانه و خاکی باران لیدراوا... خاکهکش وهک ئهوان له شههوتان ههستاره... ههر ههمووشیان مردوون و رۆیشتوون...

لهپر گوتی: "حاجی برۆ."

دیشان دهستی گرتهوه و لهسهری رۆیشت: "حاجی برۆ، کوره لهبهرت مرم برۆ. گیان شیرینه."

ئێستا ههموو ئهو مردووانه... تهنیا گۆرهکانیان... گۆرهکانیشیان بهتال و سارد و تاریک...

لهدهستی نووسا و خۆی بهعهرزیدا دا و لهپهری پاراپیهوه: "حاجی خۆت مات بکه. دهمانکوژن... دهمانکوژن..."

دیشان له پینشیانهوه، زۆر له پینشیانهوه، سێ کس زۆر دوور له یهکتری راوهستابوون.

حاجی بههیمنی و لهسهرخۆ و به دهنگیکی دلنیاپیهوه گوتی: "ههسته ماهیر بهگ."

پری دایه و ههلیستانده سهر پێ و دیشان گوتی: "ههسته بابه، هیچ نییه."

ماهیر راوهستابوو، بهلام ههر دوو لویچی پر بوون له گیا چهقه. حاجی نهیماره نهیویست دهستی بۆ لینگ بکاتهوه. تاویک دواتر لینگ دهبوونهوه.

له خوارهوه، سپیداره کانی ئهم بهرەى شارۆچکه، وهك پهردەیهك به بهر شارەكهدا كیشرابوون. ئاوهكەى ساورۆن وهك پهتییكى خواروخیچ ههتا دوور دوور رادهكشا و له خوار دهشتكهوه له مژگی خهستدا ون دهبوو. شارۆچکه خهوتبوو. ماله سپییهکانی له مژ و دووکهلهكهدا نوقم و تارتر بوون و به سوالته سووره کانی سهربانه کانیانهوه دهتگوت ولاتیکی خهیاڵین.

"حاجی ئەوانه کین؟"

"هیچ نییه بابە، به ئیمه چی؟"

بنیادهمهکان دیسان بزر بوونهوه. بهر لهوهی بگهنه شارۆچکهکه، چهند جارێکی دیکهش بنیادهمهکانیان دیت و دهست و پێی ماهیر خوار و خیچ بوونهوه.

"حاجی دهستی راستهت لهو گیرفانهم رۆبکه."

حاجی دهستی له گیرفانی راستهی پالتۆکهی حاجی رۆکرد و چهپکه دراویکی دههینا.

"حاجی ئەو پارەیه بهشی سالیکی خۆت و مان و مندالهکەت دەکا. ئیتر لهوه پترت پێ نادهم.

جا دهپۆی برۆ، نارۆی کەیفی خۆته. ئەگەر ئەمپۆش نهتکوژن، سههێ دهتکوژن. برۆ دهی."

حاجی بهبێ دهنگی وهك تارماییهك دوور كهوتهوه و شهویش تاویك له بهر دەرگای مالهكەى راوهستاوو نهیدهزانی چ بکا. له بیرى ئەوهدا بوو كه: "ناروات، ئەو حاجییه ناروات، حەیف بۆ ئەو هەموو پارەیه."

له بهردەم خۆیدا مهركى وهك دیوارێك هاته پیش چاو. لهو شههوهتهی له گیانی گهرا، لیوهکانی وشك بوون و ههموو گیانی گری گرت. ریک لهو کاتهدا كهوته بیر قهرهقیز بهدیعه. وهك شیتان بهرهو مالى شۆفیرهكەى وهپێ كهوت... و لهخهوی ههلیستاند.

"ههسته خیرا، جلوبه رگه کەت له بهر بکه، خیرا دهی..."

شۆفیرهکه ههر ئەوهندهی یهك و دوو جلوبه رگه کانی له بهر کرد و هاته دهری... ترۆمبیله که خیرا له شارۆچکه چوه دهری. سهعاتیک دواتر دهگه یشته ئەدهنه.

"خیراتر، خیراتر لیخوره دهی... به سهد و بیست، سهد و سی، سهد و چل... لیخوره."

دیواره رهشهکەى مهرك، جار به جار بهرزتر دهبووه و دهوری دهتهنى و شیتى دهکرد.

ههستی کرد زاری پر بووه له خوینیکی سویر و بۆگهن و كهفاوی. تفى کردوه. ههر

خوله کینک تفیکی دهکردوه.

"كچى ژنه كه، هەر مەپرسە چۆن ترسا. چىي نەمابوو خۆي پيس بكا. بە پياسە كردنى چووبووينە گۆرستانى گاوران. سەيرم كرد ئەو كەسيك بە دوومانەوئەيه. بەلام بەهەندم نەگرت. دوايى بوونە دوو، بوونە سى و دواتر بوونە چوار كەس. هەر ئيمە دەرپويشتين و ئەوان دەهاتن و هەر رادەهەستايين ئەوانيش رادەهەستان. هەر كامەيان لەبەر تريفەي مانگەكە هيندەي منارەيهك بوون... كە ئاوپى دايەو و زانى بەدوومانەوئەن، زراوى چوو. خۆي بە عەرزى دادا و زمانى گيرا و لە نيو گياچەقەدا كەوتە خۆگەوزاندن. چىي نەمابوو گيانى دەرپويچى..."

دواي ئەوئەي ورد ورد باسى ماھىرى بۆ ژنهكەي گيڤايەو، هاتە سەر باسى پارە. ئەويشى بە زمانىكى لووس هينايە گۆرى و لەسەر قسەكانى رويشت: "ئيتەر دەرپويين ژنهكە. بەخت و شانس لە دەرگاي داوين. ئەوئەي دەلپن، ئەسپ و ئيستەر جووتەي داوين و كەرى وەك من بەروبووئەكەي هەلدەگرنەو... رادەسپيرم لە ماوئەي دوو رۆژاندا كارەبا بكيشن بۆ مالەكانمان. ئيتەر پيى ناوى تر و منەتى هاوسپيكانمان بكيشين. خۆمان كارەبامان دەي. دواي ئەوئەش عەرزى گيانى خۆمى بكەم، ژوورپيكي ديكەش دروست دەكەين و بە كرپي دەدەين. مانگي پەنجا ليرەشمان ليرەوئە دەست دەكەوي."

ئەوجار چووئە سەر باسى مەرسين. دەنگى گر و گەرم بوو. نارگيل و خورماي دەم دەريا... شەقامى دوورودرئو و سپى... دەشتىكى بە دارپرتەقال داپوئشراو. بە مليونان پرتەقال لە نيوان لك و پۆ و گەلاكاندا... بۆنى شيدارى و سەرخۆشكەرى پرتەقال هەموو ولاتى داگرتوئە. ئەو دەشتە پر لە بۆنى پرتەقالئەي كە وەك پارچەيەكەي دەريا، دەريايەك لە پرتەقال، كەسك و رەش و سوور دەچيتەوئە، بە چياي پر لە بەفر، كە هەر دەستت درئو بكەيەوئە، وا دەزاني بەر لووتكەكەيان دەكەوي دەورى دراوئە. بازار و دووكانەكانى مەرسين، هەر كامەيان كۆشكىكى بلوورين. گلۆپەكانيشى هەرگيز ناكوژينەوئە. كليل داگرە هەموو ولات رووناك دەبيتەوئە. هەر

شیره (به لوعه) باده، ناوی وهك چاوی قرژال دیتته ده ری. منداڤ ده چنه قوتابخانه ی وا، هه ر ده لینی كوشكن. قومار و مهشرو بخواردنه وه و ههستان و دانیشتن له گه لا سه گی ناوا به کاری چی دی؟ هه هه هه، كوره ئه و رۆژانه نه مان، نا، به سه رچوون...

قاوه خانه یهك له كه نار، له سه ر له كانی دهم ده ریاكه. ده ریاكه هه ر هه ستاوه و هاتووه ته بیشت و بۆن و رووناکی و تۆخیه كه ی خۆی هیئاوه ته به ره یوانی قاوه خانه كه. سه ر به دیواره كانیدا ده كیشی. چه نی خۆشه هه موو به یانیان لویچی تیشك له ده ریا وهرگیت و بۆنی بكهیت. قاوه خانه كه له دریزی سالد لاو لوی گه لا سوور و گه لا زهرد و كه سك دیواره كانی دهته نی. لاو لوه كان به دریزی ساڤ گولئی رهنگا ورهنگ ده گرن. گولئی بۆنخۆش... ئه و دارانه ی ساڤ دوازده ی مانگ گولیان ده پشكوی. وا نییه؟ ئه و خزمه تكارانه ی كراسی سپی له بهر ده كه ن، هه ر هه مووشیان كچۆله ده بن. چما بنیاده م به چاویکی خراپه سهیری ئه و كه سه ده كات، كه خزمهتی بۆ ده كات؟ به تاییه تی ئه گه ر ژنه كه ی خۆی هینده جوان بی.

ژنه كه ی حاجی سه ره رای زاووزی و ئه و هه مووه هه ژاری و نه داری و نه گبه تیپانه ی به سه ری هاتبوو، هیشتا هه ر جوان مابوو و یه كێك بوو له جوانترین و سه رنچرا كیشترین ژنه كانی شارۆچكه كه. ژنیکی مامناوهندی بوو. ده موچاری مندا لانه ی دنواند و بیستیکی ئه سه ری هه بوو. سمت و سۆلی خړ و پړ و چاوه ی درشت و لیوی گۆشتن و لووتیکی قیت و هه ستبزوین كه هه ستت ده كرد به رده وام چه زی له گانه و شه هوه تی لی ده باری. پیوان شیت و شهیدی ژنی ناوا به ناز و دل بهر ده بن ته نانه ت نه گه ر باشیش نه بن. ئه و بوونه وهرانه گه وه ری ژنایه تی و شه هوه تن. هه ر كه س بیانیی، راده چله کی. هه رچی ئیره یی و ماڤ و سامان دۆراندن و سه رخۆشی و خه م و خه فه ت و جه نایه تی بی برانه وه و خۆكوژی له سه ر ئه و عه رده یه، له سۆنگه ی ئه وانه وه یه.

یوسف كه له بن دار تووه كه ی پشت ماله وه یان و له نیو لكه چه ماوه كانیدا خۆ مات دابوو و گوپی نابوو به و چه په روه باریكه وه كه كرد بو یانه په رژین، ته واو له قسه كانی ژن و میرده كه تی ده گه یشت. ئه و كه نه یوانیوو گوپی له ناوی ئه و كاریه بیته كه به لادا هاتبوو و كه وتبوو، ئیستا هه ولئی ددها یهك قسه شیان نه بویری و هه مووی گوی لی بی.

قسه كانی ژن و میرده كه له بنیاده م زراوچوه كه و شاری مه رسینه وه لای دا و گه رایه وه هه تا یه كه م رۆژی زاوا و بوو كینیان و یه كه م جووتبوونیان. ژنه كه به بی شهرم و حهیا، هه موو شتیکی ئه و ده موساته ی ده گپرایه وه... هه ر هه موو شتیك موو به موو. یه كه م رۆژ،

سەرلەبەیانىي رۇژىكى گەرمى بەھارى، بەر لەۋەي تاۋ بکەۋى، لە نىۋو دارستانە سنەۋبەرەكەي دەموزتەپەدا راکشابوون. ئەۋەندەيان يەكتر ھەلگۆڭفیبوو و گەوزاندبوو، ھەتا خۆرەتاۋەكە گەيشتبۈۋە سەريان و ھىندەي منارەيەك لە نىۋەندى ئاسمانى بەرز بېۋوۋە و ھەموو ۋاقتى گەرم داھىنابوو و ئەوان ھەر ئاگاشيان لەو ئاگرىارانى ھەتاۋە نەببوو. لە ھالىكىدا حاجى ئەۋى ھەلگرتبۈو و براكانى كچە بە شوئىيانەۋە بوون بۆ ئەۋەي ھەردووكيان بكوژن.

لە نەكاۋ دەنگەكان گۆزدران. دەنگى ھانكەھانكيان، كە تىكەل دەبوو لەگەل سرت و خرت و نالین و قسەي پچر پچر و ھەندى جار ئاخ و ئۆف، دەمىك نزم دەبۆۋە و دەمىك بەرز دەبوۋەۋە ھەموو سەرنجى ئەۋى راکىشابوو. دەبىيىست و موچرەكەي بە تيغەرەي پشتيدا دەھات و دلئى ھەلدەچوو و ھۆشى نەدەما. لە جىيەكەي خۆي لە بن دارەكە ھەجىنى نەمابوو. لە بن تەۋژمى ئەو ھەزە سەرکەشەدا بى ئەۋەي بەدەست خۆي بى، دەردەپەرى و بەملاۋادا رايدەكرد و جارى ۋابوو خۆي بە پەرزىنەكەدا دەكىشا. ھەناسەي ۋەخت بوو سىنەي كون بكا، دەستى تىكەل دەھات و ديسان گوئى بە پەرزىنەكەۋە دەنوساند و راي دەكردەۋە و ديسان دەستىكى ناديار لەشە داغ و گرگرتوۋەكەي داخستەۋە پشت پەرزىنەكەۋە سەرلەنوئى گوئى ھەلدەخستەۋە...

... يوسف گىانى لەبەردا نەمابوو و ۋەك مردوۋەكان ھەر لەۋى لە پشت پەرزىنەكە كەوت. كەوتبۈو و ھەموو گىانى چلى دەدا.

لە نىۋان ھەو و بەخەبەريدا، گوئى لە دەنگى خۆ شوشتنەۋە بوو و ئەۋجار دەنگى حاجىي بىست: "برادەران لە باخچەكە چاۋەرپىمن، دەبى برۆم."

ژن و مېردە لىيان بوو بە شەر. ئەي ئەگەر پىنج كەسان بە شوئىيەۋە بوون بىكوژن، كەۋابوو نەدەبوو بەۋ ۋەختى نىۋەشەۋە لە مالى ۋەدەر بکەۋى. يوسفیش خودا خوداي بوو ئەو ژنە قايلى بكا و نەھىلى ئەمشەۋ بىتتە دەرى. چونكە خۆشى ۋا شەكەت و داھىزراۋو، تاقەتى نەبوو لەجىي خۆي ھەستى.

يوسف كە لە ژيانيدا چىژى سەرجىي و جووتبوونى نەچىشتبوو، ئەۋەندە تاسەبارانە بېرى لە گولغوزار دەكردەۋە و ئەۋى دىكە بەۋ سمت و لىۋە گۆشتنە سوورانەيەۋە بەردەۋام دەھات و لەبەر چارى جىي ئەۋى دەگرتەۋە. لەگەل يەكىكيان جووت دەبوو، بەلام ئەۋىترى لەجىي ئەۋ دەدى... رۇژىكيان بەيانى، لەۋانەيە ھەر سى رۆژ لەمەۋبەر، تىك ئالقابوون و ۋەھا نوقمى نىگاي ئاگرىنى ببوو، ۋەك برووسكە لىي دابى.

حاجی به دهم جنیودانه وه، دەرگاکی وا پینکدا دا، دیواره کان لهرزینه وه و ملی رتییه گرت و رویشت. یوفیش وهك به زنجیریکه وه به ویانه وه به ستبیتیه وه، به بی ئه وهی گوی بداته شه که تیه که ی خۆی، ههستا و وه شوینی کهوت.

حاجی له خۆشیان نهیده زانی چ بکا و به بی خواردنه وه سهرخۆش ببوو و به لادا دههات و یهك پشوو گاره گاری بوو.

له پر ئاوپی داوه و سهیری داوهی کر و ههر چاوی به یوسف کهوت، کردییه ههرا: "وهرن، وهرن سبیه ره کاتم. وهرن هه ی قونده رینه، وهرن بزاتم چ گوویه کتان پی ده خوری بیخۆن. وهرن پشووه کانی من."

یوسف خۆی به نیو سپینداره کانی دهم جۆگه ی ناشه کهدا کرد و حاجی به جنیودان دوور کهوته وه.

له باخچه که ی عومهر له وانه یه بیست پیاو ده بوون به قریوه و ههرا به پیشوازییه وه چوون. شه مجاره بیان به بزنه ی رویشتی حاجیه وه میوانیه کیان گرتیوو. به لام حاجی زۆر به درهنگی کهوتیوو. له وانه یه بیست پینک و پیاله ده بوو بۆ لای حاجیان راداشت و له بهر مانگه شه وه که لیك دران.

تاوینک دواتر حاجی له پر دهستی پی کرد: "نارۆم هاورپیان، ئیتر نارۆم. پیم شووره ییه له ترسی مهرگ را بکه م. من شه سه که نده روونم پی خۆشه و شه گهر به ویستی خۆم به جیم هیشتبایه شه وه شتیکی دیکه بوو. به لام ئیستا ئیتر نارۆم. چاره نووسی بنیاده م ههر شتیکی بی، گه رانه وه ی نییه. راکردن له چنگی مهرگ خۆراییه."

هه مووان ویکرا شه گوژانییه بیان گوته وه: "له مهرگ مه ترسه و رامه که ..."

که گوژانییه که برایه وه، دهنگه دهنگه که تیک چرزا: "نارۆی."

"نابی برۆی."

"خۆ ئیمه پنگه نین."

"حهزت لی بی هه موو شه وی، بیست، که کیشکی ماله کهت ده کیشین."

"نارۆی."

"نارۆم."

دهنگه دهنگه که ورده ورده نیشه وه.

ديسان گۆزانی و سوئندخواردنه كان. ساغ بوونهوه حاجی نەروا. ديسان بوو به هەللا. پینج کەسان حاجییان دایه بەر شەق و مست و پێ لەقە و کەوتنەوه ئاشتبوونەوه و دەموفلج ماچکردنەوهی یەکتەری.

یوسف لە پرتیگەیش، خۆی و حاجی نەبێ کەس لە باخچە کەدا نەماوەتەوه. حاجیش خەریک بوو دەرۆشت.

حاجی ئیتر راهاتبوو ئاوپر بداتەوه و سەیری داواوی بکات. یوسفی دیت و هەرای کرد: "سەگەل."

داهاتەوه و بەردیکی هەلگرت و بە داهیتزاوییهوه تیبی گرت. بەردە کە زۆر لەولای یوسفەوه کەوت. حاجی وەک بیەوی هەلکیشیتتە دەمانچە، دەستی بۆ قەدی برد. یوسف بەرەو دەموزتەپە تیبی قووچاند. حاجیش کە هەروا وەک بارپیزە جنیوی دەباراند، سەری لەدووی نا. یوسف رایدەکرد و ئەو بە شوینیدا.

یوسف ئیتر شە کەت ببوو. دەوونە مۆرتکە و درووه کان دەست و دەموچاویان رووشاندبوو و برینداریان کردبوو و سویرایی خوینە کە ی لە زاریدا هەست پێ دەکرد. جار جار پیتی لە دەوونیک، بەردیک، دەتائقا و دەکەوت و ديسان هەل دەستایهوه و رای دەکرد.

هەوا گەرم بوو. مانگەشەو بوو. دەنگی هانکە هانکی حاجی لەو شەو دا دەبیسترا. جاری واش بوو هەرای دەکرد:

"راوەسته، راوەسته هەی دایک..."

گەیشتنە دارستانە کە. دار و گۆ و گیا و دەوون و خۆل و هەموو شتیک نوقمی لوورەیه کی گەورە بوون. مانگەشەو کە رەش داگەرا. ریزی سپیداره کانی شارۆچکە لەچا و ون بوون. بۆسو و بۆچرووک دەهات. جلوبەرگە کانی یوسف خویناوی ببوون.

حاجی هەروا دەپنەراند: "راوەسته، راوەسته هەتیو. هۆی دایک حیز..."

یوسف دلێ تیکەل دەهات و جاری وابوو هیلنجی دەدا. هەموو گیانی شەلالی خوین بوو و بۆنی خوینێ بۆ دەهات...

لە نەکاو سی کەسی دیت بە دواي حاجییهوه، کە بەرەو لای ئەو دەهاتن. دوور بوون و لە یەکتەریش دوورتر بەلام دەهاتن.

یوسف کێردە کە هەلکیشا. حاجی لە بەر مانگەشەو کە و بەر بایه کە و هە سپینداریک نەرم نەرم دەلەرییهوه.

خه و نه ده چوه چاوبيه وه.

ئه و ئاسنگه رهي له شه شه مين دووكان كاري ده كرد، زور پير بوو. ده موچاوي و له ویش پتر نيوچاواني هه موو چرچ و لوج بوو و هه ر كهس ده يدي، هه ستي ده كرد، ئه و ئاسنگه ره توكمه و ئيسك ئه ستوو و به هيزه قهت مندال نه بووه. گه نج و گه راوه نه بووه و ئيسستا چونه، هه ر ئاوا له دا يكي بووه. ردينه سپيهه بريقه داره كه ي، لول بوو. ردينی نه وه نده جوان و خاوين بوو، ده تگوت گلۆله يه ك تيشكه. ئه و گلۆله تيشكه به ده ستي نه به دي ده شورا. چاوه كاني وه ك دوو پارچه پولا له نيو چرچ و لوج و بن برۆ سپيهه پره كانيدا ده دره و شان وه.

له هه لسو كه وت و جووله يه وه وا ديار بوو كه جگه له خو ي ئاگاي له هه چ شتيك و هه چ كهس نيهه. ده تگوت ئاسنگه ره كه به و سندانه و به و كووره سووره وه بووه و به و تونه گه و ره يه، به و شمشيره پر نه خش و نيگارانه ي هه ليواسيون به ديواره كه وه، به و كيژده گه و ره بيپانه وه و به و ده مانچانه وه له دا يك بووه و وه ك چناريكي گه ش و چر تا هه تابه لي ره له و دووكانه دا هه روا ده مي نسته وه.

ئه و ئاسنگه ره كه وه قسه ده هات، كاري ده كرد، پياسه ي ده كرد، پيده كه ني، سه رت لي ي سوور ده ما كه چون ئاوا ده كا؟ هه ر ده تگوت خودا خولقاندوو يه تي بو ئه وه ي كوتك بوه شيني و له و كاته دا كه بليسه سوور و سه ما كه ره كاني كووره كه ده موچاوي گر گر دا ييسين و ردينه سپيهه كه ي ده لي سنه وه، ئه و جه سته پته وه كه ي كوم بكا ته وه و به تا قه تيكي بي برانه وه پارچه ئاسنه سووره وه بووه كان بنه خشي ني.

منداله كاني زور خو ش ده ويست. مندالي زور بوو. هه چ كاميان تا ئيستاش بيپيان نه نابووه دووكانه كه وه. مندالي ديكه ش به بهر ئه م دووكانه دا نه ده رويشتن. وه ستا و سه مان زور سه ير بوو. هه ركاتيك منداليك ري ي كه و تبايه ته بازا ري ئاسنگه ره كان، كه ده گه يشته بهر دووكانه كه ي ئه و،

تیژ تیده پهری. له حالیکدا هه موو مندالیک حهزی ده کرد بچیته نیو دوو کانه که ی وهستا و دهستکاره کانی ئه و ببینی و یارییان پی بکا. به لام وهستا سیحرکی تیدابوو، ئه وان لیبی دهسله مینه وه.

به رده م دوو کانه که ی پر بوو له گولی شه مدانی. هیچ کهس ته نانهت سه ری په نجه شی بو ئه و گولانه نه ده برد. هه ر به راست، ئه گه ر یه کیک ویرابای و دهستی له و گولانه دابایه، چ ده قه و ما؟ کهس تا نیستا بیری له وه نه کرد بو وه تا قیبی بکاته وه. نه شه ده کرا بیری وا بکاته وه. ته واو. وهستا وه سمان جگه له شم شیر و کیرد، گاسنیشی دروست ده کرد. گاسنی دروست ده کرد و له ده ره وه ی دوو کانه که و له ته نیشته گوله کانه وه دایده نان. کهس چه نه ی له گه ل لی نه ده دا و ، له سه رخۆ و به ریز و پارێزه وه، پاره ی نه و شته ی کربووی له ته نیشته سندانه که وه داده نا و ده رۆشیت. گاسنی دهستی وهستا وه سمان ئه وه ونده قایم بوون، چه ند سالان کاریان ده کرد هه ر نه ده شکان و هه ر جار یکی له خا که که ده هاتنه ده ری، وا لیک و لووستر و بریقه دارتر ده بوون. هه ر بۆیه ش ئه و گاسنانه ی وهستا وه سمان له ته نیشته گوله کانه وه دایده نان، زۆر زوو ده فرۆشران.

ئاسنگه ره پیره کراسیکی بی ملیوان و خهت خهتی له بهر ده کرد و ئه وه ش به ژن و بالا توکمه که ی جوانتر ده نواند. شان و قۆلی، سال دوازه ی مانگی روت بوون. نیو شانی زۆر پان و باسکی پته و و به هیژ بوون. ده تگوت لکی چناریکی ئه ستورن. دهسته کانی به و په نجه باریک و درێژانه یه وه که له سه رخۆ و جوان ده جوولان، ده تگوت له مه چه کی مندالیکت لی کرد و ونه ته وه و خست و وتنه سه ر مه چه کی ئه و. ئه و ده ستانه هیچ له و جهسته و شان و باهو یه نه ده هاتنه وه.

هاواریکی وه ک چۆن ده لێن زهوی و ئاسمانی له رزاند ه وه ...

"کیرده کان...."

یوسف به خۆی ده گوت که: "هیچ کام له براده ره کانی باجم دیناریک ناهینن. ئه وه عه لی ئه فه نییه، به رازیکی خودایه. وهستا وه سمان که هه ر بو وه ی نابی لیبی بچیته پبشی و دوو قسه ی له گه ل بکه ی. ته نانهت به بهر دوو کانه که شیدا تپه ری. شیتیکه ئا و نایالیوی..."

عه لی ئه فه نی دوژمنیکی میللهت، موفاقیکی بی دینی خوین ه لال... وهستا وه سمانیش ته رکه نوێژیکی مزگه وت نه دیتوو و مرته ده، که به چوار مه زه بان خوینی ه لاله. چاو، ئه و براده رانی باجم!

لەمیژ بوو دەبوست بچی و دەر دەدەلێکی لەگەڵ بکا. بەلام چۆن دەبوو پریسکەمی دلی بۆ ئەو کابرایە بکاتەو، کە سالی لەخودا بریبوو؟ سەرەپای ئەوەش بەردەوام سەری لە بازاری ئاسنگەرەکان دەدا.

بەیانێ هەرچۆنیک بی، دەبوو کێردنیک لە وەستا وەسمان بکری. ئەو کێردەمی لەبەر قەدیشیدا بوو هەر دەستکردی وەستا وەسمان بوو. کێردنیک کاریبکراو. ئەو بۆ پیاو کوشتنی نەدەبوو. ئەو کێردەمی پیاوی پێ دەکوژن، دەبی نوێ نوێ بی... ئەگینا خۆ بە هەموو کێردنیک پیاو ناکوژن. پیاوی سەقەت و نقوستان دەکرد، نیوہگیانی دەکرد، کە سەت خۆزگە بە مەرگ و ئەوەش بی ویتدانییە.

ئەو هەموو مندالەمی بە پارەمی ئەو کێردانە گەورە کردبوو. خوا بزانی چەند پیاو بەو کێردانە کوژرابوون. دایکی لە زمانی باوکییەو دەیگێراییەو کە وەستا وەسمان هەر کێردنیک لە کوورەمی دەردینیا، دواي ئەو می کۆمەلێک دووعای لەسەر دەخویند و لەعەنەتییکی لە دەمەکەمی و سی تفیشی لی دەکرد و ئەوجار بەهەموو هیژی خۆیەو کێردەکەمی بە عەرزیدا دەدا و هەلیدەگرتەو. جا بە ریزەو بە دیواری دوکانەکیدە هەلئەواسی و جۆرنیک دەستی پێدا دەهینا وەک بلیتی شتیکی پیروز بی.

بەیانێ دەچی و کێردنیک دەکری و هەر پێشی نالی، کوری مەحموودم. چ پیویست دەکا، کە...

"کێردنیک دەوی مامە گیان."

دەستینیک لە کوورەکەمی رۆدەکا و بە دەستەکەمی دیکەمی بەردەوام بای لی دەدا. چاوە وردە پۆلاییەکانی لە چاوەکانی دەبری و لی ورد دەبیتەو. ئەو چاوانە بنیادەم دەبرن و هەتا سەر جەرگی رۆدەچ ن و نیو دلی دەبینن و دەبخویننەو.

لافاونیک لە وردەئاسنی سوورەو کراو و بلیسەمی سوور بەسەر دەستەکانیدا و بەسەر گولەسوورەکاندا، بەسەر گاسنەکاندا دەر دەپەرن. هرووژمە بلیسەکە لە دوکانەکەدا جار بە جار هەلئەکشی. وەستا کە زەردەمی نایەتە سەر لیوی، لەو کاتەدا بزەمی دیتی. روخساری لەبەر تیشکی بلیسەکان وەک مسی لی هاتوو. دەگاتە ئەژنۆکانی. ئەوجار بەر زگی و دواتر هەلئەچی بۆ نیو شانی، نە بۆنیک و نە شتییک... وەستا وەسمان ناگر ناگری، ناسوتی. لافاری ئاگرەکە بەرەو میچەکە هەلئەکشی، وەک بلیتی سەری وەستا وەسمان بەسەر بلیسەکانەو کەوتوو تە مەلە. کێرد و شمشیرە سەدەفنیشان و نەخشینراو و چەماو و راست و کورت و

دریژه‌کان، وەسەر ناگر دەکەون. گاسنەکان لە خاک دەرها توووەکانیش، کە بۆنی گلی تەریان لی دئی و ددەرەوشینەو، وەسەر ناگرە کە دەکەون. وەستا وەسمان کە چیی وای نەماوێ نوqm بئی و دەنگیککی وەك خنکان لە قورگی دئی، گاسنیککی گرتوو و لەگەڵ هەلچوونی بلیسەکان ئەویش هەلئەکشی.

سەگە ئەنگیوراوێ کە شەلالی خوین. مەمەدە رزیو ریک فیشەکی بەرچاوی کەوتوو. فیشە کە کە چاوی سەگە کە بربو و لە پشت ئەستۆیەو هاتوو تە دەری. سەگە کە لە ترسان وەك بەرداش لەسەر عەرزە کە دەتلیتەو. لە پەر رادەو هەستی و لاقی راستە ی دریژ دەکاتەو. لاقە کە ی تاوینک هەر وا بە راکیشراوی دەمینیتەو و دەلەرزئی.

لە شووشە ی پەنجەرە ئینجانە دارە کە ی خانوو سپیپە کە ی سەرەتای شەقامە گەرە کە ی بازارەو، دەستیک دیارە. دەستیک ریک لەبەر پەنجەرە و هەر دەلیی خراو تە پشت کورسییە کەو، دەبینئی. بەرەو هەر لایە کە ی دەچی بۆچی، بۆچی. لە هەر لایە کەو دەروانی، بروانە، جگە لەو دەستە سپی و دریژ و جوان و ورووژینەرە هیچ نابینی. ئەو دەستە هەر دەلیی لە جەستە یەکیان لی کردوو تەو و بەو بیاندا کردوو. ئەگەر جار جارئ نە جووئی و قامکی دۆشاو مژە رەق رانەو هەستی، وا دەزانی ئەو دەستە جوانە دەستی مردوو کە. کئی چووزانی خاوەنی ئەو دەستە چەنی جوانە؟

گژ و گیا سەربانە کانی داپۆشیو. شووشە روونە کان. ئەو چنارانە ی سەر لە ناسمانی دەسوون و لک و پۆی خۆیان بەسەر ماله کاند رۆهیشتوو. دەستە سپیپە کە، زیندوو کە بە نینۆکی دریژەو و بەبی ئەموستیلە. ناخۆ بلیی دەستیک هەبی هیندە جوان بی؟ ناتوانی چاو لەو دەستە هەلگری. وردە وردە دەگۆردئی و دەکوئی و تەزوویە کە لە تیغەرە ی پشتیدا دئی. هەموو گیانی موچرکە دەکات. چیی سەیری دەستە کە دەکات، شەهو تیککی تاقە تەر لە ناخیدا هەلئەدەستی کە بەهیچ دانامرکی و جار بە جار بەتەوژمتر دەبی.

کئی دەزانی خاوەنی ئەو دەستە چەندە جوانە؟

بەسەر ئەو پەرژینەدا، کە لە لک و پۆی چنارە کە پیک هاتبوو، پەریپەو و خۆی گەیانە سەربانە قورپینە کە. سەربانە کە رووبەرۆی پەنجەرە کە بوو. داها تەو و سەیری پەنجەرە کە ی کرد. دەستە کە نەبی، نەیتوانی چیی دیکە ببینی. لەو بەری دوو کەلە زەرە کەو شتی خەیاالی دەجوولان. چوو ئەولای سەربانە کەو و دیسانیش نەیتوانی هیچ ببینی. هەولئ دەدا ببینی. ماوویە کە لەسەربانە ئەملاو تەولای کرد. ئەسەر یان کال، خەمبارە یان گەش و رووخۆش؟

ماندووہ یان حساوه؟ چاوهکانی چ رهنگیکن؟ خاوهنی ئەو دەستە، تەمەنی لە بیست ساڵ پتر نابێ. دەستیکی وروژینەر و دلەبر و سووتینەر... تەنانەت لە بن مووہکانیشییەوہ عەشق ھەلدەقولی.

ئەو دەستە یانوا بە خەمباری خراوەتە سەر ئەوی، لە پشت ئەو شووشانەوہ، کەفوکول و شەھوت دەداتە کۆلانەکە.

وہک بە چل زنجیر بەسترا بیتتەوہ، نەیدەتوانی ئەوی بەجی بیلێ و چاوی لە دەستەکە ھەلگری. ھەر کەس ئەو دەستە دیلتباہ، ھەر ناوای لی دەھات.

وہک پشیلەیک وەسەر دارەکە کەوت. لکیکی باریکی دارەکە کەشابووہ بەر پەنجەرەکە. وردە وردە بەرەو چلووکی ئەو لکە خوشی. دەستەکانی بریندار ببوون. بەبێ ئەوہی ژان بکەن، خوینیان لی دەچۆرایەوہ. ئەو لکە باریکەکی خۆی پتوہ ھەلواسیبوو، خویناوی ببوو. شووشە ی پەنجەرەکەش خویناوی بوو. بەلام دەستەکە وەک بلی خستیتیانە ئەوی، ھەر وا مایەوہ. وەک بلی خاوهنی نییە. ئەگەر تۆزێکی دیکەش لە چلووکی لکەکە نزیک ببایەتەوہ، دەیتوانی پەنجەرەکە بکاتەوہ و دەستیک بە دەستەکەدا بینی و خاوەنەکەشی بیینی. ئیستا ھەموو ھەست و خوستی لای ئەوہ بوو دەستیکیان لی بدا. لەسەر لکەکەوہ، بەو پەری وردییەوہ بە سەر لکە باریکەکی خوار ئەودا، دەھاتە خوار و لە پەنجەرەکە نزیک دەبۆوہ.

ھاتە خوار. نزیک بووہوہ. دەستە سپییە درێژ و پەنجە بێجوولەکەش لەو نزیک بۆوہ. دەستی بۆ برد. لە نەکاو دەنگی زینگیەیک ھەستا و بەدوایدا شەققەیک ھات، کە ھەر دەتگوت سەدان درەخت یەک جی قەلشیون. دەستەکە جی گۆری. لە چاوترووکانیکدا بەبەر چاویەوہ دەستەکان ھەلفرین و ھەموو شتیک سپی داگەرا. ھەموو ولات لە چاوترووکانیکدا پڕ بوو لە درەوشاوی و روونایی و دوا ئەوہ ھەموو ولات نوقمی تاریکی بوو.

کەفکردن و مەین و سویریی خوینەکە ی لە زاریدا... و ھەزاران میشی کەسک کە وەک ھەوەرتریشقە لە خوینەکە رۆدین... میشی کەسک... لوورە... میشە کەسکان ئەوہەندە ی چاوترووکانیک خوینە کەفکردوہ کەیان داپۆشی. بۆنی گەرم و قورسی خوینەکە ھەستا.

چاوهکانی وەستا وەسمان ئاگریان لی دەباری و ردینی دلەرزییەوہ. دەستکردە بچووکەکی ھەلدینا و بە عەرز ی دا دەدا و ئەوجار لەو ئاسنەوالئەییە کەوتبووہ سەر عەرزەکە، ورد دەبۆوہ و بەو پەری ریزەوہ وەک بلی نەویژی دەستی بۆ بەری، ھەلیدەگرت، لەو کاتەدا، چاوه بۆلایینەکانی لە چرچ و لۆچدا ون ببوو.

دهنگی تریه‌ی دلی یوسف له گوئیدا ده‌رزینگی‌یه‌وه. بازاری ناسنگه‌ره‌کان ته‌ستیره‌باران بوو و جگه له ته‌په و ته‌په‌ی چه‌کوچ و کوتک ده‌نگی‌کی دیکه‌ی لی‌وه نه‌ده‌هات. دوا‌ین دوو‌کانی جو‌شکاری (له‌حیمکاری) تیشکه‌ شین باوه‌که‌ی باوه‌ش به‌ره‌و کۆ‌لانه‌که ده‌نارد. چووه دوو‌کانه‌که‌ی وه‌ستا وه‌سمانه‌وه و به‌ ده‌نگی‌کی کپ و ترساوه‌وه گوتی: "کی‌ردی‌کی گه‌لا بی."

وه‌ستا کی‌ردی‌کی له‌ سندووقه‌که ده‌ره‌ینا و له‌پیشی دانا.

"بابی چه‌نده؟"

سه‌یری پیشه‌وه‌ی ده‌کرد. روخساری وه‌ک ناگر دایيسا.

وه‌ستا نرخ‌ی کی‌رده‌که‌ی گوت. وه‌ک ته‌و ده‌نگه، له‌ زاری ته‌وه‌وه نا، به‌لکو له‌ دیواره‌وه هاتی. سه‌ری هه‌لینا و سه‌یری‌کی وه‌ستای کرد. هه‌ر به‌راستی لی‌وه‌کانی وه‌ستا نه‌ده‌جوولان. وه‌ستا بۆ جاری‌کیش چییه، هه‌ر سه‌یری‌کی نه‌کرد. پاره‌که‌ی لی‌ وه‌رگرت و باوه‌ری نه‌ده‌کرد که چۆن خستییه نی‌بو به‌روانکه چه‌رمییه‌که‌یه‌وه و خه‌ریکی ئیشه‌که‌ی بۆوه.

یوسف ته‌و رۆژه چوار جاران چوو و کی‌ردی گه‌لا بیی کپی و هه‌ر چوار جار‌که‌ش وه‌ستا وه‌سمان سه‌یری روخساری نه‌کرد. به‌هه‌ندنه‌گرتنه‌که‌ی وه‌ستا وه‌سمان، جار به‌ جار وه‌ر‌زتری ده‌کرد. بۆ سه‌هینی، که‌ره‌ی به‌یانی له‌خه‌وی هه‌ستا و هاته‌ بازاری ناسنگه‌ره‌کان. هات و هه‌للا و قریوه و زه‌نازه‌ناکه‌ی دو‌پینی نه‌بوو. تاریکایی ورده‌ ورده‌ ده‌ره‌وییه‌وه و رووناک ده‌بۆوه، و بازار‌ه‌که‌ش هه‌روا کپ و بی‌ده‌نگ بوو.

ده‌رابه‌ی یه‌که‌م دوو‌کان، وه‌ک تۆپینکیان ته‌فاندبی، هه‌لدرايه‌وه. دوا‌ی ته‌و دوو‌م ده‌رابه‌ و سه‌یه‌م و ته‌وجار دوو‌کانه‌کانی دیکه‌ش یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ده‌کرانه‌وه. دوا‌ی چه‌ند ساتیک، له‌ دوو‌کانیکه‌وه باوه‌شیک بلیسه‌ی سوور هاته‌ ده‌ری. دوا‌ی ته‌و له‌ دوو‌کانه‌کانی دیکه‌شه‌وه. بازاری ناسنگه‌ره‌کان له‌ تاریک و روونی به‌یانییدا وه‌ک رۆژ رووناک داگه‌را. ته‌وجار ده‌نگی کوتانی چه‌کوچ و کوتک، بازار‌ه‌که‌ی ئاخنی.

وه‌ستا عوسمان ئانیشکی دابووه سه‌ر سندانه‌که‌ی و ده‌موچاری خستبووه نیوان دوو ده‌سته سپییه‌که‌یه‌وه و دا‌لغی لی‌ دابوو.

"کی‌ردی‌کی گه‌لا بی."

وه‌ستا وه‌ک له‌ خه‌وی راجله‌کیبی، ورده‌ ورده‌ پشتی قیت کرده‌وه. له‌ پیشدا ده‌ستی له‌ ده‌موچاوی و دوا‌ی ته‌ ئانیشکی له‌ سندانه‌که‌ کرده‌وه و کی‌ردی‌کی له‌ قوتووه‌که‌ی ته‌نیشته‌

میژده که هه‌لگرت و بو راداشت. یوسفیش ده‌سه‌جی پاره‌که‌ی دایی و له دوو‌کانه‌که وه‌ده‌ر که‌وت.

روخساری وه‌ستا نه و کاته‌ی کیژده‌که‌ی پی دده‌ا، تیڤ چووبوو و سه‌ری سوورما و نه‌رمه زه‌رده‌یه‌ک خزیبووه چرچ و لۆچه‌کانی ده‌وری چاوه‌کانیییه‌وه. له‌وانه‌شه هه‌ر وا ده‌رکه‌وتبی. تاو هه‌لات، یوسف تیتر هه‌ر پانزه خوله‌ک جارێک سه‌ری دوو‌کانه‌که‌ی ده‌داوه و به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌یوت: "گه‌لا بی‌یه‌ک".

کیژده‌که‌ی وه‌رده‌گرت و به‌په‌له له دوو‌کانه‌که ده‌چوو ده‌ری.

کیژده‌کانی وه‌ستا وه‌سمانی‌ش خو ته‌واو نه‌ده‌بوون.

نه وه‌ستایه چ بنیاده‌می‌ک بوو؟ جنۆکه بوو، په‌ری بوو، یان شیتتیک؟ نه وه‌مووه کیژده‌ی لی کرپی بو جارێکیش چیه سه‌ری هه‌لنه‌هینا سه‌ری‌کی روخساری بکا. زه‌رده‌یه‌کیشی نه‌هاتی و هه‌ر پیی سه‌یر نه‌بوو و نه‌ییرسیی، ته‌تۆ کیی و له کوپوه دیی و بو کو‌ی ده‌چی و نه وه‌مووه کیژده‌ت بو چیه؟ قسه‌ی نه‌کرد. مه‌ته‌قی لیوه نه‌هات. ته‌نانه‌ت بچوو‌کت‌ترین گو‌ران له ده‌مو‌چاویدا نه‌بینرا.

تیواری دیسان ده‌رپه‌به‌کان به‌ خه‌رخه‌ر دادارانه‌وه و تاوێک دواتر هه‌رچی گیانله‌به‌ره، بنیاده‌م و پشیله و سه‌گ و بالنده و نه‌وی پشوری له‌به‌ره، نه‌وییان چۆل کرد. تیستا نه‌و بازاره‌ی تاوێک له‌وه‌پیش له‌ گرمه و هه‌رادا ده‌تگوت شیت بووه، کپ و بی‌ده‌نگ و جووله‌ بوو.

یوسف له‌ نیوه‌راستی بازاره‌که، چه‌په‌سابوو و دوا‌ین کیژدی کرپیوی به‌ده‌ستییه‌وه بوو. شه‌ویکی خه‌ست و قورس به‌سه‌ر شار ده‌کشا. یوسف ته‌نیایی و بی‌که‌سی و دامای و بی‌ه‌یوایی له‌ ناخی گیانییه‌وه چیشته و نالاندی:

"چما پی‌اویش تاوای لی دی؟ بنیاده‌می وه‌ک منیش هه‌یه؟"

بازاری ئاسنگه‌ره‌کان به‌ ده‌نگه‌ ده‌نگ کرایه‌وه. تاو هه‌لات. چیا به‌فرگرتوه دووره‌کان نزیکتر بوونه‌وه و ده‌تگوت نه‌وه هاتن و له ته‌نیشته خانووه‌کانی قه‌راغ شاره‌که راوه‌ستان. جه‌نگه‌له‌که‌یان، بۆن و به‌رامه‌یان... نه‌وجار بۆنی ره‌ژوو و ئاسنی سووره‌وه‌بوو بازاره‌که‌ی ئاخنی.

چیای "مس"ینی دولدول، له‌ پشت جریقه‌ی پزیسکه‌کان و له‌ پشت ریزی چیای لووتکه تیژه‌کان، دلگر و تار و وه‌ک په‌رده‌ی تو‌پێکی ناسک، به‌فرپۆش، قیت وه‌ستا‌بوو و سیبه‌ره‌که‌ی به‌ره‌و روژتاوا ده‌کشا.

یوسف سیّ روژ بوو له مالّ یان راستر بلّین، له جیوبانه که ی نه ده هاته ده ری. وای لیّ هاتبوو ده تگوت له روونا کابی ده ترسیّ و شهرم ده کا. ده ست و پیی به ده ست خوی نه بوون.

ژورره که ی پر کردبوو له که لویه ل و کیرد و که رهسته ی جوړاو جوړی یاری. وهک شیّتان دهستی کردبوو به گه مه کردن به و شتانه ی یه که م روژ هیّنابوونی و کیرد ده کانی له سهر عه رزه که، جار جار به پؤل له ته نیشته یه کتری و هه ندیّ جاریش یهک یهک و جویّ جویّ ریز کردبوون و به چاری به ستراره وه، چند سعاتیک به نیوانیاندا رویشتبوو. لاقی بریندار بوون و کیرد ده کان شکابوون. که شه ویش داهاتبوو، ماندوو و شه که ت خزیبووه جیوبانه که یه وه و خوی لیّ که وتبوو.

روژی دووم حمزی له هیچ یارییهک نه بوو. ئه و کیرد و که رهسته یاریبانه ی دوینی قاقایان ده کیشا و ده تریقانه وه، ئیستا مردبوون. چاوی برییه ئه و کیردانه ی له سهر عه رزه که که وتبوون و به بیّ جووله له جیوبانه که یدا مایه وه. هه تا به یانی کیرد ده کان له بهر چاوی لانه چوون.

روژی سیّهم هه موو شتیکی له بیر کرد. ههستی ده کرد هه ر له جییه که ی بیته ده ری، به لایه کی به سهر دی. له نوینه که یدا کرووشه ی ده کرد و گرمۆله ده بوو. ئه گه ره دهسته که ی پشت په نجه ره که شی نه هاتبایه ته وه بهر چاوی، ده که وته گیتّوای بوشاییه کی سهر و سه مه ره وه و ده تلایه وه. دهسته که ی پشت په نجه ره که، هه ر جاریکی ده هاته وه پیش چاوی، گری ده گرت و جینگلی ددها و هه موو ده مار و پیست و مووه کان پر ده بوون له شه هوه ت و ویک ده هاتن. راکیشرانیکی شه لالیّ خوین، سویر، سوور و دلّبوین له جه سته یدا... سوربوونه وه له چیژدا... ئه و جار به تالّبوونه وه و بیّه یژبوون و ...

چند جاران هه ولیّ دا ههستی. جیوبانه که ی بوگه نی ئاره قه یه کی ترشاو و بوینیکی تالّ و شیداری لئوه ده هات. سهری له گیتّوه هه ت و نه یوانی به سهر پیوه راوهستی. چاره ریّ ما هه تا دهسته که ی پشت په نجه ره بیته وه پیش چاوی و دیسان شیّتی بکاته وه. هه تا به ره به ری

نیوهرۆ هەر خۆ گرمۆله کردبوو، که دهسته که هاتهوه و له پشت په نجه ره که وه ده رکه و ته وه. یوسف له ناخوه بزووت. جهسته ی به خه بهر ده هاته وه. که تینی هاته وه بهر، ههستا و قیت راوهستا. سهری له گیتزه وه نه ده هات. جلویه رگی پۆشی و چوه کۆلانی.

تاوه خۆش و نهرم و بلاوینه پاییزی به که کۆلانه که ی پر کردبوو. دلێ تیکه له ده هات. ههستی به شه که تیه کی تاقه تر کرد و به هانکه هانک خۆی گه یانده که باجخانه که. له ئاوینه که دا خۆی دیت. روخساری زهرد هه لگه پرابوو و بن چاوه کانی ئه ستور ببون و مؤر ببونه وه. وهک بپارێته وه گوته: "زوو به براله، زوو، زوو... زووبه دهی، برسیتی برستی لی بریم."

دوو که له چر و چه ره که ی که بابه که، دوو کانه که ی پر کردبوو. یوسف دوو که له چه ره که ی هه لده مشت. نه وه نه دی چاوتروو کاینک نه و سه وزه و ته ماته و بیبه ره ی خوارد، که له پیشیان دانابوو. که بابچه که که سی وهک نه وی زۆر دیتبوو. گه نجی له گوین وی. سهیری نه و پیتلوانه ی، چه نی قوراوین. خوا بزانی نه و داماره ره یه کی چه ند دوو و درێژی بریوه.

یوسف به تیر و پری له دوو کانه که هاته ده ری.

"جهیهان، جهیهان، نه ده نه، نه ده نه."

له ترس و گوماندا خۆی له بهر یه ک کیشایه وه و موچر که ی پیدا هات. چ بکا. گه راپیه وه و به ره و ماله وه غاری دا. رای ده کرد، به لام ده نگه که له کۆلی نه ده بووه وه و یهک پشوو له گویدا ده زینگیه وه:

"جهیهان، جهیهان، نه ده نه، نه ده نه."

یوسف ناماده بوو هه رچی هه یه ته ی، بیدات و نه و ده نگه ی له کۆل بیته وه.

"جهیهان."

ماله که کپ و بیده نگ بوو. له ماله که سام گرتی و تۆقی و نه وه نه ده چاوتروو کاینک گه شته وه بازار. یازده جار به بهر دوو کانه که ی عه لی نه فه ندیدا تیه ری به بی نه وه ی سه ر هه لینی و به خیس کیشه وه سه ری کی نه وی بکا. نه و جار گه راپیه وه و دیسان هه روا. جار یکی دیکه و جار یکی دیش... ده هات و ده چوو. له پر وه ی زانی عه لی نه فه نی بانگی ده کا. نه و ده نگه رایچه کاند و مووی لی کرده نه شته ر.

نه و یه زیده ده بی بکوژی. ده بی بکوژی. هه تا نه و نه کوژی، دنیا پاک نابیته وه و چاک نابی. نه و سه رچاوه ی هه موو گوناح و تاوانه کانه.

خەيالىكى لىل، بەبى روخسار و تەماوى لە دوور و لە قوولايىيەكانەوہ ھەلدەستا و بەسەريدا تىدەپەپى. بنيادەم چۆن دەكوژى؟ باوكيان چۆن كوشت؟ بە ئەشكەنجە... ژوورى بەندىخانە گۆمى خوینی... ھەموو گيانى شەلالى خوین... كەوتووہ، مردووہ. چاوەكانى، زەق زەق، بە مۆلەق وەستاوہ.

كزەى لە جەرگى ھات. ئەگەر ئەویش وەك باوكى بكوژن؟ چما كورپىك ھەلدەكەویتیوہ تەواو چوویتیوہ سەر باوكى؟ ترسنۆك، جارجارىش ئازا... ترسنۆك... لە مەرگ خراپتر... نا، نا، نا، ئیتر بەسىەتى. ئیتر فزەى لىوہ نایە و مەقى نایە... جارپىكى دىكەش گولعوزارى ھاتوہ پىش چاوى. ئەویش نابىتیوہ. مردووہكان وەك وشكەلە دارپىك دەپزن. خواپە؟ ئەى ئەگەر خوا نەبى..."

عەلى ئەفەنى دەبى بكوژى. دەبى خوینی بخویتیوہ. ھەر ئیستا. دەستى بۆ كێردەكەى چوو و چاوەكانى لە توورەپىيان چوونە پىشتە سەرى و زارى كەفى چپى...
"جەپھان."

دەنگەكە راپچلەكاند و وەخۆى ھىناپەوہ. سەرى ھەلینا، سەپىرى كرد ئەوہ عەلى ئەفەنى كە بلىنى و نەلپى خەپەسابووبە بزەپەكەوہ، لەبەردەمى راوہستاوو.
"چىپە، چتە برالە؟ ئەگەر تووشى كىشەپەك بووى، پىم بلى، دانىشە بابە، دانىشە. دانىشە پىاللە چاپەكى بخۆوہ. دىپەوہ سەرخۆ."

دەنگەكەى مپھەرەبانانە و خۆمانە و براپانە بوو. گەرم و گور بوو.
يوسفیش ھەولى دا بزەى بىتى، بەلام نەپتوانى. نەپتوانى لىویشى بپزىوى.
"دانىشە برا، دانىشە بزەم."

دەستى گرتوو و گەرم دەپگوشى. تىشكىك لە ناخیدا تەقىپەوہ. بپھىوایى و تارىكایپەكەى ناخى جپى خۆى دا بە رووناكایى و ھىوادارى. روخسارى ئەو كابراپە دلناپى و ھىوایى و براپەتپپەكى تپدابوو لە تارىف نەدەھات. ھالەتپكى گەرموگور و خۆمانە و دلخۆشپدەر روخسارى داگرتوو.

يوسف ئیتر بنيادەمەكەى چەند ساتپك لەمەوہەر نەبوو. ئەو بنيادەمە گرژ و مۆن و شپواوہ، لە دوور دوورەوہ، لەولتارەوہ و لە تارىكایپەكاندا بەجى ماوو. عەلى ئەفەنى قسەى دەكرد، لە داپكى دەپرسى و دەپووست بزانى دواى مردنى باوكى، چۆن ژپاون. ژپانپان تال تپپەپىوو، بەلام ھەرچۆنپك بى، گەورە ببوو. داپكى لەگوپىن داپكى ئەو پەپیدا نەدەبوو. مپرو، ژنپكى ئازا و مەردانە و لپوہشاوہ و لە ھەمووہ رووپەكەوہ ساغ بوو. وا نپپە؟

لهو کاتهوه لهو شارۆچکهی بووه و ههموو رۆژتیکیش ئاوا شیواو و شلهژاو به بهر دووکانه کهیدا تیدهپه‌ری، ئەی بۆچی بۆ جارێکیشی سه‌ری به دووکانی براده‌ره‌که‌ی باییدا نه‌کردوه؟ ده‌ستی کرد به تارینی مه‌حمود. مه‌حمود پیاویکی زۆر زیره‌ک و به‌ژن و بالا جوان و لیوه‌شاهه بوو. سه‌ره‌رای ئەوه‌ی چهند که‌سی‌کیشی کوشتبوو، به‌لام خووخده و خه‌سله‌تی پیاوکوژیی لێ نه‌نیشتبوو. کابرایه‌کی نه‌رمونیان و گه‌رموگوپ و میه‌ره‌بان و خۆمانه بوو. سه‌ری له‌وه سوور مابوو. بنیاده‌میکی ئاوا چۆن توانیویتی چهند که‌سی‌ک بکوژی، که نه‌یناسیبوون؟ ئەوه مه‌حال بوو. بروای نه‌ده‌کرد. مه‌حمود چۆن توانیویتی گه‌نجیک بکوژی، که قه‌ت نه‌یدی‌تبوو و هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی له‌گه‌لیدا نه‌ببوو؟ بۆچی؟ باشه چاری نه‌بووه؟ خوا بزانی ئەو به‌گه‌ بی‌ناموسه‌ خستویه‌ته‌ چ‌ ته‌نگانه‌یه‌که‌وه و ناچاری کردوه وا بکا، وا نییه‌؟

ئهو‌نده‌ی باسی به‌گ و ئاغاکان، ئەوانه‌ی خوینی برسی و هه‌ژاران ده‌مژن بۆ مه‌حمود کردبوو، ئەوانه‌ی له‌وی بیوون هه‌موو وه‌رز و شیت بیوون. هه‌ندێ قه‌بوولیان نه‌کردبوو و لۆمه‌یان کردبوو و جینیان دابویه و هه‌ندێ ترسابوون و هه‌ندی‌کیش په‌لاماریان دابوو، به‌لام هه‌ر هه‌موویان چووبوونه‌ فکروه‌ه. مه‌حمود له‌ نیویاندا له‌ هه‌مووان پتر ده‌هری ببوو. مه‌حمود چاری وه‌ک گۆمی خوینیان لێ هاتبوو و وه‌ شیتان به‌ قه‌ستی کوشتنی ئامبازی ببوو.

عه‌لی ئەفه‌نی مانگیکی ره‌به‌ق له‌گه‌ل مه‌رگ ده‌سته‌ویه‌خه‌ بوو. چ‌ باشتر که‌ عه‌زه‌تی حه‌مام کۆبی له‌وی ببوو. هه‌موو به‌یانیان که‌ مه‌حمود ده‌ستی ده‌دا کیره‌که‌ی و وه‌ده‌رده‌که‌وت، عه‌زه‌ت وه‌شوینی ده‌که‌وت و یه‌ک پشوو له‌گۆبی ده‌خویند و هه‌ولێ ده‌دا پاشگه‌زی بکاته‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ به‌ کوشتنی عه‌لی هیچ ده‌ردێک چاری نا‌کری. ئەوه‌نده‌ی ئەوه‌ گوتبوو و له‌گۆبی خویندبوو، زمانێ مووی لێ هاتبوو. چ‌ما چ‌ بوو؟ به‌گه‌کان، دیسان به‌گ، کریکاره‌کان، دیسان کریکار... و مه‌حمود هه‌نگاوێکی دیکه‌ له‌ سێداره‌ نزیکتر ده‌بووه‌وه. وا نییه‌؟

مه‌حمود له‌و یه‌ک مانگه‌دا له‌ پلینگیک ده‌چوو که‌ مووه‌کانی گرژ بووینه‌وه. قسه‌ی له‌گه‌ل که‌س نه‌ده‌کرد و ده‌نگی لیوه‌ نه‌ده‌هات. ده‌می له‌ هیچ نه‌ده‌دا و جگه‌ره‌ی به‌ جگه‌ره‌ داده‌گیرساند. وای لێ هاتبوو، په‌نجه‌ و سمیلێ به‌ دووکه‌لێ جگه‌ره‌که‌ی زه‌رد زه‌رد هه‌لگه‌رپا‌بوون. عه‌لی ئەفه‌نی‌ش به‌ ترس و له‌رزوه‌ه، له‌ بنه‌وه‌ ئاگای له‌ هه‌موو جووله‌ و هه‌لسوکه‌وتیکی مه‌حمود ببوو. ئەو کابرایه‌ چ‌ ده‌کا؟ ئەو بنیاده‌مه‌ که‌ دنیا‌ی به‌سه‌ر یه‌کدا دابوو و دین و ئیمانی نه‌مابوو، یان ده‌بوو له‌ جانه‌وه‌ریکی درنده‌ یان به‌ پیاویکی ژیر و زانا. ئەو داماری و تووره‌یه‌یه‌ جگه‌ له‌وه‌ شتیکی مامناوه‌ندی لێ ده‌رنه‌ده‌چوو.

ده ترسا. وهك سه گيش په شيمان بوو، له وهی له بهرچاوی مه محمود په ردهی له سهر نهیښی دنیا و بنیاده مه کان لادابوو. چونکه مه محمود ټیتر له داخان ههر جینگلی ددها. خوی ده خوارده وه و هه لده چوو و شیت دهبوو. هاوژوره کانی ده بانگوت، شوی هتا بهیانی چاو لیک نانی و یهک پشوو دهنالینې و بو ساتیکیش که خهوه ده بیاته وه، به نرنه په له خهوه راده په ری. بهیانی به کیان که درگای به نده کان تازه کرابونه وه، بهندی ده ستیان کردبوو به پیاسه کردن له هوشه ی به ندیخانه که دا. مه محمودیش به هه ژاوییه وه و زور خیرا، له نیوان دوو دیواره که ی هوشه که دا دهات و دهچوو. دهات و دهچوو و ده موچاوی له ژانیک تاله وه ده گوردرا بو شادی و سهر سوورمان و هیوا و بیهویای. سات به سات ده گوردرا. له نه کاو یهک سهر به ره و لای عهلی نه فنه ی چوو. عهلی رهنگی به روخساره وه نه ما، به لام دانی به جهرگی خویدا گرت. مه محمود هات و دهستی تهوی گرت و ماچی کرد. هه موو به ندیبه کان له هوشه راوه ستابوو و سهیری تهو دیمه نه دووره باوه په یان ده کرد.

"ټیمه ټینسان نین... ههر کامیکمان درنده یه کین. ته مه ندریژ بی کاکه عهلی. یاخوا ههر بژیی کاکه عهلی. نو که رتم. به قوریانتم، به قوریانی ریبازه که ت بم. ته گهر هه زار گیانم هه بوايه، ههر هه زاره که یم به قوریانی خوت و ریبازه که ت ده کرد. بمبوره کاکه عهلی. ته من ده لئی ټیستا له دایک بووم. ته وه نده پاکژم... تهو مه محمود ټیتر مرد."

عهلی نه فنه ی نه یده زانی چ بکا. نه یده زانی چ بللی. پی بکه نی یان بگری؟ ده کولی. "ته تو چاوت کردمه وه. ته تو به هه شت پی به خشیم. له مه ودوا یه که م دوژمنی من دهر ویشه. ناغاگانن. ههر بژی کاکه، ته مه ندریژ بی براله."

عهلی چاوی پر بوو له ناو. دیار بوو به گیان و دل مه محمودی خوش دهوی. ههر دوو دهستی یوسفی گرتبوو و دهیلاوانده وه ده یگوت: "به لئی، بابی تو پی او یکی ناوا بوو. پی او ی پی او ان. ناخ مه محمود."

یوسف ورده ورده رهنگی به رووه وه نه ده ما. عهلی زانی ټیک چوه، دهستی به ردا و گوتی: "بللی، بللی کورم. بللی گیانه که م، بلیم بزائم چیت لی قه و ماوه، دهر دت چیه؟"

یوسف مته قی لیوه نه هات. تاو ټیک سهری داخست. دواپی له نه کاو دهر په ری و وهک شیتان له دوو کانه که دهر په ریبه ده ری و له پشت داره کانه وه له چاوان ون بوو.

"جهیهان، جهیهان."

خوی خسته نیو پاسه که وه. له پشت شوفیره که وه دانیشت.

جەيھان و ئەدەنە، دىۋارىكى تاريك و بۆشايىھەكى بى بن و نەناسراۋ بوون. كاتى ھەستى دەگرد تاۋىكى دىكە لە شارۆچكە دەچىتتە دەرى، جارى دەترسا و جارى دلى خۆش دەبوو. كەفوكولپىكى سەير داىگرتىبوو. تاۋىك دواتر پاسەكە دەكەوتە رى و دواى برىنى رىگە پر لە خاك و خۆلەكان، پاش چەند سەعاتىك دەگەيشتە جەيھان... دواترىش ئەدەنە...

لە پىشدا سەركەوتن و بەزىنىك لە ناخىدا... خۆى وەك ئالتەدەيەك ھاتە پىش چاۋ. ئەگەر زوو، خىرا، ھەر ئىستا كەوتبايەتە رى... ئاى ئاى، ئەى بۇ نارۋا؟ خۆ پرىش بوو. قزە پرەكەى پىشتەسەرى شۆفىرەكە، پىشتەملە چەور و چەرەكەى، يەخەى چاكەتەكەى... ئەو بۆگەنەى لە شۆفىرەكەى دەھات، تىكى دەدا. ئەگەر رۆبىيا، ئەو سەگباھە ئەگەر رۆبىيا...

سەرى لەگىژەۋە دەھات و بەرچاۋى رەش دادەگەرا. بە زەجمەت لە پاسەكەدا خۆى رادەگرت. ھەر دەيوست خۆى فرى بداتە دەرى. ئاااخ، ئەگەر پاسەكە رۆبىيا... ئىتر خۆى پى راناگىرى. سەرى دەرەۋە و دار ئەقايىبەكانى مەيدانەكە و گوندىيە پىنخاوسەكانى دەگرد و ھەولى دەدا سەرى خۆى بەوانەۋە بخاڧلىنى و لەو جەنگەيەدا چاۋى بە دوۋكانەكەى عەلى ئەفەنى دەكەوتەۋە و خىرا روى وەر دەگىژاىەۋە. پەيتاپەيتا لەدلى خۆيدا دەيگوت: "بىرەۋە، بىرەۋە، بىرەۋە سەگباب، دەى پرۆ دەى."

دەتگوت بە زنجىرى نادىار و نەبەدییەۋە بەو شارەيانەۋە بەستوۋتەۋە... راي دەكيشى، راي دەكيشى، بەرى نادا... ئەوبەرىش ترسناك. وەك مەرگ، وەك نەمان، تارىكىى بى برانەۋە...

شاگرد شۆفىرەكە ھەراى كرد: "تەۋا، ئىتر رۆيشتىن."

مەكىنەكەى كەوتە كار و پاسەكە بە ترەتر لە شەقامە پر تاسەكەۋە بەرەۋە پردەكە خلوړ بۆۋە.

رزگارى ببوو. دەتگوت بارىكى قورسى لەسەر شانى لاچوۋە، دلى خۆش بوو. پىرەژنىك لە تەنىشتىيەۋە دانىشتىبوو. پىرەژنە، لە حاىلكدا ملىجەى لە دەمە بى ددانەكەى دىنا، ھەر ئاۋرى دەدايەۋە سەرى يوسفى دەگرد. ھىچ ترووسكاىيەك لە چاۋە كزەكانىدا نەبوو. دەتگوت پارچەيەكى چرچولۇچ و گلۆلەكراۋە. ئەو پىرەژنە لە ھەلۆيەكى مردارەۋەبوو دەچوۋ. ھەلۆيەكى مردوى خىستىبىيانەتە سەر كۆپەنكە پەينىك. يوسف بە توۋرەيىيەۋە پىشتى تى كرد. پىرەژنەش كە گومانى لە سەيركردنەكانى كردبوو، پىشتى تى كرد.

کابرایه کی تاو بردووی سهرزل، که سهروقژ و ردینه رهش و ئالۆزه کهی و مووی گرژی برۆکانی وه درکی ژێژک قیت ببوونهوه، له بهر دهرگا کهوه دانیشتبوو کچۆله کهی بیست سالانهی لاواز و زهرده لهش، که دهتگوت مندالیکی ده سالانهیه، سهری به سینگییه وه نابوو. کچه که رهنگی به رووهوه نه بوو و له گه له ههر راتله کانیکی سه یاره که دا سهری له سههر سینگی پیاهه که بهرز و نزم ده بووه. کابرا زۆر شیواو بوو. چاکه ته کهی شر و پانتۆله کهی کۆن و ئاره قوای و پینه کراو و تۆزای... یانی بهو سهروپۆترا کهوه ده چنه جهیهان؟ ده موچاوه زهرد و تیک شکاوه کهی کچۆله که ئاره قه ی کردبوو... بو کوی ده چن؟ کوربه سهیری ئه و شر و شپرزه! چاوه ئاگرینه کانی له کابرا بریبوو و چاوی لی هه لئه ده گرت. کابرا بهو سهیر کردنه ی تووره ببوو و نهیده زانی چ بکا و چاوی به نیو پاسه که دا ده گێرا. جاری له په نجه ره کهوه سهیری دهره وه ی ده کرد، جاری له شوڤیر و جاری له ریباوه کان... جار به جاریش شیوه ی دانیشتنه کهی ده گۆزی...

یوسفیش چهندی پتر بیری له کابرا ده کردهوه، تووره تر ده بوو.

ئه وه هه تیوه سه گابه ی له پشتییه وه دانیشتوه، جاشکی که ره، بۆینباغیشی به ستوه، هیچ لیشی نایه. ملی ده لئی کلکه ته شییه. بۆینباخی له کراسی بی ملیوان به ستوه. ههر ده لئی هه وساری ملی که رییه. ههر چاویشی له پیشه وه یه. ئه ه، له سههر ئه و چاکه ته کاله وه بووه یه وه ده توانی په راسووی بژمیری. گه مژه. ئه تو چکارت به جهیهانه. سو لیشی له پییه... میکرۆینه.

به بیزاریییه وه سهری وه رسوورانده وه. مراوییه کهی هاته پش چاوی که سهری بردرابوو به لام ته واو لی نه کرابوووه. چاوی وه مرمه ری شووشه دهر په رییبوو و سه ره که سه که کهی قوراوی ببوو. له داوه ی پاسه که جووتیک کاریله ی بینی. چهن د قازیکیش له قه فه زیکدا کردبوویانه قیره قیر. مراوی به مردووی زۆر گوناچه...

کابرایه کی ریکچۆشی ردین تاشراو و سههر رووتاه ی گوپنی کولمه گهش له ته نیشت شوڤیره کهوه دانیشتبوو. ئوتووی پانتۆله کهی ئه وه نده شهق بوو، کاله کی ده بری و کراسی کی سپی له بهر و گۆزه یی سوور و کهوشی رهش ویرنی له پی، زۆر گران و سهنگین دیار بوو و پیاهه ههستی ده کرد له بهردا تاشراوه. که ئاوری ده دا یه وه، زۆر له سه ره خو و وه که ئه وه ی به زه جهمت بتوانی ئاور بداته وه، سهیری داوه ی ده کرد. جا بۆنی شیریشی لیوه ده هات. پیشته ئاره قکردوه کهی بۆنی شیریشی ترشواوی لی هه لده ستا و یوسف خه ریک بوو برشیتته وه.

پاسه که له پرده که په رپیه وه و راوهستا. نژیکه ی بیست ژن ده بوون، هم مو قوراوی، سوار بوون. پاسه که نه ده که و ته ری.

"ته وه چاوه رپی چین؟"

شوفیره که ناوړی دایه وه و به چاوه ریپو قاوییه کانیه وه، چاویکی ته وساوایی لی کرد و نیوچاوانی تیک نا و سه ری و هرسو وړانده وه.

پاسه که بونیکه ناخوشی لیوه دهات. دلای تیکه له دهات...

پاسه که که و ته ری. کاریله کان کردیانه کاره کار. کورپکی کال له پشتییه وه تیی چریکاند.

ژنیک گوتی: "وهی له و دهنگه خوشه ی. خوا داویتی."

پیاویک گوتی: "هسه ن له نه که ره وه، له نیداره ی پوخته وه داوای کراوه."

دهنگی کوره میشکی یوسفی تیکدا بوو و شیتی ده کرد. کوره وه که جووچکه ره شوله زاری

لیک داپچریبوو و زمانه بچووکه سووره پیسه که دیار بوو. دهنگیکی هه تا بللی ناخوش. که دهی چریکاند، ده ماری لاملی وا هه لدهستا، له وانه بوو بته قن.

بوگن، بونی پی، شیر، نارقه، گاز، مریشک، قور، کا، به نرین و ته پوتوز، پاسه که ی

ناخنیبوو و یوسف چیی نه ما بوو برشیتته وه. به کیکیش مراوییه کی کوژراوه...

پاسه که ی هه چاریکی راده و هستا و ته و له بهر بی توقره یی به دهنگی بهرز له شوفیره که ی

ده پرسى: "باشه چاوه رپی چین؟"

شوفیره که ش دیسان ناوړی ده دایه وه و با چاوه پر له نه فرهت و به که م زاینه کانیه وه

سه ریپکی ده کرد و به بی ته وهی قسه یه ک بکات، سه ری و هره سو وړانده وه.

ورده ورده پشوری سوار ده بوو و دلای تیکه له دهات و له گه له هه راوه ستانیکه پاسه که دا

هاواری لی بهرز ده بوو و به زور خوی راده گرت که له پاسه پیسه خوی فری نه داته خوارى...

له روو په روویانه وه پاستیک ده که و ت، له بهر توژ و خوژ دیار نه بوو. کهس له توژه که دا

پاسه که ی نه دی. نیو پاسه که وا پر بوو له توژ و خوژ، چا چاری نه دی. شوفیره که و کابرا

ریکپوشه که و کچه نه خوشه و پیاوه شر و شپزه که ش نوقمی توژ و خوژ بوون.

پاسه که له و توژ و خوژ دا دیسان راوهستا. ثیر پشوری دهنه دهات. کابرایه که له دولا

ده چوو، دابهزی. دهنگی "ته ری چاوه رپی چین؟" ی ته و له دهنگی پیاویکی سه ره مرگ ده چوو

که داوای یارمه تی بکا.

گرښه کی گوره و زبر کهوتبوه قورگييه وه... شوڤيره که ناوري دايه وه. يوسف له توزه کهدا ده موچاوي نه ناسييه وه، به لام زانبي چوني سهيري کردوه.

پاسه که کهوته وه ری. پاس و عاره بانه و تهراکتور روپه پرويان ده هاتن و وه برووسکه به تنیشتیاندا تیده پهرین و هوریکي تۆز و خۆلی خنیکنه ریان له پاش خویانه وه به جی ده هیشت. بونی زونگ و لیتاوی گه نمه چاره کانیش هاته سهر بونه کانی دیکه ی نیو پاسه که و نه ونده ی دیکه بونه کان خه ستر بوونه وه. هه ناسه درنه ده هات.

ديسان پاسه که رایگرت. دهنگی: "نه ری ی ی!!!" و نیتر هاواریک بوو. هاواریکي تهنگاو و یارمه تیخواز.

دهنگی لیکنان هات. هه موو شتیك به سه ریه کهدا کهوت و له توزه کهدا ون بوو. نه ونده روون بوو که یه کینک له یه کیکی دیکه ده دا. دواي هیرشى تۆزوخۆله که، پاسه که و شوڤیر و کچه نه خوڤشه و پیره ژنه و قاز و کاريله و ژنه قۆراوییه کانی به ره و لای خۆی... به سه هوو نه چووبوو، ههر هه مووان، هه مووان په لاماریان دابوو.

که سهیری کرد له نیونه دی جاده که یه. پاسه که دوور کهوتبووه، له نیو هه وری تۆز و خۆله کهدا ده رۆیشت. زاری خویناوی ببوو. هه ستایه سهر پی. نه ژنۆی له دوو نه ده هاتن. گوویپک خوینی تف کرده وه سهر ریگا پر له خۆل و خاکه که. پشتیشی ده یزیراند... به حال هۆشی له سه رخۆی بوو. تۆزیک وه خۆ ده هاته وه و ديسان له خۆ ده چۆوه.

بايه که هه لیکرد و گه نمه چاره کانی داگرت. گه نمه چاره کهوتنه خشه خش و که روپشکه کردن. له ده م رییه که و له سه ر ته پۆلکه ی ده م جوگه ییه کی لیتی کهوتبوو. دواي نه وه ی چهنده جاریک زۆریی له خۆی کرد، ناخرییه که ی ته وانیی هه سته ی و بکه ویتته ری. دواي چهنده هه نگاویک، به ره و لای شاری غاری دا، به بی نه وه ی ناگای لی بی، که نه کلای به سه ره وه و نه پیلاوی له پیدا ماوه.

بهستینه له كهی خوار پردی، به دههه و شوولك و چله گهسگهسك و پینج پهړ و تالیشكه دهتگوت جهنگهله. دهههه توتړك و گهسگهسك و پینج پهړ و نهمامه چنار و توههكان و زهلا و جهگن تيك چرژابوون و كردبوویانه لیږ. له پاناوكه نیوه زۆنگههكهی سهر پردهكهشهوه كه دهوراندووری داری بی و چنار بوو، پنگهه لی روا بوو. ئهه پنگههیهه لهو زهوییه لیتهیهه دا شین دهبیتهوه، له بالای پیاویك پتر ههلهدهستی.

گوئی مۆری پنگهكان پشكووتبوون. لهو پاناوكه گهوره پهړ له پنگهیهوه ههتا داوینی تهپۆلكهكه مۆریکی درهوشاوه كهرویشكهه دهكرد و عهتری دهپژاند.

رووبارهكه، پنگهجاری كروههته دووبهش. لیږه كام بۆن خوشه لهگهلا بۆنی پنگهه دا تیکهلا دهبی و بلاو دهبیتهوه. ئهگهر له بجیته بن پردهكه و ئاو بخۆیتهوه، عهتراوییهوه و بلتی و نهلیتی سهرخۆشت دهكا.

ههركهس جارتيك ئهمسهر و سهری پنگهچارهكه بری، سهری لهگیزهوه دی. ههركهس بیږه دا تیپهپری، به خوښبهخت لهقهلهم دهدری. له بریسكهه چاوی و پیکهنین و ههلسوكهوتییهوه تیدهگهیت له دنیایهکی دیکهوه هاتوه. سهروپۆتراك و جلوبهركی كهسینکی بهو پنگهچارهه دا تیپهپری، بۆنی پنگه دهگری و ئهه بۆن و بهرامهیههش ههتا ناخی ئیسقانهكان رۆدهچی، بۆیه كابرا رۆژی: حهفتهیهك ههر بۆنی پنگهه لی دی.

لهو شوینهه لم و پنگهكه دهگهیشتنهوه یهك، كهلاكی ئهسپیک كهوتبوو. سهگهلی شارۆچكه بهو كهلاكه لهتویهته وهربوون. ههر ئهسپ و گویدریژ و مانگایهکی له شاری مردارهوه بی، لیږهه فری دهههه. ئیږه خوانی بهردهوامی سهگهله. ههر بۆیه سهر زیخ و لهكه پهړه له ئیسك و پرووسك. لهوی كازهلاكی ئهسپیک، سهلكی شاخداری گایهك...

ئىسك و پرووسك... كۆنە، نوۋى، سېسى سېسى، كەول نەكراۋ، خوينى، نيوەى وەبن لم كەوتوۋە... ئىسك و پرووسكى دە، پانزە سالان...

پىنگە جارەكە، كە لە دوورە دەلىنى دەرياچەبەكە و كەوتوۋەتە نىوان چىكانەوۋە و مؤر دەچىتتەوۋە، بە دەم بايەكەوۋە كەرويشكە دەكات. بۆنىكى سەرگىژكەر و گەرم لە پىنگە جارەكەوۋە ھەلدەستى. كەلاكى ئەسپەكە بۆگەنى دى. بۆگەنى كەلاك و پىنگە تىكەل دەبن.

ناسمانەكە ساو و سامالە. دەنگى خورەى رووبارەكە دى. گويدريژتىكىش دوور دوور دەزەرىنى. سەگىكى زەردى درىژ و بنىس رانى ئەسپە مردارەكە رادەكىشى. نە دەتوانى لەتىكى لى بېچرى و نە بەرىشى دەدا. سەگە لاوازەكە پەراسوۋى دەرپەرىون و سەگەكانى دىكەش ەك شىتان دىن و دەچن. ھەركامەيان لەتىكى كەلاكەكە دەپچرن و رادەكەن لەولواوۋە بە ترسەوۋە دەپچون و ئامبازى يەكترى دەبن و شەر دەكەن...

لە پر جگە لەو سەگەى لە رانەكە نووساۋە دەلىنى بە زىچرىك بەويىانەوۋە بەستوۋەتەوۋە، لە تەنىشت كەلاكەكە ئىتر سەگى دىكە نابىرنى. سەگەكەلە تۆزىك لەولاترەوۋە پىك وەربوون. تاۋىك دواتر كەلاكەكە لە ھوروژمى سەگەلەكەدا نابىرنى. دىسان بە مېر مېر كەلاكەكە دوور دەكەونەوۋە و خۆ بە يەكترى دادەن و دەبىتتە جەنگى مەغلۇبە. تاۋىك دواتر دىسان لىك دەبنەوۋە و ھەركامەيان لە لايەكەوۋە پەلامارى كەلاكەكە دەدەنەوۋە. نە ئەوان كاريان بە سەگە زەردەكەيە و نە سەگە زەردەكەش گوپى لەوۋىيە لە دەرووبەرى چ دەقەومى. سەگە زەردەكە دەلىنى پارچەبەكە لە كەلاكەكە. قەپۇز و لاق و كلكى ھەموو سەگەكان خوينىاۋىيە. جگە لە سەگە زەردەكە، سەگىكى دىكە نابىرنى، خوينى و بەشىۋەبەكى قىزەن قوراۋى نەبوۋى.

ئەو كەلاكە زۆرى پىناچى و تا رۆژتاۋا جگە لە ئىسكە تۆزىك خوينىاۋىيەكانى ھىچى لى نامىنىتتەوۋە. لەو كاتەدا، ئەو سەگانەى كەلاكەكە و يەكترىان ھەلدەدرى، كلكىان لە گەلۇزىان ناۋە و ماندوۋ شەكەت و خوينى و گویشور ھەر كامەيان بەرەو لايەك دەرن. يەككىيان سەرى بردوۋەتە نىو لاشىپانەى قوراۋى كادىنىكەوۋە و وەردەكەوى. يەككى دىكە قوژنىك دەدۆزىتتەوۋە و يەككى مندالان پىي رادەبوۋىرن و يەكى تر بە قەپۇزى خوينىاۋىيەوۋە دەگەرىتتەوۋە مالىۋەيان بۆ ئەوۋى خاۋەنەكەى سەولەبەكى بداتى. سەولەى گەرم لە گوشتى كەلاكەكە خۇشترە. سەگەكە دواى ئەوۋى سەولەكەى خوارد، لە گۆشەبەك وەردەكەوى.

حه په حه پ و وهړینی سه گهل، بونی كه لاک، قیرون... بونیک كه له پنگه چاره كه وه دی، هه لفرینی مژایی، شینیکی مهیله و سهوز... لافاویکی تیشك... ناویك كه ده لینی تیشكه و شولا وگهی به ستووه.

ئه همه ده بیكس و كار كه، نه خوی دهیگوت له كویوه هاتووه و خه لکی كوییه، نه كه سیش دهیتوانی ټو نهیینهی له زاری دهركیشی. كه تازه هاتبوه ټو گونده، جلوبه رگیکی جوان و ریکی له بهردا بوو. دهیانگوت، پارهیه کی زوریسی پی بووه. هه موو رژی ردینی وه كه بهری مهلاژن لووس ده كرد. ۱. پیلاوه كانی بویاغ ده كرد و كراسیکی خاوینی له بهر ده كرد. ټو ده دم ټه همه ده، له مالی "عه مارچه كان" ده مایه وه و ده ستیشی ده گرتن. ټه همه ده، گه نجیکی باریكه له بوو. ده موچاوی خفه تباری هه بوو. هه ر بیست سالان دیار بوو. ده نگیکی زیندوو و خومانه ی هه بوو. كه قسه ی ده كرد، ده تگوت، بابت، دایكت، براكه ت، یان كه سیکی زور نزیكت ده تدوینی. به لام زور ټه سته م بوو بیه یینه ته قسه. ټه وه نده ی وشتریک ناچار بكه پت له خه رندیك باز بدات.

كه زاری لیک نابا، به حفته و مانگ لیکي نه ده كرده وه و چاوه به موله ق وه ستاو و درشت و سلوكه كان له ژیللا ده هاتن و زوو زوو ده پیتانندن. ټه وه نده سلوك و ره وه كه بوو، په قت لی كرد بایه، زنده قی ده چوو. به رده وام شیواو و بی ټوقره بوو. ده تگوت له سه ر ناگر دانیشتووه.

گونددیه كان زور به سه ره هاتیان له ټه همه ده ده گپراهیه وه. دیانگوت، خوینده واریك بووه و لیی قه و ماوه و په نای هیناو ته ټو گونده. هه مووان به جوریک سه ریان ده كرد. هه ندیک به سووکیان ده زانی و هه ندیکیش لیی ده سله مینه وه و خویان لی نه دده و به هه لسوكه وت و به زمانیش پیان ده گوت متمانه یان پی نییه. ټو له و گونده دا نامو و بیگانه بوو. بیگانه بوونه وه ریکی دیکه یه. شتیکی جیا له بنیاده میکی ناسایی. بیگانه، ټه وه نده ی باوه، هه ر ټه وه نده ی ریژ لی ده گپردی. یان زور زوری ریژ ده گرن یان له بیزارییان له بهری هه لدین. هه لسوكه وتی ټه همه ده نه ټاوا بوو، نه وه کی دی. خه لکه كه به گشتی یه كسه ر بی متمانه بوون پیی. به و جوره ټو گه نجه له و نیوه دا سه رگه ردان ما بووه. گوندی، هه م به زه بیان پییدا ده هاته وه و هه میش لیی ده پرینگانه وه. ټه وان ده یانگوت: "خودا غه ریسی به ریته وه." هه ر باسی غوربه ت ده كری گوندی و خه لکی ټو ده ورو به ره ده كه ونه وه بیر ټه همه ده. گه لی گورانیشیان به سه ر ټه همه ده و غوربه تدا هه لگوت.

۱. فارسیه كه ی هه ر ده لی جوان دهیتاشی. ټه وه ی دامناوه له لای ټیبه بووه ته نییدیوم و پیتم حه یف بوو بزیر بیت.

غوربهت مهرگه و نابه‌له‌ديه‌كي سامناك و تاريك و كپ و بيده‌نگ و بيپرانوه و بي گه‌رانوه‌يه. هه‌موو گورانييه‌كاني غوربهت خه‌مناكن. ناخو پيٽ وايه نه‌وه‌ي تووشي غوربهت ده‌بي، ده‌گه‌رپيٽه‌وه؟ هه‌رچي چوبوه و لاٽي غه‌ريبان و غوربه‌تان، چوبوه يه‌مه‌ن و له و لاٽي بي گز و گيا و وشك و بي تاو دووره‌ده‌ستدا نيشته‌جي ببوو، نيتر نه‌يتوانيبوو بگه‌رپيٽه‌وه. قه‌فقا، عه‌ره‌بستان، هه‌موو مهرگه‌كاني دنيا، ليپه‌وار و به‌نديخانه و زولم و سووكايه‌تي پيكردن و سه‌رشكستهي و ژان و نازار و دله‌راوكي و هه‌ژاري و نه‌دارييه‌كان، هه‌موو غوربه‌تن... غوربه‌تي زالم.

"خودا غه‌ريبي به‌رپيٽه‌وه."

غوربهت، سه‌ره‌تا و كوٽايي هه‌موو ژان و به‌لاكانه. سه‌ره‌تا و كوٽايي ناديارى و تاريكى و ته‌نيايي و مردن، به‌ر له‌وه‌ي يه‌كيك بي و له كاتي تاويلكه‌داندا ده‌سته‌كانت بگه‌رپيٽه‌ نيو ده‌ستي خو‌يه‌وه.

"خودا غه‌ريبي به‌رپيٽه‌وه."

ئه‌و روژي نه‌خوش ده‌كه‌وي، ده‌بي بلي روژيك به‌ گيانه‌لاوه‌ي. كه‌س نييه چوره‌ تاويكت به‌ ده‌مه‌وه بكا.

"خودا غه‌ريبي به‌رپيٽه‌وه."

پاسه‌كه‌ ده‌روا. له‌ پرده‌كه‌ په‌رييه‌وه. هه‌ر له‌ پرده‌كه‌ په‌رينه‌وه، شوڤير سه‌ياره‌كه‌ي راگرت. ئه‌و شوڤيرانه هه‌ر هه‌موويان زولن. خه‌لكيكي ديكه‌شي له سه‌رباني پاسه‌كه‌ سوار كرد. ئه‌و ژنه چاو‌كاله‌ي كه سوار بوو، بي فه‌ره. ده‌توام گه‌ريو بكه‌م له‌سه‌ر ملم، ئه‌و پاسه‌ برنيك له‌ لاتره‌وه يان هه‌لده‌په‌رديته نيو شيوه‌كه‌وه يان خو به‌ كاميون، دره‌خت يا ته‌راكته‌ريكدا ده‌دات. خودا تو‌له له‌و شوڤيره‌ گلاوه زه‌رده‌له‌يه بكا ته‌وه كه پياو بي‌زي ليبي هه‌لده‌ستي. هه‌موو موسافيره‌كانيشي قه‌يره‌ونن. به‌رازيه‌نه، ده‌موچاويان ده‌ليي لاشه‌ي خويناويي ته‌سپه‌كه‌يه. هه‌مووان ده‌ليي به‌رازن. هه‌ر هه‌مووان به‌دشوومن. ئه‌و پاسه‌ به‌وه هه‌مووه خه‌لكه بي فه‌ره چاو كاله‌وه به‌لايه‌كي به‌سه‌ر دي... چما ده‌كري تووشي به‌لا نه‌يه؟ هه‌ر ئيستا خو به‌ شتيكدا ده‌دا. هه‌موو موسافيره‌ چاو‌كاله‌كانيشي ده‌مرن...

ئه‌و ته‌پوتوزه... كاميونه‌كه‌ وه‌ري كه‌وت. وه‌ي، وه‌ي، وه‌ي، خوايه گيان، چه‌نده خيرا ده‌روا؟ خه‌ريكه هه‌لده‌فوي. ده‌بي وريا بن. سه‌ياره‌ي جو‌راوور له‌و ته‌پوتوزه‌دا دين و وه‌ك برووسكه تيده‌په‌رن. ئيستا خو به‌ شتيكدا ده‌دا... چاوه‌كان هه‌موو له‌ ترسان له‌ ژيلا هاتبوون.

كەس رەنگى بە رووۋە نەماۋە. خەرىكە دۇيان بىتەقى... ستۇپىكى سامناك... ھەموۋان بەسەر يەكدا دەكەن... دىسان چەند كەسىكى قورۋى سوار دەبن. ھەموۋان دەپانەۋى لەو پاسە دابەزن. بەلام دەرگاكان داخراون.

"دەرگا بکەۋە. شۆفېرى گەۋاد، بى يىكەۋە."

پاسەكە كەۋتە رى و تاۋىك دواتر فرى. خەرىكە ھەلدەفرى. دارەكان ۋەك دىۋەزمەى ئەفسانەى را دەكەن و سەرەنخوون دەبن. ئەو پاسە شەق و شېرى چاخى دەقىانۋوس، بەرگەى ئەو خىرايىەى ناگرى. ھەموۋان ئەۋە دەزانن و لەجىتى خۇيان وشك بوون و مەتەقىان لىۋە نايە. ھىندەى پى ناچى ھەموۋ تىدا دەچن. زەق و زىندوۋ دەچنە قورگى مەرگەۋە. ھەموۋان بۇ قورگى مەرگ...

شۆفېرە مل بارىكە زەرەلدەكە، چاۋى دەلىتى چاۋى بۇقن... دەبى گەروى بگرى و بىگوشى، بىگوشى و بىگوشى. دەبى بەرۋكى ھەموۋ ئەۋانە بگرى وا زەق و زىندوۋ بەرەۋ مەرگ ھەنگاۋ دەنن. قورگيان بگرى و بىاغىكىنى.

جادەش پر لە ترۆمبىلى جۇراۋجۇر. ھەموۋشيان ۋەك فرۆكە... خۇ بە يەكتىدا دەدەن. لە ترسان كەس پشورى دەرنايە. سەگباينە، با دەرنەيە... لەو لاۋە، لە دوورەۋە، كامىونىكى زەبەلاحن ھىندەى پىنج، نەخىر دە كامىون... خۇ بەيەكتىدا دەدەن... دەست و پى و شان و پىل... لەتۋپەت... شەلالى خوين. دۋاى نىشتنەۋەى تەپوتۇزەكە، سەر و چاۋ و دەست و جەستە لەتۋكوت لە نىۋ خويندا، لە تۇزخۇل و خويندا، قورۋى و خوينۋاى... نالین و نووزانەۋە و ھاۋار... نىك دەبىتەۋە... نىك... ئىستا، ھەر ئىستا خۇ لىك دەدەن...

موسافىر ھەموۋ ھەستان. ھەموۋ دەستيان بەرەۋ مىلى شۆفېر كشا. ھاۋار، نەرە و زرىكە... پاسەكە تىپەرى.

يوسف دۋاى ئەۋەى نەيزانى چ قەۋما، كە ۋەخۇ ھاتەۋە، دىتى پاسەكە دوور دوور لە تەپوتۇزەكەدا ۋەك با دەرپۇشت. تاۋىك دواتر لە چاۋان ون بوو. يوسف زارى وشك بىوو. ھەموۋ گىانى دەيزرىكاند. پاسەكە بى و نەبى تا ئىستا خۇى لە شتىك دابوو. يان لەبەر يەك چوبوو و ھەلاھەلا بىوو. ئەو پاسە بەرگەى ئەو خىرايىە ناگرى. خۇ بەسەر پىۋە رانەدەگرت. لە دەم جۇگەى مەرەزەچارەكە دانىشت. ئاۋىكى گەرم و زەرد بە جۇگەكەدا دەرپۇشت و بۇنىكى ناخۇش لە مەرەزەچارەكەۋە دەھات، كۈنە تەغنى دەبرژاندەۋە.

خۆشحال بوو. سەرەپای ئەوەی ھەموو گیانی دەیزریکاند و خوینی لی دەچۆرا، دیسان دلی
خۆش بوو. ھەستا و وەك له مەرگیکی مسۆگەر نەجاتی بووی، بە دلیکی خۆشەو بەرەو
شارۆچکە گە غاری دا.

گۆرستانیک... سی داری بی لك و گەلا و رووتە له گۆرستانە کەدا. گۆرپکی تازە
ھەلکەنراو... گژ و گیا و در و دەوێن ھەموو ولاتی داپۆشیبوو. تەرمی ئە ھەدە لە کفنیکی
بۆر و چرچ و لۆچەو پێچراو... چاوەکانی لە دەموچاوە درێژ و چرژاوە کەیدا زەق زەق...
دەنگی لیکدرانیکی سامناک و زیق وەخۆی ھیناوە. بەلام کەسی نەدی. ھیچ ترۆمبیلنیکیش
بە جادە کەدا رانە دەبرد.

گەرم بوو. لە رینگە کەو لە لای دایە پەریژ و گەنە جارن. شەلالی ئارەقە و بە ھانکە ھانک یەك
پشوو رای دەکرد. رای دەکرد بۆ ئەوەی تا زوو بەگاتەو ھە شارۆچکە.

له هەر قوژنیکی ئەو ماله چۆل و کۆنەوه، هەر ساتهی به سەدان خێو و جنۆکه دەرەپەڕین و دەیانخکاند.

تاقە ئاواتیکی لەدڵدا بوو، ئەویش بگه‌ڕیتەوه ئاویی و چاوی به دایکی بکه‌ویتتەوه. بەلام چۆن لای دایکی سەری هەڵینابا؟ چما دایکی پێی نەدەگوت: "تف لەو روویەت... ئەوەش خوشکەزاری هەلۆ رەشەکان، شێرەکانی هۆردووی چوارەم!"

بەسەریدا نەدەشریخاند: "برۆ، برۆ لەبەر چاوم ون بە."

له بەر چاوی خەلکی حەیا و شەرەفی نەدەبرد؟

ئەو شەوه هەتا بەیانی ئەو مۆتەکه و دۆلپایانەى لەسەر شانی بوون. هەزاران، ملۆپیان بنیادەمی رووت و قووت، درێژ و کەلەگەت، تاو بردوو، وەك لافاو بە شەقامی ئەو شارەدا که خانووی گەورە گەورەى بوو، دەخولانەوه و هەر کامەشیان چوار چوکلەیه‌کی ئاسنی سوورەوه‌کراو بەدەستەوه... وەك لافاو بەسەریدا تیپەڕین و پێیان لەسەر دەستی راستەى دادەنا و له رووباریکی گەورەى خوین و لیتەدا بزر دەبوون.

پشووێ دەرئەدەهات. ئاوەیکی سوور و قوراوی بەسەریدا تیپەپەری و سەری دەکرد. هەتا بەیانی له بن ئاوه‌که خۆی مات کرد و موچرکەى پێدا هات و هەلله‌رزى و نەیتوانی هەناسە بکێشێ. لەرزى و رەق بۆوه. دواى ئاوه‌که رايدا و لەگەل خۆی بریبه‌ لیڤه‌واره‌که. له لکه دارێك گیرساوه... هەرای کرد، هەرای کرد و دنگی له قورگیدا قەتیس مایه‌وه. له نەکاو دارستانه‌که گرمه‌یه‌کی سامناکی لی هەستا و ته‌قییه‌وه. لووریه‌کی ترسناک هەستا و دنگ و هەرای ئەو ئاژەلانەى له دارستانه‌که دەرەپەڕین، زریکه و زیقه و قاوو قیژی جرو جانەوهر و ئەو دارانەى دەسووتان، تیکه‌ل دەبوون. ئاگره‌که وەك لافاو دەرۆشیت و ئەو بەبێ ئەوهی پشوویه‌کی بێتتەوه بەر، هەرای دەکرد. زه‌وی و ئاسمان و چیا پر بەفره‌کانی دەووبەر له بلێسه‌دا نوqm ببوون.

بلیسه که دهکشا و له سهر ریی خوی شار و گوند و بنیادهم و جروجانه وهر و ناوه کانی ده ماشته وه.

همه موو گیانی قرچه قرچ ده سوتا... پاسه کان به سهر نه و لافای ناگره وه... نه و پاسانه ی له سهر شه پوئی لافای ناگره که و له نیو توز و خوئدا خوئیان لیک ددها. ده ست و سه لکه سهر و لاق و له تهر و شان و پیل و رانی له توپهت، که له پاسه کانه وه هله دهرژان... له توپهت، خوئیانوی... سه گی که لپه دریزی زل زل و خوئیانوی... چه په و وه رنی ملوئیان سه گ... زهوی و ناسمانیکی دوور و درئیژ...

شلپ به ربووه نیو لافای ناگره که و سوتا. ماوه یه که ههر پشوی دهرنه هات. شه لالی ناره قه بوو.

نه یزانی که نگی خوت و که ی له خهوی هه ستا.

کیژده کان، ناسنگه ره کان...

هه تا نیوه رۆ همه موو یه که به یه که ژووره کان گه را. چیی له ماله که دا بوو دهستی لیدا و سه روینی کرد. نه و "ته پله" ی له باپیره گه وه ی به گه وه به میرات ماپووه، کیژدیکی له بهر نا. سی دودانه ش له تنیشت ته پله که وه هه لواسرابون. نیوه ی مووه کانی دودانه یه کیشی دارنی. وه که نه وه ی شتیکی متفه رکی خراب کردبی، تیک چوو. ناره قه یه کی ساردی لی نیش و موچر که یه که له گیانی گه را. ده می ده تگوت قوزه لقورته. په یتا په یتا هه ناسه ی ده کیشا و پشوی سوار ده بوو و ده خنکایه وه.

رای کرده بازار. بو نه وه ی ریی نه که ویتته به رده م دوو کانه که ی عه لی نه فه نی، به پشت بازاره که دا سوورایه وه و گه یشته ویتسگه که. ده نگیک وه که شه پلاخه یه که بهر روومه تی که وت:"
"جه یهان، جه یهان."

میژمندالیکی وردیله و تاو بردوو هه رای ده کرد. "جه یهان، جه یهان."

یوسف ورده ورده و به ترسه وه بهرو لای پاسه که راکیش ده بوو و دوا ی چند هه نگاو یک راده وه ستا. ده تگوت به په تیکی نه به دی له پشته وه به ستوویانه ته وه و بهری ناده ن و به په تیکی دیکه ش به ره و پیشه وه ی ده کیشن. همه موو تینی دایه خوی و به ره و پاسه که رای کرد، به لام پاسه که زووتر که وته ری. به دوایدا هه تا سهر پرده که غاریدا. به لام توزی نه شکاند و ناچار گه رایه وه شاروچکه که.

پاسی دوو هم...

"جهيهان، جهيهان"

ئەويان پاسىڭكى سوور و تازە بوو. ھەتا كەوتە رى، سى جار سوار بوو و دابەزىيەو. تا ويستى سوار بېتتەو، ئىتر وەرپى كەوتتەو. بەدوای ئەویشدا تا سەر پرده كە غارى دا، و ديسان گەرايەو.

ھەتا ئىوارى، گەلى پاس لە ويستگە كەو كەوتتە رى. لە دوا ساتە كاندا ئەو ھەندە سوار دەبوو و دادەبەزىيەو ترمبىلە كانى لە كىس دەچوو و ھەتا سەر پرده كە و لەوانە يە پتر لە كىلۆمەترىك بەدووياندا غارى دەدا، بەلام دەست لە گونان درىزتر دەگەرايەو. ئاخريە كەى ماندوو و شەكەت، لە سەر كورسىيە كى قاوہ خانەى دەم ويستگە كە دانىشت. ئىتر تىنى تىدا نەبوو لە جىپى خۆى ھەستى.

پاسىڭكى خاويىن و شوړاو لە بەردەم راوہ ستابوو و ژن و مندال و پير و لاو سوارى دەبوون. كە وەخۆ ھاتەو، دىتى لە پاسە كەدا دانىشتوو و پاسە كە وەك باى شەمال لە شاروچكە دەچىتە دەرى. زۆر بى شوقرە بوو. دەستىڭكى زل دللى گرتتەو و دەيگوشى. نىو پاسە كەش زەنازە نايەك بوو سەگ ساحىبى خۆى نە دەناسىيەو.

دەستى كرد بە ھەرا. يەك پشوو ھەراى دەكرد و دەيگوت: "كاكى شوڤىر، كاكى شوڤىر رايگرە، ئەو گووہ راگرە."

بەلام نە شوڤىر گوپى لە دەنگى دەبوو نە كەسى تر. دەنگە دەنگى نىو پاسە كە دامركايەو و ھەمووان دايانە قاقاي پىكە نىن. دەتريقانەو... بەچى پىدە كە نىن؟ پىدە كە نىن و نەياندە بريپىەو. گوتى بلپى بە من پى بكن؟ ھەر بەراستى بە من پىدە كە نىن؟ سەير پىدە كە نىن ھا... باشە چۆن...

ئەو... كورە چاو ئەو گاندەرە زارى چۆن داچرپوہ. ئەو پىرە ئەسپىنە چلصنە زەدەلە يە. سەيرى ئەو ردپنە كۆسە قىزە نەى؟ وەختە لە پىكە نىنان بتەقى... ئەو ھەتپوہ رپوہلە پىسە. ھەردەلپى تولە يە. ئىستا لە پىكە نىنان دەمرى. ھەر دەلپى چاوى بە قوزى داكى كەوتووہ. تف لەو روويەت. تف لە روت گلاو. سەى گلاو.

پاسە كە لە تۆز و خوڤدا، لەو تۆز و خوڤە سوورەى نەيدە ھىشت تاوہ كە دەر كەو، وەك لە تارىكاييدا بى، دەرۆيشت. موسافىرە كان بە چەپلە لىدان دەستيان بەرەو ئەو رادەداشت و زمانيان دەرھىنا بوو. زەمانى ھەمووان سوور و خويناوى.

ههوا نيبه... دهنگى شريخهى شكانه له پاسهكهدا. موسافير و نهوى تپيدا بوو، له خۆل و خاك گهوزيو... ههركهس و ههر شتيكى تپيدا بوو... له دوورهوه، نهو ناوهى له تۆز و خۆلهكهدا سوور دهچۆوه، لهبهرى دهروشت. كه وهخۆى هاتهوه، ههستى كرد، تۆز و خۆلهكه وردە وردە دادەمرکیتتهوه. دهنگىكى له هيچ لايهكهوه نايه. له تۆزه سوورهكهدا دهليى، خۆر گيراوه و ههموو ولات تاريكه.

ههتا نهژنۆى له خۆل رۆچوه. دهيهوى ههستى و ناتوانى. تاريكاييهك لهو بهرى تۆزه سوورهكهوه. تارمايى پاسهكه دهبينى. ئيتير پاسهكه لهبهرچاوى ون دهبى.

تاويك به گاگۆلكى دهروا. ههتا نانيشكى له خۆلهكه رۆچوه. خاكى گهرم دهيسووتينى. خۆى دهگهيهنيتته سهر تهپۆلكهى دهم جۆگهى مهزهجارهكه و دادهنيشى. بۆنى تفتى زۆنگاو قور و ليته، قاميشى رزيو و گژ و گيا و شينكه نيو لووتى دينيتته خوروو. له نيو تۆز و خۆله سوورباوهكهوه سهوزاييهكى تۆخ و بى پهله دهبينى. شارۆچكهكه له دوورهوه، لهولاترهوه، دهليى تهپۆلكهيهكه و ليترهوارىكى چر دايشيوه. ههتاو دهرهوشيتتهوه. شارۆچكه به شوشهى روون و سهربانه بريقهداره كالهوهبووهكانى و دووكهه و هالاوهوه، له نيوان تۆزه سوورباوهكهوه و له دوورهوه دهليى شارى پهرييانه. بۆنى تۆزه سوورباوهكه چووته لووت و دهيمييهوه. دهست و پيى خوينيان لى دى. ههموو گيانى ديشى.

سهرهگيژهكهى چاك دهبيتتهوه. رهشكه و پيشكهى بهرچاوى دهروپنهوه و لهنهكاو دهبينى ههستاوته سهر پى و بهههموو تينى خۆى بهرهو شارۆچكه رادهكا. به نيو ههورى تۆزه سوورهكهدا را دهكا. چيى دهكا ناتوانى لهو ههوره بيتته دهري. ريگهكه چۆل چۆله. نهكس دى و نه كهسيش دهروا...

تاو همموو ولاتی داگرتبوو. تیشکی تاو همموو گیانی گژ و گیا و دهوئن و داره کانی داگرتووه. روونا کایی وهک ههواو و ئاو، نیوان گهلا و کهلینی پیست و توئیکل و کون و کهلین و بن بهرد و قه لشته کانی عهرز و همموو ولاتی تهنیوه. ئه مرۆ سروشت بهو روونا کاییه بیوینه یهوه، تهنانهت ئه و شوینانه شی ده شوشته وه که له میژ سال بوو، تیشکیان وی نه که وتبوو. روونا کاییه که وه ها بوو، بیته و به چاوی دل سهیرت کردبایه، ده شته کاکای به کاکاییه که ئه دیوی چیاکانی توروو سیشت ده بینی. همموو شتیک له بهر ئه و تیشکه روون و زولال ببۆوه.

تاوه که، له تهرکی ئاوی رووباره که دیابوو. ورده چهوی سپیی تهرکی ئاوه که، ماسی و قرژال و کیسهل تیکشیان بهرکه وتبوو. ئه وهی به سهریاندا ده پزیشته، نهک ئاو، به لکو لافاوی تیشک بوو. ورده ژهوی سپی، شین، زهرد، قهوزه و چنار و گه سگه سک و سپیدار و بیی دهم ئاوه که ده گوت همموو له بلورن.

ژهنگه سووردهی سههه ئه و لکه داره دی داها تبهووه به سههه ئاوه که دا، ده میک بوو، جوولئه له خۆی برپیوو و سیبه ره که دی ده گوت سیبه ری بالنده یه کی گه ورده یه که وتووه ته سههه ئاوه روونه که. سیبه ری تهرکی ئاوه که، تیکه ل ده بوو و جارێ بالئیکی و جارێ سه ری و جارێ کیش لاقه کانی لی ده کرده وه. جارێ بالی درێژ ده بووه و جارێ سه ری... سیبه ره که دی ببوو بوونه وهریکی سههه ره. له بالنده ده چی، له ژهنگه سوورده یه کی گه ورده، له سهگ، له ماسی و له نه سپ و جارێ واشه له هیهچ شتی ناچی. جار جارێش به دهم ئاوه که دا ده پروا و بزر ده بی. له نه کاو ده بینی، بووه ته په له یه کی رهش و که وتووه ته تهرکی ئاوه که و له سههه ورده چهویکی سپی له په له یه که ده چی. جار نه جارێ کیش رهنگی ده گۆری. جارێک کال ده بیته وه و

نابینری و دهمیک رهش رهش و جاریکی دیکه روون دهبیتهوه و جاری واش ههیه قاوهیی و ههندی جاریش کهسک دهچیتتهوه.

پۆله ماسیهیک به بریسکه بریسکه پهیتاپهیتا به بن ئاوه کهدا تیدهپهپرن. سیبهری ژهنگه سووره که له پر ده کهوینه سهر پشتی ماسیهیکه و له چاوتروو کانیکدا له که لیدا دهخزی و دهپروا و ئهوجار دیسان گهریتتهوه سهر ورده چهوهکان و له سهر جیی خوی به جی دهمیئی. سیبهری چله داره کهش له نیو ئاوه کهدا له بهر یهک دهکشیتتهوه و کورت دهبیتهوه و تیگ دهشکی و دهبیته ههزار پارچه و ئهوجار پارچهکان ویک ده کهونهوه. ژهنگه سووره هه لده فپی و دیسان دیتتهوه سهر چلوکی لکه داره که و له سهر جیه کهی خوی دهنیشیتتهوه. ورده شه پۆل و بریسکهانهوی بازنهکانی ئه و ورده چهوانهیی خویان به ههزار و یهک پرشنگهوه دهرده وشیتتهوه، له بهر یهک دهکشیتتهوه. ئه و بریسکهانهوه بازنه بیانه له سهر شاخۆکه سهوزه کهی ژهنگه سووره که و که لای بییه کهش سه ما ده کهن و جاری دیار و ده می و ن ده بنه وه.

چاوی ژهنگه سووره که درشتن، له وانیه له سه ریشی زلتر بن و وا زهق بوونه ته وه ههر ده لئی چاوی خوی نین. ئه و چاوانه ههر کامه یان ده لئی ساجمه یه کی زیوین، مرواریهک، ئه لماسیک به ههزاران رهنگه وه... باله کانی لیک کراونه وه... له ره شاییه کی شه پۆلداردا، به ده ماری ره شه وه. سه ری مووه ره شه کانی سهر پشتی ده بریسکیته وه. نیو قه دی باریک باریکه. ئه وه نده باریکه ههر ده لئی ئیستا ده پهری. سی هیللی باریکی سووری بریقه دار به سه ر کلکیدا هاتوو و مووی قاوهیی مه یله و زه ردی له سه ره. سه ری چزووه کهی ده له ریتته وه و ده جوولی. لاقه کانی توند توند به کلکی که لاکه وه نووساندوو، ههر ده لئی ئیتر لپی نابیتته وه. ژهنگه سووره جار نه جاری درویشه دریتته کهی دهر دینی و دیسان ده یخاته وه زاری. ههر ده لئی چیت له و دهر کیشانهی وه ورده گری، که له که ل ههر دهر کیشانیکی به حاسته م بالی ده بزیتوی.

"چی ده بی با بیی."

بالی لیک ده کاته وه. دهره وشانه وه روونیه که یان که م ده بیته وه و رهنگ ده گۆرن و وهک بالی په پوله یان لی دی. تاویک دواتر که باله کان لیک ده بنه وه، دیسان روون ده بنه وه و دهره وشیتته وه و پزیسکیان لی ده بیته وه...

شه بایه که هه لی کرد. لکه که نه رم نه رم جوولا. به لام ژهنگه سووره که هه لنه فپی. ههر نه وه نده بالی چه یی توژیگ شوپ بووه و قیتی کرده وه.

شتیځی وەك سیبەری هەوریځی سپی بەسەر ئاوەكەدا تیپەر. ژەنگەسورەدی مەیلەو رەش و زەرد و بریسكەدار، كە بریسكەدی كەسیځی پۆلایینی لێ هەلەدەستا، بوو بە گۆلەیه‌کی بچووكی قاوه‌یی. ئالڤه بلوورینه‌كانی سەر پشت و كلکی تار بوون. كە سیبەرەكە تیپەر، وەك خۆی لێ هاتەوه.

ژەنگەسورەكە، پەیتا پەیتا چاوه زله رەنگاوه‌نگەكانی هەلگۆفی. دەتگوت قاچی راستەدی ماندوو بووه، قاچی چه‌پەدی خسته كار. باله‌كانی نەرم نەرم دەبزوتن. له پڕ وروژا و كه‌وته وزه‌وز. وزه‌وزه‌كەدی جار به جار توندتر دەبوو.

"چی دەبی با بی."

به سەدان ورده شه‌پۆل بەره‌و پێشه‌وه ده‌خوشین و له‌سەر زیخ و له‌كه هەلەدەگه‌رانه‌وه. گه‌لا به‌ریځیان له‌سەر زیخ و به‌ریځی دیکه‌یان له ئاوه‌كەدا ده‌له‌ریبه‌وه. به سەدان نەرمه تیشك له ئاوه‌كەوه گه‌رابوونه‌وه و كه‌وتبوونه سەر لك و پۆ و گه‌لا و گۆ و گیای كه‌ناره‌كه. بالی ژەنگەسورەكە له به‌ر لێك‌دران نه‌ده‌بینرا. وزه‌وزه‌كەدی نه‌ده‌پرایه‌وه.

"چی دەبی با بی."

ژەنگەسورەكە، بال و لاق و چاو و سەر و درویشه و جه‌سه‌ی یه‌كسەر وروژابوو و وزه‌وزی بوو. وەك شیتان، توورپه‌... ئه‌وه بۆ وای لێ هاتوو؟ جار به جار شیتتر ده‌بی. ئه‌وانه ژەنگەسورەن. سوور سوور. ئالڤه‌ی سەر پشتیان و مووه‌ گرژه‌كانیان له‌ رۆژه ناخۆشه‌كاندا رەش رەشن.

تیس‌تا گۆلەیه‌ك پزره‌پزره و له‌رزۆك. شاخۆكەدی بن پێیانیشی ده‌ه‌رزنه‌وه. داری بن ئاوه‌كه ده‌لینی ئاوه‌كه تیکه‌ل ده‌دات و قورپوی ده‌كات.

ئهو ژەنگەسورەیه، تۆزێك له‌ په‌نجەدی ئه‌سپێ كوژه‌ بچووك‌تره. له‌ هه‌موو زه‌رده‌واله‌یه‌ك درنده‌تره. چه‌ند دانه‌یه‌کی ئاوا به‌ بنیاده‌مه‌وه‌ بدن، تازه‌ ناژی. زۆر وا هه‌بووه، به‌ مندالێكیانه‌وه‌ داوه‌و كوشتووینانه.

ژەنگەسورەدی ئالڤه‌سور و بریسكەدار... كه‌پرێك له‌ بیستانه‌كه‌دا... پرکه‌ی شووتی له‌سەر عه‌رز خۆی راكیشاوه... شووتی و كاله‌ك به‌ پرکه‌وه... شووتی كه‌سك و به‌له‌ك كه‌وتووته‌ سەر گلە رەشه‌كه. عه‌رزه‌كه‌ و سوور بووه‌ته‌وه، نه‌ك ناتوانی پێی له‌سەر دانێی، ته‌نانه‌ت ناویری سه‌ری په‌نجەشی پێدا بێنی...

که پری بیستان، بن و دوروبه‌ری پره له توپکلی شووتی و کالهک و لهته شووتی و کاله‌کی بیتام. بن ههر که پریک هه‌زاران ژه‌نگه‌سووره‌ی لییه. ژه‌نگه‌سووره له‌سه‌ر توپکلی شووتیه‌کان نیشتون. به‌هه‌زاران ژه‌نگه‌سووره، که بالیان بریسکه‌ی که‌سکی پۆلایینیان لی دهبیته‌وه و وه‌ک برووسکه نامبازی توپکله‌کان دهن و هه‌لده‌فرنه‌وه. جار هه‌یه ژه‌نگه‌سووره‌یه‌ک درویشه‌که‌ی له توپکله شووتیه‌ی رۆده‌کا و له به‌یانییه‌وه تا ئیواری جووله‌ناکا. ئه‌وجار درویشه‌ی دهرده‌کیشی و خۆی له‌به‌ر یه‌ک ده‌کیشیته‌وه و دوور ده‌که‌ویتته‌وه و له‌ولاهه‌ ده‌نیشیتته‌وه و به‌لاقه‌کانی تاویک سه‌ر و بالی داده‌مالی و ئه‌وجار له پر وه‌ک فیشه‌کیک دهرده‌په‌رپۆ و دوور ده‌که‌ویتته‌وه.

به‌یانیان و نیوه‌رۆیانیش دوا‌ی گهرمداهاتنی هه‌وا، بۆنی شووتی و شیرینییه‌کی توند هه‌لده‌ستی و له‌قرجه‌ی گهرمادا، توپکلی شووتی و شووتیی فری‌دراو ئه‌وه‌نده‌یان ژه‌نگه‌سووره و زهرده‌واله‌ لی دهنیشی، دیار نامینن.

"چی ده‌بی با‌بی."

ئهو ژه‌نگه‌ سووره‌یه‌ شیت بووه. بالی وا لیک دده‌ا، چاو نایینی. ئهو لکه‌ی له‌سه‌ری نیشتوه، با‌دایه‌یتناوه‌ته‌وه و چیی نه‌ماوه‌ بگاته‌ ئاوه‌که. ژه‌نگه‌سووره‌ش له‌ سه‌ر ئاوه‌که، به‌بی ئه‌وه‌ی بتوانی بالی ته‌پر‌بووی دهر‌کیشی، نو‌قم ده‌بی. به‌لام گویی لی نییه. زه‌وه‌که‌ی نیشانه‌ی توور‌ه‌یه‌کی بی برانه‌وه‌یه.

ژه‌نگه‌سووره بۆ ئه‌وه‌ی نابن تییان هه‌لکیتی. ئه‌وانه له‌ هه‌موو بوونه‌وه‌ری دنیا توور‌ه‌ترن. که‌ مندال‌ دار له‌ کونه‌کانیان ده‌وه‌ژینن، ده‌یکه‌نه‌ قیامه‌تیک ئه‌وسه‌ری دیار نه‌بی. ژه‌نگه‌سووره‌ی وروژاو، سه‌ر له‌ دووی مندالان دهنین و هه‌تا پێیانه‌وه‌ نه‌ده‌ن، لییان نابنه‌وه.

ئاوی کولیو به‌ ژه‌نگه‌سووره‌ی سه‌ر توپکله شووتیه‌کان داده‌که‌ن، به‌لام ئه‌وان هه‌ر نامرن. ئه‌گه‌ر به‌ بالی سووتاویش نه‌توانن بفرن، ماوه‌یه‌ک زۆر له‌ نیو توپکله‌کاندا دین و ده‌چن.

ژه‌نگه‌سووره‌ بگه‌ر و له‌ نیو‌قه‌ده‌ باریکه‌که‌یه‌وه‌ بیسینه. ئاواش چزووه‌که‌ی خیرا دهر‌دینێ خه‌ به‌ دوژمنه‌که‌یه‌وه‌ بدات. له‌ته‌که‌ی دیکه‌شی که‌ سه‌ری پێوه‌یه، وه‌ک هه‌یج نه‌قه‌وما‌بی، وا هه‌لده‌فری و ده‌روا، وه‌ک به‌ لاقوونه‌که‌ی بلی، به‌بی تۆش ده‌کری بژیم. ژه‌نگه‌سووره‌ به‌بی جه‌سته‌ی، پارسه‌نگی نامیسی و گیژ ده‌بی. چاوی ئهو ژه‌نگه‌سوورانه، پر ده‌بیت له‌ خه‌میکی به‌ژانتر له‌ خه‌می ئهو بنیاده‌مانه‌ی هه‌ر دوو لاقیان له‌ده‌ست ده‌ده‌ن.

"چی ده‌بی با‌بی."

ناخ سه‌گبابی هه‌یج و پو‌وچ، بۆ تۆ فرۆکه‌ی؟ ئه‌وه‌ چ هه‌للا‌یه‌که‌ دروستت کردوه‌؟

ئاۋەكە شەپۆل دەدا... ماسى سەريان لە دووى يەك ناوہ. ئەوى لەھەمووان گەورەتر لە پېشەوہیە و ماسییە وردەكانیش بە توورەبیەوہ بەدووہوہن. بېت و بېگرن، لېی دەقەومى. ئاۋەكە دەكۆلئى. چىي نەماوہ بېتتە ھەلم. ژەنگەسوررەكەش لەبەر وزەوز و توورپى نايبىرنى... لکەدارەكە دەجولئى. ژەنگەسوررەكە ھەلقىرى و ەك برىسكە بەرەو خوار لوور بوو و ديسان ھەستاوہ. ەك بلىسەيەكى ئاگر لە ئاۋەكەوہ بەرەو ھەواو ديسان بەرەو ئاۋەكە دېتەوہ. لە دەورى لکە دارەكەدا بازەنى ئاگرين دەكيشئى.

"چى دەبى با بېئى."

ژەنگە سوررەكە بەرەو ھەموو لا دەچئى. داوى سوورى ئاگرين لە دارە بىيەكەوہ بەرەو رەگەكەى و بەرەو خاك و لە خاكەوہ بەرەو لك و پۆيەكان، كورت و دريژ دەبېتتەوہ. داوى بارىكى ئاگرين ەك داوى جالجالۆكە دەتەنېتتەوہ. پەلامار دەدا و خۆ بە دار و بەرد و ەرزىدا دەكيشئى و ئاخىرى لە جوولە دەكەوئى و پېت وايە مردووہ. بەلام تاويك دواتر دەبىنى، سوورايىەكى ئاگرينى شىتتانه، رەش، كەس، زىوين و... دەكاتەوہ و دەخولتتەوہ.

دواى تاويك، كە ژەنگەسوررەكە ديار نەمابوو، دووى دىكەى لە گەل خۆيدا ھىنا. ئىستا سئ دانە، ەك سئ بلىسەى سوور بە برىسكەبرىسك بەدەورى يەكترىدا دەسوورپن و وزە وزەكەيان ھەموو دەنگەكانى دىكەى كپ كردووہ. ژەنگەسوررە بە كيشانى ئالڤە و بازەنى گەورە و بچوك دېن و دەچن.

ماوہيەك ھەر وزەوزيان بىسترا و ئىتر لە چا و ون بوون.

ئىستا لە كەف و كۆل كەوتوون و وردەورده دېن و دەنېشئەوہ و ھەلدەستئەوہ.

دوو ژەنگەسوررەكە لە ئاسمانئى بوونە يەك. تاويك جوت بوون و ەك ھەلواسرايېن مانەوہ. بال و لاق و جەستەيان نەدەجولان. ئەوجار لەسەر خۆ نىشتئەوہ و لىك جوئى بوونەوہ. تاويك بە دەورى يەكترىدا ھاتن و بۆنيان بە يەكەوہ كرد. ژەنگەسوررەى سېھەم لە داخان ھەر جارەى پەلامارى يەكتىكەيانى دەدا... تىك ئالان و ئەوجار ھەردوو كيان ھەلقىرين و بەرەو سەر ھەلكشان و لە شىنايى ئاسمانيدا بوونە دوو خالى برىقەدار ەك سەرى دەرزى. دواى ئەوہ لەچاوان ون بوون. ژەنگەسوررەى سېھەم بە وزەوزوہ ھەر وا بەسەر ئەو لکە بىيەى بەسەر ئاۋەكەدا كشابوو، دەھات و دەچوو. دئى و وا بۆن بە لکەدارەكەوہ دەكا دەلئى دەيەوئى بنىشيتتەوہ و رىك لەو كاتەدا ھەلدەكشيتتەوہ و بەرەوسەر و ھەروا ھەلدەكشى و دېتەوہخوار.

"چ دەبى با بېئى."

ژەنگەسورە که ئاخرییه کهی دیتتەو و لەسەر چلۆوکی لکی دارەکه، لە کوێ بوو، لەوێ دەنیشیتتەو. وزەوزی بالی دادەمرکیتتەو. وردە وردە دەکری بالی ببینی... لە بالەفرکی کەوت. بالی لە پیشدا رەق راوەستان و ئەوجار لەبەر یەک کشانەو و شۆر بوونەو. ژەنگەسورە ی شەکەت، وەنەوزی دەدا.

با، وەک بێشکە لکی دارەکه رادەژینێ. هەوا هیشتا زۆر گەرم نەبوو. ژەنگەسورە که خاوە بوو تەو. هەموو گیانی نوقمی چیژی خاوبوونەو و هێمنی. بایەکی گەرم، هەلیکرد و گەلا و گیای راژاند. تاویک دواتر توندی کرد. ئەو لکە ی ژەنگەسورە کهی لەسەر هەلنیشتبوو، بەرەو باکوور چەمییهو و تیژ گەرایەو جیی خۆی. گەرمە بایە که جار بە جار بەتەوژمتر دەبی و لکەکەش خیراتر رادەژی. ژەنگەسورە که لە ئەکاو ریک بەرەو ئاسمان هەلقری و لەو سەرە، دەستی کرد بە خولانەو. چەندی پتر دەخولاو، ئالقه سورە که گەورتر و سووراییه کهی جوانتر و توختر دەردەکەوت. ئەو خولانەوییه هەر بەر دەوام بوو، تا کۆمەلێک بالندە بە قاقوێژ پەیدا بوون. که بالندەکان زۆر دوور بەسەر سەریدا تێدەپەڕین، وەک مەرمەریکی شوشە لەگەڵ ئەو چلەدارە ی لەسەری هەلنیشتبوو، چوو نێو ئاوە که. چلە که گەرایەو جیی خۆی و ژەنگەسورە که بەسەر ئاوە کهو مایه و و لەو کاتەدا گێژەنێکی بەسەردا هات و خولانیدییهو.

"بەخولانەو و خولانەو، بەخولانەو و خولانەو... بەخولانەو و خولانەو..."

لە گێژاوە که هاتە دەری و لە حالیکدا بلقاوەکانی بەجی دەهیشت، لەوێ دوور کەوتەو. سیبەرە کهی پینج شەش هیندە ی خۆی دەبوو و کەوتبوو تەختی ئاوە کهو. ژەنگەسورە، بالی تەربوون، بۆیه پەلەقاژە ی بوو چۆن خۆی نەجات بەدا. وزەوزی بوو. ئاوە که ی لیک دەدا و دەخولاییه و بەهیچ جۆری نەیدەتوانی بالە تەپ و قورسەکانی لە ئاوە که دەریینی و هەلقری. ژەنگەسورە، ماوەیه کی زۆر، هەتا بن پرده که هەر هەوڵی دا. دیار بوو تینی لی براو، لەسەر ئاوە که کەوت. که دەکەوتە گێژەنە بچووکەکانەو، دەخولاییه. لە سەر تەنیشتی راستە ی کەوتبوو و بالیکی کەوتبوو بن ئاوە و بالی چەپە ی وەک دوخی شمشیر رەق راوەستابوو، بەسەر ئاوە کهو... سیبەرە که ی جاری گەورە دەبۆو و جاری بچووک. ئاخرییه کهی لە جوولە کەوت و خۆی دا بە دەست لوزە ی ئاوە کهو و رویشت. بە چەرخ و خول، بە چەرخ و خول...

جارچی ئەو مائە سى ژوورەي، سەربانەكەي سوالەتي سوور و ديوي دەرەوہي سپيہ، بە دەستی خۆي دروست کرد. ئەو دەمەي دراوي درشتي دەژمارد بۆ کړيني ئەو باخچەيەي لە پاش ھەرمەنيہ کان بەجی مابوو، ھەشت سپي چناري بەرز و يازدە ھەنار و نو ھەنجير و بەھيہك و بيست و چوار پيرەزەيتووني تيدابوو.

جارچی رەزەکانی لە دەوری سپي چنارەکان ئالاند. ئەو کەپر و ھيچکەي لە دەرگاي ھوشەوہ تا بەر دەرگاي ژوورئ ھەلبەستراوو، خۆي ھەلبەست. ھەر خۆيشي بيري ئاوہکەشي لە نيوہراستی باخچەكە و لە بن گەورەترين دارەھنار، ھەلکەند، بەبجی ئەوہي رەگي دارەكە زياني پي بگا. کەپرئکيشي لەسەر ھەلبەست. ھاوينان ئەو دەمەي چرقي گەرمایە، بن ئەو کەپرەي لە دەرگاي ھوشەوہ تا بەر دەرگاي ژوورئ ھەلبەستراوہ، فينك فينكە. سەر بيرە نساړ و فينكەكەي، بۆني سوورەگوڵ و رەيجان و گوئي مەخمەري لي دي. جارچی نەماوہ بۆگوڵ. لە سەر بيرەكەيەوہ كە تيشكي خۆر نايگري، تا دەرکي ژوورئ، ساڵ دوازدەي مانگي، دارەگوئي عوسمانی، گوئي رەنگاورەنگ دەگرن و جارچی بەھار و ھاوينان، مانگي لانیکەم جارئک ژن و مندالەكەي لە دەوری خۆي خپ دەکاتەوہ و سفرە رادەخا و لە خۆشيبان دەست دەداتە سازەكەي و کام گۆراني خۆشە ئەويان دەچري و سەرخۆش دەبي. پاييزان لەو رەزانەي بە سپي چنار و ھيچکەکان ھەلگەراون، ھيشوو تري زەرد زەرد و گەورە شوړ دەبنەوہ وەختە ھيچکەکان بشکينن. پرتەقالی دیکەي لە جوړي ھەرەباشي پرتەقال لی زيادکردبوو. نارنج و ليمۆ و چەند دارزەيتووني دیکەشي چەقاندبوو. پاش بەربووني لە زيندانئ، سي نەمامي زەيتووني دیکەشي ناشت. کي چووزاني بيري لەچي کردووتەوہ و بۆچي ناشتون. دارزەيتوون درەنگ بەر دەگري. چما جارچی نەيدەزانی؟ دەيزانی. ليم سوورە دەيزانی.

دوای هر لافاویك، لیره و لهوی كاشیی كۆ ده كرده وه. ئەو كاشییانەى هینا و تهختی ریرهوی بن كه پره كهی، كه سهد و بیست شه قاویك دریزایی بوو، پى فهرش كرد. تهختی كه پره كه پیشانگایه كى رهنگ و نهخش و نیگار بوو. وینهی شیر و ئاسك و كهو و خورما و تاووس له سهر عهرزه كه بلاو ببوونه وه و ئەو ناژه لانه وهك زیندوو بن، له حهوشه كه وه ده چوونه نیو مالى و سهر بیره كه. روخساری خه مین و چاری خه فه تباری پیاویكى گه پارهوی پالتۆ سوور و رهنگ بزپكاو، كه له بن دار خورمایه كى بهرز دانیشتبوو، كزهى له جهرگی جارچی دینا. رهنگانەهوی ئەو بیر كرده وانەى لییان دلتیا ببوو وه، له روخساریدا دیار بوو. جارچی كه خه فه تیكى ده بوو، ده هات و له بنه وه سه یریكى ئەو كابرایه ی ده كرد، كه "با" پالتۆ ئه رخه وانیه كه ی فوو دابوو. بوخۆشى نه یده زانی بوچی سه یری ئەو وینه یه ده كات، به لام ئەو وینه یه هه ندی شتی تیدا بوو. حاله تیكى هه بوو، ده تگوت ده یه وی هه ستی و بلی: "دوینی لیره وه رهبووم، ئیتر به سه م." و بروات. روخساری وینه كه خه فه تبار بوو.

ده یانگوت ئەو وینه نه زۆر كوئن. جارچییش كه دوای ههر بارانی ئەو كاشی و موزاییكانه ی لیره و له وی هه لده كند و ده هینانه وه مالى، ههر نه یده زانی ئیى چ سه رده مانیكن. له پیشدا ئەو پالتۆ له به ره ی دیتبوو. روخساره خه فه تباره كه ی كه وتبووه به ر دلی و هینابوو یه وه و له سهر عهرده كه ی دانابوو. وینه كانی دیکه ش له ساله كانی دواتردا و ورده ورده و دوای بارانه كان كۆی كردبوونه وه. روژیک، كه سه روکی مه زن هات و چهند سه عاتان لهو كاشییانه ورد بووه كه عهرزه كه ی پى فهرش كردبوون، جا ئەو جار، بوى ده ركه وت ئەوانه چهنده به رخن. زۆر شت سه باره ت به و كاشییانه فیتر بوو و ده یزانی. سه رده مه كه یان و جوژه كه یان و شیوه یانی لیک ده كرده وه و حه زی لی بوایه ناوی ئەو كه سه شی دینا كه دروستی كردبوون.

جارچی حه قده سالانه بوو كه به ته مبووره یه كى بچووكه وه، له گوندىكى خوارووی ئاناوهرزاوه هات. له ماوه ی یهك دوو هه وتوودا، به سازه كه ی و قسه كانی، ناویانگی له شارۆچكه دا دهنگی دایه وه. له میژ سال بوو، جا له بهر ههر شتیك بی، هیچ چه رچی و گۆرانیبیژ و ژهنیاریك رییان نه كه وتبووه ئەو شارۆچكه یه. هاتنی جارچی لهو كاتدا، هه م بو خۆی باش بوو و هه میش بو شارۆچكه كه. جارچی بیكار بوو و مال و مندالیش به گۆرانینگوتن به رپوه نه ده چوون. خۆ پاره شی له كه س وه رنه ده گرت بو گۆرانینگوتنی. جا به ریکه وت، ههر له و روژانه شدا بوو كه جارچیبه كه ی شارۆچكه مردبوو و كه س نه بوو له جیى دانین. ئەوانه ی

که‌یفیان به ساز و دهنگی ئەو کابرایه هاتبوو، ئەویان له جیبی جارچییه‌که دانا. چەند سال دواتر، به نرخیکێ زۆر کم، باخچه‌که‌ی له قاله‌کوردە کرپییه‌وه. ماله‌که‌شی شەش سال دواتر له نیوه‌ندی باخچه‌که‌دا دروست کرد، بیری هه‌لکه‌ند و رەز و سپی چنار و که‌پر و هیچک... و

که بابی مرد، چوارده سالانه بوو. سالتیک دواتر دایکیشی مرد. بابی برایه‌کی سی ژنه‌ی هه‌بوو. جارچی بلتی و نه‌لیی هانای بو برد. زه‌وی و زاری مامی و براه‌کی زۆر و به‌ریتزه‌و بوون. مامی دوا‌ی ئەوه‌ی زه‌وییه‌کانی جارچییه‌که‌ی خسته‌ سه‌ر زه‌وی و زاره‌که‌ی خۆی، بوو به‌ یه‌کێک له هه‌ره ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ده‌شتی. مامی و ژنه‌کانی و منداله‌کانیان، به‌لایه‌که‌ نه‌ما به‌سه‌ر ئەو جارچییه‌ی نه‌هینن. ناخرییه‌که‌ی گه‌یشه‌ ئیسقانی و سازه‌که‌ی هه‌لگرت و هاته‌ شارۆچکه‌.

جارچی دوا‌ی ئەوه‌ی مالتی دروست کرد و بوو به‌ خاوه‌نی ژن و مندال، بو‌ ئەستاندنه‌وه‌ی مال و ملکه‌کانی سی‌ جاران چوه‌ لای مامی و دوو جاریش لیبی راسپارد. هه‌موو جارێ مامه‌که‌ی، چاوی لێ سوور ده‌کرده‌وه‌ و ده‌یگوت: "ئه‌ها، یانی ئەتۆ ملک و مالت لای منه، وایه‌؟" جا سه‌ری با ده‌دا و نیو‌چاوانی تیک دنا و له‌سه‌ری ده‌رۆشیت: "ئای ی ی، ئای ی ی، ئای له‌وه، ئەتۆ لای من ملک و مالت هه‌بووه‌ و من نه‌مزانیوه‌... سه‌یره، سه‌یره، شتی وا چۆن ده‌بی..."

هه‌ر ئەو وه‌لامه‌شی به‌ راسپێرده‌کانی جارچی دابۆوه. جارچی داماویش هه‌ر تووک و نه‌فره‌تی لێ ده‌کرد: "که‌ خودا لیبی هه‌لنه‌گرێ. خودا عه‌زایی زیاتر بکا. یاخوا خیر و خۆشی له‌خۆی نه‌بینی. یاخوا لیبی نه‌خوا..."

که‌ که‌وته‌ به‌ندیخانه‌شه‌وه‌، مامی هه‌ر لیبی نه‌پرسی.

جارچی که‌ له‌ به‌ندیخانه‌ هاته‌ ده‌ری، یه‌که‌م کاری ئەوه‌ بوو، چوه‌ بازاری و جلوه‌برگ و پیلایوی بو‌ ژن و منداله‌که‌ی کړی. رووکاری ده‌ره‌وه‌ی ماله‌که‌ی نوێ کرده‌وه‌ و سی‌ داری زه‌یتوونی دیکه‌ی له‌ باخچه‌که‌یدا ناشت. دوا‌ی ئەو کارانه‌ ده‌مانچه‌که‌ی له‌ قه‌دی دا و راسته‌و‌پێ چوه‌ لای مامی. مامی به‌ روویه‌کی گه‌شه‌وه‌ به‌پیرییه‌وه‌ چوو. له‌ بنه‌وه‌ش لیبی ده‌ترسا. له‌ هه‌لسوکه‌وت و ده‌موچاوییه‌وه‌ دیار بوو درۆیان ده‌کا. چرچ و لۆچی پیره‌یه‌که‌ی به‌ ده‌موچاوییه‌وه‌ قوولتر و درییتر بوونه‌وه. جار نه‌جاریک شه‌پۆلی موچرکه‌یه‌که‌ ده‌موچاوی پێ تیک دنا و ده‌یله‌رزاند. ده‌ستی ده‌له‌رزین. له‌سه‌ر سفره‌که‌ به‌ره‌و‌رووی یه‌کتری دانیشتن. مامه‌ی، چاویک کردبووه‌ چوار چاو و سه‌یری جارچی ده‌کرد. جارچی گه‌وره‌تر ببوو و کوورییه‌که‌ی پشتی نه‌مابوو و بریسه‌که‌یه‌کی توند و چزوودار له‌بری سه‌رکزی و پارانه‌وه‌ له‌ چاوه‌کانی گه‌رابوو.

قسەى دەکرد. پێدەكەنى و سوعبەتى دەکرد. لە ماڵ و منداڵ و ژن و حال و ئەحوالى دەپرسی، بەلام بۆ ساتێكیش چىبە چاوى لە دەمانچەكەى هەلنەدەگرت كە دەسكەكەى ديار بوو.

جارچى لە پەر خۆى قست كردهوه و روخسارى گۆرا و چاوى زەق بوونەوه و ئاگرىيان پێژاند و گوتى: "هاتووم هەقى خۆمت لى بستینەمەوه مامە."

لەبزیكى تىژ و گورچوپرى هەبوو. وەك مووسى دەلاك.

"هەر ئىستاشم دەوى. چى پارهەم لات بوو، دەمدەيهوه و زهوى و زارهكەشم، بەبى ئەوهى بچىنە دادگا و شتى وا، لە بەشى خۆت جوئ دەكهوى و خىرا دەمدەيهوه."

مامەى، زۆر دەرگاى بە قوون كردهووه و لە گەل زۆر كەسان ملەى كردهبوو و هەلسوكەوتى جۆراوجۆرى گەلئ دىتبوون. هەربۆيه دەمۆدەست دووقرانیبەكەى كەوت و لە جارچى تىگەيشت.

"كوپم، كوپە شىرنەكەم، هەر ئىستا؟"

"ئىستا."

"دەكاتە چەند؟ چەندت پاره دەوى؟"

جارچى، ئەوهى دەبويست گوتى و قسەى نەکرد. مامى هەستا و بە نىو ژووره كاندا گەرا و لە گەل كوپ و ژنەكانى قسەى كرد و دواى ماوهيهك بە شهكەتى و بىهێزى هاتەوه.

"هەستە با پىكەوه بچىنە شارۆچكە و لەوى پارهكەتت بدەمەوه."

هەستان و لە پلىكانەكان چوونە خواری. ماڵ و منداڵى مامە، وەك بوونەوه رىكى سەير و سەمەرە سەيرى جارچىيان دەکرد.

هەموو خەلكى شارۆچكە دلپان بەوه خۆش بوو كە جارچى توانىبوى پاره و زهوى و زارهكەى لە مامى وەرگریتەوه. هەمووان دەيانگوت: "هەمووان لە پىاوى زىندانچىشتوو و پىاوكوژ دەترسن. جارچى ئىتر جارچىبەكەى جازان نىبە. ئەو داماهى ملەى بەلارهوه دەنا و كارى بە كارى كەس نەبوو... ئەو هەر ئەو شىتەيه وا پالەوانىكى وەك ئاسنگەرى لە سەر هىچ و خۆراى كوشت. مامەى، هەرچى هەيبووه دابوويه و لە ترسان متهقى نەهات."

جارچى لە خۆشپىيان، ئىتر وەك باى شەمال بە شارۆچكەدا دەگەرا و سەرى بە هەموو شوىنىكدا دەکرد. دەچووە كارگە دارتاشىبەكەى دەم ناوەكە و لەوىو دەچووە ناشى و لە شاشەكەوه بۆ دووكانى زىن و جەوال دروو... و گوئى لە قسە و جنىوه خەستەكانى "زىن" سازهكە هەلنەخست كە بە ترۆمبىل و ناغا تازه پىنگەيشتووەكان و خەلكى بى ئەمەگى

دهدا. وهستا حه مەى عاره بانەچى، سەربردهى بى برانه وهه نيشتيمانيى بۆ ده گپراوه و باسى پارتيزانه كان به لكان و ياخييه كانى تۆروس و كۆچه ريتى بۆ ده كرد و گوئى له بیره وه ريبه كانى به ندىخانهى ئه وئيش راده گرته وه.

چارچى دواى ئه وهى له به ندىخانه هاتبووه ده رى، بۆ تاويك نەسرە وتبوو. كارى كردبوو و زه ممتى كيشابوو و تير به دلئى خۆى گه رابوو و خۆرادبووى و ته موورهى لى دابوو و نه راندبووى و سه ردانى دۆست و براده رانى كردبوو و دلخوشى پير و په ككه وته و نه خۆش و نه قوستانانى دابۆوه و له و ماوه يه شدا سى جار ان سه رى له مسته فا به گى ئاق يۆلى و جار كيش سه رى له ده رويش به گ دابوو. زۆرى به زه يى به شپرزه يى مسته فا به گدا هاتبووه، كه وه ك مؤمياكراو زه رد هه لگه رابوو و له جىوباندا كه وتبوو و به ديتنى قه لافه تى سه ركه وتوانه و شاد و گه شى ده رويش به گيش زۆر خۆشحال ببوو.

له و رۆژانهى كۆتاييدا، بى خه م و خه يان و بى ترس، به بازارپيدا ده سوپراوه. له شارۆچكه كه دا، تريت كه ندا، دهنگى ده دا يه وه و ده بانزانى. بۆ وئنه، يه كه م جار بوو، ئه و له شاريدا چارى يوسف كه وت. هه ر ئه و بوو زانىى يوسف حاجيه شپته هه لده نى. هه ر ئه وئيش تىگه يشتبوو ماهير به گ مات و شله ژاو و په شيوه. شه ش ورده تيريشى به سه ر ده رزيله ي بۆينباخه كه ي مامۆستا رۆسته م به گه وه ده يتبوو. كه س ئه و شه ش تيره ي نه ده دى. چارچى به ر له وهى بچپته به ندىخانه ش ئاوا ورد و موونه نگيو بوو. بالنده كانيش له نيو چل و لك و پۆى ئه و سپى چنارانه دا كه ميوره كانيان تى هالا بوو، هيلانه يان كردبوو. ئه وانه شى تازه ديتبوو. چه ند ورده خاليكيش به بناگوئى ژنه كه يه وه بوون، به لام تا ئيستا نه يديتبوون.

ته پلى سه رى سه رۆكى مه زن رووتابۆوه. له پشته سه ريبه وه شوئينيكى قوولئى تىگه وتبوو. كه س به وهى نه زانيبوو.

په پووله و ژه نكه سووره ي سه ر كۆما خۆله كان ئه وه نده نزم ده فرين، ده تگوت بۆن ده كه ن. "زين" سازه كه، به بى ئه وهى بيدركينى، نه خشه يه كى بۆ ئاغا و به گه كان ده كيشا. به ر له وهى ئه و نه خشه يه له ميتشكى زين سازدا خۆ بگرئ، به زه ينى چارچيدا هاتبوو.

جار هه بوو وا ريده كه وت، به ر له تاوه لاتى له مالى وده در ده كه وت و له پرده كه ده په ريبه وه و به دم رووباره كه دا به ره و ژور هه لده كشا و سه رى لووزه ي ئاوه كه و ماسى و كيسه ل و قرژالى نيو ئاوه كه ي ده كرد. ره گى كه رنه خۆره به نيو ئاوه كه دا بلاو ده بۆوه. گوئه كانيان په مەيى په مەيى مه يله وسوور و سپى. ده يانگوت، ژه نكه سووره له سه ر گوئى كه رنه خۆره

نانیشی و میروو لییان نریک ناکه ویتیه وه. میروو و ژهنگه سوریه دی ددی و لییان ورد ده بۆوه. ئاو به هزار و یهك شیوه ریچکهی خۆیان گرتیوه بهر و تاریکایی به جۆریکی دیکه داده گه پرا. ئەو شویینه، شوینیك بوو که له ویدا شهو و رۆژ دهگه یشتنه وه یهك. ههژتینه... ئەو هیله هه رۆژه و رهنگیک دهگری. جارچی لهو رۆژانه دا سه ری له دنیا و رهنگا و رهنگیه که ی سوور ما بوو.

هه وتوهك، هه موو رۆژی به گرده که ی ته نیشته شارۆچکه هه لگه پرا. هه لاله و گیاچه که وه ده وه نی مؤرتکه و تووتپک له بهر گول دیار نه بوون. شنه بایهك، شه پۆل شه پۆل بۆن و به رامه ی دل بزوینی له گه ل خۆی دینا. له خواره وه، چو کووراوا به رایه لای ریگا کانیه وه به ناقچاسازه مه یله و تاریکه که که یه وه وه به گوندی دوو که لای و قه لای ئانا وهرزا و رووباره هه لئاوییه کانیه وه، که به بریسکه بریسکیکی سه یر و سه مه ره وهك بلینی له سه ره ده شته که وه له دلئی ئاسمانه وه سه رچاوه ده گرن، به ریوه ن. ریز ریز سپی چناره به رزه کانی، چنار و گرد و شیو و دۆله کانی، له ولاتیکی خه یالئی ده چی.

جارچییش له گو شه یهك لیی که وتوه و له نیو بۆنی خاك و هه تاو و گول و بۆنی دار و چر و جانه وهردا خۆی له بهر تا وه که هه ل خستوه. تام چیژی خاك و ئاو و دار و ته ستیر و ئەو شنه با عه تراویانه ی هه لده مشت که له چیا کانه وه ده هاتن.

جووله یه کی به حاسته می میش و مه گز و قالۆنچه و میرووله و ئەو زه رده واله و ژهنگه سوریه و میشه نگوینانه ی خۆیان به نیو گوله کاند ده کرد، نه ده بوارد.

میرووله حه جه مانه یه کی سوور، سه ری هه لئناوه و لاقه دریتز و باریکه کانی هه ره ده لئی فه نه رن، ریک له نیوه ندی بازاره که وه به سه ره به رده چنه که لیک و لووسکراوه که دا ده ریشت. میرووله که خیرا ده ریشت و جار نه جار یکیش ئاو ریکی ده داوه و لهو کاته دا راده وه ستا. جارچی به دوا ی ئەو میرووله یه وه بوو که به تاقی ته نی ته مسه ره وه سه ری بازاری ده کرد. میرووله، که گه یشته ده م چاوی بن چناره که، تاویک را وه ستا و تیر ون بوو.

.... چیا ی دولدولیش جارئی ته ر خه وانیه ی ده نواند و جارئی مسی. به یانیا ن، ده موساتی تاو که وتنان، به خۆی و لووتکه تیژ و بۆره رهنگه ریوه که یه وه، وهك هه ریکی به ئاسمانه وه نووسابئی و شه و به ری دیار بی، وهك شه پۆلیک له پشت قه تاری چیا پتر بزراوه کانه وه، تار و دوو که ل ئاسا، له گه ل ئاسمان تی که ل ده بوو و نه رم نه رم ده رده که وت.

به غاردا ن به ره و ناشه که چوو. تاو جار به جار کزتر ده بوو. به خته وه ری و که فوکول و شادییه که له رو خساریدا شه پۆلی ده دا. ئەو ئاوه ی به هاشوهوش ده ریژه سه ره په ری چه خه کان

و بلاو دەبوو، كە فكر دوو و دامركاو دەهاتهوه دەرى. نمە بارانتيك دايكردبوو و بۆن و بەرامەى پنگەكانى تتيكەل بە بۆنى خاك و ئارد دەكرد.

بە دزدۆنگييەوه لە بەردەرگای ئاشەكە راوەستا. باى باران، كە جارى گەرم و جارى فينك، جارى نەرم و جارى توند بوو، بە بۆنى خاكەوه لە باكورەوه هەليكردبوو... ئاشەكان، ديتى ئەوه خووساوه و لەبەر دەرگا راوەستاوه. بەبى ئەوهى تاقە قسەيەك بك، پيلي گرت و كيشايە ژورەوه و گوتى: "تەر بوى."

ئەو هيچى نەگوت. شەپۆل و شەكەتیی شاديەك لە روخساريدا. تاوتيك دواتر بە سرتەيەك گوتى: "ئەو دەنگەدەنگە كپ بكه."

ئاشەوان دەمودەست ئاشەكەى راگرت.

"ئاگرەكەت كردووتەوه؟ كوليچەكانت خستووتە سەر پەنگران؟"

"هەموو شتيك ئامادەيه..."

تەمبوروەكەى بە سينگييەوه نووساند و تتيى هەلكرد. چريكەيەك كە جار بە جار پتر هەلدەكشا و بە دەنگيكي بيوتيه، گۆرانبيەكى چرى كەس نەبيستبوو.

بالتدە و دار و گول و مەرگ و چارەنوس و گيانلەبەر و ئاوى چەم و رووبار و خاكى بە ريژه و هەور و ئاسمان و هەلسوكەوتى ئينسان بەرامبەر ئينسان و خراپەى لەخۆپايى لەم دنياى فانبيەدا، عەشق و ئەقل و هەتا و گەرما و عەتر و زولم، هەمووى كردنە گۆرانى. چاكە و براپەتتى و دۆستايەتتى خستبووه گۆرانبيەوهوه و واى دەگوت، دەتگوت هەموو ئاوات و ئارەزوى وەدى هاتوون. پڕ دەبوو لە بەختەوهرى و روخسارى لەبەر تيشكە كزەكەى چرانەوتبيەكە، لە خۆشيان گەش دەبۆوه.

ئەوانەى جارچييان لە كاتى نوقمبوونى لە بەحرى ساز و گۆرانيدا ديتبايه، بلتي و نەلتي لە دلتي خزياندا دەيانگوت: "ئەو جارچييه چەندە جوانچاك و لەبەردلان و چاوجوان بووه." ئەوه هيچ بيانوويه كيشيان نەبوو ئاوا بير بكەنەوه.

ئاشەوانە ردین سپى و دنياديدەكەش، تا ئيستا ئەو دەنگە و ئەو گۆرانبيانەى لە هيچ كەس و تەنانەت لە جارچييهكەش نەبيستبوو. ئەوه نەينبيەكى تيدابوو. بەلام ئەو نەينبيە چ بوو؟

یوسف ورده ورده له خه ویکي قورس به خه بهر دههات و وه خو دههاته وه و هه وئی ددها هه ندی شت، کومه لیک رووداو بینیتته وه بیر خوی. چیی هه وئی ددها نهیده توانی نهو شته پهرش و بلاوانه ی له میشکیدا مابونه وه بخته وه سه ریه ک. نهیده توانی نه وه ی له و ماوه یه دا له م شاره به سه ری هاتبوو، لیک بداته وه و لیبی تی بگا، هه ر بویه سپر ده بوو و سه ری لی ده شیوا و وه ک سه ری پیوه نه بی، بیه یوا یانه جینگلی ددها.

له سه ر موبلی نه و سه ری دیوه خانه گه وره که کرووشمی کردبوو و چاری برپیووه زنجیره چیاکانی به رامبه ری و میشکی خوی هه لده گوشتی و له شتی ک ده گه را، به لام بوی جیبه جی نه ده بوو. سه ری هه ندی شوینی دابوو و تووشی گولمه زان بوو، به لام کوی؟ چی؟

جار نه جاری ته زووی شادی، به خته وه ری یان له خو بایبونی ک له دلای ده گه را و دیسان داده مرکایه وه. له میژ بوو، هه سستی به خته وه ری ناوا له ناخیدا نه دره وشا بووه. بیری ده کرده وه و له تاریکایه کی بی سنوردا نو قم ده بوو هیچ شتی کی له بهر چاری نه ده ما. هه ر له زنجیره چیاکانی رووبه پروویه بگره نه و سپی چنارانه ی وه ک په رده بهر په نجه ره که یان ته نیبوو و نه و داره زه یتوونانه ی قه دپالی گرده که ی نه و به ریان رازاند بووه و سه یوانه به رزه کانی گه ره ک و بیبه ره سووره هه لواسراوه کانی بن سه یوانه کان و نه و پیره گویدریتزانه ی گو ییان شوړ کردبووه و له گوړه پانه که ی لای چه په وه ده له وه رین، چناره که ی ته نیشت ناشی که سه ری له ناسمانی ده سوی، جار له گه ل جار پتر له بهر چاری بزر ده بوون و شادیبه که تاو ی ک له رووناکي و به خته وه ریدا نو قمی ده کرد و ده موده ست لیبی دوور ده که وته وه. باشه بۆ؟ نه و خو شیبیه تیژتیپه ره له کو یوه دههات؟ بی و نه بی هویه کی هه بوو... مه حاله له خو راوه بی. جا چونکه نهیده توانی هویه کی بۆ بدزیتته وه، هیوای ده برا و سه ری لی ده شیوا. له نیوان تاریکی و بیه یوایی و تیش و ژاندا

پهله قازهی بوو و بهیّ شهوی بزانیّ چ دهکا، له پر شهو هیوایی که فوکولی دهخسته ناخ و دلّیهوه، شهو شتهی له شادی دهچوو، بلّسهی ددها.

به ره بهری عه سرّی، که شهو شتهی دۆزییهوه و به شوینییهوه بوو، چیی نه مابوو له خوْشیان شیت بیّ. چیاکانی رو به پرووی دیت، جوان بوون. گولعوزار و دایکی و ناغاکهی له شهسته مبولّ هاتهوه بیر. هه مووان باش و خوْشه ویست و له بهردلان بوون. دنیا بهو داره چر و توْکمه و شهستوره کانییهوه و به سپی چناری گه لاّ زیوینییهوه و به رو یاره که یهوه که وهک لافاویکی تیشک به سهر به سهر چهوه سپییه کانداه خوشیّ و به گویدریتّه له پر و بنیسه کانی و به کر مه کانییهوه جوان بوو. وهسانی ناسنگهر و عهلی شهفه نیی عهریزه نووس، پیای چاک و دۆست و دلّ خوْشکهر بوون.

بهو که فوکولّ و ههستهوه که شتیکی لیّ بز ده بیّ و بیّت و درهنگ بگاتیّ شهو شته لهویّ هه لده گرن، نوقمی خوْشی و شادی و بهخته وه رییه کی له راده به دره، به هه له داوان به رهو بازاریّ روْشیت. که گه شته نیو دووکانیّ، ده موچاوی سوور هه لگه رابوون و چاوه کانی له خوْشیان بریسه کیهان دههات. سهیریکی هه موو دووکانه که ی کرد.

دووکاندار که له دووره وه دیتبووی چوته نیو دووکانه که یهوه، به هه ناسه برکیّ خوْی گه یاندیّ و گوتی: "فه رموو کاکه... چیت ده ویست؟"

یوسف چه ند هه نگاویک به نیو دووکانه که دا گه را و ناخرییه که ی گوتی: "لهو جلویه رگانه ی مندالام ده ویست... یه کی سیّ سالان و شهو یتر پینج سالان و یه کی کیشیان شهش سالان... هه رسی کیشیان بۆ کوون. پارچه قوماشیکیش لهو که سهکه..."

که سهیری قوماشه که ی ده کرد، له نیوقه د بۆ خواره وهی قه لهو و لیوه کانی گوْشتن و ده موچاویکی دلّ رفین و چاوه پر له شه هوه ته کانی دههاته وه بهرچاوی و سهری له گیتّه وه دههات... ناخ، شه گهر شهو بوونه وه ره هیی شهو نه ده بوو... نه یده ویست بیری لیّ بکاته وه. به لام نه شهیده توانی شهو خه یاله له زهینی دهر بهاوی. میردی شهو ژنه، باوکی شهو مندالانه... حه یف نییه شهو ژنه جوانه، ژنی شهو سه یه بیّ؟"

به شی سیّ کراسی ژنانه ی له قوماشه که سهکه که کری و یه کی دهستی ک جلویه رگیشی به کلاوه وه بۆ منداله کان کری. به بوخچه یه کی گه وره وه، چوو دهوکانی (عومه ره که چه ل) بۆ که لویه لی یاری مندالان. دووکانه که پر بوو له که لویه لی یاری مندالانه، هه ر یه که ی له ره نگیک. جه یجون به گ کامیو نیکی گه وره ی هه بوو. دهر ویش به گ له شهسته مبولّه وه بۆی

هینابوو. جه یحیون ئەو کامیۆنە ی زۆر خۆش دەویست و نەیدەهیشت کەس دەستی بۆ بەری. وەختابوو سۆی بێتەو بە یاریکردن بەو کامیۆنە، بەلام جە یحیون بۆ تاقە جارێکیش چیبە نەیدابوو. چەند سالان دواتر ئەو کامیۆنە ی بە کۆنی لە بن مۆیلی ژووری میوانە کە دۆزیبۆو، بەلام تازە سوودی چیبە؟ ئیتر کار لە کارێ ترازابوو و یوسف گەرە بوو و لە تەمەنی ئەو دا نەمابوو یاری بە کامیۆنە بکا. بەو حالەشەو ماوەیە کە هەر خۆی پێوە خافلانددوو و تێر بە دلێ خۆی گەمە ی پێ کردبوو و ئەو جار بۆ ئەو ی کەس نەیبینی، وە ک بلیتی دیسان بچیتەو دەستە ی و گەمە ی پێ بکاتەو، بەسپایی خستبوو یەو بن مۆیلە کە و پەلاسیکیشی بەسەردا دابوو.

لە کامیۆنیکی ناوا گەرا. کامیۆنیکی وا گەرە ی نەدۆزیبەو، بەلام ئەوانە ی دۆزینیشیبەو، بچوو ک نەبوون. یەکی سوور و یەکی کەسکی هەلبژارد. دوا ی ئەو سێ تۆپیش سەرنجیان راکیتشا. لە تەیارە و قەتار و سەتل و دەمانچە و تەفەنگ و عارەبانە و کەشتی و چیبی دەست کەوت، سێ دانە ی لێ جوی کردنەو و هەمووان خستە نیو توورە کە لایلۆنە کەو. دوا ی ئەو ی پارە ی دا، هەلبێگرتن و چوو دووکانی شیرینی فرۆشە کە. شیرینی و چوکلیت لە هەموو جۆرێک... بارە کە ی ئەو نەندە قورس بوو، هەتا گەیشتەو بەردەرگای مائی، لە ئارەقە دا خووسا.

ئۆقرە ی نەبوو. کە ی شەو دا بی؟ شەو ی لە تاریکیدا کە ئەوانە یان لەبەر دەرگا دەدۆزیبەو، لە پێشدا سەریان سوور دەما و دوا ی ئەو گومانیان بۆ چەند کەسیک دەچوو و لەوانەش بوو لەسەر ناویک هەلۆستە یە کەن و بلین، خۆبەتی. جگە لەو دەبی کی بی؟" یوسفیان هەر بە میتشکیشدا نەدەهات. شتەکانی لەبەر دەرگا دادەنا. وا باشتر بوو لە پەنجەرەو بیانخاتە ژووری؟ ئەگەر لە پەنجەرەو فرپێ دابانە ژوورەو، لەوانە بوو بگری و ئەگەر لە دەرەوشی دانابایەن، لەوانە بوو یەکیک بی و بیانبا. ئاخری ساغ بۆو لەسەر ئەو ی لە پەنجەرەو بیانخاتە ژووری. ئەوان، زۆرە ی جارن عەسرانە لە مالهەو نەبوون و پەنجەرە کەشیان خۆ هەر کراو یە.

کە بریارە کە ی دا، دەستی لە بن بالێ نا و دانیشت و چاوی برپییە چیا بە فراویبە کە ی دۆلدۆل و بی ئۆقرە چاوەروانی شەو دا هاتنی بوو.

حە جیبینی نەبوو. ئاخ خۆزگە خۆر ئاوا دەبوو. ئەگەر خۆر ئاوا بوا یە.

لە جیبی خۆی وا راپەری، ئەگەر یەکیک چاوی لیبی بوا یە، دە یگوت ئەو هەتیوە شیت بوو. دەمۆدەست توورە کە کە ی کردەو و کامیۆنە سوورە کە ی دەرھینا. کامیۆنە کە ی جە یحیونیش سوور بوو. کە لوپە لە کە ی دیکە ی سواری کامیۆنە کە کرد و لەو دیوە خانە گەرە یە دا بەملا و لا دا غاری دەدا دەتگوت کارێکی زۆر قورس دەکا. لە حالێکدا وە ک بارکیشە کان دەموچاوی قیچ و

چېر ده کرده، ئو کەلپەلەنەى بەربونەو، دەبجستنهو سەر کامیۆنە کە. جەبجونیش بەو قەلەفتەو کامیۆنە کەى خۆى بار دە کرد.

دراى تاوئىك، يوسف ماندوو بوو لەوہى كەلپەلى گەمە كەردن لە كامیۆنە كە بار بكا، و بە شوین شتى دیکەدا گەرا. دەرگای ژوورە کەى تەنیشتى کردەو. ئو ژوورە مۆزەخانەى بنەمالەى بوو. سى تووتى، كە عوسمانلى پيشكەشى سارى ئوغلى کردبون، بە دیوارە کەو و ئالای بە گایەتى لە تەنیشت دەهۆلئیکەو و ئەمر و فەرمانى بە گایەتى دەورى زېرکفت کرابوو و ھەموو دیوارە کەى داگرتبوو. شمشیرى دەسك مروارى سەلاحەدینى ئەیوبى كە ئایەتى قورئانى لى نووسرابوو و بەگىكى كورد بە دیارى نارەبوى، خەنجەرى دەسك عاج و چەند كەوان و تردانى پر لە تیری نووك زېرین... باسكەند و گورزىك كە دەیانگوت ھىی سالتون ئاغای باپیرە گەورەى سارى ئوغلى كەن بوو. تەشتى مسى و مەنقەل و قاوہ كوئینى مسى و قاوہ كوتىكى سوورى چىبى بەنەخش و نىگار بە دەسكىكى ئاسنینهو... كەوئە پلنگ و تاژپلینگ بەسەر مافوور و بەرەى رەنگاوەرەنگەو... ئو ژوورە لە راستیدا بەشيك بوو لە دنیاى كى رەنگاوەرەنگ و سىحراوى و كۆن و بىگەرەنەو. چەرمى تەپلەكە، مۆرىكى سوورى عەشیرەتى سارى ئوغلى پتوہ درابوو. دەرویش بەگ ئو مۆرەى لە ھەموو جىبەك و پتر لە كەفەلى ئەسپ و سەر شانى گایەكان دەدا. يوسف دەستى برد و وە دەست لە شتىكى پىرز بدات، ئاوا بە پارێزەو و بە سركى و تاسەبارانە شمشیرە كەى سەلاحەدینى ئەیوبى لە دیوارە كە کردەو. تا ئىستا دەستى بەگ نەبى، دەستى كەسى وینەكەوتبوو. كەسبش نەبویرابوو دەستى بۆ بەرى. تەنەت بەگىش نەیدەتوانى دەست لە ئالا و ئەو قورئانە دەستنوسە بدات كە لە سندووقە كۆبەتئىگىراوہ كە نرابوو. يوسف لە حالئىكدا ھەموو گىانى مېروولەى دە کرد و مووچرە كەى پىندا دەھات، قورئانە كەشى ھەلگرت. ئەوجار خەنجەر و تېر و كەوانەكانى كەردە كۆشپىيەو و لەوى چوہ دەرى و ھەموویان لە نېوہ راستى ژوورە كە رۆ کرد. ئەوجار لە حالئىكدا وەك باركئشەكان، لە بن بارستابى و قورسایاندا دەموچاوى قىچ دە کردەو، بە ھانكەھانك و قنە قن سوارى كامیۆنە كەى كەردن و بە غاردان و ھۆرنلیدان كامیۆنە كەى كىشا.

بن ئو لەكە دارە بىيەى لە بانیزە كەوہ شوپ بېوہو، وئىستگەى شەمەندەفەرى ئەدەنە بوو. يوسف رەدەوالەى بەنرخى دینا و لەوى ھەلئیدەرشتن و لەوئشەوہ بارى دە كەردن و دەبیرد و لە بەردەم ژوورە كە ھەلئیدەرشتنەو.

به نهرمه بزديه كى به خته وهرانه، كه روخسارى گهش ده كرده وه، له بن ليوانه وه ده يگوت: "ته گهر به كيك تاگاي لي بي... بيت و به گ بميني."

سهري وا خافلابوو ههر تاگاي لي نه بوو خور تاوا بووه و شهو داهاتووه. به شوين شهو شمشيره دا ده گه را كه له ويستگه كه ي ته دهنه بزري كرد بوو، لهو كاته دا تيشكيك به ره وروو له چاوي دا. سهري هه ليئا و ديتي تاريك داهاتووه. شته كاني برده وه جيبي خويان و به په له په ل لايلونه كه ي هه لگرت و كه لوپه له كاني خستوه ناوي و خيرا چووه خواري و به ره وه گه ره كه ي سهروو به غاردان ملي نا.

باش بوو نه چرايه كه له ماله كه هه لكرابوو و نه دهنگيك ده هات. په نجه ره كه ش كرابوو. شهو دياريبانه ي هينابووني، له په نجه ره كه وه فرپي دانه ژوروه وه و ده موده ست گه رايه وه و رويشت و له پشت دار هه نجه ره كه خوي مات كرد. له خو شيان هه موو گياني ده له رزي و وهخت بوو گر بگري.

ههر گوپي له خرينگه ي كرانه وه ي قفلي ده رگا كه بوو، ده تگوت دلي له ليداني كه وت. سهري به په رزينه كه وه نووساند و گوپي هه لخت. ژنه به دهسته كوته هات و چراي داگيرساند. نيستا راوه ستابوو و سهيري تووره كه كه ي ده كرد. ته وانه چين؟ تاويك بيدهنگي بالي به سهردا كيشا. ژن و مندال چه په سابوون...

له پر هه لالا و قريوه ي مندال بيدهنگيه كه ي شكاند. له قسه كانيان تينه ده گه يشت. هه لالا و هه نكه مه يه كه بوو له ژوروه وه شهو سهري ديار نه بوو. دهنگه دهنگه كه وهك له نه كاو ناسمان قووتي دابي، براي هه وه. ته وچار دهنگي فيقه نه و شمشال و ترؤمپيت هه ستا و ترؤمبيل كه وتنه كار. مندال جاري بيدهنگ ده بوون و جاري ماله كه يان وه سهر سهري خويان ده گيرا و دهنگيان به رز ده بووه.

حاجي درهنگ هاته وه و ههر پيي نايه ژوروي، به دهنگيكي سه رسورماو گوتي: "ته وانه چين؟ كي... له كويوه؟"

ژنه به سپايي گوتي: "له په نجه ره وه خستوياننه ته ژوروي. بليي كي واي كردي؟" دايه قاقاي پي كه نين. قاقاي ده كيشا و ده يگوت: "بازي پاشايه تي، بازي پاشايه تي. شهتو ده زاني بازي پادشايه تي چييه؟ كاري شه وه. هيچ شتيكي دي نييه. شه روژانه بازي پادشايه تي له سهر شامان نيشتووه ته وه."

پېنده كېنى و به پېكهنېنه وه دهېگوت: "هيچ نېيه ژنه كه. ترېې خۆت بخۆ و مه لې هېي كام باغه. تو كاله كخۆرى يان بېستانرن؟ هر كه سېكه مالى ئاوه دان بې. ئه وهى ئه وه همووه دياربېيهى بو ناردووين، بې و نه بې دۆسته. ناكړې دوزمن بې. دنيا پره له دۆست و برادهرى ناديار... ئه من برادهرى گيانى گيانيم زۆرن. ئه گهر هات و ديتت ئه و ماله پر بووه له زېر و گوههر، پيتت سهير نه بې. حاجى چاكهى بو زور كهس بووه و گيانى له مهرگ نه جات داون. ئه تو چاكهى خۆت بكه و به دهم ئاوييدا بده، ديتته وه ريت."

ديسان پېكهنى و بوورايه وه له پېكهنېنان... ژنه ش پېكهنى. منداله كانيش وپراى ته وان.

يوسف هه روا پالى به دار هه نجيره كه وه دابوو.

حاجى: "ئهمشه وه ودهر ناكه وم. براده ره كانيشم دهرۆن چاويان دهر بې. منداله كان بنويينه...

تۆ، من... تا به يانى..."

يوسف وهك فيشه كه شپته له جيې خۆى دهر به پرى و خيرا له وى دورور كه وته وه.

حاجى گويى له تر به ي پيى ببوو و خۆى گه يانده پشت په نجهره كه، به لام هيچى نه ديت.

هيشتا مانگ هه لئه هات بوو.

ئەو خاگە بەرپۆتەو و بەپیتەى لە زۆنگەگە دەرھېتارە، لەوانەى لەوەتەى دنیا دنیایە گاسنى وینەكەوتىبى و چىبى شىلە و بەرەكەتى ھەيەتى ھەمووى لەخۆیدا ھەلگرتووە و وەك پورە ھەنگىك واىە سەد ھەزار سال كەس دەستى بۆ ھەنگوینەكەى نەبردبى و شەقلى نەشكابى.

تەراكتۆر بە گاسنى گەرەووە بەرەگەيان لەو خاگە تازەىە گرتبوو. خاكى دەست لیتەدراو لەگەل گاسنى تەراكتۆرە رەنگاوەرەنگەكاندا مەلماڵىنى مەرگ و ژيانى بوو. ھەموو توانای خۆى خستبوو گەر، بۆ ئەوئەى ئەستۆى كەچ نەكات و خۆ بەدەستەو نەدات و نەبیتە كۆیلە و یەخسىرى ئاسن و تەراكتۆر و بنیادەم. بەلام دیار بوو دەبەزى و مسۆگەر بوو. دەبەزى و پرتەقالى پەر ئاوى ھیندەى سەلكى بنیادەمىك و قۆخى سوورى وەك پتەى خوین و ھەنجىرى سوور و زەرد و گەنم و جۆى گول درشت و پەمۆى پەر لە قۆزاخەى لى دەكەوتەو. ئەو یەكەم خۆراگرى خاگە. خۆراگرى و بەرگرى كچۆلەىەك كە ناىەوى سووك و ئاسان كچىنىبى خۆى لەدەست بەدات. سالى داھاتوو وەك ژنىكى پىگەبىشتوو و جوان و رازى و دل پەر لە ئەوین خۆى دەدا بە دەستەو.

وەستا ھەبىبىش ئەو لە پىشت خولینەرەو (سوكان) تەراكاتۆرە نارنجىیەكە دانىشتوو و بە دلئىكى پەر لە ھەز و تاسە و خۆشەووستىیەو زەوىیەكە وەرد دەداتەو. ئەو تەمەنى رىك پەنجە سالان بوو. دەموچاى چرچ و لۆچ و تاوہسووت بوو و سەر و ردینىشى سپى...

وەستا ھەبىب تووشى ھەر كەس دەبوو، بە شانازىیەو دەىگوت، ئەو یەكەم كەس بوو تەراكتۆرى لە چوكورواادا لىخوړپووە. وەستا ھەبىب تايبەتەندى دىكەشى ھەبوو. لەگەل ئەو دەدا پىاوئىكى بە قەلافت جوان بوو و داھاتىكى زۆرىشى ھەبوو، قەتى بىر لە ژنھىتان نەكردبوو. پەنجەى بۆ تەراكتۆرەكە رادەداشت و دەىگوت: "بۆچىمە... بۆچىمە... ئەمن ئىتر لەگەل ئەو زەماوەندم كردوو."

خۆ ئەگەر راستیت دەوی تەراکتۆرەکەى لەخۆى خۆشتر دەویست. تا بلى هیچ پوچ بوو. دەکرى بلیم لەو دنیاىەدا جینیۆفرۆشى وا هەر نەبوو. لە چوکورواوا دناوبانگ بوو. زۆربەى شۆفیر تەراکتۆرەکانى چوکورواوا لەبەردەستى ئەودا فیر بوون و هەمووشیان گوئیان لە جینیۆکانى ببوو. ئەوەندە بەتام و چێژەوہ جینیۆى دەدا، هەر کەس گوئی لى دەبوو، دەتگوت گوئی لە گۆرانىیەکى خۆش و هەستبزوین دەبى. جا هەر کەسە و چى فیللى دەیزانى دەکارى دینا، بۆ ئەوہى وەستا حەبیب تین بدن و دنەى بدن بۆ جینیۆدان.

جلوبەرگى وەستا حەبیب هەمیشەى خودا خۆلای بوون. ئەو جلوبەرگانەى وەک مەتفەرکینک دەپاراست. کەس نەیدیتبوو وەستا حەبیب سى مانگ لەسەر یەک، لە مەزرایەکدا هەل بکا. خۆ ئەگەر خاوەنى مەزراکەش لەبەرى دانواندا و خاترى گرتبا و بیانوى لى برىباى، شەوینکیان بى هەست و خوست، تەنانەت بەبى ئەوہى بەراتەکەى وەرگرى، بارگە و بنەى دەپینچاوه و دەپۆشت. خاوەن زەوى و تەراکتۆرەکان پینان وابوو نۆچاوانى ئەو رسق و رۆزبى پینۆبە و وایاندەزانی لەگەل هەرکەس کار بکات، بەرەکەت دەکەویتە خەرمانەکەىەوہ.

ئەگەر وەستا حەبیب یەک دوو سال لە شۆینیک خۆى راگرتبى، دیارە شتیک لە گۆرى بووہ. شتیکى تەواو تايبەت و دیار. واتە ئەو عەردەى کارى لەسەر کردوہ، عەردیکى شەقل نەشکاو بووہ کە سەدان سال گاسنى وینەکەوتبى. وەستا حەبیب هەرچەندیکیشى خایاندباى، هەتا عەردە شەقل نەشکاوہکەى تەواو نەکیلاباى، نەدەچووہ جیبەکى دى. تەنانەت ئەگەر خاوەنى ئەو زەویە دەستلینەدراوہ هەقەکەشى نەداباى و رووشى نەداباى و بى حورمەتیشى پى کردبا، هیشتاش هەتا کارەکەى تەواو نەکردباى، بەجیبى نەدەهیشت. لە حالیکدا لەو دنیاىە، لە هەموو شتیکى پتر رق لە بیحورمەتى و سووکایەتى بوو.

وەستا حەبیب کە بە تەراکتۆر زەویەکى دەکیلا، بە بۆنى خاکە تازە کینلدراوہکە سەرخۆش دەبوو و وای دەزانی ئەوہ لە باوہشى کچۆلەىەکى دەست لینەدراوى حەقدەسالانە داىە. بەلام خاکی دەست لینەدراو، ئەو خاکەى یەکەم جار دەمى گاسنەکەتى لى دەچەقینى... لە کاتى کینلانى هەر خاکیکى دەست لینەدراو، شادى و بەختەوہرى لە روخسارى وەستا حەبیب دەبارى. جا یەکەم رۆزى کینلانەکە، هاوین باىە یان بەهار، پاییز یان زستان، شەوى لەسەر گلە کینلکدراوہکە دەنوست.

هەموو پیاویک، لە ژيانى خۆیدا، ئەویەرەکەى لەگەل یەک یان دوو کچى دەستلینەدراو جوت دەبى. بەلام وەستا حەبیب هەر جاریکى خاکیکى شەقلنەشکاوى دەکیلا، لەگەل

كچۆلەيەكى شەقلنەشكاوى دەست لېنە دراوى مۆرمۆر و گەرموگور و نەرم و سەرخۆشكەر جوت دەبوو. ھەموو سالى و ھەموو مانگى و لەوانەشە ھەموو رۆژى... ئىستاش لەخۆشيبى كىلانى ئەو خاكەى سەد ھەزار سالە زۆنگاوە دەستى لى نەدراوە، شاگەشكە ببوو. خاكەكە، تويژ تويژ لەگەل چنگى گاسنە گەورەكە ھەلدەگەرايەو و پشته چەورەكەى دەدرەوشايەو. چەندى گاسن دەچىتە پىشى، بۆنيكى تەر و تازە و سەرخۆشكەرى لى ھەلدەستى.

وھستا حەيبب دەلى: "دەى دەى دايكەكەم، دەى كچەكەم، دەى بە قوربانت بىم." لە ھەر كونيكى پىستى لەشيدا و لە ھەموو گيانيدا ھەست بە سەرخۆشيبەكى شيرين دەكات. سەرخۆشيبەكى وا، مەستيبەكەى نەبرىتەو. لەگەل خاك و عەترەكەى دەتويتەو و ناگاي لەخۆى نامىنى.

خاكەكە دەكىلدرا، ورد ورد و نەرم دەبۆو، جوان دەبوو و بۆنە خۆشەكەى بلاو دەبۆو. بە تەراكتۆرەو بەرەگەى لە دەشتىكى كاكى بە كاكى گرتبوو و گوپى لە ھاتن و رۆبىشتنى شەو و رۆژ نەبوو و مىلى لە بەر مىلى خاكەكە نابوو. ئەوئەندە چىژى لە كىلانەكەى وەردەگرت، شەوى لە يەك دوو سەعات پتر نەدەنووست. سى چوار مانگى ديكەش لەسەر ئەو خاكە كارى ھەبوو. بۆيەش كەيفى زۆ ساز بوو.

لەگەل ئەوھەشدا رقى لە ھەموو مەلكدارەكان بوو. بە دلیدا دەھات، سەيرى ئەو، تۆخودا وەرە سەيرى ئەو، ئەو سەگابەى دەلپى مردوو و لە گۆر دەرپەريو و چاوى دەلپى چاوى گاميشن، سەگابى خويىرى. گەوادى ژن قەحپە... دەيزانى بە چ فرت و فىنل و كەلەك و كۆلەكىك ئەو خاكەى وەگىر كەوتوو... بە بىزاريبەو سەيرىكى ماھىر بەگى دەكرد و دلپى لپى تىكەل دەھات و رووى وەردەگىرا. دەيگوت، سەيرى ئەو دەلپى گوى سەگە، ئەو گەندوگوو، ئەو كەلپە سەيە، دەلپى ھەمبەنەى كرم. چاوكوندى دەموچا و مار. شەيتانۆكەى گلاو. يانى ئەو ھەر لەبەر ئەوى ئەم خاكە خۆش دەوى، چونكە عەردە و ھىچى دى؟ لەبەر بۆن و بەرامەكەى؟ لەبەر تيشك و رەنگدانەو، نەرميبەكەى، گەرميبەكەى... يانى ئەو دەتوانى ئەو خاكە چەور و بريقەدارى خۆش بووى كە دەلپى كچۆلەيەكى دلرپىنى توررەيە، جنىوان دەدا و بە ناز و ئەداشەو خۆى دەدا بەدەستەو؟

چەندى دەبھېئنا و دەپىرد، سەرەدەرى لە كارى ئاسمان و بنىادەمەكان نەدەكرد. زۆرى بىر لى دەكردەو بەلام هيچى لى روون نەدەبۆو، ئىتر چاوى دەقوچاند و زارى دەكردەو و جنىوى واى بەهەمووان دەدا، ماست بايه و لە پيش سەگت رۆكردبا، دەمى لى نەدەدا.

جا تۆخوا، ئىستا خاكىكى ئاوا جوان، خاكىك كه يەك بەچل و پەنجا بەر دەدات... خاكىكى جوانترين و گول و رووك و ميوه لى شين دەبى، حەيف نىبە ملكى سەگبايىكى ئاوا بى؟ تۆخوا يەكىكى خۆى نەكىلابى و داينەچاندبى و رووت و قووت لەسەر سىنگى رانەكشابى و نازى نەكىشابى و توورەبوونى دانەمركاندىتەو و لەگەلى پىنەكەنىبى و نەگريابى، نرخ و قەدرى ئەوخاكە دەزانى؟ لە حالىكدا مليۆنان كەس هەبوون دەيانزانى ئەو خاكە بايى چەندە و وەك ژن و مندال و نازىزەكانى خۆيان خۆشيان دەويست و وەك گيانى خۆيان دەيانپاراست، بەلام ئەوانە تەنانەت دەستيان بە بستىكىشى رانەدەگەشت و لىي بىبەرى بوون.

ئازقېن گۆجەى سەرۆكى سەنديكاي كرىكارانى تەراكتۆرىش، هەر لەبەر ئەو بوو، بەردەوام ئەوئەندە توورە بوو، هەر هەلدەچوو. ئەوان ئەو خاكەيان لەبەر ئەو پارەيه خۆش دەوى، كە لىي دەكەويتەو، بەلام زۆر ئەوانەى وەك گيانى خۆيان خۆشيان دەوى و بە بۆن و بەرامەكەى سەرخۆش دەبن...

گۆزانى و ئاوازيكى خەمبارانەشى بە مىشكىدا دەهات: "وہى واى، ھای، ھای، ھای وەى لەمن واى... ئەو قاباق ئۆغلوو گوسەگەش، لەوئەتەى لەدايك بوو، ئاوى بە دەموچاوى نەكەوتوو، وا دەجوولیتەو و دەست بەو خاكەدا دىنى، يانى خۆشم دەوى. لەكاتى كىلانیدا لىي دوور ناکەويتەو. ئەو هەر خۆناندە و هيچى دىكە...

"خۆت هيچ، شان و شكۆشت ناتوانى ئەو خاكەى خۆش بوى. تىناگا، لە ھەرزىن وردتر و لە تۆرووس گەورەتر... قووتى نەدەى، ئەو پارووە لە دەمت زىادە... لە چنگتى دەردىنن، سەريشت بەسەر نىزەو دەكەن."

ماھىر قاباقچى ئۆغلى لەو زەويىيە دەكىلدرا، دوور نەدەكەوتەو و بۆ هيچ كوى نەدەچوو. چووبا كوى؟ لەو دەموساتەدا تەنانەت حەزى لى بوو لەو خاكەدا بينىژن... ناشتنىكى دەويست كە... ئىتر تىن و تواناى بەر بەرەكانىيى نەمابوو و لەسەر ئەو زەويىيە بە تاقى تەنيا مابۆو. ئەو گلە رەشە، مالىۆيرانى كردبوو. لەو دنيايەدا كەس، هيچ مەخلووقىك، خۆى لەبەر نىوہ ئەو چەرمەسەريانەش رانەگرتبوو، كە ئەو لەسەر ئەو زەويىيە كىشابووى. وەك سەگ پەشيمان بۆو، بەلام جا فايەدى چى. كار لەكارى ترازابوو و تازە كەولەكە ئاوا بردبووى. دەست لە ملك

و مال و زهوی و زار و ژن و مندالی هه‌لده‌گری و خۆی ده‌رباز ده‌کا. به‌لام ده‌یتوانی بۆ کوی بچی؟ ناخۆ ده‌رویش به‌گ وازی لی دینا؟ ئەو هه‌موو شتیکی ده‌زانی. ئەوه‌ی کێ ئەو نووسینانه‌ی به‌ دار و دیواره‌وه‌ دابوو. کێ ده‌ستی له‌ پشتی حاجی دابوو و زۆر شتی دیکه‌شی ده‌زانی و خۆی بۆ ئاماده‌ ده‌کرد. ئەگه‌ر وانیه‌، ئە‌ی بۆ یه‌کیکی راسپاردوه‌ شه‌و و روژ ناگای له‌ حاجی بی؟ ترسی لی نیشتبوو، نه‌کا حاجی بکوژری. بۆیه‌ یه‌کیک له‌ گورجوگۆلترین شه‌رکه‌ره‌کانی خۆی راسپاردبوو ناگای لی بی. ئە‌ی ئە‌و سی‌ که‌سه‌ی دیکه‌ کین؟ هه‌تا ده‌رویش له‌ ئە‌سته‌مبول نه‌گه‌ریتته‌وه‌، که‌س ناتوانی موویه‌ک له‌سه‌ری حاجی که‌م بکاته‌وه‌. شه‌رکه‌ره‌که‌ به‌ ده‌مانچه‌یه‌ که‌وه‌، به‌رده‌وام چاوی به‌سه‌ر حاجیه‌وه‌یه‌ و ته‌نانه‌ت له‌ تیه‌ه‌ل‌دانی قومارچییه‌کانیش فریای ده‌که‌وی و له‌ بن‌ده‌ستیان رزگاری ده‌کات و دیاریشی بۆ ده‌باته‌ ماله‌که‌ی.

له‌ زه‌ویه‌ ره‌شه‌که‌، مس ئاسا و هه‌ستاوه‌که‌ جوێ نه‌ده‌بۆوه‌. به‌رده‌وام ده‌یگوت: "ئه‌گه‌ر به‌رم، لی‌ره‌ ده‌م‌رم. له‌سه‌ر خاکه‌که‌ی خۆم..."

باشه‌ حاجی ئە‌و هه‌مووه‌ هه‌ره‌شه‌یه‌ی لی کرابوو و ئە‌و هه‌مووه‌ پارهبه‌شی درابویه‌، بۆ نه‌رۆییوو؟ له‌ حالیکدا، بۆ ماوه‌ی پینج شه‌ش ساڵ و له‌وانه‌یه‌ پتریش له‌ مه‌رسین به‌بی ئە‌وه‌ی ده‌ست له‌ ره‌ش و سپی بدا، ژیا‌نی دا‌ین ده‌بوو. ئە‌ی بۆ نه‌ده‌رۆیی؟ بی و نه‌بی موویه‌ک له‌و ماسته‌دایه‌. ده‌رویش به‌ حاجی گوتبوو: "مه‌رۆ، له‌وانه‌یه‌ بیانوه‌ی بتکوژن. بۆیه‌ به‌ده‌ست‌بردترین پیاوی خۆمت بۆ داده‌نیم ناگای لی‌ت بی. ئە‌گه‌ر پاره‌ت ده‌وی، ها، چه‌ند هینده‌ی ئە‌وه‌ی ئە‌و ده‌تداتی، به‌لام هه‌ر گه‌رامه‌وه‌، ئە‌و ده‌مه‌ی من و قازی و دادوه‌ر و مودیر ناحیه‌ و ردین سپیه‌کانی دیکه‌ی شارۆچکه‌ دانیشتبووین، دێیه‌ باخچه‌ی شاره‌وانی و له‌ به‌رچاوی هه‌مووان ده‌لیتی: ماهیر ئە‌و شتانه‌ی پی‌ ده‌نوسیم و هه‌ر ئە‌ویش دهنی دام جنیوان بده‌م." حاجیش هه‌رچی ده‌که‌ی، له‌جیی خۆی نابزوی. ئە‌وه‌ پاسه‌وانی‌شی هه‌یه‌ و ناشتوانی بیکوژی.

ماهیر له‌به‌ر هه‌موو شتی‌ک، له‌به‌ر هه‌موو که‌س و هه‌موو مه‌خلووقیک ده‌پاراپایه‌وه‌. چاوه‌روانی په‌رچۆی له‌ هه‌موو جوول‌ه‌ و هه‌موو قسه‌ و به‌رد و دار و خا‌ک و رووداوێک هه‌بوو. په‌رچۆی نه‌جات. چاوی پر له‌ پارانه‌وه‌ی وا ده‌پریه‌ خه‌لکی، ئاوری له‌ جه‌رگ و دلێ به‌رده‌دان. ده‌چوو هه‌ر کوئی‌ه‌ک، ده‌ست و پپی و سه‌ری و گیانی، هه‌موو هه‌لسوکه‌وتی هاواری ده‌کرد: "فریام که‌ون. رزگارم بکه‌ن."

چی بیری لی کردبۆوه‌، نه‌یزانیوو چۆن له‌و گێژنه‌ ده‌رباز بی. بۆی نه‌ده‌دۆزرایه‌وه‌ و نه‌شیده‌دۆزییه‌وه‌. باشه‌ چۆنه‌ حاجی به‌ پاسه‌وانه‌که‌یه‌وه‌ له‌نیو به‌ری؟ زۆر ئە‌سته‌مه‌. ده‌رویشی

دەبوو تا ئىستا بېتتە دەو... چاوەرپى چى بوو؟ ئاخۆ ھەر لەبەر ئەو ئەبوو ناچارى بكا له بازەنەكى له مەرگ خراپتردا پەلەقاژەى مردنې بكا؟

لەبەر ئەوەى ئاگر تىبەرىبوو كە نەيتوانىبوو چيژ لەو خاكە وەرگرى كاتى دەكىلدرا. تىر بە دلى خۆى بۆن و بەرامەى ئەو خاكەى ھەلنەمژىبوو، كە سووك و ئاسان و بەخۆپراى وەچنگى كەوتبوو. ئەو دەمەش كە يەكەم دەمى گاسنەكە لە خاكەكەدا چەقىبوو، مەرىكى نەكوشتبۆو و خوينەكەى نەكردبوو نىو خەتى جووتەكەو.

دەمرى، واىە؟ بەبى ئەوەى خۆشپىيەكى لە دنيا دىتې، بەر لەوەى بەرى زەويىەكەى ھەلگريتەو و قۆزاخەى لۆكە وەك پەلە ھەورىكى سىپى دەشتەكە داگرى، دەمرى؟ كوشتنى حاجى و پاسەوانەكەى... زەوى و زارەكەى بە قەبالەو بەناوى ئەو بنىادەمە دەكا. خۆشى وەك سەرپەرشت لەو مەزرايەدا ئىش دەكا...

"وەلى، وەلى، براكەم، وەلى. ئەتۆ ئەوئەندەت چەرمەسەرى دىت... ھەمووى بۆ تۆ. دەلېن كوى چىت دەوى؟ دوو چاوى ساغ. مەزراكە بۆ تۆ. وەرە سەرى ئەوانە بە گۆمىدا بكە. تۆ ھەزەت لى بى، سويابەك قە دەكەى."

جا وەستا ھەيب لە پىشت خولپنەرى تەراكتۆر دانىشتبوو و بۆنى گلى تازە كىلدراو لە مېشكدا و نوقمى دەرياي ئەو بەھارە ببوو كە بەرپۆو بوو و بەروبووى زۆروزەبەندى ئەو خاكە بەرپۆو ئەو بەرچاوى بوو و نوقمى بەختەوەرى و خۆشپى كارکردنى، تاويك دەورى مەكىنەكەى ھىواش دەكردەو و دەىگوت: "ھۆى نالەبار، ئەمشەو دواى ئەوەى مانگ ھەلات، ھەتا بەيانى دەكىلن. ئەو خاكە شىتم دەكا. وەى لەو خاكە. لە ھەرچى ژنى دنيايە دلرڤىنتر و بەنازترە."

زەردەيەكى بەختەوەرەنەى لەسەر لىوى پشكوتبوو. لەولاترەو، ئاقچاساز لە بن مانگەشەو زىوين و ھەلماويەكە خۆى ھەلخستبوو. جا ئەو رۆژەى ھاتە بەر چاوى كە ئاقچاساز لە بن ئاوەكە دەھاتە دەرى و وشك دەبۆو و چيژ و خۆشپى يەكەم چەقاندنى گاسنەكە لە زەويىە شەقلنەشكاوەكەيدا ھەست پى دەكرد. ھەر رۆژ نا رۆژيەك سەرى لە شويىنى كانال لىدانەكە دەدا كە پىر بوو لە ھارەھاڤ و گرمەى مەكىنە و كەرەستەى زەبەلاح و بەويەرى سەرسوورمان و شادىيەو دەبىرسى: "ئەو ئاوە كەنگى، كەنگى ھەلدەچۆرى؟"

ئەو خاكە دەستلپنە دراوەى ھەزار سال، دوو ھەزار سال، دە ھەزار سال گاسنى وینەكەوتبوو... گەوھەرەكەى لەدلىدا ھەشار داوو.

ئەو شەو ھەتا بەیانی یوسف خەوی لىٰ نەكەوت. پۆلېك كەومار بە بەرچاويدا ھەلڤەفېن. كەومار، ماری رەوہزە سوورەوہبووہكان، خالیی مۆر و كەسكیان ھەيە. كەومار، لە جوانیدا سەرئۆپی مارەكانە. یوہك شوولئىكى راست و بىٰ گرى و زىرپىن و ھىندەى مەترىك، مەتر و نىوئىكە و بەقەد قامكەتووتە بارىكە و لە زىرپىقەدارترە. وەك مارەكانى دىكە پەپكە ناخوا و لە گەرمادا وەك چلئىكى زىرپىن و درەوشاوہ، لەسەر گابەردە سوورەوہبووہكان خۆى ھەلڤەخا. دەلئى مردووە. لە پرىكشیدا وەك تىرىك نامبازى دوژمن دەبى. بە دگمەن دىتراوہ كەومار بەسەر عەرزىدا بخوشى. كە سەيرى دەكەى، دەبىنى ئەوہ تىرىكى زىرپىن بەھەواوہ دەفرى و ناگرى لىٰ دەبىتەوہ. لە چاوترووكانىكشیدا ئەو ھىلە ئاگرپىتەنە نەديو دەبى. نازانى ئەوہى دىتت، ھەر بەراستى وابووان خەيال بوو. ئەوانەى تىرماريان نەدىتووە و ھىچيان لەسەر نەبىستووە، مەحالە ئەو پارچەئاگرەى جارى دەدرەوشىتەوہ و جارى كپ دەبى، بوونەوہرىكى زىندووە.

ھەزاران تىرمار لە رەوہزەكانى ئاناوہرزا دەردەكەون. بە برىقەبرىق لە رەوہزىكەوہ دەفرن بۆ رەوہزىكى تر. ھىچ ماریك لە چوكووراوا، ئەگەر پىي لەسەر كلكى دانەنىي، كارى پىت نىبە. بەلام كەومار وا نىبە. كەومار زۆر خەتەرناكە. لە نەكاو دەبىنى ئەوہ شتىكى زىرپىنى سامناكى بە برىقەبرىق ھات و لە چاوترووكانىكدا پىوہى داوى. ئەو كاتەيە گرمۆلەى دەبى و گىانت دەردەچى. دژە ژەھر و داودەرمانىش كارى لىٰ ناكا. ھەر باشىشە كەومار تەنيا لە نىو رەوہز و گابەرداندا دەژىن و زۆر زيان بە بنىادەمەكان ناگەيەنن. سەرەپراى ئەوش دىسان ھەر وەرزىرئىكى لە رۆژە گەرمەكانى ھاویندا، بەسەر خاكى سوورەوہبووى دەشتىدا تىدەپەپرى، ترسى ئەوہى لە دلدايە نەكا كتوپر كەومارىك پەيدا بى. ئەوانەى رىيان دەكەوتتە رەوہزەكان، چاوىكيان دەكەونە چوار چاو. تا ئىستاش كەس نەيدىوہ و نەبىستراوہ كەومار بە يەكئىكەوہى دابى و

کوشتییتی. به لّام گه لّیک به گه لّیک کاریله وهی داوه و کوشتوویه تی. ترسه که دیاره له وهیه که
ئه و له پرتک و له ناخافلدا دهرده که وی.

که مندا لا بو، ئه و ده مه ی دایک و بابی لییان ده بووه قره و شهر، زوری باسی که ومار
بیستبوو. دایکی هه موو جار ی زاری ده کرده وه ده یگوت:

"ئه تۆ که ومار ی که ومار... کهس نازانی له کام لاوه دپی و پیوه دده ی. براکام، ئه و
شیره کورانه ی هۆردوی چوارم، هه ر به می شکیشیاندا نه ده هات که یه کیکی وهک تۆ دی و
داوای خوشکیان ده کا و ده یجوازی. له بهر تۆ و ته نیا تۆ، دلّی ئه و شیرانه م به کوچکه وه دا و
سه ریانه م نه وی کرد و می ردم له رووت و قووتیکی وهک تۆ کرد که ناسمان پیخه فی تی. ئه تۆ
که ومار ی که ومار. ئه تۆ به و که سانه وه دده ی، که هیچ خراپیه کیان بۆت نه بووه و کاریان
به کارت نه بووه...

له پر دوو زریکه ی دوورودریژ یوسفی راده چله کاند... یه کیکیان شه وی بوو. یوسف له
خه وی راپه ری سوو و زانی سوو ی بابی گپراوه. نه یده زانی ئه وه بیان که نگ ی بووه. که گو یی له و
زریکه یه ش ببوو، نه یده زانی چ بکا. ئه مجاره شیان هه والّی کوژرانی باوکیان هیتابوو. هه ر
جاریکی دایکی وه بیر ده هاته وه، ئه و دوو زریکه یه له گو ییه کانیدا ده زین گانه وه.

"دایکی چه ند جار ان تانووتی لی دابوو:

"ئه تۆش که ومار یکی وهک بابت. که ومار ی که ومار."

ئه وه ی قهت له بیر نه ده چه وه. دایکی ده یویست بلّی چی؟ هه تا نیستا خو خراپه ی بو کهس

نه بوو و زیانی له کهس نه دابوو. دابوو؟

خۆ حاجیی باش ده ناسی. ئه و کابرایه ک بوو، خه ری کبوو مندا له کانی له برسیان بکوژی.
ژنه که شی له و قرچه ی گه رمای هاوینه دا، له زه وی و زاری چوکوراوا کاری ده کرد و ئه و دوو
سی دیناره ش که به خو ی دلّ کو ده کرده وه، حاجی له چنگی دهر دینا و ده ی دپراندا و مندا له کانی
برسی و رووت و قووت ده کرد. جگه له وهش، خو خدا غه زه بی لی نه گرتبوو، بیجی گه ر به
به گیکی ئاوا مه زن بکا؟ که ومار ی راسته قینه حاجییه و که ومار بو کوشتنی باشن.

به لّام میرو، دایکی، قهت مه جوودی به هاوشانی خو ی نه زانی سوو. ئه و تووک و نه فره تی له و
عه شقه کو یترانه یه ی سه رده می گه نجی تی خو ی ده کرد و له خو ی خو ش نه ده بوو که چۆن بو
مه جووده قوون رووتی کو ری حامه و سوال که ر، پشتی له برا شیره کانی کردبوو. چما بنیاده م له
به ر کزه ی جه رگی ک، له بهر سه روکا کو لّیکی کال و به ژن و بالایه کی به رز و چاو یکی ناگرین،

دهبوو ټو شیرانه سهرنوی بکا؟ به لآم له لایه کی دیکه شهوه، بؤی شیت و شهیدا ببوو. شش مانگ دوی مهرگی بابی، زور له ناغا و به گه کان خوازینن بیان له میرۆ کردبوو و ټو له وه لامیاند گوتبووی.

"دوی پیایوی وهك مه جمود، تهنات هزرتی عه لیشم لی حرام بی. هیچ پیایک، تهنات مستهفا که مالیش بی، ریی ناکه وی^۱ له جی پالوانیکی وهك مه جمود بنوی." میرۆ ټو شیره ژنه، چندی دهیکرد و دهیکراند، چندی خوشیشی دهویست، به لآم هر قایل نه دهبوو به وی له هم مبر پیایو یکدا خوی بشکینن^۲ و له ناخی دلیدا رقی له مه جمود کوره که ی بوو.

جاری وابوو له بن دیواری هه لده کورما و نه ژنوی له باوهش دهگرت و چنه ی له سهر چۆکی داده نا و ده چۆه نیو خوی و نیگای، نیگا شیواو و سهر گه ردا نه که ی به ره و دور دور ده فری... یوسف له و نیگایه ی ده ترسا. ده سله مییه وه. ټو بریسکه ی نه فره تیکی شاراوه ی له و نیگایه دا ده دی و له و کاتانه دا له دایکی دور ده که وته وه و خوی پیشانی که س نه ده دا.

چند روژتیک بوو دایکی به و دوو زریکه دلته زینه وه دهاته وه بهر چاری و به نه فره ته وه سهیری ده کرد و گری دهگرت و تفی له رووی ده کرد. جاریکی ئاوا به نه فره ت و سوو کایه تییه وه له تفی رو کردبوو. ئاخۆ میرۆ هه ره ټو و باوکی ده شکانده وه؟ ده رویش و هه موو پیایو یکی دیکه شی... ټو هه ر براکانی خوی پیای بوو.

دوی ټو وه ی دایکی له پیش چاری لاجوو، هه زاران که و ماری بریقه دار، به هاشوهوش له قرجه ی هه تا وه که ی چوکوروا دا له لایه که وه به ره و لایه کی دیکه ده فرین.

جار به جاری له دایکیشی پتر به قیندا ده چوو. هه ولئ ده دا، له و نیگایانه ی دایکی رزگار بی، که به رده وام دههاته بهر چاری و هروژمیان بۆ میشکی دینا. به لآم نهیده توانی و میرۆ جار به جار پتر به سه ریدا زال ده بوو. له و کاتانه دا تا قه تی نه ده ما و هه لده چوو و له دایکی تووره ده بوو و به زهیی به خویدا دههاته وه. خۆ وهك مندائیکی خه مۆک و ساویلکه و زویر و سه رلیشیاو و به لاره نراو و تاك و ته ریک و دامار دههاته بهر چاو و له و بیکه سییه دا دایکی و که و مار و ټو تاریکییه خهسته ی تیکه وتبوو، ده ستیان له به روکی نه ده کرده وه و پشوری سوار ده بوو وه موو گیانیشی سپر ده کرد.

^۱ ریی ناکه وی: شیاری ټو نه نییه. له و ناسته دا نییه.

سەگە ئەنگینوراۋەكە... ئەو سەگە خویناویيەنەي كەلاكەكەيان لەتۆپەت دەكرد...
ژەنگەسورەي سەر چلې دارەكە... بۆقە وشكەلاتوۋەكە، دەرویش بەگ، حاجى. تەپوتتۆزە
سورباۋەكە، پاسەكان، بنیادەمە خۇلاۋىيەكان، مەرەزەچارەكان، كە سەوزايى ۋەك ئاۋ
قەلبەزەي دەكرد، تيشك و كەومار و ئاسنگەر و شلىترە و زۆنگاۋ و بۆن و بەرامە و بالئندە و
هەموو شتېك، تېكەل دەبوون.

لە پرىكا شەپۆلى خۇشبيەك لە ناخیدا ۋەك خۆرەتاۋ ھەلئەھات و نوقمى شادىيەكى دەكرد،
كەس نازانى لە كوئو سەرى ھەلئەدا. بەگ پارەيەكى زۆرى دابوويى... بژاردى و بژاردى و
نەيتوانى ھەمووى بژمىرى. دوى شەوئيش لەو پەنجەرەيەۋە كە كەلوپەلەكانى يارىي ليوە
فرىدابوۋە ژوروى، دراوى بۆ خستەنە ژورۋەۋە.

ترسېك لە ناخیدا سەرتاتكەي كرد. حاجى ھەموو ئەو پارەيەي لە ژنەكەي دەستاند و لە
قوماردا دەيدۆراند. بە دوو رۆزان... بەلام ئەگەر حاجى نەبى، ئەو ھەموۋە پارەيە بەشى پىنج
سالى ژنەي دەكرد. حاجى بەلای سەرى ئەو ژنە داماوەيە. بۆ پىنج سالى دوايىش خودا كەريە.
دەرويش بەگ ئەۋەندە بى ويژدان نىيە ئەو كۆزە ساۋايە بە برسېتى و رووتى و قووتى بەرەللا
بكا... بەلام ئەگەر حاجى ئەمشەۋ ھەموو ئەو پارەيە لە ژنەكەي بستىنى؟ ئەو ژنەش زۆر
كەرە. ھەر پارەكە بدۆزىتەۋە، رېك دەچى و بە حاجى دەلى... ھەتا حاجى پارەكەي تەۋاۋ
نەكردوۋە... بەر لەۋەي ھەموو بدۆرىنى... ئاي لەو مندالە وردىلانە. ھەر بەراستى ژىكەلەن.

غارى دەدا و لاقى لە دەۋەن و رەگى گياچەقە و بەرد ھەلئەنگوت. دوو جارەن رېي كەۋتە
كۆرستانى گاۋرانەۋە. دەستى ژانى كرد. عەرز قور و لىچق بوو. مانگ بەحال ديار بوو.
سېبەرى دار و دەۋەن و گيا و رەۋزەكان و ئەو گويدرىژانەي لەۋلاترەۋە دلەۋەران، ھەتا سەر
شارۆچكەكە دەكشا. سېبەر دريژ دەبوۋەۋە و تىك دەئالان. سېبەرى بنیادەم، سەگ، لك و پۆ و
رەۋز و كيشە و قامىش... تەپوتتۆزى سورباۋ... پشوى سوار دەبوو. سېبەرى تۆزە
سورباۋەكان، پاسى رەنگاۋرەنگ، سەرگى خويىناۋى، تېكەل پىكەل شەپۆليان دەدا و تىك
دەئالان.

رەشەبايەك ھەلئەكردبوو. پياۋى دەبرد. دارەكانى دەنوشتانئەۋە و بە عەرزىيەۋە
دەنوساندن و لە رەگەۋە دەرىدنتان. لوورەي لە لىرەۋارى ھەلئەستاند و دىناي سەروبەن دەكرد.
مشتوۋى كىردەكەي، كە دەمىك بوو لە مستيدا دەيگوشى، شەلالى ئارەقە ببوو. لە
پرىكدا گەرايەۋە. دەستى چوۋە سەر و ھاتەۋە خورى.

سیبهره در یژه که نالاندی:

"وهی دایکه سووتام."

ئیتیر که و ته عهرزی و پهله قازهی کرد. چنگی له خاکه که داده گرت و دهوهن و گژ و گیای
هه لده کهن و قهپی له عهرزی دهرگرت. یوسف خوی پیدادا و پهیتا پهیتا دایه بهر کیردان...
قینیکی شیتانه هه موو گیانی داگرتبوو...

که وه خۆ هاته وه، دیتی ئه وه ههر کیرده که هه لدینێ و دایدینیتێ.

ههستا و به دهوری لاشه که دا خولایه وه. ده بوو را بکا. به لام نهیده توانی لاشه که به جی بیلێ
و بروا. دهتگوت به وه وه به ستر او ته وه. یهک پشوو به ده وریدا ده خولایه وه. دوایی به بی ئه وهی
بیری لی کرد بیته وه، ده می کیرده که ی لسته وه. زاری خویناوی کرد. هینده ی لویچی خوینی تف
کرده وه و به غاردان به ره و شارۆچکه تپی ته قاند.
مانگ هه لات. سیبهره کان ره وینه وه. بایه کهش که وت.

ئەمىنە گۆچ لە پېش ھەموواندا دىتى. ئەمىن ئاسنگەر يېكى كورته بالا بوو. يەكى شەلى لاپان بوو. پانىيەكەى لە درىژىيەكەى پتر بوو. لەمىژ سال بوو، دووكانەكەى نەك ھەر پېش ھەموو بازاری ئاسنگرەكان، بگرە لە پېش ھەموو شارىشدا دەيكردهو و دواى ھەمووانىش دايدەخست. ئەمىن سەرى خۆى بەردابۆو و بى دەنگ و بەبى ئەوئى كارى بە كارى كەس بى و خۆ لە شت ھەلقوتىنى، نوقمى كارەكەى خۆى دەبوو و بەردەوام ئاگرەكەى خۆش دەکرد و ئاسنى لەسەر سندانى دەكوتا. دىيائى ئەو لە مالىكەيەو دەستى پى دەکرد و لە دووكانەكەى كۆتايى دەھات.

تەرمەكە، لە بن چنارە ئەستورەكەى سەرتاي بازاری ئاسنگەرەكان، كە باوھى پىنج پياوى تى وەرنەدەسووراپىو، كەوتبوو. سەرى بەلای راستدا خوار ببۆو و نيوئى زمانى لە زارى ھاتبوو دەرى و ئەو خوينەى لە زاريدا مابۆو، مەيبوو و دەتگوت ھىشتاش لە زاربيەو خوين دچۆرپتتە نيو گۆمىلكەخوينەكەو. تەرمى حاجى دەتگوت ھەلۆيەكە و خۆى گورج كر دوو لە نيچىرەكەى رۆبى. لە زىندوو دەچوو. بەلام دەتگوت شەھىنيكە لە شەرىكى گەرە گەرەوھە و پەر و پۆى ھەلۆريون، بەو حالەشەو ديسان ھەر ئامادەى ئامبازبوون و شەرىكى گەرەوھە. ھەموو سەر و دەموچاوى برىندار و خۆلاوى و تۆزاي. لىنگە پىلاويكىشى كەوتبوو. ئەو قاچە درىژ و رەقەلە و زەردە گۆرەويىكەشى لى دامالكاوو و لە پەنجەكانىيەو شۆر ببۆو.

تەرمەكە دەتگوت خوينى راناوھەستى. تىزەبزەيەك بە زمانىيەو كە لە زارى ھاتبوو دەرى و بە دەموچاويەو ديار بوو. ھەر چاوت لىكردبا دەتزانى لە جىيەكى زۆر دوورەو بە راکيش راکيش ھىناويانەتە ئىرە.

ئەمىنە گۆج لە خوار لاقى مردووكهوه راوهستاىبوو و وا ترسابوو و سەرى لىيى سوورمابوو، بەبى چاوترووكاندىن و وهك ئەوهى بيهوى خوى بدزىتتهوه بەلام بەرى نەدەن، روخسارى پر بوو لە تىكا و پارانەوه و لەوى چەقىبوو.

مراد مەھارى زىلپىژ لە دوروهه كه چاوى بە تەرمەكه و ئەمىن كهوت، بە غاردان هات و بەسەر تەرمەكهدا نوشتايهوه و سەيرىكى كرد. دەتگوت دەيهوى بچىتته كونه لوتىيهوه. دەموچاوه سوور و لاملەچرچ و لۆچەكهى لە پىشدا زەرد و دوايى سوور هەلگەرا و ئەوجار شىن و مۆر بۆوه و بە چاوى زىت و لەبزىكى پر لە بىزارىيهوه گوتى: "چى لى هاتووه، كاكە؟"

ئەمىن هىچى نەگوت. مراد مەھارى به كىكى لووت زل بوو. موودەمارەكانى سەرى لوتى لە بن پىستەوه ديار بوون. لە كەرى بەيانىيهوه هەتا شهوى بە بازارىدا دەسوورايهوه و تووشى هەر گوندى و شارى و كارمەند و دووكاندارىك دەبوو، پرىسكهى دلى بۆ دەكردهوه، كه بەلى، پىشتر ملكدارىكى گەوره بووه و گوند و زهوى و زارى هەبووه و هەمووى لە "دلى ئۆرمانى بولگارىا" لەپاش بەجى ماوه و ئىستاش لىي قەوماوه و ناچارە تەرسى ئەسپ و گويدىژان لە بازارى شارۆچكهدا كۆ بكاتەوه. كەس نەبوو لەو شارۆچكهيهدا گووى لە بەسەرھاتى مراد نەبووى، بەلام ئەو هەرچارە و بە فىلىك يەكىكى دەدۆزىيهوه و بۆ دەيهمىن جار، بەبى ئەوهى بۆى گرنگ بى كه گووى لى رادەگرن يان نا، سەربردەى خوى دەگىرايهوه.

"كاكى خۆم، ئاى كارەكەر و قەرەواشمان هەبوو، هەزار سەر ئەسق، دەهەزار گا و مانگا كاكى خۆم..."

چاوى لە ئەمىن زەق كردهوه و ديسان پرسى: "ئەرى چىي بەسەرھاتووه كاكى خۆم؟" ئەمىنە گۆج دەتگوت دار و بەردە.

"كاكى خۆم، لىتم پرسى، چىي لى هاتووه؟"

بە دەوى تەرمەكهدا هەلئەخولا و پەيتا پەيتا دەبگوت و دەپىرسى: "كاكى خۆم، مردووه، مردووه، لىيان داوه... لەتوپەتبان كردووه... باشە بۆ ئەو بەلەيهيان بەسەر هىناوه، كاكى خۆم... دابىژدا بىژيان كردووه بە كىرد كاكى خۆم... كورپىكى باش بوو حاجى..."

ئەو هەر وا بەدەورىدا دەخولايهوه و لەو كاتەدا شىخە قولە، لە منارەوه هاتە خواری. لەگەل ئەوهدا هەرگىز رىي نەكەوتبووه ئەو لايە، ئەمجارە رىك بەويدا هات. بەيانى ئەمپۆ، نەگبەتییەك سىبەرى خستبووه دەروونى. لە حالىكدا گۆچانەكهى بەدوى خۆيدا دەكىشا،

به‌غاردان هات و له ژورور سه‌ری مردووه‌که راوه‌ستا و داهاته‌وه و چاوه زه‌قه‌کانی لیک نا. ته‌وجار ده‌ستی به‌ره و ئاسمان هه‌لینا و که‌وته دووعا و پارانه‌وه.

که‌س نه‌یده‌زانی شیخ کبیه و له کوپیه‌وه هاتوه. ته‌نانه‌ت زۆریه‌یان هه‌ر ناویشیان نه‌ده‌زانی. کابرایه‌کی خۆش مه‌شرف و دهم به‌پینکه‌نین بوو. له قسه‌کانیه‌وه دیار بوو ئیمان و باوه‌رپیک پته‌وی نییه، به‌لام زۆر شتی له ئیسلام ده‌زانی.

شیخ، له حالیکدا به‌ داخ و که‌سه‌روه سه‌ری راده‌وه‌شاندا، دووعای ده‌کرد و جار نه‌جاریکیش داده‌هاتوه و چاوه زه‌ق و به‌مۆله‌ق وه‌ستاوه‌کانی مردووه‌که‌ی بو‌چه‌نده‌مین جار لیک نه‌دنایه‌وه.

حه‌سه‌ن بۆیو‌کداغی پینجه‌چی، که‌ گه‌نجیکی دپه‌تایی به‌ژن و بالا‌جوان و دهم به‌ پینکه‌نین بوو، له حالیکدا ده‌ستی به‌ به‌روانکه‌که‌ی وشک ده‌کرده‌وه، هاته‌ پیشه‌وه و وه‌ک له‌گه‌ل خۆی قسه‌ بکا پرسیی: "دیسان به‌و که‌ره‌ی به‌یانیه‌ چه‌ بووه؟"

هه‌ر چاوی به‌ ته‌رمه‌ نه‌نجراوه‌که‌ که‌وت، ره‌نگی به‌ رووه‌وه نه‌ما و ئازای گیانی که‌وته له‌رزین و نه‌ژنۆی نوشتانه‌وه و دانیشته‌.

مراد بن پیلی گرت و هه‌لیستانده‌وه. شیخ دووعا‌که‌ی بری و گوتی: "له‌هۆش چوو، ئاو بینه‌ مراد..."

تا مراد ئاوه‌که‌ی هینا، حه‌سه‌ن وه‌هۆش خۆی هاتبووه و شیخ پیی ده‌گوت: "له‌مه‌ودوا سه‌یری مردوو مه‌که‌."

حه‌سه‌ن پشتی کردبووه مردووه‌که‌ و راوه‌ستا‌بوو و نه‌یده‌توانی له‌وی برۆا. له‌و ده‌مه‌دا سه‌رو سه‌کتی ره‌زا قومارکه‌ر په‌یدا بوو. ره‌زا کابرایه‌ک بوو، شه‌وانه‌ خه‌وی لی نه‌ده‌که‌وت. زۆر ته‌رپۆش و ریکپۆش بوو. که‌س نه‌یدیتبوو جاریک جلوه‌رگی شر و ئوتوکراو و کراسی ملیواندرا‌ی له‌به‌ر نه‌بی و پیتلۆی بۆیاغ نه‌کرا‌بن. روخساری ره‌ش نه‌سه‌مر و گوپین و ددانی سپی بوون. قژی سه‌ری ریک و لووس به‌ره‌و پشته‌وه هه‌لده‌دایه‌وه.

ره‌زا تا ئیستا سی پیاوی کوشتبوو وه‌موو جاریش یان به‌ر لی‌بوردنێ ده‌که‌وت، یان له‌ دادگا شانس رووی تی ده‌کرد. هه‌رچۆنیک بی دوا‌ی چه‌ند سالان زیندانی کیشان، به‌زیندوویی ده‌رچووو. خویندنی له‌ بواری کشتوکالدا ته‌واو کردبوو و چه‌ند سالیک مامۆستایه‌تی کردبوو و ئاخریه‌که‌شی ببوو یه‌کیک له‌ به‌ناوبانگترین قومارکه‌ره‌کانی شارۆچکه‌که‌.

دوو ژنی هه‌بوو و له‌ هه‌رکامه‌شیان چوار مندالی هه‌بوو. هه‌ر هه‌شتیشیان کوپ بوون.

هەر چاوی به تهرمی حاجی كهوت، دهمودهست دهرۆیش بهگی هاته بهرچاوی. زۆری كالأو لهسهری نابوو. ئەو بهگی بهگانه و ئەو بنیادهمه رهسهنه، ههركگیز، شهو بووی یان رۆژ، به دهستی بهتال بهپیتی نهكردبووه. رهزا یاخی دهشیزانی لهو شارۆچكهیهدا، له ههر سی كهس، بهكێکیان سیخوری دهرۆیش بهگه و ههر شتیك بلی، دهمودهست پیتی دهگاتهوه. پیتی نهگهیهننهوه، خۆی تاقهت ناهینی و رۆژیک بو دهرۆیش بهگی دهگیریتتهوه و پیتی دهلی: لهسهر تهرمهكهی حاجی ئاوام پیتی گوتی؟ شتیکی دیکهش لهگۆرپی بوو. سیههم جار بوو ناوی رهزا دهخرايه ریزی پالیئوراوهکانی نوینهرايهتیی بهكێك له حیزبه گهورهکانی ولات و له سۆنگهی دۆراندنی حیزبهكهیهوه، ئەویش دهكهوت، بهلام له نیو پالیئوراوهکانی حیزبهكهیدا ئەو لهههمووان پتری دهنگ دیناوه. بۆیهش بهخۆی دهنازی. ئەگهر بهگ زانیابیهوه، ئەو لایهنگریتی، ههموو عیال و عهشیرهتهكهی ناچار دهکرد له ههلبژاردنیدا دهنگ بدهنه وی.

وهك ئەوهی بیهوی وتار بدا، دهستی چهپهی لهسهر سینگی دانا و دهستی راستهی بهرز کردهوهو دهستی پیتی کرد.

خۆ ئەگههچی به روالهت ههر به دهرۆیش بهگ و ئەوانی ههلهدهگوت و ماستاوی بو دهگرتنهوه، بهلام زۆری رق لییان بوو. ههر لهخودای دهویست ئاغا و بهگ و دهولهمهندان سهریان پیتوه نهبی. لهگهلهوهشدا، ریزیکی زۆری دهگرتن. تهنانهت زۆری تارینی پیاوی وهك ماهیر دهکرد، كه خۆی پینگهیاندوه و چونكه خۆی نهیتوانیبوو وهك ئەوان بی، تیرهی پیتی دهبردن و بهردهوام بهخۆی دهگوت: "باشه ئەمن چیم لهوان كه متره؟ نهقل و هۆشم، ئازایهتیم، زانیاری و تینگهیشتوویم، سهه و پۆتراکم، چ شتیكم؟" ئەوهنده نهگهت و نیوچاوان رهش بوو، بهلا نه ما بهسهری نهیه. ئەگهر بهكێك چارههرهش لهدایك بوو، بههیچ شتیك باری راست ناییتتهوه و قهت خۆشی لهخۆی نایینی.

پهیتابهیتا دهبگوت و دووبارهی دهکردهوه: "باش بوو، ئەو گهواده ههقی خۆی بوو... ئەهی خۆزگه ههزرا کێردیان لهسهر ئەو دلّه پیسهی داوبایه و سهه فیشهکیشیان له نیو ورگی کردبایه. له تیره دهپرسم، دهرۆیش بهگ چ خراپهیهکی بو ئەو ببوو؟ چیی لی کردبوو، كه له چهقی بازارپی پیتی گوت شاخلار؟ باشه خۆ شاخی خهلكی نهدهچوونه قوزی ژنهكهیهوه؟ با بیخوا. ئەگهر دهرۆیش بهگیش لی خۆش بوايه و تۆلهی لی نهکردبایهتهوه، من لی خۆش نهدهبووم. باشه تۆ چۆن دهویری، سووكایهتی بکهی به پیاویکی رهسهنی وهك دهرۆیش بهگ، بنه و بنهچهکی ههر رهسهن و نهجیمزاده بوون؟ باشه، باشه، باشت کرد...."

شیخ دووعا کردنه که ی بریبه وه و چاوی سوور هه لگه پراوی به ره وه وی هه لگه پیران و گوتی: "موسولمان له پاش مردووان ئاوا قسه ناکا. شه رعی موباره ک وای فهرمووه، پاشی مردووان هه ره همت باشه و ده بی دووعای به خیری بۆ بکه یز"

رهزا یاخی گوئی پی نه بزوت و دهنگی هه لئنا و چاوی لی سوور کرده وه. خو له و کاته دا سلیمان قاوه چی، براده ره که ی حاجی به گوره وه هه را خو ی نه خستبا نیوانیا نه وه، له وانه بوو، کابرا قولّه بدریته بهر شه ق و مستان.

سلیمان خو ی به سه ره مه که کیشابوو و به گریانه وه ده یگوت: "براله، هاوړیکه م، نه وه کام دهستی چه په ل خوینی رشتی؟ دلئیا به، ناهیلّم خوینه که ت سارد بیته وه تو له ت ده که مه وه. قاتلی تو، ته نانه ت گیزیك دۆرانیش بی، پادشای چیاکانیش بی، تو له ی لی ده کریته وه. دوستی من، هاوړیکه م."

رهزا که زانیی وه زعه که به که یفی وی نییه و هه ره قسه بکا، سلیمان تی ی هه لده دا، که وته پاکانه و داوای لیبوردن: "بمووره ئاغا، تو راست ده که ی. من هه لچو بووم. مردوو ده بی دووعای به خیری بۆ بکه ی. بمووره ئاغا..."

سامی ئاسنگه ره هاته پیشه وه و سلیمانی له سه ره تهرمه که هه ستاند و دلّی دایه وه: "چاره نو سه که ی وا بووه براله. به شی ئه و وا برابوو وه. ئه و گه وادانه تاقه تی دوو قسه یان نییه. ئاخو چما له سه ره دوو قسان ده بی پیاوړیک بکوژن؟ به شی ئه و وا برابوو وه سلیمان. ئه و چاره په شه، کوژی ساوایه. منداله کانی هه تیو که وتنه وه. وه خته ئاگرم تیبه ربی، کوژیکی مندالی ساوا هه یه."

برایه کویر به هانکه هانک هات و له ته نیش تهرمه که وه را وه ستا و گوتی: "نه مگوت؟ نه مگوت؟ نه مگوت ئه وانه به لایه کت به سه ره دینن؟ نه مگوت به دهستی خو ت فهرمانی کوشتنی خو ت خسته ئه ستوت؟ خو یم گوتی حاجی؟"

تهرمه که بۆگه ن بیوو و کرمی هه لئنا بوو و ره شیش هه لگه پرابوو. کرم له برینه که یدا ده جوولانه وه.

برایه کویر لووتی گرتوو و به منگ منگ ده یگوت:

"چۆن خودا هه لیده گری، به گیکی ئاوا گه وره، دهستی به خوینی داموړیک سوور بکا؟" دوا ی نه وه وه ک له قسه که ی خو ی ترسابی، گوتی: "دیاره تاوانیکی گه وره ی هه بووه بۆیه کوشتوو یانه. خو پیاو، که تنیکی گه وره ی نه کرد بی له هیچ و خوړایی نایه ن بیکوژن، وا نییه؟"

بەو قسانە باری سەر دلی سووک بوو و دەمۆدەست ئەوی بەجی هیشت. باشە حاجیی چیی گوتیبوو کوشتبوویمان؟ کورپە ئەوانە پیاوکۆشتن و ئاوخواردنەوهیان پێ وەک یەکە. ئەگەر گوێیان لە قسەکانی بێ، ئەویش دەکوژن. وەک ئیزراییل دەگەنە سەری و سەری بەگۆمیدا دەکەن. حاجیی بزر بێ، تەرمەکەشی... ئەی خۆزگە قەلەمی پێی شکابایە و نەچووبایەتە ئەوی. هاتە بەردەم دووکانەکە، بەلام بەبێ ئەوەی دەرگاگە بکاتەوه، گەراپایەوه لای مردووەکە و هەرای کرد: "کورپە دەستیان خۆش بێ. خۆ خەلکی کچ و ژنی خۆی لەسەر رێیان هەلنەگرتووەتەوه. ناموس شەتڵ و چلەگیا نییە لە بیستانیدا شین بیتەوه."

سلیمان هەلچووبوو. پەلاماری دایە و سامی گرتی و براپەکوێریش دلی لە خۆشیی ئەوەی لە دەستی قوتار بوو، چوو دەرگای دووکانەکە کردەوه و دەستی کردە پارانەوه. ئەمڕۆ کەرەبی بەیانی باشی بۆ نەهاتبوو و دەبوو بە دووعا و نزا شەری شەیتان و بەلای لابەلا لەخۆی دوور بکاتەوه. لێوی پەیتا پەیتا دەبزووتن.

عەلی عەریزەنوویش هات. دلی لە خۆینەکە تێکەڵ دەهات، بەلام گوێی نەدای. لە ژوور سەری مردووەکە فکر و خەیاڵ رفاندی. ئاخری رۆژیک ئەویش ئاوا دەکوژن و وەک کەلاکە سەگ لاشەکە دیڤن و لێرە لە چەقی ئەو گۆرەپانەی بازاری فرپێ دەدەن. چیی لەدەست دەهات؟ چۆن خۆی لەو مەرگە مسۆگەرە رزگار بکا؟ هەر لەوی ساغ بۆوه. بێ ئەملا و ئەولا دەبێ ئەوشارە جی بێلی.

کوژرانی حاجی لە بن سەری یەکیک لەو دووانەدا بوو. دەرویش یان ماھیر. قاتلەکەش لەدوانە یەکیکیان بوو، وەلی، یان یوسف. بەلام کامەیان؟

کەس نەیدەتوانی لەگوێی وەلی بخوینی. ئەو سارد و گەرمیی رۆژگاری چیشتبوو و زۆر دەرگای بە قوون کردبۆوه. خۆ ئەگەر دەرڤەتی ئەوەی هەبوا و ماوەیەکی زۆر لەگەڵ یوسف بایە، لەوانەبوو بتوانی رزگاری بکات. بەشکم قسەکانی ئەو، یوسفیان پاشگەز کردبیتەوه لە کوشتنی حاجی... وەبیری هاتەوه کاتی قسە بۆ دەکرد، یوسف چۆن رەنگی دەگۆردا.

نا، نا، هەلومەرج، دەست و پێی یوسف و وەلیی وا بەستبوو، بە هیچ جۆریک نەیان دەتوانی خۆیان لە کۆت و بەندی فەرمانی ئاغاگان رزگار بکەن و هەر داردەستی ئەوان دەبوون. ئەوان وا پەرورەدە ببوون. مەحموودە کوردە، کە پێی وابوو بەندیخانە، چاو و گوێی کردووەتەوه و ناقلی کردووه و کردووبەتە دوژمنی قەستەسەری هەموو بەگەکان، هەر لە بەندیخانە بەربوو، رێک

چووه ده بۆ دەستماچکردن و نۆکه‌ری به‌گه‌که‌ی و ناخریبه‌که‌شی... ناخریبه‌که‌شی... مه‌حاله، به‌بی گۆزینی هه‌لومه‌رجه‌کان، ناگرێ بنیاده‌مه‌کان بگۆری.

ناخۆ ئینسانیک پیدای نابی، به‌سه‌ر شه‌و هه‌لومه‌رجه‌کاندا زالای بی؟ ناخۆ لایه‌نیکی بنیاده‌م، سه‌رکه‌وتن نییه به‌سه‌ر هه‌لومه‌رجه‌کاندا؟ دوژمنایه‌تی مه‌حمود له‌گه‌ل به‌گه‌کان له‌ زینداندان، لایه‌نیکی شه‌و نه‌بوو، که‌ کۆت و به‌نده‌کانی ده‌پساند. له‌ راستیشدا تیکه‌لبوونی شه‌و بنیاده‌ماندا که‌ لایه‌نی باشه‌یان هه‌یه له‌گه‌ل شه‌و لایه‌نه‌ باشه‌ی ره‌گه‌زی مرۆف، ده‌روازه‌ی رۆژه‌ خۆشه‌کان به‌سه‌ر بنیاده‌مه‌کاندا ده‌کرێته‌وه.

شه‌و، به‌و مێشکه‌وه ناتوانی، خۆی له‌گه‌ل هه‌لومه‌رجه‌کانی شه‌و شارۆچکه‌یه بگۆنجینی و بژی. شه‌وه گومانێ تێدا نه‌بوو.

"مالاوا شارۆچکه. مالاوا حاجیبه غه‌ریبه. سوپاست ده‌که‌م... ئافه‌رم..."

خالس به‌گ، مامۆستای خانه‌نیشنکراو، که‌ ترس له‌ هه‌موو جووله و هه‌لسوکه‌وتیکی ده‌باری، له‌ حالیکدا ده‌موچاوی چه‌پ و چه‌پ ده‌کرده‌وه، سه‌یریکی مرده‌وه‌که‌ی کرد و رووی وه‌رگیرا و ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌ماری ده‌ستی دانا و له‌وێ دوور که‌وته‌وه و تۆزیک له‌ولاتره‌وه، پالێ به‌ دیواریکه‌وه دا. چۆنی ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌ماره‌که دانابوو، زاری داچرچیوو و هه‌ولێ ده‌دا، هه‌وا هه‌لمژێته نیو سییه‌کانی. چاوه‌ روونه‌کانی له‌ ژیللا هاتبوو و ره‌نگی به‌ رووه‌وه نه‌ماوو و یه‌ک پشوو بۆله‌بۆلی بوو.

"هه‌ی نیشتمانفرۆشینه، چه‌په‌لینه، زالمینه... "ناتا" شه‌و ولاته‌ی له‌ ده‌ست دوژمنان ده‌ره‌ینا و به‌ ئیوه نه‌سپارد، بۆ شه‌وی هه‌ژار و لیقه‌وماوی تێدا بکۆژن؟ نیشتمانفرۆشینه..."

شه‌و جار سوڵتان، ژنه‌ شینگیره‌که، هات ژوور سه‌ری مرده‌وه‌که و نه‌ژنۆی دادا و به‌ ده‌نگیکی خه‌مناک پێیدا هه‌لگوت. ئاوری له‌ پیاو به‌رده‌دا. هه‌م ده‌گریا و هه‌میش پێیدا هه‌لده‌گوت. به‌ ئازایه‌تییه‌که‌ی حاجی و به‌ پیاوه‌تییه‌که‌. به‌وه‌ی که‌ دوو رۆژ له‌وه پێش لێی پرسیبوو، چۆنی پووری؟ و گوتبووی، شه‌گه‌ر پارهیه‌کم ده‌ست بکه‌وێ له‌ هه‌ژاری و ده‌ستکورتییه نه‌جات ده‌ده‌م. به‌ ده‌ستی جوان و سه‌روکا کۆله هه‌وریشمینه‌که‌ی حاجی هه‌لده‌گوت و هه‌وره ره‌شه‌کانی ته‌شقی ئاسمان و ئاوه بی بواره‌کان، چیا ی پر له‌ گه‌به‌رد و ره‌وه‌زیشی ده‌خسته نیو گۆرانیه‌که‌یه‌وه.

لهو نيوده ا حه مه رهش وهك رق و تورهبويه كي له زهويهوه ههلقويلبي، هات و له لاي قاچي مردووه كه وه راوهستا و زهردهيه كي هاته سه ر ليو، پر له تهوس، ياني ده زماني تاواي لي دي. شهو جار نيگا تيژه كاني به سه ر يهك به يه كي شهوانه دا كيپرا كه له دهوري ته رمه كه بوون. حه مه رهش كابرايه كي كتتيبخوين بوو. خوي ده يگوت، زماني فه رهنسي وهك بولبول ده زاني. به رهه مي نوسه ره فه رهنسيه كاني ده خوينده وه و به رده وام تاراگوني له سه ر زمان بوو. قه تيش هوشي له سه ر خوي نه بوو. روژيك ده تدي شه وه لينگيكي پيلاوه كه ي سووره و شه وي ديكه ي رهش. زور قسه و چيروكيان له سه ر بي هوشي و په رش و بلاويه كه ي هه لبه سته بوو.

زور گيچهل و چه رمه سه ربي ديتبوو و هه موو توركي ا گه رابوو. به لام چونكه كابرايه كي وازوازي بوو، نه يتوانيبوو له جييهك بگيرسيته وه. له و دنيايه دا هيچ شتينك نه بوو، شه و كوره داني به خيري پيدا بني. زور نه ترس و چاوقايم بوو و له نيشانه دا كرديش شه وهنده شه نكيته بوو، ده رزي به تاسمانه وه هه لده گرت. له كه س نه ده ترسا و چيي به مي شكي دا هاتبايه، له كه سي نه ده شارده وه. بو وينه، چيي بي خوش بوايه به ده رويش به گي ده گوت و زور له حاجيشي خراپتر بي ده گوت، به لام ده رويش به گ و ه پرووي خوي نه دينا. حه مه رهش جگه له و تايبه تمه نديبانه ي، عه شيره ت و كه سوكاربيكي زوريشي له پشت بوون. له سه ر يهك، هه موو خه لكي خزم و تايفه و هوزه كه ي، ملهور و به ده ست و تفهنگ و شه نكيته بوون. شه و بنه ماله يه، هه ر له كونه وه شاروچكه كه يان چاوترسين كر دبوو و به ده فري نه مابوو نه يان كر دي. شه و بنياده مه سه ير و سه مه رانه، ريگر و دز و تالانچي و تا راده يه كيش لايه نكري هه ژاران بوون. خويان به ره چه لك خه لكي شه و شاروچكه يه نه بوون. له ولای تورو سه وه هاتبوون، به لام خويان نه يان ده زاني له كويته هاتوون. به چهك و تفهنگه وه له دايك ده بوون و چهك به ده سه تيش ده مردن. ته نانه ت ژنه كانيشيان وهك پياوه كانيان به ده ست و تفهنگ بوون. جگه له دوو خيژانيان، باقي خيژانه كاني شه و بنه ماله يه هه ژار بوون و ده ستيان نه ده گه يشته ده مي خويان. زور به يان يان قاچاچي بوون يان مي راو.

به لام حه مه رهش ميكانيك (فيتهر) بوو. هه ر چاوي له ترؤمبيتل يان مه كينه يه كي له كار كه وتوو كر دبايه، ده يزاني كي شه كه ي چييه و چاكي ده كر ده وه. ترؤمبيتل و مه كينه يه كي وا له و دنيايه دا نه بوو شه و نه تواني چاكي بكاته وه. له هه موو ناوچه كه دا، له شه دنه وه تا مه رسين و شه نتاكيه و جه يهان و نيغده و زور جيي ديكه ش، كه س نه بوو ناويانگي شه وي نه بي سته بي. هه موو روژي، ژماره يه كي زور ترؤمبيتل و ته راکته ر و مه كينه ي گه مي (قايق) و كاميونيان له

رَبِّي زور دووره وه بؤ دينا و دهيانگوت به كهس چاك نابنه وه. يارمه تبي وهستا عوسمانى دابوو. ههر ترؤمبيليكى دهيانه پنايه بهرده ستى، چاكى ده كرده وه و هه قده ستبش هه رچى دابايانى، به بئى شهوى قسه بهك بكا، وه ريده گرت. كهس نه يديتسوو جلو به رگه كانى په له به كيان پيوه بئى، له حالتيكدا بهرده وهام ده ستى چه ور بوون.

پيلى ژنه شينگيره كهى گرت، هه ليستانده وه و گوتى: "بييره وه، بييره وه دايكه، بييره وه با دهنگى زولم نه بيستري... بييره وه با ناغا و به گه كان، تهرمه كهى حاجى له نيو خوياندا شرت و گوم بكهن. به لاي شهوانه وه، به لاي شهو زالمانه وه، زياني مرؤتيك، له زياني ميتشوله به كيش بئى قيمه تتره. شهتؤ بيدهنگ به، بؤ شهوى شهوان گالته به تهرمه كهى حاجى بكهن و بلين، سه گيك له سه گه لينك كه م بؤوه. شهتؤ بيدهنگ به دايكه، تا خوينمزه كانمان به دهنگه به سؤزه كهت تيك نه چن. بيدهنگ به دايكه..."

هه ناسه به كهى هه لكيشا و فرميسكى له چاوى گه را و له سه رى رؤيشت: "شهوان پشت لهو نيشتمانه ده كهن. هاكا رؤژيك ديتت، به چؤكدا هاتين و تيدا چووين. حاجى ههر هيچ، مهرگى حاجى ههر هيچ. شهوان هه موو سالى، هه زاران كهس لهو چوكورواوايه دا، به هه ژارى و نه دارى و نه خوشى ده كوژن. خو شه گهر ههر حاجيه كيان كوشتبايه، هه موام ماچ ده كرد و له سه ر سه رمم داده نان. حاجى شيت و شورريك بوو، ناو نه يدپالاوت. جگه له وهش، حاجى زه رى بؤ خه لك هه بوو. شهوان له برى شهوى شهو خاكه به پيت و به ره كه ته بكه نه لؤكه، بهو بيانوه دى كه چاندين و هه لگرتنه وه دى برنج ناسانتره، شهتلى لئى ده ده ن و هه واكهى ژه هراوى ده كهن و هه موو سالى هه زاران گه وره و مندال له نؤبه تيدا ده كوژن. حاجى هيچيك، شيتيك... ئيوهش بهو چاوه ترساو و له ژيللاهاتووانه وه سه رى زولمه كانى شهوان ده كهن. شهوان تاوانيان نييه. ئيوه تاوانبارن... تاوانبار ئيمه ين. ئيمه و هك هه يوان. به كيك له نيو ئيمه حاجيه كوشتوه. به گ خؤى نايه ده ستى به خوئينى داماوئيكى ئاوا سوور بكا. سه برى قاتله كهى حاجى ده گرن و سزاي ده ده ن و پياو كوژه شه سليه كهش قيت و قنج ده گه رى. هه موومان شهوه ده زانين و ديسانيش ههر كؤيله يان ده مينينه وه. تاوانبار ئيمه ين... پياكوژينه... پياو كوژينه."

زارى كه فى كردبوو و ده موچاو و ليوى رهش هه لگه رابوون. له وئى دور كه وته وه. به كئى ده يگوت هه قى خؤى بوو بكوژرى. چما ده كرى ئاوا به به گيكى وا مهن هه لئشاخينى؟ به كئى ديكه ده يگوت، چما دنيا خراب بوو، شهوپه ره كهى برئيكى تيه له دابايه و ته مبييان كردبا. چما له سه ر دوو قسانيش پياو ده كوژن؟... مشتموره كه ههر بهرده وهام بوو تا دادته ستين هات. له

سەر مردوووه که هه‌للايه که بوو سه‌گ ساحيبي خۆي نه‌ده‌ناسييه‌وه. بن چناره‌که نه‌وه‌نده‌ی خه‌لک لى کۆ ببوووه، نه‌وانه‌ی تازه ده‌هاتن، نه‌يانده‌توانی تهرمه‌که ببينن. چه‌ند گه‌نجيک له چناره‌کان وه‌سه‌ر که‌وتبوون و زۆریش چووبوونه سه‌ربانی مال و دوو‌کانه‌کان و له‌وێوه سه‌یريان ده‌کرد.

له‌و چه‌یس و به‌یسه‌دا، ترۆمبیللیک گه‌یشت و له‌ پشت چه‌شیمه‌ته‌که‌وه رایگرت و ماهیر لیی دابه‌زی. هه‌ر که‌س دیتبای، تیده‌گه‌یشت، له‌خۆشییان وه‌خته‌ بفریژ چاوه‌کانی، ده‌موچاوی، سه‌ر و قۆ و کاکۆلی، شادیان لى ده‌باری، تۆزیک له‌و ته‌می تازیه‌باریییه‌ی ده‌ره‌وانده‌وه. چرچ و لۆچه‌کانی ده‌موچاوی ره‌ویبوونه‌وه ده‌تگوت ده‌سالیک گه‌نجتر بۆته‌وه... نه‌و به‌ جه‌نده‌رمه‌که‌ی گوت: "رۆله‌ ریگه‌م بۆ بکه‌وه. ده‌مه‌وی تهرمه‌که و جه‌نابی دادوهر ببینم."

له‌به‌زه‌که‌ی نه‌وه‌نده‌ به‌گور و فه‌رمانده‌رانه‌ بوو، جه‌نده‌رمه‌که هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی توانی ته‌مره‌که‌ی به‌رپۆه‌به‌ری و به‌ قۆنداغی تفه‌نگه‌که‌ی چه‌شیمه‌تی بۆ لابدا.

چی ده‌بکرد، نه‌یده‌توانی پرۆا به‌و مو‌عجیزه‌یه بکا. چۆن بوو؟ باشه‌ چۆن ئاوا سووک و ساده‌ له‌و به‌لا گه‌وره‌یه نه‌جاتی ببوو؟ چۆن پرۆا بکا حاجی، هه‌ر به‌راستی کۆژراوه؟ ده‌بوو به‌ چاوی خۆی ببینی جا باوه‌ری ده‌کرد و ته‌واو شاد ده‌بوو. هه‌رپۆیه بۆ نه‌وه‌ی تا زووه‌ مردوووه‌که ببینی، وپێرای جه‌نده‌رمه‌که خه‌لکه‌که‌ی لاده‌دا.

به‌حالی سه‌گ خۆی گه‌يانده‌ تهرمه‌که. حاجی به‌ زه‌جه‌مت ده‌ناسرایه‌وه. بۆ دلنیا‌بوون، داها‌ته‌وه و به‌ وردی سه‌یری مردوووه‌که‌ی کرد و جا خۆی قیت کرده‌وه و رووی له‌ ئاسمان کرد و له‌بن لیوه‌وه گوتی: "خوايه گیان زۆر شوکر، زۆر شوکر. شوکر مو‌عجیزه‌که‌ت. تۆ به‌هه‌ق هه‌ی. تا‌قانه و تاکی."

له‌ دادنه‌ستین نزیک بۆوه و به‌ سرته‌یه‌ک پێی گوت: "خۆ پیم گوت، زۆر جار پیم گوت، به‌گ، نه‌تۆ به‌گێکی به‌ ره‌چه‌له‌ک ئۆغوزی و نه‌و هه‌ر شیت و شووړیکه. نه‌وه دامنا دوو قسه‌ی سارد و سووکیشی له‌ زاری ده‌ریه‌ری، ده‌ی جا چیه‌؟ گۆم، خۆت مه‌هینه‌ ریزی نه‌و. نه‌وه له‌ شان و شکۆی تۆدا نییه. دیاره نه‌و کابرایه هه‌قی خۆی بوو وای به‌سه‌ر بی. که‌س نه‌بوو پێی بلێ، هه‌تیو خۆ ته‌تۆ بنی رانت ناخوری، ده‌چی و له‌ نیوه‌ندی بازاری و له‌به‌ر چاوی چاک و خراب به‌ کابرایه‌ک، که‌ سه‌دان پیاوی کوشته‌وه، ده‌لیی "شاخدار". خۆ ته‌تۆ بۆ نانی شه‌ویت دامابووی... خۆ ته‌گه‌ر سه‌گ نه‌جه‌لی هات، ده‌چی گوو له‌ نیو مزگه‌وتی‌دا ده‌کا و بز نه‌جه‌لی هه‌ستی، نانی شوانی ده‌خوا. وانیه‌ جه‌نابی دادوهر؟ ناخ ده‌رویش ناخ... ناخ خ خ براله‌ نااخ.

ئەو قىن و توورەبىيەت سەرت دەخوا. لە ساپەي ئەو قىن و رەقەتەو، تىداچى و لە سوپىيات جەرگ و ھەناومان رەش دەبى.

ماھىر داھە پرمەي گريان. دەگرىا و دەموچاويشى لە خۆشپىيان گەش گەش بېژە. دەموچاوە خريەنەكەي ھاوكات دەگرىا و پيشدەكەنى. چاوەكانى دەتگوت خوخلولەن و لە چالى چاويدا دەخولانەو. دادئەستين راوەستابوو و بە سەرسوورمانەو سەيرى دەەکرد. ماھىر بەگ دەستى بۆلاي دادئەستين راداشت و گوتى: "بمبوره. بمبوره. خەفەتبارم، خەريكە دەخنىكم. ئەمن دەرويش بەگم لە خۆم و مندالەكانىشم خۆشتر دەوى. نەدەبوو كارى واى كردبا."

لە حالئىكدا بە دەسزۆكەيەكى سپى چاوەكانى وشك دەكردەو، ھەولئى دەدا بە نيو حەشيمەتەكەدا رىچكەيەك بەكاتەو. خەلكەكە، كە پىيان وابوو ماھىر بەگ ھەر بەراستى لە سوپى ئەو شىتە داماوە ئاگرى تىبەربوو، بە ريز و حورمەتەو پالەپەستوى يەكتريان دەدا و رىگەكەيان بۆ دەكردەو.

دوو خاوەن ملك، كە دەستيان دابوو دەستى يەكترى و كلكيان تىك ئالاندبوو، دواي ئەوئى لە دوورەو سەيرىكى حەشيمەتەكەيان كرد، وەك ھىچ نەبووى دوور كەوتنەو. يەككىيان بەويدىكەي گوت: "دەرويش بەگ بۆ ھار بوو ئەو ھەموو خەلكە دەكوژى؟ يانى ئەوئى بەشىكە لە نەريتەكانى ئۆغوز؟"

ئەوى دىكە زەردەيەكى تەوساويى ھاتە لىوى و گوتى: "ئەگەر ئەوئەندە كەر نەبوايە، ھەتا تىستا، ئەوئەندە دەولەمەند و بەدەسەلات دەبوو، ھەموو ئەو شارۆچكەيە و ئەدەنە و كووزانى بەدەستەو دەبوو. وا نىيە؟ دەي باشت..."

ھەوا گەرم داھات و مېشە سەوزەكان بەنيو حەشيمەتەكەدا وەك بريسكە دەھاتن و لە تەرمەكە دەنيشتن. مندال و پير و پەككەوتە و نەخۆش و ھەمو خەلكى شارۆچكەكە لە بازاری ئاسنگەران و لە دەورى كۆ ببوونەو و بۆ ئەوئى زووتر تەرمەكە ببينن پالەپەستويان بوو و مشتومر و شەر و ھەللایەك بوو كەچكى تى نەدەگەرا.

ژنەكەي حاجى بەخۆي و مندالەكانىيەو لە گۆشەي دووكانىك بىدەنگ كرووشەي كردبوو. نە كەس دەيدى و نە كەس ئاگاي لىي بوو.

مچە شەل، كە شۆستەكە لە بن قاچە دارىنەكانىدا تەق و ھۆرى بوو، بەخىرايى درى بە حەشيمەتەكە دا و ھەر گەيشتە سەرت تەرمەكە، داھاتەو سەيرىكى كرد و دەسبەجى گەراو و

له حەشیمەتە کە هاتە دەری و بە هەشتاو بەرەو ماڵ بۆوه. بە پەلەپەل لە دەرگای دا. خۆ ژنە کە دەنگی دەرگا هەلگرتبا، دەرگا کە دەشکاند. هەر وەژوور کەوت، دەستی ژنە کە گرت و بردی بەرەو ژووری نووستنە کە و بە کە فوکۆلە وە گوتی: "رووت بەوه، رووت بە ه ه وه." وای دەگوت و بە دەستە لەرزۆکە کانی دوگمە کانی دەکرده وه و هەولێ دەدا خۆشی رووت بێتە وه.

ژنە لە ماوهی پینچ سالی ژن و میردایەتی بێهە یاندا، قەت نەیدیتبوو میردە کە ی ناوا ورووژایی. بە سەرسوورمانە وه خۆی بۆ رووت دەکرده وه و دەپیرسی: "ئەوه شیت بووی؟ چ بووه؟ دەلێی تیک چووی."

تاویک دواتر جووت بوون. کە لەشی شەلە بەر ژنە کە دەکەوت، وەك ناگر دەیسووتاند. ماھیر بەگ، کە بە حالی سەگ درێ بە حەشیمەتە کە دابوو، دیسان گەرایە وه ئەوی. ئەوجار نەقیب لای دادئەستین بوو. دیتنی ئەو دلێ خۆش کرد. لە خۆشییان شاگەشکە ببوو و نەیدەزانی چ بکا. خیرا خیرا دەچوو سەر تەرمە کە و لیبی ورد دەبۆوه و برۆای نەدەکرد. بۆ ئەوهی پێش بە پیکەنە کە خۆی بگری و شادییە کە بشاریتە وه، لیبی دەکرۆشت. خۆی خەمبار دەکرد و هەولێ دەدا ناخۆشییە کانی روژانی رابردووی بێتە وه بێر خۆی، بەلام هەرکەس دەدیت، دەیزانی شایێ لەدلیدا دەگەری. لە روخساری و چاوه کانی و سەر و قژ و رینگەرۆیشتن و راوەستانییە وه، شادی و بەختە وهری دەباری.

بە دەنگێکی کە هەولێ دەدا خەلکی دیکەش گوێیان لیبی بی، لە بن گوێ نەقیب گوتی: "ئەمن گۆم. لە وه پێشیش دەمزانی چ دەقەومی. هەر بۆیە پارەم دایە و گۆم لەو شارە برۆ. بانگم کردە ماله کە خۆم و گۆم، حاجی حال و مەسەلە کە ناوایە. تۆ هەلەیه کت کردوو و خۆت تووشی گێچەل کردوو. دلنیا بە تۆلەت لی دەکەنە وه. هانی ئەو پارەیه و سەری خۆت هەلگەرە و لیرە برۆ. نەرۆیشت. بەچەقی نەعلەتدا چووبو. باشە من ئەو فیداکارییەم بۆ کرد؟ هەر لەبەر ئەو برا رەسەنەم. لەبەر ئەوهی دەرویش بەگە کەمان، کە هەموو دنیای بەمن بەخشیوه، لەسەر سەیه کی ناوا تووشی سەرئیشە نەبی... لەگەل جارچی چاویان تیک هەلەنگوت. جارچی بلێی و نەلێی بە تیزە بزەیه کە وه و وەك بلێی ناگای لە هەموو شتی کە، و هەموو شتی ک دەبینی، سەیری دەکرد.

ماهير لهسهري روښت: "به لى لى ... شته كاني تهو شاروچكويه هار بوون... به لى لى، هار بوون جه ناي نه قيب و جه ناي دادوهرى به ريز... سووكايه تي به هه موو كهس ده كهن، به بي تهو هى هيندهى..."

جا بهر لهو هى قسه كهى تهواو بكا، سهيريكي جارچيى كرد. جارچيى نيگا تيژه كاني تيوه بريبوو و زهرديه كي گالته جارانهى لهسه ليو بوو. ده موده ست زوى وهر گيرايه وه و بن پيلي دادته ستيني گرت و لهو لى دوور كهوتنه وه.

چهند چله گيايهك به په نجه كاني حاجييه وه نووسابوون. دواى روښتني ماهير، جارچي چاوى چوه سهه تهو چهند چله گيايه.

جارچی کهری بهیانی، لهخه وهستا. ژن و مندالّه کهی هیشتا بهخه بهر نه هاتبوو. دهستی به سه روده موچاویدا هیئا و تیف تیغه ی دا. ئەو جلو بهرگانه ی له بهر کرد، که وهستا وایس له سه روده می زیندانیدا بۆی دووریبوو و ئەو رۆژە ی ده چوو بۆلای سه روکی مه زن له بهری کردبوون. به کۆنه په رۆیه ک تۆز و خۆلی پیلاره کانی سه پیه وه. قز و کاکۆلی داهیتا و دهستیکی به سمیلیشیدا هیئا و له نیوه راستی ژووره که، باسکی شوپ کردنه وه و راوهستاو خه یال هه لیگرت. ده تگوت شتیکی له بیر کردوه... له بهری کردوه و وه بیریشی نایه ته وه. ناخریه کهی به میتشکیدا هات، بجیتته باخچه. باخچه که شه ونم خووساندبووی. سه یریکی نه مامه زه یتوونه تازه نیژراوه کانی کرد، بۆ ئەوه ی بزانی بهریان گرتوه یان نا؟ تیشکینک که وته ناخریه وه. به سه ر کاشیه کاندا که وته پیا سه کردن. هه تا خۆر له پشت چیاکان و له بن هه وره وه گزینگی دا، ئەو هه ر ده هات و ده چوو. وینه ی کابرای کتیب به ده ست و گرژ و مۆن، به زویری و خه مباریه وه سه یری ده کرد. ئەمه رۆ ده تگوت پالتۆ بارانییه ئەرخه وانیه کهی له سه ر شانی خزیوه ته خواری. که خۆر هه لات، ژن و مندالّه کانیشی له خه وی هه ستان. ده نگه ده نگه شاده که یان له نیو ماله وه تیکه ل ده بوو و ده هاته ده ری. گۆلی باخچه پشکووتبوون. گه لای ره زه که تورت و تازه و شیدار بوو و روونا کایی به ره به یانیش تیکه لای هه لم. میتشه نگینه کان به ئاسمانه وه، خۆیان ویک دینا و جووت ده بوون. قه ت له شوینیک، ئەوه نده میتشه ی پیکه وه نه دیتبوو، جووت بن. ئەگه ر راستیت ده وی هه رگیز جووتبوونی میتشی نه دیتبوو. مارمیلکه یه کی سه وز، له سه ر کۆته ره ی ده م بیره که، زمانه سووره که ی ده ره یئا بوو و وه نه وزی ده دا. بۆ ئەوه ی خه وی مارمیلکه که نه رزینیی، به سپایی ده رخۆنه ی سه ر بیره که ی لا برد. زه رده واله زه رده کان له شانیه سه ر داره ناره که ی ئەولاتره وه بی هیز و خه والۆو ده جوولانه وه. جارچی له بهر خۆیه وه گوتی: به سه ته زمانانه به و زوقمه سه رمایان بووه. دوا ی ئەوه گوتی، ئەو زه رده واله کان مندالّه کان نه زیه ت

دهكهن. ههتا دهرفته با له كوڤيان بکه مهوه. چوه ژوروی، کونه جه والیکي هه لگرت و هات و بهسهر شانه زهرگه ته کهیدا کرد. زهرده واله کان به شانه که یانه وه گیران. به راکردن جه واله که ی برد و بهو ناوهیدا دا که له چیاکانه وه دههات و ناوه که بردی و روښت. جارچی بیری کرده وه، شهگهر بیت و شهمرۆ به یانی زوو له خهوی هه لته ستابایم و به سړی نه مدیتبایم و به میشکمدنا نه هاتبا، له وانه بوو به منداله کانه وه بدن، ئیستا زیندوو بوون و به ره وه خوړی دهم ئاسۆ هه لده فرین. شتیکی وهک ژان، وهک خهفته تیک له ناخیدا، له قولایی دلاییه وه سه ره تاتکیی کرد. به غاردان هاته سه ر بیره که. مارمیله که که هیشتا لهو شوینه بوو، که خه ونووچکه دهیبرده وه. شه ژنۆی دادا و سه ری برده نیو بیره که وه و له ناوینه ی ته رکی بیره که دا، که زۆر دووریش بوو، چاوی برییه وینه ی خوی. ناوینه ی بیره که روون و زولال و بینه نگ بوو. له ژووره وه هه روا دهنگه شاده که دههات. له زارکی بیره که لاچوو و دهرخونه که ی له سه ر داناوه. مارمیله که که هه ستابوو و به سه رسوورمانه وه سه یری دهوروه ی ده کرد.

له حالیکدا هه موو هۆشی له سه ر مارمیله که که بوو، ژنه که ی هات و له ته نیشتییه وه راوه ستا. که چاوی به مارمیله که که کهوت، پیکه نی. مارمیله که، به بی ئۆقره یی به ملارولادا رایده کرد. تاویک دواتر له دیواره که سه ر کهوت و له چاوان ون بوو. ژنه که ی که پیده که نی، قولکه یه ک ده که وته کولمه ی. جارچی وانوقمی جوانی و چاو و وخساره گه شه که ی و کولمه گه شه کانی و قولکۆکه ی کولمه ی بوو، هۆشی نه ما. ژنه په له ی نه کرد و زانیی جارچی نوقمی چ بووه. ژنه له نه کاو قاقای کیشا. لیوی و به دوایدا هه موو روخساری جارچی پیکه نی و دهستیان له شه ستۆی یه ک کرد و چوونه وه ژووریز به رچایی ناماده بوو. هاتنه سه ر سفره. جارچی له سه ر سفره ش چاوی له ژنه که ی هه لته دهگرت و ژنه، که هه ز و تاسه ی شه ی ده دی، وهخت بوو له بهر پیکه نی بپووریتته وه.

که ده رابه ی دووکانه کان هه لدرانه وه، اته بازار. لاقه کانی راکیشیان کرد بۆ دووکانی ئاسنگه رییه که. شه و ده مه ی شه و له زیندان بوو، ژنه که ی شه و قوفله گه وره یه ی له ده رگا که دابوو. ئاسنگه ره که لیته ... خۆی دوا ی دیتنی ته رمه خویناوییه که ی شه و، لیته دانیشتبوو... سندان، کووره و که لوپه لی ئاسنگه رییه که، پیش کوژرانی چۆن داترابوون، هه ر له جیی خۆیان بوون. ده تگوت چاوه روانن رۆژیک ئاسنگه ره که بگه ریتته وه و بیتته وه سه ر کاره که ی. موو به موو، شه و دیمه نه ی هاته وه به رچاوی، که جه نده رمه کان لهو جییه ی وا ئیستا لی دانیشتوو، گرتبوویان و بردبوویان. دیسان له بهر ماندوویی و شه که تی، ریک چۆه له وی دانیشت. نه

دهیتوانی بیر له شتیك بکاتهوهو نه هیچی دهدی. له نهکاو شهونده روون هاتهوه بهرچاوی که چون بردیانه پۆلیسخانه و لهوی نایب عهریف چون شهشکهنجهی کردبوو. دهتگوت ههر ئیستایه و ژان و نازار تهنگی پی شهلهدهچی. دهمودهست ههستا و بهرهو خواروی بازاری کهوته ری. زهردهواله و میشهکهرانه به وزوز لهسهر تویکله شووتییهکان دهخولانهوه. پووشکهبهقونه به بالی دریز و روونهوه ههر قولانجیک له بهردهچنهکهی بازارهوه بهرز دهفرین. دهتگوت بۆن به بهردهکانهوه دهکن. دههاتن و دهچوون. سی میرووله عهجهمانهی دیت رایان دهکرد. شهوانه له میروولهکانی دی گهورهتر بوون. بهرهو چنارهکه غاریان دهدا، که ناوه زولالهکه گۆمیلکهیهکی لهبن دروست کردبوو. جارچی بهبی شهوهی چاویان لی شهلگری، لهسهرخۆ و له حالیکدا پی به پی میروولهکان دهپۆیی، بهرهو قاوهخانهی بن چنارهکه دهچوو.

ماهیر قاباچی شوغلی له رووبهروویهوه دههات. رهنگی به رووه نهماوو. ترس سیبهری خستبووه نیو چاوی. که هاته پیشتر، راوهستا و به روویهوه پیکهنی. خوئی لی گیل کرد. تاویک میروولهکانی لی ون بوو که بهسهر بهرده سپیهکاندا رایان دهکرد و بهشویناندا گهرا. ماهیر بهگ گهپایهوه و هات دهستی لهسهر شانی دانا: "شهوه له چی دهگهپیی جارچی؟ شتیکت لی ون بووه؟ دهلیتی زۆر سهرقالی، نامانبینی. دهلیم حاجیی دامایش تیدا چوو، حهیف بوو. وا نییه؟"

جارچی وهك شتیکی گلاو و پیسی ویکهوتبی، مووچرکهی پیداهات و خوئی راوهشانده و شانی لهبن دهستی هینا دهری.

مات و بی ههست سهیریکی کرد و کهوته ری. له میروولهکانی دهگهرا. ههتا قاوهخانهکه، بهبی شهوهی چاو له بهردهکان ههلگری و له هیچ شتیك خافل بی، رویش و میروولهکانی نهدۆزییهوه. دیسان چاوی له عهرزی برییهوه و به چاوگیران، گهپایهوه. که گهیشته سهرهتای بازاری ئاسنگهران و گوئی له دهنگی چهکوچ و سندان بوو، سهری ههلینا. وهستا وهسمان، وهستا عهلی و ئاسنگرهکانی دیکه راوهستابوون و سهیری شتیکی زۆر دوریان دهکرد. جارچیش سهیری شهوانی کرد. بازارهکهی تهپ بوو. لایهکی بازاری ئاسنگهران به نیلوفره داپۆشراوو. نیلوفره گولیان دابوو و بهسهر تایهی ژهنگاوی و کۆنه ترۆمبیل و کامیۆن و گاسن و ئاسنهواله و زنجیری ئاسنیندا که ههموو دهرووبهکهیان داپۆشیبوو، بۆن و بهرامهیی دهپژانده. بۆنی گولهکان له گهله بۆنی ناو و ئاسن و رهژوو تیکهله دهوو. چیاکانی رووبهروو ناسک ببوونهوه و دیار نهدیار له نیلییهکی بزراودا به ئاسمانهوه نووسابوون.

به بیّ نه‌وهی بتوانی چاو له عه‌رزى هه‌لگرى، چووه پىشى. وهستا وه‌سمان، نه‌و پياوه
 كه‌مدووه لى پىسى: "چیت بزر کردوه جارچی نه‌فهنی، وا له‌و بازاره‌دا لى ده‌گه‌رپی؟"
 وهستا "عه‌لی" پىسى: "چیت لى بزر بووه؟"
 وهستا سالتح تا‌کارجه‌پیش له‌و حالیکدا ده‌مى سووره‌وه‌بووی کي‌ردی‌کی گه‌وره‌ی ده‌کوتاهه،
 پىسى: "چییه؟ چیت لى ون بووه جارچی؟"
 هه‌موو ویکرا پرسىيان: "چییه، چییه، چیت لى ون بووه؟"
 دواى نه‌وه له‌و پر ده‌نگى چه‌کوچ بازارى پر کرد. ده‌نگى چه‌کوچ له‌و می‌شكى گه‌را. جارچی
 سه‌رلیشيواو و له‌و حالیکدا شتىكى له‌بیر کردبوو و هه‌ولى ده‌دا وه‌بیری بیته‌وه، له‌و نیوه‌راستی
 بازارى ناسنگه‌ره‌کان هه‌په‌سا.

قه‌ت وه‌بیری نه‌هاته‌وه كه‌نگى نه‌ویى به‌جى هیشته و کى واوه‌ی هینا و له‌و بن چناره‌که‌ی
 دانا. وه‌بیری نه‌هاته‌وه به‌دواى میرووله‌دا گه‌رابى. له‌و بازاره‌که‌دا له‌ه‌ندى شته‌ ده‌گه‌را، به‌لام
 نه‌و شتانه‌چ بوون؟ هه‌ر بیری ده‌کرده‌وه، به‌لام برزبووه‌که‌ی نه‌ده‌دۆزییه‌وه. له‌و روخسارى نه‌وانه‌دا
 که‌ له‌ قاوه‌خانه‌که‌دا دانیشتبون، له‌و نیو چل و چىوى چناره‌که‌دا، له‌و جووچه‌که‌ په‌ره‌سىلکه‌کانى
 بن میچى قاوه‌خانه‌که‌دا که‌ نه‌و ده‌مى دایکیان ده‌گه‌رانه‌وه، به‌ جیک و فیک ده‌ندووکیان
 داده‌پچرى و ملیان وا درىژ ده‌کرده‌وه ده‌تگوت ئیستا هه‌لده‌که‌نرى، له‌و شه‌پۆلى سه‌ر ناوه‌که‌دا،
 له‌و ده‌نگیکدا، له‌و ساته‌وه‌ختیکدا، له‌و ریگه‌رۆیشتنیکدا و... به‌ شوین هه‌ندى شتدا ده‌گه‌را. له‌و
 قه‌ره‌بالغییه‌ زۆره‌ی دنیا‌دا، له‌و ورده‌کارى و نه‌و هه‌مووه‌ جو‌راو‌جو‌رییه‌دا، به‌ تاقى ته‌نیا...
 قاوه‌که‌ی خواره‌وه. نیرگه‌له‌یه‌کى له‌و به‌رده‌م بوو.

"فه‌رموو جارچی نه‌فهنی."

پشکۆکانى نیرگه‌له‌که‌ی باره‌وبار کرد. یه‌ک دوو مژى لى دا و دوو‌که‌له‌که‌ی هه‌لمشت و
 چاویش چووه سه‌ر نه‌و گژ و گیایانه‌ی له‌سه‌ر کۆمایه‌که‌ خۆله‌میش رووابوون و ناخرییه‌که‌ی
 له‌سه‌ر گۆله‌ وه‌نه‌وشه‌یه‌کى به‌رز گیرسانه‌وه. می‌شکى‌کی ره‌ش و بریقه‌دار خۆی گرمۆله‌کردبوو و
 ده‌چووه نیو گۆلیکه‌وه و ده‌هاته‌وه ده‌رى. پۆلیک گیای سه‌وز و ناسک سه‌ر کۆما خۆله‌میشه‌که‌ی
 داپۆشبوو. هه‌تا ئیستا، نه‌وشته‌ی نه‌دیتبوو، که‌ نه‌و هه‌مووه‌ گه‌شى و جوانییه‌ی لى
 هه‌لده‌ستا. ده‌تگوت نه‌و شته‌ی لى ده‌گه‌را، دۆزیبووه. لووله‌ پیچ پیچه‌که‌ی نیرگه‌له‌ی به‌ ملیدا
 کرد و هه‌ستا و که‌وته رى. هاته‌ کارگه‌ دارتا‌شییه‌که‌ی ده‌م رووباره‌که‌. نه‌مجاره‌ش مشاره
 دووسه‌ره‌که‌ سه‌رنجى راکیشا. دانه‌کانى مشاره‌که‌، به‌ نیو ئالوداره‌که‌دا جوان ده‌هاته‌ و ده‌چوو.

لایه کی ده موچاوی کابرای دارتاش له لایه کهی دیکه ی بچو وکتر بوو. ده موچاوه دریژه کهی وا دیار بوو، ده تگوت دهبه یو پی بکه نی و ناتوانی. دارتاشه که باسکی چه پیشی له وی دیکه ی دریژتر بوو. به بی نه وی پیلاوه کهی داکه نی و ده لینگی هه لبا، له رووباره که په ریبه وه. پینج په ره که، گولی مؤر و په مه یی و سپیی دهر کرد بوو. دارتاش چیی ده گوت؟ باسی چیی ده کرد؟ زهر نه قوته ی په ره سیلکه دهن دو که زهر ده کانیان داپچر پیوو و چهن دی دیانتوانی سه ری بی تووک و په مه ییان ده کیشا و ده یانجریواند. گه لای چنار نوقمی ترس. له ولاتره وه چاوی به که لاک ی نه سپیک کهوت. بیست، بیست و پینج سیسار کهی سه ر و مل رووت به ده وریدا ده گه پان و یه ک دووانیکیان به شه قه ی بالیان ددها و ده فرین. له شی سیسار که کان سپی و چلکن و باله کانیان رهش بوون. گه رده نیان ویک هینابوو و شان به شان به فرینه وه گه مه یه کی ئالوزیان ده کرد. لووره یه کی کپ له لای شارو چکه وه هات. له حالیکدا گوی له لووره کهی شارو چکه هه ل خستبو و به بی نه وی ناگای له ته ربوونی ده لینگی بی، له ئاوه که په ریبه وه. که سه ری هه لئینا، دیتی نه وه له نیو دهن گ و تهق و کوتی چه کوچاندا یه. پریشک و پزیسکی ئاگر له کووره و کووانوه کانه وه ده په ریبه بازاره وه.

وهستا وه سمان گوتی: "نه تو کیشه یه کت هه یه. وهره کوویک قاوه ی بخوره."

چارچی وه خو هاته وه و به ره و چناره که کهوته ری. به دهم سه ر کردنی نه خش و نیگاری به رده چنی بازاره که وه، سی میرووله ی دیت به ده وری تویکله شووتیه که وه ده خولانه وه و غار غارییان ده کرد. له دهم شوسته که دانیشته و چاوی بریبه میرووله کان. منداله کانیشی له باخچه دا، له سه ر بیره که وه رایانده کرده لای سپی چناری بن ره زه کان و له ویوه غاریان ددها بز بن که په ره که و جار جار ههش له چاوان ون ده بوون.

دووکه لیک بازاره کهی داگرت. له پشت دووکله خهسته که وه و له سه رووی پریشکه ئاگره کانه وه، چیا رووته ی دودلؤل، په مه یی و مؤر و ته ماوی و نه وهنده هه لماوی که ده تگوت له شینایی ئاسمانه که دا ده تویته وه، جاری له چا و ون ده بوو جاری قیت و زهق به دلئی ئاسماندا ده چوو. نیوه رووناک، ورده ورده کال ده بووه... زور دوور و جار به جاریش دوورتر ده که وته وه و تیژتر ده بووه...

سه دان روخساری تیکه ل و پیکه ل، ریشن، شله ژاو و ره شه لگه پراو، خه مبار، بزه له سه ر لیو، تیکچر ژاو، به گوره گور، به ئاخ و ئوفه وه و له بن سمیله پره کانیانه وه، تووره و هه لچوو...

چەنەوەر، تىكاكارانە، رىيىكەرانە، خۆنۆين، ترساو و چاۋەكانيان لە ترسىكى ھەتا ئەويەرى ئازايەتيدا زەق و لە ژىللاھاتوو... لە نۆبەتيدا خۆيان گرمۆلە كرەبۆۋە و بە لىنگەفرتە و زراۋچوو لە ترسىكى سامناكتە لە ترسى مەرگ، سەرلى شىۋا، پىشت كۆماۋە، خوينىۋى و شپ و شپرىو و بەسەرىيە كدا كەوتوو...

مىرۋولەكان، بە پىشتى سوور و نىۋقەدى بارىكەۋە لەرە تاۋەكە دەخولانەۋە. مىرۋولەيەكى گرت و لە نىۋقەدەۋە لەتى كەرد. لەتىكى مىرۋولەكە، خۆى پى نەدەگىرا و خواروخىچ و بەخولەخول و داماو چوۋە نىۋ تويىكىلى شووتىيەكەۋە و نەھاتەۋە دەرى... لەۋيدا خوينى لەبەر دەپرا و خوينەكەى لەسەر عەرزى دەمەيى. بەزەيى بە مىرۋولەكەدا ھاتەۋە و كزەى لە جەرگى ھات. لاقەكانى و ئىسىكى پاژنىي ژانىكىان تى گەپرا...

ھەستا. خەلگەكە ھەموو قىت و رەپ لەسەر كورسىيى قاۋەخانەى بن چنارەكە دانىشتىبون. زۆرەيان سىنلىان درىژ و شوپ بوو. وا دانىشتىبون، دەتگوت چاۋەپىي رووداۋىكن. نە قسەيان دەكرد و نە دەجولان.

بىچوۋەكان دەندوۋەكە زەردەكانيان داپچىپىو و مليان تەۋاۋ درىژ كرەبۆۋە و كرەبۋىيانە قاۋ قىژىك ئەوسەرى ديار نەبوو. ئاۋى بن چنارەكە ھىدى ھىدى دەپژايە سەر بەردىكى بچوۋك. مېشەنگۈينە رەشەكە بە وزەۋىيىكى شىتائە، كە جوان پىۋەى ديار بوو تورەيە، دەچوۋە نىۋ گولنىكى مۆر و گەۋرەى سەر كۇما خۆلەمېشەكە و دەھاتەۋە دەرى. روخسارى بنىادەمەكانى نىۋ قاۋەخانەكە، زۆر زوو زەرد ھەلگەپرا. حاجى قۆرت بۇغا نىرگەلەيەك لەبەردەم، رىك لەسەر ئەو كورسىيە دانىشتىبوو، كە تاۋىك لەۋە پىش ئەو لەسەرى ھەستابوو. كوۋپىك قاۋەى لە پىش و تەزىيىكى دەنك درشت بەدەستەۋە، دەستى راستەى لەسەر ورگى دانابوو و لە تەنىشت زىچىرە زىرى سەعاتەكەى كە پانزە ھەۋداى ھەبوو، تەزىيىكى دەگىپرا. لە زار و زمانە بچوۋەكەى زەرنەقوتە پەمەيى پەمەيەكاندا... لە لووتى قۆرت بۇغاۋە موۋى سىيى ھاتىبونە دەرى. برۆى تىكەل بىۋونەۋە و لووتى ھاتبۆۋە سەر دەمى. سىملى كەوتىۋە سەر دەمى داپىۋىشىبوو. چەند تالە موۋىەكى رەشىش لە نىۋ سىمىلە سىپىيەكەيدا بەدى دەكرا. دوۋكەلى جگەرە سەرى پەنجە و سىملى زەرد ھەلگىپراپوو. پىدەكەنى و بە دەم پىكەنىنەۋە، ورگى ھەلدەبەزىيەۋە. ترسىكى نامۆ لە روخسارى گەپرا. تەزىيىكى گىپانەكەى خىراتر بوو.

چارچى لە ئاۋەكە پەرىيەۋە و بەرەۋرۋى قۆرت بۇغا راۋەستا. ئەۋجار ھەموو شتىك رەۋىبوۋەۋە و بە روۋنى دەيدى. زەردەيەك بە دىرۋىنگىيەۋە لە نىۋ سىمىلەكەيدا سەرى لى

شېنابو. لەپەرەنگی بزرگا و سپی ھەلگەرا و چرچ و لۆچی دەموچاوی وەك شیتان ھەلبەزینەو، توند بوون و تێك چرژان.

جارچی دەمانچەكەى ھەلكیشا. دەمانچەكە لەبەر تیشكى خۆرەتاو، بریسكایەو. لەسەر خۆگوتى: "ئەو ە یەك."

قۆرت بۆغا خۆی وێك ھینا. سپی سپی ھەلگەرا بوو. كە خۆی گرمۆلە دەکرد، دەنگىكى لیبە ھات:

"ئەو ە دوو..."

كە لە كورسییەكە دەكەوتە خوارى، گوتى:

"ئەو ە سى."

قۆرت بۆغا بەر بۆو ە لەسەر پشت كەوت. دەستى چەپەى بەسەر كورسییەكەو ە ماىو ە و لاقى راستەى بەرەو ورگى نووشتاو ە دەموچاوی خویناوی بوو.

جارچی بە دەمانچەكەىو ە، لەسەر خۆ، شیلگەرانە و وەك پارە بژمىرى، دووپاتەى كردهو: "ئەو ەش سى."

ئەو جار بە دەورى مردوو ە كە دا خولایەو ە و ھاتەو ە سەر جیبەكەى پيشووى راو ەستا. دەمانچەكەى تىگرت و ھەموو فیشەكەكانى لە سینگى قۆرت بۆغادا بەتال كردهو ە. فیشەكەكان تلپ تلپ و ەسینگى قۆرت بۆغا دەكەوتن و تەرمەكە، دەتگوت ھەل ەبەزیتەو ە.

كە دەمانچەكەى فیشەكى لى برا، جارچی چاوى بریبە تەرمەكە و سى چوار جار بە دەوریدا خولایەو ە. تاوێك راو ەستا و دواى ئەو ەى زۆر بە سووكى و گالته جارانه سەبرى كرد، وەك ئەو ەى ھىچ نەقەومابى، بەرەو لایەكەى دىكەى بازار، بەرەو بازاری ئاسنگەرەكان كەوتە رى.

ماھیر قاباقچی دەیگوت: "مندالە کاغت لەسەر گەرپین وەلی. ئەو بەلایەت لە کۆل کردمەوہ. ئەتۆ براپەکی خۆشەویستمی. چەندی چەند سالە قەدری تۆم نەزانپوہ. ھێشتا بەباشی نەناسیبوو. داوای لیبوردنت لى دەکەم، دەى ی ی ی. دەى بللى بزائم ئەو کارەت چۆن راپەراند؟ چما ئەتۆ نەتگوت، ناتوانى تەنانتەت مېرولەيەکیش لە بن پیتدا بقلیقینیتەوہ؟ بەلام کە کار گەیشتە دۆستایەتی و براپەتی، شیتتەت وەک مېشیک وردوپرد کرد. ئەوہتا ھەموو شارۆچکە دەرویش بە قاتلی حاجی دەزانن. دەى پى بللى ئەوہ چۆن بوو؟ چۆن توانیت ئاوا سووک و ئاسان ئەم کارە بکەى؟ پیت و ابوو کوزرانى دۆلك حوسپن بە ئەستۆى تۆدا دینم، وایە؟ کورە خو ئەمن ھەر دەمويست بە ھەرەشە ئەو کارەت پى بکەم. چما ویزدانى من رازى دەبوو بەوہى و ھەا بوختانیکت پى بکەم؟ قسەى من ھەر ھەرەشەيەکی پوچ و بەتال بوو و ھیچی دیکە. ئەگینا وەک رۆژى روون دیار بوو کە من دلەم نەدەھات ھیچ شتیکت لى بکەم. تۆ خۆشت ئاگات لە دللى من بوو و بزەیکت ھاتى و ھیچت نەگوت. دەى ی ی ی. دەى پىم بللى بزائم ئەو کارەت چۆن پى کرا؟ باشە من پىم نەگوتى ئەو کارە بۆ تۆ لە ئاوخواردنەوہش ئاسانترە؟ ئیستا با دەرویش بى و لە ئەستۆى خۆى دايرنى. ئەوہ گالئەى پى ناکرى. مەحالە بتوانى کلکى لەو تەلەيە بىنیتتە دەرى. تازە نەجاتى نابى. ھای ھەى، دەرویش ئیتر تیکەوت و خیچا. ھەموو رییەکی دەریازبوونى لى گیراوە. سوپاس ولى، سوپاست دەکەم براى نازیز. مال و ملکەکەم ھەمووی بۆ تۆ. گیانم پیتشکەشت. ھا، ھا، پروانە وەلی، لەمەودوا بەمن نالینى ماھیر بەگ، ماھیر ناغا. وەک برادەریکی گیانى بەگیانى ھەر پىم دەلینى ماھیر. دەى ی ی ی، پىم بللى ئەو کارەت چۆن راپەراند؟"

وہلى سەرى بەردابۆوہ و ھیچی نەدەگوت.

"دەى بللى گیانەکەم. بللى با بزائم چۆن بوو؟ کە لە لای من رۆشیتى، ھیچ پیتتەوہ دیار نەبوو دتەھەوی پیاو بکوژى. لە دللى خۆمدا دەمگوت، جا وەرە ئەو ھەمووہ سالە وەک براپەک

ئاڭاڭ لىنى بى ۋ ئىستاش كە پىۋىستىت پىيەتى، يەك داوات بۇ جىبەجى ناك. ديارە دوايى راي خۇتت گۆرپو. ھەرچۆنىك بى، بلى بزانم چىت لى كرد؟ دەى بلى دەى. ۋەختە بۇ بىستنه كەى سويم بىتتە ۋە.

ۋەلى سەرى ھەلينا ۋ چاۋى لە چاۋەكانى ماھىر برىن ۋ ۋەقسە ھات: "من تەنانت مىرۋولەيە كىشم پى ناكوزرى. كەسىشم نەكۋشتوۋە. ئەتۋ بە يەكىكى دىكەت بەكۋشت داۋە. با شتىكت پى بلىم ماھىر ناغا، ئەگەر بتهۋى كۋشتنى حاجى بەئەستۋى مندا بىنى، نارخەيان بە، بەر لەۋەى بگىرىم ۋ بمبەنە زىندان دەتكۋرم. ئىتر گەيوەتە ئىسقانم. بەخودايەتى خودا، ئەنجن ئەنجنت دەكەم. تىگەيشتى؟ ئەمن چكارم بە كۋشتنى حاجىبە شىتتە داۋە؟ داماۋى ناۋا ئىۋە دەيانكۋرن. ئىۋە خۋىنيان دەرپىزن. ئەگەر لە گىانى خۇت بىزار نى، دەستم لە بەرۆكى بكەۋە؟"

ماھىر ھەپەسا. بەلام زوو ۋەخۇ ھاتەۋە ۋ گوتى: "ۋا مەلى برالە. باشە، متمانەت بە من نىبە، پىم مەلى، بەلام بىت ۋ تۋ بگىرى، منىش پىۋە دەم. تۋ راست دەكەى. ئەۋە پرسىيارم نەكرد. ھانى، ھا چاۋەكەم. ئەتۋ لەمەودوا برى مەنى. بە ۋ كارەت رزگارەت كردم. دەى باشە متمانەت نەبى ۋ ھىچ مەلى. ئەۋەى گرنگە، ئەۋەبە كابرا كۋرراۋە. ئىستا چۆنت كۋشتوۋە، كەيفى خۇتە."

ۋەلى گرماندى: "ئەمن كەسم نەكۋشتوۋە."

ماھىر بە جامەلۇسكىۋە گوتى: "دەى باشە، باشە، تۋ نەتكۋشتوۋە. ئاڭاڭ لە مەجموودى بى زەۋادىش نىبە. ھەر لىرەش نەبوۋى. ھانى. ھا ئەۋە بۇ مال ۋ مندالەكەت خەرچ بكە." دراۋىكى پىنەسەد لىرەبى لە دەستىدا دەلەرىبەۋە. ۋەلى نەيدەۋىست دراۋەكەى لى ۋەرگى، بەلام نەشىدەتۋانى ۋەرى نەگى. تاۋىك دردۇنگ بوو ۋ ئاخىبەكەى دەستى برد ۋ ۋەرىگرت ۋ ۋەدەر كەۋت.

تاۋىك دواتر ماھىر جلۋبەرگى لەبەر كرد. لە خۇشيان شاگەشكە ببو. زەبرىكى گورچوبرى لە دوژمنەكەى دابوو. زەبر دەۋەشىنى، جا خۇشت راگرە. جا چ زەبرىكىش. چما ئەتۋ بەۋ مىشكە كۆنەتەۋە كە ھىبى سەردەمى دەقىانۋوسە، دەرهقەت كەسىكى ئەمپىزى دى؟ خراب لە ھەستۋى ھەستۋى، سەى بى مىشك. ھىشتا گوپت لە شىخەى ئەلماس نەبوۋە. لەمىز سالاھ لەۋ شارۆچكەيەدا ۋ لە ھەموو چوگورراۋادا ھەر گوۋبەكى ۋىستۋوتە بىخۇى، خۋاردۋوتە ۋ كەسىش باشارى نەكردۋى، ئىتر بەسەرچوو، ئەۋ رۇژانە. ئەۋ مەمەيە پشەكە بردى.

ئىستا دەبى سەرۆكى پۇلىسخانە بىنى. دەبى بچى و ئەو گەرايەى لە مېشكىدا دابنى. دەبى دارەكە لەسەرى دەرويش بەگدا بشكى. ھەستى دەگرد بووئە پەرە كايەك. وەك دواى سەد سال زىندانى كېشان ئازاد بوو. دەتگوت كابرەكە، ئەو دەمەى پەتى سېدارەيان لە گەردنى كروو، رېك لەو كاتەدا عەفو كراو و لىي خۆش بوون. بەو حالەو زۆر شەكەت و لە رادەبەدەرىش شاد بو. لە جەندەرمە پاسەوانەكەى بەردەرگای پرسى: "جەنابى سەرۆك لەوئىيە؟" بەبى ئەوەى چاوەرپى وەلام بى، چووە ژورور سەرۆكى پۇلىس.

"دەى ى ى. چۆنى جەنابى فەرماندە؟ ئەوانە رۆژ نىيە گىچەلئىكت تووش نەكەن. دەزانم لە داخى ئەو بەرماوى ئاغايەتى و بەگايەتییە ژيانت لى تالە. ئىتەر خەلك لە دەستیان وەزالە ھاتوون. پىاو دەكوژن. ملھورى دەكەن، زولم دەكەن و زۆر شتى دىكەش... خەلك لە دەستیان وەرەزن. كچيان دەچىتە ئەستەمبول و لەوى گانى دەدەن و ئەوان لىرە شىتتىكى لىقەوماو دەكوژن، ھەر لەبەر ئەوەى پىي گوتوون شاختان گەيوەتە ئەستىرەكان. ئەو كەنگى شەر و بەلاى ئەوانە لەسەر ئەو مەملەكەتە لادەچى و دەبىتەو؟ ھەتا كەنگى دەبى ئەو تۆقى زولم و ناھەقىيەمان لە گەردەندا بى؟ مىللەتە دەبى ھەتا كەنگى ئەو ھەروا لە بن سىبەر و تارمايى ئاغاياندا وەگيان بى؟ ئەوروپا گەيشتە سۇشبالىزم و ئىمە ھىشتا لە قۇناغى دەرەبەگايەتیی و لە سەدەى يازدەدا پەلەقاژەمانە. واىە جەنابى نەقىب؟ ئەو مەملەكەتە زۆر پىوئىستى بە رىفۇرمە... دەى ى ى، دەنگ و باس چىيە، باشە چۇنيان كوشتووە؟ ئەو لىقەوماو سى مندالى وردىشى ھەيە. ئەو بەستەزمانانە ھەتىو و بى باب كەوتنەو. پىاو ناگرى تىبەردەبى بۇيان. دەبى تا زوو كۆمىتەيەكى ھاوكارى و يارمەتى پىك بىنن. دەى ى ى، جەنابى فەرماندە، باشە چۆن لىي دراو؟ باشە بكوژەكەى گىراو؟ ئەو دەرويشە خۆى پىاويكى خراب نىيە، ئەمن زۆرم پى گوت، بەلام بەگوئىدا نەچوو و نەچوو. زۆر لاسارە. خويىن بەر چاوى گرتبوو. رەگى ئاغايەتییەكەى ھەستابوو. پىم گوت دەرويش گيان، ئەوە سالى سالان نىيە. كورە ئىستا مېرولەيەكېش بكوژى، توندت دەكەن. خۇشەت، بنىادەم نىيە. لىي گەپى چىي پىخۆشە با بىلى. دەى باشە، كورە، گورى وشك بەقوونى كەسەوە نانوسى. كچەكەت گانى دەدا، خەلكېش باسى دەكەن. دەرگا و دەروازە دادەخرىن، بەلام زارى خەلك داناخرى. خۇ زارى خەلكى قوونى خۆت نىيە بىقووچىنى و نەھىلى بترى. چار نىيە، دەبى گوتىت بناخنى. پىم گوت، مالى خۆت توند بگرە و كەس بە دز مەگرە. ئەگەر كچەكەتت باش گەورە كردبا، تووشى ئەو گىچەل و گۆنگەلە نەدەبووى. گوتم، مېشكت وەكار بخە برالە. كلاوەكەى خۆت بكە

قازى. خۆ تۆ بە گىيانى ناخىرت خويىندەوارى، بەخىر نەتەو دەپەستىشى... خودا ھەلناگرى خۆ دەرويش چاكەى بۆ من زۆر بوو، خۆى لىرە نىيە خوداى لىرەيە. ئەو نەبوايە، چما من دەمتوانى دەست بەسەر ئەو زەوى و زارەدا بگرم؟، ھەر ئەو زەوى و زارەى ملىكى باب و باپىرام بوو! بەلام چما گوئى لەو قسانەيە؟... بەگوئىدا نەچوو و خۆى تووشى ئەو گىچەلە کرد. ئەويش چ گىچەلەك؟ كالتەى پى ناكرى. خوئىن لە گوئىيە. چما لەو دەورو زەمانەيدا دەتوانى لە چنگى قانون رابكەى؟ چما سەردەمى ئىمپراتورىيەكەى عوسمانلىيە، دەرويش؟ نەخىر برالە، ئىتر ئەو دەور و دووكانە بەسەرچوو. ەك دەلئىن: ئەو دەفتەرانە، مانگا خواردنى و مانگاگەش قەساب بردى. ئىستا سەردەمى دەسلالتى قانونە. لەم سەردەمەدا ھەر بنيادەمەى نرخى خۆى ھەيە. لە ھەمبەرى ياسادا شوايىك لەگەل ئىنونۆ فەرقى نىيە. تۆ، ئاغا نا، بگرە سەركۆمارىش بى، ديسان ناتوانى بە كەس بلىنى پىشتى چاوت برۆيە، چ بگا بەوەى كاپرا بكوژى. بە كوشتى بەدى. ئەو حوكمەتە، حوكمەتى كۆمارىيە، حوكمەتى خەلگىكى گەنج و بەختەوەر و ئايدىباليست و نىشتمانپەرورە. لە ھىچ شتىك نابوورى... دەى ى ى، جەنابى فەرماندە، ئەرى ھەر بە راست، وا ھەيە دەرويش ھەر بگاتەوہ و قۆلبەستى بگەن، يان لە ئەستەمبول دەيگرن و دەيھىننەوہ ئىرە؟"

نەقىبە گەنجكە، لەسەر مېترەكە سەرى بەردابۆو و ھىلى بەسەر كاغەزىكدا دەكىشا و بەبى ئەوہى سەر ھەلئىنى، گوئى دابوو قەسەكانى. ھىچ جوولەيەكەش بە روخسارىيەوہ ديار نەبوو.

"خۆ تەرمەكەتان دىت، وايە؟"

"بەلئى دىتم. پتر لە پازدە خەنجەرى لە سىنگى درابوو. ئەنجراوہ. ھىشتا بكوژەكەى نەگىراوہ. ھەمووان گومانىان لە دەرويش بەگە، بەلام ھىشتا بەلگەيەكى پتەو بەدەستەوہ نىيە. ئەوہى ھەيە تەنيا بوختان و تۆمەتە و ھىچى دى. خۆ بەو بوختانەشەوہ ناكرى كەس بگرى. كاپرا كە لە ئەستەمبولە... ھەلبەت لەوانەشە يەكئىك لە دوژمنەكانى دەرويش بەگ، ھاتىبى بە كەلكوەرگرتن لەو سووكايەتبيەى لەبەر چاوى خەلك پىي كرا و بۆ ئەوہى بەسەر ئەويدا ساغ بكاتەوہ واى كردوو، وا نىيە؟ خەرىكىن لىي دەكۆلئىنەوہ. تاقە بەلگەيەكمان بەدەستەوہيە..."

ھەر نەقىب گوتى: "تاقە بەلگەيەكمان بەدەستەوہيە." ماھىر زراوى چوو و رەنگى بە روخسارىيەوہ نەما و شادىيەكەى رەوييەوہ.

"گەنجىك، پانزە بىست رۆژان بە شوئىن حاجىيەوہ بوو. ئەگەر بزائىن كىيە، پىم وايە مەسەلەكە رووتەر دەيئەتەوہ. حاجىيە شىتە، لەو رۆژانەى رابردودا پارەيەكى زۆرىشى ھەبوو.

له گەل ئەو هەدا ویستووێتی را بکا بۆ ئەسکەندەر وون. هەلبەت جەنابیشت دەست لەو هیدا هەبوو. "

"من... من... ئەمن دەمویت لێرە رابکا و خۆی نەجات بدا. دەمویت هەرچۆنێکی بوو دەرویشیش زرگار بکەم. دەمویت چەندی پێم دەکری نەهێلم ئەو کارساتە بقەومی. هەر وەك گۆتم، دەرویش بەگ نەبوا، هەرگیز نەمدەتوانی ئەو ملکەیی بام وەرگرمەو. دەرویش چاکەییەکی زۆری بۆ من بوو و نەمدەوێست تووشی چەرمەسەری و کێشە بی. هەر بەراستییش لەبەر ئەو بوو کە دەمویت حاجی لە شارۆچکە دوور بکەمەو... "

"تۆ دەتەوی بلیتی، دەرویش ئەو کابرایە کوشتوو، ناخۆ دەتوانی شایەتی بدەیت؟ هەر ئەو هی گۆت، دەتوانی هەر ئەو هەمان وەك شایەت بۆ بنوسیت؟ "

ماهیڕ وەك برێشکەیی سەر سێل هەلبەزییەو.

"نەخێر، هەرگیز هەرگیز. ئەمن ناتوانم کەس تاوانبار بکەم. ناتوانم وا بلیتم. کی ئەو گەنجەیی دیتوو؟ ناخۆ دەتوانن بلیتی یەکی چۆن بوو؟ "

"ناتوانن. هەر بە شەو دەرکەوتوو و روژانە بزر بوو. لەوانەشە لە یەکی ئەو گوندانەیی دەرووبەرەو هاتیی. لەوانەیی هێشتاش لە نیو شارۆچکە بی. هەموو شتیەک شیواو. من پێم وایە لە دەرویش نەترازوا. بەلام جاری بەلگەییە کمان بە دەستەو نییە سووری بکەنەو. هەتا ئەو گەنجە نەگرن، ناتوانن دەرویش قۆلبەست بکەن. ئەگینا شارۆچکە دەشیوی و میللەت تیك بەردەبن. گرتنی دەرویش بەگ کاریکی سووک و ناسان نییە. من دلنیام... بەلی، ئەو گەنجە بی ئەملاوئەولا پیاوی دەرویشە بەلام... "

ماهیڕ هەستا و گۆتی: "زۆرم کەیف بەتۆ دی جەنابی فەرماندە. تۆ روڵەیی نازای نیشتمانی و نارمانجخواز و نیشتمانیەرور و دوژمنی ناغایەتی و دواکەوتوویتی. تۆ روڵەیی راستەقینەیی ئاتای مەزنی. دەزانم چ دلیکی عەدالەت پەرستت هەییە و چەندە سووری لەسەر ئەرك و کاروبارەکی خۆت و چەندەش رەسەنی. تۆ پیت وایە کوژانی هاو نیشتمانیەك وەك ئەو وایە سی ملیۆن هاو نیشتمانی کوژابین. دەزانم، بەلای تۆو جیاوایی حاجییە شیتتەییەك و سەرکۆمار نییە. بۆ ئەو هی پەردە لەسەر ئەو جەنایەتە هەلدیتهو، چیم لە دەست بی دیکەم و دریغیی ناکەم. من دەکوڵمەو و روونی دەکەمەو بزاتم ئەو گەنجە پیاو دەرویش بەگ بوو یان نا. خۆ ئەو جەنایەتە دەرویش بەگ نا، بگرە براکەشم کردیبتی، لەقادی دەدەم و پیتی دەناسیم. دەبی ئەو پیاوکوشنە بریتەو. جا تۆخوا ئەو هەش ژیانە؟ ترسی مەرگ حەجینی

له خەلك هەلگرتووه. ههچ كەس لە خۆی ئەمەین نەبێه. دڵنیا بن، هەموومان لەو شارۆچكە پەدا قۆلی لێ هەلگەمالین. حەزم لێهه، ئەوانەى ئەو كارەیان كردووه، جا هەر كەس بن، سزا بەدرێن. ئەودەم ئیمەش لە شارە جوانەكەماندا لەو پەرى هێمنی و ئەمەینیدا دەژین. بێت و ئەوانەى ئەو كارەیان كردووه، نەدۆزینەوه، لەوانەیه جەنایەتكارەكانى دیکەش نەناسرین و لەقاو نەدرین. هەر تەكایەكم لێت هەیه. دەرویش نابێ بزانی من هەول دەدەم. جگە لە خودا و خۆت نابێ كەس ئاگای لێ بێ. ئەگینا، ئەو جەنایەتكارە دلەرەقه، ئەو دەرویشە خۆی گرتووه بە بیاو كوشتنەوه و رۆژێك دى و ئەمەیش وەك حاجییه شپته دەكوژى.

نەقیب: "دڵنیا به كەس لەههچ كۆی باسە ناكا. زۆر سوپاس."

ماهیر دەستی نەقیبى گرتبوو و دەههگوشى و بەههچ جۆرێك نەبەدەتوانى لێى جوى بێتەوه.

"يارمەتیت دەدەم. يارمەتیت دەدەم... خوات لەگەل. ئەوى لە بن بەرپەيه دپتە سەر بەرەكە."

سەبەر، يانی ئەوهى حاجى كوشتووه، وهلى نەبووه؟ يانی دەرویش درۆى لەگەل كردووم؟ متمانەى پى نەكردووم؟ پێنج سەد لیره شم بەخۆراپى دا بەو سەيه؟ ئەگەر ئەو كارە بەو جۆرە بچپتە پێشى، خۆ دینارێكمان پى نامینى. نەكا وهلى ئەو گەنجەى لە تارىكایى شەوه كەدا دیتبى؟ بەلام خۆ وهلى تاقە رۆژێكیش چپیه نەكەوتووه تە شوین حاجى... ئەى وهلى بە دڵێكى پەرە نەههگوت من نەمكوشت؟ ئەى بۆچى ئەودەم تەر و مەنتى ئەو سەيه كپشا؟ كەوابوو ئەتۆش خۆت پێوه دەنواند وهلى؟ كەوابوو درۆت بۆ دەكردم؟ هەى بى شەشەرف، هەى، كەوابوو تۆ گالتەت پى دەكردم، ها؟ هەى سەگباب.

دەبى تا زووه خۆم بگەيمە ئاواپى بۆلاى دەرویش بەگ. لەوى هەموو شتێك روون دەبیتەوه. ئیستا دلەخورپەى ئەو جەنایەتەيانە و دەكرى سووك و ئاسان لە هەموو شتێك تپبگەى و سوورى بكەيهوه و موو لە ماست دەرکپشى. مزەفەرىش ئەودەندە بەمشوور نەيهە بتوانى شتێك بشارتتەوه. هەر ئەودەندە بەسە بەكەرى بزانی و شووتپیه كى وهبن هەنگلى بەدى، خۆى لى دەگۆرپى و لەبنى كوله كەى دەدا. بەلام نا، متمانەى نەيهە. ناتوانى متمانەم پى بكە. هەرچۆنێك بى گيا لەسەر پنجى خۆى شین دەبیتەوه...

كە گەراپهوه مالى، چپه كە لەبەر دەرگا بوو. لەو رۆژە ئالۆزانەدا چپه كە لەبەر دەرگا رادەگىرا. شۆفیرەكەى بەبى ئەوهى پى بگوتى دەيزانى دەچنە كویز مەكینهى ترومبیلەكە گرماندى و هەستا. ماهیر گوتى: "بەرەو ئاواپه كەى سارى تۆغلى."

شۆفیرەكە زەرەديه كى هاتى.

بَلَّيِي ئەو گەنجە كىيى؟ ئەكا ئەحمەى خۇمان بىي؟ يانى پىت وايە ئەحمە كەوتىيىتە شوپىن كابر؟ خۆ ئەو لە مېژە مەزراكەى بەجى ھېشتووه. دەكرى؟ نا، شتى وا ناكرى. تۆ بَلَّيِي دەرويش نامادە و گورج و گۆلى نەبىي؟ گەنجىكى لەسەرىيى نەبىي؟ ھەيەتى و زۆرىشى ھەيە. سەرى بەردابۆو و بىرى دەكردەوہ. وادياربوو گەيشتبوونە دەركاى كۆشك، سەرى ھەلنەدینا. شۆفىرەكە چەند جارى گوت: "گەيشتىن، گەيشتىن بەگ."

"ھاااا، گەيشتىن؟ بەلئى؟"

لە ترۆمبىلەكەى دابەزى و بە ھەلەداوان لە پلىكانەكان وەسەر كەوت. لە سەر پلىكانەكان خاتوون و نوورخان و مزەفەر، مات و پەشىو بەپىرپىيەو ھاتن. ماھىر بۆ ئەوہى شتىكى لىي روون بىتەوہ، سەبرى نىو چاوى كردن. دەيزانى چاوەكان زۆر شت دەدركىنن. بەلام جگە لە سەرسورمان و شىواوى ھىچى بۆ روون نەبۆوہ. يانى ئاگايان لىي نەبوو؟

دەبوو بەجۆرىك روونى بكاتەوہ. وەقسە ھات: "خۆ بىستان؟ شارۆچكە شىواوہ. ھەمووان دەرويش بەگ بە تاوانبار دەزانن. فەرماندەى جەندەرمە، دادوہر، مودىرناھىش ھەر پىيان وايە. تەنانەت باسى ئەوہ دەكرا، ھەر لە ئەستەمبول دەرويش بەگ دەگرن و بە كەلەپچەوہ دەيھىننەوہ ئىرە. بەلام من پىم گوتن، رۆھىشى ئاگاي لەو شتانە نىيە. جارى واز لە قۆلبەستكردن بىنن، بەلام زانىويانە كىي كابرانى كوشتوہ و بەشوتىيىوہن. بەو زووانە دەيگرن. ئەگەر قاتلەكە بگرن، قورمان بەسەر دەبىي. دەزانن يەكىكى چۆن بووہ.

گەنجىكى كەلەگەتى ھەژدە سالانە. ئەگەر يەكىكى ئاواتان ھەيە، خىرا لىرەى دوور بكنەوہ. بىت و بگرىي، لە بن زمانى دەردەكىشن و دەرويش تىدا دەچى. بەگ كارى وا ناكا. من دلنىام نايكا. ديارە ئەو كورە پىي ناخۆش بووہ سووكايەتى بە ئاغاي كراوہ و بەبى ئەوہى بەگ ئاگادار بكاتەوہ، چووہ ئەو حاجىيە نەگبەتەى كوشتوہ. جا كىي ئەو ئىزنەى پىي داوہ، نازام. ئەگەر بەگ خۆى لىرە بوايە، قەت ئىزنى ئەوہى نەدەدا. ئەو كابرەيەكى دوورىيەنە. ئەمن تا بۆم كرا لەسەر دەرويش بەجواب ھاتم، بەلام چما بەگوياندا دەچوو؟ بەلگەيەكى حاشاھلەنگريان بەدەستەوہيە. ھەمووان ئاگادارن كە حاجى سووكايەتىيە بە دەرويش كردوہ. ھەمووان دەلئىن مانگىكە گەنجىك بەدواى حاجىيەوہيە. گەنجىكى چاوپرەشى كەلەگەت. تەنانەت دەزانن رەنگى چاويشى چۆن بووہ. ئەگەر ئەو كورە لىرەيە، وا باشترە، دەستبەجى دەرباز بىي و ئىتر بەولايەدا نەيەتەوہ، ھەتا كەفوكۆلەكە دەنيشيتەوہ. يان با ھەر ئەمپۆ خۇمان شرت و گومى بكنەن و بىخەينە زۆنگاوەكەى ئاقچاسازوہ. چار نىيە. فەرماندەى پۆلىسخانە، زۆر بە

وردی لیبی دەکۆلێتەوه. ئەو دوژمنی قەستە سەرمانە. جاران نێوانمان زۆر خۆش بوو. بەلام لەو رۆژەوه کە لەگەڵ دەرویش ئاشت بوومەتەوه، رقی لی هەلگرتووم. کە لێشم پرسى بۆ وای، دەزانن چى پى گۆتم؟ گوتى من دوژمنى قەستەسەرى دۆست و برادەرى ئاغاكام...

خاتوون و نورخان و مزەفەر و کورپە چکۆلە کە هەموویان بێدەنگ بوون و وەك خەتایان کردبى، چاویان دەگێرێ. هەمووان لیبیان سوور بوو ئەو کارە بى ئەملا و ئەولا لە بن سەرى دەرویش بەگ دایە. بەلام كى كۆشتوویەتى؟ ئەوهیان نەدەزانى.

مزەفەر لیبراوانە و بەدەنگىكى پتەو گوتى: "شتى و نابى. مەحاله باهم كارى وای کردبى. ئەو هەر شتى وەك حاجیبه شیتە بە بنیادەمیش دانانى، هەتا بچى دەستی خۆی بەخوینیان سوور بکا. بەبى تیزنى ئەویش کەس لێرەهە ناچى پیاو بکوژى."

"ئەمەنیش هەروام بە فەرماندە گوت. گۆتم بەبى ئەمر و فەرمانى دەرویش بەگ، بەتایبەتى ئەویش لێرە نەبى، خەلكى گوندەكەى ئەو ناوێرن پیاو بکوژن. ئەگینا دەرویش بەگیان دەگرت و بە قۆلبەستراوى بە نێوەرەستى بازاریدا دەیانھینا و دایانبردە زیندان. بەلام ئەو سەگبابانە، بەلگەى پتەویان بەدەستەوهیە. نەکا لێرە بێتتەوه. و باشتەرە هەتا زووه پروات. یان وەكى گۆتم، با بیبەین و لە ئاقچاساز بیخنکیتین و شوینبزی بەکەین. ئەگەر ئیوەش ئەواتان لەدەست نایە، "وہلى" یە رێگرى ئیمە وەك ناوخوازەنەوه كارى و رادەپەرپێنى. وای جیبەجى دەکا، کەس هەستیشى پى نەکا."

"پروانە ماھیر بەگ، ئیمە هیچ ناگامان لەو رووداوه نییە. خەلكى ئیمە هیچ کامەیان لە خۆرا ناچن حاجیبه شیتە بکوژن. بى و نەبى لەسەر قوماڕ كۆشتوویانە."

"لەسەر قوماڕ؟... لەسەر قوماڕ؟ بەلى ى ى. راست دەكەى. ئەمن ئەوہم هەر بەمیشكیشدا نەھات. ئەگەر بە زینمدا ھاتبا، بە فەرماندەم دەگوت... ھەرچۆنێك بى لێرە نەمیتتەوه باشترە، ھەتا زووه با خۆی دەرباز بکا، یان..."

ماھیر ھەتا دوانیوەرۆى ئەو رۆژە چەند جارن دوویاتەى کردەوه و نووزایەوه، با خۆی دەرباز بکا...

"کورپە سەیری ئەو مزەفەرە بەکە. بێچووه شەیتان، دەستی باوکی لە پشتمەوه دەبەستى. ھەر وەرپووی خۆشى ناھینى. وەك ھىچ نەقەومابى. ھەر بەراستى تۆ بلى ئاگای لى نەبى؟ ئاخۆ وەلى كۆشتوویەتى؟ لەوانەشە قوماربازێك كۆشتیبى... نا، نا، ئەو کارە كارى دەرویشە و تەواو. بەلام بە دەستی كى، كام پیاوی بۆی کردووه؟ لەوانەىە فەرماندە سەرەداویكى كەوتیبیتە دەست و

نەيويستىبى بەمنى بلى. دەى باشە، با نەيھەي. ناخرى رۆژنىك ھەر وون دەيىتتەو. دەرويش بەگىش بە لايەنى كەمەو پىنج سالان لە تەويلە توند دەكرى. با بكرى.

تەنگى نوپى شىوان بوو كە گەپايەو شارۆچكە. ماندوو و شەكەت، بەلام بە كەيف. ئەگەر پياو كۆژەكە گىراپا، يان ئەگەر دەرويش بەگ گەنجىكى ھەژدە سالانەى لە نيو پياو كەنيدا ھەبا، تەواو بارى دەكەوت و لىي دەقەوما. ئىتەر بنەمالەى سارى ئوغلى، دەرويشى بە رەچەلەك ئوغوز لە تپرى سەى دەچوو و گەرەتيرىن كۆسپيش لەسەر رىگەى ئەو لادەچوو. لەوانەش بوو بە نرخیكى زۆر كەم زەوى و زارەكەى دەرويش بەگ بكرى. ئەو زەوى و زارەى خۆى ھەر نەيدەزانين بايى چەندەن، بەر و بوويەكى دەدا، بەشى ولاتىكى دەكرد. مەزەفەر زيرەك بوو، بەلام بى ئەزمون.

"دەنگ و باس چىيە فەرماندە؟"

"گومانەكە خەرىكە دەرويتتەو و روون دەيىتتەو."

"چۆن؟"

"قوماريازەكەم بەك بەك ھەلسەنگانم و لىم پىچانەو. ھەمووان بى تاوانن. ئەوان زانىبارى پىترىان لەسەر گەنجەكە پى دام. شەوى رووداوەكە لەگەل حاجى بەرەو گەردەكە رايان كرددوو. ژنەكەى حاجىيە شىتتەش جوان دىتوويەتى. يەكى بارىكەلەى كەلەگەتى كال و چاودرشت بوو. ژنەكەى دەلى، ھەر بىيىنى، دەيناسىتتەو. لە ھەكويەك بى دەيدۆزىنەو. دەنگ و باسى ئاوەدانى؟"

"ماتەمبارن. خاتوون و كچە و مەزەفەر ھەموو دەگرين. ئەگەر كارى دەرويش بەگ نەبوايە، بۆ دەبوو لە خۆرايى بگرين."

"جا گەنجىكى وا لەنيو پياوانى دەرويشدا ھەيە؟ چۆنە ھەمووان بىين و پىشانى ژنەكەى حاجىيان بەدەين؟ خۆى دەلى پتر لە دە جارن دىتوويەتى."

"ئافەرم جەنابى فەرماندە، ئافەرم. ھەموو خەلكى ئاوايىيەكە دىينە ئىرە و پىشانى ژنى حاجىيان دەدەين. ناوى ھەر ھەموويان لە دەفتەردا نووسراو. ھەركاميان ديار نەبوو، ديارە ئەو كوشتوويەتى. ئاوا دۆزىنەو پياو كۆژەكە زۆر ئاسانە. بارەقەللا كورە نىشتمانپەرورەكانى ئەو مەملەكەتە ھەر بىين. ئەو مەملەكەتە بەھۆى شان و باھۆى ئىووە، رۆژ بە رۆژ پتر پىشەدەكەوى و مەزنتەر دەيىتتەو. ئەمىنىش دەبى بچمە ئاوەدانى و دەست بەكەم بە لىكۆلىنەو خۆم. ھەر شتىكەم لە دەست بى، درىغىيى ناكەم. تۆ خۆت دەيىينى، كە من لە بەختەوهرى نىشتمان و ھاوئىشتمانىيەكەم زياتر، بىر لە ھىچ شتىكى دىكە ناكەمەو. ھەموو دار و نەدارم بە قوربانى پىشكەوتن و سەرکەوتنى نىشتىمانەكەم بى. تەنانەت ئەو كەفەشم لە پىناو زىندوكردەو نەريتە

مهزنه كانی ئەو نیشتمان و میلله ته دا له بهر كرد و چوومه مالى دەرۆيش به گ. دەرۆيش به گ خۆى كاپرايه كى خراب نيه، به لآم تۆزىك شىته. زۆریش خۆيه رست و لووت به رزه. ئە گينا رازى نە دەبوو هاو نیشتمانیيه ك، تە نانه ت هاو نیشتمانیيه كه ی وه ك حاجییه شىته ش، له حه شیمه تى و لاتە كه مان كه م بىته وه. خودا هه لئاگرۆ ئەویش خوازىارى سه ركه وتنى و لاتە، به لآم ناتوانى به سه ر خۆيدا زال بى. كه هه لده چى، ئیتر چاوى نابىنى و جله وى هه موو شتىكى له ده ست دەر ده چى و خوشى نازانى چ ده كا. ئە وه تا، قسه يه ك، گوتهى شاخدار، واى ده هرى كر دوه، تووشى ئەو جه نايه ته ی بكا.

خۆ ئە گه ر ئەو پياو كوژه شیان كوشتبايه، جه نايه ته كه ده بووه دووان و ئیتر پششى سارى ئو غلى ده شك. له وان هیه ئەو گه نجه دواى گيرانه كەشى نه يه ته قسه، يان بۆ وینه بلۆ، شانم هه لینه گرت و هه لچووم و به بى ئەوه ی به گ بزانى، كوشتم. يان له وان هه شه بلۆ، چونكه له قومارى پارە لى بردمه وه، يان چونكه ده يه ويست ئەتكم بكا، كوشتم. تە نانه ت ئە گه ر ئە گه ر نه شیتوانیبا ناچار يان بكا قاتله كه ی حاجییه شىته بكوژن، هه ر ئە وه نده ی توانیبا ناچار يان بكا له و شارۆچكه ی دەر په رپنن، دیسان خراب نە دەبوو. بنیاده مى را كر دوه، درهنگ يان زوو ده گىرى. به لآم ئە گه ر بتوانى به ده ستى ئەوان شو ئىنبزى بكا... دواى دەر هپنانه وه ی تهرمه كه ی له زۆنگاوى... جه نايه تى دوو به رام به ر، ئەوكات ئیتر دەرۆيش به گ ربه كى نامىنى خۆى له سىداره دەر يان بكا.

سه عات ده ورو به رى سبى به يانى بوو كه له دەر گای كو شكى دا. پاله و سه پانى په مو خه ريك بوون له خه وى هه لده ستان. مزه فه ر له سه ر پليكانه كانه وه گوتهى: "كيبه؟"

"منم رۆله، من، ما هير... كاره كه خراپتر بوو. وه ره خوارى. كوره يان دۆزيبه وه. دۆزيبانه وه و قورمان به سه ر بوو. پششى بنه ماله ی سارى ئو غلى شك. ئە منیش مالو ئیران بووم. داوئى منیشى گرتوه ته وه و منیشان تيه و ردا وه. ده لپن ئە منیش دەرۆيش به گم دهنه دا وه و ده ستم له و جه نايه ته دايه. فه رمانده له روى خۆم گوتهى: "پياو كوژه كه ناسرا وه."

مزه فه ر به خپرايى له پليكانه كان هاته خوارى. چرايه كى به ده سته وه بوو. ما هير چاوى له نيو چاوى كرد. چاوه كانى گۆمى خويى بوون. به دلیدا هات و گوتهى، پيكا ومانه، ئە گينا ئەو چاوانه له خۆرايى ئاوايان لى نايه.

"پياو كوژه كه كيبه؟ كى كوشتويه تى؟"

"يه كيك له پياوه كانى ئيوه. گه نجىكى هه ژده نۆزده سالانه. ژنه كه ی حاجییه شىته ده جارن پتر له بازارى ديتويه تى. ده يانه وى هه موو خه لكه كه تان به رنه پۆليس خانه و پيشانى ژنه ی حاجیيان بدن. زوو به كورم. زووبه مزه فه ر. هه تا ده رفه ت له كيس نه چوه، با سه رى ئەو كوره به گۆمیدا

بكهين. چار نيبه. ريگهيهكي ديكه مان نيبه بۆ ده ربا زبون. من بېرم له هه موو شتيك
کردوه ته وه." "

"نيمه كهسي و امان نيبه، ماهير بهگ. كهسي و اشمان نيبه ئيستاش بيهوي پياو بكوژي.
فه رموو و هره سهري، فه رموو..."

"كه و ابو كه سيكي تاوا، كه نجيكى تاواتان نيبه، وايه؟"

"به لي، نيمانه. نه و قسانه يان له كو پوه هيتاوه؟"

ماهير ده ستى به ره و نامان هه ليتا: "خودايه گيان شوكرت. زۆر شوكر. ياني نيتانه؟ ده ي باشه،
بلي زركار مان بوو. زراوم چوبوو. خهريك بوو له ترسان بېرم. ده ي باشه، كه و ابو من وا رو بيشتم. با
بچم به ناسووده ي بنووم."

"مه رو. هه ر ليره پشوو بده. نه وه ندهش خو ت نه زيهت مه كه. دياره نه و كارانه زوريان ماندوو
کردوو. مه ترسه. به و زوانه پياو كوژه كه ده گري و هه موو شتيك روون ده بيته وه. من دل نيام
قومار كه ريك كوشتو بيه تي. نه تو خو ت نا ره حه ت مه كه...."

ماهير به بيهوا ييه وه گو تي: "خوايه شوكرت، شوكر وا له كو لمان بو وه و زركار بو يين. كه و ابو
ني وه كه نجيكى و اتان نيبه، نا؟"

"كه نجيكى و امان نيبه پياوي پي بكوژي."

"خواه فيز رو له. سه ره راي نه وه ش تاگادار به مزه فه ر بهگ. ده رو ييش بهگ كه نكي ديته وه؟ ده بي
بو خو م بچمه پيشوازي... نه گينا له وانه يه سه ر ئيشه ي بۆ دروست بكن. گو ت كه ي ديته وه؟"

"چوا رشه مه به فرۆ كه. دياره ته له گرافتان بۆ ده كا. به خي رچي. مالت تا وه دان بي."

له گه ل رو بيشتنى ترۆ ميبه له كه ي ماهير بهگ، مزه فه ر ديسان راي ده كه ده وه به ره و مالي ميرو. هه
نيو سه عات جاريك له ده رگايان دا بوو. ميرو له لاشيپانه ي ده رگا كه دا كرووشه ي كر دبوو و ترس و
چا وه رواني ني وه مه رگيان كر دبوو. كه مزه فه ري ديت، را چله كي.

"نه هاته وه ميرو؟"

ميرو به داغ له دلييه وه لا لايه وه: "نه هاته وه بهگ، نه هاته وه. هه ر نه هاته وه. نه وه مانگي كه
چا وه روانيم. سو ماي چاوم سپي بوون هينده ي چا وه رپي بم...."

۱۰۶

جاریکی دیکهش وهلیی له فلاقه کرد. دهبوو بجیتته بنه بانى مهسه له که و سووری بکاته وه. ته همه دیشی ههر وا لی کرد.

دیسان رۆژه پر له خهم و چه رمه سه رییه کان دهستی پی کرد بۆ وه. یان دهبوو خه ریکی خاک و زهویزاره که دهبووی و مهزرای تازه ت زیندوو ده کرده وه و بهروبووی نویت لی به رههم دینا، یان له گه له تهو بنیاده مانه دهسته و ئیخه دهبووی. شه ری گه وه... نه که ههر یه که دوو کیشهی بچووکیش، به لکو دنیا یه که کیشه کی گه وه ته به مله وه ده بی.

ده بی قه رزیک له بانک و هرگری. هه مووان ته نانه ت ده رویش به گیش چاویان له پیگهی تۆیه. چاویکیان کردو وه ته چوار چاو. ههر ههنگاویکی دهینی، ناگری ئیره بیان کلپه دهستی و هیلانه ت له چاویدا ده کهن. نه که دۆمیک زهوی، ته نانه ت پارووه کانیشته ده ژمیترن. ده بی سه گی بنی سه گ بی و خۆشت له گیلی دهی. ده بی وا بنوینی نانی شه ویت نییه. ئاواش هیشته هه زار قسه و قسه لۆکت بۆ هه لده به ستن. ده لئین گیانی له گه له دیناریک ده رده چی و گوو ناکا ده لی نه وه که برسیم بی... له و قسه قۆرانه با ههر بکه ن و گوو بخۆن. ههر گوویه کی ده بخۆن با بیخۆن...

پشتی ده رویشته شکاند. ته واو باری که وت. به لام نهی نه وهی دی؟ خۆ هه مووان وه که ده رویش به گ گه مژه نین. له ریوی سه گژن. به لام هه رچۆنیک بی ده بی مشووری ته وانیش بخۆی. ههر پارچه یه که له و زهوییهی له سه ری دانیشته بوون، گه ئه یه که. نه و شیوازه ده قیانووسییانه به کار نایه ن. ده بی دامه زراوهی گه وه و شیوهی مۆدێرن بی نیته کایه وه. بۆ نه و کارهش پیوستیت به زهوی و زاری زۆر و سه رمایه ی زۆر زه به ند هه یه. جا له مه ودا و لاتیک زهوی و زاری گه وه و مۆدێرن یه بی، به خته وه ر نا بی. نه و قسه ی چاکسازی و دابه شینی و زهوی و زارهش وا که وتو وه ته سه ر زار و

زمانان. ولات پارچه پارچه کراوه. دو اکه وتوویی و به دبه ختییه که شمان هر له ودرایه. له بری شهوی زهوی و زار دابش بکهی، وهره زهویی سهده هزار، دووسه دهه زار دۆنی دروست بکه و شه وکات جا ده زانی ولاته کهت چۆن پیش ده کهوی. کارخانه و کارگه دامه زینه. گوندیش با لهو کارخانه دا بینه کریکار. شهی ته گهر بوونه کریکار؟... شهو زۆر خراپتر و مه ترسیدارتره... که زۆرینهی ولاتینک بوونه کریکار، خو تازه کاره که خراپتر دهی. کریکار به لای گیانی ولاتن. کاریکی زۆر مه ترسیداره. بهگ و ناغا و حکومت و گوندی و کریکار... هه موو له پیشت راوه ستان. دهست به سه ر دۆمه زهوییه کدا بگری، ده تکوژن.

خۆ ته گهر ده رویشه کان ژیر بوایه ن و بیریان له دواروژ کردبایه ته وه... هاریکاریی ئیمه له گه ل ده رویشه کان به قازاچی هه موومان بوو. ئیمهش و شه وانیش. چار نییه. که لک وهرگرتن له هیز و ده سه لاتی که سانی وهک شهو به سوودتر و ژیرانه تره. ناوا، یه کهم کار و شه رکمان شهوییه ده رویش لهو به لایه رزگار بکهین. شه گهر وهلی نه یکوشتیی... نا شهو دهسته و ستانه که سی پی ناکوژری. شه گهر شهحه نه یکوشتیی... له ناوی خوړ مه ترسه ده تبا، له ناوی مه ند بترسه گیژت دها و ده تخنکیینی. بهو ده کری. شهو پیی ده کوژری. شه گهر شهویش نه یکوشتیی، پیای ده رویش کوشتوویانه. شه گهر واش بی، پیویسته شهو گه نهی کوشتوویه تی، بدۆزرتنه وه و سه ری به گو میدا بگری. به لām ناخۆ ئیمه ههقی شه وه مان هه یه؟ بینیری پیای پی بکوژی و شهویش کاره کهی جوان راپه رپینی، شهو جار بشیکوژی. باشه شهو پیاهه تییه؟ کوړه هه ر کامیکمان گورگیکمان له ناخیدا نوستووه. به لām چما هه موو سالی به هه زاران مندال به نۆبه تی نامرن؟ چما زۆر سووک و ساده نامرن و ژیر خاک ناکرین؟ شهویش با بری و پروا. شهی بو شهو دهستی چوه خوینی یه کیکی دی؟ شهویش نه ده بوو فریوی ناگاهه ی بخوات و هه ر له بهر خاتری شهو کاربایه کی لیتقه و ماو بکوژی. ماسییه گه وره کان، هه میسه ماسییه بچوکه کان قووت ده دن. دهی با قووت نه درین. با چیت نه بینه داردهستی به گه کان. با به گیانی خویان، نرخه که ریتی و نه فامییه که یان بدن، به شکم ناقل بن.

"وهلی کهی دیته وه؟"

"دوینی لیم راسپارد. ئیستا له هه ر جیهک بی، ده گاته وه. ئین بد ه سه ریکی خواره وه بدهم. له وان شه له خواره وه بی. شه همه دمان دۆزییه وه. له مه زراکهی کویرقویو بووه. به برسی کریکاره کان بووه.

"شهویش دی."

"جیپه کم نارد بیهینی."

ژنه کمه چهند رۆژێک بوو، نهیده زانی ماهیر بۆ وایه. جاری وابوو له خۆشییان شاگهشکه دهبوو و جاری واش بوو، کپ و بیدهنگ خۆی دهخواردوه. وهك گه لای پاییز زهرد هه لگه رابوو. ئه و کابرایه چیی لێ قهوماوه؟ بێ و نه بێ شتیکی له مێشکیدا به. له وانه شه په یوه ندیی به مه رگی حاجیبه وه بێ. یانی حاجیبه شیتته به فیتی ئه و کوژراوه؟ ئه و کابرایه دوا ی ئه و مه سه له ی کفن پۆشین، بووه ته بنیاده مێکی دیکه. جاری جارن، جگه له ئیشه کانی خۆی، کاری به هیچ شتیکی دیکه وه نه بوو. به لām ئیستا هه ر تاقه تی کاری نه مابوو. جاری جارن له مه زراکه ی خۆی دوور نه ده که و ته وه و به هه موو کیلگه که دا ده گه را. چهند مانگی که نه چوه ته مه زراکه ی. ئه گه ر چو بیشت، هه روا سه ریکی داوه و گه را وه ته وه... نازام چ خه یالێک له سه ری داوه.

ماهیر پێی وابوو، ئه گه ر ئه و به لایه مان له کۆل بێته وه... ناخۆ دیسان خۆی تووشی ئه و به لایانه ده کاته وه؟ خودا نه کا. ئه و ده رویش هه ش ده بێ رزگار بکری. یان ده بێ خۆی لێ نه ده ی. کاری کوژ و چه په ل و دزیو نه بێ نایکا. رق و قین شتیکی خراپه. هه موو ئه و کارانه له رق و قینه وه به سه ر بنیاده م دین. ده رویش له و گێژه نه رزگار ده که م. لیتقه و ماوه. هه رچۆنێک بێ ئه ویش ئیسانه...

"ئه مرێکت بوو ئاغا؟"

سه ری هه لێنا و وه لیلی دیت. ژه هر و قوزه لقوورت له نیوچاوانی ده باری. چاوی ناگرین. هه ستا.

"با بچینه ژووره که ی دی."

وه لی به دوویدا چوو. که ده رگا که داخرا، بۆ لای ئه و گه راوه و گوتی: "سه رکه وه لی. شتی که ده بێ روون بێته وه. من ده بێ لیم سوور بێ ئه و کابرایه تۆ کوشتووته یان نا؟ ئه گه ر تۆ نه ت کوشتی، به ئه مر و فیتی ده رویش کوژراوه. لیکۆلینه وه کان تا ئیستا وایان ده ر خستوه، گه نجیکی هه ژده سالان له مێژ بووه به شوین حاجیبه وه بووه. ئه تۆ به دووی حاجیبه وه بووی؟ بلێ وه ی، بلێ، دیسان هه ر براین."

وه لی هه لچوو و به قه لسی وه لāmی داوه: "پیم گوتی ئه من ته نانه ت میرووله یه کیشم پێ نا کوژری. ئه من هیچ په یوه ندیبه کم به و جه نایه ته وه نیبه. حازرم ده ستت بۆ به قور ئانیدا بده م." "ئه ی تۆ پیت وایه کی کوشتوویه تی؟ ده رویش؟"

وهلى زهردەيەكى تەوساوبى كرد: "دەرویش نەبى، بە كى دەكرى؟ چما دەرویش ئەو چاوقايى و بى ئەدەبىيەى حاجىيە شىتەى پى قوت دەچوو؟ عەرز و ئاسمانىش سەر لىك بدا، تەحەمولى ناكا. ھەموو دنيا ئەو دەزانى. تۆ لەخۆزايى نىگەران بووى. چما دەرویش دەبەشت نانى زىندوو بخوا؟ ملك و مائەكەى ھەموو دادەنا و نەيدەھىشت حاجىيە شىتە نانى زىندوووان بخوا. ئەتۆ لەخۆزايى خۆت ماندوو كرد. ئارخەيان بە، دەرویشىش ھىچى لى نايە. ئەو كاريكى وا ناكا كلكى بە تەلەو بە. ئەوجار، بەگەكانى ئەدەنەشى لە پشتن. بىت و پىي بلين پششى چاوت برۆيە، دەيكەنە ھەللايەك كەوچكى تىنەگەپى. ھەتا ئەنكەرە دەچن. ئەوئە دەزانى؟ پىت وايە دەرویش بەگ لەسەر حاجىيە شىتەيەك لە زىندانى توند دەكەن؟"

"يانى تۆ نەتكوشتووہ؟"

"من نەمكوشتووہ."

"زۆر باشە وهلى. برۆ بۆ مەزرا. ئەو پىنج سەد لىرەيەش كە پىم داي، لەسەر خۆتى دەنوسم. تۆ ديسان براى منى، پىاوى منى. مەزراكەم بەتۆ سپارد. وهلى كە لە دەرگاكە وەدەر دەكەوت، ئەحمەد لە پلىكانەكان دەھاتە سەرى."

"وەرە بزاتم ئەحە، ئەو لەكوى بووى؟"

دەرگاي پىوہ دا و نىوچاوانى تىك نار چاوى لە ئەحە سوور كردهوہ: "جا راستىيەكەى دەلئى. من دەبى لىم روون بىتەوہ. بلئى بزاتم حاجىيە شىتە تۆ كوشتووہ؟ تۆ پانزە بىست رۆژان بەدوويەوہ بووى؟"

ئەحمەد بزەيەكى ھاتى، بەلام چىي نەگوت. سەرى ھەلنەدئنا.

"ئەوہ زمانت شكاوہ؟ مەترسە، بلئى."

ئەحمەد ھەروا بىدەنگ بوو.

"ئەگەر تۆ كوشتووئە، ھەتا درەنگ نەبووہ با مشوورئىكى لى بخۆين، بۆ ئەوہى دواتر تووشى گىچەل نەبين."

ئەحمەد مەتەقى لىوہ نەھات. شانى گرت و رايتلەكاند:

"دەى بلئى بزاتم ئەتۆ، پانزە رۆژان بە دوويەوہ بووى؟"

ئەحە ديسان ھىچى نەگوت. ماوہيەك ناوا بەرۆكى ئەحەى گرت و رايوہشانند و دايە بە

مستەكۆلە. ناخريەكەى ئەحە زمانى پژا و گوتى: "پانزە رۆژان من بە شوئىنيەوہ بووم."

"تۆ كوشت؟"

ئەحە ديسان هيجى نەگوت. زارى كرده وه و چىي جنىتوى دەيزانى پىي دا. بەلام متەق لە دار و ديوارى دەهات و لەو كاپرا چىيە نەدەهات. ئاخىرەكەي كەوتە پارانە وه: "بلى، دەي بلى. ئەگەر قسە نەكەي دەتدەمە دەست جەندەرمان. بۆچى لال بووى بەلای گىيانى من. بلى و بىرپە وه دەي."

چونكە هيج وەلامىكى وەرنەگرتە وه، ديسان دەهرى بوو و دەستى كرده وه بە هەرپەشە و گورپەشە و ئاقىبەت نەرم بۆ وه لە حالىكدا چىي نەمابوو زۆر زۆر بگرى، كەوتە تكا و پارانە وه: "كورە ئەو لاقانەت ماچ دەكەم ئەحمەد. بلى، بلى گىيانەكەم. مەمكۆزە. وەزگم پى مەدە. ئاخىر من بەگىيانى ناخىرم مامى تۆم. باشە تۆ كوشتت؟ ها؟ دەي بلى بزاتم تۆ كوشتت؟ چما تۆ كىردەكەت هەتا بن دەسكەكەي لە زگى رۆنەكرد؟"

ئەحمەد متەقى لىو نەدەهات. ماھىر لە قسە كەوت. ئىتر خۆي بەپىو پى رانەدەگىرا. "كەواتە تۆ كوشتت. واىه؟"

ئەحمەد ديسان زارى بوو بە تەلەي تەقىو. ماھىر ئاخىرەكەي لەبن لىوانە وه گرماندى: "وہى خودا بتباتە وه. راستە وپى بچۆ وه مەزرا و لەوى و دەدەر نەكەوى. پى دەي. نەگبەت." جا ئىستا خەرىك بوو دەيزانى دەرويش چۆنە. بەو بوونە وەرانە كە زار داناپچىر و متەق لە دار و بەرد بى لەوان نايە، بەو بنىادەمە بى زمانانە، پىاو كوشتنى چى، دەكرى كودتاش بكەي. يانى، يانى ئەو كەنجە ئەحەي ئىمە بوو؟ كورە بلىم خودا چىت لى بكا... خودا بتباتە وه... يانى؟ ئەگەر ئەحمەد كوشتبىتى، باشترە بى و دانى پىدا بنى وا نىيە؟ ئەو بنىادەمانە، بوونە وەرىكى ئەو نەدىان تىپەلدرارە، متمانە بە كەسى لەخۆيان گەورەتر ناكەن، ئەو هەموو دەيان بەسەر هاتوو، سەگبائەن، دەلپى پەيكەرى گومان و دردۆنگىن. تەنانەت متمانەي بە منىش نەكرد.

نەكا خۆي نواندى؟... نەكا بىهوى نانپكى لى بخوا؟ گوندى زۆر بەفرت و فىلن. ئەوانە بۆ قازانچى خۆيان لە هيج فرت و فىل و درۆ و دەلەسە بەك ناپرىنگىنە وه. تۆ بلىي؟...

ماھیر قاباقچى ئوغلى پەشىپو و بى ئۆقرە بوو. ديسان پرسىيەوہ. لەوانەبوو لە بەيانىيەوہ تا ئىستا ئەوہ دەيەمىن جارى بوو دەيپرسى. وەلامى وەرگرتەوہ:
 "فِرۆكەكە، نىو سەعاتى دىكە لە فِرۆكەخانە دەنيشيتتەوہ."
 ماھير قاباقچى ئوغلى گوويى ھەلدەدا و بايەكەى بەتال دەكردەوہ و بە پفە پفیکەوہ دەيگوت: "نىو سەعاتى دىكە؟ نىو سەعا؟" و بەبى ئۆقرەيى لە ھۆلى چاوەروانىيى فِرۆكەخانەدا چاوەروان بوو.

ئەگەر مزەفەر بە پىر باوكىيەوہ نەھاتبوو... نايە، ناتوانى بى. ئەوان كەيفيان بەيەكترى نايە. ئاخرىيەكەى فِرۆكە دەركەوت. ماھير چاوى تىپوہ برى. دىيى، دىيى. بەخىر دىيى و خىر و بەرەكەت دىيى. وەك شىر دىيى. بەلام وا دەكەويتە قەفەزەوہ، تا مردن نەجاتت نابى. شىرەكەى من، پالەوانەكەم، دەرويشە بەرەچەلەك ئۆغوزەكەم. كەلەپچە و پەت چاوەروانتن. بەخىر ھاتى و خىر و بەرەكەتت ھىنا، گەوادى كفن خۆشەويست. ئەگەر ئەتۆ ئەو كفنەت لەبەر من نەكردبايە و ناچارت نەكردبام بەو گەد و گىپالەوہ بە نيوەراستى بازارپىدا بپۆم، ئەو گىچەل و بەلايانەشت توش نەدەبوون. كفن پۆشىنى من چ سوودىكى پى گەياندى شىرەكەى من؟ چەند لىرە چوہ گىرفانتەوہ؟ ھۆى دەرويش پاشا، ئاخر رەچلەكە ئۆغوزەكەتى پى مەزنتر بوو؟ واى لى ھات ئىمپراتورىيات بۆ پىتك بىنى؟ ھەر شتىك تۆلەى لەسەر بى، بۆ گلەيى نابى. زەبرى خۆت وەشانند، جا خۆشت راگرە. لە فِرۆكە دادەبەزى و دەستت دىنييتە نىو كەلەپچەوہ و رىك بە نيوەراستى بازاردا بەرەو بەنديخانە دەروى...

فِرۆكەكە نىشتىبۆوہ و موسافىرەكان يەك يەك و دوو دوو لە پەيژەكەوہ دادەبەزىن. ھىشتا دەرويش ديار نەبوو. نەكا ئەو بىنناموسە خۆى ون كوردبى؟ ئاگاي لەو مەسەلەيە بووبى و راي كوردبى بۆ ئەورووپا؟ يانى رادەكا؟ ئەو لە ئەوروپا ھەلناكا. پىاوہكانى ئەو لىرەن. ھەر لە

شارۆچكە وەدەر بگهوى، وەك فوودانەيەكى دەرزىي تىزۆكرابى، دەپووجىتتەو. ھەموو كەسەك ناتوانى لە ئەورووپا ھەلەبكا. بۆ ھەلكردن و راھاتن لەگەڵ ژيانى ئەورووپا، دەبى ئاقل و چاوكراوھ بى. ئەورووپا جىي پياوكوژى بى مېشك و گەمژەي وەك دەرويش نىيە. ھەر كەسە و كارى خۆي.

تارمايى دەرويش لەسەر پەيژەكە دەركەوت. دلئى كەوتە زرم و كوت.

دى، دى. نىچىرەكە بە پىي خۆي دى بەرەو داو. دەرويش بەگ بەرەو پەتى سىدارە دى. ئاخۆ رەچەلەكى ئوغوز، ئەو رەچەلەكەي ئىمپراتورىي دامەزراندوو، لە مەرگ دەترسى؟ بەلارەلار دى، دى. وەرە، وەرە، وەرە... راستى و حەقىقەت چاوەرپىتە برالە گيان. ماھير ئاغات، كورەكەي قاباقچىيە گولە، كە تۆي لە گيانى خۆي خۆشتر دەوى...

دەرويش لە پلىكانەكان دابەزى و بەرەو ماھير رۆيشت. چاويان تىك ئالقا و ھەردوو كيان بزەيان ھاتى. ماھير چەند ھەنگاويك بەپىرەيەو چوو. كە گەيشتنە يەكترى، داھاتەو و ويستى جانتاكەي لى وەرگرى. دەرويش نەيدەويست بىداتى، بەلام ماھير بەزۆرى لە چنگى دەرهينا.

"بەخىرەتەيەو بەرالە. بەخىرەتەيەو و خىر و بەرەكەت ھىناو. نازانى چىھاشتى باش لىرە روى داو. بىستوتە؟ حاجىيە شىتتەيان كوشتوو. حەفتا و پىنج برىنى كىردى پىتو بوو. سىنگى وەك بىژىنگ دابىژابوو. تۆلەي تۆيان لى كردەو. لەو دنيايە گالئە بە شەرەفى ھەر كەس بكرى، ناكرى گالئە بە شەرەفى دەرويش بەگى ئوغوز زادە بكەي. ھەر كەس بەرىنگ بە وەچەي ئوغوز بگرى، مىلى دەشكى. ھەموو دنيا بەوہى زانى. كارىكى باشت كرد برالە. بەلام ئەو منداالەش زۆر كرچ و كال و ناشىيانە كارەكەي كردوو. تەواو پەتەي خۆي خستووئە سەر ئاو و ھەموو ناسىويانە. مانگىك زياتر بەدووي حاجىيە شىتتەو بوو و ئاخىريەكەي لىي داو و كوشتوويەتى. دەلئىن گەنجىكى ھەژدە نۆزدە سالانەيە. ديارە ھەر دەيگرن. ھەموو خەلكى ئاوەدانى دىنن پىشانى ئەو كەسانەيان دەدەن، كە ئەويان دىتوو. شايبەتەكان، يەك و دووان نىن، بەلكو پانزە كەسن. ديارە من حەددى ئەوہم نىيە شت فىرى تۆ بكەم و وەپىشت بگەوم، ئەگەر ئەو كارەت بە يەكىكى بەئەزمون راپەراندىبايە... خۆ ئەگەر پياويشت بەدەستەو نەبوو، داوات لەمن كردبايە، بۆم دەناردى. من لەوانەيە پتر لە پانزە پياوى ئامادەم لەبەر دەست بوون، كە ھەر كاميان بە ئامازەيەك و چاوداگرتنىك، ئەو شىت و شوورەيان شوپىنزر دەكرد... ديارە ھەر دەيگرن. دەبى كارىك بەكەين را بكا، يان سەرى بەگۆمىندا بكەين. بە مزەفەرم گوت..."

گەيشتنە لاي ترومبىلەكە. ماھىر جانئاكەي برد و خستىيە سندووقەكەوہ و ھاتەوہ و دەرگاي ترومبىلەكەي بۆ كرددوہ و گوتى: "فەرموو بەگ، فەرموو... سەفەر كرددن بە تەبارە زۆر خۆشە... مزەفەر بۆي گرنىگ نەبوو. پىم واپە متمانەي بە منىش نەكرد. گوتم مزەفەر خان، وا باشتەرە ئەو كەسە شوينبىز بكەين. پىم گوت، ئەكەر ئەو كورە بگرن، بەگىش قۆلبەست دەكەن. گوتم..."

دەرويش بەگ كە نيوجاوانى تىك نابوو، نەراندى و قسەكەي پى برى: "راست نىيە و شتى وا نابى. من پىاوى وام نىيە ئەوئەندە كەم بى و خوى سووك بكا، بچى حاجىيە شىتە بكوزى. ئەوہى بەدووشىيەوہ بووہ و كوشتوويەتى، بى و نەبى كەسىكى دىكەي ناردوويەتى، تىگەيشتى ماھىر؟ ھىچ پىاويكى من، بەبى نىزنى من و كاتىك من لە مالى نىم، ناچى پىاو بكوزى. من خۆشم رازى نەبوومە حاجىيە شىتە بكوزى. شتى وا مەھالە ماھىر."

"دادوہر، سەرۆكى پۇلىس و ھەر ھەمووان پىيان واپە. ھەمووان سەروبنى قسەكانيان ئەوہى، كار كارى دەرويش بەگە و تەواو. من نەبوايەم، ھەر لە ئەستەمبولى دەبانگرتى و بە قۆلبەستكراوى دەبانھىنايەوہ. ئەمن پىم گوتن... دەرويش دەستى ناچىتە خوئىنى كەسىكى ئاوا ھىچ و پوچ..."

"كى؟ چۆن دەستبەسەريان دەكرد؟ خەيالىيان خاوە. قسەي قۇريان كرددوہ. كى دەتوانى لەبەر ھىچ و پوچىكى سووك و چرووك من..."

ماھىر لىرە، لەسەر مەسەلەي قۆلبەستكران، دەرويش بەگى بە لاوازى دىت. دەمودەست ھەلئەچوو. تاويك راوہستا. دەتگوت رەنگى بزركا. ھەر بۆيە غىرەتىكى وەبەر ھاتەوہ و گوتى: "من پىم گوتن، ئىوہ ناتوانن دەرويش بەگ دەسبەسەر بكەن. گوتم: بيت و شتى وا بكەن، نەك ھەر لە شارۆچكە، لە ھەموو توركىاشدا وەك تۆپ دەنگ دەداتەوہ و ھەموو تىرە و تايەفە و وەچەي ئۆغوز ھەلئەستەن."

دەرويش وەخۆ ھاتەوہ و گرماندى: "ھەر كەس بىيەوى لەخۆرايى و بى بەلگە من دەسبەسەر بكا، دىناي بەسەردا كارول دەكەم. بەو گەوادانە دەلیم، پووتىك چەند كىلويە. خۆ وامزانىبايە، لەسەر رىيە، سەرىكى ئەنكەرەشم دەدا."

ماھىر باشى بۆ چوبوو. حاجى بە دەستى ئەو نەبى، بە فىتى كەس نەكوژرابوو. بەلام وەرپووى خۆي نەدىنا. ئەوانە زۆر دان بەخۇدا گرن. تەنانەت نەيىنى خۇيان بە نزيكترين برادەريشيان نالين. ھەي بىنامووسىنە، كورە وەرە بزائە ئىمە كىمان بە براى خۇمان داناوہ. نەدەبوو لەوہ پتر لەسەر ئەو مەسەلەيە براوا.

"راسته وړې د هچینه و نه ئاوايې، يان ته گهر هه ز ده که ي تاوړک له شه د نه پشوو يه ک بده ين."

"بۆ ئاوايې."

"سه رېکې شارو چکه ش بده ين؟"

"راسته وړې بۆ ئاوايې."

له شه د نه و نه تا ئاوايې نه ماهير قسه يه کي کرد و نه د هرويش به گيش. ماهير چهن د جارېک ويستی د هرويش وه قسه بيئي، به لام نه و رېي نه د هدايې. چاوي ليک نابوون و پالي دابووه. ده تگوت وه نه وز د هدا.

خور له ئاوايوونې بوو، که گه يشتنه وه ناوه داني. ماهير وه قسه هات: "گه يشتینه وه به گ." له ترؤمبيله که دابه زى و دهرگا که ي بۆ کرده وه.

مزه فهر له دووره وه ترؤمبيله که ي ديتبوو و هاتبووه بهر دهرگا. باش ده زاني بابي پياوړک نييه سوک و ئاسان قسه ي له بن زمانى دهرکيشن. نه و ماهيره بي و نه بي شتيکي له بن سه ري دايه. دوور نييه شتيکي به دمه وه بي و گزه يه کي له بن سه ري دا بي. ده بي به شيويه که بيره تينم. لمبوزى به ههر شتيکه وه بنې، بوني ده کا. ده لتي تازييه.

مزه فهر نه و نه د سارد و سر له گه ل ماهير جو لاره، ته واو دلې ئيشا. به گيش هه روا. چوونه سه ري و ماهيريش به شوئنيانه وه. که س فه رموي نه کردبوو. کوړه نه و بي چاو ورووييه ي. ماهير له سووچي مؤبليکه وه کرووشه ي کردبوو. که حيسابي سه يه کيشي بۆ نه د ه کرد. خو شيان وه که نه بايان ديتبي و نه بوران، دانيشتبوون و باسي نه سه ته مبول و دوسته کاني نه ويان ده کرد و قاقا پيده که ين. ماهير يه که دوو جارن ويستی خو ي له باسه کان هه لقوتيني، به لام که س گوڼي نه دايه قسه ي. ماهير له و مالده به که م گيرا بوو. دانيشتبوو و يه که پشو له دلې خو يدا دووپاته ي ده کرده وه، باشه، زور باشه، پيتان ده ليم. هه مو مال و سهروه ته که م داده نيم، به لام به لايه کتان به سه ر ديم، عه ره ب به سه ر گاميشي نه هي نابي. حاجيه شيته به فيتي ئيوه کوژراوه. ئيوه پياو کوژن. ناهيلم به ساغي دهرچن. ئيتر سه ر به و مالده شدا ناکه مه وه و چاو له چاويشتان ناکه مه وه. دوستانه ي تيمان ليروهه برايه وه. نه وانه ي به چاوي سوک سه يري خه لک ده کن، شياوي يارمه تيدان ين. نه وه من دمه ويست له و گيچه له رزگارتان بکه م. نه توش وه دوزمنم سه ير ده که ي، د هرويش. هه ي ژن و دا يکت بگيم... نه و ره چه له که به ناوبانگه ي ساري ئوغليت بگيم... نه و ره چه له که ت وا ده چينه وه سه ر ئوغوز. نه مرؤ عوسمانلي پووشيك ناکا، چ بگا به ره چه له که ئوغوز. ته نانه ت پادشاي به ريتانياش تريک ناهيني.

تووړه بیه که ی خوارده وه و ههستا.

"ته من ده بی پرۆم. دره ننگه..."

مزه فەر به سه ری زمانی گوتی: "ته مشه و لیږه به، ماهیر به گ."

به له بزیکه وه وهک بلې، ههتا نیستاش له زیادی دانیشتبووم، گوتی:

"مالتان ناوه دان بی. ناوه دان بی. ته وه شوکر، به گ به سلامه تی گه راوه ته وه. ته منیش هه ر

ته وه ندهم له خودای ده ویست. شوکری خودا. خودا حافیز."

به ره و پلیکانه کان رویشت. مزه فەر ههتا به رده رگای به پری کرد. ده رویش به گ له جی خوی

نه بزووت. مزه فەر که گه راوه، ده رویش به گ سه یریکی کرد و گوتی: "من پیم وایه، ته و کابرایه،

ته و قاباچیییه گوو سه گه، خه ریکه بوختانمان بو هه لده به ستی و گیچه لمان به ملدا دینی. دیاره

هه ولی ته وه یه تی کوژرانی حاجییه شیتته بخاته ته ستوی نیمه."

مزه فەر: "بیستوومه پاره یه کی زوری دابووه حاجییه شیتته، که له شاروچکه که ی خویمان

پروا. به لام حاجی دوا ی وه رگرتنی دراوه که، ته مرۆ و سه ی کردووه و نه رویشتووه."

ده رویش به گ له زاری ده رپه ری: "ده ی ی ی ی."

بارودۆخەكە شىۋابوو. نەدەبوو متمانەى بە گەنجى ئاوا بېتەزمونون بى. بەلام تازە... لە دووى جوان مەچۆ.

دەرويش بەگ پىاويك بوو، ئەگەر كارەكەشى لى تىك چوبايە و سەرى نەگرتبا، پەشىمان نەدەبوۆ و ئەگەر باشىش راپەرىبا، لە خۆشپىيان شاگەشكە نەدەبوو. ھەر چەشەنە رووداويك بەلاى ئەوۋە ئاسايى بوو و ئەگەر راستىت دەوى، قەت ئاۋرى لە داۋەى نەدەداۋە.

يەكەم كارى ئەو بوو، يوسف - ئەو گەنجە كرچ و كالە - لەو بەلايە رزگار بكات، كە خۆى تووشى كىردبوو. لەوانەبوو لە ئاۋايى خۆى شارديتتەۋە و مزەفەر و ئەۋانى دىكەش ئاگان لىپى نەبووبى. ئەگەر ئەۋانە بەجىيان ھىشتبايە، دەچوو سەرىكى لە مالى مىرۆ دەدا... لەۋانەبوو ھەر يوسف خۆى بەپىرىيەۋە ھاتبا. ئەو ھەتپەۋە، ھەرچۆنىك بى، بەلئىنەكەى خۆى بردبوۋە سەر و ۋەك پىاۋان بەر لە گەرانەۋەى ئەو كارەكەى راپەراندىبوو. تەننەت گرتباشيان، كەس نەيدەتۋانى قسەيەكى لە زارى دەركىشى. جا ئەشكەنجەيان دابا، يان نىنۆكە كانيان دەرھىنابا، يا كەۋلىشىيان كىردبا، يوسف ناۋى ئەۋى نەدئىنا.

"مىرۆ"

مىرۆ لە دەم كۋانۋەكە كرۋوشمەى كىردبوو و ئەزەنۆى گرتبۋە باۋەشى و مات بېوو. لە دلى گەرابوو، كە بەلايەك بەسەر يوسف ھاتوۋە. بەلام چ بەلايەك؟ مەزەندەشى دەكرد چ بووبى، بەلام دەترسا زەينى لەسەر راستىيەكى ئاۋا سامناك كۆ بكاتەۋە. بىرى لە شتى باش و جىپى ھىۋا دەكردەۋە.

كە گۋىي لە دەنگى بەگ بوو، بەندى جەرگ و دلى پسا و دلى ۋەك بالى چۆلەكە فرەى دەھات. ھەستا و بە قەلەمبازىك خۆى گەياندە دەرگا. ئەو شەۋەش ۋا مەھمود، ئاق يۆللىي

کوشتبوو، بهگ ئاوا بانگی کردبوو. بهو دهنگه کز و لهرزۆکه به ههڵپه و خه مباره وه. میرۆ ئهوه دهنگه ی باش دهناسی.

که لهگهڵ بهگ رووبهرووی یهک راههستان، راجلهکی. له پێشدا میژدهکهی لی ئهستاندبوو و ئیستاش ئهوه کورهکهی لی دهستاند. ئای خۆزگه مردبایه و مههمودی نه دیتبا و میژدی پێ نه کردبا. دواى مه رگی مههمود ئهوه یه کهم جار بوو، بهگ به شهوی دههاته ماله کهی. کهوابوو کار له کاری ترازابوو. هه ر له پێشدا دهیزانی بهگ چیی لی دهپرسی:

"یوسف له مائییه؟"

چهند سالان له مه وه به ریش هه ر وای پرسیبوو:

"مههمود له مائییه؟"

به ده موچاویکی رهق و تهق و چرچ و لۆچاوییه وه، لایهکی رووناک و به ره کهی دیکه ی تاریک و به چاوی ماته مباره وه... ئهوی شهویش باران دهباری.

میرۆ وا له پێ که وتبوو، ترسا وه لآمی بهگی پێ نه دریتته وه. دهی خۆ حه یای دهچوو و شوورهی ده بوو بۆ خوشکی شیژه کورانی هۆردوی چوارهم. بۆیه به هه موو تین و گوره وه به سه ر خۆیدا زال بوو و وه لآمی دایه وه: "هیشتا نه هاتوه ته وه بهگ."

"کهی چوه ته شارۆچکه؟"

"هه وتوه که دواى رویشتنی جه نابت... جوان له بیرم نییه."

بهگ ورد له ده موچاوه دریتبۆوه و ژاکاو و پر نازار و زویر و پرچرچ و لۆچه کهی میرۆی روانی که تیشکی کزی چراکه نیوهی رووناک کردبۆوه. که هاته ناوایی، کچیکی به جهوجۆن و گورج و گۆل بوو. جوان بوو. ده تگوت بزوته. هیچ لهو میرۆیهی بیست سال له مه وه به ر نه دهچوو. باشه ئه وه کچۆله دلرپینه جوان و بالابه رز و شوخ و شهنگه ی ده تگوت ماینی که جلانه، چۆن ئاواى لیتهاتوه و بووه ته دێوه زمه؟

بهگ پرسى: "چۆنى میرۆ؟"

میرۆ گوتى: "به گمان بى وهى بى، له هیچمان کهم نییه."

بهگ به ته ورده بییه وه گوتى: "یوسف که هاته وه، ئاگادارم بکه وه باشه؟"

میرۆش به وه له بزوه وه لآمی دایه وه: "باشه بهگ."

ئەو خوشكى شېرە كورانى ھۆردووى چوارەم بوو. لەبەر تاقە كورەى، خۆى لای كەس نەدەشكاند. كزەى لە جەرگى دەھات و بەلا و نەھامەتییەكەى بەچا و دەدى. بەلام چارەنووسە و براوەتەو و ناگۆردى.

بەگ گوتى: "شەو شاد مېرۆ."

وهرى كەوت و روشت. دواى بەگ دەنگى مېرۆ ھات: "دەى خۆ ھەر زەھمەت كىشابوو و گەرەت كوردبووین، چ دەبوو دانىشتباى و چاوەیەكت خوارداوہ؟..."

بەگ لە دوورەو ھەلاامى داہەو: "رووت سپى بى مېرۆ. بۆ جارىكى دى."

بارانىكى ورد بەسەر شەو كەدا دەبارى...

يوسف نابى لە يەكەم راوانىدا بگىرى و بکەوئتە زىندانەوہ. ئەگىنا، ئەو مندالە زویر دەبى. پياوى زىندان چىشتوو، دەبىتە بنیادەمىكى دیکە. تىك دەشكى، قەدر و قىمەتى نامىنى و نامۆ دەبى. ئەو ئىتر نەیدەتوانى متمانە بەو بنیادەمە تىك شكاوانە بکا، ئەگەر زۆرىش جوامىر و خۆمانە و ساغ و برادەرىشى بوايەن. ئەو تاقىکردنەوہیەى يوسف، ھەلبەت ئەگەر نەگىرى و نەكەوئتە بەندىخانەوہ، دەيكاتە چەكىكى كاریگەر و بەدەستییەوہ دەبى.

خالە تەوسۆن لەبەر دەرگا بوو. ئەو كاریايش پیاویك بوو، بۆ ئەوہى دەبوو پیاو مال و سامان و نامووسى خۆى پى بسپىرى. بەلام چووبوو بەندىخانەوہ، ھەربۆیە بەكار نەدەھات. "تەوسۆن. تەوسۆن."

خالە تەوسۆن بە ھەلەداوان ھاتە دەرى. ئەویش وەك مېرۆ لەو دەنگەدا ھەستى بە شتىكى ناخۆش و بى فەر كۆدبوو. قەت وا نەببوو بەگ دواى نیوہى شەوئ بۆ كاریكى خىر لە دەرگای مالى بەدا.

"فەرموو بەگ."

"تەوسۆن، دەلین بە شوین يوسفوہەن، بیستووتە؟ وا دیارە يوسف لە شارۆچكە پیاویكى كوشتووہ و رای كۆدووہ و لە جىيەك خۆى شاردووہتەوہ. بەستەزمانە ترساوہ. پىت واہە لە كوئى خۆ شاردىتتەوہ؟ یان لەگابەرد و رەوہزەكانى ئاناوہرزادا، یان لە ئاقچاساز، یان لە قامیشەلانەكەى ئەو دەورپشتەدا. چاویك لە دەوروبەرى بىرەكەى كۆكسوز چنار و نىو بىرەكەش بکەن. دەسبەجى پیاوہكانت ئامادە بکە. دەبى بەر لەوہى يوسف بکەوئتە دەست جەندەرمەكانەوہ، بىگرن. تىگەىشتى تەوسۆن؟"

"تىڭگە يىشىم بەگ. تۆ ھەمت نەبى بەگ. يوسىف لە ھەر كۆپتەك بى، بەر لە تاوھەلاتى دەيدۆزمەو ۋە دەبەيئەمە خزمەت." "

باراننىكى بەلىزمە دەبارى ۋە تارىكىيەكەى شېر نەيدەپرى. بەگ نەچۆۋە كۆشك. بە ئاۋايىدا دەگەپرا. دللى بى ئۆقرە بوو. دلە خورپەى بوو. ھەلدەچوو ۋە برىسكەيەك بە گىيانىدا دەگەپرا... دللى دەيگوت، تازە پىشتت شكا، ئاۋەدانى ھەموۋى خەوتبوو. لەر جەنگەيەدا، جگە لە سرت ۋە خرتى ھىمنى تەسۋون لە كەلىنى دەرگاۋە لەگەل پىاۋەكان ۋە شلپ ۋە ھۆرى بارانەكە لەسەربانى قامىشى كەپرەكانەۋە دەنگى ھىچ شتىكى دى نەدەھات.

باشە ئەو كورپە بگىرى، چۆنى رزگار بكا؟ تا دەسال لەۋە پىش، زۆربەى پىاۋەكانى خۆى بە بەرتىلىك بەر دەدا. زۆرجاران بەرتىلىشى پىۋىست نەببوو ۋە بەرپرسە دۆستەكانى، ھەر بە راسپاردنىك كارەكانىيان بۆ راپەراندبوو. جگە لە مەجموود ھىچ كام لە پىاۋەكانى پتر لە سى مانگ ۋە ئەۋپەرەكەى سالىك لە بەندىخانەدا نەماپوونەۋە. گىرانى مەجموود ۋە كوژرانى لە بەندىخانەدا زەبرىكى گورچوپرى لە پىنگە ۋە قەدر ۋە قىمەتى دابوو ۋە واى لى كرىبوو، كە ئىتر پىاۋەكانى ۋە دەستپەرۋەردەكانىشى لىي دىردۆنگ بىبون.

لە كۆنەۋە، ئەۋانەى تاۋاننىكىيان دەكر ۋە پىاۋىيان بەدەست دەچوو، لە سايەى ناۋبانگەيەكەۋە، لە زۆر دوورۋە، لە دەۋرۋەرى ماراش ۋە ئەنتاكىيە ۋە دىياربەكرەۋە، پەنايان دىنايە دەرگاي ئەو ۋە لە ئاۋايىيەكەى ئەو دەحاۋانەۋە. دال دەدانى پىاۋكوژان ۋە پاراستىنىشيان نەرتىتىكى كۆن بوو. رەتاندىن ۋە رانەگرتن ۋە رادەستى ھكۈمەت كرىنەۋەى پەنابەر، نىشانەى دۆراندىنى پىنگە ۋە لىكەۋتن ۋە بىدەسەلەتبوۋنى سەرۆكى ھۆزىك بوو.

ئەۋدەمى بابى مابوو، كاپرايەكى چوارشانە بەناۋى زالو لە ئۆرفەۋە ھاتبوو ۋە خۆى لە پەنايان ھاۋىشتىبوو. زالو پىنج كەسى بنەمالەيەكى كوشتىبوو ۋە بۆى دەرچوبوو. كەس ۋە كارى كوژراۋەكان چەند سالان بە پىسىيار ۋە گەران دۆزىۋىۋىانەۋە. داۋايان لە سارى ئۆغلى كرىبوو زالويان رادەست بكاۋەۋە. بەلام باۋكى نەيداۋوۋە دەستىيان. نەشىدەتۋانى بىانداتى... ئەگەر بە روودا كەۋتبايە ۋە دابىنى، دەمودەست ھەۋالەكە بە ئەدەنە ۋە ئەنتاكىيە ۋە ئۆرزا ۋە دىياربەكرەدا بلاۋ دەبۆۋە ۋە ھەموۋان دەينگوت، كورپە ۋەرنە سەيرى ئەو سارى ئۆغلوۋە ھىچ ۋە پوۋچە، نەيتۋانى دال دەى كەسىك بىدات كە پەناى بۆ بىردبوو. "دۆزمنەكانى زالو بۆ ۋەرگرتنەۋەى زالو، چىي پىيان كرابوو، كرىبوۋىيان. ھەرەشەيان كرىبوو. كۆش كۆش زىپىيان ھىنابوو، بەلام نەيانتۋانىبوو سارى ئۆغلى قايل بكەن.

زۆر كەسى گيانلەسەردەستيشيان ناردېبوو زالو بكوژن. ھەموو جارېك بابى دەروئيش بەگ ئەو گيانفەيداينەى گرتىبوو و ئامۇژگارىيى كرىدبون و بەرى دابوون. كوشتنى زالو لە ئاوايىبەكەى سارى ئوغللى، ۋەك ئەو ۋابوو ھەموو خەللكەكەيان كوشتىي. دواى كوژرانى زالو، تۆلە و خوئىن دەكەوتە نيوان سارى ئوغللى و ئورفەبىيەكانەو ۋ سارى ئوغللى دەبوو يان خۇى بچىتتە ئورفە، يان پىاو بنىرئ و تۆلەى زالو بستىيىتتەو ھە. دوژمنەكانى زالو تەنانەت بىريان لەو ھش كرىدبوو، بەلام بۇيان نەلوا.

ئەو يەك. دەروئيش بەگ زۆر بەسەرھاتى لەو جوړەى لەسەر ئەو كەسانە دەزانى كە پەنايان بۇ ۋەجەى سارى ئوغللى ھىنابوو. ئاغايەتئيش يانى ئەو ھە. جا دەروئيش بەگئيش ئىستا نەك پەناخواز و لىقەوماو ھەكان، بگرە پىاو ھەكەى خۇشى كە كابرايەكى سووك و چرووك و بى قىمەتى كوشتوو، پى ناپارپىرئ. بى لەو ھش، لە پۇلىسخانە، پىاويان لى دەكوشت. ئەو ھش ھەمووى لە سۇنگەى ئەو بەرپرسە سىپلە و بى رەگ و رەچەلەكانەو ھە. تەنانەت ئەگەر كورە دويمىك، كرىكارېك و گوندىيەكىش دەرس بخوئىنى، دەتوانى بىتتە قازى و قامەقام و دادئەستىن و ئەفسەر. جا بۇيە، خەلكى بى قىمەت و بى رەگ و رەچەلەك ھەر نازانن رەسەنزادەبىي چىيە و خەلكى ۋەك ماھىر بەگ كە دواتر دەولەمەند بوون، رىزيان پتر لى دەگىردى لەوانەى رەسەن و بەرەچەلەكن. ئىستاش دەبى دەركاى نامەردان بەقوون بكاتەو ھە. خۇ بەگەكانى ئەدەنە نەبوايەن، ھەر لىي دەقەوما. دىسان شوكرانەبىزىر بوو، كە بەگەكانى ئەدەنە لە ھكومەتى ئەنكەرەدا دەستيان دەپۇبىي و پشتيان دەگرت... ئاگاي لى بوو ئەوانئيش قورسايى جارانيان نەماو ھە. ھەى ى ى، باشە بلئى چىي لى بىتتەو؟ تۆ بلئى دەولەتئىكى ئاوا گەرە، لەبەر ئەو رەشووروتانە ببەزى؟

نا، نا، ھەتا دوادلۇبەى خوئىن و تا دواھەناسە دەست دەكاتەو ۋ ئىزن نادا واى لى بى. ئەو مەھالە.

زرمەى نالى رەو ئەسپىك، كە بە غار لە ئاوايى ۋەدەر دەكەوتن، ۋەخۇى ھىناو ھە. تەسوون ۋەشوئىن يوسف دەكەوت.

لە پىر زانىي، بارانەكە ھەتا سەر ئىسقانى چووتە خوارى و سەرمايەتى.

شارۆچکه دووره که، به لووره قووله قولتیکی سامناک سهری له دوو نابوو و ئه و چیی خیراتر رای ده کرد، شارۆچکه پتر تیئی ده قولاند و ده هات. له هه موو لاره دهنگی بانگ هه لدهستا، که له شیر ده ناخویند، دهنگی هۆرن ده هات، گویدریژ ده یانزه پراند و سه گه ل ده وهرین و هه زاران هه زار بنیاده م ده یانگورانده. دهنکه تییکه له کان، له گه ل شارۆچکه دا وه ک چیا یه کی قووله و لووره به دوویدا ده هات. عه رزه که ی بن پیانی قرچ و هۆر درزی ده برد. جاری وابوو له هه وری ته پوتۆزیکی خنکی نه ردا نوقم ده بوو و ده هاته وه ده ری و په یتا په یتا تفی ده کرده وه. هه سستی ده کرد خوین ده تفتیه وه و خوینتیکی شله تین و سویر له هه ندی جیی له شیییه وه دیته ده ری. قووله قووله که سات به سات توندتر ده بوو و نزیکت ده بۆوه و تر په ی دلشی تییکه لی ئه و لووره و قووله یه ده بوو. دلئی وا لپی ده دا ده تگوت خه ریکه له سینگی دیته ده ری... له په ل و پی ده که وی و دوا ئه وه ی تاویک له ته پوتۆزه که دا په له قاژه ده کا، ناخرییه که ی له حالیکدا لووت و ده می پر ببوو له تۆز و خۆل، هه لده ستیتته وه و دیسان تیئی ده قووچینیته وه...

کازیوه، ده خزیه بن پیستی شه وه وه و شه و پشوری لی ده پرا. له پر گرمه و قووله قووله که برایه وه. ئه و چیا یه ی به شوینیدا خلۆر ببۆوه، راوه ستا. بۆ یه که م جار راسوه تا و ناوړتیکی دایه وه. شارۆچکه سپی سپی به داوینی چیا که وه نوو سابوو و خه یال بزوین و له نیو ته مه که دا ده دره وشایه وه. له و به رییه وه چیا کان، که له بهر تیریژی خۆره تاو سوور ده چوونه وه و له تاریکایی شه و رزگار ببوون، و ناسمانیکی سامال به ژوور سه رییه وه.

ئه وه چ قه و ماوه؟ دوینی به یانی، ئه مشه و، ئیستا؟ ئه وه چ بوو هه ر ئیستا ئیستا به دوویدا ده خزی و سهری له دوو نابوو؟ باشه بۆ وا رای ده کرد؟ وه خۆ هاتبۆوه. به لام هه ندی شت بوون که به هیچ جوړی نهیده توانی بیانیه ییتته وه بهرچاوی و بیانگری. نهیده زانی چه ند رۆژ و شه وه و بۆچی ئاوا به هه شتاو را ده کا.

له گهڙ ته نگوٽنی بهیانی، شاروچکھش ورده ورده دهرده کهوت و رووناک ده بووه و دهرده وشایه وه.

یوسف له نه کاو، به دهم سهیرکردنی شاروچکھوه، هه موو گیانی کهوته له رزین و دیسان له لاقانی وهرانده وه. مناره ی سپی، درهخت و ناسمان له بهر چاوی تینکله بوون. قووله و لوورده که دیسان به دوویدا خلور بووه و دهات. تاویک دواتریش هه موو شتیك، دیسان وهك هیچ نه قه ومابی، بی جووله کهوت. سهیری کرد له نیوه پراستی ده شتیکی کاکی به کاکیدا، له نیوان نهو چیا بهرزانهدا به تاقی تهی و رووت و بی دهسه لات ماوه ته وه. هه موو شتیك زه به لاج و دیوه زمه ناسا و بی برانه وه...

دهتگوت زهویی له بن پیی دهرده کیشن. خوئی به پیوه رانه گرت و کهوت و گهوزی. له حالیکدا به نیو ده وه نه کاندای به ره وه دم ریگه که ده خزی، دهست و پیی بریندار ده بوون و لوورده لوور و قووله قووله که هه ر دهات و توندتر ده بوو و وهک بلتسه یه کی سوور له شاروچکھوه تیی رودهات و سهدان و هه زاران بنیادهم به چه قو و کوتکی ناسنگه ری و ناسنی سووره وه کراو و دره وشاوه وه په لاماریان ددها. هه موو شتیك له نه کاو نوقمی تاریکیه کی ته نگوسته چاو بوو. که وه خو هاته وه، نیوه رۆ بوو و تاو هه موو ولاتی گهرم داگیرابوو. چاوه کانی زهق زهق ببوونه وه و به سه رسوورمانه وه ده پراونی. ده وه نه درکاوییه کان، کلک هه لته کینه له سه ر ده ون و چناره بهرزه کان. له ولاتره وه، ورده چهوی سپی که له ناوه رۆ که ی بن دار تووتر که کان بلاو ببووه، دنیا یه کی نوئی و سه رسوور هیئنه ر و بیوینه بوو.

دهتگوت دهستی راسته ی شتیکی لی هاتوه. سهیری دهستی کرد. خه نجه ره که ی دهتگوت به دهستییه وه نو ساوه... شتیکی ره شی وهک خوینی وشکه وه بوو، دهست و خه نجه ره که ی رهنگ کردبوو. به بیزاریه وه دهستی راوه شانده و خه نجه ره که ی بهر بووه و له بن پنچکه ده وه نینک وه عهرزی کهوت.

له گهڙ بهر بوونه وه ی خه نجه ره که، دلئی هیور بووه و خو شیه کی تی گهرا. هه ستایه سه ر پی و ویستی بروا، به لام تینی تیدا نه بوو و نه شیده زانی چ بکا. شادییه که ی له چاوتروو کانی کدا ره وییه وه. راوه ستا و دیسان نوقمی سهیری کردنی نهو دنیا تازه و سه رسوور هیئنه ره بووه. دواپی هه ر وا که راوه ستابوو، له خوړا ههستی به مهترسی کرده وه و هه موو تین و توانای خوئی خړ کرده وه و رای کرد. دیسان کهوته وه ده شته که. لهو گهرمای نیوه رۆیه دا هه موو شتیك به تال به تال بوو. نه بایه کی دهات و نه گه لایه ک ده له رییه وه. به تاقی ته نی بوو.

لهو كاتهدا چناره بهرزهكان ديسان له دووره دهركهوتن. ئەو چناره گەلا سوورانەى سەريان له ئاسمانى دەسوى، باش دەناسى. كه چاوى پىيان كهوت، تۆزىك هپور بۆوه. بههيج شپوهيهك نهیده توانى چاويان لى هه لگري. بۆ تاويك، كه چنارهكان له بهر چاوى نه دهدهمان، ده تگوت بارانى به لای لى دهبارى. دای له سهرى، بچى و يهك به يهك گەلاكانيان بۆمىرى. تاويك دواتر قاقا بهو فكرەى خۆى پىكهنى. ههستايه سهه پى و به لارهوه لارهوه بهرهو چنارهكان رۆيشت. له بن چناريك راوهستا. قەدى چنارهكه خال خال بوو. توپكەكهى لای باشورى قەلش قەلش ببوو. ته لاشيكيشى لى ببۆوه و لهوى وهك برينيكي زارداچريو، كيم و چلكى لى ده تكايهوه. لكيني چنارهكه داهابۆوه و عەرزەكهى دەمالى.

ههتاوهكه جار به جار گهرمتر دهبوو و پشتهملى دهسووتاندهوه. دهستى به پشتهمليدا هينا و چهند ساتيک ئاوا مایهوه و خوراندی.

كه خۆرهتاو بهرهو رۆژئاوا دهكشا، له دوور دوورهوه قاميشه لانیكى هه لماويى بهرچاو كهوت. ههر به راستى ئەوه قاميشه لان بوو؟ قاميشه لانهكهى ياريمجالار بوو؟ قاميشه لانیكى پان و بهرينه و ئەوسهري ديار نييه و ئەگەر ههزار كهس، ههزار سال خۆى تيدا بشارنهوه، كهس ناياندۆزیتتهوه...

قاميشه لانهكه رزگاريدەر بوو. يانى ئەوه ئەو بوو، تىنى له بهردا نه بوو به ريگايه دا پروا و نه ژنۆى ده له رزين؟ ئەوهى ئاوا وهك باى شه مال بهرهو قاميشه لانهكه راى ده كرد؟ تاريكى بالى به سهه دنيادا ده كيشا، كه ئەو گهيشته قاميشه لانهكه و وهنيو كهوت. ههتا نه ژنۆى له زۆنگاوه كه رۆچوو. زۆنگاوه كهى خيرا برى. گهيشته وشكايى، به لām رانهوهستا. چوه نيوه راستى قاميشه لانهكهوه.

شه و جار به جار خهستەر ده بۆوه و تاريكاييه كهى شير نهیده برى. ئيتر چاو چاوى نه دهدى. بارانيك نمه نمه داىكردبوو. ئەويش به دەم كهوتن و ههستانه وهوه به نيوان قاميش و تووتركه كاندا بهرهو ههشاركه كهى ده رۆيشت.

باران خۆشى نەدەكردەوه و ئەو دەمەورپوو لەسەر عەرزە شىدارەكە راكشابوو. لەو تەو دەى بە خەبەر هاتبوو، بۆنىكى تىژ و ناخۆشى بۆ دەهات. لەمىژبوو دەيوست هەستى و بچىتەوه ئاوايى، بەلام گيانى وا بەخاوەتبوو و دەست و پىشى ئەوئەندە بىهتير ببوو، نەيدەتوانى لەجىيى خۆى هەستى. بەردەوام خۆى وىك دىنا و خۆى خاوكيش دەكرد.

لەوانەيه باران لىيى كرىتتەوه و تاویش هەلاتبى. نەيدەويىرا چاوى هەلئىيى. پىيى وابوو هەر چاوهلئىيى، مردووهكە دەبىيى.

خۆشى نەيزانى چۆن بوو، كە سەرى هەلئىنا، لە تەنىشت تەپۆلكەيهك بوو. هەر چاوى كردهوه، ناچار بوو بيانقووچىتتەوه. تاوهكەى ئەوئەندە بەتەن بوو... بۆ ئەوهى چاوى لەگەل رووناكابى رابى، وردە وردە پىلورى هەلئىنا و چاوى دەترووكاند. يەك دوو جار پزمى. هەرچى هەولئى دەدا هىچى وەبىر نەدەهاتەوه. سەرى لەگىژەوه دەهات. دەتگوت خەونىكى ناخۆش و ئالۆزى دىتووه و لەپەر بەخەبەر هاتووه. هەولئى دەدا بزانى چ قەوماوه، بەلام بۆى نەدەچۆوه سەر يەك.

كە چاوى لەگەل رووناكىيهكەى راهات، سەبرى كرد ئەوه قامىش هەر يەكەى دەلئى چنارىكن و بە دەم باوه دەشنىنەوه و تووترك و دەوهن و لاولاو و زۆنگاويكى بى بن كە دەكولئى و قولتەى دەهات لەبەر چاوى بوون. لەبەر قامىشهلان هىچ كوى ديار نەبوو. ئىره كوييه؟ يوسف هەر وەبىرى نەدەهاتەوه وەها زۆنگاويكى بى سەر و بن لەو دەورەبەرانه هەبووبى. چ بوو، كوى بوو؟

لەپەر بەبى ئەوهى بزانى بەرهو كوى، دەرپەرى. بە چاوى لە ژىللاهاوتووه، وەك بلئى حەيوانىكى درندە سەرى لە دوو نابى، بە زراوچووبى راي دەكرد. هەتا ئەنۆزى لە زۆنگەكە ژۆدەچوو و لە نىو تووتركەكاندا دەكەوت و هەلئەستا و رىگەى نەدەدۆزىيهوه. وەك گاي گىرە،

بهبى ٿوهى رى ڊهربرى، بهدهورى دههنيڪ يان گولاويڪدا دهخولاوه و كه ريگهيهكى دهڏڙيهوه بهرهو دهروهى قاميشه لانه كه راى دهکرد.

ٿه مرڻ بهباني خور له لاي روژتاواوه بوو. لهوه پتر هيچي نه ده زانى و ههر بهو پييهش لايه نه كاني ديارى دهکرد. لهو كاتهدا بهبى ٿوهى بوى گرنگ بي ٿاوه داني كه وتوهه ته كام لاهه، ته نيا بيري لهوه ده کردهه ريگهيهك بدوڙيتهوه بو دهريازبوني لهو زونگاوه.

پهرجوڙيهك... له دم زونگاوه كه و له بهر چاوى، ريگهيهك و ڪيلگه ريڪ و تهختاييه كان... ريڪ لهو دهمهدا كه شادي دههات له ناخيدا پي بگري و سهر هليئي، لووره لوور و قووله و ههراى بنيادهه مه كان دهبيستري و بهناچاري دهگهريتهوه و بهرهو نيو قاميشه لانه كه دهگهريتهوه.

خور ٿاوا دهبي. ماندوهه. دهنگه دهنگ و وهرين و چهپى سهگه ل دي و جار به جاريش نزيڪتر دهبنهوه. بانگي دهكهن: "يوسف، يوسف." ههر زندهه قى دهچي و ههتا شهو تهواو تاريڪ دانهيه، له قاميشه لانه كه نايه ته دهري. شهوگار شق بووه و دهنگه دهنگه كه و چهپه و وهريني سهگه ل داده مرڪيتهوه و دهنگي بانگکردني "يوسف، يوسف" دهپرتهوه. شادييهك له دلئى دهگهري... ههول ددها له قاميشه لانه كه بچيته دهري، بهلام يهخه ي كراسه كه ي له قاميشيڪ دهگيري و دهكهوي. ههرچي ههول ددها ناتواني ههستيتهوه. له بهر خوييهوه دهلي، با پشوييهك بدهم، جار دهڙومه دهري...

كه چاوى هه ليئا، چ بييني؟ ٿوهه تاو هه لاتوهه و هه موو ولاتي رووناك کردهه تهوه. يا، گو له قاميشه كان ورده ورده راده ٿيني. قاميشه كه ي ژور سهرى يه كسهر هيلانه ي ژهنگه سووره بوو. ههر شانهيه كيش سه دان ژهنگه سووره ي پيوه بوو. باشه نه مشه و چون له بن ٿوه هه مووه ژهنگه سووره يه نوستوهه؟

بهسپايي ههستا. ٿه مرڻ هينده ي دويني گيڙ و كاس نه بوو. شتي زياتر وهير دههاتهوه. شتيڪ له ميٿشكيدا بوو. ٿه ويش ٿوهى ٿاگاي لي بي، خه لڪ نه بييين و نه گيري. بهلام بو؟ نه يده زانى بوچي.

له پر زانيي برسيتي. دلئى تيڪه ل دههات. زگي به پشتييهوه نووسابوو و ٿه ٿنوي دهله رزين. له ترسي ٿوهى ليڙه له برسان بمرى، مووى لي بوونه نه شتهر. ههرچوننيڪ بووه، دهبو لهو قاميشه لانه بچيته دهري و بچيتهوه ٿاوه داني.

بهره بهري نيوراي له ته نيشت پوله شوڙه بييه كه وه، خانويه كى ديت. زور دور نه بوو. ٿه لهو خانوه جوانه ي. ٿوهه خانوي كامه گونده؟ خوي به سهريپيوه رانه گرت و دانيشت. دواي

ئەو گۆيى لە قولەيەك بوو و سەيرى كرد ئەوە حەشيمەتێك لە ئاواييەوہ بۆلاى دىن. بەندى جەرگ و دلئى پسا، بەلام ھەرچى لەخۆى نووسا نەيتوانى ببزوى. بەناچارى ھەموو تىنى داىە خۆى و بەرەو نىو قاميشەلانەكە خزى. خۆى خزانده نىو پۆلە قاميشيەكەوہ. نىرە باش بوو، كەس نەيدەدى و كەس نەيدەتوانى بىدۆزىتەوہ.

ئەوجار لە ژەنگەسوررە دەترسا. ئەگەر خەوى لى كەوتبا و لە خەويدا ژەنگەسوررە پىيانەوہ دابا?... دەتگوت ھەزاران ژەنگەسوررە لە مېشكىدا وزەوزيانە... برسيتى لە لايەكەوہ و ترسيش لە لايەكى دىكەوہ خەويان لى زراندىبوو.

لە قاميشەكان ھاتە دەرى. سەرەراى ھەوا گەرمەكە، ئەو سەرماى بوو. ھەروا لەخۆوہ كەوتە رى. كە گەيشتە دەم زۆنگەكە، گەرايەوہ. گۆيى لە خشپەيەكيش بوايە دەگەراوہ. بالندەيەك فېربايە، مارتىك خوشيبايە، شەبا قاميشى لىك دابايە، ئەو دەسلەمىيەوہ و رىيەكەى خۆى دەگۆرى.

نيوہشەو بوو كە شەكەت و بىھيژ لەسەر عەرزەكە تھيخىل بوو. پشوى دەرئەدەھات و لە تاريكييەكەدا ون ببوو. وەك خەيالێك بە زەينيدا دەھات، دەلئى خەريكە دەمرم. ئەو دەبى گيانەللا بى. وردە وردە بەلادا دەھات و گيانى سەر دەبوو. ئەگەرچى سەرماشى بوو، بەلام تەنانت ئەوئەندەى تىن لەبەردا نەبوو بشلەرزى.

لەپر كۆلەكەى تيشكىك دېرى بە تاريكييەكەدا و بەرەو لاي كشا. تاويك دواتريش ئەسپىكى ديت كە وەك بريسكە، لە لاي تيشكەكەوہ دەھات.

سى تالە مووى بەدەستەوہ بوو. ھەرجارىكى مووہكانى لىك دەخشاندا، (ئەسپىكى) شەودىز لە نىو تيشكە چرەكەوہ دەھاتە دەرى و دەبجستە سەر پشتى و دەبىرد بۆ ئەو شوئىنەى دلئى دەبويست. دوايى ديسان مووہكانى لىك دەخشانندەوہ و ئەسپەكە دەگەراوہ. بە ئەسپەكەى دەگوت:

"ئەسپە گيان، پىكەوہ دەچىن و ئاويئەى پادشاى دىوہزەمەكان دەدزىن و دەگەرىئىنەوہ." سوارى ئەپەكە دەبى و دەچىنە مەلئەندى دىوہزەمەكان و ئاويئەى زەبەلاخى دىوان، ئەو ئاويئەيەى نەيئىيەكان ئاشكرا دەكات، دىن. شەودىز ھەموو شتێكى دەزانى. كە چارى ھەلديئا، خەوتنى دىوہزەمەكان و كە چاويشى لىك دەنا بەخەبەرئوونەكەيان...

مووہكانى جارىكى دىكەش لىك دەسووى و ئەسپەكە ديسان دەھاتەوہ. ئەسپ نا، ھەژديھايەك. رەش رەش. رەشيكى مەيلەو كەسك، كەسكىكى مەيلەو رەش. كلكى پەخشان و

پەرىشان و گۆيى موچ و قوت كر دووه و وهك پەيكەرهى جوانترين بوونههرى دنيا راوه ستاوه.
خۆشه ويستى و دۆستايەتى له چاوه كانيدا...

"وه ره چيت دهوى داوا بكه."

جا چيى دهوى؟ هه نارى چاويه فرميسكى دهوى له باغى پادشاي پەريياندا. ئەو هه نارهى
سه دان پەرى پاسه وانين. ئەو هه نارهى بالنده به شابال و مار به لهش و لار و ژهنگه سووره به
وزهوز ناتوانن به لايدا برۆن. ئەوه كاريكى ئەسته مه. به لام هيچ دەرديك بيده رمان و هيچ
كيشه يه كى بى چاره سەر له و دنيايه دا نيبه و مهلى ئاوات به رزه فره.

ئەسپه كه دهلى: "ئەو كاره گه ليك ئەسته مه براله."

ئەسته مه، ئەسته مه، به لام ئەو هه ناره دلپره هه ركات پى بكه نى، پيكه نين ده خاته سەر ليوى
هه موو ئينسانه نازار چيشتوو و تيك شكاو و شه كهت و و په ز و بيهيوا و به لاي تير داوه كان.

ئەسپه كه دهلى: "سوارم به. مادام وايه، سوار به، به لام ئەو كاره بوئى مه رگى لى دى. ئاخو

ده توانى به ره و مه رگ هه نگا و بنىي؟"

بو نا! هه ناره دلپره كه، پيده كه نى... سوارى ئەسپه كهى ده بى و به سه ر باغه هه ناره پان و
به ريته كاندا ده فرن. له هه موو لاوه دهنكى گريان و نالين دى. له هه ناره په مه يى و سوور و زهرد و
كه سه كه كاندا شينگير پييه ك... له و سه ره وه هه ناره كه له باغى پەريياندا ده بينن. ئالەى هه ناره كه
دنياى داگرتوو. دار هه ناره گه وه كه، ده دره وشي ته وه. مليۆنان هه نارى شينگير پى پيوه يه...

ئەسپه كه دهلى: "ئىستا ده كه ويته سەر هه ناره كه. توو خۆت لكى هه ناره كه توند ده گرى و به رى

نا دهى. هه ناره كه له ره گه وه هه لده كيشرى و له گه لمان دى."

هەر واش ده كا. له گه ل هه لكه نراني هه ناره كه له ره گه وه، ولاتى پەرييان ده بيتته هه را و هه نكه مه.

چيى هه ناره كه به رزتر ده بيتته و له زهوى دوورتر ده كه ويته وه، هه را و هه نكه مه كهش چرتر ده بيتته وه،
به لام پەرييه كان تووزى پيى ئەسپه كه ناشكينن و ناتوانن هه ناره كهى لى بستيننه وه.

ئەسپه كه ده گاته به سه ر مه لبه نديكى چۆن و پان و به ريى وهك چو كور اووا.

"هه ناره كه ئا لي ره ده چه قيني. هه م باشتر هه لده دا، هه م سه د ئەوه ند، سه د هه زار هي ندهش

گه وه رتر ده بى و ئيتر ناشگريى و به رده وام پى ده كه نى."

ده يشتنه وه و له گه ل ناشتنى هه ناره كه له وى، هه نار ده ست ده كات به هه لدان و گه وه بوون و

پيكه نين.

ناسمان پر دهبی لهو شه و دیزی رهشی وهك قهیتهران... و ههركامهش سوارچاکیکی گهنج لهسهه
پشت و ههه سوارچاکهش داریکی ههلهکه نراوی باغی په ربیانی له باوه شدا... سواره کان یهك یهك و
دوو دوه داده به زن و دار هه ناره کانیان ده چه قیننه وه. نهو هه نارانهی تاویك له وه پینش ده گریان، ده ست
ده کهن به بی که نین و نه سپه ره شه کان له ناسمانه وه ده نیشنه وه. دنیا پر دهبی له داری سووریای
لیویه بی که نینی هه نار.

دوو تاله موو لیك ده خشینی...

"چ ده خوازی لیم ده ستینی..."

"بو ئاوییه کهی ده رویش به گ."

نه سپه که دی و ده بخته سهه پستی. به ددان هه لیده گری و له بهر ده رگا دایده نی. دایکی خوی
به سهه ده کیشی و ده گری.

"نه وه بو وات لی هاتوه؟ بو وات لی هاتوه؟ چته، چی...؟"

"نازانم."

به گ دی... نه سپه کان... سه دان هه زار نه سپ...

تا به یانی له زینده خه ودا... نه سپه کان، دایکی، به گ، باغی هه نار، عه لیی عه ریزه نووس...
هه زاران سه گی که لپه گر به مره مپ و چه په چه پ، ملیونان ژه نکه سهوره که وهك هه وریك ناسمانیان
رهش داگیراوه. بازاری ناسنگه ران، شاروچکهی خرؤشاو به شوینیدا، شاروچکهی به ههرا و گوره
به نه سپ و سه گ و خانوو و دووکان و مزگهوت و مناره و زرؤ شتی دیکه یه وه، گولعوزار، سمت و
که فه لی ژنه کهی حاجی، شه هوه تیکی هه وسار په چراو و زال...

تا وه که لایه کی گهرم دادینی و هه رچی ده کا تینی تیدا نییه هه ستی. له خه ویدا، جینگل دده
و به سینگه خشکه هه تا دوور دوور رویشتبوو و پالی به داره توویه که وه دابوو. قور به
سه روده مورچاوییه وه وشک ببوه. ناخیزیکی کرد و دیسان له بهر بیهیزی له سهه عه رزه که پان بزوه.
دوای ماوه یهك توانیی هه ستی. دوای نه وهی هه ندی به ریگادا رویشت، دیتی وا خه ریکه له
قامیشه لانه که ده چیتته ده ری... راجله کی و ترسی لی نیشت. هه موو ولات هیمن و بیده ننگ بوو.
ریبه که توژیك له ولاتره وه لاکشابوو. هه موو تینی خوی کو کرده وه و دایه لاقه کانی و گه پراوه و
وهك شیتان خوی به نیو قامیشه لانه که دا کرده وه. ده کهوت و هه لده ستایه وه و دیسان ده که وته وه.
نهو روژه ده مه ده می روژتاوا هاته قه راز قامیشه لانه که و به ترسه وه گه پراوه دواوه.

ئەو قامىشەلەنە توند لاقى بەستوۋە و بەرى نادا. لەسەر گازەراي پىشت كەوتوۋە و زارى داچىرپوۋە و ھەناسە دەكىشى و بە ژور سەرىيەۋە ئەسپى رەشى ۋەك قەتران بە سوارچاكي گەنجى ھاۋتەمەنى ئەۋەۋە و ھەر كامەيان دارھەنارىك لە باۋەشدا تىدەپەرن.

ئەو بەرەو شارۆچكە دەروا و شارۆچكەش بەرەو لاي دى. شووشەكان زۆر روون و درەوشاۋە و بلىسەدار و بە خرم و ھۆر. ھەموو شتىك لەتوپەت دەبى. قامىشەلان، گابەردەكان، دارچنارە بەرزەكان ھەر ھەموو دەلىي ھەلكەنراون و دەفرن. زۆنگاۋ و خاكەكە لە دوورەۋە بە قولتەقولت و بە لەرىنەۋەي بەربلاۋ و بەرىن، ھەناسەي قول ھەلدەكىشى. پىي بە دارىكى قەرەمووقوۋە بەستراۋەتەۋە. دىكەكانى ئازارى دەدەن. يەك پىشوو و لە ھالىكدا دەموچاۋى گرژ بوۋەتەۋە و لىچى ھەلقىرچاندوۋە قەرەمووق دەخا... ژنىك سەرى بە دىۋارەۋە ناۋە سەردولكە دەچرى، ۋەك خەيالىك. قىي بەسەر نىچاۋانيدا كەوتوۋە. كىردىكى بىرقەدەرى بەدەستەۋەيە. كىردەكە رادەۋەشىنى. سەرى چلوۋكى لكەھەنجىرىكى گرتوۋە و بەنىۋ خاك و خۆلەكەدا رايىدەكىشى.

لە بىستانەكەدا، لاقى ھەتا گويىزىنگان رۆدەچى. پىي لەسەر شووتىيەك دانا و ھەلقىسكا و كەوت. دەۋەنە تووتىك لە لاقى ئالابوون و داياندەرووشاند. جى جىي لەشى خويىنى لى دەچۆراۋە. تىنى نىۋ زارى لىچق و خويىناۋى و سوپىر بو. ھىلنجى پى دەھات. بچوك بوۋەتەۋە، ئاگاي لەخۆي نەماۋە، خەۋالوۋە و سىر و بى تاقەتە ۋەك مردوۋان... ئەو بىيادەمانەي سۋارى ئەسپى بى رەخت و زىنن، لە دوورەۋە تىدەپەرن. دەستەيەك بىيادەم لە شوئىيەكەۋە كە زرمەي نالى ئەسپى لىۋە دى، لەۋبەرى تارىكايىۋە تىدەپەرن... دەست لە گىرفاندا... تەرمىك بە نىۋ خۆلى ئەو رىگەيەدا كە لاق تا گويىزىنگان لىي رۆدەچى، بەدۋاي خۇياندا دەكىشن. وپنەي تەرمەكە راناۋەستى و رىچكەيەكى تەر لەسەر رىيەكە بەجى دىلى. سۋارەكان دار ھەنارەكانيان لەباۋەش گرتوۋە و بەسەر تەرمەكەدا تىدەپەرن.

"به‌ئۆ جەنابى فەرماندە، چار نىيە ھەر دەبى و بکەن. ئەو متمانە بەھىچ كەس ناکا، تەننەت بە منىش كە براى ئەوم. نەرىتە كەيان وايە. نەرىتى پىياوكوشتن، كە سەدان ساللە ھەيە. شوئىنبزکردن و شاردنەوہى. دەبى و بکەى: شەوئىكىان لە ناخافل، گوندەكە گەمارۆ بدەن و ئەوجار ھەموو پىياوہكانى گوند لە گۆرەپانەكە كۆ بکەنەوہ، ژنەكانىشيان. چونكە لەوانەيە پىياوگۆرەكە جلويەرگى ژنانە لەبەر بكا و بۆى دەرچى. دواى ئەوہى ھەموو ماللەكانتان پىشكنى و دلئيا بوون كەس لە ماللەكاندا خۆى نەشاردووہتەوہ، جا بچن ژنەكەى حاجىيە شىتتە بىنن و يەك بە يەك ھەمووانى پىشان بدن تا بكوژى مێردەكەى دەدۆزىتەوہ. جا ئەو جار ھەر ئەو كەبىرايە پىشانى مرادھەتو بدەن. ئەگەر ئەويش گوتى خۆيەتى، بە دلئىيايەوہ دەسبەسەرى بکەن.

فەرماندە: "به‌ئۆ تۆ راست دەكەى. چارمان نىيە. بەلام بەپىي قانون ناتوانين وا بکەين. بە چ ئىجازە و بيانويەك دەكرى گوندكە گەمارۆ بدەى؟"

ماھىر قاباچى ئۆغلى: "بىوورە جەنابى فەرماندە. خوداى نەخواستە پىت وانەبى دەمەوى فىرت بکەم. ئىشەللا خراپم لى تىناگەى. دلئىيام تۆ زۆر لە من باشتر دەزانى چ بکەى. ئەگەر ئىزىم بدەى، ئەمن ناوى چەند كەسىكى گوندەكەت دەدەمى و جەنابت ئەمىرى پىشكنىنى ماللەكانى ئەوان لە دادگا وەردەگريت و دەچى و ماللەكان دەپىشكنى. گوندەكەش گەمارۆ دەدەى. ئەگەر حەزت لى بوو، ئەمىرى پىشكنىنى ماللەكەى دەروئىشيش وەردەگريت. من پىم وايە تۆ ھەر لە ماللەكەى دەروئىشدا پىياوگۆرەكە دەدۆزىتەوہ. ئەى پىت چۆنە لىستەى خەلكى گوندەكە لە كوئىخا وەرگرى و خەلكەكە بە پىي لىستى ناوہكانىيان لە گۆرەپانەكە كۆ بکەيتەوہ؟"

"زۆر باشە ماھىر بەگ. ھەر بەراستى مېشكت باش ئىش دەكا. ناوا كەس ناتوانى خۆى بشارىتەوہ."

"من دلنیام پیاوکوژه که هەر له گوندی ساری ئوغلێیه جهنابی فهرمانده. خو ئاگاداری من به پیر دهرویشهوه چوممه ئه دهنه. هەر چاوم پێی کهوت، دیتم گرژ و مۆنه و چاره کانی په شپۆن. دهرویش بهگ بو شوینه و نکی، گوتی ئیستا کهسی وای نییه پیاوی پی بکوژی، له حالیکدا ههموان دهزانن، ئهو هەر ئیستاش بیههوی، له گونده کهی خویدا ئه وهندهی پیاوکوژ هیههیه بتوانی ههموو چوکورواویان پی بکوژی.

نازانم راحتێ گیانم. دهرویش بهگیش نکولی له ههموو شتی که دهکا. من دلنیام ژنه کهی حاجییه شیتته و مراده تیهو هەر لهوی پیاوکوژه که دهناسنهوه. بهلام نابی کهس له گه مارۆدرانی گونده که ئاگادار بی. ئهوجار، دهبی وای ریک بهی، کهی نه توانی له باز نهی گه مارۆکه دهر باز بی. جهنده رمه ی زۆر بهرن و وهك ئه موستیله بیتنه ن. چونکه دهرویش بهگ بهفرت و فیله و بیته و سۆسه ی بکا، پیاوکوژه که هەر نه بی له بن بالی بالنده یه که ده بهستی و دهر بازی دهکا.

"ئهو دیان بو من ماهیر بهگ. ئهوه یان کاری ئیمه یه."

"زۆر داوای لیبوردن ده کهم. زۆر داوای لیبوردن ده کهم جهنابی فهرمانده. به خودایه تیبی خودا مه بهستی کی خرابم نه بوو. هەر ویستم به جوانی پیته بلیم دهرویش بهگ کییه و چۆنه. خو دیاره ئیوه لهو شتانه دا زۆر له ئیمه مانان شاره زاترن. کویر بی ئه وهی دهلی وای نییه."

نه قیب ههستا بوو، له سه رخۆ جووله یه کی کرد و دهستی پی کرد: "بهلی ماهیر بهگ، پیتم وایه ده توانم به بی هیچ گرفتیک ئه و کی شه یه چاره سه ر بکه م. ئه گه ر ئه و مه مه له که ته له چنگی ئه و ناغا رینگر و چه ته و پیاوکوژانه رزگار نه کری، تیدا ده چی. ئه وانه خوینمژن. زۆریش به ده سه لاتن و به ئاسانی پشتیان له عه ززی نادرێ. هەر کهسی دیکه له جیبی دهرویش بهگ بوایه، هەر به و به لگانه، دهکرا ده سه به جی ده سه سه ری بکه ین. بهلام ناکری پیاویکی وهك دهرویش بهگ به و به لگانه، ده سه سه سر بکه ی. بهگه کانی ئه دهنه له ئه نکه ره ده یکه نه هه للا و هه رایه که ئه و سه ری دیار نه بی. ئه وانه پشتی یه کتری به رناده ن... بهلام سه ره رای هه موو ئه و شتانه ش، هه موو به لگه کان کۆ ده که مه وه و پیاوکوژه که ش ده گرم و ناچاری ده کهم دان به ودا بنی که دهرویش بهگ دهنی داوه حاجی بکوژی. جا ئه و کاته ده کری سووک و ئاسان دهرویش بهگ قۆلبه ست بکه ین. جا ئه و کات به گه کانی ئه دهنه ش کام رینگه سه خته با بیگرن و کوپیان پیخۆشه با بچن. جا ده چنه مانگ یان ئه نکه ره. ئه گه ر دهرویشمان له ته ویله کرد، جا ناغا کان لییان حالی ده بی و ده ست له پیاوکوشتن هه لده گرن. خو به ده ست من بوایه، سزایه کی که مم بو ئه و پیاوکوژه گه نجه دیاری ده کرد، بهلام دهرویش بهگم له سیداره ددا. پیاوکوژی سه ره کی و کوژارو... ئاخو چۆنه ئه و

کابرایه توانیوتی ټو هه مووه خه لکه شوینبزر بکا؟ پیاوکوژه کان له بهندیغانه دا رزیون، به لآم کهس به دهرویشی نه گوتووه پستی چاوت برۆیه...

"دهرویش کابرایه کی فیلبازه. له پینشدا له گه ل مودیر ناحییه و قامه قام ریك ده که وی و سیلینان چه ده کا و جا ټو و جار دادوهری و کارمه ننده کانی دیکه هه موو به گوئی ده کهن. ټو خوئی حوکمه تیک بوو له حوکمه تدا. ئیستاش سه ره رای ټو وهی له په روپو بووه، هیشتا خوئی به حوکمه ت ده زانی. ټه وانه هیشتاش له ولآته که ی ئیمه دا کوپله داری ده کهن. بنیادهم نا کړن وده فرۆشنه وه. ټه ویش به نرخیکی زور کهم. کار و زه مه تی بنیاده مه کان به دراویکی سوتوایش ده کړن. به نرخي تیرکردنی زگی برسییان. یان بنیاده میك بکره و بیفرۆشه وه، یان ټه ونده ی بچه وسینه وه ژیانیکی مه مره و مه ژبی هه بی، جیاوازییه کی هه یه؟ له م سه رده مه شدا سیسته می ناغایه تی و به گایه تی له ولآتی ئیمه هه ر ماوه کا کی من. ئیمه خه لکینکی پیشکه وتووین و شه ری زرگار بخوازیان بۆیه کرد، له و کوپلایه تیه ره زرگار بین. شه ره که شمان به نرخي خوینی هه زاران کهس برده وه و تپیدا سه رکه وتین. به لآم دهره به گایه تیمان کرده تاجی سه رمان. که چی ئیستا ټه وه ئیوه رۆله ی ره سه نی کو ماری هاتوونه ته مه یدان و نیشتمانه که مان له هه رچی و په رچی و به ره لآ و له وانه زرگار ده کهن. ئیوه دهرویش به گ ده گرن، له حالیکدا به ر له وهی تو بی، هه یچ لیپرسراویکی حوکمه ت نه یده وپرا هه نگاو یکی ناوا نیشتمانه په روه رانه هه لگرئ. ټه وان به عالی می ناشکرا کرده و کانی دهرویشیان دیزه به دهرخونه ده کرد و پتیاندا هه لده گوت و هه ر به پیچه وانه ی ټه و جوو لآبانه وه، وایان هه لده دیران مه گه ر خودا بزانی. ټه گه ر راستیت ده وی، ټه وان له نازایه تیدا، توژی پیی تو زیان نه ده شکاند.

تو به رتیلخوړی کهس نیت، هه تا عه یی بۆ داپو شی و به پیی ویستی ټه و بچو لیتنه وه. تو نا هیلی خوینی هاو نیشتمانییه که به فیرۆ بچی. چونکه ئیوه رۆله ی ره سه نی ټه تاتوړکی مه زرن. ټه منیش خو م به یه کیک له رۆله کانی ټه و ده زانم هه ر بۆیه شه لایه نگرئ له برا که ی خو شم، له برا پیاوکوژه که شم له دهرویش به گ ناکه م جه نابی فه رمانده ی به ریز. چونکه کوشتنی که سیك و نه ناسرانی پیاوکوژه که، یانی ټه و دیکه هه موومان کوژراوین و بکوژه که مان نه ناسراوه. ده ی ولآتیکي ناوا بی دادی و زولمی تیدا بی، هه ر تیدا ده چی. به لآم چونکه دادپه روه ری به ردی بناغه ی ده سه لآت و مه مله که ته که ی ئیمه یه ... ناتوانین ئیزن بده ین ټه و بناغه یه له رزوک بکری. چونکه ټه گه ر ئیزن بده ین، هه موو تیدا ده چین. به لآم دهرویشی برام، که له گیانی خو م خو شتر ده وی، نابی بزانی ټه من کارتان له گه ل ده کهم، چونکه زوری پی ناخو ش ده بی و دلئ دیشی. ټه من دهرویشم زور خو ش ده وی. به لآم دادپه روه ریم خو شتر ده وی. چونکه پیشینیان گوتوویانه: "ولآتیک

به كوفروه ده مېښتته وه، به لّام به زولّمهوه خوراناگرې و تېدا ده چې. " باشه ئيمه كه نامادهين گيانى خومان بكهين به قوربانى به خته وهرېي ولّاته كه مان، چوّن ده توانين ئيزن به يه كيّك - با خوښه ويستترين كه سيشمان بى - بدهين بناغى هوكمه ته كه مان تىك بدات؟ من دهرويشم خوښ ده وي، زوريشم خوښ ده وي. ئه وه مې له دار ده درى، له بن سيّداره كه ي تاگرم تيبه رده بى و قور ده پېوم. كچه كه ي، كوره كه ي و ژنه كه ي به روالته تاخيكي بو هه لّده كيّشن، كه چى مهرگى دهرويش، مهرگى براى به رچه لّك ئوغوزم، پشتى من ده شكينى و دواى ئه و ناتوايم بژيم. به لّام ده سلاّت چييه. براكهم پياوى به ده دست چووه و زيانى به بناغى هوكمه ت گه ياندووه و ئه و زيانه ش كاتيك قه ربوو ده كرېته وه، كه ئه و كه سه ي واى كرووه له دار بدرى. وانييه جه نابى فەرمانده؟ "

" براكه ت له دار ده درى ماهير به گ. هيچ كه سيش نايستتته وه كه تو هاو كارمان بوى.

زور سوپاس و ده ست خوښ بى بو زه جه ته كانه ت. خومان ناماده ده كه ين بو كاره كه مان. "

"خودا پشت و په نات بى جه نابى فەرمانده. عه مروت دريژ بى. كزوم له جه رگى دى. وه خته تاگرم تيبه رې بى بو دهرويشى برام. به لّام حاجييه شتته يه كي نيشتمان، دادپه روه رېي نيشتمان، بناغى ده سلاّت به لّاي ئيمه وه زور خوښه ويستتر و به نرختره له برا و خزم و كه سه كاغان. "

"جا هه ر ده بى واش بى ماهير به گ. جارې به خيّر چى.

ماهير وه ك باى شه مال له وى ها ته ده رى. ته واو، دهرويش به گ پشتى شكا. جا ئه و جار به كه زانينى مزه فهر و دهره ينانى ملكى سارى ئوغلى له چنگى، شتتيكى زور ئه ستم نه بوو. له پيښدا له گه ل مزه فهر ده بيته شهريك و كوّمپانياكه زهره ر ده كات. چهند سه د هه زار ليره يه كي ئه و زيانه به نه سته وى خوّت ده گرى. ديسان زهره ر... دوو سالى دواى ئه وه به ناچارى ملكه كان داده نرين بو فروشتن و خوّت ئه وكات هه مووى ويكرا ده كرېته وه.

جارى ليگه رې با فەرمانده په لامارى شيړه كه ي ئاوه دانى بدا. ته نانه ت پياوكوژه كه ش نه گيرى، هه ر ئه و نه ده به سه هه والى په لاماردانى گوندى سارى ئوغلى به چوكورواوا بلاو بيتته وه، پشتى دهرويشيب پى ده شكى. دهرويش شيت ده بى. له وانه يه ته قه له فەرمانده بكا، يان خوى بكوژى. دهرويش خوى پى ناگيردرى و دلنيام شتتيك ده كا. هه ر بژى فەرمانده. بژى رولّه ي نازا و بويرى كوّمارى، كه له دهره به گان ناترسى. هه ر ته مه ندريژ بى. دهرويش هه ر به زه ينيشيدا نايه مالّه كه ي پيشكنن. ئوغوز ره چه لّك به بناوبانگه كه م. كوژشه به رزه كه ت وه ك مالى دزيك ده پشكيتريّت. چما پشتت ناشكى؟ تا قه تى ئه وه ديّنى؟ ناته قى؟ ته نانه ت عوسمانليش له نيو ئيه وه په يدا بوو. ئيه بوون هه تا پشت دهره واهه كانى قيه ننا چوون. ئيستنا

ئەفسەرىكى پەلەزم دى و خەلۋەتتى مالىھەت دەپشكىنى دەرويش. ھەستە لەخەو ئوغوز
رەچەلەكەم. بەيان ئەنگوت، جگەر سووتا و بوو بە بريانى...
گەشتىبوو پۇستخانە كە شىتتىكى وەبىر ھاتەو و دەمودەست گەراپەو. ئەى لەو ھەلەپە.
لەو گىلپىتتە. لەبىرى چوبوو ناوى پياوكوژەكە بلى. كورە مېشكىك چۆن بەرگەى ئەو ھەموو
شادى و كەفوكول و خۇشپىيە بگرى...؟

لە ھالىكدا پر بەزارى پىندەكەنى، دەرگاگەى كەدەو و گوتى: "زۆر داواى لىبورن دەكەم
جەنابى فەرماندە. گرنگتەين بەشى كارەكەم لەبىر كەدبوو. ئاخۇ ناوى پياوكوژەكەم پى گوتى؟"
فەرماندە: "نا... نا، پىم وانپىيە ھەر بزانى ناوئىشى چىيە. ئەگەر ناوئەكەى بزائىن ھەر زۆر
ئاسانە. دەسبەجى حوكمى دەسبەسەركەنەكەى دەردەكەم. ناوى چىيە؟"

"كورە بە ھالى سەگ ناوئەكەم دۆزىيەو. خۇ ئەگەر بۆتى شەرح بەدەم، ئەو بەيت و باو
زۆر ھەلەدەگرى. عەرزت بەكەم، ئەو گەنجە يەكپەكە لەوانەى دەروئىش ھەر لە مندالىيەو وەك
گلادىاتۆرەكان بۇ پياوكوشتن پەرودەى كەدوون. ناوئىشى يوسفە. يوسفى ئاق داماد. كورى
مەھمۇد."

دەرویش بەگ ئەو شەو ھەتا بەیانی خەوی لىٰ نەكەوت و بېرى لە چارەنوسی یوسف کردەوہ. لە ژيانیدا ئەو یەكەم جارى بوو ئاوا ھەلڤەچوو و خەرىك بوو پەشیمان بێتەوہ لەو كارەى كردبووى. یوسفى لىٰ ببووہ برینىكى بېتەتوان و تیرىكى ژەھراوى لەسەر دلىٰ. باشە بۆچى ئەو كارەى بە گەنجىكى ئاوا شلكەنەمام ئەسپاردبوو و توشى ئەو گىژەنى بەلایەى كردبوو؟ ئەو مندالە دەبىٰ بۆكوى چووبىٰ و ئیستا چۆن بىٰ؟ دەبوايە دواى كوشتنى حاجى بگەرپتەوہ ئاوايى.

سەرى سوورمابوو. ھىواى لىٰ برابوو. نەیدەزانى چ بكا. ھىچ نىگەرانى خۆى نەبوو. یوسفیان كوشتبايەش، نەیدەخستە ئەستۆى ئەو. كزەى لە جەرگى ھەستا. بېت و ئەو مندالە، ئەو ھەتیبوہ، ئەو گەنجەى چاوە خەمبارەكانى لە چاوى كەلەكیوى دەچن بگرن، لە دارى دەدەن. ئەگەر ئەو روو بدا، جا دەرویش چۆن بژیى و چۆن نانى زیندوان بخوا؟ ئەو مندالە ھیتشتا سەرەتای بەھارى تەمەنىتى.

بېت و ئەو مندالە بگىرى، ئاخۆ رىگەيەك ھەيە لە سىدارەى رزگار بكنە؟ خۆ بىست سال لەوہ بېش بوايە، ئااخ، بۆ بىست سال لەوہ بېش. ھەر ئەمسال خۆزگەم بە پار. ھەر بەراستى بۆ توشى ئەو رۆژگارە ببوو و قەدر و قىمەتى نەمابوو؟ لەوہ دەگەرپا بزانی بۆ؟ ھەندى ھۆكارى بەمىشكىدا ھات، بەلام ھىچیان قايلىان نەدەكرد. ئەو دنایاە زۆر شتى تىدابوو، كە ئەو لىيان تىنەدەگەيشت، بەلام ئەو شتانە چ بوون؟

یوسف ماوہيەك وەشوین حاجى كەوتبوو و خەلكىش پىيان زانىبوو. ناخريیەكەشى بە كىرد ئەنجىبووى و تەرمەكەشى لە دەموزتەپەوہ بەسەر عەرزىدا ھەتا شارۆچكە راكیشابوو. خۆ ئەوہى لەسەر سووربیتەوہ، مسۆگەر لەسىدارەى دەدەن.

له پریکدا تیشکی شادییه که له ناخیدا ته قییه وه. یوسف رزگار ببوو. یوسف ئیتر له سیداره نه ده درا. خو به پئی قانون که سیکی ته مهنی له خوار بیست سالانه وه بی، له سیداره نادری. به لآم خو ههتا ههتایه له به ندیخانه دا ده بی. ده رویش به گ چاره سه ری شه وه شی دۆزییه وه. حکومه ته دیو کراته کان هه موو رۆژی ته مری لیبوردن ده ده که ن. دواى چهنه لیبوردنیک، یوسفیش رۆژیک هه ر بهر ده که وت و بهر ده ببوو.

به گ تا رادهیه که هیور ببۆه و بهو بیرکردنه وهیه پشویه کی کیشا. ناره قهی نیوچاوانی سرپییه وه. به لآم هیشتا ژان و نازار چنگیان له دلئ داده گرت. هه ولئ ددها خوشحال بی و بروا به وه بیئ، که یوسف زۆر زوو له به ندیخانه بهر ده بی، یان هه ر به داویشه وه نابئ. به لآم نهیده توانی و پتر هه لده چوو. که چی نهو توور پییه، هینده ی دلئسۆزییه که ی به ته وژم نه ببوو. شه ونده ی به زهی پییدا ده هات و خه می بوو، چیی نه ما بوو گیانی ده ربچی. هه ر ده تگوت ژه هراوی بووه. خو ی گرمۆله ده کرد. پشوی ده رنه ده هات و خه ریک بوو بجنکی. به لآم توور پییه که ی فریای ده که وت و رزگاری ده کرد. خو شه گه ر توانیای هه ر وا توور پیته، زۆر باش ده بوو. له توور پییه وه به رهو دلئسۆزی و به زهی و له دلئسۆزییه وه به رهو توور پیی و له نیوان شه دوو ههسته دا وه ک خوخلوله ده سوورایه وه.

جار جاریش دردۆنگی له دلیدا سه ره تاتکیته ده کرد و راده چله کی و کاتی به زهینیدا ده هات که له وانیه یوسف ناوی بهیئ و پیوه ی بکا، مووی لی ده بووه نه شتەر. باشه بو پیوه ی نه کا*؟ که بجنکی خو شی له خو نه دیوو... هه ر واش ده بوو. جا نه وکات دۆزمنه کانی کلکیان تیک ده نالاند و له سیداره یان ده دا. به ناخ و داخه وه ده یگوت: "ئه ی خوژگه من تیوه رنه دا، خوژگه ..."

دهنگی ده رگا هات و یه کیک له پیاوه کانی وه ژووور که وت. به گ به بی شه وه ی ناگای له خو ی بی هه ستا و به دهنگی بهر ز پرسی: "چ بوو، چ باسه؟"

"به خوژم و ده سه گه وه هه موو شه زۆنگا وه م سه نگ و سووژن دا و هه رام کرد "یوسف"، به لآم نه مدۆزییه وه. ئیستاش ده چمه چنار لار ئاراسی."

"گوتم با شه مشه وه هه ر که س یوسفی دۆزییه وه بهیئیتته لام، هه تا زیندوه، گوتم با..."

"به گ، ئیستا ده چمه چنار لار ئاراسی، بو قامیشه لانه که ... له وانیه ..."

شه و پیاوانه ی وه شوین یوسف که وتبون، یه که به یه که ده هاتنه وه و به سه رکزییه وه ده یانگوت، نه یاتوانیوه بیدۆزنه وه. هه ر کامیان ده هاتنه وه، تیشکی هیوایه که له دلئ ده رویش

* پیوه کردن: به داره وه کردن. کردن به داوه وه. خسته ته له ره. لیزه دا مه به ست نه وهیه که سیک یه کیکی دیکه له که تئیک وه ریدات.

دهگه‌را، به‌لام زۆر زوو لیبی ده‌بووه دله‌کوته. چیی نه‌مابوو رۆژ بێته‌وه. به‌گ وڤ و کاس بوو و
 ئه‌گه‌ر سه‌ریشیان بریپایه، هه‌ستی پێ نه‌ده‌کرد. سه‌ر له شه‌وی هه‌موو خه‌لکی ئاوه‌دانی،
 هه‌موو گه‌نجه‌کانی ناردبوو. گولعوزار و میرۆش وه‌شوین یوسف که‌وتبوون. خه‌لکی ئاوابی به
 سوار و به‌پیشان به‌ ده‌شته کاکی به‌ کاکیه‌که‌ی ئاناوه‌رزا وه‌ریبوون. سه‌گه‌لی نیودیشیان
 وه‌شوین خۆیان دابوو. ئه‌گه‌ر یوسف له‌و ده‌وره‌به‌رانه‌ بوايه، به‌دلنیاییه‌وه ده‌یاندۆزییه‌وه. به
 مردویی یان به‌ زیندوویی.

به‌ره‌به‌ری به‌یانی به‌گ خۆی پێ نه‌گیرا و خۆشی لیبی سوار بوو و به‌ره‌و ده‌شته‌که‌ ته‌سپیی تاو
 دا.

ئه‌و پیاوه‌شی وا ناردبوویه خانووه‌که‌ی شارۆچکه‌، به‌ده‌ستی به‌تال گه‌راپۆوه. ئه‌ی باشه‌ ئه‌و
 منداله‌ ده‌بی له‌کوی خۆی شاردیته‌وه. که‌ بیری له‌وه ده‌کرده‌وه، له‌وانه‌یه به‌سه‌ر ته‌رمی
 خۆیناوابی یوسفدا بکه‌وی، وه‌خت بوو شیت بی... له‌وانه‌یه هه‌زاره‌مین جاری بوو دووپاته‌ی
 ده‌کرده‌وه، بێت و وابی خۆم ده‌کوژم. له‌خۆی خۆش نه‌ده‌بوو که‌ گیانی کورپکی ئاوا به‌شان و
 باهۆ و جوانچاکی... خستبووه مه‌ترسییه‌وه، می‌رمنداڵیک که‌ خۆشیی له‌ ژبان نه‌دیتبوو...
 تیشکی لایته‌کان، فانۆس و هاوار هاواری "یوسف جوق یوسف، یوسف جوق یوسف" له
 هه‌موو لایه‌کی ده‌شته‌که‌وه ده‌بیسرا. به‌گیش گه‌یشته‌ ئه‌وان. به‌ده‌م تاودانی ته‌سپه‌که‌یه‌وه،
 به‌هه‌موو تین و هیژی خۆی هه‌رای ده‌کرد: "یوسف، کورم یوسف."

به‌دوای ئه‌وه‌دا گوپی له‌ زایه‌له‌ی ده‌نگه‌که‌ی خۆی ده‌بوو له‌ ده‌شته‌ پڤ چه‌ق و لووره‌که‌دا.
 ته‌سپه‌که‌ی هه‌ر وا به‌ تاو هه‌تا شارۆچکه‌ لی خوری و له‌وی جله‌وی کیشا و گه‌راوه و به‌ره‌و
 ئاوابی تاوی دا. تاویک وه‌خۆ هاتبووه. ته‌سپه‌که‌ی له‌ هه‌وشه به‌ردا، له‌ پلیکانه‌کان وه‌سه‌ر
 که‌وت. کۆشک کپ و بێده‌نگ بوو.

ده‌رویش به‌گ هه‌ر پێی سه‌یر بوو و ده‌یگوت، بنیاده‌م ده‌عبایه‌کی سه‌یره. هه‌تا ئیستا ئه‌و
 هه‌مووه به‌لایه‌ی به‌سه‌ره‌اتبوو و پتر له‌ پانزه‌ جار له‌مه‌رگ گه‌راپۆوه، به‌لام قه‌ت ئه‌وه‌نده
 نه‌شله‌ژابوو. زۆر باشه، ئه‌و شله‌ژانه له‌به‌ر چی بوو؟ براکه‌ی، بابی، مه‌جمووده خۆشه‌ویسته‌که‌ی
 و دوو کورپ کوزرابوون و هیچ کام نیوه و ته‌نانه‌ت یه‌ک به‌ ده‌ی ئه‌و رووداوه کاریان تی
 نه‌کردبوو. یانی ئه‌وه‌نده‌ی یوسف خۆش ده‌ویست و خۆی نه‌یزانیبوو؟

به‌یان ته‌نگوتبوو و چیی نه‌مابوو تاو هه‌لبی، که‌ گوپی له‌ ده‌نگی راگیرانی ترۆمبیلێک بوو.
 له‌ په‌نجه‌ره‌وه سه‌یری کرد. دیسان ماهیر بوو. جیی خۆی بوو به‌هاتنی ئه‌و تووره‌ بێ. چونکه

قەت متمانەى بەو نەبوو. بەلام ئەمجارەيان پىيى خۆش بوو هات. بەشکم خەبەرئىكى خۆشى پىيى
 بى. بەپىرپىيەو چوو سەر پلىكانەكان و پرسى: "دەى بلى بزانم ماھىر، چ باسە؟"
 ماھىر بە لەبزیكى گریاناویيەو گوتى: "ئەو دەبوو بىي، قەوما. ئەو دەى لىي دەترسايىن
 بەسەرمان هات. سووتايىن و بووینە تۆزى بانان. وەجاغیان کوپر کردینەو. ئاخىر پىم نەگوتى
 دوژمنى ئىمە سووک و بى شەرەفن؟ چما پىم نەگوتى بۆ ئەو پشتمان بشكىنن، لە هىچ
 جەنايەت و نامەردىيەك ناپرىنگىتەو؟ يەكىك لە پىاوەكانتايان بە پارە كپووە و حاجىيان پىي
 بەكوشت داو. دەلئىن ئەو دەمەى تۆ لە ئەستەمبول بووى، ئەمن چاوم بەسەر ئەو كارەو بوو
 و پارەم داو بەحاجى بۆ ئەو لە شارۆچكە رابكا. ئەو دەم كروووتە بىيانوو و كوشتوومە.
 پىاوكوژەكەيان دۆزىووتەو بەرالە."

بەگ بەدەست خۆى نەبوو، نەراندى: "دۆزىويانەتەو؟ يانى گرتويانە؟"
 ماھىر بە هەناسەپرکى وەلامى داىو: "هېشتا نەيانگرتوو. بەلام دەيگرن. تەنانەت
 وینەيەكيشان وەچنگ خستوو. دەلئىن دەزانن لە كوئى خۆى شاردوووتەو و گەمارۆيان داو و
 دواى گرتنەكەشى هەردوو كيشمان دەگرن. فەرماندە ئەو دەى بەخۆم گوت. ئەوانە دوژمنى
 سەرۆت و سامان و دەستپۆشستويين. ئەوانە هەركامەيان كۆمۆنىستىكى سوورن. ئەو عەلى
 سكالانوسى ئاگرى بن كايە، هەمووانى تىن داو. كاكى من تۆ بى، هەم ناوى پىاوكوژەكە و
 هەم رەسمەكەشيان دۆزىووتەو."

"باشە پىم بلى بزانم قاتلەكە كىيە؟"

لیرەدا دەنگى ماھىر وەك سەھۆل سارد و بى بەزەبى بوو. بە لەبزیكى وەك بلىي قەلسە
 بگپرى، گوتى: "يوسف، كورەكەى مەحمود، باوكى..."
 دەروپش كە ناوى يوسفى بىست، سەرى لەگىژووە هات و بەرچاوى رەش داگەرا. ئەگەر
 دەستى بە پەرژىنى پلىكانەكەو نەگرتبايە، دەكەوت و هەموو رىسەكەى لى دەبوو خورى.
 هەموو تىنى خۆى كۆ كروو و بە لەبزیكى بى خەمانە پرسىي: "بۆ لە نىو پىاوەكانى مندا،
 گەنجىكە هەيە بەناوى يوسف؟"

"هەبوو، لىيان كۆلىووتەو."

بەگ بەدەنگىكى لەرزۆك گوتى: "يانى هەبوو، ها؟"

دەمودەست لەبزی توووەبوو: "يانى توانىويانە پىاوى منىش بکرن، ها؟"

باش به سەر خۆیدا زال بوو. ماهیر لێره مابایهوه، لهوانهبوو مهترسیی لی بکهوێتهوه. دهستی لهسەر شانی دانا و لهسهری رویشت: "بهلی، ئهوجار تیگه‌یشتم کهر له کوی کهوتوو و کونده له کوی دراره. بهلام خرابیان خهو لی کهوتوو. تو خهمی شهوت نهبی. یوسف پیاوی من نییه. ئیمه کهسیکمان بهو ناوه هه‌بوو. بهلام وهک بیستوو مه دوومانگ ده‌بی مردوو. ئیستا تو بچوو شارۆچکه و گوێهک هه‌لخه بزانه چ داویکمان بو ده‌نینهوه. سبه‌ینی عه‌سر، لێره چاره‌پیتم. هه‌تا عه‌سر له مالی نام. ده‌ی باشه، به‌خیرچی. سبه‌ینی عه‌سر چاره‌پیتم."

ماهیر به‌ناچاری و له‌ حالیکدا هه‌زار جنیوی ته‌ر و بری له‌ دلی خۆیدا هه‌واله‌ی ده‌رویش ده‌کرد، له‌ پلیکانه‌کان چوو خوار. به‌گ ئیتر وازی له‌وه هینابوو خۆی به‌ خه‌تابار بزانی. ئه‌وجار کهوتوو جنیوان به‌ یوسف. خۆ ئینسان نییه. ته‌نانه‌ت هه‌یوانیکیش ئاوا خۆی پێوه ناکا. خۆی پێشانی هه‌موو شارۆچکه‌ که داوه، وێنه‌که‌شی... ئه‌و که‌ره که‌نگی وێنه‌ی گرتوو؟ نه‌کا له‌ شارۆچکه‌ لیان گرتی؟ تف له‌و روویه‌ت، تف له‌و شیره‌ی مژیوته یوسف. بی‌ت و بکه‌وێته ده‌ستی، له‌ پێشدا ئه‌وه‌نده‌ی تی هه‌لده‌دا شل و کوتی ده‌کا. جا به‌ده‌ستی خۆی ده‌یداته ده‌ست پۆلیس. تف له‌تو، هه‌ی به‌ نه‌فرت بی. ئه‌ی له‌و که‌رێتییه. گێله. چما بنیاده‌م متمانه به‌ ده‌ست و پێ سپلیکه‌یه‌کی ئاوا ده‌کا؟

ماندوو و شه‌که‌ت چوو خۆی خسته‌ سه‌ر جیوانی خه‌وه‌که‌ی و ده‌سه‌جی خه‌وی لی که‌وت. وه‌ک بۆمبیکیان له‌بن گوپی ته‌قاندبێته‌وه، له‌خه‌وی راپه‌ری و له‌ جیوانه‌که‌ی ده‌رپه‌ری. برۆی به‌ چاوه‌کانی خۆی نه‌کرد. پیلوی چاوی هه‌لگۆفین. چه‌ند جارێک چاوی هه‌لینا و لیکی نانه‌وه. ئه‌وه‌ی ده‌یدیت نه‌ خه‌و بوو و نه‌ خه‌یال. ئه‌وه‌ی به‌ره‌رووی راوه‌ستابوو، یوسف خۆی بوو. راست خۆی بوو. یه‌کیک له‌ پیاوه‌کانی بن پیلی یوسفی که‌ به‌سه‌رپێوه هه‌لده‌له‌رز، گرتبوو و نه‌یده‌هیش بکه‌وی.

به‌گ چوو ده‌ری و ده‌ست و ده‌موچاوی شوش و گه‌راوه. به‌ جزمه‌وه و به‌بی ئه‌وه‌ی جلوه‌رگی داکه‌نی، خه‌وتبوو.

یوسف وای لیها‌توو، نه‌ته‌ناسییه‌وه. هه‌موو گیانی قوراوی و خویناوی بوو. جلوه‌رگه‌کانی شر و تیتۆل تیتۆل ببوون. سه‌ر برۆی رووشابوو و خوینی لی ده‌هات و له‌ چاوی راسته‌یه‌وه هه‌تا سه‌ر لیوی و له‌ویوه هه‌تا گه‌ردنه‌ی شۆلاوگه‌ی ده‌به‌ست. چاوی ده‌رپه‌رپیوون و وه‌ک دوو مه‌رمه‌ر به‌مۆله‌ق وه‌ستابوون و نه‌یانده‌روانی. گژ و گیا هه‌لکه‌نراوه‌که‌ی هه‌روا له‌ مستیدا بوو و ده‌یگوشین و دیار بوو له‌بیری چوو ده‌ستی بکاته‌وه. سه‌روقتی پر بوو له‌ خۆل و خاک و پووش

و په لاش. هەر تالە موویه کی نووسه نه که یه کی پیوه نووسا بوو. قژی له بهر نووسه نه که دیار نه بوو.

به گ به دیتنی ته و شاگه شکه ببوو. سهیری ده کرد و موو چرکه ی پیدا ده هات و نهیده زانی چ بکا. ته مری کرد: "بیبه نه وه ماله وه یان. بیسون و خاوینی بکه نه وه. هه موو جلویه رگه کانیشی بسووتینن. برین پیچیکیش بینن برینه کانی ده رمان بکا."
ئیتز بیدهنگ بوو و سهری گرته نیوان هه ردوو دهستی.

چووه نَبُو حه شيمه ته كه وه و راوه ستا. حه شيمه ت له پر نه ما. له وئ، له ته نيشت بهرده رۆمبیه كانی ئيمامه كورد پيی به عه رزييه وه رهق بوو. لووت و گوئچكه ی ته رمه كه ده جوولان. ميشی رهش و بريقه دار و داهيژراو... گهرما هاتبوو. بازار سريوه ی ليوه نه ده هات. گه لای داره كان بيچووله، ژاكاو و چرچ و لۆچ و تۆزاي، زرده واله له كه لين و كولينا ندا هه لئيشتوو، پاساريش خۆمات كرددو له هه وره بان و بانيژه كان. يهك دوو په ره سيلكه نزم ببوونه وه و چيی نه مابوو سينگيان بهر شوسته كه ی بازار بكه وئ، تيژ ديئن و وهك تير هه لده ستنه وه. ته رمه كه له وئ كه وتوو و باسكي به ره و لای سه ری هه لگه راونه ته وه و له پي ده ستي تۆزئ كراونه ته وه. ده لئي وه يستوويه تي مستی بقووچيني و نه يتوانيوه. لاقه كانی راست و ليك كيشا وه ته وه و تۆز و خۆل له سيملي نيشتوو. وهك مندالتيكي نامۆي گرياي خه مبار و تيرنه خواردوو، كه له يستۆكي لي بز بووبئ و ليچی هه لقرچاندي و نيچوانی تيك نابئ، ده تگوت ئيستا قسه ده كا. ههر ئه و حالته ی كه ده لئي ده يه وئ قسه يهك بكا، يوسف شيت ده كا. به ده وري ته رمه كه دا ده خوليتته وه و راده وه ستي و چاوی تي ده بري و ديسان به ده وريدا هه لده خولئ. راوه ستا و داهاته وه و ده ستي مردووه كه، مه چه كي ده ستي راسته ی گرت و كيشای. ريك به نيوه راستی بازاره كه دا... لووره لووريك له گوئي دا ده زرينگايه وه. باسكي چه په ی خويني لي ده هات. قۆلي چه په ی كراسه كه ی داكيشا و خه ريكي پيچانی برينه كه ی بوو. خوينه كه رانه ده وه ستا. كراسه كه ی داكهند و جوان باسكي چه په ی بو به ست. خوينه كه ههر هه لده قولي. چما بريني مردووش خويني لي دي؟ له وانه شه نه مردبي. له وانه يه نه مردبي. ئه وه حاجيبه شيته ی پي ده لين. چما حاجيبه شيته ش ده مري؟ ئه و گلاوه، وهك سه گ هه وت گيانی هه يه. بي شه ره ف. باسكي چه په ی دايه بهر شه ق. خويني پتر لي هات. هه تا ئه ژنۆي خوينا ی بوون. ئيتر ماندوو بوو. له بن ليوانه وه گوتی: "چش". راده وه ستي يان نا چاوی ده بري. ده رنه چوونی

گیانی کوژراوینک و رانه‌وه‌ستانی خوینه‌که‌ی، شتیکی باشه. ئەوانه‌ی ناوا به کێرد ده‌کوژرین خوینیان راناوه‌ستی. ئەوه نه‌بوو گه‌رووی خه‌لیلش هه‌تا سێ رۆژان دوا‌ی هه‌لپه‌رینه‌که‌ی هه‌ر خوینی ده‌هات. نه‌ده‌هات؟ کوژراوه‌کان زۆریان خوینیان به‌ند نابی. باشت، ئەوه گو‌میلکه‌ی خوینه‌که‌ی تۆز و خۆل دا‌یو‌شی. گێژه‌لووکه‌یه‌ک هه‌لپه‌کرد و خاک و خۆلێکی هینا و هه‌موو ولاتی دا‌یو‌شی. خاک و خۆله‌که‌ی به‌سه‌ر مردووه‌که و ئەو برینه‌ش دا‌کرد، که خوینی لی‌ هه‌لده‌قولی و دا‌یو‌شین. مردووه‌که وه‌بن تۆزو خۆل که‌وت و له‌ شوینێکه‌وه‌ ده‌نگی گو‌رانیه‌که‌ هات. شه‌وه‌که له‌رزى و ئاسمان له‌به‌ر هه‌ور دیار نه‌بوو. هه‌ور ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر یه‌ک و تی‌ک ده‌چرژان. با بفرن. وه‌ستا وه‌سمان هات. "ئامان"یش له‌ گوندی کو‌تمه‌ز، به‌ به‌ژن و بالایی کورت و نیوشانی پان و مه‌مکی قیت و لێوه‌ گۆشته‌که‌یه‌وه، وه‌ی باوکه‌ ئامان لێوی چه‌نده‌ گۆشتن. ئامان، به‌لی‌ ئامانیش هات. خه‌ریک بوو رۆژ ده‌بو‌وه. ماندوو و شه‌که‌ت دیار بوو. تیشکی هه‌تاو ده‌هات. ده‌میکه‌ ده‌بوو هاتبا. وه‌دره‌نگی که‌وتوه. ردینی له‌ تاریک و روونی به‌یانیدا وه‌ک زیو ده‌دره‌وشیته‌وه. پشووی سوار بوو. قامیشه‌لانه‌که‌ له‌ دووره‌وه‌ سه‌وز ده‌چیته‌وه. ده‌بی‌ خۆی بگه‌یه‌نیته‌ ئەوی. به‌لام ئە‌ی چ له‌و بنیاده‌مه‌ بکات. شی‌ت بوو. خودا بزانی له‌سه‌ر چیی ئە‌قلی له‌ده‌ست داوه. ئاوی ئی‌ره‌ کرمی تیدا‌یه و بو‌ خواردنه‌وه‌ نابی. هه‌رکه‌س لێی بخواته‌وه‌ ده‌مری. له‌ بن خاکی به‌خوین خوساوه‌وه، شیه‌کی نه‌رم نه‌رم دیته‌ده‌ری. خوینه‌که‌ هه‌لده‌مژی. مردووه‌که‌ هه‌ست و به‌سه‌رسوورمانه‌وه‌ سه‌یریکی ده‌روبه‌ری کرد. چاوی هه‌لگۆفین و دیسان به‌سه‌ر سوورمانه‌وه‌ له‌ ده‌روپشتی خۆی روانی و ئی‌تر ده‌ستی راسته‌ی له‌ سه‌ر چاوی دانا و مه‌چه‌کی ده‌ستی راسته‌ی له‌ خۆله‌که‌ نا. هانی‌ ها‌ پارهی ناوی، هه‌موو چه‌قۆکان بو‌ تۆ. ئەو چه‌قۆیا‌نه‌ ده‌مه‌ تی‌غن... زۆر به‌ناوبانگن. له‌ چین و ماچین و فه‌رنه‌گ و له‌ عه‌ره‌بستان و عه‌ره‌بستانی بیابان... له‌ عه‌ره‌بستانی بیابان... ها‌ بیگره‌ ها. له‌وی له‌ عه‌ره‌بستان پیوستت ده‌بی. سه‌ری جه‌واله‌که‌ت بکه‌وه، با بو‌ت پر بکه‌م. له‌ جه‌واله‌که‌ی بنی. له‌سه‌ر مردووه‌که‌ی دا‌ینی. ئە‌تۆ بو‌ هیچ له‌به‌ر نا‌که‌ی. بۆچی به‌ زستان و هاوین ناوا ده‌گه‌رپی. پزیسک و پریشکه‌ ئاگر له‌ کوانوه‌که‌ ده‌رده‌په‌رن. بلێسه‌ له‌ کوانوه‌که‌نه‌وه‌ دیته‌ نیو بازاری ئاسنگه‌ران و هه‌تا نیوه‌ندی بازا‌ره‌که... هانی‌ وه‌ریگره‌، ها...

کورم پیوستیت پیمان ده‌بی. وه‌ستا وه‌سمان خۆی ده‌جو‌لینتی. له‌وانه‌یه‌ ناوی وه‌ستا وه‌سمان بی. هانی‌ کورم. له‌ مردووه‌که‌ی ده‌به‌ستی. چه‌قۆکان ده‌بی له‌ مردووه‌که‌ به‌به‌ستی. مردوو چه‌قۆی پیوه‌ بی‌ خوینی لی‌ نایه. له‌وی له‌ بن چناره‌که‌، له‌ ده‌م ناوه‌که‌وه‌ حه‌شیمه‌ت، ئە‌ری

کاکه کی لهوهی داوه، کی لینی داوه. ئەو منداڵه، ئەو کورپوژگه لینگ درپژه کاکه، هەر ئەوهی لهوی چاری به مۆلەق وەستان، له هەفتا شوینەوه. هەر خۆشی به سەر عەرزدا رابکێشاوه. دەی سهیری بکەن بزانه چۆن هانکه هانکیتی. سینگی دەف دەدا. له جیجی خۆشی نابزوی. بۆ راوهستاوی کورم. دەی خۆت بشارەوه. رۆژ بپتەوه، جەندەرەمە دین. بەخوای گیلی. تۆی کەر و گەمزە، لیت داوه و کوشتووتە، ئەی چاوه پتی جیجی؟ هەتا جەندەرەمە نەگەیشتونەتی پڕۆ خۆت دەرباز بکە. له ولاتی ئیمەش کورپوژگەیه کی لی بوو. وەک تۆ. کەنگی بوو که لینی دا وای لیدا خوینی لی هینا برا، خوینیک که رانەدەوهستا. برا خوینی شیتە برا را بکە. باران نەمە دای کردووه. ئەو بارانە له کوپۆه هات؟ بارانیککی ورد ورد. بۆنی خاکی باران لیدراو هەستاوه. بۆنی گەلای داریش دی.

دەبی مردوو که بپتەوه سەر جیجە که، بۆ قاوه خانە که بۆ ئەوی. دەست چەپە ی گرت. هەلی گرت و بە راکردن، دەستی مردوو که ی بە دەستهوه بوو، بن چنارە که، دەوری قاوه خانە که و چەند جاریش ئەوسەر ئەمسەری بازارە که گەران. مردوو ی بە دار تووه که وه نا. مردوو وەک بنیادەمیکی زیندوو پالی بە دار که وه داو. پیم وایه چاوشی هەلینا. نەیدەتوانی چاری لینک بنی. هیشتا تاو هەلنەهاتبوو. له ژوروه دەنگی ژنە که دەهات. که گوپی لەدەنگه که بوو، نەرانندی. که گەیشته پشت دەرگا که، راوهستا. ژنە که له ژوروه یهک پشوو دەبۆلاند و جوینی بە حاجی دەدا. دەلەرزى. ژنە سهیریکی دەر وه ی کرد. بە دەم سهیر کردنەوه سمتەکانی بادەدا. دواى ئەوه شەق دەرگا که ی پتووه دا. مردوو که لهو شوینە ی راوهستا بوو، قیت بۆوه. نیت ديسان هەر وا پالی بە دارە که وه دا و لهوی مایه وه. مردوو که ی له کۆل کرد و بەرهو شیوه که غاری دا. دەنگی بۆلەبۆلی ژنە که ی هەر دەبیست. مردوو که ی برد و له شیوه که دا له سەر لمە که رابکێشا. هیشتا تاو هەلنەهاتبوو. هەوا خۆش بوو. چووه نیو بیستانه که وه. شووتیبه کی گەورە ی شکاند. شووتیبه که ئاوی لی دەتکاوه. قەپالیککی لی دا. که گەراوه لای دار زەیتوونە که، کپ و کپ بوو. ویستی به شان، پالیک به دەرگا که وه بنی، نەیتوانی. له ژوروه ههچ دەنگیک نەدەهات. چەند جاریک کۆکی. ههچ جواب نەبوو. خەریک بوو بۆ گوشتیککی گەرم شیت و شەیدا بی... له نەکاو... بە دەستهوه و دەریه پری. خەریک بوو تاو دەکوت. گوتی وا تاو هەلدی. دەستی راستی مردوو که ی گرت. زیخ و لمە که دەنگی هات. به راکیش راکیش هینایه بازار، بن چنارە که. له بن چنارە که بردیبه ناشه که و لهویوه بۆ لای پردە که و بۆ بناری گردی... له ریگایه که دەپیشت، تووشی گویدرپوژیک بوو. سهگەلی زار و کەلپه خویناوی به مره مپ

وهشوینی که وتیبون. سه گه له که زۆر بوون و دهوریان دا. که لپه ی سپیی خویناوی... مردووه که ی هه لگرت و به کۆلی خۆی دادا. سواری گویدرێژه که ی کرد. عاره بانه یه کی که سک، به خله خلی زه نگو له وه ده رکه وت. مردووه که ی خسته سه ری و لپی خوری به ره و زۆنگاوه که. به زۆنگاوه که ی دادا و دیسان ده ریه ی تیا یه وه.

تاو هه لاتیبوو. مردووه که له وی، له سه ر به رده پر نه خش و نیگار هه کانی ئیما مه کورده که وتیبوو. سه ری چلوو کی درێژی چناره که به ژوور سه ری یه وه. می شیک ی سه و هات و چوه کونه لووتیبیه وه و هاته وه ده ری و چوه وه ژووری و هاته وه ده ری. مردووه که له وی به تاقی ته نی که وتیبوو. به تاقی ته نی. بهر له تاوه لات. لیوی خۆی کرۆ شتیبوو. سه رسوو پرما و که وتیبوو له وی. خوین به سه ر تاله مووی سمیلیدا شۆلا و گه ی به ستیبوو. هه ردوو ده ستی قوو چاندبوو و نینۆکی ده رهاتیبون. نینۆکی کی شۆر ببۆه. له خۆل و خا که که دا ده گه وزی. ئیسکی سپیی ده ریه ری بوون... مسته قوو چاوه کانی پر بوون له چله دروو...

تاو هیشتا نه گه یی سووه چه قی ئاسمان و مردووه که هه ر له وی که وتیبوو. له پێشدا مراد مهاجر هات. ده یناسی. هه مووان ده یانناسی. هه ر ته سپ ته رسی کردبا، ته وه ده گه یشتی و له سه تله که ی ده خست. پارووی هه رام له گه رووی مراد مهاجر نه ده چوه خواری و دۆخینی هه رامی نه ده کرده وه. هه ریۆیه زۆر به خۆی ده نازی. چاوی زه ق کردنه وه و گوئی، ته وه دیان کوشتوو هه را، کی له وه ی داوه برا؟ داماو... هه م قسه ی ده کرد و هه م به سه رسوو پرمانه وه به ده وری مردووه که دا هه لده خولا. نه یه زانی چ بکا. یه ک دوو جار زاری دا پچرپی و سه ری هه لئینا و ویستی هاوار بکا، به لام نه یه توانی. به ره و خواری بازار رای کرد. ته و جار به را کردن هاته وه له ژوور سه ری مردووه که بیجو له را وه ستا. سه یری ته ملا و ته ولای ده کرد. ده تگوت چاوه ریپ ی که سه یکه. به لام که سه ی نه ده دی. له گه ل ده نگ ی بانگ هات، وه خۆ هاته وه و به ده وری مناره که دا ده ستی کرد به هات و هاوار. که هاواری لی هه ستا، ته وی تر رای کرد. له ولاتره وه له پشت چناره که وه، له تاریکایی پشت دا ره ته ستوره که دا خۆی کۆم کرده وه. زۆری سه رمابوو. پالی به ده رابه ی دوو کانی که وه دا بوو و ده ترسا و هه لیشه له رزی. دوا ی ته وه سه ر و سه کتی شیخ په یدا بوو. گوپی له قسه کانی ته وه بوو. هه ر شیخ گه یشته لای، هه ستا. زۆر ده ترسا. له ترسانا پشوری ده رنه ده هات. ده یویست را بکا. له نه کاو مردووه که ی وه بی هاته وه. ده یویست بزانی چ باسه و چ ده بی. گه یشتیبوو وه ده ره وه ی بازار پش، به لام گه راوه و هاته وه له ته نیشت شیخ را وه ستا. شیخ ئاوریکی لی داوه و ده ستی کرده وه به قسه کردن. چه ندی ته و پتری لی ده گوت،

ئەو پتر دەترسا. لە پڕ داھاتەووە و دەستی شێخی ماچ کرد. ھەزى لى بوو ديسان دەستيان بەسەردا بېننیتەووە. شېخ گوتى، ئەى ھاوار، ھاوار، ھاوار، ئەى ھاوار رۆلە، بەلا بەدوور، خودا نەکا... درايى ئيتەر خەلک ھاتن. ھەموويان سيميل زل. زۆريان قسە دەکرد. تۆزاي بوون و پريتسکەيان لەسەريان بەستبوو و چاويلکەى خۆر و چاويلکەى تۆزگريان لە چاوکردبوو و بوئى ئارەقيان لى دەھات و ھەنديتکيان دەسرۆکەى سووريان لەسەر شان، دەسرۆکەى سوور و چلکەن يەکيتک لەو پياوانەى چرچ و لۆچى لامليان پڕ ببوو لە تۆز و خۆل و پووش و پەلا بەردەوام ددانى چپر دەکردووە ھەشيمەتەکە سوارى شان و ملى يەکتري بوون مردوووەکە لەبەر خەلکى ديار نەبوو. لاچن. لاچن. لەوى دوور کەونەووە. تۆ بلئى ئەو قەمچى بەدەستە دەرويش بەگ بى؟ ئەو قەمچى بەدەستە کيتيە، کيتيە، کيتيە. با ھەلئين. لەوى ھەلئيو خەلکەکەدا مايەووە. زارى پڕ بوو لە تفى ليچق و خوئين. زارى پڕ لە خوئين و زمانى دەرکيشابوو وەک مردوووەکە. ھەتا شيوەکە راي کرد. زار و لووتى پڕ بوو لە خۆل و ئەگەر رزگارى نەبوايە، ئەگەر ئەگەر ئەگەر لەوى لە دەم جادەکە راوہستا و گوئى لە شارۆچکە ھەلخست. دەنگەدەنگيتکى زۆر دەھات. لوورەلووريتک کە لە دوورەو دەھات، بەرەو شارۆچکە دەکشا و دەنگەکە گەرە دەبیتەووە و پتر ولات دادەگرى. دى و دەروا و زەنازەناى شارۆچکە دەلئى پورەى ھەنگە لە دوورەو دەبیسرى. شووشەکانى دەبريسکيتنەووە و لەبەر تاوہ بەتینەکە ئەو دەمەى ھەوا جار بە جار گەرمتەر دەبى ميشەکان جار بە جار پتر دەبن و کەس نازانى ئەو ميشە سەوزانە لەکوپوہ دئین. وەستا وەسمان عەلى سکالانووس تەرمەکەى کرم تى داوہ. کردم دەجوولئین مەھموودە کوردە مەھموودە کوردە تەرمە خويناوى و ئەنجراوہکەيان لەوى لەسەر بەردەکەى دەم ئاوہکە داناوہ و ئيتەر بەجى ديلم و ھەر ئەمجارە دەچمەووە و سەيريتکى دەکەووە و بەجى دەھيلم، بەجى دەھيلم. کەس نازانى ھيچ کەس نازانى. کەس سۆسەى ناکاز خۆى بەنئيو ھەشيمەتەکەدا دەکا بەنئيو زەنازەناى ھەشيمەت بەنئيو تەپوتۆز و خەلخەل، بۆ ئەوى ھەى مالت کاول بى عەلى ئەفەنى بپوانە چۆن بەسەر مردوووەکەدا نوشتاوەتەووە و لئى راماوہ دەلئى دەيدۆزى، سەرە زلەکەى لەسەر سينگى دادەنى. منداڵ لە دەورى مردوووەکە گەمە دەکەن. ھەلمايتن دەکەن وا سەرقالى گەمەن، ھەر دەلئى مردووشيان لە تەنیشت نييە. لەنەکاو دەست لە ياربيەکەيان ھەلئەگرن و دئینە سەر مردوووەکە کۆ دەبنەووە و لئيان دەبیتە مشتومر دوايى لەپر بلاوہى دەکەن و دەچنەووە سەر گەمەکەى خويان. ئەوجار کەس نازانى بۆچى ديسان لەسەر مردوووەکە کۆ دەبنەووە و دەکەونەووە قسە کردن و دواي ئەو دەيسان دەورى مردوووەکە چۆل دەبیتەووە و دەکەونەووە قسە

کردن. ديسان بلاوهی دهکه نه وه و دهست دهکه نه وه به گه مه کردن. ديسان کهس نازانی بۆچی ديسان له دهوری مردووه که کۆ ده نه وه ديسان کهسی به دهوره وه نامینتته وه و کهس گوئی ناداتی و بۆی گرنگ نییه که مردووه له وی که وتوو ه یان شتیکی دیکه یان به ردیک به تهنیشتیدا تیده پهن. چایهک بینه قاوهچی په رداختیکیش ناو، چما نابینی ئه و داماو ه یان کوشتوو ه سی مندالیشی هیه و شیتیش بو به لام پیایکی خراب نه بووه. شیت بو، به لام کورپه هۆی ئه وه چته بۆ وا لئی راماری و سهیری ده که ی ده لینی ده ته وی به چاو مردووه که بخۆی هه ر ده لینی میشتک شله قاوه! لاچۆ له سه ر مردووه که لاچۆ ده ی، ژنه که ی هات، ئه وه ژنه که یه تی. به خوی عه جب په رییه که. باشه کی کوشتوو یه تی کی. یه کیک له نیواندا هه ستا و له ژنه که چوو ه پيشی ژنه داهاته وه و دهستی مردووه که ی گرت و له سه ر دلّی خۆی دانا و کردییه شین و شه پۆر و به سه ریدا هه لگوت یه کیک هات و هه لپستاند و گوتی مه گری خوشکم کاریکه و قوماره حاجی مردووه و به گریانیش زیندوو نابیتته وه. برۆ بیریک له خۆت بکه وه گریان هیچ ده ردیک ده و ناکا. دوا یی هه ر ئه و پیاوه هاته لای ژنه که ی و گوتی ئه تۆ بۆچی له به یانییه وه لیڤه را وه ستاوی. ئاخۆ ئه وه ی مردووه خرم و کهسی تۆیه؟ ده ی بلّی براله بلّی ده ی له به یانییه وه تا ئیستا مهقت لیوه نه هاتوو، بلّی بزائم مردووه که، مردووه که، مردووه که چیی تۆیه؟ له وه ته ی تاو هه لاتوو ه ناگام لیته. لیڤه برۆ. رابکه، هه لّی هه لّی. شیتته لاقی دیشین، ده برژینه وه، هه واکه گه رم بو، ئیمامه کورده له وی له تهنیشت به رده مه رمه ربه نه خشینه که له سه ر به رده م مه رمه ربه که لیمنادی ده فرۆشت. ده ی برۆ ملت بشکیته

له نیوه ی رییه نه ییتوانی برۆا. زه نازنا و لووره لووره ی شارۆچکه له دووره ده هات. ماندوو ببوو. ئه ژنۆی ده له رزین. سه رمای بوو. روو به شارۆچکه دانیشت. زه نازنا و لووره ی شارۆچکه جار به جار نزیکت ده بۆوه. جار نه جار یکیش دهنگی خرم و هۆر له ویوه ده هات. شارۆچکه پر له هه لّلا و خرم و هۆر و زه نازنا له مه وادایه کی نه زۆر دوور و نه زۆر نزیکه وه به دهوری سه ریدا که وته خولانه وه.

"بۆ لیڤه دانیشتوو ی؟"

چاوی زهق بوونه وه و له کاسه ی سه ریدا خولانه وه. جهنده رمه فیکه یان کیشا. دهنگی فیکه به سه ر زه نازنا و لووره لووره که ی لای شارۆچکه دا زال بوو.

"بیگرن. بۆخۆ یه تی. بیگرن. مه هیلن هه لّی."

بەرەو شارۆچكە گەراوە. دەمی زەردەپەر بوو. دەرپەری. دەكەوت و ھەلئەستاوە و رای دەکرد. كە گەیشتەو شارۆچكە، زەنازەنا و لوورەلوورەكە نیشتەو. راستەوپی بەرەو مائەكەیی حاجییە شیتە رۆیشت. بەسەر پەرزینەكەدا بازی دا و خۆی خستە بن دارەكە و گوئی ھەلئەخت. ھیچ دەنگێك لە ژوورەو نەدەھات. سەری ھەلئینا و روانیی. ژنەكە دانیشتبوو و سەری مندالەكانی لەسەر كۆشی دانابوو و سەری بەردابۆو و جوولەیی نەدەكرد. ژنە نەیدی. دەسبەجی سەری بەردابۆو. تاویك دواتر خۆی پی نەگیرابوو، دیسان سەری ھەلئینا و سەرلەنوی داخستەو. تاویك دواتر نەیتوانی بەسەر خۆیدا زال بی، سەری ھەلئینا. ئەمجارە سەری دانەخستەو و چاوی لە ژنە بری. كە ژنە ئاوری دایەو، چاویان تێك ئالقا. ئەو سەری بەرنەداو و ھیچیشی نەكرد و ھەروا چاوی لە چاوی ژنە بری و راوەستا. ژنە وەك بە چاوەكانی بەشوین شتێكدا بگەری و پرسیار و سەرسوورمان و ترسێك لە نیگایدا بزووت و لەنەكاو راجلەكی و لە جیبی خۆی ھەستا و زریكاندی و رای كرد. مندالەكانیش دەستیان كرد بە زریكاندن و قیژەقیژ و ھەشوین دایكیان كەوتن. ئەویش قەلەمبازێكی دا و بەرەو دەموزتەپە رای تیبی قووچاند. دەنگی تێكەل پێكەلی فیکە و چەند تەقەبەك لە شار گەرا.

زریكەبەكی درێژ گوێچكەیی لەراندەو. شارۆچكە تاویك نووزایەو و دواویی ھەموو شتێك لە شەو و بیدەنگیدا نوقم بوو. بە غاردان بەرەو شارۆچكە داگەرا و ھاتەو بن چنارەكە . قاوہخانەكە داخرابوو. بەلام كابرا ھیشتا لەوئ راوەستابوو. تا ویستی پرا، مەچەكی گرت و گوئی: "راوەستە، راوەستە... ناخری تۆم گرت. مەبزوو. مەبزوو. مەبزوو. مەبزوو."

چاوی وەك دوو گولمێخ لە چاوەكانی چەقاند و گوئی: "بلی بزانم تۆ كوشتت؟ ئەگەر تۆ نەتكوشتوو چیت لێ دەوی؟ بردیانە مزگەوت. بەیانێ دەینیژن ئەو داماو. بۆ كوشتت؟"

ویستی خۆی لە چنگی قوتار بكا. دەستكانی كابرایی چوار شانە وەك مەنگەنە گرتبویان. "من نەمكوشت. نەمكوشت. من... بەكێك كوشتوویەتی، لەكوی، لەكوی، لەكوی، لەكوی؟"

كابرا دەستی بەردا و گوئی: "لە مزگەوتە. حاجییە شیتە لەوئ نوستوو. ئەمشەو مشك لە دەورین. بەیانێ كرم دەبۆن. ھەیف بۆ ئەو. چەنیش جوان بوو. چەندیش بەژن و بالا جوان... ئەو داماو بەو دنیا بە داگەرا و رایدەبوارد. بەر لەوئ كرمەكان وردەوردە چاوی بكۆلن... زمانی بۆن..."

قسه‌که‌ی بری و توند مه‌چه‌کی گرت و به‌نیوچاوانیکی تالّه‌وه و له بن ددانه‌کانیبه‌وه
گرماندی: "که‌س حاجیبه شیتته‌ی نه‌کوشته‌ی هیچ که‌س؟ یانی ئەو گۆرپه‌گۆرپه‌ خۆی
کوشتووه؟ به‌که‌رم ده‌زانی؟ وهره بۆ پۆلیس‌خانه."

ده‌ستی به‌ردا. هه‌روا چاویان له چاوی یه‌ک بری.

"ده‌ی با برۆین، یاللا... مه‌همووده کورد نه‌بوو... من..."

"برۆ! ده‌ی برۆ قور به‌سه‌ر..."

کابرا ده‌رپه‌ری و رای کرد. ئەویش به‌دوایدا.

له ئاوێک پهرینه‌وه. گردنیکیان بری و... چونه که‌پریکه‌وه. که‌پره‌که له بن پۆلینک داری
بووز بوو. لک و پۆی داره‌کان پر بوو له هیتلانه. قاقویتی بالنده شه‌وه‌که‌ی ئاخنیبوو.

ده‌سه‌جی سفره‌یه‌که له که‌پره‌که‌دا راخرا. ئاش و شله‌ی ئۆماج، ماست و ساوار و سی
سه‌لکه‌ پیازی سوور له‌سه‌ر سفره‌که دانرا. هه‌ی گیان. په‌لاماری سفره‌که‌ی دا و چه‌په‌لووشی
کرد. په‌یتاپه‌یتا بنی قاپه‌کانی به‌چهند قه‌پوچکه‌یه‌که راده‌مالی و قاپی پرپیان له‌جیبی داده‌نرا.
دوای ئەوه‌ی تیر زگی خۆی خوارد، تا توانیی ئاوی فیئکی کانیی خوارده‌وه. دۆش‌ویشی
خوارد. دۆش‌ویشی خه‌ست، زه‌رد، سوور...

"گورپه‌ ئەوه شیت بووی؟ تیک چووی؟"

هه‌ر له‌وێ که‌وت و خه‌و به‌ردیبه‌وه. کابرا به‌رپه‌یه‌کی پێدا دا و خۆی له‌به‌ر ده‌رکی که‌پره‌که
دانیشته و خه‌یال رفاندی.

راچله‌کی و گوتی: "ناکرێ، شتی وا نابێ، ناکرێ. ئەوه ئینسانه‌تی نییه. پیاوته‌ی نییه."
خۆی به‌ژووریدا کرده‌وه و به‌رپه‌که‌ی له‌سه‌ر لادا و به‌رۆکی گرت و هه‌لیستانده سه‌ر پێ و
دایه به‌شەق و مستان. کورپه‌ی خه‌والوو به‌عه‌رزیدا که‌وت. نه‌یتوانی توورپه‌یه‌که‌ی بخواته‌وه و
تیپه‌هلدانه‌که‌ی... کورپه‌، که به‌زه‌بری شه‌ق وه‌خۆ هاتبووه، خۆی لادا و... ده‌رپه‌ری و رای
کرد...

"برۆۆۆ و دهنه‌ ده‌تکوژم... برۆۆۆۆ... نامه‌وی خویینی تۆشم به‌میلیدا بی... برۆۆۆۆۆ."

گه‌راوه.

له بن داره‌که، له‌به‌ر رووناکایی به‌ره‌به‌یان راوه‌ستا و گوتی:

"بۆ لیت دام؟ به‌چ هه‌قیئک؟"

نامبازی بوو. ئەمجاره‌یان ئەو‌یت‌رای نه‌کرد...

"برۆۆۆۆ."

ئەو پتر لەسەرخۆ گوتی: "دەرۆم."

بەترسەوه گوتی: "بۆ کوی؟ شارۆچکە؟"

"نا، نا، دەچمە لای عەلی ریشە. چارم نییە. لەوی لە چیا کەسیکی لێیە بەناوی عەلی

ریشە... ئەسپی هەیه هەموو خۆشەبەز...

خۆی راوەشاند و گوتی: "بەرم دە. بەخودا دەچمە لای عەلی ریشە. ئێرەیه گوندەکە ی عەلی

ریشە؟"

بەری دا. هەتاو رەمیک هەلکشابوو. گەرم بوو. مردوووە کە ئارەقە ی کردبوو. تەپووتۆزیک

لەسەرەوه دەباری. مردوووە کە یان دەشوشت. لەسەر تاتە بەردیکی وە ک بەردەکە ی نوێژگە درێژیان

کردبوو. نیمامە کورده، برۆشی ئارەقە ی دەکرد. ئارەقە یە کی گەرم گەرم لە چاری دەتکا.

خۆی بەنیۆ جەماوەرە کە دا کرد و هیۆر بۆوه. حەشیمەتە کە جار بە جار پتر بۆوه. مردوووە کە

لە نیۆەرەست. درێ بە حەشیمەتە کە دا و چوو و لەسەر مردوووە کە راوەستا. دەرووبەری

مردوووە کە جار بە جار قەرەبالتەر دەبوو و هەر گوندییە ی دەنگیک ی لێو دەهات. گەردەلۆولیک

بەسەر جەماوەرە کە دا هات و زار و لووتی هەمووانی پتر کرد لە تۆز و خۆل.

ئەو دەستە ی دەتگوت چەنگال و مەنگەنە یە، هاتەوه و توند مەچە کی گرتەوه.

نالاندی: "بەرم دەن. بەخودای دەچمە لای عەلی ریشە..."

شارۆچکە لەوی دەیلووواند، کپ، قول، دوور. ئەگەر وەژوور کەوتبا، لوورە و زەنازەناکە

دەنیشتەوه. رووی لە شارۆچکە کردەوه. عارەبانە یە کی پتر لە شووتی بە پێشیدا تیپەری.

دەرویش بەگ حەججینی نەبوو. لە ژووریکەوه دەچوو ژووریکە دی. ورد دەپروانی و چاوی دەگیپرا بەسەر سندووق و کورسی و میز و کەنتۆر و دۆلابە گۆیزە هەلکۆلراوەکانی دەستکردی ماراشدا، کە خۆرکە لیبی دابوون. تۆز و خۆلی لی دەتەکاند و لە پەرداخە چیبییە نەخشیئراوەکانی چیشتخانە ورد دەبوو، کە قەوزەیان گرتبوو. دەرویش بەگ تەنیا بە پەرداخە چیبوسنۆبەر ئاوی دەخواردووە و لە تینوییتی خنکابایەش، هەتا لە پەرداخە چیبو سنۆبەردا ئاویان بو نەهینابا، دەمی لی نەدەدا. لە پلێکانەکان دەچوو خوارووە و دەهاتەووە سەری. بە روخساریکی دەرفەر و خەفەتبارەووە، سەری لە پوورە هەنگی بن دارەکانی پشت کۆشک دەدا، دەرکی پوورە هەنگەکانی دەکردهووە و دەستی لە شانە سپی و پەر لە شیلە هەنۆینەکان دەدا. بلیی و نەلیی خۆشییەکی لەدلی دەگەرا، بەلام نەیدەزانی چۆن ئەو دالغە و خەفەتەیی لە دلیدا خێوئەتی هەلدابوو، برهۆینیتتەووە. دلنیا بوو ئەگەر بزانی دلێ بە چی توندبوو، دەزانی چۆنیشی چارە بکا. دەرمانەکەشی دەدۆزیتتەووە، بەلام ئەو هەموو دەل توندبوون و خەفەتە، ناکرێ لە شتیکی ئاوا بچووک و بی قیمەتەووە سەر هەلدا. دەی، گەنجیک چوو و پیاویکی کوشتووە. دەی چ بوو؟ کەریتی پێی کردووە و خۆی ئاشکرا کردووە. نەشی کردووە... ها، هەر لەو گوندەدەدا کەسی تیدا نییە ئاوی یوسف بی. دوو مانگ لەو پێش مردووە. وا نییە؟ فەرماندەیی جەندەرمە، ئەوانی دیکەش هەر گوویەکی بویان دەخوری، با بیخۆن.. ئەو گوندە کەسی وای لی نییە ئاوی یوسف بی. ئەی دلێ بەچی گیراوە؟ ناخۆ پیاو لە خۆرابی دلە خورپەیی دەبی؟ دلخۆشبوون و شادبوون و خۆ بە بەختەووەرزانی، چەندی ئاسایی بی، وەرەزبوون و وەگیانەتەن لە دەست دلە خورپە و کەلکەلەیی دەروون و ژان و ئازاریش ئەوئەندە ئاساییە.

سواربوون لە ئەسپ و شیتانە تاودانی هەتا ئەوپەری چیاکان و لەچا و نوبون، رزگاربوون لە دەست ئەو چەپەلێیانە و ئەو بنیادەمە هیچ و پوچ و بیناموسانە...

ههتا ټو ته مهنه، قهت ټاواى به سهر نه هاتبوو و تووشى ټو حالته نه بيوو. بژى با بيبينى... ټو دلناسكيبه ټاخؤ نيشانهى پيريه؟ باشه بؤچى بانگى ټو كورپژگيه نه كا و دهستخؤشيبه كى پى نه لى؟ به لام دامابوو و نه يده زانى چ بكا و چؤن پياوېكى ټاوا مه زن ده توانى چاو له رووى ميړمندالتيكى كړچ و كال بكا؟

بابى رؤيشت. له وانه يه ټو وپيش پروات. ټه گهر واپى، ميړزى دايكيشى تاقهت ناهينى و له سوييانى ده مرى... ژيانى ټو بنه ماله يه كاره ساتيكي راسته قينه يه. نه ده بوو ټو له گه له ټم منداله بكا. به لام توورده يى و رق و قين، ټه قلى پياو كوپر ده كاته وه. يوسفى ټو شله ژاوييه وه هاته پيش چاوى و ټاگرى له جهرگ و هه ناوى به ربوو. به سته زمانه، كه ده زانى ټو سه يه به چ نر خيك كوشتوو... به لام به لينه كه ي خؤى بر دوو ته سهر و ههر چؤن يك بى كابر اى كوشتوو. ټه گهر چاوپيكي به يوسف كه وتبا، ټو توفانه ي هه ناوى ده نيشته وه. ټو هوى ټاگرى له هه ناوى به رده دا، ټو سه رليشپواوى و شپرزهبه يى يوسف بوو. جگه له وهش، ده ويوست ورده كار بيه كه ي بزاني. حه زى لى بوو بزاني حاجيبه شپته ي چؤن كوشتوو... ټه گهر ټو هه نده ي شهرم نه كرده با و پي عه يب نه با، ټه گهر تونيباى ټو شهرمه ي بشكينى و سه يرى رووى يوسف بكا، ده سه جى ده ينارده شوينى.

ژنه كه ي، منداله كانى و خه لكى ټاوايى هه موويان ده يان زانى ټاوا شهرمنه. كوپخا ديسان پر يسكه ي ده رده دلله كانى كرده بوو و سكالاي هينابووه لاي خاتون. كوره له ماليدا نييه زه وادى نانى، پؤز و هه واكه ي كه ريك ناي توانى. كاكه له پيشدا نان دوايى فرمان. به گؤرى بابى ټو كه سه ي له مه و دوا له و كاولبوو دا ده ژى. ټيتر ناگه ريمه وه، هه زار ټو هه نده ي ديكه شم له بهر بپارپته وه. ټيتر ناتوانى پيشم بگرى. حه ز ده كا با ده مانچه كه ي هه لكيشى و بمكوژى. جگه له و ده مانچه يه و نيوچاوانه گرژه كه ي چيى ديكه ي نييه. به زمانه شپرينه كه ت، به پاره زؤره كه ت يان ريگا نزيكه كه ت؟ كاكى من شاباشى خؤت بده و قيت هه لپه ر. وهره زه كه ريا ټاغا. ټو هه چ بووه كابر؟ چما ټه تو خوداى، شه ددادى، فيرعه ونى... سوارى ټه سپه كه ت به و سه رى خؤت هه لگره و برؤ دامواى ترسنوك. كوره خؤ ناتوانى ده ستي له ده مانچه كه ي بكاته وه. دا رايكيشه بزائم، ټه گهر پياوى هه لكيشه ده مانچه كه ت. ټاخر تو و ټاغا يه تى؟ ټو رؤژانه رؤيشتن و ناگه رينه وه. ټه گهر گويت لى بى، ديق ده كه. زه كه ريا ټاغا، زه كه ريا ټاغا هه ي! كوره چيت له گيانى زه كه ريا ناخا ده وى؟ ټه گهر گويت لى بى ټو هه نده سهرت له دره خته كه ده كوتى، هه تا مردار ده بيه وه. ټو پيره چناره خويناوييه. رؤژ هه تا ټيوارى

ئەو چنارە خۆيىنى لەبەر دەپرا. خۆ بىت و گویت لى بى دەمانچەكەت ھەلدەكېشى و... نە كەس دىتى و نە كەس بىستى... چما پىاو لانىكەم بۆ تاقە جارېكېش بوو، تەقەيەك بەو دەمانچە دەسك سەدەفەر ناك؟ ئەو ھە چل سالى رەبەقە ئەو دەمانچەيەت بۆ رۆژى تەنگانە ھەلگرتوو. دە ھەلېكىشە دەى سەگباب، ئاخىر بەگيانى ناخېرت تۆش پىاوى؟"

"بە خودايەتتى خودا گەيوەتە ئىسقامم خاتون. ھەر شەش ماتۆرەكە رۆنە سووتايان دەوى. شۆفېرەكان وەزالە ھاتون. داواى مووچەى دواكەوتوى مانگېكيان دەكەن. چەند رۆژ ھەو پېش دەبىنم ئەو ھەمىدە كوئىر تەورىكى ھەلگرتوو و بەرەپووم دى. كەردبوو ھەللايەك، كە يان ھەقەكەم دەوى، مووچەكەم بەدەيە يان دەتكۆرم. ئەمىنىش كە زانىم وەزەكە شەرە، پىيەكە ھەبوو، سەد پىم قەرز كەرد و رام كەرد. پىاوى برسى دىن و ئىمانى دروستى نىيە."

چما دەكرى لىنى نىك بىتەو؟ وەك ئاگر وايە... ئەو گەمژەيە، پىنج مەزراى ئاوا گەورەى، كە ھەر كامەيان خۆيىنى كورېكيان دىنا، بە مەفت و خۆرايى لەكېس خۆى دا. ئەو چوكورواوايە... وەچەى گوى سارى ئوغلى، گوى واى بەخۆو نەدىتوو. ھەر ھەمويان گوى نەو ھى گون. تۆخوا ژنىش سەرجىيى يەكترى دەكەن؟ شەش ژنى باپەرەى، وەك نىرەبارگىنى كىوى يەكترىان ھەلدەكلۆفى. چما پىاو زىناح لەگەل خوشكى خۆى دەكا؟ ئەو بىناموسە ئاوايە. باشە ئەو ھىنەت بۆچىيە و بۆ ھەلئەگرى؟ دەى رايكېشە و فېشەكېك لەخۆت بەدە و لەكۆلمان بەو دەى. وا دەلېن. ھەرچىيەكى دەشېلېن، راستە. چونكە ئىرەبى بەكچەكەى خۆى دەبرد، لە قوتابخانە ھىنايە دەرى و ھىنايەو مالى. ئەو نووسىنانەى سەر دىوارەكانىش ھەر بەفېتى خۆى بوو. وەچەى ئەوانە گەندوگون. دۆخىنەكەى زۆر شەلە. داوېن پىسە. ھەموو خەلكى ئاوايى دەزانن، ئەو بەگە- كورە بەگى چى، تەنانەت كەرىك لەو بەشەرفترە - لەو ئاوەدانىيەدا تەويلەيەكى ژن ھەيە و ھەر كامەيان دەلېي ماينى كەحلانن... لەوانەيە سى دانەش. جا باشە پىاويك سى ژنى بۆ چىيە؟ ئەو ھەتا ئاواى لى دى. ئاوا پىئو دەبى. كورە سى ژنىش بەشى نەكردوو، بەو ھەندەش تىرى نەخواردوو... يانى بوو؟ بە ژنەكان تىرى نەخواردوو، چوو لە ماكەر و ماينەكان پەريو. رەنگى زەرد ھەلگەراو. رەش و مۆر بوو تەو. كارى ھەر پەرىن و زەرىنە..."

"خاتونى خۆم، ئەمەن نامەوى لەسەر كەس بكوژىم. مەن ژن و مەندالم ھەيە. ھەموو كەس ژن و مەندالى خۆى خۆش دەوى. ھەر كات چاوم بەتۆ دەكەوى، بەسەرمدا دەنەرىنى و تىم

رادە خوڭرى، ئىتر لىي وەرەز بووم. سەلت و سبادەش نىم. تۆ بلى چ بگەم. دەست و لاقت ماچ دەكە..."

پىاو دەبى زۆر شىت و بى ئەقل بى، لە ماوەى دە سالاندا پىنج مەزراى لە دەست بىتتەو. ھەرکەس داواى لى بگا، جووتىك گای دەداتى. ئەو نەما. بەسەر چوو. ھىچ نەما. ئەگەر دەيوى با بۆخۆى بىدا. ئىتر ئەمن پىم نادى. ئەگەر پىداگرىش بو، دەيكە مە ھەرا. كلاس لەپى لەگەلى راھاتوون. من پىم نادى.

"خاتونەكەم، گوتم بۆن، نارۆن. ئىتر بەگ، بەگەكەى سالى سالان نىيە. بەگ تەواو گۆراو. ئەگەر بىشلى بىنە، نایدەمى. گوتم لەخۆرا لىرە ماتل مەبن. نایدەم، پىم نادى. ئەگەر بەگوشى بگاتەو، دەمكوژى. با بى و بمكوژى."

باسى خوشكەكەى ھەر مەكە. نۆكەر و شوڤىر و كرىكار لەو گوندەدا نەمابو... ھەرکەسىشى بەكویتە داوى، واى ھەلدەچۆرىنى، توخنى نەكەویتتەو. ئىتر كەس نىيە بەو نەزانى. لە رۆژىكدا لەگەل پازدە كەسان... دىسان ھەر دانامركىتتەو و خورووى ناشكى... ناشكى... خۆى لە گەسگەسك و دركى كاوشەكان دەخشینى. چەندى گەسگەسكەكان دەپخورىن، ئەو ھەر دەنالىنى و ناخ و ئوقىتى... لە تاوان ھەلدەبەزى، را دەكا و خۆى بە ئاويدا دەدا... خەلكى ئاوەدانى لە سەيرى ئەو ھەلسوكەوتانەى تىر نابن. پىاو پىتى عەيبە و شەرم دەىگرى گىانەكەم. ھەموو رۆژى... ھەموو رۆژى ھەتا گەسگەسك وشك دەبنەو... مىللەت بىست سالە دەمیان لە گەسگەسك نەداو. ھەمووى ئالوودە كردوون. ھىچ لەخۆتت نەپرسىو بەچى ئىستا خەلك ئەو گىايە ناكولینن؟ تۆ ھىچ دەزانى ھەلوای گەسگەسك چەند خۆشە □؟ كچەش لەو نامىنیتتەو.

"خاتونەكەى خۆم، ئىتر گەيوەتە ئىسقاتم. سەد و سى ھەزار لىرە بە بانگ قەرزدارىن و دەبى بدرىتتەو. سەرۆكى بانك دەلى، ئىتر سەيرى فرمىسكى چاوىشى ناكەم. بەگ نا، بگرە پادشاش بى، گوپم لىي نىيە و دەست بەسەر مەزراكەيدا دەگرم. خۆ بىت و ئەمسال نەتوانىن پارە لە بانك وەرگرىن، ھەر پىشتمان دەشكى. سى ھەزار دۆنم لۆكە چەندەى تى دەچى؟ ئەگەر خەرجى چاندنى سى ھەزار دۆنمان نەبى، ھەر ھەموو تىدا دەچىن. قەرزدار ناتوانن بچنە لای بەگ. شەرمى لى دەكەن. بەلام دەست لەو سەرە كەچەلەى من ھەلناگرن. ئىتر ناویرم بچمە

* لىرەدا نووسەر باسى گىاي گەسگەسك دەكات، ئەو گىايە بەر پىست بەكویت دەپخورىنى. بەلام ئەو لىرەدا باسى خواردنى دەكات.

نازام بەراستى دەخورى يان نا. لانىكەم لە مەلبەندى ئىمە ناخورى يان من مەمدىتوود. (وەرگىر)

هیچ کوی، سالی رابدوو نیو ملیۆن لیره مان وەرگرت... هەر هه مووی به بادا چوو. بمبووره خاتون، لهو ئەدەنەبە سەگیک نەماوه سەولەبەکی بەگی نەخواردی. ئەگەر ئیستا جیپەکان دەستیان لە کار کێشاوتەوه و داوای مووچە دواکەوتوووەکیان دەکن... ناهەقیان نییە. ئەگەر ئاوا بروا، مەزرایە کمان بەدەستەوه نامینی. هەر باش بوو قاباقچی ئەو زەوییە داینی. خاکیکی ئەوەندە بەرپۆزەوی هەیه... بیت و ئەمسال ئەوی بەکەینە پەمۆ، میلۆنی کمان پی دەبری... هە ی ی، بەلام ئەگەر پیمان بکری. هەر لە ئیستاه ناکری. کۆرە بە نۆکەرت بم خاتونەکە ی خۆم. پیتی بلێ... وەزعمان شپە. دەنا من ناتوانم لیترە بێنمەوه. سەری خۆم هەلدهگرم و دەپۆم. ئەو چل سالی رەبەقە لەو دەرگایە کار دەکەم. یانی باشە داوی ئەو هەموو سەلە...؟ ئیتر ناتوانی هەرەشە کوشتم لێ بکات، دەمانچەکە ی جارێکی دیکە هەلکیشی و..."

دەمانچەکە ی با راکیشی و بە قوونییەوه بنی. ئیتر ناترسم. پیاو جارێک دەمری. ئیتر بەسە. چەقۆم گەبۆتە ئیسکی. بە من چی مایەپووچ دەبی. برۆ بە. خۆت ئەو خۆلەت وەسەر خۆت کردوو. ئەمن ئیتر پیر بوومە. بەزەبیم بەو خاتونەدا دیتەوه. هەتا ئیستا ئاویکی خۆشی لە گەرووی نەچووتە خواری... بەخوای ژنی من بوایە، خەنیم دەکرد. هات و بوو بە ژنی سەبەکی وەک تۆ. بەخودا بە شیر مریشکم بەخێو دەکرد. چاوەکانی جوانترین چاری دنیان. ئەو خاتونەش نازانی ئەمن بەگیان و دل خۆشم دەوی. دل ئاگری تیبەر بوو بۆت، ئەتۆش ناگات لێی نییە...

"بەری پێیان ماچ دەکەم خاتونەکەم. دەرەتی لێ بێنە و پیتی بلێ دەی."

دیسان چ بوو؟ دیارە دیسان کێچت لەکەولی کەوتوو. وەچە شیت. ئەگەر ئەو شیتییە هەر وا بخایەنی، وەبال بەو ئەستۆبەم، لە ماوهی دەسالاندا ساری ئۆغلی لە خالیدە شیتی خراپتر لێ دەقەومی. خالیدە شیتیش ئاوا هەوساری نەپساندبوو. خوشکەکە... گەسگەسک... هەموو لیری کردوو و زنجکای لێ دەتکی... لەو دێبەدا کی هەیه... ئەو کوزە هەناریبە ئەو نەدیتبێ؟ دیتبیتێ و گەرووی وشک نەبووی؟ سەری لەگێژەوه نەهاتبێ؟ جلەوی نەپساندبێ و پەلاماری نەدابی.

مەرگ هاتوو و لە دەرگای ساری ئۆغلی دەدا. من دەلێم هەستە لەخەو. هەستە ناغا، بەیانە، بەلام هەلناستی.

شانە ی هەنگوین ئەمسال سپین. هەنگوینیان زۆر دەبی. هەنگوینەکیان بۆنی گۆلی نیرگری لێوه دی. بۆنەکیان لە بۆنی هەنگوین خۆشتر...

پلیکانه كان... تهويله... ئەسپه كان له تهويله... دەرويش بەگ بى ئۆقره يه. بىت و پىي
عهيب نه بى... چۆن سه يرى چاوى بكا؟

جى جىي له شى برىسكه ي پيدا دى. ده ته قى. خىرا له پلیکانه كان چووه خوارى و راي کرده
حه وشه. گه يشته به رد رگاي مالى يوسف. مپرو به روويه كى خو شه وه به پيريه وه هات.

"يوسف له مالىيه؟"

"له مالىيه بهگ."

"ئهى چۆنه؟"

"سه رى بهگ سلا مه ت بى. يوسف به داى كى يه وه به قوربانى نى نو كى بهگ."

بى ئۆقره يى خه رىك بوو شى تى بكا.

"يوسف؟"

"فه رموو به گم."

كه گو يى له ده نگى بوو، هپور بووه. يوسف به رامبه رى را وه ستابوو. بهگ چاوى كى له مپرو

کرد و مپرو رو يشته ده رى بو ته وه ي به ته نى بن.

"ده ست خوش بى كورم يوسف."

بهگ دواى هه ر جه نايه تى كى به فى تى نه و ده كرا، داواى له پيا و كوژه كه ي ده كرد، ورد ورد بوى له
بنى كووله كه بدا. نه گه ر پيا و كوژه كه ي گى رابايه و بوى نه ره خسابا بوى بگى رپه تته وه، ده تگوت شتىك له
ناخى به گدا نفوستانه. به تالاييه كه ده مايه وه و نه و بو شاييه شى تى ده كرد. مه هموود دواى كوشتنى ناق
يوللى به چه ند روژان وا بوى له بنى كووله كه دابوو، ده تگوت بهگ خوى كابر اى كوشتوه. ئى ستاش
چىژه كه ي له گى انى دا مابوو. له وان شه هه ر له به ر نه و لى هاتوو ييه ي باوكى بو گى رانه وه ي روودا وه كه
بووه، كه نه ركى كوشتنى حاجى شى به كوره كه ي نه سپارد بوو...

چاوى له چاوى برى سوو و سه يرى ده كرد و بى ئۆقره چاوه روان بوو. سه ير كرده كه زورى
نه خاياند. بهگ چىي ده كرد نه يده توانى داواى لى بكا بوى بگى رپه تته وه چۆن بووه؟ به لام يوسف
هه ر مه ته قى نه كرد و بهگ تا قه تى نه هى نا و به ده نگى كى كپ و له رزك گوتى: "بلى، بلى، بلى كورم
يوسف، بزائم چۆن بوو؟ موو به موو بو مى بگى ره وه. نه و سه گه ت چۆن تو پاند؟ له كو ي
كوشتت؟ بوم بگى ره وه."

يوسف سه رى هه لپرى. روخسارى زه رد هه لگه رابوو. به ليوه له ره وه گوتى: "نه من كه سم
نه كوشتوه بهگ."

سەری بەردایەوه. ئەوەندە لێپراوانە و برۆابەخۆ ئەو قسەییە کرد، بەگ بە پێی ئەزمونی ژيانى تىگەبىشت يوسف بەههچ جوړى باسى ناکا. ئەو کەسانەى ئاوا لێپراوانە قسە دەکەن، شادەماريشيان هەلپړى، گوشتى لەشيشيان بە گاز بگرى و پل پل بپيچړى و بیدەى سەگ بيخوا، ديسان هەر قسە ناکەن. هەر بۆیە لەو پتر نەمايەوه و بەبێ ئەو قسەيەك بکا، بەجی هیشت. کە هاتە دەرى، ئەو شادییەى بزرى کردبوو، دۆزییەوه. لە قەلافت و هەلسوکەوت و چۆنیى رېگارۆبىشتنه کەى ديار بوو ئیتر لە خەم خەلساوه.

زەكەريا بەخاتونى گوت: "خاتونى خۆم، تەواو تىداچووين. ئەتۆش ههچت پى ناکړى. ئەمن دەبى لەگەل بەگ قسە بکەم و تىي گەيەنم چەندە شپرزەين. بىت و ئەمجاره نەيسەلمىنى و ديسان شپراندى، لى دەدەم دەرۆم و وەشوین کارى خۆم دەکەوم."

خوشکەکەى... گەسگەسک... بەوپەرى ریزەوه دەستى لەسەر سینگی دانا و کړنۆشیکى برد و لە بەردەم بەگ راووستا. بەگ بە هەلپەوه گوتى: "دەنگ و باس زەكەريای مان کاول؟ وەرە بزائىم، وەرە بزائىم چ مشورېکت لى خواردووين؟"

زەكەريا، کە وەك كچۆلەيەك لە شەرمان سوور هەلگەرابوو گوتى: "گيانى بەگ سلامتە بى." كورپە وا رووخاوى بەگى من، يانى ئەو قسانەى ئاق يۆليت نەبىستووه؟ چما نەتبىستووه پاشاى من؟ كورپە خۆ بيانبىستى هەر شىت دەبى. چما من ناتناسم؟ چىي گوتووه؟ جا كى دەويرى بۆتياى بگيرېتهوه؟ دەزائىم وا دەهرى دەبى، ئەو قسەى بۆتياى دەگيرېتهوه، كورپى شيرينىشت بى، هەر لەوى دەيكوژى. گوتوويەتى ئەمن ئیتر كارم بە كوشتنى دەرويش بەگ نىيە. لەمەودوا مردن بۆ ئەو رزگاربوونه. ئىستا كاتى ئەويە تىر بە دلئى خۆم سەيرى بکەم. خوشکەکەى لە گەسگەسکەکاندا، کچەکەى لە شوسته و کورپەکەى لە... خۆشى ئەوه گرفتارى ئەو حەياچوونه و ئەو شکان و مایەپووجییه و پەلەقاژەيه... ئەو ئیتر دوزمنى من نىيە. ئەگەر بى و لەبەر چاوى خۆم هەموو مندالەکانىشم بکوژى، ديسان بە دوزمنى خۆمى دانانىم و دەيدەمه دەست حوکمەت.

چەند جارێ زارى قوت دايەوهوه و ئاخري دوپاتەى کردەوه: "گيانى بەگمان سلامتە بى."

بەرەبەرى بەیانی بوو، که یه کینگ له کیشکچییه کانی ئاوابی له دەرگای دا. دەرۆیش بهگ و مزه فەر و هەر هه موویان له سەر ههست بوون. له گهلا دهنگی دەرگا که هه موو به خه بهر هاتن. به لام دەرۆیش بهگ نه بی، هه چیان له جیوانه که یان نه هاتنه دهری. دەرۆیش بهگ ده مانچه یه که به دهسته وه به هانکه هانک له پلیکانه کان چوه خواری.

"کییه؟"

"منم ئاغا، مچه گزیر."

دەرۆیش بهگ دەرگای کرده وه.

"چییه، چ بووه مچه."

مچه به پشوو سوارییه وه گوتی: "جهدهرمه ئاوابیه که یان گه مارۆ داوه. ههست و خوستیان له خۆیان بریوه و ته نانهت جگه رهش ناکیشن. وه سمانی خۆمان که ویستوویه تی له ئاوابی بچیتته دهری، گرتوو یانه. ناهیلن بالندهش له ئاوابی بچیتته دهری. ویستم ئاگادارت بکه مه وه."

"زۆر باشه، برۆ."

دەرۆیش دنیای له پیتش چاری تاریک بوو. به شیواوی له پلیکانه کان چوه سه ری و به په له جلوه برگی له بهر کرد. ده مانچه که شی له بهر پشتوینی نا و له پلیکانه کان چوه خواری و به ره وه دهره وهی ئاوابی که وته ری. یانی چی؟ وهک هیژی داگیر کهر ئاوه دانی گه مارۆ ده دن، ئه وه یانی چی؟ کی ویرا ویتنی ئه وه کاره بکا؟ ده بی یوسف قوتار بکری. به لام بو کوی؟ بو وان یان تۆرووس؟ وان زۆر دووره. ئه وه هه تیوهش منداله و کهم ئه زمون. له تۆرووس له کوی خۆی به شاریتته وه؟ ئه وه غیره تی یاخه گه ری و چه ته یی نییه که... به لام بنیاده م زۆری بو بی، یاخه ییش ده بی، چه ته ییش ده کات و ده بیتته جانه وه ریش. یوسف کورپکی ئازا و زیره که. کی چوزانی، له وانه یه دوای سی سالی دیکه ناوبانگی یوسف وهک یاخه ییه کی گه نچ و به ژن و بالا جوانی

تۆرۈس لە رۆژنامەكانى ئەورووپاشدا دەنگ بداتەو. رۆژنامەنوسى بيانى دىن و رىپورتاژ لە ژيانى يوسف نامادە دەكەن.

ئىستا دەبى يوسف دەرباز بكرى. ئەگەر ھەموو گوندەكەيان گەمارۆ دابى، چۆن دەرباز دەكرى؟ باشە ئەگەر گوندەكەيان گەمارۆ دابى، ديارە مال بە مال ھەموو ئاوايىھەكەش دەگەرپىن. چۆنە، بە چەك بەرەنگارىيان بىتەو و پىشيان بكرى و نەھىلى بىنە نىو ئاودانى؟ نا، ئەو بە جى نىيە. ئەو يانى ئەمن دزم و وەرن بمگرن. ئەو خۆ پىوھ كردنە. چار نىيە جگە لەوھى يوسف دەرباز بكرى. ئەو ھەلە نابى لە كىس بدەين.

بەرەو مالى ميرۆ گەراو. ھىستا نەگەيشتبووھ ھەوشە، دەرگای ژوورى كرايەو. يوسف بە پىرپىيەو ھات.

"ئەمرىكت ھەبوو بەگ؟"

"جەندەرمە دەرى گونديان داو. لەوانەيە بۆ تۆ ھاتىن. دەبى لە جىيەك خۆت بشارىيەو. جار يان لە بىرەكەدا خۆت بشارەو، يان را بكە. ديارە كارى خىريان بەدەستەو نىيە. پىم وايە مال بە مالى ئاوايى دەپشكنن. نابى دەرفەت لە كىس بدەي. چ دەكەي؟"

"رادەكەم. لە بىرەكەدا دەمدۆزنەو. را دەكەم، بەلام چەكم پى نىيە. بۆ كوى ھەلپم؟"
"لە بوغە كىو كابرايە كى لىيە بەناوى "عەلى رىشە". بچۆ بۆ لای وى. ئەو ھەش دەمانچە. ھا. ئەو ھەش فىشەك. سى فىشەكە. دوايىش بۆت دەنىرم. ئەو ھەش پارە... ھەول بەدە نەتگرن. بكەويتە دەستيان، ھەردوو كمان لە سىدارە دەدەن."

يوسفى لە تامىز گرت و چاوەكانى ماچ كرد و گوتى: "كۆرە جوامىرەكەم، شىرەپىاوەكەم، خىرت وەرى بى. چ بەكم چارەنوس و بوو. ھەتا من زىندووم، كەس ناتوانى تالىك لەسەرت كەم بكاتەو. بازنەى گەمارۆكە بشكىنە و خۆت دەرباز بكە.

خىرت بىتە رى كۆرم. بە خودات دەسپىرم. ئەگەر زانىت دەگىرپى، ئاخىر فىشەك لەخۆت بدە. نەھىلى بە زىندوويى بتگرن.

يوسف ھىچى نەگوت. چەند جارېك ئاورى لە دەرگای كراوھى مالىوھەيان داو. ئىتر بەسەر پەرزىنى ھەوشەكەدا خۆى فرى دا و لە بولىلەكەدا ون بوو. بەگىش بەرەو دەرەوھى ئاودانى كەوتە رى.

دەنگىك لە پىشەو ھات: "مەبزوو. لەجى خۆت مەبزوو. ببزووى تەقەت لى دەكەم. تۆ كىي؟"

دەرویش بە دەنگیکەوه، وەك بلیی هیچ نەقەومابیی، گوتی: "من دەرویش بەگم کورم. بېمە بۆلای فەرماندە."

"لەجیبی خۆت مەبزوو. بېزوی تەقە دەکەم."

دەرویش بەگ لەجیبی خۆی چەقی. تاویک دواتر دەنگیک هات: "ئەو تۆی دەرویش بەگ؟ فەرموو، ئەو هاتم."

دەرویش بەگ لەجیبی خۆی نەبزوو. ئاوی لی بوو تارماییەك لەولای بەرەولای دەهات. دیاربوو فەرماندەکیە."

فەرماندە هەروا پەنجا مەتریکى مابوو بېگاتیی، گوتی: "زۆر زوو پیت زانی بەگ. هیچ نییە، لە راکردوویەك دەگەڕێن."

دەرویش بەگ دەنگی نەکرد. فەرماندە هاتە پێشتر و دەستی راستەى هینا پێشەوه و تەوقەیان کرد. دەرویش بەهەندی نەگرت و بە لەبزیکی گالتەجارانەوه پرسیی: "راکردووەكە کییە؟ رای کردووه و هاتوو تە ئاواپیەكەى ئیمە؟ ماشەللا و هەزار ماشەللا ئاواپیەكەى ئیمەتان وا گەمارۆ داوه، وەك بلیی دوژمن چووپیئە سەر شارێك و گەمارۆیان دابی. و تەنراوه، دەرزىی لەبەرەوه ناچى.

دەى فەرموو با بچینە مالى. چى نەماوه بۆ بەیانى، با بچین بەرچاییەكى بچۆین. راکردووەكەش دەدۆزینەوه و رادەستتانی دەکەم. ئەگەر پیاوی وا لە ئاواپیەكەى مندا بى، داوا لە من بکەن. لە تۆ دەشیتەوه لە نیوہى شەویدا و بەبى ناگادارکردنەوهى من دىیەكەم گەمارۆ بدەن، جەنابى فەرماندە؟"

فەرماندە لیوی کرۆشت و بەتورپەییەوه گوتی: "بۆ خۆم باشتر دەزانم لیم دەوہشیتەوه یان نا، دەرویش بەگ..."

دەرویش بەگیش بەدەنگى بەرزترەوه نەراندی: "ئەوہش هەر منم دەیزانم كە هیچ كەس ناتوانى لەخۆرایی ملكى من گەمارۆ بدا. تۆ ناتوانى لە نیوہى شەویدا وەك شارى دوژمن، گەمارۆى ملكى من بدەى، گەنجۆ."

"ئەگەر قاتلى داماوێك خۆى لێرەدا شارديتەوه، گەمارۆى دەدەم. گەمارۆى دەدەم..."

"ناتوانى گەمارۆى بدەى."

"دەتوانم."

"ئەگەر دەتوانى، بیکە با بزائم چیت پى دەکرى."

"من بۆخۆم دەزانم چ دەكەم دەرویش بەگ. ئەتۆش باش دەزانی چ خەبەرە."

"یانی ئاوا فەرماندەى لاو؟"

"بەئى ئاوا دەرویش بەگ."

"ئەو پێچەوانەى قانونە."

"ئەى ی، ئیو هەر زۆر رهچاوى قانون دەكەن دەرویش بەگ."

"دەیان داوى گەنجۆ. دۆژمنەکانى من دەیان داوى، چۆنت پى خۆشە... ملمان لە مور

باریکترە. قەیناکا."

"من نا، قانون..."

لە دورووه بوو بە هەرا و بەدوايدا چەند تەقەيەك کرا.

دەرویش بەگ شلەژا و بەدەنگىكى لەرزۆكەو: "باشە ئەگەر جەندەرمەكانت كەسىكىان

ئەنگاوتىبى كە دەيەوى بچیتتە كارکردن، چۆن جواب دەدەيەووە جەنابى فەرماندە؟"

"جوابى دەدەمەووە دەرویش بەگ..."

تەقەكە توند بوو. فەرماندە بەرەو ئەولايە راي کرد كە دەنگى تەقە لەويۆ دەهات.

دەرویش بەگيش گەراو بەرەو مالهەكەى خۆى. لە پليكانەكان چوووە سەرى و ماوزەرەكەى لە

سندووق دەرهيئا و چەند ريز فيشەكيشى هەلگرت و لە پشت پەنجەرەكەووە راوہستا و ويستی

تەقە بكا لەو شوپنەى لەويۆ دەنگى تەقە دەهات. لەپر بېرى كردهو، ناگرى فيشەكەكان

دەبينن و دەزانن لە كۆشكەووە تەقەيان لى دەكرى. دەسبەجى چوووە خوارى و لە كادىنەكەدا

سەنگەرى گرت و دەستى کرد بە تەقە.

مژەفەر بەسەر ليشىواوى و دەنگىكى كپەووە هەراى کرد: "بابە، بابە، ئەو چ دەكەى؟"

دەرویش بەگيش گويى نەدەدايى و تەقەى دەکرد.

يانى يوسفیان ئەنگاوتوو؟ بىت و ئەنگىوراى، فەرماندەكە دەكوژى. دە جەندەرمەش

دەكوژى و ناخريهكەى خۆشى دەكوژى.

"بابە، بابە، ئەو چ دەكەى بابە؟"

دەرویش بەگ لولەى تەفەنگەكەى تىگرت و بەسەريدا نەراندى: "ملت بشكىنە دەنا..."

مژەفەر دەسبەجى بۆى دەرچوو.

تاويك دواتر تەقە نەما. دەرویش بەگيش وازى هيئا. لە كادىنەكەدا دەهات و دەچوو و

بەخۆى دەگوت: "يوسفەكەم، يوسف، رۆلەم. سەريان خواردى. يوسفەكەم... رۆلە... لە تۆلەى

خوینی تو پانزهیان لی ده کوژم. یه کیك له وانه فرمانده که ده بی. نه قیب خوئی. یه کیکیشان بابت، درویش. هه مووان ده کوژم. راوهسته با خه بهری مه رگت بی، نه و گونده ده سووتینم. هه موو شارۆچکه که ناگر ده ده م. ناگری ده ده م، هه موو نه و هیچ و پوچ و زۆلانه، نه وهی رزیو و یواوی مرۆق قه ده که م. پواوه پواو، پواوه پواو. کورم... یوسفه که م..."

پیاوه کانی له بهر ده رگای کادیته که چاوه ری بوون. هه مووشیان چه کی ماوزه ریان پی بوو. نه وان نه یانده زانی چه باسه و به سه ر سوورمانه وه له بهر ده رگای کادیته که راوه ستابوون بزانی چه ده بی.

درویش، که توژیک وه خو هاتبووه وه، کاتیک له بهر ده رگا چاوی پیدان که وت، گوتی: "برۆن هه والیکم بو بیئن. نه گهر که سیکیان نه نگاوت بی، هه تا شه وی له گه له جهنده رمه شه پر ده که یین و شه وی ده چینه چیا. کهس له گه لم دی؟ نه گهر که سیش نه یه، خوژم ریگه ی چیا ده گرم و ده پرۆم." چهند که سیك ویکرا گوتیان: "ئیمه له گه لئین به گ."

پیره مێردیک گوتی: "ئیمه هه م دۆستی رۆژه خو شه کانی و هه م برای رۆژه ره شه کان. هه تا زیندووین ناهیلین ته نیا بی."

درویش به گ: "ته مه ندریژ بن. راوه ستاو بن. هه تا زیندووین، هه ر پیکه وه یین. ده زانم. نه وه ده چه سه ری. نه گهر یه کیك مرده بی، ناگادارم بکه نه وه. نه گهر خه لکیکی ئاواپی کوژرابی، شه پر ده که یین."

ئیت به ره و کو شک رویشت.

له سه ری، له سه ر پلیکانه کان، نوورخانی کچی، جه یحوون و مزه فه ریش به ره نگ بزراوی و واق و پرماییه وه راوه ستابوون و سه یری درویش به گیان ده کرد، ده ورده ورده له پلیکانه کان وه سه ر ده که وت.

که به قەراغ پەرژینە کە ی تەمیر ئۇغلیدا تېدە پەری، دەنگیك هات:
 "کیچی؟ راوەستە. لە جیجی خۆت نەبزووی. بیزووی تەقە دەکەم."

یوسف بە بن پەرژینە کەدا خۆی گەیانده نیو دار تووہ کان. ریک لەو کاتەدا ویزی فیشە کیك هات. بەدوای ئەودا گوللەییەکی دیکەش. کە تەقە توند بوو، خۆی بە ئاوە قوولە کە دادا. جەندەرمە کە پەیتا پەیتا تەقەیان دەکرد. لەو جەنگە یەدا لە لای کۆشکە کە ی بەگیشەوہ تەقە کرا. ئەوہ بەگ شیت بوو؟ باشە شیت نەبووی، چۆن فیشە کە بە جەندەرمە کانەوہ دەنی؟

یوسف یە کەم جاری بوو تەقە ی لی بکری. فیشە کیان پیوہ دەنا. ئەویش بە قەستی کوشتنی. ھەر با ی خەیا لیشی نەبوو. ئەوہ ی ترس بی، تۇسقالیکیش چییە لە دلیدا نەبوو.

لەپر تەقە راوەستا. بیدەنگی بالی بەسەردا کیشا... لیواری رووناکی ئاسۆ لە دوورەوہ نیشانە ی بەیانی بوو. نەدە کرا لیپرە بېنیتەوہ. دەبوو بەر لەوہ ی تاو ھەلی خۆی بگە یە نیتە زۆنگاوە کە. لە جۆگە کە ھاتە دەری و وە ک بریسکە بەرەو خوار ی رای کرد. ترسیکی وای لی

نیشتبوو، تەنانەت لە ترپە ی پی خۆشی دەسلە مییەوہ. کە شە کەت دەبوو، خۆی لە جۆگە کە داویشتەوہ و پشوو یە کی دەھاتەوہ بەر و دیسان دەھاتەوہ دەری و سەیریکی دەور بەری دە کرد و تیی دەتە قاندەوہ. ئەگەر بەر لە تاو کە وتنی بتوانی خۆی بگە یە نیتە ئاقچاساز... ئەگەر بگاتە ئەو ی... ئەگەر نەتوانی، لە نیوہ راستی دەشتکە بیگرن، لە داری دەدەن. بەگیش لە دار دەدەن.

کە بیری لەوہ دە کردەوہ بەگیش لە گەل ئەودا لە دار دەدەن، تۆزیک لە ترسە کە ی دەرپە واندەوہ و ترووسکایی ھیواییە کی لە دلیدا دادە گیرساند. دواییش خەیا لی دەچووہ لایە کی دیکە. چمار بەگە کانیش لە سیدارە دەدرین؟ نا، ئەوان پشتیوانی وایان ھە یە وە ک چیا ی قاف... حوکمەت ھە یە، بەگە کانی ئەدە نە ھەن... ئەوان ریکگە یە ک دەدۆزنەوہ بۆ دەریاز بوونیان.

بەھانکە ھانک گوتی: "رزگار دەبن. ئەوان دەریاز دەبن... دەریاز دەبن."

چەندى لەسەر ئەو باوەردى سوورتر دەبوو، خىراتر راى دەکرد. ئىتر چىي نەمابوو تاو هەلئى.
ئاي يوسفى مالا وئىران، خەرىكە تاو هەلئى؟ تاوئىك دواتر، تاوئىك دواتر... چىي نەمابوو...
ماندوو مەبە يوسف، راوەستە...

"رئىگەيەك دەدۆزنەو، دەرباز دەبن."

لەپر تاو هەلات. تا وەخۆ هاتەو، خۆر لە لووتكەى چىاوه سەرى بەرز كەردبۆو.
تاو هەلاتنى چوكورواوا هەر ناوايه. لە حالئىكدا، شوپنەكانى دىكە، زۆر جار لە پيشدا لىوارى
ئاسمان وردە وردە سپى دادەگەپ، سپىيى ئاسمان دەتەنى و كازيوه دەردەكەوى و ئەوجار تاو
هەلئى. لە پيشدا گۆشەيەكى، دوايى نيوه و ئەوجار هەمووى. دواى ئەو هەلئەكشى و بەرز
دەبىتەو. بەلام لە چوكورواوا وا نىيه. لە پرىكدا هەلئى و دپتە سەر لووتكەى چىا و تىرئۆ و
گزينگى داوى. تيشكىكى خەست و بەتپن، وەك بلىسە، دەلئى دەتوانى دەستى پيدا بكيشى،
ئاسمان دادەگرى و وەك باران دادەگەپ.

يوسف سەرى لى شىوا. وەك سەد فېشەكيان پىو ناي. دەسبەجى خۆى بە عەرزىيەو
مەلاس دا و بە دەستى، چاوى داپۆشى. ماوەيەك هەروا دەمەوروو درئۆ بوو بەبى ئەوئى چاوى
هەلئى.

تاوئىك دواتر دەستى لەبەر چاوى هەلگرت. دروولانئىكى لەبەر دەم بوو. ئەگەر خۆى
گەياندبايەتە ئەوى، قوتار دەبوو. دواى دروولانئەكە، قامىشەلان و دواى ئەوئىش زۆنگاو... بە
دردۆنگىيەو سەيرى دەورپشتى خۆى دەکرد. كەسى لى ديار نەبوو. چۆلەكوئىك لە دەشتەكەدا
ديار نەبوو. دەشتەكە يەكپارچە تيشكى خۆر بوو و يوسف لە تەنيايىەكى بى برانەودا پەلەقارزى
بوو. ئەگەر ئىستا مارتىك پەيدا بى، بالئەديەك هەلئى... چۆلەكەيەكى بچوك... فرۆكەيەك بە
ئاسماندا تىپەپى... شتىك روو بدا. ئەگەر جەندەرمەكان ديسان بىتەو و تەقەى لى بكن... شتىك
روو بدا و لەو تەنيايىيە نەفرەتتەيە رزگارى بى... دنيا ئاوا تەم داينەگرى...

ئىستا بلىي جەندەرمەكان چ بكن؟ ئەگەر بەگ دەسبەسەر بكن. بەگە دەرهقەتيان...
ئەوان دەرهقەتى بەگ نايەن. ئەى لەو ئاگرى رق و قىنەى لە چاوى مزفەرەو بلىسەى دەدا. ودى
لەو رقە. ياخوا ئەو چاوانەى كوئىر بن. خۆ هەلى بۆ هەلئەكەوى، پىاو دەكوئى. دەيئەنجى.
مزفەر خوئىمژە. مزفەر وەك ئاوخاردنەو پىاو دەكوئى. ئەو جانەورئىكى درندەيه. ئىرەيى
دەبا. پىي ناخۆشە دەروئىش بەگ ئەوى خۆش دەوى. بە جەندەرمەكان دەلئى. پىيان دەلئى كە
يوسف حاجىيە شىتەى كوشتووه.

پشته ملی زورایه وه. شه ویلاگه ی ئاره قه ی کردبوو و دلۆپ دلۆپ ده چۆرایه وه و بهرده بوونه وه. هینده ی قولانجیک سهری هه لێنا. تیشکی خۆر چاوی به شهواره خست. تیشکی خۆر چاوی له بهر هه لئه ده هات. سۆمای چاوی ده برد. ده سه به جی سهری داخسته وه و خۆی خسته نیو دروه کانه وه... تۆزیک له ولاتره وه ئاقچاساز... هه ژدیهایه کی هه وت سهر له ئاقچاساز، چاوه کانی پر له ئاگر، نوقمی قور و لیته، بۆکه نی قوره په شه، شه و کیم و چلکه ی له زارییه وه دیته ده ری، ناتوانی لینی به چیته پیتشی... هه ژدیهای سه وز، زاری تاریک و ددانه کانی تیژ و بریقه دار.

لیروه تا ده ریا، تا ولاتی یوره گیر، ده بی لیر و دارستان بی.

خوین شۆلاوگه ی به سه تبه وه به سه ر قوله پیتدا. شتیکی ناخۆش، لیستنه وه ی کیرده خویناوییه که. شه دوو جارن هیلنجی دا، به لام نه رشاویه وه. هه موو گیانی موچرکه ی پیتدا هات و له رزی. ترسیک گیانی ته نی، که نه یده زانی له کوپوه سه رچاوه ده گری. چۆله کوژی لی دیار نه بوو. هه موو شتیکی بۆش و به تال.

له پر ههستی کرد شتیکی فینک به سه ر ده ستیدا رۆشیت. سه بری دهستی کرد. ریزه میرووله یه کی دیت و تییان فکری. شه و جار دهستی راوه شاندا. سهری هه لێنا و تاریکاییه کی له رووناکییه که دی. چاوی خه ریک بوو کویر ده بوو. چاوی لیک نا و هه ستایه پی. نه کا فیشه کیکی بهر که وی. خۆی گرمۆله کرد. که سهری هه لێنا، گه یبووه دروه لانه که. له نیو دروه لانه که دا خۆی دریز کرد. هه موو گیانی وه ک چوو بیته نیو ئاگر، ده برژایه وه. سینگ و پی و دهستی و هه موو له شی پر ببوو له چقل. له پر گیانی وا زانی کرد، خۆی پی نه گرا و هه ستا و به ره و دروه لانه که رای کرد. هه ر گه یشته شه وی، پیتش هه موو شتیکی، چقله کانی له له شی ده ره ینا و زۆریشی پیچوو. ده سه ته کانی شه لالی خوین بوون. تینووشی بوو... هه تا ئیستا هه ر چاوه ری گوله یه ک بوو، بی و میتشکی پیژینی. سات به سات چاوه ری بوو... جار نه جاریک دهستی به سه ریدا ده کیتشا. ده تگوت، سهری خویناوییه. وه ک بلینی فیشه کی بهر که وتبی. شه گه ر خۆی بگه یه نیته شه و قامیشه لانه ش... له پر هه ستا و ده ره پری.

قامیشه لانه که زۆنگه. هه تا شه ژنۆی له قور و لیته رۆده چوو. جیه کی وشک... جیه کی ئاوه لالا... چۆرێک ئاو... ساورۆن بهو نزیکانه دا ده روا. ده بی ساورۆن بدۆزمه وه. ئیتر له فیشه ک ناترسی. که سیش له و قامیشه لانه دا نایینی. ده رباز بوو. به بی ترس و خۆف ده چیته پیتشی. چاوی چوه سهر قه تاریکی قاز و قورینگ که به ته شقی ئاسمانه وه بوون. له پیتشدا ده بی خۆی له ئاوی هه لکیشی.

که تۆزۈنك چووه پېشى، دیتی گه یو ته ده م ساورۇن. دەسبەجی روت بۆوه و خۇی به ئاوه که دادا. بینی پیوه نا. که هاته ده ری، هه سابۆوه. ده تگوت بووه ته په ره کایه ک. ئەوجار برسیتی دلّی گوشی.

بن قامیشه کان سیبهر بوو به لام زۆنگاو. جییه کی وشک... جییه کی وشکی هیندهی ده مهتری دۆزییه وه. ئەو قامیشهی له وشکانییه که روابون، شانە ی زهرده والەیان پیوه بوو. شانە کانیان زیوین بوو. سه ر شانە زیوینه کان زهرد ده چونه وه. ده بوو به بی ئەوهی بیانوروژی نی، راکشی و بنوی. ئەگەر نه بزوی، زهرده والە ی کاری به سه رته وه نییه. له سه رخۆ راکشا و ده سرۆ که که ی ده رهینا و به سه رچای کیشا.

فرمانده له دهره‌ی گوند راوه‌ستا، هه‌تا چند سعاتیک له رۆژ تیپه‌ری. که خۆر هه‌ندی به‌رز بۆوه و سیپه‌ر دریژ بوونه‌وه، له‌وی کۆمه‌لیک جه‌نده‌رمه‌ی له بۆسه‌دا به‌جی هیشت و له‌گه‌ل کویخا و گزیر چوه نینو ئاواپی. کویخا خه‌لکی گوندی ئۆکسوزلی بوو. ئه‌و ئاوه‌دانیه‌ش هه‌ر سه‌ر به‌ گوندی ئۆکسوزلی بوو. دوینی عه‌سری بانگیان کردبوو. وا بریار بوو تاویک دواتر ئه‌ندامه‌کانی ئه‌نجومه‌نی ئاواپی ئۆکسوزلییش بین.

"جا تازه‌ی فایده‌ی چی، فایده‌ی چی، فایده‌ی چی، پیاوکوژه‌که رای کرد و دهرچوو. به‌لام ده‌فته‌ر و لیسته‌مان به‌ده‌سته‌وه‌یه، وا نییه کویخا؟"

"به‌لای لیسته‌یه‌کمان پییه، سه‌ری مار و میرووی تیدایه."

"ناوی هه‌موو خه‌لکی ئاوه‌دانیه‌که لیره‌دا نووسراوه، وایه؟"

"به‌لای، هه‌ر هه‌موویان، ته‌نانه‌ت مانگا‌کانیشیا‌مان بژاردوووه. ئه‌و ئاوه‌دانیه، ئی ئه‌وه‌ی نییه به‌که‌می بگری. جیه‌کی سه‌ر به‌گه‌چه‌له‌ جه‌نابی فرمانده. سالیک نییه لیره هه‌للایه‌ک هه‌لنه‌ستی. دهرۆیش به‌گ به‌بی گۆنگه‌ل و گه‌چه‌ل ناژی."

فرمانده له‌ حالیکدا له‌ چاوی کویخا ورد ببۆوه، که‌وته قسه: "به‌لام رای کرد. زۆر پیس له‌ چنگمان دهرچوو. وانیه؟"

"هه‌جار به‌ له‌بزیکی دیکه‌ گوتی: "کویخا."

"فه‌رموو جه‌نابی فرمانده."

"نیستا ده‌بی هه‌موو گوندیه‌کان له‌ جیه‌ک کۆ بکه‌ینه‌وه. ده‌بی ژنی کوژراوه‌که و شایه‌ته‌کانی دیکه‌ش بینین بیانین. به‌ پیی لیسته‌که بانگیان ده‌که‌ین. ئه‌وی لیره‌ش نه‌بوو، یه‌ک به‌ یه‌ک ده‌سنیشانیان ده‌که‌ین. له‌ هه‌ر کوییه‌ک بن ده‌یاندۆزینه‌وه. ئه‌گه‌ر زانیمان هیچ کام له‌ وانه‌ پیاوکوژ نین، ئه‌وه‌ دیاره‌ دهرۆیش به‌گ پیاوکوژی له‌ شوینیکی دیکه‌وه هیناوه، وانیه؟"

"درویش بهگ پیاوکوژ له شوینی دیکه وه ناهینی. ئەو زۆر کارقایمه و له جیهه ک ماسی ناگرئ قوونی تەر بئ. ئەوهندهی من بزاتم، ئەو شەرکه ره کانی خۆی، هەر له مندالییه وه له بهردهستی خزیدا پهروه ده دهکا، یان له نیو کهسانیکدا هه لئانده بژیریت، که چاکه یه کی بیوینیه له گه ل کردیین. مه به ستم شهویه، پیاوکوژی درویش بهگ هه ربه دهوه ری خۆیه وه ن و ئەگەر لیڕه یان نه دۆزینه وه، له هه یچ کوپی دیکه نایاندۆزینه وه. مه گەر شهوه ی لیمان روون بیته وه کوشتنی حاجیه شیتته به فیتی درویش بهگ نه بووه.

فهرمانده به تورپه ییه وه گوراندى: "به فیتی ئەو بووه. ئەو ده ره به گه... هه موو شتیك له بن سه ری ئەو دایه. ئەو نه بی کەس حاجی ناكوژی. ئەو به ره لالا داماو، زه ری بۆ کەس نه بوو... من پیاوکوژه که ده دۆزمه وه و درویش به گیش ده نیرمه پای سیداره، با بزانی دهوری چ پادشایه که. ئەو ئاوه دانیه چه ند گه نجی هه ژده سالانی تیدایه؟"

"دیاری کراوه. چوارده کەس. ئەو گونده چوارده گه نجی میرمندالی تیدایه. وه لیبی کوری عومەر، عوسمانی دورمووش، مچهی کوری همه که چه ل..."

"پیاوکوژه که یه کیکه له وانه. ده بی بیدۆزینه وه. گزیر، برۆ و جار بده."

فهرمانده و کوپخا له وی راوهستان. گزیر چه پیشی و دواى شهوه ی یه ک دوو جار کۆکی و قورگی خاوین کردوه و هه رای کرد: "هۆۆۆی، ئەهۆۆ و ۆ ی ی خه لکینه... ئەهۆی ی ی، خه لکینه هۆی ۆی دواى نه لئین گویمان لی نه بوو. فهرمانده فهرمانی داوه، هه موو خه لکی ئاواپی به ژن و پیاوه وه، به پیر و لاوه وه به ژن و منداله وه ده بی هه ر نیستا بیته ئەو گۆره پانه. جه نابی فهرمانده ئەم ری کردوه. هه ر کەس نه یه ته گۆره پانه که، به سه ربزیو و یاخی له قه له م ده دری و سزای ده ده یین."

وه ری کهوت و چوه هه ر چوار قورنهی گونده که و چه ند جارێکی دیکه ش هه رای کرد و جارێ کیشا. جارێکیش به ده نگێکی زۆر بهرز له بهرده م کۆشکه که ی درویش بهگ هه رای کرد. هه ست و خوست له ماله کانه وه نه ده هات. ده تگوت گونده که چۆل بووه. فهرمانده چه ندی چاوه ری بوو، که سی نه دی له مالتی بیته ده ری، بویه به گزیری گوت:

"له وانه یه نه یان بیستب، جارێکی دیکه ش بانگیان بکه وه."

گزیر یه ک دوو جاری دیکه ش به ده نگێکی زۆر بهرز هه رای کرد. ئاوه دانی ده تگوت ده ساله چۆله کوژی تیدا نه ماوه.

"کەس نایه ته ده ری. کوپخا، کەس نایه ته ده ری. چ ده قه ومی؟"

کوئخا: "چ دهقهومی جهنابی فرمانده؟"

کوئخا: "یانی چی جهنابی فرمانده؟ ئیوه دهیانکیئشنه ده ری و نهوان راده کهن."

"راده کهن؟ ته گهر وا بکهن، ته وا له قانونی سهر بازیی تهو حکومته یاخی بوون."

"شتی وا چۆن ده بی جهنابی فرمانده؟"

"ده بی. زۆر باشیش ده بی. راپه رین راپه رینه و یاخیبونیش یاخیبون."

"یانی ههر به راستی وایه جهنابی فرمانده؟"

فرمانده نه راندی: "وره ئیره گزیر... جارئکی دیکهش ههرا بکه. ته گهر گوندی له مان

نه هاتنه ده ری، یهک به یهک به جهنده رمه دهیانکیئشینه ده ری."

گزیر جارئکی دیکهش چوه پیشی و به دهنگئکی بهرتر، ده جارئکی دیکهش ههرا

کرد. به ناوی قانون و حکومته وه بانگی کردن. ناوی به ره له ستکار و یاخی و سهریزی لی

نان. گوتی سزاکهش زۆر سهخته و ههرجی به سه زاریدا هات گوتی.

فرمانده پیی و ابو دوی تهو هه مووه هه ره شه یه لانی کهم یهک دوو کهسیان دینه ده ری.

دهرگا داخرا بون. نهک کهس ده چوه ژووری و نه کهس ده هاته ده ری.

فرمانده وا به خویدا شکا بووه، سووره له گه رابوو و بهرده وام به ده سرۆ که یهک ئاره قه ی ده موچاری

وشک ده کرده و ده یگوت: "نایه نه ده ری. له وانه نین بیته ده ری. پیته ده لیم ده رویش بهگ."

چهند جارئک فیکه ی کیشا. سه ر و سه کتی چهند جهنده رمه و عه ریف په ییدا بوون.

ده زانم چیبان لی بکه م. راپۆرتیک ده نووسم و ده لیم ته وانه دژی حکومت راپه ریون. مالی

تهو ده رویشه ویران ده که م. مالی ویرانی ده که م."

کوئخا: "چۆنی پیته باشه جهنابی فرمانده."

فرمانده به تووره یسه وه چاوئکی له سهرتاپیی کوئخا کرد. تهو پی په تیبیه گالته ی پی

ده کرد؟ ناچار بوو به پرووی خوئی نه هیئی.

"برۆ بانگی ده رویش بکه بیته ئیره. ده مه وی قسه ی له گه ل بکه م. کوشتنه که له ته ستوی

ته وه."

"نایه جهنابی فرمانده."

"تۆ بچۆ بانگی بکه. ته گهر نه هات، جا خو م ده زانم چۆن ده یه نیم."

"سه ریزی ده کا."

"سهرېزېټويپه کهی کردووه. دوی شهوی ټهو بوو له په نجه رهی ماله که یه وه ته فهی له سهر بازه کانی من کرد."

"ديسان ده بکاته وه. ده ترسم شته که له وه خراب تر بی. ده رویش کابراهی کی تووره و تو سنه. بیټ و هه لېجی، هه موومان ده داته بهر گولله و دوايش خوی ده کوژی."

فهرمانده سهری کی راوه شانده و بولاندي:

"تهر پیوه بووین."

کوڅخا: "ده رویش بهگ، ئی ټهو هی نییه به که می بگری. ټهو کوری ټهو بنه ماله یه یه، له دژی عوسمانلی راه پرین. زور ټهسته مه، ټهسته مه..."

تاویک دواتر عهریف و جهنده رمه کانی هاتنه وه.

"برون ټهو گونديپانه له ماله کانیان ده رکيشنه ده ری و بیانهيپنه ټیره. کهس نابی له ماله وه بمیټته وه. خو شم ده چم ماله کهی ده رویش ده پشکنم."

به ره و کو شکه کهی ده رویش بهگ و هری کهوت. به ده ستی کی له رزوکوه له ده رگای دا. نه یه ده توانی به سهر تو فانی رق و تووره یی خویدا زال بی. مزه فهر ده رگای کرده وه. ټه مری پشکینه کهی پی شانلی مزه فهر دا.

مزه فهر: "فهرمون ټی کی پی گوت و له بهری لاجور.

فهرمانده زرده یه کی هاتی و گوتی:

"له که تنکه ری کی هه ژده نژده سالان ده گه ریټن. که سی واتان هه یه یان نا؟"

مزه فهر گوتی: "نیمانه. ټه گهر ده ته وی فهرموو بگه ری."

فهرمانده هه ری پی نایه نیو ده رگاکه وه، ټه وهنده ی دیکه ش تووره بوو و ترسیک له دلیدا سهری هه لپنا و به زمان گراوی گوتی: "نا، پیویست نییه. نامه وی ماله که تان پشکنم. ټیوه دالده ی پیاو کوژ نادهن. چاوه روانیبه کی وام له ده رویش بهگ نییه. ته نیا تکایه کم هه یه، ټیزن بدهن با گوندی له ماله کانیان بیته ده ری. ټه وه تا ټه مری پشکینه ی هه موو ماله کانی ټاوا بیم پییه. ده بی گونديپه کان پی شانلی ژنی حاجیبه ټیټه بدهم. وا با شتره لاساری نه کهن."

مزه فهر گوتی: "ټیزن بفهرمون."

گه راه و پشتی تی کرد و خیرا له پلیکانه کان چوهه سهری. له ده رگای دا و چوهه ژوره کهی بابی. ده رویش رهنگی به روخساریبه وه نه مابوو و لیوه کانی شین هه لگه رابوون. ټه وهنده خه فته بار دیار بوو، هه ر ټاگای له وه ژور کهوتنی مزه فهر نه بوو.

"بابه، بابه، فرمانده هاتووته بهر ده رگا. فرمانی پشکینینی هموو مالله کانی ئاوابی پییه. فرمانی پشکینینی مالله کی ئیمه ش. گوندیش له مالی نایه نه ده ری. نه گهر بیته ده ری، مالله کانیا ناپشکنن."

ده رویش به گ، له سه رخۆ سه ری هه لئنا و چاری له چاری مزه فهر بری. چاری ده تگوت گۆمی خوینه.

"هیچ گوندیه که له مالی خۆی نایه ته ده ری. با یه که به یه که مالله کان بگه ری. من ناتوانم ره عیه تی خۆم وه که کۆیله و دیل بنیرمه گۆره پانه که، سوو کایه تییا ن پی بکه ن. با مالان بگه رین. هه ر رییه کی نه سه ته مه با بیگرن."

ده رویش به گ بری له هیچ شتیکی دیکه نه ده کرده وه. دیار بوو، یوسف ده رچوو ه. ده رچوو ه، به لام چوو ته کو ی؟ هیچ کو ی شک نایا بچی. نه میتوانی بو به گویره ی پیویست و به که یفی دلای خۆی، یوسف پهروه ده بکا. ده بو هه موو چیاکان و مالی براده ره کانی له چیا پی بناسینی، به لام... تۆقی له عنه تی نهو حاجیه شتته زوو له ملیان ئالا. لهو سه رده م و رۆزگاره دا یوسف نه بی، نه یده توانی متمانه به که س بکا. ئیستا یوسف له کو ییه؟ چ ده کا، چ ده کا؟

"بابه، خۆ دنیا خرا نابی، با بیته ده ری."

"تۆ گووی زیاد ی مه خۆ. نابی بیته ده ری. ته واو."

ده رویش به گ، هه مووی لیک دابۆوه. نه گهر فرمانده مالله کانی پشکینیا به، ته قه ی لی ده کرد و فیشه کیکیشی له زاری خۆی ده کرد. که بری لهو بریاره ده کرده وه، ترسیکی خۆش به گیانیدا ده گه را.

"بابه..."

"تاکه ی له مالی نایه ته ده ری. برۆ به فرمانده بلای."

"بابه هه له..."

"هه ر نه وه یه پیتم گوتی، برۆ ده ی."

نه وه نده به تووره ییه وه مای پی گوت، مزه فهر نه میتوانی پتری له سه ر برۆا. چاری نه بوو. باشه چ به فرمانده بلای؟

"جه نابی فرمانده، نه سه ته مه بتوانی گوندی له مالله کانیا ن بیته ده ری. هه ر شتیکی دیکه م له ده ست بی، له خزمه ت دام. چیم له ده ست دی؟"

"له گه لمان وه ره. نه گهر هه ندیکیا ن ملیان بادا..."

"به قسهی من ناکهن."

فهرمانده له کۆشک دوور کهوتهوه. مزه فهریشی له گهلا بوو. له دووره وه دهنگی هاوار و قیژه دههات.

فهرمانده له کوپخای پرسى: "چ باسه؟"

"دهتگوت نایب عهریف دهیهوی بهزۆره ملی گوندیهك له مالى بینهته دهی و گوندیش نایهوی بینهته دهی. ئەگەر هه موویان یهك به یهك بینهته دهی، دیسان ناتوانن ههنگاوێك له ماله کانیان دووریان بجه نهوه. سه ریشیان بپرن، دیسان ئەسته مه بینهته دهی و وهك مینگه له گۆرپانه کۆ ببنه وه."

"ئهی ی ی ، چ بکهین؟"

مزه فهر: "خۆمان دهچینه ماله کان."

کوپخا: "چۆنه ههر خیزانهی له ماله کهی خۆیدا سه رژمییری بکهین. لیسته که مان پینه. ژنه کهی حاجیه شینهتشان با له گهلا بی."

فهرمانده: "چار نییه. من تیدا ماوم. دهی باشه، ههر رینه کی سهخته با بیگرن. من ئەو تاوانباره ههر دههۆزمه وه جا له ئاسمانیش بی. ئەگەر نه متوانی، ئەو ئەسته تیرانهی سه رشانم لی ده که مه وه و لهو شارۆچکه یه دا هه مبالی ده که م. بچن ژنه کهی حاجیه شینهته و شایه ته کان بینه. ئەتۆش دهفته ره کهت بکه وه و یه که م ماله بژمییره کوپخا."

"جهلال ئوغلی ته میر کوپر ئوغلی."

فهرمانده: "ماله کهی کوا؟"

مزه فهر: "ئهم ماله هه وه. ته میر ئوغلی پیره. له پیره ژنه کهی پتر که سی نییه."

فهرمانده: "ئهی شایه ته کان له کوپن؟"

"ئینستا دین جه نابی فهرمانده."

کورم، پرۆ به نایب عهریف بلی، جاری بینه تیره."

زه نازه نا و قیژه و هاواره که کپ بوو. تاوێك دواتریش نایب عهریف هات:

"باوه شی له کۆله کهی مالى وهران دووه و ناتوانین لپی بکهینه وه. هاوار و قیژه شی ده گاته

ئاسمانی. دهسته شیشی بری ئەو کۆله که یه بهر نادا. گوندی ئەوهنده لاسارم نه دیتبوو."

"ئینستا دهچینه مالى ته میر کوپر ئوغلی."

ژنه كەي حاجييه شېته و شايه تەكانى ديكەش گەيشتنى. مالى تەمير ئوغللى بەرھەيوانىك و دوو ژوورى تەسك و تاريك بوو. ئالاشى ميچەكەي رزيبوو و پەرژينه كەي زگى دابوو. دەوران دەورى پەرژينه كەي بە شياكە سواخ دابوو.

"دەرگا بکەوہ تەمير کويژ ئوغللى. من فەرمەندەي پۆليسم. دەبى مالەكەت پيشکنين."

چاوەرپى ما. ھەست و خوست لە ژوورەو نەھات.

"سەيرە. سەيرە. يانى کەس لە مالى نيبە؟ يانى دەرگا ناکەنەوہ؟ تەمير کويژ ئوغللى،

تەمير کويژ ئوغللى، دەرگا بکەوہ."

سەرى سميلى جوى. دەتگوت گورگيکى توورەيە.

"دەرگا بکەوہ... بيکەوہ... پيت دەلیم ئەوہ ياخي بوونە ھا."

مزه فەر بە دەنگيکى کز و کپەوہ گوتى: "تەمير ئاغا دەرگا کە ھەلگەرە."

ديسان دەنگيک نەھات. فەرماندە نەراندی: "دەرگا بشکينن."

دوو جەندەرە پاليان بە دەرگا کەوہ نا و دەرگا کرايەوہ. پياويکى تەمەن دەورى ھەشتا

سالان لە ژوورەو دانیشتبوو. وەك ھيچ شتیک نەقەومايى، سەيرى دەکردن. دانیشتبوو و

ئانیشكى دابووہ سەر جەوائىك. ژنە كەشى وەك خۆي بەسالآچووبوو. ئەويش لە تەنیشت كوانونوہ

سارد و خامۆشەكە كۆمابۆوہ و ھەر دەتگوت ھيچ نەبووہ. دانیشتبوو و سەيرى ئەوانەي دەکرد

كە دەرگاي مالەكەيان شكاندبوو.

"تەمير کويژ ئوغللى."

متەقى نەکرد.

"ناوت تەمير کويژ ئوغلليە؟"

دەنگ لە بەردەوہ ھاتبا، لەو نەدەھات.

"ئەو ژنە ناوى چيبە کويژا؟"

"سەنەم کويژ ئوغللى."

"تۆ ناوت سەنەم کويژ ئوغلليە؟"

سەنەم کويژ ئوغلليش متەقى ليئوہ نەھات.

"سەنەم کويژ ئوغللى، ئەنەم کويژ ئوغللى، ھەي خودا بتباتەوہ. براژن، وەرە بزائە ئەوانە ھيچ

لەو كەسە دەچن وا بە شوپين ميژدەكەتەوہ بوو؟"

ژنه وه ژوور كهوت. سه يری پیره پیاوه سه رو ریش نالۆز و شپړپړه كه و پیره ژنه ره قه له و
لاوازه كه ی گوتی: "نا ته وانه هیچیان له و ناچن."

"ته وانه كهړن، لالڼ، چیین مزه فهر به گ؟ توخوا بلې."

مزه فهر بزه یه کی هاتې و گوتی: "نه كهړن و نه لالیش. به لام قسه ناكهن."

"هه ی ی ی ... قسه ناكهن ها؟"

"به لې، قسه ناكهن."

كوپخا: "وردردیش بیانته خنجی، گوشتیان به گاز لی بیچری، ههر قسه ناكهن."

"سهیره، سهیره، كه واته دهر ویش به گ پالی به هیژیکي مزه نه وه داوه؟"

چوونه دووه مالا. تهو مالهش دهر گای داخرابوو.

"ویسله قوم گزه. ویسله قوم گزه."

دهنگ نه هات. فرمانده به شله ژاوی فرمانی دا: "دهر گاهه بشکینن."

جهدن دهرمه پالیان به دهر گاهه نا. دهر گا به تهق و هوژ کراوه. له پیتشا سی مندالی وردیان

دیت. كه دهر گاهه کرایه وه، تیشکی هه تاو چاوی به شه واره خستن. خیرا خیرا چاویان

ده تروو کاند. کابرایه کی رهش ته سمه ریش، كه ته مه نی چل سالانه دیار بوو، سهری به ردا بۆه و وا

کپ و بیده نگ بوو، ده تگوت پشوی دهر نایه. چاوی ژنه هینده ی سی چا و ده بوون. ده تگوت له

ترسان چاوی وا زهق بوونه ته وه.

"ویسله قوم گزه، ژنه كه شی حوسنا قوم گزه، كوره کانیسی عه لی قوم گزه، حوسین قوم

گزه، عیسمه ت قوم گزه، كه مال قوم گزه، فهوزیبه قوم گزه، عه دنان قوم گزه ..."

له مرؤقا نا، ههر له به رد ده چوون. ته نانه ت گویت له دهنگی هه ناسه شیان نه ده بوو. ته وانه

بنیاده م نا، په یکه ره بوون. فرمانده نه راندی: "ویسله قوم گزه، ویسله قوم گزه."

ته نانه ت توو کیشی نه ده بزووت.

"ته وانه قسه ناكهن. تف، هه ی خودا پاکتان بکاته وه. خوشکی بروانه بزانه ته وانه له و

کابرایه ده چوون وا به شوین میرده كه ته وه بوو؟"

ژنه: "نه خیر، ته وانه نین."

فرمانده ورده ورده تووره تر ده بوو و ده هری ده بوو.

"عوسمان دۆلك ده ده، ره جمی دۆلك ده ده، تانر دۆلك ده ده، چاكر دۆلك ده ده ... دهر گا

بكه نه وه ته گینا ده یشکینین. دهر گا كه هه لگرن ... بیشکینن."

جهندهرمه پالئيان به دهرگاوه نا.

ههمووان له ژوورئ بوون. ههر ههمووشيان شر و شپرئو و رووت و قووت. منداڤ له شهرمان لهشي رووتئ خځيان دادپوئشي. ئه و مائه ههموو رووت و قووت بوون.

"دۆلك دهده... دۆلك دهده..."

ئه و مائهش ههموو چاويان له عهزئ برپيوو. وه گوناھباران.

"سهيريان بکه خوشکئ."

ژنه سهيري کردن. چاوهکانئ پر بوون له فرميسک و به دهنگيکئ کپ و لهرزۆکهوه گوتئ:

"کهس له و مائه له و کابرا ناچئ."

کهس دهرگای لئ نه کردنهوه. ههموو دهرگاکانيان شکاند و کهس متهقئ لئوه نهها.

ئيواره داھات. هيشتا زۆر ماڤ مابوون بييشکنن. جهندهرمه ئه وهندهيان دهرگا شکاندبوون،

شان و قۆليان گيرابوو و دهستيان خويناوئ ببوو. توورهبئ ئاگرئ له گياني فرمانده بهردهدا و

خهريک بوو شيتئ بکا. نهيدهژانئ چ بکا. سهري لئ شيوابوو.

كەس لە ئاواييدا نە مابوو نە يزانيسى. ئاوايى ئاوايە. هيچ شتىك بە شاراويدى نامىنىتتەو و تاخرى رۆزتيك پەردەى ھەر ئاشكرا دەبى. نە نھىنى دزىيەك، نە كوشتنىك، نە هيچ شتىكى دىكەش، هيچ شتىك بە شاراويدى نامىنىتتەو. ئەگەر رووداويك، تاكتىك بەنھىنى مایەو، ئەو ھيچ پەيوەندىيەكى بەو ئاوايىيەو نەبوو و لە دەرەوئى ژيانى باوى ئاوايى بوو و لە جىيەكى دىكەو ھاتوو، لە پەيوەندىيە بە شوپىنى دىكەو ھەبوو.

كوژرانى حاجى بە دەستى يوسف و بردنەوئى تەرمەكەى بە راكيش راکيش ھەتا شارۆچكە، لەسەر زار و زمانان بوو. تەنانەت لە سەر زارى مندالانىش. گەلنى ئەفسانەيان سەبارەت بە مەرگى حاجى ھەلبەستبوو.

"بەرەبەرى بەيانى بوو. يوسف لە نيوەراستى باخچەكە لە شىرىن خودا بوو. حاجىيە شىتتە كە بەويدا تىدەپەرى دەبينى ئەو مېرمنداينىك تازە خەتى لى داو، لەوى خەوتوو. لىي دەچىتتە پىشى و پىي دەلى، وەرە برالە، وەرە با برۆين بۆ مالى من. لەوى بنوو. لىرە سەرما ت دەبى. پىي دەلى، توخوا بەو گەنجىيەو تۆ ھەيف نى؟ ديارە غەرىبىشى... يوسف كە گوئى لەو قسانە دەبى، دەلى، من ناتوانم پىاو بكوژم. مانگىك، دوو مانگ بە شوئىيەو دەبى و ھەر دلى نايە بىكوژى. دوايى شەويك كەس نازانى چۆناوچۆن دەبى..."

"يوسف پىلى حاجى دەگرى و پىي دەلى وەرە با بچىنە ئەو چىايە. حاجىيش دەترسى و ھەك بەرخىك و دەووى دەكەوى. يوسف پىي دەلى، دەبى بكوژم برالە. ئەتۆ پىاويكى باشى، پىاويكى بى فرت و فىل و سادەى، ھەك براى خۆم خۆشم دەويى، بەلام ناچارم دەبى بكوژم. ئەگەر تۆ نەمرى، بەگ قۆل ھەلئامالى و گولعوزارم بۆ ناخاوى. ئەگەر تۆ نەمرى بەگ زەوى و زارم ناداتى. ئەگەر تۆ نەمرى برالە، كەس من بە بنىادەم دانانى... حاجى گوتبوى، دەستم لى ھەلگەرە. لىم گەرى با برۆم بۆ ولاتىكى دوور. بچمە شوئىيەك ھيچ كەس نەمناسى و

هممووان بلین حاجی مردووه. لیم گهړې با رابکه‌م بو ټو جه‌نگه‌له و کهس به سهر و سوړاغم نه‌زانی. با وا بزرم هممووان بلین حاجی مردووه. به‌روکم به‌رده براله، له‌کوژم به‌وه با لیره‌وه بېمه بالنده‌یه‌ک و له شقه‌ی بال بدهم و بفرم و کهس چاری پیم نه‌که‌وټته‌وه و له‌بیرم بکه‌ن. لیگه‌ړې با بېمه توژ و ناو و نیشانم نه‌میښی برای نازیزم. کراسه‌که‌م به‌ره و له خوینی مه‌ړی‌کی هه‌ل‌کیشه و بیبه بو دهرویش و پیی بلې، حاجی حه‌یای توژی برد. جا ههر کهس سووکا‌یه‌تی به‌تو بکا، ټه‌ویه ناخری و ناقیبه‌ته‌که‌ی. ټه‌وه‌ش کراسه خوینا‌ویبه‌که‌ی حاجی... ها بیخه به‌رده‌می سه‌گه‌ل... له گیانی شیرینم خوژ به براله.

یوسف پیی ده‌لی، من ناتوانم متمانه به‌تو بکه‌م حاجی. ټه‌تو پیاویک نی له‌سهر قه‌ول و به‌لینی خوژ بی. ټه‌تو بنیاده‌می‌کی دامای و ده‌بی بتکوژم. حاجی ده‌ست ده‌کاته گریان و ناخریه‌که‌شی په‌لاماری یوسف ددها و ده‌یه‌وی ده‌مانچه‌که‌ی لی وه‌رگری و بیکوژی. به‌لام قه‌وه‌ی پیی ناشکی و یوسف ده‌یگری و له‌عه‌رزی ددها... یوسف به‌دلشی دا دی، بچیته‌وه لای تاغاکه‌ی و پیی بلې، ټه‌وه حاجی وه‌ک سه‌گ په‌شیمانان و ده‌یه‌وی به‌پیی دا‌بونه‌ریتی توغوز بیته به‌رده‌رگای ماله‌که‌ت و پیتلا‌وه‌کانت ماچ بکا و دا‌وای لی‌بورندت لی بکا. دهرویش به‌گیش که پیاویکی تا بلینی سینگ فره‌وانه... یوسف ټه‌ژنووی له‌سهر سینگ حاجی داده‌دا و ده‌لی، حاجیه شیتنه، نیت کوشتنی تو له‌سهرم واجب بو. جا هه‌لده‌کی‌شیتنه خه‌نجر و سینگ هه‌لده‌درې. حاجی چنگ له‌گژ و گیا گیر ده‌کا و هه‌لیده‌که‌نی. یوسف هه‌زرا خه‌نجریشی له‌سهر دلې ددها، به‌لام حاجی وه‌ک سه‌گ حه‌وت گیانی بووه و نامری. یوسفیش به‌کوژلی داده‌دا و ده‌ییا و به‌ناوپی دا ددها. ناوه‌که سوور هه‌لده‌گه‌ړې.

...

"حاجی شیتنه روژیکیان به‌روکی یوسف ده‌گری و ده‌لی، ټه‌ری کاک یوسف، ټه‌تو بوچی وه‌ک سی‌به‌ر وه‌شوینم ده‌که‌وی؟ شه‌و و روژ، وه‌خت و ناوه‌خت، وه‌ک سی‌به‌ره‌که‌م لیم نابیته‌وه. باشه پیت قه‌رزدارم؟ ده‌لی من توژم زور خوژ ده‌وی. یوسفیش ده‌لی، دا‌وا‌یه‌که‌م لیت هه‌بو، به‌لام وازم لی هی‌نا براله. نیت له‌مه‌ودوا وه‌شوینت ناکه‌وم و ټه‌تو‌ش نامبیینته‌وه. پرؤ و خیرت وه‌ړی بی. دوا‌ی ټه‌وه حاجیه شیتنه به‌چه‌پوکان له‌سهری خو‌ی ددها و به‌روکی ده‌گری و رایده‌وه‌شینی و ده‌لی، نیلان و بیلان به‌رت ناده‌م، هه‌تا پیم نه‌لینی چیت لیم ده‌وی. ده‌ی دا‌وا بکه، بزائم چیت ده‌وی برای نازیزم. یوسفیش جارې له‌نال و جارې له‌بزماری ددها و ههر خو‌ی له‌باسه‌که ده‌دزیته‌وه و نایه‌وی پیی بلې. حاجیه شیتنه‌ش ههر وا شیلگیر و سوور ده‌بی و ده‌ستی لی

هه‌لناگرئ و ده‌لئ، هەر کەس گرفتییکی هەبێ، من پشتی بەرنا دەم. ئەگەر گرێکۆیڕەیه‌ک هەیه و بە پەنجەیی من دەکرێتەوه، بۆ دەبێ دەستم بکشینمەوه. تۆ هەر شتێکت بوی، لەسەر مه بۆت جیبه‌جی بکه‌م. ده‌لئ حاجیه‌ شیتته گیانی خۆی ده‌کا به‌ قوربانی برادرێکی وه‌ک تۆ. یوسف هەرچی ده‌کا و ده‌کرینئ ناتوانئ حاجی له‌ کۆل خۆی بکاته‌وه. ئاخریه‌که‌ی پێی ده‌لئ، براله‌ سبه‌ی شه‌وی به‌ ته‌نیا یی دی بۆ ئەو گرده‌ی رووبه‌روومان، سەر کانیه‌که‌. له‌وی پیت ده‌لیم چیم لیت ده‌وی. حاجیش ریک له‌و کاته‌دا ده‌چیتته‌ شوینئ دیاریکراو. به‌ یوسف ده‌لئ، ده‌ی بلئ بزاتم چیت ده‌ویست هاوړئ. یوسفیش له‌ وه‌لامیدا ده‌لئ من چارم نییه‌ و ده‌بێ تۆ بکوژم هاوړئ، خۆت ناماده‌ بکه‌.

حاجیش تووره‌ ده‌بێ و چاوی له‌ ژێللا دین و ده‌لئ، ئاخ‌ سه‌گی سه‌گباب، چۆن له‌ رووت هه‌لدئ داوای گیانم بکه‌؟ ئیتر په‌لاماری یوسف ده‌دا. یه‌کتر ده‌ینن و ده‌بن و هه‌تا به‌یانی و له‌ به‌یانیشه‌وه‌ تا نیوه‌پۆیه‌ لینک ده‌ده‌ن و یه‌کتر ده‌گه‌وزینن. ئاخ‌ری یوسف هه‌لده‌کیشیتته‌ کێرده‌که‌ی و له‌ سینگی حاجیی رۆده‌کا و حاجی ده‌موده‌ست ده‌مرئ. یوسفیش را ده‌کا. ماهێر قاباقچی ئوغلێش ده‌جئ به‌ حوکمه‌ت ده‌لئ یوسف حاجیی کوشتووه‌. خۆ ده‌رویش به‌وه‌ی نه‌زانیوه‌ دهن‌ا قاباقچی که‌ول ده‌کا و کای له‌ پیتستی ده‌ئاخنی...

"یوسف دیار نییه‌، ده‌لین شه‌وی رای کردووه‌ و ده‌باز بووه‌."

"چیاکان یوسف به‌ ده‌سته‌وه‌ ناده‌ن..."

"به‌و فه‌رمانده‌ چلمنه‌."

"ده‌رویش به‌گ گوتوویه‌تی، ته‌له‌گرافی لیداوه‌ بۆ ئەنکه‌ره‌ و گوتوویه‌، کوره‌ ئەمن نه‌بم، چما تۆ ده‌توانی حوکمه‌ت بی؟ من نه‌بم کی گوو به‌ کلاوتان ده‌پێوی؟ ئەوه‌ فه‌رمانده‌که‌ت هاتووه‌ و ده‌رگای مائی ره‌عیه‌ته‌کانی ئاوابی منی شکاندووه‌. شکاندنی ده‌رگا له‌ پیاوکوشتنیک خراپه‌تره‌. ئەمن خوینی ده‌رگا کاتم له‌تۆ ده‌وێتته‌وه‌. داوات لی ده‌که‌م هەر ئەمڕۆ ئەو فه‌رمانده‌ ده‌رگا شکینه‌ چه‌ک بکه‌ و بانگی بکه‌وه‌ بۆ ئەنکه‌ره‌، ئەگینا خۆت و حیزبه‌که‌شت هەرچی ده‌ییینن له‌چاوی خۆتانی ده‌بینن ها.

به‌حوکمه‌تی گوتووه‌، براله‌، تۆ به‌رتیل خۆری، پیاوه‌کانیشت خوینمژن. نه‌که‌ی ده‌رگا بشکینئ، ده‌رگای ده‌رگاشکینان ده‌شکیننه‌وه‌. یان ئەو فه‌رمانده‌یه‌ت سزا ده‌ده‌ی، یان ده‌رگات له‌ ریسمه‌ ده‌به‌نه‌وه‌... حوکمه‌تیش مه‌ته‌قی لێوه‌ نه‌هاتووه‌ شتیک بلئ..."

دەرویش بەگ ھەر لە بەیانییەوہ تا شەوئ، ئەوسەرۆسەری ژوورەکەى دەکرد. قسەىەکى نەدەکرد و دەمى لە نان و ئاو نەدەدا. سەرى دادەخست و دەچوو و دەگەپراوہ. بەپىئى خەيالەکانى خىرا دەرویشت و دەھاتەوہ و لەسەر تەختەى بنى ژوورەکەى زرمەى ھەنگاوەکانى ھەلدەستا و دیسان ھەنگاوى توندتر دەکرد... تۆفانى شىئى... ئەوہى بەسەرى ھاتبوو، خەرىک بوو لەپىئى بخا. چۆن، چۆن، چۆن؟... فەرماندەىەکى جەندەرمە دى و دەرگای ئاوەدانىیەک دەشکىئى، چۆن شتى وا دەکا؟

دەرویش بەگ تەلەگراف دەکا بۆ ئەنکەرە، لە پىئشدا بۆ سەرۆک وەزىر، داوى بۆ وەزىرى ناوخۆ و ئەوجار بۆ سەرۆکى حىزب لە ئەدەنە و بۆ ھەموو ھاوړى گەورە و بچووکە حىزبى و ناحىزىیەکانى لە ئەدەنە. نامەى بۆ نووسىون و باسى ئەو زۆلم و ناھەقىیەى دەکات کە لىئى کراوہ. ئەفیب ھەر وا خەرىکى شکاندن و لە رىئسمەبردنى دەرگاگان بوو و نەیدەھىشت کەس لە ئاوەدانى بچىتتە دەرى.

بەلام ئىزنى دابوو مزەفەر بۆ نارردنى تەلەگراف و نامەکان بچىتتە شارۆچکە و بگەپىتتەوہ. ھەر ئەوئەندە. ئاوەدانىیەکە ببوہ زىندان. جگە لە یوسف، ئەسلان رەشىد، وەسمان دال بۆداقلى و زەینەل کىن تۆتمازى کورشى تۆم يورك ئوغلى و خالۆ سلیمان ئاغىن قوشونىز" یش لە ئاوى نەبوون. ھەرکامەیان چوبوونە شوپىئىک و ھالۆ سلیمان مانگىک دەبوو مردبوو و کوئىخا پىبارى دەرویش بەگ بوو. یوسفىشيان وەك خالۆ سلیمان بە مردوو لەقەلەم دابوو. یوسفىش دوو مانگ لەمەوبەر مردبوو. بەلام کوئىخا پشتگوى خستبوو و نەچوبوو لە داىرەى ناسنامە، ھەویە و ناسنامەکەى بەتال بکاتەوہ. داوى لىبوردنى دەکرد و دەىگوت، ھەر بەیانى دەچى و لەوى بە مردوو دەنوسى.

کوئىخا یوسفى بە مردوو لەقەلەم دابوو و دوژمنەکەى، واتە فەرماندەى جەندەرمان دەرگاگانى شکاندبوو و ھىچ سەرەداوىکى نەدۆزىبوو و بەو حالەشەوہ دەرویش بەگ ھەر نىگەرەن بوو و دەترسا.

کەس وەلامى تەلەگراف و نامەکانى نەدابوو. مزەفەر ھەر لە بەیانىیەوہ تا ئىوارى لە پۆستەخانە چاوپروئ بوو. ئەگەر ھەوالىکى پى گەشىتباىە، ھىور دەبوو.

فەرماندە تەلەفۆنى بۆ ھەموو سەربازگەکان کردبوو و ئەمرى کردبوو، ئەوانەى ديار نىن، بىانگرن. تەلەگرافى بۆ شارۆچکەکانى دەوروبەرىش ناردبوو. تەنانەت ئەدەنەشى ناگادار

کردبووه. فرمانده پروای به قسهی کوپخا نه کردبوو و ناوی خالۆ سلیمان و یوسفیشی خستبووه ریزی ئەو که سانهوه که دهبوو بگریین.

کوپخا قاقا پیبی پیددهکنی. له گهه درویش بهگ له زۆر ناوی ئاویان دابوو. فرمانده دهیتوانی خالۆ سلیمان له گۆره کهی بینیتته دهی و بیباته پاسگا، بهلام هه رگیز دهستی به یوسف رانه ده گهشت. ته گهه فرمانده داوای لی کردبایه گۆری یوسفی نیشان بدا، ده گۆری یوسفی نیشان دهده...

دهرویش بهگ چاره پری بوو. ته گهه زانیبای یوسف له کوپیه، ته گهه زانیبای چوه ته کوپ، نه وهنده نیگه ران و دل له دوا نه ده بوو. دواي رویشتنه کهی یوسف پیاوی ناردبووه لای زۆنگاوه که و ریگه کانی تۆروس به شکم بیدۆزنه وه. رایسپاردبوون ده سه به جی هه والی یوسفی، مردوو یان زیندوو بو بینن و هه تا سه ر و سۆراغیکی نه کهن، نه گه پینه وه. که بیری گیرانی یوسفی ده که وته می کشییه وه، وای سه ر لی ده شیوا وه خت بوو شیت بی. بیت و گیرابا، دۆست و دۆژمنی پی خۆش ده بوون... جاری جاران، ئەو ده مه ی قسه ی ده پویشت... هه ر ته له گرافیکي دنارد، هه زار ته له گرافیشی ناردبا، براده رکانی ده موده ست وه لامیان ده داوه. ئیستا که س مته قی له بهر نه ده هات. ئەو دنیا به جی لی هاتبوو؟ ئەو دنیا به هه ر له ره گه وه رزیبوو... ئەو هه مووه ساله، له ده ور و پشتت بوون و ئیستا که تووشی کیشه و گیچه لیک بووی، هه مووان خۆت لی لا ده دن. ئای، براده ری دوو روو، ئاخری روژنیک چاومان به چاوی به کتری ده که ویتته وه. هه ی خه لکی بوگه ن...

وای ده گوت و فرمیسیکی هه لده وه راند. فرمیسیکی گه رم و به تین. ده رویش به گیش به و گریانه سه رخۆش ده بوو. جا لای ده رویش به گ و له نه ریتی هه ر سی ئۆغوزدا قهت نه بووه پیاو بگرین و ده رویش به گیش به که م جار بوو ده گریا. به که م جار بوو، چیژی گریان ی تام ده کرد. چیژیکی سه رخۆشکه ر. له ژیا نی دا ئەوه به که م جاری بوو ئاوا هه ستی به ته نیایی و دامای ده کرد.

ده بوو کاریک بو یوسف بکا و فریای بکه وی. ئەو گریکویره ده بی بگریته وه. دواي دۆزین هه ی یوسف و شار دن هه ی له شوینیکی باوه ریپکراو، ده بی بچه نه که ره و به رۆکی سه رۆک وه زیر بگرم. باشه ئەوه ئیوه بوونه کو مونیست، که ئاوا سووکایه تی به ئیمه مانان ده کهن و فرمانده یه ک راده سپیرن و سه ره بهر ده رگای ئاوی ده یشکینن؟ هه موو که سیک له جلوه رگی خۆیدا پیاویکه. ده بی شتی وا به و ده سه لاتدارانه بلی ماست بی و له پیش سه گی دابنی... ئەو فرماندانه له ته ویله بکا. شکان دنی ده رگای ئاوییه کی گه وه ر گالته نییه.

شېتى و كەرتىيە. ئىستا ھەموو چوكورواوا و توركييا ئەو دەرگا شكاندەنيان بىستووتەتەوہ. دەبى ئەو فەرماندەپە تەمبى بگرى. خۇ لەرئى قانونىشەوہ نەتوانى تەمبى بكا، دەبى بىكوژى و روو بكاتە چيا. دەبى لەسەر ئەو خەلگە لىقەوماوہ بىتە جواب. ئەو خەلگە لە ھەزار برا باشترن. دەبى پىشتيان بگرى و ھەتا دوا ھەناسە لەبەرامبەر ئەو حكوومەتە رزىوہدا، لەسەر وەرگرتنەوہى مافەكانيان سوور بى.

رۆژئىكى نوئى بۇ دەرۆيش بەگ دەستى پى دەکرد. دەبوو كارىك بكا. دەبوو بىسەلمىنى بۇ ھەموو ئەوانەى چەندى چەند سالە بە دۆستى دانابوون، بۆيان روون بكاتەوہ كە پووتىك چەند كىلۇيە.

كە تووشى گرفتىك دەبوو، ھەموو پىشتيان تى دەکرد.

باشە يانى تاقە دۆستىكىشى نەبووہ؟ ئەوانە بازركانن. ئەوانە، ھەر نازانن دۆستايەتى و خودا و ئيمان چىيە. ئەوان جگە لە پارە و زەوى و زار دلان بە ھىچ شتىكەوہ نىيە.

خۇ زەوى و زارەكەشيان خۇش ناوى، بەلكو لەبەر ئەوہ ھەزبان لىيەتى چونكە پارەى لى دەكەووتەوہ. بۆنى خاك و گەرمای دەستى بنىادەمەكان شىتتيا ناكا. ئەوانە ھەر بە بۆنى پارە شىت دەبن. ئەوانە دەبى دەرسىك دادرىن. دەرسى مرۆقايەتى. بەلام چۆن؟ ئەوانە چما دەزانن مرۆقايەتى چىيە؟ ھەر نىنۆكىكى يۇسەف ھەزارى وەك ئەوانەى بەقوربان بى. ئەوانە شىياوى ئەوہ نىن بەر لەعنەتى خوداش بکەون. ئەوہ چ سىستەم و قانونىكە؟ وادال ئوغلى چىي گوتووہ؟ گوتوويەتى: "خراپەكارىك ھەزار پىاوپچاك خراپ دەكا، ژيان ئىتر تال و دژوار بووہ..."

باشە ئەوہ ئەو خەلگە، ئەو خەلگەى ئەوہندە بەشەرەف و بەھىزە، وا بوو بە كۆيلەى ئەو بنىادەمە سووك و چرووكانە؟ ئەو سىستەمە كەموكورتىيەكى ھەيە، شتىك لەجىي خۇيدا نىيە...

لە نەكاو عەلىي عەرزەنوسى وەبىر ھاتەوہ. بىرئىكى لى كرددەوہ و گوتى، ئەو دەتوانى دەستى بگرى. دەتوانى ھەندى شت بلئى. ئەوجار بىرى كرددەوہ، كە دەبى لەكۆل ئەو كورە بىنەوہ. نەمانتوانى ھىچ يارمەتتىيەكى بدەين و ئەو لىقەوماوہ لە زىنداندا ماىەوہ... ھەمووشى ھەر ترس، ترسىكى نامۆ و ناديار... يانى ئەو بازركانانە ئەوہندە بەھىزن؟ يەك بە يەك ھىنانىيە بەرچاوى و سەبىرى دەموفلچ و نىوچاوانى دەکردن و پىكەنىنى دەھات. ئەوانە ھەر ھىچ نىن، تەنانەت پووش و پەلاشىكىش... ئەى باشە بۆچى ئەو دەمەى عەلى لە زىندان بوو، لە ترسى ئەوان نەبوئرا يارمەتتىيەكى بدا؟

چار چىيە؟ دواى دۆزىنەۋەى يوسىف دەبى بچىتتە ئەنكەرە و چارى بە سەرۆك ۋەزىر بىكەۋى و پەتەى ئەو بازرگانانە بختە سەر ئاۋى. دەبى پىيى بگوترى پىشتى خەلك بگرى و لەگەلىان يەك بى... بەلام سەرۆك ۋەزىرىش ھەر سەگىكە ۋەك ئەوان. ھەموو دەلىنى لە زارى يەك تىيون. نابى لەخۇراۋە خۇى بشكىنى. سواربوون عەبىيىكە و دابەزىن عەبىيىكى دى. چما ئەگەر سەرۆك ۋەزىرى فەرقىيىكى لەگەل ماھىر ھەبوايە، دەيتوانى لەو كۆمەلگايەدا كە بازرگانەكان قۆلى خەلك دەپرن و خويىيان دەمژن، ئەو بىيىتە سەرۆك ۋەزىر؟ چوونى ئەنكەرەش بەخۇرايىبە و ھىچى لى شىن نابىتتەۋە.

بۆنى زۆنگاوه‌كه، يوسفى خه‌والوو و گيژ و ويژ و كاس و بيهيز ده‌كرد. ده‌تگوت له نيوان خه‌و و به‌خه‌به‌رى دايه. له‌خه‌ودابوو يان به‌خه‌به‌ر؟ نه‌يده‌زانى. نه‌شیده‌توانى بزانی. باشه‌ئوه‌ خه‌يال بوو هه‌ليگرتبوو يان خه‌ونى ده‌دى؟ رۆژ بوو يان شه‌و؟ ئه‌ى كوا هه‌تاو؟ مانگ له‌كوپوه‌ ئاوا ده‌بى؟ رۆژ ده‌بيته‌وه، يان به‌يان نه‌نگوتوه‌؟ ئه‌و داوه‌ تيشكه‌ى دى... ئه‌وه‌ چيه‌ه‌ وا نال و كلكى ئه‌سپان ده‌بريسكينيته‌وه‌؟

ده‌لین ئه‌سپى عاره‌بى له‌ براش باشتره‌. ده‌لین ئه‌سپىكى عاره‌بى باش، له‌ بنياده‌ميش زيره‌كتره‌. ده‌لین وه‌ك برا وايه، ده‌لین جوانه‌.

له‌ ده‌شتيكي دووره‌ده‌ستدا ئه‌سپىك به‌ته‌نى ده‌سوورپه‌ته‌وه‌. ئه‌سپىكى شى به‌ زين و هه‌وساره‌وه‌. ئه‌سپىكى وا جارى سه‌رى به‌رده‌داته‌وه‌ و بيجووله‌ راده‌وه‌ستى و جارى هه‌لده‌ستپه‌ سه‌ر پاشووان و يال و كلكى په‌ريشان ده‌كا و به‌ ده‌شته‌كه‌دا غار ده‌دا. يال و كلكى وه‌ك زيو ده‌دره‌وشينه‌وه‌. ئه‌سپى شى، چه‌ند رۆژيكه‌ ديسان وه‌ك هه‌لۆيه‌كى گه‌وره‌ له‌ ره‌وه‌زه‌ سوورباوه‌كاندا راوه‌ستاوه‌... يال و بژى بريسكه‌دار و چاوه‌كاني وه‌ك هه‌تاوى به‌ره‌به‌يان و ئاوى رووبار و نيگاي خه‌مبارى ئاسكه‌كان زولالان.

قه‌لايه‌ك به‌سه‌ر ره‌وه‌زه‌كانه‌وه‌ و به‌ندييه‌ك له‌ قه‌لاكه‌دا. ناوى به‌يبۆرکه‌. گه‌نجيكي تازه‌ پيگه‌يشتوو. هه‌وت ساله‌ به‌ند كراوه‌. ئه‌سپه‌كه‌شى هه‌وت سالى ره‌به‌قه‌ چاوه‌رپى سواره‌كه‌يه‌تى. به‌ هه‌وسار و لغاو و زينه‌وه‌...

به‌يبۆرک خه‌فه‌ت ده‌خوا و له‌دلئى خويدا ده‌لئى: "ئاي بيگه‌س خۆم له‌م دنيايه‌. له‌و دنيايه‌ كه‌س نازانى به‌ده‌ردى من. هاوړپيانم، برا گياني گيانپه‌كان يه‌ك له‌ دواى يه‌ك پشتيان تى كردم. كه‌س له‌سه‌ر و سوړاغم ناپرسى. باشه‌ يان ئه‌سپه‌ شى ش بىرمان ناكا و له‌ سه‌ر و سوړاغم ناپرسى؟ له‌و ماوه‌يه‌دا تاچه‌ جارچيكيش نه‌هات كلک و يالى په‌خشان و په‌ريشان بكا و به‌ لاروله‌نجوه‌ به‌ به‌رده‌ركى

زىندانىدا رابرى. قەول و قەرارمان ئاوا بوو، دۆستايەتتەيەكەمان ئاوابوو، گەت و دەفامان ئاوا بوو، ئەسپە شى؟ وابوو؟ بەببۆرك حەوت سالى رەبەق، لەبەر بىوئەفائىيەكەى ئەسپە شى، لە زىندانى زووخاى چىشت و ژەھرى مارى نۆشى و بە دەم ژەھرەوہ نوست.

رۆژتەك لە رۆژان كچى پادشا دللى چوہ سەر بەببۆرك و كورتى بېرىنەوہ، ئەو كچۆلەيە، بەببۆركى لە زىندانى بەردا. ھەتا پشوت لەبەردا بى، ھىواشت ھەر لەسەر دايە. ئەسپە شى ھەر وا سووك و سانا بەلئىنى خۆى ناشكىئى. لەوانەيە تووشى كىشەيەك بووبى. لەوانەيە بەلئەكى بەسەر ھاتبى. بەببۆرك لەبەر دەركى بەندىخانە فيكەيەك لى دەدا و تاوتىك دواتر ئەسپە شى وەك بريسكە خۆى دەگەيەنئەتە دەركى زىندان. بەببۆرك دەست بەسەر سەروچاوى ئەسپەكەيدا دىئى. چاوەكانى ماچ دەكا، بەلام خەفەت و پەژارەيەك سىبەرى خستووتە سەر دل و چاوى. خۆ ئەسپە شى زمانى نىيە تا بۆى بگىرپتەوہ چىبى بەسەر ھاتوہ و چىبى لى قەوماوہ... ھەر دوو دلدارەكە سوارى ئەسپەكە دەبن و ئەسپ وەك باى شەمالا بال دەگرى. شىو و دۆل و گرد و چىبايان دەبرى و لە داوئىنى چىبايەك رادەوہستى. بەببۆرك بۆ حەسانەوہى پشتى ئەسپە شى، زىنەكەى لى دادەنى و سەير دەكا، چەرمى پشتى ئەسپەكە، بە زىنەكەوہ نووساوە و لەگەل زىنەكە ھەلدەستى. كاتى حەوت سالى رەبەق زىن بە پشتى ئەسپەكەوہ بى، ھەر واى لى دى. ئەسپە شى خۆى نەداوتە دەست بنىادەمان. ئەگەر بەببۆرك نەيتوانىبا لە زىندانى بىتە دەرى و تا دنيا دنيايە لە بەندىخانەدا بوايە، ئەسپە شى ھەر چاوەرى دەبوو. قەول و بەلئىنەكەيان وايە.

رەوہزە سوورباوہكانى ئاناوہرز... حەزىاي سەوز لە رەوہزى سوورباوہدا. حەزىا بەرەو ئاسمان ھەلدەكىئىرى. ھەورىكى سەوز، ئاسمانەكە دادەپۆشى.

لە رەوہزە سوورباوہكانى ئاناوہرز، ئەسپەكى سووربەش، بە لىنگدان روو دەكەنە دەشتەكە. ئەسپى سووربەش و كەسك. ھەر ئەسپەى قەتارىك دوورناى بەسەرەوہ. ئەسپە كەسكەكان كلكىان تىك ئالوہ. ھەزاران ئەسپ بە نالى بريسكەدارەوہ بەسەر زۆنگاوەكەدا بەرەو دەشتەكەى چوكووراوا باليان گرتوہ.

قەتارى دوورنا بەژوور سەريانەوہ... ئاسمان لەبەر دوورنا ديار نىيە و زەوى پىر لە ئەسپى كەسك... دوورنا و ئەسپ بەرەو چىكانى تۆرووس بەرپوہن. دوورنا، ئەسپەكان... ئاسمان و زەوى ھەللا و ھەنگەمەو و قاووقيژ و شلەژاو. ئاسمان وەك دوورنا، زەوى وەك ئەسپ... دوورنا،

ئەسپ... بىرىسكە و بىرىقەيەك بەسەر غەرزەوہ. لەگەل تىرىژى خۇردا ھەزاران نال دەبرىسكىنەوہ. ھەموو چوكووراوا، رەوہزەكانى تۆرووس نوقمى بىرىسكە و بىرىقەي نالى ئەسپ. ئەوجار بال، بال، بال... نال، نال، نال... لە ئاسمانەوہ پەر و پۆ دادەبارىن. پەر ھەموو سىپى وەك لۆكە. دەشتەكە لەپرىكا لەبەر پەر و پۆى سىپى ديار نامىنى. بايەك ھەلدەكا و پەرەكان بلاو دەكاتەوہ و وەك گەوالە ھەورىك راياندا... دوورنا، ئەسپ...

ئەوجار ئەسپىك دى و لەبەردەمى رادەوہستى. ئەو ئەسپە جارى لە دەريا دەپەرىتەوہ و جارى كەز و چيا دەپرى. لە پەرىنەوہى دەريادا يوسف لەسەر مىلى دەخزى و بەردەبىتەوہ نىو گۆمى دەريا. ئەسپەكە لمبۇزى لە ئاوى دەريا رۆدەكا و يوسف بە ددان ھەلدەگرى و دەبىھىتەوہ دەرى و دەبىخاتە سەر پشتى و تا ئەوپەرى چياى دەبا.

يوسف بە ترسەوہ چا ھەلدىنى. لەپرى تىشكىك چاوى بەشەوارە دەھا. يوسف دەسبەجى چاوى دەقوچىنى. ديسان چا ھەلدىنەتەوہ. چا ھەلئىنانەوہ و داخستەوہى وىكرايە.

تا چا ھەتەر دەكا، ولات دەسوورى. چوكووراوا دەسوورى. رەوہزە مۆر و سوورەكەى ئاناوہرزا دەسوورى. زۇنگاوەكەى ئاقچاساز دەسوورى. دەسوورى... بەھەزاران ئەسپ، سەدان ھەزار نالى بىرىسكەدار دەسوورىتەوہ. قەتار قەتا دوورنا دەسوورىنەوہ و ئەو قەتارە رىكويىكانە تىك دەچرژىن.

بۆنى زۇنگاوا، بۆنى قورە پەشە، بۆنى گۆلاو، بۆگەنىك وەختە مېشك بەرى.

ھەزاران ژەنگەسوورەى ھارووزاوا. يوسف خۇى لە پەنا پۆلە قامىشكىك رۆدەكا و خۇى گرمۆلە دەكا. لە سىبەرە تارەكەدا چا ھەلدىنى. تىشكىكى تىژ لە دورەوہ وەك لافا ھەلدەستى و چاوى بە شەوارە دەھا. دەسبەجى چاوى دەقوچىنەتەوہ. ئەژنۆى بە سىنگىبەوہ نووساندوہ و خۇى گرمۆلە كرووہ. ترس و لەرزىك ھەموو گيانى داگرتوہ. لە ھەموو شتىك دەترسى. لە گقەى با، لە بالندەى فرىو، لە ژەنگەسوورەى ھارووزاوا، رووناكايى و لە تارىكى... لە خۇى و لە دەست و پى و توك و چا و گووى و لووتى خۇى و لە سىبەرەكان دەترسى. نە دلئى زۆر توند لى دەدا و نە كوئى دلئى لرفە دەكا. وەك ئاويكى مەند، قورس و لەسەرخۆ، ترسەكەى قورس، وەك قورقوشىكىكى تاوہ لە ناخيدا پۆنگى خواردوہتەوہ. ئەوى بە تەراپى و قوزىن و تارىكايى قامىشەكانەوہ نووساندوہ.

لە تەركى بنى گۆمىكى زۆر قوولدا. يوسف وەك كەوتىبىتە بنى گۆمەكەوہ، لە قوولابى ئاوەكەوہ بەرەو خوارتر بەرەو دەريايى بى رادەكىشىرى. خۇى بە بنى قامىشەكەوہ نووساندوہ بۆ

ئەوھى نەكىشىرى. ئاۋەكە دەيىبا. ئاۋىكى ۋەك قورقوشم قورس. تاريك. ئەگەر چاۋ ھەلئىنى ۋ سەيىكى سەرەۋە، سەر ئاۋەكە بكا، تيشكىك، ۋەك لافاۋى ھەتاۋ چاۋى بەشەۋارە دەھا. لە نيۋەرەست، لە ئاۋەكە ۋ روواكايىكەيدا رووت ۋ قووت دەمىنئىتتەۋە. توند خۇى بە بنى قامىشەكەۋە نووساندوۋە ۋ ئاۋەكە بەسەريدا تىدەپەرى. رووبارىكى ھىندى دەريايەك بەسەريدا دەكشى. سىبەرى خەست ۋ قورسى دار ھەنجىر... بۆن ۋ بەرامەى ھەنجىر. بۇنەكە لە پىنج سەد مەتريپەۋە بۆت دى... يوسف خۇى گرمۆلە دەكا ۋ كرووشمە دەبى.

ديسان ئەسپەكان بەژورور سەريپەۋە. دەنگى زرمەى نالەكانيان دەشتى پىر كىردوۋە. دايكى چىرۆكىكى لە سەر ئەسپان بۆ دەگىپراۋە. يوسف خۇى كرووشمە دەكا. ئەگەر ئەسپىكى خۇشەبەزى ھەبوا، ئەگەر ئەسپىكى بالدارى ھەبوا. لىتى سوار دەبوۋ ۋ دەچوۋە نيۋەرەستى سىواس. لەۋپوۋ بەرەۋ دەرياپەى وان. خالۋانى لە دەرياپەى وان... ۋاى ئامىز لە قامىشەكە ۋەراندوۋە، قرچەى لى دىنى. دەستى دىشىن. دەلىكى كىزدىك دەستى دەپرى. دللى تىكەل دى. لەۋ كاتەۋە خۇىنى خەنجەرەكەى لىستوۋەتەۋە، توشى ھەر ناخۇشى ۋ تالىپەك دى، دللى تىكەل دى.

ئەگەر ئەسپىكى ھەبواپە، لىتى سوار دەبوۋ دەۋرۇشت. ئەسپىكى خۇشەبەزى چاۋ درشت، نال بىرىسكەدار ۋ بى لغاۋ ۋ بى زىن ۋ رووت... ئىرە ئۆرفە. ھەسپىك لە ئۆرفە. ئەۋانەى جوان ۋەبىر دىنەۋە. دايكى بۇى دەگىپراۋە. ماسىپەكان لە ھەسپەكەدا. ماسىپەكان لە ئاۋى ھەسپەكە پىرن. قولتەى دى. سەرئاۋەكە پىرە لە ماسى. پىشتيان بە پىشتى يەكەۋە ناۋە ۋ سواری يەك بوون. ماسىپەكان تەنەت جىيان نىپە تىيدا بچولپىن ۋ بگەرپىن. كەس ناتوانى ماسىپە ئەۋ ھەسپەكە بگرى. بىبانگرى ۋ بىباغۋا. ھەر كەس ماسىپە ئىرە بگرى ۋ بىخوا، بەلاى ۋاى لى دەبارى نەبىتتەۋە. ئىفلىج دەبى. دەبىتتە تۆزى بانان ۋ مالى وىران دەبى ۋ مانگىك ناپا دەمرى. ئەۋ ماسىپانە متفەرپىن. ماسىپە ھەزەرتى براپىن. دايكى، ئەۋدەمەى گەرمىن ۋ كوئىستانيان دەكرد ۋ ھىشتا مندال بوۋە، ئەۋ ماسىپانەى دىبوۋ. چاۋى ئەۋ ماسىپانە سوور بوون ۋەك ئاگر. دەستى لە ھەسپەكە رۆكرىبوۋ، ماسى دەستيان لىستىۋە.

خاكەكە قرچەى دى. لە رەۋەزەكانى ئاناۋەرزازوۋ لورەپەكى سامناك دى. زۇنگاۋەكە ھەلدەقوللى. پلئەى دى. لە ئاسمانەۋە ئاگرىارانە. ھەموو گىيانى يوسف لە ئاگرى تادا ھەلدەچۆقى. بلىسەپەك بەرەۋ لاي دەكشى. ناتوانى چاۋ ھەلئىنى. لەپىر لە قامىشەكە دەبىتتەۋە ۋ ھەلدەستى ۋ دەردەپەرى. دىنپەكى ۋەك خەيال لەبەر چاۋى. دار ۋ ئاۋ ۋ رەۋەز ۋ ئەسپ ۋ بالندە... ھەموو شتىك لە خەرمەنەى خەيالنىكدا دەخولتتەۋە. لە قامىشەلەنەكە ۋ گز ۋ

گیایه که دیته ده ری و له ده شته که دا، له پاناوکه که دا، له نیو کیلگه کاندای کاس و ور سهری لی ده شیوی. له دووره ده خانوی گونده که دیارن. بونی نانی گهرمه ته ندووری بو دی. دووکه لیک له کولانکه می مالیکه وه به ره و تاسمان کولگه که ده کا.

یوسف خوی به عهرزی داده دا و تاویک له وی ده مینیتته وه و چاوه روان ده بی. له سهر شاره میرووله یه که وه تووه. میرووله له چاوتروو کانی که دا ده ستیان داپوشیوه... میرووله می ده سته مو و بی هه لپه می وه ک خوی. ههر کام دنکه جویه که به ده مه وه. جۆ ههر یه که می دوو هینده می خویان.

چی ده بی با بی چش. ده ست له سهر عهرزه که داده دا و هه لده ستیتته سهر پی. چی ده بی با بی. ده چیتته هه گونده. له وی نانی گهرمی لیه. دایکی که ره می بو له توپی نایتک ده نی. که ره، ده تویتته وه و ده چوپیتته وه. به لام تینی ریگار دیشتنی نییه. به سپایی به ره و گونده که هه نگاو ده نی. ده روا و چاو له گونده که هه لئاگری... چاو له چاو گورگیکی برسی ده چن. جهنده رمه له گونده که ن. ههر بگاته هه وی دیگرن و ده بیه نه زیندان و دواتریش له سیداره می ده دن. بنیاده م که به په ته وه می ده که ن، زمانی گه زیک ده رده کیشتی... مردوویه کی دیتته بهر چاو زمانی ده رکیشاوه و روخساری زهره زهره هه لگه پراوه و وشک هه لاتتوه. به په ته که وه و په تیش به داریکه وه، به داریکی بی گه لاورو ته وه، ملی خوار بووه ته وه و سهری به لایه که دا که وتتوه... هه ژنوی سر بوون.

چی نه مابوو بکه وی. ددانی چیر کردنه وه و ههر له وی دانیشته. جهنده رمه چوزانن یوسف کییه؟ هه زار گه نجی وه ک یوسف هه ن. جهنده رمه، خۆ تا هه تایه له ناوایی کیشک ناکیشن... کیشکیش بکیشن، هه وه کیشاویانه. چما بنیاده م ناتوانی جوریک بچیتته ناوایی نه هیلی کهس پی بزانی؟

دیسان هه ستا و که ته ری. چاو له ناوایی هه لئه ده گرت. ته نانه ت سهری بهر پیشتی نه ده کرد. چاو له پیشت خویه وه برپیوو، له گونده که. بیت و پی له چله گیایه که گپرا، سهره نگر دی بوو. ناوا به ره و پیشه وه ده ریشته.

به بی هه وی گوی بداته برسیتییه که می، ریشته هه تا گیشته دم ناوایی. گه شته بیستانه که می وه لی جومبول. دهنگی هه لیفه رهش له گونده وه ده هات. دیسان له منداله کانی هه لده دا. وه ک راوه ستابوو، ده ست و پی ده لرزین.

دهنگی فيکيههک هات. فيکيههکی دیکه... دهنگی فيکيههکی وا بهرز له گوندهوه نهدههات. بی و نهبی جهندهرمه بوون فيکيهیان لی ددها... تینی دهست و پیی نهما و نهژنوی نووشتانوه و دانیش. دهنگی فيکيههکی که پتر بوو و وهک لووریهکی لی هات. یوسف سهری خوی گرت. ههر بهراستی نهوانه دهنگی فيکيههکی بوون؟ ورده ورده لهو جییهی لیی بوو بهرهو خهرهندهکه خزی. خزی و چووہ نیو ناوکه و ههر چووہ نیو ناوکه، دهنگی فيکيههکی نهما. دهبوو تا شهوی لییره چاوهری بکا.

له لیواری جوگهکه بوک و کیسهل خویان له بهر بهرچکهکه هه لختیبوو. گوپی له دهنگیک بوو، له پر له جوگه ناوهکه ده رپه ری. چاوی زهق ببوونه وه. به دهوری گوندهکه دا دهستی کرد به غاردان. نه گهر جهندهرمه یهک دیتبا، دهیگرت. جهندهرمه له کادینه بهتاله کهی دهرویش به گدا نوستیبون. پاسهوانه که شه له گهل گزیر، له بن دار بیسه که وه سهیری نهو کچولانه یان ده کرد، که ده چوونه کانی. پاسهوانیکی دی، له دهروهی گوند له سهه جیی خوی بوو. ههر نهو جهندهرمه یه یه فرمانده زوری متمانه پیی هه بوو، هیچی له چاو ون نه ده بوو. فرمانده که ی پیی گو تیبوو: "حوسین، نهو گوندهم به تو سپارد. جیا له تو متمانم به که س نییه. نه به عریف و نه به یوزباشی. چاوکت بکه چوار چاو. پیاوکوژه که لهو نزیکانه یه. " بلئی و نه لیی، نهو ده گهر پیتته وه ناوایی بزانی چ نه مریکی پی ده کری. ده بی بیگری. حوسینیش نه شهوی هه یه و نه رۆژ. نیستا که فرمانده نهو گوندهی پی سپاردوه، نیتر شهیتانیش پی ناوهستی.

یوسف وهک گای گیره، به غاردان به دهوری گونده که دا ده خولایه وه. له دووره ده رگایه کی دی. ده رگا که شکابوو. ده رگای مالی دژنه کویر بوو. دواي نهو ده رگایه کی دیکه شی دی. نهویش شکابوو و کهوتیبوو. ههر ده رگایه کی دیتی، شکاندبوویان. هه موو ده رگای ناوایی شکیترا بوون. به بی نهوهی چاو له ده رگا شکاوه کان هه لگری، به دهوری گونده که دا ده خولایه وه.

دهستیک قاز، به سهه کادینی بن دار تووه که دا هه لفرین و شلپ وه عهرزی که وتن. یوسف راوهستا. سهری سوورما بوو. ماله کانی ناوایی ههر پینج ههنگاری لیوه دور بوون... و سهری بنیاده میک... له سهری قاله ده چوو. قاله براده ری بوو. هاوته مهن بوون. قاله یارمه تی ده کرد. هه رای کرد: "قاله، قاله، و ره تی ره دهه."

گوپی لی نه بوو دهنگه که له قورگی دیتته نایه ته ده ری و قاله گوپی لیی نابی.

خۆر خەرىك بوو ئاوا بى. شىتىك وەك سەرەنيزەى دىت. چىي تىن و ھىزى تىيدا بوو، كۆى كردهو و بەرەو زۆنگاۋەكە تىي قوچاند. لە پشتهوۋەى دەنگى پى دەھات. لوورە، دەنگەدەنگ... لەوانەى ھەزار نەفەرىشى بەشۆنەو بوون. نەيدەو پىرا ئاوپىكىش بداتەو و سەيرى داوۋەى بكا. لە سەير كرنى دەترسا.

كە خۆر ئاوا بوو و تارىكى ولاتى تەنى، دىتى ئەو لە نىو رەو زەكانى ئاناو رەزايە. خۆى خزانە پەناى رەو زىكەو و ئامىزى تى وەراند. ھانكەھانكى بوو. نازاى ئەندامى ئارەقەى لى دەچۆراپەو. نىو چاوى دەكزانەو. لاقەكانىشى شەلالى خوين بوون. سەرى بە رەو زەكەو نووساند و تاويك ئاوا مايەو. ئەوجار لەسەر خۆ ئاوپى دايەو. ھىشتا لە دوور دوورەو و لە لاي زۆنگاۋەو تىپەى پى و لوورە لوور دەھات. شەو ھەر دەھات و خەستەر و قورستەر دەبوو. چاوى نەدەدى. دەستى يوسف كە گابەردەكەيان دەگوشى، شل و شەكەت بوون و بەربونەو و يوسف بەلاداھات.

ردىنىكى درىژ و تەنك ھاتە پىش چاوى. گاي كىويش. ئەوجار بنىادەم، بنىادەم... بنىادەمى كىرد بە دەست، كىرد ھەموو خوينيان لى دەچۆرا... ئەوئەندە خوين لە كىردەكان دەچۆرا... ئەوئەندە، ئەوئەندە كە... دەنگى تەك تەك گويچكەكانى سى دەكا.

بوغە كىو لە كوئىيە؟ عەلى رىشە لە كوئىيە؟ كولىرە چەورە لە مالاكەيدا... يوغە كىو يەككە لەو چىيانە. ھەر ئەو چىا سورانەى بەرىكيان كەسك دەچىتەو. ھەر ئىستا. لە ئىستا زووتر نىيە. دەبى مل بنىتە چىا. تووشى ھەر كەس بوو، سەر و سوراغى عەلىيە رىشە بگرى، نىشانى دەدەن، وا نىيە؟

گرمۆلەبوو... وەك تۆپەلە گۆشتىك... لەخۆى دەنووسى، ھول دەدا، بەلام ناتوانى ھەستىتە پى.

مزه فەر دەتگوت تئاووتەوہ. خۆی زەرد ھەلگیزابوو، بەلام چاوی دەبریسکانەوہ و بلیسە ی تۆلەیان لی دەپۆوہ.

دەرۆیش بەگ گران و سەنگین و لە حالیکدا ھەولێ دەدا نەشلەژێ، لەسەرخۆ و بە ئەمر و فەرمانەوہ گوتی: "دە ی بلی، بلی بزنام لە ئەنکەرەوہ جواپیان لی گیزاینەوہ؟" مزە فەر بەھیمنی و بە دەنگیککی زایەلە ی شادیی لیوہ دەھات، وەلامی دایەوہ: "نەخیر، زۆریش چاوەرێ بووم، بەلام ھیچ ھەوالیک نەبوو. لەسەر یەک پتر لە پانزە تەلەگرافم نارد. ھەر دەتگوت تەلەگرافیکیش بۆ ئەنکەرە نەنێردراوہ."

"ھە ی ی، یانی ئاوا؟"

"تەلەفۆنم لە حیزب کرد. رەشاد بەگ گوتی، ئیمە وەک حیزب ناتوانین دەست لە کاروباری وا وەربدەین. ئەوہ مەسەلە ی پیاوکۆشتنە، ئیمە ناتوانین خۆ لە گێچەلی ئاوا ھەلقورتین. فەرماندەش لە خوت و خۆزایی دەرگای مالان ناشکینێ. دیارە دەرۆیش بەگ ئەگەر حەزی لییە، دەتوانی سکاالیەک لەسەر فەرماندە تۆمار بکا."

"ھە ی ی ی، یانی ئاوا؟"

"گوتی ئەگەر فەرماندە ناچار نەبوا، دەرگاکانی نەدەشکاند."

مزه فەر لەسەر پی بوو. پەیتا پەیتا زەبری خۆی لەو ساری ئوغلییە بۆگەن و بیتراو و بی میشکە دەدا و دوا زەبری گورچوبریشی بیبەزەبیانە تی دەسرەواند. جارێ لی گەپێ با چیی لە دەست دیت بیکا بۆ ئەوہی نەھیلێ یوسف بگیری.

"سێ جاریشم تەلەفۆن بۆ رەمەزان ئوغلیی برادەرمان کرد. ھەر سێ جارەکەش لەسەریان داخستەوہ. گویم نەدایە و دیسانیش تەلەفۆنم کردەوہ. گوتم لەوانیە خراپ تیگەیشتی، چونکە بلیی و نەلیی ئەوان گەورەترین دۆست و برادەرمانن. خۆت وات فەرموو. چوارەمین جار

لیم روون بۆوه، نهخیر بابه، خراب تینه گه‌یشتون. دهنگیکی گر و دووره گه گوتی: "ئیمه ناتوانین قه‌ساجخانه بۆ قه‌سابی بنیاده‌مان دامه‌زینین. گوتی سلاوی بابت بگه‌یه‌نه و پیی بلی، چما هیشتا تینه گه‌یوه شه و رۆژگاره به‌سه‌ر چوو و رابرد و که‌وله‌که‌ش تاو بردی؟ شه‌وه جاری جاران نییه. ئیستا به‌گ سه‌هله، ته‌نانه‌ت سه‌رکۆماریش می‌شیکمی می‌ش ناسایی بکۆژی، لیتی ده‌پینچه‌وه. خۆ شاره به‌ره‌للا نییه، مه‌مله‌که‌ت بی سه‌ره‌به‌ره نییه..."

"هه‌ی ی ی، یانی ئاوا!"

"کاکه شه سه‌رده‌م به‌سه‌رچوو که هه‌ر له‌به‌ر خاتری ساری تۆغلی پشتی خه‌لکی پیاوکۆژ و دوژمنی میلله‌ت و ده‌وله‌ت بگرین. شه خه‌یالی خاوه. هه‌ر له‌سه‌ر گووکارییه‌کانی شه‌وه، وه‌ک پیاوکۆژ سه‌یرمان ده‌کن. چیی له‌گیانی ئیمه ده‌وی؟ شه‌وه‌ی گوت و ته‌له‌فۆنه‌که‌ی داخسته‌وه."

"هه‌ی ی ی، یانی ئاوا!"

"چوممه‌ لای ئاغا موستان. شه ئاغا موستانه‌ی برای گیانی گیانیه‌ته. نه‌یه‌ینا و نه‌یبرد، رووی تی کردم و گوتی، هه‌تیوی پیاوکۆژی خوینمژ، کوری شیتی کویر. سه‌ری له‌به‌ردی شه‌له‌دی دام و ته‌ریقی کردمه‌وه. سه‌رم داخست و به‌بی شه‌وه‌ی بتوانم مه‌ته‌قم لیوه‌ بی، گه‌رامه‌وه. شه‌ویش بوو، به‌لام ته‌نانه‌ت خولقی‌کیشی نه‌کردم و نه‌یگوت به‌و ناوه‌خته نوژی شیوانه بۆ کوئی ده‌چی... هه‌ر حه‌یای بردم..."

"هه‌ی ی ی."

"هیچ ده‌زانی مه‌جموود قه‌رده‌اغی، هه‌ر شه‌وه‌ی له‌سایه‌ی سه‌ری تۆوه بووه‌ته پیاو و له‌به‌ر خاتری شه‌وه‌ چهند سالان هاتوچۆی زیندان‌ت کرد و شه‌ش مانگ له‌ته‌نکه‌ره‌ مایه‌وه و لی‌بوردنت وه‌رگرت بۆ بیست سال به‌ندیخانه‌که‌ی، که به‌تاوانی کوشتنی براکه‌ی بۆیان بری‌یوه. ده‌ستیت گرت و له‌زیندانی ده‌رت هینا، ده‌زانی چیی پی گۆتم؟ گوتی: ده‌رگاشتان ده‌شکینن و خۆش‌تان دوور ده‌خه‌نه‌وه و شاره‌ده‌ریش‌تان ده‌که‌ن شه‌گه‌ر بابت ده‌ست له‌و که‌ری‌تییه‌ی هه‌لنه‌گری، زۆری پی‌ناچی خۆیشی له‌سیداره‌ ده‌دن. گوتی بۆ شه‌وه‌ که‌ری‌تییه‌ی شه‌وه‌ دیکا، که‌س هه‌چی له‌ده‌ست نایه. ئیتر من قسه‌ی دیکه‌م نه‌کرد. هه‌ر شه‌وه‌نده‌م گوت، باشه شه‌وه‌ گرفتییکی ئاوا به‌مل تۆوه بووا، بابیشم له‌گه‌لت ئاوا ده‌بوو. له‌جوابدا گوتی، راست ده‌که‌ی، بابی تۆ جوامیریکی تورکمانه، که هیشتا له‌سه‌ده‌ی یه‌که‌مدا ده‌ژی و شه‌قلی پارسه‌نگی ده‌وی."

ده‌رویش به‌گ بۆ یه‌که‌مین جار زه‌رده‌یه‌کی هاتی و دیسان گوتی: "هه‌ی ی ی، یانی ئاوا!"

"مچه به گیش وا دههری بوو و ناگری گرت ههر مه پرسه. گوتی، ئهو بابهت زۆر له وه خراپتری به سهر دى. وای دانیین، میلله تی فریو ده دهن و دهنگ بو ئهم حیزبه، بو ئهم حیزبه بی رهگ و ریشهیه کو ده که نه وه، به لام ههر چۆنیک بی، ئهو بابه پیاو کوژهت ههر نه جاتی نابی و ملی به په ته وه ده کری. من هیچ کاریکم پی ناکری. هیچم بو بابت پی ناکری. ئه وهی له گژ حوکمهت رابچی، ده رگای مال چیه، ههر ماله که شی ده سووتینن. بابت ههر ئه وه ندهی له ده ست دى، پیاو کوژه که بیسه روشوین بکا و گیانی شیرینی خۆی له پهت و سیداره رزگار بکا... هه موو ئهو کوژماری تورکیایه دوژمنی بابهت. کهس ناتوانی بابت لهو کیشه قووله رزگار بکا که خۆی دروستی کردوو. بو ئه وهی خۆی له پهت و سیداره رزگار بکا، ده بی له پیندا سه ری پیاو کوژه که به گۆمیدا بکا، دواپی سکالای ده رگا شکانده که ی تو مار بکا. بابت ئه گهر خۆی بیه وی، ده توانی لهو مه رگه مسۆگه ره ده رباز بی. ههر که سه قیبله ی مالی خۆی بو خۆی ده زانی."

"یانی ئاوا، ها؟"

"چوومه لای حاجی به گیش. ئه ویش ده یگوت..."

ده رویش به گ نه راندی: "بیپه وه. به سه. ئه وانه ی له نیوگه لی قه حیاندا وه رکه وتوون، ئهو رزیوانه... ئهو..."

مزه فهر به چاوی خۆی دهیدی باوکی، ئهو کابرای ره وه زئاسایه، تیک ده شکى و به چۆکدا دى، بۆیه شایى له دلای ده گه را. کاتی ئه وه گه یبوو، زه بره گورچوپره که ی بوه شینی. له سه ره خۆ و گورچووبر. تۆله ی هه موو ئهو تالی و کویره وه ربیانه ی له مندالییه وه به ده ستیه وه چیشتبووی، ههر لهو ده رفه ته دا ده ی توانی ئهو تۆله یه ی لی بکاته وه.

"ئیزم بده باسی شتیکی دیکه ش بکه م، که پیم وایه زۆرت به لاوه گرنگه. ده مگۆیه که که وتوو ته سه ر زار و زمانان، موچرکه ت به گیانیدا دینی."

نه یگوت و راوه ستا و چاوه رپی کرد. ده رویش به گیش دانی به جه رگیدا ده گرت. مزه فهر چاوه روان بوو بابی به ته قى، ئاخۆ بلئی ده مگۆی چ بی؟ به لام ده رویش به گ ههر دانی به جه رگیدا ده گرت و نه یده پرسى.

"زۆر قیژه ون... ههر باشت وایه نه یلیم. به لام بووه ته بنیشته خۆشکه ی سه ر زاران. له حه وت سالانه وه بگه هه تا حه فتا سالانه..."

ده رویش به گ وه ک پارچه سه هۆلێک، به ناسته میش نه ده جوولا.
 مزه فهر دیتی باوکی ههر ناپرسی و ئهو چیشکه ی ئهو خۆشیه ناکا.

دهی باشه، ئەگەر دەتوانی با وەرپووی خۆی نههینی. با بزاین. هەر ئیستا گوپی لی بی بهلادا دی.

"ئاق یۆللی مستهفا ئاغا گوتویهتی..."

ئوهی گوت و تۆزیک راوهستا.

له چرچ و لۆچهکانی روخساری دەرۆیش بهگدا جوولهیهک بهدی کرا. چاوهکانی بریسکانهوه، بهلام بهسهه خۆیدا زال بوو. نهدهبوو لهبهردهم ئهوه سهگه گلاوه بهچۆکدا بی و بهلرزی.

"مستهفا ئاغا گوتویهتی... من، گوتویهتی، ئیتر وازم له کوشتنی دەرۆیش بهگ هیناوه. ئهوه ئیتر دۆزمنی من نییه. گوتویهتی، دۆزمنی من دهبی یهکیکی هاوشانی خۆم بی. گوتویهتی، ئەگەر هەر ئیستا دەرۆیش بهگ بی و ورد و درشتی ئەندامانی بنهماله ی ئاق یۆللی بکوژی، هیشتا به دۆزمنی خۆمی دانانیم. گوتویهتی، گهردینیم له خۆینی براکهه و داپکیشم ئازاد کرد. گهردنی خۆش و ئازاد بی. ئهوه قسانه له سهه زار و زمانی ههموانن..."

دەرۆیش بهگ رهنگی به روخسارهوه نه مابوو و لیوهکانی دهلهرینهوه. بهنالینهوه گوتی: "ئای ی ی، که ئاوا؟"

مزهفه ره ئاخیرین زهبری گورچوپری خۆی لی وهشاندهبوو. ئەگەر ئهوه زهبره له پیتی نهخا، ئیتر بههیچ هیژیک لی ناکهوی. وهک یهگی ترساو، کلکی لهگهڵۆزی نا و له بابی دوور کهوتهوه. یه کهمین جاری بوو دهیدی بابی له بهر چاوی ئهوه هینده بشلهژی و پهڕیشان بی. دهبوو چیژ لهو سههکهوتنه ی وهرگری.

"هه ی ی، یانی ئاوا!؟"

دیسان ههروا قیت و قنج بوو. دیسان نهشکابۆوه. ئهوه کابرایه له بن پهتی سیدارهشدا نهدهشلهژا. ده مرد و دەرۆیشت، بهلام به سهه ی بهرزهوه. هه رگیز تیشکانی ئهوه بهچاوی خۆی نابیینی.

"پیره سهگ."

"مائی عەلییە ریشە لە کوێیە؟ عەلی ریشە؟"

کابرایەکی ردین ماش و برینجیی دەموچاو درێژ و زەردەلە، بە سەرلەقاندنی کەوێ گوتی، نایاسم. چاوێ کالەکانی زەق ببوونەوێ. چاوی لە یوسف پرپیوو.

"بۆغە کیو لە کوێیە؟ بۆغە کیو؟"

کابرا گوتی: "نازانم. هەر ناویشیم نەبیستووێ."

یوسف لەبەر خۆیەوێ گوتی: "ناویشیم نەبیستووێ." بەری پێی دەزوررانەوێ. دەکەوت و هەلەدەستووێ. بە غاردان دوور کەوتەوێ. شتیکی وەک تاریکی تێی ئالابوو. چیا بە لووتکە رەشەکانیانەوێ دەهاتنە پێش. شەنبای فینک لە دەموچاوی دەدا و تاو نە تاویک تووشی هەوری تۆز و خۆل دەبوو. پێی وابوو چیی نەماوە باران دابکا. جارێ بە شوینیکی گەرمدا تێدەپەری و جارێ دەکەوتە بەر لووزەوی بایەکی فینک. ئەری دوینی نیوێشەو چ قەوماوو؟ نیوێشەوی رەوێزەکان دەیانلووران و دەلەرزین و دەنگ و زەنازەناکە تێکەلاو دەبوون و هەلەدەستان. بە دەنگە تێکەلاوێکان بەخەبەر هات. بەرد و خانووبەرەکان لە دەروپشتییەوێ خلۆر ببوونەوێ و تاریکاییەکیان درپیوو و بەرەو ئاقچاساز جالە دەبوونەوێ. لە خوارەوێ، مەکیئەکان کاریان دەکرد. ملە درێژەکانیان هەلەدینا و دایانەنواندنەوێ و وەک دیوێزەکانی کیوی قاف خاکەکیان هەلەلووشی و لە تەنیشت جۆگە دەرشانەوێ. لە حالیکدا بەرەو خلۆر بووێکان لە پشتەوێ کردبوویانە قیامەتی رەش، لە رەوێزەکانەوێ داگەرا. دیوێزەوێ دوازدە چاوی لە بوومەلێلی بەیانیدا، خووساوی، لە نیو هالاو و تەمدا بەملاولادا دەسوورایەوێ و ملە درێژە نارنجییەکی، دەمە بریقەدارە پێنج دانەکی پەیتاپەیتا و بە گرم و هۆر لە عەرزەکە دەچەقاند.

"عەلییە ریشەتان دی، دیتتان؟ مالهەکی لە کوێیە، لە کوێیە؟"

ئەو خەلگەي سەرتاپايان چەور و رۆناوي بوو و لە دەورى مەكینهكان دەهاتن و دەچوون،
گوتیان: "نەماندیت."

لەو نېوهدا يەكئێكيان گوتى: "تاويك لەو پيش ليرە بوو. عەلييە ريشە. ريش دريژ."
يوسف گوتى: "ردينيكي تەنك و دريژى ھەيە."

بنيادەمەكان پيدەكەنين. ھەر بەراست، لە كوي دەيزانى ردينى تەنك و دريژە؟ يوسفش
پيەكەنى. بنيادەمەكان بەسەر سوور ماوييەو سەيريان كرد. سيپەرى بنيادەمەكان بەرەو خۆرئاوا
زۆر دريژ بېۆو. يەكئێكيان قومی لە كووبە چا گەرمەكە دەدا. مەكینهكان كردبوويانە گرم و
ھۆر. بۆگەنيشيان ھەستاندبوو. بۆنى گازوايل، قورس و ھەك دووكەل، ھەتا ناخى مرۆف دەچوو
خوارى و سەرى لەگيژەو دەينا.

چاوھەكەنى دەسووتانەو. سى كاميونى شين، بەرەو خپوتەتەكان دەچوون. ئەويش نەك بە
رپيەكەدا، بگرە بە نېو كيلگەكەدا و بە ھيمنى و لەحاليكدا دووكەلپيە خەستيان دەردەدا.
يەك بە يەك ژماردنى. دواز دە خپوتەت بوون. چەند كەسيك لە بەردەركى خپوتەتەكان
پياسەيان دەكرد. يوسفش نوقمى سەير كردنى مەكينه نارنجيەكان ببوو. گەرمەكە ھەر دەهات
و بەتینتر دەبوو. ھەستى كرد بۆشاييەك لە ناخيدا. بەرسيى بوو. دەبوو شتيك بخوا. بەلام چما
دەيتوانى چاو لەو مەكينه زەبەلاخانە ھەلگري؟ ئەو كاميون و مەكينهەي ھەر دەرپويشت و
دەهاتنەو و ملە دريژەكان دەنووشتانەو و خاكيان ھەلدەكەند و دەيانكيشا و لەولاو رۆيان
دەكردەو... تاو ھەلیدەچۆقاند. سيپەرى بنيادەمەكان و مەكينه و دار و رەو زەكەكان كورتتر
ببوونەو. ھەرچى دەنگە، دەنگى مەكينه، قاميشەلان و رەو زەكەكان لە گەرمایەكەدا دەمرد و
ھاوكات دەتاو. پشوى دەرنەدەهات. بەرەو لای كەنالەكە دەچوو. لەگەلگەكان يەك يەك لە
كيلگەكاندا دەگەران و بنيادەمە جامانە بەسەرەكان دەنووشتانەو و قيت دەبوونەو. دەنگى
مەكينه و سەيارەكان لە ميشتكيدا دەزرينگايەو و گەرما پشوى لى دەبى...

"عەلييە ريشە، عەلييە ريشە؟"

"عەلييە ريشە لەويە، زۆر زۆر ليرە دوور..."

لايەكى چياكان و نەوشەيى دەچنەو و لايەكيشيان شينيكي كال. بەردەوام كال دەبنەو و
دەتويئەو و لە خەرمەنى تيشكيدا دەبنە دووكەل و ھەلم.

زۆنگاوەكەش توابوو، وشك بېۆو، ببوو دووكەل. دار و بالندە و ھور و ناو و گلەكەي
لە دووكەلپيە خۆلەميشى و تيشكيتكى ھەك ھەلم و تەمدا نوقم ببوو. دەموچاوى تاو بردويان

و چرچ و لۆچی شل و چپر و ددانی سپی و بریقهداریان... چاوهکانیان گهش و مژۆل و برۆیان
نوقمی تۆز و خۆل و سهرتاپا گیانیان خۆلاوی. گوئیچکهیان پر لهخۆل و کا، نیبو تووک و قزی
سهریان پر پر له خۆل و ههمووی پیئکهوهنووساو، شانیان له ئارهقهیاندا خووساوه و شوژهکاتی
ههلداوه.

وهه سهیری ئهوه گوندیییه بئ شهرف و گهمزانه... دیسان به جهوال و گۆنی و سهله و
قهرتاله گل دهبه بۆ ناقچاساز. ئهوانه هار بوون و دهیانهوی زهوی و زاریک بوخویان دروست
بکهن. شیئت، شیئت، شیئت... ناقچاساز وشک دهکهنهوه...

دهموچاویان تاوبردوو و پر له چرچ و لۆچ، ملیان وا چرچ و دریژ بووهتهوه دهئیی ئیستا نا
تاویکی دی دهپسی... لیویان توئیژی ههلداوه و شهقار شهقار بووه... پیسته وشک
ههلاتوهکانیان شل بووهتهوه و بن نینۆکیان پر له چلک و چهپهله. له بهر تاوی دانیشتون و
نان دهخۆن. چهندهش بهپهلهپهله و زۆر دهخۆن. دهستیان وهک مهکینه کار دهکا. مندال دهگرین.
هههرکسه و له مندالی خۆی ددها. مندالیکی پیخاوس که پانتۆلهکهی داکهوتوه و له لاقی
دهئالی، را دهکا. بههرو زۆنگاکهوه رادهکا و چیی نهماوه بیگاتی. ئهگهر مندالیک خۆی به
قامیسهلانهکهدا بکا، ئیتر نایدۆزنهوه. ههه ناتوانن بیدۆزنهوه. با ههه نهتوانن...

لهدهم کانیهه که دانیش و لاقی له ئاوهکه نا. ریخۆلهکانی یهکتریان دهخوارد. له گوندهکهی
ئهوبهروهوه چهپهیه سهگهله دههات. لوورهیهکی دوور و لیل. دهبوو بچیتته ئهوه گونده و خواردنیک
پهیدا بکا. بهلام چۆن؟ دهبوو بچیتته دووکانی ئاوابی و شتییک بکری. دهست له گیرفانی نا.
لوئیچی پارهی پی بوو، بهلام ئهی دراوهکانی دیکه یه چیان لی هاتبوو؟ چیی لهخۆی نووسا،
هیچی وهبیر نههاتهوه. تاریکی خهریک بوو بالی بهسهردا دهکیشا، که گهیشته ئاوهدانی. له
یهکهمین مال وهژووور کهوت. له ههوشهکه، له تاریک و روونی ههوشهکهدا، تۆزیک له پیتش ئهوه
مانگیانهوه که خهوتبوون و کاویژیان دهکردهوه و له تهنیشت ئهوه ئهسپانهوه که خرمه خرم له
عارهبانکه گیایان دهخوارد، راوهستا و بۆنی لهشی ئهسپهکانی ههلمشت... خیزانهکه له بن
داره تووهکه، له دهوری سفهریهک که لهسهه رهسپریک راخرابوو، دانیشتبوون و خهریکی
شیوخواردنی بوون. گوئی له دنهگی تهقهی کهوچکهکانیان دهبوو. نوقمی زرینگه
بهریهکهوتنی کهوچکهکان بوو و لهجیی خۆی نهدهبزووت. له شوئییکهوه دنهگی فشهفشییک
دههات. له پشت پهڕژینهکهوه چهند کهسیک قسهیان دهکرد. ئهسپیک له دوور دوورهوه

دهيجيلاند. گرم و هوږ و هارپهاري ماشينهكان تيځه لاور دهبون و له گهل لوروهي قاميشه لانه كه ده گه يشته تيره. چهند ههنگاو ټيگ چوه پيشي و گه يشته بن دار توهه كه.

ټيستا ټهوان يان له بهر ټهوهي زور نومي خوارنه كه يان بون، يان به هوي ټهوهي به سپايي لياي چوبوه پيشي، پياي نه زاني. بوني ساوار و رونه قرجينراوه كه هه موو گياني داده گرت و سهر خوشي ده كرد. به ده دست خوي نه بوو له زاري ده رپهري: "ته ري ټيره مالي عه ليه ريشه يه؟" پيره ميږديك، كه تيشكي كزي فانوسه كه لايه كي روخساري رووناك كرد بووه و چرچ و لويچي ده موچاري قوولتر ده رخستبوو، ناوري داوه و گوتي: "نا."

پيره پياوه كه له حالتيكدا پارووه كه ي له زاريدا ده سوړاند و باره وباري ده كرد و مژوله خولا وييه كاني ده ترووكاند، له سهري روښت و گوتي: "ټهو گونده كه سي واي تيدانييه ناوي عه ليه ريشه يه."

جا بانگي كرد و له ته نيشت خويه وه جبي بو كرده وه و گوتي: "فه رموو، وهره ليره دانيشه."

چوه پيشتر و له ته نيشت پيره پياوه كه وه دانيشت.

پيره روي كرده ژوروي و هه راي كرد: "كچينه، كه وچك و نان بينن."

هه تا ټه دانيشت، كچه كان ده رپه رپييون. كچيكي كه له گهت كه وچكيكي داريني دايه ده ستي. تاو ټيگ دواتر يه كي ديكه ده سته واريكي نان له پيش دانا. قاييكي پر له ساوار له سه ر سفره بوو و مه نجه ليكيش باينجان و كه دوو... له پيشدا پاروو پاروو ساواره كه ي ده خوارد و ټه وچار به كه وچكان و ده ده گرايه سه ر باينجان و كه دووه كه... هينده ي برسي بوو نه يده زاني چ ده كا.

به بي ټهوهي ناگاي له ده ورپشتي خوي بي، هه ر خواردي. هه مووان كشابونه وه و ده ست و ده مي ټهوهي هه ر وا خيرا خيرا ده جوولان. پيره پياوه له سه رخو ده بخوارد. تا پيره پياوه پارووه كي ده جوي ټهوهي ده پارووي قووت ده دا. پيره به ټانقه ست خوي ده خافلاند نه كا ميوانه كه ي به شه رمدا بكه وي و بكشيته وه... به لام ميوان ناگاي له هيج نه بوو. خه والو و وړ و كاس بوو. ته نانه ت پيره ش كشاباوه و سفره شي جبي لي نه مابايه، ټهوهي هه ر هه لته ده ستا. چما ناگاي له وه بوو كي دانيشتووه و كي دانه نيشتووه... نه هيجي ده دي و نه گوپي له هيج ده بوو. ته نانه ت ناگاي له هاتوچوي شه ويلكه شي نه بوو. تاقه جاريك زاني خه ريكه دو ده خواته وه ز تامي دويه كه ي كرد. له وه جه نجه يه دا ديسان بونه كاني به سه ردا هاتنه وه. به دواي ټهوهي هارپهاري ماشينه كان و قاميشه لان و زرمه ي نالي ټهسپي گوي لي بوو. په رداخيكي ديكي دو خوارده وه و له وه ده مه دا

بوو، که ده‌تگوت له‌بهر تیشکی کزی چراکه، روون و تاریک ده‌موچاوه‌کانی دی. ده‌تگوت سه‌یری ده‌کهن. پیره‌میره‌ده‌که که دیتی چاو ده‌گپری، پارووه‌ک ساواری هه‌لگرت و له زاری خست. چه‌ندی خواردبوو؟ زۆر؟ که‌وچه‌که‌ه‌ی دانا و هه‌ستا: "خودا نه‌یپری."

جا له حالیکدا خه‌ریک بوو ده‌که‌وته‌وه ری، گوتی: "یانی ئه‌وه مائی عه‌لییه ریشه نه‌بوو؟" تا ئه‌وانی دیکه وه‌خۆ که‌وتن وه‌لامی بده‌نه‌وه، ئه‌وه له تاریکاییه‌که‌دا بزر ببوو. ناقچاساز بانگی ده‌کرد. ماشینه‌کان چاویان له‌وه بوو. دوازده... ریگا نورانییه‌کان له دوازده جیوه دریان به تاریکایی ده‌شته‌که دابوو. ریبه‌کی رووناکی گرتبوه به‌ر. دیواری نه‌ستور و پشووپی تاریکی به‌ده‌ورییه‌وه. ریگه رووناکه‌که، به‌ره‌وه دوور دوور، به‌ره‌وه زۆنگاوه‌که‌ی ده‌برد... شنه‌یه‌که به ریگا نورانییه‌که‌دا هه‌لیکرد.

ده‌ریه‌ری. به غاردان گه‌یشته ئه‌وه ماشینه‌نه‌ی شه‌وانه کاربان ده‌کرد. ماشینه‌کان له تاریکاییه‌که‌دا شتیکی دیکه بوون. گه‌وره‌تر و سامناکتر... ئیسک و پرووسکه خویناوییه‌کانی ورد و خاش، نه‌نجراو... مه‌جموده کورده... ته‌رمه‌که‌یان هی‌تابووه دم رووباره‌که و له‌سه‌ر له‌که فرییان دابوو. میرووله‌ی زه‌رد، چاویان کۆلیبوو... سه‌گه‌ل ته‌رمه‌که‌یان راکیشابوو... چه‌وه و لم و وردکه‌به‌رده‌کانی خویناوی کردبوو... له حالیکدا جار به جار بازنه‌کانی گه‌وره‌تر ده‌کرده‌وه، به‌سه‌ر ده‌وه‌نه تووترکه‌کاندا ده‌که‌وت و ده‌که‌وته نیو خه‌رنده‌که‌وه و جار به جار دلّی توندتر لیی ددها و هه‌ر له‌وه کاته‌دا که چاوه‌پیی هه‌ندی شت بوو و پارێزیشی ده‌کرد و ده‌سله‌مییه‌وه، رای ده‌کرد و خۆی له تاریکاییه‌کان و به ریگا رووناکه‌کاندا ده‌کرد و سه‌ری لی ده‌شپوا که ده‌گه‌یشته ئه‌وه ریگایانه و هه‌ولّی ددها لییان ده‌رباز بی. سه‌گه‌ل و ریزی دووردریژی میرووله زه‌رده‌کان به شوینییه‌وه، به شوین کۆلینی چاوه‌کانییه‌وه وه‌ک ته‌پۆ به ده‌ورییه‌وه...

که له‌خه‌وی هه‌ستا شه‌لالّی ئاره‌قه بوو. جلویه‌رگه چرچ و لۆچاوییه‌که، ده‌موچاوی و نیوچاوانی خۆلّوی بوون. چاوی زه‌ق و ترساوی بیوچان له چالّی چاویدا هه‌لده‌سوورانده و سه‌یری ده‌وورپشتیان ده‌کرد. دره‌دۆنگ و زراوچوو له‌جیی خۆی وشک ببوو. ورده ورده که به‌خه‌به‌ر ده‌هات و هه‌ندی شتی وه‌بیر ده‌هاته‌وه، دلّه‌خوریه و ترس جار به‌جار پتر دلّی ریگ ده‌گوشی و هه‌موو ره‌گ و ده‌مار و ماسوولکه‌کانی ده‌یانزیراند و ورده ورده زه‌ینیشی روون ده‌بووه و له خۆشیی ئه‌وه بیرکردنه‌وه‌یه‌ی گیانی داده‌گرتنه‌وه، ده‌توایه‌وه. بیرکردنه‌وه‌یه‌کی روت به‌بی ئه‌وه‌ی ئاگای له ده‌وربه‌ری بی. بیرکردنه‌وه و تیفکرینی هه‌ر له‌بیر نه‌ماوه و سه‌ری له‌سه‌ر نه‌ژنۆی داناوه و له‌بهر قرچه‌ی هه‌تاوه به‌تینه‌که بووه‌ته کۆلوو و وا توقمی بیر و خه‌یال ببوو، که به‌بی

ئەو دەپ بتوانى چاۋە قوچاۋەكانى ھەلپىنى، بۇن بەۋ تۆزۈۋە دەكا كە لەبەر پىيانى ھەلدەستى ۋە دەم بۇنكردنەۋە ۋە ھەبەر دى. دەمچاۋى كابرەكى دىن شەۋى لەبەر چاۋ، بە روۋىەكى گەشەۋە لە ھاللىكا لەسەرخۇ پاروۋىەك دەجوى، زۆر لە پىياۋىكى باش دەجىت. چاۋەكانى مېھرەبان ۋە پىر لە پىرسىار. كە روۋداۋەكەى دوى شەۋى بىر دەكەۋىتتەۋە، شەرمەزارى ۋەك شەپۇلىك بە ھەموو گىيانىدا دەگەپى ۋە خۇى كور دەكاتتەۋە ۋە نارەقە لە ھەموو گىيانى دەچۆپى ۋە بەلادا دى. لە نىۋ گەردەلۇلدا، زار ۋە لوۋتى پىر لە تۆز ۋە خۇلى تىكەل بە بۇنى گەلای "بابادەم" كە كۈنە لوۋتى دەخورىتى... ھەزاران چىر ۋە جانەۋەر لە ھەرمایەدا دەنگىان لى ھەلپىۋو. چاۋى ھەلپىنا. ھىچى نەدى. لە ۋۆلگە ۋە شەلەزاۋى ۋە بېھىزى ۋە گەرما بەتېنەدا... ھەموو شىتېك لىل، لە لىلاپى ئەۋ تىشكە بەتېنەى ھەتا ناخى روۋناكايىەكە چۈۋتە خوارى... دەنگەكان ۋە ھەناسەكان ۋە بۇنەكانى قوۋت داۋە. شەپۇلى ھىمىن ۋە نەرمى ئەۋ تىشكەى لەسەر ھەموو شىتېك نىشتەۋە، لافاۋى بەخورى ناۋ، سىپھەلگەرانى ناسىنكى سوۋرەۋەبوۋ، كە وردە ۋە سىپى ھەلدەگەپى، ھەموو شىتېك قوۋت دەدا ۋە لە سىپايدا نوقمى دەكا... ھەستا. زارى ۋەك ژەھرى مار تال بوۋ. بە دەستەكوتە ۋە خەۋالوۋ كەۋتە رى. بەرەۋ لای پاسىك راي كىرد. نەيتوانى پاسەكە بدۆزىتتەۋە. پاسەكە لە تۆز ۋە خۇلدا بىز بوۋ. ئەۋىش چۈۋە نىۋ تۆز ۋە خۇلەكە ۋە ھاتۋە دەرى. دواى ئەۋە تەپوتۆزەكە نىشتەۋە ۋە شىنكى تۆزۋى جىپى گرتەۋە. كە پاسەكە راۋەستا، گەرما ۋە تىشكە بەتېنەكە ۋە تەپوتۆزەكە ۋەك شوۋشەكە شكاۋ بە خرم ۋە ھۆر ھەلۋەرىن ۋە شىن، شىنكى تۆزۋى دەركەۋت. نوۋسراۋە سوۋرەكانى سەرى نەدەخوینراۋە ۋە توپتۆپتۆز بوۋن.

شاگرد شۆفېرەكە، كە كورپىكى شىپىۋى سىل بارىك ۋە روۋمەت دەپەرىۋو بوۋ، گوتى: "دەى سواربە دەى، چاۋەپى چى؟ بېرەۋە. بۇ كوى؟" كە دەۋىست سوار بى، گوتى: "مالى ەلىبە رىشە."

سىل بارىك گوتى: "لە پىشەۋەىە. مالى ەلىبە رىشە لە پىشمانەۋەىە. سواربە دەى." مالى ەلىبە رىشە لە پىشمانەۋەىە. ئەدى لە پىشمانەۋەىە، پىشمانەۋە. زۆر دەمىك بوۋ بەدوۋىدا دەگەپام. زۆر لەمىز بوۋ. گاگەلى ھەىە. لە بۇغە كىۋ، لە نىۋ كىۋپارەدا. ئەۋ دالدەت دەدا. رىگەى بەردەلېن، لە سەر رىگەشت لە نىۋقەدى دارسنۆبەرىكى قەۋزەگرتوى پىر لە ئاۋدا، پاپۇرىك ھەلگۆلراۋە. پاپۇرەكە لە نىۋ پىنگە ۋە گۆلەبەردىنە ۋە باداكى بەرماۋى بەھاران ۋە گولى فالگرتنەۋەى بۇخۇش. دەنگى كچۆلە چاۋبەلەكەكانىش كە ۋىنەى روخسارىان

که وتووته نيو تاوه که، له دوروهه دى. لم و چهو و دهم رووبار و سه گهل و لافاوى زهره د. جندهرمهش تهرمه خويناوييه که به سهر وردکه بهرد و چهوه کاندرا ده کيشن.

"مالي عهلييه ريشه له شاروچکه يه. جيرانانه... له حهوشه که يدا که پريکي بز رهزه کاني هه لبه ستووه... عهلييه ريشه زورى هز له گو له ره يمانه. ده وره يري بيره که ي پره له گو له سويسنه ي مؤر... نهو ده مه ي ناسمان ناگر بارانه، بن که پره که ي عهلييه ريشه و ده وره ي بيره که ي وهک لووتکه ي چي ي دولدول فينکه... لووتکه نوک تيزه مسييه که. وهک چون نهو ده مه ي مس له کووره ديتنه ده ري، دووکه لاوى دياره. که له چوکوروا و له ده شته کاکي به کاکييه که و له نيو گهرما و له ويه ري روونا کاييه وه سه يري نه ويش ده که ي، نهوه دولدول به دهم شه پوله وه له وديوي تارمايي و له بهر تيشکي هه تاوه که ده لي ي دووکه لاوييه..."

"ده چمه مالي عهلييه ريشه، له وي..."

"پياويکي باشه. پياوي چاکه. دووسه د و په نجا قرؤش..."

"دووسه د و په نجا قرؤش؟ هاني بيژميړه..."

"دووسه د و په نجا قرؤش. ته واوه."

نيو پاسه که پر ده بي له تووز و خو ل. پاسه که چهندي پتر ده روا ته پيشه وه، تووز و خو له که هه روا هه لده ستى و دپته ژوروه وه و خه ستر ده بيتنه وه. واي لي دي چاو چاو نابيني و پشويان هه درنايه. بيره دنيک له پيشه وه ده کروزيتنه وه و مندالنيک ده زيقيني. پياويکي به ساللاچووي بي دان که هه ده لي بيره ميړه ده که ي دوي شه وييه — که نه يده تواني به جواني پاروه گه وره کان بجوي — خه ريکه ريدي توند گرتووته نيو قولي و چاوي وا قووچاندوه، قولينچکي چاوه کاني چرچ و لوج بوون. پره پياوه که ريدينه خو لاوييه که ي گرتووته نيو قولي ده ستييه وه و هه روا ده يکيشي. هه مووان شه لالي نارقه ن. بوني ترشاوي له ش و بوگه ني پي، پاسه که ي پر کردوه و هه ناسه ناکيشري. عهلييه ريشه ريدي ده کيشي. بنياده ميکي دريژي ره قله، سه ري هينده ي مستيکي قووچاو، خر وهک گلؤله يه که. مله باريک و چرچه که ي، قورمه ي گه رووي ده رپه رپو و سه ري به ره دواوه خوار کردوه ته وه. دوو چاوي گه وره و زهق، دووچاوي وهک گو مي خوين، تووزاوي و مژول دريژ وهک مژولي نه سپ، لهو سه لکه گلؤله يه دا. له قه لافه تيبه وه دياره خه يال رفاندويه تي. لاقى زرت و زه لامي کابري ته نيشتي هه ده لي جووته کيسه ليکي پشت قه لشيون، که له گهل هه ته کانيکي پاسه که، هه لده به زنه وه و ديسان پان ده بنه وه. نينو که کاني خواروخچي و که مره به ستوو، که نارقه چلک و خو له که ي ده خو سيني.

مل به بیهیزیهوه دریژ بوونه تهوه و سه لکه سه ره کان له گه ل ته کانی پاسه که دا ده له قن. ته پوتوزه که به رده وام له که لینی ده رگای نیوه کراوه و درزه کانی تهخت و میچ و دیواره کانی پاسه که وه دپته ژووری. خه لکه چلکن و جل شپه که ش دم و لیو وشک و قه لشیو و تو یژ هه لیبو، به چاوی پر له ترس و روومه تی قویاو و ددانی رزیو و که وتوو و خوراو و زهرده وه. ده موجاویان ده لینی گریاوان و سه ریان به ملالوادا ده که وی. جاری له تۆز و خۆله که دا بزر ده بن و جاری و نه وه ز دده ن و جاری چاو هه ل دین و مل ده کیشن و دیسان خه ونوچکه ده یانباته وه. توند میله ئاسنه که ی پیتش خۆیانیان گرتوه. ده مار و ماسولکه گرزبووه کانی ورده ورده شل ده بنه وه و به لادا دی و له نیو خه و و بیداریدا، له نیوان خه ون و راستیدا، له نیوان به ناگایی و گیتیدا. ماسولکه ی پیته کانی، ده ست و نیوقه دی ده له رزی. هه موو گیانی له بوشاییدا، هه ست و بی ههستی... ته زووی پاژنه و به له ک و نیوقه دی ره وییه وه، ده تگوت سر بووه. سر ده بی، زگ و سه ری سر ده بی. له جیی خۆی به لادا دی و هه ست ده کا هه ندی شت له بن پیی ده خزین. به سه ر مۆبله که دا ده که وی و هه لده ستیته وه. هه ندی شتی دوور و لیل به زه ینیدا تیده ره پن... هه تاوی زهرده ره پر که وتوه ته پشت پاسه که وه و له نیو ته پوتوزه که دا جاری سوور ده چیتته وه و جاری سپی و جاری له تۆز و خۆله که دا له چاوان ون ده بی... شارۆچکه له داوینی گرده که دا تخیل بووه و هه موو شووشه کانی ده بریسکیته وه. سه رتا پای قه دپاله که وه ک کۆشکی شای په رییان دهره وشیتته وه. شووشه کان ده لینی گریان گرتوه و بلنسه یان لی هه لده ستی و تیشک به ده شته که دا ده پزین. هه زاران داوه تیشک به ته پوتوزه که دا له لاپاله که وه به ره و ده شته که ده کشین. له گه ل گرموه ژره که دا چاوی هه لینا. شارۆچکه که به ره و پرویان دی. لافاوی تیشک به ره و لایان دی...

ده بی له ره له وه ی بگه نه شارۆچکه و شارۆچکه کیان به سه ردا پرووخی دابه زی. هه ندی جیی له شی ده زریکیتی. ده موجاوی ریواره کان گه ش بووه. پیکه نین ده نیشیتته سه ر لیویان و ددانه خۆلاوییه کانیان وه دهر ده که ون.

ده نگیک له قورگییه وه هه لده ستی: "من لی ره... ئا لی ره داده به زم."

کورپه سمیل باریکه که هه ر پیده که نی. سه گباب به چی پیده که نی؟ بی ره وه ده ی... بی ره وه.

هه ی دایکی خۆت و پیکه نینه که ت...

"ده مه وی دابه زم، لی ره دامبه زینه. نامه وی بچمه شارۆچکه."

"مالی عه لیه ریشه لی ره نییه."

"نییہ؟ بۆ نییہ، ھەر لیترهیه... له خوار پرده که وه... دامبهزینه."

شۆفێره که نه راندی: "بێدەنگ دەبی یان؟ بێدەنگ به دەی. سه یاره که راوهستی، ئیتر ناکه ویتته وه ری، بۆ نابینی؟"

هه موو ریبواره کان ویکرا گرماندیان: "بێدەنگ به. ئەو پاسه بیته و راوهستی، ئەگەر ئەو پاسه راوهستی..."

"له جیبی خۆی نابزویتته وه."

هه موو گیانی پاسه که چه ره و تهقه ی ده هات. هه ر ده تگوت ئیستا له بهر یه که ده چی و هه ر پاره چه یه ی به لایه کدا ده که وی و ریبواره کانیش له توپهت ده بن.

"چما نابینی؟"

"کویری؟"

"ئیفلیجی؟"

"که ری؟"

"ناتوانی راوهستی."

دهنگی شکان هات. شتیکی وه ک شوشه شکا. بریسکانه وه ی شوشه ی شار که چاویان نازار ده دا، خرم و هۆر ورد و خاش بوون... تاریکی بالی به سه ر هه موو ولاتدا کیتشا. پشت ملی ته ر بوو و برژایه وه. دهستی بۆ ته راییه که برد. تاوێک دواتر قوره شله تینه که ورده ورده له سه ر ملی داچۆرایه خوارۆ.

کابرا چاو ریپۆقاوییه ره ش ئە سه ره که ی ته نیشتی گوتی: "ناتوانی راوهستی. ئەو پاسه له هیه چ ناتوانی راوهستی. جارێک راوهستا و هه موومان ی بۆ بامان ئاقل کرد. ده ی دیاره ناتوانی راوهستی. تیگه یشتی؟ شتیکت هه یه؟"

"به لای هه مه، هه مه. ئەگەر پاسه که راوهستا با و من له سه ر پرده که دا به زیام..."

بێدەنگ بوون. هه موو ویکرا خه نووچه که بردنییه وه. دهنگی خرم و هۆری شوشه ی شارۆچه برپایه وه. شوشه کان جار نه جاری بریقه یان دی، تیشک ده ده نه وه و جار نه جارێکیش خرمه یان لی هه لدهستی. ته پوتۆزه که ده نیشتیته وه و تاریکییه که ولات داده گری. شهق و هۆر...

که له پرده که ده پهرینه وه، چاوی قووچاند و ئاوه که ی نه دی. ژه نگه سووره و کویره ماره کانی دیت، که له سه ر ورد که به رد و چه وه کان وه نه وزیان ده دا. بالی ناسک و خهت خهت و پر له ده ماری شینیان، که ده بریسکانه وه، له سه رخۆ لێک ده کرد نه وه و لێکیان ده نایه وه. هیللی شین

شىنى تۆخ لە دوورەو ديار بوون... لەسەر وردە چەوى سىپى وەك مردوو بەبى جوولە... چەقە و گژ و گيا لە چنگيدا، چنگداگرتن لە گلە خويناوييه، گۆشتى پچراو و ئىسكە سىپيه خويناوييه... سەر لە عەرز کوتان و خوگرمۆلە کردنى لەبەر تريفەى مانگەشەو و خۆلاوييون و لکە مۆرتكەيهك بە دەستەو...

كە گوپى لە چىرەيه كى ناخۆش بوو، راوەستا. ئەو خەلكە خۆلاوييهى تەنيا چاو و ددانيان دەبريسكىتەو، لە پاسەكە دادەبەزن.

"دابهزە برا... مالى عەلييه ريشە لە سەرەويه. بەو كۆلانەدا بادەديهو و راستەو پى سەر دەكەوى، سەر سەرى... نيوەراستى باغيكى هەنار..."

سالى رابردوو، ماريكى رەشيان لە بىرەكەيدا ديتووه. پىنج مەتر دريژ. خوا بزاني لەوانەيه دريژتريش... بەهيز... بىرەكەشى زۆر كۆنە، كە ئەو كلىسەيه دروست كراوه، ئەوئيش هەلكەنراوه...

دابهزى. كابرليه كى خۆلاوى. لەوى لە نيوەراستى گۆرەپانەكە، لە تەنشت كۆگاي پرتهقالەكان، پياوه ريشدريژەكان هاواريان دەكرد و دەنگيان لە گويدا دەزرينگايەو، لەجىي خۆى چەقى. پاسەكە لەجىي خۆى نەدەبزوت. راوەستابوو و ئىتر نەيدەتوانى بچوئيت. هەر لەوى پىي بە عەرزىو و شك بوو. تيرىژى خۆر وەك دەزى لە لەشى رۆدەچوون. دەرزىي شووشەيى ورد و خاشكراو. هەمووان رۆيشتن. كەس هىچى بەو نەدەگوت. كەس مالى عەلييه ريشەى پيشان نەدەدا.

"مالى عەلييه ريشە لەوى، لەسەر ئەو كىوانە، لە داوين هۆو چيا وەنەوشەيه، لە بەر باران، لەوى بارانكى زۆر دەبارى... لەوييه."

لەوى، لەو چيايه، ئەشكەوت و مال و گوند... كەس ئەو ناناسى. وەرپى كەوت. بەترس و لەرزەو و بە بن ديوار و لاشيپانى دەرگاكاندا بەسپايى و پى دزە رۆيشت و رۆيشت و گەيشتەو مالى دەرويش بەگ. لە بازاري هەمووان سەريان دەكرد. بۆ؟ لەبەرچى؟ با سەيرى بكەن. بۆنى گوئىكى كە ديار بوو رزيبوو، بەسەريدا هات. نيو بىرەكە، ماريكى رەش. لە بەر دەرگاكوە گەراپەو بازار. لەسەر كۆتەرەى بەردەم دووكانى نالبەندەكە دانىشت.

نالبەندەكە كابرليه كى چوارشانەى چاو گەورەى سمىل زلى بوو. خەنەى لە سمىلى دابوو و سەرى نووكى سمىلى هەلگىراپوونەو. نيوچاوان گرز و زمان شى، ئەسپىكى شىي نال دەكرد. ئەسپەكە جار نەجارى خۆى رادەپسكاند و جووتەى داوئيشت.

"چ بووه؟ ده لېږی ده یه وی بنیاده م به چا و بخوا. شتیکت ده ویست؟..."
"عه لیم ده ویست. عه لیه ریشه."

نالبه نده که هیور بووه و گوتی: "جا خو ټو لیږه نییه. عه لیه ریشه پیاوېکی باشه. یازه سهر ټه سپیشی هیه. پروانه براله، جوان پروانه، هووی، ټو چیا یه میور ده چیته وه... ټو چیا په له په لیه ده لیم. ماله که له داوینې ټو چیا یه... ټو ههر شه ش مانگ جارتیک سهریک لیږه هه لیدنی. ټو ویش بو نالکردنی ټه سپه کانی. من ټه سپه کانی ټو نال ده کم. زینیش له سهر اج ده کړی. خو عه لیه ریشه نه بویه، سهر اج ده میتک بو به گوندا ریابوو. به لې، ټه گهر ټو نه ده بوو، نیستا نیسک و پرووسکیشی نه مابوو."

"له عه لیه ریشه ده گهریم. ریشه... ریشدریژ... پانزه سهریشی ټه سپ هیه. پانزه زین ده کړی. ټه سپه کانی شی ده لې ټه سپی شای په ریابن. ههر هه مووشیان ټه سپی شی. پهل ټه ستور و مل دریژ."

ماسیگره ی زه ردباو، سپی و لوق دریژ و دهنووک دریژ... بوړ و رهش. رهنگی یاسه مهنی ټاسمانی داگرتوه، له جو له یه کی خو لا ویدا...

دیسان گه رایه وه کوشک. له ټه ستونده که وه سهر کهوت و سهری دیوه خانی کرد. چه قوکان ههر وا له ته ختی ژورره کان چه قیبون. له ټه ستونده که هاته خواری و له دیواری باخچه که وه خو ی فری دایه دهره وه و رای کرده بازار ی ټاسنگه ره کان و به هانکه هانک له دوو کانه که وه دستا وهسمان وه ژورور کهوت. دوو کانه که له پیتشا بو نی ره ژوو و هه لم و ټاسنی سووره وه کراو و بو نی گولی نیلوفه ری لیوه ده هات. گوله نیلوفه ری دیواری دیوه خانه که دی داپوشیبوو. ههر شنه یه کی هه لیده کرد، عه تریکی سهر خو شکهر له دوو کانه که ده گه را...

"چه قویه کم ده ویست. کیته له هه مووان باشتره. کیته له هه مووان باشتره مامه وهسمان... من... من... من..."

"ټه وهش چه قو. ههره باشه که بیان."

دهنگیک وه کوتکیکت له سهریدا بی، هات. هه موو گیانی له رزی و پاره که دی دا و وه دهر کهوت. به نیو شه پولی عه تری نیلوفه ره که دا تیبه ری و هاته دهری. نه ییده زانی روو له کوی بکا. بو کوی بجی و چ بکا؟ له وانیه بجیته جیه که چایه کی بخواته وه. به شکم له شوینې، له دوو کانه که دی جاری جاران که باب بخوا. به شکم بجیته سهر تاشخانه ش. به لام ردینه که دی ههر وه ک خو ی وابوو. که دهستی به ردینه زبره که ییدا ده کیشا، چوی به چرای شاروچکه که کهوت.

پیه‌کانی راکیشیان کرده نیو باخچه‌ی ماله‌که‌ی حاجی. دوو مندالی ده دوازده سالانه له‌به‌ر
ده‌رگای مالی حاجی جینیویان به‌یه‌کتری ده‌دا و پیتک هه‌لده‌پرژان. هه‌تا تاریک داهات و ئیتر
نه‌یده‌توانی به‌جوانی بیانیینی، راه‌ستا و سه‌یری کردن.

هه‌ردووکیان له‌پهل و پۆکه‌وتببون. بای دایه‌وه‌ پشت ماله‌که‌ و خۆی خزنده‌ بن هه‌نجیره‌که
و خۆی کوور کرده‌وه و گوئی به‌ دیواره‌که‌وه‌ نووساند، به‌لام گوئی له‌ هیچ نه‌بوو... به‌ ترسه‌ترس
سه‌ری هه‌لینا و ده‌تگوت چاری له‌ چاری ژنه‌ نالقا... چاوه‌ بۆشه‌کان ژنه‌که‌، له‌ پێشدا
بریسکه‌ی شادییه‌کیان لی‌ هه‌ستا و تاوتیک دواتر بلێسه‌ی تووره‌ییان لی‌ بۆوه‌ و له‌ تاریکییه‌که‌دا
دامرکانه‌وه‌.

یوسف دیسان گوئی به‌ دیواره‌که‌وه‌ نووساندوه‌ و پشوی له‌خۆی بری. به‌لام دیسان هیچ
ده‌نگیک له‌و ماله‌وه‌ نه‌ده‌هات. ته‌نانه‌ت ده‌نگی پشوو هه‌لکیشانیکیش.

ژنه که ی قهت نهیدیوو وا به که یف و شاد بی. دههات و دهچوو و قسه ی دهکرد و پیده که نی و سوعبه تی دهکرد. زوریش دلّوا ببوو. نه گهر جار و بارهش مؤن نه بوایه و سیبهری ترس و دلّپراوکی له روخساری نه نیشتبنا، له وه باشتر ههر نه ده بوو. هه موو شتیك جوان به ره و پیش دهچوو. خودا له وه درویش به گه رازی بی. به خوی کابرایه کی باش و دلّوا و لیوه شاویه. نه وه هه مووه زهوی و زاره ی دانا. بهر زووانه ئاقچاسازیش وشک ده بی، نیوه ی، ته نانهت نیوه ی پتریش... ره حمهت له گوړی باوکی.

ماهیربه گ له سه رخۆ و مات بهرچایی ده خوارد. شادی له ناخیدا کلپه ی دهسه ند و داده مرکایه وه و خفه تیکی نادیار جپی ده گرته وه. نه وه خمه چ بوو؟ له کوپوه دههات؟ له حالیکدا شادیبه که ی ههر ده بوو دانه مرکیتته وه و نه ره ویتته وه. ده نه وه نده ی تۆله لی کردبووه. هه یای پیوه نه هیشتبوو. داخی دلّی خوی پی رشتبوو و هه جینی لی هه لگرتبوو و وه ک سه یه کی دامای لی کردبوو. یوسفیش نه مپۆ نا سه ی ههر ده گیری. مه حاله له داوی نه خهن. که گیراش... دیسان دلّغه ی لی دایه وه... نه وه کات... نه وه کات... بیته و درویش سۆسه ی بکا، نه وه کات... نه وه کات... ته زوویه ک به تیغه ره ی پشتیدا هات. که بیری له وه کرده وه، بیته و درویش سۆسه ی بکا، هه موو گیانی له رزی و تینی له گیانی بری.

له خواره وه گو تیان نه قیب هات. سه ری سوور ما. نه قیب هه رگیز به ته نی نه هاتبووه ماله که ی. بی و نه بی شتیك قه و ماوه، که به و که ره ی به یانیبه هاتووه ته مالی. هه ستا و به ره و پلیکانه کان چوو. نه قیب شله ژاو و ترساو دیار بوو. نیگی شله ژاوی له ماهیربه گ بریوو و داوی شتیکی لی ده کرد. له حالیکدا هه ولّی ده دا بزده یه کی بیته ی و نه یده توانی، گو تی: "ماهیربه گ، ماهیربه گ..."

دەستی ماھیر بەگی گۆشی و لەسەر ئەو مۆبلەیی فەرمووی کردبوو، دانیشت. ماھیریش رووبەرۆوی دانیشت.

نەقیب ھەناسەییەکی قوولیی ھەلگێشا و گوتی: "ماھیر بەگ، لێم قەوما. لە دوینی شەویو پەیتاپەیتا لە ئەنکەرەو تەلەگرافم بۆ دی. لە وەزارەتی نیوخۆو چوار تەلەگرافم بە ئیمزای وەزیری ناخۆ بە دەست گەیشتوو. زۆر بەو مەسەلەیی دەرویش بەگ ھەلبەزیونەتەو. دەیانەوی دەسبەجی یوسف قۆلبەست بکری. دەسبەجی. کەرەیی بەیانی قایمەقام تەلەفۆنی کرد و گوتی، بۆ گرتنی ئەو یاخیی پیاو کوژی خۆیتمژ، چەندت ھێز دەوی بۆتی دەنیرم. ھەر بەراستی نازانم چ بکەم. خۆ بیت و ئەو پیاو کوژەم پی نەگیری، ئابروو و ھەم دەچی. ئەنکەرە زۆر پینداگرە... ئەنکەرە... دەبی بیگرم ماھیر بەگ. دەستوداوینت بووم یارمەتیم بدە. ئەگەر ئەو پیاو بگرین، چیم لە دەست بی بۆتی دەکەم. تۆ ئەو چاکەییەم لە گەل بکە و منیش بەلین دەدەم بۆت قەرەبوو بکە مەو." "

بەبی راوہستان ئەو ھەندە قسەیی کرد. سەیری پێش خۆی دەکرد و بیدەنگ دەبوو و چاوہ شینەکانی تەر دەبوون و دەینەراند: "باشە چ بکەین؟ دەبی چ بکەین؟ کابرایەکی کەس نازانی کێیە و چۆنە، لە کوئی بدۆزینەو؟"

ماھیر بەگ بە زەر دەییە کەو و وە ک پیاو ماقولان گوتی: "دەدۆزیتەو. دەلین پیاوی بزبوو سووک و سانا نادۆزیتەو، بەلام وا نییە، دەدۆزیتەو. دەدۆزیتەو."

"کۆرە نازانم ئەنکەرە بۆچی ئەو ھەندە لەسەر رووداوە سوورە و پیی ھەلبەزیونەتەو؟"

"ئەنکەرە، ئەنکەرە... ئەو ئەندام پەرلەمانە دەناسیت، کە مەزراکەیی ئەو خوارەوہی کپیوہ؟"

"دیتم، دەیناسم."

"دەزانی کێیە؟ ئەو پالەوانە. جا لە گەل عارەب و عەجەمدا دەستی تیکەلە. ھەم پیاوی عیسەمت پاشایە و ھەم جەلال بایار و ھەم فەوزی چاخماخ. دۆزمنی قەستەسەری دەرویش بەگیشە. جەنابی نەقیب، ھەقتە. ھەندە خودا ھەزدەکا ھەقتە ئاوا پەریشان و شلەژاوی. بیت و ئەو ھەتیوہ نەگیری، مائۆیران دەبی. نەک ھەر کاروباری سەربازییە کەت، بگرە ژیانە تاییبەتییە کەشت دەچی. وا لەبەر چاری ھوکمەت دەکەوی، تا ھەتایە جیی خۆت نەگریتەو."

نەقیب بە لەبزیکی سەربازییانە گوتی: "دەزانم. ھەر بۆیە شە بەو کەرەیی بەیانییە سەروولتی تۆم گرتوو. خودا نەکا، ماھیر بەگ، خودا بەوی رۆژی نەکا."

"خودا نەکا."

ماهير بهگ ده موجاوى خسته نيوان ههردوو له پى دهستيهوه و فكر و خيال هه ليگرت. لهو ده مهيدا نوقمى بير كردنهوه بوو، كچۆله بهك له دوو كووپى زيڤنیشاندا قاوهى بۆ هيتان. ههه كام جگه ره به كيان داگيرساند.

"چ بکهين؟"

ماهير بهگ به چاو و جوولهى سههرى وهك بليى ناگادارى بکاتهوه: بيدهنگ به، با فكهه كام نه ره و پينهوه. نه قيبيش بيدهنگ بوو و چاوى له پيشه خويهوه برى. نه قيب واى ههست كرد رۆژتيك بيدهنگ بوون. ماهير بهگ ناخريهكهى سههرى هه لينا و گوتى: "به دل و به گيان يارمه تيت ده دم. جار يكي ديكهش ده بى دووپاتهى بکه مهوه، نابى ده روپش بهگ به هيچ جوړى سووسهى شهوه بکا من يارمه تيدهرتم. بيت و بزاني له پيشدا من ده كوژى و دوايش فيشه كيك له نيو زارى خوى ده كا."

نه قيب گرماندى: "نازاني نا."

بوخوشى له دهنگه كهى خوى راچهنى.

"ته گهه نه زاني قازانجيكى ديكهشى هه به. شهو يش شهوه به، كه من ده توانم بنج و بناواني مه له سه كه له زمانى خوى ده ركيشتم. شهو ناتواني په يوه ندييه كهى له گهه يوسف پيسينى. به لام ته گهه پيى وابى يوسف ده گيرى، بى شه ملا و شه ولا سههرى به گوميدا ده كا. يان به كوشتنى ددها، يان ده سه به جى خوى ده كوژى. ته گهه وابى، تيت كه سيك به ناوى يوسف، يوسفى كورى مه همود نامينى. شهو كاته به تيت تيمه به شوينى يوسفينى مردودا ده گه رين. جا تو ورد گويم لى بگهه، با من نه خشهى خومت پى بليم. ته گهه جه نابت بهو توانا بهرزه سهه ربازييهى خوت شه نه خشه ييهى منت به دل بى، ده سه به جى ده ست به كار ده بين."

"به چاوان ماهير بهگ، جارى با شهو كوره بگرين... ته گينا..."

"كهو ابوو تكا ده كهه ناگادار به جه نابتى نه قيب. من ده ههزار ليرهى تورك بهو كه سه ده دم يوسفم به زيندوى بۆ بگرى. به لى گيانه كهه، به مردوويى به كارى تيمه نايه، مردووه كهى پووشيك ناكا بۆ تيمه. شهو نه كره شهوى به زيندوويى له تيمه دهوى، بۆ شهوهى شهو ده ره به گانهى پيوه ته مبهى بكا. ههه بويهش ههه كههس جا جه نده رمه بى يان خه لكى ئاسايى، ده ههزار ليرهى توركى خه لات ده كهه ته گهه يوسفم به زيندوويى بۆ بگرى. جا ههه باسى خه لات كه ده كهى، ناوى من ناهينى."

ترووسکهی هیوا له چاوه‌کانی نه‌قییدا دره‌وشایه‌وه و گه‌ش بووه‌وه و گوتی: "زۆر باشه، له‌وه
باشتر نابێ. ده‌هزار لیره نا، هه‌زار لیره‌ش، سه‌د لیره‌ش به‌سه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو گوندی قۆل
هه‌لمائن بۆ گرتنی."

به داخ و که‌سه‌ریشه‌وه سه‌ری راوه‌شاند و سیببهری خه‌فه‌تیک که‌وته سه‌ر چاوه‌ شینه‌کانی و
له‌سه‌ری رۆیشت: "مخابن، مخابن، زۆر به‌داخه‌وه گوندیه‌کان گه‌لی هه‌ژارن. هه‌موو دنیا ئه‌وه ده‌زانێ
و ئه‌و کۆمۆنیستی کافر و سه‌گبابی وه‌ک عه‌لیی عه‌ریزه‌نووسیش ئه‌وه زورنا لیده‌ده‌ن و به‌هه‌موو
دنیایدا بلاو ده‌که‌نه‌وه. وه‌ک بلێی هه‌یچ شتیکی دیکه‌ نییه به‌ دنیای رابگه‌یه‌نن، جیا له‌ ژیا‌نی
نالهباری خه‌لکی ئه‌و گونده‌ی ئیمه."

ماهیر قسه‌که‌ی له‌زاری وه‌رگرتوه: "نازانن. ئه‌و کۆمۆنیسته‌ ترکه‌نانه هه‌یچ نازانن، که‌ ژیا‌نی
گوندی تورك قه‌ت باش نابێ. یان ده‌زانن و هه‌ر ده‌یان‌وه‌ی نائیکی سیاسی لی‌ بۆن بۆیه‌ وا ده‌که‌ن.
چونکه‌ گوندی تورك هه‌ر له‌ بنی‌ خۆی ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زله‌ کاکي من. خۆ ده‌بینی، ته‌مه‌ل و
ده‌ستوی سپی و خۆرین. خودا تورکی دهبه‌تیبی هه‌ر به‌ ته‌مه‌لی خولقاندوه. که‌س نالی‌ وا نییه.
حاشای لی‌ ناکرێ. گوندی تورك واته‌ ته‌مه‌لی و ته‌وه‌زلی. رۆژ هه‌تا ئیوارێ کاریان نووستنه. ده‌ی
ئه‌وه گوتنی ناوی، روون و دیاره. ئیشیکی دیکه‌یان ئه‌وه‌یه، هه‌ر گوییان له‌ ناوی ده‌ هه‌زار لیره‌ بێ،
مل ده‌نینه‌ ده‌شت و چیا و له‌ کونه‌مشکیشدا بێ یوسف ده‌دۆزنه‌وه. به‌لام با لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی
نه‌خشه‌که‌مت بۆ باس بکه‌م. ئیمه "وه‌لی" یه‌کمان هه‌یه... وه‌لی دۆژمنی قه‌سته‌سه‌ری ده‌رویشه.
ده‌رویش زۆری سووکابه‌تی پی‌ کردوه. عه‌رزم به‌ حوزوورت جه‌نابی نه‌قیب، بنیاده‌م گوندیه‌کیش
بێ، نابێ بیشکینیته‌وه. ئه‌و نه‌گبه‌تانه به‌گیانی ناخیریان له‌وه‌ته‌ی دنیا دنیایه‌ وه‌ک سه‌گ ژیاون و
وه‌ک کرم به‌سه‌ریه‌کدا که‌وتوون و با‌ی خه‌یالی‌شیا‌ن نه‌بووه، به‌لام هه‌ر سووکابه‌تییه‌کیان پی‌ ده‌کرێ و
جوینیکیان پی‌ ده‌درێ، دلایان دیشی. زۆریش قین له‌دلن و هه‌ر ده‌رفه‌ت بێنن وه‌ک مار پیته‌وه
ده‌ده‌ن. ده‌رویشیش ئاوا‌ی له‌و کلک هه‌لته‌کینه‌یه‌ی ئیمه‌ کردوه."

جا گه‌راوه و نه‌پانندی: "با وه‌لی بێ."

تاویک دواتر له‌ پلێکانه‌کانه‌وه ده‌نگی پی‌ هات و وه‌لی کلاویک به‌ده‌سته‌وه له‌ به‌رده‌میان
راوه‌ستا. ده‌موچاوی چرژا بوو و ئیسکی روومه‌تی ده‌رپه‌رپبوو. وا تاوه‌سووت ببوو ده‌تگوت قوله
زه‌نگیه‌یه. چاوی به‌قوولدا چوبوون. پانتۆله‌ ره‌شه‌ کال‌ ببوووه‌ و شیی ببۆوه‌ و خۆلای بوو. یه‌خه‌ی
کراسه‌که‌شی پینه‌ کردبوو. پینه‌ی قوماشیکی خه‌نه‌یی.

ماهير بهگ گوتی: "وهلی، زۆر دلم بهتۆ خۆشه و متمانهی تهواوم پیتته. جهنابی نهقیب و من داوا له تۆ که خۆت کۆنه یاخیهکی بهناوبانگی، دهکهین، ئەو ههتیوه، ههر ئەو ههیتوهی به فیتی دهرویش ههلهتهتاوه و حاجیی کوشتووه، بگری. ئەگەر گرتت، ئەوه له خزمهتی نهقیبیدا بهلین بی، ههر به دهستی موبارهکی جهنابی نهقیب ده ههزا لیرهت خهلات دهکم. ئەوجار جهنابی نهقیب به شایهت دهگرم، پینج سهده دۆنم زهویشت لهو ناقچاسازه بهناو دهکم که بهو زووانه وشک دهکری."

وهلی گهش بۆوه و بهخۆشییهوه گوتی: "ئهوه قسهیهکی بهجییه. سی رۆژ نابا دهیدۆزمهوه، بهلام..."

به شهرمهوه سهری داخست و دهستی لیک خشاندن و دووپاتهی کردهوه: "بهلام..."

ماهير بهگ گوتی: "بلی، دهی بلی دهی."

"ههزاریم به نهقدی بدیه."

"باشه، دهیدهم."

وای گوت و ههستا و لهسهری رۆیشت: "دهیدهم. بهلام ئەگەر یوسف نهگری... من به سهری

زیندوویی دهمهوی، بهمردوویی بهکارم نایه."

"دهزانم."

"ئەگەر نهیگری، ههزار لیرهکهت لهسهر دنووسم."

"باشه، بینووسه."

ماهير چووه ژورهکهی تهنیشتی و به چهپکه دراویکهوه گهراوه و به وهلیی گوت: "هانێ،

یاللا دهی، خیرا دهست پی بکه."

نهقیب: "سوپاس، سوپاس ماهير بهگ. نازانم چۆن چاکهت بدمهوه."

ماهير بهگ به لوتبهرزیهکهوه گوتی: "تکایه. شایانی نیه. ئیمه له پیناوی نیشتمانکهماندا

ناماده و گیان لهسهر دهستین جهنابی نهقیب. ئیزن مهدهن زیان به دوایی دهولتهتی تورک بگا.

مههیلن کهس بچووکترین زیانی پی بگهیهنی. لهشکری ناوی. ئیمه به گیان و دل، خۆ تاگات

لییه، به گیان و دل له خزمهتی دواین دهولتهتی تازیزی تورک داین... بهلام سیههم بهشی

نهخشهکم... عهزرت بکه..."

"فهرموو، فهرموو ماهير بهگ، گویم لیته."

"ئهو هیژهی قایمهقام ناردوویهتی کهی دهگاتی؟"

"نەمڕۆ عەسر."

"ئەو ھێژە بە فرماندەبی حسەن نایب عەریف دەنێرتە چیا، ئەو ھێژە گوندیی چاوترسێن دەکا."

"ھێزێک نییە، بەتالیۆنێکە ماھیر بەگ."

"باشتریش. عەرز بێ، ئەو بەتالیۆنە دەردێک دەدا بە گوندی و وا بە گۆرێ بابیاندا دەڕپێن، ھەر ھەموویان لە دەرویش بەگ و پیاوھەکە بێزار دەبن. لەمەولا ھەر ناوی دەرویش بەگ و یوسف دەبیست... عەرز بە حوزوورت، ھەر گوێیان لە ناویان دەبی..."

"دەزاتم ماھیر بەگ، تیگەیشتم. راست دەکەی."

"ئەوجار لە بۆغە کێو، کابرایە ھەییە بەناوی عەلییە ریشە، خۆ لێم تێدەگە؟ عەلییە ریشە، خزمی دەرویش و دەستە راستییەتی. دەبی بیانووێھەکی لێ بدۆزینەو و ئیسک و پرووسکی بەھارین و پشتی لە زگی نەرمتەر بکری و بخرتتە تەویلە، با دەرویش بەگ شیت بێ و سەری لێ بشیوی و بە دەستی خۆی یوسف بکوژی، جا ئەو دەمە ئێمەش لەقاوی دەدەین..."

"یوسف دەکوژی؟"

"بەلێ، ھەر ھەست بە مەترسی بکا، دەیکوژی."

"ئەو دادئەستێن و دادگا؟"

"ئەتۆ خەمی دادئەستێن و دادگات نەبی جەنابی نەقیب. جیگرێ سەرۆکی گەورە بە تییینی و پشتگیری ئیمە ناردوو تە ئەنکەرە. لەمەودوا بەبی زەمامەندی و ئیزنی ئیمە تەنانت ناتوان نامەبەرنیکیش بنێرنە ئەو شارۆچکەییە. لەمەوپێش، ناااخ، لەمەوپێش ئەو نیشتمانە نازیزە، ئەو دوا حوکمەتی تورکە تێدا چوو. ھەتا دەرویش بەگ قایل نەبوا، تەنانت نەیان دەتوانی پیاویکی پیتاک وەرگریش بنێرنە ئێرە. چما کاری وا لە تورکیای مەزن دەوێتتەو؟ ئەو کات تورکیای مەزن راست و روون یەخسیری بەر دەستی چەند پاشاوەیەکی ئاغا و دەرەبەگایەتی بوو. ئێوە دادئەستێن و دادگا لێگەرپێن بۆ من و ھیچ خەمی ئەوەتان نەبی. لە مەزراکە دەرویش بەگیش خافل مەبن... بئەگەر ئەو بەر ئاواپی دابنێن. ھەر بۆ ئەوەی مێشکی تێک بدەن... لێی گەرپێن با شیت بێ..."

"ئەتۆ ئەو بەشەیی بەھیلەو بۆ من، کارت نەبی."

ھەستا و قیت و رەپ راوھستا. دەکرا بلیتی، ھەر لە ئیستاو بە مرازێ دلێان گەشتوون. گیرانی یوسف بابەتی رۆژ بوو. ئەویش بێ ئەملاوئەولا زۆری نەدەبرد و دەگرا. لەسەر لینگە درێژ

و باریکه‌کانی و به جزمه بریقه‌داره‌کانییه‌وه ئەم پێ و ئەو پێی کرد. دەتگوت گورگیکی زەرده. سەرکەوتنی زۆر گەرەیان لەبەردەم بوو.

"زۆر سوپاس. خواحافیز."

ماهیڕ بەگ هەتا بەر دەرگایە بەرێ کرد و لەوی گوتی: "ئەگەر لە ئەنکەرەوه، لە ئەدەنەوه، فەرمانیک شتیک هات... ئەوه من لە مائەووم. هەر ئەمریککی هەتبوو، لە خزمەتت دام. ئەری هەر بەراست مەسەلە ی گوندییەکانی ئاقچاساز چیی لێ هاتەوه?"

نەقیب گوتی: "لە سایە ی سەرتانەوه، دامرکایەوه."

لەبەر دەرگای مائی، توند پاژنە ی لیک دان و دەستەونەزەر سلاوی سەربازی داو و وەک سەربازان لەسەر پاژنی و پەنجە ی پێی سوورایەوه و بە گورگە لۆقه دوور کەوتەوه.

"گورپ ئەو شارۆچکە یە بنیادەمی چەندە باش و برادە ی و دۆست و خێرخواز و نیشتمانپەرەوی تێدایە..."

نەقیب زۆر دلخۆش و بە کەیف بوو.

شارۆچکە جموجۆلیکی تێکەوتبوو. شلەقابوو. گرتنی بنیادەمیک دەستی پێ کردبوو. گوندی، شارۆچکەییەکان، مندال و بیر و گەنج بە شوین گەنجیکی کەلەگەتی کالی هەژدە بیست سالەوه بوون، کە چاوه‌کانی کەسک یان تۆزیک مەیلەوشین دەچونەوه و شووخالی کۆنەبرینیکی بە لاروومەتییەوه بوو و بەردەوام پێکەنینیکی لەسەر لیوی بوو و کە پێدەکەنی ددانی سپیی مندالانە ی دەتگوت شیرن دەرەکەوتن. برۆی پرەکانی تێکەل ببونەوه و سەری چەناگە ی چالیکی تێکەوتبوو. بە چیا و دەشت و مێشەلانەکە وەرېبوون و سەریان بە هەموو کون و کاژیر و ئەشکەوت و شیو و دۆل و بن بەرد و کەلینیکیدا دەکرد. گالته ی پێ نەدەکرا، قسە لە دەهەزار لێرە و پارچە زەوییه‌کی ئاقچاساز بوو. دەهەزار لێرە لەو ولاتەدا سامانیک بوو بە کەس پەیدا نەدەبوو و خەلکی ئێرەش هەر بەخەونیش چییە ئەوەندەیان پارە نەدیتبوو. سەدان و لەوانەیه هەزاران کەس دەبوون کە بە کەفوکۆل و جۆش و خرۆشەوه و نوقمی خەیاڵ پالوان، ملی خۆیان لە تیخ دەسوی و لە رەوه‌زان وەسەر دەکەوتن و خۆیان لە قامیشەلان و دروولان و مێشەلانیدا دەکرد و سەرتاپا قورای و بە جلوبەرگی ریشال ریشالەوه بە شوین کەسیکیدا دەگەران. مەحالی بوو لە چنگی ئەو هەزارە زیلەیی بەشوینییه‌وه بوون، دەرپاز بێ.

ناسنگەر و عارەبانەساز و پێتەچی و قاوہچی و بەرگدروو و مسگەر و فافۆنچی و شوڤیر تەراکتۆر و ترومبیل و عارەبانە و ملکدار و قومارچی و بەرەللا و هەرچی و پەرچی و هەرچی

پيشه گەر و بى پيشه يه دهستيان له نيش هه لگرتبوو و هه موو باسى ئه و گه نجهيان ده کرد که ناو نيشانى درابوو. شارۆچکه و هه موو گونده كان و مندال و ژن و ...

ماهير به گيش سه رى له وه سوور ما. هه موو پياو و دۆسته كانى ماهير به گيش، نه قيبيش و ... فکر و زيكرى شارۆچکه ببوو يوسف و ده روئيش به گ.

"حاجيبه شيتته ي داماو. ئه و چاره ره شه قهت تاويكى خوشى له گه رووى نه چوو ه خوارى."

"كارى به سه ر كارى كه سه وه نه بوو."

"من ده مناسى ..."

"منيش، منيش... كورى بيوه ژنيك بوو. مالىان له گه ره كى ئيمه بوو. له سايه ي سه رى ئه وه وه، گه ره كه كه ي ئيمه پازده سالىش هيلكه و مريشكى لى نه ما. له هه ر جيپه ك بوئى مريشك و هيلكه ي ده کرد، له چاو تر وو كانى كدا ده يدزى."

"حاجى دزىك بوو... هيلكه ي له به ر قه ل و رۆله ي له به ر داىك هه لده گرت. ئه و شارۆچكه يه په نجا سالى ديكه ش دزىكى ئاوا ته رده ستى لى هه لئاكه ويته وه. له حه وت سالا نه وه ده ستى پى کرد و جيبى ده ست كه وت، دزيبى، ئاخري به كه ي..."

"بيهر نه وه، بيهر نه وه. نابى له پاش مردوو ان ئاوا قسه بکه ن."

"دواى ئه وه يه ك جى، باسه كه يان له دزى و چه ته ييه وه گوڤرى و وه ك پياو چاكيكى ده ست و داوئىن پاك باسى حاجيبان کرد."

"پياو چاكيكى ده ست و داوئىن پاك."

"به لام ئه جه ل مۆله تى نه دا."

"ده روئيش به گيش كوشتى."

"حاجيبى ليقه و ماو."

"كابرايه كى به سه ته زمان بوو. پياويكى خوداى بوو."

"باشه ئه تو به گيانى ناخپرت به گيكي گه وره ي. وه چه ي سارى ئوغلى به ناويانگى. ئه و كه سه ي وه ك پياوان له عوسمانلى راپه رى. باشه ئيستا به چ بيانوويه ك ده ستى خۆتت به خوينى وه ها داماوئىك سوور كرده وه؟"

"واده زانن حاجى بى كه سه ؟ كى بو ئه وه ي سليمان ئه سلان سووى په نجه، ئه و هه لۆ به رزه فپه رى

چيا به رزه كانى كوشت؟"

"ده ي خۆ دياره."

"ئەو حاجى قۇرت بۆغايەي زەوى و ئاسمان لەبەرى دەلەرزى؟ كى كوشتى؟ كى دەستى لە پشتى جارچىيە چلەن دا؟"

"دەى خۆ ديارە."

"بىت و وا پروات، چوكورواا بنىادەمى تىدا نامىنى."

"چوكورواا وشك دەبىتتەوہ."

"ئىرە وەچەى بنىادەمى تىدا نامىنى."

"پەلە مەكەن با ئەو گەنجە بدۆزىتتەوہ."

"نەقىب سويندى خواردووە و گوتوويەتى..."

"گوتوويەتى، من ئەو ھەتتوہ دەدۆزمەوہ و وەقسەشى دىنم. ئەگەر ھەر قسەشى نەكرد، بە مەرەدى بابى دەچى."

"لە دەم رووبارەكە.."

"سەگەل تەرمەكەى لەتوئەت دەكەن."

"وردكە بەردە سىيىبەكان بەخوئىنى سوور دەبن."

"نەقىب گوتوويەتى، دەيدۆزىتتەوہ."

"با بىدۆزىتتەوہ، دەيدۆزىتتەوہ، ھەر دەبى بىدۆزىتتەوہ."

"بى ئەملا و ئەولا دەيدۆزىتتەوہ."

"خۆى لە بن بالى بالندەش شارديتتەوہ..."

"نەقىب ھەر دەيدۆزىتتەوہ."

"دەشت و چيا لەبەر مرۆفە جمەى دى. بوويتتە مشك و چوويتتە نىو كونىشەوہ و بوويتتە مەل و فريپى، تەنانەت بوويتتە جنۆكە و بەچاويش نەبينى، دە ھەزار ليرە، دە ھەزار ليرە..."

"ھەرچۆنىك بى دەيدۆزىتتەوہ."

"چوويتتە نىو كونەماريشەوہ..."

"چوويتتە كەولى ھەر ئاژەلئىكىشەوہ."

"ئەگەر نەبەديش بووبى..."

"دوو رۆژى دىكە نابا، دەيدۆزىنەوہ و دەيھىنەوہ..."

"جا نەقىب ھەموو شتتىكى لى دەردىنى."

"دەرى دىنى."

"ناتوانی وەقسەى بىنى."

"نەقىب كەلۈپەلى واى لە ئەمىرىكاو ھىناو، بەردىش دىنىتە زمان."

"ھىچ نالى. ئەو كورپى مەھمودە كوردەى پى دەلئىن. كورپى باوكى خۆپەتى."

"چما دەرويش بەگ شىتە، پىاو بە يەكىك بكوژى، قسەىھەكى تىدا رانەوھەستى؟ دەم

ھەلئناپچرى."

"بەردىش بى، پۇلاش بى، ئاسنىش بى، نەقىب وەقسەى دىنى."

"ئەمىرىكا وەقسەى دىنى."

"بەویش دەلئىن ئەمىرىكا."

"ئەمىرىكاش بى، بابى ئەمىرىكاش بى، ئەو مەتەقى لىوہ نايە. ئەمىرىكا ھەر شتىكىشى

دروست كوردى، ناتوانى ئىمان و باوهرى پۇلاىنى ئەو بشكىنى."

"كورپە باوهر، گالئەى پى ناكرى."

"پى ناكرى."

ناوہ ناوہ ھەوالى گىرانى يوسف دەھات و شارۆچكەى دەھەژاند و بەندى جەرگ و دللى خەلكى

گوى قولاغى شارۆچكەكەى دەپساند. زۆر شتى سەير و سەمەرە سەبارەت بە يوسف دەكەوتە سەر

زار و زمانان. باسى رەچەلەكى يوسف، خالوانى و باوكى و پەرورەدى بە دەستى دەرويش بەگ و

ئەوہى كە ناخۆ لەبەر ئەو كەلۈپەلەى لە ئەمىرىكاوہ بۆ ئەشكەنجە ھاتوہ خۆى رادەگرى؟...

شارۆچكەكە سەير شلەقاوبو و كەوتبووہ جوجۆل. ھەمووان لە مەسەلەى يوسف و دەرويش و

حاجىيان دەكۆلىيەوہ. لە ھەموو شتىكەوہ ديار بوو كە يوسف ھەرچۆنىك بى، دەگىرى.

لەو جەنگەيەدا، كۆمەلئىك رووداوى چاوەرواننەكراو و جىپى داخىش روويان دا. وەرزىرەكانى

ئاق تۆزلۆ، لە گوندى حاجىلار گەنجىكىان گرتبوو، وايان زانىبوو يوسفە و كە ويستبوويان بىبەن

بۆ شارۆچكە، خەلكى حاجىلار پىپى دەزانن و رىيان لى دەگرن و دەلئىن:

"ئەوہ چ دەكەن؟ بەرۆكى ئەو مندالە بەردەن. لىتتان تىك چوہ. ئەوہ ھەو نىيە. ئەمە كورپى

سمايلە تونگۆتاي ئاوايىەكەى ئىمەيە. لىتتان تىك چوہ..."

بەلام ئاق تۆزلۆبىيەكان ئەو قسانەيان بەگويدا ناچى. وەك گويزيان بۆ بزمىرن. گوتبوويان:

"ئىوہ دەتانەوى ھەلماخەلەتئىن و يوسفمان لە چنگى دەرىبئىن و خۇتان بچن و لە شارۆچكە

دە ھەزار لىرەكە وەرگرن. ئەنگۆ ناتوانن كلاو لەسەر ئىمە بنئىن."

ئاخىرىيەكەى ھەر دوو گوندەكە تىك بەردەبن و دەبىتتە جەنگى مەغلۇبە و دوو رۇژ لەسەر يەك، لە دەشتەكەى ئاناوەرزاڭا لىك دەكەن. ئەوان ئەگەرچى بۆشيان روون بېۋە كە ئەوە يوسف نىيە، بەلام تازە كار لە كار ترازابو و شەرەكە ھەلايىسابو و سەرۈگۈيى يەكتىيان شكاندبوو. ئاق تۇزلىۋىيەكان، كە گۈييان لە قسەى حاجىلارنىيەكان دەبوو، دەيانگوت: "ئەى باشە ئەو لە دارستانە نىيەكەى ئاقچاسازدا چىي دەكرد؟ دەى بلىن دەى، ئەگەر ئەو يوسف نىيە، ئەى لەوى چىي دەكرد؟"

ئەوانىش نەياندەزانى چۆن وەلامى ئەو پرسیارە بدەنەوہ و بىپرېننەوہ.

ھەوالى ھەموو ئەو رووداوانە دەگەيشتەوہ كۆشكى دەرويش بەگ. دەرويش بەگىش لەسەر ھەست بوو و بە بىستنى ھەر ھەوالىك دەگەشايەوہ و زىندو دەبۆوہ. ھەر لە يەكەم رۇژوہ، رەغىيەتەكانى كۆ كردهوہ و كوئىخاى گوندى ئۆكسۇزلۆ و ئەو كەسانەى خەلكى ئۆكسۇزلوو بوون و متمانەى پىيان بوو، بانگ كردهوون و بەھەمووانى گوتبوو: "پرۇن يوسفم بۆ بدۇزئەوہ. لە ھەر كون و كاژىرېكدا خۆى شارديتتەوہ بۆمى بىنن. بەلام نەھىلن كەس بزانى. ھەر كەس يوسفم بۆ بدۇزىتتەوہ و بۆمى بىنن، ئەوئەندەى خەلات دەكەم تا مردن ھەر بىخو و نەپرې... حكومەت دە ھەزار لىرەى بۆ گرتنەكەى ئەو تەرخان كردهوہ، ئەمن دوو ئەوئەندە دەدەم. ھەر كەس يان خزم و كەسى ھەر كەسك يوسفم بۆ بىنن، ھەتا لەو دىنبايەن، نەبوونى و ھەژارى نابىنن. ياللا دەى، مەيگنخىنن و خۆ مەخافلىنن و بەر لەوہى بگەويتتە دەستى حوكمەت، خۆتان دەست بەكار بن. ئەوان يوسف ناسن، بەلام ئىوہ دەيناسن."

ئىتر گوندى و كوئىخاى ئۆكسۇزلوو و پىاوہكانى، دەمىك بوو چاويان بەسەر ھەموو رىگاكانى دەورويەروہ بوو و سەريان بە ھەموو ئەو كون و كەلىنەندە دەكرد كە لەوانەبوو يوسف رووى تى بكا. ھەموو رۇژى و سەعات بە سەعات، ئەو ھەوالانەى دەچوونە شارۆچكە، دەگەيشتە كۆشكەكەى دەرويش بەگىش.

دەرويش بەگ خەوى لى نەدەكەوت و شەو تا بەيانى ئەمسەرئەوسەرى كۆشكەكەى دەكرد و دووپاتەى دەكردەوہ: "لەكۆپى يوسف؟ لەكۆپى كورم؟ ئەى خۆزگە ئەقلىت دەپىرى و سەرىكت بە كۆشكدا دەكردەوہ. وەرە كورم، وەرەوہ، ئەگەر بىيىبەوہ..."

بە چزووى پەشيمانبونەوہ - لەوانەيە ئەوہ يەكەم جارىشى بوويتت ئەو چزووہ لە دلى رۆچووييت - خۆى لۆمە دەكرد. خۆى لۆمە دەكرد و ئەو مەتەلەى بۆ ھەلئەدەھات. ھەر جىنگلى دەدا.

هېشتا تاو نه کهوتبوو، به لّام لیواری ئاسمان سپی دهچۆوه. سی گوندی که دوای گهران له یوسف گهراپوونهوه ئاوایی و ههوائی یوسفیان به بهگ دابوو، ئیستا دیسان دهچوونهوه به شوینیدا بگه پین. دهرویش بهگ گوئی له دهنگی ترۆمبیلێک بوو و دهبه جی سۆسهی کرد لهوانهیه کی بی. له پێشدا، دلّی بهوه خۆش بوو که ماهیرهگی برادهری هاتووته سهردانی، به لّام دوایی نیگهرانی چنگی له دلّی داگرت. بی و نهبی شتیکی خراب قهوماوو بۆیه ماهیر بهو که ره ی بهیانیه هاتبووه گوند. رای کرده به رهه یوانه که و ههر چاوی به روخساری گهشی ماهیر کهوت، که له ترۆمبیله کهی داده بهزی، ئه ویش دلّی خۆش بوو. که وابوو دهبی برادهره کهی ههوائیکی خۆشی پی بی. ماهیر که سه ری هه لّینا و دیتی دهرویش بهگ سهیری دهکا، رهنگی به روخسارییه وه نه ما و بهندی جهرگ و دلّی پسا. ته و او په تهی خۆی خستبووه سه ر ئاو. به په له له پلیکانه کان چوو سه ری. هه ولّی ده دا چۆنی له ترۆمبیله که دابه زیوو خۆی ئاوا لی بکاته وه و روخساری گهش و خۆش بی. نه شیده توانی. ده ست و پیی ده له رزین. بی و بهگ ئه مجاره تی نهگا، هه رگیز تی ناگا.

دهرویش بهگ به هه ژاوییه وه به پیرییه وه چو: "دهنگواس؟ چ بووه ماهیر؟ هه وائیکی خۆشت پییه؟"

ماهیر به بیه یزی و زراوچوویی و به بزیه کی مه یله وگریانه وه خۆی به سه ر مۆبله که دادا و گوئی: "زۆر خراب، خراپه. به لّام پیم وایه ده ره قه تی دیم."
"بۆ چ بووه؟"

"یوسفیان له و سه رووه، له بۆغه کیو، له مائی عه لّیه ریشه گرتوو. گۆیا جهنده رمه عه لّیه ریشه شیان گرتوو و له گه لّ ئه و ده یه ئننه وه شارۆچکه."

دهرویش بهگ له زمانی ده رچوو: "هه ی هاوار به مالم..."
ده سه جی زانیی چ هه لّیه کی کردوو. زۆر په شیمان بۆوه. ورده ورده هه لّگه را. ترسیکی سامناک گیانی ته نیوو. به لّام تاویک دواتر، توورپیه که له پر هه موو گیانی داگرت. سه رتا پای ده له رزی و دهینه راند و جار به جار خیراتر ئه مسه روسه ری زووره کهی ده کرد و چیی به سه ر زاریدا ده هات به نه ره نه ره ده یگوت.

ماهير به گيش به دوویدا غاری ددها و پهیتا پهیتا دهیگوت: "لهسه رخۆ به، بهگ. لهسه رخۆ به. هیشتا سوور نییه. نهقیب ئەو ههواله‌ی به من دا... هیچ دوور نییه ویستبیتی تا قیمان بکاته وه و شتی کمان لی ده‌ریچی. لهسه رخۆ به بهگ، هیور به وه براله."

بهلام بهگ هیور نه‌ده‌بووه. ماوهیهك هه‌روا نه‌راندی و هات و چوو و ناخرییه‌كه‌ی راوه‌ستا و فكر و خه‌یال رفاندی. نیوچاوانی نارقه‌ی كردبوو و هه‌موو گیانی خوسابوو. به‌روه ماهير چوو و گوتی: "ئه‌ری تۆ باسی چیت ده‌کرد براله؟ داوای لی‌بوردن ده‌که‌م، ماوهیه‌که میتشکم تیک چوووه. خه‌ریک بوو بیرم له شتی دیکه ده‌کرده‌وه. بلێ بزائم باسی چیت ده‌کرد؟"

ماهير به گیش به‌دلیدا هات، که به‌لێ به‌لێ به‌سه‌رت. ئەوه دابه‌زییت و کهوتیته ماستا و چیتی، که‌واد؟ هه‌ر گوت له قوونی ده‌گیری، ماستا و چیتی... ئای وه‌چه‌ی بنیاده‌م، ئای شیره‌کوره‌که‌م، ئای، ئیستا له جاشکیکی گه‌ری ده‌سته‌مۆ ده‌چی، ئەسپه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی من. و ئیتر گوتی: "به‌گی من."

ده‌رویش به‌گ نه‌یده‌زانی ئەو شادی و خۆشیه‌ چیه‌ له ده‌نگی ماهير به‌گدا شه‌پۆل ددها. "به‌گی من، ئەمشه‌و، دوانی نیوه‌ی شه‌وی نه‌قیب هاته به‌ر ده‌رگای ماله‌که‌م و به‌و هه‌واله‌ ناخۆشه‌ی پی دام. هه‌ر که گویم لی بوو، ده‌تگوت کوتکیکی گه‌وره‌یان له‌سه‌ری راکیشام و دنیام لی ناخ‌ر بوو. ئیتر به‌لادا هاتم و ده‌ست و پیم س‌ر بوون. ره‌نگیک له‌ روخسارم نیشتبوو..."
ماهير به‌ده‌م قسه‌کرد نه‌وه، پیکه‌نێن له‌ چاو و قولینچکی لیوه‌کانی ده‌باری. ناخۆ ئەو‌کا برایه‌ له‌ ترسان میتشکی تیک چوو‌بوو؟ له‌ حالیکدا باسی شته‌ هه‌ره‌ تاله‌کان ده‌کات، چۆن پیده‌که‌نی؟ کاتی خۆشترین و پیکه‌نینیترین شتی ده‌گی‌راوه، ده‌تگوت ده‌گری. جوړیک نه‌ترسی و بی‌خه‌می له‌ روخساری نیشتوه.

نه‌قیب گوتی: "ئه‌وه بو‌وات لی هاتوه‌ ماهير به‌گ؟"
منیش پیم گوت: "ئه‌گه‌ر له‌به‌رخاتری من له‌ یوسف خۆش بی، چیت له‌مالی دنیا بو‌ی ده‌تده‌می."

"ئه‌ی ئەو چیی کرد؟"

"وه‌ک بریشکه‌ی سه‌ر سیل هه‌لبه‌زییه‌وه و باسی نیشتمان و میلیه‌ت و ساکاریا و ره‌چه‌له‌ک و نه‌ریتی تۆغوز و دواين ده‌وله‌تی تورکی کرد و به‌شان و بالیاندا هات. ئەمنیش گوتم بیده‌نگ به، له‌سه‌رخۆ به‌ جه‌نابی نه‌قیب. گوتم، ئەو هات و هه‌للایه ناتوانی دواين ده‌وله‌تی تورک رزگار

بکەى. ئەوەشەم پى گوت، كە بەو هات و ھەرايە ناتوانى ببیتە ژەنەرالىش. ئەو ھە دامنا بوويە ژەنەرالىش، دەى چىيە؟ گوتم ئەگەر واز لەو مندالە پىنى، سى ھىندەى ئەو مووچەيەت دەدەمى، كە ژەنەرالىك لە دىژايى خزمەتيدا ھەرى دەگرى، جەنابى نەقىب. بىدەنگ بە جەنابى نەقىب... "

"ئەى ئەو چىي گوت؟"

"ھىچ، بىدەنگ بوو. خۆ ئاگات لىيە. بىدەنگ بوو. دوايىش گوتى، ھەر شتىكىشم بەدەنى، تەننەت مليۆنىكىشم بەدەنى، ديسان واز لەو كابرايە ناھىنم. گوتى دەترسم. تەلەگرافەكانى پىشان دام. ئىستا ھەزىرى ناوخۆ و قايەقام خۆيان بە شوين مەسەلەكەى يوسف ھەو. گوتى، دەى باشە، تۆ بلى، بەو ھەموو تەلەگرافەو ھەو چۆن دەتوانم دەست لە يوسف ھەلگرم؟ تەلەگرافەكان زۆر توند بوون. بەتاييەتى تەلەگرافەكەى ھەزىرى ناوخۆ. زۆر سەيرە. ھەتا ئىستا پىنج جارن لەسەر ئەو مەسەلەيەى يوسف تەلەگرافى كردوو، ھەك بلى ئەو توركيايەدا ھىچ شتىك لەو مەسەلەيەى يوسف گرنگت نىيە. پىم گوت، ھىچ روونىش نىيە ئاخۆ ئەو حاجىي كوشتووە يان كەسىكى دىكە. گوتم ئەى ئەگەر روون بوۆ ئەو كورە حاجىي نەكوشتوو، بەلكو يەكىكى دىكە كوشتوو، چ دەكەى جەنابى نەقىب؟ ئەو ھەتيو ھەنجە ھىشتا رانەھاتوو بەرتىل ھەگرى. ديارە ھەزىشى لىيە. گالته نىيە پشت بەكەيتە ئەو ھەموو پارەيە، بەلام لە ھەزىرى ناوخۆ دەترسى. من لەگەل ئەو دەم دى، خۆم لە ترۆمبىلەكە خست و يەكراست ھاتم ئىرە.

ئەمرو ناھىلن بگاتە نبوەرۆ يوسف دىننە شارۆچكە. دەبى لە رىگايە لە چنگيانى دەرىنن، ئەگىنا بىت و بىگەيەننە شارۆچكە، دەبىتە گرئىوچكە. لەوانەيە ھەر ھەكى گوتىشم، شتەكە ھەر لە بنى درۆ بى و نەقىبىش بە ھەلبەستنى ئەو درۆيە ويستىتى لە زمانى دەرىكىشى كە ئەو مندالۆچكەيە ئەو لە بوغە كىو لای ھەلىيە رىشەيە، يان نەخىر... خۆ ئاگات لىيە قوربان؟ ئىستا دەفەرموى چ بەكەين؟"

"كارىكى باشت كردوو برالە، سوپاست دەكەم. ئىستا دواى نانى بەيانى دەچىتە شارۆچكە و چىت پى باش بوو وا دەكەى. من قەرزبارى تۆم و ئەو چاكەيەتم قەت لەبىر ناچىتەو ھىوادارم بتوانم چاكەت بەدەمەو. "

ماھىر بەگ بە پىكەنىنەو گوتى: "تكاىە، تەك دەكەم. شەرمەزارم مەكە. ئەمن ئەركى خۆمە و بەجىي دەگەيەنم."

لەسەر سینییه کی مسی و له قاپی مسیی نه خشیندا، نان و ترخینه یان هینا. ترخینه که
 بییهری سووریان به سه ره وه و رۆنیان به سه ردا کردبوو. ئه و جار گوشتی سوورکراوهی سويسکه و
 په نیر و مرهبا و کهره و چاو و شیریان هینا. ئه و دوو هاوړپیهش به بی ئه وهی تاقه قسه یه ک بکه ن،
 ملچیهی خواردنیان دههات و له بیده نگیدا نانه که یان خوارد. له گه ل له خواردنی بوونه وه، ماهیر
 ههستا و به دهنگیکی تژی له شادی و خوشییه وه گوتی: "ئه من ده بی بچمه شارۆچکه."
 ئیتر به ره و پلیکانه کان رای کرد. ده رویش به گ هه ر ئه وه ندهی پی کرا بلی: "خوات له گه ل
 بی." و له و کاته دا گوپی له داگیرسانی مه کینهی ترۆمبیله که بوو و به دوایدا دهنگی هۆر نه که ی.
 شارۆچکهش به ر له نیوه رۆی ئه و رۆژه، به بی ئۆقره بییه وه چاوه روانی یوسف و عه لیه ریشه
 بوو.

که له خه و ههستا، تاو هه لاتیبوو. زاری ده تگوت قوزه لقورته* . له گه ل هه لچوونی ته وژم و تینی گه رما که دا دلخوریه که شی زیادی ده کرد. می شکی ده زرین گایه وه. ده تگوت می شکیان کردووه ته پوره ی ههنگ و پریان کردووه له می شه نگوین. چهندی له خو ی نووسا، لی ی روون نه بووه له کو ی نوستووه. به چاری ترساو و له ژیللا هاتووه وه سهیری ده ورپشتی خو ی ده کرد. له پی شدا ده رویش بهگ و دوی ئه و حاجیه شیته و ژنه که ی حاجی و سمت و به له کی و چاوه خوماره کانی و پی که نینه که ی که چالکی ده خسته سهر کولمه سووره کانی، هاتوه بیر. له پر به دیتنی شمشیره که زانی له کو ییه. له ته نیشتم شمشیره که، قورنان و ته پل و شته کانی دیکه ی نیو ژوروه که ی دی. له سهر موبلیک که وتبوو. دهستی راستی و پی راستی سر بیوون. خو ی راوه شاندا و ههستا و سهری وه بهر شیر" به لوو عه" ی ئاوه که گرت. که سهری له بن ئاوه که ده رهینا، بهر چاری روون ببووه و جوانتر بیری ده کرده وه. دیسان گه راوه ئه و ژوروه ی شمشیره که ی لی بوو. ده تگوت شتیکی لی بزر بووه. سهری لی شیوا بوو. ئاخری نیگای له سهر شمشیره که گیر سایه وه. له نه کاو سهری له گیزه وه هات و دهنگین له سهریدا زرین گایه وه و هه موو ده ماری گیانی له بهر یه ک کیشایه وه. ههندی شت له بن پی ده خزین. به ره و ئاوینه بالانوینه زیر کفته که رای کرد. مژولی دریز بوون و هه لگه رابوونه وه. دوی ئه وه ی توژیک له مژولی ورد بووه، خیرا گه راوه و شمشیره که ی له دیواره که لی کرده وه و له کالانی ده رکیشا. شمشیره که ی به عهرزی دادا و کالانه که ی له سهر نه ژنوی دانا و له نیوه راسته وه شکان دی. دوابی وه ک شیتان له نیو ماله که دا نه مسهر و ئه وسهر غاری دا و به کالانه شکاوه که له شته کان بهر بوو. تاویک دواتر کالانه چیوییه که ی به دهستییه وه نه ما و له توپه ته کانی به سهر عهرزیدا بلاو بوونه وه. چوو و

* ززر جاران که دایکم چیشکه ی شتیکی تالی ده کرد، تفی ده کرده وه و ده پگوت ده لیی کلکه ماره. یان ده لیی قوزه لقورته.

شمشیره‌کە‌ی لە‌سەر عەرزه‌که هه‌ل‌گرت. به شمشیره‌وه به‌ره‌و خواره‌وه رای کرد و به هه‌موو هیژێ خۆیه‌وه له تاشه‌به‌رده‌کە‌ی حه‌وشه‌ی راکێشا. لێ‌ی راکێشا و رای کێشا. شمشیره‌که داده‌هاته‌وه، ته‌له‌زمی لێ‌ ده‌بووه‌وه، به‌لام نه‌ده‌شکا. هه‌ر زه‌برێکی به شمشیر له به‌رده‌کە‌ی د‌دا، بلیسه‌ی لێ‌ ده‌بووه. هه‌موو گیانی ئاره‌قه‌ی لێ‌ ده‌چۆراپه‌وه.

وه‌ک شیتان و به خیراییه‌کی سه‌رسوورپه‌ینه‌ر شمشیره‌کە‌ی له به‌رده‌که راده‌کێشا و له‌گه‌ڵ هه‌ر ته‌له‌زم و بلیسه‌یه‌کی له‌به‌رده‌که ده‌بووه، دلێ راده‌چله‌کی. له‌و نیوه‌دا چاوی به‌و کولنگه‌ که‌وت، که به ده‌رگا‌که‌وه نرابوو. به غاردان چوو و کولنگه‌کە‌ی هینا. شمشیره‌کە‌ی لە‌سەر تاشه‌به‌رده‌که دانا و به هه‌ژاوییه‌وه به کولنگه‌که لێ‌ی راکێشا. که شان و پیلێ له جووله‌ که‌وتن، شمشیره‌که تیر ته‌تویه‌ت ببوو. نه نه‌خش و نیگاری پیوه مابوو و نه نووسراوه پ‌رشن‌گداره‌کانی. شمشیره‌که ببوو به پارچه ئاسنیکێ خواروخێچ. به‌هه‌موو تینی خۆی کولنگه‌که‌شی فرێ دایه لایه‌ک و به غاردان خۆی گه‌یاندە دیواری حه‌وشه‌که و لێ‌ی وه‌سه‌ر که‌وت و خۆی فرێ دایه ده‌روه. به‌ده‌م رینگاوه، وه‌خۆی ده‌هاته‌وه. له پ‌شدا وزه‌وزی م‌یشه‌نگوینێک له گوێچکه‌یدا زرن‌گایه‌وه و دوا‌ی ئه‌وه هه‌نگیکێ گه‌وره‌ی لە‌سەر عەرزه‌که دی. هه‌نگیکێ بوو، خاله نارنجی و مۆر و که‌سه‌که‌کانی له‌به‌ر تاوه‌که ده‌رده‌وشانه‌وه. توژێک له‌ولات‌روه په‌پوله‌یه‌کی گه‌وره لە‌سەر شانە هه‌نوینیک ن‌یشتبووه. په‌پوله‌ باله‌ پان و زه‌ردباوه‌کانی خۆی به خالی وه‌نه‌وشه‌یییه‌وه لێ‌ک د‌دا و ویکی د‌ینانه‌وه. لاقی په‌پوله‌که و ره‌گه‌ی نیو‌باله‌کانی و هه‌موو شتیکێ دی. که گه‌یشته بازار، هینتا په‌پوله‌کە‌ی د‌دی. هاته بن چناره‌که. له قاوه‌خانه‌ی بن چناره‌که، ده‌رزیت هه‌لاویشتبایه وه‌عه‌رزی نه‌ده‌که‌وت. به‌لام هه‌موو پ‌ییان به عه‌رزیه‌وه وشک ببوو. نه جووله‌یان ده‌کرد و نه قسه‌یه‌ک. له گوشه‌یه‌که‌وه جیه‌کی به‌تالی د‌ژییه‌وه و چوو له‌وی دان‌یشت. هه‌ر دان‌یشت، چاوه‌چیه‌که کووینک چای له پ‌یش دانا. چایه‌کە‌ی هه‌ر به گه‌رمی هه‌ل‌ل‌وشی و برستیه‌کی تاقه‌ت‌پ ه‌یرشی بو هینا. دلێ به‌لادا هات. ئه‌وجار قاوه‌خانه‌که له پ‌ر بوو به ده‌نگ هه‌ل‌لا. بێ‌ پ‌سانه‌وه قسه‌یان ده‌کرد و سه‌یری ئه‌و که‌سانه‌ی کرد که ناوی عه‌لییه ریشه‌یان د‌ینا. هه‌زاران مه‌ل لە‌سەر لک و پ‌ۆی چناره‌که د‌یاغجیکاند. لک و پ‌ۆیه‌کان له بن بارستایی بالنده‌کاندا داها‌تبوونه‌وه و وه‌ک ه‌یشوو شو‌پ‌ر ببوونه‌وه. ئه‌وانه‌ی توانیبوویان، له‌سەر لکه‌که جیی خۆیان بکه‌نه‌وه، هه‌ر پاله‌په‌ستۆیان بوو و د‌یاغجیواند. جاروباره پ‌ییان له لکه‌داره‌که به‌رده‌بوو و ویکرا به‌ده‌وری داره‌که‌دا ده‌فرین و ئه‌وه‌نده له‌عه‌رزی ن‌یزیک ده‌بوونه‌وه ده‌تگوت سینگیان له عەرزه‌که ده‌خشی، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی بگه‌نه عەرزه‌که، هه‌ل‌ده‌کشانه‌وه. ئه‌وانه‌ی قسه‌یان ده‌کرد، به‌رده‌وام

ناوی عەلییە ریشەیان دووپاتە دەکردهوه و بە سێرە ی چاویش لەبنهوه سهیری ئەویان دەکرد. ههستی کرد ورده ورده پتر سهیری دهکەن. ههستا و بهرەو بازاره که رویشت. ههستی کرد له پشتهوه سهدان نیگا وه که درزی له پشت ملی روودهچن و دلی تێکهه دهات. بازاره که قههبالغ، سهگ خاوهنی خۆی نهدهناسییهوه... دووکاندار لهبهر دهراگی دووکانهکانیان راوهستابوون و بیدهنگ و بهچاوه زهقهکانیان لییان دهروانی. بهحالی سهگ خۆی گهیانده کهبابخانه که و گوتی: "خیرا... خیرا که براله..."

بریسکهی بزۆزییه که له چاوهکانییهوه ههستا و گوتی: "له دورهوه هاتووم... زۆرم برسییه، زۆر..."

کهبابچییه که پێکهنی و ههرا ی کرد: "با ی لی ی ی بده. نهفه ر و نیویک کهبابی تهدهنه... با ی لی ی ی ده..."

"یوسف گوتی: "با دوو نهفه ر بی."

"با ی لی ی ی ده، بوو به دوو."

بوئی سماق هات. دووکه لیکی چهور تاویک دووکانه که ی پر کرد. که بوئی دووکه له که ی هه لدهمزی، پتر وهخۆ دههاتهوه. تهن دوری زگی هه ر نیله ی دههات و بی ئوقره یی پرستی لی ده بری. لاقه کانی له بن میزه که وه پهیتا پهیتا دهجوولان و دهسته کانیشی هه جینیان نه بوو و هه ر لهخۆوه دههاتن و دهچوون. کهبابچییه که قاپیکی توور و مهعه دنووس و شبییت و پیاله یه کی سماق و چه ند نانێکی بو هیئا. یوسف به په له په ل و له چاوترووکانێکدا نان و سهوزه که ی رامالی. کهبابچییه ده م به پێکه نینه که گوتی: "زۆرت برسییه برا. ده لینی سالی که ده مت له خوار دن نه داوه. با ی ی ی لی ده، ده ی ی خیرا که..."

یوسف پشکۆی ئاگره که ی، کهبابه کانی که له سه ر ئاگره که چه چه زیان بوو و فرمی سکی ده رشت و ئاگره که ی خۆش ده کرد، ده دی و تفی زاری قووت ده داوه و ده یگوت: "وهستا، وهستا به سه، برژا، بیهینه ده ی، به سیه تی."

کهبابچییه که، خه لگی وا بی ئوقره ی زۆر دیتبوو. سیخی کهبابه که ی له سه ر ئاگره که هه لگرت و له نیو نانه که ی کیشا و هیئا و له سه ر میزه که ی دانا. دیسان قاپیک پیاز و ته ماته و بیبه ر و توور و شبییت و مهعه دنووس بو هیئا. یوسف دهاته وه و ئامبازی کهبابه که بوو. هه م خیرا خیرا ده بخوارد و هه میش وهخۆ دههاته وه و ئاوی شیلمه که ی ده خوارد وه. هه ر نه شیزانی که ی کهبابه که ی ته واو کرد و پارهی دا و هاته ده ری. که دی تی ئه وه له نیوه ندی بازار

و له بن بارستایی سهدان نیگا و چاودا. هه مووان چاویان تی بریبوو. هه له وی له نیوهندی بازاره که راوهستا. روت و قوت بوو... له پر دیتی روت روتته. له وی، له نیوهراستی بازار، پیی به عهرزییه وه وشک ببوو و نهیده زانی دهستی له سهه کوئی دابنی. دهستی به سهه نه دنامه کانی له شیدا ده خزی و ئوقره یان نه بوو.

پینه کانی به رهو لایه کی دیکه راکیشیان کرد. سیبه ری تنک و قهلت قهلتی داری ته قاقیا مهیدانه که یان خال و به لهک کردبوو. عهلی عهریزه نووس له پشت میزه بچوکه که ی دانیشتبوو. کتیبه که ی به مه کینه ی تاییه که یه وه نابوو و نوقمی خویندنه وه ی بوو. له بهردهم راوهستا و دهیوست له وی رابکا. به لام وهک سیحریان لی کردبی، نهیده توانی ههنگاو بنی. نیستا سهه ری هه لڈینی. نه ها، نه ها، نیستا. هه نیستا. با را بکه م. نیستا سهه ری هه لڈینی و ده مبینی. سهه ری داخستبوو و هه نه ده جو لا. چه قو تیژ و پته وه که ی، دوینی له وهستا وه سامنی کریبوو و پولا ی ده بری، هه له گیرفانی دا بوو. چه قو که ی جوان بوو. ده تگوت موسی ده لاکه و ده مه که ی وهک تیریژی خور... له حالیکدا پیی به سهه عهرزه که دا راکیش ده کرد، ههنگاو یکی دیکه شی نا... هه موو چاویان له سهه نه بوو. روت روت بوو. روت و قوت. تاویک له بن بارستایی نهو نیگایانه دا ههستی کرد شه که ته... دهنگیک له میشکیدا زرینگایه وه.

عهلی عهریزه نووس رهنگی به روویه وه نه ما و شه پولی ته زوویه که هه موو گیانی داگرت و له جیی خوی وشک بوو. ورده ورده له ترسان چاوی زه قتر ده بوونه وه و ده ترروکان و مووی لی ده بوونه نه شتهر... له نه کاو به بی نه وه ی به ده ست خی بی، هه ستایه پی و خیرا نه وی به جی هیشت. تاویک دواتر جگه له نهو بالندانه ی به سهه دار چناره که وه قاوقیژیان بوو، هیچی وه بیر نه ده هاته وه. له شاروچکه وه ده ره که وت. به غاردان له ناوه که په رییه وه. گه شته سی گوند و به بی نه وه ی بچینه ناویان، لی لادان. جیکه جیک و قاوقیژی بالنده هه له گویدا ده زرینگانه وه. ورده ورده چاوه کانی خوش ده بوون و بهریان روون ده بووه و دهنگی عهلییه ریشه، عهلییه ریشه ورده ورده دوور ده که وته و به ئاسته م ده بیسرا.

رییوار ته پوتوزیان ده کرد. دار و ئاو و گیا ته پوتوزیان ده کرد. گه شته ره وه زیکی رژد و هه لڈیر. له بهردهم ره وه زه که دا که وهک دیوارتیک سهه ری له ناسمانی ده سوی، راوهستا.

سهه ره وه زه کانی گیایان لی روا بوو. ره وه زی سپی، خال و به لهک و جی جی ره گه ی سووره له گه راوی قه وه ی به سهه ره وه تا چاو بری ده کرد، گه وره و شکودار دیار بوون. میشه نگوبینی رهش که ده تگوت مه رمه ری ره شن و بریسکه بریسکیکی که سکیان هه بوو، به

وزەوز و ئەوئەندە خېرا سەرت لىيان سوور دەما، دەفپىن و وزەوزەكەيان لە رەوئەزەكاندا دەنگى دەدايەو. يوسف لە نساى رەوئەزەكەدا دانىشت. ئەژئۆى دەلەرزىن. ئارەقەى وشك دەبۆو. فېنكايبەك بە تيغەرەى پشتىدا هات.

دەتگوت هەتاوى دىتووە، كە لە گلۆلەيەكى ئاگرىن دەچوو. پالى دا بەو بەوئەزەو، كە خۆرەكە گەرمى كردبوو. پشتى سەرىشى پىئو نا. تا، گوپى لەو زەنازەنا و هات و هەرايە نەبوو كە لەخوارەو دەهات، هەروا لەنيوان خەو و بيدارىدا لەوى كەوت. كە رەوئەزەكان پىر بوون لە سرت و خرت، دەرپەرى و بە ترس و دردۆنگىيەو بە بزەنەپىيەكدا بەرەو ئاسۆى زەردەپەر تىپى تەقاند. چاوى، بزۆزانە دەبرىسكانەو. ئەوجار دەيزانى بەرەو كوئى رادەكا. راكردنەكەى و لاقەكانى و ژان و ئازار و برىسكاندننى گىيانى و بېھىبوون و وەرەگرتنەو... بىزاربوون و بەزىن و دەست شوشتن لەهەموو شتىك و لەخۆى، خەوھاتن و نەبوونى دەرفەتەك بۆ نوستن، دەست سىرپوون، ترسان و راجلەكەين، خۆخاوكىش كردن، وەخۆھاتنەوئەى لەنەكاو، شاگەشكەبوون لە وەخۆھاتنەو، گەشبوونەوئەى لەخۆشيان، بووژانەو، گورجوگۆل بوونەو، ديسان بىزاربوونەو و بەزىنەو، دەست شوشتن و بېھىبوونى، خۆبەدەستەوئەدان، ئەوجار وەخۆھاتنەوئەى لەنەكاو... دارەكان پەيتاپەيتا بە پىش چاويدا تىدەپەرىن. دار و دەرختى جۆراوچۆر، ناوەكانى بەمىشكىدا دەهاتن و دەزرىنگانەو و تىكەل دەبوون و دىمەن و جوولەى دىكە جىيان پىر دەكردنەو. كەرويشكىك لە پىشيبەو قەلەمبازى دا و بازەر بوو و خۆى بە نىو دەوئەكاندا كرد. رىوئەك كلكە خۆلەمىشيبە مەيلەوسوورەكەى رىك لەبەر لووتى راوئەشان. پۆلىك كەودەرى بەلاقى سوور و دەندووكى كورت و بالى رەنگاوەرەنگيانەو، چەند جارەك نىشتنەو و هەلپىنەو.

كەوەكان بە لەنجەولار روئىشتن و بلاو بوونەو و لە شەقەى باليان دا و ئاسمانيان خەتخەت كرد. كۆمەلە خەت و هىلەك كە لەسەر لاپەرە بۆرەكەى ئاسمان تىكەل و پىكەل بوون... گىسكىك لەسەر تاشەبەردىكى وەنەوشەيى دەيكاراند. كارەكارەكەى لە رەوئەزەكان دەگەر و دەنگى دەدايەو. دەنگدانەوئەكان تىكەل دەبوون و دەبوونەو لورە. لورەكەش پىر دەبوو و گەرەتر دەبۆو و دەبوو لورەيەكى دىكە. لە نىوئەراستى گابەردە پان و بەرزەكاندا كە سەريان لە ئاسمانى دەسو، لە حالەكدا لە رەوئەزەكە وەك دىوارەو خۆى فرى دەدايە سەر رەوئەزەكى دىكە، لە لورەلورەكەدا نوقم ببوو و جار نەجارەك بە بىستنى دەنگى خۆى دەسلەمىيەو و رادەچەنى و بە هانكەهانك و دەست و پىي خويناوئەيەو، سەرى لە دووى ئەو گىسكە نابوو، كە

وهك جنۆكان له رهوهزێكهوه بازى دهدايه سه‌ر يه‌كى دى و له نيوان تاريك و روون و بولێله‌كه‌دا بزر ده‌بوو و ده‌رده‌كه‌وته‌وه. ده‌نگه‌ده‌نگ و هه‌تاوه به‌تينه‌كه... له‌وه پترى وه‌بهر نه‌ده‌هاته‌وه. له حاڵێكدا خۆى به‌ ديواره‌كانى تاريكيدا ده‌كيشا، ته‌ستپه‌ره‌كان دى. سى ته‌ستپه‌ره له سه‌رچلوكى به‌رزترين لكى داريك، كه له‌گه‌ل له‌رينه‌وه و جووله‌ى لكه‌داره‌كه، جارى ده‌رده‌كه‌وتن و جارى بزر ده‌بوون. له‌وانه‌شه له‌خه‌ويڤا...

تاو هه‌لاتبوو و ناگربارانى بوو. ده‌ستى چه‌په‌ى گيسكه‌كه‌ى گرتبوو و هه‌ولئى ده‌دا بيله‌وه‌پترى. گيسكه‌كه له‌نگه‌فرتيى بوو و ده‌يوست خۆى ده‌باز بكا. به‌رده‌بى، راده‌كا و راكردن و راوه‌دوونان ده‌ست پى ده‌كاته‌وه. ديسان ده‌يگرپه‌ته‌وه. له‌سه‌ر ره‌وه‌زێكه‌وه به‌رده‌بپه‌ته‌وه سه‌ر شينكاييه‌كى نه‌رم. لاقى راسته‌ى... گيسكه‌كه هه‌ول ده‌دا و به‌ لاسارييه‌وه گيا و گه‌لا سه‌وزه‌كان ناخوات. ديسان تاو هه‌لات. دارى به‌رز، ده‌ورى ره‌وه‌زه‌كه‌يان داوه. ئاويك له‌ نيو ره‌وه‌زه‌كانه‌وه هه‌لده‌قوئى و كه‌فچرپه‌نه. له‌بهر تاوه‌كه، چاوى له‌ ميله‌ى بريقه‌دارى ئاسنى، كه‌وت كه له‌ چه‌قۆ ده‌چوون. به‌دوايدا له‌پشت گابه‌رده‌كه‌وه سه‌رى بنياده‌م ده‌ركه‌وتن. نيشان و هيمى سه‌ركلاوه‌كانيان ده‌رده‌وشانه‌وه و ده‌نگى پييان هات. گوئى: "عه‌لييه ريشه، عه‌لييه ريشه..."

و ده‌نگه‌كه‌ى، ده‌نگى ده‌دايه‌وه. پيى وابوو. له‌وانه‌يه هيجيشى نه‌گوئى. گوئى له ده‌نگه‌ده‌نگيئى بوو. ده‌نگى چه‌ند ته‌قه‌يه‌ك هات و له ره‌وه‌زه‌كاندا ده‌نگى دايه‌وه و بوو به هه‌زاران ده‌نگ. گيسكه‌كه‌ى هه‌ر به‌ده‌سته‌وه بوو. خۆى خزانده پشت ئه‌و گابه‌رده‌ى ئاوه‌كه‌ى ليه‌وه‌وه‌قوئى. كوئيك، كه له‌به‌رتاريكى چاو كارى تى نه‌ده‌كرد، سه‌رنجى راكيشا. گابه‌رديك و ده‌وه‌نى تيك ئالو زاركى كونه‌كه‌يان داگرتبوو. خۆى خزانده ژووره‌وه... له‌ولاوه لاقى جه‌نده‌رمه‌كانى ده‌دى. كه تۆزتيك سه‌رى هه‌لينا، ده‌موچاويشيانى ديت. ده‌موچاوه گوشتن و گووينه‌كه‌ى يه‌ككيان ئه‌وه‌نده گه‌ش و سووركه‌له‌ بوو، ده‌تگوت، پلته‌وكيئى لى بده‌ى، خوينى لى دى. ئه‌وى ديكه ريه‌وه‌له و زه‌رد بوو. ده‌سته‌كانى ده‌له‌رزى و وهك ژانه‌سكى هه‌بى، خۆى نوشتانده‌بووه. ئه‌ويتر يه‌كى تاوه‌سووتى كورته‌بالا بوو، چه‌ناگه‌قوول و مژۆل دريژ. روخسارى ئه‌وانى ديكه هه‌روه‌ك روخسارى خه‌لكى تر بوون. رواه‌ت و قه‌لافه‌تى هيج كاميان شتيكى سه‌رنجراكيئى تيدا نه‌ببت. ره‌وه‌ز و بن گابه‌رديان پشكنى، راوه‌ستان، قسه‌يان كرد و گه‌ران. سيپه‌ره‌كان له‌بهر يه‌ك كشانه‌وه و لينگ و روخساريان دريژ بوونه‌وه. خاكي نه‌رمى ته‌ختى دووكانه‌كان و ديواره‌كانيان بۆنى شى و كه‌روو و بۆنى گيسكى لى ده‌هات. بۆنيك كه كارى له

جهرگ و دلّ ده کرد. حەزى لىبوو يەك بەخۆى بنەپىنى و لەبەر ئەو حەزەش خۆى پى نەدەگىرا. لەحالىگدا كە ئەوان لەوى پىاسەيان دەکرد، ئەو دەيوست و بنەپىنى، بەرد بىننيتە گريان... بە دەم سووتانەوى دەست و سىنگ و قورگ و لووت و زارى، كۆكە و هاوارەكەى لە سىنەيدا قەتيس دەکرد. جەندەرمەيەك كە دلۆپەى ئارەقە لە نىوچاوان و لارومەتى دەچۆراپەو سەر بەردەكان، هاتە بەردەم كونهكە و ملىكى كيشا و چەند جارەن سەيرى ناوئەوى كرد. چاوى لە چاوى يوسف ئالقا. يوسف دەيوست بنەپىنى، بەلام جەندەرمەكە سەرى كيشايە دواو. خۆى بە گىسكەكەو نووساندبوو. گەرم بوو و بۆنى شىرى خاوى لى دەهات. جەندەرمە سەرقالى پشكەين و گەران بوون. جارى لە تەنشت گابەردەكە كۆ دەبوونەو و قسەيان دەکرد. دەنگيان لە رەوژەكاندا دەنگى دەدايو، بەلام قسەكانيان لىل بوون. بەدەم قسەكردنەو، جار نەجارى گويان هەلەدەخست و چاويكيان دەكرده چوار چاوى و سەيرى دەوروبەريان دەکرد. گومانيان بۆ هەندى شت دەچوو و بلاو دەبوونەو و دەكەوتنەو گەران. يوسف كروشمەى كرد و بە گاگۆلكى خزيبە بنەباني ئەشكەوتەكە. جەندەرمە ئاگران كردەو. ئاگرەكە جار بە جار بليسى بەرز بۆو. بليسى و پزيسى ئاگر لەبەر تاوئەكە سىپى دەچۆو. دووكەلەكەش خەرمەنەيەكى سىپى بەسەر دەورويشتياندا كيشا...

جەندەرمەيەك هەراى كرد: "گىسكىك."

يوسف لەنيوان خەو و بيداريدا گويى لەو دەنگە بوو. دەنگەكە لەخەون دەچوو و بە ئاستەم شاديبەكى تيدا بوو. يوسف وپ و كاس و بىزار، راجلەكى و وەخۆى هاتەو و قيت بۆو. ماسوولكە تەزىوكانى خۆبەخۆ بووژانەو و هەلینگىكى لەخۆى دا. بۆشايەكە لەبەر يەك رەويبەو و هەستى كرد لە بۆشايەكەدا نوqm بوو.

"گىسك."

بە سىنگەخشكە هەتا بەردەركى ئەشكەوتەكە هات. هەتاو لەنيوچاوانى دا. چاوەكانى بەشەوارە كەوتن و تاويك هەموو ولات تاريك داهاات و نەيتوانى هىچ شتتەك، هىچ جوولە و تيشك و تاريكيبەك بىنى. بەلام زۆرى نەبرد. پەردە رەشەكە لەپەر لاچوو و رەوژە تىژ و سىپى و زەرد و قەوژەگرتوو و خال خال و جى جى سوورباوكان، دارە چرە پر لك و پۆپەكان بە نيوقەدى ئەستور و خوراوخىچەو، چىمەنى سىس و ژاكاو و چقل و درك و گولى وشكەلاتوو و ژاكاو و بالندەى فريو بە ئاسمانەو دەرکەوت. جەندەرمە سوورھوولەكە، گىسكەكەى گرتبوو.

"نەمگوت، گىسكىك، گىسكىك... با بىكوژينەو."

یوسف مووچرکەى پىدا هات، لەرزى لى نىشت. ئانىشكى تۆزىكى دىكەش خزىيە دەرهوہ. چاوى زەق بوونەوہ. گىسكەكە دەىكاراندى. جەندەرمە سوورھوولەكە بە كىزدىكى گەرە، كە دەمەكەى برىسكەى دا، دەمودەست سەرى گىسكەكەى برى. كە جەندەرمە ھەستايەوہ، سەرى گىسكەكەى بەدەستەوہ بوو. لاشەى گىسكەكە ئەوئەندەى چاوترووكاندىك لەخوئىندا سوور ھەلگەرە. جەندەرمە سەلكى گىسكەكەى، كە تازە جىتە شاخەكانى خوئىيان لى دەھات، توور دايە لايەك و لاشە خوئىناويىەكەى ھەلگرت و بردىيە سەر كانىيەكە. يوسف ھەر لەوى، رووت و قووت و بى جوولە و ھەست و خوست بەجى ما. دەتگوت مىشكى لەكار كەوتووہ و برىستى لى براوہ. ئانىشكەكانى خوئىيان لەبەر بارستايى لەشىدا رانەگرت و كەوت. تاويك دواتر بوئى گۆشتى برژاوى بەسەردا هات. بوئى گۆشتە برژاوەكەى ھەلمزى. دلە لەخىلەوہ هات و زارى ئاوى كرد. دەنگى ملچەملچ دەھات. يوسف وەبىرى دەھاتەوہ كە چۆن شەوى تا بەيانى راي كردووہ و بەغاردان گەيشتووہتە بەردىوارىك و تووشى تارىكستانىكى ئەنگوستەچا و پر لەدلەخورپە بووہ و دوايى گەيشتووہتە سەر لىوارى ھەلدىرى نەمان. ھەر ھەنگاوتى نابايە، ھەموو شتىك تەواو دەبوو. بەلام ئەو بەر لەوہى ئەو ھەنگاوە بنى، لەوى كۆتايى كار و شىتى و ژان و تىداچوونى لى روون ببۆوہ. ەك ئەوہى پىي لە سەر پۆلوو دانابى، دەمودەست گەرپاڤوہ دواوہ. وەبىرى دەھاتەوہ كە تاو ھەلتبوو، كەولەى خوئىناويى گىسكەكەى بەدەستەوہ و تەرپايى كەولە خوئىناويىەكە كارى لە مىشكى ئىسقانى كردبوو و بوئى ناخۆشى خوئىنەكەى بەسەرداھاتبوو و ئەوہى بەدەستىيەوہ بووہ، فرپى دابووہ شوئىنىك ئىتر دەست پى رانەگا و ئىتر را دەكا و لە كانىيەكە دەستى دەشواتەوہ و خۆى لە ناوہكە ھەلدەكىشىتەوہ و جلوپەرگەكانى لەبەر دەكاتەوہ. برىسى دەبى و لە جادەيەكى بىرپانەوہدا رووت و قووت ھەموو گىيانى تەزووى پىدا دى و بنى پىي ھەمووہ بووہتە برىن، و بە ئەژنۆى بى تىنەوہ بەرەو تارىكى رادەكات.

"بۆ كۆى، ئەوہ بۆ كۆى رادەكەى رىڤوار؟"

"دەجمە مالى عەلىيە رىشە، عەلىيە رىشە."

عەلىيە رىشە يەكى سىل باپەر. چاوى درشت و قامكى گەرەن. ئەسپى ھەيە، ھەموو زىن و رەشمە زىوگفت. زنجىرى سەعاتەكەى زىر و كۆشكەكەى سى نەمۆە... عەلىيە رىشە باخچەيەكى ھەيە پر لە دار و درەخت. دارى زەيتوون و سپى چنار و پرتەقال و گول. شەش كور و سى كچى ھەيە. ئەسپى شاباز، كەلەكىوى، ئاسكى مووسوورى ھەيە. دواى ئەوہى دارستانە سنۆبەرەكە و چل كانى و سوئسەنە و كانىيە بەگ و چنارى ھوت وەلى و چىاي بەرپەرچكەت

برى، عەسرى دەگەيه كانىي چىمەن و شەوى لە بن بەردىكى بەقەوزە داپۇشراو رۆژ دەكەيهو. گۆيزى حەوت برايان دەبينى...

"بۆكۆي، بۆكۆي؟"

"عەلييه ريشە يەك هەبوو، لەوى..."

عەلييه ريشە كىلگەى واى هەيه پلىنگيان لى دەرنانچى و خەلەوخەرمانى پر بەرەكەتن.

"بۆ مالى عەلييه ريشە، عەلى..."

دوینى عەلييه ريشە مىلى خوار ببۆه. كەلەپچەيان لە دەستى و چەلەمەيان لەملى كەردبوو.

لە پيش دەستەيهك جەندەرمەو، سەرى داخستبوو و لە قزل گدیکهوه تیدەپەرى. سووتمان و هاوار و هەللايه كى لەدواى خۆى بەجى هيشتبوو.

"مالى عەلييه ريشە، مالى..."

عەلييه ريشە بە روخسارىكى بزركاو و چاوى تەر و دەمى قووچاو و دەموجاويكى تىك

شكاو، لە بەيانىيهوه تا شەوى لە سەر ئەو رەهزە دانىشتوو و چاوهپرى بووه. چاوه درشت و قاوهيه مەيلهوزەردەكانى برپوهتە ئەو ريگا بيپرانەوانە و بەبى جوولە...

"عەلييه ريشە، عەلييه ريشە..."

باوكى عەلييه ريشە، سەر رووت و پىخاوس، لە گۆزەپانى بازارەكەى ماراش بە دارىكهوه

هەلواسرابوو و جۆلانىي دەكرد...

"لاى عەلييه ريشە."

سوارەكان بە لينگدان هاتن و بابى عەلييه ريشەيان - كە بەپەتتىك هەلواسرابوو - لى

كردوو و برديانە ناخورداغى، لە بەفر و بۆرانى ناخورداغى و دەشتى گوندشلى رۆچوون. رەشمالە عەرەبىيهكان بە شين و شەپۆر...

"لاى عەلييه ريشە..."

عەلييه ريشە شەللى خوين، روخسارىكى گرژ و خەمبار. مژۆلەكانى خۆلاوى و لىوهكانى

رەش و مۆر. قامكى ئەسپى كۆزەى بەرەو عەرزى خوار كەردبووه. خوينى لى دەچۆرايهوه و دەكەوتە سەر لمەكە... بە نيو سەد و بيست و يەك شمشىرى راکيشراودا بە رەهزە رژدەكە

هەلدەگەرا.

لاقه كانى قەلئش قەلئش و بريندار. جيتى پييه كانى دەبوونە گۆمىلكەى خوين. روخسارى
وہك ليمۆ زەرد ھەلگە پرابوو و دەموچاوى بارىك ببۆو و ردينى رەش و سميئە ئەستور و
شۆرە كەى خۇلاوى بوو.

"عەلىيە ريشە، عەلىيە ريشە..."

دوينى شەوى ھەليانكوتايە سەر مائەكەى عەلىيە ريشە و ئەسپە كانيان لە گەورەكەى ريفاند
و كەلەپچەيان لە دەستى دا و بە پەتيك لە زىنى ئەسپيكيان بەست و لييان خورپى و بەو
قەدپالەدا سەرەوخوار برديان. جار جارە دەكەوت و ئەسپەكە بەسەر عەرز و وردكە بەردەكاندا
رايدەكيشا.

يوسف راوہستا. خۆر تيرتيزى داويشت. عارەبانەيەك لە پيشەوہ بوو. كەوتە پيش
عارەبانەكە. تووشى ترۆمبيليك بوو. ترۆمبيلەكە تەپوتۆزىكى ھەستاندبوو چاوى نەدەدى.
گوتيان ئەو، ئەوہ عەلىيە ريشەيە. سويسنە لە بوليتلى ئاسۆى شيدار، رەش و تەماوى بوو.
لاى داىە نيۆ كينگەكان. سويسنە پياوى تيدا ون دەبوو. گولالە و شليپرە و سييسوو و دەوہنى پىر
گولووكى تووتىك و حوشترالوو بە گولتى مۆرەوہ، ھيندەى سويسنەكان ھەستابوون. يوسف
بەملاولادا راي دەكرد و ترۆمبيلەكە بەشوينيەوہ بوو. جانەويريكي درندە كە بۆنى بەزىنى لى
دەھات، بە ھارەھار سەرى لەدوو نابوو. ئەو، ئەو ئەو بنيا دەمە عەلىيە ريشەيە. لەو سەرەوہ
خۆى ھەلداشتە نيۆ شيوہكەوہ و كەوتە سەر لەكە. ترۆمبيلەكە بەدوویدا خلۆر بۆوہ بۆ نيۆ
شيوہكە. بوو بە تەپوتۆزىك چاوى نەدەدى. عارەبانەكە وەرگەرابوو و تۆپەكانى لە ھەوا
دەسوورانەوہ...

"بۆلاى عەلى، لاى عەلىيە ريشە..."

ترۆمبيلەكە لەبەر ھەتاو دەسووتا و تۆپەكانى دەخولانەوہ. عەلىيە ريشە بە ئەسپە
سپيەكەيەوہ ھات.

"بۆكۆى؟ بۆكۆى؟"

"بۆ لاى عەلىيە ريشە."

شۆفيپرەكە گوتى: "سوار بە، سوار بە. ريشە لەوى، لە ويستگەكە چاوەرپیمانە. ئەگەر تۆ لە
عەلىيە ريشە دەگەرتي، لە شارى، لە ئەدەنە عەلىيە ريشەيەك ھەيە. يەك دانە، يەك... لە
ئەدەنە چەند عەلىيە ريشەيەك ھەيە. عەلىيە ريشە ردين رەش، چاوى مەيلەوزەرد و گەش، زنجيري
سەعاتەكەى زپر، زين و كورتانى زيوكفت و كۆبەگىراو، نۆز دە دارى گويژ، بيسست و سى تەراكتۆر،

ھەت مەكىنەي درويئە، سى خەرمانكوت، سى و شەش كامىيۇن و دوو كارخانە، يەك دوو
 عارەبانەي كەل كېش، كاروانسەرا، ھەمام، كۆشك و چوار مەزراي ھەيە. بېچۆ بۆلاي عەلييە
 ريشە، چارى دەردى تۆ لاي ئەوہ. لە مەزرا و كېلگە و دەشتى ئەو، لە گوند و كوئىستانە كانىدا
 سېسەد كرىكار كار دەكەن. لەوئى، وئىستگەي شەمەندەفەرى ئەدەنە، بازارى كرىكارى قەلاي
 قاپۆسى، لەوبەرپەوہ و لەسەر پردى چاوەرپیمانە. وەرە با بېچىنە لاي عەلييە ريشە... "

دارى تۆكالىيىتۆس بەرز و ئەستور بوون. ئاپۇراي خەلك لە گۆرەپانەكەي رووبەرپووي
 وئىستگە زەنازەنا و دەنگەدەنگيان بوو. دەتگوت بازارى شامە. شەمەندەفەرە دوورودرېژەكان بە
 ھۆرئىلدىن دەھاتن و رادەوہەستان. لەو سەرەوہ، خەلكى خۆلاوي و ماندوو و رەنگ بزرگاو و
 زەردەھەلگەراو وەك چۆن مېروولەي لە شارەكەيان دېنە دەرى، ئاوا، رەوہك و ترساو و رووگرژ و
 جاروبارە بە برىسكەي شادىيەك لە روخساردا لە ھىلانەكانيان دەھاتنە دەرى. بىنادەمەكان لەو
 كامىيۇنانەوہ كە ھاتبوون و رادەوہەستان، بەرەو گۆرەپانى بن كالىيىتۆسەكان دەرپۆيشتن... مندال،
 ژن، كچ، ئاويردوو، لېو قەلشىو... كەلگەتەكان، مل بارىكەكان، لەر و لاواز و گوشتن و
 خەوالوو... گۆرەپانە گەورەكە بۆنى ترشاوي ئارەقە و پى و تەپوتۆزى لى دەھات... لە نيوان
 تەلارە زەبەلاھەكان و كۆشەكەكانى شاي پەريياندا ھەتا بەيانى ھەر نوستبوو و بەخەبەر
 ھاتبۆوہ و جنىگلى دابوو و بەسەر سوورمانەوہ چاوەرپى تاوھەلاتن و خۇراوايون ببوو.
 لەحالىكدا تەپوتۆز و بۆنى بەنزىن ھەتا ناخيان ھەلدەمژن... لەگەل ئەستېرەي خەوالوو و
 ھەلامەتگرتوو، بەدەم تاو لەرزەوہ. دەستە دەستە كامىيۇن بەسەر و سەرھەلدەكشان و
 ھەندىكيان دەھاتنە دەرەوہ و جنىويان بەيەكترى دەدا و ھاواريان دەكرد... نوئين و بانى
 رەنگاورەنگ و كۆل و كۆلبازى گەورە و بچووك لەسەر كۆل و شان... ھەللا و ھەنگەمەي شارى
 گەورە، ھۆرنى شەمەندەفەر و ترۆمبېل و تەراكتۆر لە گوئ دا. قولتەقولتى قابىلەمە رەش و
 دووكەل گرتووەكان لە تەنىشت يەك... بۆنى رۆنى قرچكراو. سېبەرى لەتوپەتى گەلاي
 كالىيىتۆسەكان لەسەر عەرزى و شۆرپونەوہى ھەتاو لەداوېنى ئاسمانەوہ. سەيركردنى كچۆلەي
 شۆخ و شەنگ و كورپى پاك و خاوين، كالاوي ھەسېرى گەرگەرى لەسەر و ورك زل و كورتەبالا،
 ژنانى قەلەو و قورسى چوارگۆشەيى... سەدان ھەزار چاوي زيت و گەرۆك... سەير دەكەن،
 ھەر بۆ ئەوہى سەيرى شتىكيان كرىبى. سەيركردن بۆ سەيركردن.

له نیو ئاپۆراکه دا ون ببوو. شانی له شانان دها و لیبی ده درایه وه. ده کهوت و هه لده ستاوه. به ره وه پیش ده چوو و پالی پیوه ده نرایه وه. به جینگل و بی ئوقره له نیو هه لالا و هه نگه مه و زه نازهنای سه رسوور هینه ری ته لاره زه به لاهه کاندای رووت و قووت و تاک و ته نیا کهوت پیوه. توورهی وهک ئاویکی نیشته پیته وه و وهک شتیکی رهق و قورس له سه ره ئه ژنوی و به لهک و گوژیینگ و پاژنه ی پیی...

هه موو شته کان دوا ی هاتنی دهنگی شه مه نده فهره که قه وما. ئه و ئاپۆرایه ی له تاریکی ده چوو، تیک ئالا، نه راندی، دهنگه کان تیکه ل بوون، ئاژیری خه تر، دهنگی شه مه نده فهر، ترۆمبیل، هۆن، هه لالا و زه نازهنای بنیاده مه کان و دهنگی دوور و نزیکه بانگ... له قرجه ی گه رما به تینه که دا... له حالیکه دا کامیۆنه کان پر ده کران و به تال ده کرانه وه...

"عه لیه ریشه یان کوشت."

له سه ره گازه ربای پشت کهوت بوو. خوینی له لووتی هات بوو. هه موو گیانی خووسا بوو... له ژوور سه ری راوه ستا و سهیری کرد. دهستی له دهستی دا، سارد بوو. درێ به حه شیمه ته که دا و رای کرد. خۆی نه یزانی له شار چوه ته ده ری. نهیده توانی بیر له زانین و تیگه یشتن بکاته وه. په یوه ندیی ده ست و پی و چاوه کانی له خۆوه له گه ل می شکیدا هه لاپا بوو. هه ره گو یچه که کانی دهنگی زه نازهنای سه رسوور هینه ری شاریان تیدا ده زرینگایه وه و چاوه کانی شه ی ئه و چرایانه یان ده بیینی که له پر هه لده بوون و ئه و حه شیمه ته بی ژماره ی شه پۆلی دها و له نه کاو ده چوو قورگی روونا کاییه که وه و نو قم ده بوو، به ترسیکه وه، سه رچاوه که ی له ههستی رزگاری بووندا بوو، رزگاری بوون له خه ته ریکی سامناک، رزگاری بوون له خه ته ری کهوتنه نیو گه رووی مه رگه وه...

له و کاته دا ههستی ده کرد، ئه ژنوی خه ریکن تینیان لی ده بری و ئه و ههسته، ترسیکی سه رکه ری له گیانی ده گه راند. ترسیک که هه تا می شکی ئیسقانه کانی رۆده چوون و له و ترسانه ئوقره ی نه بوو و غاری دها.

ریځگاځان ته پوتوژیان لی هیلدهستا. هیشتا ههوا گهرم دانهاتبوو و سیههری ههوره
 فینکهکان وهک با بهسهر کیلگهکاندا دهخوشین. دهرویش بهگ له زیندهخهویدا چاوهپروان بوو.
 زور له میژ بوو هیچ خههبری له یوسف نه بوو. سهر و سوراغیکی نه بوو. وهک بهردی بن گومی
 لی هاتبوو. هه و گوندییانهی بست به بست شارهزای هه دهر و دهشت و زونگاوه بوون و هه موو
 کون و که لیئنهکانی همیته و شاناورزایان دهزانی، هیچ سوراغیکیان لی نه دیتبووه. هیچی
 نه دهووست. ههر هه وهندهی ههوالی زیندووبوونی یوسفی هه بی، جا هه وچار چیی بهسهردیت با
 بی. مردن یان کوژرانی یوسف، هه ویش له سهر هه، وه گیانی دهینا*.

مزه فهر گوتی: "ده لین بابت له وه زیاتر چاری نییه. ده لین هه گهر یوسف یوسف بگیری و بلی
 دهرویش دهنه ی داوم، هه وکات تو له دار ده دن.

کام پاریزهری دادگا له هه مووان زانتر و شاره زاتره، ههر هه وه ده لی. دوژمنه کانمان له
 شاروچک هه که به وه بیان زاینه وه، پاره یه کی زور، کهس نازانی چهنده یه، کو بیان کردو وه ته وه و
 ناویانه ته به ردهستی نه قیسی جهنده رمه کان و هه ویش... ده بی بیدوژینه وه بابه، ده بی یوسف
 بدوژینه وه، بی کوژین. هه گینا هه تا هه و زیندووه، ملی تو له ئالقه ی په تی سیداره دایه. ده لی
 چی بابه؟"

هه وه سالی سالان بوایه، دیاره سالانی زور زور له وه پیشیش نا، بگره ههر هه وتو وه
 له وه پیش بوایه و دهرویش بهگ قسه یه کی ئاوی له یه کی بک بیستبا، زمانی له پشته سه ریبه وه
 ده رده کیشا و دنیای خرا ده کرد. به لام هیستا له سهر خو گوتی: "نااااخ، کورم، نااااخ، جاری با
 یوسف بدوژینه وه، هه وکات مشووریکی لی ده خوین."

* وه گیانهان: وه ردهز بوون. له گیان بیزار بوون. وه گیان هینام. وهاته وه ردهزت کردم. بیزارت کردم.

"ئەمنىش، ئەمنىش، بابە... دەترسم ئەوان بەر لە ئىچمە بیدۆزنەو..."

"ئەو ھەیتو، دەبى چووبىتتە كۆي؟ ئىستا لەكۆيە و چ دەكا؟ باشە خۆ ئەو ھىچ كۆي نازانى، ھىچى لەدەست نايە، ئەى ئىستا بلىي چ بكا؟ زۆرم بەزەبى پىيدا دى. خەرىكە ناگرم بۆى تىبەرىي. ئەو دەم لى بوو تە مەرگ و بگرە لە مەرگىش خراپتر. ئاي خۆزگە مردبام و يوسف تووشى ئەو گىچەلە نەبوایە."

"دادئەستىن چىي گوت بابە؟"

دەرويش بەگ چاوى پىرپوون لەئاو. گریانىك لە ئەوكىدا قەتیس ما و وەلامى پرسىيارەكەى مزەفەرى نەداو. دادئەستىنى ناوچەكەيان بەبى چاكوخۆشى و خولقکردن، زۆر بەساردوسپى داواى لى كىردبوو، وەلامى پرسىيارەكانى بداتەو. دەرويش بەگىش بەبى ئەو دەى ئىزنى لى وەرگى، لەسەر كورسىيەكەى بەرامبەرى دانىشتبوو. دادئەستىن، بە روالەت و لەبىزىكى توندەو، وەك ئەو دەى قسە لەگەل تانابارىك بكا كە دوو رۆژ دواتر لەسەرى سوور دەبىتەو ھە پىاوى كوشتوو و دەكەوتتە بەردەستى، قسەى لەگەل كىردبوو. ئەو یش ھىچى پى نەكرا بوو. دادئەستىن گوتىبوو: "قۆلبەست دەكرى. ئەوكات سەر كەردى يەكەل لە بانە ھەرە كەتكەرەكانى مېژووش دەناسریت و ئەو دەى خويى خەلكىكى بىتاوانى لە ئەستۆدايە، لە سىدارە دەدریت."

ئەو یش ھەر ئەو دەندەى پى كرا بوو، ددانى چىر بكا تەو و چاوى توند لە چاوى بەرى. ھەر ئەو دەندە.

نەيدەتوانى يوسف بكوژى. ئەو بەو نەدەكرا. ئەو جوامىرى نىيە و شتى وا لە پىاوا ناوھىتتەو. ئەگەر ناچار بى يوسف بكوژى، خۆشى لەگەل دەمرى. ھەر ئەو لە پىاوتى و جوامىرى ئەو دەوھىتتەو. ھەر يوسف بدۆزىتتەو، ھەلیدەگى و بە فىلىنتاى ئەلمانىيەو لى سوارى ئەسپى عارەبى دەبن و بەگژ ئەو پىاوا بوودەلە و ناپىاوانەدا دەچنەو و بە چىپاكانى بەرامبەردا دەپەرئەو بۆ سووریا. برادەرى لە سووریا زۆر ھەن. شىخە رەشال نشىنەكان برادەرى بوون و زۆرى چاكە لەگەل كىردبوون. خۆ دنياش خراپ بى رادەستى نادەنەو. بەرى لە سووریا دەكردەو و بەردەوام لە خەيالى ئەویدا بوو. يوسف دەبىتە بەر خويىندن و دەبىنریتتە پارسى. ژنى بۆ دىنى و دەيكاتە كورپى خۆى و دار و نەدارى خۆى ھەموو بەناوى دەكا. پارەيەكى زۆرىش دەداتە ئەو كەسەى يوسف دەدۆزىتتەو. گوندىيەكان كۆ دەكاتەو و بۆيان باس دەكات.

له چيا و كينوپارهوه ههوالی ناخۆش دههاتن. جهندهرمه لهوی وهك تۆفانی دلرهقی و خراپهكارى دهگهړان. كهس نهبوو جهندهرمه زيانتيكى لى نهدابى و نقورچكيني كه نهگهيانديتتى. ژن و پير و منداڵ و نهخۆش كهس نهمابوو شهق و مستهكۆله و قۆنداغهتفهنگيكي جهندهرمهى نهخواردبى. جا لهوهش ههر مهپرسه چ بهسهر عهلييه ريشه و ئيمامه كورده هاتبوو.

جهندهرمه ئهوهندهيان له رهجهب دۆغان ههلبابوو، ناچار خۆى پى رانهگيرابوو و گوتبوو راوهست با پيتان بلپم و ئيتر ههستاوو و لهحاليكدا لاههس سهرى هاتبوو و بهحاله خۆى بهسهرپتوه راگرتوو، وهك سهرخۆشان پهيتاپهيتا گوتبوو، بهرم دهن، وازم لى بيتن بهرم دهن با بچم يوسفان بۆ بيتنم. ئيتر دهكهوتته پيش جهندهرمان و دهيانباته ئهشكهوت و ههشاركهكهى كوردهكهى خۆى و گوتبوو، يوسف ليرهيه. جهندهرمهش بهبى هيچ دهنگ و پرسيك، ئهشكهوتهكه دهدهنه بهر فيشهك. خوين وا بهرچاوى جهندهرمهى گرتوو كه... جلويهركى گوندى ههموو خويناوى ببوو. جهندهرمه چاويان عهرزى نهدهيتوو و گويان هيجى نهبيستوو. ئاخرييهكهى جهندهرمه توانيبوو يان كوردهكهى رهجهب دۆغان به زيندوويى بگرن و به دليكي خۆشهوه كه بهلى يوسفمان گرتوه، دهينيژه شارۆچكه. گوندى وهزالههاتوو، ناوى ههرچى كهنجى نۆزده سالهيان زانيوه، تهنانهت ئهگهر كورپ خۆشيان بووه، گرتوه. زۆرى نهبرد و ئهوه نهپيتيهيه پهردهى لهسهر لاچوو. دواى ئهوه، قور بهسهر ئهوه كهسانهى بۆ راكردن و خۆپهپاندنهوه له ئهشكهنج، فيلى ئاويان دهكرد.

مزهفه رهستا و چوه ههيوانهكه و چاوتيكي به دهروبهردا گيړا و سهريكي ريگاي كرد و كهراوه و لهسهر جييهكهى خۆى دانيشتهوه و گوتى: "ئهگهر وهچنگمان بكهوتتهوه... نااخ، ئهگهر بيدۆزينهوه... ئهمن بۆ ئهوه دادئهستينه، بۆ ئهوه فهرماندهى جهندهرمانهى سوور دهكهمهوه، بۆيان دهسهلمينم بابه..."

كه "بابه"ى بهسهرزاردا هات، شادييهك دلى تهنيبهوه و لهخۆوه قسهكهى بهلايهكى ديكهدا برد: "خهريكين كارخانهيهك دادهسهزيتين بابه. كۆمپانيايهكمان دامهزاندوه. سهرمايهكهى سى و شهش مليونه. كارخانهى چين. وامان بۆ وهرگرت... ههموو بهلگه و سهندهكانيش ئيمزا كراون. هيشتا كارخانهكه دانهمهزراوه، يهك و سى سهد قازانج ههلبهگريهوه. سى كهسيش له شارۆچكهوه له كۆمپانياكهماندا هاوبهشن. يهكيان ئالتهميره كه پارهيهكى زۆرى ناوته بهردهستمان. ههر نازانى ئهوه ئالتهميره چهنده پياوه بابه. زۆريش زيهدك و به مشووره. ههموو شتيك له ئيمه باشت دهزانى. ئيستا دهتوانين دوو

هيندهى ئەو سەرمايەيەى دامانناو، بە يەك سەودا و مامەلە بەدەست بېين. يانى ئەو دۆلارەى لە پای سى و شەش مليۆن لىەر ئىمەدا دەبجەنە بەردەستمان، لە سەد مليۆن لىەرەش بەنرخترە، واتە سى هيندهى سى و شەش لىەرەكە. تىگەيشتى بابە؟ يانى ئەو پارەيەى دامانناو، ھەر خۆى و بەبى ئەوئەى ئىمە خۆمان ماندوو کردبى، سى هينده دەخاتەو. "

دەرويش بەگ، نەك بلىيى برواي نەکردبى، برواي ھەر دەکرد، بەلام ئەقلى نەيدەبىرى كە چۆن ئەوئەندە قازانجە دەكات؟ ھەر بۆيە زەق زەق چاوى لە كورپەكەى دەکرد.

"دواى ئەو... لە ماوئەى سى مانگدا ئەو مەكینە و نامرازانەى رامانسپاردوو لەدەرەوئەرا بۆمان بېين، دەگەنە دەستمان و كاروبارى بيناي كارخانەكەش لەو ماوئەيەدا تەواو دەبى... جا دواى ئەوئە نۆردەى ئەو دادئەستين و نەقبيە دەكات. جا بەچاوى خۆت دەبينى چۆن بەپىيى خۆيان دینە ئەو كۆشكە و خۆيان بەسەر پىلاوتدا دەكيشن. تەكا دەكەم بابە... "

"چما پىم نەگوتوى چىت ھەز لىيە، دەتوانى بىكەى؟ ھەز دەكەى بەشى خۆت بچە رەھنەو. خۆ من بۆم جوئى كروويەتەو و خستووئەتە بەر دەستت. ئەگەر ھات و پارەش بەشى نەکردى، دەتوانى چەندى كەيفت دىنى، زەوى و زارى خۆت بفرۆشى. تۆ راست دەكەى كورم، باشە قايلم بەوئەى... "

"بابە ھەزگم پى مەدە. ئەگەر ئەو ھەتئەو بدۆزىتتەو و سەرى بەگۆمىدا بىرى، ئىتەر كىشەمان نابى. "

دەرويش بەگ بە تىزەبزەيەكەو دەوپاتەى كەدەو: "نامانبى. "

زۆر زوو لەكەفوكول كەوتبوو و نەرم ببۆو. بەلام خۆى دەيزانى چ بكا. جارى با يوسف بدۆزىتتەو... دەنگى ھۆرئىك لە دەرەو رايچلەكاند. مزەفەر گوتى: "مامە تەمىر بەگ ھات. "

ئالائەمىر بە گرمەگرم و ھانكەھانك لە پلىكانان ھەسەر كەوت. دەرويش بەگ دەمىك بوو ئالائەمىرى نەدیتبوو. كە دىتى سەرى سوور ما و بزەيەك لە روخسارى گەرا. لەو كاتەدا لەپەر يادى جگەرگۆشەكەى واتە برايم، ھەك ژانىك بريسكەى بەدلىدا ھىنا و زەردەى لىوى رەواندەو. ئەگەر ئىستا برايم ئاواى دىتابىە، خودا دەزانى يەك بەخۆى پىدەكەنى. لەبنەو سەيرىكى مزەفەرى كەرد. ئەو ھەر باى خەيالىشى نەبوو. دياربوو ئەو قەلەفەت و روالئەتە بەلای ئەوئەو ناسايى بوو. ھەك پەپوولە بەدەورى ئالائەمىردا ھەلئەخولا و يەك پشوو خولقى دەكرد و دوايى

چوو و بن پیلی کورپه‌که‌ی ئالاته‌میری، که ریک چوو‌بووه‌هه سه‌ر بابی، گرت و هیئای و داینیشان.

"به‌خیره‌هاتن، خیر و به‌ره‌که‌تتان هیئا..."

ده‌رویش به‌گ له‌سه‌ر جیه‌که‌ی خوی دانیشتبوو. ئاخیره‌که‌ی هه‌ستا و چوو پیتی و ده‌ستی ئالاته‌میری، که له‌سه‌ر مۆبله‌که‌ دانیشتبوو، گرت. زۆر قه‌له‌و ببوو و ملی ته‌ستورتر دیار بوو. چاو رود و سووره‌لگه‌راوه‌کانی، له‌به‌ر چرچ و لۆچ دیار نه‌بوون. کلاویکی گه‌رگه‌پیی ره‌شی گرانبایی له‌سه‌ر نابوو. کورپه‌کانی زۆریان به‌ بابیان گوتبوو، کلاو له‌سه‌رکردن ده‌بی چۆن بی و ریوشوینه‌که‌ی چۆنه، به‌لام هه‌رگیز نه‌یان‌توانیبوو قایلی بکه‌ن به‌وه‌ی له‌ ژووره‌وه‌دا کلاو له‌سه‌ر نه‌نی. که‌واوپانتۆله‌که‌شی له‌ قوماشیکی زۆر گرانبایی بوو و دیاربوو به‌رگدرویه‌کی شاره‌زا و ده‌ست‌ه‌نگین دووریبووی. ئه‌و جلویه‌رگانه‌ بو هه‌موو جیه‌که‌ و له‌هه‌موو کاتی‌کدا له‌به‌ر نه‌ده‌کرد. ته‌نیا ئه‌و ده‌مه‌ی چووبایه‌ته‌ سه‌ردانی یه‌کینکی زۆر ماقوول و گرنگ، جار به‌ وردی و له‌سه‌ر خۆ له‌ سندووقه‌که‌ ده‌یه‌تانه‌ ده‌ری و له‌به‌ری ده‌کردن. قۆنده‌ره‌کانیشی بریقه‌یان ده‌هات. گۆره‌ویسه‌ سووره‌کانی له‌ دووره‌وه‌ سه‌رنجیان ده‌رفاند. کورپه‌کانی ئه‌و گۆره‌ویانه‌شیان لی کردبووه مه‌سه‌له. به‌لام کی ده‌یویرا قسه‌ له‌ قسه‌ی ئالاته‌میردا بکاته‌وه‌؟ له‌ وه‌لامیاندا گوتبووی، ده‌ی ره‌نگ چیه‌؟ له‌وه‌ پتری نه‌گوتبوو. جگه‌ له‌وه‌ی نه‌یان‌توانیبوو بوینباخیشی پی به‌سته‌ن. زۆری که‌یف به‌ کراسیش نه‌ده‌هات. هه‌زی له‌ شوۆرتی ئسلیپیش نه‌بوو. کراسه‌که‌ی هه‌ر وه‌ک جاری جارن له‌قوماشه‌ خه‌ت خه‌تیه‌که‌ی ماراش بوو. به‌لام به‌ راسپارده‌ بۆیان دووریبوو. تالی ته‌ستووری سمیله‌ ماش و برنجیه‌که‌ی ده‌تگوت درکن له‌سه‌ر لیوی و بن لیچی رووون. هه‌موو روۆی بووکه‌که‌ی، برۆ پر و کولکنه‌کانی بو شانه‌ ده‌کرد. بووکی، هه‌رجاره‌ی برۆی بو شانه‌ده‌کرد، ده‌یگوت بابه، تۆ له‌وه‌ ده‌چی. ئه‌ویش وه‌ک تۆ کابرایه‌کی گوندی بووه‌ و پاساری و قه‌له‌باسکه‌ی له‌ مه‌زرا و کینلگه‌کانی باقله‌دا ده‌رکردوه‌ه. تا ئه‌وه‌ی روۆتیک له‌ روۆزان تاقه‌تی ئه‌و کاره‌ی نامینیی و خه‌یالیکی دیکه‌ی دیته‌ که‌لله‌ی. بنیاده‌مه‌ ئیتر. ده‌بینی روۆتیک و هه‌ره‌ز ده‌بی و هه‌زی ده‌چیته‌ ژیانیکی نوی. ئه‌ویش واز له‌ هه‌لقراندن و ده‌رکردنی قه‌له‌باسکه‌ و پاساری دینیی و دی نیشتمانه‌ نازیزه‌که‌مان رزگار ده‌کا.

ئه‌وانه‌ی برۆیان ئاوايه، له‌هه‌ر جیه‌که‌ بن، ئاخیره‌که‌ی ئه‌رکی رزگارکردنی نیشتمان ده‌گرنه‌ ته‌ستۆ. جا ئالاته‌میر وه‌ک روۆنی سه‌ی له‌قه‌لبی بدن، که‌یفی به‌و قسانه‌ ساز ده‌بوو و گوپی راده‌گرت و له‌حالی‌کدا ده‌ستی به‌ برۆیدا دینا، جار جاری سه‌یری ئاوینه‌ و جاری سه‌یری

وینه‌که‌ی ده‌کرد که به‌دیواره‌که‌وه بوو. به‌لام هیچ خالیکی هاوبه‌شی له نیوان خۆی و نه‌ودا نه‌ده‌دی. به‌لام چونکه هه‌رچۆنیک بۆ بووکه‌که‌ی که‌سیکی چاوکراوه و تیگه‌یشتوو، وه که‌سیکی به‌خته‌وه‌ر و گران و سه‌نگین و دلنیا و متمانه‌به‌خۆ، به‌سه‌رخۆی نه‌دینا و به‌دلی نه‌ده‌گرت. که‌چی نه‌و جلویه‌رگه‌ی به‌رگدرویه‌کی شاه‌زا له قوماشیکی تایبه‌ت بۆی دووریوه، نه‌وی زرت و زه‌به‌لاختر و نارپیکتر و چوارشانه‌تر نیشان ده‌دا. جلویه‌رگه‌کانی له‌به‌ریدا له هه‌زار و یه‌ک شوینه‌وه چرچ و لۆچ ده‌بوون و گنجیان تی ده‌که‌وت و به‌و جلانه‌وه له بووکه‌له‌یه‌کی زه‌به‌لاخ ده‌چوو.

نالاته‌میر له‌گه‌ل له‌سه‌ر مۆبله‌که دانیشتبوو، به‌پیی عاده‌تی پێشویی، لاقی خستبووه سه‌ر لاقی. ئااخ، ÷ ئااخ، ئااخ. نه‌ی هاوار له ده‌ست نه‌و کوپانه. زۆری له‌به‌ر گران بوو. زۆری له‌به‌ر گران بوو لاقیکی بخاته سه‌ر نه‌وی دیکه‌ی و ماوه‌یه‌ک ئاوا رایگریز قه‌له‌وتر و قورستر ببوو. زۆری له‌به‌ر گران بوو، به‌تایبه‌تی له به‌رده‌م که‌سیکی وه ساری ئۆغلیدا. ئاخۆ به‌گ لپی به‌دل نه‌ده‌گرت و نه‌یده‌گوت: نه‌ی نه‌ی، کوپه‌ نه‌وه کییه‌ له هه‌نته‌شی مندا ئاوا لاقی له‌سه‌ر لاق داناهه؟ نه‌وه‌ی که‌س نازانی کورپی کییه؟ زۆری له‌به‌ر گران بوو، زۆر ناخۆش... ئاخریه‌که‌شی، هه‌ر جاریکیش، له‌بیری ده‌کرد و وه‌ک خۆی و وه‌ک جاری جارن داده‌نیشته‌وه و ئاپرووی خۆی و کورپه‌کانی ده‌برد. نه‌و جوژه دانیشتنه گوندییانه‌ی خۆی ئاسوده‌تر بوو، ئاسوو و و ده‌.

"به‌خیر هاتی ته‌میر به‌گ."

کزه‌ی له جهرگی هات. ئاخۆ به‌گ گالته‌ی پی کردبوو؟ به‌لام که سه‌یری کرد، نه‌خیر، به‌گ هه‌ر تاقه‌تی نه‌وه‌ی نه‌بوو گالته به‌که‌س بکا.

"ویسکی، ساردی، ئای میوه یان قاوه؟ نه‌ی تو حه‌زت له چییه‌ گه‌نجۆ..."

نالاته‌میر به هه‌روگیقه‌وه، چای له شوینیک بریبوو، گوتی: "قاوه."

کورپه‌که‌شی زۆر ئاسایی گوتی: "ویسکی."

ده‌رویش به‌گ به له‌بزیکی وه‌ک بووکه‌له‌یه‌ک بدوینی، گوتی: "به‌لی."

نه‌و که دوا‌ی ماوه‌یه‌ک زۆر، هه‌ستی کردبوو له‌توکوتی هیوایه‌ک له ناخیدا ده‌جوولی، له‌سه‌ر

قه‌سه‌که‌ی رۆیشت: "نه‌وه له‌کوپی براله، زۆرم غه‌ریبی کردبووی. هه‌ر به‌سه‌رمان ناکه‌یه‌وه..."

ئیت له خۆشیان و بلیتی و نه‌لیتی تۆزیک بۆ به‌که‌مگرتن، ده‌ستیکی له‌سه‌ر شانی نالاته‌میر

دا.

مزه فەر بەو ھەلسووکەوت و شپۆھ قسەکردنەى بابى زۆر تىك چوو. ئەو بە چ ھەقىك ناوا لەگەڵ ئەو كەلە سەرمايەدارەى چوكووراوا دەجووليتتەو و سووكى سەير دەكا؟ چما ئەو خۆى كى بوو؟ چ بوو؟ چ كارە بوو؟ پاشاوەپەكى دەره بەگايەتیی بەره و نەمان و تىداچوون. خۆ ئەگەر لە گوین دەره بەگى رۆژئاواش بوايە، ديسان شتێك. بوونەوهرێكى چاخى دەقيانوس... ھەريۆيە خۆى پى نەگيرا و گوتى: "بابە..."

تۆزتيك راوھستا و نەراندى: "بابە... ئەو كارخانەيەى باسيم كرد، تەمير باغا بە سەردانىكى ئەنكەرە جيئە جىيى كرد. ئيمەشى كردە شەريكى خۆى... خوا راوھستارى بكا."

ئالائەمير لاقى راستەى خستە سەر چەپەى و لە حالێكدا چاوى برىبوو قەپۆزى پىلاوھ بۆياغكراوھكەى، و لووتى لى بەرز ببوو، گوتى: "بەلى، كە ديتم زانبارى و تواناى ئەو گەنجە زيرەكانە بەفەرۆ دەچى، قۆلم لى ھەلمالى. ئەوانە زۆر شت دەزانن دەرويش بەگى بەرپۆز... ديتم ئەو ولاتە بە دەستى ئەو گەنجانە رزگار دەبى... لى سوارى شەمەندەفەر بووم و چومە خزمەتى جەلال بەگ (جەلال بايار)... جەلال بەگيش لە قۆناغى گەنجيتى دا يەكيتك بوو لەو گەنجە پر جۆش و خرۆش و تىگەيشتوانە. جەلال بەگ قەدرى پارە و دراويشى زانيوە. خودا ئەومان لى نەستينى و سيئەرى لەسەرمان ھەلنەگرپۆز چەندى بلپى تىگەيشتوو و دەست و دل ئاوايە. ھەر چەند قسەيەكم كرد، لەوسەرى ھاتەوہ. دوايىش گوتى، ئەگەر تۆ ئەو كارەت لەدەست بى، ئەمن پارەى پىنج كارخانەى دىكەشت بۆ دابىن دەكەم. زۆر لەو پيش، ئەو دەمەى ھىشتا جەلال بەگ ناوا سوارى ئەسپى مرادى خۆى نەبوو، رۆژيكيان پىي گۆم، ئيمە پىويستيمان بە پياوى وەك تۆ ھەيە تەمير بەگ ناغا. پياوى وەك تۆ ئەو چوكووراوايە پر دەكەن لە كارخانە. ئەمجارەيان ھەر چاوى پىم كەوتەوہ، دەستى لە ئەستۆى كردم و زۆر چاكەى لەگەڵ كردم و قەلەمەكەى ھەلگرت و نووسى. ئەمنيش ھاتمەوہ و بەو گەنجانەم گوت، كورپنە دەى قۆلى لى ھەلمالئ لەمنتان كەوى. ئەتۆش تا كەى دەتەوى ئاوا ھەر بەگەرپى و دەست لە رەش و سپى نەدەى دەرويش بەگ؟ راستە، سەردەمى ئيمە بەسەرچووە، بەلام دەى، خۆ دەتوانى دەستىك بە بن بالى ئەو گەنجانەوہ بگرى. ئەوانە پىويستيان بە ئيمەى دىياديدەيە..."

قاوھيان ھينا. ئالائەمير كووپەكەى بە دووپەنجە ھەلگرت و لەسەر قسەكانى رۆيشت: "بەلى كاكى خۆم، دەبى دەستيان بگرين... جەلال بەگ بەمنى گوت، ئەو نىشتمانە، ھەر شتێكى لەدەست بى بۆ ئەو ھەولانەى ئيوە دەيكا بۆ ئەوہى پيش بکەويز..."

دەرویش بەگ ئیتر گۆبی نەدەدایە. بېر و خەيالی چوبووە لای یوسف... پیکهوه و به قونەشەر... ئەي لەو سەگی سەگبەه چەندەي لی دەپرسی... با زەویبە که بکړی و پارە که ی بدات و بړوا ملی بشکینی و جەهەندەم پړ بکا...

"بەلی، بەلی تەمیر تاغا..."

ناگای لی بو بەم دوايیانە چۆن هەلسوکەوت دەکا. تووشی هەرکەس دەبوو و لەگەڵ هەرکەس قەسەي دەکرد، حالەتیکی پارانەوه و پړ لەچاوەروانی و ریاییکەرانی هەبوو. ناخۆ ئیستاش هەر وابوو؟ لەوانەشە ئەو ئالائەمیری و چاوقایم کردبی، ها؟ نەکا ئەویش هەلسوکەوتی گۆردرابی؟

هەولی دەدا ناگای لە هەلسوکەوت و رەفتاری خۆی بی. لە چۆنییتی هەلسوکەوتی بەرامبەرە که یەوه، دەیزانی خۆی چۆن رەفتاری کردوه.

"هەر بۆیە ویستم بێهە ئیتر، پیم وایە پیوستیت بە زەوی و زار هەبی تەمیر تاغا. ئەتۆ لە کۆن کۆنەوه ئەو دۆستایەتیەت پاراستوو و ئەمنیش بریارم داوه هەرکات ویستم زەویبەک بفرۆشم، پێش هەموو کەس بەتۆ بلیم. یانی ئەتۆم خستوو تە پێش هەموو کەسەوه."

لەونیوهدا زەکەریا و ژۆرور کەوت و لەحالیکیدا بە پەنجە ئامازەي بۆ ئالائەمیر دەکرد گۆتی: "ئەو ملکه که ی ساکچاگۆیزی دەوی، بەلام ئەمن ئەو ملکه بە پیاوی ئاوا نادەم."

بەگ وەجواب هات: "تکا دەکەم زەکەریا، دوايی وەرەوه، تاویکی تر وەرەوه."
"دەي باشە من دەپۆم. بەلام بیّت و خاکی ساکچاگۆیزی پی بفرۆشی، ئەمن ئیتر ناتوانم لەو مالهەدا بێنمەوه. ئیتر گەبیو تە ئیسقانم... هەر بفرۆشه و بفرۆشه. هەر بفرۆشه، ئەي ئاخریبە که ی چی لی دیتەوه؟

لە حالیکیدا توورەبیە که ی خۆی بەسەر هەموو دەورۆپشتیدا هەلدەرشت، گەراوه و بەچاویکی سووکەوه، سەیریکی ئالائەمیری کرد و لەسەر پلیکانەکان راوہستا و بە گالته پی کردنەوه گۆتی: "بەگ، بەگ، هەي بەگی غافل. ئەو گونديبە قوون بەگوه بە زەوی و زاری تۆ بوو لە لۆرد و ئیتر وای لی هاتوو بەگ و پاشاکانی ئەنکەرە دینە خزمەتی. ئەتۆش رۆژ بە رۆژ گوو لە کارەکه دەکەي... گووی... مەیدە، مەیدە، ساکچاگۆیزی مەدەيە... ئەو دی بەدیەي، تیدچاوی، تەواو..."

خیرا لە پلیکانەکان چووہ خواری. لە حەوشەوه و دوايیش لەنیو دیوہ دەنگی دەهات. کەس لی تینەدەگەیشت.

ئالاتمىر بە زورىيىيەۋە گوتى: "ئەو كاپرايە ۋەدەر بنى بەگ. ئەو كاپرايە بەرەللا بەگە با پروا و جەھەندەمى لى پىر بى، مزەفەر. ئەو كاپرايە لە مالى ئىۋەدا سووكايەتتى بەمن كردوۋە و بىت و دەرى نەكەن، ھەر ئىستا دەپۆم و تا ھەم ساۋويشتان لى ناكەم..."

دەرويش بەگ و كورەكەي تەمىر ئاغا و مزەفەر ھەوليان دا لە كەرى شەيتان بىھىننە خواری. دەرويش بەگ يەك پشوو دەيگوت: "نارەحەت مەبە و بەدلى مەگرە تەمىر ئاغا. ئەو ئاگای لەدەمى خۇى نىيە. بەدلى مەگرە بابەگيان. ئەو بەچاوى خۆت دىتت چىي بەمنىش گوت؟"

بەلام ئالاتمىر ھەردوۋ پىي نابوۋە كەوشىكەۋە و يەك پشوو دەيگوت: "دەبى جوابى بەكەن. قسەي دىكەم ناچىتتە گوى. ئەو كاپرايە دەبى ۋەك سەگ بەرەللا بەگى."

دەرويش بەگ ئاخىرىيەكەي بە پىكەننەۋە و بە لەبىزىكى دلدانەۋە گوتى: "زۆر باشە بابە، زۆر باشە. زەكەريا جواب دەكەين. ئەو سەگبابە جواب دەكەين. باشە؟ دەي ئىستا بلى بزائم ملکہكەي كۆكتاشى دەكرى؟ ئەگەر دەيكرى، دەبى بىست و پىنج ھەزار لىرەم بەدەيتى. دەزانى رووبەرىكى زۆرى بە ئاقچاسازەۋەيە؟"

"نا، كۆكتاشم ناۋى. بەلام ساكچاگويز دەكەم و سى ھەزار لىرەشى پى دەدەم."
"نايدەم."

مزەفەر ھات نىوانيان: "تکايە بابە. نابى دلى تەمىر بەگ بشكىنى. تەك دەكەم بابە. ئەو كارخانەكە بە نىمە و ھەموو چوكورواۋا دەدات."

"ئاتوان بىدەمى."

"بابە."

"ساكچاگويز بە سى و پىنج ھەزار."

"ئاتوام تەمىر. نايدەم."

"بابە."

تەمىر ئاغا: "چل ھەزار."

ھەستا و دووپاتەي كەدەۋە: "چل ھەزار."

ئىت ۋەپى كەوت. كورەكەشى بەدايدا. دەيىۋلاند و لەبن لىۋانەۋە زۆر قسەي ناخۇشى بە دەرويش بەگ دەگوت، بەلام ديار نەبوۋ دەلى چى.

"چل ھەزار."

مزه فەر خۆی گه یاندی و له سه‌ر پلیکانه‌کان پیشی پێ گرت و كه‌وته پارانه‌وه: "تكا ده‌كهم،
تكا ده‌كهم زویر مه‌به مامه ته‌میر به‌گ. خراب لێك تیگه‌یشته‌ون. ئه‌تۆ فه‌رموو دانیشه‌ با
چاره‌سه‌ری بکه‌ین."

پیلی گرتبوو و ده‌یکێشاوه دوايه و ده‌یگوت: "ببووره مامه ته‌میر به‌گ..."
ئالاته‌میریش كه‌ چاره‌ له‌ ژێللاهاتوو و پر له‌توره‌یه‌یه‌کانی له‌ ده‌رویش به‌گ بریبوو،
پیداگرانه‌ ده‌یگوت: "ساكچاگوێز به‌ چله‌زار، ساكچاگوێز، ساكچاگوێز به‌ چله‌زار...
ساكچاگوێز به‌گ، ساكچاگوێز..."

ده‌رویش به‌گ له‌ پر تیگه‌یشته‌ كه‌ ئه‌وه‌ دیسان به‌ داماییه‌وه‌ و به‌چاوی پر له‌ پارانه‌وه‌
سه‌یری ئالاته‌میر ده‌كا و له‌نه‌كاو تووره‌بوو و سه‌ری له‌گێژه‌وه‌ هات و به‌ نیوچاوانی‌کی گه‌ژه‌وه‌
به‌ره‌و ئالاته‌میر گه‌رایه‌وه‌. ده‌یویست وه‌ك سه‌گێك له‌ ماله‌كه‌ی ده‌ری بكا، به‌لام له‌جی خۆی
چه‌قی. یوسفی هاتبووه‌ پیش چاوی. له‌ پر ناگره‌كه‌ی دامرکایه‌وه‌ و نه‌رم بووه‌. زه‌رده‌یه‌کی
ریاییکارانه‌ی کرد و داهاته‌وه‌ و ده‌ستی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی ته‌میر دانا و گوتی: "به‌ قوربانی چاوت
بێ براله‌."

جا هات و له‌ ته‌نیشته‌ی دانیشته‌. به‌چۆکدا هاتبوو، به‌لام هه‌ر بزه‌ی ده‌هاتی و نیگای به‌ره‌و
دوو ده‌کشان، ده‌یگوت: "ئه‌وجار قایل بووی کاکه ته‌میر؟"
پنویستی به‌پاره‌ هه‌بوو و له‌و ده‌شته‌دا جگه‌ له‌و كه‌سی دیکه‌ نه‌بوو ئه‌وه‌ هه‌مووه‌ پاره‌یه‌ی
له‌سه‌ر یه‌ك بخته‌ به‌ر ده‌ستی.

"ده‌سه‌به‌جی کاروباری گه‌یه‌سه‌ت و به‌ناوکرده‌كه‌ی جیبه‌جی بکه‌ن مزه‌فه‌ر."
"به‌سه‌رچاوه‌ بابه‌."

مزه‌فه‌ر ئه‌وه‌ی گوت و ئاویری له‌ ئالاته‌میر دایه‌وه‌ و رومانلووسانه‌ گوتی: "سوپاس مامه
ته‌میر به‌گ. بۆ هه‌موو شتیکت."
ئالاته‌میر به‌بێ ئه‌وه‌ی سه‌ر هه‌له‌پرێ و گنجی نیوچاوانی بره‌وه‌نینه‌وه‌، له‌ بن لیوانه‌وه‌ قسه‌ی
ده‌کرد.

ده‌رویش به‌گ هه‌ستی ده‌کرد، له‌ گێژه‌نی سووکایه‌تیدا ده‌خنکی. كه‌ ئالاته‌میر سه‌ری
هه‌لێنا و چاویکی سووک و ساردی لێ کرد، له‌ پیشدا دلی خۆش بوو، به‌لام كه‌ له‌ واتای
نیگاکه‌ی تیگه‌یشته‌، وای زانی ئه‌وه‌ دنیا‌ی به‌سه‌ردا وێران بووه‌. له‌ پرێکدا وای به‌دلیدا هات،
وه‌ك سه‌گێك له‌ ماله‌كه‌ی ده‌ری بکاته‌ ده‌ره‌وه‌. دوا‌ی بیری له‌وه‌ کرده‌وه‌ كه‌سی دیکه‌ی پێ شک

نايه زهويهكهى لى بكرى. كه له دلئى خویدا دهیگوت با پىي بلیم هسته و ملت بشكىنه و برۆ، با دهرسىكى دابدهم... برۆ با جههندهمت لى پر بى... گوئى له دهنگى ئەو بوو و راجلهكى:

"دەرویش بەگ."

دەرویش بەگ بەبى ئەوهى بەدهست خوئى بى، خوئى خر کردهوه: "فرموو ناغا." ئالاته میر كه بهو قه لآفته زل و ناله بارهيه وه له كۆتارهيه كه دهچوو، له جىي خوئى هستا و دهستى درئۆ كرد، به نيوجوانىكى گرژوهه گوتى: "خوا حافظى. ده مويست نامۆژگار بيهكت بكه م. گوئى له من بى. شارۆچكه كه يه كسه ر دژى تۆيه. له كه وچكه ناوئىكدا ده تخنكىنن. هه رچۆنىك بووه ئەو يوسفه بدۆزه وه و شتىكى لى بكه. ئەويدىكهى ناسانه. ئەگه ر يه و يوسفه به لايه كدا نه خهى و يه كالايى نه كه يه وه، به مزه فەر به گم ده گوت، ته نانه ت بچمه ئەنكه ره ش هيج شتىكم له دهست نايه و چم پى ناكرى بۆت. دياره نكه هيج كارىكم بۆ نه كرى، دهيكه م، به لآم زۆرى تىده چى. مال ئاوا. قسه كام پشت گوئى مه خه."

له پهيكه ره بتيكى دانه تاشرا و شوين تينه كراوى هيتيت دهچوو. له حالئىكدا ته ختى ژورره كه له بن پىيانيدا چىرەيان دههات، گه يشته سه ر پليكانه كان و چوو خواره وه. دەرویش بەگ وهك سىحرلىنكراوان، نه توانيبوى قسه يهك بكا و نه له جىي خوئى ببزوى. ئالاته میر هه مو هه لسو كه وته كانى پر له سوو كايه تى بوون و پيشتر بىرى لى كردبو نه وه. به لآم با وابى، چار نه بوو. پياو كه ناچار بوو به كه له گاي داىكى ده لئى خاله. خوئى دلئى ده خواره وه، به لآم چىي پى ده كرا؟ دهست و پىي به سترابوو...

دەرویش بەگ له سه ر مۆبلىكى كه تاوئىك پيشتر ئالاته میر له سه رى دانىشتبوو و هيشتا گه رمای ئاره قاوىي ئەوى هه ر پىوه بوو، پان ببۆوه و گوئى ده زرينگانه وه. گوئى له دهنگى ترۆمبىلئىك بوو، كه دوور ده كه وته وه. مزه فەر به غاردان و شاگه شكه و هه ژاو له پليكانه كانه وه هاته سه رى و له حالئىكدا هانكه هانكى بوو، گوتى: "بابه، بابه، چىي نه مابوو تىكى بدهى... خودا ئاگاي لىي بى... مامه ته مير بهگ پياوئىكى باشه... زۆر باشه..."

مزه فەر په يتا په يتا قسه ي ده كرد و باسى كارخانه و گه لآله و نه خشه كانىانى ده كرد و لىي نه ده برييه وه. دەرویش بەگ بىستبوويه وه كه حه مه عه لىيش شه ريكه له و كارخانه يه دا. گه ورتە ترين به ش دواى ئالاته میر هىي ئەو بوو. مسته فا به گىشى هه ربۆيه روت كردبوو و له سه ر ساجى عه لىي دانابوو و به تافى ته نى له كۆشكه كه يدا به جىي هيشتبوو. بۆ ئەوهى بزانى

ئەو دەي بېستوويەتى وايە يان نا، نە دەيتوانى لە كۆرەكەي بېرسى و نە توانىبووى شتىك لە ئالانەمىر بېرسى.

مزه فەر بەگ يەك پشوو قسەي دەکرد، بەلام دەرويش بەگ كە بەكۆستى خۆيدا كەوتبوو و بەردەوام خۆي لۆمە و سەرکۆنە دەکرد و بېزى لەخۆي هەلەدەستا، هەر نەشىدەزانى دەلتى چى. لە گىژاوى شەرم و بەخۆداشكانەودە پەلەقاژەي بوو و نەيدەزانى چ بەكا. وەك بلىي وەزالە هاتبى، لە بن لىوئەو و بە نىوئەنوزەيەكەو گوتى: "پرۆ مزەفەر، پرۆ وازم لى بىتە."

تازە تاو هەلەتبوو كە زەكەريا رۆستەم ئۆغلىيەي هينا. لە كۆنە جيپىكى تۆزاوى و خۆلاوى دابەزىن. دەرويش بەگ وەك كۆنە برادەرىكى خۆي پيشوازيى لى كرد. دەبوو زەوى زو زارىكى زۆر پتر لەو هەش بفرۆشى. رۆستەم بەگ هەر وەك جارى جارن، سەرو سەكتىكى گالئە جارنەي هەبوو. پانتۆلكى فاش و فۆلى لەپى كەردبوو نىوفەكى لە عەرزى دەخشكا. سەعاتە زلە شەمەندەفەريەكەي لە گىرفانى پەستەكە شىنە پر لە پەلەكەي ئاخىبوو و رىزىك زىخىرى زىرپىشى بەسەر وركىدا شۆر كەردبوو. پىتلاي لاستىكىي لەپىدا بوو. چاكتە خەت خەتەكەي گنج گنج بىوو و لىواری كلاو گەرگەرپىيەكەي كەوتبوو سەر ملە كورتهكەي و تەواوى نىوچاوانى و بەشنىك لە دەموچاويشى داپۆشىبوو. زۆر زۆ خۆمانە باوەشى بۆ دەرويش بەگ كەردەو و لەئامىزى گرت و ماوەيەك هەروا دەستى بە پشتىدا هينا. ئاخريەكەشى گوتى: "بەگ، ئەگەر ئىزن بفرەمووى، بەر لەو دەي بچىنە نىو قسانەو، با نۆيۆكەم نەچى. ئەو دەي قسەي تىدا نىيە، هەرچى هەمانە لە ساىەي سەرى دىنەكەمانەو. هەموو شتىكمان لە گەرەبى و بەخشندەيى خوداوەيە. با فەرزەكەمان بەجى بگەيەن، بەشكەم ئەویش لە بەزەيى و گەرەبى خۆي بىبەرمان نەكا."

مزه فەر بانگى كرد بەرمانا بىنن. كچۆلەيەك دووگرديكى بچووكى هينا و رۆستەم ئۆغلى لە دىوئەخانەكەدا شوپىنىكى باشى دۆزىبوو و نۆيۆي دابەست... نۆيۆكەي زۆرى نەخاياند.

"بەلتى بەگم، چ فەرمايشىكت هەبوو؟"

لەو كاتەدا قاوەيان هينا و ئەو بەدەم هەلقوراندنى قاوەكەيەو، لەسەر قسەكەي رۆيشت: "ئەمرو بەياني هەر لەبەر دەرگاي مالمان چاوم بە مزەفەر كەوت، زراوم چوو و گوتم نەكا، بەگمان بەلەيەكى بەسەر هاتبى. دەسبەجى غارم دا و هاوارم كرد، گىرا؟ هاوارم كرد ئاخۆ قۆلبەست كرا و بەگىشيان برد؟ باش بوو دەركەوت مەسەلەي زەوى و زار بوو. ئەگەرچى ئىمە هىچ پىوئىستىيەكمان بە زەوى و زار نىيە و خەلك ئەو پەيتاپەيتا كارخانە دادەمەزرىن، بەلام

هەرچۆنیک بێ، بەگ زهوی و زار دەرۆشی. خۆ زهوی و زاری زیادی، بەرد نییه سەرت بشکینێ... ئیتر زهوی و زار خەرجی خۆی دەرناهیئیتەوه. کە ئیزنی دامەزراندنی کارخانەیهکت وەگرت، ئیتر پارووت لە رۆنی دەکەوی. کە دوو ملوینت دانا و ئەویش هەر بە سەری زمانی داتنا، لە ماوەی شەش مانگدا نەک بە زمان، بەلکە نەغد و پوخت شەش ملوین قازانج دەکەوێ. سەرۆکی حیزبی یەکبوون و پێشکەوتن، جەنابی مەحمود جەلال بەگ لە ئەزمیر... سیاسەتە نوێیەکی ئەوێ ناغای من. لە زهوی و زارەوه بۆ پیشەسازی... ئەو راست دەکا. چما باب و باپیرانی ئیتمە لە ماوەی دەههزار سالدا کە لەسەر ئەو زهوی و زارە کاریان کردووه، چیمان پێ براوه، ئیتمە چارمان نییه جگە لەوهی واز لە کشتوکال بێنین و روو بکەینە پیشەسازی. هەر بۆیە حکومەت دەستی بە مائی خۆیەوه ناوه. بۆ هەرکەس، هەر کەسیکی.. زۆر گرنج نییه کاکێ من، جەلال بەگ نەک هەر بە خزم و کەسی خۆی، بەلکە بە خەلکی بەتواناش بە هەر کەسیکی مایه و هەوینێکی سەرمايه دارانهی تێدا شک بەری، پارەیان دەخاتە بەردەست. زهوی و زار باوی نەما کاکێ خۆم."

دەرۆش بەگ دیسان ملی بەلارهوه نا و گوتی: "زۆر باشه رۆستم ئوغلێ براکەم، خراب نییه."

ئیتەر ناخێکی قوولی هەلکێشا و لەسەری رۆیشت: "یانێ کار گەبۆتە ئەوه، ها؟ زۆری گوی مەدەیه... دەسلات چیه. ئەگەر راستیت دەوی، تۆ ئەوهندە پێویستیت پێتە، زهوی و زارت هەیه."

رۆستمە ئوغلێ بەهەژاوی گوتی: "نەخێر، نەخێر، نەخێر دەرۆش بەگی بەپێر. من ئەگەر هەزار کارخانەشم هەبێ، دیسان هەر پشتم بە زهوی و زار گەرمه." جا زەردەیهکی هاتی و چاوهکانی بریسکانهوه و لێ ی زیاد کرد: "کۆرەکانی ئیوهش کارخانە دروست دەکەن. مزەفەر بەگ، ئالاتمیر، حەمەعلی بەگی ئاق یوللی... گەوره..."

دەرۆش بەگ بە دەنگێکی بەرز قسەکی پێی پری: "دەزانم."

بەلێ، بەلێ بەگم، ناغای من ئەگەرچی زهوی و زاریکی وای بەدەستەوه نەماوه، ئەمن بەپێی عادەتی کۆنی خۆم و بە چاولێکەری لە رێوشوینی باب و باپیرانمان، هەر حەزم لە زهوی کرپنه. ئەوجار حەزیشم لێیه لەو سەردەمی تەنگانە و نەهاتییهی جەنابتدا بتوانم یارمەتییهکت بکەم. رۆژگارە ئیتەر، جاری بەرزت دەکاتەوه و جاری لەعەرزت دەدا. هەر خودایه کاروبارهکانی نزم و نەویبونیان تێدا نییه. پێشینیان گوتوویانە، دەست دەست دەشوات و ئەوجار دەست

هەلەدەگەر پێتەو و دەموچا و دەشوانتەو. ئەمن هەر لەبەر ئەو، بەبێ ئەو هیچ چاوم لە زەوی بێ و پێیوستیم بە زەوی و زار بێ؛ لەسەر داوای مزەفەر بەگ و زەکەریا بەگ..."

لەو کاتەدا خێسەیه کی پر لە سووکایەتی لە زەکەریا کرد، کە دڵ شکا و بەنگ پەریو لە جیبی خۆی وشک ببوو. زەکەریا بە شەرمەووە چاوی لە عەرزى بری. دەرۆش بەگ ناگای لەو هەش بوو. بەگ لەسەر جیبی خۆی بەبێ جوولە راوەستابوو و زاری ببوو بە تەلەى تەقیو و بە سەر سوورمانەو و سەیری رۆستەم ئۆغلی لە دەکرد و ئەو هەر قسەى دەکرد، و ئەمیش هەر رەنگی دینا و دەبرد و گنجی روخسارە زەر دەهەلگەر او هەکی درێژتر دەبوونەو.

"ئەو هاتم. من زەوی و زاریکی زۆرم هەیه، بەلام ئەتۆ بەگی ئیمەى. با مەسەلەى ئەو هەتیو و راکردوو بەر پێتەو... هەرچۆنیک بێ سەری بەگۆمیدا دەکەى و لایەکی بەلایە کدا دەخەى."

دەرۆش بەگ رەنگیکی هینا و برد. تەزوو یەکی پێدا هات و نەفەرە لە دایدا بلیسەى دا. ویستی شتیکی بلی بەلام زمانى نەگەر و کپ و بیدەنگ چاوی لە چاوی رۆستەم ئۆغلی بری. رۆستەم ئۆغلییش بەوێ زانى. ئاخۆ پێی لە بەرەى خۆی پتر راکیشابوو؟

"تکایەکم هەیه. تۆ چاکەت زۆر بۆ من بوو. پێت ناخۆش نەبێ، خەفەتى لى مەخۆ، توورە مەبە و خۆت مەخۆو. کاروبارى جوامیران وەك موو باریک دەبیئەو بەلام ناپسى. ئیمە تۆ دەناسین. کى هەیه تۆ نەناسى؟ منیش دەزاتم هەموو ئەو ئاگرانە لە گۆرێ ئەو ماھیر قاباقچی ئۆغلییە گەندوو گوووە هەلدا ییسى. هەموو چوکوراوا ئەو دەزانن و هەر تۆی نایزانى."

رۆستەم ئۆغلی کە ئەو قسانەى دەکرد، دەست و پێی دەلەرزین و جگەرەکەى پێ رانە دەگیرا. جگەرەکەى سى جارێ لى بەر بۆو سەر مافوو رەکە.

"شتیکی دیکەشت پێ بلیم؟ لەسەر خۆ بە، زۆر گوێ مەدە بەو شتانەى بەسەرت دین. ئەوێ چاڵ بۆ یەکی دى هەلەدەکەنى، لە پێشدا خۆى تێی دەکەوى. ئەوێ خراپە دەکا، ئاخەر هەلەدەگرێتەو. ئەم دنیا یە چى لى بچینی ئەو دەدروویەو. دەبێ ئیمانەت بەو حوکمەى خودای هەى. دەبێ دان بەخۆت بەگرى هەتا ماھیر پەتەى خۆى دەخاتە سەر ئاوى. ماھیر ئاخرییەکەى خۆى پێو دەکا."

قیت بۆوه و تاویک چاوی له چاوی بهگ بری و لهسه قسه که ی رویشت: "دهبی بهلینم
بهدهیتی ماهیر ناکوژی بهگ. دهبی گفتم بهدهیتی دهستت بهخوینی ئه و سهیهی گلاو ناکی.
بهلین دهدهی؟"

بهگ ههر زهردهیه کی کرد و روسته م ئوغللی دیسان درێژهی به قسه کانی خوئی دا: "دهبی دان
بهخۆتا بگری بهگ. دهبی ناگری بن کا بی و لهسه هری بییه وه. چار نییه. بۆ ئه وهی بنج و
بناوانی ئه و کاره ده ربینی، دهبی وا بکهی. گوئی مه ده ره ئه وهی به سه هاتوه و خه فه تی لی
مه خو. باشه؟ من برای تۆم. ئه گه رچی هیج هه وجیم به زه وی و زار نییه، به لام چیی زه ویت
ههیه بۆ فرۆشتنی، ههر بۆ ئه وهی له و تهنگانهیه رزگارت بکه م، هه مووت لی ده کرم. له
مسته فا به گیش ههر مه پرسه، ئه و له پی که وتوه. ههر دۆمئیکیش چییه زه ویی به دهسته وه
نه ماوه. هه مه عه لی ته نانه ت گو رستانی باب و با پیرانی شی فرۆشتوه. چیی نه ماوه ئه و
دۆشه گه شه ی مسته فا به گیش له سه ری ده نوی، بفرۆشی."

که تیگه یشت ده رویش بهگ له نه کاو گو ردا، بۆ ئه وهی قسه که ی گو ریی، دهنگی لی
هه لینا و گو تی: "زۆری گوئی مه ده ری بهگ."

دهنگه پته و و جی متمانه که ی، له جیی گه رمه وه ده هات.

"بروات بی، هه موو گیایه ک له سه ر پنجهی خوئی ده رویتته وه. فیل به مردووی و به زیندووی
یه ک نرخی ههیه. تۆ له ههر وه زع و حالیکدا بی، دیسان ههر ساری ئوغللی. شیر ههر شیره،
ئه گه ر پیریش بووی. با شتیکی دیکه شت پی بلیم، له م دنیا به دا ئه وهی پیاوه و پیاوه تی
له ده ست دی، ئه وهی دلاوا و جوامیره، سه ری بی گو لمه ز و گینه ل نییه. با شتیکت عه رز
بکه م، جوان و زه ریف گوئی به دهیه، چۆن بیلیتم..."

ههر قسه یه کی ده یکرد، تۆزیک له سه ری راده وه ستا و جا له سه ری ده رویشت: "ئه وهی
ههنگوینی به ده مه وه بی، چزووی به قوونه وه ده بی^۱. ئه وه قسه ی پیشینیانمانه و بۆ که سی
وهک تۆیان گو توه."

ده رویش بهگ بۆ ئه وهی به ری به چه نه وه ره یه که ی گرتی، گو تی: "زه وییه که ی کۆک تاش
ده ده مه تۆ."

^۱ ... هواتای نه و نییدی مه م نه دۆزییه وه له کور دیدا زۆریشم پرسیار کرد. هیوادارم ئه وانهی ده یزانن پیتی بلین. نزیکه شه له وی
ده لی: "هه رکه س ماسی بگری قوونی (قوله بی) یشی ته ره ده بی."

رۆستەم ئۇغلى دلى خۆش بوو و گوتى: "باشه، باشه، باشه. دياره تەمبىره كەره ئەوئى
نەكړيوه، بەلام باشه. زۆر باشه."

دەرويش له بن بارستايى ئەو سووكايهتى و تيشكانهدا دەتوايهوه و متهقى نەدەكرد. لەپەر
هەستى كرد هاتووئەتەوه حالى جاران و بەزمانيدا هات: "بە دريژاييش بەرى بە
ئاقچاسازەديه."

كەيفى بەدەنگەكەى خۆى هات. گپ و بە برشت بوو.

رۆستەم ئۇغلى كە تاويك لەوه پيش وهك ماقوولان قسهى دەكرد، لەپەر وهك ريبايكهەران و
بەدەم ليك خشاندى دەستەكانيهوه گوتى: "بەگى خۆم، ئاقچاساز وشك دەبى و تيدا دەچى.
كارى زەكيش و كانان ليدانهكەشى تا دە پانزە رۆژى ديكە تەواو دەبى. ماھير بەگ قاباچچى
ئۇغلى هەولئى ئەوهيهتى هەموو ئاقچاسازت لى داگير بكا. هەم سيبەرت بە تير دەنگيوى و
هەميش ئەو هەمووه بەلايهت بەسەر دىنى. خۆى حاجيبە شيتە بە كوشتن دەدا و بەسەر تويدا
دىنى و هەم ئەوهى... بەگ، پيشى بگره... ئاقچاسازى مەديهە. ئەگەر ئاقچاساز بەو بپرەدى،
ئەتۆش و هەموو ئيمەش لەو كەوشەنە وەدەر دەنى."

وەدەرمان دەنى ها. پيت ناخۆش نەبى بەگ. ئەتۆ سارى ئۇغلى و فرت و فيلان نازانى.
ئەو پيش فير دەبى. خەفەت لەو رووداوانە مەخۆ. ئەتۆ پياوى و گوتيشم ئەوى ماسى بگرى..."
بەگ قاقايەكى كيشا. وا لە ناخى دلەوه پيدەكەنى دەتگوت شتيكى زۆر گرنكى لى روون
بۆتەوه و تپى گەيوه. پەيتاپەيتاش لە بن ليوانەوه دووپاتەى دەكردەوه: "يانى ئاوا... ئاوا..."
"ئەوهى هەنگوينى بەدەمەوه بى، جزوى بە قونيبهوه دەبى."
"كۆك تاش ت..."

بوو بە مشتومرپىكى دوورودريژ. زەكەريا و مزەفەريش هاتنە نيو مشتومرەكەوه. كە
رۆشتەم ئۇغلى پاشەكشەى نەدەكرد، زەكەريا هەپەشەى دەكرد و چاوى ئى سوور دەكردەوه و
دەيگوت، رۆژتيك دەيكورژى و خويئە ئالەكەى بەو خاكەدا دەكا، كە بە پارەى خۆى كړيويتى.
مزەفەريش ئەهوهنى دەكردنەوه. رۆستەم ئۇغلى هەر جاريكى دەكەوتە تەنگانەوه: "ئەوهى
هەنگوينى بەدەمەوه بى..."
"ئەگوتەوه و دلى بەگى وهك ميو و رۆن نەرم دەكردەوه و ديسان
دەكەوتەوه چەنە ليدان. ناخريهكەى چەنە ليدان و بگره و بستينەكە برايهوه. دەرويش بەگ ئيت
لى كەوتبوو. بەخۇداشكانەوه و شەرمەزارى هارپبووى. لەو دوايانەدا لە هەموو شتيك تەريق
دەبۆوه. بە ريگا رۆشيت و قسەكردن و گوئى راگرتن. باشه بۆ واى لى هاتبوو؟ رووبەرووى ئەو

سەيە دانىشتىبوو و گۆيى دابووه ئامۆزگارىيەكانى و چەند سەعاتان چەنەي لەگەڵ لى دابوو و بۆنى زارى بەسەردا ھاتبوو.

"مزهفەر، بەياني زوو بچۆ شارۆچكە. كاروبارى بەناوكردنى ئەو قەبالانە تەواو بكە و پارەكەي وەرگرە."

رۆستەم ئوغللى ھاتە قسە: "پارەكەيم ھيئاو بەگ، فەرموو..."

لە باخەلليەو تەورەكەيەكى دەرھيئا كە بە ملىدا كەردبوو. لە تەورەكەكەدا دەستە دراويكى زلى دەرھيئا، كە بە دەزوى قەند بەستبووى. بۆ دەرويتش بەگى راداشت. بەگ پارەكەي لى وەرگرت و بە ساردى و سووكيەو فەرى دايە سەر مۆبەلەكەي تەنيشتيەو. دواي ئەو، ھەستا ئەمسەرەوسەرى ديەوخانەكەي كەرد. نە بىرى لە ھيچ شتەك دەكردەو و نە ھەستى بەھيچ شتەك دەكرد. وپ و كاس ببوو. ھەر جار نە جارىك بەئاگا دەھاتەو و دەيزانى ئەو لە بۆشايەكدا، لە داماي و بېكەس و تەنياييدا نوقم بوو و گىرى خواردوو. واى ئەو ھەموو شتەكى لە تاريكى و بۆشايەكەدا لەبەر دەكرد. بىرى ماھىر و قسەكانى رۆستەم ئوغللى جار بە جارى وەك بريسكەيەك بە ميشتكىدا تىدەپەرى و دەكوژايەو و لەبىرى دەچوو. ئاقچاساز، يوسف، ئالانەمىر، ھەلسوكەوتەكانى ئەوانيش ھەروا. مزەفەر، كچەكەي، خوشكەكەي، مەرگى قۆرت بۇغا، جارچى... ھەمووى يەك جى... وەك ئەو بىرى نەكردبيتەو...

بۆ نھۆمى خوارەو ھەراي كەرد: "ئەسپەكەم زىن كەن."

بەخىرايى لە پليكانەكان چوو خوارى. ھيشتا پى رانەگەيشتبون ئەسپەكە لە گەور بيئەنە دەرى. خۆي غارى دا گەور. ھەوسارى لە دەست نۆكەرەكەي - كە خەريك بوو ئەسپەكەي دەكردەو - راپسكاند و بەپەلە ئەسپەكەي راكيتشا دەرەو و خۆي ھاويشتە سەر پشتى و تاوى دا. بۆ كووى بەرەو كام لا دەرۆيشت؟ خۆيشى نەيدەزانى. جەلەوى بۆ شل كەردبوو و دابوويە بەر قەمچى. ئاگاي لەخۆي نەبوو. بە نيو بۆشايەكەي تاريكدا دەفەرى و بايەكى توند لىي دەدا. وەبىرى دەھاتەو، كە چۆتە نيو بايەكى سوورەو و دەم و لووتى پر بوو لە خۆل و دواي ئەو لە تاريكايەكى تىژ تىپەردا نوقم بوو، كەوتووەتەو نيو روونايەكەو و كە لە مەودايەكى زۆر كەمدا سى جارەن ھەتاوى كز و سەرى لە عەويقى ئاسمانىكى سوور سووردا بينيو. بە تاريكايەكەدا رۆچوو و ھاتووەتەو دەرى. بە رىنگا گەرم و سوورەو بوو كەندا ئەسپى تاو داو و گولئىكى شلئەرى ديتوو و بەسەر دەوئەكەندا بە ئەسپ بازى داو و پەيتاپەيتا بە تەنيشت ئەو كامىۆن و مەكىنە زەبەلاخە نارنجيانەدا تىپەريو،

که له وشتري ئهفسانهيي دهچوون و عهززه کهيان هه لده کهند و جوگهيان لى ددها. ئيستاش له ريگايه کدا، له دهوړى چنار و ديوارى هه وشه يه که ده خولايه وه. لمبوزى ئه سپه کهى که فى دهر دابوو و بژنى ئاره قه لى ده هات. بهر بهرې تاوه لانتى که سه رى هه لينا ئه وه له بن چنار يکه و چاوى بريوه ته په نجه ريه که، که تيشکى کزى لاله يه کى ليوه دى. له و کاته دا وه خو هاته وه. ديسان ئه سپه کهى لينگ دا و به دهوړى کوڅکه که دا خولايه وه. ئاوا باشت بېرى ده کرده وه. روونتر و ئاشکراتر. پى به پى بېر کرده وه کهى، ترسيکى بى دهرمان ناخى دهناخنى. هه جىنى لى هه لگيرابوو بو ئه وهى بزاني چ باسه. له پر به سه ر ده رگايه کى شکارى به لاداکه وتوودا ئه سپه کهى تاودايه ژوړه وه و له بهر ده رگاي کوڅکه که دابه زى و هه وساره کهى به ميله که وه به سه ته وه و وه ژوړو کهوت. قرچه قرچيک له ناخى هه لده ستا و هيژى نه ژنوى نه بوو. هه ستى روويه روو بوونه وه له گه ل نه هامه تيبه که له ناخيدا چه که رهى ده کرد. وه زع و رواله تى کوڅکه که ش ئه وه سه تهى به تينتر ده کرد. له نيوه راستى پليکانه که راوه ستا. ئيتتر نه يده توانى وه سه ر بکه وى. پييه کانى نه ده جو لان. تهخته رزيو و قه لشيوه کان تاك و ته را که وتبوون. ديواره کانى کوڅک زگيان دابوو و سواخه کهى جى جى وه ريسوو. لاي چه پى بينا که داته پيسوو و گويسوانه کان خواروخيچ ببوون. هه موو ولات تزواى و خو لوى و پر له خو ل و کا و کو ت بوو. گو لى نيو گولدانه کان وشک ببوون و چند گولدانى کيش شکابوون و به گو لى وشکه لاتووه کان و گلله کهى ناويانه وه به سه ر ته ختى ديوه خانه که وه رببوون.

کورسى، ميژ، گاسن، کوتک، ته ختى خه، ليغه، بالنج، دوشه گ، بوتلى به تال، تنه که، قاپى مسى، قاپى کوژن و شكاو و قايش و قرووشىكى زور له ديوه خان و هه وشه و بن ديواره کان که وتبوون و په رش و بلاو ببوون. کوڅک ئادارى به سه ر پادارييه وه نه ما بوو. ده رويش به گ زوربى له خو ى کرد و به خو ى گوت: "ده بى هه ر بيبيمن. به هه ر نرخيک بى... ده بى ئاوا به شپزى و داماوى بيبيمن." يه که دوو پليکانى ديكه ش چوه سه ريز له وان هيه ئه ويش له گه ل کوره کهى چوو يته ئه دنه. له وان هيه مردبى. له وان هه... چاوى به چند پياويكى جلوه رگ شېر کهوت که له گوښه يه که وه خه ريکى رووخاندنى کوڅکه که بوون. ئه وان هه ر چاويان پيى کهوت، خو يان ون کرد. له وان هه مسته فا به گ له و کاته دا له جيوانه که يدا مردبى. ته رمه کهى باى کردبى و روخسارى شين و مؤر هه لگه رابى و ده ستى له سه ر ده سكى لوغانه کهى و په نجه لى له سه ر په له پيتکه ئاوسابى. بو ئه وهى په نجه لى بيبييه ده رى، ده بى بيبريته وه. له وان هه ئيستا کر مه ريز بوويت... بېرى کرده وه، ئه گه ر مردبى، ئه گه ر ئاوسابى

و کرم تیبی دابی، ئەمن تەرمەکە، تەرمی دوژمنە جوامبیر و لیوہشاوہکەم ھەلدەگرم و بە جوانترین و شیاوترین رپوہسەم... دەکری بلپی، بە مەرگی ئەو نیوہی منیش دەمری.

بەخوای دنیاہەکی سەیرە. دنیاہەکی غەوارە و شیت. مستەفا، مستەفا، مستەفا ئاق یۆللی، ئەوی ھەنگوینی بەدەمەوہ بی، چزووی بە قوونیوہ دەبی... ئەتۆ پیاویکی ئاوی، پیاویکی شیلە و چزووت پتوہیە. دیارە نییە چارەنوسی من چۆن دەبی. نازام لەکووی و کە ی و چۆن دەمرم. مەرگی منیش فەرقتیکی لەگەڵ مەرگی تۆ نابێ.

تەختەکان لەبن پپی دا وا دەلەرزین و دەنگیان دەھات، دەتگوت ھەر ئیستا دەرووخی.

رۆژانیک... ئەوہی دەیدی، چەقینی پپی لە خاک و خۆل و پیسایدا، کاوڵاش و ویرانی، بیر و زەینی دەرویش بەگیان نوقمی تاریکاییەک دەکرد. لە پشت دەرگایەکەوہ کە باش دەیناسی، راوہستا و گوپی ھەلخست. لە ناوہوہ سەریوہیەکی ش چییە نەدەھات. زەمان بەستبووی و لە جوولە کەوتبوو. چەند سەعات دەبوو لەوئ بوو؟ ئاگای لی نەبوو. بەسپایی پالی بە دەرگاکەوہ نا. دەرگاکە بە چیرەچیر کرایوہ. بۆنی شی و ھەرنەھووتی بەسەردا ھات و سەری لەگێژوہ ھات. کە وەرژوور کەوت، دیتی. دەمانچەکە ی بەدەستەوہ بوو و پەنجە ی لەسەر پەلەپیتکە. مستەفا بەگ چاوی ھەلپینا و ماوہیە بە سەرسوورمانوہ سەیری کرد. برۆی بە چاوی نەدەکرد. روخساری وەک لیمۆ زەرد ھەلگەرپابوو. ردینە ماش و برنجییەکە ی، چر، ئالۆز و چلکن کەوتبووہ سەر سینگی و مژۆلی نەدەجوولانەوہ. لیوی باریک ببوونەوہ و وشک و تویتۆ تویتۆ و لیکاو بەولای لایدا ھاتبووہ خواری و پیوہی وشک ببۆوہ و سپی ھەلگەرپابوو. لووتیشی دریتۆ ببۆوہ و ئیسکی شەویلگە و روومەتەکانی دەرپەریبوون. چەند میتشینک لە دەوری زار و لووتی دەخولانەوہ. قورتمە ی وەک مستەکۆلە یەک لە نیوہندی گەرووی قەتیس مابوو. چاوہکانی بەقوولدا چوو بوون و دەرپەریبوون. چاوی وەک چاوی مردووان، وەک چاوی مەرپیکی سەرپراو، زەق زەق بەمۆلەق وەستا بوون و رەشکینەکیان چرچی تیکەوتبوو.

دەمانچە بریقەدارەکە ی پەلە پەلە ی رەنگەکە ی کال ببۆوہ و ئاسنەکە ی دەرکەوتبوو و کۆگایەک فیشەکی بریقەدار لەبەر دەستی و لە تەنیش دەسکی دەمانچەکەوہ دیار بوون. دەستە وشکەلاتوہکانی کەوتبووہ سەر ئەو لیفە کۆن و چلکنە ی لۆکەکانی لە درز و شوینە دراوہکانییەوہ ھاتبووہ دەری. کەر لە ژوورەکەدا کەوتبا ددانی دەشکا. تاقە کورسییەکی شەق و شر لە تەنیش تەختەکە یەوہ بوو. ھەر ئەوہندە. شوینی وینەکان و شمشیرەکان و شتەکانی دیکە بەسەر دیوارەکەوہ مابووہوہ. دەرویش بەگ لەو حالەدا نەیدەتوانی بەجوانی

بیهیتتەو بەرچاوی کە جاری جارێ ئێو ژوورە چۆن بوو. بە ژوور سەریبەو و لەسەر کورسیبە کە پەردا خێکی نیو پەردو و پێس و پڕ لە گووی مێش دانرابوو. پەلاسیکی زۆر کۆنە و کالەو بوو راخرا بوو... چاوی مستەفا بەگ و روخساری وردە وردە و بە خێرایبەکی سەرسوورپهیتەر، سات بە سات لە سەرسوورمانەو بەرەو پڕوانەکردن و لە پڕوانەکردنەو بەرەو ترس، لە ترسەو بەرەو توورپهیی، بەرەو پەلامار، شەرمەزاری، تۆقین و لە تۆقینەو دیسان بەرەو ترس، لە ترسەو لەپڕ بەرەو خۆشەویست دەگۆردرا. ئەو چاوانە ئاخریبە کە یان لێ ھات ھیچیان تێدا نەدەخوینرایبەو و لە دەرویش بەگی بڕین. روخساری تەپایی تێدا نەما بوو. دەتگوت دەموچاوی مردووانە. پێستی وشک و بزپکا، وەك پەرە کاغەزیکی ھەر دەستی لێ بەدە ھەلۆەر... لەسەر خۆ خوین لە روخساری گەپایەو. چاوی روخساری تۆزیک وەخۆ ھاتنەو و ئەوجار چاوەکانی بە نەرمە بزەبە بووژانەو و روون بوونەو. نەرمە بزەبە، کە گالتهی بە ھەموو شتیك دەکرد، بە دنیا، بە دەرویش بەگ و بەخۆی. تالترین تیزەبزە یێکە و تووی و بی دەسلاتی، کە بەرەو زگاریبوون دەکشا... بزەبە لە چاوەکانەو بەرەو سمیل و ئەوجار بەرەو لیوکانی کشا. چەندی زەردە ییو روونتر دەبوو، گالته جارنەتر و بەپرشت و بی بەزەبیانەتر دەبوو. روخساری و پرای یێکە نینە کە، بە گالته جاریبەو و لە مەلانییدا لەگەڵ دنیا و توورپه لانی دنیا تیزتر و بەپرشت دەبوو. دوا ئەو لەسەر خۆ چاوی لیك نا و ئەو بزە گالته جارنەبە سەر لیویبەو بوو، بەویو و وشک ھەلگەرا. دەرویش بەگ نەیتوانی لە جیبی خۆی ببزوی. سەری لێ شیوا بوو. نە دەیتوانی بگەریتتەو و نە توانای ئەو ی بوو بچیتتە پێشەو. دەمانچە بەدەستەو، لە جیبی خۆی وشک ھەلا تەبوو. لەو ھالەدا دەیتوانی چ بەکا؟ ... دەرویش بەگ ھەروا دێر دۆنگ بوو ھەتا پیرەژنیک ھات. پیرەژنە کە لە مستەفا بەگ دامووتر بوو. دەتگوت لە گۆر ھاتتەو دەری. جلوبەرگەکانی لەبەریدا فووفۆل ببوونەو. روخساری تاوہ سووت و پڕ لە چرچ و لۆچ بوو. شین و مۆر وەك مردووان. ژنە کە خۆی خزانە ژوورەو و چاوی بەو کەوت، گەش بوو و خیرا خیرا و بە دەنگیکی کز و تەکا کارانە گوتی: "بەخیر ھاتی، زۆر بەخیر بی ئاغا... خۆ بە چاوی خۆت دەبینی، ئاغان، ئیمەیان تووشی چ رۆژە رەشیبە کردوو؟ بەجیان ھیشتین و لییان دا و رۆیشتن. ماڵ و ملکہەیان فرۆشت. خاتوونیش پشتی کورپە کە گرت و بەگ تووشی ئەو رۆژە بوو. دەلین خاتوون دەگەریتتەو لای بەگ و ھەموو شتیك وەك خۆی لێ دیتتەو...

به ده مه بئى ددانه كهى زه رده يه كى هاتى و له سهر قسه كانى روښت: "ئيمهش له گه ل به گ، تير زگى خويمان ترخينه يه كه ده خوښ. به گ ده لئى، ته گهر ترخينه يه كم خوار دبا..."

مسته فا به گ له و كاته دا له جيوانه كهيدا جووله يه كى كرد و زور به ناخوشيه وه نالاندى. پيره ژنه له سهرى روښت: "به گ ده لئى، ته گهر جاريكى ديكه تير زگى خوڻم ترخينه يه كى پر له سهر و بيههرى سوور بخوڻم، ده بوژيمه وه."

مسته فا به گ ته مجاره له جييه كهى خويدا وهك بلئى ته كانئىكى له خوڻى دابى، وا نالاندى، ده تگوت هاوار ده كا. به لآم پيره ژنه لئى نه برييه وه: "ده بوژاويه، ده بوژاويه..."

ده روښ به گ له نه كاو گه راوه و به هه له داوان له زوره كه چوه ده رى و له پليكانان چوه خوارى و خوڻى هاويشته سهر ئه سپه كهى.

ده روښ له زينده خهويدا بو، كه به دهنگى ترؤمبيلئىكه وه خو هاته وه. راى كرده بهر بينلا و ماهير قاباقچى ئوغلئى ديت. له ته نيشت ترؤمبيلئىكى رهشى دريژ و نوڻ راوه ستابوو. به دهورى ترؤمبيله كه دا ده هات و به سه رسوورمانه وه سه يرى ده كرد. ترؤمبيله كه توژ و خوڻئىكى زورى لئى نيشتبوو. شتئىكى ديكهش هه بو، ئه وپش سهر و گوڼلاك و قه لافه تى ماهير بو. كلاويكى له سهر كردبو، كه ليوه پانه كهى سهر شاننه كانئيشى داده پوڻشى و له بهر تاوه كه ده بريسكايه وه. كراس، پانتوڻ و پئلاوى سپيى له پئى كردبو. ده تگوت ههر له خووه پئده كه نئى. پئكه نينه پر له شاديه كهى له دووره وه ديار بو. خه لكى شاد و خه مبار و ترساو و خه فته بار و دردوڻگ كه ته نيا ده كه ونه وه، له دووره وه ديارن. بنياده مه كان ده توانن هه موو شتئىكه له خه لكى بشارنه وه، به لآم زور كه م ده توانن خو له خوڻان بشارنه وه. بنياده م ته گهر شتئىكى پئى ناشيرين و نادادپهروه رانه و به ژان و ترسينه ر بئى، ته نانته ناتوانئى له خوڻيشى بشارئته وه. پاساويكئيش ههر ده دؤزئته وه بو ئه وهى نه يتوانيوه بيشارئته وه.

ماهير به گ دواى ئه وهى چهند جاريكه به ده وورى ترؤمبيله كه دا هات، به ره و پليكانه كان وه رى كه وت. ده روښ به گ به پئچه وانهى خو و خدهى خوڻى، له سهر پليكانه كان چاوه رپئى بو. ماهيرى زور به كه فوكوله وه له باوهش گرت و به ده نه گئىكى گهرم و خوڻمانه گوتئى: "به خيبر بئى براله. برائى شيرينم. مه گهر خوا بزائى چؤن ده توانم ئه و چاكيه ت بده مه وه، كه له گه لم ده يكهى و وهك برايه كه له پشتمى."

ماهير له پئشدا دئى به و پئشوازييه خوڻ بو و دوايى له پر وهك ئه وهى هه ستى به تووره ييه شاره وه كهى نئو دهنگى ده روښى كردبئى، ترس هه ليگرت. كاره كه خهريك بوو تئىكه

دهچوو. ههزاران بېر و خه يالئى به ميټشكيدا هات. دهرويش بهگ بهدهم فيكهه سيميلانهوه، چاوى له دهموچاوى و دهستى ټهو هه لئه دهگرت.

ماهير كه له سهر مويله كه داده نيشت، گوتى: "زور گهرمه."

ټيتر به دهرزوكه كه دهموچاوى باوه شين كرد: "ئاي بو ويسكيه كه سارد."

دهرويش بهگ بانگى كرد: "ويسكى."

ريك له و كاته دا، وهك بليئى له پيشدا تاماده كرابى، له سهر سينييه كه زيوين، ويسكى و سههول و ناو و په رداخيان هيئا. شووشه كان هه لميان لى نيشتبوو.

سه روده موچاوى ماهير بهگ توواوى بوو. مژول و برؤ و سهر و قزى له بهر توؤز و خول سپى دهچوونه وه. ټارهقه به چند شوينيكي دهموچاوه خولاوييه كهيدا هاتبووه خوارى و شويئى تى خستبوو.

دهرويش بهگ به دهستى خوى ويسكي تى كرد، سههول، ناو... بو خوئيشى تى كرد. له حالئكدا زور به دهگمهن ده بخوارده وه.

"به خوئيشت."

پيالهيان ليك دا. له روخسارى ماهيردا ترس ورده ورده شادييه كه دده پوئى. دهسته كانى ئوقره يان نه بوو. له و كاته دا كه سه رليشيوواى گيانى دهتهنى، ههولئى ددها، شادى و سهركه وتنه كه خوى بشارټه وه. جارنه جارټيكش، بهبى ټه وهى به دهست خوى بى، هه ندى دننگى له قورگييه وه دههات وهك بليئى بيهوى بلى، ټه وهى له گهل توؤم كردوه و به سهر توؤم هيئاوه، ههقى خوت بووه. بهگ يهك پشوو چاوى تى بريبوو و ورد ورد له هه لسوكه وت و جووله كانى ورد ده بووه. ماهير بهگ له لايه كه وه په يتا په يتا پيكي هه ل ددها و له لايه كه ديكه شه وه به رده وام ټارهقه نيوچاوانى ده سرييه وه و نه يده زانى دهسته كانى له كوئى بشارټه وه، ټهو په رى ههولئى خوى ددها نه هيلئى چاو و روخسارى شتيك بنوئين و شادييه كه ددهشارده وه و حاله تيكي خهفه تبار و گرياناويى به خووه دهگرت و ههر جاره ي حاله ت و ههستيكي هه بوو. دهرويش بهگيش له سهر يهك ههر به و جوړه بوو. له دردوئنگيدا جينگلى ددها، تووره ده بوو، دلئيا ده بوو، سهرى سوور ددها و ده كه وته نيو تاريكييه وه و له پريكدا هه موو بېر و بوچوونه كانى وه پاست گه پان و دوايى له سه رليشيوواييه كهدا په له قازهى دهكرده وه و ده ترسا و نازا ده بوو وله روخسارى ماهير ورد ده بووه و ههولئى ددها ميټشك و ناخى بخويئيه وه و له چاوترووكانيكدا سه ره داويك بدوئيه وه له گوژاناناهى له روخسارى

ماھیر بەگدا دەھاتنە گۆرۈپ. جارى سەيرى دەکرد ماھىرى نەرم و نىان و برادەرەكەى تاويك لەوھ پىش لەپر بووئە دەژمىنىك و لەو حالەدا ترساو و ھەلگورماو و پەنجەكانى لە بەدەفەرىيان گرز دەبوونەوھ و...

ماھىر نەيدەزانى چۆن خۆى قوتار بكا. بەگ ھەموو ھۆش و گۆشى خۆى دابووە چاوەكانى ماھىر و وپراى ئەو بىرى دەكردوھ و وپراى ئەو دەترسا و وپراى ئەو پەردەى بەسەر ناخى خۇيدا دەكىشا و گزەى دەکرد. دوو بنیادەمەكە دەتگوت بوونەتە يەك كەس. ئەویش لەگەل دەرویش بەگدا ببووە يەك.

ماھىر ئاخرىيەكەى بۆ شاردنەوھى ھەست و كەفوكولە بەجۆشەكانى، ناچار بوو بىتە قسە. بۆچى ھاتبووھ كۆشكى سارى ئوغلى؟ ديارە بۆ ھاتبوو ھەوايىكيان بەداتى، وانىيە؟ لە شارۆچكە كى لەو باشتەر ئاگای لە رووداوھ نوپىيەكان بوو؟... گوتى: "بەللى بەگ."

جا لە حالىكدا ھەولئى دەدا دەستەكانى لە پشت جامى ويسكىيەكان بشارىتەوھ، لەسەرى رویشت: "بەللى برا شىرىن و نەجىمزادەكەم، بەللى دەرویش بەگى سارى ئوغلى ماقول زادە."

دەرویش بەگىش بە گالئەوھ گوتى: "كۆرە ئەتۆ واز لەو بىتە، لە سارى ئوغلى دەلئىم."

ماھىر پتر شلەژا و لەسەر قسەيەكەى بەردەوام بوو: "بەللى ئاغای من، ئاخرىيەكەى توانىم روونى بكەمەوھ كى پارەى بۆ سەرى يوسف داناوھ."

دەرویش بەگ خۆى پى نەگىرا و نەيتوانى كەفوكولئى ناخى بشارىتەوھ، پرسى: "كى؟"

"ئەھمەد قايا سارپ، نوپىنەرى پەرلەمان."

دەرویش بەگ بەبى ئەوھى بەدەست خۆى بى، جنىويكى دا و دەسبەجى بەسەر خۇيدا زال بۆوھ و گوتى: "ھەى دايكەخۆگى. باشە چ خراپەيەكەم بۆ وى بووھ؟"

"جا چىت عەرز بەكەم... لەگەل من دانووى ناكولئى. پىيى وايە ئەمن دەچمە پەرلەمان و جىيى وى دەگرمەوھ و تەنانەت دەپمە وەزىرىش. بەلام نازانى ئەگەر ئىمە ھەزمان لە شتى وا بوايە، دواى ئەوھى لە قىيەننا گەراينەوھ، زۆر لەمىژ بوو دەبووينە بەرپۆبەرى گشتى و وەزىر. بەلام ئىمە شارۆچكەكەى خۇمان و كۆشكەكەى سارى ئوغلىمان بە ھىچ شتىكى دىكە نەگۆرپىيەوھ. من پىم وايە بۆيەش دەژمنايەتتى تۆ دەكا، چونكە تۆ پشتى من دەگرى."

دەرویش بەگ ھەستى بەو گزە و فرت و فىلە كرد، كە لە چاوەكانى ئەودا بلىسەى دەكىشا. لەسەرخۆ گوتى: "تكاىە... بەلام كەسىك بە ناوى يوسف لەگۆرئى نىيە."

بنیاده میکیان به ناوی یوسف له خه یالی خۆیاندا دروست کردوو و کردووشیانته پیاوی من و جا هاتوون سی هزار لیره شیان خه لات بو سهری داناوه و بو دۆزینه وهی ئه و بنیاده مه خه یالییه وه کیو و دهشتان که وتوون. بنیاده م له و که ریتییه ی ئه وانه شاخی لی دهروی. ئه و جار ده چن خه لکی گونده کانی بنیاری چیا ده دهنه بهر شق و تیجه لدان. ئه ویش به ئه مر و فرمانی ئه و ئه نکهره گه وچه. په له مه که، هه موو شتیکی ئه نکهره چاره ده که م. له سه رچاوه که وه ئاوه که ده گرمه وه. ئه و دادته ستین و ئه و نه قیبه و ئه و که سه ش که پارده بو سهری یوسفه خه یالییه که داناوه، ته مبی ده که م. ئاخیرییه که ی ههر دایدۆزمه وه. جا ئه حمه د قایا بی یان که سیکی دیکه. ئه من به شی خۆم ژیاوم و دواي ئه وه هه تا ده مرم، هه موو ته مه نم بو ئه و کارانه ته رخان ده که م. ته مبیان ده که م... ئه وان ده بیینن چۆن مشووریان ده خۆم، ژن و مندا له کانیان تووشی چ رۆژه رپه شییه که ده که م و چییان به سه ر دینم و شارۆچکه له چ ئاگریکدا ده سووتینم...

ئیتیر هه ستا و به پینکه نینه وه نه راندی: "به خۆشیت. هه لده ماهیر. ئه گهر من دهرویشم، تۆ خه می هیچت نه بی و له هیچ شتی مه ترسه. مشووری هه مووان ده خۆم. مشووری ئه و کابرایه ش هه روا، ئاخیرییه که ی دایدۆزمه وه."

ئیتیر چاوی له چاوی ماهیر بری. ماهیر پیی نه کرا چاوی له چاوه کانی ئه و بدزیتته وه و ناچار بوو خۆی به دهسته وه بدا و دهرویشیش دواي تۆزه راوه ستانیک گوتی: "ته نانه ت دۆزیشمه وه."

جا له سه رخۆ و به دالعه وه له سه ر جییه که ی دانیشه ته وه و لیبراوانه له سه ری رۆشیت: "ته نانه ت دۆزیشمه وه. تۆ په له م لی مه که. هه مووان ده که مه تۆزی بانان."

ماهیر به ته ته له وه گوتی: "به گ، ئه گهر ئه و یوسفه له نیو نه بردری، لیمان ده قه ومی." به گ نه راندی: "که سیک نییه ناوی یوسف بی. هه رگیز نه بووه. زۆری پی ناچی دادته ستینیش و تۆش و خۆشم نامینن."

ماهیر به بیستنی "تۆش، ئه منیش" به له سه رخۆیییه کی وه که له سه رخۆیوونی ده می مه رگ گوتی: "زۆر باشه. چاکه شوکوور له نیو چوووه. جا ئه و جار به ئاسووده یی... ده توانین به گژ دوژمنه کانه ماندا بچینه وه."

له پر روخساری گه ش بووه و به له بزیککی دیکه وه گوتی: "به گ چیی وای نه مابوو له بیری بکه م. کوپه دهر د و به لا ئه وه نده زۆرن که... ئاقچاساز به م زووانه وشک ده بی. دوینی"

چو بوومە ئەوی، زەکیشی و کانال لیدانە که وا تەواو دەبی. چاکە شوکوور، مەسەلە ی ئەو یوسفە ئارامی پی نەهیشتبوم. نازانم ئەو ئەنکەرە یە بۆچی ئاوا لەتۆ هەلگەرپراو تەو دە؟ جا ئیستا شتی دیکەشیان هەلبەستوو. دەلێن ئەتۆ قۆرت بۆغات بە دەستی جارچی بەکوشتن داو. دەلێن وەلی شەمالا پیایوی تۆ بوو و ئەتۆ دەستت لە پشتی مەستان داو و دنەت داو. سلیمان ئەسلان سووی پەنجە بکوژی. لەو تەلەگرافانەدا که لە ئەنکەرەو دەین، باسی هەوو ئەو شتانە دەکری. گۆیا تۆش گوندییەکانت هان داو راپەرن. بۆ لیکۆلینەو لەو مەسەلانە، ژەنەرال بەهەت پاشا لە ئەنکەرەو هاتە شارۆچکە. من پیم گوت پاشای من، هەموو ئەو دەنگۆیانە بی بنەما و پووچن. چما شتی وا دەبی؟ دەرویش بەگ لەکوی و راپەرینی گوندی لەکوی؟ بەلام چیی کردم و کراندم بەگۆیدا نەچوو. ئەتۆش لەگەڵ ئەو عەریزەنوسە..."

دەرویش بەگ بە دلخۆشییەو و بە دەم چەپلە لیدانەو، یەک پشوو پیدەکەنی و دەیگوت: "بەهەت، بەهەت! من ئەو، من ئەو... لە میژە دەیناسم. ئەو، ئەو؟ گوی مەدە یە ماھیر. بای خەیاڵیشت نەبی. بەم زووانە مشووری هەمووان دەخۆم."

ماھیر لەو دەمەدا ئاسەواری دردۆنگی و گومان و شیوانی لە هەلسوکەوت و دەنگی دەرویش بەگدا بەدی کرد و گوتی: "بەگ، گەورەترین کیشە ی تۆ ئەو یە، متمانەت بەهیچ کەس، تەنانەت بە چاری خۆت و بە منیش نییە. تۆ کە دەلێی، یوسفیک لەگۆری نییە، دیارە هیشتا متمانەت بەمن نییە. ئەگەر یوسفیک لەگۆری نییە، ئەی ئەو گەنجە ی من نەقیبم بۆ خەلەتاند و دەربازم کرد، کێ بوو؟ یان ئەو ی لە مالا کە ی عەلییە ریشە گرتبوویان و دوا ی خۆی لە دەستیان قوتار کردبوو و جەندەر مە گیسکە کە یان خواردبوو، کێ بوو؟ ئەگەر یوسفیک لەگۆری نییە، ئەی عەلییە ریشە بۆ لەبەندیغانە کراو؟ ئەتۆ تەنانەت باوەر ت بە چاوەکانی خۆشت نییە. تۆ تەنانەت متمانە بە مزەفەر، بە کورە کە ی خۆشت ناکە ی."

دەرویش بەگ وەک بەلادا کەوتی، بە دەنگیکێ کز گوتی: "یوسفیک لەگۆری نییە. ئەمن نە کەسیکی وام دیتوو و نە دەیناسم. ئەو جار بەمن چی مەستان و وەلی شەمالا، سلیمانیا ن کوشتوو؟ هەموو دنیا ش دەزانن جارچی لەسەر چی قۆرت بۆغای کوشت."

"دەزانن. بەلام یوسف هە یە و تۆش وەک نەقیب بە شوپینییەو ی. کەس نییە ئاگای لەو هەش نەبی."

دەرویش بە دەنگیکێ وەک بنالینێ، گوتی: "یوسفیک لەگۆری نییە."

ماھیر بەگ بە توورە ییەو گوتی: "یوسف هە یە."

ئىتر ھەستا و باقى ويسكئىيەكەى بەپئوھ ھەل دا. ئاخرى لە دەروئىشى ئاشكرا كردبوو. دەبوو بچئىتھوھ شارۆچكە و كاروبارەكان گورجوگۆلتر بكا. بە لەبزئىكى متمانەبەخۆوھ و لەحالىكدا لەسەر يەك بە يەكى قسەكانى ھەلئوھستەيەكى دەكرد، گوتى: "يوسف ھەيە دەروئىش بەگى ئازىز. ئەگەر يوسف نەبوایە، ئەتۆ ئەوئەندە نەدەشلەژاى. تۆ راھاتوى ھىچ شتى بەكەس نەلئى. دەى باشە، چۆنى پئت باشە با وابى. تەنانەت بەمنئىش مەلئى، بەلام چاوەروانىبئىشت نەبئى لەمەودوا خۆم لە كارەكانت ھەلقورتئىنم... ئئستا تۆ وات لئى بەسەرھاتووھ لەھىچ شتى تئىناگەى. دۆست و دوژمنت لئك ناكەيەوھ. دەبئى راست و بئى پئىچ و پەنا پئت بلئىم تۆ نوقمى خەون و خەيالئى دەروئىش بەگى ئازىز..."

ئىتر بئدەنگ بوو، بۆ ئەوھى بزانى قسەكانى چ كارىگەريئەكئان لەسەرى ھەيە. كە دئتى دەروئىش بەگ بئدەنگە و خەرىكە پاشەكشى دەكا، بە تۆزئىك توورپەيئەوھ لەسەر قسەكانى رۆئىشتەوھ: "بەگ، دەروئىش بەگ... تۆ ھىچ شتىك لەو دنيا نوبئە، لەو دنيا مۆدئىرنە نازانى و بەداخوھ خۆشت نازانى كە نازانى."

ئەوئەندەش چوھ پئىش، كە دەستى كرد بە نەراندن. لەحالىكدا چئئزى وەرئەگرت لەوھى بەسەر دەروئىش بەگدا بنەرئىنى و بئى رزئىى پئى بكا.

"نازانى. ئەنكەرە مانگئىكە دەستى لە ھەموو كاروبارىكئى خۆى ھەلگرتووھ و خەرىكئى كارى تۆيە و مانگئىكئى رەبەقە ھە شارۆچكە و ھەموو ئەم مەملەكەتەدا كۆر و كۆبوونەوھ لەسەر تۆ دەگيردرئى و بوويەتە بنئىشتە خۆشكەى سەر زار و زمانان و پەتى سئدارەكەت لەپەنا گوئچكەتە و ئەتۆش ھەر خۆت دەخەلئەتئىنى و دەلئىنى، يوسفئىك لە گۆرئى نئىيە. يوسفئىك لەگۆرئى نئىيە. ھەر بە راستى لەوانەيە خۆشت بروات كردبئى بە نەبوونى يوسف..."

وردەوردە چاوقائىمتر دەبوو و پتر ھەلئدەچوو. دەموچاوە سوورھوولەكەى سوورتر دەبووھ و دەنگئىشى پتر لئى ھەلئدئنا. دەروئىش بەگئىش بەسەرسوورمانەوھ سەبرى دەكرد. باشە ئەوھ بۆ واى لئى ھاتبوو و بەچى وا دەرھەلئبوو؟ يانى ماھىرئىش دەيتوانى ئاوا دەنگ ھەلئئىنى و بنەرئىنى؟ سەيرە، سەيرە. وھلآ پئباو خەرىكە وەكئىوان بكەوى. لە نئوھندى ھۆلەكەدا، دەستە بئى تئىنەكانى بەردابوونەوھ. نەيئدەزانى چ بلئى و چ بكا. چاوەكانى وەك چاوى ئاژەلئىكئى لە داوكەوتوو، دامائانە لە گلئىنەيدا دەخولانەوھ."

"يوسف نئىيە. يوسف ھەر نئىيە و نەشبووھ. بەھەرچى بروات ھەيە. چما دەكرئى يوسف نەبئى؟ ئەتۆ دەتەوئى كئى كەر بكەى؟ يانى لەگەل خۆشمان؟ دەى باشە. ھەرچى ھەيە لەچاوى

خۆتى دەبىنى. ئىتر گەيوەتە ئىسقاقم. ئىتر بىزار بوومە لەو خۆپارىزىيەت و لەوہى ناوا
خوایانە سەیرى كەسانى دىكە دەكەى، بىزار... كورە جا لىي گەرپى خودای دەکرد ھەر مىلى
دەشكا، جا بە من چى..."

كە قسەى گەيشتە ئىترە، وەرپى كەوت و دواى ئەوہى چەند پلىكانىكىش چووە خواری،
راوہستا و خىرا گەرپاوە. دەرۆش كە ھەنگاويكى وەدوا كەوتبوو، لەگەل گەرپانەوہى ئەو،
دەسبەجى وەخۆى ھاتەوہ و راوہستا. بە تكاوہ و بۆ چارەسەر سەیرى دەکرد. ماھىر ئەو
نىگايەى خویندەوہ و گوتى: "من دەرۆم و ... و ئىتر..."

بەپەلە لە پلىكانەكان چووە خواری. رىك لەو دەمەدا و بەشوينىدا دەنگى نىوہنووزەى
دەرۆش بەگ ھات: "ماھىر... ماھىر بەگى ئازىز... برالە..."

ماھىر كە گوتى لەو دەنگە بوو، شاگەشكە بوو و وەك ئەوہى بالى لى روابى، خىرا
رۆش و كە گەيشتەوہ لای تەرۆمبىلەكەى، ئاورپىكى لە كۆشكە كە داوہ و لە ھالىكدا دانە
سپىيەكانى وەدەردەخست، بە گالتەپىكردنپكەوہ گوتى: "يوسفىك لە گۆرپى نىيە. سارى
ئوغللى دەرۆش بەگى ژىرى ژىران، مندال دەخەلەتەننى."

لەو دەمەدا كە دەنگى كزى "يوسفىك لە گۆرپى نىيە" لە بەرىتلاى كۆشكەوہ دەھات،
لەبەردەرگا تووشى مزەفەر بوو. مزەفەر بە نىوچاوانىكى تالەوہ و لە ھالىكدا بەزۆرى
زەردەيەكى خستبووہ سەر لىبوى، لىي نزيك بووہە بن پىلى گرت و گوتى: "خۆت سەخلەت
مەكە، خۆت توورە مەكە. بام ماوہىەك خولق و خووى تىك چووە. ئەو رووداوانەى ئەو
ماوہىە تەواو مېشكىيان تىك داوہ."

قۆل لە نىو قۆلدا ديسان لە پلىكانەكان چوونەوہ سەرى. دەرۆش بەگ لە سەر
پلىكانەكان بەپىرىيەوہ چوو و ئەو جار رۆش و لەسەر مۆبلەكە دانىشتەوہ. ئەو بنىادەمە
چوارشانەيە لە پرىكدا تىك چەرژاو و بچوك بىوہ و وەك گۆلەيەكى لى ھاتبوہ.

بە دەنگىكى پەر لە جۆش و خرۆش گوتى: "بەگ، بەگ، بروانە، ئاقچاساز بەو زووانە وشك
دەكرى. ئىمەش دەستمان داوہتە دەستى يەك بۆ ئەوہى كۆمپانىيەى پىشەسازىيەى چوكورواوا
دامەزرىن. ھەر لە ئىستاوہ بنەماى پىنج كارخانە وىكرپا دادەنرىت. ئىمە لەو كاتەوہ بىرمان
لەوہ كرووہتەوہ، سى، چل مىليون تەمان قازانج لى كرووہ. بەلام تۆ، زۆر داواى لى بوردن
بەگ، ئەتۆش بە مندالۆچكەيەكەوہ، بەو گەمەيەوہ كە يوسف ھەيە يان نىيە، خۆت
خافلانەوہ. ئىمە ھەول دەدين ملت لە پەتى سىدارە رزگار بكەين، بەلام تۆ بى حورمەتىمان

پئی دهكهی. باشه بهگ، شتی وا دهبی؟ میش بنیادهمم. چهنده خۆپراگرم. تۆ بفرموو مزدهفهر بهگ. وانیهه؟ ههقمه یان نا؟"

"هیئندهی زهوی و ئاسمان ئاغای من..."

ههستا و له بهگ چووو پئی شی و له تنیشتی دانیشت. بهگ لی كهوتبوو. چاری وهك چاری مهپئیکی سهبرپردراو بهمۆئهق وهستاوون. ملی بۆ ههموو شتیك راکیشابوو. دهستی لهسهه ئهژنۆی بهگ دانا.

"نامۆژگاریههکی برایانهت دهكهم. ئهگهر بهقسهی من دهكهی، با بهبی پیچ و پهنا پیئت بلیئم، تا زووو ئهو یوسفه بدۆزهوه و سهری بهگۆمییدا بکه. ئهگهر پیئت وایه بهههر هۆیهك خۆت ئهوهت پئی ناكری و دهستت بۆی ناچی، به من و مزدهفهری بسپییره. ئیمه باش دهزانین چیی لی بکهین. ئاوا به یوسفینك لهگۆرپی نییه و ئهو قسانه، هیچ دهردینك دهرمان ناكری. چونكه یوسف ههیه. بنیادهم نابی وهك سوئیسکه سهری له بهفر بنی و..."

بهگ وهك ئهوهی له خهوی راپهړیبی، سهری ههلیئا و گوتی: "یوسف ههر نییه."

بهگ چاری له چاری ماهیر برپیوو و خهريك بوو وهخۆ دههاتهوه. روخساری ماهیر بهگ نوقمی فرت و فیئل و گزه و درۆ بوو. لهو ساتهدا چیی پئی دهكرا؟ ماهیر سوئسهی ههندی شتی كۆدبوو. ههستا: "له شارۆچکه كارم ههیه. دهبی برۆم. بهدرهنگی كهوتم." به ههشتاو له پلیكانهكان چووو خواری. دهرویش بهگ كه گوئی له دهنگی ترۆمبیله كه بوو، وهخۆ هاتهوه و رای كرده بهربینالایه. ترۆمبیله كه دوور كهوتبووه و ههروئیکی تۆز و خۆلی له پاش خۆی بهجی هیشتبوو.

لهولاترهوه، بهسهه دهرای سپیی ناوهراستهوه، ههوره سپیهكان گهوال گهوال ههلهدهستان. بای شهمال چهنده جارینك نهرم نهرم ههلیكرد و دامرکایهوه و ئیتر لهنهكاو ههلیكرد.

گهردهلول له دهشتهكهدا كۆلهكهیان دهكرد و بهملاولادا دهسوورانهوه و دهرپوشتن.

وهرزير به ويه پرى پاريز و كوچكو لييه وه دهاتنه سهر شو كه ناله ي خهريك بوو تهواو ده بوون و سه يري شو مه كينه و شو فل و نامرازانه يان ده كرد، كه مليان دريژ كر دبووه و شو كله زوره ي هه ليانكه ندبوو، له سهر ليواري كه ناله كه رو يان ده كر ده وه. چاو يكيان كر دبووه چوار چاو و به سرت و خرته وه قسه يان ده كرد. شو كه ناله زوري نه ده برد كه زونگا وه كه ي هه لده چوراند و جيبى ليته و ناوه كه ده بووه زه وييه كي قه لش قه لشت و تويژتويژ و پان و به رين. به نه زمون تيبگه يشتبون كه شو خاكه، روحي بنياده ميشي لي بجيني، شيني ده كاته وه. شاروچكه شو خاكه ي له توپهت و پارچه پارچه ده كرد و له پيش چاويان مه كينه و شو فل ه نارنجيبه كان ديسان ده كه وتنه وه كار. نه خاكه كه يان له بير مابوو و نه شو زه وي زارهش كه لي ده كه وتنه وه و تهواو سهريان به كاروباري مه كينه كانه وه خافلابوو. شهوانهش خهونيان بهو نامرازه زه به لاخانه وه ده دي. هه نديكيان كه ره ي به ياني له خه وي هه لده ستان و به سه رسورنپ ماويه وه چند سه عات سه يري شو مه كينه و نامرازانه يان ده كرد، كه هه روا خهريكي هه لكه ندن بوون و ده چونه پيش. مه كينه كان بوونه به شينك له ده شته كه و زونگا وه كه و له خويان. جار نه جاريكيش خه لكيكي شاروچكه به ترؤمبيله جوانه كه يه وه ده اته لاي مه كينه كان و له حاليكدا ده ست و بالي راده وه شان و پيده كه ني، له گه ل شو فيره كان قسه ي ده كرد. دواييش سواري ترؤمبيله كه ي ده بووه و ده پريشت.

به ره له وه ي شو مه كينه و شو فل و نامرازانه بين، هه مووانيان خر كر دبوونه وه و برسي تينوو و سه رليشيواو له دؤليكيان په ستاوتبون... له وانه شه له گه ل تهواو بووني كه ناله كه... له وانه شه هه ره له گه ل وشكبوونه وه ي زونگا وه كه... باشه شو زونگا وه نه گه ر وشك بي، چيبي لي ديته ده ري؟

ئەي ماسى و بالئندە و مېشەنگۈينەكان چىيان لى دى؟ ئەي جېر و جانەوەرەكەي دىكە،
ھەزىياكانى زۆنگاۋەكە ھەموو رۆژى بەرەبەرى بەياني لەگەل ھەورپكى چردا بەسەر
قامېشەلانەكەدا دەبارىن...

دواي ماۋەيەك، ۋەرزىرەكان، ترسەكەيان و مەكېنە و شۆفلە زەبەلاھەكان و ئەو
قامېشەلانەي وشك دەبۆۋە و ھەزىيا و ئەو خاكەي ۋەك گۆشتى قوربانى لەتوپەتيان دەكرد،
لەبېر چۆۋە و سەريان بەكاروبارى خۇيانەۋە خافلا.

ھەمەئەلى بەگ سى جار ھاتە دەم زۆنگاۋەكە و چەند دەقەيەك لاي سەيارە و شۆفلە و
مەكېنەكان ماۋەيە ۋە لەگەل پىاۋەكان قەسەي كرد و دوايى رۆيشت. كەسېش نەيزانى بۇچى
ھات و چىيى گوت و چىيى بېست.

ئىمامە كوردە دىسان قۇلى ھەلمايىبوو و شان و باھۇ ئەستور و درىژ و خال كوتراۋە مووزەردەكەي
رووت كردبوو... لەسەر دوو تاتەبەردى رۆمى كەلۈپەلەكانى خۆي دانابوو و ھەراي دەكرد، ئاي ۋەرە
ساردىيى مېۋەيى. ئەو بەردە رەشانە كە نەخش و نىگارى چەند سەلكە مەرپ و چەند ھېشۋە تىپەكيان
پىۋە بوو، كى لىرەي دانابوون؟ ئەوانە لەكوپۋە ھاتبوون؟ لەوانەشە بەر لەۋەي بەردى بناغەي ئەو
شارۆچكەيە دامەزى، لە تەنىشت يەكەۋە و لە بن گل دا شاردرابىنەۋە. ئىمامە كوردە چل سال
لەۋەپېش بەبى ئەۋەي كەس بزاني لەكوپۋە ھاتوۋە، ئەو بەردانەي ھەر لىرە دۆزىبۆۋە و تەختەكۆنەكەي
خۆي، كە بەلای پانيدا دەكرايەۋە، لەسەريان دانابوو و دەستى كردبوو بە فرۆشتىنى ساردى. لەۋى رۆژى
بەدواۋە ئەو بەردانە بېۋنە بەردى ئەو. سەرۆكى مۆزەخانە يەك دوو جارن وىستىبوى ئەو بەردانە
بەرىتتە مۆزەخانە، بەلام ئىمامە كوردە كردبوۋىە قەرەچى ئۆين و ھەللايەك، ئىت سەرۆك ناچار وازى
لى ھىنابوو.

ئىمامە كوردە دەيگوت: "بە تەۋاۋى ئەو شارە و ھوكمەتپكەۋە، ۋەشۋىن مندا لۆچكەيەك
كەۋتوون." ھەر كەس بە بەردەمىدا تىدەپەرى، ھەر كەس داۋاي لىمۆناد و ساردىيى لى
دەكرد، چاۋە زەردە درشتەكانى زەق دەكردەۋە و ھاۋارى دەكرد: "يوسف نەبۋە و نىبە.
يوسفىك لەگۆرپى نىبە. لەخۇيانەۋە ھەلىيان بەستوۋە.. لە بىكارىيە..."

ئاغا و بەگ و پىاۋەكانى دەۋلەت كە بە لايدا تىدەپەرىن، نقورچكىكى لى دەگرتن و
تەشەرىپكى لى دەدان.

سەر و سەكتى نانەۋا، لە ھالىكدا ۋەك كوپران بە پى كوتە دەھات، پەيدا بوو. نىۋچاۋانى
نانكەر پېر بوو لە گنج و چاۋە قىچەكانى بە ئاستەم ھەلدېنا و سەرى وا رادەگرت دەتگوت

بۆن دەکا. لە بەردەم ئیمامە کوردەووە رادەووەستا و لەحالیگدا لەسەر هەر قسەیه کی هەلۆستەیه کی دەکرد، بەدەنگێکی پر زایەلەووە دەپیرسی: "ئەگەر یوسفیگە لەگۆزێ نییه، ئەو کی حاجیی کوشتوو؟ تۆ؟"

ئیمامە کوردەش لەحالیگدا وەخت بوو لە داخانی بدپۆ و دەماری ملی هەلۆستە، دەینه پاران:

"من کوشتم، حاجییە شیتە من کوشتم."

ئێتر پیاڵە مسییەکانی شەربەت خواردنەوێ لێک دەدا و لەسەری دەپۆشیت: "بەلێ، من ئەو سەگی بنی سەگەم کوشتم. جا چۆنیشم کوشتم. قسەت ما؟ هەر لە خۆیانەووە یوسفیگیان دروست کردوو و کەوتوونەتە شوینی. کورە دەردی ئێو دەزینەوێ یوسف نییه، ئێو هەر لەبیانوان لە گوندی هەلۆدەن... دەی بلێ دەی، بلێ سەی کوپۆ... عەلییه ریشە چ تاوانیکی هەیه؟ ئەو یوسفی لەکوێ دیتوو، لەکوێی شاردوووەتەو، بۆ کوێی دەرباز کردوو؟ دەی بلێ دەی، بلێ دەی سەگە کوپۆ. ریشەیان بۆ لەزیندانێ کرد؟ هەر لەبەر ئەوێ چاویان پێی هەلۆدەهات، وانییە؟ لە لایەکەووە لە گوندی هەلۆدەن و لە لایەکی دیکەشەووە دەلێن هەر کەس بیدۆزیتەووە کوپۆیهکە زێری دەدەینی. گوندی لەکوێ کابرایەک بدۆزنەو، کە هەر لە بنی را نەبوو؟ یوسفیگە لەگۆزێ نییه."

نانکەریش دەیگوت: "هەیه."

دوای ئەوێ ئەوێ لەبازاری بوو، هاتە نیو کیشە کەیانەووە. بوو بە مشتومر و مقۆمقۆ و هەرا و هاوار و تیکەولێکەیهک دەنگیان دەگەیشتە ئاسمان و هەتا شەوی و تا ئەو دەمەی دەرابەکان دادرانەووە، هەر درێژە دەبوو. ئیمامە کوردە سوور سوور هەلگەرابوو و ئارەقەیی شین و رەشی دەرکردبوو و وەک سەربازێکی سەرکەوتوو، ماندوو و شەکەت و لەحالیگدا جێبۆی بەهەموو خەلگی شار و بە ناهەقی و بێدینەکان دەدا، کەلوپەلەکانی کۆ دەکردەووە و دەبیردە دووکانە نیوچۆلەکی بڕایم. جا دوای لەوێ لە سەر تاتە بەردەکان دادەنیشت و ئەو دراوێ پەیدای کردبوو، دەیکردە نیو کۆشی و دەبێژمارد و لەگێرفانی دەنا. پارەیی دەژمار و بەدەم ژماردنیشەووە، هەر کەس بەلایدا تێپەرپیاپی، سەریکی هەلۆدینا و پێی دەگوت: "کەسیگە بە ناوی یوسف لەگۆزێ نییه. هەر بۆ ئەوێ چاوی حوکمەت بنووسین و لەگوندی هەلۆدەن و خەلگ سەرقال بەکن و خۆشیان رابوین، یوسفیگی خەیاڵیان دروست کردوو.

ناكهریش كه ههر له نزيك شه ويوه خوئی لی مات دابوو، ههلی ددهايه: "ههيه. به كویرایی چاوت ههيه. جا بهم زووانهش دهیگرن. كه گرتیشیان، گوئی دهگرم و ده بهیتمه بهردهمت و ده لیم شه و یوسفه. جا شه و ده ده بی بنی پییانم ماچ بکهی. گیله، پیری خه له فاو..."

جا ئیمامه کوردهش بیدهنگه ی لی ده کرد و پاره که ی ده ژمارد. كه گلویی بازار پی ده بوون، یهک پی هه لدهستا و به ره و ماله که ی ده که و ته ری و پیره ژنه وردیله و بی زمانه که ی ده دی، كه له چکیکی سپیی له سه ره ده کرد، له به ره درگا چاوه روانیه تی. شه هیهچ باسی یوسف و شه شتانه ی بو ژنه که ی نه ده کرد كه له بازار پی روویان ددها. ده ست و ده موچاوی ده شوست و جلو به رگه تازه شور دراوه کانی له به ره ده کرد و له سه ره شه سفره ی نارقه ی ژنه که ی بو ی رازانده بو و له وانه بو له به یانییه وه خه ریکی بو بی ت، داده نیش ت و به پیاله یه کی زهر و کاله وه بو، كه چل سال له وه پیش له ولاتی خو یانه وه هی نا بو ی، پیک پیک ده بخوارده وه و له حالیکدا مه زه ی ده وودا ده کرد، ده چۆه سه ره باسی مه له بنده که ی خو یان و باسی نه سپ و هه لۆ و هۆبه و هه وار و عه شیرت و گه نجی تی و سه ربا زییه که ی ده کرد. چل سالی ره به ق بو، ئاوا باسی رابردوی و سه ربرده ی خو ی ده کرد و ژنه که ی وهك چۆن یه که م روژ به تامه ز رو ییه وه گوئی دابوویی، دیسان هه روا زاری داده پچری و وهك له به رده م هه قایه تخوانی کی به گف ت و لغت و گۆرانی بیژ دانیش ت بی، ئاوا گوئی ددهايه قسه کانی. له ماوه ی چل سالاندا قه ت روژنیک له روژان وا ریک نه که و تبو، روودا و یك دوو جار بو ژنه که ی بگی رپیتته وه. له وانه یه روودا و یکی سه د جاریش گی رپا بیته وه، به لام ههر جاره ی به جو ریکی دی که ی گی ربا بو وه. ژنه که ی به گیان و دل گوئی ددهايه شه و قسانه ی ده یکردن جا باسی ههر شتیک بوایه ن. كه ئیمامه کورده له سه ره سفره ی نارقه داده نیش ت و ده ستی به قسه ده کرد، كه س بو ی نه بوو بیته لای. شه وه به نه زمون روون بو وه كه هه رکه سینك، جا له هه ر پله و پایه یهك ته نانه ت بایشی له قه بران زیندوو بو و پایه ته وه، ئیمامه کورده به لایه کی به سه ره ده هی نا، عه ره ب به سه ره گامیشی نه هی نا بی. شه روژانهش كه دلی توند ده بو، به ده نگی کی به رز کۆنه گۆرانییه کی دوور در یژی ده گوته وه، كه هه رکه س گوئی لی ده بو، وایده زانی شه وه له ده شت و چیا شه و گۆرانییه ده چری. ژنه که ی هه می شه خودا خودای بوو جار یك گۆرانییه ك بلی، به لام ده رفه تی ئاوا به ده گمه ن هه لده که و ت.

یوسف چهند جاران كه شه ربه تی لی ده کړی، شه و مقوم مقو و مشتومرانه ی به چاوی خو ی دیتبوو. له پیتشدا ههر نه یزانی بوو چ باسه و مه سه له چیهه. به لام هه ندی شتی له گو ی و

میشکیدا مابۆه. جارێکیان درێ به حهشیمهتهکه دا و چوو پێشی و داوای شهربهتی کرد. ئیمام بهدهم پرکردنی پهرداخهکهوه، ههراي کرد: "یوسف هه ر نییه و نهشبوه." یوسف راجلهکی و نهشیتوانی لهوی بروا. هه ر تاو نا تاویک درێ له ئاپۆزای خه لکه که ده دا و داوای شهربهتی ده کرده و به یه ک بین به سه ریه وه ده نا و له گو شه یه که وه راده وه ستا و گو یی هه لده خست. ئاخرییه که ی تیگه یشت که باسه که، باسی ئه وه. له مه وپاش هه ر جارێکی ئاپۆزایه کی ده دی، ترس و له رز و هه ستیکی نامۆ دایده گرت و به ره و ئاپۆراکه راکیش ده بو و له وی وای گو ی له قسه و باسه کان هه لده خست، ته نانته شه ربه تخوار د نه وه شی له بیر ده چۆه. کاتی نانکه ر ده یگوت: "ده یگرن و له سی داری ده ده ن و ده رو ی شیش به په ته وه ده که ن، هه موو ته نداسی له شی ده له رزی. له ناخیدا ئه وه نده له نانکه ر و ئیمامه کورده تووره بوو، حه زی لی بوو هه ردووکیان بکوژی، به لام توژیک دواتر به بیستنی قسه یه ک، خۆشی ده ویستنه وه. گو ی هه ل خست له و مقۆمقۆیانه، ببوه خووی هه موو رۆژهی و به رده وام له ده وره بری شه ربه تفرۆشییه که ده هات و ده چوو.

خه لکی شارۆچکه له میژ بوو هه ر باسی یوسف و حه مه عه لی و وه زعی مسته فا به گ و ئه وه ی به سه ری هاتبوو و په یوه ندیی نیوان مزه فهر و حه مه عه لی یان ده کرد. هه موو ده ستیان له کاروباری خۆیان به ردابوو و له و رووداوه سه یر و سه مه ره و ده گمه ناندا نوقم ببوون که له وانه بوو دووباره نه بنه وه. جارێ باسی ئه و ماشین و شو فل و نامرازانه یان ده کرد که هی نا بوویانه ئاچاساز و جارێ باسی براده ره که ی ماهیره گیان ده کرد له ئه نکه ره. به لام هه موو ئه و شتانه لایه ک و قسه و باس و مشتومر له سه ر هه بوون و نه بوونی یوسف و په یوه ندییه کانی مزه فهر و حه مه عه لی له لایه کی دیکه ...

وایان دانا بوو له هۆلی هۆتیله تازه که دا کۆ بنه وه. هۆله که حه مه عه لی پێشتر گرتبوویه وه. حه مه عه لی له گه ل زه کی به گ جار نه جارێ سه ریکی له هۆتیله که ده دا و سه راسو ییه کی رازاندنه وه ی میژه کانی ده کرد. له نیوه راستی میژه که گولدانێکی پر له گول دانرابوو. ئه و گولدانه له سه ر پێشینیار و پێداگریی حه مه عه لی دانرابوو. چونکه زۆری حه ز له گول بوو.

شه ریک و هاوبه شه کان، سه روه ندی سه عاتی چوار یه ک یه ک و دوو درو هاتن. خه لیل ئاق سووی ئوغلی و له گه ل وه سمان ئۆزباش، حه مه عه لی له گه ل مامۆستا رۆسته م به گ، مزه فه ریش له گه ل ئالته میر هات. حه مه عه لی و مزه فه ر یه که م جاریان بوو یه کتریان ده دی. هه مووان هه په سا بوون و له سه ر هه ست بوون بزائن ئه و دوان چۆن یه کتر هه ل سوکوت ده که ن.

که ئەوان ھاتنە ژوورەو، ھەمە عەلی وەک زیارەتی دۆستیکی زۆر لەمییەنە ی خۆی بو
ھەلگەوتی، رووگەش و بەپیکەننەو بە پەرە مەزفەرەو چوو. تۆزیک ھەژاوی و شەرم و بلیی و
نەئیی شلەژاویشی پێو دیار بو، چوو پیتی و باوشی بە تەمیر ئاگادا کرد. تەمیر ئاگاش ئاوا
ھاوپیەکی خۆی ناساند: "یەکتەر بناسن، مەزفەر بەگ، مەزفەر بەگی ساری ئوغلێ."

ئەوانیش بە روویەکی گەشەو و لە ھالیکدا لە سەرتاپای یەکتەری ورد دەبوونەو، زۆر
دۆستانە دەستی یەکتەریان گوئی. ئەوانی دیکەش لە جیبی خۆیان ھەستاوون و ورد ورد لەو
دیمەنی پیشوازی و یەکتەرناسینەیان دەپوانی. ئالائەمیر سەری بردە بن گوئی ھەمە عەلی و
بەسرتەیکە گوئی: "باوھشی پێدا بکە."

ھەمەعەلی تاویک دەرڈۆنگ بوو. نیوچاوانی تیک نا، رەنگیکی ھینا و برد و سوور ھەلگەرا
و ئاخیریەکی دەستی مەزفەری بەردا و لە ئامیزی گرت. مەزفەری ئامیزی لی دا. ئەو جار
قۆلیان لە قۆلی یەکتەر کرد و لەسەر مێزەکە و لە تەنیشت یەکتەرەو دانیشتن. وەک نە بایان
بەسەردا ھاتبی و نەبۆزان و ھیچ لە نیوانیاندا نەبووی، کەوتنە دانوستان و قسەکردن لەسەر
کاروبارەکان. لە پێشدا زەکی بەگ ھاتە قسە و باسی پێشەکی و دەسپێکی کارو ھەلومەرج و
چەند و چۆنیی و وام و قەرزەکانی دەولەتی کرد. ھەمە عەلی کە رۆژیک پێشتر لە ئەنکەرە
گەرابۆو، بە تیز و تەسەلی باسی سەفەرەکی خۆی و دانوستانەکی خۆی کرد. کە ھەمە
عەلی لە قسە بوو، تەمیر ئاغا لە دەمی وەرگرتەو. قسە و وتووێژەکان دەوروبەری سەعات
ھوت تەواو بوو. ئەو بەلگە ی پێویست بوو، ئیمزا کران. بەرپرسی نووسینگە چاوەرێ بوو.
شایەتی دا. مەکیەنی تاپکردن کەوتنە چرتەچرت و خڕەخڕ. نووسینگە دیسانیش شایەتی
دایەو... بە بۆنە ئەو رۆژە پەرزەو جێزینیک لە یانە ی شاردا ریک خرابوو. دوا ی تەواو بوونی
کارەکە، ھەمووان بە پیکەنن و دلێکی خۆشەو چوونە ئەوی. ھەمەعەلی و تەمیر ئاغا
مەشرووبیان نەخواردەو.

نیو ی شەوی، جێزەکە کۆتایی ھات. ھەمەعەلی و مەزفەر لەو ماوەیدا لە تەنیشت
یەکتەرەو دانیشتبوون و یەک پشوو قسەیان دەکرد. قۆل لە نیو قۆلدا لە یانە ی شاری ھاتنە
دەری. کاتی مالاوایی، ھەمەعەلی گوئی: "تکایەکم لیت ھەیە مەزفەر گیان. ھەزم لیبە شەوی
بچینەو مائی ئیمە. واز لەوانە ببنە، من و تۆ براين، ئیمە دەمیکە یەکتەر دەناسن."

مەزفەریش وەلامی داو: "تکایە، جا نەیەمە مائی تۆ، بچمە کوئی..."

باسی دۆستایه تی مزه فەر و همه عه لی هەر لهو رۆژه وه شه ونده ی دیکه ی پیوه نرا و کهوته
سه ر زار و زمانان.

ماهیر قاباچی ئوغلی دهیگوت: "ئیمه، دوای شه وه ی ئاوا بووینه پشتیوانی به کتر، ئیتر
پشتیمان وه عه رزی ناکه وی. ئه م سه رده مه، سه رده میکه، دوژمنی هه زار ساله و قه سته سه ر وه ک
میو و رۆن نه رم ده کا. سه رده می شارستانییه ت، شارستانییه تی دینی."

هه رچه نده نه یده توانی به سه ر شه رق و قینه یدا زال بۆ که له ده رویش به گی هه بوو، هه ر
له سه ر شه وه ی سوو کایه تی پی کردبوو و شکانده بوو یه وه، به وه حاله شه وه به زه بی پی دا ده هاته وه.
خۆ مسته فا به گ ئاق یوللی وه زعی زۆر له ویش شرتر بوو. کافر به زه بی پییدا ده هات. جا هه ر
به لاساری و پیداگریشه وه دهیگوت و دهیگوته وه، که مه حاله شه کولاشه کۆشکه به جی بیلم.
هه ر لیره ده مره م. ماهیر به گ له گه ل شه وه دا پیاوکی جوامیر و زیره کیش بوو، به لام نه
سه رده وه ی شه جوړه که سانه ده رده کرد و نه له قین و رقه که ی خۆی به رامه بر ده رویش به گ.
چما ده رویش به گ کییه؟ چما بوون و نه بوونی به لای ماهیره وه وه ک یه ک نه بوو؟ شه ئیتر وه ک
نه بی وابوو. مرده ویه کی به روا له ت زیندوو... وانیه؟

گه رما هه لی کردبوو. ته نانه ت بالنده ش له فرینی که وتبوون. ده وله مه نده کان، یان شه وانیه ی
کاریان که م بوو، چوو بوونه کویتسانی توووس. ماهیر به گ ژن و منداله که ی نارده بوه
کویتسان، به لام خۆش کار و باری زۆر بوو. لایه کی کاره که ی ده رویش به گ و کارخانه و
مه سه له ی یوسف و نه قیب که له به ر شه وه ی نه ی توائی بوو یوسف بگری، هه جینی لی برابوو.
لایه کی دیکه ش که ناله که خه ریک بوو ته واو ده بوو و مشتومر و مقومقۆ له سه ر دابه شینی
ئاقچاساز. خه لکیکی ئیجگار زۆر، که هه ر هه مووشیان له هه ولی شه وه دابوون لایه کی
ئاقچاساز بر بدن، پیای حوکمه ت و ئاغا و گوندی و شه دپهاتیانیه ی به وه هه مووه تیبه لدرانه
هیشتا چاریان نه ترسابوو و له ملالاره ده خزینه نیو قامیشه لانه که وه و هه مووانیش له وه
ئاگادار بوون و ته نانه ت له شه نکه ره شه وه خه لکیک ده هاتن و داوای پارچه زه ویه کی
ئاقچاسازیان ده کرد بۆ شه وه ی بیکه نه باغ... له لایه کی دیکه شه وه کاروباری مه رده زه چار و لۆکه
و مه زراکه ی خۆی... له سه ر یه ک زۆریان سه رقال کردبوو. تیکه و لیکه یه ک بوو باب ئاگی له
کوری نه مابوو. شارۆچکه کپ و مات بوو. دیسان باس باسی ده رویش به گ و مسته فا ئاق
یۆللی و یوسف و په یوه ندیی مزه فەر و همه عه لی بوو، به لام که فوکوله که ی جاران دامرکابۆوه.
هه تا شه وه ی سه باحه ت خاتوونی خوشکی ده رویش به گ هاته شارۆچکه.

ساعاتیک دهبو روژ ببۆه، سهباحهت خان به تهنورهیهکی کورت لهپیی و لووزیککی شین لهبهر و به گۆرهوی تهنک لهپیدا و قژه درێژهکهی بهسهر شانیدا پهخش و پهڕیشان کردبوو و بهو چاوه درشت و مهست و پر نازانهیهوه، بهنیوهراستی بازارپیدا تپیهری. له پێشدا خهڵکی بازار نهیانباسی، بهلام له پر یهکیک ناسییهوه و گوتی ئهوه سهباحهت خانه. ئهوهندهی چاوترووکانیک ههوالهکه له شار گهرا و ههوجۆلیکی خسته شارهوه. سهباحهت خان دلرفین و شوخ و شهنگ، قیت قیت دهڕۆیشت، بهبی ئهوهی سهیری کهسێک یان شوینیک بکا، سی جارن ئهسهر و سهوسهری بازارپی کرد. دوایی بهرهو سهر، بهرهو لای باخچه تیکدراوهکه چوو. بریسکهی بازنه زیرهکانی سومای چاویان دهبرد.

دار ههنا گولیان کردبوو و گوله گهشهکان له بن توژ و خۆلهکهشدا ههر وهک بلیسهی سوور دهدهرهوشانهوه... کاولاشی بهجیماوی ههرمهنییهکان کهوتبووه بن پهردهی جوانی گوله ههناکهانهوه. شارۆچکهی توژلێنشیتوو له گهрмаکهدا تاك وتهنیا مابۆه. وزهوزی مێشهنگوینه ههژاوهکان لهنیو داری ههناکاندا ههر دههات و زیاتر دهبوو. ماری رهش، وا ههژابوون و ئۆقرهیان لی برابوو، سوور دهچوونهوه و له گۆشه و قوژینی کاولاشهکهدا تیک ئالابوون و عهشقبازییان دهکرد. کهس لێی تیک نهدهدان. بههاری مهند و بیجوله لهو شارۆچکهداهیتر اوادا، بۆ هندی چروجانوهه و بنیادهم، وهزی جووتبوونی پر لهکهفوکول بوو. سهباحهت خاتون سی روژان له نیو پنگه بوخۆشهکانی باخچه تیکدراوهکهدا، له نیوان دار ههنا پرگولهکان و له بن دارههنجیریکی بوخۆشدا جیی خۆی خوش کرد. گهنجی بیبهش و چاوبرسی لهوانیه بۆ یهکهم جار... هیچ ههلا و فیتنهیهکی لێ نهدهکهوتهوه. ئهو وای راهاتبوو، لاوهکان وهک کۆیلهیهکی دهستهمو وهدووی خۆی بدا و ههرکهس هاتبایهته لای، شیت و شهیدای خۆی دهکرد.

سهباحهت خان، له باخچه تیکدراوهکهوه چوه نیو گوله پینج پهڕهکان. لهویش گهنجی لادیی... دواي ئهوی رووی کرده گردهکه و ئیتر پاش ئهوهی شهویکیش له دم کانیه پر پنگهکه روژی کردهوه، ون بوو. گهنجی دم شیرینبوو، باخچه تیکدراوهکه و دارستانی سنیهه و دم رووبار و نیو پینج پهڕهکان و ههموو ولاتی لێ گهران و سهنگ و سوژنیان دا، بهلام نهیاندۆزییهوه. که رویشته، ئیتر بوو به بنیشتهخۆشکهی سهر زاران. وهک بلیی ههرگیز جوانیکی ئاوا دلرفین ریی نهکهوتبیتنه ئهم شارۆچکهیه.

ئىمامە كوردە لەپەر دەهرى بوو. لە دەم كەلويەلى شەرىف تفرۆشپىيە كەى كەرد بويە هات و
هەوار و قەرەچى ئۆين. نانكەرەكە و خەلكى ديكەش كە نەياندە زانى بۆ وا گرى گرتووه،
نەياندە ويرا لىي بچنە پىشى. ئىمامە كوردە وا ئاگرى گرتبوو، هيج كەس نەيدە ويرا لىي نزيك
بىتەوه و شەرىف تىكى لى بگرى.

"دۆزىتانەوه... بى ئاپرووى بى شەرمىنە، قەحەبىنە، هەر بۆ ئەوهى داخى دلتان بە
رىشە هەلپىژن چوون يوسفىكتان دروست كرد. دەى پىم بلين بزائم ريشە چ خراپەيەكى بۆ ئىوه
بووه؟ دەچمە ئەنكەرە، دەچمە لای شەخسى سەزۆك وەزىر. وەك بلينى ئىمە لە ئەنكەرە كەسمان
نەبى. هەموو شتىكى پى دەلیم. هەموو شتىك. پەتەى هەمووتان دەخەمە سەر ئاوى. پىي
دەلیم، سەزۆكى گەورەتان چۆن كوشت، پىاويكى وا دادپەرە، كە هەقى بە هەقدار دەدا... جا
سەزۆكە زىرىش ئەگەر پىاوى، ئەو شارۆچكەيە تۆپباران دەكا. ديسان وەك سەردەمى
ياخىيەكان "نەزمى بەگ" تان لەسەر دەكا. ئەويش چىي ئاغايە لىرەيان دەردەكا، جا
ئەمجارەيان ناشيانىر پىتە دياربەكر، بەلكو راويان دەنى بۆ فيزان. گويتان لى بوو؟ هەى
نەگبەتىنە. با ئەو نەقەبەش گوئى لى بى و هەموو ئەوانەش كە دەستيان لەگەلى
لەقاپىكدايە... يوسف تەنانەت ئەگەر هەشبى، ئىتر نەماوه. ئىمە لىرە سەرى خۆمان
بەرداوه تەوه و كارمان بەكارى كەسەوه نىيە، سەگى سەگبابانە، پىيان وايە ئىمە پنگەين، يان
نەخىر دەهۆلى دۆمين. بەلام خراپتان خەو لى كەوتووه. مەگەر ئەوانەى لە شەرگەى نافيۆن و
گالى چاى و چاناق قەلادا شان بە شانيان لەسەنگەردا بووين و شەرمان كەردووه، ئىستا لە
دەسەلاتدا نين؟"

باسكە رووت و خالكو تەكرارەكانى رادەوه شاند و وەك شىرىكى لە قەفەز كرابى، بە دەورى
چنارە كەدا دەخولاوه. هەموو گيانى شەلالى ئارەقە بوو و دەمارى مىلى وەك كارىتەيان لى
هاتبوو.

هەر جار نە جارىك، پانتۆلە كەى دادەكىشا و شوئىنى برىنە كەى سەر رانىي نيشان دەدا و
دەيگوت: "ئەو برىنەم دەبينن، خۆ لەسەر گانى دايكتان برىندار نەكراوم، لە شەرپىدا و لە
بەرەنگارىي دوزمندا برىندار بووم."

ئىمامە كوردە زۆر خراپ هەلچوبوو. ئەوانەى لەو كات و ساتانەدا پىيان وابوو خۆيان
لادەن، باشترە، دەميان هەلدوو رىبوو و مەتەقيان لىوه نەدەهات. ئىمامە كوردە كەفى
هەلدەخراند و يەك پشوو دەينەراند: "كوكمەت ئاقچاساز وشك دەكات، بەلام ئىوهى هيج و

پووجی چاوبرسیی تیرنه خۆره بستۆکه یه کی ئەو خاکه نادنه ههژاران. هەر له ئیستاوه وهك
 گۆشتی قوربانی له نیوان خۆتاندا دابهشتان کردووه. وا نییه؟ ئەگەر سه‌رۆکی مه‌زن ئیستا
 زیندوو بوایه، ده‌تانتوانی ئاوا بکه‌ن؟ گه‌وادینه، بۆ چه‌په‌لووشکردنی مائی دنیا دوژمنی
 هه‌زاران ساله‌ ناشت ده‌که‌نه‌وه و پێیان وایه خه‌لگ نازانی چێیان له‌بن سه‌ری دایه. هەر له خۆوه
 مندالیکیان دروست کردووه و به‌و بیانوه‌وه چی خراپه به‌سه‌ر گونددیه‌کانی دێنن، بۆ شه‌وه‌ی
 له‌کاتی چه‌په‌لووشکردنی ئاچه‌سازدا که‌س نووزه‌ی لیوه نه‌یه. ئاخ‌ر کافرینه، بۆ ئابرووینه،
 سه‌ر هه‌لێنن و خودا بێنن، چ خودا به‌رداره؟"

ده‌نگی نزم ده‌کرده‌وه و دیسان هه‌لی دێناوه...

ئه‌گه‌ر جله‌ویان بۆ ئیمامه‌ کورده شل کردبایه، رۆژ به رۆژ پتر شووی لی هه‌لده‌کێشا و
 ده‌بوو به‌ کێشه‌یه‌کی قوول.

سه‌رله‌به‌یانیی رۆژتیک، ئەو ده‌مه‌ی دیسان ئەو چاوی قووچاندبوو و زاری داچهرچیبوو، ماهیر
 به‌گ گه‌یشتی و گوتی: "بیرپه‌وه، بیرپه‌وه ئیمام. ئاواش نییه که تۆ ده‌یلتی. وه‌ره له‌گه‌ل من."
 ئیمام وهك کۆیله به‌دوویدا رۆیشت. ماهیر که دیتی که‌سی به‌ده‌وره‌وه نییه، بۆی گه‌راوه و
 گوتی: "ئه‌تۆ ده‌زانی خه‌ریکی چ گووکارییه‌کی؟ کورپه‌ ئه‌وانه‌ زمانی بنیاده‌م له پشته‌سه‌رییه‌وه
 ده‌رده‌کێشن ها. چما له گیانی خۆت بێزاری؟ کۆ سه‌رۆکی مه‌زنی کوشتووه؟ یانی له‌ کاتی
 گرتنی "دولدولێجه" دا له په‌یژه‌وه به‌رنه‌بووه‌وه و عومری درێژی بۆتۆ به‌جۆ نه‌هێشت؟ یوسفیش
 نه‌مردوووه و زیندوووه. هه‌مووان ئه‌وه ده‌زانن. سه‌یرکه ئیمام، ئه‌وه پیت ده‌لێم، نه‌قیب زۆرت لی
 پره. ده‌یویست بۆ و بتخاته ته‌ویله‌وه، من نه‌مه‌یشت... ئەگه‌ر ده‌ته‌وی به‌ مردنی خۆت بم‌ری،
 خۆت له‌و شتانه هه‌لمه‌قورتییه. شته‌که‌ش وا نییه که تۆ ده‌یلتی. هەر ئه‌وه‌نده‌ت پێ ده‌لێم ئەو
 ماسته‌ بۆ موو نییه. ئەگه‌ر ژیر و ئاقل بۆ، به‌وه‌نده‌م لی تۆ ده‌گه‌ی. هەر ئه‌وه‌نده‌ و هیچی
 دی. ئەسپی ره‌سه‌ن قه‌مچیه‌کی به‌سه. ئەوه من پیم گوتی."

خودا بتاخه‌سینێته‌وه، ئیتر له‌مه‌ودوا ئیمامه‌ کورده بێده‌نگ بوو و چه‌ند رۆژان زاری لێک
 نا. شارۆچکه‌ ده‌تگوت مردوووه. ئیمام له‌و چه‌ند رۆژهدا شتیکی لی روون بۆوه. گه‌نجیکی
 بالابه‌رزی سه‌روگوێلاک خۆلاوی به‌ره‌ورپووی راده‌وه‌ستا و چاوه‌ درشته‌کانی تۆ ده‌پری. کاتی
 ئیمامیش سه‌یری ده‌کرد، ناوری ده‌دایه‌وه، به‌په‌له‌ له‌وی دوور ده‌که‌وته‌وه.

که‌س نه‌یزانی چ رووی دا، یان کۆ وای له ئیمامه‌ کورده کرد، دیسان ده‌هری بێته‌وه. ئەو
 دیسان ده‌ستی کرده‌وه به‌ هات و هه‌را و گوتی یوسفیک له‌گۆری نییه. ئیوه سه‌رۆکی مه‌زنتان

كوشتووه، نهزمى بهگ دى و دوورخستنوه و ئاچاساز و... عهسرى ئه و رۆژهى وا دهستى كرديبۆوه به زماندریژی، ئهفسهريک به چوار جهندهرمهوه هاتن و لهگهڵ خۆيان برديان بۆ پۆليسخانه. نهقيب ههر چاوى پيى كهوت وهك بزوت لهجيى خۆى دهريهپرى و پهلامارى دا و دايه بهر شق و مستان. بهلام تهوانهى لهوى بوون، مامۆستا رۆستهه بهگ و ماهير و جافر ئۆز پۆلاد و ئالتهمير دهستيان گرت. بهلام ئاگرى توورپهپى نهقيب دانهدهمرکايهوه. ئه و دهرههلببوو و ههرچى بهسه زاريدا دههات، پيى دهگوت. ئيتز تۆمهتيك نه ما نهيداته پالى. هاندان گونديهكان و ههلدان دژى ناسايشى ولات و پيلانگيران بۆ رووخاندنى دوايين دهولتهتى تورک و... کۆمهله تۆمهتيك، له وشترت نابايهن ههليهنهدهگرت...

نهقيب كهفى ههلههخراند و دهينهپراند:

"له دارت دهدهن. ئهگهر زۆرت چاكه لهگهڵ بکهن و له سيدارهت نهدهن، ههتا دهمرى، له زيندانيدا دهرپزيى. كى سهروكى مهزنى كوشت؟ يوسفيك لهگۆرئ نيهه؟ ئهگهر يوسف لهگۆرئ نيهه، ئهى ئه و ههمووه هيژهى جيى شانازيى دهولتهته شكۆمهندهكهمانن، به شويىن كيدا دهشت و چياكان كيومال دهكهن؟"

پيى له عهرزى دهكوتا، ليتى دهچوهه پيشى و به مۆرپهيهكهوه سهيرى سهرتاپاي دهکرد و دهگهراوه و دهيوولاند و توورپهيهكهى بهسهردا ههلههپرشت و بهسهريدا دهنهپراند:

"بلى، دهى بلى."

ئاخرييهكهشى بهوپهپرى توورپهيهوه، فهرمىانى به جهندهرمهكان كرد:

"ئهو دوژمنه خهترناكهى دوايين دهولتهتى تورک له كۆت و بهند بکهن. زنجيري له دهست و ئهستۆى بکهن و بيكهنه ژوورئ، دهى زوو بکهن..."

ئيمامه كورده ئهوى شهوى له بهنديخانهيهكى شيدار و پيس و بۆكهندا مايهوه و ههتا بهياني ئهوى خه و بى، بهچاويدا نههات. ههر به و شهوه نيههگيان ببوو. خۆى بهسهه پيوه رانهدهگرت و روخسارى وا زهره ههلهگهراپوو، كهسك دهچۆوه.

سهعات دهى بهياني هينايانه دهري و برديانه لاي نهقيب. ئاغا و دادوهه و مودير ناحيههش لهوى بوون. نهقيب هاته قسه: "برۆ خودا بهقوربانى ئه و بهگانهت بكا، ئهگينا له و تهمهنهندا دهخستيهه تهويلهوه و بهرم نهدهدا ههتا گيانت به قووتندا دهنهچووبا. ئه و ئاغيانه گوتيان، ئهتۆ پياويكى زهرت بۆ كهس نيهه و كارت بهسهه كهسهوه و بهسهه هيچ شتيكهوه

نییه. ئەمن ئەوه جاری بەو مەرجهی بەلێن بەدی لەمەودوا زماندریژی نەکەیتەوه و قسەى له زارت زلتر نەکەى، لیت خۆش دەم. بەلێن دەدهی؟"

ئیمام لەحالیگدا چرچ و لۆچەکانی دەموجاوی دەلەرزینەوه و سەر روومەتەکانی چلیان دەدا، چاری لەپیتش خۆیەوه پریبوو و هیچی نەدەگوت. نەقیب نەراندی: "بەلێن بە، دەى بلی." بەلام ئیمامە کوردە متەقى لی نەدەهات و هیچ گۆرانیکیش لە قەلافەتى و روالەتیدا بەدی نەدەکرا. نەقیب یەك پشوو دەینەراند: "بلی، دەى بلی."

ئەویش هەروا متەقى نەدەکرد. نەقیب نەراندی، بەسەریدا شریخاند و پیتی لە عەرزى کوتا، بەلام ئیمامە کوردە لە حالیگدا پشتى لەبن کۆت و زنجیردا چەمیبووه، وەك بووبیتتە سەهۆل، هەروا راوهستا و متەقى نەکرد.

نەقیب تاقەتى نەما و نەراندی: "ئەو نیشتمانفرۆشە ناپاکە بەرنەوه ئەو شوینەى لیتی بوو. هەتا ئەو رۆژەى دادگایی دەکری، دەبێ لەویدا بپننیتەوه. دەى کۆنوسپیکیش ئیمما بەکن لەسەر دنەدانى خەلکی. دۆزینەوى شایەتیشتان لەبیر نەچی. بیبەن."

ئیتەر دانیشتەوه. بەلام ئۆقرەى نەگرت. ماهر قاباقچی ئۆغلی وەقسە هات: "لەبرى ئەو من بەلێن دەدەم جەنابی نەقیب."

مامۆستا رۆستەم بەگیش بەدووی ئەودا گوتی: "نەمنیش. نالائەمیریش هاتە قسە: "ئەگەر ئیمام بەلێن بەدا ئیتەر قسەى وا نەکاتەوه، ئەمنیش... ئەمنیش... ئیمام پیاویکی باشه."

نەقیب گوتی: "زۆر باشه. جا مادام وایه، بەرى بەن، با بروا بەشوین کاری خۆیدا. بەلام بیت و تاقە جاریکی دیکه، قسەى وا بکاتەوه، ئەوکات من و دەزائم و ئەو."

ئەوجار دەمانچەکەى هەلکیشا و دووپاتەى کردەوه: "بیت و جاریکی دیکه قسەى وا بکاتەوه، جا من دەزائم و ئەو."

رووی دەمانچەکەى لە ئیمام کرد و نەراندی: "زاری پر دەکەم لە فیشەك." ئیمام لە حالیگدا جینگلی دەدا، بیدەنگ و تیک شکار، پشتی کۆمابووه و بە هیواشی لە پلیکانەکان دەچووە خواری، بەرەو مالهەکەى کەوتە رى. ژنەکەى وەك هەمیشە و لە حالیگدا لەچکیکی وەك بەفر سپیی لەسەر کردبوو، لەبەر دەرگا چاوەرپیی بوو. سفرەى ئارەقەکەى لە دوینى عەسریۆه هەروا بۆ راخستبوو.

ئىمام نەيتوانى سەرى ھەلئىنى و سەيرىكى ژنەكەى بكا و ۋەك جارى جاران زەردەيەكى بۆ بكا. راستە و رى چوۋە سەر نوين و بانەكەى كەوت و ھەتا ئىۋارە لىي نووست. كە لەخەۋى ھەستا، روخسارە گرژەكەى، ھەپەسابوو. ژنەكەى بە مەسینە ئاۋى بەدەستىدا كرد و ئەو دەموچاۋى بە سابوون شوشت و لەسەر سفەرەكەى دانىشت. مەزەى سفەرەكەى بۆ گۆرپىوو. دواى ئەو چاۋى لە ژنەكەى برى و نىگايەكى خەفەتبارى لى كرد و بەئاستەم لىۋەكانى بزواند. تفى زارى قوت داىەو و ماۋەيەك ھەر قسەى پى نەكرا. چەند جارېك تفى زارى قوت داىەو و ديسان قسەى ھەر پى نەكرا. گريان لە ئەوكىدا گىرى خواردبوو و ۋەخت بوو بىخنىكىنى.

بايەكى فېنك ھەلى كرد و گەلاى رەز و سىپى چنارەكانى ھەۋشە خشەخشىان ھات. دواى ئەو بوو، كە ئىمام توانىي قسە بكا و گوتى: "ئەو شارۆچكەيە ئىتر خىر و خۇشىي بۆ ئىمە تىدا نىيە. شر و سپالەكەمان كۆ بكەۋە، با بار بكەين و برۆين بۆ شوئىنىكى دى. جارى نازانم بۆ كوى، بەلام ھەرچۆنىك بى ئىرە بۆ ئىمە نابى. دەبى برۆين..."

ئەو مەرۆقە باشانە، لېي سوار ئەسپە جوانەکانیان بوون و..."

نەرمە بارانېكى زەرد ورد ورد دايکردبوو. ھەر دەتگوت ناشبارى. دەورويەر، جارى نوقمى رووناكايىھەكى زەرد و شىدار و جارىكيش نوقمى تاريكايىھەكى زەرد و شىدار دەبوو. لەوديوى كونىكى رووناكى دريژ و بەرىنەو، ئاقچاساز و دارەكانى ئاناووزرا تار و رەنگبزرپكاو جارى دەردەكەوتن و جارى نەديو دەبوونەو. ھەتاوھەكە ھەر دەتگوت ھەلئەھاتووە. لەبىرکراوو و ئاوابوو و لەوانەش بوو ھەر ھەلئىشەھاتى... لەوانەشە ورد و خاش بوويت و بەناسمانى وەرېووبى. جى جى، لەو بارانەدا كە ھەر دەتگوت نابارى، رووناكايى و بريسكەبرىسك و ھەرەتريشقە... خاكە نارنجيىھە باران لىدراوھەكە، ھەستاوو و گەبىژوھە ئاسمان و ھىلى نىوان زەوى و ئاسمان نەماوو. ئاسمان تاويك تاريك دەبى و تاويك ساو و سامال دەبىتەو. جارى پەلەى لە زەرد زەردتر و روونتر و جارى لە نارنجيىھەكى تۆخ، تۆختەر دەردەكەوى و ون دەبىتەو. بىدەنگيىھەكى قول بال بەسەر دەورويەردا دەكىشى. تاريكايىھەكى خەست و لىچق جارى دادەكشىتە خوارووە و جارى ھەلئەستىتەو و لەويەرى تويژىكى تاردا ون دەبى و لەپر روون روون دەردەكەويتەو. ھەموو شتىك، جارى نەديو دەبى و جارى دىتەو بەرچاو. ئەسپى رەش و كويٹ و سپى و شى، سوار لەسەر پشت و زين و كورتان زيوكفت. خۆر وەك بلئى ھەلئى، جارى رووناك و جارىك خامۆش... ئەسپەكان لەسەر خۆ ھەتا رەفيچكان ھەتا بن زگ لە قور ھەلئەچەقن و بە زرم و كوت ھەول دەدەن و نوقمى ئارەقە شان بە شان بە قور و لىتە نارنجيىھەكى و بارانە زەردەكەدا تىدەپەرن. گەرماى مەند و خنكىنەر، بە تيشك و درەوشانەو دەردەوام، لە ھەوا مات و ئامال زەردەكەدا لە دووكەل دەجى.

سوار، شان بەشانی يەك بەنيو قور و لىتەدا رىيان دەبرى و بە نەرمەغار دەريشتن. بارانە زەردەكە، جارى لە شەوى دەدا و جارى لە تاريكايىھەكى زەرد و جارى لە رووناكايىھەكى زەرد و

پر له درهوشانهوه و بریسکهبریسك، دیمه نی سواره کانی دهگۆرپی. چەند تەراکتۆرئیکى نارنجى به ریز له پشتهوهیان له قور چەقیون و له جیبى خۆیان نابزوون. کلکى ئەسپەکانیان بەستووه. بالئندهیهكى گهوره هات و كهوته سه ر دیواری كۆشكه كه. بالئنده كه وهك بالئندان له سه ر دیواره كه نه نیشته، به لكو وهك به ردیك شلپ كهوته سه ر دیواره كه. ماوهیهك به بالی لیک كراوهوه هه ر هه ولتی ددها و ناخریبه كه ی توانی خۆی بگریتهوه و له سه ر دیواره كه راوهستا. په ر پۆی بالئنده كه ته ر ببوون و پیکه وه نووسابوون. ملی ویک هیئا و به چنچروك توند دیواره كه ی گرت و كرووشمهی كرد و گرمۆله بوو و وهك پارچه یهك له یواره كه له جیبی خۆی چهقی. تاویك دواتر بالئندهیهكى دیکهش وهك ئەو كهوته سه ر دیواره كه. ئەوجار سیتهم، چواره م، پینجه م... بالئنده ی خووساو به له رزه له رزه له سه رمان و سه رو ملی ویکهاتوو له سه ر دیواره كه ریز بوون.

هاری تەراکتۆر بهرز بوونهوه و دهشتهكهیان خسته له رزین و به باقه دووکه لیان دهردا. رهنگی خاكه كه، نارنجیبه كى توخ داگه را. ئەسپه كان له قور چه قین و سواره كانیشیان له قور و لیته كه دا رهنگی نارنجییان پیوه نووسا. بالئنده تهره كانیش رهنگه نارنجیبه كه ی قور و لیته كه بیان پیوه نووسا و په ر و بالیان قورس بوو. له وانهش بوو ئیتر له بهر ئەو قورساییه ی قور و لیته كه ئیتر نه توان بال لیک بدن و هه لئفرن...

ئەسپه كان له قور و لیته دا ته كانیان له خو ددها. پشت و كه فه ل و سمتیان هه لمی لی هه لدهستا. سواره كان له هه لمه دا مانه وه. له نه كاو سواره كه ی پیشه وه هه لینگی دا و ئەسپه كه ی وا تاو دا، هه ر ده تگوت ئەسپه كه پیی عه رز ناگرئ و ده فرئ. له گه ل غاردانی ئەو، قیژه یهك هه ستا، كه وهك شیر در ی به بیئدهنگی ده شته كه ددها. سواره كه شان به شانی قیژه كه هات و له بهرده م كۆشكه كه راوهستا. قیژه كه توندتر ببوو و خۆی له ده رگای كۆشك ده كوتا. سواره وای ده نالاند و ده كرووزاوه، به ردی ده تاوانده وه. سواره، له گه ل قیژه و نالینه كه و به خیراییه كى سه رسوورهیته ر، به ده وری كۆشكه كه دا سوورایه وه. سواره كانی دیکهش له قور و لیته كه رزگار بوون و له گه ل قاوقیژه كان به ره و كۆشكه كه بالیان گرتبوو و ده هاتن. تاویك له بهر ده رگای كۆشكه كه راده وهستان و ئەوجار ده كه وتنه شوین سواره كه ی پیشو. سواره كان له گه ل قاوقیژ و زریكه دلته زینه كاندا به ده وری كۆشكدا ده خولانه وه و بالئنده كان باله قورس و قوراییه كانیان به زۆری و به ده م قاوقیژی دلته زینه وه لیک ددها.

یەکی لە بالندهکان تۆپ بەربۆوه نێوەراستی ههوشه که. دهتگوت عەرز لەرزى. لەوى لەسەر عەرزە که پان بۆوز بەلى له قورەکهى چەقین. سوارەکهى پيشهوهش بەدواى ئەودا له نێوەندى ههوشه که کهوت و لاقى ئەسپه کهى هەتا رەفیعچکانى له قور چەقین. ئیتر له جیى خۆى نەبزوت. دەرویش بەگ لەبەر پەنجەرى ژوورەکهى لاچوو و هاته دیوه خان و پالى به ئەستونە کهوه دا. رەنگى زەرد هەلگەپابوو و هەموو گیانى وەك بینى ئاو دەلەرزى. سوارە له ههوشه له قورپیکى خویناوى رۆچوبوو و هاتبۆوه دەرى. ئەو خوینەى له رکینى دەچۆرايهوه، دلۆپ دلۆپ عەرزى ههوشه کهى کون دەکرد... هەتاویکی بەتین، ناگرى له دەروپشتى بەردابوو و عەرزە کهى سوور دەکردهوه. بارانە نامان زەردە که خۆشى نەدەکردهوه. خوینە که لەسەر عەرزى گۆمیلکهى دەکرد. زریکه و قاوقیژ، درى به باران و گەرماکه دەدا، توندتر دەبوو و هەتا میشکی ئیسقان رۆدەچوو...

ئەوه پیاوهى له نێوەراستی ههوشه که خوینى لەبەر دەرویشت، به چاوى لەژێلاهااتوو و به روخساریکی ئەسمەرەوه که لەبەر ژان و ئازار گرز بسوو، خۆى چەماندبۆوه و چاوى بریپوه خوینە کهى خۆى، که لەسەر خاکه که کەفى دەکرد و کۆ دەبیتهوه... دەرویش بى تاقەت و تین لەبەردانە ماو و شەکهت، بەبى ئەوهى بتوانى لەجیى خۆى ببزوى، دەنەرپى، بەلام نەرە و گورە کهى له نێو دەنگدانەوهى گابەرد و رەوهزەکان و حیلە و کورژنى ئەسپ و قاوقیژی بالندان و دەنگى بەریهک کهوتنى بەلى قورسى بالندهکاندا بزر دەبى. زارى داچەریوه و ئەوهندەى هاوار کردوو دەنگى نووساوه. له بارانە نامان زەردە کهدا شەکهت و داماو ماوه تەوه. هەرچى هیه له جوولە کهوتوو. سوارەکان به زریکه و قیژەقیژ له نێوەراستی ههوشه که کۆ بوونهوه. ئەسپهکانیان هەتا بەر زگ له قور چەقین. لەو کاتەدا دلۆپ دەرویش بەگ دەتگوت لەلیدان کهوت. راجله کی. سەرماى بوو. میشکی ئیسقانى، دەنگى و عەرز، پوا و بۆگەن بوو. بنیادەمەکان پەیتاپەیتا له ئەسپهکانیان خزیان فرى دا و هەتا بەرپشتوینیان له قور چەقین. دەرویش بەگ ئارهقهى دەکرد. هەموو گیانى، تەنانەت سەرى مووهکانیشى ئارهقهى دەکرد. ئارهقهیه کی ترشای سووتینەر و بەتین. ماوهیهک لەبەر زریکه و قیژە هیچ کوئی نەدى. هەرچى هەبوو رەش ببۆوه. باران دایدا به گۆپالباران. دەرویش بەگ ئەوهندە شەکهت بوو، لەپى کەوتبوو. دەتگوت هەر نییه. سەرى داخستبوو و پیلووهکانى بەسەرچاویدا کەوتبوون. چاوهکانى "کابرا"یش شەکهت بوون. کابرا شەکهت و بیزار به ناستەم هەوسارە تورکمانییه کهى که بەدەستییهوه بوو، بەسەر قەرپۆزى زینه تورکمانییه کهوه بەست و دیسان بەلادا هات و شل

بۆۋە. باسكى ۋەك بالى بائىندەيەك لىك كرانه ۋە كەوتە سەر عەرزى. نۆغانەكەى لە دەستىدا و لەبەر بارانە نامان زەردەكە دەبرىسكايەۋە. ھەتا ئەژنۆى لە قور چەقىبوو و خويىنى لەبەر دەۋرۆيشت. لە حالىكدا ۋەك گاسنىك گلەكەى ھەلدەدرى و ھەتا بەر پشتوتىنان لە قورەكەى چەقىبوو، گەيشتە بەر دەرگای كۆشك. مزەفەر لەبەر دەرگا بوو. قوئى كابر(ئادەم)ى گرت و بردى و لە پشت دىۋارى ھەۋشەكەى دانا. بائىندەكان نەبزوتن. پىاۋە لە قور چەقىبەكان نالاندىان. ئەسپەكانىيان ھىلاندىان. بائىندەكان بەبى ئەۋەى لەجىي خۇيان بىزۋون، بە قاقوئىز باليان لىك دا. مزەفەر دەرگای ھەۋشەى گالە دا و ۋەك ئەۋەى ھىچ نەقەمابى، بە بال راۋەشاندىن و سەبىلەيەك بە لالپۆۋە، سىنگى دەرىپەراندىبوو و ھاتە بەر دەرگای كۆشك. لەۋى كاتى ئاۋرى داپەۋە، ئادەمى دىت كە بە نىۋ قورەكەدا رىي خۆى كر دوۋەتەۋە و ھاتوۋە و خەرىكە گىانى دەردەچى. دەرويش بەگ بى ھىز و بى تىن، لەبەر شەكەتتىيان دەف دەدا، ھاۋار دەكا و ۋەك شىتان دى و دەپەۋى ئەۋ بىئادەمەى خويىنى لەبەردا نەماۋە، بەرئىتە سەرى، بەلام ناتوانى. مزەفەر چاۋىكى لەسەرتاپاي كابرآ كرد و بن پىلى گرت و بە راكىش راكىش بردى و دىسان لەبەر دەرگای ھەۋشە فرپى داپەۋە. ئەۋ بىئادەمەى خويىنى لەبەردا نەمابوو، بەر لەۋەى مزەفەر بگاتەۋە بەردەرگای كۆشك، گەيشتە ئەۋى. مزەفەر ھەلچو و كاتى كابرآ برىندارى ھەلدەگرتەۋە، لىيان بوو بە شەر. ئاخىر ئەۋ كابرآيەى خويىنى لەبەردا نەمابوو، دىتى گەيشتەۋە بەر پىيانى دەرويش بەگ. ھىدايەت و خاتوون ھاتن. دەرويش بەگ گوتى: "خىرا بن، كابرآ خەرىكە دەمرى. دەى بەلايەكىدا بچەن."

گوئىيان لە دەنگى بوو. كابرآيان ھەلگرت. ھەموو گىانى شەلالى خويىن بوو. بردىيان جوان و زەرىف شوشتىيان. چاۋە رەشەكانى وردەۋردە بەسەرسوورمانەۋە زەق دەبوونەۋە ردىنە رەش و لوولەكەى دەشەكايەۋە.

نەرمە بارانلىك دای كرد... ئەۋانەى لە ھەۋشە بوو، سۋارى ئەسپەكانىيان بوون و يەك دەنگ ھەرايان كرد: "سولتان ئاغا، سولتان ئاغا، ئەمىر سولتان، ئەمىر سولتان، ۋەرە، ۋەرە. ناتوانى لەدەست چارەنۋوس را بگەى. سارى ئۆغلى دەرويش سەھلە، تەنانتە پەنا بەرئىتە بەر سولتان سلىمانىش، دىسان ناتوانى لە چىنگى چارەنۋوس را بگەى."

بىدەنگ بوون و چاۋەرىيان كرد. ھەۋرە ترىشقەيەك ئاسمانى تەقاندەۋە و لەتۈپەتى كرد و بەسەرىدا ھەلرشتن.

"دەرویش بەگ، دەرویش بەگ، بیدە دەستمان. ئەگەر نەیدەیه دەستمان، بەزۆری لیتی دەستین و کۆشکە کەت بەسەردا کاول دەکەین و یوسفیش رادەستی نەقیب دەکەین." دەرویش بەگ گوتی: "بیگرن. بیگرن. ئەو مزەفەر لەوێیە. کوری گەورەمە. بیگرن، گەردنتان ئازاد بێ. چیتان پێ خۆشە وای لێ بکەن. ئەمیر سولتان پەنای ھێناوەتە بەر من. لەبەر من لەو خۆش بن، یوسف بدنەو بە من."

پیاوھەکان پێکەنین و مزەفەریان وەک تۆپێک بۆ یەکتەر ھاویشت و گوتیان: "ئەو، ئەو دەدەیه ئیمە؟ جا ئەو بۆ چ دەبێ؟ ھانی، پێشکەش بەخۆت. مانی قەلب سەر بە خاوەنیتى." حەمە عەلی مزەفەری نەجات دا. ترومبیلەکەى لەبەر دەرگا راوەستا بوو. تازە خەتى لى دابوو. کلاویکی گەرگەپى حەسیر و کراسیکی سپى و پیتلا و پانتۆلى سپى... گەیشتى و مزەفەرى لە چنگ دەرھێنان. چوو بە پیلە و چاویکی گالته جارانی لە کۆشک کرد و ھەر بەو روانینەشەو سەپریکی دەرویش بەگی کرد. دەستی دەرویش بەگ خزییە سەر دەمانجەکەى، بەلام نەیتوانی رابکیشی. ئەوان بە پێکەنین و سەماکردنەو سوارى ترومبیلەکە بوون و رویشتن. تاویک دواى رویشتنەکیان، سەرى شۆفلەکان کرانەو. شۆفلى نارنجی تۆخ کۆشکەکیان گەمارۆ دا. سوار لە ئەسپ دابەزین و سوارى شۆفل بوون و لە حالیکدا بوولەرزەیان خستبوو کۆشکەو، بەدەوریدا خولانەو. جارێ شۆفلەکان رادەوستان و ئەوان سوارى ئەسپەکان دەبوون و بەدەورى کۆشکەکەدا دەخولانەو و جارێ لە ئەسپ دادەبەزینەو و سوارى شۆفلەکان دەبوونەو و دەخولانەو. بەرەبەرى ئیوارى بارانە ئامال زەردەکە لیتی کردەو و بالندە خوساوەکان ھەلغپین و بەسەر کۆشکەکەدا لە شەقەى بالیان دا.

پیاوھە فیلینتا بەدەستەکان لە نیوەراستی حەوشەکە ریز بوون. بەبى ئەوێ جوولە بکەن، چاویان قووچاندبوو و چاوەرێ بوون. لەپەر زاریان کردەو و یەك دەنگ ھەرایان کرد: "ئەمیر سولتان، ئەمیر سولتان، تۆ گوێ مەدە قسەى ئەو شیتتە. ئەو کابرایە شیتتە بوو. ئەتۆ خۆت راکە و وەرە. خۆت لە چنگى ئەو شیتتە رزگار بکە و وەرە."

ئەمیر سولتانى گوێی لە دەنگەکە بوو و چاوی ھەلینا. لە تەندوررى "تا" دا ھەلئەچۆقا. ھەستایە سەر پى و دەرپەرییە دەروە و ھەرای کرد: "بمگرن، من بگرن. ئیتەر گەیشتە ئیسقام، گەیشتە ئیسقام. بمگرن و بم ئەنجن. ئیتەر بەسمە."

ھیدایەت گەیشتى و باوھشى بە ئەمیر سولتاندا کرد. ئەمیر سولتان وەک مندالیکی بەرمەمکان سووک بوو. لە پلیکانەکان بردیە سەرى و لەجیوانەکەیدا درێژی کرد. نەشتەگەرە

كوردده كه گوتى: "ئەو كابرايە ھەتا مانگىڭ ناتوانى لە جى بىتتە دەرى. ھەر بىتتە دەرى، دەمرى." "

"ئەو كابرايە بدەيەو بە ئىمە، بماندەيە. يوسف بە دەست ئىمەو دەيە. ئەگەر ئەومان نە دەيە، ناگاتە ئىوارە يوسف رادەستى نە قىب دەكەين."

كابرايەك لە خوارەو و بەنيو ئاسكە كاندا دەھات. گەردەلوولە كان لە ھالئىكدا بە ھەزاران چزىسك و برىسكەيان لى دەبوو، لە گەل مامزە كان دەھاتن. يوسف لە نيو ئاسكە كاندا جارى دەر دەكەوت و جارى نەديو دەبوو. ئاسكە كان، گەردەلوولە كان، يوسف و ئەو بالئاندانەى تىكەلى يەك بوون و بە تىكە لاوى بەرەو ئاقچاساز وەرپى كەوتن. كابراو گۆرە سەرى داخستبوو و ھەر بە دەورى خۆيدا دەخولايەو و بازنەى گەورەترى دروست دەكرد.

ئەو پىاوانەى لە شۆفلە كان دابەزىبوون و سواری ئەسپە كان بپوون، لە ھالئىكدا سەق و كوت ھەوسار و ركىفى ئەسپە كانيان رادەو ھەشان، لە بەر دەرگای كۆشكە كە رىز بوون و ھەرايان كرد: "بە چاوى خۆت دىتت، يتت، دىتت... ئەمىر سولتان بدە دەست ئىمە. چارت نىيە ھەردەبى وا بكەى."

نە قىب ھەرمانى پى دان. لە سەر جىي خۆيان چەقن. ئەسپە كان لە پشستەو ھەيان ھە جىمىيان لى پرابوو. شۆفلە كان لە پشت ئەسپە كانەو، لە ھالئىكدا بۆنى رۆنە رەشەيان لى دەھات، ئىشيان دەكرد. نە قىب سواری شۆفلئىك بوو، رۆبىشت و دواى ئەو ھى بە سووكەو ھە سەيرىكى دەرويش بەگى كرد، گوتى: "خۆت دىتت، بە چاوى خۆت دىتت، دىتت كە..."

دەورەبەر لە تۆزىكى تارىك رۆچوو و دەر كەوتەو. ئەمىر سولتان بە مىلى شۆرەو ھات و لە بەر دەمى راو ھەستا و گوتى: "گەردنم ئازاد بكە بەگ. من عومرم تەواو بوو. چ پىويست دەكا لەو پتر درىژەى بدەين؟ خۆ ديارە ئاخريەكەى چىم بەسەر دى. من دەرۆم. منيان بدەيە و يوسف وەرگەرە."

دەرويش بەگ زمانى نە دەگەرپا و دەنگى دەر نە دەھات. ئەمىر سولتان دەستى لە باخەلى نا و متفەر كىكى زىر كفتى دەر ھىنا و گوتى: "با ئەو ھەلات بىنئىتەو. لە بە لاى لابلە و شەرى دوزمن و لە ھەموو چەپەلى و زولم و سووكايە تىيەك دەتپار ئىزى."

درویش متفەرکه که ی به دهسته وه گرت و سهیریکی کرد. دواى ماوه یه کی زۆر، روخساری گهش بۆوه و به سههر زاریدا هات: "به کاری چ دى. له مه وپاش به کاری چ دى. ئای ی ئه میر سولتان، دواى رۆیشتنى تۆ..."

متفەرکه که ی دایه. ئه ویش وه ریگرت و به بی ئه وه ی یه ك قسهش بکا، خستیه باخه لیه وه... له پلیکانه کان چوه خواری و گه یشته حه وشه و له وى، له بهر تاوه به تینه که راوه ستا و سیبه ره تاره که له بن پیدایه ستا. خوینی له بهر ده رۆیشت.

نه شته رگه ره کورده که وه قسه هات: "نابى، نابى، نابى، نابى به گ. ئینسانیک نابى به وه حاله وه وه دهر بکه وى. یانى چوکورواو پیاوه تی و ئینسانه تیی تیدا نه ماوه؟"

درویش به گیش له وه لامیدا گوتی: "ته واو بووه نه شته رگه ره، چوکورواو تیدا چوو." نه شته رگه ره شیلگه رتر بوو: "نابى، نابى، سهره رای هه موو ئه وشتانه ش، دیسان نابى تیدا بچى."

شۆفل سوار و ئه سپ سواره کان به ته پوتۆز و هه را و قریوه خویمان به حه وشه که دا کرد. زاریان گه زیك داپچریبوو. بالنده خووساوه شه که ته کان به په ر و بالی پیکه وه نووساوه وه، دیسان هاتنه وه و له سه ر دیواره که هه لئیشتنه وه.

بنیاده مه کان به دیتنى ئه و بالنده، به جۆش و خرۆشیکى زۆره وه به ره و بالنده کان غاریان دا و هه ر کامه له سه ر دیواره که، بالنده یه کی خووسا و قورس و بى جۆله یان گرت. هه ر که س بالنده یه کی ده گرت، هه ر له وى سه ری هه لده پروسکاند. حه وشه که له چاوتروو کانییدا پر بوو له لاشی بالنده. جار به جار بالنده ی دیکه ده گه یشتنى و جینی بالنده سه ر هه لکه نراوه کانیان پر ده کرده وه و له سه ر دیواره که هه لده نیشتنه وه. هه ر له گه ل هه لئیشتنه وه یان، پیاوه کان پریان ده دانى و سه ریان هه لده که نندن و سه ره کانیان بۆ لایه ک و لاشه یان بۆ لایه کی دیکه توور ده دان. حه وشه که کۆگا کۆگا لاشه ی بالنده ی لى که له که بوو. پر بوو له خوین و په روپۆی خووسا و چاوی پرووش.

"خۆ به چاوی خۆت دیتت ئه میر سولتان. دیتت، دیتت، دیتت که، دیتت..."
ئه میر سولتان له بن کۆله که که کرووشمه ی کردبوو و گرمۆله ببوو. وا سه ری سوورمابوو، چاوه درشت و گهش و بریسه که داره که ی زوو زوو ده تروو کاند و ردینه لووله که ی ده له رزی.
"مه مده ره ده ستی ئه وان به گ. مه مده. تۆ ساری ئوغلیی. من هانام بۆ تۆ هیتا. چۆن ده توانی بده یته ده ستی ئه وان؟"

پیاویکی که له گهت و رووگهش، که کاکۆلی به لایه دا خستبوو، جلو به رگیکی نیلیی جوانی له بهر کردبوو و ده سرۆ که یه کی شینی له بهر پشتوینی نابوو و کلاویکی گۆلدار له سه ر و پیتاوی بریقه داری له پیتدا بوو و به پاریزه وه و به ئاسته م و دوو به لا پیتی له سه ر عه رزی داده نا. به هیواشی له پلیکانه کان وه سه ر کهوت و له نیوه پراستی دیوه خانه که راوه ستا و سه ر ییکی ده ور به ری خۆی کرد. کابرا له سه ر خۆ سه ری هه لئینا، کۆمه لئیک کاغه زی سپیی له گیرفانی ده ره یینا و خویندیییه وه و ئه و جار هاته لای ئه میر سو لئان که له بن کۆله که کروه شه ی کردبوو. به ژوو سه ر ییه وه راوه ستا و نامه یه کی په میی دیکه ی پیشان دا. ئه میر سو لئان ده مانچه که ی ده ستی دایب و هه ستایه پی. سه ری به سینگی دا شو ر ببۆوه. هه ر ناوا تا سه ر پلیکانه کان چوو. ساتیک له وی راوه ستا و سه ر ییکی ده رویش به گی کرد. چاویان تیک ئالقا. ده رویش به گ سه ری داخست. که سه ری هه لئینایه وه، ئه میر سو لئان نه مابوو. گوپی له و قریوه ی شادییه بوو که له حه وشه وه ده هات. گه یشته به ر بیلا. ئه میر سو لئان له وی، له نیوه ندی حه وشه راوه ستا بوو و سه ری به سه ر شانی راسته پدا که وتبوو. زه نازه نا و هه راکه تاویک نیشته وه و کابرای کاکۆل گوتی: "بیگرن."

به په نجه، ئه میر سو لئانی پیشان دان و گوتی: "چما ئه وه تا نه ده ویست؟ ده ی بیگرن." له پر هروو ژمیان برده سه ر ئه میر سو لئان. ده رویش به گ دیسان بۆ ساتیک چاوی له چاوی ئه میر سو لئان ئالقا و دوا ی ئه وه هه رچی هه بوو نوقمی ته پوتۆز بوو. هه راهه را و هات و هاوار و پیکه نین و بۆل بۆله کان... که تۆزه که نیشته وه، ته رمی ئه نجراوی ئه میر سو لئان له سه ر لاشه ی بالنده کان که وتبوو. باسکیکی له بنه وه هه لکه نرابوو. له گه ل به سه رداهاتنی شه و، بارانیکی ئامال زه رد، ورد، دره وشاوه و تیکه ل به قو پر و لیته و کا و کۆت و پووش و په لاش و ته پوتۆز نه رم نه رم ده باری... ده رویش به گ به ره و لای ئاچاساز و کاو لاشه کانی ئانا وه رزای کۆن، رووی وه رسوو راندن. "ئه و مرۆقه باشانه... به و ئه سپه جوانانه..."

شوه خهست و شیدار و خنکینه ره که، دهبزوت. دهتگوت دهمانچه که ی به شیکه له جهسته ی. به له پی دهستی ههستی به وه کرد، فیشه که کان نه و نده لیک سوان، لیک و لوس بوون. دهنکه کان وه دیواریک، وهک تاو، له پشت و تهنیشته وه به ره ولای دهکشان. ماندوو بوو. نه و نده ی هیژ نه بوو، لاقی بچو لینی. جهسته ی که ههر نیسک و پرووسکیکی لی مابووه، ته زووی پیدا دهات. له نیو نهو زه نازنا و هات و هه رایه وه، دهنگیک ده بیسترا، به لام هه رچی دهی کرد، بو ی جو ی نه ده کرایه وه. له وبه ری دهنکه که وه چند کافر یکی دی. کافر له روونا کاییه که دا جار ی درده که وت و جار ی بزر ده بووه. پی ی له درکه زییه که هه له نگووت و درکه کانی پی و به له کیان بریندار کرد. خوینه مه یله و گهرمه که ی دهاته ده ری. له سه رخو گوتی: "هه لمه یه کافر، مه ترسه."

کافر گو ی نه ده دای ی. نه ژنوی دنووشتانه وه. له حالیکدا دهستی له سه ر په له پیتکه ی ده مانچه که بوو، به ده م تا قاچا سازدا سه ری له دووی کافر نابوو. کافر قه له مبار یکی دا و خوی هاویشه نیو زو نگا وه که وه. ناوه که هه لی لووشی و چند بلقه یه که که وته سه ر ناوه که. له وی، ههر له و شوینه ی ناوه که کافر ی قووت دا، هه تا به یان نه نگوت به ده م له رزینه وه خوی کرووشمه کرد و به ده مانچه وه چاره پی کرد. که تا وه لات، ناوه که کولی، شوینیک، هینده ی سه لکی بنیاده میتک که ی کرد و هه ستا. دوایی سه رو کاکول و قژیکی وه ک قژی ئافره ت که وته سه ر ناوه که و به دوایدا نیوچاوانی و چاره کانی و لووتی و نه و جار هه موو سه ری هاته سه ر ناوه که. له پی که نینان وهخت بوو ببوو ریتته وه. خو نه وه سه لکی حه مه عه لی بوو. دهستی به په له پیتکه که دا هیئا و ههر په نه ی گه یشته په له پیتکه، سه لکه که بوو به سه لکی کافر ده که. خه فته تبار و خه مبار بوو. په له پیتکه ی راکیتشا. سه لکه سه ره که سی جار ان له ناوه که دا نو قم بوو و هاته وه سه ری. ناوه که به تو قله کرد نه وه که فی کرد. زو نگا وه که هه ناسه به کی وای کیتشا، عه رزی

له‌زاند. سه‌لکه‌که دیسان بۆه به سه‌لکی همه‌عه‌لی. ئه‌و ماسته بی موو نه‌بوو. نه‌پینه‌کی تیدا بوو. هه‌رجاریکی ئه‌و ته‌قه‌ی لی ده‌کرد، سه‌لکه‌که، جارێ ده‌بووه سه‌لکی همه‌عه‌لی و جارێ سه‌لکی کافره‌که. ئه‌و گه‌مه‌یه به‌رده‌وام بوو تا هه‌وا گه‌رمی کرد. پاساری له‌سه‌ر لک و پۆی داران وه‌ک شیتان کردیانه جیک و فیک. لۆکه‌ی له‌ گوپچه‌کی نا و دیسان ده‌نگی قاقویش و جیکه‌جیک هه‌ر وه‌رهبزیان کرد. سی فیشه‌کی به‌ لک و پۆی داره‌که‌ی به‌رامبه‌رییه‌وه نا. لک و پۆی شکانه‌وه و به‌ربوونه‌وه. پاساری هه‌لنه‌فرین و له‌ جیکه‌جیکیش نه‌که‌وتن. ته‌میك، هه‌ورپکی ره‌ش به‌سه‌ر داره‌که‌ کشا. پاساری پتر جیکانیدیان. جار به‌ جار ده‌ینه‌راند و ده‌یگوت: "لیره‌ برۆن. له‌ کۆلم بنه‌وه. من لیزه زیاتر ناتوانم بچمه هیچ کوپی دی. هه‌مووتان، هه‌ر هه‌مووتان فیتلان لی کردم."

ده‌نگی له‌ گه‌ل جیکه‌جیکه‌ پاسارییه‌کان تیکه‌ل بوو و له‌ ده‌ورپشتدا ده‌نگی دایه‌وه. ناسمان قه‌لشی و تاریکی له‌ودیوییه‌وه ده‌رکه‌وت و به‌سه‌ر عه‌رزیدا کشا. زۆنگاوه‌که ته‌قییه‌وه و کافره‌ی فری دایه‌ ده‌روه و به‌سه‌ر قامیشه‌کانیدا دا. کافر به‌ناسته‌م پشوی ده‌رده‌هات. به‌ره‌و کافر غاری دا و هه‌ر لیی نزیك بۆه، کافره‌ ده‌ریه‌ری و دیسان خۆی خسته‌وه نیو زۆنگاوه‌که. ئاوه‌ قوراوه‌که تاویك به‌سه‌ر خۆیه‌وه رایگرت و دواپی ورده‌ ورده‌ قوتی دا. به‌هات و هاواره‌وه گوتی: "نابی، نابی، مه‌رۆ کافر. ئاوا نابی نا."

ئه‌وه‌نده‌ی هاوار کرد هه‌تا ده‌نگی نووسا. زایه‌له‌ی ده‌نگی له‌ سه‌د لاه‌وه، له‌ ره‌وه‌زه‌کانه‌وه و له‌ زۆنگاوه‌که‌وه هات.

"نابی... نابی..."

چاوی برییه‌ ئه‌و شوینه‌ی کافر لیی نوقم ببوو. زۆنگاوه‌که وشک بۆه، خاکه‌که‌ی شه‌قارشه‌قار بوو و وه‌ک به‌ردی لی هات. کافر وه‌ک په‌یکه‌ره‌یه‌کی قور له‌وی له‌سه‌ر گه‌له‌ قه‌لش قه‌لشه‌که‌ که‌وتبوو. له‌ نیو جیکه‌جیکه‌ی چۆله‌که‌کانه‌وه گوتی له‌ نالینیك بوو. به‌ره‌و نالینه‌که‌ی غاری دا. کافره‌ قوراوییه‌که‌ی به‌کۆلی دادا و به‌ره‌و ئاوه‌که، که‌ وه‌ک زیوی تهاوه‌ ده‌ده‌وشایه‌وه، رای کرد. کافری، که‌ به‌کۆلییه‌وه ده‌ینالاند، خسته‌ نیو ئاوه‌که‌وه. قورپ کافره‌ تلیساوه و رووت و قوت و له‌حالیئیکدا ده‌ستی له‌سه‌ر گه‌ل و گونی دانابوو، به‌رامبه‌ری راوه‌ستا. خه‌فه‌تبار بوو. چاوی لیک نابوون و شه‌ژنۆی ده‌له‌رزین و مووی درپژی پی و به‌له‌کی وه‌ک نه‌شته‌ر راوه‌ستابوون. مووی سنگ و باسک و به‌رگه‌ده‌شی گرژ ببوونه‌وه. قژی سه‌ریشی وه‌ک درکی ژیتک ره‌ق راوه‌ستابوو. ده‌موچاوی هه‌رده‌هات و باریک و درپژ ده‌بۆه و ده‌بزرکا. کافر ده‌کروو زایه‌وه،

کرووزانه‌وه‌یه‌ک وه‌ک شین گێڤان. روه‌ی ده‌مانچه‌که‌ی تی‌ کرد و له‌و کاته‌دا ده‌موچاوی کافر گۆزا و ده‌موچاوی همه‌عه‌لی جیی گرت‌ه‌وه‌.

ده‌موچاوی همه‌عه‌لی پینکه‌نینییکی لاسارانه و گالته‌جارانه و پر له‌ سووکایه‌تی تیدا بوو. چهند سه‌ریکی دیکه له‌ ده‌وری سه‌ری همه‌عه‌لی ده‌رکه‌وتن. هه‌مووشیان دهم به‌ پینکه‌نین. هه‌موو ئه‌وسه‌رانه‌ی له‌به‌رچاوا ئاشنا بوون، به‌لام نه‌یده‌ناسینه‌وه‌. ده‌ستی بۆ تووره‌که‌ی فیشه‌که‌کانی گێڤا و دۆزییه‌وه‌. فیشه‌که‌ی خسته‌ توپه‌ی ده‌مانچه‌که‌یه‌وه‌ و دیسان به‌تالی کردنه‌وه‌ و دیسان سه‌رله‌نووی... چاوی هه‌لێنان و لێکی نانه‌وه‌. کافره‌ی دیت، چه‌که‌ی زه‌ردی له‌ پیدابوو و لێوه‌کانی وشک و تووی تووی بوون و سه‌روقتی شیواو و په‌ریشان ببوو و نیوه‌ی وه‌ربوو و پشتی کۆم ببۆه‌وه‌. ماریکی ره‌ش هات و له‌ ملی کافر ئالا. ماریکی درێژ، ئه‌ستور به‌قه‌وه‌ت. ماره‌که‌ خه‌ریک بوو بیخنکیینی و کافر هه‌ولێ دها به‌ هه‌ردوو ده‌ستی خۆی، ماره‌که‌ له‌ ملی بکاته‌وه‌. ده‌ماری نیوچاوانی و شه‌ویلکه‌ و لاملی وه‌ک کاریته‌یان لی هاتبوو و چاوی وه‌ک چاوی بۆق زه‌قیکی له‌زاری ماره‌دا گه‌ری خواردی، زه‌ق ده‌رپه‌رپیون. کافره‌ چهن‌دی هه‌ولێ دا نه‌یتوانی ملی خۆی له‌ قه‌فی ماره‌که‌ رزگار بکا. ورده‌ ورده‌ رهنگی زه‌رد هه‌لگه‌ڤا و وه‌ک ئه‌وه‌ی تۆفانیکی به‌سه‌ردا هاتبێ، به‌لای چه‌پ و راستیدا ده‌چه‌مییه‌وه‌ و ده‌نگییکی وه‌ک له‌گه‌روه‌یه‌کی هه‌لپه‌راوه‌ بیته‌ ده‌ری، لێوه‌ هات و به‌ لاره‌لار و سه‌ره‌نگرێ بوون به‌ده‌وری خۆیدا هه‌ر خولاوه‌ و خولاوه‌ و له‌ حالیکدا نه‌ژنۆی ده‌نووشتانه‌وه‌، به‌ره‌و زۆنگاوه‌که‌ چوو و گه‌یشته‌ سه‌ر لیواری زۆنگاوه‌که‌ و هه‌تا به‌رپشتوینی له‌قور هه‌لچه‌قی. تاریکییه‌که‌ بالی به‌سه‌ردا کیشا و نه‌و له‌وی، له‌ دهم ناقچاساز جگه‌ له‌ جووله‌یه‌ک هه‌یچی نه‌دی. نالبه‌ند ئه‌سپه‌که‌ی نال ده‌کرد و ته‌ق و کوتی چه‌کوچه‌که‌ی له‌سه‌ر ناله‌که‌ هه‌لده‌ستا. جارچی به‌ روخساریکی مندالانه‌ و خه‌فه‌تباره‌وه‌ و له‌هه‌مان کاتیشدا لاسار، له‌ ته‌نیشتی راوه‌ستابوو. رای کرد و هه‌لێکیشایه‌ خه‌نجهر و سه‌ری ماره‌که‌ی گرت و به‌ زه‌بری‌ک په‌راندی. تاریکییه‌که‌ ره‌وییه‌وه‌ و همه‌عه‌لی به‌ پینکینه‌وه‌ ده‌رکه‌وته‌وه‌. ماره‌ سه‌رپه‌رپه‌وه‌که‌ درێژ و ئه‌ستور بۆه‌وه‌. چاوه‌ مه‌رجانییه‌کانی ده‌روشانه‌وه‌ و نووکی درویشه‌ و ددانه‌ درێژه‌کانی تیژتر بوونه‌وه‌ و له‌ هه‌موو گیانی همه‌عه‌لی ئالا، و ملی گوشه‌ی. ئه‌وه‌نده‌ی گوشه‌ی چاوی ده‌رپه‌ری. همه‌عه‌لی دیسانیش هه‌ر پیده‌که‌نی. روخساری چرژا و گرژ بوو. ته‌راکتۆریکی شین له‌ حالیکدا عه‌رزێ ده‌دری و بۆگه‌نی هه‌لده‌ستاند، هات و دیواری ماله‌که‌ی له‌رزاند. ته‌راکتۆریکی نارنجیش هات. به‌دوایدی ته‌راکتۆری که‌سک، زه‌رد و سووریش هاتن و هه‌وشه‌که‌یان پر کرد. کافر ملی همه‌عه‌لی

گرتبوو و دهیکیشایه بن تایه‌ی ته‌راکتوره‌کان و شه‌و هاواری ده‌کرد: "ته‌ی هاوار فریام که‌ون، له جنگ شه‌و کافره نه‌جاتم بده‌ن..."

هاواری کرد و هه‌ر هاواری کرد و ناخرییه‌که‌ی ده‌نگی کپ بوو. ته‌راکتوریک خیرا هات و رابرد. سه‌ری همه‌عه‌لی له‌سه‌ر پیاده‌رژ* پان پان ببووه و به‌ چیمه‌تتۆکه‌وه نووسابوو. چاوئیکی ئاوساوی که‌ به‌ چند داوئیکی سپییه‌وه نووسابوو و له‌ولاره که‌وتبوو، پیده‌که‌نی. ته‌راکتوریک و هسه‌رچاوه‌که‌ په‌ری. چاوه‌که‌ هه‌روا پیده‌که‌نی. ته‌راکتوره‌کان په‌یتاپه‌یتا به‌سه‌ر چاوه‌که‌دا ده‌رۆیشتن. چاوه‌که‌ دیسان هه‌ر ئاوساو و روون و وه‌ک شه‌یتانۆکه‌یه‌کی گه‌وره له‌وی که‌وتبوو. کافر کات و ته‌رمی شه‌نجنراو و له‌توبه‌تی همه‌عه‌لی له‌ جه‌والئیک ناخنی و گوتی: "ها، شه‌وه بۆ تۆیه. چیی لی ده‌که‌ی بکه‌."

خولخوله‌ی ددانه‌داری گه‌وره له‌سه‌رخۆ و به‌ هاره‌ه‌ار و گژه‌گژ ده‌سوورانه‌وه و تۆپ تۆپ قوماشیان ده‌چنی و فرطیان ده‌دایه‌ ده‌ره‌وه. کافر جه‌واله‌که‌ی ورد ورد دایه‌ ده‌م خولخوله‌ ددانه‌داره‌کانه‌وه. همه‌عه‌لی سی جاران به‌ ژانه‌وه زیکاندی. کافر له‌ شه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی. ده‌نگی پی له‌ سه‌ر پلیکانه‌کان. پلیکان له‌رزی. دیوه‌خانه‌کش له‌رزی. ده‌نگی پییه‌کان زۆر بوون. یه‌ک به‌ یه‌ک وه‌ک مائی خویان، سه‌ر به‌هه‌موو ژورره‌کاندا ده‌کا. دلئ تیکه‌ل هات و هیلنجی دا. رووت رووت بووه. ده‌سته‌کانی له‌سه‌ر گه‌ل و گونی. له‌پ ده‌ستی کیشا و بریسکه‌یه‌ک به‌ هیلکه‌ی گونیدا هات. ژانئیکی تاقه‌تپ له‌ گیانی گه‌را. ده‌مانچه‌که‌ی له‌ چاوته‌رووکانئیکدا پپ کرد و روپی کرده‌ لای ده‌رگا‌که‌. گوپی له‌ده‌نگی همه‌عه‌لی بوو. ده‌نگه‌که‌ شه‌مر و فه‌رمانی ده‌رده‌کرد. تۆپه‌ی ده‌مانچه‌که‌ له‌خۆه به‌تال بووه. جیکه‌جیکه‌ چۆله‌که‌ هه‌موو ولاتی داگرت و به‌هه‌زاران چۆله‌که‌ له‌سه‌ر لک وپۆی داره‌که‌ نیشننه‌وه. کافر خۆی خسته‌ زۆنگاوه‌که‌وه و به‌هاواریکه‌وه گوتی: "نه‌جاتم مه‌ده‌، نه‌جاتم مه‌ده‌."

سوار وه‌سه‌ری په‌رین. کافر له‌ بن سمی شه‌سپاندا له‌ قور و لیته‌دا لینگه‌فرته‌ی بوو. شه‌سپه‌ کپۆی به‌ تاو ده‌هاتن و ناله‌ بریقه‌داره‌کانی خویان له‌سه‌ری کافر ده‌کوتا و سه‌ریان پان ده‌کرده‌وه. کافر له‌ بن پیی شه‌سپیکه‌وه خۆی ده‌خسته‌ بن پیی شه‌سپیکه‌ی دیکه‌... سوار تیپه‌رین و رویشتن.

* پیاده‌رژ: شوسته. شه‌و ریچکه‌یه‌ی ده‌م شه‌قامه‌کان که‌ بۆ ریبواران ده‌کری. له‌وانه‌یه‌ پیاده‌رژ هه‌ر له‌بنه‌رته‌دا کوردی بیت نه‌ک فارسی. واته‌ (پي + ده‌رژ) شوئینیک که‌ به‌پی پییدا ده‌رزی.

كافر كهوتوبو و تەپوتۆزەكە وردە وردە دەنیشتەو. رووت و قووت و خویناوی بوو. دەستی لەسەر گەڵ و گونی، خۆی وێك دینا و دەینەراند.

"لیم بده، لیم بده، لیم ده و بیڕهوه. لهو تهی ههین، ئاوا. ئەگەر تۆ داوات لە من کردبایه، چما لیم نه ده دای؟ لیم ده."

حه مه عه لی له به رده می راوه ستابوو و دلخۆش و له خۆبایی پی ده که نی. پانتۆلی سپی له پیدا و کلاوی گه رگه پپی سپی له سهر و دهسته وانهی سپی له ده ستدا بوو و چاویلکه یه کی خۆری له چا و کردبوو و له تهنیشت ترۆمبیلله مۆدیل نوییه که ی راوه ستابوو.

"بمکوژه، بمکوژه، ئیتر ریسوا بووین و حه یامان نه ما. له بهر نه قامی و لاساری و که له ره قیمان، ئا پروومان تکا. بمکوژه و رزگارم بکه. تۆ ده مکوژی. ده بی بمکوژی. چما هه ر بۆ ئەوه ی نام بمکوژی؟"

له وی، له بهر تاوه به تینه که و له حالیکدا خوینی، خوینه که ف کردووه که ی دلۆپ دلۆپ ده تکایه سه ر عه رزه که و دهستی له سهر گەڵ و گونی دانابوو، گرمۆله ببوو و به پارانه وه و تکاوه چاوه روانیی ده کیشا.

"ده تکوژم کافر. ئەوه هم هه قی منه و هه میش هبی تۆ... راست ده که ی، ده بی بتکوژم، لیگه ری با ئەوه یش ئاوا به ریته وه."

به ئەستۆیه کی که چ و چاوی وه ک چاوی مه ریکی مرده ره بوو، ده پارایه وه. دهستی هه ر به ده مانچه که یه وه بوو و نه ده یتوانی رایکیشی. هیژی ته قه کردنی نه بوو و دهستی ده له رزین. "هه ل مه بی، تۆزیک راوه سته. لیگه ری با پشویه کم بیته وه بهر. ده تکوژم. به لێن ده دم. رزگار ت ده کم. ئەتۆ تاویک راوه سته."

جه نده رمه تفه نکه کانیان به حاله تی ئەستوونی و له به رده میانه وه "نیزه فه نگ" راگرتوه و دینه پیشی. نیزه ی تفه نگیان له بهر تاوه که بریقه ی دی. کافر گه مارۆ ده دن. پال به کافره وه ده نین... که له پچه ی له دهستی ده دن و کوژی له ملی ده کن. په تیکی له ملی ده خه ن و سه ری په ته که ده دنه ده ست نه قیب. نه قیب سواری ئەسپیک بووه. نه قیب له سه ر ئەسپه که ی له گورگیکی ئاماڵ زه رد ده چی. له خۆبایی، سه ری قیت راگرتوه و سینگ ی درپه راندووه. ئەسپه که ی تاو ده دا و کافر، که هه ر ده که وی و هه لده ستیته وه، به شوین خۆیدا ده کیشی.

ته پوتۆز هه موو ده روپشتی داگرت. ده نگی په یتا په یتای هۆرن در ی به گه رما و ته پوتۆز و رووناکاییه که دا و ده نگی حه مه عه لی هات: "راوه سته نه قیب... ئاماده."

نه قيب راوه ستا: "بفرموو به گ. همه عهلی به گ."
همه عهلی چوه پيشت: "بئ به لا بي مامه گيان. بئ به لا بي. زور داواي ليبوردين،
نه ياناسيوه."

زهردهيه كي له سهر لي بوو به واتاي رهامه ندي، گوتي: "نه و كابريره به ردهن. ليتان تيك
چوه. نه و زنجير و كه له پچه يه ي بؤ چيهه؟ كي ده بن؟"

كافريان به ردا. همه عهلی پي گوت سواي ترومبيله كه ي بي. ههر خوشي ده رگاي
ترومبيله كه ي بؤ كرده وه. كافر هاته پيشت و تفيكي له روي همه عهلی كرد. همه عهلی
له خؤبايسانه پيكني و سواي ترومبيله كه ي بؤوه و كافر روت و قوت له ته پوتوزه كه دا
مايه وه و به راكردن هاته حوشه و له سهر خؤل و خاكه كه راكشا. چوه پيشت و دهستي گرت و
گوتي: "كاريكي باشت كرد، زور باشت كرد، به دلتم بوي. مه ترسه. ده توكورم."

كافر نالاندي: "ناتواني بمكوژي. تو ناتواني بمكوژي. تو ناتواني نه و چاكه يه له گهل بكه ي.
گياني. خوينمي. زور جوان وه لاميت داوه. باشت كرد، ئاي دهست خوش..."

كافر بؤ يه كه م جار پيكني. دهستي برد و گهرم و خؤمانه دهستي ريگ گوشي. ته زوي
خوشي و خوشه ويستيبان له له ش گه را.

پشت له په نجه ره دانيشتبوو و چاوه رپي ده كرد. كاميون و ترومبيل و ته راكتور و
خهرمانكوته كان له حالتيكدا له ته پوتوزه كه دا نويم ده بوون و هاره هاره كه يان له ره وه زه كاني
ناناوه رزادا دهنگي ده داوه و دوو نه وه نده زورتر ده بوو، به رييه كه ي خواره وه دا ده رويشتن. له سهر
لكيك، دوو چؤله كه ياربيان ده كرد و ده يانجيكاند. سيړه لي گرت و په له پيسته كه ي ترازاند. بال
و په ري چؤله كه يه كيان به هه وادا بلاو بؤوه و خؤي ورد و پرد به ربؤوه. چؤله كه كه ي تر، تاويك ون
بوو و دوايي به جيكه جيگ هاته وه و به ده وري هاوري له توپه تكاراوه كه يدا دهستي كرد به
خولانه وه. زور دلته زين بوو. ديسان سيړه له و چؤله كه يه كي ديكه ش گرتوه و وا به سهر
په روييه كاندا ده خولايه وه. ته قه لي كرد و په رويؤ وه كه هه وريك بلاو بوونه وه. چاوي به دواي
لاشه ي دووه مين چؤله كه دا گهران، به لام نه يدوزيبه وه.

زور له ميژ بوو چاوه رپي بوو و ئاو په رويؤي چؤله كه ي به ولات و رده رده كرد. پشيله كان له بن
په نجه ره كه ي لاي دارتوره كه خؤيان مه لاس دابوو و يه كيكيان له گهل بلاو بوونه وه ي په ر و پؤي
چؤله كه كه، گورج قه له مبابزيكي دا و چي له چؤله كه كه مابووه، ده ير فاند و له حالتيكدا نه واني
ديكه شوييني كه وتبون، خيرا له وي دور ده كه وته وه.

پېرهژنه بهیانی و نیوهرۆ و شهوی دههات و لهسەر سینییه کی مسی ئەو خواردنانه ی لیبی نابون، دهیپننانه و لهسەر میژە تۆزای شپ و شهویقه کهی داده نان و دهیگوت: "ئەمرۆش تا چاو ههتەر دهکا کهس دیار نییه. سوار و پیادهیهک به ولایه دا تینه پهریوه لهو بجی." "ئەویش دهیگوت: "دی. بئ ئەملاو ئەولا دی. ئەمرۆش نهیه، سبهی دی."

رۆژ به دوای رۆژدا هاتن. جارێکیان گورگه زبیهک هات و رابرد. ئیتر چۆله که روو له دارتووه کهی بهر په نجهره که ناکه نهوه و جیکه جیک ناکه. بالندهیه کیش لهسەر دارهکانی بهرامبهر نانیشتیهوه. دهنگی نرکهی ئاقچاساز هه موو شهوی تیکه لی هاره هاری ماتۆر و دهنگدانه وهی ئەوه زهکانی ئاناوهرزا دهی. بنیاده مهکان به روخساری ناشنا و دۆستانه و دلۆزانه وه دین و ههوال دین و ناهیلن له دنیا دابری... قسه دهکهن، قسه دهکهن و دهروژن.

دهنگیان خهشی تیده کهوی و کوخین، دهیاخنکینی. ههندی شاد و به کهیف دین و به جۆش و خرۆشه وه دهیگپرنه وه و به کهیف خووشی دهروژن. توورهبی و هه لچوون چنگی له دلی داده گری. هزی لیبی بزانی چ بووه، پبی خوشه بیرسی. ههوالی بو بی. بزانی چ قه و ماوه و چ رووی داوه. به لām جهسته ی شه کهوت و ماندوو و میشکه وپ و کاسه کهی یارمه تیبی نادهن و ههر له نیو خولیا و خهونی سهیر و سه مه ردا ده تلپته وه. هزی لیبی بجوولی و به سه ر خویدا زال بی. بجپته ده ری و له زۆنگاوه که و ئاناوهرزا که له ویوه و نه وشه یی ده چپته وه، کیوپاره ی به فرگرتوو و چیا ی دولدولی رووت و قووت له سووراییه مس ناسا کهیدا و نه وشه یی ده نوینی، له ده شته کاک و دوو که لای و سووتاو ده که بروانی، به لām ناتوانی. هه موو ئەو شتانه په یئا په یتا له گه ل خولیا و ورپنه و تارماییه خه یالییه کاند تیکه ل ده کا... جار نه جاری کۆمه لیک پیای ره شپۆشی سه روگویتلاک و جلوه رگ خو لای دین و ههندی شتی له سه ر کاعه زی سپی پی ده نووسن و ده یخویننه وه و ئیمزای ده کهن و دهروژن. زۆر شتی قیژه ون له ناخی ئەو بنیاده مانه دا هه ست پی ده کا، تی ده گا به لām گوپی ناداتی. ههندی شتی پی ده لی، ههندی شتی بو روون ده کاته وه، دهستی ده گری، ده ست به سه ر نیوچاوان و سه رو قژیدا دینی، دوای ئەوه باوه شی پیدا ده کا و توند دهستی ده گوشی. دوایی وه هاتوره، ئاوا ده روا... جاری جارن هه موو هه فتانه، یان به پانزه رۆژان جایتک، شهو بایه یان رۆژ به ره بهری بهیانی یان لای ئیواره بوایه دههات و له سه ر ئەو کورسییه شپ و شهویقه داده نیشته و کورسییه که جیره جیری لی هه لده ستا و ئەو هه ولی ده دا چاوی هه لینی، به لām نهیده توانی. سهیری ده کرد، له وانه شه دوژمنانه یان دۆستانه، یان له وانه یه له پرووی به زه یی یان خو شه ویستییه کی بی سنوو و بیده رمان، سهیری ده کرد و نوقمی

ترس و دَرْدَوَنگي بهیّ ئەوێ پشتی تیّ بکا، لەسەر هەست و دەمانچە بەدەستەوه و پاشەپاش دەکشاو و بهیّ ئەوێ پشتی تیّ بکا دەرگاکی دەکردهوه و دوای پێوهدانی دەرگا، گویی لە کوتە و ترپەیی پێی دەبوو که دوور دەکووتەوه.

که ئەو دەرۆیشت، بەو کونجکۆلییەیی پر لە ترس و دَرْدَوَنگي بوو، سەرخۆش و کەیفخۆش دەبوو و چەند رۆژان دوای رۆیشتنەکەشی، هاتنەکەیی ئەوێ وەبیر خۆی دینایەوه. که یەکەم جار هاتبوو، بهیّ تۆقرەیی و پەنجە لەسەر پەلەپیتکە و لەسەر هەست و بەدلە خورپەوه، چاوەرپی کردبوو گویی لەدەنگی تەقە بی... دوایی تینگەیشتبوو و ترس و دَرْدَوَنگيیە کەیی لەدلی رەواندبووه و خۆی دابوو دەست چێژی شادی و خۆشەویستی و هۆگری.

هەموو جارێش هەر دەیگوت: "دیتەوه، بەدلنیاییەوه دی."

لەپێشدا بلە ئیبز هات و بەدوای ئەودا ئەوانی دی. سەرۆقە لافەتی زۆریانی لەبیر چووبوه. سەرۆگوێلاکیان لە تاریکایی زیندەخەویدا، جارێ روون روون دەردهکوت و جارێ لەچا و ون دەبووهوه. لەبەر دەرگا، ئەسپەکان شەلائی ئارەقە و کەفکردوو، سیمان لەعەرزێ دەکوتا و هەلدەستانە سەر پاشووان و کەفەلیان چرچ و گنجی تێدەکوت و کونە تەغیان لێک رەویبوونەوه و دەیانخیلانند...

"بیکەیسێ، فیشەک و فیشە کدانەکان لە کادیئێ بێننە دەری."

ئەوئەندە هێک و دوو خۆیان خستە سەر پشتی ئەسپ و لینگیان دان. پەیتاپەیتا هەرای دەکرد و فەرمانی دەدا: "خیراتر، خیراتر. دەبی بەر لەوێ رۆژ بێتەوه لەوی بین. دەبی نەجاتی بدەین."

سێدارەکەیان لە نیوهراستی شاری هەلّ دابوو. قەول بوو بەیانی لە سێدارەیی بدەن. ئەسپیان دایە بە قەمچی و تاویان دان. لە ئاوهکەیان دا، ئاوهکە قول بوو، ئەسپ کەوتنە مەلە. ئەوا رای دان و هەتا لای خوارووی بردن. حیلەیی ئەسپە خووساوهکان شەوهکەیی ئاخنی. بەر لەوێ رۆژ بێتەوه، دەوری گۆرەپانەکەیان دابوو. کراسێکی سپییان کردبوو بەر کافرەکە. کاغەزێکیان بەمیلیدا کردبوو. پیاویکی میژەر بەسەر لە بن لیوانەوه قسەیی دەکرد. ئەسپ سەمکۆلیان دەکرد و دەیانخیلانند. جەندەرمە سەرنیزەیان بەسەر تەفەنگانەوه کردبوو. سەری کافرەکە، لە بوومەلیلی بەیانیدا بەسەر سینگییدا شۆر بپۆوه. بردیانە بن سێدارەکە. لەوی راوهستا. لیوێکانی جوولان. بەلام کەس دەنگی نەبێست. رێک لەو دەموساتەدا چاویان تێک ئالقا. کافرە گەش گەش بۆوه، بووژایەوه. ئالقی پەتەکەیان بەمیلیدا کرد. کە ویستیان چوارپێچکە کەیی بن پێیانی بترازینن،

تهقه و خرمه‌ی تیربار و بیکه‌سی هه‌ستا. هه‌موو شتیك شیوا. خۆی گه‌یاندە کافر و په‌تی سیداره‌که‌ی هه‌لپری و خستییه‌ ته‌رکی زینه‌که‌ی و درې به‌ حه‌شیمه‌ته‌که‌ دا و به‌ره‌و کیتوپاره‌کان تیّی ته‌قاند. شارۆچکه‌یان به‌ شله‌ژاوی به‌جی هه‌شت. به‌ره‌به‌ری نیوه‌رۆیه‌ گه‌یشتیونه‌ ره‌وه‌زه‌ به‌رزه‌کان. هه‌تا ته‌وی یه‌ك قسه‌شیان نه‌کردبوو. کافریان له‌ ته‌سپ دابه‌زاند و له‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌ درێژیان کرد. کافر نالاندى: "ئاو، ئاو، چۆرێك ئاو، تینوومه."

له‌ کانیه‌که‌ که‌ له‌ویوه‌ نزیک بوو، به‌ لالویچان ناوی هه‌ینا و به‌ده‌مییه‌وه‌ کرد. روخساره‌ زه‌رد هه‌لگه‌پراوه‌که‌ی کافر ورده‌ ورده‌ گه‌ش ده‌بۆوه‌ و وه‌خۆ ده‌هاته‌وه‌. که‌ چاوی هه‌لینا، له‌ پێشدا برۆای نه‌کرد. له‌خۆی نووسا و چه‌ند جارن به‌سه‌رسوورمانه‌وه‌ چاوی ترووکاند. پێی وابوو خه‌ونی دیوه‌ یان خه‌یاڵ هه‌لیگرتوه‌. یه‌ك به‌خۆی هاواری کرد: "منم من. به‌هه‌له‌ نه‌چروى، خۆم، منم."

کافر زه‌رده‌یه‌کی هاتی. به‌ بیهێزییه‌وه‌ ده‌ستی درێژ کرد و ده‌ستی توند گوشتی. ده‌ستی گه‌رم بوو. به‌جاریك له‌وی، له‌ نیو ره‌وه‌زه‌کانه‌وه‌ کۆمه‌لیك پیاوی جلویه‌رگ سپی ده‌رکه‌وتن. هه‌موو کلاوی شاپۆیان له‌سه‌ر بوو. له‌ سێ ترۆمبیل دابه‌زین و هاتن. حه‌مه‌هه‌لی و ئالاته‌میریش وه‌پێشیان که‌وتبوون. گوتیان: "ئه‌وه‌ بده‌ به‌ ئیمه‌." خه‌نجه‌ری درێژ و زنجیری ته‌ستور ته‌ستور به‌ ده‌سته‌وه‌.

"که‌س ناتوانی ئه‌وه‌مان لی‌ بستینی. گوشتی، گوشتی، گوشتی."
 زنجیره‌کانیان راوه‌شانند. ره‌وه‌زه‌ شه‌قار شه‌قار بووه‌که‌ داوه‌ری و پۆله‌ که‌وه‌دیه‌یه‌که‌ فێین. ناسمان ره‌ش داگه‌را. تیشکه‌کان له‌ ورده‌شووشه‌ی ورد و خاش و نووک تیژ ده‌چوون و به‌ خرم و هۆر به‌سه‌ر ره‌وه‌زه‌کاندا هاتنه‌ خوار. کافره‌یان له‌ زنجیر کرد و مل و ده‌ست و پێیان به‌ست و وه‌ك کلافه‌ به‌نیك هه‌لیانگرت و له‌ ترۆمبیله‌که‌یان هاویشته‌. بوو به‌ قریوه‌: "نابی، نابى، کورپینه‌، براده‌رینه‌ له‌ کوین؟"

حه‌مه‌هه‌لی گوتی: "هاورپیانته‌، ئاماده‌ی به‌رپوه‌بردنی فه‌رمانته‌."
 له‌وی، لای ترۆمبیله‌که‌وه‌ ماهیر قاباچگی ئوغلی به‌وه‌ قه‌لافه‌ته‌ پیس و مردار و فیلبازه‌یه‌وه‌ زاری گه‌زێك داپه‌چرپیوو و پێده‌که‌نی. ددانه‌کانی له‌سه‌ر یه‌ك داگرت و به‌ره‌و لای ماهیر غاری دا و به‌رۆکی گرت و نه‌راندی: "سه‌گ، سه‌گی گلاو، هه‌ی په‌له‌ی شه‌رمی سه‌رشانی مرۆقاهه‌تی، ماهیه‌ی سه‌رشۆری پیاوان، ته‌و ناگره‌ له‌ بن سه‌ری تۆ دایه‌." و چه‌ند تفی له‌ رووی کرد. ته‌و هه‌یچ گوئی نه‌دایى و گوتی: "ده‌ی یانی چی؟ چه‌ندی که‌یفت دینی تقم لی‌ بکه‌."
 ۶۷۵

دهسروژكه كه دهرهينا و دهموچاوى سپيپه وه. له خو چوو. له وه پترى وه بېر نه ده هاته وه. له تاريخي كيه كه دا توند قورقورچكه كيه ماهيرى گرت. ده يگوشى. ماهير په له قازيه تى و جار جارى نوزويه كى دى و ناتوانى خوئى له چنگى راپسكيني. كه وه خو هاته وه، جگه له توپه (تايه) چي وه بېر نه ده هاته وه. كه تاو هه لآت، له بهر دهرگاي پوლისخانه بوو. گوتى: "بيدهن به من، نه گينا خو تان ده زانن. تهنه كه دبه به نزينه كه نه وه تا ليريه."

نه قيب گوتى: "كافر له وئى، له و بيناگه ورهيه دايه كه له ههرمه نيپه كان به جى ماوه. برؤ دهرگا كه ي بشكينه و بيپه."

گوتى: "ناگرى ددهم، كاولى ده كم. ده چمه و نهو كافره له وئى دينمه دهرى و ناهيلم له چنگى نيوه دا مينيته وه. سواره كان، براده رينه، ئيره وا گه مارؤ بدن، تهنه ت با لدا ريش نه توانى بفرسته دهرى."

يه كه دهنگ ههرايان كرد: "ناتوانى بفرى."

"له پيشدا به نزين به دادگا كه دا بكن با فاي له كانى كافره بسوتى. دوايى به بنكه ي پوლისدا و نهو جار به دهرگاي به نديخانه دا..."
گوتيان: "به سه رچاو."

كافر له پشت ميله ناسنينه كانه وه سه يرى ده كرد. چاويان تيك نالقا. چاوه كانى چزي سكه ي خو شه ويستيان لى بووه.

بليسه ي ناگر هينده ي مناره يه كه هه ستان. پشتيان له بليسه كان كرد و رووى ره شاشه كانيان كرده شاروچكه. جهنده رمه و به ندى له نيو بليسه كانه وه دهرده پهرينه دهره وه، به لام كافره هه ر ديار نه بوو. كه سه يرى كرد، ديتى نه وه كافر له نيو بليسه كاندا و به ميله ناسنه كانى زيندانه وه به ستراره ته وه. ره شاشه كان ته قه يان لى هه ستا. جهنده رمه له شويني دي كه وه گه يشتبوون. نه راندى: "چاوه رى بكه كافر."

خوئى گه يانده پشت ره شاشه كه و ده ستى له سه ر په له پي تكه دانا. كافر، له نيو بليسه كاندا جارى دهرده كه وت و جارى بزر ده بووه. ره شاشه كه ي دانا و گوتى: "نيوه ليره بن براده رينه، من ده گه ريمه وه."

خوئى به نيپه به نديخانه كه دا و به نيپه زمانه ي بليسه كاندا كرد. له بهر دوو كه ل و ناگر هيچ كوئى نه ده دى. له نيو نهو ناگرانه دا كه به سه ري دا دهرزان، هه ر له خو وه، خوئى به ملا ولادا ده كرد.
"كافر، كافر، له كوئى؟ قسه بكه، وا هاتم."

کافر هیچ دهنگی نه بوو. دهستی به زنجیر شته که درابون. هه لئانوا سیبوو و به بزمار یکیاندا کردبوو و خه ریک بوو ده بوو کۆللو. بزماره که ی هه لکینشا و لاقه کانی کافری گرت و کیشایه ده ره وه.

"سوارین."

خۆیان هایشته سهر پشتی شه سپان و به ره و چیا وه نه وشه بیه کان تاویان دا. ده مه ده می تاوه لاتی گه یشتنه ره وه زه به زه کان. دهنگی ته قه ی ره شاشه که له ره وه زه کاندا دهنگی ده دایه وه. کافریان له سهر عهرزی دریت کرد و چۆه پشت ره شاشه که ی. ناگر باران دهستی پی کرده وه. زۆری نه برد، فیشه کیان برا. جهنده رمه له پینج کامیۆنه وه خۆیان فری دایه خواری و دهست و پی هه مواتیان شته که دا و سواری کامیۆنیان کردن. کافر له کامیۆنه که دا چاری هه لئنا و هوی به ژور سهری خۆیه وه دی. چاوه کانی پر بوون له خۆشه ویستی. دهستی بۆلای دریت کرد و تۆقه یان کرد. سهریان هه لئنا. هه مه عه لی له ولاتره وه راوه ستابوو و ماهیریش له ته نیشتییه وه. هه ردوکیان قاقا پیده که نین. هه و جووته، هه و کافر دهستیان له دهستی به کتریدا بوو. هه مه عه لی و ماهیر هاتن و به تووریه وه دهستیان لیک جیا کردنه وه. کامیۆنه کان له له هه وری تۆز و خۆلدا ون بوون.

په ره ژنه ته قه یه کی له ده رگا هیئا و ده رگای کرده وه و به هانکه هانکه وه گوتی:

"له دوینی شه ویوه، له دوینی شه ویوه... له دوینی شه ویوه، له دوی شه ویوه کابرایه که به سواری شه سپیکی کویت، به دوری کۆشکه که دا ده سووریتته وه. شه سپه که ی ته ر ته ر بووه."

له خۆشییان به ره و په نجه ره رای کرد. ته ژنۆی هه ونده یان یارمه تی نه دا بگاته به ر په نجه ره که. سی جارن ته ژنۆی نووشتانه وه. هه و سواری دیت، که شه که ت و ماندوو له سهر شه سپه که ی کۆم ببۆه و شه سپه که شی خه ریک بوو به چۆکدا ده هات. هه وسار و قه مچی به دهستی که وه و ده مانچه که ی به دهسته که ی دیکه به وه. شه سپه که ی لی ده خواری و جار نه جار یکیش سهری هه لئنا و سهری کۆشکه که ی ده کرد. بۆ هه و نه بیینن، له به ر په نجه ره که واوه هات و له حالیکدا دهستی به دیواره که وه نابوو، گه راوه سهر جی و بانه که ی و چاری له سهر یه کانان و گوئی دایه دهنگی نالی شه سپه که. تاویک دواتر دهنگی نالی شه سپه که برایه وه. که دهنکه که نه ما، دلّه خواریه دایگرت. گوئی له لای پلیکانه کان خه لخت. دهسته کانیشی له جووله که وتبوون و فیشه که کانیان به تال و پر نه ده کرده وه. به خۆی ده گوت: "به خیر هاتی به سواری کویته. به خیرهاتی و خیر و خۆشیت هیئا."

یەكەم هەنگاوی كە لەسەر پلیكانەكان گۆی لى بوو، دلئى لە سینگیدا وا كەوتە لیدان، چىبى نەمابوو لە سینەى بىتتە دەرى. ئەوەى دەهات، پیاویك بوو بە ئەسپىكى كۆیت. زۆر لەمىژبوو چاوەرپى بوو. هەتا دەرگاگە كرايەو، دەتگوت سەدەيهكى بەسەردا هات. كە دەرگاگەى كردهو و وەژوور كەوت، چاوى لىك نا. دەمچاوە درىژەكەى، سەر و ردینه سپىيەكەى، چرچ و لۆچەكانى دەمچاوى پتر شىوايون. چاوەكانى سۆمیان لى برابوو و بەقوولدا چوبون. كوور بېۆه. تۆزای و خۆلاوى و كوور. جلو بەرگەكانى لەبەرىدا فشفوفۆل ببوونەو. بەسپاى هات و لەسەر كورسىيە تۆزای و شپ و شەویقەكە دانىشت. ئەو سینىيەى لەسەر تەختە رووت و پىچكەشكاوێكە دانرابوو، پڕ بوو لە خواردنى كەرووگرتوى ترشاو و وردكەنان. ئەوئەندەى مېش لى نىشتبوو، رەش دەچۆو و مېروولە لە خواردنە ترشاوێكە و وردكەنانەكە ئالابون. ژوورەكە لە تۆز و خۆلدا نوقم ببوو. دیوارەكان زگیان دابوو و سواخەكەیان هەموو بەرىدابوو و هەلۆهەربوو. كە باى دەهات، چىبى خۆل و خاك بوو لە پەنجەرەكانەو لە ژوورپى دەكرد...

لاقى زەرد زەرد، وەك لاقى مردووان لە بن لیفە چلكنە شپەكەو، كە جى جى لۆكەى لى هاتبووە دەرى، دەرکەوتبوو. دەمچاوى چرژاو و پڕ چرچ و لۆچ و ردینی وەك ردینی مردووان بىس و ئالۆز بوو. چاوى لە بن پیلۆه داخراوەكانىيەو دەجوولان، تاقە شویتىكى (چاوەكانى)، كە لەوێو دەترانى زیندوو.

سوارەى ئەسپە كۆیت، چاوى تى برىبوو. بە دلئۆزى و مېهەبانى و پەشىمانى و لەوانەشە لە رووى خۆشەویستیيەو سەبرى دەكرد. كابر، كە چاوى قووچاندبوون و وەك مردووان كەوتبوو، بەوێ دەزانى و هەستى پى دەكرد و بەدلیدا دەهات، هەستى و دەست بكاتە ئەستۆى مېوانەكەى. یەكێكیان بېرى لە هەر شتىك كەربایەو، بە زەینى ئەوى دىكەشدا دەهات. بېر و خەيالێان تىك ئالابوو و ببوو یەك و هەردووکیان پىكەو بېریان دەكدهو و یەك هەستیان هەبوو.

ئاخریيەكەى مېوانەكە، دەستى برد و دەستى بە قژ و نیوچاوانیدا هیئا. دەستى هات و لەلای دەستە بىتینەكانى راوێستا و ساتىك دواتر دەستى یەكتریان گرت و توند دەستى یەكتریان گوشى. كابر خەوتووێكە بۆ یەكەم جار چاوى هەلئینا. بەو پەرى ئەوین و خۆشەویستیيەو و زۆر ئەمەگدارانە نیگیان تىك ئالقا و گەش بوونەو و نەرمە بزەیهکیان بۆ یەكتر كەرد. كابرانى ئەسپە كۆیت، هەستایە سەر پى و بە هەنگاوى خیرا بەرەو دەرگا رویشت.

له بهر دهرگا که راوه ستا و گه راوه و بزیه کی دۆستانه و پر له خۆشه ویستی بی کرد. نه وهی له جیوبانیدا که وتبوو، له بن لیوانه وه هه ندی شتی گوتن. ده به ویست چهند قسه یه ک بکا، به لام نه وهی دی نه ییست و دهرگا که ی پیوه دا و به ره و پلیکانه کان وه ری که وت. کابرای به جیوبان، هه موو تین و توانای خوی له گو یچ که کانیدا کو کرده وه و گو یی له ترپه ی پیی نه وه له نخست. ئاخریه که ی دهنگی پییان برپیه وه و سمکۆلی نه سپه که ی بیسترا و نه سپه که ورده ورده دوور که وته وه. کابرای له جیوبان که وتوو، ده مانچه که ی هه لگرت و به خیراییه کی سه رسوورپه یته ر دهستی کرده وه به پر کرده وه و به تال کرده وهی.

کیتوپاره وهك په رده ی و نه وشه یی و بزړکاو، نزيك و ناسك ديار بوون. چيای دولدولیش رووت و قوت و به لووتکه تیژ و بنه وشه یی که یه وه شه ونده هاتبووه پيشی، پیت و ابوو دهستی بو بهری، دهستت ویی ده که وی. به هه موو شتی کییه وه، به روهز و رووهك و شهشکه و ته زارك تاريك و ره شه کانیه وه، جوان ديار بوو و له روونا کاییه و نه وشه یی روونه که یدا، له روونا کاییه که یدا له گه ل گیتزه لووکه سپییه کانی چوکوراوا ببووه یهك.

له دهر و بهری ناقچاساز، روهزه کانی ناواهرزا و شهشکه و ته کانی چيای حه میته و کاژیر و درووه لان و کوخی قامیش و ته نانه ت بن هیچ دوه ونیکیش نه مابوو، دهر ویش به گ هه موو روژی سهرتیکی پیدا نه کردی. جاری هیوای له دللی ده گه را و به که یف دهبوو و جاری هیوای دهبوا و نوقمی تاریکی دهبوو. پووش و په لاشی زهرد و وشکه لاتووی چيای حه میته توندتر بو نیان دهات. له گه ل هه ر بو نیکندا، توژ و گهردی روه زکی پواو نیو لووتی دهر ژانده وه.

له نیوهندی دهشته که، له بهر کهرما زه رده که، جاری و ابوو، ده کری بللی له به یانییه وه تا تیوارای راده و هستا و بیری له وه ده کرده وه، ناخو شه و هه تیوه ده بی چو ویته کوی؟ شه سپه که ی تاو ددها به ره و شه ولایه ی پیی و ابوو چو وه ته شه وی و له وانه یه له ویی بدوژیتته وه. که نه یده دوزییه وه، ناگای له خوئی نه دهما، ناگری تیبه رده بوو و له نووکی که له موسستی پییه وه هه تا توقی سهری ده یزریکاند و به زبیه به خوئی و یوسفدا ده هاته وه و دهست له گونان دریتتر له وی دور ده که و ته وه و شه سپه که ی به ره و لایه کی دیکه لینگ ددها.

هه تا وه که هه لیده چو قانده. سیبهره تاره که ی که و تبووه بهر پییانی. شه و ترؤمبیله ی دهات، هه تا نه گه یشته به رده می، نه یدی. که ترؤمبیله که راوهستا و ماهیر و مزه ر لپی دابه زین، تینجا دهیتی. هیچ چاوه رپی هاتنیان نه بوو و که دیتنی له ترسی شه وه ی نه کا هه والیکي ناخوشیان پی بی، مووی لی بوو به نه شته ر و ته زوویه کی سارد به تیغه ره ی پشتیدا هات.

به دليدا هات، كه له وانه يه ئيتر هممو شتيك برايته وه. چ بكا؟ ناخۆ سواری نه سپه كه ی بی و روو بكا ته دهشتی؟

روخساری هه لېزركاو و نینوچاوانی گرژ و تالی ماهیر و مزه فەر، بهندی جهرگ و دلی درویش به گی پساند و ناگری نیگه رانی له ناخیدا کلپه ی ده سه ند. به بی ته وه ی به ده ست خۆ ی بی، چند هه نكاو ئيك به پیریا نه وه چوو و چاری له چاویان بری و دوا ی تاو ئيك را وه ستان، به ده نگیکی له رزۆك پرسیی: "شتیک قه ما وه؟"

ماهیر شاگه شكه بوو. چیی نه ما بوو پرسی، ناخۆ گرتیان؟ به لام له نووکی زمانی گپرا یه وه.

مزه فەر گوتی: "شتیک ی وا نییه با به. ئیتر نه و شاره بو ژیان نا بی."

ماهیر به گیش به هه ندی چا و قا مییه وه دو پاته ی کرده وه: "شتیک ی وا نییه به گ..."
درویش به گ به بی ته وه ی تۆقه یان له گه ل بكا، چا وه پری قسه کردنیان بوو. تۆزیک دلی فینك بو وه و تۆخۆ ئیک ی هاتی. وه کی ده لئین هیچ نییه، دیاره یوسفیان نه گرتوه. مزه فەر به ده نگیکی له رزۆكه وه، كه پر بو له دامای، گوتی: "ئیت گه یشتوه ته ئیسقام با به. خۆ ناتوام به ئاسوده یی بچمه كووچه و بازاری. مندالۆچكه و دوو كاندار له دوا وه لیم ده قریو ئین و هه رام ده كن، كوری پیا و كوژه كه..."

ماهیر خۆی خسته پیشی و دهستی گرت و گوتی: "فریامان بكه وه به گ، ده ستمان به داو ئنت..."

درویش به گ وهك ته وه ی دهستی له ناگر، یان له پیساییهك رۆچووبی، خیرا كشانده وه و چاری زهق بوونه وه.

"ده ستمان به داو ئنت به گ..."

ماهیر ههستی کرد به گ له بنه وه گۆرانیکی به سه ردا هاتوه. دهستی کرده زمانلووسی و پیی و ابوو خۆی یوسفی دۆزیوه ته وه و شار دوویه تییه وه.

"نه كا بییه بازاری به گ. هاتووین هه ر ته وه ت پی بلین."

ده ستبه جی هه ولی دا بیر و خه یالی بخته وه سه ر یوسف. بهندی جهرگ و دلی ده پسا و هه مو گیانی وه له رزین ده كه وت. باسکی به ملا ولایدا شو ر ببوونه وه و ته وه نده بیته ز و بیجو له را وه ستابوو، ده تگوت له وی چه قیترا وه. په ی تا په ی تاش به دلیدا ده هات، كه تۆ ئیتر مردی. ته تۆ تیدا چووی و به گوندا ریای. به لام تۆزیک دان به خۆ تا بگره با بزانی چیت به سه ر دی. جا

دهیگوت: "نه کا لهو رۆژانه دا بیهه شارۆچکه بهگ. نه که ی خو لهو ناگره نه دی. له ههوت تا ههفتا سالان ههه هه مووی ددانیان لی تیژ کردوینه وه هه لماندن. ئیتر من ناتوانم بیهه بازاری و ده رکه وم. لیم ده قریوینن و هه رام لی ده کهن، هو ی پیاوکوژه خوینمژه کان، پیاوکوژه خوینمژه کان."

جا به چێژکی زیاتر وه له سهه "پیاوکوژه خوینمژه کان" هه لویسته ی ده کرد: "براده ری پیاوکوژه خوینمژه که، براده ری پیاوکوژه خوینمژه که.."

مزه فهه له حالیکدا رهنگی به روویه وه نه مابوو و چاوه کانی زوو زوو ده ترووکاند، به دهنگیکی له رۆژکه وه دهستی پی کرد: "نه کا بیهه شارۆچکه بابه. پیم وایه چیی وای نه ماوه هه مووان بینه بازاری و له تویه تم بکهن."

ماهی ریش ساز و به که یف پارایه وه: "نه یه ی بهگ. نه یه ی. دوژمنه کائمان پیلانی زۆر مه ترسیدار و زۆریش وردیان بو دارشتووین. خوا بزانی چهنده یان پاره له سهه یوسف خه رج کردوه، تا شته که یان گه یاندوه ته ئیتره. هه موو خه لکی شارۆچکه ههه له ههوت سالانه وه تا ههفتا سالان ده لئی ههه بوون. بیته و بکه وینه چنگیان، و نجر و نجرمان ده کهن."

"ئه ی خوژگه دیتبات، بابه."

"خه می یوسفیشت ههه نه بی بهگ. من له گه ل قاچاخچییه کانی "ئه نته ب" که براده ری خوژمانن، قسه م کردوه، ریک که وتووین یوسف به رنه سووریا."

مزه فهه: "ماهی بهگ خو ی به ناو و ناگریدا کرد و ناخرییه که ی ریگه چاره یه کی زۆر باشی بو چاره سهه ری ئه و کیشه یه مان دۆزییه وه. یاخوا ههه راوه ستاو بی و خودا لیمانی نه ستیته ی. جاری تو جی و مه کانی یوسفم پی بلی، با بیده یه ده ست قاچاخچییه کان. ههه یوسف بروا، ئیتر هه موو ئه و نه خش و ریوشوینانه ی دوژمنه کائمان بزبان کیشاوین، ده بنه وه بلقی سهه ناو."

ماهی بهگ به پۆژی که وه، دهستی له که له که ی نا و قسه که ی لی و ده رگرته وه: "که دیتم تو مه سه له ی ئه و یوسفه نارپیتیه وه و ئه و گیچه له مان له کۆل نا که یته وه، ئه و ریگه چاره یه م دۆزییه وه. دیاره لیته دیده گه م. پیاو چۆن ده توانی خوینی مندالیک بریژی، که وه که عه ولادی خو ی گه ورده کردوه؟ بنیاده م ته نانه ت دلی نایه پشیله یه کیش که له ماله که ی خو ی گه وره بووه، یان بالنده یه کی نیو قه فه ز یان میرووله یه کی له باخچه که یدا لانه ی کردوه، بکوژی."

له و کاته دا سهه ری مزه فهه ری کرد و له سهه ری رویشته: "له کوی ئه وه ماوه، کابرا هه تیویک بکوژیته، که له منداله کانی خو ی پتر خو شی ده وی. زانیمان ئه وه به تو ناگری، ئیمه ش

رینگه چاره یه کمان دۆزیه وه و چووین بۆ دۆزینه وهی قاچاخچییه کان. ئەوان خەلکیکی جی متمانهن. نه خۆیان دهگهیرین و نه موویه کیش له سههر یوسف کهم ده بیته وه. ئەوهشت با پی بلییم...

دهرویش بهگ جار به جار روخساری گه شتر ده بۆه و زهردهیهک، شادییهکی شاکرا له روخساریدا کال ده بۆه. ئەو حاله تهی ئەو غیره تی نابوو بهر ماهیر، که دیسان خۆی خسته وه سههر دهستی. به لām دهرویش بهگ دیسان ته زوو ده کهی پیدا هاته وه و دهستی کشانده وه. ماهیر نه راندی: "ئەو ههتیوه نابۆ لیڤه بمینیتته وه. نابۆ بمینیتته وه بهگ. نابۆ لیڤه بمینیتته وه. مانه وهی ئەو ههتیوه لیڤه وهک شمشیر هه کهی داموکلینس وایه به ژوو سههر مانه وه... ههتا ههین... مه حاله بهگ. له وانه یه تۆ خۆ رابگری، ئەتۆ دهرویش بهگ، نه جیمزاده و ره سه نهی..."

دهرویش سۆسه ی ئەوهی کرد، که گالته پی کردن و نه فیه تیکی قول له قسه کردن و له بز ی ئەودا ههیه.

"ئەتۆ خوت بهو ژیا نه وه گرتوو، به لām من ناتوانم. ئەوه م پی ناکری. له و کاته وه مه سه له ی ئەو ههتیوه هاتوو ته پی شی، له ترسان خه و نه چوو ته چاو مه وه. یه کسهر بیر له تۆ ده که مه وه، که نهکا یوسف گرن. نهکا وا له یوسف بکهن، دانی پیجا بنی. نهکا بهگه که مان له سیداره بدن... کورتی برینه وه، ئەو ههتیوه نابۆ لیڤه بمینیتته وه... مه سه له که زۆر قول بوو ته وه. هه موو ئەنکه ره و حوکمهت هه ر بیر له و مه سه له یه ده که نه وه."

مزه فیه ریش به بی ئەوهی به ده دست خۆی بی نه راندی: "کردوو یانه ته مه سه له یه کی نیشتمانی." چپی نه مابوو دهست بکا به گریان. ماهیر گوتی: "خۆ ناشکری بی کوژی. شتی وا ناکری. ته ره مه که ی ده دۆزه وه. جا ئەو کات شته که ئالۆزتر و خراپ تریش ده بی. وه زاره تی ناوخۆ له ئەنکه ره وه پانزه پۆلیسی نه یینی ناردوو. ئەو پۆلیسانه له ئەلمانی راهینراون و به وه جترین و ئازاترین پۆلیسی نه یینی دنیان. خۆشیان گۆیا گوتوو یانه، دلنیا بن، مردوو یان زیندوو هه که ی ده دۆزینه وه."

"تا کار له کاری نه ترازوه، ئەو کورپه، یوسف رادهستی ئیمه بکه. ئیستا که ئەم هه له هه لکه وتوو... له ناومان مه به..."

ماهیر هه ر دوو دهستی له بهر پشتوینی نا. چاوی دهرویش بهگ له گلینه ییدا زوو زوو ده ترووکان و رهنگی به رووه وه نه ده ما.

"ناقچاساز له ماوهی چەند حەفتەیه کدا هەڵدەچۆرین. لێدانی زنه و کانالی بەتالکردنەوه کەمی خەریکه تەواو دەبی و هەر لەم حەفتەیه دا ئاوی پێدا دەروات. کارەکان بە جوانی رادەپەرن."

مژفەریش لێی زیاد کرد: "کارەکان بە جوانی رادەپەرن. ئەگەر ئەم کارەش یەکلایی بکەینەوه... ئیتر نه له ئەدەنه و نه له شارۆچکه ناتوانم دەرکەوم و خۆم پێشانی خەلک بەدم. ئەمشەو یوسف بە دەست ئیمە با بەرپێ بکەین برۆا. بەو جۆرە لە کۆلیشمان دەبیتەوه و ئەویش نەجاتی دەبی."

دەرویش بەگ هەر رەنگی دینا و دەبرد، جاری پێدەکەنی و جاری له توورەبیان خۆی وێک دینا و دەمیکیش سلۆک دەبوو. له هەموو حالەتێکیشدا هەر بێدەنگ بوو. مایهیر بەگ نەپراندى: "با رزگار بین. پێمان بلێ له کۆیبه بەگ، هەتا ئەوان، ئەوانەى له ئەنکەرەوه نێردراون، ئەوانەى له قیەننا راهێنراون و من دەزایم چۆن وەك سەگ بۆن هەڵدەگرن و بۆنى پیاو کوژ له زۆر دوورەوه هەڵدینن، نەهاتوون... دەخيله بەگ..."

دەرویش بەگ هەنگاویک لێیان چووه پێشی. دەمی سهیری دەستی مایهیر بەگی دەکرد و دەمیك چاری. وەك میتش لەخۆی دەربکا، دەستی راوهشاند و گوتی: "یوسفیک له گۆرئ نییه. ئەو کەسه هەر قەت نەبووه. ئیوه خەمی منتان نەبی. لەبەر پیاو کوژیکی که هەر نییه، ناتوان من له سیداره بەدن. ئیوه خەریکی کاروباری خۆتان بن و کارتەن بەسەر کاری منەوه نەبی. زۆر سوپاستان دەکەم ناوا مشووری من دەخۆن و له خەمم دان."

گەراوه و پشستی تێکردن و بەرهو ئەسپەکەى چوو و لێی سواربوو و رویشت. ئەوانیش سەرگەردان لەوی مانەوه. مایهیر که رەنگی وەك پەری کاغەز سپی هەلگەرا بوو، دەستە لەرزۆکەکانی لەسەر شانی مزەفەر دانا و گوتی: "باشه کاک مزەفەر، دەکرئ ئەو بنیادەمه هەر نەبووی؟ خو زۆر باشتره کەسى وا لەگۆرئ نەبی..."

"چۆن دەبی نەبی؟ ئەگەر من بووم نەبی، ئەویش نییه. ئیمە هەر له مندالییهوه پێکەوه گەوره بووین. یانی من و جەیحوون و نوورخان، ئەو هەمووه ئیڕهیمان بە یوسف دەبرد، چونکه پێمان وابوو بامان ئەوی لەئیمە خۆشت دەوی."

"لێت تیناگەم، یانی چۆن دەبی..."

"کاکه گیان، ئەو متمانەى بە ئیمە نییه. پێی وایه فیل و کەلەکیکمان لەبن سەری دایه و داویکمان بۆ ناوه تەوه."

ماهير له داخان ددانی چپر كردنهوه و بهتور په بیهوه گوتی: "گوری خوږه تی با بیشیلې." تیر پیی له عه رزی کوتا. لاقی له خوږه نهرمه که رۆچوو و له سهر قسه که ی رۆبی: "کابرایه کی سهیره. تهنانهت متمانه به کوره که ی خوږی و به نزیکترین هاوړتی خوږی ناکا. نه و کابرایه هم مو گیانی بوو ته گومان... تهنانهت به منیش، به من، من که نه و هم موه چاکه یهم بوی هه بوو... نه ی له و کابرایه، به خوای بنیادهم سهیرن..."

سواری ترۆمبیله که بوونهوه و ترۆمبیل کهوته ری. بای شه مال هه لی کرد و ته پوتوی هه ستاند.

درویش به گ نه مړوښ به دهستی به تال گه رایه وه. که نه وانی به جی هیشت، به شوین یوسفدا سهری به شمش جی دیکه شدا کرد. هه رجیبه کی دهچوو، نه ونده هیوادار بوو، وه خوږی یوسفی له وی دانابی، به لام که نهیده دوزیبه وه، به خه فته و په ژاره و بیه یواییه وه ده گه رایه وه و دواپی به دلکی پر له هیوای تازه وه، روی ده کرده شوینیکی دیکه.

شه کهت و ماندوو، به وهیوایی له ماله وه دیدوزیته وه، گه راوه کوشک و ههر له نه سپه که ی دابه زی، ههستی کرد که س نه هاتوه ته وه مالی. به بی وازی و به لاره لار له پلیکانه کان وه سهر کهوت. نه ژنه که ی دیت که به پیریبه وه هاتبو نه پیاوه کان. چوه ژوره که ی و کهوت. پریشان و دلشکاو و وړ و کاس ببوو و سهری لی شیواوو. هه تا سؤلویپره له درگای نه دا، ههر ناوا بوو. سؤلویپره مؤن و گرژ بوو. حاله تی روخساری نه و کابرا دنیا دیتیه به گی ترساند. به هه ژاویبه وه پرسیی: "چ بووه، چ قه و ماوه?"

"به لی، یوسفم دیت."

"له کوی؟"

"له نیوه راستی شاروچکه. له بن چناره که دانیشتبوو و نیرگه له ی ده کیشا. که منی دی، راجله کی و به گومانه وه سهیری ده و روبه ری خوږی کرد. وه ک تازه لیکی زامار سهیری منی ده کرد. بانگم کرد. چه په سا و دوا ی نه وه ی چند هه نگاویک به ره و لام هات، له پر گه رایه وه و ده رپه ری. منیش که و تمه شوینی. به لام نه متوانی توی بشکینم. وه که نه سپ غاری ده دا. خوږی به کووچه و کولاندا کرد و لیم ون بوو. نه وه سی رۆژه، هیچ کون و کاژیریکی نه و شاره نه ماوه سهری پیدا نه کم. به لام هیچ ناسه واریکم لی نه دیته وه. ده تگوت بوو ته دلپه ناویک و به عه رزیدا رۆچوو یان بوو ته دوو که ل و چوه ته ناسمان. کورتی برینه وه، وه ک جنوکه غیب بووه."

بەگ دەستی گرت و گوتى: "دانشه. دانشه بزانم سۆللو. ئەگەر راستیت دەوى، دەترسم ئەو هەتیوه لە داو بکەوى و تووشى گێچەلمان بکا."

لە تەنیشت یەكترى لە دیوه خانى دانشتن و رى و شوینیان کیشا بۆ ئەوهى چۆن یوسف بدۆزنهوه. سۆللو گوتى: "ئەو لە شارۆچکەیه. لە شارۆچکەیه. بەلام دیار نییه لە کوێیه. من دەلێم با چەند کەسیكى گورج و گۆل کە بتوانن بیگرن، بنیینه شارۆچکە." "یانى لە شارۆچکەیه. بەلام لە کوى خۆى دەشاریتەوه؟ لە کام کون و کاژیر؟ لە مالى کى؟"

سۆللو: "لە شارۆچکەیه. خوین گرتوویەتى. بشیکوژى، لەوى دوور ناکەویتەوه. ئەوانەى خوین دەیانگرى، دەرۆن، دەگەرین، دەگەرین و ئاخریه کەى هەر دینەوه ئەو شوینەى قەتلە کەیان لى کردووه. تەزوى پیاو کوشتنه کە وەسەسەیان دەکات و دەچنەوه ئەو شوینەى پیاویان لى کوشتووه و لەوى دەگەرین و دەسوورینەوه..." "کەوابوو تا زوو دەبى دەست بە کار بین سۆللو. نابى هەل و دەرفەتە کە لە کيس خۆمان بدەین."

"بەلى. تا زوو دەبى دەست بە کار بین. ئەگەرچى خویان لییان سوورە لەوى دەگیرین و دەکوژرینەوه، دیسان هەر لەوى دوور ناکەونەوه. جارێکیان، لەوانەشە لەبیرت مابى بەگ، ئەو کات تۆ گەنج بووى. باسى ئەو سەردەمانە دەکەم کە من کورە کەى قۆش ئوغلیم کوشتبوو. لە بن دارچناریک کورەم دابوو بەر فیشەک. چنارە کە لەسەر چواررێیانیک بوو. شوینیک، کە هەموو جادەکان لەوى یەکیان دەگرتەوه. رام دەکرد، دەرۆیشتم، دەنوستم، هەلدەستام، لە پر دەمدى، ئەوه هاتوومەتەوه ژوور سەرى مردوو کە لە نێو دەوونەکاندا. وەك دوینی بى، هەموویم لەبیره. لەبەرچاومە. تەرمە کەى باى کرد، کرم تیبى دا، مېروولە و بالندە خواردیان و بەو حالەشەوه نەمتوانى لیبى دوور بکەومەوه. رام دەکرد و دەرۆیشتم و خۆم دەکوشت تا لەوى دوور دەکەوتەوه و دیسان هەر دەگەرەمەوه لای. رۆژێکیان کە هەستام، دیتم ئەوه مەستان بەسەرمدا نوشتاوتەوه. هەر چاوم هەلینا، گوتى، سۆللو ئەوه چییه؟ تەرمە ئاوساوه کەى نیشان دام. منیش سەیریم کرد. گوتى، چما شیت بووى؟ من سەرم سوور ما. پرسى، ئەوه چەند رۆژە؟ گوتم، چووزاتم. شەقەى لەبن گویم هەستاند. زللەیه کى دیکە و یەکی تریش. چەندى بۆى راوەستام لیبى دام. ئاخریه کەى وەخۆ هاتمەوه، دەنا وەك یوسفم لى دەهات. دواتر

زانیم که یهک حهفته رێک له ده‌رووبه‌ری ته‌رمه‌که هاتووم و چووم. حهفته‌یه‌کی ته‌واو ته‌قلم نه‌بیریبوو که شتی‌ک بخۆم. وه‌بیرم نایه‌ته‌وه ته‌نانه‌ت ناویشم خواردیته‌وه." " تاو ئاواده‌بوو و تاریکی بالی به‌سه‌ر ولاتدا ده‌کیشا. له‌وکاته‌دا سه‌روسه‌کتی جه‌مشیده زه‌له‌ی پارێزه‌ر له‌سه‌ر پلی‌کانه‌کان ده‌رکه‌وت. هانکه‌هانکی بوو و ده‌ماری لاملی وه‌ک کاریته‌یان لی هاتبوو. ده‌رویش و سوللو خه‌ریکی ناخواردنی بوون. خولقیان کرد. جه‌مشید پارێزه‌ر، ده‌ستی‌کی به‌میله‌ درێژه‌که‌یدا هینا و ده‌ستی به‌قسه‌کرد: "دیتم، دیتم، به‌لام له‌ چنگم رای کرد. ته‌وه‌نده به‌دوایدا رام کرد، له‌ په‌ل و پێ که‌وتم. گه‌رما کوشتمی و بو‌ نه‌وه‌ی توژی فینکم بیته‌وه، له‌ "نارلی بووت" خۆم رووت کرده‌وه و خۆم به‌ ناویدا دا. توژی‌ک له‌ولاتره‌وه گویم له‌ شلپه‌شلپینک بوو. که‌ سه‌یرم کرد، دیتم یوسفه. هه‌تا به‌رپشتوتینی چووبوه نیو ئاوه‌که. ده‌تگوت وه‌نوز ده‌دا. نه‌گه‌ر کارمان پێی نه‌بی، سه‌د سالی دیکه‌ش هه‌ر به‌جوژه ده‌مینیته‌وه. که‌ جوان سه‌یرم کرد، دیتم، هه‌موو گیانی برینداره. دوا‌یی ده‌ستی کرد به‌ مه‌له‌کردن. خۆی هه‌لداویشته و خۆی به‌ ئاوه‌که‌دا ده‌داوه. بانگم کرد. ئاو‌ری داوه و منی دیت. ده‌ستی به‌ پێش خۆیه‌وه گرت و هاته‌ لام. و‌ر و کاس بوو و هیچی نه‌ده‌گوت. پیم گوت، رو‌له، یوسف گیان، ته‌وه بو‌ وات لی هاتوه. ده‌تگوت هه‌ر گویشی لی نییه. له‌ ئاوه‌که هاته‌ ده‌ری و ته‌وه‌نده‌ی چاو‌ترووکانیک، جلوه‌رگه‌کانی له‌به‌ر کرد. سه‌یرم کرد ته‌وه زه‌ق زه‌ق چاوم لی ده‌کا. ده‌تگوت ده‌یه‌وی پرسیارینک لی بکا. گوتم، بللی کو‌رم، بللی بزائم چیت ده‌وی یوسفه‌که‌م. چاوه‌ گه‌وره‌کانی تی بریم. چاوی هه‌ر ده‌هات و زه‌قتر ده‌بوو. وای لی هات که‌ من بو‌ ساتینک هه‌ر چاویم دی. ته‌وه‌نده‌م زانی ده‌رپه‌ری و له‌ نیو ده‌وه‌نه‌کاندا بزر بوو. له‌ ئاوه‌که هاتمه‌ ده‌ری و جلوه‌رگم له‌به‌ر کرده‌وه و ته‌وه سی روژه به‌ شوینیه‌وه‌م. بووه‌ته جن و خێو و زه‌وی زاری دا‌پچریوه و هه‌لبووشیوه. که‌ هیوام به‌ دۆزینه‌وه‌ی نه‌ما، هاتمه‌ ئی‌ره. من چووزائم راده‌کا. تا وه‌خۆم هاتمه‌وه، کاله‌م درا و چیم پێ نه‌ب‌را."

هه‌م هاته‌ران پاته‌ران قسه‌ی ده‌کرد و هه‌م به‌ وردیش باسی یوسفی ده‌گپاوه. شه‌وگار شه‌ق ببوو که‌ هیدایه‌ت هاته‌وه و به‌هه‌ژاوی ده‌ستی پێ کرد: "دیتم. دوینی پینج جاری رێک له‌ ده‌مۆز ته‌په‌ و میشه‌لانه‌که دیتم. له‌ که‌ره‌ی به‌یانیه‌وه تا ته‌نگه‌ی نوژی شیوانی به‌شوینیدا رام کرد. یازده جار تفه‌نگم پێوه‌ نا. به‌لام نه‌مه‌دیست لی‌ی ده‌م. ته‌گه‌ر ترسی ته‌وه‌م نه‌بوایه که‌ نه‌کا وی بکه‌وی، ده‌مگرت. جلوه‌رگه‌که‌ی شر شر بووه.

دیتم، به لّام خۆزگه مردبام و نه مدیتبا. ناخرین جار تهنگه‌ی نوژی شیوان بوو دیتم. لهسه‌ر سینگ راکشابوو و له کانیه‌که ئاوی ده‌خواردوه. گوتم، با به‌سپایی لّیی نزیك بيمه‌وه. به‌سه‌ری په‌نجه لّیی چوممه پيشی. له نه‌کاو هه‌ستا. هه‌ر يه‌ک دوو گۆچان لّيمه‌وه دوور بوو. له‌په‌ر هه‌ستا و دواي ئه‌وه‌ی به‌ترسه‌وه سه‌یری ده‌روپشتی کرد و منی دیت، له هه‌لدی‌ره‌که‌وه خۆی هه‌لداشت و به‌ره‌و شارۆچکه تیی ته‌قاند. هه‌رام کرد. گوتم راوه‌سته، راوه‌سته یوسف. به‌لّام سه‌ت هاوار به‌پوشیک. هه‌م هه‌رام ده‌کرد و هه‌میش تهنگم پپوه ده‌نا. ئه‌و له پيشه‌وه و من به‌دوايدا به‌غاردان گه‌يشتینه‌وه شار و لّيم ون بوو.

به‌گ بیده‌نگ و کپ، بیری ده‌کرده‌وه.

ئه‌وجار ئایتۆ هات. ئه‌ویش دیتبوی. دۆرانه‌په‌ره‌ش دیتبوی. له‌سه‌ر دار زه‌یتوونیکي قه‌راغ شار. عه‌لیش له به‌یانیه‌وه تا ئیواری، هه‌موو کوچه و کۆلانی شارۆچکه‌ی پی کردبوو و بۆی نه‌گیرابوو.

ئایتۆ ده‌یگوت: "کوره‌هه‌زار هینده‌ی وه‌لی شه‌مالا خیراتره. ئه‌سپی عه‌ره‌یی چی، جیپیش نایگاتی. وه‌ک باي شه‌مالا ده‌فړی. ده‌بیته‌جنۆکه و غه‌یب ده‌بی."

"که‌س بنیاده‌می ره‌وه‌ک و سرکی پی ناگیری."

"له‌بالنده‌ش ده‌سله‌میته‌وه."

"جه‌نده‌رمه‌ش ناتوانن بیگرن."

"هیچ له‌یوسف ناچی..."

"بووته‌بنیاده‌مینکی دی."

"ده‌لّیی حه‌یوانیکي کیتییه و بریندار و گروئ بووه و تووکی پپوه نه‌ماوه." ده‌رویش به‌گ به‌تووهره‌یه‌وه نه‌راندی: "بیده‌نگ بن. بیهرنه‌وه. مندالۆچکه‌یه‌کیان پی نه‌گیراوه خه‌ریکن..."

هه‌موو قروقپ بوون. خۆیان خپ کرده‌وه و ده‌ستیان به‌نیشانه‌ی ریز و حورمه‌ت له‌سه‌ر ئه‌ژنۆیان دانا و چاویان له‌پیش خۆیانه‌وه بپری. ده‌رویش به‌گ له‌جیی خۆی هه‌ستا، به‌دیوه‌خانه‌که‌دا که‌وته‌پیاسه‌کردن. خه‌ریک بوو تاو هه‌لده‌هات، که‌هات و له‌به‌رامبه‌ریان راوه‌ستا: "ناماده‌بن. ده‌بی بچینه‌شارۆچکه. هه‌ر هه‌موومان. دیاره، پیکه‌وه‌نا. يه‌ک، يه‌ک. ده‌بی ئه‌مپۆ بیگرن. ئه‌گه‌ر که‌س نه‌توانی له‌ده‌ره‌وه‌ی شارۆچکه‌بیگری..."

تاوی راوه‌ستا، له بیر رۆچوو. چاوی سووراندا و نه‌یتوانی بلّی، بیته‌نگینون. گوتی: "ده‌گیری. ئیستا شه‌وه‌نده‌ی غار داوه، له پهل و پۆ که‌وتوو و تینی تیدا نه‌ماوه. که‌نجه‌کانیش راسپین، ژنه‌کانیش... له‌وانه‌شه‌ بیته‌وه‌ تاویی.."

ده‌ستی له‌گیرفانی نا و چه‌پکه‌ دراویکی ده‌ره‌ینا و به‌سه‌ریاندا دابه‌شی کرد. پیاوه‌کان هه‌ستان و ماندوو و شه‌که‌ت و خه‌والوو له‌ پلیکانه‌کان چونه‌ خواری.

ده‌رویش به‌گ داوی هه‌موویان له‌ ژوو‌ره‌که‌ی هاته‌ ده‌ری و سواری ئه‌سپه‌که‌ی بوو. ئه‌سپه‌که‌ی به‌پیی عاده‌تی خۆی ده‌رپه‌ری و که‌وته‌ غار. خۆر به‌رز ببۆوه و هه‌وا گه‌رمی کردبوو، که‌ گه‌یشه‌ سهر پرده‌که‌ی شارۆچکه‌. له‌وی له‌ قه‌راغ پرده‌که‌ راوه‌ستا. می‌ش و مه‌گه‌ز ئۆقره‌یان له‌ ئه‌سپه‌که‌ی هه‌لگرته‌بوو. ده‌رویش به‌گ نه‌یده‌توانی ساغ بیته‌وه و له‌ پرده‌که‌ به‌رپه‌رته‌وه. گه‌راوه. که‌ گه‌یشه‌ بن سپی چناره‌کان، وه‌خۆ هاته‌وه. دیسان گه‌راوه و گه‌یشه‌وه کن پرده‌که‌. ئاخریه‌که‌ی و له‌وانه‌شه‌ کونجکۆلیه‌که‌ی، له‌وانه‌شه‌ هیوایه‌که‌ له‌دلی گه‌راپی یان له‌وانه‌یه‌ ئازابه‌تییه‌که‌ی زال بووی، له‌ پرده‌که‌ په‌رپه‌یه‌وه و له‌ لای باشووره‌وه چوو نه‌یو شارۆچکه‌. هه‌رکاتیکی به‌ویدا تیده‌په‌ری، ئاسنگه‌ر له‌ دوو‌کانه‌کانیان ده‌هاته‌نه‌ ده‌ری و سلاویان لی ده‌کرد. هات. که‌ گه‌یشه‌ به‌رده‌م بازاری ئاسنگه‌ره‌کان، جله‌وی ئه‌سپه‌که‌ی کیشا و شلی کرده‌وه. هه‌ندی له‌ ئاسنگه‌ره‌ ناسیاره‌کان له‌ دوو‌کانه‌کانیان هاتبوونه‌ ده‌ری و ایان ده‌روانی، وه‌ک هه‌ر نه‌ییینن. چاویان هیچی تیدا نه‌ده‌خوینرایه‌وه. وه‌ستا وه‌سمان، ئه‌و دۆسته له‌میته‌یه‌یه‌شی له‌ نیویاندا بوو. ئه‌و بنیاده‌مه‌ی که‌ زۆریشی خۆش ده‌ویست... سه‌ری ئه‌سپه‌که‌ی به‌ره‌و ئاسنگه‌ره‌کان و هه‌ر سوورانده‌وه و هات و هه‌ر ده‌هه‌نگاویک له‌ نزیکانه‌وه راوه‌ستا. ئه‌وان دیسانیش وه‌ک نه‌ییینن، هه‌ر ده‌تگوت سه‌یریشی ناکه‌ن، وه‌ک شه‌وه‌ی سواریکی نه‌ناسراو بی، ساردوسر سه‌یریان ده‌کرد. ده‌رویش به‌گ، وای سه‌یر ده‌کردن، که‌ ده‌تگوت داوی یارمه‌تییان لی ده‌کا و ده‌رویش خۆی وای هه‌ست ده‌کرد، ئه‌و جو‌ره‌ روانینه‌، ریاییکه‌رانه‌یه‌. له‌پر ده‌تگوت له‌گه‌ل وه‌ستا وه‌سمان چاویان تیک ئالفا. وه‌ستا خیرا رووی وهرگیپرا، پشتی تی کرد و چۆه نیو دوو‌کانه‌که‌ی که‌ به‌ گۆلی نیلۆفه‌ر رازاندبوویه‌وه. ئاسنگه‌ره‌کانی دیکه‌ش روویان لی وهرگیپرا و پتشیان تی کرد و به‌په‌له‌ گه‌رانه‌وه دوو‌کانه‌کانیان. ده‌رویش به‌گ تاویک له‌وی و به‌سه‌ر ئه‌سپه‌که‌یه‌وه چه‌په‌سا. چاوی له‌ گلینه‌یدا ئۆقره‌یان نه‌بوو و له‌ نیو گۆله‌کیویه‌کاندا و له‌سه‌ر کۆگا خۆله‌میش و زبل و زاله‌که‌ و له‌ نیو بال و هه‌لقرینی

میشهنگوین و پهپولهکاندا که بهسهر گژوگیاکاندا دهفړین، له نیو کۆگای ناسنهوالهکاندا، بهشویڼ شتیځدا گهران.

لهپر له بازاری ناسنگرهکاندا بوو بهقیامهتیک ههر مهپرسه. دهنگی گرمه و تهقوکوتی چه کوچ و کوتک لهسهر سندان دهستی پی کردهوه و ههموو شاروچکهکهی داگرت. له ههموو دووکانهکانهوه گرمه و تهقوکوتی چه کوچ و کوتکهکان به تورپهیهوه ههلدهستا. دهنگی کوتک ههر دهات و بهرزتر دهبووه و پتر دهنگی دهدايهوه. دهرویش بهگ تاویک لهنیو دهنگی سهرسورپهینه و گوی کهپرکهری کوتکهکاندا که له ههر چوار لاره دوریان دابوو، نهیدهزانی چ بکا و وهک شهوی چاوی بهمولهق وهستان، سهیریکی نهملاولای خوی کرد. نهسپهکهی وهک بلینی لهو دهنگهدهنکه سلهمیبهتهوه، دهپهپی و بهپی عادهتی خوی روهی کرده بازار. دهرویش سهرلیشیواو و شلهژاو سهیری دووکانهکانی دهکرد و چارهپی بوو دووکاندارهکان له دووکانان بینه دهی و سلای لی بکن. لانیکهم دیوناسهکانی، دۆست و برادهرهکانی... دووکاندارهکانی دهدی که لهگهله چاویان پیی دهکوت، سهریان دادهخست و پشتیان تی دهکرد. لهبهر دووکانهکهی سهراج جلهوی نهسپهکهی کیشا و به زهردهیهکی گالتهچارانهوه سهیریکی سهراجی کرد، که ناگای له دهروپشتی برابوو. بهلام سهراج ههر جاریکیش چییه، سهری ههلنههینا و سهیریکی نهکرد. ناچار جلهوی بو نهسپهکهی شل کرد و نهسپهکه بزوت و دهنگی خرهمی نالهکانی لهسهر سهنگفهړشی شهقامهکه بهرز بووه، بهلام سهراج دیسانیش ههر سهری ههلنههینا. ویستی بانگی بکا، بهلام دهنگی له قورگیدا بوو به گری و قهتیس ما. بیری کردهوه، نهگهر بانگی بکا، تهنانهت بیکاته روژی حهشیش، سهراج دیسان ههر سهر ههلناهیڼی سهیریکی بکا. بهرهو دووکانی نالبندهکه لپی خوری. نالبنده بهسهر سمی شهو نهسپهده که نالی دهکرد، نوشتایهوه و دایه بهر چه کوچ. دهرویش چارهپی کرد ههتا نالکردنه که تهواو بی، بهلام دیاربوو تهواوی نهدهکرد. ههروا داهاتبووه و لهو نالهی دهدها، که تهواو جیی گرتبوو. کاتی دهویست سهریک له دووکانهکهی رهشید ناغا ههلینی، رهشید ناغای دی، که دهسبهجی بهرمالی راخست و نویژی دابهست و سوژدهی برد. نه کاتی نویژی نیوهپویه بوو و نه نویژی عهسری و نه کاتی نویژی شیوان و نه خهوتنایش. لهبهر دووکانهکهی شهویش بهبی شهوی بهدهست خوی بی، جلهوی شهپی کیشا و راهستا. بهلام رهشید ناغا سهری له سوژدهی ههلنهدهگرت. نهسپهکهی لهخووه کهوته ری و رویش و لهبهر دهراگی خانووهکهی خوی راهستا. دهرویش بهگ نارهقهی کردبوو. پهپتاپهپتاش نارهقهی دهکرد. لهبهر دهراگی

حهوشه لهسەر ئهسپهكهى دانىشتنبوو و ههزاران بېر و خهياڵ هرووژمىيان بۆ مېشكى دېنا و ئهه
نهيدهويړا مېگهلى پهرش و بلاوى خهيالى خپر بكتاهوه. تاويك دواتر سهبرى كرد چوهتهوه نيو
بازار. بازار تيك چرژابوو. خهلكيك گهش و ليو به بيكهنين و ههنديك نيوجاوان تال و رووگرژ.
ههندي ددانىان سپى و ژمارهيهكيش ددانىان زهد و چلكن و رهشههنگهراو، سميل شوږ و...
هاتهراڼ پاتهراڼ... ئهسپهكهى ديسان لهبهر دووكانهكهى سهراج پيى له عهرزى وهژاند و
كوږژنى كرد. سهراج ديسان سهرى ههلهههينا. نالبهنديش ههروا لهخوږا له نالهكهى ددها و
نيوجاوانى رهشيد ئاغاش وهك مردي، ههر لهسهر بهرماڻ و لهسوژده بوو. بازاږى ناسنگهراڼ
ديسان به دهنكى كوتانى ههزاران كوتك و چهكوچ له سندانكه، پيشوازييان لى كردهوه. به
بازارهكهدا گهرا. راههستا. چاوهږيى كرد، ئهسپهكهى ئاژووت. زهدهدى هاتى و به رواهتيكى
تكاكارانهوه سهبرى دژست و برادهراڼى كرد و كهسيش نيونيگايهكى لى نهكرد. ههر دهتگوت
ناشيانسن. دهتگوت ههر ناشيينن. دهتگوت ههر نيهه.

ههتا تين و تواناى لهبهردابوو، ههر له دهركاى ههوشهكهوه چوه نيو بازار و لهويوه گهراوه
ههوشهكهى. شاروچكه لهپهلهويى تاريخيى دۆلپايهكهوه لووراڼدى. لوورديهكى دريژ كه ههر
دههات و بهرتر دهبووه. دهراپه به خرمةخرم دادراڼهوه. تهقوكوتى چهكوچ دهنكى دايهوه و
مهكينه كهوتنه كار. هارههاريك، كه جاريهجار توندتر دهبوو، دهتگوت پهلامارى شاروچكه
دهدا. كه وهخو هاتهوه لهسهر پردهكه بوو. بهرهو دهشتى ئهسپهكهى تاو دا و شاروچكه به
دهنگى تهقوكوتى چهكوچ و لوورهلوور و هارههارهوه له دواوهى بهجى ما. ئهسپهكهى هات و له
بن چنارهكهى بهرامبهر كوڅكى ئاق يوللى، ههر له جييهكهى جاراڼى راههستا. دهرويش بهگ،
وهك بهدهست خوڤى نهبى، دابهزى و دهمانچهكهى بهدهستهوه له پليكانه شروشهويقهكان كه
لهبن پيدا جيرهچريان دههات، وهسهر كهوت. تاويك له ديوهخانهكه راههستا. سهرى سوورما و
لهپهترهيق بووه و دهمانچهكهى خستهوه بهر پشتويى. ديوارهكهى بهرامبهرى درزى بهربوو و
رهنگه شينهكهى ههلههريبوو.

كه گهيشته پشت دهركاى مستهفا بهگ، راههستا. دهستى نهدهچوو بۆ ئهوهى دهركاكه
بكتاهوه و لاقهكانيشى ههزيان له گهراڼهوه بوو، بهلام نهياندهتوانى. ههروا لهجيى خوڤى
چهقيبوو. گهلاى دار تووهكهى رووبهروويان لهبن توژ و خوڤدا سپى دهچوهوه. دهرويش بهگ
نهيدهتوانى چاوى لى ههنگرى. گهراوه و هيدي هيدي له پليكانهكان چوهه خواري. ئهسپهكهى

لەبن قەرچەى گەرماكەدا گوئى شۆر كەردبوونەو و بە كلك مېشى لە خۆى دەردەكرد.

سېبەرەكەشى بەرەو لای رۆژھەلات كشابوو.

دەرۆيش بەگ لە خوار پليكانەكان راوەستا و هەولئى دا فكر و زەينى خۆى خپ بكتاوە.

هيدى هيدى هاتەو سەرخۆى. دەتگوت ھەر نەشچووەتە شارۆچكە و لەوانەشە ئەو شتانەى ھەر بەسەريش نەھاتبى، نە حاجيەك كوزرابئ و نە يوسفئيكيش راي كەربى. چووبوو بەر تاشگەيەك و خۆى شوشتبوو و لەپر لەھەموو چەپەلبيەك پاك ببۆو. بەخۆى دەگوت: "نامەوى برم. نامەوى خۆ بەدەستەو بەدم. يوسفئيش دەدۆزمەو. دەبئ بیدۆزمەو. ھەرچۆنئەك بئ... چما چ بوو؟ ئەوان ناتوانن من بەچۆكدا بئینن، ناتوانن... سەرى دەرويشيان بۆ شۆر ناکەم. يوسفئيك، مندالۆچكەيەكيان كەردووەتە بيانوو... ئەويش بەو زوانە دەدۆزئیتەو... بەلئ..."

دەيگوت و دژى ھەموو مەھالەكان شەرى رادەگەياند.

سەرى ھەلئينا و چاوى برببە كۆشكە كۆن و داتەپبو و تۆز و خۆلاويبەكەى ئاق يۆللى.

پەژارەيەكى چنگى لەدلئى گير كەرد و بەخۆى گوت: "بۆچى دەچمە سەيرى مردوويەك؟ چ پيويستە؟ ئيتەر ئەو رۆيشت... چيم لئى دەوى؟ باشە بۆ دەبئ ئەو لە ھەموو كات و ساتە خۆش و ناخۆشەكانى ژياندا لە قوزبئنيكى دل و مئشكەدا بئ؟ ئەو چيى لە گيانى من دەوى؟"

چوو پيئشى و ھەوسارى لە قەرپۆزى زينئ كەردەو. كە دەيويست پئ لە ركيفان بنئ، پەژيوان بۆو و بە غاردان گەرايەو بۆ كۆشكەكە. وەزگى دەدا، بيت و ئەمرو مستەفا بەگى نەديتبا. بەردەوام لەخۆى دەپرسى، باشە بۆ؟ بۆ؟ ھەر دەيويست ببينئ؟ باشە ئەو حەزە ئۆقرەنەگرتوو لە كونجكۆلئ، لە ھاودەردى، لە خۆشەويستى، لە ھاوربيەتى لە دوزمنايەتى، يان لە چ شتتيكەو سەرچاوەى دەگرت؟ ئاخۆ بەزەبى بە كابرايەكى ماپەپووجى تيشكاوى بەزيودا دەھات؟

كە گەيشتە بەر دەرگاگەى مستەفا بەگ، ديسان پيئ بەعەرزيبەو وشك بوو. دەستى بۆ دەرگاگە نەچوو بيكاتەو. لە پشت دەرگاگە بە دوولبيەو راوەستا و دانى بە جەرگيدا گرت. دەستى شۆر ببوونەو و تينيان تيدا نەبوو ببزوين. لەپر گەراو و وەك شيتان راي كەرد و بە ھەلپە بەرەو پليكانەكان غارى دا. خۆى خستە سەر ئەسپەكەى و بەرەو دەشتەكە لينگى دا. دەشتەكە وەك رزگاريدەريكى مېھربان باوہشى بۆ كەردبۆو.

تریفه‌ی مانگ ده‌تگوت زیوه. سیبهری ره‌هز و دار و ده‌ه‌نه‌کان گه‌وره‌تر له‌خۆیان دیار بوون. ناوه‌که له‌خواره‌وه هه‌ستا‌بوو و به‌ره‌و گرده‌که ده‌ژۆیشت. بالنده‌یه‌که له‌نیو ده‌ه‌نه‌کاندا و له‌به‌ر پینی یوسف هه‌لقری. راجله‌کی، گه‌راوه و ده‌ریه‌ری. لاقی له‌گیاچه‌قه و ده‌هن و که‌نگره‌کان ده‌نالقا. بۆنی بیزا و شی‌ی شه‌وی، ورده و ده‌سه‌ریدا ده‌هات. له‌سه‌ر ته‌ختایی گرده‌که که‌وته پیا‌سه‌کردن. ئەو شوینه‌ی پیا‌سه‌ی لی‌ ده‌کرد، ورده و ده‌سه‌ریدا ده‌هات. له‌سه‌ر ته‌ختایی ته‌سکتر ده‌بۆوه. دیسان بالنده‌یه‌که ده‌ریه‌ری و ئەو ده‌سه‌جی گه‌راوه. دوا‌یی گوپی له‌خشپه‌یه‌که بوو و ری‌ه‌وی گۆری. بچوو‌کتیرین دهنگ هاتبا، ده‌سله‌مییه‌وه. ماندوو بوو و بالی به‌داری‌که‌وه دا و گوپی هه‌ل‌خست. هیچ دهنگی‌کی نه‌ده‌بوارد. کرمیک داری‌کی جوو‌یتبا و بالنده‌یه‌که له‌هیلانه‌که‌یدا فره‌ی لی‌کدانی بالی هاتبا و وزه‌زی می‌شه‌نگوینیکی نوستوو، تیکه‌لی هانکه‌هانگ و ترپه‌ی دل‌ی ده‌بوو. له‌سه‌ر هه‌ست بوو و چه‌په‌ساو و زراو‌چوو چاوه‌روانی ده‌کرد. له‌په‌ر ده‌ریه‌ری و ده‌ستی کرد به‌راکردن. خۆی خزانه‌نیو گومبه‌زه‌گۆری‌کی رۆمییه‌وه و له‌ویدا کرووشه‌می کرد. له‌و ساته‌دا ته‌نیا بیری له‌وه ده‌کرده‌وه که‌ رزگاری بووه. که‌ له‌گۆره‌که‌دا دانیشتیوو، دهنگه‌ده‌نگی‌کی وه‌ک دهنگی مشار له‌سه‌روه‌هات. دهنگه‌که‌ جار به‌ جار نزیکتر ده‌بۆوه و خیراتر ده‌بوو. له‌ته‌ختی گۆره‌که‌دا خۆی وا گرمۆله‌کردبوو، گیانی ده‌یزری‌کاند. ساتیک ناگای له‌خۆی برا و ده‌سه‌جی وه‌خۆ هاته‌وه و به‌ترسه‌وه له‌گۆره‌که‌ خۆی فری‌دایه‌ ده‌ری و سه‌یری ده‌ورپشتی کرد. به‌شوین هه‌ندی شته‌وه بوو. به‌در‌دۆنگی و وردورد نیو خۆله‌که‌ گه‌را، به‌لام هیچی نه‌دۆزییه‌وه. له‌واتره‌وه، سی‌ که‌سی دی، که‌ ده‌ستیان وه‌ک بالی بالنده‌ لی‌ک کردبۆوه. به‌گوره و نه‌راندن به‌ره‌ولایان رای کرد، به‌لام هه‌ر گه‌یشته‌ لایان، ون بوون. له‌خۆشیان شاگه‌شکه‌ ببوو. به‌هه‌ری‌کدا (شوینی گیرسانه‌وه‌ی می‌گهل) تیپه‌ری. بۆنی خوری مه‌ر نیو لووتی زوورانده‌وه. ئیتر چاوی هیچ کوئی نه‌ده‌دی، هه‌ر بۆنی ده‌کرد. بۆنی سه‌گیکی زرته‌زلی

شوانی بۆ هات. سه‌گه‌که له دوورده ده‌پیراند. که به‌رهو لای سه‌گه‌که گه‌راوه، تووشی بیستانه‌یکێ شووتی بوو. شنه‌بايه‌که بۆنی شووتیی ترشای هیئا. که‌پری بیستانه‌وانه‌که له‌ولایه‌وه بوو که بۆنی شووتییه‌که ده‌هات و ره‌ش ده‌چۆوه. که‌پره‌که له‌ دوورده‌وه خوار و خێچ دیار بوو و ده‌تگوت ئیستا نا تاویکی دی به‌لادا دی و ده‌پووحی. شووتییه‌کان وه‌ک کوچکه به‌ردی گه‌وره و درشت له‌ بیستانه‌که‌دا بلاو ببوونه‌وه. که گه‌یشه‌که‌پره‌که، توند رایته‌که‌کاند. کابریه‌که ده‌په‌رپیه‌ ده‌ری و به‌ توورپه‌یه‌وه لێی پرسی: "چییه؟ چ قه‌وماوه؟" هاته‌پیش و نه‌مجاره له‌سه‌رخۆتر پرسی: "چیت ده‌وی؟"

به‌لام یوسف وه‌لامی نه‌داوه. کابرا ده‌پیرسی و قسه‌ی ده‌کرد و یوسف مه‌ته‌قی لێوه نه‌ده‌هات. زمانی شکابوو و زاری ببوو ته‌له‌ی ته‌قیو. بیستانه‌وان به‌رۆکی گرت و به‌سه‌ریدا شیراندی: "تۆ کی‌ی؟ چیت ده‌وی؟ بلی ده‌ی، برسیته؟ شووتیت ده‌وی؟ بنیاده‌می، جنۆکه‌ی، خێوی، شیتی چیی؟"

غه‌لبه‌غه‌لێیک له‌ گه‌رووی یوسفه‌وه هه‌ستا. کابرا دیسان پرسی:

"نه‌خۆشی؟ دانیشه‌ با شووتییه‌کت بۆ بشکینم. (دوراغ)یش ده‌خۆی؟"

سفره‌که‌ی بۆ راخست و بۆنی (دوراغ) هه‌ستا. شووتییه‌کی گه‌وره‌ی به‌ مستیک شکاند و له‌ پیشی دانا. به‌لام نه‌و نه‌یده‌توانی ده‌ستی بچوولینی. بیستانه‌نچییه‌که گوتی: "بخۆ، بخۆ براله. شووتییه‌که ده‌تخه‌سینیته‌وه."

تاویک راوه‌ستا و گوتی: "راوه‌سته‌ با ناویش بۆ بیتم."

پری دایه‌ ده‌فره‌ دارینه‌که و به‌غاردان به‌رهو لای رووباره‌که رۆیشت و له‌ ئاوه‌ فینک و زولاله‌که‌ پری کرد و هیئای و گوتی: "هانێ، بخۆوه. تۆ ماندوو و شه‌که‌تی براله. بخۆوه با فینک بییه‌وه و ئۆخژنیکت به‌گیانیدا بی."

ده‌فره‌که‌ی دایه‌ ده‌ستی. ئه‌ویش به‌ده‌سته له‌رزۆکه‌که‌ی ئاوه‌که‌ی فرکرد و قَلپ قَلپ خواردییه‌وه ده‌فره‌که‌ی هه‌لچۆراند و به‌ ئامازه‌ی ده‌ست دیسان داوای ئاوی کرده‌وه. بیستانه‌وان دیسان رای کرد و ده‌سه‌بجی گه‌راوه. یوسف نه‌مجاره به‌سه‌رییه‌وه نا و هه‌لیچۆراند. بیستانه‌وانه‌که گوتی: "بخۆوه، بخۆوه با بییه‌وه سه‌رخۆ."

به‌ شه‌رمه‌وه ده‌سته له‌رزۆکه‌کانی بۆ سفره‌که‌ برد. له‌تی نانی هه‌لگرت و له‌ زاری ناخنی و له‌سه‌رخۆ جووی. پارووه‌که له‌ ده‌میدا نه‌رم بوو و خوسا. نه‌و دیسان هه‌ر جووی. بیستانه‌وانه‌که لێی تینگه‌یشتبوو. گوتی: "تۆ له‌میژه‌ برسیته‌ براله. بنیاده‌می برسی ئاوان."

پارووه کی بۆ پینچاوه و دایه دهستی: "بخۆ، بخۆ براله. پهله مه که. له سه رخۆ بیخۆ. راوهسته با تاویشته بۆ بینم. فینکه وانیهه؟"

یوسف چاری له بیستانه وان بریوو و له هه موو جووله و رهفتاریکی ورد ده بووه. وا بیتیهز ببوو، نه ههستی به برسیتییه که ی ده کرد و نه ترس و نه هیچ شتیکی دی. هه وائی دها له و بیتیهزه بیته ده ری، به لام نهیده توانی. کۆمه لیک می شه که رانه ی دیت که له سه ر تو ی کله شو تییه کان خه ویان لی که وتبوو. له جیی خویان نه ده بزوتتن. دهستی برد و دهستی له سه ر دانان و له پر وه ک بلایی پۆلوویه که به دهستییه وه نووسابی، دهستی کشانده وه. که بیستانه وان تاوه که ی بۆ هیئا پرسى: "چ بوو براله؟"

دیته زه رده واله کان هارووژاون و به ده وری سه ریدا ده سوو پینه وه.

"نه کا ده ستته له سه ر زه رده واله کان دانابی و پیوه یان دابی؟"

یوسف خیرا خیرا دهستی راده وه شانده و له بهر ژان و ئیشه که خۆی ویک دینا. بیستانه وان دۆدانه که ی له بنمیچی که پر که کرده وه و زار که که ی بۆ کرده وه و له پیشی دانا و گوتی: "ئه گهر ده ستته تیخه ی، ژه هره که ی ده با."

که زانیی یوسف ناگای له خۆی نییه، دهستی گرت و له دۆدانه که ی رۆ کرد و تاویک رایگرت و گوتی: "ها، بخۆره وه."

یوسف له پر په لاماری نان و شووتی و "دۆراغ" سه که ی دا و جا وه ره و بخۆ. دهستی وه ک خولخوله ده هاتن و ده چوون. بیستانه وان دهستی گرت و گوتی: "له سه رخۆ به براله. په له ی مه که. ده ترسم ناوا بخۆی، شتیکت لی بی..."

یوسف هه ر جاریکی ده که وته وه په له، بیستانه وان دهستی ده گرت. ناخری سفره که ی رامالی و دیسان داوای ناوی کرد. به رامبه ری یه کتری دانیشتن. بیستانه وان گوتی: "من ناوم عه لییه. ئه ی ناوی تو؟"

یوسف گوتی: "عه لی، عه لی."

یه که م جاری بوو قسه یه که ی به سه ر زاریدا ده هات. بیستانه وان که شادییه که له ده نگیدا دیار بوو، پرسى: "تۆش ناوت عه لییه، ها؟" یوسف دووباره ی کرده وه: "عه لی."

ئیتەر پال كەوت. عەلى باقە گىياھە كى لەبن سەرى دانا و گوتى: "بنو كاكە عەلى گيان. بەيانى خواردنى زياترت دەدەمى. دەبى كەلانىھەكت بۆ دروست بكەم سەرى قامكەكانتى پىتوہ بخۆى."

عەلىيى بىستانچى كەرەي بەيانى لەخەوى ھەستا. يوسف كەوتبووہ سەر تەنیشتى راستەي. ئەژنۆي كۆ كەردبوونەوہ بەر زگى و ەك مندالتيك خەوتبوو. ليوى شل دەكرد و بە پفەپفەكەوہ پشوى دەرددەدايە دەرەوہ. عەلى ليى گەرا بنوى. تاو كەوت و تەوژمى گەرمايەكى زەرد و خنىكىنەر نىشتەوہ. يوسف ھەروا لەخەويدا بوو. پۆل پۆل مېشى ليى دەنېشتن و دەفېنەوہ و ئەو ھەر باي خەياليشى نەبوو. يەك پشوو ئارەقەشى دەكرد. عەلىيى بىستانچى كيچى كەوتبووہ كەولى، بەلام نەيدەزاني ئەو بنيادەمە برسى و تىنو و بى خەوہ كيپە وا لەنيوہى شەويدا پەيدا بووہ و ئىستاش ئاوا خەوى ليى كەوتووہ و نازاني دەورى چ پادشاھە كە. لە ياخى و قاچاخچى و شتى وا ناچى. بەلام لە كەسپكى ئاسايش نەدەجوو. ئەو گەنجە بى و نەبى شتتيكى بەدەمەوہ بوو. بەلام چ شتتيك؟ كراسەكەي چلكن بوو. پىلاوہكانى درابوون و دەستى ھەموو بريندار و كەمرەگرتوو و بن نينو كەدرېژەكانيشى رەش رەش بىوون. سەروقزى خۆلاوى و تۆزاوى و ئالۆز، لەبەر پىسى، پىكەوہ نووسابوون... دەموچاوى درېژوو كە و خۆلاوى بوو. مژۆلە درېژ و تۆزاوييەكانى لە مژۆلى ئەسپ دەچوون. بە كورتى گەنجە نووستووہ كە، دەتگوت بوو كە قورپىنەيە. تۆزى مردووى ليى نىشتبوو... ئەگەر ھەناسە نەكيشى، وادەزاني مردووہ. ئەو ھەموو مېش و مەگەز و تەپۆ و مېشولەيەي ليى دەنېشى و ھەلدەفېنەوہ و ئەو ھەمووہ زەردەوالەيەي بە وزەز بەسەريدا دەخولېنەوہ، ھەر باي خەياليشى نىيە. لە حالتيكدا ھەتاوہ كە ئەوئەندە بەتېنە، بەرد دەكولېنى و بنيادەم ناتواني پى لەسەر عەرزى دابنى و ھەرچى لەبەر تاو بووبى، پىاو ناوېرى دەستى بۆ بەرى، ئەو لە خەويكى قول دايە و ئارەقە دەكا و ھەر نابزوى.

بىستانەوان پىلى گرت و لەسەر خۆ رايكيشايە بن سېبەرى كەپرەكە. نيوەرۆ داھات، بوو بە عەسر، تاريكدا ھات و يوسف چۆن لەسەر تەنیشتى راستەي نووستبوو و ئەژنۆي كۆكەردبوونەوہ بن زگى، ھەر وەخەبەر نەھات.

دووەم رۆژ كە رۆژ بۆوہ، لەخەو ھەستا. عەلىيى بىستانچى كە مەزەندەي كەردبوو لەو كاتەدا لەخەوى ھەلدەستى، ھەموو شتتيكى بۆ ئامادە كەردبوو. يوسف كە ھەستا، ەك لە مالى خۆي بى، وردەوردە چووہ سەر ئاوەكە و دەست و دەموچاوى شووش و بەسەر قۆلەكانى دەموچاوى ويشك كەردوہ و گەراپەوہ كەپرەكە. لە كەپرەكەدا سەيرى كەرد سفەر راخراوہ و نان و قاپيىكى

مسیبی پر له ساواریشی لهسره. له نیو قابلهمهیه کی دووکه لاوییه وه هالاوی که لانهش هه لدهستا. یوسف بهی ئه وهی سهیری راست و چهپی خوی بکا، راسته و پوی چوه سه سفره که دانیش و وه که نهدی و بدی دهسی کرد به خواردن. ههتا بیستانچی لهسه ناوی گه پاره، ساوار و که لانهی نیوه کردبوو و دهست و شه ویلکه یوسف وا ده جوولان پیاو سهری سوور ده ما. بیستانچی چه په سا. ئه ویش به و په پری ئاسووده ییه وه بنی قابله مه که ی لیس دا و دوی خاوین کردنه وهی دم و زاری، سهیری کی ده و روبه ری خوی کرد. ده تگوت له شتیک ده گه پری. دوی ئه وه نیگای لهسه ره علی گیر سایه وه. روخساری له کابرایه که ده چوو، بیه وی هندی شتی وه بر بیته وه و چندی هه ویش ددها بوی جیه جی نابی. بیستانچییه که چای له چاوه سرک و پر له پرسایه کانی یوسف دزییه وه. یوسفیش لاسارانه چای له وه هه لئه ده گرت. بیستانچی به سه رسوورمانه وه هه سه ری هه لئینا، چای له چاوه ترساو و زه که کانی ئه و ئالقا. ده تگوت ئه و چاوانه له هه موو شتی تیگه یون. تا بیستانچییه که وه خو هاته وه، سهیری کرد ئه و قه له مبارزکی دا و له چاوترووکانیکدا له رووباره که په رییه وه و له و دیو ده وه نه توو در که کانه وه له چاوان ون بوو.

یوسف خوی به ئاوه که دا دا و هاته وه ده ری و ملی ریگه که ی گرت. چه ندجاران لاقی له توو درکان ئالقا و یه که دوو جاریش سه ره نگری بوو و که وت. که له می شه لانه که هاته ده ری، جله کانی وشک ببونه وه. به دم رووباره که دا رای ده کرد. وه که بالنده یه کی سرک له هه موو تارمایی و ده نگیک ده سله مییه وه و له پر ده گه پاره و لای ددها و خیراتر رای ده کرد. ههتا ده می زه ده په ر هه روا رویش و رویش و کاتی له دوو ره وه ده نگی زه نانه ی شاروچکه ی گوی لی بوو، سه ری هه لئینا و سهیری کی شاروچکه ی کرد که وه که شاری په رییان له تیشک و رووناکیدا ده دره وشاوه.

تاویک له جیتی خوی چه قی و ترس و هیوا و نیگه رانیی له بر کرد و نوقمی سه بر کردنی شاره چراخانه که بوو. دوی ئه وه پیی نایه شاره تیشکاویژه که وه... شار چوله که کوژی تیدا دیار نه بوو. زه دره و الله و په پوله و می شووله و بالنده ش نه ده فرین. وه که خو به ئاویدا بدا، خوی به لافاوی رووناکییه که دا کرد و گه یشته بازار. له سه ره ئه ستونده که که ی رومی کرن، که ئیمامه کورده به جیتی هیشتبوو، دانیش. له ئاسمانه وه یه که پشوو تیشک و رووناکی به سه ردا ده باری. یوسف له بهر تیشکه که نه یده توانی چاو هه لئینی و جیه که بیینی. دوی ئه وه له جهرگی رووناکییه که وه هندی شت، کومه لیک تارمایی دیت. گوی له ده نگه ده نگیک بوو. یه کیک له نزیکییه وه ئه سپی نال ده کرد. له ده نگی چه کوچه که وه به وهی زانی. ته راکتوریک

"برۆ، دهی برۆ دهی..."

به لآم توانای نه بوو بچولئ و لهو چيژ و خوښيه دابري..."

"برۆ، دهی برۆ دهی... ملت بشکينه. ليژه هه مووان ده تناسن. ده تگرن و ده تکوژن..."

دهری کرده دهري و ده رگاکه ی له سه ر داخست..."

لاقه کانی به ره و باخچه ی عومه ر په لکيشيان کرد. قومارچيه کان خه ريکی قومار بوون. خۆی خزنده نيۆ ده وه نه کانه وه و نووقمی ياريکردنه که يان بوو. که شه وگار شه ق بوو، قومارچی داگژانه يه کتری و تیک به ربوون. ئەویش خۆی تيوهردا. له و جهنگه يه دا داريکی وه سه ری که وت و به عه رزیدا که وت. لاقیان گرت و به راکيش راکيش برديانه دم ئاوه که و چه ند جازان له ئاوه که يان هه لکيشا. له و ده مه دا هيجی پي نه ده کرا. چونکه به هه ردووه دستی ئەو چه قۆيانه ی توند گرتبوو که له ئاسنگه ره که ی کړيوون. ئەو کابرايه ی له پيشيه وه بوو، په يتا په يتا ده گه راوه و جنیوی ده دايي و به ردی هه لده گرت و تپي ده گرت. به رده که ش هه موو جاري وه چه ناگه ی ده که وت. بۆنی شيداری بينا و مه ندی له گرده وه هه لده ستا. چه قۆکانی دانا و يه کيکيانی جوئ کرده وه و به غاردان په لاماری ئەو کابرايه ی دا که له سيبه ری دار بادامه که راوه ستابوو. چه قۆکه ی هه تا بن ده سکان له سينگی رۆکرد. کابرا که وت و جو له ی لي بړا. چه قۆکانی هه لگرتوه و خستنييه بن باغه لي. به ده ستی راسته شی لاقی مردووه که ی گرت و به ره و خواروو، به ره و لای شارۆچکه رايکيشا. ته رمه که ی هينا و له بن چناره که فريی دا. کابرای مردوو، که ئەژنۆی کۆبوونه وه به ر زگی، هه روا له سه ر پياده رۆيه که که وت. حه شيمه ته که هات و ده وری مردووه که يان دا. له پړ ئەو خوينه ی له برينه که يه وه فيچقه ی ده کرد، راوه ستا. هه مووان يه کده نگ هه رايان کرد: "بيگرن، بيگرن، ئەوه خويه تي، خويه تي..."

رای کرد و خۆی به سه ر ديواره که دا بازی دا و خۆی به گه سه گه سه که چاره که دا کرد. کۆمه ليک له به ر ده می قيت بوونه وه. گه راوه و خۆی فريدايه سه ر عاره بانه يه که. عاره بانه يه کی سه وز بوو، نه خش و نيگاری سووری پيوه بوو. چيی وای نه مابوو عاره بانه چيه که بيگري. خۆی فريی دا و ئەسپه کان به زهنگوله وه به سه ری په رين. عاره بانه که گه راوه و ئەسپه تووره کان که بليسه له کونه تفنيانه وه درده په پري، ديسان به سه ري دا رويشتن. له عاره بانه که نه جاتی بوو و ديسان له بن دار بووز (ناره وه ن) سه کان پيشيان پي گرت. ئەگه ر زوو فريای خۆی نه که وتبايه و نه گه رابايه ته وه، ده يانگرت.

كۆمەلنىڭ لە پشت گابەردىڭ خۇيان لى مات دابوو. كە لە رەۋەزەكە نزيك بۆۋە، بەر لەۋەى بگاتى، گەراۋە. چەقۇكان ھەر لە بن پىلىدا بوون و ھەتا بەيانى ھەر راى كرد. كە سەرى ھەلئىنا، ماندوو و شەكەت ئەۋە لە نىۋو بازارىكى چۆل دايە كە بۆنى ميوەى رزىۋى لى دەھات. چەندەرمەيەك ھەراى كرد، تۆ كىيى؟ ئەۋىش مەتەقى لىۋە نەدەھات. زمانى بە مەلاشۋىيەۋە نووسابوو و دەنگى دەرنەدەھات. شارۆچكە لە چاۋترووكانىڭدا شىۋا. دەپرا بە خرم و ھۆر دادەردانەۋە. دەنگى كرىكاران، مەكىنەى كامىۋنەكان، ترمبىل، تەراكتۆر و بۆنى بەنزين ھەموو ولاتى دادەگرت. چەندەرمەكە ھەراى كرد: "دۆزىمەۋە. گرتم، ئاۋا دەنگرم. ئەۋە تۆى، خۆتى، تۆم ناسىيەۋە..."

كە لەپچەى لە دەستى و زنجىرى لە ئەستۆى كرد.

"ئەتۆ كىيى؟"

دەنگى دەرنەھات. زمانى لە مەلاشۋىيە نەدەبۆۋە. چەقۇكانى توندتوند گرتىۋو. ھەشيمەتەكە ھەر دەھات و چىرتەر بۆۋە و بازارەكەى پىرتەر كرد. ئاسنڭەرەكە ھات و گوتى: "خۆيەتى، راست خۆيەتى."

عەلىي عەرزەنووس ھات و گوتى: "خۆيەتى."

ژنەكەى حاجىيە شىتە ھات. ئاپۇراكە ھەناسەى لەخۇ بىرىۋو و چاۋيان لە زارى ئەۋ بىرى. ئەۋىش گوتى: "خۆيەتى. خۆيەتى."

ھەشيمەت ھەر ئەۋەندەى ئەۋەى بىست، خۇشا و نەراندى و پەلامارىيان دا. بەسەر عەرزەكەدا رايانكىشا و نچرۇنچىريان كرد، لەتۋىت... عارەبانە سەۋزەكە بۆنى رەنگ و رۆنى لى دەھات.

شىناۋەرد، گول و دەۋەنى سوور بە شىناۋەردەكەۋە. ئەسپەكان رەش و كۆيتە بوون و زەنگولەى مىليان زىنگەى دەھات. تۆپەى عارەبانە جىرەيان بوو. عارەبانە بۆنى قور و پىۋوش و كاي لى دەھات. عارەبانەچى دەيگوت: "سەرت دانوئىنە، ھەلئىمە ھىنە. ھىچ كون و كاژىرىڭ نەماۋە بۇ دۆزىنەۋەت سەنگ و سوژنىيان نەدابى. كەچى تۆ ھەر لىرە و لەبەر دەستىانى. خۇ ئەگەر ئىستايە كىكى دىكە لەجىيى من بوايە، ھىچ دەزانى چىيى لى دەكردى؟ دەلىيايە كيان پارە بۇ سەرت تەرخان كىردوۋە. خۇ لەبەر خاترى بابت نەبوايە، لەبەر مەھموودە كوردە نەبوايە، زۆر لەمىژ بوو دەمدايەتە دەست چەندەرمەكان..."

عاره بانچهی ئەسپه کانی دایه بەر قەمچی. ئەسپ کەوتنە چوارناله. عاره بانە راتلەکی. تەپوتۆز و گرمە و دەنگی زەنگۆلە هەستا.... یوسف هەرای کرد: "رایگرە، رایگرە، لەبەر ئەم دەرگایە رایگرە."

عاره بانچهی جلەوی کیشا.

"لیرە راوەستە زوو دەگەریمەوه."

چووە ژووری. ئەو چەقۆیانە ی پی بوون، هەمووی لە تەنیشت چەقۆکانی دیکەوه کە پیشتەر لە تەختی عەرزى دیوخانە کە دایکوتابوون، داکوتا. کە لی بوۆ، سی جارن بەسەر نووکی کەلەمۆستی پی بەنیو چەقۆ چەقۆنراوه کاندای رۆیشت. عاره بانە چیبە کە لە خوارووە بانگی دەکرد. بەپەلە هاتە خواری و سەیری کرد. جەندەرمە کانی دی، کە عاره بانە کەیان گەمارۆ داوه. درى بە جەندەرمە کان دا و خۆی هاویشتە سەر عاره بانە کە. عاره بانە چە ئەسپه کانی دایهوه بەر قەمچی. عاره بانە کەوتە ری و لەهەموویکی تۆز و خۆلدا ون بوو... جلەوی کیشا. هەمووی تۆز و خۆلە کە وردەوردە نیشتەوه. لە تەنیشت قاوه خانى بن چنارە کەى بازار بوو. ئەسپ سیمان لە عەرزى دەکوتا. عاره بانە چە بەسەریدا نەراند: "دابەزە. ئەمن کەسى وەك تۆ نابەمە هیچ کۆتیهك. من گیانی خۆم لە کۆلانان نەدۆزیو تەوه. خۆت فریڤە خواری."

خۆی لە عاره بانە کە فری دایه خواری و بەرەو نیو پراستی بازارە کە رۆیشت. ماندوو و شەکەت بوو. تینی لەبەردا نەبوو. لەوی، لەبەر دووکانی دەلاک (نارایشگا) کە دانیشت. ئەوه نده ماندوو بوو پشوری دەر نەدەهات. بۆنی کەبابی بەسەردا هات. ویستی هەستی و بچیتە کەبابخانە کە و نەیتوانی. لەو کاتەدا یەکیک بن پیلی گرت. یوسف راجلەکی.

"کۆرە ئەوه بۆ وای یوسف؟ شیت بووی؟"

کابرا نیوچاوانی تیک نابوو و ردینی دەلەرزى. لەترسان خەریک بوو دلئى بتوقی.

"هەستە، هەستە. هەستە بەر لەوهی بتگرن با بچینهوه گۆندە کەى خۆمان. هەمووان بەشۆنن تەوه و بەگیش خەریکە شیت دەبی. دەى هەستە. هەتا نەگىراوی هەستە با لیرە برۆین."

یوسف هەستا و هاواری کرد. بەلام دەنگی نەهاتە دەری. تاویک دواتر هیور بوۆ. چاری لە

چاری ئەو کابرایەى پیلی گرتبوو، برى: "تۆ عەلییه ریشهی؟"

کابرای بەرەو لای کەبابخانە کە راکیشا: "لە برسان وەختە برم. تا تیر نەخۆم، بۆ هیچ کوی

نارۆم."

"جەندەرمە؟"

یوسف: "خۆ لە شوێنانه نادەم که ئەوانی لێن."

چوونە کە باجمانە کەوێ. دوو کەلە کە ئەوەندە خەست بوو، چاوی چاوی نەدەدی. دوو کەلە کە بۆنی روونی سووتاری لێ دەهات. لە پشت میزێک رووبەرۆوی یە کتری دانیشتن. یوسف بە دیتنی عەلیبە ریشە شاگەشکە ببوو. کەسی دیکە لێ نەبوو. بەر لەوەی کە باب بێنن، قاپێکی پر لە توور و بیبەر و مەعدەنوس و تەرەتیزەیان هێنا. دواوی کە بابیان هێنا. کە باب چەوری لێ دەچۆرایەوێ. شەربەییە کیشیان دۆ هێنا. بەبێ ئەوەی قەسەیک بکەن و سەیریکی یە کتری بکەن، کە بابەکانیان خوارد. کە یوسف لە پێشەوێ و کابرا بە شوێنیدا لە دوو کەنەکان دەهاتنە دەری، تاو خەریک بوو تاوا دەبوو. یوسف حەپەسابوو و لەداو کەوتبوو. چاوی وەک چاوی ئاژەلە کێویبە کێ ترساو دەترووکان. عارەبانەیکە زەردی دیت، کە لە نیوەندی مەیدانە کە رابگرێبوو. لەسەر کەسکایبە کە، هەلەلەیک گەورەیان لێ نەخس کردبوو. هەلەلەیکە کێ درشتی نارنجییشی پێوێ بوو. ئەسپە کویتە رەسەنەکان، کە زین و جلیان نوێ بوون، لەسەر جیبی خۆیان سمیان لە عەززی دەکوێ. یوسف چاوی لە چاوی کابرا هەلەنگوێ. بە سەرسوورمانەوێ و جارێ سەیری کابرا و جارێ سەیری عارەبانەیکە کرد و بەرەو عارەبانەیکە رای کرد. کابراش بە شوێنیدا... گەیشتە عارەبانەیکە. کابراش بە شوێنیدا. هەولێ دا کابرا لە عارەبانەیکە فری بداتە خواری. بەلام قەوێ پێی نەشکا. چەقۆکەیک دەرهێنا و لەسەر کەلەیکە عارەبانەچیبە کە راکرت و گوێ: "لێخوێه."

عارەبانەچیبە هەوسارەکانی کیشا و ئەسپە بە قەمچیبان غار دا و لە پردە کە پەربینەوێ. کە عارەبانەیکە لە پردی دەپەربینەوێ، یوسف کابرا لێ فریادایە نێو ئاوە کەوێ.

زیکزیکه هەر له بهیانییهوه کهوتبونه زیکهزیک. چیی ههوا گهرمتری دهکرد، نهوان دهنگیان پتر ههڵدینا. چنار و دوهن و گژ و گیا و دار ههنارهکان هەر دهتگوت پر بوون له زیکزیک کهره. دهنگیان له زهوییهوه دهچوهه ئاسمان و له هەر چوار تهنیشهوه دهبیسرا. گهرماکهی دهتگوت شووشهیه و ورد و خاش بووه و ههڵدهرژیتته خواری. شنهبایهک، که جار نه جاری ههڵی دهکرد، ههرویکی له تۆز و خۆل ههڵدهستاند و دهیهینا و بهسهر ئاو و دار تووه چهرهکه و چنار و ههنارهکانیدا دهکرد. پووش و پهلاشی تاو بردوو له بن تۆز و خۆل و گهرما بهتینهکهدا قرچهقرچیان بوو.

دار ههناره تۆزواویهکان له گولدا ون ببوون. وشترالوویهکی بهرز که گولیکی مۆری ههبوو، له دوورهوه دهشنایهوه. سیبهرهکان له گهرمان وشک ههڵاتبوون و مات ببوون و به عهرزییهوه نووسابوون. بالندهیهک بالی نه دهزوات و وزه میسهنگوینیک نه دههات. میتسهنگوینهکان له نیو گول و گهلاهی ههناردا بیدهنگ و کپ جیی خویان خۆش کردبوو. کۆشکهکهی ئاق یۆللی یش کهوتبوه بن تووژکالیکی تۆز و خۆل. سوفالی سهربانی و دیوار و تهختهکانی کۆشک له تۆز و خۆلدا هەر سپی دهچوونهوه. له یهکیک له گولدانه تهنهکه ژهنگاوییهکاندا که گلهکهی ههڵرژابوه سهر ئه و شوینهی چهند سالان بوو قیرقیزخاتوون لهوی و له پشت پهرژینهکهوه دادهنیشت، لقه گولیکی مهخهیری سیس و ژاکاو گولیکی زهردی مهیلهوسووری لی پشکووتبوو، که له و کاوالاشهدا نیشانهیهک بوو له زیان.

پهرهژنه شاگهشکه و دلخۆش و به زهیقاندن خۆی به ژوورهکهی مستهفابهگدا کرد و گوتی: "هاتن. سی ترۆمبیل پینکهوه... بهخوای خویانن، وا دین."

مستهفا بهگ چای ههڵینان و لیکی نانهوه و هیچ گۆپانیک له روخساریدا بهدی نهکرا. دهستی خزییه سهر دهمانچهکهی و دهستی کردهوه به پر و بهتالکردنهوهی. چۆلهکهکانی سهر

دارتووه که‌ی بهر په‌نجه‌ره، وه‌خه‌به‌ر هاتبوون. پۆله‌میشیک وه‌ک هه‌ور، له ژووره‌که‌دا جارێ له مسته‌فا به‌گ دهنیشتن و جارێ هه‌لده‌ستانه‌وه و ده‌چوون له‌سه‌ر ئه‌و میژه دهنیشتنه‌وه که وردکه‌نان و قاپ و قاچاغه پیسه‌کانی له‌سه‌ر بوو. مسته‌فا به‌گ ئیتر چهند شه‌ویک بوو خه‌وی لی نه‌ده‌که‌وت و له زینده‌خه‌ویدا بوو. یه‌ک پشوو نوقمی خه‌ون و خه‌یاله‌کانی بوو. هه‌م له‌ خه‌و و هه‌م له‌ به‌خه‌به‌ریدا... خه‌ون و به‌خه‌به‌ری بۆ ئه‌و وه‌ک یه‌ک وابوو. خه‌وه‌که‌ی، هه‌ر ئه‌و ته‌پۆیانه لییان تیک ده‌دا که شه‌وانه به‌ وزه‌وز ده‌هاتنه‌ ده‌ری. مسته‌فا به‌گ له‌پیشدا په‌له‌قاژدی ده‌کرد و هه‌ولێ ده‌دا ده‌ریان بکا، به‌لام ناخریبه‌که‌ی ماندوو و شه‌که‌ت ده‌بوو و وه‌ک مردووآن خۆی ده‌دایه‌ ده‌ست ته‌پۆ و میشه‌کوێره‌کان. خولیاکانی هه‌ر ده‌هاتن و پتر و ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌بوون و ده‌گۆران و پیده‌گه‌یشتن و ره‌نگینتر ده‌بوون. هیچ گوتی نه‌دایه‌ ئه‌و هه‌واله‌ی له‌ده‌ره‌وه‌را بۆیان هینابوو. ئه‌و پیره‌ژنه‌ کی بوو؟ ئه‌ویش جار و باره‌ ده‌هاته‌ نیو خولیاکانیی‌وه. ناوه‌که‌ی له‌بیر چوو‌پۆوه. باشه‌ بۆچی به‌ته‌نیا له‌و کۆشکه‌دا ما‌پۆوه و وه‌ک ئه‌وانی دیکه‌ به‌جیی نه‌هینشتبوو؟ ژنیکی چاو درشت بوو. چه‌ناگه‌یه‌کی تیژی تورکمانی و نیوچاوانیکی پان، که ته‌نانه‌ت ئیستاش تۆژیکی جوانی هه‌ر تیدا ما‌بوو. به‌ ده‌گه‌من قسه‌ی ده‌کرد و به‌ چاوی پر له‌ ئاره‌زوو و سه‌رسوورماوی هه‌ر ده‌پروانی. باشه‌ ئه‌و ژنه‌ نه‌بوايه‌ چیی به‌سه‌ر ده‌هات؟ له‌و رۆژانه‌ی دوا‌ییدا وڤ و کاس ببوو و جۆره‌ هیوربوونه‌وه‌یه‌کی ده‌می مه‌رگی به‌سه‌ردا هاتبوو. هیوریبه‌کی مه‌رگ له‌ خولیا و ئاره‌زووه‌کانیدا بوو. ئه‌گه‌ر ئه‌ویش نه‌بوايه‌ و لی‌ره نه‌خه‌وتبا و به‌ که‌فوکول و حه‌زه‌وه‌ چاوی له‌سه‌ر خولیاکانیی‌وه نه‌بوايه‌، هه‌ر ده‌یتوانی خۆی ته‌واو به‌ هیوریبه‌که‌ی مه‌رگ بسپی‌ری. ده‌ستیک له‌ خولیاکانی وه‌رده‌درا و به‌رده‌وام ئالۆزی ده‌کردن و هه‌ر ده‌رۆیشت، هه‌موو شتیکی جوانتر ده‌کرد. ده‌سته‌که‌ ده‌هاته‌وه و نیوچاوانی نه‌وازش ده‌کرد و له‌و حاله‌ته‌دا خۆشه‌ویستی نه‌رم له‌ نیوچاوانیی‌وه ده‌تکایه‌ نیو دل‌یی‌وه و به‌ ده‌رزیی هه‌ژان و خۆشه‌ویستی و به‌ شتیکی نه‌مر و به‌ شیرینیبه‌کی به‌رده‌وام و هه‌رمان دل‌یی ده‌رزنی‌ناژن و ته‌ژیی ده‌کرد. ده‌ستی به‌سه‌ر مووی ده‌ستی، ده‌سته‌ وشکه‌لاتووه‌کانی، ده‌مچاو و نیوشانیدا دینا و به‌ ئه‌شق و خۆشه‌ویستی مردوویه‌کی زیندوو ده‌کرده‌وه. دوا‌ی رۆیشتنه‌که‌شی، خۆی له‌ به‌هه‌شتی خولیا و ئه‌شق و براده‌رایه‌تی و که‌فوکولیکی تازه‌دا ده‌دیته‌وه. چیشکه‌ی شیرینیایه‌تی زیندوو‌بوونه‌وه‌یه‌ک، پیاوه‌تی و دنیا‌یه‌کی نویی... هه‌ستی ده‌کرد تازه له‌دایک بووه. قه‌لب سووک و که‌یفخۆش.

پیره ژنه دیسان هر بهو که فوکولهی پیشووه هاته وه ژووری: "نه مگوت؟ نه مگوت بهگ؟
نه وان دهستان لی بهر نادهن. ناخریبه که هی هاتن."

چاوی هه لئه هیئا. به لام گوئی هه لخت و گوئی لی بو سی ترۆمبیل په تاپه بیتا له
حه وشه کهیدا راوهستان. دواپی دهنگی پی له پلیکانه کانه وه هات. مسته فا بهگ نه یزانی چ
بکا، بویه تهریق بۆوه. بلئی و نه لئی بیری له حه مه عه لی و ژنه که ی و منداله کانی و خزم و
کهس و پیاوه کانی کرده وه. ناخۆ بله ئیبۆ، حه مدی و مه ستانیش دین؟ هر به راست، مه ستان
چی به سه ره اتبوو؟ ده تگوت شتیکی به سه ره اتوو، به لام چی به سه ره اتبی؟ له وانیه له
په یوه ندی له گه ل وه لی شه مال... تو بلئی وه لی شه مالیان کوشتی؟ له حالیکدا وه لی شه مالی
وه بیر هاتبۆوه، ده رگاکه کرایه وه و ده نگیک له گوئیدا زین گایه وه. "باهه."

دهنگی حه مه عه لی بوو. ژنه که شی گوتی: "بهگ."

نیتر هات و دهسته کانی گرتنه نیو دهستی. دواپی گوئی له دهنگی منداله کانی دیکه و نه و جار له
دهنگی سی که سی نه ناسراو بوو. خزم و کهس و بله ئیبۆ و حه مدی و ره مز ی و عه لی نیتر گریه که به یه
هاتن و نه حوالیان پرس ی. به لام نهو چاوی هه لئه ده هیئا. دهنگی زیکی که ره ی ده بیست، که جار به جار
له ده ره پتر ده بوو. گوئی دابوه دهنگی زیکی که ره کان. خولیاکانی پر بوون له زیکی که ره و چۆله که
و می شه نگوین و گوله هه ناری زۆر و ته راکتۆری ره نگا وره نگ.

نه وه ی له ته نیشت جیوبانه که ی دانیشتبوو و دهستی خستبووه نیو دهسته کانی و به سه ره
سینگی دانا بوو، حه مه عه لی بوو. دهنگی پر بوو له خۆشی و متمانه به خۆبی. دهستی خاتوون
بلئی و نه لئی ده له زین... حه مه عه لی یه که پشوو قسه ی ده کرد، به لام مسته فا بهگ، دهنگی
نه ده بیست. دیاره هه ولئی ده دا، گوچی له قسه ی حه مه عه لی بی و بزانی ده لئی چی، به لام
نه دیده توانی. له خولیاکانیدا ده تالاره. هه ندی شت، کۆمه لیک تارمایی و وشه تیکه لی
خه ونه که ی ده بوون.

حه مه عه لی ده تگوت له نه بیست و تینه که بیشتنه که ی تیگه یوه، یان قسه ی پی نه ما بوو،
بویه بیده نگ بوو. بیده نگیه کی قول و درێژخایه ن بالی به سه ره ژووره که دا کیتشا. زریکه ی
زیکی که ره ژووره که ی پر کرد. کهس مته قی لی درنایه. جگه له دهنگی هه ناسه کیتشان و
زریکه ی زیکی که ره، دهنگی دی نه ده هات. حه مه عه لی نه دیده زانی چ بکا. باوکی نه چاوی
هه لئه یئا و نه ده شجولا. که وته هاوار کردن. دهستی باوکی به سینگیه وه ده گوش ی و هاواری
ده کرد. له و کاته دا مسته فا بهگ پیلووی هه لئینان و چاوه پر له پر سیار و حه په ساوه کانی پید

گيڙان. چەندى چاوى دەگيڙا، نىگاكانى مانادارتەر دەبوون و روون دەبۆۈە كە دەيىنى و تىدەگا. ھەممەلى گوتى: "بابە ھاتووم لىرە بتبەم. دەتبەم. تىگەيشتى؟ لە ئەدەنە خانوويەكى گەورەم بۆ گرتووى، چواردەورى باخچەيە... ژوورىكى گەورەم بۆ تۆ تەرخان كىردوۈە... يەكى ۋەك..."

مستەفا بەگ لەو پەنجەرەيەۋە كە ئەو نىشانى دەدا، سەيىكى دەرەۋى كىرد و ھەممەلى لەسەر قسەى خۆى رۆيشت: "دار توۋەكى ئاۋاش لەبەر پەنجەرەكەيەتى. پىرە دارتوويەكى گەورە... ھەزاران چۆلەكەش لە سەر كە و پۆى ھەلدەنىشن. خانوۋەكە، رىك ۋەك ئەو كۆشكەى خۇمان لەسەر گىردىك دروست كراۋە. دواى ئەۋەى بە برادەرىكەم گوت تۆ ھەزەت لە مالىكى لەو جۆرەيە، برادەرىكەم ئەو مالەى دايىنى."

خاتوون قسەكانى لى ۋەرگرتەۋە: "بەگ، سەيركە. ناتوانى لىرە بىيىيەۋە. ئەتۆ بۆ دەبى بەتاقى تەنى لەو كاۋلە كۆشكەدا بىيىتەۋە؟ سەيركە..."

خاتوون پىرىسكەيەكى كىردەۋە و لەسەرى رۆيشت: "سەيركە كورم، جلوبەرگى چۆنم بۆ ئامادە كىردوۋى؟ ئەۋانە باشتىن بەرگىروۋى ئەدەنە دووربۇنى. ھەستە دەى، ھەستە جلوبەرگەكانت لەبەر بەگ با بىرۆين."

ھەممەلىيىش لى ۋەرگرتەۋە: "ھەستە جلوبەرگەكانت لەبەر بەگ بابە... ھەستە دەى..."

مستەفا بەگ ديسان پىلۋى لىك نەۋە. ھەر ھەممەلى قسەى كىرد و خاتوون بۆى ئەستاندەۋە. ئەۋانى دىكە بىدەنگ لەجىي خۇيان دانىشتبوون و سەيريان دەكرد. ھەممەلى ئاخىرەكەى ھەلچو و بەتوۋرەيەۋە گوتى: "تۆ لە سەيىتوۋە ناتوانى لەو كاۋلاشەدا بى."

مستەفا بەگ بەسپايى پىلۋى ھەلئىنا و چاوى پىر لە پىسپارى لە ھەممەلى بىرى.

ھەممەلى درىژەى دا: "چونكە ئەو كۆشكە، يەكسەر فرۆشرا."

مستەفا بەگ رەنگى بە روۋەۋە نەما و ئاخىرىكى كىرد. دەستى جوان ديار بوو دەلەرزىن و لىۋى دەپەرىن. تىغى زارى قووت دەداۋە و بە دەنگىكى كە لە توۋرەيى و ھەزاۋى دەلەرزى، پىسپى: "كى مالى منى فرۆشتوۋە؟"

"كۆشكەكە ھىي تۆ نەبو، ھىي دايكەم بوو و دايكىشم فرۆشتوويەتى."

"يانى ئاۋا؟... يانى ئاۋا؟"

ئىنجا بە بىھىزىيەۋە سەرى لەسەر بالىفەكە دانا. خاتونىش گوتى: "بەلى فرۆشتوۋەم."

ھەممەلىيىش لەخۇشيان و بە لەبىزىكى پىر لە مەتمانە و سەركەوتنەۋە، قسەكەى قۇستەۋە و گوتى: "فرۆشتمان. باشە نەمانفرۆشتبا، چىمان كىردبا؟ كاۋلەكۆشكىكە بەكارى چى دى؟"

مستەفا بەگ ئالاندی: "ئەو كۆشكى منە. ئېرە ھەوارگەى باب و باپىرانى منە. گۆر و مەزارى ئەوان لېرەىە. چۆن دەتوانن بىفرۆشن؟ من چۆن دەتوانم ئېرە بەجى بىلەم و بچمە جىيەكى دى؟"

خاتون گوتى: "با بېرۆين بەگ. چارەنوسە رەشەكەى ئىمە ھەر ئەو بوو. چارەنوس بەئىمە ناگۆردى. چار نىيە و دەبى پىي قايل بىن."

ھەمەعلى نارەزايەتتى دەربى: "چارەنوسى رەش چىيە داىە؟ خۆ ئەو دۆزەخە شوىنى ژيان نىيە. جوان سەيرى ئەو كاواشە بکە، ھەر دەلئى كۆشكىش نەبوو. تېرچىووو لەو كۆشكەى سەگ تىيدا ناژى."

مستەفا بەگ دېرۆنگ بوو. ناخۆ بروت يان بىنىتتەو؟ چۆن دەيتوانى دل لە كۆشكى باب و باپىرانى بکاتتەو؟ بە ھەزاران وردەداوى بەھىز گىانى بەو كۆشكە كاو لەو بەستراپۆو. ئەوان قسەيان دەکرد و مستەفا بەگ لەنپۆخۆيدا جىنگلى دەدا. ئاسوودە خۆى خزاندهو جىويانەكەى و بەدەنگىكى كز گوتى: "لەكۆلم بئەو. ئىو رۆىشتونون، بېرۆن، بېرۆن، بېرۆن..."

بە ئاستەم پشوى دەھاتە دەر. وەك مېش لەخۆى دەرېكا، دەستى راوہشاندا: "بېرۆن." ھەمەعلى: "باشە دەرۆين. بەلام جوان بزائە، سبەىنى ئەو خانووە تىك دەدى. ھەر بۆيەش ئەمىرۆ ھاتىن لېرە بئبەىن. ئەگىنا چەندى مابايەو، كەس لىي نەدەپرسى. ئەوانەى ئەو كۆشك و زەويانەيان كرىو، دەيانەوى تىك بىدەن و بىنايەكى گەورەى بۆ مەزرايەكى مۆدېرن لى دروست بکەن."

مستەفا بەگ بەتوورپىيەو قىت بۆو. بەھانكەھانك و لەھالىكدا سىنگى دەفى دەدا، پرسى: "بەيانى، بەيانى، بەيانى تىكى دەدەن؟"

ھەمەعلى لەسەرخۆى وەلامى داو: "ئەگەر تا بەيانى لىي نەچىيە دەرى، بەسەرتدا كاولى دەكەن."

مستەفا بەگ ھەر گۆيى لەو وەلامە بوو، ھەستا و ئەوئەندەى چاوترووكانىك دەمانچەكەى پىر كىرد لەو فېشەكانەى لە مستىدا بوون و رووى لە ھەمەعلى كىرد. خۆ ئەگەر بلەئىيۆ دەستى نەگرتبايە، ھەموو فېشەكەكانى لە نپۆچاوانى ھەمەعلى دابوو. بلەئىيۆ مەچەكى دەستى گرتبوو و ھەولى دەدا نەھىلى تەقەيەكى دىكە بكا.

ئەوئەندەى چاوترووكانىك ژوورەكە چۆل بوو. ھەمووان بە ھەلەداوان و بەپالەپەستۆ لە پلىكانەكان چوونە خواری و سواری ترۆمبىلەكانىان بوون.

حه مه عه لی به ده نگیکی ترساوه وه ده یۆلاند: "وه حشی، وه حشی، جانه وه ری وه حشی. چپی نه مابوو میشکم هه لته کینی. باشه، با لیره بی، لیره بی، با نه وه نده لیره بی تا ده رزی. بیاو کوژی وه حشی...

مسته فا بهگ توژیك دواتر تینی تیدا نه ما و كهوت و نالاندی: "له كۆلم به وه كورم، له كۆلم به وه بله ئیبۆ."

ئیتر كهوت. هانكه هانگی بوو و هه موو گیانی وه سه ر ئاره قه كه وت بوو. هه ستی به داگیرسانی مه كینه ی ترۆمبیل و دوور كه وتنه وه یان و هه لكه ندرانی هه ندی شت له ناخیدا بوو. له پر رووناكاییه كه له ناخی گه را. یانی نه وه ئه مرۆ دی؟ یان به لایه کی به سه ر هاتوو... یان به لایه کی...

دنیا خه ريك بوو رووناکی ده كرده وه، كه كۆشكه كه به گرمه گرمیکی سامناك له رزی. به نجه ره و میچ و ده رگا و دیواره كان وه ك بيشكه قرچ و هۆزیان بوو. مسته فا بهگ له پيشدا وای زانی بووله رزه هاتوو و ویستی هه ستی و را بکاته ده ری. به لām ده سه به جی پاشگه ز بۆه. كۆشكه كه وا ده له رزی، ده تگوت ئیستا نا ئیستا داده ته پی. گرمه یه کی به سام، مسته فا به گی وه خۆ هیناوه. له و کاته دا پیره ژنه، خۆی به ژوو ری دا کرد و به ترسه وه نالاندی: "کاولی ده کهن. كۆشكه كه مان به سه ردا كاول ده کهن. وه جاغمان کویر ده که نه وه."

بهگ چاوه ی هه ئینان و لیکی نانه وه.

هه تا زه رده په ر هه موو ولات له رزی و راتله کی و هه ندی شت به گرمه گرم داته پی و روو خا و ده مه ده می ئیواری، دوو که سی سه رو گوئیلاک توژاوی، شه رمه زار وه ژوو ره كه وتن. نه وه دووانه، كه جلوه ره گیکی شینی ره نگ بزړکاویان له به ردا بوو، ده سه ته ونه زه ر را وه ستابوون و له به ر خۆل و توژ ته نیا ددان و چاویان دیار بوو. "كۆشكه كه مان له لایه كه وه تیک دا و گه یشتینه ئیره به گ. له سه ر ئیزنت نه و جار نۆره ی ئیره یه. لیره برۆ ده ری. کاتمان که مه و کارمان زۆر."

مسته فا بهگ به ده نگیکی هیمن و تیکه ل به پیکه نینه وه گوتی: "برۆنه ده ری با جله کانه م له به ر بکه م."

پیاوه جل شینه کان وه ده ره كه وتن و له ته نیشته شو فله کانیان چاوه رپیان کرد. مسته فا بهگ جلوه به رگی له به ر کرد و سه رو روا له تی ریك خست و له كۆشكه كه هاته خواری و به کریکاره کانی گوت: "بیرۆوو خینن."

پیره ژنهش که پریسکه یه کی له بن ههنگلیدا بوو، هات و گوتی: "من دەرۆم بهگ. ئەو هه مووه ساڵه نان و نمه کم کردوی، گهردنم نازاد بکه."

مستەفا بەگ دەستی له گیرفانی نا و جزدانی دراوه که ی دهرهینا و چیی پارهی ههیبوو، دایه پیره ژنه که و گوتی: "گهردنت خۆش و نازاد بی. گهردنت نازا بی." پیره ژنه سهرشانی بهگی ماچ کرد و ملی ریگای گرت.

شۆفله کان و یکرپا په لاماری کۆشکیان دا. مستەفا بەگ ههتا رووخانی دوایین دیوار، هه لهوئ راوهستا و چاری له کاولکرانی کۆشکه که ی کرد. دوای ئەوهی شۆفل له رووخاندنی کۆشکه که ی ناق یۆللی بوونهوه، له گهله ئەو خۆرهی خهریک بوو له قورگی ئیوارهدا نوqm دهبوو، لهوئ دوور کهوتنهوه. مستەفا بەگ له سههر بهردیک دانیشت و سهری له نیوان ههردووله پی دهستی گرت و خهیاڵ رفاندی. دوایین گزینگ و تیریزهکانی خۆر له چلووکی دار ههنا رهکانی بهرامه رهوه دهپسانه وه. پیره دارهنا ره چرهکان له بهر گوئی سوور دیار نه بوون. لهو جیهی لیبی دانیشتیبوو، ههستا و هاته بن دار ههنا رهکان. له دوایین ساتهکانی رۆژدا زیکیکه رهکان هه ژابوون و میشهنگوین کهوتبوونه وه وزهوز. ئاوه که رهنگی سووری ههنا ر و زهرده په پری گرتبوو و ههتا چار ههتهری دهکرد، به ره و خواروو دهکشا.

مستەفا بەگ، چاویکی دیکه ی له ئاوه که و ههنا رهکان میشهنگوین و کۆشکه کاولکراوه که و ئەو کونده بووه کرد، که له سههر دیواری ههوشه که نیشتیبوو. ئیتر گهراوه و به ره و لای خواروو کهوته ری. چیی پتر دهرویشت، ههنگای خۆشتر دهکردن و چهندی خیراتریش دهرویشت، هه موو شتیکی له میشکیدا تیکه له و پیکه لتر دهبوو.

گهیشته دهم ناقچاساز. دیسان گوئی له دهنگی شۆفله کان بوو و به دهم ناقچاسازدا له لاقانی وهراوند و غاری دا. ئیواره سات به سات کالتر دهبووه و ئاسمان تاریکدا دههات و شهو زال دهبوو. لاقی له دهوهن و توودر که کان هه لدهنگوت و سهرهنگری دهبوو و دهکهوت و هه لدهستاوه دیسان رای دهکرد. ههتا تینی له ئەژنزیدا مابوو، تا سومای له چار و ههستی له میشکیدا ههبوو، هه رای کرد. دهمانچه که ی به دهسته وه بوو. تاویک راوهستا و ئەوجار به هه موو هیزی خۆی، دهمانچه و فیشه کهکانی نیو دهستی توور هه لدایه نیو زۆنگاوه که. لهو دهمه دا ههستی کرد تان و پۆیه که له ههناویدا پسا و به دهوری خۆیدا گیتی خوارد و خولایه وه.

"بۆ کوئی، بۆ کوئی، بۆ کوئی براله؟"

به ده وری خویدا ده خولایه وه و نه و گۆرائیهی، که هیچ کس نهیده زانی له که یه وه ههیه، له
تا که قوژبنیکی میشکیدا که هیشتا کاس نه ببوو، دهنگی ده دایه وه: "بو کوی، بو کوی، بو
کوی براله؟ بو کوی، بو کوی، بو کوی..."

هه تا دوا تیریژی زه رده پهر هه روا خولایه وه و هیدی و له سه رخۆ و بیههست و جووله
خلیسکایه نیو زۆنگاوه که وه و دوا بیهش...

دەرویش بەگ لای خۆی بیری دەکردهوه، ئەگەر پێش ئەوهی یوسف بکهوێتە دەست ئەوان، خۆمان بیگرین، ئەویدیکهی ئاسانه... ئیتر ئەوه کۆتایی گۆوهندهکهیه. کۆتایی گۆوهندهکهیه. خاتون دەیگوت: "بێت و ئەو ههتیوهت و ههچنگ بکهوی، ناتوانی ههروا سووک و سانا دەستی لێ بەردەی."

دەرویش بەگیش دەپرسی: "ناتوانم دەستی لێ بەردەم، بەلام تۆ دەلێی چیی لێ بکهم خاتون؟ ناخرییهکهی هەر دەیگرن. ئەمڕۆش نەبێ سبهی. جا ئەو کات دەیکه نە چهکێک بۆ لهناو بردنی ئیমে. تۆ ههتا ئیستا دیتووته له چوکورواادا بهوجۆره راوهدووی پیاوکۆزێک بنین. له ئەنکهروهه ههتا ئیتره، ههچهی هێزی حکومهته بهشویینییهوهن. راوی رۆییهکهش بۆ کهوله. دهیانهوی بیگرن و وای لێ بکهن من پتوه بکا. ناتوانم دەست له یوسف هه لگرم. بەلام له کوی بیشارمهوه؟ ئیتر لهم ناواییه دا متمانهم بهکەس نهماوه."

خاتون متهقی نهدهکرد و چاوی له چاوی ئەو بریوو. شتیکی لهسه زمانی بوو، بەلام نهیدهوێرا بیلێ. دەرویش بەگ دهیزانی ئەو چیی له دلێدايه، بەلام ئەو خۆشی نهیدهوێرا بیدرکینی.

دەرویش بەگ ناخیکی قوولی هه لکیشا و نهرم و لهسه خۆ گوتی: "دەبێ بژیم. نابێ دواي ئەو هه مووه چهرمه سه ریه بکهومه بهندیخانهوه. دەبێ ئەو دوژمنانهی توشی ئەو رۆژه رهشییهیان کردووم، بدۆزمهوه و تۆلهی خۆم و یوسفیان لێ بکهمهوه."

خاتون وهقسه هات: "هەر له بهر ئەوهش بووبی، دەبێ بهزیندوویی مینیهوه بهگ. چار نییه هەر دەبێ بژینی بهگ..."

"چار نییه، چار نییه. بەلام چۆن دهستمان به یوسف رابگا بهر لهوهی ئەوان بیگرن؟ زۆر له میژه ئاگامان لێی نییه. دەلێی زهوی زاری داچرپوه و قووتی داوه..."

درکاندی. جا یان له هه‌ئوسوکهوتی بهگ یان له سه‌یرکردنه‌که‌ی یان له نهرم و قسه‌کردنه نهرم و نیانه‌که‌یه‌وه بوو، وای لای کرد، ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر نووکی زمانی بوو، به‌ته‌ته‌له‌ دهریپری: "ههر یوسف بکه‌وئته‌ به‌رده‌ستی، ده‌بی‌ سه‌ری به‌گۆمیدا بکه‌ی بهگ. هیچ چاری دیکه‌مان نییه." بهگ نالانندی: "نا."

لرخه‌لرخیکی له‌سینگیه‌وه ده‌هات: "نا، چما کوشتنی یوسف وه‌ک ئه‌وه وانیه‌ خۆم کوشتبی؟ به‌ واتای کوشتنی ساری ئۆغلی هه‌زار ساله‌ و تورکمانی ده‌هه‌زار ساله‌ نییه‌؟" خاتوون چاواقیم ببوو و له‌ ته‌نگانه‌ هاتبووه‌ ده‌ری. به‌ هه‌له‌داوان و به‌ده‌نگیکی وه‌ک هاوارکردنه‌وه‌ گوتی: "نا، وانیه‌. نه‌فه‌ریک چیه‌. یه‌ک نه‌فه‌ر خۆ هه‌زار نه‌فه‌ر نییه‌. چما هه‌تا ئیستا کس تیدا نه‌چووه‌؟"

بهگ تیزه‌بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی: "تیداچووه‌. جاری راوه‌سته‌ با به‌رله‌وه‌ی بکوژری، بکه‌وئته‌ ده‌ستم. ئه‌گه‌ر به‌ر له‌وه‌ی بکه‌وئته‌ ده‌ست خۆمان، ئه‌وان بیگرن، ئیتر ریگه‌ی نه‌جاتیمان نامینی. له‌ دارم ده‌دن. ئه‌وه‌ له‌ هه‌موو شتی‌که‌وه‌ عه‌یانه‌. له‌ بیانوه‌ک ده‌گه‌رین بۆ له‌داردانی من."

خاتوونیش لیپراوانه‌ له‌دووی دا: "له‌ بیانوه‌ ده‌گه‌رین." ده‌رویش بهگ هه‌ستا. له‌ خاتوون چووه‌ پیشی و چاری له‌نیوچاری بری و ئه‌وجار ده‌ستی راسته‌ی درێژکرد و له‌سه‌ر شانی دانا و گوتی: "گویت له‌من بی خاتوون. ئه‌گه‌ر یوسف به‌ر له‌وه‌ی بکه‌وئته‌وه‌ ده‌ست خۆمان، بکه‌وئته‌ چنگی ئه‌وان، خۆم به‌ده‌سته‌وه‌ نادم. ملک و مال و که‌لوپه‌ل و کچه‌که‌م به‌تۆ ده‌سپیرم. هه‌رگیز ناوایه‌یه‌که‌ ناھینیته‌ سه‌ر سه‌ودای فرۆشتنی. ئه‌وه‌ روت و ریکی و ئینسانه‌تییه‌ی له‌و ناوایه‌دا هه‌یه‌، نایفه‌وتینی، تیگه‌یشتی؟" خاتوون له‌حالی‌کدا چاری پرېبوون له‌ ئاو و گریان ئه‌وکی ده‌گرت، گوتی: "تیگه‌یشتم. به‌لام دلّم ختووره‌ی ده‌کا، که‌ یوسف ده‌گرین."

"ئه‌گه‌ر ئیمه‌ گرتمان، ئه‌ویدیکه‌ی ئاسانه‌."

"ده‌یکوژین."

"ئه‌ویدیکه‌ی ئاسانه‌."

"ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ نه‌مری، وه‌چه‌ی ساری ئۆغلی ده‌برێته‌وه‌. تورکمانی گه‌وره‌ ده‌مری."

ده‌رویش بهگ له‌و پێی چه‌فاندنه‌ی خاتوون سه‌ری سوور ما و جابه‌جانه‌گی کرد.*

* جابه‌جانه‌گی: وه‌لامدانه‌وه‌ی به‌پێچه‌وانه‌. به‌قسه‌نه‌کردن. نا گوتن.

"دهى دەمرى با بىرى."

ھەورپىكى رەش لەسەر ئاناوھەرزاق ھەستا. ھەورپىكى لەگوپىن ئەوېش لە تۆرۈسەوھ تېژ بەرھە خوار دەخوشى. ھەورەكان لە چەپ و راستەوھ دەھاتنە سەر سېنگى دەشتەكە و گەوالھ دەبوون و ئاسمان دەيگرماند. "با" جارى سارد و جارى گەرم ھەلى كىرد و تۆز و خۆلى ھەستاند. بەدوايدا دلۆپى گەرم و قورسى باران خۆلھ نەرمەكەيان كون كون كىرد. تاويك دواتر دايداھە گۆيال باران. دەروپىش بەگ لە ديۈەخانى كۆشكەكەيدا دەھات و دەچوو. بىرى دەكردەوھ، رادەوھەستا و سەيرى بارانى دەكرد و ديسان دەكەوتەوھ ھات و چۆ و خەيال دەيىرد.

رېك لەو كاتەدا يوسف كە لە عارەبانە سەوزەكەوھ خۆى فېدابوو و لەو دويىئوھ لە قامېشەلانەكەدا خۆى شارەبۇوھ، دەھاتەوھ نېو ناوايى. يوسف دويىئى، ئەو كاتەى لە قامېشەلانەكەدا خۆى مات دەكرد، وپ و كاس بوو. تواناى بېر كىردنەوھى نەمابوو و تەنەنەت ھەستى بە برىستېيش نەدەكرد. ھەر ئەوھەندەى دەزانى دەبى خۆى بشارىتتەوھ و نەگېرى. كە بارانەكە داىكرد، لە قامېشەلانەكە دەرپەرپىيە دەرى و راستەوېرى رووى لە ئاۋەدانى كىرد. جلۈبەرگە قوراوى و گىجايىيەكانى بە پىشتىيەوھ نووسابوون و جەستەى وەك وشكەلھ دارىكى لى ھاتبوو. بە لۆزەلۆژ و لە ھالىكدا لاقى تىك دەئالقان، وەك چۆن سەگىك وارسكەى بەرھە مائەوھ پەلكىشى دەكات، بەرھە مائەوھ چوو. دەرگاي مالىيان داخرابوو. پىشتى بەدەرگاكەوھ دا و لەوى راوھەستا. باران وەك گۆزى سەروبن دەھاتە خوار. سەگىكى ئاشنا ھات و لاقى لىستەوھ. مانگايەك بە چاۋە گەورەكانى سەيرى كىرد. مىندالىكى سەرسورماو لە دوروۋە لىيى روانى. يوسف دەيزانى چ شتىك چاۋەروانىتى و ناخى رووناك دەكاتەوھ. بەلام چاۋەرپى چ بوو؟ ھەولى دەدا وەبىر خۆى بېئىتتەوھ، بەلام نەيدەتوانى. تاويك دواتر چاۋەروانىشى لەبىر چۆوھ و ھەستا و خۆى بە بارانەكەدا كىرد. بەبى ئەوھى ھەنگاۋ شل بكاتەوھ، بە بەردەرگاي مالى گولتوزاردا تىپەرى. دەھاتە بەر دەرگاي مالىن، ھەنگاۋى شل دەكردن و رادەوھەستا و ديسان بە بەر بارانەكەدا دەكەوتەوھ رى. ئاخىرپىيەكەى چوۋە ھەوشەى كۆشكەكە و لەبەر تاۋى بارانەكە، لە نېۋەندى ھەوشە، رىك لەو شوپىنەى ئەمىر سولتان كەوتىبوو، راوھەستا. لەوى، لەبەر بارانەكە، چەندى چاۋەرپى كىرد، كەس ئاگاي لىيى نەبوو. خاترون پىش ھەمووان دىتى. ئەوېش لەپىشدا نەيناسىيەوھ. لە پلىكانەكان چوۋە خوارى بزانى كىيە؟ چەند جارىك لەبەر بارانەكە بەدەورىدا خولايەوھ و لىيى ورد بۆوھ. لە ئاشنا دەچوو. بەلام تۆ بلىيى كى بى؟ تۆزىك دواتر زىركاندى و

بهگ به بیستنی زیریکه‌ی خاتوون هاته بهر بیتلایه و ده‌موده‌ست به راگردن له پلیکانان هاته خواری. خاتوون تاگای له خۆی نه‌مابوو و ههر ده‌یگوت: "یوسف، ئه‌وه‌ش یوسف..."

جا ده‌ستی به‌ره‌و ئاسمان هه‌لپری و گوتی: "خوایه گیان هه‌زار و هه‌زار جار شوکر، شوکرانه‌بژیرم. رزگارمان بوو بهگ، ئه‌وه‌ش یوسف، یوسف..."

بهگ بن پیلی یوسفی گرت و له پلیکانه‌کان بردییه سه‌ری. بانگی کلفه‌ت و قهره‌واشی کرد و گوتی: "ئه‌وه بهرن و جوان بيشۆن."

ئه‌و یوسفه هیچ له یوسفه‌که‌ی جارن نه‌ده‌چوو. به‌لام هه‌رچۆنیک بوو، یوسف بوو. خۆی بوو. خاتوون به هه‌ژاوی له بهگ نزیك بۆوه و به‌دردۆنگیییه‌وه پرسیی: "خۆیه‌تی؟"

به‌گیش به‌ده‌نگیکێ خه‌مبار و له‌رزۆك گوتی: "به‌لێ راست خۆیه‌تی. هه‌وه، خاتوون." یوسف هه‌ر پيست و ئيسقانی لێ مابۆوه. روومه‌تی تێك قوپابوون و لێوی وهك په‌ری كاغەز سپی هه‌لگه‌را‌بوو و تووژ تووژ بوو و په‌ره‌ی لووتی ده‌په‌رین. ملی وهك داوه ده‌زووی لێ هاتبوو و هه‌ر قورمه‌ی مابۆوه. ده‌ست و لاقی هه‌موو بریندار و رووشا بوو. گوێچه‌که‌شی کیم و چلکیکێ زه‌ردی لێ ده‌هاته ده‌ری.

"بلی جلوبه‌رگی مزه‌فه‌ری بۆ به‌ری بین؟"

"به‌لێ. پر به‌ به‌ریتی بهگ."

"ئه‌ی پیتلاوه‌کانی؟"

"هه‌موو جارێ که پیتلاوی مزه‌فه‌ر کۆن ده‌بوون ده‌مدانه وی."

"ده‌ستیک جلی هه‌ره‌ باشی مزه‌فه‌ر بینن. کراس و بن کراسیش... جووتینکیش پیتلاو."

"هه‌ر ئیستا."

خاتوون ئه‌وه‌ی گوت و به‌غاردان رویشت.

بهگ چاوی له خالێك بریوو و بی‌دی ده‌کرده‌وه. روخساری جارێ له خۆشیان گه‌ش ده‌بۆوه و جارێ سیبهری ژان و په‌ژاره‌یه‌که ره‌شی هه‌لده‌گێرا.

"هیدایه‌ت لێ‌یه‌یه؟"

"ده‌نگیک هات: "له‌خواره‌یه‌یه."

"با بیته سه‌ری."

هیدایه‌ت له‌سه‌ر هه‌ست بوو. ئاماده‌ بوو و گوتی: "فه‌رموو بهگ."

"ئەو خەرىكەن دەيشۆن. دوايش تۆ سەروقتى بۇ چاك دەكەى. خاتونىش جلوبەرگى لەبەر دەكا. ئەو كات رادەسپىرى مېرۆ بى و كۆرەكەى بىنى. دوايش ھەلئىدەكرى و دەيبەيە ئاقچاساز بن دار بىيەكان."

ئەوئەندەى يەك و دوو، ھەموو كارەكان راپەرېن. بەگ و يوسف بەرامبەر يەكترى دانىشتىبون و نانىان دەخوارد. لەو كاتەدا مېرۆ ھات و بە روخسارىكى ترساو و شىئاو دەستى كۆرەكەى گرت. سەيرى كرد و بەبى ئەوئەى خۆى تىك بەدا، ھەستا و چو لەسەر مۆبلەكەى بەرامبەريان دانىشت و چاوى بېرىيە ناخواردنى كۆرەكەى. لە روخسارىيەو ھىچ ديار نەبوو شاد يان خەفەتبار. دواى ناخواردنەكە، دەرويش بەگ بە روويەكى شاد و گەش و لەبزىكى دلتيا گوتى: "مېرۆ، شوكرى خودا، وا يوسف ھاتەو. ھاتەو. بەلام ئىستا گىانى لە مەترسى داپە. دەمەوى بىنېرمە وان، بۆ لاي خالتوانى. مالاوايى لى بكة. نەكا دىدار ناخر بى و نەيبىنيەو، بەشكەم بشىبىنيەو..."

مېرۆ سەبرى لەجىيى خۆى ھەستا و ھاتە بەرامبەر كۆرەكەى. چاويكى لە سەرتاپاي كرد، ئەوجار داھاتەو و سى جارار ماچى كرد و گوتى: "ھەر ھەقتىك ھەيە، ھەقى داىكايەتى، شىرم ھەلالت بى. ئەگەر جارىكى دىكەش بتىنمەو... بېرۆ، خىرت وەرې بى..."

يوسفىش دەستى داىكى گرت و ماچى كرد.

خاتون بەخۆشىيەو سەرى برده بن گوئى بەگ و بەسرتەيك گوتى: "كارىكى باشت كرد بەگ. كارىكى باشت كرد، ئەو گەردن ئازايەت رىك خست. ياخوا دەستت خۆش بى بەگ..."

بەگىش نوقمى غرور و خۆشى، بزەى دەھاتى.

لە دەرەو باران خۆشى كردبۆو و كۆلكەزىپىنەيەكى زۆر گەرە بەسەر چوكووراوا و چىاي دولدولدا ھەتا ئالداغ كسابوو. تاو ھەلاتىبوو.

ھىدايەت بە دەنگىكى بەتويكەلەو لەبن گوئى بەگ گوتى: "ئىمە دەرۆين بەگ. بن دار بىيەكان لەھەموو جىيەك باشتە."

بەگىش گوتى: "بېرۆن. دوايى خۆشم دىم. يوسف وەزعى زۆر باش نىيە و چاوى رەشكەوپىشكە دەكەن، ئاگات لىيى بى."

"دەزام بەگ، ئاكام لىيەتى."

يوسف لەجلوبەرگە جوانەكانى مزەفەردا بچوكت ديار بوو. ھىدايەت بن پىلى گرت و لە پلىكانەكان چوونە خوار. نۆكەرىك وەك مندالىك ھەلگرى، ئاوا يوسفى ھەلگرت و لە تەركى

هیدایهت سواری کرد. هیدایهت تهسپهکهی بهرهو میشه لانه که تاو دا. بهگ ده مهدهمی نیواره هات. هیوایهت و یوسفی دیت که لهسه ر لپواری هه لدری زونگاوه که و لهبن دار بیبه کی گوره بهرامبه ر یه کتری دانیشتبون. دیار بوو هیچ قسه یه کیان پیکه وه نه کردووه. هیدایهت به دیتنی بهگ، هستا و بهرهو لای هات. بهگ بهسپایی گوتی: "به حیمان بیله."

هیدایهت سوار بوو و بهلینگدان لهوی دور کهوتهوه. که تهو دور کهوتهوه، بهگ هه لیکیشایه ده مانچه کهی. یوسف هه روا لهسه ر ته زنوی دانیشتبوو. روی ده مانچه کهی له یوسف کرد. یوسف هه ر چاوی به ده مانچه که کهوت، هستا و لهوی، له بهر لولهی تهو ده مانچه یه ی روی لهو کرابوو، هه موو تین و هیزی خوی هیئا نیو چاوی و به تکا و پارانه ووهه سهیری کرد.

دهرویش بهگ پیی وانه بوو تهو بنیاده مه له پیی کهوتووه بیه یزه، تاوا حه زیکی بیسنووری بوو ژیان هه بیته و وا به تکاوه سهیری بکا. لولهی ده مانچه که، له خوزه ورده شوپ بووه. روو داویکی چاوه روانه کراو روی دا. یوسف له پر گهش بووه و بریسکهی شادی و خوشی له چاو و روخسار و هه موو گیانییه وه هستا. لولهی ده مانچه کهی دهرویش دیسان ورده وهه هه ستایه وه و ریک بهرهو نیو چاوانی راوه ستا. روخساری یوسف له چاو تروو کانیکدا رهنگی پیوه نه ما و چاوی به ترسیکی قول و پر له پارانه وه یه که له قولایی دلیه وه هه لده ستا، زهق بوونه وه. دهستی دهرویش بهگ له رزین. ته نانهت تهقه شی کردبا، ته سته م بوو بیته نگییو. دیسان لوله که شوپ بووه. باسکی دهرویش بهگ شوپ بوونه وه. چ بوو؟ چ ده بوو؟ له نه کاو هرووژمی شه پزلی شادییه که پر له خوشی له روخساری یوسف دا دی و له سه خۆ لولهی ده مانچه که بهرز بووه. هه ر لوله کهی بهرز بووه، یوسف زراوی چوو و پارانه وه ی لی دهباری.

تا خۆر تاوا بوو، هه ر وا بوو. که هه تاو نه ما و دهرویش بهگ ئیتر نه یتهوانی به جوانی روخسار و نیو چاوه کانی یوسف بیینی، په نه ی له په له پیتکه ترازاند و هاوار پکی کپ بهسه ر زونگاوه که دا کشا و دامرکایه وه.

یوسف خوی ویک هیئا و سوورا. به خوله خول له لیوی هه لدری که نریک بووه. دهرویش بهگ جار پکی دیکه ش په له پیتکه ی ترازاند. یوسف دیسان هه ر نه کهوت. هه روا به دهوری خۆیدا ده خولایه وه. فیشه کیکی دیکه... یوسف به سووره سوور گه یشته سه ر لیواره که و به ربووه نیو زونگاوه که. تاویک بهسه ر زونگه که وه مایه وه و دواپی ناوه ره شه که ورده قووتی دا.

رېك لهو كاته دا، له مهودای سې كيلومتر له ولاتره وه، ماشينيكې گوره ی عمرز كولين، بيله گوره كهی له بهرانی نيوان جوگه و زونگاوه كه روكرد و گلگه ی هه لگرت و له سهر ليواره كه روي كرد و تاوه بوگهن و ره شه كه، وهك لافاو و به خوره خور رزايه نيو جوگه تازه ليدراوه كه وه و وهري كهوت.

"تهو مرؤقه باشانه، به سواری ته سپه جوانه كانيان..."

بارانيكي نامال زهره، ليل، ورد دهباری و دهبريسكايه وه. گژهبا بارانه كهی ده شيواند و له ملاوه به ولايدا ده پزانده. ته مير سولتان له سهر پشتی ته سپه كهی، له نيو حه وشه كه دا، شر و شپريو... له ركيغيبه وه خوينه كهی ده چورايه وه و عهرزه كهی كون ده كرد.

"ته مير سولتان، ته مير سولتان... دهر ویش بهگ، دهر ویش بهگ، راده ستي تيمه ی بکه وه..."

ردينه ره شه كهی، چاوه ره شه ناگرينه كانی... له تويهت... له سهر لاشه ی هه لوكان... له سهر گازه رای پشت كه وتوو.

سواری ته سپه كهی بوو و روي له كوشكه كهی ثاق يولي كرد. شتيك له ناخيدا ده كولي. بارانه كه جار نه جاري وهك شه يولي ده هات و تيده په ري و دواي تيه پرينی تاوه بارانه كه، ديسان ده دوروبه ر وشك ده بووه.

كه له دوروه كوشكه كهی ثاق يولي به سهر گرده كه وه ندي، به ندي جهرگ و دلي پسا. جلوه ی ته سپه كهی كيشا و شلي كرده وه و به پي عاده تي جاري، چوو و له بن دار چناره كه راوه ستا.

سوورايي گولي پشكوتوي هه ناره كه، له گهل تاوه كه ده روي. ماسي بچوك و بريقه دار له نيو سوورايي تاوه كه دا راکه راکيان بوو. چاوي به شوي نياندا رويشت. كولله يه كي كه سكي گوره، كه چاوي دهبريسكانه وه، به پوشيكه وه نوسابوو و له حالينكا سي به ره كهی به سهر لمي ته ختي تاوه كه دا ده كشا، به سووره سوور به ره و خوار رويشت. باليني نوqm بيوو.

نيگای دهر ویش بهگ، له كولله سه وزه كه وه به رو خوار، به ره ده شته كه بالي گرت. شوفل و بولذيزه كان وهك ديوه زمه له لاي ره وه زه كانی ثاناوهر زاوه به ره و باشور، به ره و روپاره كهی جهيهان و به ره و ته ولاتر، به ره و چوكوراوا ده رويشتن. له ده شته كاكی به كاكيبه كه دا، له موريايه مه يله ورده شه كه دا، به دووي يه كتريدا ريز بيون و له دوروه هه ده تگوت ناجولين. نيگای له سهر ته و ديوه زمه زه به لاحانه وه به ره و روزه لات گه راوه. كيوپاره روون ببونه وه و له

شیناییه کی بزپرکاودا وهك پهرده بهرز و نزم دهبوونهوه. چیاى دولدولیش به رهنکه مسییه دووکهل ئاساکه‌ی و به ترۆپکه تیژه‌که‌یه‌وه، هاتبووه پیشتر و له پینش کیتوپاره‌که‌وه و له‌دهم دهشته‌که راوه‌ستابوو. هه‌تاو له داوینى شه‌پۆلى ده‌دا. گه‌رده‌لووله‌کان له لای کویستان قه‌لاوه جار جارئ بریسکه‌یه‌کیان ده‌دا و کپ ده‌بوونهوه. چیاى دولدول له‌حالی‌کدا دووکه‌لیکی ته‌نکی لی‌هه‌لده‌ستا، ورده ورده به سووراییه توخه مسییه‌که‌یه‌وه نزیکت‌ده‌بۆوه.

له‌پر سه‌ری شه‌سپه‌که‌ی به‌رهو ئاقچاساز وهرسوورپاند و دایه بهر قه‌مچی. شه‌سپه‌که وه‌کی باى شه‌مال به‌رهو ده‌شته‌که لوور بوو. ده‌شته‌که له‌پر نوقمی ته‌م و مژ بوو. ته‌میکی ته‌نک هه‌موو شتی‌ک، ئاقچاساز و قه‌لاى ئاناوه‌رزا و چیاى دولدولئ داگرت. دواى بارانیکی ئامال زه‌رد، مؤر وه‌ک پۆلا، که سه‌ری هه‌ر تنۆکیکی هه‌زار بریسکه‌ی لی‌ه‌ده‌بۆوه، به‌سه‌ر ته‌مه‌که‌دا بارى و ته‌مه په‌مه‌ییه‌که‌ی تووژ تووژ کرد. شه‌ویکی قورس وه‌ک به‌رد، زه‌ردباو، ناخۆش و خنکینه‌ر، بالئ به‌سه‌ر ده‌رویه‌ریدا کینشا.

باران وه‌ک گۆزه‌ی سه‌روبن ده‌بارى و ئاوه‌که به ته‌نیشتی‌دا به‌خوره‌خوپ به‌ جوگه "کانال" ه‌که‌دا به‌رهو لاوویاری جه‌یهان ده‌خوشی. جوگه تازه لیدراوه‌که ئاوی بۆگه‌نیو و ره‌ش و قوراو و خه‌ستی ئاقچاسازی به‌تال ده‌کرده‌وه. ئاوه به‌ربووه‌که ده‌تگوت هه‌موو قورسایى زۆنگاوه‌که‌ی له‌سه‌ر پشته، پاله‌په‌ستۆی خاکه‌که‌ی ده‌دا و ده‌یله‌زاند و ده‌خرۆشا.

ده‌رویش له‌میژ بوو له‌سه‌ر لیواری جوگه‌که راوه‌ستابوو و چاوی له ئاوه‌که بریپوو. وڤ و کاس بوو. شه‌سپه‌که‌ی له‌خۆوه که‌وته ری و شان به شانی ره‌وگه‌ی ئاوه تار و قوراوییه‌که و پی به پینی خیراییه‌که‌ی ته‌و رویشته. که گه‌یشته رووباری جه‌یهان، راوه‌ستا. ته‌و ئاوه تار و لیله‌ی له ئاقچاسازه‌وه ده‌هات، له‌و شوینه‌وه که ده‌رژایه نیو رووباره‌که‌وه، درى به ئاوه‌که‌ی ده‌دا و که‌فی لی‌هه‌لده‌ستاند.

له‌به‌ر بارانه ئامال زه‌رده و قوراو و روون، که به‌غوره‌م ده‌بارى و وه‌ک نووکی ده‌رزىی شه‌رخه‌وانی ده‌بریسکایه‌وه...

"ته‌و شه‌سپه جوانانه، ته‌و هه‌موه بنیاده‌مه باشه‌یان برد و رویشته."

کۆتایی

٢٠١٢/١٠/٤

رەسوول بايز مه حموود "سوئتانى" (شاعير و وەرگير)

سالى ۱۹۷۶ له گونديكى نزيك شارى بۇكانى رۆژههاتى كوردستان له دايك بووهز به كالتوريؤسى

ههيه له زمان و ئهدهبياتي فارسيدا .

ئەو بەرھەمانەشى پيشكەي بە کتیبخانەي کوردی و خوینەری کورد کردووہ:

۱. رۆمانى ژان (نوسينى مارگریت دۆراس)
۲. پيشهواي رابوون (کتیبیکه له سهەر کۆمارى کوردستان)
۳. ژن له فەلسەفەي سياسىي رۆژئاوادا
۴. کۆيله کردنى ژنان (نوسينى جۆن ستیوارت ميل)
۵. ئيمیلی ژان ژاک رۆسو
۶. تاعوونى ئەلبير کامو
۷. (ئەو دیوی کویستان). (رۆمان / يهشار كه مال)
۸. سهفه ر و ئاسکۆله کەي به ختم گوزهل (رۆمانیکى مه حموود دهولەت ئابادی)
۹. سیبەری هەلۆ (رۆمانیکه ناوری له نهينییه کانی ژيانى ناپلیۆن بوناپارت داوهتهوه)
۱۰. له لينينهوه بۆ پوتین (ميژووی سياسیي رووسيا)
۱۱. ئيمپراتوریي بيزهنتى
۱۲. کۆتايی سهده کانی ناوه راست
۱۳. ناغاکانی ئاقچاساز / يهشار كه مال
۱۴. ناسییه رۆمان / تۆرگینتف)
۱۵. يه كه م ئەشق (رۆمان / تۆرگینتف)
۱۶. كچانى كابول (رۆمان)
۱۷. رووخان (رۆمان / ئەلبير كامو)
۱۸. ياخی (رۆمان / يهشار كه مال)

